

Parts 3 & 4

(Vana & Virāta)

~~D 3204~~ 2°

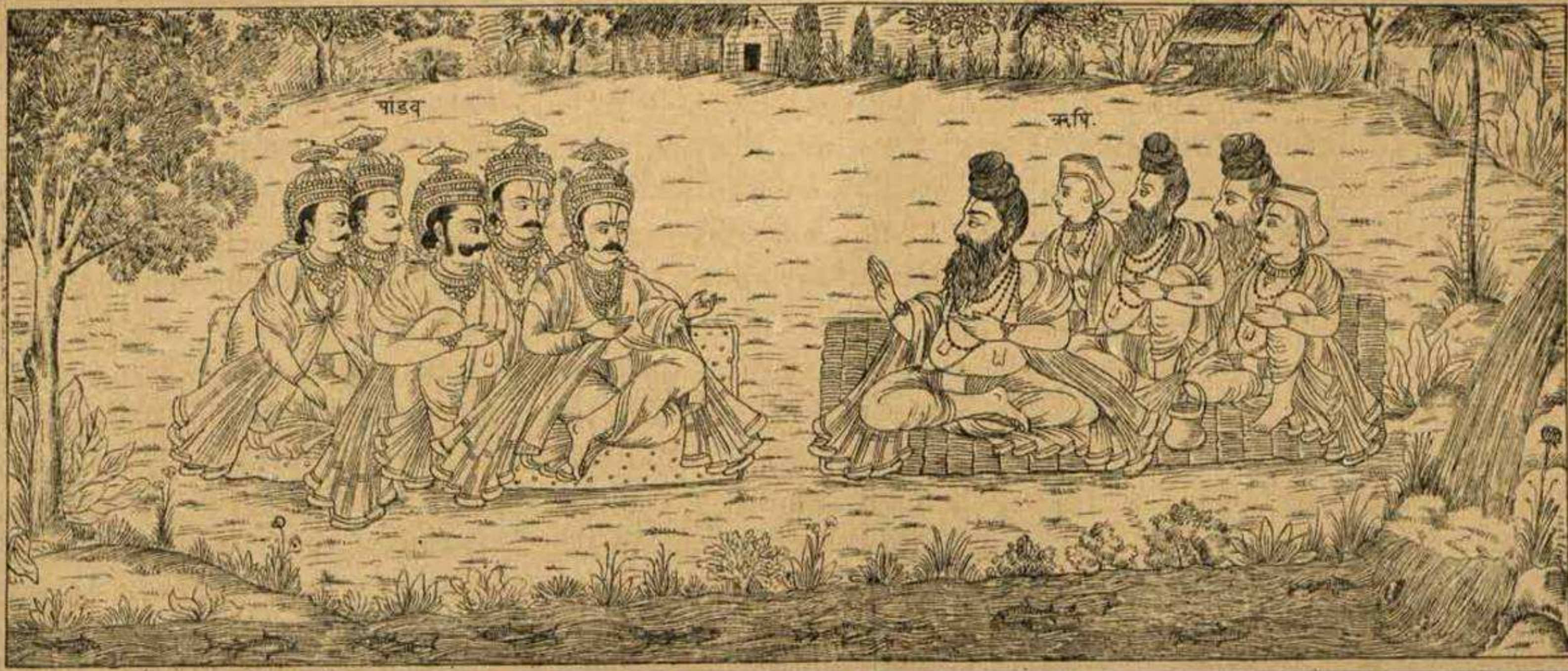
॥ अथ श्रीमहाभारते सटीकं वनपर्व प्रारभ्यते ॥

8996

S. N. B.
508 Km.

Handwritten scribbles and the number "121" on the right side of the page.

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ योदवोमुनिनिचय क्षुधाक्षुधावान्यतृप्यामुनिनिवहोऽपिगृप्तिमाप ॥ तस्यैवंनिजजगदंतरात्मभावंठयाकर्तुःपदमुपयामगोपसूनोः ॥ १ ॥ यज्जिज्ञासालभ्यतेयज्ञमुख्येयंत्रेकाग्रं
प्रार्थयतेसंयमाद्यै ॥ तसेवेऽहंस हृत् लक्ष्मणार्थिब्रह्मब्रह्मज्ञानिवंशावतंसम् ॥ २ ॥ प्रणम्यनारायणतीर्थवर्यान्धीरेशमिश्रांश्वहमीरपुर्यान् ॥ कुर्मोगुरुणाद्ददयानुरूपमारण्यकेपर्वणिभावदीपं ॥ ३ ॥ तत्र
पूर्वस्मिन्पूर्वाणिद्वीपदीपानेनभक्तेर्माहात्म्यंदाशितं साचप्रातिज्ञापालनसत्समागमतीर्थाटनस्वधर्माचरणादिनालभ्यतइतितत्तदाख्यायिकामुखेनेहप्रतिपाद्य द्रौपदीदत्तशाकलेशाशनेनकृष्णेन
प्रेसतिदीर्घासप्तोपाख्यानेनभगवतो जगदंतरात्मस्वंदशितं धर्मयुधिष्ठिरसंवादेनभगवत्त्वमधिगमोपायसहितंचसंक्षेपेणोक्तं एवंयूतजिताःपार्थाइत्यादिनामंत्रायसमुपाविशान्नित्यतेनग्रयेन तत्रप्रथ
मेऽध्यायेसदसत्संगयोर्गुणदोषौ । द्वितीयेशौनकयुधिष्ठिरसंवादेन काम्यधर्मेनिदायोगप्रशंसाचदर्शिता । एवामिति । पार्थाइतिच्छत्रिन्यायेन माद्रीसूतयोरप्युपलक्षणं दुरात्मभिर्दुष्टचित्तैः सहा

॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ ॥ नारायणंनमस्कृत्यनरंचैवनरोत्तमम् ॥ देवींसरस्वतींचैवततोजयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंयूतजिताःपार्थाः
क्रोपिताश्चदुरात्मभिः ॥ धार्तराष्ट्रैःसहामात्यैर्निकृत्याद्विजसत्तम १ श्राविताःपरुषावाचःसृजद्विवैरमुत्तमम् ॥ किमकुर्वतकौरव्याममपूर्वपितामहाः २ कथंचै
श्वर्यविभ्रष्टाःसहसादुःखमेयुषः ॥ वनेविजहिरेपार्थाःशक्रप्रतिमतेजसः ३ केवैतानन्ववर्तंतप्राप्तान्व्यसनमुत्तमम् ॥ किमाचाराःकिमाहाराःकचवासोमहात्मना
म् ४ कथंचद्वादशसमावनेतेषांमहामुने ॥ व्यतीयुर्ब्राह्मणश्रेष्ठशूराणामरिघातिनाम् ५ कथंचराजपुत्रीसाप्रवरासर्वयोपिताम् ॥ पतिव्रतामहाभागासततंसत्य
वादिनी ६ वनवासमदुःखार्हादारुणंप्रत्यपद्यत ॥ एतदाचक्ष्वमेसर्वविस्तरेणतपोधन ७ श्रोतुमिच्छामिचरितंभूरिद्रविणतेजसाम् ॥ कथ्यमानंत्वयाविप्रप
रंकौतूहलंहिमे ८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंयूतजिताःपार्थाःक्रोपिताश्चदुरात्मभिः ॥ धार्तराष्ट्रैःसहामात्यैर्निर्ययुर्गजसाह्वयात् ९ वर्द्धमानपुरद्वारादभिनि
ष्क्रम्यपांडवाः ॥ उदङ्मुखाःशस्त्रभृतःप्रययुःसहकृष्णया १० इंद्रसेनादयश्चैवभृत्याःपरिचतुर्दश ॥ रथैरनुययुःशीघ्रैःस्त्रियआदायसर्वशः ११ गतानेतान्वि
दित्वातुपौराःशोकाभिपीडिताः ॥ गर्हयंतोऽसकृद्भीष्मविदुरद्रोणगौतमात् ॥ ऊचुर्विगतसंत्रासाःसमागम्यपरस्परम् १२ ॥ पौराऊचुः ॥ नेदमस्तिकुलंसर्वनव
यंनचनोगृहाः १३ यत्रदुर्योधनःपापःसौबलेयेनपालितः ॥ कर्णदुःशासनाभ्यांचराज्यमेतच्चिकीर्षति १४ नतत्कुलंनचाचारो नधर्मोऽर्थःकुतःसुखम् ॥ यत्र
पापसहायोऽयंपापोराज्यंचिकीर्षति १५ दुर्योधनोगुरुद्वेषीत्यक्ताचारसुहृज्जनः ॥ अर्थलुब्धोऽभिमानीचर्नाचःप्रकृतिनिर्घृगः १६ नेयमस्तिमहीकृत्स्नायत्र
दुर्योधनो नृपः ॥ साधुगच्छामहेसर्वेयत्रगच्छंतिपांडवाः १७ सानुक्रोशामहात्मानोविजितेद्रियशत्रवः ॥ हीमंतःकीर्तिमंतश्चधर्माचारपरायणाः १८

मात्यैःकर्णादिभिः निकृत्याच्छलेन १ पूर्वःपितापरीक्षित तस्यपितामहाः २ प्युषःप्राप्तवतः ३ उत्तमंतीव्रम् ४ । ५ । ६ । ७ द्रविणंपराक्रमस्तेजोदेहकातिश्च तेउभेपुष्कलेयेपातेभूरिद्रविण
तेजसः'द्रविणंचपराक्रमे'इतिविश्वः ८ गजसाह्वयात्हास्तिनापुरात् ९ वर्द्धमानपुरं नाम ग्रामविशेषस्तदभिमुखंद्वारंतस्मात् दृष्टुर्हिसायां वर्द्धमानाहिंसकास्तेषांपुरं कुत्सितमार्गेणनिःसारिताइ
त्यन्ये १० परिचतुर्दशअधिकचतुर्दशाः पंचदशेत्यर्थः । संख्येयाव्ययासन्नेतिसमासः समासांतविधेरनित्यत्वाद्ब्रह्महो संख्येयेइतिप्राप्तस्यदृष्टप्रत्ययस्याभावः ११ । १२ । १३ । १४ । १५
प्रकृतिनिर्घृगःस्वभावानिर्दयः १६ । १७ सानुक्रोशाःसदयाः महात्मानउदारचित्ताः । विजिताःइंद्रियाणिचशत्रवश्चयैस्तेविजितेद्रियशत्रवः । हीरकायांनिवर्तिकाचित्तवृत्तिः । धर्मो
यमभियमादिस्तस्यआचरणमाचारोधर्माचारः १८

म.मा.टी.
॥ १ ॥

वन०
अ०
॥ १ ॥

कैतेयस्वमाद्रेयस्वंचच्छत्रिन्यायेनेग्रत्येकंपंचस्वविपर्याप्तं माद्रीतिहस्वत्वमार्धम् १९ । २० । २१ मक्तानाराधनापरान् । अनुरक्तानुप्रीतिमतः । सुहृदोवेतनाद्युपकारमनपेक्ष्योपकारकान् । प्रियानुप्रीतिविषयान् । हितेरतानभ्युदयसाधनपरान् हितेरतानित्यल्लुक्समासः प्रियाश्वेतहितेरताश्वेतिविग्रहः नविनश्येमविनाशनप्रार्थयामहे । प्रार्थनायांलिङ् नेतिवितर्कं । विनश्यमेतिवितर्कं यामहइतिमात्रः २२ । २३ आपःअपः २४ । २५।२६ अवदातानिशुद्धानि विद्यावैदिकीनतुकीलिक्यादिः । कर्मवेदार्थानुष्ठानं । योनिःपूर्वप्रज्ञा इयेनयागादोहिंसासाधनस्यवेदार्थत्वेपिनावदा तत्वमस्त्यतो जन्मांतरीयसंस्कारोपि शुद्धएवापेक्षितः । 'तंविद्याकर्मणीसमन्वारभेतेपूर्वप्रज्ञाच' इतिश्रुतेरत्रयोनिशब्देनमुख्यंप्रवृत्तिकारणंपूर्वप्रज्ञैवग्राह्यं अन्येतुयोनिशब्देनपितृमातृशुद्धिमाहुः समास्यासंगतिः । संपूर्वस्यासंगतावित्यस्यरूपं अपिशब्दाच्छास्त्रमपिसम्यक्ज्ञानहेतुतयागुरुसत्संगस्तुततोऽपिगरीयान् । नगायागायिनंशास्तीतिकेवलशास्त्रस्यप्रागेवाकिंचित्करत्वांकेः २७

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽनुजग्मुस्तेपांडवास्तान्समेत्यच ॥ ऊचुःप्रांजालयःसर्वेकैतेयान्माद्रिनंदनान् १९ कृगमिष्यथमद्रंस्त्वक्त्वाऽस्मान्दुःख भागिनः ॥ वयमप्यनुयास्यामोयत्रयुगमिष्यथ २० अधर्मेणजितान्श्रुत्वायुष्मांस्त्यक्तृणैःपरैः ॥ उद्विग्नाःस्मोभृशंसर्वेनास्मान्हातुमिहार्हथ २१ भक्ता नुरक्तानसुहृदःसदाप्रियहितेरतान् ॥ कुराजाधिष्ठितेराज्येनविनश्येमसर्वशः २२ श्रूयतां चाभिधास्यामोगुणदोषान्नरर्षभाः ॥ शुभाशुभाधिवासेनसंसर्गःकुरुते यथा २३ वस्त्रमापस्तिलान्भूमिगंधोवासयतेयथा ॥ पुष्पाणामधिवासेनतथासंसर्गजागुणाः २४ मोहजालस्ययोनिर्हिमूढैरेवसमागमः ॥ अहन्यहानिधर्मस्य योनिःसाधुसमागमः २५ तस्मात्प्राज्ञैश्चद्वैश्वसुखभावैस्तपस्विभिः ॥ सद्भिश्चसहसंसर्गःकार्यःशमपरायणैः २६ येषांत्रोप्यवदातानिविद्यायोनिश्चकर्मच ॥ तान्सेवेतैःसमास्याहिशास्त्रेभ्योऽपिगरीयसी २७ निरारंभाह्यपिवयंपुण्यशीलेषुसाधुषु ॥ पुण्यमेवाभ्युद्यमेहपापंपापोपसेवनात् २८ असतांदर्शनात्स्पर्शात्सं जल्पाच्चसहासनात् ॥ धर्माचाराःप्रदीयंतेसिद्धयंतिचनमानवाः २९ बुद्धिश्चदीयतेपुंसांनीचैःसहसमागमात् ॥ मध्यमैर्मध्यतांयातिश्रेष्ठतांयातिचोत्तमैः ३० अनीचैर्नाप्यविषयैर्नाप्रमिष्ठैर्विशेषतः ॥ येगुणाःकीर्तितालोकेधर्मकामार्थसंभवाः ॥ लोकाचारेषुसंभूतावेदोक्ताभिशिष्टसंमताः ३१ तेयुष्मासुसमस्ताश्चव्य स्ताश्चैवेहसद्गुणाः ॥ इच्छामोगुणवन्मध्येवस्तुंश्रेयोप्रभिकांक्षिणः ३२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धन्यावयंयदस्माकंस्नेहकारुण्ययंत्रिताः ॥ असतोऽपिगुणानाहु ब्राह्मणप्रमुखाःप्रजाः ३३ तदहंभ्रातृसहितःसर्वान्विज्ञापयामिवः ॥ नान्यथातद्विकर्तव्यमस्मत्स्नेहानुकंपया ३४ भीष्मःपितामहोराजाविदुरोजननीचमे ॥ सुहृज्जनश्चप्रायोमेनगरेनागसाव्हये ३५ तेत्वस्मद्वितकमार्थपालनीयाःप्रयत्नतः ॥ युष्माभिःसहिताःसर्वेशोकसंतापविह्वलाः ३६ निरारंभाः अग्निहोत्राय कुर्वाणा अपि हिशब्दः । 'एतदस्मवैतद्विद्वांसः पूर्वेऽग्निहोत्रं नजुहवांचक्रिरे'इति श्रौतीप्रसिद्धिद्योतयति तत्संगाल्लब्धात्मविद्यानाकिमग्निहोत्रादिनेतिभावः २८ नसिद्धयंतिसिद्धिश्चित्तशुद्धि स्तान्प्रामुक्वन्ति धर्माचारहीनत्वात् २९।३० आविषयैःअगोचरैरपरिचितैरित्यर्थः धर्मकामार्थसंभवाः धर्मादीनांसंभवउत्पत्तिर्येष्यस्ते शिष्टानावेदप्रामाण्यवादिनांसंमताः ३१ समस्ताःएकीभूताः व्यस्ताःपृथक्पृथग्भूताः श्रेयःस्वर्गादिप्रशस्ततरमात्मसुखम् ३२ एवंपौरवचनैः सत्संगगुणाःअसत्संगदोषाश्च उपादानाय हानायचउक्ताः धन्याइत्यादिनाशत्रोरपि सुखंदेयमितिदर्शयति पौरनिवर्तनप्रसंगेन३३ स्नेहोवात्सल्यंतत्सहिताअनुकंपादयास्नेहानुकंपातया ३४।३५ शोकसंतापविह्वलाः शोकःइष्टवियोगज्जुःखं तेनसंतापःदेहेंद्रियदिरवसादस्तेनविह्वलाःव्याकुलाः ३६

॥ १ ॥

आगमनेत्यविभक्तिकं अस्माभिःसहआगमनेशापिताः ममशपथंकारिताइत्यर्थः ३७ । ३८। ३९ समागम्यसंपृच्छ ४० निवृत्तेषुतुपौरेष्वित्यादिना धिक्पापान्घृतराष्ट्रजानित्यंतेन ग्रंथेन ध र्मात्मानमनिच्छंतमपि बलात्संतोऽनुगृह्णंतीत्युच्यते ४१ ऊचुःवासंचक्रुः ४२ उदकेनैवतस्वनेन ऊषुर्निभुः ४३ साम्रयःदारैःसहिताः अनग्रयस्तदन्धेन्नातकब्रह्मचार्यादयः ४५ प्रादुष्कृताःप्रक टीकृताःअग्रयोथेस्ते रम्यत्वं तापविरहात्संध्यारागादिशोभातश्च दारुणोरक्षःपिशाचादिसंधारकालत्वात् ब्रह्मघोषपुरस्कारः उच्चैःश्रुत्युपन्यासपूर्वकःसंजल्पःपरस्परसंवादः ४५ आश्वास र्थतः वनवासस्यापिश्रेयस्करत्वोपपादनेनेतिशेषः ४६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीभेभारतभावदीपेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ प्रभातायामरुणोदयेनउद्दीपितायां रजन्याश्चरममागेइति निवर्ततागतादूरंसमागमनशापिताः ॥ स्वजनेन्यासभूतेमेकार्यास्नेहान्वितामतिः ३७ एतद्विमकार्याणांमरमंहृदिसंस्थितम् ॥ कृतातेनतुतुष्टिर्मेसत्कारश्चभ विष्यति ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाऽनुमंत्रितास्तेनधर्मराजेनताःप्रजा ॥ चक्रुरार्तस्वरंधोरंहाराजत्रितिसंहताः ३९ गुणान्पार्थस्यसंसृत्यदुःखार्ताः परमातुराः ॥ अकामाःसंन्यवर्तंतसमागम्याथपांडवान् ४० निवृत्तेषुतुपौरेषुरथानास्थायपांडवाः ॥ आजग्मुर्जान्हवीतीरेप्रमाणाख्यमहावटम् ४१ तेतंदिव सशेषेणवटंगत्वातुपांडवाः ॥ ऊषुस्तारजर्नवीराःसंसृष्टयसलिलंशुचि ४२ उदकेनैवतांरान्निमूषुस्तेदुःखकर्षिताः ॥ अनुजग्मुश्चतत्रैतान्स्नेहात्केचिद्विजा तयः ४३ साम्रयोऽनग्रयश्चैवसशिष्यगणबांधवाः ॥ सतैःपरिवृतोराजाशुशुमेब्रह्मवादिभिः ४४ तेषांप्रादुष्कृताग्नीनामुदुत्तैरम्यदारुणे ॥ ब्रह्मघोषपुरस्कारःसं जल्पःसमजायत ४५ सजानंतुकुरुश्रेष्ठतेहंसामधुरस्वराः ॥ आश्वासयंतोविप्राश्याःक्षपांसर्वाव्यनोदयन् ४६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअरण्यप र्वणिपौरप्रत्यागमनेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रभातायांशुशर्वर्ग्यातेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ वनंयियासतांविप्रास्तस्थुर्भिक्षाभुजोऽग्रतः १ तानु वाचततोराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ वयंहिहतसर्वस्वाहृतराज्याहृतश्रियः २ फलमूलाभिषाहारावनंगच्छामदुःखिताः ॥ वनंचदोषवहुलंबहुव्यालसरीमृपं ३ ॥ परिक्लेशश्चवोमन्येभुवंतत्रभविष्यति ॥ ब्राह्मणानांपरिक्लेशोदैवतान्यपिसादयेत् ॥ किंपुनर्मामितोविप्रानिवर्तध्वंयथेष्टतः ४ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ गति र्याभवतराजंस्तावयंगंतुमुद्यताः ॥ नार्हस्यस्मान्परित्यक्तंभक्तान्सद्धर्मदर्शिनः ५ अनुकंपां हिभक्तेषुदेवताह्यपिकुर्वते ॥ विशेषतोब्राह्मणेषुसदाचारावलंबि षु ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ममापिपरमाभक्तिर्ब्राह्मणेषुसदादिजाः ॥ सहायविपरिभ्रंशस्त्वयंसादयतीवमाम् ७ आहरेयुरिमेयेऽपिफलमूलमृगास्तथा ॥ तइमे शोकजैर्दुःखैर्धातरोमेविमोहिताः ८ द्रौपद्याविप्रकर्षेणराज्यापहरणेनच ॥ दुःखादितानिमान्क्लेशैर्नाहंयोक्तुमिहोत्सहे ९ ॥ ब्राह्मणाऊचुः ॥ अस्मत्पोषणजा चिंतामाभूत्तेहृदिपार्थिव ॥ स्वयमाहृत्यचान्त्रानित्वाऽनुयास्यामहेवयं १० अनुध्यानेनजप्येनविधास्यामःशिवंतव॥कथाभिश्चाभिरम्यामिःसहरंस्यामहेवयम् ११ यावत् यियासतांयातुंगंतुमिच्छतां भिक्षामुजःब्राह्मणाः १ धनंराज्यंतदुभयकृताश्रीः ब्राह्मणतर्पणादिरूपाशोभाचास्माकंनष्टेत्याह वयंहीति २ व्यालाःश्वापदाःवृकव्याघ्रादयः 'व्यालोमुजं गमेकुरेश्वापदेदुष्टदंतिनि'इतिश्वः ३ । ४ भक्ताअपिमुडाश्वेत्स्युः किंतहितैरित्यतआहुः सद्धर्मदर्शनइति सतोब्रह्मणोयेधर्माः सत्यकामत्वसत्यसंकल्पत्वादयस्तदनुभविनः ५ । ६ । ७ । ८ ९ । १० अनुध्यानेमइष्टचित्तनेनजप्येन स्वस्त्ययत्नेनेत्यहृद्वाराउपकारमुक्त्वा हृद्वारापितमाहुः कथाभिरिति ११

॥ १ ॥

प्रत्यादेशाधिकारं १२ । १३ एवं ब्राह्मणभरणसामर्थ्याभावात्स्त्रिंशत्तन्नाजानं प्रति शोकमोहनिवर्तकं वचनं शौनकादित्याह इत्युक्त्विति अध्यात्मं आत्मानं शारीरमधिकृत्य प्रवृत्तं शास्त्रमध्यात्मवेदांतस्तत्रतः १४ योगश्चित्तवृत्तिनिरोधः सांख्यप्रकृतिपुरुषविवेकस्तद्वानिष्णातः १५ शोके स्थीयतेऽनेनेति व्युत्पत्त्यास्थानशब्दो हेतुवचनः शोको मनस्तापः भयं मरणात्त्रासः तयोर्हतवद्विद्योगानिष्टसंयोगादयस्तेषां सहस्रादीनि १६ ननु धर्मसामर्थ्याभावादेवममशोकभयेन तुराज्यच्युतिवनासकृते इत्याशंक्याह नहीति प्रवृत्तिरूपोयज्ञदानादिधर्मो ज्ञानाविरोधी ज्ञाने हि । 'यत्र त्वस्य सर्वमात्मैवाभूत्तत्केन कं पश्येत्' इति द्वैतोपमर्दः श्रूयते । कर्माणि तु द्वैतोपजीवनान्पतस्तयोर्विरोधः प्रसिद्ध इति हि शब्दोद्योतयति पशुबीजवधादिसाध्यत्वाद्वापबहुलत्वात् एव श्रेयोघाती मोक्षविरोधी तत्र न सज्जते नात्यंतमभिनिवेशिनो भवति १७ एवं कर्मनिष्ठां निदिष्ट्वा योगनिष्ठां ग्राहयति अष्टांगाभिति यमनियमासनप्राणायामप्रत्याहारधारणाध्यानसमाधयोऽष्टावंगानीति योगसूत्रोक्तानि संकल्पसंवाधादीनि वा वक्ष्यमाणान्यष्टावंगानियस्याः सा बुद्धिस्तत्त्वमस्यादिवाक्यजाप्रज्ञा पांसर्वकृत्स्नमश्रेयोमूलाज्ञानंतदभिघातिनी श्रुतिस्मृतिभ्यांसमा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतन्नसंदेहोरेमेऽहंसततां द्विजैः ॥ न्यूनभावात्तु पश्यामि प्रत्यादेशमिवात्मनः १२ कथं द्रक्ष्यामिवः सर्वान्स्वयमाहृत्य भोजिनः ॥ मद्गतया छिश्यतोऽनर्हानधिकपापान् घृतराष्ट्रजान् १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा स नृपः शोचन्निषसादमहीतले ॥ तमध्यात्मरतो विद्वान् शौनको नाम वै द्विजः १४ योगे सांख्ये च कुशलो राजानमिदमब्रवीत् १५ शोकस्थानसहस्राणि भयस्थानशतानि च ॥ दिवसे दिवसे मूढमाविशंति न पंडितम् १६ न हि ज्ञानविरुद्धेषु बहुदोषेषु कर्मसु ॥ श्रेयोघातिषु सज्जते बुद्धिमंतो भवद्विधाः १७ अष्टांगां बुद्धिमाहुर्यासर्वश्रेयोभिघातिनीम् ॥ श्रुतिस्मृतिसमायुक्तां राजन्सात्वय्यवस्थिता १८ अर्थं कृच्छ्रेषु दुर्गेषु व्यापत्सु स्वजनस्य च ॥ शारीरमानसैर्दुःखैर्न सीदंति भवद्विधाः १९ श्रूयतां चाभिघास्यामि जनकेन यथापुरा ॥ आत्मव्यवस्थानकरा गीताः श्लोकामहात्मना २० मनोदेहसमुत्थाभ्यां दुःखाभ्यामर्दितं जगत् ॥ तयोर्व्याससमासाभ्यां शमोपायमिमं श्रुणु २१ व्याधेरनिष्टसंस्पर्शाच्छ्रमादिष्टविवर्जनात् ॥ दुःखं चतुर्भिः शारीरं कारणैः संप्रवर्तते २२ तदा तत्प्रतिकाराच्च सततं चाविचिंतनात् ॥ आधिव्याधिप्रशमनं क्रियायोगद्वयेन तु २३ मतिमंतो ह्यतो वैद्याः शमं प्रागेव कुर्वते ॥ मानसस्य प्रियाख्यानैः संभोगोपनयैर्नृणाम् २४ मानसेना हेतुः खेन शरीरमुपतप्यते ॥ अयः पिंडेन तस्तेन कुंभसंस्थामिवोदकम् २५ मानसं शमयेत्स्माज्ज्ञानेनाग्निमिवांबुना ॥ प्रशांतिमानसे ह्यस्य शरीरमुपशाम्यति २६

युक्तसंख्यकृत्कृतां । सात्वय्यवस्थिताऽस्मत्सन्निधानादिति भावः १८ अर्थकृच्छ्रेषु धननाशेषु अशनवसनाद्यभावात् दुर्गेषु दुस्तरेषु शारीरदुःखेषु विपरीतास्वापत्सु स्त्रीकर्षणादिषु मनोदुःखेषु चोपस्थितेषु तैः संतोनावसीदंति शारीरदुःखं तितिक्षया मानसं विवेकेन च नाशयितुं समर्था इत्यर्थः १९ आत्मव्यवस्थानकराः मनःस्थैर्यहेतवः २० व्याससमासाभ्यां विस्तरसंज्ञेयाभ्यां २१ व्याधिः प्रसिद्धः अनिष्टकंडकादिः श्रमो व्यायामः इष्टमन्नादि २२ प्रतिकारादौषधोपानत्स्वास्थ्यान्नादिभिरुपशमनात् आधिव्याधिप्रशमनमविचिंतनाच्च क्वचिद्विषयेऽत्यंतनिमग्नचित्तस्य न मनोव्यथा व्याधिप्रभवावेदनाश्च भवतीति प्रसिद्धं इदमेव क्रियायोगद्वयं २३ मतीति अतो वक्ष्यमाणो द्वैतोः वैद्याः विद्यावंतः प्रागेव मानसस्य शमं कुर्वते प्रियाख्यानैर्ननु कूलवचनैः बहुलाभदर्शनैर्धनहान्यादिजं संभोगोपनयैः रुपादिसमर्पणैः कामादिजं २४ मानसस्य प्राग्प्रशमने हेतुमाह मानसेन हीति २५ । २६

संहोरागः सज्जते प्रवर्तते प्रवृत्त्या च दुःखयोगमुपैति २७ आयासः क्लेशः स्नेहात्तरागात् २८ भावः भावनासंकल्पसंज्ञा अनुरागः पश्चाद्भाविनी प्रीतिः । अयं भावः दुःखजन्मप्रवृत्तिवोषमिद्यया ज्ञानानामुत्तरोत्तरापाये तदनेतरापायादपवर्गः दोषमिमित्तरूपादयो विषयाः संकल्पकृता इति म्यायनुत्राभ्यामज्ञानासंकल्पस्ततो विषयस्ततस्तत्र प्रीतिस्ततस्तत्र ह्यभायप्रवृत्तिस्ततो जन्मततः सुखदुःखे ततो रागद्वेषवासना ततः पुनः संकल्पइतिक्रमः । तत्र मूलभूतो रागः स्नेहशब्देनोक्तः समावस्यहेतुः । ततो विषयसिद्ध्युत्तरं जायमानो रागोऽनुराग इति । तत्र भावानुरागयोर्मध्ये पूर्वोभावोऽत्यंतमश्रेयस्करः तस्मात्संकल्पत्याग एव मूलप्रसाधनं तथा च वक्ष्यति । 'यत्किंचिदपि संकल्प्य नरो दुःखे निमज्जति ॥ न किंचिदपि संकल्प्य सुखमस्य यमश्नुते' इति २९ कोटरेति राग एव दोषः ३० विप्रयोगे विषयेण सहवियोगेत्यागीन किंतु सत्यपिसमागमेयो विषयदोषदर्शो स एव त्यागी स एव च विरागं भजते निर्वैरश्च द्वेषाभावात्त्रिरवग्रहः प्रतिबंधगुण्यः ३१ मनसो दुःखमूलं तु स्नेह इत्युपलभ्यते ॥ स्नेहात्तु सज्जते जंतुर्दुःखयोगमुपैति च २७ स्नेहमूलानि दुःखानि स्नेहजानि भयानि च ॥ शोकहर्षौ तथाऽऽयासः सर्वस्नेहात्प्रवर्तते २८ स्नेहाद्भावोऽनुरागश्च प्रजज्ञे विषये तथा ॥ अश्रेयस्का बुभावेतौ पूर्वस्तत्र गुरुः स्मृतः २९ कोटराग्निर्यथाऽशेषं समूलं पादपंदहेत् ॥ धर्मार्थोत्तु तथा लपोऽपिरागदोषो विनाशयेत् ३० विप्रयोगेन तु त्यागीदोषदर्शो समागमे ॥ विरागं भजते जंतुर्निर्वैरो निरवग्रहः ३१ तस्मात्स्नेहं न लिप्सेत मित्रेभ्यो धनसंचयात् ॥ स्वशरीरसमुत्थं च ज्ञानेन विनिवर्तयेत् ३२ ज्ञानान्वितेषु युक्तेषु शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ॥ न तेषु सज्जते स्नेहः पद्मपत्रेष्विवोदकम् ३३ रागाभिभूतः पुरुषः कामेन परिकृष्यते ॥ इच्छासंजायते तस्य ततस्तृष्णाविवर्धते ३४ तृष्णा हि सर्वपापिष्ठानित्योद्वेगकरा स्मृता ॥ अधर्मबहुला चैव घोरपापानुबंधिनी ३५ यादुस्त्यजा दुर्मतिभिर्यानजीर्यति जीर्यतः ॥ योऽसौ प्राणांतिको रोगस्तां तृष्णां त्यजतः सुखम् ३६ अनाद्यं तां तु सा तृष्णा अंतर्देहगतानृणां ॥ विनाशयति भूतानि अयोनिजइवानलः ३७ यथैधः स्वसमुत्थेन वह्निना नाशमृच्छति ॥ तथाऽकृतात्मा लोभेन सहजेन विनश्यति ३८ राजतः सलिलादग्रश्वोरतः स्वजनादपि ॥ भयमर्थवर्तानित्यं मृत्योः प्राणभृतामिव ३९ तथा ह्यामिषमाकाशे पक्षिभिः श्वापदैर्भुवि ॥ भक्षयते सलिले मत्स्यैस्तथा सर्वत्र वित्तवान् ४० अर्थ एव हि केषां चिदनर्थं भजते नृणाम् ॥ अर्थश्रेयसि चासक्तौ न श्रेयोर्विदते नरः ४१ तस्मादर्थागमाः सर्वमनोमोहविवर्द्धनाः ॥ कार्पण्यं दर्पमानौ च भयमुद्वेग एव च ४२ अर्थजानि विदुः प्राज्ञा दुःखान्येता निदेहिनाम् ॥ अर्थस्योत्पादने चैव पालने च तथा क्षये ४३

मित्राणि धनानि च प्राप्य तेषु स्नेहं न लिप्सेत न कामयेत् । मित्रेभ्य इत्यादिके ल्यबलोपे पंचम्यौ किंच स्वशरीरं लिङ्गाख्यात्समुत्थमुत्पन्नमपि स्नेहं ज्ञानेन भोग्यानामवस्तुत्वानित्यस्वज्ञानेन नाशयेत् ३२ ज्ञानान्वितेषु नित्यानित्यविवेकवस्तुयुक्तेषु नित्यवस्तुप्राप्तये उद्युक्तेषु तत एव शास्त्रज्ञेषु कृतात्मसु ध्याने संस्कृतचित्तेषु । तेषु प्रसिद्धेषु स्नेहो रागो न सज्जते न संगं प्राप्नोति ३३ रागो रम्यवस्तुदर्शने चित्तस्योत्फुल्लता । कामस्ताडिप्सा इच्छा लब्धे तस्मिन् रुच्यति शयात्पुनस्तदभिलाषः । पुनः पुनस्तच्छाभेऽप्यतृप्तिस्तृष्णा ३४ । ३५ जीर्यतः जरामृत्युप्रस्तस्य अनाद्यंता ३६ तन्मूलवासना नाम नादित्वात् अंतर्देहः बाह्यतरो देहोऽन्नमयः बाह्यो लिङ्गशरीरं अंतर्देहो मनस्तद्रता अयस्तप्तायः पिंडं निजः स्वरूपस्थः अनलो वह्निः । अयोनिजमिवानलमिति पाठे तु मास्ति अलंपर्याप्तियस्य तत् इंधनसहस्रैरतृप्तं तेजोऽग्न्याख्यमिति विशेष्यमध्याहृत्य योज्यम् ३७ अकृतात्मा अनिर्जितचेताः ३८ । ३९ । ४० केषां चिन्मूढानां धीमतामप्यर्थो नात्यंतिकश्रेयस्कर इत्याह अर्थश्रेयसि अर्थसाध्ये श्रेयसि ज्योतिष्ठोमादौ ४१ कार्पण्यमर्थव्ययोपस्थितौ दैन्यं । दर्पः परपरिभवेच्छा । मानोऽहमेव श्रेष्ठ इति मतिः भयं स्वोच्छेदशंका । उद्वेगः शंका कृतचित्तस्यानवस्थितत्वम् ४२ । ४३

संहतिसंहते ४४ अर्थाः दुःखप्रयच्छन्ति यदिपरित्यक्तमिच्छते तस्मान्नाशधर्माजनादिजन्तुः खनचितयेत् ४५ पिपासायास्त्वृष्णायाः ४६ नृगृह्येत्तद्वृष्णान्कुर्यात् तत्रयौवनादौ ४७ संचयान्
अर्थान्तजान् अर्थत्यागजान् अनीहायार्थदृच्छालब्धोऽर्थः ४८ नस्पर्शनमस्पर्शनं सुप्सुपेतिनशब्देनैकशब्देत्यादिवत्समासः ४९ एवंसर्वेष्वर्थवद्यौवनादिषु अर्थतः घनात् ५० अर्थोपभोगः वि
पयोपभोगः अर्थेप्सुताधनेप्सुता । 'अर्थः प्रकारे विषये वित्तकारणवस्तुपु' इति विश्वः । आत्मोपभोगेतिपठो निर्मूलः ५१।५२ भूतानामिति देवपितृमनुष्याणामुपलक्षणं दृश्यते पंचमहायज्ञेषु अप
त्रमानेभ्यः । 'यतिश्च वृद्धाचारिच पकात्रस्वामिना बुभा' इति स्मृतेर्यत्यादिभ्यः ५३ तृणान्यासनाथानि ५४ स्थितश्रांतस्य स्थितः ऊर्ध्वस्थितस्तत्सहितस्य श्रांतस्य चासनं तृणमयं दद्यादतिथये
संहतिचमहदुःखं प्रतिचेवार्थकारणात् ॥ अर्थादुःखं परित्यक्तं पालिताश्चैव शत्रवः ४४ दुःखेन चाधिगम्यंते तस्मान्नाशनं चितयेत् ॥ असंतोषपराभूताः संतोषयां
तिपांडिताः ४५ अतोनास्तिपिपासायाः संतोषः परमं सुखम् ॥ तस्मात्संतोषमेवेह परंपश्यंति पांडिताः ४६ अनित्ययौवनं रूपं जीवितं रत्नसंचयः ॥ ऐश्वर्यं प्रि
यसंवासो गृह्येत्तत्र नंपांडितः ४७ त्यजेत्संचयांस्तस्मात्तज्जानकेशान्सहेतवः ॥ नहिसंचयवान्काश्चिद्दृश्यते निरुपद्रवः ॥ अतश्च धार्मिकैः पुंभिरनीहार्थः प्रश
स्यते ४८ धर्मार्थस्यवित्तेहावरंतस्यनिरहिता ॥ प्रक्षालनाद्धिपंकस्यश्रेयो नस्पर्शनं नृणाम् ४९ युधिष्ठिरैर्वसवेषु नस्पर्हाकुर्तुमर्हसि ॥ धर्मेण यदि ते कार्यं विमुक्ते
च्छोभवार्थतः ५० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नार्थोपभोगलिप्सा र्थमियमर्थेप्सुतामम् ॥ भरणार्थं तु विप्राणां ब्रह्मन्काक्षेन लोभतः ५१ कथं ह्यस्मद्विधो ब्रह्मन्वर्तमा
नो गृहाश्रमे ॥ भरणं पालनं चापि न कुर्यादनुयायिनां ५२ संविभागो हि भूतानां सर्वेषामेव दृश्यते ॥ तथैवापचमानेभ्यः प्रदेयं गृहमेधिना ५३ तृणानि भूमि रूढकं
वाक्रतुर्थी च सूचता ॥ सतामेतानि गेहेषु नोच्छिद्यंते कदाचन ५४ देयमार्तस्य शयनं स्थितश्रांतस्य चासनम् ॥ तृषितस्य च पानीयं क्षुधितस्य च भोजनम् ५५
चक्षुर्दद्यान्मनोदद्याद्वाचं दद्यात्सुभाषिताम् ॥ उत्थाय चासनं दद्यादेषधर्मः सनातनः ॥ प्रत्युत्थायाभिगमनं कुर्यात्त्रयायेन चार्चनाम् ५६ अग्निहोत्रमनङ्गांश्च ज्ञातयो
ऽतिथिवांधवाः ॥ पुत्रादाराश्च भृत्याश्चानिर्देहयुरपूजिताः ५७ आत्मार्थपाचयेन्नान्नं वृथाघातयेत्पशून् ॥ न च तत्स्वयमश्रीयाद्द्विधिवद्यन्ननिर्वपेत् ५८ श्वभ्य
श्च श्वपचेभ्यश्च वयोभ्यश्चावपेदुवि ॥ वैश्वदेवं हि नामैतत्सायं प्रातश्च दीपये ५९ विषसाशी भवेत्स्मान्नित्यं चामृतभोजनः ॥ विषसो भुक्तशेषं तु यज्ञशेषं तथाऽ
मृतम् ६० चक्षुर्दद्यान्मनोदद्याद्वाचं दद्यात्सूचताम् ॥ अनुव्रजेदुपासीत स यज्ञः पंचदक्षिणः ६१ यो दद्यादपरिच्छिष्टमन्नमध्वनिवर्तते ॥ श्रांताया दृष्टपूर्वाय त
स्य पुण्यफलं महत् ६२ एवं यो वर्तते वृत्तिवर्तमानो गृहाश्रमे ॥ तस्य धर्मपरंप्राहुः कथं वा विप्रमन्यसे ६३ शौनक उवाच ॥ अहो वत महत्कष्टं विपरीतमिदं जगत् ॥
येनापत्रपतेसाधुरसाधुस्तेन तुष्यति ६४

इति शेषः ५५ न्यायेन वर्णाश्रमानुरुप्येण ५६ । ५७ वृथाश्राद्धयज्ञादिनिमित्तं विना । दिवान्पितृन्समभ्यर्च्य खादन्मांसं न दोषमाक' इति स्मृतेः । यदन्नं निर्वपेन्न दद्यात् देवपितृभूतमनुष्ये
भ्य इति शेषः ५८ विश्वं सर्वजातीयं प्राणिजातं देवो देवता यस्मिंस्ताद्विश्वदेवं स्वार्थे तद्धितः वैश्वदेवं नाम कर्म ५९ । ६० । ६१ अपरिच्छिष्टं कर्पण्यं विना अध्वनिवर्तते मार्गस्याय ६२ धर्म
परं गार्हस्थ्यत्परोधर्मो नास्तीति भावः ६३ अपत्रपते निर्लज्ज इत्यपवादं लभते ६४

अप्राज्ञातिच्छेदः प्रकर्षेण अज्ञः प्राज्ञ इति वा शिश्रोदरकृतेऽति दिव्यांगनामोगलिप्सया दिव्यरूपादिभोगलिप्सया च विषसं देवताद्युपयुक्तोऽपि कामुको बहुकरोति मोह आत्मा ज्ञानं रागस्तज्जे
प्रपंचे प्रीतिः वशं दृच्छा ऐश्वर्यवा तैः आक्रांतः 'वशमिच्छा प्रभुत्वयोः' इति विश्वः । इन्द्रियार्थाः शब्दादयस्तेषां वशात्ततात्तदनुगस्तदर्थी ६५ हारिभिः हरणशीलैः एवं वर्णाश्रमाभिमानपूर्वकं
यज्ञादीननुतिष्ठतामात्मस्वरूपा ज्ञानात्तत्कर्मफलतयोपस्थितेषु विषयेषु रागवतामिन्द्रियैर्विषयान्प्रतिहृतानां तत्र निमग्नचित्तानां परमार्थस्यात्यंतास्फुरणलक्षणं विमूढसंज्ञत्वं भवतीत्युक्तं ६६
तदुपपादयति पण्डितः दीपप्रभावत्तैजसं मनोनेत्रादिद्वारा तत्तद्विषयं प्रतिगत्वा तदावरकमज्ञानमभिभाव्यतं विषयं प्रकाशयति यदा तदैषां विषयविदां मनस्तत्तद्विषयहानोपादानोपेक्षा लोचना
रुयमननात्मकमंतःकरणं प्रादुर्भवति विशेषेण पीनं भवति तत्र पूर्वसंकल्पजं यथा पूर्वसंस्कारं हीनेऽप्युपादेयबुद्धिरुचमेहानबुद्धिर्विपरितावा बुद्धिर्भवति सोऽयं मनः प्रादुर्भावः ६७ तस्मिंश्च जाते
किं स्यात्तदाह मनोयस्येति यस्य पुंसो मनः इन्द्रियस्यैन्द्रियाणां विषयान् शब्दादीन्सेवितुं याति उच्चलति तस्य तद्विषयभोगार्थमोत्सुक्यं विलंबासहत्वं भवति चततः प्रवृत्तिर्जायते ६८ प्रवृत्तश्च
लोभाग्रो मोहाग्रौ पतति यतः कामेन विषयबाणैर्निहतः अतिरागान्मुह्यतीत्यर्थः ६९ महामोहेऽंधेतमसि ७० अविद्या आत्मा ज्ञानं ततः परमानंदतिरोधानात्सुद्वानंदप्राप्तये कर्म ततस्तत्फल

शिश्रोदरकृतेऽप्राज्ञः करोति विघ्नसंबहु ॥ मोहरागवशात्क्रांत इन्द्रियार्थवशानुगः ६५ चिह्यते बुध्यमानोऽपि नरो हारिभिर्निद्रियैः ॥ विमूढसंज्ञो दुष्टाश्चैरुद्रांतैरिव सार
थिः ६६ षडिन्द्रियाणि विषयं समागच्छंति वै यदा ॥ तदा प्रादुर्भवत्येषां पूर्वसंकल्पजं मनः ६७ मनोयस्यैन्द्रियस्येह विषयान्याति सेवितुम् ॥ तस्योत्सुक्यं संभवति
प्रवृत्तिश्चोपजायते ६८ ततः संकल्पबाजेन कामेन विषयेषुभिः ॥ विद्वः पतति लोभाग्रौ ज्योतिर्लोभात्पतंगवत् ६९ ततो विहारैराहारैर्मोहितश्च यथेप्सया ॥ महामो
हे सुखे मग्नो नात्मानमवबुध्यते ७० एवं पतति संसारे तासु तास्विहयोनिषु ॥ अविद्या कर्म तृष्णाभिर्भ्राम्यमाणोऽथ चक्रवत् ७१ ब्रह्मादिपुट्टांतेषु भूतेषु परिवर्तते ॥
जले भुवितथाऽऽकाशे जायमानः पुनः पुनः ७२ अबुधानां गतिस्त्वेषां बुधानामपि मे शृणु ॥ ये धर्मे श्रेयसिरता विमोक्षरत यो जनाः ७३ तदिदं देवचनं कुरु कर्म त्यजे
ति च ॥ तस्माद्दर्मानि मान्सर्वात्राभिमानात्समाचरेत् ७४ इज्याध्ययनदानानितपः सत्यं क्षमा दमः ॥ अलोभ इति मार्गोऽयं धर्मस्याष्टविधः स्मृतः ७५ अत्र पूर्वश्च
तुर्वर्गः पितृयाणपथे स्थितः ॥ कर्तव्यमिति यत्कार्यं नाभिमानात्समाचरेत् ७६ उत्तरो देवयानस्तु सद्भिराचरितः सदा ॥ अष्टांगेनैव मार्गेण विशुद्धात्मा समाचरेत् ७७

भोगेष्वृषिस्तृष्णा ७१ । ७२ अबुधानां गृहस्थानां विघ्नसाशनमेव परमो धर्म इति मनवानानां गतिः कर्मनिष्ठाफलमुक्तं बुधानां तेभ्योऽन्येषां संन्यासिनामापि गतिमेतत् शृणु धर्मे श्रेयसि प्रवृत्ति
धर्मोऽपि प्रकाशस्यः निवृत्तिधर्मः प्रशस्यतरस्तस्मिन्नरताः अतएव विमोक्षरतयः ७३ तादिदमिति । 'कुर्वन्नेवेह कर्माणि जिजीविषेच्छतंसमाः' इति । 'त्यजते वै हितं ज्ञेयं त्यक्तुः प्रत्येकपरंपदं' इति च
द्विविधा अपि भूतयः संति तत्र येऽभिमानात्कर्म कुर्वन्ते पूर्वं कर्त्तव्याऽन्तमो विशन्ति ये च गृह्याः संन्यासिनस्ते कृतकृत्या एव भवन्ति तव तु मध्यमस्य गतिरियमित्याह तस्मादिति तथा च वक्ष्यति । 'एता
न्यपितु कर्माणि संगंत्वक्त्वाफलानि च ॥ कर्तव्यानीति मे पार्थ निश्चितं मतमुत्तमं' इति ७४ । ७५ पितृयाणपथे धूमादिमार्गे आहृतिफले कर्तव्यमवश्यानुष्ठेयं नित्याग्निहोत्रसंधयोपासनादि
अभिमानात्संगात् ७६ उत्तरश्च तुर्वर्गः सत्यं दमः क्षमा अलोभश्च देवयानोऽर्चिरादिमार्गोऽनाहृतिफलः अष्टांगेन वक्ष्यमाणसंकल्पसंबंधाद्यं गाष्टकवतामार्गेण प्रकारेण यत्कर्तव्यं
तदाचरेदिति पूर्वोक्तसंबंधः शुद्धात्मा शुद्धचित्तः ७७

सकृत्पोमानसंकरं तस्यसंबंधानिरोधस्तेन अंतरिन्द्रियनिग्रहाख्यः शमउक्तः । इन्द्रियनिग्रहोदमः । व्रतविशेषः अहिंसादीनिव्रतानितेषां विशेषः सार्वभौमत्वं सर्वदेशकालेषु च सर्वप्रकारेण हिंसा
त्यागइत्यर्थः ७८ आहारोहितमितमेध्याशनं तस्ययोगात्कर्मणां विधिवत्प्रागः ततश्चित्तनिरोधनात् ७९ । ८० । ८१ । ८२ कर्ममयी यज्ञयुद्धादिकर्मरूपसाधनप्रधानासिद्धिः पितृमातृमयी
'द्याःपितापृथिवीमाता' इति श्रुतेः परलोकइहलोकफलप्रधाना सात्वत्याप्राप्तवचकारएवशब्दार्थः तपसादेवताध्यानजपादिना यासिद्धिस्तां ८३ अनुग्रहात्पसहतिशेषः ८४ इत्यारण्यकेपर्व
णिलेकंठीयेभारतभावदीपेद्वितीयोऽध्यायः २ ॥ ॥ शौनकेनेति १ । २ । ३ धर्मेणयोगमयेनननुकर्मणा ४ सूर्याराधनाविधुः सूर्यस्यसार्वात्म्यंतावदाहप्ररोचनार्थं सविताप्रसविता उ
सम्यक्संकल्पसंबंधात्सम्यक्चेन्द्रियनिग्रहात् ॥ सम्यग्व्रतविशेषाच्चसम्यक्चगुरुसेवनात् ७८ सम्यगाहारयोगाच्चसम्यक्चाध्ययनागमात् ॥ सम्यक्कर्मोपसं
न्यासात्सम्यक्चित्तनिरोधनात् ७९ एवंकर्माणिकुर्वतिसंसारविजिगीषवः ॥ रागद्वेषविनिर्मुक्ताऐश्वर्यदेवतागताः ८० रुद्राःसाध्यास्तथाऽऽदित्यावसवोऽथ
तथाऽश्विनौ ॥ योगैश्वर्येणसंयुक्ताधारयंतिप्रजाइमाः ८१ तथात्वमपिकौतेशममास्थायपुष्कलम् ॥ तपसासिद्धिमन्विच्छयोगसिद्धिंचभारत ८२ पितृमा
तृमयीसिद्धिःप्राप्ताकर्ममयीचते ॥ तपसासिद्धिमन्विच्छद्विजानांभरणायवै ८३ सिद्धाहियद्यदिच्छंति कुर्वतेतदनुग्रहात् ॥ तस्मात्तपःसमास्थायकुरुष्व्वात्मम
नोरथम् ८४ ॥ ॥ इ०महाभा०आरण्यकेप०अ०प०पांडवानांप्रव्रजनेद्वितीयोऽध्यायः २ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शौनकेनेव
मुक्तस्तुकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ पुरोहितमुपागम्यभ्रातृमध्येऽब्रवीदिदम् १ प्रस्थितंमांजुयांतीमेब्राह्मणावेदपारगाः ॥ नचास्तिपोषणेशक्तोबहुदुःखसमन्वि
तः २ परित्यक्तुंशक्तोऽस्मिदानशक्तिश्चनास्तिमे ॥ कथमत्रमयाकार्यं तद्ब्रूहिभगवन्मम ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मुहूर्तमिवसध्यात्वाधर्मेणान्विष्यतांग
तिम् ॥ युधिष्ठिरमुवाचेदधौम्योधर्मभृतांवरः ४ ॥ धौम्यउवाच ॥ पुरासृष्टानिभूतानिपीडयंतेषुधयाभृशम् ॥ ततोऽनुकंपयातेषांसवितास्वपितायथा ५
गत्वोत्तरायणंतेजोरसानुद्धृत्यरश्मिभिः ॥ दक्षिणायनमावृत्तोमर्हीनिविशतेरविः ६ क्षेत्रभूतेततस्तस्मिन्नोषधीरोषधीपतिः ॥ दिवस्तेजःसमुद्धृत्यजनयामा
सवारिणा ७ निषिक्तश्चंद्रतेजोभिःस्वयोनौनिर्मतेरविः ॥ ओषध्यःषड्रसामेध्यास्तदन्नंप्राणिनांभुवि ८ एवंभानुमयं ह्यन्नंभूतानांप्राणधारणम् ॥ पितैपसर्वभू
तानांतस्मात्तंशरणं व्रज ९ राजानोहिमहात्मानोयोनिकर्मविशोधिताः ॥ उद्धरंतिप्रजाःसर्वास्तपसास्थायपुष्कलम् १० भीमेनकार्तवीर्येणवैश्वेनेनहुषेणच ॥
तपोयोगसमाधिस्थैरुद्धृताह्यापदःप्रजाः ११ तथात्वमपिधर्मात्मनकर्मणाचविशोधितः ॥ तपसास्थायधर्मेणद्विजातीन्भरभारत १२

त्पादकःपरमात्मैत्यर्थः ५ तेजोरसानुद्धृत्यादायमर्हीनिविशते स्वोष्मणामर्हीवासयति ६ ओषधीपतिश्चंद्रः दिवस्तेजः अंतरिक्षगतंमेवाकारेणपरिणतंतेजःउद्धृत्य मेवानुद्धृत्य
त्यर्थः जनयामास तदुत्थेनवारिणाओषधीः ७ स्वयोनौबीजेनिर्मते अंकुरादिरूपेणनिष्पन्नेसति रविरेवओषधीरूपोभवति तदन्नंताभ्यओषधीभ्योऽन्नंअदनीयंघान्यंतच्च पुनर्जलोष्मयोगादं
कुरादिक्रमेणघान्ययोनिरिति रविरेवान्नमन्नयोनित्वात् अन्येतु पदादर्शं चंद्रेस्वयोनौसूर्येकतांगच्छति तदाचंद्रतेजोभिरमृतमयैर्निषिक्तोभवति ततश्चंद्ररूपेणवहिर्निर्गत्य ओषधीराप्या
ययति तेनान्नंभवतीत्याहुः ८ । ९ । १० तपोयोगोद्धृतस्वीकारस्तत्पूर्वकः समाधिधर्यान्तत्स्थैस्त्रिष्टैः ११ धर्मेणध्यानेन १२

१३ । १४ । १५ सूर्योर्धमेति अत्रसूर्योपाधिकं ब्रह्मसर्वकर्तृत्वसर्वज्ञत्वसर्वोत्तमत्वादिभिर्धर्मैः मृत्युते तद्यथा सूर्यःसूतेआलोकामितिसूर्यः १ अर्यमाणतिमत्वात् २ ममःसर्वैश्वर्यसंपन्नत्वात् ३ त्व
ष्टाविश्वशिल्पकरत्वात् ४ पूषापोषकः ५ अर्कःअर्चनीयः ६ सविताजगत्प्रसवनात् ७ रविःवेदत्रयीदब्दमयः ८ गभस्तिमानसहस्रकिरणः ९ अजोऽनादिः १० कालःमुहूर्तादिःतत्प्रवर्तकत्वा
त् ११ मृत्युःप्राणहर्ता १२ घाताजगत्कर्ता १३ प्रभाकरःदीप्तिकरः १४ १५ पृथिवीत्यादिनामभिः सर्वात्म्यस्यैवप्रपंचः परायणंमूलकारणं २० । १७ । १८ शुचिरग्निः १९ शौरिःकृष्णः ३०
१८ । ४० तेजसांपतिःसूर्यः ४१ धर्मध्वजोधर्मप्रधानः ४२ । ४३ वेदांशुःवेदशरीरःत्रयीमयत्वात् ४४ । ४५ । १९ । ४८ कलिःसर्वमलाश्रयइत्येकंनाम ४९ । २० अश्वत्यःसंसारवृक्षःसप
चसंवत्सरकरः ननुषष्ठःपदार्थःकालोनामकाश्चिदस्ति कालोपाधिभूतद्रव्यमेवस्वस्यअतीतानागतादिव्यवहारहेतुर्भवतीतिभावः ५६ कालचक्रःकालप्रवर्तकोयोविभावसुःसइत्येकंनाम ५७ पु
रुषःपुरुषोद्विपंचकज्ञानेन्द्रियपंचकमनआदिचषुष्टयप्राणादिपंचकभूतपंचककामकर्माविद्याख्यासुवसतीतिपुरुषःजीवरूपः ५८ सएवशाश्वतःआद्यंतशून्यः ५९ योगोर्कर्मज्ञानाधिकारी ६०

॥ जनमेजयउवाच ॥ कथं कुरुणाष्टमःसतुराजायुधिष्ठिरः ॥ विप्रार्थमारोहितवानसूर्यमहुतदर्शनम् १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शृणुष्ववहितोराजन्शु
चिभूत्वासमाहितः ॥ क्षणंचकुरुराजेंद्रसंप्रवक्ष्याम्यशेषतः १४ धौम्येनतुयथापूर्वपार्थायसुमहात्मने ॥ नामाष्टशतमारुयातंतच्छृणुष्वमहामते १५ ॥ धौ
म्यउवाच ॥ सूर्योऽर्यमाभगस्त्वष्टापूषाऽर्कःसवितारविः ॥ गभस्तिमानजःकालोऽमृत्युर्धाताप्रभाकरः १६ पृथिव्यापश्चतेजश्चखंवायुश्चपरायणम् ॥ सोमो
बृहस्पतिःशुक्रोऽर्धोऽगारकएवच १७ इंद्रोविवस्वानदीतांशुःशुचिःशौरिःशनैश्वरः ॥ ब्रह्माविष्णुश्चरुद्रश्चस्कंदेवैवरुणोयमः १८ वैद्युतोजाठरश्चाग्निरैधनस्ते
जसांपतिः ॥ धर्मध्वजोवेदकर्तावेदांगोवेदवाहनः १९ कृतत्रेताद्वापरश्चकलिःसर्वमलाश्रयः ॥ कलाकाष्ठासुहूर्ताश्चक्षपायामस्तथाक्षणः २० संवत्सरकरोऽश्व
त्यःकालचक्रोविभावसुः ॥ पुरुषःशाश्वतोयोगीव्यक्ताव्यक्तःसनातनः २१ कालाध्यक्षःप्रजाध्यक्षोविश्वकर्मात्मोनुदः ॥ वरुणःसागरोऽश्वजीमूतोजीवनोऽ
रिहा २२ भूताश्रयोभूतपतिःसर्वलोकनमस्कृतः ॥ स्रष्टासंवर्तकोवह्निःसर्वस्यादिरलोलुपः २३ अनंतःकपिलोभानुःकामदःसर्वतोमुखः ॥ शयोविशालोवरदः
सर्वधातुनिषेचिता २४ मनःसुपर्णोभूतादिःशीघ्रगःप्राणधारकः ॥ धन्वंतरिधूमकेतुरादिदेवोऽदितेःसुतः २५ द्वादशात्माऽरविदाक्षःपितामातापितामहः ॥
स्वर्गद्वारंप्रजाद्वारंमोक्षद्वारंत्रिविष्टपम् २६ देहकर्ताप्रशांतात्माविश्वत्माविश्वतोमुखः ॥ चराचरात्मासूक्ष्मात्माभिन्नेयःकरुणान्वितः २७

व्यक्ताव्यक्तःकार्यकारणत्वात् ६१ सनातनो निरुपाधिः ६२ । २१ । ६९ तमोनुदःअज्ञानहंतामोक्षदइत्यर्थः ६६ अंशःअंशयतिविभाजयतिकर्मफलानीत्यंशः ६९ । ७० जीवनःजलवज्जीवन
हेतुः ७१ । ७२ । २२ संवर्तकःप्रलयकालिकोवह्निरित्येकं ७७ । २३ सर्वेषांघातूनांत्वगादीनादेहगतानां निषेचितासेचकआप्यायकः ८८ । २४ । मनोरूपीसुपर्णइत्येकं ८९ भूतादिरहंका
रः ९० आदिदेवोऽदितेःसुतःइत्येकंनाम विष्णुरित्यर्थः ९५ । २५ पितामातापितामहः द्यावापृथिव्योःपिताहिरण्यगर्भस्तस्यापिपितेत्यर्थः ९८ स्वर्गद्वारंब्रह्मलोकप्राप्तिद्वारं 'सूर्यद्वारेणते
विरजाःप्रयाति' इति श्रुतेस्तदेवप्रजाद्वारं 'अग्नीप्रास्ताहुतिःसम्यगादिन्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायतेदृष्टिर्दृष्टेरन्नंततःप्रजाः' इति क्रमेणहहपरलोकप्रापकइत्यर्थः ९९ मोक्षद्वारंक्रममुक्तिस्था
नभूतंत्रिविष्टपंस्वर्गभूमिरित्येकं १०० । १६ भिन्नेयः भिन्नेषुसर्वभूताभयप्रदेषुसाधुभिन्नेयः १०७ करुणान्वितहाति पतितव्रात्यादीनामपित्रातेत्यर्थः १०८ । २७

२८ । २९ । ३० शुचिश्चासौमुमनाश्चेतिकर्मधारयः शोकएवदवाग्निर्यास्मिन् तस्मात्सागरात्सागरवदपारात्संसारत् ३१ विप्रत्यागसमाधिस्थःविप्रेभ्यस्त्यागः त्यज्यमानमंत्रतदर्थसमाधि
 स्थानियमस्थः यूपदावादिब्रह्मप्रकृतिविकाराभावोपिचतुर्वीसमासः अश्वघासादिवत्पृष्ठीसमासोवा । संयतात्मानियमितचित्तः ३२ तपःसूर्योष्टशतनामजपाख्यम् ३३ योगचित्तैकाग्र्यंआस्था
 यकृत्वा ३४ प्राणानामासंमताद्यमननिग्रहस्तेनप्राणायामेन आरब्धवान् ततःजपानंतरम् ३५ चतुःचक्षुरादिप्रवर्तकत्वात् बाह्यरूपेणचक्षुरनुग्राहकत्वात् अतएवसर्वदेहिनामात्मायोनिः
 उत्पत्तिलयस्थानंभूतानांविद्यदादीनां आचारः आसमंताच्चारयतीत्याचारोऽस्तर्थाभी ३६ सांख्यानांज्ञाननिष्ठानांयोगिनांचित्तनिरोधकानामनामृताग्लद्वारंत्वं आहृणोतीत्याहृतंक्रपाटंकर्तारिकः
 एतद्वैकीर्तनीयस्यसूर्यस्यामिततेजसः ॥ नामाष्टशतकंचेदंप्रोक्तमेतत्स्वयंभुवा २८ सुरगणापितृयक्षसेवितं ह्यसुरनिशाचरसिद्धवंदितम् ॥ वरकनकहुताशन
 प्रभंप्रणिपतितोऽस्मिहितायभास्करम् २९ सूर्योदयेयःसुसमाहितःपठेत्सपुत्रदारान्धनरत्नसंचयान् ॥ लभेतजातिस्मरतानरःसदाष्टतिचमेधांचसर्विदतेपु
 मान् ३० इमंस्तवंदेववरस्ययोनरःप्रकीर्तयेच्छुचिसुमनाःसमाहितः ॥ विमुच्यतेशोकदवाग्निसागराल्लभेतकामानमनसायथेप्सितान् ३१ ॥वैशंपायनउवाच ॥
 एवमुक्तस्तुधौम्येनतत्कालसदृशंवचः ॥ विप्रत्यागसमाधिस्थःसंयतात्माहृदवतः ३२ धर्मराजोविशुद्धात्मातपआतिष्ठदुत्तमम् ॥ पुष्पोपहारैर्वलिभिरर्चयित्वा
 दिवाकरम् ३३ सोऽवगाह्यजलंराजादेवस्याभिमुखोऽभवत् ॥ योगमास्थायधर्मात्मावायुभक्षोजितेंद्रियः ३४ गांगेयंवार्युपस्पृश्यप्राणायामेनतस्थिवान् ॥
 शुचिःप्रयतवाग्भूत्वास्तोत्रमारब्धवांस्ततः ३५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ त्वंभानोजगतश्चक्षुस्त्वमात्मासर्वदेहिनाम् ॥ त्वंयोनिःसर्वभूतानांत्वमाचारःक्रियाव
 ताम् ३६ त्वंगतिःसर्वसांख्यानांयोगिनांत्वंपरायणम् ॥ अनामृताग्लद्वारंत्वंगतिस्त्वंमुमुक्षताम् ३७ त्वयासंधार्यतेलोकस्त्वयालोकःप्रकाश्यते ॥ त्वयापवि
 त्रीक्रियतेनिर्व्याजंपाल्यतेत्वया ३८ त्वामुपस्थायकालेतुब्राह्मणावेदपारगाः ॥ स्वशाखाविहितैर्मंत्रैरर्चयित्वापिगणार्चित ३९ तवदिव्यंरथंयांतमनुयांतिवरा
 र्थिनः ॥ सिद्धचारणगंधर्वायक्षगुह्यकपन्नगाः ४० त्रयस्त्रिंशच्चैवेदेवास्तथावैमानिकागणाः ॥ सोपेंद्राःसमहेंद्राश्चत्वामिष्टासिद्धिमागताः ४१ उपयांत्यर्चयि
 त्वातुत्वावैप्राप्तमनोरथाः ॥ दिव्यमंदारमालाभिस्तूर्णविद्याधरोत्तमाः ४२ गुह्याःपितृगणाःसप्तयेदिव्यायेचमानुषाः ॥ तेषूजयित्वात्वामेवगच्छंत्याशुप्रधान
 ताम् ४३ वसवोमरुतोरुद्रायेचसाध्यामरीचिपाः ॥ वालखिल्यादयःसिद्धाःश्रेष्ठत्वंप्राणिनांगताः ४४ सब्रह्मकेषुलोकेषुसप्तस्वप्यखिलेषुच ॥ नतदूतमहं
 मन्येयदर्कादतिरिच्यते ४५ संतिचान्यानिस्त्वानिवीर्यवंतिमहांतिच ॥ नतुतेषांतथादीप्तिःप्रभावोवायथातव ४६ ज्योतीषित्वयिसर्वाणित्वंसर्वज्योतिषां
 पतिः ॥ त्वयिसत्यंचसत्त्वंचसर्वेभावाश्चसात्त्विकाः ४७ अर्गलाकपाटविष्टंभकंतिर्यक्काष्ठं तदुभयरहितंमुक्तिद्वारंत्वं मुमुक्षतांगतिश्चत्वमेव प्राप्यंपदमपित्वमेवेत्यर्थः ४७
 निर्व्याजंराजवत्प्रत्युपकाराशाख्यंमिषंविनाकेवलंकृपयैवेत्यर्थः ३८।३९।४० प्रयस्त्रिंशत्'अष्टौवसवएकादशरुद्राद्वादशादित्याःप्रजापतिश्चवषट्कारश्च' इतिश्रुतिप्रसिद्धाः गणास्तदन्यानि
 विश्वेदेवादीनिस्मृदायदैवतानि सिद्धिज्ञानम् ४१ उपयातित्वामेवत्वांअर्चयित्वातुप्राप्तमनोरथाभवंति ४२ सप्तार्यमाग्निष्वात्तादयः प्रधानतांजगत्कारणताम् ४३। ४४ अस्यसार्वात्म्यमाहस
 ब्रह्मकेष्विति नमन्येनास्तीतिमन्येसर्वस्यैकात्म्यात् ४५।४६ सत्यं सत्प्रथिव्यसेजासि त्यत् वायुकाशी तदात्मकंसत्यं सत्त्वंबुद्धिसत्त्वंसात्त्विकाभावाः धर्मोज्ञानविरागेश्चैर्मित्याद्याः ४७

सुनाभंसुदर्शनम् ४८ । ४९ । ५० प्रावाराःवस्त्रविशेषाः ५१ त्रयोदशद्वीपवर्तीसुदर्शनाद्यवांतरद्वीपयोगात् गोभिःरश्मिभिः ५२ । ५३ । ५४ । ५५ अमानवस्येतिच्छेदः अमानवोऽर्चिरा
 दिमागंगगतस्यब्रह्मलोकप्रापकःपुरुषः ५६ । ५७ त्वद्वीधितयस्त्वत्किरणाः सैरावताःयेषस्योपरियोभेघःसपेरावतस्तत्सहिताः आभूतंयावच्चतुर्विधमूतग्रामंतस्यपंष्ठःजलेनाभिष्ठावनम् ५८
 द्वादशधा । 'अरुणोमाघमासेतुसूर्योवैफाल्गुनेतथा' इत्यादिस्मृत्युक्तारुणादिरूपेण ५९।६० हंतिगच्छतिविश्वंसंहरतीतिवाहंसः वृषाकपिःहरोहरिर्वा ६१ गवाराश्मिनाम् ६२ सप्तसप्तिसप्तश्वः
 त्वतेजसाकृतंचक्रंसुनाभंविश्वकर्मणा ॥ देवारीणामदोयेननाशितःशाङ्गधन्वना ४८ त्वमादायांशुभिस्तेजोनिदाघेसर्वदेहिनाम् ॥ सर्वोपधिरसानांचपुनर्वर्षा
 सुमुंचसि ४९ तपंत्यन्येदहंत्यन्येगर्जंत्यन्येतथाघनाः ॥ विद्योतंतेप्रवर्षतितवप्रावृषिरश्मयः ५० नतथासुखयत्यग्निर्प्रावारानकंबलाः ॥ शीतवातादीर्दंतं
 लोकंयथातवमरीचयः ५१ त्रयोदशद्वीपवर्तीगोभिर्भासयसेमहीम् ॥ त्रयाणामपिलोकानांहितायैकःप्रवर्तसे ५२ तवयद्युदयोनस्यादधंजगदिदंभवेत् ॥ नच
 धर्मार्थकामेषुप्रवर्तेरन्मनीषिणः ५३ आधानपशुबंधेष्टिमंत्रयज्ञतपःक्रियाः ॥ त्वत्प्रसादादवाप्यंतेब्रह्मक्षत्रविशांगणैः ५४ यदहर्ब्रह्मणःप्रोक्तंसहस्रयुगसंमितम् ॥
 तस्यत्वमादिरंतश्चकालज्ञैःपरिकीर्तितः ५५ मनूनांमनुपुत्राणांजगतोऽमानवस्यच ॥ मन्वंतराणांसर्वपामीश्वराणांत्वमीश्वरः ५६ संहारकालेसंप्राप्तेतवक्रोध
 विनिःसृतः ॥ संवर्तकाग्निस्त्रैलोक्यंभस्मीकृत्यावतिष्ठते ५७ त्वद्वीधितिसमुत्पन्नानावर्णामहाघनाः ॥ सैरावताःसाशनयःकुर्वत्याभूतसंप्लवम् ५८ कृत्वाद्वाद
 शधाऽऽत्मानंद्वादशादित्यतांगतः ॥ संहृत्यैकार्णवंसर्वंशोषयसिरश्मिभिः ५९ त्वामिन्द्रमाहुस्त्वंरुद्रस्त्वंविष्णुस्त्वंप्रजापतिः ॥ त्वमग्निस्त्वंमनःसूक्ष्मंप्रभुस्त्वं
 ब्रह्मशाश्वतम् ६० त्वंहंसःसाविताभानुरंशुमालीवृषाकपिः ॥ विवस्वानमिहिरःपूषामित्रोधर्मस्तथैवच ६१ सहस्ररश्मिरादित्यस्तपनस्त्वंगवांपातेः ॥ मार्त
 डोऽर्कोरविःसूर्यःशरण्योदिनकृतथा ६२ दिवाकरःसप्तसप्तिर्धामकेशीविरोचनः ॥ आशुगामीतमोग्रश्चहरिताश्वश्चकीर्त्यसे ६३ सप्तम्यामथशाषष्ठ्यांभक्त्यापूजां
 करोतियः ॥ अनिर्विण्णोऽनहंकारीतलक्ष्मिर्भजतेनरम् ६४ नतेषामापदःसंतिनाधयोव्याधयस्तथा ॥ येतवानन्यमनसाकुर्वंत्यर्चनवंदनम् ६५ सर्वरोगेर्विर
 हिताःसर्वपापविवर्जिताः ॥ त्वद्भावभक्ताःसुखिनोभवंतिचिरजीविनः ६६ त्वंममापन्नकामस्यसर्वातिथ्यंचिकीर्षतः ॥ अन्नमन्नपतेदातुमभितःश्रद्धयार्हसि ६७
 येचतेऽनुचराःसर्वपादोपांतंसमाश्रिताः ॥ माठरारुणदंडाद्यास्तांस्तान्बंदेऽशनिभुभान् ६८ क्षुभयासहितामैत्रीयाश्चान्याभूतमातरः ॥ ताश्चसर्वानमस्यामि
 पांतुमांशरणागतम् ६९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतोमहाराजभास्करोलोकभावनः ॥ ततोदिवाकरःप्रीतोदर्शयामासपांडवम् ॥ दीप्यमानःस्ववपुषा
 ज्वलन्निवहुताशनः ७०

धामकेशी ज्योतिर्मयकिरणवान् आशुगामीत्यत्राशावहइ

तिपाटेदिग्ब्यवहारनिर्वाहकः आशायाःप्रसिद्धायाइष्टार्थसमर्पणेनपूरकोवा ६३ अनिर्विण्णःपूजनेआसक्तः ६४ । ६५ त्वद्भावभक्ताःसूर्यएवसर्वत्रास्तीतिभावोभावना तत्रभक्ताआहृताः ६६
 श्रद्धयाआतिथ्यंचिकीर्षतइतिसंबंधः ६७ अशनिभुभान्विद्युदशन्यादिप्रवर्तकान् ६८ क्षुभामैज्यौनिग्रहानुग्रहकज्यौदेवते भूतमातरः गौरीपद्मादयः ब्राह्मीमाहेश्वर्यादयश्च ६९ । ७०

७१ गृह्णीष्वगृहाण पिठरंपरिवेषणपात्रं ताभ्रंताभ्रमयं वत्स्योतिष्ठतिजनजीविकारूपांकरिष्यति पात्रेणपात्रप्रसूतेनात्रेण ७२ यावद्दत्स्येतितावद्ब्राह्मणमोदनादिकमक्षय्यंमविष्यतीति संबंधः चतुर्विधंलेह्यं चोष्यंमक्षय्यंपेयं च ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० महानसेपाकशालायां साधयामासकारयामासअन्नमितिशेषः ८१ संस्कृतंपकम् ८२ । ८३ पार्षतीष्ट पतः द्रुपदपितुः गोत्रापत्यम् ८४ याज्ञियार्थाःयज्ञार्हाणिवस्तूनि आज्यपशुपुरोडाशीयादीनि प्रवर्ततेनिःसरंति विधिमंत्रप्रमाणतः । विधिर्वसंतेवसंतेज्योतिषायजेतेत्यादिरज्ञातज्ञापनरूपः ।

॥ विवस्वानुवाच ॥ यत्तेऽभिलषितं किंचित्त्वं सर्वमवाप्स्यसि ॥ अहमन्नंप्रदास्यामि सप्तपंचचतेसमाः ७१ गृह्णीष्वपिठरंताभ्रंमयादत्तंनराधिप ॥ यावद्दत्स्ये तिपांचालीपात्रेणानेनसुव्रत ७२ फलमूलामिषंशकंसंस्कृतंयन्महानसे ॥ चतुर्विधंतदन्नाद्यमक्षय्यंतेभविष्यति ७३ इतश्चतुर्दशेषैर्भूयोर्राज्यमवाप्स्य सि ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुभगवांस्तत्रैवांतरधीयत ७४ इमंस्तवंप्रयतमनाःसमाधिनापठेदिहान्योऽपिवरंसमर्थयन् ॥ तत्तस्यदद्याच्चरविर्मनीषि तंतदाप्नुयाद्यद्यपितत्सुदुर्लभम् ७५ यश्चेदंधारयेन्नित्यंश्रृणुयाद्वाऽप्यभीक्ष्णशः ॥ पुत्रार्थीलभतेपुत्रंधनार्थीलभतेधनम् ॥ विद्यार्थीलभतेविद्यांपुरुषोऽप्यथवा स्त्रियः ७६ उभेसंध्येपठेन्नित्यंनारीवापुरुषोयदि ॥ आपदंप्राप्यमुच्येतबद्धोमुच्येतबंधनात् ७७ एतद्ब्रह्माददौपूर्वशक्रायसुमहात्मने ॥ शक्राच्चनारदःप्राप्तौ धौम्यस्तुतदनंतरम् ॥ धौम्याद्युधिष्ठिरःप्राप्यसर्वान्कामानवाप्तवान् ७८ संग्रामेचजयेन्नित्यंविपुलंचामुयाद्वसु ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्यःसूर्यलोकंसगच्छति ७९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ लब्ध्वावरंतु कौंतेयोजलादुतीर्थधर्मवित् ॥ जग्राहपादौधौम्यस्यभ्रातृंश्चपरिष्वजे ८० द्रौपद्यासहसंगम्यबंधमानस्तयाप्रभुः ॥ महा नसेतदानींतुसाधयामासपांडवः ८१ संस्कृतंप्रसव्यातिस्वल्पमन्नंचतुर्विधम् ॥ अक्षय्यंवर्धतेचात्रंतेनभोजयतेद्विजान् ८२ भुक्तवत्सुचविप्रेषुभोजयित्वाऽनु जानपि ॥ शेषंविधससंज्ञंतुपश्चाहुंक्त्युधिष्ठिरः ८३ युधिष्ठिरंभोजयित्वाशेषमश्रातिपार्षती ॥ द्रौपद्यांभुजमानायांतदन्नंक्षयमेतिच ॥ एवंदिवाकराप्त्वा प्यदिवाकरसमप्रभः ८४ कामान्मनोभिलषितान्ब्राह्मणेभ्योऽददात्प्रभुः ॥ पुरोहितपुरोगाश्चतिथिनक्षत्रपर्वसु ॥ याज्ञियार्थाःप्रवर्तंतेविधिमंत्रप्रमाणतः ८५ ततःकृतस्वस्त्ययनाधौम्येनसहपांडवाः ॥ द्विजसंघैःपरीवृताःप्रययुःकाम्यकंवनम् ८६ इत्यारण्यकेप०अरण्यपर्वणिकांम्यकवनप्रवेशेत्तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वनंप्रविष्टेष्वथपांडवेषुप्रज्ञाचक्षुस्तप्यमानोऽऽविकेयः ॥ धर्मात्मानंविदुरमगाधुर्द्विसुखासीनोवाक्यमुवाचराजा १ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ प्रज्ञाचतेभार्गवस्येवशुद्धाधर्मचत्वंपरमंवेत्थसूक्ष्मम् ॥ समश्चत्वंसमतःकौरवाणांपथ्यंचैषाममचैवब्रवीहि २

मंत्रःअनुष्ठेयार्थस्मारकइषेत्वेत्यादिः तावेवप्रमाणे ताभ्यामित्यर्थः ८५ । ८६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीये भारतभावदीपिकांम्यकप्रवेशे तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ननुएवंकर्मजसिद्धिपेक्षयायोगजसिद्धेःप्राबल्यंचेत किमितिसर्वेऽपितांनाद्रियंतइत्याशंक्य मूढाःदृष्टद्वारकफलेष्वर्थेषुहितोपदेष्टारंदिपंति किमुतादृष्टद्वारकेष्वित्याह वनंप्रविष्टेष्वित्यध्या येन । आंबिकेयइतिपूर्वरूपमार्षम् १ सूक्ष्मोधर्मोज्ञानंतद्वत्त्वादेव त्वं कौरवाणां पांडवधार्तराष्ट्राणांसमः पक्षपातशून्यः एषांपांडवानां ममचसपुत्रस्येतिशेषः २

एवंगते एवंपांडवप्रजाजनाद्युक्तरूपेसंकटेगतेप्राप्तेसाति उद्धरेयुःउन्मूलयेयुः ३ । ४ सइति यत्कविधःसएवधर्मो युधिष्ठिररूपोविप्रलब्धःबंधितः अक्षय्यांयुक्तीडार्या सत्यासंधाप्रतिज्ञायस्य तं ५ दुष्प्रणीतस्यदुरात्मभिःकृतस्यशेषस्य पांडवमानहानिलक्षणस्यवधस्यउपायं दोषप्रशांतिप्रकारं ६ अभिसृष्टंदत्तं स्वकेनधनेनेतिशेषः ७ एवंप्रकृतेसाति त्वांधर्मो नस्यादिति नैव किंतु स्यादेव स्यादित्यव्ययं सज्जेदित्यर्थे ८ एवंप्रकृताशेषं नष्टावशिष्टभाग्यं ९ । १० । ११ चकथं कृतवान् इदंच वक्ष्यमाणंच कर्ताकरिष्यसि १२ एकराज्यंयदिअनुमंता तर्हितापोनमवि एवंगतेविदुरयदद्यकार्यपौराश्वमेकथमस्मान्भजेरन् ॥ तेचाप्यस्मान्नोद्धरेयुःसमूलांस्तत्त्वंब्रूयाःसाधुकार्याणिवेत्सि ३ ॥ विदुरउवाच ॥ त्रिवर्गोऽयंधर्ममूलो नरेन्द्रराज्यंचेदंधर्ममूलंवदंति ॥ धर्मेराजन्वर्तमानःस्वशक्त्यापुत्रान्सर्वान्पाहिपांडोःसुतांश्च ४ सवैधर्मोविप्रलब्धःसभायांपापात्माभिःसौबलेयप्रधानैः ॥ आ हूयकुंतीसुतमक्षय्यांपराजैषीत्सत्यसंधंसुतस्ते ५ एतस्यतेदुष्प्रणीतस्यराजच्छेषस्याहंपरिपश्याम्युपायम् ॥ यथापुत्रस्तवकौरव्यपापान्मुक्तो लोकेप्रति तिष्ठेतसाधु ६ तद्वैसर्वपांडुपुत्रालभंतांयत्तद्राजन्नाभिमृष्टंत्वयासीत् ॥ एषधर्मःपरमोयत्स्वकेनराजातुष्येन्नपरस्वेषुगृह्येत् ७ यशोननश्येज्ज्ञातिभेदश्चनस्या द्धर्मो नस्यान्नैवचैवकृतेत्वाम् ॥ एतत्कार्यं तव सर्वप्रधानंतेषांतुष्टिःशकुनेश्चावमानः ८ एवंप्रकृत्यादिपुत्रेषुतेस्यादेतद्राजंस्त्वरमाणःकुरुष्व ॥ तथैतदेवंनकरोपिरा जनध्रुवंकुरूणांभविताविनाशः ९ नाहिकुद्धोभीमसेनोऽर्जुनोवाशेषंकुर्याच्छात्रवाणामनीके ॥ येषांयोद्धासव्यसाचीकृतास्त्रोधनुयैषांगांडिवंलोकसारम् १० येषां भीमोबाहुशालीचयोद्धातेषांलोकेकिंनुनप्राप्यमास्ति ॥ उक्तंपूर्वजातमात्रेसुतेतेमयायत्तेऽहितमासीत्तदानीम् ११ पुत्रंत्यजेममहितंकुलस्याहितंपरंनचतत्त्वंच कथं ॥ इदंचराजन्हितमुक्तंनचेत्त्वमेवंकर्तापरितप्ताऽसिपश्चात् १२ यद्येतदेवमनुमंतासुतस्तेसंप्रीयमाणःपांडवैरेकराज्यम् ॥ तापोनतेभविताप्रीतियोगात्रचै न्निगृह्णीष्वसुतंसुखाय १३ दुर्योधनत्वाहितं वैनिगृह्यपांडोःपुत्रंप्रकुरुष्व्वाधिपत्ये ॥ अजातशत्रुर्हि विमुक्तरागोधर्मेणमांष्टथिवीशास्तुराजन् १४ ततोराजन्पार्थिवाः सर्वेएवैश्याइवास्मानुपतिष्ठंतुसद्यः ॥ दुर्योधनःशकुनिःसूतपुत्रःप्रित्याराजन्पांडुपुत्रान्भजंतु १५ दुःशासनोयाचतुभीमसेनंसभामध्येद्रुपदस्यात्मजांच ॥ युधिष्ठिरंत्वंपरिसांत्वयस्वराज्येचैनंस्थापयस्वाभिपूज्य १६ त्वयापृष्टःकिमहमन्यद्देयमेतत्कृत्वाकृतकृत्योसिराजन् १७ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ एतद्वाक्यं विदुरयत्तेसभायामिहप्रोक्तंपांडवान्प्राप्यमांच ॥ हितंतेषामहितंमामकानामेतत्सर्वममनावैतिचेतः १८ इदंत्विदानींगतएवनिश्चितंतेषामर्थेपांडवानांयदात्थ ॥ तेनाद्यमन्येनासिहितोममोतिकथंहिपुत्रंपांडवार्थेत्यजेयम् १९

ता नचेत् यदिवानुमंता तर्हिसुतंनिगृह्णीष्व १३ पक्षांतरमाह दुर्योधनमिति १४ । १५ याचतु मदपराधक्षमस्वेतिप्रार्थयतु १६ । १७ नावैति नांगीकरोति १८ तत्रहे तुमाह इदमिति तथादुर्योधनबंधनं युधिष्ठिरायराज्यप्रदानामित्येवंप्रकारकंसुखोपायंयदात्थ तदिदंकुतएवंनिश्चितं नकुतश्चित् । गतइतिपाठे पांडवानामर्थे गतःप्राप्तइत्यर्थः । लब्धपदाःपांडवाः मदीयान् न हिंस्युरित्यत्र नियामकंनास्तीतिभावः १९

२० जिह्वाकुटिलं २१ नेदमस्तीदंकुलं २२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेप० नैलकंठीविभारतमावदीपेचतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ हितोपदेशोऽपिदुष्टाः कुप्यंतीत्युक्त्वा संतस्तत्रैवतुष्यंतीत्याह पांडवाइत्य
ध्यायेन १ । २ मरुधन्वसु मरुधुनिर्जलदेशेषु धन्वसुजांगलदेशेषु । धन्वाजांगलदेशोऽस्यात् इति विश्वः ३ । ४ । ५ । ६ आराहूरतः ७ । ८ आद्रवआगच्छ अपयानुनिवर्तितुं संशयिते पणी

वन०
अ०
॥ ५ ॥

असंशयंतेऽपिममैवपुत्रादुर्योधनस्तुममदेहात्प्रसूतः ॥ स्ववैदेहं परहेतोस्त्यजेतिकोनुब्रूयात्समतामन्ववेक्ष्य २० समांजिह्वाविदुरसर्वीषीषिमानंचतेऽहमधिकंधा
रयामि ॥ यथेच्छकंगच्छवातिष्ठवात्वंसुसांतव्यमानाऽप्यसतीस्त्रीजहाति २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतावदुक्त्वा घृतराष्ट्रोऽन्वपद्यदंतर्वेदमसहसोत्थायराजन् ॥
नेदमस्तीत्यथविदुरोभाषमाणःसंप्राद्रवद्यत्रपार्थावभूवुः २२ ॥ इत्यारण्यकेप० अ० प० विदुरवाक्यप्रत्याख्यानचतुर्थोऽध्यायः ॥ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
पांडवास्तुवनेवासमुद्दिश्यभरतर्षभाः ॥ प्रययुर्जाह्नवीकूलात्कुरुक्षेत्रंसहानुमाः १ सरस्वतीदृषद्वत्यौयमुनांचनिपेव्यते ॥ ययुर्वनेनैववनंसततंपश्चिमांदिशम् २
ततःसरस्वतीकुलेसमेषुमरुधन्वसु ॥ काम्यकं नामददृशुर्वनंमुनिजनाप्रियम् ३ तत्रतेन्यवसन्वीरावनेबहुमृगादिजे ॥ अन्वास्यमानासुनिभिःसांतव्यमानाश्चभारत
४ विदुरस्त्वथपांडूनांसदादर्शनलालसः ॥ जगभैकरथेनैवकाम्यकंवनमृद्धिमत् ५ ततो गत्वाविदुरः काम्यकंतच्छीघ्रैरश्वैर्वीहिनास्यंदनेन ॥ ददर्शासीनंधर्मात्मानं
विविक्तसार्द्धद्रौपद्याभ्रातृभिर्ब्राह्मणैश्च ६ ततोऽपश्यद्विदुरं तूर्णमाराम्यायांतसत्यसंधःसराजा ॥ अथाब्रवीद्भ्रातरंभीमसेनां किनुक्षतावक्ष्यतिनःसमेत्य ७ काञ्चि
त्रायंवचनात्सौबलस्यसमाह्लातादेवनायोपयातः ॥ काञ्चिःक्षुद्रःशकुनिर्नायुधानिजेप्यत्यस्मान्पुनरेवाक्षवत्याम् ८ समाहूतःकेनचिदाद्रवेतिनाहंशक्तोभीमसे
नापयातुं ॥ गांडीवेचसंशयितेकथंनुराज्यप्राप्तिःसंशयितामवेन्नः ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततउत्थायविदुरंपांडवेयाःप्रत्यगृह्णन्पतेसर्वएव ॥ तैःसत्कृतःसच
तानाजमीढोयथोचितंपांडुपुत्रान्समेयात् १० समाश्वस्तंविदुरंतेनरर्षभास्ततोऽपृच्छन्नागमनायहेतुम् ॥ सचापितेभ्योविस्तरतःशशंसयथावृत्तोघृतराष्ट्रोऽऽ
विकेयः ११ ॥ विदुर उवाच ॥ अवाचन्मांघृतराष्ट्रुनुगुप्तमजातशत्रोपरिगृह्यामिपूज्य ॥ एवंगतेसमतामभ्युपेत्यपथ्यंतेषाममचैवब्रवीहि १२ मयाप्युक्तं
यत्क्षमं कौरवाणांहितंपथ्यंघृतराष्ट्रोस्यचैव ॥ तद्वैतस्मै नरुचामभ्युपैतिततश्चाहंक्षममन्यन्नमन्ये १३ परंश्रेयःपांडवेयामयोक्तंनमेतच्चश्रुतवानांविकेयः ॥
यथाऽतुरस्येवहिपथ्यमन्नरोचतेस्मास्यतदुच्यमानम् १४ नश्रेयसेनीयतेऽजातशत्रोस्त्रीश्रोत्रियस्येवगृहेप्रदुष्टा ॥ ध्रुवंनरोचेद्भरतर्षमस्यपतिःकुमार्याइवष
ष्टिवर्षः १५ ध्रुवंविनाशोऽनृपकौरवाणांनवैश्रेयोघृतराष्ट्रःपरैति ॥ यथाचपर्णेपुष्करस्यावसिक्तंजलंनतिष्ठेत्पथ्यमुक्तं तथाऽस्मिन् १६

कृतेसति कथंनःराज्यप्राप्तिर्यतःसंशयिता गांडीवनाशादित्यर्थः ९ । १० यथावृत्तःयादृशाचारः ११ अनुगुप्तमनुराक्षितारं हितोपदेशेनेतिशेषः कर्त्तारिकः ब्रवीहीत्यवोचदितिसंबंधः १२ रु
चांप्रीतिअन्यत्साम्रोऽन्यद्वैरं १३ । १४ । १५ परैतिपरामृशाति पुष्करस्यकमलस्य १६

॥ ७ ॥

श्रद्धाहृष्टोऽयमितिधीः १७ धार्यंतानविस्मर्त्तव्यं १८ उपासतेउपास्ते प्रतीक्षते तृणैःस्तोकमग्निमिवात्मानंसहासंपत्त्यासंवर्धयन् एकएवशत्रूणांकात्स्न्येनोच्छेदात् १९ सहायार्जनोपायमा
हयस्येति अविभक्तसाधारणं वसुवितं २० विमलापविगतःप्रलापोऽनर्थकंवचोयस्मात्तथा पूज्यःस्तव्यः वनवासांतेबहुनाधनेनबहून्सहायान्प्राप्य त्वमेवशत्रूच्छेदं कृत्वा राज्यंप्राप्त्यसीत्यर्थः
२१ । २२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेप० नै० भा० पंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥ ॥ गतेइति महाप्राज्ञः विदुरोपदेशोऽस्वितानांजयोभविष्यतीतिजानन् १ संधिविग्रहकारितं संधिविग्रहादिनीतिज्ञत्वकृतं

ततःकुद्धोघृतराष्ट्रोऽब्रवीन्मांयस्मिन्श्रद्धाभारततत्रयाहि ॥ नाहंभूयःकामयेत्वांसहायंमहीमिमांपालयितुंपुरंवा १७ सोऽहंत्यक्तोघृतराष्ट्रेणराज्ञापशासितुंत्वा
मुपयातो नरेन्द्र ॥ तद्वैसर्वयन्मयोक्तंसभायांतद्वार्यतायत्प्रवक्ष्यामिभूयः १८ क्लेशैस्तीव्रैर्युज्यमानःसपत्नैःक्षमां कुर्वन्कालमुपासतेयः ॥ संवर्धयन्स्तोकमिवाग्नि
मात्मवान्सवैभुंक्तेपृथिवीमेकएव १९ यस्याविभक्तं वसुराजसहायैस्तस्यदुःखेऽप्यंशभाजःसहायाः ॥ सहायानामेषसंग्रहणेऽभ्युपायःसहायासौपृथिवीप्राप्तिमा
हुः २० सत्यंश्रेष्ठंपांडवविप्रलापंतुल्यंचान्नंसहभोज्यंसहायैः ॥ आत्माचैषामग्रतो नस्मपूज्यएवंवृत्तिर्वर्द्धतेभूमिपालः २१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवंकरिष्या
मियथाब्रवीषिपरांबुद्धिमुपगम्याप्रसतः ॥ यच्चाप्यन्यदेशकालोपपन्नंतद्वैवाच्यंतत्करिष्यामि कृत्स्नम् २२ ॥ ॥ इ० म० भा० आरण्यकेप० अरण्यप० विदुर
निर्वासेपंचमोऽध्यायः ५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गतेतुविदुरेराजन्नाश्रमंपांडवान्प्रति ॥ घृतराष्ट्रोमहाप्राज्ञःपर्यतप्यतभारत १ विदुरस्यप्रभावंचसं
धिविग्रहकारितम् ॥ विदुर्द्विचपरांमत्वापांडवानांभविष्यति २ ससभाद्धारमागम्यविदुरस्मारमोहितः ॥ समक्षंपार्थिवेद्राणांपपाताविष्टचेतनः ३ सतुलब्ध्या
पुनःसंज्ञांसमुत्थायमहीतलात् ॥ समीपोपस्थितंराजासंजयंवाक्यमब्रवीत् ४ भ्रातामसुहृच्चैवसाक्षाद्धर्मइवापरः ॥ तस्यस्मृत्याऽद्यसुभृशंहृदयंदीर्यतीवमे ५
तमानयस्वधर्मज्ञंममभ्रातरमाशुवै ॥ इतिब्रुवन्सत्पतिःकृपणंपर्यदेवयत् ६ पश्चात्तापाभिसंतप्तोविदुरस्मारमोहितः ॥ भावस्नेहादिदंराजासंजयंवाक्यमब्र
वीत् ७ अच्छसंजयजानीहिभ्रातरंविदुरंमम ॥ यदिजीवतिरोषेणमयापापेननिर्धुतः ८ नहितेनममभ्रात्रासुसूक्ष्ममपिकिंचन ॥ व्यलीकं कृतपूर्ववैप्राज्ञेनामित
बुद्धिना ९ सव्यलीकंपरंप्राप्तोमत्तःपरमबुद्धिमान् ॥ त्यक्ष्यामिजीवितंप्राज्ञतंगच्छानयसंजय १० तस्यतद्वचनंशुभ्वाराज्ञस्तमनुमान्यच ॥ संजयोवाढ
मित्युक्त्वाप्राद्रवत्काम्यकंप्रति ११ सोऽचिरेणसमासाद्यतद्वनंयत्रपांडवाः ॥ रौरवाजिनसंवीतंददर्शाथयुधिष्ठिरम् १२ विदुरेणसहासीनंब्राह्मणैश्चसहस्रशः ॥
भाट्टभिश्चाभिसंगुप्तं देवैरिवपुंसंदरम् १३ युधिष्ठिरमुपागम्यपूजयामाससंजयः ॥ भीमार्जुनयमाश्चापितयुक्तंप्रतिपेदिरे १४

भविष्यतिआगामिनिकाले २

विदुरस्मारमोहितः स्मरःकामस्तस्मात्केनचित्प्रतिबद्धादुत्पन्नोद्वेषश्चारइत्युच्यते विदुरद्वेषेण ममनाशोभविष्यतीतिचित्तयामोहंप्राप्तइत्यर्थः स्नेहेत्यपपाठः ३ । ४ द्वेषमेवस्नेहरूपेण
भाट्टयितुंसभाद्धारैराज्ञांसमक्षंपतित्वोत्पायश्चाह स्नातेत्यादि ५ । ६ । ७ निर्धुतोनिःसारितः ८ व्यलीकमपिथं ९ । १० मानितःसन्नितरान्मानधित्वेत्यनुमान्येत्यस्यार्थः ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ धृतराष्ट्रः प्रतापवानिति पाठे मोहेन प्रकृष्टं तापं प्राप्त इत्यर्थः १९ प्रजागरे आधिपत्यायामुच्चितायां विचित्रं विगतं दिव्यवस्तुकं अपेतलक्ष्मीकमित्यर्थः २० । २१ । २२ भवतीति दीनत्वात् पाण्डवेषु मम पक्षपातो न तु त्वत्पुत्रद्वेषादिति भावः २३ । २४ । २५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेप नै० भार० षष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ श्रुत्वा चेति १ अबुद्धिरज्ञानं तज्जंतमो रागद्वेषात्मकं मोहं २ सुहृत्शुभचिंतकः हितैरतः शुभकर्ता ३ । ४ वारणावानवग्रह इति पाठे वाशब्द इवायं नवग्रहीतोगज इवेत्यर्थः निरंबुनिरवग्रह इति पाठे निरवग्रहः प्रतिबंधाभावेऽपि निरंबुनिराहारो भूत्वा शोषंगमि

राज्ञापृष्टः सकुशलं सुखासीनश्च संजयः ॥ शशंसागमने हेतुमिदं चैवाब्रवीद्वचः १५ ॥ ॥ संजय उवाच ॥ ॥ राजास्मरति ते क्षतधृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ तंपश्य गत्वा त्वां क्षिप्रं संजीवय च पार्थिवम् १६ सोऽनुमान्य नरश्रेष्ठान् पाण्डवान् कुरुनंदनान् ॥ नियोगाद्राजसिंहस्य गंतुमर्हसि सत्तम १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु विदुरो धीमान् स्वजनवल्लभः ॥ युधिष्ठिरस्यानुमते पुनरायाद्द्वजाह्वयम् १८ तमब्रवीन्महातेजा धृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ दिष्ट्या प्राप्तोऽसि धर्मज्ञादि पृथ्यास्मरसि मेऽनघ १९ अद्य चाहं दिवारात्रौ त्वत्कृते भरतर्षभ ॥ प्रजागरे प्रपश्यामि विचित्रं देहमात्मनः २० सोऽकमानिय विदुरं मुर्द्धन्या प्रायचैव ह ॥ क्षम्यतामिति चोवाच यदुक्तोऽसि मयानघ २१ ॥ विदुर उवाच ॥ क्षांतमेव मयाराज न्गुरुमं परमो भवान् ॥ एषोऽहमागतः शीघ्रं त्वद्दर्शनपरायणः २२ भवतीहि नरव्याघ्रपुरुषा धर्मचेतसः ॥ दीनाभिपातिनो राजन्नात्र कार्या विचारणा २३ पांडोः सुताया दृशामेता दृशास्तव भारत ॥ दीना इतीव मे बुद्धिरभिपन्नाऽद्य तान् प्रति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अन्योन्यमनुनीयैवं भ्रातरौ द्वौ महाबुती ॥ विदुरो धृतराष्ट्रश्च लेभाते परमांसुदम् २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि विदुरप्रत्यागमने षष्ठोऽध्यायः ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा च विदुरं प्राप्तं राज्ञा च परिसांत्वितम् ॥ धृतराष्ट्रात्मजो राजापयंतं प्यतदुर्मतिः १ ससौ वलेयमाना ग्यकर्णदुःशासनौ तथा ॥ अब्रवीद्वचनं राजा प्रविश्या बुद्धिजंतमः २ एष प्रत्यागतो मंत्री धृतराष्ट्रस्य धीमतः ॥ विदुरः पांडुपुत्राणां सुहृद्दिद्वान् हितैरतः ३ यावदस्य पुनर्बुद्धिं विदुरो नापकर्षति ॥ पाण्डवानयने तावन्मंत्रयध्वं हितं मम ४ अथ पश्याम्यहं पार्थान् प्राप्तानि हकथंचन ॥ पुनः शोषंगमिष्यामि निरंबुनिरवग्रहः ५ विषमुं दधनं चैव शस्त्रमग्निप्रवेशनम् ॥ करिष्ये न हितान् नृद्वान् पुनर्द्रष्टुमिहोत्सहे ६ ॥ शकुनिरुवाच ॥ किं बालिशमर्तिराजन्नास्थितोऽसि विशांपते ॥ गतास्ते समयं कृत्वानैतदेवं भविष्यति ७ सत्यवाक्ये स्थिताः सर्वे पाण्डवा भरतर्षभ ॥ पितुस्ते वचनं तात न ग्रहीष्यंति कर्हिचित् ८ अथवा ते ग्रहीष्यंति पुनरेष्यंति वा पुरम् ॥ निरस्य समयं सर्वे पणोऽस्माकं भविष्यति ९ सर्वे भवामो मध्यस्थाराज्ञश्छंदानुवर्तिनः ॥ छिद्रं बहु प्रपश्यंतः पाण्डवानां सुसंवृताः १०

प्यामीत्यर्थः । 'प्रतिबंधेऽप्यवग्रहः' इति विश्वः । निरंबुरिति निरासुरिति च पाठौ चिंत्यौ ५ मरणार्थं विषादिकं करिष्ये स्वीकरिष्ये क्वद्वान् क्वद्विमतः ६ । ७ । ८ पणः कार्याकार्यविवेकलक्षणो व्यवहारः अस्माकमिति पाण्डवानपि गृहीत्वोक्तं ९ छिद्रं समयातिक्रमदोषं बहुबहुलं प्रपश्यंतोऽन्येपि सुसंवृताः पाण्डवेभ्योऽधर्मवद्भयोभीताः संतो निष्ठीयस्थास्यंतीत्यर्थः १०

११ । १२ । १३ नातिहृष्टमनाः पाण्डवानां निदायां सत्यामपि आगमना सहिष्णुत्वात् कर्णेन स्वपराक्रमयोग्यस्य वचनस्यानुक्तेश्च १४ उपलभ्यदुर्योधनाशयमिति शेषः १५ उच्यम्योत्तिष्ठप्यआत्मानं देहम् १६ वयं किंकराः पाणय इव किंकरपाणयः पश्यंतश्चारचक्षुषेति वत् । किं कुर्म इति कृत्वा कृतांजलिपाणय इति प्राथः । प्रियं चिकीर्षामो न तु शकुमः प्रिये स्थातुमिति संबंधः धृतराष्ट्रेण निरुद्धत्वात् १७ दंशिताः सन्नद्धाः १८ । १९ परिशूनाः खिन्नाः वर्जितविजिगीषावा शक्या जेतुमिति शेषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ ॥ ॥ इति आरण्यके पर्वणि नैलकंटीये भारतभावदी

॥ दुःशासन उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञयथावदसिमा तुल ॥ नित्यं हि मे कथयतस्तव बुद्धिर्विरोचते ११ ॥ कर्ण उवाच ॥ काममोशामहे सर्वे दुर्योधनतवेप्सितम् ॥ एकमत्यं हि नो राजन् सर्वेषामेवलक्षये १२ नागमिष्यंति ते धीरा अकृत्वा कालसंविदम् ॥ आगमिष्यंति चेन्मोहात् पुनर्द्युतेन तान् जय १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु कर्णेन राजा दुर्योधनस्तदा ॥ नातिहृष्टमनाः क्षिप्रमभवत्सपराङ्मुखः १४ उपलभ्यततः कर्णो विवृत्यनयने शुभे ॥ रोषाद्दुःशासनं चैव सौवलंचतमेव च १५ उवाच परमक्रुद्ध उच्यम्यात्मानमात्मना ॥ अथो मम तं यत्तु तन्निबोधत भूमिपाः १६ प्रियं सर्वे करिष्यामो राज्ञः किंकरपाणयः ॥ न चास्य शकुमः स्थातुं प्रिये सर्वे ह्यतं द्रिताः १७ वयंतु शस्त्राण्यादायरथानास्थाय दंशिताः ॥ गच्छामः सहिता हंतुं पाण्डवान्वनगोचरान् १८ तेषु सर्वेषु शांतिषु गतेषु विदितां गतिम् ॥ निर्विवादा भविष्यंति धार्तराष्ट्रास्तथावयम् १९ यावदेव परिशूनायावच्छोकपरायणाः ॥ यावन्मित्रविहीनाश्च तावच्छक्याम तं मम २० तस्य तद्वचनं श्रुत्वा पूजयंतः पुनः पुनः ॥ बाढमित्येव ते सर्वे प्रत्यूचुः सूतजंतदा २१ एवमुक्त्वा सुसंभारथैः सर्वे पृथक्पृथक् ॥ निर्ययुः पाण्डवान् हंतुं सहिताः कृतनिश्चयाः २२ तान्प्रस्थितान्परिज्ञाय कृष्णद्वैपायनः प्रभुः ॥ आजगाम विशुद्धात्मा दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा २३ प्रतिषिद्ध्याथ तान्सर्वान् भगवांश्चो कपूजितः ॥ प्रज्ञाचक्षुषमासीनमुवाचाभ्येत्य सत्वरम् २४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यप० व्यासागमने सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ व्यास उवाच ॥ धृतराष्ट्रमहाप्राज्ञनिबोधवचनं मम ॥ वक्ष्यामि त्वां कौरवाणां सर्वेषां हितमुत्तमम् १ न मे प्रियं महाबाहो यद्द्रताः पाण्डवावनम् ॥ निरुक्त्या निरुक्ताश्चैव दुर्योधनपुरोगमैः २ ते स्मरंतः परिक्लेशान्वर्षे पूर्णत्रयोदशे ॥ विमोक्षयंति विषं कुद्वाः कौरवेयेषु भारत ३ तदयं किं नु पापात्मा तव पुत्रः सुमं दधीः ॥ पाण्डवान्नित्यसंक्रुद्धो राज्यहेतोर्जिघांसति ४ वार्यतां साध्वयं मूढः शमंगच्छतु ते सुतः ॥ वनस्थांस्तानयं हंतुमिच्छन्नप्राणान् विमोक्षयति ५ यथा हि विदुरः प्राज्ञो यथाभीष्मो यथावयम् ॥ यथा कृपश्च द्रोणश्च तथा साधुर्भवानपि ६ विग्रहो हि महाप्राज्ञस्वजनेन विगर्हितः ॥ अधर्म्यमयशस्यं च माराजन् प्रतिपद्यताम् ७ समीक्षाया दृशीह्यस्य पाण्डवान् प्रति भारत ॥ उपेक्ष्यमाणा साराजन् महांतमनयं स्पृशेत् ८ अथवाऽयं सुमंदात्मा वनंगच्छतु ते सुतः ॥ पाण्डवैः सहितो राजन्नेक एवासहायवान् ९ ततः संसर्गजः स्नेहः पुत्रस्य तव पाण्डवैः ॥ यदि स्यात्कृतकार्योऽद्य भवेत्स्वं मनुजेश्वर १०

पेसप्तमोऽध्यायः ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धृतेति १ निरुक्ताः निजिताः २ विषमिव विषं शस्त्रम् ३ । ४ । ५ भवानपि अस्तीति शेषः ६ स्वजनेन सार्द्धं विग्रहं माप्रतिपद्यतां भवान् मागादि त्यर्थः ७ समीक्षाविचारपूर्विका बुद्धिः ८ अथवेति भीमादिवद्वने सहवासात्तव पुत्रस्य युधिष्ठिरेण स्नेहश्चेत्स्वं कृतकृत्यो भविष्यतीत्यर्थः ९ । १०

एतदपि दुर्घटमित्याह अथवेति । नमृतस्यापिसर्पेतीति पाठे सहजो दोषो जन्मोत्तरेऽप्यनुवर्तत इत्यर्थः ११ अत्रयत्तक्षमे उचितं तत्पुराकार्यमन्यथावोषु माकर्मथः प्रयोजनमभिवर्द्धते नश्यति । निवर्तते इति पाठेऽपि स एवार्थः । अतिवर्तते इति पाठे वोषुष्मानर्थोऽतिक्रामति अतीत्यगच्छतीत्यर्थः १२ ॥ ॥ इति आरण्यके नै० भा० अष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ भगवन्निति १ । १ । ३ परं शत्रुशोकहेतुत्वात् परं श्रेष्ठं प्रीतिहेतुत्वात् न कुपुत्रात्परः शत्रुर्न सत्पुत्रात्परः सखेत्युक्तेः ४ सुरभ्या देवधेन्वा अन्यैर्ब्रह्मस्त्रादिभिर्हेतुभिः परं श्रेष्ठं स्थानं न विद्यते अपितु पुत्रादेव । तथा च श्रुतिः 'अब्रह्म

अथवा जायमानस्य यच्छीलमनुजायते ॥ श्रूयते तन्महाराजनामृतस्यापसर्पति ११ कथं वामन्यते भीष्मो द्रोणोऽथ विदुरोऽपि वा ॥ भवान्वाऽत्रक्षमं कार्यं पुरा वोऽर्थोऽभिवर्धते १२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि व्यासवाक्येऽष्टमोऽध्यायः ८ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ भगवन्नाहमप्येत द्रोचयेद्युतसंभवम् ॥ मन्येतद्विधिनाऽऽकृष्यकारितोऽस्मीति वैमुने १ नैतद्रोचयते भीष्मो न द्रोणो विदुरो न च ॥ गांधारीनेच्छति द्यूतं तत्र मोहात्प्रवर्तितम् २ परित्यक्तं न शक्रेमिदुर्योधनमचेतनम् ॥ पुत्रस्नेहेन भगवन्जननपि प्रियवत ३ ॥ व्यास उवाच ॥ वैचित्रवीर्यनृपते सत्यमाहयथा भवान् ॥ दृढं विद्वः परंपुत्रं परंपुत्रान्न विद्यते ४ इंद्रोऽप्यश्रुनिपातेन सुरभ्या प्रतिबोधितः ॥ अन्यैः समृद्धैरप्यर्थैर्न सुतान् मन्यते परम् ५ अत्र ते वर्तयिष्यामि महदारुणान्मुत्तमम् ॥ सुरभ्या श्रेवसंवादिमिन्द्रस्य च विशांपते ६ त्रिविष्टपगता राजन् सुरभी प्रारुदत किल ॥ गवां माता पुरा ता तामिन्द्रोऽन्व कृपायत ७ ॥ इंद्र उवाच ॥ किमिंद्रोदिवि शुभे कश्चित्क्षेमं दिवोकसाम् ॥ मनुष्येष्वथ नागेषु नैतदल्पं भविष्यति ८ ॥ सुरभिरुवाच ॥ विनिपातो न ते कश्चिद्दृश्यते त्रिदशाधिप ॥ अहंतु पुत्रं शोचामितेन रोदिमि कौशिक ९ पश्यैनं कर्षकं क्षुद्रं दुर्बलं मम पुत्रकम् ॥ प्रतो देनाभिनिघ्नं तं लांगलेन च पीडितम् १० निषीदमानं सोत्कंठं वध्यमानं सुराधिप ॥ कृपाविष्टाऽस्मि देवेंद्रमनश्चोद्विजते मम ॥ एकस्तत्र बलोपेतो धुरमुद्रहतेऽधिकाम् ११ अपरोऽप्यवलप्राणः कृशो धमनि संततः ॥ कृच्छ्रादुद्रहते भारं तं वै शोचामि वासव १२ वध्यमानः प्रतो देन तुद्यमानः पुनः पुनः ॥ नैव शक्रेति तं भारमुद्रोऽप्युपश्य वासव १३ ततोऽहंतस्य शोकार्ता विरौभिभृशदुःखिता ॥ अश्रूण्या वर्तयंती चनेत्राभ्यां करुणायती १४ ॥ शक्र उवाच ॥ तव पुत्रसहस्रेषु पीडयमानेषु शोभने ॥ किं कृपायितव्यं त्रपुत्र एकत्र हन्यति १५ ॥ सुरभिरुवाच ॥ यदि पुत्रसहस्राणि सर्वत्र समतैव मे ॥ दीनस्य तु सतः शक्रपुत्रस्याभ्यधिकारुपा १६ ॥ ॥ व्यास उवाच ॥ ॥ तदिंद्रः सुरभी वाक्यं निशम्य भृशविस्मितः ॥ जीवितेनापि कौरव्यमेनेऽभ्यधिकमात्मजम् १७ प्रववर्ष च तत्रैव सहस्रातोयमुल्बणम् ॥ कर्षकस्याचरन्विघ्नं भगवान्पाकशासनः १८

प्राणं शरणं हवासोरूपं हिरण्यं पशवो विवाहाः । सखाहजाया कृष्णं हनुहिता ज्योतिर्हेतुः परमेव्यो मन् इति ५ अत्र पुत्रस्य शोकहेतुत्वेऽर्थे ६ अन्व कृपायतानुकांपितवान् ७ । ८ कौशिकहे इंद्र ९ प्रतो देन तीक्ष्णाग्रलोहवता दंडेन १० पुरं भारं ११ धमनि संततः शिराभिव्यासः निर्मास इत्यर्थः १२ वधो दंडाघातेन तोदः प्रतो देन १३ । १४ कृपायितव्यं कृपां कृतवती । पाठांतरे कृपायितं कृपैव हन्यति हन्यमाने । पुत्र एको हि हन्यते इति पाठे बहुषु पुत्रेषु हि प्रसिद्धं एकः कश्चिद्वन्यत एवेत्यर्थः १५ । १६ । १७ उल्बणमुत्कटम् १८

१९ । २० मंदारस्वरपुत्रवत्कपटानभिज्ञाः २१ । २२ । २३ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे नवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ एवमिति विनाशकाले साधूनापि मूढा अवजानंतीत्यध्याय तात्पर्यं १ । २ । ३ अन्विव्ययवेक्ष्य धातुं न चेतितोषः ४ अनुशास्ता अनुशासिष्यति ५ अक्रियायामकरणे कार्यस्यावश्यकत्वं व्यस्य ६ । ७ क्रियाभिः सत्कारैः ८ । ९ । १० यदृच्छया देवात्

तद्यथा सुरभिः प्राह समवेतास्तुते तथा ॥ सुतेपुराजन्सर्वेषु हीनेष्वभ्यधिकारुपा १९ यादृशो मे सुतः पांडुस्तादृशो मेऽसि पुत्रक ॥ विदुरश्च महाप्राज्ञः स्नेहादेत द्रवीम्यहम् २० चिरायत्तव पुत्राणां शतमेकश्च भारत ॥ पांडोः पंचैवलक्ष्यं ते तेऽपि मंदाः सुदुःखिताः २१ कथं जीवेयुरत्यंतं कथं वर्धेयुरित्यपि ॥ इति दीनेषु पार्थे पुमनां मे पारितप्यते २२ यदि पार्थिवकौरव्यान् जीवमानानि हेच्छसि ॥ दुर्योधनस्तव सुतः शमंगच्छतु पांडवैः २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अरण्यपर्वणि सुरभ्युपाख्याने नवमोऽध्यायः ९ ॥ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ एवमेतन्महाप्राज्ञ यथा वदसि नो मुने ॥ अहं चैव विजानामि सर्वं चेमेन राधिपाः १ भवांश्च मन्यते साधुयत्कुरूणां महोदयम् ॥ तदेव विदुरोऽप्याह भीष्मो द्रोणश्च मां मुने २ यदित्वहमनुग्राह्यः कौरव्येषु दयायदि ॥ अन्वशाधिदुरात्मानं पुत्रं दुर्योधनं मम ३ ॥ व्यास उवाच ॥ अयमायाति वैराजन्मैत्रेयो भगवानृषिः ॥ अन्विव्यपांडवान्भ्रातृनि हेत्यस्मद्दिदक्षया ४ एष दुर्योधनं पुत्रं तव राजन्महानृषिः ॥ अनुशास्तायथान्यायं शमायास्य कुलस्य च ५ ब्रूयाद्यदेपकौरव्यतत्कार्यमविशंकया ॥ अक्रियायां तु कार्यस्य पुत्रं तेश्च स्यते रूपा ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा ययौ व्यासो मैत्रेयः प्रत्यदृश्यत ॥ पूजया प्रतिजग्राह सपुत्रस्तं न राधिपः ७ अर्घ्याभिः क्रियाभिर्वैश्रांतं मुनिसत्तमम् ॥ प्रश्रयेणा ब्रवीद्राजा घृतराष्ट्रोऽविकासुतः ८ सुखेनागमनं कश्चिद्गवन्कुरुजांगलान् ॥ कश्चित्कुशलिनो वीराभ्रातरः पंचपांडवाः ९ समये स्थातुमिच्छंति कश्चिच्च भरतर्षभाः ॥ कश्चित्कुरूणां सौभ्रात्रमव्युच्छिन्नं भविष्यति १० ॥ मैत्रेय उवाच ॥ तीर्थयात्रामनुक्रामन्प्राप्तोऽस्मि कुरुजांगलान् ॥ यदृच्छया धर्मराजं दृष्ट्वा न्काम्यकेवने ११ तं जटाजिनसं वीतं तपोवननिवासिनम् ॥ समाजग्मुर्महात्मानं द्रष्टुं मुनिगणाः प्रभो १२ तत्राश्रौषं महाराजपुत्राणां तव विभ्रमम् ॥ अनयं द्यूतरूपेण महाभयमुपस्थितम् १३ ततोऽहं त्वामनुप्राप्तः कौरवाणामवेक्षया ॥ सदाह्यभ्यधिकः स्नेहः प्रीतिश्च त्वायि मे प्रभो १४ नैतदौपयिकं राजंस्त्वयि भीष्मे च जीवति ॥ यदन्योन्येन ते पुत्रा विरोध्यंते कथंचन १५ मेढीभूतः स्वयं राजन्निग्रहे प्रग्रहे भवान् ॥ किमर्थमनयं धोरमुत्पद्यं तमुपेक्षसे १६ दस्यूनामिव यद्वृत्तं सभायां कुरुनंदन ॥ तेन न भ्राजसे राजस्ता पसानां समागमे १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो व्यावृत्त्य राजानं दुर्योधनममर्षणम् ॥ उवाच श्लक्ष्णया वाचा मैत्रेयो भगवानृषिः १८ ॥ मैत्रेय उवाच ॥ दुर्योधनमहाबाहो निबोध वदतां वर ॥ वचनं मे महाभाग ब्रुवतो यद्विदितं तव १९ माऽदुहः पांडवान् राजन् कुरुष्वपि प्रियमात्मनः ॥ पांडवानां कुरूणां च लोकस्य च न र्षभ २०

११ । १२ विभ्रमं द्यूतानर्थेऽप्यर्थबुद्धि १३ । १४ औपयिकं योग्यं १५ मेढीभूतः खलद्वामस्तंभीभूतः प्रग्रहे अनुग्रहे १६ । १७ व्यावृत्त्याभिमुखीभूतेत्यर्थः १८ । १९ । २०

विक्रांतयोधिनःविक्रांताश्चयुद्धशिलाश्च वज्रसंहननाःवज्रकायाभतएवहृदाः २१ । २२ प्रद्रवतागच्छतां २३ समरंजेतुमितिपाठेक्षमद्वयध्याहारः २४ पशुमारेणपशुमारणप्रकारेण २५
२६ । २७ मन्वुवशंक्रोधवशंमेतिनिषेधार्थोनिपातोनुमाह २८ । २९ । ३० । ३१ प्रणुदितःप्रेरितः । प्रचुदितइतिपाठेऽपिसएवार्थः ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ विलक्षयन्भीमस्यबलं

तेहिसर्वेनरव्याघ्राःशूराविक्रांतयोधिनः ॥ सर्वेनागायुतप्राणावज्रसंहननाहृदाः २१ सत्यव्रतधराःसर्वेसर्वेपुरुषमानिनः ॥ इंतारोदेवशत्रूणांरक्षसांकामरूपिणां
२२ हिडिंबकमुख्यानांकिर्मीरस्यचरक्षसः ॥ इतःप्रद्रवतारात्रौयःसतेषामहात्मनाम् २३ आवृत्यमार्गैरौद्रात्मातस्थौगिरिरिवाचलः ॥ तंभीमःसमरश्लाघी
बलेनबलिनांवरः २४ जघानपशुमारेणव्याघ्रःसुद्रमृगंयथा ॥ पश्यदिग्विजयेराजत्रयथाभीमेनपातितः २५ जरासंधोमहेष्वासोनागायुतबलयुधि ॥ संव
धीवासुदेवश्चश्यालाःसर्वेचपार्षताः २६ कस्तानयुधिसमासीतजरामरणवान्नरः ॥ तस्यतेशमएवास्तुपांडवैर्भरतर्षभ २७ कुरुमेवचनंराजनमामन्युवशम
न्वगाः ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ एवंतुब्रुवतस्तस्यमैत्रेयस्यविशांपते २८ ऊरुंगजकराकारंकरेणाभिजघानसः ॥ दुर्योधनःस्मितं कृत्वाचरणेनोच्छिखन्महीं
२९ नकिंचिदुक्त्वादुर्मेघास्तस्थौकिंचिदवाङ्मुखः ॥ तमशुश्रूषमाणंतुविलिखंतं वसुंधराम् ३० दृष्ट्वादुर्योधनंराजनमैत्रेयंकोपआविशत् ॥ सकोपवशमापन्नो
मैत्रेयोमुनिसतमः ३१ विधिनासंप्रणुदितःशापायास्यमनोदधे ॥ ततःसवार्युपस्पृश्यकोपसंरक्तलोचनः ॥ मैत्रेयोधातंराष्ट्रंतमशपहुष्टचेतसम् ३२ यस्मात्त्वं
मामनाहृत्यनेमांवाचंचिकीर्षसि ॥ तस्मादस्याभिमानस्यसद्यःफलमवाप्नुहि ३३ त्वदभिद्रोहसंयुक्तंयुद्धमुत्पत्स्यतेमहत् ॥ तत्रभीमोगदाघातैस्तवोरुंभेत्स्यते
बली ३४ इत्येवमुक्तेवचनेघृतराष्ट्रोमहीपतिः ॥ प्रसादयामासमुनिंनैतदेवंभवेदिति ३५ ॥ ॥ मैत्रेयउवाच ॥ ॥ शंभयास्यतिचेत्पुत्रस्तवराजन्यदातदा ॥
शापोनभवितातातविपरीतेभविष्यति ३६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ विलक्षयंस्तुराजेंद्रोदुर्योधनपितातदा ॥ मैत्रेयंप्राहकिर्मीरःकथंभीमेनपातितः ३७
॥ मैत्रेयउवाच ॥ ॥ नाहंवक्ष्यामितेभूयोनतेशुश्रूषतेसुतः ॥ एषतेविदुरःसर्वमारुयास्यतिगतेमयि ३८ इत्येवमुक्त्वांमैत्रेयःप्रातिष्ठतयथागतम् ॥ किर्मीर
वधसंविश्रोबहिर्दुर्योधनोययौ ३९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअरण्यपर्वणिमैत्रेयशापेदशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ ॥ समाप्तंचारण्यपर्व ॥ अथकि
र्मीरवधपर्व ॥ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ ॥ किर्मीरस्यवधंक्षतःश्रोतुमिच्छामिकथ्यतां ॥ रक्षसामीमसेनस्यकथमासीत्समाममः १ ॥ विदुरउवाच ॥ ॥ शृणुभी
मस्यकर्मदमतिमानुषकर्मणः ॥ श्रुतपूर्वमयातेषांकथांतेषुपुनःपुनः २ इतःप्रयातारार्जेद्रपांडवायूतनिर्जिताः ॥ जग्मुस्त्रिभिरहोरात्रैःकाम्यकंनामतद्वनम् ३

विशेषेणअयमस्मज्ज्यपोनवेतिराक्षसबलद्वारालक्षयन् हेतौशशृप्त्ययः । विलक्षणइतिपाठेदुर्योधनस्यदुराग्रहेणशापमयाद्विच्छायः । बलक्षस्तत्रेतिपाठेबलक्षोपबलोऽर्जुनइति कोशात्सप
वार्थः ३७ । ३८ किर्मीरवधसंविप्रःकिर्मीरस्यवधोयस्मात्तस्माद्भीमसेनात्संविप्रः शत्रुयशोदुःसश्रवणमित्यर्थः ३९ इतिआरण्यकेपर्वणेमारुदशमोऽध्यायः॥१०॥किर्मीरस्येति १ । २ । ३

आभीलेभयंकरे । स्वाभीलेइत्यपिपाठः । 'आभीलंभीषणेकृच्छे'इतिविश्वः । अर्द्धसमयेऽर्द्धज्ञानेगतेसतिलोकेतंद्रावातिसतीत्यर्थः । 'समयःशपथाचारकालेसिद्धांतसंविदोः'इतिविश्वः संप्रापेद
त्यपपाठः ४ । ५ । ६ । ७ स्पष्टेतिअक्षिबलाकयोःकेशार्करश्म्योर्दंततडितोश्चोपभोपमेयभावः । तद्विद्वकमिस्थपपाठः ८ 'महानादःकुंजरेस्याद्वार्षिकान्देभयानके'इति विश्वः ९ संपेतुःपकीब

रात्रौनिशीथेत्वाभीलेगतेऽर्धसमयेनृप ॥ प्रचरेपुरुषादानारक्षसांधोरकर्मणां ४ तद्वनंतापसांनित्यंगोपाश्ववनचारिणः ॥ दूरात्परिहरंतिस्मपुरुषादभयात्कि
ल ५ तेषांप्रविशतांतत्रमार्गमावृत्यभारत ॥ दीप्ताक्षंभीषणंरक्षःसोल्मुकंप्रत्यपद्यत ६ बाहूमहांतौकृत्वाचतथास्यंचभयानकं ॥ स्थितमावृत्यपंधानंयेनयाति
कुरूद्रहाः ७ स्पष्टाष्टदंष्ट्रांमाक्षंप्रदीप्तोर्ध्वशिरोरुहम् ॥ सार्करश्मितडिच्चक्रंसबलाकमिवांशुदम् ८ मृजंतराक्षसीमायांमहानादनिनादितम् ॥ मुंचंतंविपु
लान्नादान्सतोयमिवतोयदम् ९ तस्यनादेनसंत्रस्ताःपक्षिणःसर्वतोदिशम् ॥ विमुक्तनादाःसंपेतुःस्थलजाजलजैःसह १० संप्रदुतमृगदीपिमहिषसंसाकु
लम् ॥ तद्वनंतस्यनादेनसंप्रस्थितमिवाभवत् ११ तस्योरुवाताभिहतास्ताम्रपल्लववाहवः ॥ विदूरजाताश्वलताःसमाश्लिष्यंतिपादपान् १२ तस्मिन्क्षणेऽ
थप्रववौमारुतोमृशदरुणः ॥ रजसासंघृतंतेननष्टज्योतिरभून्नभः १३ पंचानांपांडुपुत्राणामविज्ञातोमहारिपुः ॥ पंचानांभिद्रियार्थानांशोकावेशइवातुलः १४
सदृष्ट्वापांडवान्दूरात्कृष्णाजिनसमाष्टतान् ॥ आवृणोत्तद्वनद्वारंमैनाकइवपर्वतः १५ तंसमासाद्यवित्रस्ताकृष्णाकमललोचना ॥ अदृष्टपूर्वसंत्रासाज्यमीलयत
लोचने १६ दुःशासनकरोत्सृष्टविप्रकीर्णशिरोरुहा ॥ पंचपर्वतमध्यस्थानदीवाकुलतांगता १७ मोमुह्यमानांतांतत्रजगृहुःपंचपांडवाः ॥ इंद्रियाणिप्रसक्ता
निविषयेषुयथारतिम् १८ अथतांसक्षसीमायामुत्थितांधोरदर्शनाम् ॥ रक्षोर्ध्वैर्विचैर्मंत्रैर्धोम्यःसन्त्यक्प्रयोजितैः १९ पश्यतांपांडुपुत्राणांशयामासवीर्य
वान् ॥ सनष्टमायोऽतिबलःक्रोधविस्फारितेक्षणः २० काममूर्तिधरःक्रूरःकालकल्पोव्यदृश्यत ॥ तमुवाचततोराराजादीर्घप्रज्ञोयुधिष्ठिरः २१ कोमवान्कस्य
चाकितेक्रियतांकार्यमुच्यताम् ॥ प्रत्युवाचस्थतद्रक्षोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् २२ अहंबकस्यवैष्वाताकिर्मीरइतिविश्रुतः ॥ वनेऽस्मिन्काम्यकेशून्योनिवासामिगत
ज्वरः २३ युधिनिर्जित्यपुरुषानाहारंनित्यमाचरन् ॥ केयूयमभिसंप्राप्ताभक्ष्यभूताममांतिकम् ॥ युधिनिर्जित्यवःसर्वानभक्षयिष्येगतज्वरः २४ ॥ ॥ वैशं
पायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तुतच्छ्रुत्वावचस्तस्यदुरात्मनः ॥ आचक्षेततःसर्वगोत्रनामादिभारत २५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ पांडवोधर्मराजोऽहंयादितेश्रोत्र
मागतः॥सहितोभ्रातृभेःसर्वेभीमसेनाजुंनादिभिः२६ हृतराज्योवनेवासंस्तुं कृतमतिस्ततः॥वनमभ्यागतोघोरमिदंतवपरिग्रहम्२७ ॥ विदुरउवाच॥किर्मीरस्व
ब्रवीदेनादिष्ट्यादेवैरिदंमम॥उपपादितमद्येहचिरकालान्मनोगतम् २८भीमसेनवधार्थंदिनित्यमभ्युद्यतायुधः ॥ चरामिपृथिवीकृत्स्नानैनंचासादयाम्यहम् २९

३० वैत्रकीयवनेएकचक्रायां ३१ मह्यंमम ३२ । ३३ । ३४ लब्धास्मिन्नप्याभि ३५ । ३६ महासुरेवातापि ३७ । ३८ आरुज्यभक्त्वा दशव्याभं व्यामोविस्तारितयोःकरयोस्तिर्यगंतरं
द्विद्वमुत्पाटितं ३९ वज्रेणनिष्पेषश्रुणीभावोयस्यपर्वतस्यतद्वतगौरवंगुरुत्वयस्यततथा ४० । ४१ वक्ष्यामुत्पीड्यपरिधानवस्त्रंदृष्ट्य ४२ । ४३ । ४४ उदस्तमुत्क्षिप्तंअलातमुल्मुकं ४५
सोऽयमासादितोदिष्ट्याभ्रातृहाकाक्षिताश्चिरम् ॥ अनेनहिममभ्रातावकोविनिहतःप्रियः ३० वैत्रकीयवनेराजनब्राह्मणच्छद्मरूपिणा ॥ विद्यावलमुपाश्रित्यनह्य
स्त्यस्यौरसंबलम् ३१ हिडिंबश्चसखामह्यंदयितोवनगोचरः ॥ हतोदुरात्मनाऽनेनस्वसाचास्यहतापुरा ३२ सोऽयमभ्यागतोमूढोममेदंगहनंवनम् ॥ प्रचार
समयेस्माकमर्द्धरात्रेस्थितेसमे ३३ अद्यास्ययातयिष्यामितद्वैरंचिरसंभृतम् ॥ तर्पयिष्यामिचवकंरुधिरेणास्यभूरिणा ३४ अद्याहमनृणोभूत्वाभ्रातुःसरुयु
स्तथैवच ॥ शार्तिलब्धाऽस्मिपरमाहत्वारारक्षसकंटकम् ३५ यदितेनपुरामुक्तोभीमसेनोवकेनै ॥ अद्यैनंभक्षयिष्यामिपश्यतस्तेयुधिष्ठिर ३६ एनाद्विविपु
लप्राणमद्यहत्वावृकोदरम् ॥ संभक्ष्यजरयिष्यामियथाऽगस्त्योमहासुरम् ३७ एवमुक्तस्तुधर्मात्मासत्यसंधोयुधिष्ठिरः ॥ नैतदस्तीतिसक्रोधोभर्त्सयामासराक्ष
सम् ३८ ततोभीमोमहाबाहुरारुज्यतरसाहुमम् ॥ दशव्याममथोद्विद्धनिष्पत्रमकरोत्तदा ३९ चकारसज्यंगांडीववज्रनिष्पेषगौरवम् ॥ निमेषांतरमात्रेणत
थैवविजयोऽर्जुनः ४० निवार्यभीमोजिष्णुंतंतद्रक्षोमेघनिःस्वनम् ॥ अभिद्रुत्याब्रवीद्वाक्यंतिष्ठतिष्ठेतिभारत ४१ इत्युक्त्वात्तिकुद्धःकक्ष्यामुत्पीड्यपांड
वः ॥ निष्पिष्यपाणिनापाणिंसंदष्टौष्ठपुटोबली ४२ तमभ्यधावद्रेगेनभीमोवृक्षायुधस्तदा ॥ यमदंडप्रतिकाशततस्तंतस्यमूर्धनि ४३ पातयामासवेगेनकुलि
शंभवानिव ॥ असंभ्रांतंतुतद्रक्षःसमरेप्रत्यदृश्यत ४४ चिक्षेपचोल्मुकंदीप्तमशनिज्वालितामिव ॥ तदुदस्तमलांतुभीमःप्रहरतांवरः ४५ पदासव्येनचि
क्षेपतद्रक्षःपुनराव्रजत् ॥ किर्मीरश्चापिसहसावृक्षमुत्पाट्यपांडवम् ४६ दंडपाणिरिवकुद्धःसमरेप्रत्यधावत् ॥ तद्रक्षयुद्धमभवन्महीरुहाविनाशनम् ४७ वालिसु
ग्रीवयोर्भ्रात्रोर्यथास्त्रीकाक्षिणोःपुरा ॥ शीर्षयोःपतितावृक्षाविभिर्दुर्नैकधातयोः ४८ यथैवोत्पलमालानिमत्तयोर्द्विपयोस्तथा ॥ मुंजवज्रर्जरीभूताबहवस्तत्र
पादपाः ४९ चौराणीवव्युदस्तानिरेजुस्तत्रमहावने ॥ तद्रक्षयुद्धमभवन्मुहूर्तंभरतर्षभ ॥ राक्षसानांचमुख्यस्यनराणामुत्तमस्यच ५० ततःशिलांसमुत्क्षि
प्यभीमस्ययुधितिष्ठतः ॥ प्राहिणोद्राक्षसःकुद्धोभीमश्चनचचालह ५१ तंशिलाताडनजडंपर्यधावतराक्षसः ॥ बाहुविक्षिप्तकिरणःस्वर्भानुरिवभास्करम् ५२
तावन्योन्यंसमाश्लिष्यप्रकर्षतौपरस्परम् ॥ उभावपिचकाशेतेप्रवृद्धौवृषभावि ५३ तयोरासीत्सुतुमुलःसंप्रहारःसुदारुणः ॥ नखदंष्ट्रायुधवतोर्व्याघ्रयोरिव
दृप्तयोः ५४ दुर्योधननिकाराच्चबाहुवीर्याच्चदपितः ॥ कृष्णानयनदृष्टश्चव्यवर्द्धतवृकोदरः ५५

रक्षःराक्षसंआव्रजत्आगच्छत् ४६ । ४७ स्त्रीतारा ४८ उत्पलमालानिपक्षेत्राणि । 'मालंक्षेत्रेजनेमाले'इति विश्वः । पद्मसमूहइत्यर्थः ४९ चौराणिवृक्षवल्कलानि ५० । ५१ । ५२ । ५३
५४ निकारात्परिभवात् कृष्णानयनं दृष्टं येन स तथा द्रौपद्याकर्षणेन कुपित इत्यर्थः ५५

प्रभिनकरटामुखंप्रभिवेवकीभूतेकरटयोर्महयोर्मुखेमदनिर्गममागौयस्यतं ५६ । ५७ । ५८ । ५९ व्यस्पंदतकिंचिच्चलनंरुतवान् ६० योऽयामासबबंधरशनयापशुमिव ६१ । ६२ पशुमारंप
शुमिवमारयित्वा । कपादित्वादानुमयोगःसमूलघातंन्यवधीदरीश्चेतिवत् ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणित्रैलकंठीये
अभिपद्यचबाहुभ्यांप्रत्यगृह्णादमर्षितः ॥ मातंगमिवमातंगःप्रभिनकरटामुखम् ६६ सचाप्येनंततोरक्षःप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ तमाक्षिपद्भीमसेनोबलेन
बलिनांवरः ६७ तयोर्भुजविनिष्पेषादुभयोर्बलिनोस्तदा ॥ शब्दःसमभवद्द्वारोवणुस्फोटसमोयुधि ६८ अथैनमाक्षिप्यबलाद्ब्रह्ममध्येवृकोदरः ॥ धूनयामास
वेगेनवायुश्चंडइवद्रुमम् ६९ सभामेनपरामृष्टोर्बलोबलिनारणे ॥ व्यस्पंदतयथाप्राणांविचकर्षचपांडवम् ६० ततएनंपरिश्रांतमुपलक्ष्यवृकोदरः ॥ योक्त्र
यामासबाहुभ्यांपशुरंशनयायथा ६१ विनदंतंमहानादंभिन्नभेरीस्वनंबली ॥ भ्रामयामाससुचिरंविस्फुरंतमचेतसम् ६२ तंविषिदंतमाज्ञायराक्षसंपांडुनंद
नः ॥ प्रगृह्यतरसादोर्भ्यांपशुमारममारयत् ६३ आक्रम्यचकटीदेशेजानुनाराक्षसाधमम् ॥ पीडयामासपाणिभ्यांतस्यकंठंवृकोदरः ६४ अथजर्जरसर्वांगं
व्याविद्धनयनांवरम् ॥ भूतलेभ्रामयामासवाक्यंचेदमुवाचह ६५ हिडिंबवकयोःपापनत्वमश्रुप्रमार्जनम् ॥ करिष्यसिगतश्चापियमस्यसदनंप्रति ६६ इत्येव
मुक्त्वापुरुषप्रवीरस्तंराक्षसंक्रोधपरीतचेताः ॥ विस्वस्तवस्त्राभरणंस्फुरंतमुद्धांतचित्तंव्यसुमुत्ससर्ज ६७ तस्मिन्हतेतोयदतुल्यरूपेकृष्णांपुरस्कृत्यनरेन्द्रपुत्राः ॥
भीमंप्रशस्याथगुणैरनेकैर्हृष्टास्ततोद्वैतवनायजग्मुः ६८ ॥ विदुरउवाच ॥ एवंविनिहतःसरुयेकिर्मीरोमनुजाधिप ॥ भीमेनवचनात्तस्यधर्मराजस्यकौरव ६९
ततोनिष्कंटकं कृत्वावनंतदपराजितः ॥ द्रौपद्यासहधर्मज्ञोवसतितामुवासह ७० समाश्वास्यचतेसर्वेद्रौपदीभरतर्षभाः ॥ प्रहृष्टमनसःप्रीत्याप्रशंसंस्तुर्दृकोदरम्
७१ भीमबाहुबलोत्पिष्टेविनष्टेराक्षसेततः ॥ विविशुस्तेवनंवीराःक्षेमंनिहतकंटकम् ७२ समयागच्छतामार्गेविनिकीर्णोभयावहः ॥ वनेमहतिदुष्टात्मादृष्टो
भीमबलाद्धतः ७३ तत्राश्रौषमहंचेतत्कर्मभीमस्यभारत ॥ ब्राह्मणानांकथयतांयेतत्रासन्समागताः ७४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविनिहतंसंख्येकिर्मीरंरक्षसां
वरम् ॥ श्रुत्वाध्यानपरोराजानिशश्वासात्तवत्तदा ७५ ॥ इतिश्रीम० आरण्यकेपर्वणिकिर्मीरवधपर्वणिविदुरवाक्येएकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ समाप्तंचकिर्मीरवध
पर्व ॥ अथार्जुनाभिगमनपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भोजाःप्रव्रजितान्श्रुत्वावृष्णयश्चांधकैःसह ॥ पांडवान्दुःखसंतप्तान्समाजग्मुर्भहावने १ पांवा
लस्यचदायादोधृष्टकेतुश्चचेदिपः ॥ केकयाश्चमहावीर्याभ्रातरोलोकविश्रुताः २ वनेद्रष्टुंययुःपार्थान्क्रोधांमर्षसमन्विताः ॥ गर्हयंतोधातैराष्ट्रान्किंकुर्भइतेचात्रु
वत् ३ वासुदेवंपुरस्कृत्यसर्वैर्क्षत्रियर्षभाः ॥ परिवार्योपविविशुधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ अभिवाद्यकुरुश्रेष्ठंविषण्णःकेशवोऽब्रवीत् ४

भारतभावदीपिकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ एवमधर्मरुचीनांदुर्योधनादीनांव्यासादिभिरासैरुपदेशेकृतेऽपि भैत्रेशशापेऽपि किर्मीरवधेनमहाभयेऽपि प्रत्युपस्थितेसातिनधर्मैर्वाचिस्त्वयतइत्यु
क्तम् । संप्रतिधर्मरुचीनांपांडवानामुपरि परमेश्वरस्येतेरेषांचानुग्रहं पांडवानांकृष्णतत्त्वविज्ञानंचवर्णयति भोजाःप्रव्रजितानित्यादिनाऽध्यायेन १ । २ । ३ । ४

दुःशासनश्चतुर्थोषिपां ५ तस्यदुर्योधनस्यपदानुगाःसहायाः ६ निकृत्याच्छलेनोपचरन्वर्तमानः ७ अभिषंगेणदुःखेनपरामर्शेनवा ८ । ९ पुरुषस्यपुरिशरीरेशानस्याप्रमेयस्याहंकरादिवत्
 प्रमातुमयोग्यस्यअविषयित्वात् अतएवसत्वस्यकालत्रयेऽपिबाधशून्यस्य विषयस्यहिबाधःस्वप्नादौदृष्टः । अमिततेजसस्त्रिविधपरिच्छेदशून्यचिन्मात्रस्य प्रजापतिपतेःसूत्रविराजोरपिस्वा
 भिनः । विष्णोर्व्यापकस्य लोकनाथस्यांतर्थाभिषः । एवंतत्पदार्थमुक्त्वात्वंपदार्थमाहधीमतइति बुद्धशुभाधेःअनयोःसामानाधिकरण्याद्भेदःअस्येवसूत्रभूतस्यश्लोकस्यविवरणमुत्तरोग्रयः
 १० तत्रतपस्विनांक्षमैवोचितेतिदर्शयितुंभगवतःक्रोधोपशमनायतदीयंजन्मांतरीयंतपएवतावदुदाहरति दशेत्यादिना यत्रसायंकालस्तत्रैवग्रहंयस्यस्यत्रसायंगृहइत्येकंपदं ११ । १२ । १३
 अवकृष्टोत्तरासंगस्यकोत्तरीयवस्त्रः १४ । १५ तपसःप्रयोजनमाहलोकेति १६ क्षेत्रज्ञःसर्वभूतानामादिरंतश्चेशवेत्यस्यार्थः क्षेत्रं । 'महाभूतान्यहंकारोबुद्धिरव्यक्तमेवच ॥ इन्द्रियाणिदशैकंचपं
 ॥ वासुदेवउवाच ॥ दुर्योधनस्यकर्णस्यशकुनेश्चदुरात्मनः ॥ दुःशासनचतुर्थानांभूमिःपास्यतिशोणितम् ५ एतान्निहत्यसमरेयेचतस्यपदानुगाः ॥ तांश्चस
 र्वान्विनिर्जित्यसहितान्सनराधिपान् ६ ततःसर्वेऽभिषिचामोधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ निकृत्योपचरन्वध्येषधर्मःसनातनः ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पार्थाना
 मभिषंगेणतथाकुद्धंजनार्दनम् ॥ अर्जुनःशमयामासदिधक्षंतमिवप्रजाः ८ संकुद्धंशेवदृष्ट्वापूर्वदेहेषुफालगुनः ॥ कीर्तयामासकर्माणिसत्यकीर्तमहात्मनः ९
 पुरुषस्याप्रमेयस्यसत्यस्यामिततेजसः ॥ प्रजापतिपतेर्विष्णोर्लोकनाथस्यधीमतः १० ॥ अर्जुनउवाच ॥ दशवर्षसहस्राणियत्रसायंगृहोमुनिः ॥ व्यचर
 स्त्वंपुराकृष्णपर्वतेगंधमादने ११ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानिच ॥ पुष्करेष्ववसःकृष्णत्वमपोभक्षयन्पुरा १२ ऊर्ध्वबाहुर्विशालायांबदर्यामधुसूदन ॥
 अतिष्ठएकपादेनवायुभक्षःशतंसमाः १३ अवकृष्टोत्तरासंगःकशोधमनिसंततः ॥ आसीःकृष्णसरस्वत्यांसत्रेद्वादशवार्षिके १४ प्रमासमप्यथासाद्यतीर्थपुण्य
 जनोचितम् ॥ तथाकृष्णमहातेजादिव्यं वर्षसहस्रकम् १५ अतिष्ठस्त्वमथैकेनपादेनानियमस्थितः ॥ लोकप्रवृत्तिहेतोस्त्वामितिव्यासोममाब्रवीत् १६ क्षेत्रज्ञः
 सर्वभूतानामादिरंतश्चेशव ॥ निधानंतपसाकृष्णयज्ञस्त्वंचसनातनः १७ निहत्यनरकंभौममाहृत्यमणिकुंडले ॥ प्रथमोत्पादितंकृष्णमेध्यमश्च त्रवासृजः १८ कृत्वा
 तत्कर्मलोकानामृषभःसर्वलोकजित् ॥ अवधीस्त्वंरणेसर्वान्समेतान्दैत्यदानवान् १९ ततःसर्वेश्वरत्वंचसंप्रदायशचीपतेः ॥ मानुषेषुमहाबाहोप्रादुर्भूतोऽसिकेशव २०
 सत्वंनारायणोभूत्वाहरिरासीःपरंतप ॥ ब्रह्मासोमश्चसूर्यश्चधर्मोधातायमोऽनलः २१ वायुर्वंश्रवणोरुद्रःकालःखंपृथिविदिशः ॥ अजश्चराचरगुरुःस्रष्टात्वंपुरुषोत्तम २२
 चचेन्द्रियगोचराः । इच्छाद्वेषःसुखं दुःखंसंघातश्चेतनाद्यतिः' । एतत्क्षेत्रमितिभगवताभ्याख्यातं कोशपंचकात्मकं तज्ज्ञस्तत्प्रकाशकोऽतरात्मेत्यर्थः । सर्वभूतानासर्वेषावियदादीनां जरायुजा
 दीनांचजीवानामादिःपरमकारणं । अंतोलयस्थानंरजतस्येवशक्तिः । अवांतरकारणानामविव्याकामकर्मादीनां क्षेत्रमध्येअव्यक्तेच्छादिपदैरुपात्तत्वात् । एतेनप्रपंचस्यमिथ्यात्वाज्जीवपर
 योरैक्याच्चाद्वैतं कृष्णतत्त्वमुक्तम् १७ भौमंभूमिपुत्रं प्रथमोत्पादितंसर्वभूतानांप्रथमेनाहंकारेणोत्पादितंभूतादिरहंकारइतिप्रसिद्धं मेध्यंयज्ञियम् १८ तत्कर्मअश्वोत्सर्गाख्यम् १९ । २०
 सत्वंक्षेत्रज्ञः शुद्धचिन्मात्रोभूस्थानीयःसन्नारायणो नरेणपरमात्मनासृष्टनारंस्थूलसूक्ष्मकारणरूपमुपाधित्रयं तदेवायनंवासस्थानंयस्यसतथा । वृक्षाकुरबीजस्थानीयविराट्पुत्रातर्थाभिरू
 पोभूत्वा हरिः परिणतबीजसहस्रगर्भफलस्थानीयःसांघमूर्तिरासीः । ईषत्पकफलोपमाश्चब्रह्मादयस्त्वमेव २१ हेपुरुषोत्तम उक्तेभ्योबीजादिस्थानीयेभ्यउत्तमभूस्थानीयनिर्विशेषचिन्मात्र
 रूपअजोविष्णुःचराचरगुरुःस्रष्टादक्षप्रजापत्यादिः २२

परायणंसर्वोत्कृष्टंप्राप्यदेवमूर्धादेवश्रेष्ठःऋतुभिरयजइत्यन्वयः अधुष्यइतिपाठेत्वेयजइत्यध्याहारः २३ । २४ । २५ । २६ संप्राप्यसम्यग्गुण्यप्य आदित्यस्यंदनेसूर्यदेहे भास्करंमंडलाभि
 मानिनंजीवम् २७ । २८ सादिताच्छिन्नामोरवाऽत्रतंतिमयाः । मुरवेष्टनेअस्मादीणादिकेउत्प्रत्ययेतद्धितः मौर्वीशब्दोऽप्यतएवमध्यमस्वरलोपेनानिष्पन्नः २९ जाकृष्यांनगर्याम्
 ३० आवप्सीरवाप्तवानसिभोज्यांभोजवंशजाम् ३१ सौभंखेचरंपुरम् ३२ । ३३ । ३४ नृशंस्यंनिर्दयत्वम् । दीर्घपाठेत्वाङ्पूर्वोऽयंशब्दोज्ञेयः ३५ आसीनंचैत्यमध्येत्वां चैत्यमायतनं आ
 ध्यात्मिकंदृश्यंपुंडरीकं बाह्यंदेवालययादि चित्तमध्यस्थमित्यपिपाठः नित्यमध्यस्थमित्यपिपाठेऽपि मध्यंहृदयाब्जमेव ३६ आत्मनैवनिमित्तांतरंविनाआत्मसादात्ममात्रम् ३७ युगादौ
 परायणंदेवमूर्धाऋतुभिर्मधुसूदन ॥ अयजोभूरितेजवैकृष्णचैत्ररथेवने २३ शतंशतसहस्राणिसुवर्णस्यजनार्दन ॥ एकैकस्मिस्तदायज्ञेपरिपूर्णानिभागशः २४
 अदितेरापिपुत्रत्वमेत्ययादवनंदन ॥ त्वांविष्णुरिति विख्यातइंद्रादवरजोविभुः २५ शिशुर्भूत्वादिवंखंचपृथिवींचपरंतप ॥ त्रिभिर्विक्रमणैःकृष्णक्रांतवानसितेज
 सा २६ संप्राप्यदिवमाकाशमादित्यस्यंदनेस्थितः ॥ अत्यरोचश्चभूतात्मनभास्करंस्वेनतेजसा २६ प्रादुर्भावसहस्रेषुतेषुतेषुत्वयाविभो ॥ अधर्मरुचयःकृष्ण
 निहताःशतशोऽसुराः २८ सादितामोरवाःपाशानिसुंदनरकौहतौ ॥ कृतःक्षेमःपुनःपंथाःपुरंप्राग्ज्योतिषंप्रति २९ जाकृष्यामाहुतिःक्राधःशिशुपालोजनैःसह ॥
 जरासंधश्चशैब्यश्चशतधन्वाचनिर्जितः ३० तथापर्जन्यघोषेणरथेनादित्यवर्चसा ॥ अवाप्सीर्महिषींभोज्यांरणोनिर्जित्यरुक्मिणम् ३१ इंद्रद्युमोहतःकोपाद्यव
 नश्चकसेरुमान् ॥ हतःसौभपतिःशाल्वस्त्वयासौभंचपातितम् ३२ एवमेतेयुधिहताभूयश्चान्यानश्रृणुष्वह ॥ इरावत्याहतोभोजःकार्तवीर्यसमोयुधि ३३ गोप
 तिस्तालकेतुश्चत्वयाविनिहताबुभौ ॥ तांचभोगवतींपुण्यामृषिकांतांजनार्दन ३४ द्वारकामात्मसात्कृत्वासमुद्रंगमयिष्यसि ॥ नक्रोधोनचमात्सर्यंनानृतंमधु
 सूदन ॥ त्वयितिष्ठतिदाशार्हननृशंस्यंकुतोऽनृजु ३५ आसीनंचैत्यमध्येत्वां दीप्यमानंस्वतेजसा ॥ आगम्यऋषयःसर्वेऽयाचंताभयमच्युत ३६ युगांतेसर्व
 भूतानिसंक्षिप्यमधुसूदन ॥ आत्मनैवात्मसात्कृत्वाजगदासीःपरंतप ३७ युगादौतववाष्णैयनाभिपद्मादजायत ॥ ब्रह्माचराचरगुरुर्यस्येदंसकलंजगत् ३८ तंहं
 तुमुद्यतौघोरौदानवौमधुकैठभौ ॥ तयोर्व्यतिक्रमदृष्ट्वाकुद्धस्यभवतोहरेः ३९ ललाटाज्जातवान्शंभुःशूलपाणिस्त्रिलोचनः ॥ इत्थंतावपिदेवेशौत्वच्छरीरसमुद्भ
 वौ ४० त्वन्नियोगकरावतावितिमेनारदोऽब्रवीत् ॥ तथानारायणपुराऋतुभिर्भूरिदक्षिणैः ४१ इष्ट्वांस्त्वंमहासत्रंकृष्णचैत्ररथेवने ॥ नैवंपरेनापरेवाकरिष्यांतिकृतानिवा
 ४२ यानिकर्माणिदेवत्वंबालएवमहाबलः ॥ कृतवान्पुंडरीकाक्षबलदेवसहायवान् ॥ कैलासभवनेचापिब्राह्मणैर्न्यवसःसह ४३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वा
 महात्मानमात्माकृष्णस्यपांडवः ॥ तूष्णीमासीत्ततःपार्थमित्युवाचजनार्दनः ४४ ममैवत्वंतवैवाहंयेमदीयास्तवैवते ॥ यस्त्वांद्वेष्टिसमाद्वेष्टियस्त्वामनुसमामनु ४५
 तववाष्णैयेत्यादिसार्द्धश्लोकत्रयंकचिन्नदृष्टं यस्यकृतिरिदंसकलं असां देवोऽपित्वन्नियोगकरइतिविपरिणामेनयोज्यम् ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ कर्माणिपूतनावधादीनि ४३
 एवंतत्पदार्थस्वरूपंप्रपंच्य तस्यत्वंपदार्थाभेदमाह एवमिति ४४ ममैवत्वंब्रह्मणएवस्वरूपंजीवः तवैवाहंजीवस्यैवशुद्धंरूपंब्रह्म नततोऽन्यत् येमदीयास्तवैवते ब्रह्मगताऽपिआधिकाःसर्वेश्व
 रत्वाद्यस्तेऽपिजीवस्यैवतस्माद्योजीवद्वेष्टिसब्रह्मद्वेष्टि योजीव्यातिसब्रह्मयाति । अद्रोहीसन्सर्वभूतेषु भगवद्भावंपश्येदित्यर्थः ४५

आपोययत्प्रहृतवान् अपहस्तेनहस्तपृष्ठेन ८९ उपाधाक्षीत् दाहार्थं उपहृतवान् आर्याश्वश्रुः ८६ । ८७ । ८८ । ८९ वैनेतेयः विनतापुत्रः ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ प्रतिबुद्धस्तुकोतेयः सर्वान्सर्पानपोथयत् ॥ सारथिचास्यदयितमपहस्तेनजघ्निवान् ८५ पुनःसुप्तानुपाधाक्षीद्वालकान्वारणावते ॥ शयानानार्यथासार्द्धकोनु तत्कर्तुमर्हति ८६ यत्रार्यारुदतीर्भातापांडवानिदमब्रवीत् ॥ महव्यसनमापन्नाशिखिनापरिवारिता ८७ हाहताऽस्मिकृतोन्वद्यभवेच्छांतिरिहानलात् ॥ अनाथाविनशिष्यामिबालकैःपुत्रकैःसह ८८ तत्रभीमोमहाबाहुर्वायुवेगपराक्रमः ॥ आर्यामाश्वसयामासभ्रातृंश्चापिवृकोदरः ८९ वैनेतेयोयथापक्षीगरुत्मान्प ततावरः ॥ तथैवाभिपतिष्यामिभयंवोनेहविद्यते ९० आर्यामंकेनवामेनराजानंदक्षिणेनच ॥ अंसयोश्चयमौकृत्वापुष्टेबीभत्सुमेवच ९१ सहसोत्पत्यवेगेनसर्वा नादायवीर्यवान् ॥ भ्रातृनार्याचबलवान्मोक्षयामासपावकात् ९२ तेरात्रौप्रास्थिताःसर्वेसहमात्रायशस्विनः ॥ अभ्यगच्छन्महारण्येहिडिंबवनमंतिकात् ९३ श्रांताःप्रसुप्तास्तत्रेमेमात्रासहसुदुःखिताः ॥ सुप्तांश्चैनानभ्यगच्छद्विडिंबानामराक्षसी ९४ सादृष्ट्वापांडवांस्तत्रसुप्तान्मात्रासहक्षितौ ॥ हृच्छयेनाभिभूतात्मा भीमसेनमकामयत् ९५ भीमस्यपादौकृत्वातुस्वउत्संगेततोऽबला ॥ पर्यमर्दतसंहृष्टाकल्याणीमृदुपाणिना ९६ तामबुद्धयदमेयात्माबलवान्सत्यविक्रमः ॥ पर्यपृच्छततांभीमःकिमिहेच्छस्यनिंदिते ९७ एवमुक्तातुभीमेनराक्षसीकामरूपिणी ॥ भीमसेनमहात्मानमाहचैवमनिंदिता ९८ पलायध्वमितःक्षिप्रंममभ्रातै पवीर्यवान् ॥ आगमिष्यतिवोहंतुं तस्माद्गच्छतमाचिरम् ९९ अथभीमोऽभ्युवाचैनांसाभिमानमिदं वचः ॥ नोद्विजेयमहंतस्मान्निहनिष्येऽहमागतम् १०० तयोःश्रुत्वातुसंजल्पमागच्छद्राक्षसाधमः ॥ भीमरूपोमहानादान्विमृजन्भीमदर्शनः १ ॥ राक्षसउवाच ॥ केनसार्धकथयसिआनयैनंममांतिकम् ॥ हिडिंबे भक्षयिष्यामोनचिरंकर्तुमर्हसि २ साकृपासंगृहीतेनहृदयेनमनस्विनी ॥ नैनमैच्छतदाऽऽख्यातुमनुक्रोशादनिंदिता ३ सनादान्विनदन्घोरान्तराक्षसःपुरुषा दकः ॥ अभ्यद्रवतवेगेनभीमसेनंतदाकिल ४ तमभिद्रुत्यसंकुद्धोवेगेनमहताबली ॥ अगृह्णात्पाणिनापाणिंभीमसेनस्यराक्षसः ५ इंद्राशानिसमस्पर्शवज्रसंहन नंददम् ॥ संहत्यभीमसेनायव्याक्षिपत्सहसाकरम् ६ गृहीतंपाणिनापाणिंभीमसेनस्यरक्षसा ॥ नामृष्यतमहाबाहुस्तत्राकुद्धयदृकोदरः ७ तदाऽऽसीत्तुमुलंयु द्भीमसेनहिडिंबयोः ॥ सर्वास्त्रविदुषोर्षोरिवृत्रवासवयोरिव ८ विक्रीड्यसुचिरंभीमोराक्षसेनसहानघ ॥ निजघानमहावीर्यस्तंतदानिर्वलंबली ९ हत्वाहिडिंबं भीमोऽथप्रस्थितोभ्रातृभिःसह ॥ हिडिंबामग्रतःकृत्वायस्यांजातोघटोत्कचः ११० ततःसंप्राद्रवन्सर्वेसहमात्रापरंतपाः ॥ एकचक्रामभिमुखाःसंवृताब्राह्मण व्रजैः ११ प्रस्थानेव्यासपुष्पांचमंत्रीप्रियहितेरतः ॥ ततोऽगच्छन्नेकचक्रांपांडवाःसंशितव्रताः १२ तत्राप्यासादयामासुर्वकं नाममहाबलम् ॥ पुरुषादंप्रति भयंहिडिंबेनैवसंमितम् १३ तंचापिनिहत्योग्रंभीमःप्रहरतांवरः ॥ सहितोभ्रातृभिःसर्वैर्दृपदस्यपुरंययौ ११४

९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । कृपासंगृहीतेनस्नेहवशेन १०३ । १०४ । १०५ संहत्यमुष्टीकृत्य १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ दिव्येनअमानुषेणअग्निकुंडोद्भवत्वात् १२० । २१ । २२ सुजातीसंलग्नौ २३ । २४ । २५ विशोकवद्विशोकाइव २६ । संबंधात् पितृष्वस्त्रियभायात्त्वात् गौरवाद्भिर्कुंडोद्भवत्वात् सख्यात् भक्तिमत्त्वात् प्रभुत्वेनसामर्थ्यवत्त्वेनत्वदीयेन २७ । २८ । २९ । ३० द्रौपदीवाक्यंप्रतिवाक्यंच श्रुत्वाऽर्जुनआबभाषेइतिव्यवहितेनसंबंधः ३१

लब्धाऽहमपितत्रैववसतासव्यसाचिना ॥ यथात्वयाजिताकृष्णरुक्मिणीभीष्मकात्मजा १५ एवंसुयुद्धेपार्थेनजिताऽहंमधुसूदन ॥ स्वयंवरमहत्कर्मकृत्वानसु करंपरैः १६ एवंक्लेशैःसुबहुभिःक्लिश्यमानासुदुःखिता ॥ निवसाम्यार्ययाहीनाकृष्णधौम्यपुरःसरा १७ तद्मोसिंहविकांतावीर्येणाम्याधिकाःपरैः ॥ निहानैः परिक्लिश्यतीसमुपेक्षंतिमाकथम् १८ एतादृशानिदुःखानिसहंतीदुर्बलीयसाम् ॥ दीर्घकालंप्रदीप्ताऽस्मिपापानांपापकर्मणाम् १९ कुलेमहतिजाताऽस्मिदि व्येनविधिनाकिल ॥ पांडवानांप्रियाभार्यास्तुषापांडोर्महात्मनः १२० कचग्रहमनुप्राप्तासाऽस्मिकृष्णवरासती ॥ पंचानांपांडुपुत्राणांप्रेक्षतांमधुसूदन २१ इत्युक्त्वाप्रारुदत्कृष्णामुखंप्रच्छाद्यपाणिना ॥ पद्मकोशप्रकाशेनमृदुनामृदुभाषिणी २२ स्तनावपतितौपीनीसुजातौशुभलक्षणौ ॥ अभ्यवर्षतपांचालीदुःख जैरश्रुर्विदुभिः २३ चक्षुषीपरिमाजंतीनिःश्वसंतीपुनःपुनः ॥ बाष्पपूर्णेनकंठेनकुद्धावचनमब्रवीत् २४ नैवमेपतयःसंतिनपुत्रानचबांधवाः ॥ नभ्रातरौनच पितानैवत्वमधुसूदन २५ येमांविप्रकृतांशुद्रैरुपेक्षध्वंविशोकवत् ॥ नचमेशाम्यतेदुःखंकर्णोयत्प्राहसतदा २६ चतुर्भिःकारणैःकृष्णत्वयारक्ष्याऽस्मिनित्यशः ॥ संबधाद्गौरवात्सख्यात्प्रभुत्वेनैवकेशव २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथतामब्रवीत्कृष्णस्तास्मिन्वीरसमागमे ॥ वासुदेवउवाच ॥ रोदिष्यांतिस्त्रियोह्येवंयेपांकु द्वाऽसिभाविनि ॥ बीभत्सुशरसंछन्नान्शोणितौघपरिभ्रुतान् २८ निहतान्वल्लभान्वीक्ष्यशयानान्वसुधातले ॥ यत्समर्थंपांडवानांतत्करिष्यामिमाशुचः २९ सत्यंतेप्रतिजानामिराज्ञारानीभविष्यासि ॥ पतेदचौर्हिमवानशीर्येत्पृथिवीशकलीभवेत् ३० शुष्येतायानिधिःकृष्णेनमेमोघंवचोभवेत् ॥ तच्छ्रुत्वाद्द्रौपदीवाक्यं प्रतिवाक्यमथाच्युतात् ३१ साचीकृतमवैक्षत्सापांचालीमध्यमंपतिम् ॥ आवभाषेमहाराजद्रौपदीमर्जुनस्तदा ३२ मारोदीःशुभताम्राक्षियदाहमधुसूद नः ॥ तथातद्भवितादेविनान्यथावरवर्णिनि ३३ ॥ घृष्टघुम्रउवाच ॥ अहंद्रोणंहनिष्यामिशिखंडीतुपितामहम् ॥ दुर्याधनंभीमसेनःकर्णंहंताधनंजयः ३४ रामकृष्णौव्यपाश्रित्यअजेयाःस्मरणंस्वसः ॥ अपिवृत्रहणायुद्धेकिंपुनर्घृतराष्ट्रजैः ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तेऽभिमुखावीरावासुदेवमुपास्थिताः ॥ तेषामध्येमहाबाहुःकेशवोवाक्यमब्रवीत् ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिद्रौपद्याश्वसनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

अत्रहेतुःयतःपांचालीसाचीकृतंवकीभूतंयथास्यात्तथामध्यमंपतिंतेमेवावैक्षदिति यतइत्यध्याहृत्ययोज्यं ३२ । ३३ । ३४ स्वसःहेमगिनि ३५ । ३६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपेद्रौपदीसांस्वनेद्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥

अर्थाधीनौघर्मका मावर्षस्तुस्वराज्यरक्षापरराज्यावमर्दाभ्यांराज्ञाप्राप्यतइतितावेवशाल्वप्रसंगात्सम्यक्श्रोतुकामःपृच्छति वासुदेवेति कथयतःकथयतः कंड्वादियगतादशत्रंतस्यरुं १ श्रुत
 श्रवाशिष्टपालमातातज्जंश्रुतश्रवंउपायातउपागतः २ अरुंधतसेनया वैहायसखेचरं व्यूह्य स्वरक्षापरोपमर्दयोग्यरचनाविशेषेणस्यापयित्वाऽधिष्ठितःसम्यक्स्थितः ३ अभितःपरितउपरित
 श्रायुधानांसरणंनिःसरणमभिसारस्तेनसर्वेणाच्छिद्रेण । सर्वाभ्योदिग्भ्योयुगपदविरलायुधसमूहागमेनेत्यर्थः ४ पताकाध्वजांचलः । तोरणानिबहिर्द्वाराणि चक्राणि योधगणाः हुडास्तदाश्र
 यस्थानानिभाषायां'बुरुज'संज्ञानिअन्येतुविण्मूत्रोत्सर्जनशृंगाणिहुडाइत्याहुः उदाहरंतिच । 'कल्प्यंतेहुडशृंगाणिरथस्योपरिसूरिभिः॥विण्मूत्रस्पर्शंशुद्धचर्चकरादिस्पर्शउच्यते'इति । यंत्राण्यामे
 यौषधबलेनदृष्टिपटोत्क्षेपणानिमहांति'कमान'संज्ञानि । क्षुद्राणिसीसगुलिकोत्क्षेपणानि'बंदूख'संज्ञानि । खनकाःसुरंगद्वारागुप्तमार्गकर्तारः ५ उपशल्यालोहमुखाःकीलास्तद्युकाःप्रतोल्योर
 ध्यामार्गायस्यांसा । अट्टालकाउपरिगृहाः । गोपुराणिपुरद्वाराणिसाट्टानिअट्टेनात्रेनसहितानिअट्टालकादीनियस्यांसा । साट्टेतिविशेषणंउपशल्यस्यग्रामांतस्यरथ्यायाश्चावृत्त्यसंबंधयते ।

वन०
 अ०
 ॥१५॥

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ वासुदेवमहाबाहोविस्तरेणमहामते ॥ सौभस्यवधमाचक्ष्वनहितृप्यामिकथयतः १ ॥ वासुदेवउवाच ॥ हतंश्रुत्वामहाबाहोमयाश्रौतश्रवं
 नृप ॥ उपायाद्भरतश्रेष्ठशाल्वोद्धारवतींपुरीम् २ अरुंधतांसुदुष्टात्मासर्वतःपांडुनंदन ॥ शाल्वोवैहायसंचापितत्पुरंव्यूह्याधिष्ठितः ३ तत्रस्थोऽथमहीपालोयो
 धयामासतांपुरीम् ॥ अभिसारेणसर्वेणतत्रयुद्धमवर्तत ४ पुरीसमंताद्विहितासपताकासतोरणा ॥ सचक्रासहुडाचैवसयंत्रखनकातथा ५ सोपशल्यप्रतोलीका
 साट्टालकगोपुरा ॥ सचक्रग्रहणीचैवसोल्कालातावपोधिका ६ सोष्टिकाभरतश्रेष्ठसभेरीपणवानका ॥ सतोमराकुशाराजसशतग्रीकलांगला ७ सभुशुंडच
 इमगुडकासायुधासपरश्वधा॥लोहचर्मवतीचापिसाग्निःसगुडशृंगिका८शास्त्रदृष्टेनविधिनासुयुक्ताभरतर्षभ॥रथैरनेकैर्विविधैर्गदसांबोद्धवादिभिः ९ पुरुषैःकुरुशार्दू
 लसमर्थैःप्रतिवारणे॥अतिख्यातकुलैर्वीरैर्दृष्टवीर्यैश्चसंयुगे १० मध्यमेनचगुल्मेनरक्षिभिःसासुररक्षिता॥उत्क्षिप्तगुल्मैश्चतथाहयैश्चसपताकिभिः ११ आघोषितंचन
 गरेनपातव्यासुरेतिवै॥प्रमादंपरिरक्षद्विरुग्रसेनोद्धवादिभिः १२ प्रमत्तेष्वभिघातांहिकुर्याच्छाल्वोनराधिपः॥इतिकृत्वाऽप्रमत्तास्तेसर्वेवृष्ण्यंधकाःस्थिताः १३ आन
 तांश्चतथासर्वेनटानर्तकगायनाः॥बहिर्निवासिताःक्षिप्रंरक्षाद्विर्वितसंचयं १४ संक्रमाभेदिताःसर्वेनावश्वप्रतिषेधिताः॥परिखाश्चापिकौरव्यकीलैःसुनिचिताःकृताः १५

वक्रग्रहणीसैन्यनिग्राहिका'मोर्चा'इति म्लेच्छप्रसिद्धा । सोल्कालातावपोधिकासोल्कमलातंज्वालासहितमुल्मुकंयाभ्यांसासोल्कालाता अवबद्धाःपोधिकायंत्रबद्धाःकाष्ठपाषाणादयोरिपूणामुप
 रिपातनाययस्यामितिप्राञ्चः । उल्लेखोल्कामाणहरत्वाद्यंत्रोत्क्षिप्तगोलः । अलातंसकाष्ठदंडलोहमयमाग्रेयंप्रहरणं'बाण'इतिभाषायांप्रसिद्धं । तयोरप्रत्याख्येयगतयोरपिपोधिकाःपातयि
 ज्योमंत्रमयःशक्तयःकर्णायेंद्रदत्तशक्तिसदृशास्तद्युक्ताःसोल्कालातावपोधिकाः ६ उष्टिकाभ्रमर्मयानिभांडानि । सष्टिकेतिपाठेऽष्टयआयुधविशेषाः ७ अइमगुडकावर्तुलीकृताःपाषाणाः
 लोहमयानिचर्मणिकमठपृष्ठाकाराणिप्रहारवारकाणि साग्निःआग्नेयौषधसहिता गुडागोलकाःशृंगिकास्तदुत्क्षेपकयंत्राणि । शत्रूणामुपरिपातनायतप्तोद्गोद्ग्रीभूतोपत्रशिखरेस्थाप्येतत्स
 हितेत्यन्ये ८ । ९ । १० मध्यमोगुल्मःयत्रस्थितेनयोधसंघेनचतुर्दिग्बस्थितारिपवोद्गुंवाणादिनाप्रहृतुंशक्यतेतादृशमुच्चस्थानं । उत्क्षिप्तगुल्मैःपरकीयगुल्मोच्चाटनकरैः ११ । १२ अम
 मत्ताइतिच्छेदः १३ । १४ संक्रमानदीसेतवः कीलैःशूलैः सुनिचिताःव्यासाः १५

॥१६॥

उदपानाःकूपाः । 'अंबरीषोभवेद्वाष्टः'इति विश्वः । मुष्ठाग्निरित्यन्ये । विषमालोहकंटकाद्याकीर्णा १६ । १७ । १८ । १९ अनुरध्यासुप्रतिरुध्यं २० वेतनंधनं मक्तंनित्यभोजनंकृतोपधानंकृत
 विशेषं २१ कूप्यंस्वर्णरूप्येतरद्धनंताम्रादिग्रहोरणोद्य मस्तममूलक्षीकृत्यमृतोऽनुग्रहमृतस्तत्कालस्वीकृतोनकश्चित् किंचित्संभृताएवकृपाभृतोनकिंचित्शौर्यभृतएवेतिवा २२ मूरिदक्षिणाबह
 वोदाक्षिण्ययुक्तायस्यांआहुकेनउग्रसेनेन २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंटीयेभारतभावदीपेपंचदशोऽध्यायः १९ ॥ तामिति १ समेदेशे चतुरंगंचत्वारिरथनागाश्वपादातान्यंगांनियस्य २

उदपानाःकुरुश्रेष्ठतथैवाप्यंबरषिकाः ॥ समंतात्कोशमात्रंचकारिताविषमाचभूः १६ प्रकृत्याविषमंदुर्गप्रकृत्याचसुररक्षितम् ॥ प्रकृत्याचायुधोपेतंविशेषेणत
 दाऽनघ १७ सुररक्षितंसुगुप्तंचसर्वायुधसमन्वितम् ॥ तत्पुरंभरतश्रेष्ठयथेद्रभवन्तथा १८ नचामुद्रोऽभिनिर्यातिनचामुद्रःप्रवेश्यते ॥ वृष्ण्यंधकपुरेराजं
 स्तदासौभसमागमे १९ अनुरध्यासुसर्वासुचत्वरेषुचकौरव ॥ बलंबभूवरार्जेद्रभूतगजवाजिमत् २० दत्तवेतनमक्तंचदत्तायुधपरिच्छदम् ॥ कृतोपधानंच
 तदाबलमासीन्महाभुज २१ नकूप्यवेतनीकश्चित्रचातिक्रांतवेतनी ॥ नानुग्रहभृतःकश्चित्रचादृष्टपराक्रमः २२ एवंसुविहिताराजनद्वारकामूरिदक्षिणा ॥
 आहुकेनसुगुप्ताचराज्ञाराजीवलोचन २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिशौभवधोपाख्यानेपंचदशोऽध्यायः १९ ॥ ॥ वासु
 देवउवाच ॥तांपुपयातौरार्जेद्रशाल्वःसौभपतिस्तदा॥प्रभूतनरनागेनबलेनोपविवेशह १ समेनिविष्टासासेनाप्रभूतसलिलाशये ॥ चतुरंगबलोपेताशाल्वराजाभि
 पालिता २ वर्जयित्वाश्मशानानिदेवतायतनानिच ॥ वल्मीकांश्चित्यवृक्षांश्चतन्निविष्टमभूद्बलम् ३ अनीकानांविभागेनपंधानःसंवृताभवन् ॥ प्रवणायचनैवासन्
 शाल्वस्यशिविरेनृप ४ सर्वायुधसमोपेतंसर्वशस्त्रविशारदम् ॥ रथानागाश्वकलिलंपदातिध्वजसंकुलम् ५ तुष्टपुष्टबलोपेतंवीरलक्षणलक्षितम् ॥ विचित्रध्वजस
 त्राहंविचित्ररथकार्मुकम् ६ सन्निवेश्यचकौरव्यद्वारकायांनरर्षभ ॥ अभिसारयामासतदावेगेनपतंगेद्रवत् ७ तदापतंतंसंहश्यबलंशाल्वपतेस्तदा ॥ निर्याय
 योधयामासुःकुमारावृष्णिनंदनाः ८ असहंतोऽभियानंतच्छाल्वराजस्यकौरव ॥ चारुदेष्णश्चसांबश्चप्रद्युम्नश्चमहारथः ९ तेरथैर्दक्षिताःसर्वोविचित्राभरणध्व
 जाः ॥ संसक्ताःशाल्वराजस्यबहुभिर्योधपुंगवैः १० गृहीत्वाकार्मुकंसांबःशाल्वस्यसचिवंरणे ॥ योधयामाससंहृष्टःक्षेमवृद्धिचमूपतिं ११ तस्यबाणमयंवर्षजांब
 वत्याःसुतोमहत् ॥ मुमोचभरतश्रेष्ठयथावर्षसहस्रदृक् १२ तद्वाणवर्षंतुमुलंविषेहेसचमूपतिः ॥ क्षेमवृद्धिर्महाराजाहिमवानिवनिश्चलः १३ ततःसांबायराजें
 द्रक्षेमवृद्धिरपिस्वधम् ॥ मुमोचमायाविहितंशरजालंमहत्तरम् १४ ततोमायामयंजालंमाययैवविदीर्यसः ॥ सांबःशरसहस्रेणरथमस्याभ्यवर्षत १५

३ पंधानःपुरेधान्याद्यागमनमार्गाः प्रवणायगुडभावेननिग्रगमनाय ४ कलिलंसंकटं ५ । ६ अभिसारयामासनगरसमीपंगमयामास सैन्यं पतंगेद्रवत् सौभंचोपरितःअभिसारयामास ७ आप
 तंतमापतत् निर्यायनिर्गत्य पुराद्वहिः ८ । ९ दक्षिताःसंनद्धाः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

अपायात्पलायितः जवनैःभीमैः १६ । १७ अभिपन्नःआभिमुख्येनासादितः १८ व्याविद्धब्रामयित्वा १९ रुग्णःक्षुण्णश्वगजादिपदाघातैः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६
 सौभेनस्त्रेचरेणपुरेण २७ । २८ निर्यायनिर्गत्यअवस्थाप्यआश्वस्यआनर्त्तानांद्वारकावासिनां २९ । ३० धनुर्भुजविनिर्मुक्तैःधनुषःभुजेनकौटिल्येनअत्याकर्षणजेननिर्मुक्तैः । मुजकौटिल्येतुदादिः
 ३१ । नश्यतिआशुमारिप्यति । वर्तमानसामीप्येवर्तमानवद्वेतिलत् ३२ धिष्ठितमधिष्ठितं । धिपावचनप्रागल्भ्येनस्थितमितिवा ३३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतमावदीपेपौडशो
 ततःसविद्धःसांवेनक्षेमवृद्धिश्चमूपतिः ॥ अपायाज्वनैरश्वैःसांबाणप्रपीडितः १६ तस्मिन्विप्रदृतेक्रूरेशाल्वस्याथचमूपतौ ॥ वेगवान्नामदैतेयःसुतंमेऽभ्य
 द्रवद्वली १७ अभिपन्नस्तुराजेंद्रसांबोवृष्णिकुलोद्भवः ॥ वेगवेगवतोरजंस्तस्थौवीरोविधारयत् १८ सवेगवतिकैतेयसांबोवेगवर्तीगदाम् ॥ चिक्षेपतरसावसि
 व्याविद्धचसत्यविक्रमः १९ तयात्वभिहतोराजनवेगवाव्यपतद्भुवि ॥ वातरुग्णइवक्षुण्णोजीर्णमूलोवनस्पतिः २० तस्मिन्विनिहतेवीरेगदानुत्तरेमहासुरे ॥ प्र
 विश्वमहर्त्तसेनांयोधयामासमेसुतः २१ चारुदेषेणसंसक्तोविविधयोनामदानवः ॥ महारथःसमाज्ञातोमहाराजमहाधनुः २२ ततःसुतमुलंयुद्धंचारुदेषेणवि
 विध्ययोः ॥ वृत्रवासवयोरजन्मथापूर्वतथाऽभवत् २३ अन्योन्यस्याभिसंकुद्धावन्योन्यंजघ्नतुःशरैः ॥ विनदंतौमहारावानसिंहाविवमहाबलौ २४ रौक्मिणे
 यस्ततोबाणमश्रुकोपमवर्चसम् ॥ अभिमंथमहास्त्रेणसंदधेशत्रुनाशनम् २५ सविर्विधायसक्रोधःसमाहूयमहारथः ॥ चिक्षेपमेसुतोरजन्पगतासुरथापतत्
 २६ विविध्यानिहतंदृष्ट्वातांचविक्षोभितांचमूम् ॥ कामगेनससौभेनशाल्वःपुनरुपागमत् २७ ततोव्याकुलितंसर्वद्वारकावासितद्वलम् ॥ दृष्ट्वाशाल्वंमहाबा
 होसौभस्थंनृपतेतदा २८ ततोनिर्यायकौरव्यअवस्थाप्यचतद्वलम् ॥ आनर्त्तानांमहाराजप्रद्युम्नोवाक्यमब्रवीत् २९ सर्वेभवन्तस्तिष्ठंतुसर्वेपश्यंतुमांयुधि ॥
 निवारयंतसंग्रामेवलात्सौभंसराजकम् ३० अयंसौभपतेःसेनामायसैर्भुजगैरिव ॥ धनुर्भुजविनिर्मुक्तैर्नाशयाम्यद्ययादवाः ३१ आश्वसध्वंनभीःकार्यासौभराड
 द्यनश्यति ॥ मयाऽभिपन्नोदुष्टात्माससौभोविनाशिष्यति ३२ एवंभुवतिसंहृष्टेप्रद्युम्नेपांडुनंदन ॥ धिष्ठितंतद्वलंवीरयुयुधेचयथासुखम् ३३ ॥ इतिश्री
 महाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिसौभवधोपाख्यानेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ १७ ॥ ॥ १८ ॥ ॥ १९ ॥ ॥ २० ॥ ॥ २१ ॥
 वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्त्वारौक्मिणेयोयादवानभरतर्षभ ॥ दंशितैर्हरिभिर्युक्तरथमास्थायकांचनम् १ उच्छ्रित्यमकरंकेतुंव्यात्ताननमिवांतकम् ॥ उत्पतद्वि
 रिवाकाशंतेर्हयैरन्वयात्परान् २ विक्षिपन्नादयंश्वापिधनुःश्रेष्ठमहाबलैः ॥ तूणखड्गधरःशूरोवद्गोघांगुलित्रवान् ३ सवियुच्छुरितंचापविहरन्वैतलात्तलम् ॥ मो
 हयामासदैतेयान्सर्वानसौभनिवासिनः ४ तस्यविक्षिपतश्चापंसंदधानस्यचासकृत् ॥ नांतरंददृशेकाश्चिन्निघ्नतःशात्रवानरणे ५

१६ । १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥
 ॥ एवमुक्त्वेति हरिभिरश्वैः १ अन्वयादुपगतः २ विक्षिपन् परान्धिक्वधन् महाबलैर्हयैः ३ समानंविद्युच्छुरितेनविद्युत्कंपनेनेतिसवियुच्छुरितं तलात्
 लंसव्यापसव्यहस्ततलपरिवर्त्तेन ४ विक्षिपतःकर्षतः ५

विकल्पतोभियते ६ जलेचरोभीनःतिमिर्मोन्वाहमुख्येरथश्रेष्ठे ७ । ८ । ९ । १० । ११ सानुकर्षःरथाधस्थकाष्ठमनुर्कषः सःरथःतूणवान् १२ । १३ । १४ । १५ आपततेतिविसर्गलोपार्थः
 मुखस्यवर्णोविकल्पतेऽस्यचेलुश्वगात्राणिनचापितस्य ॥ सिंहोन्नतंचाप्यभिगर्जतोऽस्यशुश्रावलोकोद्भुतवीर्यमश्रुम् ६ जलेचरःकांचनयष्टिसंस्थोव्यात्तान
 नःसर्वतिमिप्रमाथी ॥ वित्रासयनराजतिवाहमुख्येशाल्वस्यसेनाप्रमुखेध्वजाश्रयः ७ ततस्तूर्णविनिष्पत्यप्रद्युम्नःशत्रुकर्षणः ॥ शाल्वमेवाभिदुद्रावाविधेत्सुः
 कलहंनृप ८ अभियानंतुवीरेणप्रद्युम्नेमहारणे ॥ नामर्षयत्संकुद्धःशाल्वःकुरुकुलोद्भवः ९ सरोषमदमत्तोकामगादवरुह्यच ॥ प्रद्युम्नंयोधयामासशाल्वःपर
 पुरंजयः १० तयोःसुतमुलंयुद्धंशाल्ववृष्णिप्रवीरयोः ॥ समेताददृशुर्लोकाबलिवासवयोरिव ११ तस्यमायामयोवीररथोहेमपरिष्कृतः ॥ सपताकःसध्वजश्च
 सानुकर्षःसतूणवान् १२ सतरथवरंश्रीमानसमारुह्यकिलप्रभो ॥ मुमोचवाणान्कौरव्यप्रद्युम्नायमहाबलः १३ ततोबाणमथवर्षव्यसृजत्तरसारणे ॥ प्रद्युम्नोभुज
 वेगेनशाल्वंसमोहयन्निव १४ सतैरभिहतःसंख्येनामर्षयत्सौभराट् ॥ शरान्दीप्ताग्निसंकाशान्मुमोचतनयेमन १५ तानापततवाणौघानसचिच्छेदमहाब
 लः ॥ ततश्चान्यानशरान्दीप्तानप्रचिक्षेपसुतेमम १६ सशाल्वबाणैराजेंद्रविद्धोरुक्मिणिनंदनः ॥ मुमोचवाणंत्वरितोमर्मभेदिनमाहवे १७ तस्यवर्मविभिद्या
 शुसवाणोमत्सुतेरितः ॥ विव्याधहृदयंपत्रीसमुमोहपपातच १८ तस्मिन्निपतितेवीरेशाल्वराजेविचेतासि ॥ संप्राद्रवन्दानवेद्रादारयंतोवसुंधराम् १९ हाहा
 कृतमभूत्सैन्यंशाल्वस्यपृथिवीपते ॥ नष्टसंज्ञेनिपतितेतदासौभपतौनृपे २० ततउत्थायकौरव्यप्रतिलभ्यचचेतनाम् ॥ मुमोचवाणान्सहसाप्रद्युम्नायमहाब
 लः २१ तैःसविद्धोमहाबाहुःप्रद्युम्नःसमरेस्थितः ॥ जघ्नदेशेभृशंवीरोव्यवासीदद्रथेतदा २२ तंसविद्धामहाराजशाल्वोरुक्मिणिनंदनम् ॥ ननादसिंहनादं
 वैनादेनापूरयन्महीम् २३ ततोमोहंसमापन्नेतनयेममभारत ॥ मुमोचवाणांस्त्वरितःपुनरन्यान्दुरासदान् २४ सतैरभिहतोबाणैर्बहुभिस्तेनमोहितः ॥ नि
 श्रेष्ठःकौरवश्रेष्ठप्रद्युम्नोऽभूद्रणाजिरे २५ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिसौभवधोपाख्यानसप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ वासुदेवउवाच ॥
 शाल्वबाणादितेतस्मिन्प्रद्युम्नेबलिनांवे ॥ वृष्णयोभग्नसंकल्पाविव्यथुःपृतनागताः १ हाहाकृतमभूत्सर्ववृष्ण्यंधकवलंततः ॥ प्रद्युम्नेमोहितेराजन्परेचमुदि
 ताभृशम् २ तंतथामोहितंदृष्ट्वासारथिर्जवनैर्हयैः ॥ रणादपाहरत्तूर्णशिक्षितोदारुकिस्तदा ३ नातिदूरापयातेतुरथेरथवरप्रणुत् ॥ धनुर्ग्रहंलियायंतारंलब्धसं
 ज्ञोऽब्रवीदिदम् ४ सौतेकिंतेव्यवसितंकस्माद्यासिपराङ्मुखः ॥ नैषवृष्णिप्रवीराणामाहवेधर्मउच्यते ॥ ५ ॥

१६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीये भारतमावदीपेसप्तदशो
 १६ । १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ ७३ ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ ७६ ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ ८० ॥ ८१ ॥ ८२ ॥ ८३ ॥ ८४ ॥ ८५ ॥ ८६ ॥ ८७ ॥ ८८ ॥ ८९ ॥ ९० ॥ ९१ ॥ ९२ ॥ ९३ ॥ ९४ ॥ ९५ ॥ ९६ ॥ ९७ ॥ ९८ ॥ ९९ ॥ १०० ॥

कच्चिसौतेनतेमोहःशाल्वंष्ट्रामहाहवे ॥ विपादोवारणंष्ट्रान्निहमेत्वंयथातथम् ६ ॥ सौतिरुवाच ॥ जनार्दनेनमेमोहोनापिमांभयमाविशत् ॥ अतिभारंतुते
 मन्येशाल्वंकेशवनंदन ७ सोपयामिशनेर्वीरबलवानेषपापकृत् ॥ मोहितश्चरणेशूरोरक्ष्यःसारथिनारथी ८ आयुष्मस्त्वमयानित्यंरक्षितव्यस्त्वयाऽप्यहम् ॥
 रक्षितव्योरथीनित्यमितिकृत्वाऽपयाम्यहम् ९ एकश्चांसिमाहाबाहोबहवश्चापिदानवाः ॥ नसमंरौकिमणेयाहंरणेमत्वाऽपयामिवै १० एवंब्रुवतिसूतेतुतदामक
 रकेतुमान् ॥ उवाचसूतंकौरव्यनिवर्तयथंपुनः ११ दारुकात्मजमैवंत्वंपुनःकार्षीःकथंचन ॥ व्यपयानंरणात्सौतेजीवतोममकर्हिचित् १२ नसवृष्णिकुलेजा
 तोयोवैत्यजतिसंगरम् ॥ योवानिपतितंहंतितवास्मीतिचवादिनम् १३ तथास्त्रियंचयोहंतिबालं वृद्धं तथैवच ॥ विरथंविप्रकीर्णंचभग्नशस्त्रायुधंतथा १४ त्वंच
 सूतकुलेजातोविनीतःसूतकर्मणि ॥ धर्मज्ञश्चासिष्टृष्णीनामाहवेष्वपिदारुके १५ सजानंश्चरितं कृत्स्नं वृष्णीनांपृतनामुखे ॥ अपयानंपुनःसौतेमैवकार्षीःकथं
 चन १६ अपयातंहतंपृष्ठेभ्रांतरणपलायितम् ॥ गदाग्रजोदुराधर्षःकिंमांवक्ष्यतिमाधवः १७ केशवस्याग्रजोवाऽपिनीलवासामदोक्तः ॥ किंवक्ष्यतिमहाबाहु
 र्बलदेवःसमागतः १८ किंवक्ष्यतिशिनेर्नसानरसिंहोमहाधनुः ॥ अपयातरणात्सूतसांवश्वसमितिजयः १९ चारुदेष्णश्चदुर्धर्षस्तथैवगदसारणौ ॥ अकूरश्च
 महाबाहुःकिंमांवक्ष्यतिसारथे २० शूरंसंभावितंशांतंनित्यंपुरुषमानिनम् ॥ स्त्रियश्चवृष्णिविराणांकिंमांवक्ष्यतिसंहताः २१ प्रद्युम्नोऽप्यमुपायातिभितस्त्य
 क्कामहाहवम् ॥ धिगेनामितिवक्ष्यंतितुवक्ष्यंतिसाध्विति २२ धिग्वाचापरिहासोऽपिममवामद्विधस्यवा ॥ मृत्युनाऽभ्यधिकःसौतेसत्वंमाव्यपयाःपुनः २३
 भारंहिमायिसंन्यस्ययातोमधुनिहाहरिः ॥ यज्ञंभारतसिंहस्यनहिशक्योऽद्यमर्षितुम् २४ कृतवर्माययावीरोनिर्यास्यन्नेववारितः ॥ शाल्वंनिवारयिष्येऽहंतिष्ठ
 त्वमितिसूतज २५ सचसंभावयन्मावैनिवृत्तोहृदिकात्मजः ॥ तंसमेत्यरणंत्यक्काकिंवक्ष्याभिमहारथम् २६ उपयातंदुराधर्षंशंखचक्रगदाधरम् ॥ पुरुषंपुंड
 रीकाक्षंकिंवक्ष्यामिमहाभुजम् २७ सात्यकिंबलदेवंचयेचान्येऽधकवृष्णयः ॥ मयास्पर्धंतिसततंकिंनुवक्ष्यामितानहम् २८ त्यक्कारणभिमंसौतेपृष्ठतोऽभ्या
 हतःशरैः ॥ त्वयाऽपनीतोविवशोनजीवेयंकथंचन २९ सनिवर्तयथेनाशुपुनर्दारुकनंदन ॥ नचैतदेवंकर्तव्यमथापत्सुकथंचन ३० नजीवितमहंसौतेबहुम
 न्येकथंचन ॥ अपयातोरणाद्गीतःपृष्ठतोऽभ्याहतःशरैः ३१ कदापिसूतपुत्रत्वंजानीषेमांभयार्दितम् ॥ अपयातरणंहित्वायथाकापुरुषंतथा ३२ नयुक्तंभ
 वतात्यक्तंसंग्रामंदारुकात्मज ॥ मायियुद्धार्थिनिभृशंसत्वंयाहियतारेणम् ३३ ॥ ॥ इ०म०भा०आ०प०अ०प०सौभवधोपाख्यानेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

३३ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥

एवमुक्तइति २।२।३।४।५।६।७ यमकानिसदृशानिहतरागिविसदृशानि ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३

॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकेतेयसूतपुत्रस्ततोऽब्रवीत् ॥ प्रद्युम्नंबलीनांश्रेष्ठंमधुरंश्लक्ष्णमंजसा १ नमेमयंरौकिमणेयसंग्रामेयच्छतोहयान् ॥ युद्धज्ञोऽ
 स्मिचवृष्णीनांनानात्रकिंचिदतोऽन्यथा २ आयुष्यन्नुपदेशस्तुसारथ्येवर्ततांस्मृतः ॥ सर्वार्थेषुरथीरक्ष्यस्त्वंचापिभृशपीडितः ३ त्वंहिशाल्वप्रयुक्तेनशरेणाभिह
 तोभृशम् ॥ कश्मलाभिहतोवीरततोऽहमपयातवान् ४ सत्वंसात्वतमुख्याद्यलब्धसंज्ञोयदृच्छया ॥ पश्यमेहयसंयानेशिक्षांकेशवनंदन ५ दारुकेणाहमुत्पन्नो
 यथावच्चैवशिक्षितः ॥ वीतभीःप्रविशाम्येतांशाल्वस्यप्रथितांचमूम् ६ ॥ वासुदेवउवाच ॥ एवमुक्त्वाततोवीरहयान्संचोद्यसंगरे ॥ राश्मिभिस्तुसमुद्यम्यजवेना
 भ्यपतत्तदा ७ मंडलानिविचित्राणियमकानीतराणिच ॥ सव्यानिचविचित्राणिदक्षिणानिचसर्वशः ८ प्रतोदेनाहताराजन्रश्मिभिश्चसमुद्यताः ॥ उत्पतंत
 इवाकाशेव्यचरंस्तेहयोत्तमाः ९ तेहस्तलाघवोपेतंविज्ञायनृपदारुकिम् ॥ दह्यमानाइवतदानास्त्वृशंश्चरणैर्महीम् १० सोपसव्यांचमूंतस्यशाल्वस्यभरतर्ष
 भ ॥ चकारनातियत्नेनतदहुतामिवाभवत् ११ अमृष्यमाणोऽपसव्यंप्रद्युम्नेनचसौभराट् ॥ यंतारमस्यसहसात्रिभिर्बाणैःसमार्दयत् १२ दारुकस्यसुतस्तत्र
 बाणवेगमर्चितयन् ॥ भूयएवमहाबाहोप्रययावपसव्यतः १३ ततोबाणान्बहुविधान्पुनरेवससौभराट् ॥ मुमोचतनयेवीरममरुक्मिनिंदने १४ तानप्राप्तान्नाशि
 तैर्बाणैश्चिच्छेदपरवीरहा ॥ रौकिमणेयंस्मितं कृत्वादर्शयन्हस्तलाघवम् १५ छिन्नान्दृष्ट्वातुतान्बाणान्प्रद्युम्नेनचसौभराट् ॥ आसुरींदारुणींमायामास्थाय
 व्यसृजच्छरान् १६ प्रयुज्यमानमाज्ञायदैतेयास्त्रंमहाबलम् ॥ ब्रह्मास्त्रेणांतराच्छित्त्वामुमोचान्यान्यन्पतत्रिणः १७ तेतदस्त्रंविधूयाशुविष्यधूरुधिराशनाः ॥ शिर
 स्युरसिक्केचसमुमोहपपातच १८ तस्मिन्निपतितेक्षुद्रेशाल्वेबाणप्रपीडिते ॥ रौकिमणेयोपरंबाणंसंदवेश्चुनाशनम् १९ तमर्चितंसर्वदाशार्हपूंगैराशीविषा
 ग्रिज्वलनप्रकाशम् ॥ दृष्ट्वाशरंज्यामभिनीयमानंबभूवहाहाकृतमंतरिक्षम् २० ततोदेवगणाःसर्वेसेंद्राःसहधनेश्वराः ॥ नारदंप्रेषयामासुःश्वसनंचमनोजवम्
 २१ तौरौकिमणेयमागम्यवचोऽब्रूतांदिवोकसाम् ॥ नैषवध्यस्त्वयावीरशाल्वराजःकथंचन २२ सहरस्वपुनर्बाणमवध्योऽयंत्वयारणे ॥ एतस्यचशरस्याजौना
 वध्योऽस्तिपुमान्कचित् २३ मृत्युरस्यमहाबाहोरणेदेवकिनंदनः ॥ कृष्णःसंकल्पितोधात्रातन्मिथ्यानभवेदिति २४ ततःपरमसंहृष्टःप्रद्युम्नःशरमुत्तमम् ॥
 संजहारधनुःश्रेष्ठान्चूणेचैवन्यवेशयत् २५ ततउत्थायराजेंद्रशाल्वःपरमदुर्भनाः ॥ व्यपायात्सबलस्तूर्णंप्रद्युम्नशरपीडितः २६ सद्दारकांपरित्यज्यकूरोवृष्णिभि
 रार्दितः ॥ सौभमास्थायराजेंद्रदिवमाचक्रमेतदा २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिशौभवधोपाख्यानेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥

आनर्तति १ । २ हृदिकात्मजंरुतवर्माणम् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ त्रिःसामात्रिस्वरा नीचमंद्रतारभावेन त्रिःसामाहृत्यामित्यपिपठंति १० । ११ वाचायैत्वास्वस्तिवादानिति शेषः १२ । १३ जितकाशिनाजयशोभिना । जिताः काशयोदेशविशेषायेनेतिवा तेहिगूरुत्वेनातिप्रसिद्धाः काशयोवावेदेहोवेतिश्रुतिलिगात् १४ मार्तिकावतंदेशविशेषमासदंप्राप्तः १५

॥ वासुदेवउवाच ॥ आनर्तनगरंमुक्तंततोऽहमगमंतदा ॥ महाक्रतौराजसूयेनिवृत्तेनृपतेतव १ अपश्यंद्वारकांचाहंमहाराजहतत्विषम् ॥ निःस्वाध्यायवषट्कारानिभूषणवरस्त्रियम् २ अनभिज्ञेयरूपाणिद्वारकोपवनानिच ॥ दृष्ट्वाशंकोपपन्नोऽहमपृच्छंहादिकात्मजम् ३ अस्वस्थनरनारीकमिदंनृष्णिकुलंभृशम् ॥ किमिदंनरशार्दूलश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः ४ एवमुक्तःसतुमयाविस्तरेणेदमब्रवीत् ॥ रोधंमोक्षंचशाल्वेनहादिक्योराजसत्तम ५ ततोऽहंभरतश्रेष्ठश्रुत्वासर्वमशेषतः ॥ विनाशेशाल्वराजस्यतदैवाकरवंमतिम् ६ ततोहंभरतश्रेष्ठसमाश्वास्यपुरेजनम् ॥ राजानमाहुकंचैवतथैवानकदुंदुभिम् ७ सर्वानृष्णिप्रवीरांश्चहर्षयन्नब्रुवंतदा ॥ अप्रमादःसदाकार्यो नगरेयादवर्षभाः ८ शाल्वराजविनाशायप्रयातंमानिबोधत ॥ नाहत्वातंनिवर्तिष्येपुरीद्वारवतीं प्रति ९ सशाल्वंसौभनगरंहत्वाद्रष्टाऽस्मिन्वःपुनः ॥ त्रिःसामाहृत्यामेपादुंदुभिःशत्रुभीषणा १० तेमयाऽऽश्वासितावीरायथावद्भरतर्षभ ॥ सर्वेमामब्रुवन्हृष्टाःप्रयाहिजहिशात्रवान् ११ तैःप्रहृष्टात्मभिर्वीरैराशीर्भिरंभिनंदितः ॥ वाचायैत्वाद्विजश्रेष्ठानृष्णम्यशिरसाभवम् १२ शैव्यसुग्रीवयुक्तेनरथेनानादयन्दिशः ॥ प्रध्मायशंखप्रवरंपांचजन्यमहंनृप १३ प्रयातोऽस्मिनरव्याघ्रबलेनमहतावृतः ॥ कृष्णेनचतुरंगेणयत्तेनजितकाशिना १४ समतीत्यबहून्देशान्गिरींश्चबहुपादपान् ॥ सरांसिसरितश्चैवमार्तिकावतमासदम् १५ तत्राश्रौषंनरव्याघ्रशाल्वंसागरमंतिकात् ॥ प्रयातंसौभमास्थायतमहंपृष्ठतोऽन्वयाम् १६ ततःसागरमासाद्यकुक्षौतस्यमहोर्मिणः ॥ समुद्रनाभ्यांशाल्वोऽभूत्सौभमास्थायशत्रुहन् १७ ससमालोक्यदूरान्मांस्मयन्निवयुधिष्ठिर ॥ आह्वयामासदुष्टात्मायुद्वायैवमुदुर्मुहुः १८ तस्यशार्ङ्गविनिर्मुक्तैर्बहुभिर्मर्मभेदिभिः ॥ पुरंनासाद्यतशरैस्ततोमारोषाविशत् १९ सचापिपापप्रकृतिर्देवैतयापसदो नृप ॥ मरुत्तवर्षतदुर्धर्षःशरधाराःसहस्रशः २० सैनिकान्ममसूतंचहयांश्चससमाकिरत् ॥ अर्चितयंतस्तुशरानवयंयुद्धयामभारत २१ ततःशतसहस्राणिशराणांनतपर्वणाम् ॥ चिक्षिपुःसमरेवीरामयिशाल्वपदानुगाः २२ तेहयांश्चरथंचैवतदादारुकमेवच ॥ छादयामासुरसुरास्तैर्बाणैर्मर्मभेदिभिः २३ नहयानरथोवीरिनयंताममदारुकः ॥ अदृश्यंतशरैश्छत्रास्तथाऽहंसैनिकाश्वमे २४ ततोऽहमपिकौंतेयशराणामयुतान्बहून् ॥ आमंत्रितानांधनुषादिव्येनविधिनाऽक्षिपम् २५

सागरमंतिकात्सागरसमीपेअन्वयामनुगतवानस्मि १६ महोर्मिणः महोर्मिमतः व्रीह्यादित्वादिनिः नाभ्यांगभेमुत्पद्यर्थः १७ । १८ तस्यपुरंमदीयैः शरैर्नासाद्यतेतिसंबंधः १९ । २० २१ नतानिनिर्मुक्तानिपर्वाणिग्रंथयोषेपांश्छरणानामित्यर्थः २२ । २३ । २४ आमंत्रितानामभिभंत्रितानां दिव्येनविधिनाअलौकिकयाऽस्त्रवियया २५

विषयगोचरःतत्रहेतुः खेविषकंलघुम् २६ तलस्वर्नहंस्ततलशब्दैः २७ दानवानामंगेध्वितिसंबंधःरुचिरापांगाश्चिप्रपुंखाः २८ वध्यतांविध्यमानानां २९ । ३० । ३१ प्राणेनबलेन ३२ । ३३ असयःखड्गाः शक्तिःकौमारी कुलिशानिवज्राणि पाशावारुणाः ऋद्योदंडाः शक्त्यादीनांकनोदीर्घाःशोभावातापांतितेशक्तिकुलिशपाशार्ष्टिकनपाः कार्तिकेयैर्द्रवरुणयमायुधतुल्याः नतत्रविषयस्त्वासीन्ममसैन्यस्यभारत ॥ खेविषकंहितसौभंक्रोशमात्रइवाभवत् २६ ततस्तेप्रेक्षकाःसर्वेरंगवाटइवस्थिताः ॥ हर्षयामासुरुच्चैर्मांसिंहनादतलस्वनेः २७ मत्कराग्रविनिर्मुक्तादानवानांशरास्तथा ॥ अंगेषुरुचिरापांगाविविशुःशलभाइव २८ ततोहलहलाशब्दःसौभमध्येव्यवर्धत ॥ वध्यतांविशिखैस्तीक्ष्णैःपततांचमहार्णवे २९ तेनिलुतभुजस्कंधाःकबंधाकृतिदर्शनाः ॥ नदंतोभैरवान्नादान्निपतंतस्मिदानवाः ३० पतितास्तेऽपिमक्ष्यंतेसमुद्रांभोनिवांसिभिः ॥ ततोगोक्षीरकुंदेदुष्टृणालरजतप्रभम् ३१ जलजंपांचजन्यवैप्राणेनाहमपूरयम् ॥ तानहृष्टापतितांस्तत्रशाल्वःसौभपतिस्ततः ३२ मायायुद्धेनमहतायोधयामासमायुधि ॥ ततोगदाहलाःप्रासाःशूलशक्तिपरश्वधाः ३३ असयःशक्तिकुलिशपाशार्ष्टिकनपाःशराः ॥ पाट्टिशाश्चभुशुंडचश्चप्रपतंत्यनिशंमयि ३४ तामहंमाययैवाशुप्रतिगृह्यव्यनाशयम् ॥ तस्यांहतायांमायायांगिरिजृंगैरयोधयत् ३५ ततोऽभवत्तमइवप्रकाशइवचाभवत् ॥ दुर्दिनंसुदिनंचैवशीतमुष्णंचभारत ३६ अंगारपांशुवर्षंचशस्त्रवर्षंचभारत ॥ एवंमार्यांप्रकुर्वाणोयोधयामासमारिपुः ३७ विज्ञायतदहंसर्वमाययैवव्यनाशयम् ॥ यथाकालंतुयुद्धेनव्यधमंसर्वतःशरैः ३८ ततोव्योममहाराजशतसूर्यमिवाभवत् ॥ शतचंद्रंचकौंतेयसहस्रायुततारकम् ३९ ततोनाज्ञायततदादिवारात्रंतथादिशः ॥ ततोऽहंमोहमापन्नःप्रज्ञास्त्रंसमयोजयम् ४० ततस्तदस्त्रंकौंतेयधूतंतूलमिवानिलैः ॥ तथातदभवद्युद्धंतुमुलंलोमहर्षणम् ॥ लब्धालोकस्तुराजेंद्रपुनःशत्रुमयोधयम् ४१ ॥ इतिश्रीम०भा०आरण्यकेपर्वणिअर्जुना०प०सौभवधोपाख्यानेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ॥ एवंसपुरुषव्याघ्रःशाल्वराजोमहारिपुः ॥ युध्यमानोमयांसंख्येवियदभ्यगमत्पुनः १ ततःशतघ्नीश्वमहागदाश्वदीप्तांश्चशूलान्मुसलानसींश्च ॥ चिक्षेपरोषान्मयिमदंभुद्धिःशाल्वोमहाराजजयाभिकांक्षी २ तानाशुगैरापततोऽहमाशुनिवार्यहंतुंखगमान्खएव ॥ द्विधात्रिधाचाच्छिनमाशुमुक्तैस्ततोऽतरिक्षेनिनदोवभूव ३ ततःशतसहस्रेणशराणांनतपर्वणाम् ॥ दारुकंवाजिनश्चैवरथंचसमवाकिरत् ४ ततोमामब्रवीद्वीरदारुकोविह्वलत्रिव ॥ स्थातव्यमितितिष्ठामिशाल्वबाणप्रपीडितः ॥ अवस्थातुंनशक्रोमिअंगंमेव्यवसीदति ५ इतितस्यनिशम्याहंसारथेःकरुणंवचः ॥ अवक्षमाणोयंतारमपश्यंशरपीडितम् ६ नतस्योरसिनोमूर्ध्निनकायेनभुजद्रये ॥ अंतरंपांडवश्रेष्ठपश्याम्यनिचितंशरैः ७

इत्यर्थः । कनीश्रीगतिद्युताविति बोपदेवः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० तदस्त्रंमायासयम् ४१ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावेदीपेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ एवंसइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

बाणवरीत्पीडातस्तस्यानात्तुल्यवणमुत्कटम् ८ अस्तंमयमाश्वासितवान् ९ अथमांपुरुषःकश्चिदित्यादेरध्यायशेषस्यतात्पर्यं भगवानपिबुद्रजनमाययामोहितः किमुतबुद्रजनोभगवन्माय
येति शुद्धचेतन्याश्रितमेवाज्ञानामितिवा १० । ११ पितृसखआहुकः १२ उपायायोपगम्याविषकेऽन्यत्रव्यासकेऽशूरसुतोवसुदेवः १३ । १४ १५ अहंजगर्ह । वैचित्यात्पारोक्ष्येऽपि निहितवान्
सतुवाणवरोत्पीडाद्विस्रवत्यमगुल्वणम् ॥ अभिवृष्टेयथामेघेगिरिगैरिकधातुमान् ८ अभीषुहस्तंतंद्दृष्ट्वासीदंतंसारथिरणे ॥ अस्तंभयंमहाबाहोशाल्वबाणप्रपी
डितम् ९ अथमांपुरुषःकश्चिद्द्वारकानिलयोऽब्रवीत् ॥ त्वरितोरथमारोप्यसौहृदादिवभारत १० आहुकस्यवचोवीरतस्यैवपरिचारकः ॥ विषण्णःसन्नकंठेन
तन्निबोधयुधिष्ठिर ११ द्वारकाधिपतिर्वीरआहत्वामाहुकोवचः ॥ केशवैहिविजानीष्वयत्त्वापितृसखोऽब्रवीत् १२ उपायायाद्यशाल्वेनद्वारकां वृष्णिनंदन ॥
विषक्तेत्वयिदुर्बर्षहतःशूरसुतोबलात् १३ तदलंसाधुयुद्धेननिवर्तस्वजनार्दन ॥ द्वारकामेवरक्षस्वकार्यमेतन्महत्तव १४ इत्यहंतस्यवचनंश्रुत्वापरमदुर्मनाः ॥
निश्चयंनाधिगच्छामिकर्तव्यस्येतरस्यच १५ सात्यकिंबलदेवंचप्रयुञ्जमहारथम् ॥ जगर्हमनसावीरतच्छ्रुत्वामहदाप्रियम् १६ अहंदिद्वारकायाश्चापितुश्चकु
रुनंदन ॥ तेषुरक्षांसमाधायप्रयातःसौभपातने १७ बलदेवोमहाबाहुःकश्चिज्जीवतिशत्रुहा ॥ सात्यकीरौक्मिणेश्चचारुदेष्णश्चवीर्यवान् १८ सांबप्रभृतयश्चै
वेत्यहमासंसुदुर्मनाः ॥ एतेषुहिनरव्याघ्रजिवत्सुनकथंचन १९ शक्यःशूरसुतोहंतुमपिवज्रभृतास्वयम् ॥ हतःशूरसुतोव्यक्तंव्यक्तंचैतेपरासंवः २० बलदेवमुखाः
सर्वइतिमेनिश्चितामतिः ॥ सोऽहंसर्वविनाशंतंचितयानोमुहुर्मुहुः ॥ सुविह्वलोमहाराजपुनःशाल्वमयोधयम् २१ ततोऽपश्यंमहाराजप्रपतंतमहंतदा ॥ सौभा
च्छूरसुतंवीरततोमांमोहआविशत् २२ तस्यरूपंप्रपततःपितुर्मनराधिप ॥ ययातेक्षीणपुण्यस्यस्वर्गादिवमहीतलम् २३ विशीर्णमलिनोष्णीपप्रकीर्णांबर
सूर्धजः ॥ प्रपतन्द्दृश्यतेहस्मक्षीणपुण्यइवग्रहः २४ ततःशाङ्गधनुःश्रेष्ठंकरात्प्रपतितंमम ॥ मोहापन्नश्चकौतेयथोपस्थउपाविशम् २५ ततोहाहाकृतंसर्वसै
न्यमेगतचेतनम् ॥ मांदृष्ट्वारथनीडस्थंगतासुमिवभारत २६ प्रसार्यबाहूपततःप्रसार्यचरणावपि ॥ रूपंपितुर्मैविवभौशकुनेःपततोयथा २७ तंपतंतंमहाबा
होशूलपाट्टिशपाणयः ॥ अभिघ्नंतोभृशंवीरममचेतोह्यकंपयन् २८ ततोमुहूर्तात्प्रतिलभ्यसंज्ञामहंतदावीरमहाविमर्दे ॥ नतत्रसौभनरिपुंचशाल्वंपश्यामिवृद्धं
पितरंनचापि २९ ततोममासीन्मनसिमायेयमितिनिश्चितम् ॥ प्रबुद्धोऽस्मिततोभूयःशतशोऽशाकिरञ्छरान् ३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्व
णिअर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधोपाख्यानेएकविंशोऽध्यायः २१ ॥ ॥ वासुदेवउवाच ॥ ततोऽहंभरतश्रेष्ठप्रगृह्यरुचिरंधनुः ॥ शैरपातयंसौभाच्छिरां
सिविबुधाद्रिषाम् १ शरांश्चाशीविषाकारानूर्ध्वगांस्तिग्मतेजसः ॥ प्रेषयंशाल्वराजायशाङ्गमुक्तान्सुवाससः २ ततोनादृश्यततदासौभंकुरुकुलोद्ग्रह ॥ अं
तर्हितंमाययाऽभूत्ततोऽहंविस्मितोऽभवम् ३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥

॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभावदीपेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥

॥ ततोऽहंमिति १ सुवाससःशुपुंखान् २ । ३

विकृताननमूर्धजाइतितेषांस्वरूपकथनंननुदृशंनं धिष्ठितेमागल्भ्येनस्थिते । विष्ठितेइतिपाठेऽपिसएवार्थः ४ शब्दएवसाहोलक्ष्यंयत्रतथा शब्दवैधिशब्देस्त्रमुपारमत्रयपतदित्यर्थः । शब्द
साहंशब्दवाधानिवाकरंवा ५ शब्दसाधनैःशब्दएवसाधनंलक्ष्यसंबंधेकारण्येषांतेःपुरस्यादृश्यत्वात् ६ । ७ । ८ प्राग्ज्योतिषंपूर्वसमुद्रतीरस्थंनगरविशेषंयतःकामगममतःप्राग्ज्योतिषंगत्वाव्य
दृश्यत् ९ । १० । ११ अप्रख्यातिमदर्शनंइयांप्राप्तवान् १२ । १३ । १४ । १५ एवमिति हेयरीरहेअच्युतएवंमांसोमराजोविजितवान्एतदप्यहंपश्चादश्रौषं पूर्वमोहमापन्नःसन्नसंज्ञालाभानंतरं

अथदानवसंघास्तेविकृताननमूर्धजाः ॥ उदक्रोशन्महाराजधिष्ठितेमायिभारत ४ ततोऽहंशब्दसाहंवेत्वरमाणोमहारणे ॥ अयोजयंतद्दधायततःशब्दउपारमत्
५ हतास्तेदानवाःसर्वेयैःसंशब्दउदीरितः ॥ शैरैरदित्यसंकाशैर्ज्वलितैःशब्दसाधनैः ६ तस्मिन्नुपरतेशब्देपुनरेवान्यतोऽभवत् ॥ शब्दोऽपरोमहाराजतत्रापि
प्राहरंशैरैः ७ एवंदशदिशःसर्वास्तिर्यगूर्ध्वंचभारत ॥ नादयामासुरसुरास्तेचापिनिहतामया ८ ततःप्राग्ज्योतिषंगत्वापुनरेवव्यदृश्यत् ॥ सौभंकामगमंवीर
मोहयन्ममचक्षुषी ९ ततोलोकांतकरणोदानवोदारुणाकृतिः ॥ शिलावर्षेणमहतासहसामांसमावृणोत् १० सोऽहंपर्वतवर्षेणवध्यमानःपुनःपुनः ॥ बल्मीकइव
राजेंद्रपर्वतोपाचितोऽभवं ११ ततोऽहंपर्वतचितःसहयःसहसारथिः ॥ अप्रख्यातिमियांराजन्सर्वतःपर्वतैश्चितः १२ ततोवृष्णिप्रवीरायेममासंसैनिकास्तदा ॥
तेभयार्तादिशःसर्वेसहसाविप्रदुडुडुः १३ ततोहाहाकृतमभूत्सर्वकिलविशांपते ॥ द्यौश्चभूमिश्चखंचैवादृश्यमानेतथामयि १४ ततोविषण्णमनसोममराजन्सुह
ज्जनाः ॥ रुरुदुश्चुकुशुश्चैवदुःखशोकसमन्विताः १५ द्विषतांचप्रहर्षोऽभूदार्तिश्चाद्विषतामपि ॥ एवंविजितवान्वीरपश्चादश्रौषमच्युत १६ ततोऽहर्मिद्रदायितं
सर्वपाषाणभेदनं ॥ वज्रमुद्यम्यतान्सर्वान्पर्वतान्समशातयम् १७ ततःपर्वतभारार्तामंदप्राणावेचेष्टिताः ॥ हयामममहाराजवेपमानाइवाभवन् १८ मेघजालइवा
काशेविदार्याभ्युदितंरविं ॥ दृष्ट्वामांवांधवाःसर्वेहर्षमाहारयन्पुनः १९ ततःपर्वतभारार्तामंदप्राणावेचेष्टितान् ॥ हयान्संदृश्यमांसूतःप्राहतात्कालिकंवचः २०
साधुसंपश्यवाष्णेयशाल्वंसौभपतिंस्थितं ॥ अलंकृष्णावमन्यैर्नसाधुयत्नंसमाचर २१ मार्दवंसखितांचैवशाल्वादद्यव्यपाहर ॥ जहिशाल्वंमहाबाहोमैर्नजावयके
शव २२ सर्वैःपराक्रमैर्वीरवध्यःशत्रुरभिन्नहन ॥ नशत्रुरवमंतव्योदुर्बलोऽपिबलीयसा २३ योऽपिस्यात्पीठगःकश्चित्किंपुनःसमरेस्थितः ॥ सत्वंपुरुषशार्दुलसर्व
यत्नैरिमंप्रभो २४ जहिषणिकुलश्रेष्ठमात्वाकालोऽत्यगात्पुनः ॥ नैषमार्दवसाध्यावैमतोनापिसखातव २५ येनत्वयोधितोवीरद्वारकाचावमर्दिता ॥ एवमादि
तुकौतैयश्रुत्वाऽहंसारथेर्वचः२६तत्त्वमेतदितिज्ञात्वायुद्धेमतिमधारयम् ॥ वधायशाल्वराजस्यसौभस्यचानिपातने २७ दारुकंचात्रुवंवीरमुहूर्तस्थीयतामिति ॥
ततोऽप्रतिहतंदिव्यमभेद्यमतिवीर्यवान् २८

श्रुतवान्सारथिमुखेनेतिशेषः १६ इन्द्रदयितमिन्द्रदेवत्यंयजंजवाखं । यद्वाइन्द्रोऽप्यस्यवैविभातिरतस्तच्छस्त्रमप्येतदीयमेवेतिध्वेयं समशातयंनानाशितवान् १७ । १८ आहारयन्प्राप्तवंतः १९
तात्कालिकंतत्कालयोग्यं २० । २१ । २२ । २३ पीठगःस्वासनस्थाःअभ्युध्यमानोऽपीत्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ । २८

आग्नेयमस्त्रंदयितं सर्वसाहं महाप्रभम् ॥ योजयंतत्रधनुषादानवांतकरंरणे २९ यक्षाणां राक्षसानां चदानवानां च संयुगे ॥ राज्ञां च प्रतिलोमानां भस्मांतकरणं मह
त् ३० क्षुरांतममलं चक्रं कालांतकयमोपमम् ॥ अनुमंत्र्याहमतुलं द्विषतां विनिवर्हणम् ३१ जहिसौभंस्ववीर्येण ये चात्ररिपवो मम ॥ इत्युक्त्वा भुजवीर्येण तस्मै प्रा
हिणवंरुपा ३२ रूपं सुदर्शनस्यासीदाकाशे पततस्तदा ॥ द्वितीयस्यैव सूर्यस्य युगतिप्रतपिष्यतः ३३ तत्समासाद्य नगरं सौभं व्यपगात्विषम् ॥ मध्येन पाट
यामासककचोदा विवोच्छ्रितम् ३४ द्विधा कृतं ततः सौभं सुदर्शनबलाद्धतम् ॥ महेश्वरशरोद्धृतं पपात त्रिपुरं यथा ३५ तस्मिन्निपतिते सौभे चक्रमागात्करं मम ॥
पुनश्चादायवेगेन शाल्वायैत्यहमब्रुवम् ३६ ततः शाल्वंगदांगुर्वीमा विध्यंतं महाहवे ॥ द्विधा चकार सहसा प्रज्वाल च ते तसा ३७ तस्मिन्निवहिते वीरे दानवास्त्र
स्तचेतसः ॥ हाहाभूतादिशो जग्मुरर्दिताममसायकैः ३८ ततोऽहं समवस्थाप्य रथं सौभसमीपतः ॥ शंखं प्रध्माप्य हर्षेण सुहृदः पर्यहर्षयम् ३९ तन्मे रुशिखरा
कारं विध्वस्ताद्वालगोपुरम् ॥ दह्यमानमभिप्रेक्ष्य स्त्रियस्ताः संप्रदुःखुः ४० एवं निहत्य समरे सौभं शाल्वं निपात्य च ॥ आनर्तात्पुनरागम्य सुहृदां प्रीतिमावहम्
४१ तदेतत्कारणं राजन्यदहं नागसाह्वयम् ॥ नागमंपरवीरघ्न नहि जीवेत्सुयोधनः ४२ मद्यगागतेऽथवा वीरदूतं न भविता तथा ॥ अद्याहं किं करिष्यामि भिन्नसेतु
रिवोदकम् ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुः कौरवं पुरुषोत्तमः ॥ आमंत्र्य प्रययौ श्रीमान् पांडवान् मधुसूदनः ४४ अभिवाद्य महाबाहुर्धर्मराजं यु
धिष्ठिरम् ॥ राज्ञामूर्धन्युपाघ्रातो भिमिने च महाभुजः ४५ परिष्वक्तश्चार्जुनेन यमाभ्यां चाभिवादितः ॥ समानितश्च धौम्येन द्रौपद्याचार्योऽश्रुभिः ४६ सुभ
द्रामभिमन्युं च रथमारोप्य कांचनम् ॥ आरुरोहरथं कृष्णः पांडवैरभिपूजितः ४७ शैव्यसुग्रीवयुक्तेन रथेनादित्यवर्चसा ॥ द्वारकां प्रययौ कृष्णः समाश्वस्य युधि
ष्ठिरम् ४८ ततः प्रयाते दाशार्हेष्टष्टुष्टुमोऽपि पार्षतः ॥ द्रौपदेयानुपादाय प्रययौ स्वपुरं तदा ४९ घृष्टकेतुः स्वसारं च समादायाथ चेदिराट् ॥ जगाम पांडवान् दृष्ट्वा
रम्यां शुक्तिमतीं पुरीम् ५० केकयाश्वाप्यनुज्ञाताः कौंतेयेनामितौजसा ॥ आमंत्र्य पांडवान् सर्वान् प्रययुस्तेऽपि भारत ५१ ब्राह्मणाश्च विश्वैव तथा विषयवासि
नः ॥ विमृज्यमानाः सुभृशं न त्यजंति स्म पांडवान् ५२ समवायः सराजेंद्रसुमहाद्भुतदर्शनः ॥ आसीन् महात्मनां तेषां काम्यके भरतर्षभ ५३

यद्यागच्छेयंतर्हि नहि जीवेत् ४२ किं करिष्यामि अद्याहमं किंचित्कर इत्यर्थः उदकंधारयितुमिति शेषः ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ घृष्टकेतुः शिशुपालसुतः स्वसारं करेण मर्त्या
नकुलमार्याम् ५० केकयाः सहदेवश्यालाः ५१ । ५२ समवायः मेलकः ५३

शशास आज्ञापयामास एवमुक्त्वा महाबाहुरित्याद्यध्यायशेषस्याग्निमाध्यायसाहितस्य तात्पर्यम् पांडवेष्विवसाधुषु सर्वे निसर्गात् रज्यंते धार्तराष्ट्रेष्विवासाधुषु द्वेषवतो भवंतीति ५४ ॥ इत्यारण्य
केपर्वणिनेलकंठीये भारतमावदीपे सौभधोपाख्याने द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ भूतपतिः शिवः निष्कः अष्टोत्तरशतं सुवर्णानि वक्षोऽलंकारो वा शिक्षेति व्याकरणाद्यंगाना
मुपलक्षणं अक्षराणि वेदः नित्यत्वात्क्षणशून्यः । 'वाचानिरूपानित्यया' इति श्रुतेः । मंत्रः प्रणवः तान्पाठतोऽर्थतश्च जानद्भयः शिक्षाक्षरमंत्रविद्भयः २ प्रेष्याः कर्मकराः पुरः प्रागेव जघन्यं पाश्चात्यं
युधिष्ठिरस्तु विप्रांस्ताननुमान्य महामनाः ॥ शशास पुरुषान् कालेरथान्योजयतेति वै ५४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि सौभवधो
पाख्याने द्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्मिन् दशार्हाधिपतौ प्रयाते युधिष्ठिरो भीमसेनार्जुनौ च ॥ यमौ च कृष्णाचपुरोहितश्च रथान्म
हार्हान् परमाश्वयुक्तान् १ आस्थाय वीराः सहितावनाय प्रतस्थिरेभूतपतिप्रकाशाः ॥ हिरण्यनिष्कान्वसनानि गाश्च प्रादाय शिक्षाक्षरमंत्रविद्भयः २ प्रेष्याः पुरोविं
शतिरात्तश्चाधनूषिशस्त्राणि शरांश्च दीप्तान् ॥ मौर्वींश्च यंत्राणि च सायकांश्च सर्वे समादाय जघन्यमीयुः ३ ततस्तुवासांसि च राजपुत्र्याध्याय्यश्च दास्यश्च विभूषणं च ॥
तर्दिद्रसेनस्त्वरितः प्रगृह्य जघन्यमेवोपययौरथेन ४ ततः कुरुश्रेष्ठमुपेत्य पौराः प्रदक्षिणं च कुरुदीनसत्वाः ॥ तंब्राह्मणाश्चाभ्यवदन् प्रसन्ना मुख्याश्च सर्वे कुरुजांगलानाम्
५ सचापितान्भ्यवदन् प्रसन्नः सहैव तैर्भ्रातृभिर्धर्मराजः ॥ तस्थौ च तत्राधिपतिर्महात्मा दृष्ट्वा जनौ च कुरुजांगलानाम् ६ पितेव पुत्रेषु सुतेषु भावं च कुरुणाष्टभोमहा
त्मा ॥ तेचापितस्मिन् भरतप्रवर्हे तदावभूवुः पितरिव पुत्राः ७ ततस्तमासाद्य महाजनौघाः कुरुप्रवीरं परिवार्य तस्थुः ॥ हानाथहाधर्म इति ब्रुवाणा हीताश्च सर्वेऽश्रु
मुखाश्च राजन् ८ वरः कुरुणामधिपः प्रजानां पितेव पुत्रानपहाय चास्मान् ॥ पौरानिमान् जानपदांश्च सर्वान् हित्वा प्रयातः क्रनुधर्मराजः ९ धिग्धार्तराष्ट्रं सुनृशंसु
द्विधिक्सौबलं पापमतिचकर्णं ॥ अनर्थमिच्छंति नरेन्द्रपापाय धर्मनित्यस्य सतस्तवैवम् १० स्वयं निवेश्या प्रतिमं महात्मा पुरं महादेवपुरप्रकाशम् ॥ शतक्रतुप्रस्थ
ममेयकर्माहित्वा प्रयातः क्रनुधर्मराजः ११ चकार यामप्रतिमं महात्मासंभामयो देवसभाप्रकाशम् ॥ तां देवगुप्तामिव देवमायां हित्वा प्रयातः क्रनुधर्मराजः १२ तान्ध
र्मकामार्थविदुत्तमौ जावीभित्सुरुच्चैः सहितानुवाच ॥ आदास्यते वासामिमानेरुष्यवने पुराजा द्विषतां यशांसि १३ द्विजातिमुख्याः सहिताः पृथक् क्रभवद्भिरासाद्य तप
स्विनश्च ॥ प्रसाद्य धर्मार्थविदंश्च वाच्यायथाऽर्थसिद्धिः परमाभवेत् १४ इत्येवमुक्तेवचनेऽर्जुनेन ते ब्राह्मणाः सर्ववर्णाश्च राजन् ॥ मुदाऽभ्यनंदन् सहिताश्च कुः प्रद
क्षिणं धर्मभृतां वरिष्ठम् १५ आमंत्र्य पार्थं च वृकोदरं च धनंजयं याज्ञसेनीयमौ च ॥ प्रतस्थिरे राष्ट्रमपेत हर्षायुधिष्ठिरेणानुमतायथास्वम् १६ इति श्रीमहाभारते आर
ण्यकेपर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि द्वैतवनप्रवेशत्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

द्वारकादेशं ३ राजपुत्र्यासुमद्रयासह ४ । ५ । ६ प्रवर्हे श्रेष्ठे ७ हीताः कुराज्येतिष्ठाम इति हेतोः शंकया लज्जिताः भीता इति पाठांतरं ८ । ९ अनर्थं द्यूतजं एवमेव प्रकारं १० । ११ । १२ वीभस्तु
रर्जुनः आदास्यते आच्छिद्य ग्रहीष्यति यशांसि यशस्कराणि दिव्यसभादीनि १३ भवद्भिः पौरैः वाच्याः प्रार्थ्याः १४ । १५ । १६ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीये भारतमावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥

ततइति सत्यसंगरःसत्यप्रतिज्ञः १ समाःवर्षाणिसंधिरार्थः २ शरदोत्तरान् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ अनुभा वान्कर्तव्याकर्तव्याविषयात्रिश्रयान्प्रभावोनिग्रहानुग्रहशक्तिः । 'अनुभावोनिश्चये
स्यात्प्रभावःशक्तितेजसोः'इतिविश्वः ८ श्रेयोमोक्षःकारणतत्साधनं ९ द्वैतद्वैतशोकमोहौइतौगतीयस्मात्तद्वैतमेवद्वैतस्वार्थेत्तद्वैतः वनंजलंयस्मिन्नद्वैतवनंपुण्येनपावनेनजलेनउचितं समवे

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततस्तेपुप्रयातेपुकौतेयःसत्यसंगरः ॥ अभ्यभाषतधर्मात्माभ्रातृन्सर्वान्युधिष्ठिरः १ द्वादशमाःसमास्माभिर्वस्तव्यनिर्जने
वने ॥ समीक्षध्वंमहारण्येदेशंबहुमृगादिजम् २ बहुपुष्पफलंरम्यंशिवंपुण्यजनावृतम् ॥ यत्रेमाःशरदःसर्वाःसुखंप्रतिवसेमहि ३ एवमुक्तेप्रत्युवाचधर्मराजधनं
जयः ॥ गुरुवन्मानवगुरुमानयित्त्वामनस्विनम् ४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ॥ भवानेवमहर्षीणांवृद्धानांपर्युपासिता ॥ अज्ञातंमानुषेलोकेभवतोनास्तिकिंचन ५
त्वयाह्युपासितानित्यंब्राह्मणाभरतर्षभ ॥ द्वैपायनप्रभृतयोनारदश्चमहातपाः ६ यःसर्वलोकद्वाराणिनित्यंसंचरतेवशी ॥ देवलोकद्रव्यलोकंगंधर्वाप्सरसामपि
७ अनुभावांश्चजानासिब्राह्मणानानंसंशयः ॥ प्रभावांश्चैववेत्थत्वंसर्वेषामेवपार्थिव ८ त्वमेवराजजानासिश्च्रेयःकारणमेवच ॥ यत्रेच्छसिमहाराजनिवासंतत्र
कुर्महे ९ इदंद्वैतवनंनामसरःपुण्यजलोचितम् ॥ बहुपुष्पफलंरम्यंनानाद्विजनिषेवितम् १० यत्रेमाद्वादशसमाविहरेमेतिरोचये ॥ यदितेऽनुमतराजन्किम
न्यन्मन्यतेभवान् ११ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ममाप्येतन्मतंपार्थत्वयायत्समुदाहृतम् ॥ गच्छामःपुण्यविख्यातमहद्वैतवनंसरः १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
ततस्तेप्रययुःसर्वेपांडवाधर्मचारिणः ॥ ब्राह्मणैर्बहुभिःसार्धंपुण्यद्वैतवनंसरः १३ ब्राह्मणाःसाग्निहोत्राश्चतथैवचनिरग्रयः ॥ स्वाध्यायिनोभिक्षवश्चतथैववनवा
सिनः १४ बहवोब्राह्मणास्तत्रपरिव्रुयुर्युधिष्ठिरम् ॥ तपःसिद्धामहात्मानःशतशःसंशितव्रताः १५ तेयात्वापांडवास्तत्रब्राह्मणैर्बहुभिःसह ॥ पुण्यद्वैतवनंरम्यंवि
विशुर्भरतर्षभाः १६ तत्सालतालाम्रमधूकनीपकदंबसर्जार्जुनकर्णिकारैः ॥ तपात्ययेपुष्पधरैरुपेतमहावलंराष्ट्रपतिर्ददर्श १७ महाह्रमाणांशिखरेषुतस्थुर्मनोरमां
वाचमुदीरयंतः ॥ मयूरदात्यूहचकोरसंघास्तस्मिन्वनेवर्हिणःकोकिलाश्च १८ करेणुयूथैःसहयूथपानांमदोत्कटानामचलप्रभाणाम् ॥ महांतियूथानिमहाद्विपानां
तस्मिन्वनेराष्ट्रपतिर्ददर्श १९ मनोरमांभोगवतीमुपेत्यपूतात्मनांचीरजटाधराणाम् ॥ तस्मिन्वनेधर्मभृतांनिवासेददर्शसिद्धर्षिगणाननेकान् २० ततःसयानाद
वरुह्यराजासभ्राटकःसजनःकाननंतत् ॥ विवेशधर्मात्मवतांवरिष्ठस्त्रिविष्टपंशक्रद्वामितौजाः २१ तंसत्यसंधंसाहिताऽभिपेतुर्दिदृक्षवश्चारणसिद्धसंघाः ॥ वनौकस
श्चापिनरेर्द्रसिंहमनस्विनंतंपरिवार्यतस्थुः २२ सतत्रसिद्धानभिवाद्यसर्वान्प्रत्यर्चितोराजवदेवच्च ॥ विवेशसर्वैःसहितोद्विजात्र्यैःकृतांजलिर्धर्मभृतांवरिष्ठः २३

तं एतेनद्वैतवनशब्दार्थःसूचितः उचसमवायेदिवादिः १० विहरेमप्रीत्यानयेम ११ । १२ । १३ । १४ । १५ यात्वागत्वा १६ तपात्ययेवर्षाणु महावलंमहावनं दंत्यादिरयंशब्दः दिवावै
बलेगाःधर्मपश्यन्'इतिवनेवलशब्दप्रयोगदर्शनात् १७ । १८ करेणुःहस्तिनी १९ भोगवतीतरस्वस्तीर्नदी २० । २१ चारणाःदेवगायनाः सिद्धाःमहर्षयः २२ । २३

महाद्रुमःकदंबः २४ । २५ लतावतानावनतःवल्लीतंतुंभिरावृततयानम्रः २६ इत्यारण्यकेपर्वणिनलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ तत्काननमित्याद्यध्यायद्वयेनद्वैतमाभ्यां
मार्केण्डेयदाल्भ्याभ्यांधर्मस्थात्यागोब्राह्मणभक्तिश्चकर्तव्येत्युच्यते तत्कारणमितिपाठेत्तद्वनंकारणं चिक्रीडिषाहेतुः कृच्छ्रंवनवाससंकटं १ । २ इष्टीर्दशपीर्णमासाद्याः पित्र्याणिषिडपितृयज्ञ
दर्शश्राद्धादीनि ३ राष्ट्रादपेत्यनिर्गत्य वनेवसतातीव्रदुःसहंसमृद्धंपुष्कलंचतेजोयस्य ४ । ५ अस्मयतविस्मितवान् ६ हियाप्रागल्भ्यसंकोचेन ७ । ८ । ९ सहस्रनेत्रःप्रति
सपुण्यशीलःपितृवन्महात्मातपस्विभिर्धर्मपरैरुपेत्य ॥ प्रत्यर्चितःपुष्पधरस्यमूलेमहाद्रुमस्योपविवेशराजा २४ भीमश्चकृष्णाचधनंजयश्चयमौचतेचानुचरा
नरेर्द्रम् ॥ विमुच्यवाहानवशाश्चसर्वतत्रोपतस्थुर्भरतप्रवर्हाः २५ लतावतानावनतःसपांडवैर्महाद्रुमःपंचभिरेवधान्विभिः ॥ बभौनिवासोपगतैर्महात्मभिर्महा
गिरिवारणयूथपैरिव २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुनाभिगमनपर्वणिद्वैतवनप्रवेशेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
तत्काननंप्राप्यनरेर्द्रपुत्राःसुखोचितावासमुपेत्यकृच्छ्रम् ॥ विजहुरिर्द्रप्रतिमाःशिवेषुसरस्वतीशालवनेषुतेषु १ यतींश्चराजासमुर्नींश्चसर्वांस्तस्मिन्वनेमूलफलै
रुदग्रैः ॥ द्विजातिमुख्यावृषभःकुरूणांसंतर्पयामासमहानुभावः २ इष्टीश्चपित्र्याणितथाक्रियाश्चमहावनेवसतांपांडवानाम् ॥ पुरोहितस्तत्रसमृद्धतेजाश्चका
रधौम्यःपितृवृषपाणाम् ३ अपेत्यराष्ट्राद्रसतांतुतेषामृषिःपुराणोऽतिथिराजगाम ॥ तमाश्रमंतीवसमृद्धतेजामार्कडेयःश्रीमतांपांडवानाम् ४ तमागतंजलि
तदुताशनप्रमंमहामनाःकुरुवृषभोयुधिष्ठिरः ॥ अपूजयत्सुरऋषिमानवार्चितंमहामुनिह्यनुपमसत्ववीर्यवान् ५ ससर्वविद्वौपदीवीक्ष्यकृष्णांयुधिष्ठिरंभीमसेना
र्जुनौच ॥ संसृत्यरामंमनसामहात्मातपस्विमध्येऽस्मयतामितौजाः ६ तंधर्मराजोविमनाइवाब्रवीत्सर्वोहियासंतितपस्विनोऽमी ॥ भवानिदंकिंस्मयतिवहृष्ट
स्तपस्विनांपश्यतांमामुदीक्ष्य ७ ॥ मार्कडेयउवाच ॥ नतातद्व्यामिनचस्मयामिप्रहर्षजोमांभजतेनदर्पः ॥ तवापदंत्वद्यसमीक्ष्यरामंसत्यव्रतंदाशरथिंस्म
रामि ८ सचापिराजासहलक्ष्मणेनवनेनिवासंपितुरेवशासनात् ॥ धन्वीचरन्पार्थमयैवदृष्टोगिरेःपुराऋष्यमूकस्यसानौ ९ सहस्रनेत्रप्रतिभोमहात्मायमस्यनेता
नमुचेश्वहंता ॥ पितुर्निदेशादनघःस्वधर्मवासंवनेदाशरथिश्चकार १० सचापिशकस्यसमप्रभावोमहानुभावःसमरेष्वजेयः ॥ विहायभोगानचरद्वनेषुनेशेवल
स्येतिचरेदधर्मम् ११ भूपाश्चनाभागभगीरथादयोमहीमिमांसागरांतांविजित्य ॥ सत्येनतेऽप्यजयंस्तातलोकान्नेशेवलस्येतिचरेदधर्मम् १२ अलर्कमाहुर्नर
वर्यंसंतंसत्यव्रतंकाशिकरूपराजम् ॥ विहायराज्यानिवसूनिचैवनेशेवलस्येतिचरेदधर्मम् १३

मारूपांतरयस्य'देवानामस्मिवासवः'इत्युक्तत्वात् अतएवयमस्यनियंतुरपिनेतानिर्वाहकः नमुचेश्वहंता इतिसर्वमिद्रकर्मतस्यैवकर्मैत्यर्थः १० तदेवाहसचेति शकस्यसमप्रभावःकृत्स्नप्रभा
वः । समशब्दःसर्वपर्यायःसर्वनामा प्रभावःशक्तिः अनुभावोभावसूचनंविद्याबलमित्यर्थः । शकस्यप्रभावादिकमयमेवातोऽसौसमरेष्वजेयः । तस्मादिति सर्वत्राध्याहारः बलस्यबहुसामर्थ्यस्य
ईशेप्रमावामीतिहेतोरधर्मनचरेत् शकौसत्याधर्ममेवाचरेन्नत्वधर्ममित्यर्थः ११ । १२ । १३

धात्राईशेनपुराणैवेदवाक्यैर्विहितोविधिरग्निहोत्रादिः १४ पशवोऽपिबलवानस्मीतिदपेणाधर्मनवरंतीत्याहमहाबलानिति । 'विषाणंदंतशृंगयोः'इतिकोशः १५ एवंसर्पादिविषयमित्या
हसर्वाणीति स्वयोनितो जन्मानुरूपम् १६ विमाप्रभासैववसुवित्तंयस्य १७ आदास्यसेग्रहीष्यसि १८ । १९ । इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥

धात्राविधियोविहितःपुराणैस्तंपूजयंतोनरवर्यसंतः ॥ सप्तर्षयःपार्थदिविप्रभांतिनेशेवलस्येतिचरेदधर्मम् १४ महाबलान्पर्वतकूटमात्रान्विषाणिनःपश्यगजा
न्नरेद्र ॥ स्थितात्रिदेशेनरवर्यधातुनेशेवलस्येतिचरेदधर्मम् १५ सर्वाणिभूतानिनरेद्रपश्यतथायथावद्विहितंविधात्रा ॥ स्वयोनितःकर्मसदाऽऽचरंतिनेशेवल
स्येतिचरेदधर्मम् १६ सत्येनधर्मेणयथार्हवृत्त्याहियातथासर्वभूतान्यतीत्य ॥ यशश्चतेजश्चतवापिदीप्तंविभावसोर्भास्करस्येवपार्थ १७ यथाप्रतिज्ञंमहानु
भावकृच्छ्रंवेनासमिंनिरुष्य ॥ ततःश्रियंतेजसातेनदीप्तामादास्यसेपार्थिवकौरवेभ्यः १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमेवमुक्त्वावचनंमहर्षिस्तपस्विमध्येसहितं
सुहृद्भिः ॥ आमंत्र्यधौम्यंसहितांश्वपार्थास्ततःप्रतस्थेदिशमुत्तरांसः १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जु ० द्वैतवनप्रवेशेपंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसत्सुवैद्वैतवनेपाण्डवेषुमहात्मसु ॥ अनुकीर्णमहारण्यंब्राह्मणैःसमपद्यत १ ईर्यमाणेनसततंब्रह्मघोषेणसर्वशः ॥ ब्रह्मलोकसंपुण्यमासी
द्वैतवनंसरः २ यजुषामृचांसाग्नांचगद्यानांचैवसर्वशः ॥ आसीदुच्चार्यमाणानांनिःस्वनोहृदयंगमः ३ ज्याघोषश्चैवपार्थानांब्रह्मघोषश्चधमिताम् ॥ संसृष्टंब्रह्म
णाक्षत्रंभूयएवव्यरोचत ४ अथाब्रवीद्विकोदाल्भ्योधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ संध्याकौतेयमासीनमृषिभिःपरिवारितम् ५ पश्यद्वैतवनेपार्थब्राह्मणानांतपास्वि
नाम् ॥ होमवेलांकुरुश्रेष्ठसंप्रज्वलितपावकाम् ६ चरंतिधर्मपुण्येऽस्मिंस्त्वयागुप्ताघृतव्रताः ॥ भृगवोऽगिरसश्चैववासिष्ठाःकाश्यपैःसह ७ आगस्त्याश्चमहा
भागाआत्रेयाश्चोत्तमव्रताः ॥ सर्वस्यजगतःश्रेष्ठाब्राह्मणाःसंगतास्त्वया ८ इदंतुवचनंपार्थशृणुष्वगदतोमम ॥ भ्रातृभिःसहकौतेयत्वांवक्ष्यामिकौरव ९ ब्रह्म
क्षत्रेणसंसृष्टंक्षत्रं ब्रह्मणासह ॥ उदीर्णंदहतःशत्रून्वनानीवाग्निमारुतौ १० नाब्राह्मणस्तातचिरंबुभूषेदिच्छन्निमंलोकमसुंचजेतुम् ॥ विनीतधर्मार्थमपेतमोहं
लब्ध्वादिजंनुदतिवृषःसपत्नान् ११ चरत्रैःश्रेयसंधर्मप्रजापालनकारितम् ॥ नाध्यगच्छद्रिलोकेतीर्थमन्यत्रवैद्विजात् १२ अनूनमासीदसुरस्यकामैर्वैरोच
नैःश्रीरपिचाक्षयाऽऽसीत् ॥ लब्ध्वामर्हंब्राह्मणसंप्रयोगात्तेष्वाचरन्दुष्टमथोव्यनश्यत् १३ नाब्राह्मणंभूमिरियंसभूतिर्वर्णाद्वितीयंभजतेचिराय ॥ समुद्रनेमिर्न
मतेतुतस्मैयंब्राह्मणःशास्तिनयैर्विनीतम् १४ कुंजरस्येवसंग्रामेपरिगृह्यांकुशग्रहम् ॥ ब्राह्मणैर्विप्रहीनस्यक्षत्रस्यक्षीयतेबलम् १५

वसत्स्विति अनुकीर्णव्याप्तम् १ । २ गद्यानांब्राह्मणवाक्यानांपादाक्षरादिनियमहीनानाम् ३ । ४ संध्यामुनास्येतिशेषः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० अब्राह्मणोब्राह्मणहीनोमृषःबुभूषेद्वैश्वर्य
मिच्छेत् तस्वेच्छतोऽपिजयोदुर्लभइत्यर्थः । विनीतोसम्यक्शिक्षितौधर्मार्थौयेन ११ तीर्थमुपायं १२ वैरोचनेर्बलेः १३ । १४ अंकुशग्रहमंकुशेननिगृह्णातितंपरिगृह्यवर्ज्यित्वापरिवर्जने १५

१६ । १७ बुद्धिपर्येषणंबुद्धेःसाकल्येनसंग्रहणम् १८ यथाहंतीर्थेययायोग्यपात्रे प्रतिपादनायदानाय १९ वृत्तिवर्तनम् २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभार

ब्राह्मण्यनुपमादृष्टिःक्षात्रमप्रतिमंबलम् ॥ तौयदाचरतःसार्धंतदालोकःप्रसीदति १६ यथाहिसुमहानग्निःकक्षंदहतिसानिलः ॥ तथादहतिराजन्योब्राह्मणेन
समंरिपुम् १७ ब्राह्मणेष्वेवमेधावीबुद्धिपर्येषणंचरेत् ॥ अलब्धस्यचलाभायलब्धस्यपरिवृद्धये १८ अलब्धलाभायचलब्धवृद्धयेयथार्हतीर्थप्रतिपादनाय ॥
यशस्विनंवेदविदंविपश्चितंबहुश्रुतंब्राह्मणमेववासय १९ ब्राह्मणेष्पूतमावृत्तिस्तवनित्यंयुधिष्ठिर ॥ तेनतेसर्वलोकेषुदीप्यतेप्रथितंयशः २० ॥ वैशंपायनउवा
च ॥ ततस्तेब्राह्मणाःसर्वेबकंदाल्भ्यमपूजयन् ॥ युधिष्ठिरेस्तूयमानेभूयःसुमनसोऽभवन् २१ द्वैपायनोनारदश्चजामदभ्यःपृथुश्रवाः ॥ इंद्रद्युम्नोभालुकिश्च
कृतचेताःसहस्रपात् २२ कर्णश्रवाश्चमुंजश्चलवणाश्चश्चकाश्यपः ॥ हारीतःस्थूणकर्णश्चअग्निवेशयोऽथशौनकः २३ कृतवाक्रसुवाक्रैववृहदश्वोविभावसुः ॥
ऊर्ध्वरेतावृषामित्रःसुहोत्रोहोत्रवाहनः २४ एतेचान्येचवहवोब्राह्मणाःसंशितव्रताः ॥ अजातशत्रुमानर्जुःपुरंदरमिवर्षयः २५ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्व
णिअर्जुनाभिगमनपर्वणिद्वैतवनप्रवेशेऽविंशोऽध्यायः ॥२६॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोवनगताःपार्थाःसायान्हेसहकृष्णया ॥ उपविष्टाःकथाश्चकुर्दुःखशोकप
रायणाः १ प्रियाचदर्शनीयाचपंडिताचपतिव्रता ॥ अथकृष्णाधर्मराजमिदंवचनमब्रवीत् २ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ननूनंतस्यपापस्यदुःखमस्मासुकिंचन ॥ वि
द्यतेघातंराष्ट्रस्यनृशंसस्यदुरात्मनः ३ यस्त्वांराजन्मयासार्धमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ वनंप्रस्थाप्यदुष्टात्मानान्वतप्यतदुर्मतिः ४ आयसंहृदयंनूनंतस्यदुष्क
तकर्मणः ॥ यस्त्वांधर्मपरंश्रेष्ठंरूक्षाण्यश्रावयतदा ५ सुखोचितमदुःखार्हदुरात्माससुहृद्गणः ॥ ईदृशंदुःखमानीयमोदतेपापपूरुषः ६ चतुर्णामेवपापानामस्रं
नपातितंतदा ॥ त्वयिभारतनिष्क्रांतेवनायाजिनवाससि ७ दुर्योधनस्यकर्णस्यशकुनेश्वरदुरात्मनः ॥ दुर्भ्रातुस्तस्यचोग्रस्यराजनदुःशासनस्यच ८ इतरेषांतु
सर्वेषांकुरुणांकुरुसत्तम ॥ दुःखेनाभिपरीतानानेत्रेभ्यःप्रापतज्जलम् ९ इदंचशयनंदृष्ट्वायच्चासीतेपुरातनम् ॥ शोचामित्वांमहाराजदुःखानर्हसुखोचितम्
१० दांतंयच्चसभामध्यआसनंरत्नभूषितम् ॥ दृष्ट्वाकुशवृसीचेमांशोकोमांरुंधयत्ययम् ११ यदपश्यंसभायांत्वांराजभिःपरिवारितम् ॥ तच्चराजन्नपश्यंत्याः
काशांतिर्हृदयस्यमे १२ यात्वाऽहंचंदनादिग्धमपश्यंसूर्यवर्चसम् ॥ सात्वांपंकमलादिग्धंघ्रामुह्याभिभारत १३ यात्वाऽहंकौशिकैर्वस्त्रैःशुभ्रैराच्छादितंपुरा ॥
दृष्टवत्यस्मिराजेंद्रसात्वांपश्यामिचीरिणम् १४ यच्चतदुक्मपात्रीभिर्ब्राह्मणेभ्यःसहस्रशः ॥ ण्दियतेतेगृहादन्नंसंस्कृतंसार्वाकामिकम् १५

तभावदीपेपञ्चविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ ततइति इतोध्ययद्वयस्यतात्पर्यसुशीलाऽपिस्त्रीधर्मस्याजयतिकिमुतेतरेति १ । २ अस्मासुदुःखितेष्वितिशेषः ३ । ४ । ५ आनीयप्रापय्य ६ अस्त्रं
नेत्रजलम् ७ । ८ । ९ । १० दांतंगजदंतमयं कुशवृसीकुशासनं रुंधयतिआवृणोतिमोहयतीत्यर्थः ११ । १२ त्वाऽहं त्वामहं आदिग्धंलिप्तम् १३ कौशिकैःकौशजैः १४ । १५

न.भा.टी. अग्रहाणां ब्रह्मचारिणां १६ सहस्राणिसहस्रसंज्ञानिसत्रपरिवेषणपात्राणि 'ते पांयत्सहस्रं सत्रपरिवेषणं तत्स्वर्गोदास्यंति' इति ब्रह्मचर्यादौ ददर्शनात् । सत्कृतानिप्रत्यहमुपयोगात्संभाविता
निसर्वकामैः काम्यमानैरन्नेः यत्तैः सहस्रैः सर्वैः काममनोरथैर्द्विजान् अपूनयथाः वनेतुपक्रमेवसूर्यदत्तपरिवेषणपात्रमित्यर्थः १०।१८।१९। २० मन्युः क्रोधः २१। २२। २३ अर्जुनेन कार्तवीर्येण

॥२४॥

यतीनामग्रहाणां तैतथैव गृहमोधिनाम् ॥ दीयते भोजनं राजत्रतीवगुणवत्प्रभो १६ सत्कृतानिसहस्राणिसर्वकामैः पुरागृहे ॥ सर्वकामैः सुखितैर्यदपूजयथा
द्विजान् १७ तच्च राजत्रपश्यत्याः काशांतिर्हृदयस्यमे ॥ यत्ते भ्रातृन्महाराजयुवानो मृष्टकुंडलाः १८ अभोजयंत मृष्टात्रैः मूदाः परमसंस्कृतैः ॥ सर्वास्तानद्यप
श्यामिवने वन्येन जीविनः १९ अदुःखार्हान्मनुष्येन्द्रनोपशाम्यति मे मनः ॥ भीमसेनामिमंचापिदुःखितं वनवासिनम् २० ध्यायतः किं मन्युस्ते प्राते काले विवर्ध
ते ॥ भीमसेनं हि कर्माणि स्वयं कुर्वाणमच्युतम् २१ सुखार्हदुःखितं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ सत्कृतं विविधैर्यनैर्वलैरुच्चावचैस्तथा २२ तंते वनगतं दृष्ट्वा कस्मा
न्मन्युर्न वर्धते ॥ अयं कुरू नरणे सर्वान्हंतुमुत्सहते प्रभुः २३ त्वत्प्रतिज्ञां प्रतीक्षंस्तु सहतेऽयं वृकोदरः ॥ योऽर्जुनेनार्जुनस्तु ल्योद्विवाहुर्बहुवाहुना २४ शरावम
र्देशीघ्रत्वात्कालांतकयमोपमः ॥ यस्य शस्त्रप्रतापेन प्रणताः सर्वपार्थिवाः २५ यज्ञतव महाराज ब्राह्मणानुपतस्थिरे ॥ तमिमंपुरुषव्याघ्रं पूजितं देवदानवैः २६
ध्यायंत मर्जुनं दृष्ट्वा कस्माद्राजत्रकुप्यसि ॥ दृष्ट्वा वनगतं पार्थमदुःखार्हं सुखोचितम् २७ न च ते वर्धते मन्युस्तेन मुह्यामि भारत ॥ यो देवांश्च मनुष्यांश्च सर्पांश्चैक
रथोऽजयत् २८ तंते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ यो यानैरहुताकारैर्हयैर्नागैश्च संवृतः २९ प्रसह्य वितान्यादत्तपार्थिवेभ्यः परंतप ॥ क्षिपत्येकेन वेगेन
पंचबाणशतानियः ३० तंते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ श्यामं बृहंतं तरुणं चर्मिणामुत्तमं रणे ३१ न कुलं ते वने दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ दर्शनयि च शूरं च
माद्रीपुत्रं युधिष्ठिर ३२ सहदेवं वने दृष्ट्वा कस्मात्क्षमसि पार्थिव ॥ न कुलं सहदेवं च दृष्ट्वा ते दुःखिता बुभौ ३३ अदुःखार्हो मनुष्येन्द्र कस्मान्मन्युर्न वर्धते ॥ द्रुपदस्य कुले
जातां स्नुषां पांडोर्महात्मनः ३४ दृष्ट्वा म्रस्यमग्निर्नीवीरपत्नीमनुव्रताम् ॥ मां धेवनगतां दृष्ट्वा कस्मात्क्षमसि पार्थिव ३५ नूनं च तव वनास्ति मन्युर्भरतसत्तम ॥ यत्ते
भ्रातृंश्च मां चैव दृष्ट्वा न व्यथते मनः ३६ न निर्मन्युः क्षत्रियोऽस्ति लोके निर्वचनं स्मृतम् ॥ तदद्य त्वयि पश्यामि क्षत्रिये विपरीतवत् ३७ यो न दर्शयते तेजः शत्रियः काल
आगते ॥ सर्वभूतानितं पार्थसदा परिभवंत्युत ३८ तत्त्वयानक्षमाकार्या शत्रून्प्रतिकथंचन ॥ तेजसैव हितेशक्यानि हंतुं नात्र संशयः ३९ तथैव यः क्षमाकाले क्षत्रियो नो
पशाम्यति ॥ अप्रियः सर्वभूतानां सोऽमुत्रेह च न श्याति ४० इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि द्रौपदीपरितापवाक्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥२७॥

२४ शरावमर्देशीघ्रत्वात्कालांतकयमोपमः २५ यज्ञतव महाराज ब्राह्मणानुपतस्थिरे २६ ध्यायंत मर्जुनं दृष्ट्वा कस्माद्राजत्रकुप्यसि २७ न च ते वर्धते मन्युस्तेन मुह्यामि भारत २८ तंते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते २९ प्रसह्य वितान्यादत्तपार्थिवेभ्यः परंतप ३० तंते वनगतं दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ३१ न कुलं ते वने दृष्ट्वा कस्मान्मन्युर्न वर्धते ३२ सहदेवं वने दृष्ट्वा कस्मात्क्षमसि पार्थिव ३३ अदुःखार्हो मनुष्येन्द्र कस्मान्मन्युर्न वर्धते ३४ दृष्ट्वा म्रस्यमग्निर्नीवीरपत्नीमनुव्रताम् ३५ नूनं च तव वनास्ति मन्युर्भरतसत्तम ३६ न निर्मन्युः क्षत्रियोऽस्ति लोके निर्वचनं स्मृतम् ३७ यो न दर्शयते तेजः शत्रियः काल आगते ३८ तत्त्वयानक्षमाकार्या शत्रून्प्रतिकथंचन ३९ तथैव यः क्षमाकाले क्षत्रियो नो पशाम्यति ४० इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि द्रौपदीपरितापवाक्ये सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥

अत्रापीति १ आगतागमं प्राप्तरहस्यं २ । ३ श्रेयः प्रशस्ततरं अत्र क्षमातेजसोर्बध्ये ४ । ५ । ६ । ७ अस्य एनं ८ । ९ १० अधिकताः अत्र पानादिसंरक्षणो नियुक्ताः प्रदिष्टानि इदमस्मै देयमि
त्याज्ञापितानि ११ एनं क्षमिणं भर्तृपूजाभिः स्वाभ्युचितमानेन १२ । १३ । १४ नित्यमुदिता नित्यं हीलकाद्युत्सवपराः १५ । १६ तेजसाक्रोधेन १७ । १८ उपालंभं धिक्कारं १९ । २० उप
॥ द्रौपद्युवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीमिति हासं पुरातनम् ॥ प्रहादस्य च संवादं बलैर्वैरोचनस्य च १ असुरेद्रं महाप्राज्ञं धर्माणामागतागमम् ॥ बलिः पप्रच्छ दै
त्येद्रं प्रहादं पितरं पितुः २ ॥ बलिरुवाच ॥ क्षमास्विच्छ्रेयसीतात उताहोते जइत्युत ॥ एतन्मे संशयं तात यथा वदस्व हि पृच्छते ३ श्रेयो यदत्र धर्मज्ञ ब्रूहि मे तदसं
शयम् ॥ करिष्यामि हितं सर्वं यथा वदनुशासनम् ४ तस्मै प्रोवाच तत्सर्वं मे वंपृष्टः पितामहः ॥ सर्वानि श्रेयवित्प्राज्ञः संशयं परिपृच्छते ५ ॥ प्राहाद उवाच ॥ न
श्रेयः सततं तेजो नित्यं श्रेयसीक्षमा ॥ इति तात विजानी हि द्वयमेतदसंशयम् ६ यो नित्यं क्षमते तात बहून् दोषान् संविदति ॥ भृत्याः परिभवंत्येन मुदा सीनास्तथाऽ
रयः ७ सर्वभूतानि चाप्यस्य न नमंते कदाचन ॥ तस्मान् नित्यं क्षमातात पंडितैरपि वर्जिता ८ अवज्ञाय हितं भृत्या भजंते बहुदोषताम् ॥ आदातुं चास्य वित्तानि
प्रार्थयंतेऽल्पचेतसः ९ यानं वस्त्राण्यलंकारान् शयनान्यासनानि च ॥ भोजनान्यथ पानानि सर्वोपकरणानि च १० आददीरन्नधिकतायथा कामचेतसः ॥ प्रदि
ष्टानि च देयानि न दद्युर्भर्तृशासनात् ११ न चैनं भर्तृपूजाभिः पूजयंतिकथंचन ॥ अवज्ञानं हिलोकेऽस्मिन्मरणादपि गहितम् १२ क्षमिणं तादृशं तात बुवंति कडु
कान्यपि ॥ प्रेष्याः पुत्राश्च भृत्याश्च तथोदासीनवृत्तयः १३ अथास्य दारानिच्छंति परिभूयक्षमावतः ॥ दाराश्चास्य प्रवर्तंते यथा कामचेतसः १४ तथा च नित्य
मुदिताय दिनाल्पमपीश्वरात् ॥ दंडमर्हति दुष्यंति दुष्टाश्चाप्यपकुर्वते १५ एते चान्ये च बहवो नित्यं दोषाः क्षमावताम् ॥ अथ वैरोचने दोषानि मान् विद्वद्यक्षमावताम् १६
अस्थाने यदि वा स्थाने सततं रजसावृतः ॥ क्रुद्धो दंडान्प्रणयति विविधान्स्वेन तेजसा १७ मित्रैः सह विरोधं च प्राप्नुते तेजसावृतः ॥ आप्रोति द्वेष्यतां चैव लोकात्स्व
जनतस्तथा १८ सोऽवमानादर्थहानिमुपालंभमनादरम् ॥ संतापद्वेषमोहांश्च शत्रूंश्च लभते नरः १९ क्रोधादंडान्मनुष्येषु विविधान्पुरुषोऽनयात् ॥ अश्रयते
शीघ्रमैश्वर्यात्प्राणेश्वरः स्वजनादपि २० योपकर्तृंश्च हर्तृंश्च तेजसैवोपगच्छति ॥ तस्माद्दुद्विजते लोकः सर्पाद्वैशमगतादिव २१ यस्माद्दुद्विजते लोकः कथं तस्य भवो
भवेत् ॥ अंतरंतस्य दृष्ट्वैव लोको विकुरुते भुवम् २२ तस्मान्नात्युत्सृजेतेजो न च नित्यं मृदुर्भवेत् ॥ काले काले तु संप्राप्ते मृदुस्तीक्ष्णोऽपि वा भवेत् २३ काले मृदुर्यो भवति
काले भवति दारुणः ॥ सैव सुखमवाप्नोति लोकेऽमुष्मिन्निहैव च २४ क्षमाकालांस्तु वक्ष्यामि शृणु मे विस्तरणतान् ॥ ये ते नित्यमसंत्याज्यायथा प्राहुर्मनीषिणः २५ पूर्वो
पकारीयस्ते स्यादपराधे गरीयसि ॥ उपकारेण तत्स्य क्षंतव्यमपराधिनाम् ॥ नाहिसर्वत्र पांडित्यं सुलभं पुरुषेण वै २७

कर्तृनिच्छेदः संधिरार्थः उपकर्तृन् कोशादिदृष्टिकरान् हर्तृन् चोरान् २१ भवभेष्वर्थ अंतरं छिद्रं विकुरुते प्रथयति २२ । २३ । २४ असंत्याज्याः क्रोधेनानतिक्रमणीयाः
२५ पूर्वोपापूर्वकाले वा उपकारी उपकर्ता २६ अबुद्धिर्भौतवम् २७

९

वन०

अ०

॥२७॥

॥२४॥

२८ अपकृतेअपकारे २९ । ३० मृदुनासात्रा ३१ सामापिदेशकालापेक्षयैवकर्तव्यमित्याहदेशोति ३२ । ३३ । ३४ उत्स्रष्टुप्रयोक्तुं ३५ ३६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंडीयेभारतमा
वदीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ क्रोधइति परेरपकृताआप्तेश्रोहीपिताः सामर्थ्यवंतोऽपिसंतःक्षमाभेवश्रयंतइत्यध्यायतात्पर्यं भावयितावर्धयिताजितःसन्नितिशेषः २ तदेवाहयोहीति २
लोकआत्मास्वर्गावातत्राशमं ३ तदेवाहकुद्धइति श्रेयसःश्रेष्ठान्श्रेयोऽपिप्राप्येतिवाच्यबलोपेपंचमीमाश्रित्यव्याख्येयं ४ । ५ । ६ । ७ तं क्रोधंविक्रमं धीरैरितिपाठेविपरीतःक्रमोयेनतमि

अथचेद्बुद्धिजं कृत्वात्रयुस्तेतदबुद्धिजम् ॥ पापान्स्वल्पेऽपितान्हन्यादपराधेतथाऽनृजून २८ सर्वस्यैकोऽपराधस्तेक्षंतव्यःप्राणिनोभवेत् ॥ द्वितीयेसतिव
ध्यस्तुस्वल्पेऽप्यपकृतेभवेत् २९ अजानताभवेत्क्षिदपराधःकृतोयदि ॥ क्षंतव्यमेवतस्याहुःसुपरीक्ष्यपरीक्षया ३० मृदुनादारुणं हंतिमृदुनाहंत्यदारुणम्
मासाध्यंमृदुनाकिंचितस्मातीवतरंमृदु ३१ देशकालौतुसंप्रेक्ष्यबलाबलमथात्मनः ॥ नादेशकालेकिंचित्स्याद्देशकालौप्रतीक्षताम् ॥ तथालोकमयाच्चैवक्षंत
व्यमपराधिनः ३२ एतएवंविधाःकालाःक्षमायाःपरिकीर्तिताः ॥ अतोऽन्यथाऽनुवर्तस्सुतेजसःकालउच्यते ३३ तदहंतेजसःकालंतवमन्येनराधिप ॥ धार्तं
राष्ट्रेषुलुब्धेषुसततंचापकारिषु ३४ नहिकश्चित्क्षमाकालोविद्यतेऽद्यकुरुन्प्रति ॥ तेजसश्चागतेकालेतेजउत्स्रष्टुमर्हसि ३५ मृदुर्भवत्यनुज्ञातस्तीक्ष्णादुद्विजते
जनः॥ कालेप्राप्तेद्वयंचैतद्योवेदसमर्हपतिः ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआर्जुनाभिगमनपर्वणिद्रौपदीवाक्येअष्टाविंशोऽध्यायः ॥२८॥ ॥युधिष्ठि
रउवाच ॥ क्रोधोहंतामनुष्याणांक्रोधोभावयितापुनः ॥ इतिविद्धिमहाप्राज्ञेक्रोधमूलौभवाभवौ १ योहिसंहरतेक्रोधंभवस्तस्यसुशोभने ॥ यःपुनःपुरुषःक्रोधं
नित्यंनसहतेशुभे ॥ तस्याभावायभवतिक्रोधःपरमदारुणः २ क्रोधमूलोविनाशोहिप्रजानामिहदृश्यते ॥ तत्कथंमादृशःक्रोधमुन्मृजेल्लोकनाशनम् ३ कुद्धःपापं
नरःकुर्यात्कुद्धोहन्यादुरुनपि ॥ कुद्धःपुरुषयावाचाश्रेयसोऽप्यवमन्यते ४ वाच्यावाच्येहिकुपितोनप्रजानातिकर्हिचित् ॥ नाकार्यमस्तिकुद्धस्यनावाच्यंविद्यते
तथा ५ हिंस्यात्क्रोधादवध्यांस्तुवध्यांसंपूजयीतच ॥ आत्मानमपिचकुद्धःप्रेषयेद्यमसादनम् ६ एतान्दोषान्प्रपश्यद्विर्जितःक्रोधोमनीषिभिः ॥ इच्छद्भिः
परमंश्रेयइहचामुत्रचोत्तमम् ७ तंक्रोधंविजितंधीरैःकथमस्मद्विधश्चरेत् ॥ एतद्रौपदिसंवायनमेमन्युःप्रवर्धते ८ आत्मानंचपरांश्चैवत्रायतेमहतोभयात् ॥
क्रुध्यंतमप्रतिकुध्यन्द्वयोरेषचिकित्सकः ९ मूढोयदिक्लिश्यमानःक्लिश्यतेऽशक्तिमान्नरः ॥ बलीयसांमनुष्याणांत्यजत्यात्मानमात्मना १० तस्यात्मानंसं
त्यजतोलोकानश्यंत्यनात्मनः ॥ तस्माद्रौपद्यशक्तस्यमन्योर्नियमनंस्पृतम् ११

त्यर्थः चरेदाचरेत् ८ अप्रतिकुध्यन् प्रायते द्वयोरात्मपरयोः चिकित्सकःदोषापहर्ता ९ एतदेवाहमूढइति बलीयसामुपरियदि अशक्तिमान्क्लिश्यतेकुच्यते तर्हिआत्मानंदेहंत्यजाति १० अना
त्मनःअजितचित्तस्यनियमनंकर्तव्यमितिसूतं अशक्तःक्रोधंजित्वा आत्मानमात्महृत्यादोषात् परंचपरहृत्यादोषात्रायतइत्यर्थः ११

शक्तस्यापिक्रोधजयेआत्मपरत्रातृत्वमाहविद्वानिति १२ । १३ । १४ । १५ प्रसृजेत्प्रकर्षणप्रयुंजीत सुयोधनवधादपिसुयोधनाद्वधंप्राप्यापीत्यर्थः यदुक्तेतेजसश्चागतेकालेतेजउत्स्रष्टुमर्हसी
तितत्राह तेजस्वीतिक्रोधजिदेवतेजस्वीनपुक्रोधीत्यर्थः १६ । १७ प्रत्युत्क्रोधाजयेदोषमाहकुद्धोहीति १८ तुदातिव्यथयति पुरुषोक्तया दिना तेजसिसतिक्रोधजित्वमेवतेजोनान्यादित्यर्थः
१९ एतदेवतेजोलक्षणप्रदर्शनेनप्रतिपादयति दाक्ष्यमितिदाक्ष्यंकर्मुकौशलं । अमर्षःशत्रोरपकारोपायचितनं । शौर्यंपराभिभवशक्तिः । शीघ्रत्वंआशुकारिता । अंजसाआर्जवेन २० कुद्धैः
कालयुक्तदेशकालोपपन्नंतेजःसुदुःसहं २१ पंडितैरित्युपहासोमूर्खैरित्यर्थः अपंडितैरितिगौडपाठः स्वच्छः रजःरजोगुणपरिणामः २२ स्वधर्मान् अपगःअपहायगच्छतीतितथा द्वितीयायाअ

विद्वांस्तथैवयःशक्तःक्लिश्यमानोनकुप्यति ॥ अनाशयित्वाक्लेष्टारंपरलोकेचनंदति १२ तस्माद्रलवताचैवदुर्बलेनचनित्यदा ॥ क्षंतव्यंपुरुषेणादुरापत्स्वपि
विजानता १३ मन्योर्हिंविजयंरुष्णप्रशंसंतीहसाधवः ॥ क्षमावतोजयोनित्यंसाधोरिहसतांमतम् १४ सत्यंचानृततःश्रेयोचशंसाच्चानृतशंसता ॥ तमेवंबहुदो
षंतुक्रोधंसाधुविवर्जितम् १५ मादृशःप्रसृजेत्कस्मात्सुयोधनवधादपि ॥ तेजस्वीतियमाहुर्वैपंडितादीर्घदर्शिनः १६ नक्रोधोऽभ्यंतरस्तस्यभवतीतिविनिश्चि
तम् ॥ यस्तुक्रोधंसमुत्पन्नंप्रज्ञयाप्रतिबाधते १७ तेजस्विनंतंविद्वांसोमन्यंतेतत्त्वदर्शिनः ॥ कुद्धोहिकार्यंसुश्रोणिनयथावत्प्रपश्यति ॥ नाकार्यंनचमर्यादां
नरःकुद्धोऽनुपश्यति १८ हंत्यवध्यानपिकुद्धोगुरुनकुद्धस्तुदत्यपि ॥ तस्मात्तेजसिकर्तव्यःक्रोधोदूरेप्रतिष्ठितः १९ दाक्ष्यंह्यमर्षःशौर्यंचशीघ्रत्वमितितेजसः ॥
गुणाःक्रोधाभिभूतेननशक्याःप्राप्तुमंजसा २० क्रोधंत्यक्त्वातुपुरुषःसम्यक्तेजोऽभिपद्यते ॥ कालयुक्तंमहाप्राज्ञेकुद्धैस्तेजःसुदुःसहम् २१ क्रोधस्तुपंडितैःशश्वतेजइ
त्यभिनिश्चितम् ॥ रजस्तुलोकनाशायविहितंमानुषप्रति २२ तस्माच्छश्वत्यजेक्रोधंपुरुषःसम्यगाचरन् ॥ श्रेयान्स्वधर्मानपगोनकुद्धइतिनिश्चितम् २३
यदिसर्वमबुद्धीनामतिक्रांतमचेतसाम् ॥ अतिक्रमोमद्विधस्यकथंस्वित्स्यादनिंदिते २४ यदिनस्युर्मानुषेषुक्षमिणःपृथिवीसमाः ॥ नस्यात्संधिर्मनुष्याणांक्रोधमूलोहि
विग्रहः २५ अभिषक्तोह्यभिषजेदाहन्यादुरुणाहतः ॥ एवांविनाशोभूतानामधर्मःप्रथितोभवेत् २६ आकुष्टःपुरुषःसर्वंप्रत्याक्रोशेदनंतरम् ॥ प्रतिहन्याद्धतश्चै
वतथाहिंस्याच्चर्हिसितः २७ हन्युर्हिंपितरःपुत्रान्पुत्राश्चापितथापितृन् ॥ हन्युश्चपतयोभार्याःपतीन्भार्यास्तथैवच २८ एवंसंकुपितेलोकेजन्मरुष्णेनविद्य
ते ॥ प्रजानांसंधिमूलंहिजन्मविद्धिशुभानने २९ ताःक्षिपेरन्प्रजाःसर्वाःक्षिप्रंद्रौपदितादृशे ॥ तस्मान्मन्युर्विनाशायप्रजानामभवायच ३० यस्मात्तुलोकेद
श्यंतेक्षमिणःपृथिवीसमाः ॥ तस्माज्जन्मचभूतानांभवश्चप्रतिपद्यते ३१

लुगार्थः जातिभ्रष्टात्पतितादपिक्रोधीहीनइत्यर्थः २३ सर्वक्षमार्जवादिंकंबुद्धीनां मूढैःअतिक्रांतंलंघितंअनिंदितेप्रशस्तेविषयेक्षमादौ २४ । २५ अभिषक्तःतापितःअभिषजेत्तापयेत् गुरुणा
ऽपिहतस्तंआहन्यात्तादयेत् किमुतान्यमितिभावः एवंविनाशःअधर्मश्चप्रथितोभवेत् २६ आकुष्टोवाचाताडितः हतोऽन्येनाभिगतःहिंसितस्ताडितः २७ । २८ जन्मोत्पत्तिःतत्रहेतुःप्रजानांसंधिः
दंपत्योःप्रीतिः शमइतिपाठेऽत्रमा २९ तादृशेक्रोधपरैराज्ञिसति क्षिपेरन्इत्येयुःअभवायानैवधर्याय ३० जन्मप्रतिपद्यतेअन्यथाक्रोधप्राबल्येपूर्ववयस्येवदंपत्योर्नाशाज्जन्मासंभवइत्यर्थः ३१

बलीयसाबलवत्तरेणस्वाम्यादिनायथाआकुष्टस्ताडितोवाऽशक्तःक्षमते तथायःप्रभाववानपि क्षमते तस्यलोकाइतिसार्द्धश्लोकोवाक्यं ३३ अन्यथादोषमाहाद्धेनक्रोधनस्त्विति १४ अत्रेतिअ
मावतांगाथाःप्रशंसाःक्षमावतामध्यमेहात्मना ३५ क्षमाधर्मइति क्षमाहीनस्यधर्मादिरनर्थकरइत्यर्थः । यःधर्मादिफलार्थी ३६ ब्रह्मब्राह्मणजातिःसत्यंपरंब्रह्मापि क्षमाप्राप्यंमृतंसंचितंतपः
माविचक्षमेवरक्षति ३७ अतिअतिक्रम्यप्राप्तुंवतितदूर्ध्वपदमितिशेषः ब्रह्मविदांवेदविदां ३८ यजुषांप्रेताग्निसाध्यकर्मवतां कर्मिणांवापीकूपादिधर्मवतां ३९।४०। ४१ सर्वमनःप्रार्थत्रियाणां

क्षंतव्यंपुरुषेणहसर्वापत्सुसुशोभने ॥ क्षमावतोहिभूतानांजन्मचैवप्रकीर्तितम् ३२ आकुष्टस्ताडितःकुद्भःक्षमतेयोबलीयसा ॥ यश्चनित्यंजितक्रोधोविद्रानु
त्तमपुरुषः ३३ प्रभाववानपिनरस्तस्यलोकाःसनातनाः ॥ क्रोधनस्त्वल्पविज्ञानःप्रेत्यचेहचनश्यति ३४ अत्राप्युदाहरंतीमागाथानित्यंक्षमावताम् ॥ गो
ताःक्षमावतांलुण्णेकाश्यपेनमहात्मना ३५ क्षमाधर्मःक्षमायज्ञःक्षमावेदाःक्षमाश्रुतम् ॥ यएतदेवंजानातिससर्वंक्षंतुमर्हति ३६ क्षमाब्रह्मक्षमासत्यंक्षमाभूतंच
भाविच ॥ क्षमातपःक्षमाशौचंक्षमयेदंष्टृतंजगत् ३७ अतियज्ञविदांलोकानक्षमिणःप्राप्तुंवतिच ॥ अतिब्रह्मविदांलोकानतिचापितपास्विनाम् ३८ अन्येवैयजु
षांलोकाःकर्मिणामपरेतथा॥क्षमावतांब्रह्मलोकेलोकाःपरमपूजिताः ३९ क्षमातेजस्विनांतेजःक्षमाब्रह्मतपस्विनाम् ॥ क्षमासत्यंसत्यवतांक्षमायज्ञःक्षमाशमः४०
तांक्षमांतादृशींलुण्णेकथमरमद्विधस्त्यजेत् ॥ यस्यांब्रह्मचसत्यंचयज्ञालोकाश्चधिष्ठिताः४१क्षंतव्यमेवसततंपुरुषेणविजानता॥ यदाहिक्षमतेसर्वंब्रह्मसंपद्यतेतदा
४२क्षमावतामयंलोकःपरश्चैवक्षमावताम्॥इहसन्मानमृच्छंतिपरत्रचशुभांगतिम्४३येषांमन्युर्मनुष्याणांक्षमयाऽभिहतःसदा॥ तेषांपरतरेलोकास्तस्मात्क्षान्तिः
परामता ४४ इतिगीताःकाश्यपेनगाथानित्यंक्षमावताम् ॥ श्रुत्वागाथाःक्षमायास्त्वंतुप्यद्रौपदिमाकुवः ४५ पितामहःशांतनवःशमंसंपूजयिष्यति ॥ कृष्णश्चदेव
कीपुत्रःशमंसंपूजयिष्यति ४६ आचार्योविदुरःक्षताशममेववादिष्यतः ॥ कृपश्चसंजयश्चैवशममेववादिष्यतः ४७ सोमदत्तोयुयुत्सुश्चद्रोणपुत्रस्तथैवच ॥ पिता
महश्चनोव्यासःशमंवदतिनित्यशः ४८ एतैर्हिराजानियतंचोद्यमानःशमंप्रति ॥ राज्यंदातेतिमेबुद्धिर्नचेलोभान्नशिष्यति ४९ कालोऽयंदारुणःप्राप्तोभरता
नामभूतये ॥ निश्चितंमेसदैवैतत्पुरस्तादपिभाविनि ५० सुयोधनोनाहतीतिक्षमामेवंनविंदति ॥ अहंस्तत्राहमित्येवंतस्मान्मांविंदतेक्षमा ५१ एतदा
त्मवतांष्टतमेधर्मःसनातनः ॥ क्षमाचैवानृशंस्यंचतत्कर्तास्म्यहमंजसा ५२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुना० द्रौपदीयुधिष्ठिरसंवादेऊ
नत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ ॥ ६४ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ नमोधात्रेविधात्रेचयौमोहंचक्रतुस्तव ॥ पितृपैतामहेष्टतेवोढव्येतेऽन्यथामतिः १

वेगंक्षमतेसोदुंशक्रोति ४९ । ४३ परतरेसत्यलोकेलोकाःभोग्यपदार्थाः ४४ तुष्य तुष्टामव ४५ । ४६ । ४७ । ४८ राजाष्टतराष्ट्रःतत्पुत्रोवादातादास्यति ४९ अभूतये
नाशाय ५० नाहतिराज्यमितिशेषः तत्रहेतुः इतीति एवंउत्करीत्या ५१ अंजसातत्त्वतः ५२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभाष्येद्रौपदीपेऊनत्रिंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ नमो
धात्रेइति धात्रेईश्वराय विधात्रेपूर्वकर्मणे वृत्ते बलेनराज्याक्रमणरूपे ।

ईश्वरस्यापिकर्मपि क्षमत्वात्प्रथमं कर्म प्राबल्यमेवाह कर्मभिरिति चितितः क्लिप्तलोकोभोगसाधनं मत्यांगत्यां उध्वाधोमध्यमोत्तमाधमयोनिषु नित्यानि अपारिहार्यफलानि लोमात् मोहात् मो
क्षं कर्मफलेभ्यो दुःखेभ्यो मुक्तिं यियासति प्राप्नुमिच्छति २ कर्मनित्यत्वमेवाहनेहेति इह जन्मनि पुरुषः पूर्वकर्मभिर्बाध्यमानो धर्मादिना नश्रियमाप्नोति आनृशंस्यं दया वृणालोकापवादभयं ३ तत्र
त्वमेव दृष्टांत इत्याह त्वमित्यादिना ४ तदानीं राज्यकाले अद्य राज्यच्युतौ जातुकदाचिद्धर्मात्प्रियतरं नहिते अभ्यगमनृजातवतः किंतु जीवितादपि प्रियतरं धर्ममेवाभ्यगमन् ५ । ६ । ७ । ८
९ शृंगं प्रमुत्वाभिमानः १० । ११ तेत्वया मोक्षिणः संन्यासिनो मोक्षाश्रमस्थाः १२ आरण्यकेभ्यो वानप्रस्थेभ्यः लौहानिसौवर्णादीनि । लोहानां कांचनं वरभितिलिंमात् १३ । १४ पाकय
कर्मभिश्चित्तोलोको गत्यांगत्यां पृथग्विधः ॥ तस्मात्कर्माणि नित्यानि लोभान्मोक्षां यियासति २ नेह धर्मानृशंस्याभ्यां नक्षांत्या नार्जवेन च ॥ पुरुषः श्रियमाप्नो
ति नष्टाणित्वेन कर्हिचित् ३ त्वांचव्यसनमभ्यागादिदं भारतदुःसहम् ॥ यत्त्वं नाहं सिनापीमेभ्रातरस्तेमहौजसः ४ नहितेऽध्यगमनृजातुतदानीं नाद्य भारत ॥
धर्मात्प्रियतरं किंचिदपि चेज्जीवितादिह ५ धर्मार्थमेव तेराज्यं धर्मार्थं जीवितंचते ॥ ब्राह्मणागुरवश्चैव जानंत्यपि च देवताः ६ भीमसेनार्जुनौ चोभौमाद्रेयौ च मया
सह ॥ त्यजेस्त्वमिति मे बुद्धिर्न तु धर्मपरित्यजेः ७ राजानं धर्मोत्तारं धर्मो रक्षति रक्षितः ॥ इति मे श्रुतमार्याणां त्वांतु मन्ये न रक्षति ८ अनन्याहिन रव्याघ्रनित्य
दावर्ममेवते ॥ बुद्धिः सततमन्वेतिच्छायेव पुरुषं निजा ९ नावमंस्था हि सदृशा ब्रावरान् श्रेयसः कुतः ॥ अवाप्य पृथिवीं कृत्स्नानं तेऽंगमवर्द्धत १० स्वाहाकारैः स्वधामि
श्वपूजाभिरपि च द्विजान् ॥ देवतानि पितृंश्चैव सततं पार्थसेवसे ११ ब्राह्मणाः सर्वकामैस्ते सततं पार्थतर्पिताः ॥ यततो मोक्षिणश्चैव गृहस्थाश्चैव भारत १२ भुंजते रु
क्मपात्रीभिर्यत्राहं परिचारिका ॥ आरण्यकेभ्यो लौहानिभाजनानि प्रयच्छसि ॥ नादेर्य ब्राह्मणेभ्यस्ते गृहे किंच न विद्यते १३ यदिदं वैश्वदेवं तेशांतयो क्रियते गृहे ॥
तदस्वातिथिभूतेभ्यो राजन शिष्टेन जीवसे १४ इष्टयः पशुबंधाश्च काम्यनैमित्तिकाश्च ये ॥ वर्तते पाकयज्ञाश्च यज्ञकर्मच नित्यदा १५ अस्मिन्नपि महारण्ये विजने
दस्युमेविते ॥ राष्ट्रदपेत्यवसतो धर्मस्तेनावसीदति १६ अश्वमेधो राजसूयः पुंडरीकोऽथ गोसवः ॥ एतैरपि महायज्ञैरिष्टेभूरिदाक्षिणैः १७ राजन्परीतया बु
द्ध्या विषमेऽक्षपराजये ॥ राज्यं वसून् यायुधानि भ्रातृन्मां चासिनिर्जितः १८ ऋजोर्भृदोर्वदान्यस्य हीमतः सत्यवादिनः ॥ कथमक्षव्यसनजा बुद्धिरापतिता तव
१९ अतीव मोहमायाति मनश्च परिभूयते ॥ निशाम्यते दुःखमिदमिमां चापदमीदृशीम् २० अत्राप्युदाहरंतीमामितिहासंपुरातनम् ॥ ईश्वरस्य वशो
लोकास्तिष्ठंतेनात्मनो यथा २१ धातैव खलु भूतानां सुखदुःखे प्रियाप्रिये ॥ दधाति सर्वमोशनः पुरस्ताच्छुक्रमुच्चरन् २२ यथादारुमयीयोषानरवीरसमा
हिता ॥ ईरयत्यंगमं गानितथाराजान्निमाः प्रजाः २३

ज्ञागृह्णाग्निसाध्याइष्टयः १९ । २० । २१ परीतया विपरीतया १८ ऋजोरवक्रस्य मृदोर्दयालोः १९ निशाम्य आलोच्य मम मनोमोहं मोहयमायाति परिभूयते चेत्यन्वयः परिभवार्तिः २०
लोकाभोग्यानि तित्तं प्रकाशंति । प्रकाशनस्येयाख्ययोश्चेति तद् २१ धाताईश्वरः शुक्रं प्राकर्मबीजं उच्चरन्नुत्कषेणानुसरन् २२ यथेति हेनरवीरसूत्रधारेण समाहितासम्यङ्नियुक्तासती अंगमीरय
ति तथा इमाः प्रजाः अंगानि हस्तादीनि ईश्वरेण समाहिताः सत्य ईरयंति । चेष्टयंत्यंगकर्माणीति पाठे हे अंगकर्माणि कर्तृणि कर्मात्तुरोधी ईश्वर इत्यर्थः इमाः प्रजाः चेष्टयंतीति संबन्धः २३

वन ०
अ ०
॥ ३० ॥

म.भा.टी.
॥ २७ ॥

अंतर्वाहिव्याप्तौ आकाशदृष्टांतः भूतानि जरायुजादीनि २४ बद्धोवावद्धेव अन्येषामुपाध्यायादीनाम् २५ नतिनासिकार्या नस्यंनसासूत्रं तेनवाओतःप्रोतः अत्रद्वीआकाशशकुनिसूत्रदृष्टाती
ईश्वरस्यव्यापकत्वमेरकत्वयोः प्रयोमणितृपवृक्षदृष्टांताजीवस्यास्वातंये २६ आदेशमाज्ञामन्वेति अनुसरतितत्रहेतुः तन्मयोहितदर्पणइति । यथामृन्मयोघटोमृद्येवलीयतेऽतोमध्यपिमृदधी
नोऽनन्य एवंजीवोऽपीश्वरस्यैवरूपमेदस्तन्मयस्तदर्पणश्चातोमध्येऽपितत्प्रेर्येप्वेत्यर्थः यथोक्तम् । 'अजनिचयन्मयंतदविमुच्यानियंतृमवेदितियद्यन्मयंततान्नि यम्यमिति' तस्यार्थःअय
मात्माधीनो नार्कितुकंचनानिर्देश्यरूपं कालं कालयितारमीशंभजस्यनुसरति २७ । २८ । २९ चरतेमुंके । कर्मव्यतिहारेतत्फलप्रदस्वेनोपकारकमीशंजीवोमुंके कर्मकर्तृत्वेनोपकारकंजीवमी
शोमुंकेइत्यर्थः अयमिति राजवत्तटस्थतयानचलक्ष्यते अंतर्वाहित्वात् ३० नन्वीश्वरोजीवादन्योऽनन्धो वा । आद्येनचायमितिलक्ष्यतइत्यनुपपन्नं । द्वितीयेतयोःशास्तृशास्यमावानुपप
तिरित्याशंक्याह हेतुमात्रमिति विमुश्चिदात्मायेनप्रयोज्येनकर्मकारयते ततइदंशरीरंमहाभूतान्यहंकारइत्यादिनांकरूपंस्थूलसूक्ष्मदेहद्वयं तदेवकर्तृइत्यर्थः । मनुजदेकर्तृत्वासंभवइत्याशं

आकाशइवभूतानिव्याप्यसर्वाणिभारत ॥ ईश्वरोविदधातीहकल्याणंयज्ञपापकम् २४ शकुनिस्तंतुबद्धोवानियतोऽयमनीश्वरः ॥ ईश्वरस्यवशेतिष्ठेन्नान्येषां
नात्मनःप्रभुः २५ मणिःसूत्रइवप्रोतोनस्योतइवगोवृषः ॥ स्रोतसोमध्यमापन्नःकूलादृक्षइवच्युतः २६ धातुरादेशमन्वेतितन्मयोहितदर्पणः ॥ नात्माधीनो
मनुष्योऽयंकालंभजतिकंचन २७ अज्ञोजंतुरनीशोऽयमात्मनःसुखदुःखयोः ॥ ईश्वरप्रेरितोगच्छेत्स्वर्गंनरकमेवच २८ यथावायोस्तृणाग्राणिवशंयांतिवलीय
सः ॥ धातुरेवंवशंयांति सर्वभूतानिभारत २९ आर्यैकर्मणियुंजानःपापेवापुनरीश्वरः ॥ व्याप्यभूतानिचरतेनचायमितिलक्ष्यते ३० हेतुमात्रमिदंघातुःशरीरं
क्षेत्रसंज्ञितम् ॥ येनकारयतेकर्मशुभाशुभफलंविभुः ३१ पश्यमायाप्रभावोऽयमीश्वरेणयथाकृतः ॥ योहंतिभूतैर्भूतानिमोहयित्वाऽऽत्ममायया ३२ अन्यथा
परिदृष्टानिमुनिभिस्तत्त्वदर्शीभिः ॥ अन्यथापरिवर्ततेवेगाइवनभस्वतः ३३ अन्यथैवहिमन्यंतेपुरुषास्तानितानिच ॥ अन्यथैवप्रभुस्तानिकरोतिविकरोतीच
३४ यथाकाष्ठेनवाकाष्ठमश्मानंचाश्मनापुनः ॥ अयसाचाप्ययश्चिच्छद्यान्निर्विचेष्टमचेतनम् ३५ एवंसभगवान्देवःस्वयंभूःप्रपितामहः ॥ हिनास्तिभूतैर्भूता
निच्छन्नकृत्वाद्युधिष्ठिर ३६ संप्रयोज्यवियोज्यायंकामकारकरःप्रभुः ॥ क्रीडतेभगवान्भूतैर्वालःक्रीडनकैरिव ३७

क्याहधातुःक्षेत्रसंज्ञितंक्षेत्रमिवक्षेत्रंचिदात्मनआभासरूपबीजनिवापस्थानं चिदाभासयुक्तंक्षेत्रंकर्तृइत्यर्थः । तच्चहेतुमात्रंइच्छाद्यात्मकत्वात् हेतुरपिनमुख्यहेतुभूतं विंषप्रतिविंबदृष्टातेन
चिदाभासस्यचिदात्मतंत्रत्वात् तथाचाभासस्यान्यत्वमादायशास्तृशास्यभावोव्यावहारिकः परमार्थतस्तुत्रेयस्युत्तिसमाधोरभावात्त्रचायमितिलक्ष्यतइत्युक्तमितिभावः ३१ अयंपूर्वोक्तो
मायायाअघटितघटनापटीयस्याअनिर्वचनीयाज्ञानारुवायाःप्रभावः यईश्वरोभूतैःपृथक्पृथक्क्षेत्राभिमानिभिर्मोहयित्वा अनात्मनिदेहादावात्मबुद्धिंजनयित्वा ३२ मोहमेवविदृषोतिद्वि
भ्यांअन्यथेतितत्त्वदर्शीभिः स्वप्रमार्थेद्रजालवदृष्टान्थापि मूढानांस्तयवत्परिवर्ततेभासंते वेगाःकरप्रसराः नभस्वतआकाशगामिनः सूर्यस्यतेजोमयाःतंतो जलदृदवदवमासंते ३३ अनित्याशु
चिदुःखरूपाण्यापितानिनित्यशुचिसुखस्वरूपाणिमन्यंते अन्यथाकरोति गगनवदजातमप्यंकुरादिक्रमेणजनयति विकरोतिचजीर्णत्वादिभावंजनयति ३४ अयोवत्तत्तुवन्नकेवलंनिश्चेष्टं किं
त्वचेतनमपि ३५ छद्ममायाम् ३६ संप्रयोज्यसंयोगं कृत्वा कामकारइच्छातथैवकरोतीतिकामकारकरः बालःप्राकृतः क्रीडनकैःसारीप्रभृतिभिः ३७

॥ २७ ॥

नमात्रिति ईशोनदयालुःप्रत्युत्तृशंसइत्यर्थः ३८ किंचिदंशस्यदुष्टेषुक्षपातःसाधुषुचक्षेत्रोदृश्यतेऽतःसन्निव्यप्वेत्याह आर्यानिस्त्यादिभिः । चितयाघनादिध्यानेन ३९ । ४० धर्माभिर्शंकि
नीतिपाठेधर्मश्रद्धाशून्येफलंयज्ञादिनागृप्तिकिमश्नुतेअपितुनैवेत्यर्थः ४१ कर्मेति कृतंकर्मयदिकर्तारमेवगच्छतिनत्वन्यंतर्हिकारयितृत्वादीश्वरोऽपिपापेनलिप्येतैवेत्यर्थः ४२ अथेति कर्तारं
कारयितारमीश्वरंएश्वर्यादेवकर्मनस्पृशतितर्हितप्रयोप्याजीवाएवकर्मभिर्हतास्तथाचईश्वरोबलादीनान्नरकेपातयतीत्यस्यंतंनिद्यएवंसइतिभावः ४३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारत
मावदीपेत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ एवंधर्मेश्वरयोराक्षेपेप्राप्तेप्रत्यक्षानुमानागमे स्तौसमर्थयिगुमध्यायआरभ्यतेवल्लुगुचिप्रोति वल्लुगोभनंश्लक्ष्णसुकुमारं नास्तिक्यंवेदविद्विष्टं १ यदुक्तंत्वाचेद्वयसनि
नमित्यादिनाधर्मस्यनैष्कल्येस्वदाभिभवपवदृष्टांतइतितत्राह नाहमिति कर्म धर्म फलार्थिनाकृतोधर्मोयदिनिष्फलःस्यात्तर्हिभवेदयमाक्षेपो नत्वहंतथाऽऽचरामीत्यर्थः ननुफलेच्छायाअभावे
किमर्थधर्मःकर्तव्यइत्यत आहददाभीत्यादिना देवमृणमित्येवददामि । 'जायमानोवैब्राह्मणस्त्रिभिर्ऋणवाजायते ब्रह्मचर्येणऋषिभ्यो यज्ञेनदेवेभ्यः प्रजयापितृभ्यः'इतिश्रुतेः । ऋणवाऋणवान्
नमात्पितृवद्राजन्धाताभूतेषुवर्तते ॥ रोषादिवप्रवृत्तोऽयंयथाऽयमितरोजनः ३८ आर्यान्शीलवतोदृष्ट्वाऽहीमतोवृत्तिकर्षितान् ॥ अनार्यान्सुखिनश्चैवविह्व
लानिवर्चितया ३९ तवेमामापदंद्वासमृद्धिचसुयोधने ॥ धातारंगर्हयेपार्थविषमंयोऽनुपश्याति ४० आर्यशास्त्रातिगेकूरुलुब्धेधर्मापचायिनि ॥ धार्तराष्ट्रे
श्रियंदत्वाघाताकिंफलमश्नुते ४१ कर्मचेत्कृतमन्वेतिकर्तारंनान्यमृच्छति ॥ कर्मणातेनपापेनलिप्येतनमीश्वरः ४२ अथकर्मकृतंपापंनचेत्कर्तारमृच्छ
ति ॥ कारणंवलभेवहजनानशोचामिदुर्बलान् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिअर्जुना०द्रौपदीवाक्येत्रिशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
वल्लुगुचित्रपदंश्लक्ष्णंयाज्ञसेनिव्यावचः ॥ उक्तंतच्छ्रुतमस्माभिर्नास्तिक्यंतुप्रभाषसे १ नाहंकर्मफलान्वेषीराजपुत्रिचराम्युत ॥ ददामिदेयमित्येवयजेयप्रव्य
मित्युत २ अस्तुवात्रफलंमावाकर्तव्यंपुरुषेणयत् ॥ गृहेवावसताकृष्णेयथाशक्तिकरोमितत् ३ धर्मचरामिसुश्रोणिनधर्मफलकारणात् ॥ आगमाननतिकम्प
सतांघृतमवेक्ष्यच ४ धर्मएवमनःकृष्णेस्वभावाच्चैवमेघृतम् ॥ धर्मवाणिज्यकोहीनो जघन्योधर्मवादिनाम् ५ नधर्मफलमाप्रोतियोधर्मदोग्धुमिच्छति ॥ यश्चैनं
शंकतेकृत्वानास्तिक्यात्पापचेतनः ६ अतिवादाद्दाम्येषमाधर्ममाभिर्शंकिथाः ॥ धर्माभिर्शंकीपुरुषस्तिर्यग्गतिपरायणः ७ धर्मोयस्याभिर्शंक्यःस्यादार्षवा
दुर्बलात्मनः ॥ वेदाच्छूद्रइवापेयात्सलोकादजरामरात् ८

२ यथाशक्तियत्कर्तव्यंतत्करोमीत्यन्वयः ३ धर्ममिति वेदवाक्यात्शिष्टाचाराच्चनिष्काममेवधर्मचरामि । 'अग्निहोत्रंजुहुयात्स्वर्गकामः' इतिस्वर्गादिफलश्रुतिस्तुधर्मप्ररोचनार्थेतिभावः ४
स्वभावात् । 'शौर्यतेजोघृतिर्दाक्षयंयुद्धेचाप्यपलायनं । दानमीश्वरभावश्चात्रकर्मस्वभावजम्' इतिगीतावचनोक्तधर्माचरणशीलएवक्षत्रियोनान्यइतिनियमान्भेमयाधर्ममनोघृतं यतोधर्मवा
णिज्यकोधर्मात्स्वर्गादिफलमिच्छन् हीनोमुख्यफलात्च्युतोऽतएवजघन्योनीचः ५ धर्मफलं । 'तभेतवेदानुवचनेनब्राह्मणाविविदिषंतियज्ञेनदानेनतपसाऽनाशकेन' इतिश्रुतेर्विद्याविवि
दिषा वा धर्मफलंमुख्यंतन्नाप्रोति यश्चैनंधर्मशंकते विश्वासंनकुते सोऽपिधर्मफलंनाप्रोति पापचेतनःपापबुद्धिः ६ अतिवादात् मानांतरमतिक्रातोवादोवचनं तस्माद्देवैकप्रामाण्यात् ७
आर्षरूपयोमंत्रास्तद्वारोमन्वादयोवा धर्ममूलभूतंमंत्रजातंवा मन्वादिवाक्यंवेत्यर्थः । अर्थेवेतिपाठे फलेविषयेइत्यर्थः । दुर्बलात्मनःविवेकाक्षमचित्तस्य अपेयात्अपगच्छेत् लोकादात्म
लोकात् । स्वर्लोकादितिपाठेऽप्यानेदरूपादात्मलोकादित्यर्थः । अनात्मलोकेषुअजरामरत्वयोरसंभवात् अजरामरात् भोक्षरूपात् ८

१०

वालोऽपिस्थविरेपुयोक्तव्योनिभोक्तव्यो गणनीयः ९ । १० एवंधर्मस्यवेदैकगम्यत्वादनतिशङ्क्यत्वं वेदस्यचश्रेष्ठप्रमाणत्वमुक्त्वाप्रत्यक्षत्वादपिधर्मफलस्यानतिशङ्क्यत्वमाह प्रत्यक्षं
हीत्यादिना चिरजीविताचिरजीवी ११ । १२ । १३ धर्मकर्तव्यवर्णयति प्रत्यक्षागमबुद्धयः अस्माकंवेदैकगम्यमर्थप्रत्यक्षेणपश्यंतइत्यर्थः १४ क्षेपोनिंदा शंकाफलेसंशयः १५ एतच्चमूढ
कर्ममित्याहउन्मत्तानित्यादिना आगतनिश्चयान् प्राप्ततत्त्वनिश्चयान् १६ उन्नद्धोद्वेगःश्रेयसोर्धर्मस्य अन्यत्रार्तीद्विषेधमार्थे १७ ध्यायन् अर्थाश्रितयत्रापि लोकान्धर्मप्राप्यात् १८
कामलोभावत्यंतगच्छतिप्राप्नोतीतिकामलोभातिगः १९ आनंत्यं ब्रह्ममाव २० शंकल्यार्ण २१ । २२ । २३ । २४ अनुमानमपिधर्मप्रमाणमित्याह अफळइति । अयंभावः यदिधर्मो
नस्यात्तर्हिऊर्ध्वगतिंश्चिदपिनाश्यात् । जायस्वन्नियस्वेतिमशकादीनांपूर्वसंस्कारात्पुनःपुनस्तत्तज्जातीयदेहस्वैवप्राप्तिश्रुतेरंधंतमःप्राप्तिरेवसर्वेषांस्यात् ततश्च शास्त्रानर्थक्यं । यदितु

वेदाध्यायीधर्मपरःकुलेजातोमनस्विनि ॥ स्थविरेपुसयोक्तव्योराजर्षिधर्मचारिभिः ९ पापीयान्सहिशूद्रेभ्यस्तस्करेभ्योविशिष्यते ॥ शास्त्रातिगोमंदुद्धिर्यो
धर्ममभिंशंकते १० प्रत्यक्षंहित्वयादृष्टक्रुषिर्गच्छन्महातपाः ॥ मार्कडेयोऽप्रमेयात्माधर्मेणचिरजीविता ११ व्यासोवसिष्ठोमंत्रेयोनारदोलोमशःशुकः ॥ अन्ये
चक्रुषयःसर्वेधर्मेणैवसुचेतसः १२ प्रत्यक्षंपश्यसिह्येतान्दिव्ययोगसमन्वितान् ॥ शापानुग्रहणेशक्तान्देवेभ्योऽपिगरीयसः १३ एतेहिधर्ममेवादौवर्णयंतिसदाऽन
घे ॥ कर्तव्यममरप्रख्याःप्रत्यक्षागमबुद्धयः १४ अतोनाहंसिकल्याणिघातारंघर्ममेवच ॥ राज्ञिमूढेनमनसाक्षेपुंशंकितुमेवच १५ उन्मत्तान्मन्यतेवालःसर्वा
नागतनिश्चयान् ॥ धर्माभिंशंकीनान्यस्मात्प्रमाणमधिगच्छति १६ आत्मप्रमाणउन्नद्धःश्रेयसोह्यवमन्यकः ॥ इंद्रियप्रीतिसंबद्धयदिदंलोकसाक्षिकम् ॥ ए
तावन्मन्यतेवालोमोहमन्यत्रगच्छति १७ प्रायश्चित्तंनतस्यास्तियोधर्ममभिंशंकते ॥ ध्यायन्सकृपणःपापोनलोकान्प्रतिपद्यते १८ प्रमाणाद्धिनिवृत्तोहिवेद
शास्त्रार्थनिंदकः ॥ कामलोभातिगोमूढोनरकंप्रतिपद्यते १९ यस्तुनित्यंकृतमतिधर्ममेवाभिपद्यते ॥ अशंकमानःकल्याणिसोऽमुत्रानंत्यमश्नुते २० आर्षप्र
माणमुत्कर्म्यधर्मनप्रतिपालयन् ॥ सर्वशास्त्रातिगोमूढःशंजन्मसुनविंदाति २१ यस्यनार्षप्रमाणंस्याच्छिष्टाचारश्चभाविनि ॥ नवैतस्यपरोलोकोनायमस्तीति
निश्चयः २२ शिष्टैराचरितंघर्मकृष्णमाऽस्माभिंशंकित्याः ॥ पुराणमृषिभिःप्रोक्तंसर्वज्ञैःसर्वदर्शिभिः २३ धर्मएवप्लवोनान्यःस्वर्गद्रौपदिगच्छताम् ॥ सेवनौः
सागरस्येववणिजःपारमिच्छतः २४ अफलोयदिधर्मःस्याच्चरितोधर्मचारिभिः ॥ अप्रतिष्ठेतमस्येतज्जगन्मज्जेदनिंदिते २५ निर्वाणंनाधिगच्छेयुर्जीवेयुःप
शुजीविकाम् ॥ विद्यातिनैवयुज्येयुर्नचार्यंकेचिदाप्नुयुः २६

धर्मोऽस्तितर्हितेषामपि विशिष्टदेशनिवासादिजनितस्यपुण्यस्यापरिहार्यत्वाद्ऊर्ध्वगतिः संभवति २५ ननुयथातृणात्क्षीरंक्षरिद्वधीतिवत् परिणामक्रमादेवतत्तद्विशिष्टदेहलाभाद्ऊर्ध्वगतिर्भ
विष्यति किंधर्मेणेत्याशंकायाह निर्वाणमिति दध्नोपिगवोपमुक्तात्क्षीरमूत्रादिनीचपरिणामदृष्टेर्नैतद्युक्तं । तथाचमोक्षासिद्धिः तस्याचसत्यां बोधगुण्याः पशुजीविकांजीवेयुरंधंतमःप्रविशेयुरे
वेत्यर्थः । ततश्चतेपशुतुल्याविद्याविद्ययानैवयुज्येरन् । संतुतर्हिस्वभावेनैवसर्वेऽपिप्राणिनः किंविद्ययाकिंवाभोक्षेणेत्याशंकायाह नचार्यंकेचिदाप्नुयुरिति अयंभावः घटशरावोदंचनादिकार्यवैचि
क्यं क्रियावैचित्र्यायतंयथादृष्टं तथाप्येहिकयत्नाभावेपिनृपपश्वादिपुञ्जानैश्वर्यतारतम्यंदृश्यमानंजन्मांतरीयक्रियानुमापकंतदभावेजगद्वैचित्र्यस्याकस्मिन्निधिलाभादेश्चासंभवःस्यादिति २६

अनादिपरंपरागतःशिष्टाचारोऽपिधर्मास्तित्वेप्रमाणमित्याहतपश्चेत्यादिना २७ विप्रलंभोवचनंअयंयज्ञादिधर्मः२८।२९श्रेयसिश्रेयोनिमित्तधर्मव्यचरन् तद्धिधर्मोहिश्रेयःश्रेयःसाधनं सनात
नमनाद्यनंतं ३० । ३१ अनुभवोऽपिधर्मप्रमाणमित्याहत्वमिति । अयंभावःअग्नीप्रास्ताहुतिःसम्यगादित्यमुपतिष्ठते । आदित्याज्जायतेवृष्टिर्वृष्टेरन्नंततःप्रजाःइति स्मृतेः । पंचामिविद्यायांच
द्युपर्जन्यपृथिवीपुरुषयोपास्वमिषुश्रद्धासोमवर्षात्ररेतआहुतयोद्भवंते ततःशरीरमितिक्रमेण'पंचम्यामाहुतावापःपुरुषवचसोभवंति' इतिश्रुतेश्चसर्वेषांप्राणिनामुत्पत्तिरवगतातत्रगर्भवासाख्यारे
तोद्भव्यकंपंचम्याहुत्यवस्थाऽत्यंतदुःखमयीपुण्यवशात्तद्रोणस्यनासीत् द्वापदीष्टद्युमयोस्त्वतिपुण्यवशात्तरेतोरूपमलपरिणामहेतुरन्नाहृतिरपिनास्ति साक्षादभिकुण्डोद्भवत्वात् तदिदंधर्म
फलंतवानुभवसिद्धमतोधर्ममास्वमंस्था इति ३२ उपमानंनिदर्शनं कर्मस्वादरवशादल्पेनअत्राच्छादनमात्रेणतुष्टोभवति नतुकर्माण्युपेक्ष्यबहुलाभार्थयततेइत्यर्थः ३३। ३४ श्रुतंवेदोदितंपुण्यं
धेपांपापानामनिष्टसाधनानांचफलोदयः स्वर्गनरकहेतुत्वं प्रभवउत्पत्तिःअविद्येतियावत् अत्ययोनाशः विद्येतियावत् देवगुह्यानिवेदैकवेद्यत्वात् । 'तस्मादेपांतन्नमियंयदेतन्मनुष्याविद्युः'इति
श्रुतेर्देवगोप्यान्वेतानिस्वपशुभूतपुरुषविनाशकत्वात् ३५ एतानीति अत्रएतेपुदेवगुह्येषुविषयेष्विमाःप्राकृताःप्रजामुह्यंते अविद्यामपिविद्यात्वेनविद्यांचाविद्यात्वेनगृह्यंति एवंपुण्यपापविपर्ययो
तपश्चब्रह्मचर्यंचयज्ञःस्वाध्यायएवच ॥ दानमार्जवमेतानिनियदिस्त्युरफलानिवै २७ नाचरिष्यन्परधर्मंपरेपरतरेचये ॥ विप्रलंभोऽयमत्यंतंयदिस्त्युरफलाः
क्रियाः २८ क्रुषयश्चैवदेवाश्चगंधर्वासुरराक्षसाः ॥ ईश्वराःकस्यहेतोस्तेचरेयुर्धर्ममाहताः २९ फलदंत्विविज्ञायधातारंश्रेयसिधुवम् ॥ धर्मतेव्यचरन्कृष्णे
तद्धिश्रेयःसनातनम् ३० सनायमफलोधर्मोनाधर्मोऽफलवानपि ॥ दृश्यंतेऽपिहिविद्यानांफलानितपसांतथा ३१ त्वमात्मनोविजानीहिजन्मकृष्णयथाश्रुत
म् ॥ वेत्थचापियथाजातोष्टृष्टुम्नःप्रतापवान् ३२ एतावदेवपर्याप्तमुपमानंशुचिस्मिते ॥ कर्मणांफलमाप्नोतिधीरोऽल्पेनापितुष्यति ३३ बहुनाह्यापिविद्वां
सोनैवतुष्यंत्यबुद्धयः ॥ तेषानधर्मजंकिंचित्प्रेत्यशर्मास्तित्वापुनः ३४ कर्मणांश्रुतपुण्यानांपापानांचफलोदयः ॥ प्रभवश्चात्ययश्चैवदेवगुह्यानिभाविनि ३५
एतानिवेदयःकश्चिन्मुह्यंतेऽत्रप्रजाइमाः ॥ अपिकल्पसहस्रेणनसश्रेयोऽधिगच्छति ३६ रक्ष्याण्येतानिदेवानांगूढमायाहिदेवताः ॥ कृताशाश्रवताशाश्रव
पसादग्धकिल्विषाः ॥ प्रसादैर्मानसैयुक्ताःपश्यंत्येतानिवैद्विजाः ३७ नफलादर्शनाद्धर्मःशंकितव्योनदेवताः ॥ यष्टव्यंचप्रयत्नेनदातव्यंचानसूयता ३८
कर्मणांफलमस्तीहतथैतद्धर्मशाश्रवतम् ॥ ब्रह्माप्रोवाचपुत्राणांयदपिर्वेदकश्यपः ३९ तस्मात्तेसंशयःकृष्णेनीहारइवनश्यतु ॥ व्यवस्यसर्वमस्तीतिना
स्तिक्यंभावमुत्सृज ४० ईश्वरंचापिभूतानांधातारंमाचवैक्षिप ॥ शिक्षस्वैनंनमस्वेनमातेऽभूद्धिरीदृशी ४१

ऽपिज्ञेयः अतएतानिन्यस्तस्वतोवेदसश्रेयोदेवानांहिततरंकर्मनाधिगच्छतिनानुसरति कर्तृत्वादिमदंतःकरणस्यविभक्तत्वावितिभावः ३६ कृतानाशिताआशायैस्ते । कृहिसायांस्वादिः व्रतंहि
तंभित्तंमेध्यांश्रंतिनेकृताशाश्रवताशाश्रवांतादांताइत्यर्थः तपसाश्रवणमननात्मकेनालोचनेन मनःप्रसादैर्ध्यानफलैर्युक्ताद्विजायोगिनः एतानिदेवगुह्यानि ३७ । ३८ धर्मशाश्रवतंधर्मस्यश
श्रद्धवोयंस्वभावः ३९ व्यवस्यनिश्चित्य भावमभिप्रायं ४० एवंधर्मश्रेष्ठंनिश्चित्यईश्वरश्रेष्ठयमप्याहईश्वरमिति धातारंघातिकर्मफलानियथास्वंविभजतीतितं कर्माणामाश्रुतरविनाशित्वात्
मष्टानाचकालांतरीयफलहेतुत्वायोगात् अपूर्वकल्पनायाश्च । 'सर्वस्येश्वरीसर्वस्येशानः' इति सर्वस्येश्वराधीनत्वप्रतिपादकश्रुत्यावाधात् लौकिकराजभृत्यदृष्टांताच कर्मभिस्तुष्टोष्टोवाईश्वर
एवसदसत्फलविभाजकइतिभावः माक्षिपमानिंदाकृष् शिक्षस्वशास्त्राचार्योपदेशादधीष् ४१

वन ०
अ ०
॥ २ ॥

म.भा.टी.
॥ २ ॥

११ ॥ इत्यारप्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतभाष्येऽपि कश्चिद्विशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ नावमस्य इति १ । २ स्थावरा इतरेजनावा हियस्मादकर्माणो न जीवंत्यतः कर्मकर्तव्यमिति योजना । तथाचा
यंप्रयोगः स्थावरजीविका प्राक्कर्मपूर्विका जीविकात्वात्प्राक्कर्मपूर्विकास्मदादिजीविकावदिति ३ स्थावरेपूतंन्यायंतिर्यस्तु योजयति यावदिति सद्योजातस्य गोवत्सस्य स्तनपानादिप्रवृ
त्तिरपि स्वजनकसंस्कारहेतुप्राक्तनकर्मसत्त्वेप्रमाणमित्यर्थः यावद्गोस्तनपानात्तगोस्तनपानादेरित्यर्थः यावच्छायोपसेवनात् प्रतिमाद्वारकभोगादित्यर्थः । अयंभावः कौलिकशास्त्रप्रसिद्ध्या
ज्ञाननिर्मितायां चैत्रप्रतिमायां शशुणाकंठकादिनानुनायांचैत्रोव्ययते तत्रव्ययानिमित्तमातरंधातुवैषम्यं बाह्यं वाकंठकवेधादि न किंचिद्वृष्टमस्ति कितुकेवलमदृष्टमेव अनेनैव न्यायेन जंतवः कर्मणा
प्राचीनेनैव वृत्तिं जीवनमाप्नुवन्ति ४ जंगमेष्विति प्रेत्यमृत्वा ५ उत्थानं उत्तिष्ठति प्रवर्ततेऽस्मादिदं पुण्यानं प्राक्कर्मसंस्कारस्तं सर्वेऽपि प्राणिनोऽभिजानंत्यनुभवंति ततः कर्मसु प्रवर्तते तत्फलं चाप्नुवन्ति
तस्मात्कर्मतत्संस्कारपरंपरेयमनादिरित्यर्थः ६ सर्वेहीति यथाऽयं बकः पूर्वसंस्कारात्तद्वृत्त्यर्थं ध्यायति एवं घाताईश्वरोऽप्यनादिसंस्कारवशात् पूर्वपूर्वकल्पस्वरूपामेव सृष्टिकरोति । 'घातायथा

यस्य प्रसादात्तद्गतो मर्त्यो गच्छत्यमर्त्यताम् ॥ उत्तमां देवतां कृष्णेमाऽवमंस्थाः कथंचन ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि
युधिष्ठिरवाक्ये एकत्रिंशोऽध्यायः ३१ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ ॥ नावमन्येन गहं च धर्मपार्थ कथंचन ॥ ईश्वरं कुत एवाहमवमं स्ये प्रजापतिम् १ आतांऽहं
प्रलपामादिमिति मां विद्धि भारत ॥ भूयश्च विलपिष्यामि सुमनास्त्वं निबोध मे २ कर्मखल्विह कर्तव्यं जानताऽमित्रकर्शन ॥ अकर्माणो हि जीवंति स्थावरानेतरे
जनाः ३ यावद्गोस्तनपानाच्च यावच्छायोपसेवनात् ॥ जंतवः कर्मणा वृत्तिमाप्नुवन्ति युधिष्ठिर ४ जंगमेषु विशेषेण मनुष्याभरतर्षभ ॥ इच्छंति कर्मणा वृत्तिमाप्नुवन्ति प्रेत्य
चेह च ५ उत्थानमभिजानंति सर्वभूतानि भारत ॥ प्रत्यक्षं फलमश्रंतिकर्मणां लोकसाक्षिकम् ६ सर्वे हि स्वसमुत्थानमुपजीवंति जंतवः ॥ अपि घाताविघाताचय
थाऽयमुदकेवकः ७ अकर्मण विभूतानां वृत्तिः स्यान्न हि काचन ॥ तदेवाभिप्रपद्येत न विहन्यात्कदाचन ८ सकर्मकुरुमाग्लासीः कर्मणा भवदंशितः ॥ कृतं हि
योऽभिजानाति सहस्रे सोऽस्ति नास्ति च ९ तस्य चापि भवेत्कार्यं विवृद्धौ रक्षणे तथा ॥ भक्ष्यमाणो ह्यनादानात्क्षीयेत हिमवानपि १० उत्सीदेरन् प्रजाः सर्वान्
कुर्युः कर्मचेद्भुवि ॥ तथा ह्येतानवर्धेरन् कर्मचेदफलं भवेत् ११ अपि चाप्यफलं कर्म पश्यामः कुर्वतो जनान् ॥ नान्यथा ह्यपि गच्छंति वृत्तिलोकाः कथंचन १२ यश्च
दिष्टपरो लोके यश्चापि हठवादि कः ॥ उभावपि शठावेतौ कर्मबुद्धिः प्रशस्यते १३

पूर्वमकल्पयत् इति श्रुतेः । तथा विघाताधर्मोऽपि पूर्वसंस्कारानुरोधेनैव कर्माणो प्रवर्तयति अन्यथा संसारानादित्वानभ्युपगमे कृतहानाकृताभ्यागमादिदोषः स्यादिति भावः ७ एवं प्राक्तनकर्मप्राव
ल्यमुपपाद्ये हि कानामपि तेषां प्राबल्यमाह आकर्मणामिति याञ्चामुखचालनादिदृष्टयत्नशून्यान जीविकाऽस्ति अतस्तदेव दृष्टफलं कर्मैव न विहन्यात् देवपरो भूत्वानत्यजेदित्यर्थः ८ दंशितः सन्न
द्धः कृतं कर्म कर्तुमिति शेषः ९ तस्य कर्मणः कार्यप्रयोजनं रक्षणेऽर्थानामिति शेषः अनादानादसंग्रहात् लब्धेनार्थेन न संतोष्यं किंतु तद्विवृद्धयर्थं कर्मकर्तव्यमित्यर्थः १० । ११ अपि चोक्तं कर्मणां क
चिदफलत्वेऽप्यावश्यकत्वं नित्यमित्यर्थः १२ यश्चेति दिष्टपरो मंत्रोपपाद्यदृष्टद्वारैर्वाधसाधनपरः कौलिकः । हठवादि कः प्राग्जन्माभावाद्कृतमेवोपस्थास्यतीति वदन् चार्वाकः । एतौ शठौ प्राक्
मानं गीकारात् । पाठांतरे अपसदी अधमौ । कर्मबुद्धिः प्राक्तनं तारकालिकं च कर्मसाहितं सदिष्टसाधनमिति बुद्धिमात्र १३

॥ २ ॥

निर्विचेषो दृष्टयत्नहीनः शयेत् शेषात् आमोऽपकः १४ । १५ हठादीन् व्याचष्टे अकस्मादिति अचित्तितस्याताकंतस्य चलाभो हठः १६ दैवदेवताराधनम् १७ पौरुषं यथोक्तप्रति
ग्रहादिवृत्तिः १८ स्वभावोयः प्राक्कर्मानुग्रहः यथा नष्टकपर्दिकान्नेषणप्रवृत्तस्य रत्नलामः १९ एतच्चतुष्टयजोऽपिलामः पूर्वकर्मफलमेव २० स्वकर्मैव कर्माधीन एव विदधात्यर्थं याति पूर्व
कृतं पूर्वकर्मजम् २१ एतदेव स्पष्टयति यद्गीति २२ कारणमिति यः कर्मणि वर्तते सोऽयं मानुषदेहः प्राग्भवीयस्तस्य प्रवर्तकस्य घातुरपिकारणं प्रवर्तकः सघाता एनं वर्तमानदेहं बी
जाकुरवत् धातृप्रेयो देहो देहप्रेयश्च घातेत्यर्थः देहो देहसाध्यं कर्म २३ । २४ ननु पूर्वकर्मैव प्रवर्तकं चेत्किंपुरुषकारेणेत्याशंक्याह मनसोति २५ एतदपि प्राक्कर्मजमेवेत्याशंक्याह सं

यो हि दिष्टमुपासीनो निर्विचेषः सुखं शयेत् ॥ अवसीदेत्स दुर्बुद्धिरामो घटइवोदके १४ तथैव हठदुर्बुद्धिः शक्तः कर्मण्यकर्मकृत् ॥ आसीतनाचिरं जीवेदनाथ इव दुर्ब
लः १५ अकस्मादिहयः कश्चिदर्थं प्राप्नोति पुरुषः ॥ तंहठेनेति मन्यंते सहियत्नो न कस्यचित् १६ यच्चापि किंचित्पुरुषो दिष्टं नाम भजत्युत ॥ दैवेन विधिना पा
र्थतदैवमिति निश्चितम् १७ यत्स्वयं कर्मणा किंचित्फलमाप्नोति पुरुषः ॥ प्रत्यक्षमेतल्लोके पुतत्पौरुषमिति श्रुतम् १८ स्वभावतः प्रवृत्तोयः प्राप्नोत्यर्थं न कारणा
त् ॥ तत्स्वभावात्मकं विद्धि फलं पुरुषसतम् १९ एवं हठाच्च दैवाच्च स्वभावात्कर्मणस्तथा ॥ यानि प्राप्नोति पुरुषस्तत्फलं पूर्वकर्मणाम् २० घाताऽपि हि स्वकर्म
वतैस्तैर्हेतुभिरीश्वरः ॥ विदघातिविभज्येह फलं पूर्वकृतं तृणाम् २१ यद्द्वयं पुरुषः किंचित्कुरुते वैशुभाशुभम् ॥ तद्घातविहितां विद्धि पूर्वकर्मफलोदयम् २२
कारणं तस्य देहोऽयं घातुः कर्मणिवर्तते ॥ सयथा प्रेरयत्येनं तथाऽयं कुरुतेऽवशः २३ तेषुतेषु हि कृत्येषु विनियोक्तमहेश्वरः ॥ सर्वभूतानि कौंतेय कारयत्यवशान्य
पि २४ मनसाऽर्थान् विनिश्चित्य पश्चात्प्राप्नोति कर्मणा ॥ बुद्धिपूर्वं स्वयं वीरपुरुषस्तत्र कारणम् २५ संख्यातुं नैव शक्यानि कर्माणि पुरुषर्षभ ॥ अगारनगराणां
हिसिद्धिः पुरुषहेतुकी २६ तिलेतैलं गविक्षीरं काष्ठे पावकं मंततः ॥ धियाधीरो विजानीयादुपायं चास्यासिद्धये २७ ततः प्रवर्तते पश्चात्कारणैस्तस्य सिद्धये ॥ तां
सिद्धिमुपजीवंति कर्मजा मिह जंतवः २८ कुशलेन कृतं कर्म कर्त्रासाधुस्वनुष्ठितम् ॥ इदं त्वकुशलेनेति विशेषादुपलभ्यते २९ इष्टापूर्तं फलं न स्यान्न शिष्यो न गुरुर्भवे
त् ॥ पुरुषः कर्मसाध्येषु स्याच्चेदयमकारणम् ३० कर्तृत्वादेव पुरुषः कर्मसिद्धौ प्रशस्यते ॥ असिद्धौ निद्यते चापि कर्मनाशात्कथं त्विह ३१ सर्वमेव हठेनैके दैवेनै
केव दंत्युत ॥ पुंसः प्रयत्नजं केचिन्नैघमेतन्निरुच्यते ३२

ख्यातुमिति संख्यातुं प्राक्कर्मैव कारणं न पुरुषकार इति निश्चेतुं तत्र हेतुः अगारेति २६ तिलेति पंश्वंधन्यायेन प्राक्कर्मसिद्धमेव पुरुषकारोऽभिव्यनक्तीत्यर्थः अस्य तैलादेः सिद्धये प्राप्ते २७
कारणैर्यत्र निपीडनादिभिः तां सिद्धिं तैलादिप्राप्तिं । कर्मणामिति पाठे सिद्धिफलं तां तैलाप्राप्तिं २८ कुशलेनेति विशेषात्फलभेदात्पेहिककर्मणोऽपि प्राबल्यमस्तीत्यर्थः २९ विधिप्रति
षेधशास्त्रवैयर्थ्यान्वयानुपपत्त्याऽपि पुरुषकारस्य श्रेष्ठ्यमाह इष्टेति द्वाभ्यां इष्टयागादि आपूर्ततद्वागारामादि ३० । ३१ सर्वा मिति हठादयोऽकस्मादिहयः कश्चिदित्यादि श्लोकत्रयेण
व्याख्याताः स्वभावस्यापि हठे वातर्भावः हठेनैके चार्वाकाः दैवेनैके कौलिकाः प्रयत्नजं प्राकृताः ३२

एतरेवनाथसिद्धिरिति वैदिका इत्याह नचेति अदृश्यं धर्माधर्मरूपं प्राक्कर्म तदेव दिष्टहठादिकं सर्वमित्यर्थः ३३ अत्र पूर्वपक्षः दृश्यते हीति स्वभावतोऽयत्नतः ३४ चतुर्थप्राक्कर्मकुशला इत्युप
हासः इति प्रतिजानंतीत्यध्याहृत्य योज्यम् ३५ सिद्धांतमाह तयोति ३६ । ३७ त्रिद्वारामिति हठादित्रयं द्वारमेवार्थसिद्धेरुक्त्यंकारणं कर्मवैत्यर्थः । आत्मादेहः देहवतेजडा इत्य
र्थः । यथालोका इति पाठे लोका लोकायतिकाः ३८ कर्तव्यमेवेति यथाग्रामकामस्य सांप्रगणीष्टीराजसेवाचेति द्वयमनुष्ठेयं तद्वदिह दिष्टपौरुषात्मकं कर्म कर्तव्यमेव हठपक्षस्त्याज्यत्वेत्यर्थः
एकांतेनातिशयेन अनीहोनिश्चेष्टः हठवादीत्यर्थः ३९ भवत्येव फलसिद्धिः अलसोऽसम्यक्कारी ४० असंभवेति अंगवेकल्यात्कर्मफलानुत्पादेत्वस्य फलस्य हेतुः प्रायश्चित्तदोषप्रतिसमाधानं
लक्षयेत् कर्मतः फलाभावेऽंगवैकल्यं कल्प्यं न तु कर्मवैयर्थ्यमिति भावः । कर्मणि सांगोक्तते आनृण्यं फलानुत्पादेऽपि निर्दोषत्वम् ४१ ४२ अनर्था अर्थहीनाः ननु निश्चितधीरानिःसंशयादुर्लभा इ
नचैवैतावता कार्यं मन्यंत इति चापरे ॥ अस्ति सर्वमदृश्यं तु दिष्टं चैव तथा हठः ३३ दृश्यते हि हठाच्चैव दिष्टाच्चार्थस्य संततिः ॥ किंचिद्देवाद्दृष्टात्किंचिर्किंचि
देवस्वभावतः ३४ पुरुषः फलमाप्नोति चतुर्थं नात्र कारणम् ॥ कुशलाः प्रतिजानंति ये वै तत्त्वविदो जनाः ३५ तथैव धाता भूतानामिष्टानिष्टफलप्रदः ॥ य
दिनस्यान्नभूतानां रूपणो नाम कश्चन ३६ यं यमर्थमभिप्रेक्षुः कुरुते कर्म पुरुषः ॥ तत्तत्फलमेव स्याद्यदि न स्यात्पुराकृतम् ३७ त्रिद्वारामर्थ
सिद्धितु नानुपश्यंति ये नराः ॥ तथैवानर्थसिद्धिं च यथैवात्मा तथैवते ३८ कर्तव्यमेव कर्मोति मनोरेषा विनिश्चयः ॥ एकांते न ह्यनीहोऽयं परा भवति पुरुषः
३९ कुर्वतो हि भवत्येव प्रायेण हयुधिष्ठिर ॥ एकांतं फलसिद्धितु न विंदत्यलसः क्वचित् ४० असंभवेत्वस्य हेतुः प्रायश्चित्तं तु लक्षयेत् ॥ कृते कर्मणि राजेन्द्रत
थाऽऽनृण्यमवाप्नुते ४१ अलक्ष्मीराविशत्येनं शयानमलसं नरम् ॥ निःसंशयं फलं लब्ध्वा दक्षो भूतिमुपाश्नुते ४२ अनर्थाः संशयावस्थाः सिद्धयंते मुक्तसंशयाः ॥
धीरानराः कर्मरताननुनिःसंशयाः क्वचित् ४३ एकांते न ह्यनर्थोऽयं वर्ततेऽस्मात्सुसांप्रतम् ॥ सतुनिःसंशयं न स्यात्त्वयिकर्मण्यवस्थिते ४४ अथवाऽसिद्धिरेव स्या
दभिमानं तदेवते ॥ वृकोदरस्य वीभत्सोर्भ्रात्रोश्च यमयोरपि ४५ अन्येषां कर्मफलमस्माकमपि वा पुनः ॥ विप्रकर्षेण बुद्धयेत कृतकर्मायथाफलम् ४६ पृथिवीं
लांगलेनेह भित्त्वा विज्वपत्युत ॥ आस्तेऽथ कर्षकस्तूर्णीपर्जन्यस्तत्र कारणम् ४७ वृष्टिश्चेन्नानुगृह्णीयादनेनास्तत्र कर्षकः ॥ यदन्यः पुरुषः कुर्यात्तत्कृतं सफलं
मया ४८ तच्चेदं फलमस्माकमपराधोनमेकचित् ॥ इति धीरोऽन्ववेक्ष्यैवनात्मानं तत्र गर्हयेत् ४९ कुर्वतो नार्थसिद्धिर्भवतीति ह भारत ॥ निर्वेदो नात्र कर्त
व्योद्वाव न्यौ ह्यत्र कारणम् ५० सिद्धिर्वाऽप्यथवाऽसिद्धिरप्रवृत्तिरतोऽन्यथा ॥ बहूनां समवाये हि भावानां कर्मसिद्धयः ५१ गुणाभावे फलं न्यूनं भवत्यफलमेव
च ॥ अनारंभे हि न फलं न गुणो दृश्यते क्वचित् ५२

त्यर्थः ४३ अनर्थो राज्यच्युतिः

कर्मणि पौरुषे ४४ असिद्धिरिति च्छेदः कृतेऽपि पौरुषेयदि फलासिद्धिरेव स्यात्तर्हितदेवते तव वृकोदरादीनामभिमानं साकल्येन प्रमाणं राज्यानर्हत्वे स्यात् । तदाराज्याशा विच्छेदात्प्रमराज्यार्थ
मुद्देशः स्यादिति भावः ४५ अन्येषामस्माकं वा कर्मफलं यथा तथा कृतं कर्मैव विप्रकर्षेण कर्मकरणात्तु ध्येत त्वं त्वत्कृतं कर्मात्कथं बुद्धयेरिति भावः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ निर्वेदो वैराग्यं द्वाव न्यौ
पौरुषानिर्वेदो अत्र फलसिद्धी ५० सिद्धिरसिद्धिर्वाऽस्तु किंत्वप्रवृत्तिरेव मास्ति त्वत्यर्थः बहूनां सर्वेषां समवाये समवाये भावानाकारणानाम् ५१ गुणोऽप्रधानमंगं तदभावे गुणः शौर्यादिः ५२

उपायाः सामादयः स्वस्तिवृद्धपेकल्याणवृद्धये ५३ अप्रमत्तेनेति तत्देशकालादियोगाख्यं कार्यमादरणीयं तत्र पराक्रमः पुरुषकारस्तु उपदेष्टा कार्यकर्ता मुख्य इत्यर्थः भूयिष्ठं कर्मयोगे पुकार्य
घटनासु पराक्रमो दृश्यमेव प्रसिद्ध एव अंष्टत्वेन तस्मात्पराक्रमेयतितव्यमिति भावः ५४ ननु भ्रातृपुत्रार्तराष्ट्रेषु कथं पराक्रांतुं शक्यमित्याशंक्य सामासंभवमाह यत्रेति अवक्षेतादरं कुर्यात् श्रेयांसंप्रशस्त
तरं कर्मचमेदं दानाख्यं वा ५५ दुर्मेघसिद्धयोरधने तु न सामभेददानानामुपायानां संभवोऽस्ति अतस्तत्र देवपुत्रेयानित्याह व्यसनमिति व्यसनं राष्ट्रोपप्लवादि विवासने देशान्निःसारणं ५३ उत्था
नयुक्तो यस्नवान् अंतरेपणे छिद्रान्वेषणे । आनृण्यं निर्दोषत्वं । परस्वामात्यादेः ५७ नन्वशक्तः कथमुत्थानं कुर्यामित्याशंक्याह नत्वेवेति ५८ एवं संस्थितिका ईदृग्व्यवस्थावती । सासिद्धिकी
तिपाठे स्वाभाविकीत्यर्थः सिद्धिः फलसिद्धिः तत्रेति कालावस्थयोरानुकूलेन गतिरन्वेषणे यत्नः सैव सिद्धिः सिद्धिमूलं ५९ । ६० । ६१ कर्मवती मागता किंचित्कायोद्देशेन पितुरंतिके आगता ५२

देशकालावुपायांश्च मंगलं स्वस्तिवृद्धये ॥ युनक्ति मेघया धीरो यथाशक्तियथाबलम् ५३ अप्रमत्तेन तत्कार्यमुपदेष्टा पराक्रमः ॥ भूयिष्ठं कर्मयोगे पुदृश्यमेव पराक्र
मः ५४ यत्र धीमानवेक्षत श्रेयांसंबहुभिर्गुणैः ॥ साप्रैवार्थततो लिप्सेत्कर्मचारमै प्रयोजयेत् ५५ व्यसनं वाऽस्य काक्षेत विवासं वा युधिष्ठिर ॥ अपिसिधोर्गिरेवाऽ
पि किंपुनर्भर्त्यधर्मिणः ५६ उत्थानयुक्तः सततं परेषामंतरेपणे ॥ आनृण्यमाप्नोति नरः परस्यात्मन एव च ५७ नत्वेवात्माऽवमंतव्यः पुरुषेण कदाचन ॥ न ह्या
त्मपरिभूतस्य भूतिर्भवति शोभना ५८ एवं संस्थितिका सिद्धिरियं लोकस्य भारत ॥ तत्र सिद्धिर्गतिः प्रोक्ता कालावस्थाविभागतः ५९ ब्राह्मणं मे पिता पूर्ववासया
मासपंडितम् ॥ सोऽपि सर्वाभिमां प्राह पित्रे मे भरतर्षभ ६० नीतिं बृहस्पतिप्रोक्तां भ्रातृन्मेऽग्राहयत्पुरा ॥ तेषां सकाशादश्रौषमहमेतां तदा गृहे ६१ समां राज
न्कर्मवती मागता माह सांत्वयन् ॥ शुश्रूषमाणामासीनां पितुरंके युधिष्ठिर ६२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाद्रौपदीवाक्ये द्वात्रिंशोऽध्या
यः ३२ ॥ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ याज्ञसेन्यावचः श्रुत्वा भीमसेनो ह्यमर्षणः ॥ निःश्वसन्नपसंगम्य कुद्धो राजानमब्र
वीत् १ राज्यस्य पदवीं धर्म्यां व्रजसत्पुरुषोचिताम् ॥ धर्मकामार्थहीनानां किञ्चो वस्तुंतपोवने २ नैव धर्मेण तद्राज्यं नार्जवेन नचौजसा ॥ अक्षकूटमधिष्ठाय हतं
दुर्योधनेन वै ३ गोमायुनेव सिंहानां दुर्बलेन बलीयसाम् ॥ आमिषं विषसाशेन तद्राज्यं हि नो हृतम् ४ धर्मलेशप्रतिच्छन्नः प्रभवंधर्मकामयोः ॥ अर्थमुत्सृज्य किं
राजन्दुःखेषु परितप्यसे ५ भवतोऽनवधानेन राज्यां नः पश्यतां हृतम् ॥ आहार्यमपिशक्रेण गुप्तगांडीवधन्वना ६ कुणीनामिव बिल्वानि पंगूनामिव धेनवः ॥
हृतमैश्वर्यमस्माकं जीवतां भवतः कृते ७ भवतः प्रियमित्येवं महद्दयसनमीदृशम् ॥ धर्मकामे प्रतीतस्य प्रतिपन्नाः स्म भारत ८

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारत भावदीपे द्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ याज्ञसेन्या इति १ एवं द्रौपद्याय कर्माधीनां फलसिद्धिं मंगीकृत्यापि तद्द्वारभूतस्य पुरुषकारस्य प्राबल्ये प्रतिपादिते
राजानमुद्योजयन् भीम आह राज्यस्य पदवीमित्यादि पदवीं प्राप्तिमार्गं धर्म्यां वनवासकालपालनरूपाद्धर्मादनपेता किंप्रयोजनमिति शेषः २ कूटं कपटं ३ विषसो मूतबलिशेषः श्वकाकादियो
ग्यस्तद्भक्षकेन शुनकेनेत्यर्थः ४ धर्मलेशः प्रतिज्ञापालनजस्तेन प्रतिच्छन्न आहतः अर्थराज्याख्यं ५ अनवधानेन प्रमादेन पश्यतामित्यनादरेपणी ६ कुणीनां हस्तविकलानां पंगूनां पादविकलानां
५६ पूर्वंवत् भवतः कृते भवन्मिति ७ धर्मकामे प्रतीतस्य विश्वस्तस्य । धर्मकाम्याप्रतीतस्येति पाठे धमच्छाया विश्वस्तस्य ८

म.भा.टी.
॥ ३१ ॥

शास्त्रैःशमवचनैःभवतांभासमानानांयोगिना ९ । १० मृगचर्यामिवएनावनचर्याअबलस्यैर्निषेवितामित्येकपदं बलवद्विरसेवितामित्यर्थः ११ । १२ नआपन्नइतिसंबंधः १३ । १४ । १५
अलंसमर्थान्सतः १६ । १७ गांपृथिवी १८ । १९ कृत्यलक्षणेकरणीयस्वरूपे २० कुधर्मतनोतीतिकुधर्मतत् कुधर्मबीजमित्यर्थः २१ धर्मार्थौ बलसाध्यहेमंतप्रातःस्नानशत्रुजयसंभवौ २२
धर्मार्थनत्वर्थकामार्थं अर्थप्रयोजनं २३ । २४ अतिवेलमत्यंतं २५ इतरावर्थकामौ २६ कामतोरममाणस्यतस्यकामांतेनिधनाभितिसंबंधः २७ साहिधर्मार्थरूपाहि २८ अर्थपरिग्रहोऽर्थार्थमे

वन०
अ०
॥ ३३ ॥

कर्षयामःस्वमित्राणिनंदयामश्चशात्रवान् ॥ आत्मानंभवतांशास्त्रैर्नियम्यभरतर्षभ ९ यद्दयंनतदैवैतान्घातैराष्ट्राग्निहन्महि ॥ भवतःशास्त्रमादायतन्नस्तपति
दुष्कृतम् १० अथैनामन्वेषस्वमृगचर्यामिवात्मनः ॥ दुर्बलाचरिताराजन्नबलस्यैर्निषेविताम् ११ यांनरुष्णोनवीभत्सुर्नाभिमन्युर्नसृजयाः ॥ नचाहमभिनं
दामिनचमाद्रीसुताबुभौ १२ भवान्धर्मोधर्मइतिसततंत्रतर्कशितः ॥ कच्चिद्राजन्ननिर्वेदादापन्नःक्लीबजीविकाम् १३ दुर्मनुष्याहिनिर्वेदमफलंस्वार्थघातकम् ॥
अशक्ताःश्रियमाहर्तुमात्मनःकुर्वतेप्रियम् १४ सभवान्दृष्टिमाशक्तःपश्यन्नस्मासुपौरुषम् ॥ आनृशंस्यपरोराजन्नानर्थभवबुद्धयसे १५ अस्मानमीघार्तराष्ट्राः
क्षममाणानलंसतः ॥ अशक्तानिवमन्यंतेतद्दुःखंनाहवेवधः १६ तत्रचेद्युध्यमानानामजिह्वमनिवर्तिनाम् ॥ सर्वशोहिधवःश्रेयान्प्रेत्यलोकान्लभेमहि १७ अ
थवावयमेवैताग्निहव्यभरतर्षभ ॥ आददीमहिगांसर्वातथापिश्रेयएवः १८ सर्वथाकार्यमेतन्नःस्वधर्ममनुतिष्ठताम् ॥ कांक्षतांविपुलांकीर्तिं वैरंप्रतिचिकीर्षता
म् १९ आत्मार्थयुध्यमानानांविदितेकृत्यलक्षणे ॥ अन्यैरपिहतेराज्येप्रशंसैवनगर्हणा २० कर्षणार्थोहियोधर्मोमित्राणामात्मनस्तथा ॥ व्यसनंनामतद्राजन्नध
र्मःसकुधर्मतत् २१ सर्वथाधर्मनित्यंतुपुरुषंधर्मदुर्बलम् ॥ त्यजतस्तातधर्मार्थैर्प्रेतदुःखसुखेयथा २२ यस्यधर्मोहिधर्मार्थकेशभाङ्गनसंपंडितः ॥ नसधर्मस्यवेदा
र्थसूर्यस्यांधःप्रभामिव २३ यस्यचात्मार्थमवार्थःसचनार्थस्यकोविदः ॥ रक्षेतभृतकोऽरण्येयथागास्ताद्देवसः २४ अतिवेलंहियोऽर्थार्थीनेतरावनुतिष्ठति ॥
सवध्यःसर्वभूतानांब्रह्महेवजुगुप्सितः २५ सततंयश्चकामार्थीनेतरावनुतिष्ठति ॥ मित्राणितस्यनश्यंतिधर्मार्थाभ्यांचहीयते २६ तस्यधर्मार्थहीनस्यकामांते
निधनंध्रुवम् ॥ कामतोरममाणस्यमनिस्येवांसःक्षयेऽतस्माद्धर्मार्थयोर्नित्यंनप्रमाद्यंतिपंडिताः ॥ प्रकृतिःसाहिकामस्यपावकस्यारणिर्यथा २८ सर्वथाधर्ममूलोऽ
र्थोधर्मश्चार्थपरिग्रहः ॥ इतरैतरयोर्नीतौविद्धिमेघोदधीयथा २९ द्रव्यार्थस्पर्शसंयोगेयाप्रीतिरुपजायते ॥ सकामश्चित्तसंकल्पःशरीरंनास्यदृश्यते ३० अर्थार्थीपुरु
षोराजनहृंहंतधर्ममिच्छति ॥ अर्थमिच्छतिकामार्थीनकामादन्यमिच्छति ३१ नहिकामेनकामोऽन्यःसाध्यतेफलमेवतत् ॥ उपयोगात्फलस्यैवकाष्ठाद्गस्मेवपंडितैः ३२

वालंबनीयः इतरैतरयोर्नीतौधर्मार्थःप्रणीयतेऽर्थाच्चधर्मइत्यर्थः मेघादुदाधिपुष्टिकुधर्मैर्धपूर्तिरिव १९ द्रव्यस्यस्रक्चंदनादेःस्पर्शः अर्थस्यस्पर्शादेःसंयोगोलामः ३० । ३१ उपयोगःसाक्षा
त्प्रीत्युत्पादनेनकृतार्थत्वं काष्ठाद्गस्मेवसाध्यं नतुभस्मातोऽपिभस्मातरंसाध्यमस्तिद्वत् ३२

॥ ३१ ॥

वेतंसिकोवीतंसेनजीवतीतिपक्षिहंता । 'वीतंसंबंधनोपायेमृगाणांपक्षिणामपि'इतिविश्वः । विहिंसता विशिष्टहिंसावस्वं ३३ प्रकृतिस्वरूपं३४ व्यक्तमिति अर्थप्रयोजनंकामाख्यं सद्रव्येणस्त्री
धनमोहस्यश्वात्मनापरिग्रह्यतइतिद्रव्यपरिग्रहः अस्यद्रव्यस्यप्रकृतिरुयादिरूपां विकृतिस्त्यागभोगादिरूपां ३५ तस्यस्त्रीधनादिरूपद्रव्यस्य नाशेअदर्शनेअभावेविनाशेअस्यवियो
गेजरामरणेस्त्रीगोऽश्वदीनांसोऽयमनर्थः स्त्रीपरामर्शराज्यनाशादिरूपाः । अनर्थपरिहारायधर्मोऽपिलंघनीयइतिभावः ३६ पंचानांश्रोत्रादीनांविषयेशब्दादौ मनसोविषयःसंकल्पः हृद
इमान्शकुनकात्राजन्हंतिवैतंसिकोयथा ॥ एतद्रूपमधर्मस्यभूतेषुहिविहिंसता ३३ कामालोभाच्चधर्मस्यप्रकृतिंयोनपश्यति ॥ सवध्यःसर्वभूतानांप्रेत्यचेहच
दुर्मतिः ३४ व्यक्तंतेविदितोराजन्नार्थोद्रव्यपरिग्रहः ॥ प्रकृतिंचापिवेत्थास्यविकृतिंचापिभूयसीम् ३५ तस्यनाशेविनाशेवाजरयामरणेनवा ॥ अनर्थइतिम
न्यंतेसोऽयमस्मासुवर्तते ३६ इंद्रियाणांचपंचानांमनसोहृदयस्यच ॥ विषयेवर्तमानानांयाप्रीतिरुपजायते ३७ सकामइतिमेवुद्धिःकर्मणांफलमुत्तमम् ॥ ए
वमेवपृथग्दृष्ट्वाधर्मार्थीकाममेवच ३८ नधर्मपरएवस्यान्नचार्थपरमोनरः ॥ नकामपरमोवास्यात्सर्वान्सेवेतसर्वदा ३९ धर्मपूर्वधर्ममध्येजघन्येकाममाचरेत् ॥
अहन्यनुचरेदेवमेषशास्त्रकृतोविधिः ४० कामपूर्वधर्ममध्येजघन्येधर्ममाचरेत् ॥ वयस्यनुचरेदेवमेषशास्त्रकृतोविधिः ४१ धर्मचार्थचकामंचयथावद्ददतांवर ॥
विभज्यकालेकालज्ञःसर्वान्सेवेतपंडितः ४२ मोक्षोवापरमंश्रेयएषराजन्सुखार्थिनाम् ॥ प्राप्तिंवावुद्धिमास्थायसोपायांकुरुहंदन ४३ तद्वाशुक्रियतांराजन्प्रा
प्तिंवाऽप्यधिगम्यताम् ॥ जीवितंह्यातुरस्येवदुःखमंतरवर्तिनः ४४ विदितश्चैवमेधर्मःसततंचरितश्चते ॥ जानंतस्त्वयिशंसंतिसुहृदःकर्मचोदनाम् ४५ दानं
यज्ञांसतांपूजावेदधारणमार्जवम् ॥ एषधर्मःपरोराजन्बलवान्प्रेत्यचेहच ४६ एषनार्थविहीनेनशक्योराजन्निषेवितुम् ॥ अखिलाःपुरुषव्याघ्रगुणाःस्युर्थद्य
पीतरे ४७ धर्ममूलंजगद्राजन्नान्यद्धर्माद्विशिष्यते ॥ धर्मश्चार्थेनमहताशक्योराजन्निषेवितुम् ४८ नचार्थोभैक्ष्यचर्येणनापिक्रैव्येनकर्हिंचित् ॥ वेतुंशक्यःस
दाराजनकेवलंधर्मवुद्धिना ४९ प्रतिषिद्धाहितेयाच्चाययासिध्यतिवैद्विजः ॥ तेजसैवार्थलिप्सायांतस्वपुरुषर्षभ ५० भैक्ष्यचर्यानिविहितानचविट्शूद्रजीवि
का ॥ क्षत्रियस्यविशेषेणधर्मस्तुबलमौरसम् ५१ स्वधर्मंप्रतिपद्यस्वजहिशत्रून्समागतान् ॥ घातैराष्ट्रवनंपार्थमयापार्थेननाशय ५२ उदारमेवविद्वांसोधर्मप्रा
दुर्मनीषिणः ॥ उदारंप्रतिपद्यस्वनावरेस्थातुमर्हसि ५३ अनुबुद्धयस्वराजेंद्रवेत्थधर्मान्सनातनान् ॥ क्रूरधर्माभिजातोऽस्यस्मादुद्धिजतेजनः ५४ प्रजापा
लनसंभूतंफलंवनगर्हितम् ॥ एषतेविहितोराजन्घात्राधर्मःसनातनः ५५

यस्यनिश्चयः ३७ पृथक्भिन्नान्दृष्ट्वा ३८ । ३९ धर्मपूर्वधर्मचरेत् ४० । कामपूर्वधर्मचरेत् ४१ । ४२ । ४३ प्राप्तिमहोदयेवाराज्यलामजं । 'प्राप्तिर्लोभमहोदये' इतिविश्वः तन्मोक्षारूपंश्रे
यः दुःखदुःखदं ४४ कर्मचोदनांप्रवृत्तिजनकंवेदवाक्यं शंसंतिकथयति ४५ । ४६ अखिलाः खिलंशल्यंतद्रहिताः ४७ । ४८ क्रैव्येनकातयेणवेतुंलब्धुं ४९ द्विजोब्राह्मणः तेजसापराभिभव
शक्यता ५० औरसमुत्साहः ५१ । ५२ उदारमीश्वरभावं अवरेअनैश्वर्ये ५३ क्रूरंहिंसात्मकंक्षत्रकर्मयस्य ५४ । ५५

वन०
अ०
॥३४॥

म.भा.टी.
॥३१॥

अन्वपद्यमनुसृतवान् जिहीर्षन्तुमिच्छन् शठः कूटपाशकर्तृत्वात् कितवोद्युतकारः ३ प्रवपनूपातयन् अक्षपूगान्पाशसमूहान् वृजिनं दुःखदं व्यसनं ४ कामानुकूलानिच्छानुकूलान् अयुजोवि
पमान् युजःसमान् शक्यमिति यः पुरुषस्यर्षेयमहन्त्यात् समन्युर्धदिनामविष्यत्तर्ह्यत्मानोनियतुं शक्यमभविष्यदित्यध्याहृत्ययो ज्य परस्यानुकूलानक्षान्दृष्ट्वा मन्युवशान्मम द्यूतोपरमेव
द्विर्नासीदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ समा वर्षाणि अथापरं वर्ष ९ अवभोत्स्यंतेज्ञास्यंति १० मोहतिनिपातः वितस्तादिपंचनद्युपलक्षितदेशः ११ सर्वशतमभिप्रातरः सराजादुर्ध्वानः १२

अहं ह्यक्षानन्वपद्यं जिहीर्षन् राज्यं सराष्ट्रं पृथराष्ट्रस्य पुत्रात् ॥ तन्मां शठः कितवः प्रत्यदेवीत्सु यो धनार्थं सुबलस्य पुत्रः ३ महामायः शकुनिः पार्वतीयः सभामध्ये प्रवप
न्नक्षपूगान् ॥ अमायिनं मायया प्रत्यजै पीततोऽपश्यं वृजिनं भीमसेन ४ अक्षांश्च दृष्ट्वा शकुनेर्यथावत् कामानुकूलान् युजो युजश्च ॥ शक्यं नियंतुमभविष्यदात्मानं न्यु
स्तुहन्त्यात्पुरुषस्यर्षेयम् ५ यंतुं नात्मा शक्यते पौरुषेण मानेन वीर्येण च तात नद्वः ॥ नतेवाचो भीमसेनाभ्यसूये मन्येतथातद्भवितव्यमासीत् ६ सनोराजाष्ट्रत
राष्ट्रस्य पुत्रो न्यपातयद्व्यसने राज्यमिच्छन् ॥ दास्यं च नोऽगमयद्भीमसेनयत्राभवच्छरणं द्रौपदीनः ७ त्वंचापितद्वेत्थघनं जयश्च पुनर्द्युतायागतांस्तां सभानः ॥
यन्मां ब्रवीद्दृतराष्ट्रस्य पुत्र एकं ग्लहार्थं भरतानां समक्षम् ८ वने समाद्वादशराजपुत्रयथाकामं विदितमजातशत्रो ॥ अथापरंचाविदितश्चरेथाः सर्वैः सह भ्रातृभिश्च
द्भ्रगूढः ९ त्वंचिच्छुत्वा तात तथा चरंतमवभोत्स्यंते भारतानां चराश्च ॥ अन्यांश्चरेथास्तावतोऽदांस्तथा त्वं निश्चित्य तत्प्रतिजानीहि पार्थ १० चरैश्चैत्रो विदि
तः कालमेतं युक्तो राजन् मोहयित्वा मदीयान् ॥ ब्रवीमि सत्यं कुरुसंसदीह तवैवताभारतपंचनद्यः ११ वयंचैतद्भारतसर्वं एव त्वया जिताः कालमपास्य भोगान् ॥ वसे
मइत्याहपुरासराजामध्ये कुरूणां समयोक्तस्तथेति १२ तत्र द्यूतमभवन्नोजघन्यं तस्मिन् जिताः प्रव्रजिताश्च सर्वे ॥ इत्थं तु देशाननुसंचरामो वनानि कृच्छ्राणि च कृ
च्छ्ररूपाः १३ सुयोधनश्चापिनशांतिमिच्छन् भूयः समन्योर्वंशमन्वगच्छत् ॥ उद्योजयामास कुरूंश्च सर्वानयेचास्यकेचिद्भ्रगमन्वगच्छत् १४ तंसंधिमास्थाय
सतां सकाशे कोनामजह्यादिहराज्यहेतोः ॥ आर्यस्य मन्ये मरणाद्गरीयो यद्धर्ममुत्क्रम्य महीं प्रशासेत् १५ तदैव चेद्दीरकर्मकिरिष्यो यदा द्यूते पारिवर्ष्यं पृथक् ॥
बाहूदिधक्षन्वारितः फालगुनेन किंदुष्कृतं भमितदाऽभविष्यत् १६ प्रागेव चैवं समयः क्रियायाः किं नाब्रवीः पौरुषमाविदानः ॥ प्राप्तं तु कालं त्वमिपद्यपश्चात् किं मा
मिदानीमतिवेलमात्थ १७ भूयोऽपि दुःखं मभीमसेन द्यूते विषस्ये वरसंहिपीत्वा ॥ यद्याज्ञसेर्नोपरिक्लिश्यमानां संदृश्य तक्षांतमिति स्मभाम १८ नत्वद्य शक्यं
भरतप्रवीरकृत्वा यदुक्तं कुरुवीरमध्ये ॥ कालं प्रतीक्षस्व सुखोदयस्य पक्तिफलानामिव बीजवापः १९

नोऽस्माकं जघन्यं नीचं कृच्छ्ररूपाः क्लिष्टरूपाः १३ शांतिमिच्छन् अनिच्छन् उद्योजयामासोत्कर्षेण स्वेच्छयातेषुतेषु दुर्गदेशादिपालनकार्येष्विष्टान् योजितवान् १४ । १५ पर्यमृशः परामृष्टवान्
सिद्धिधक्षन् दग्धुमिच्छन् १६ समयक्रियातः प्रागेव चेदिदमब्रवीस्तर्हि किंदुष्कृतमभविष्यन्न किमपीत्यर्थः आविदानो जानन् प्राप्तकालं कालतुल्या विपद्यमभिपद्य स्वीकृत्य अतिवेलमतिशयेन
१७ भूयोऽपि बह्वपि द्यूते उपतप्ये १८ यदुक्तं यामतिज्ञां कृत्वा बीजवापः कृपीवल् १९

॥३३॥

पूर्वनिकृतो वंचितः वैरवैरिसमूहं सपुष्पं सफलं विदित्वा पुष्टतरं ज्ञात्वा यदायदि निकृतेऽच्छिद्यत् तदा हि प्रसिद्धं महागुणं महान्तं गुणं हरत्याहरति २० । २१ अमृतात् देवभावात् कलापोडशं भाग
२२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नलकंठीये भारतमावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥३४॥ संधिमिति पत्राणि बाणवच्छीघ्रगामिना प्राणहरेण वा स्रोतसानित्यवाहिना १ प्रत्यक्षं प्रत्यक्षेण ज्ञातं कालबंधनं
कालवश्यः फेनधर्मानिःसारः फलधर्मापतनशीलः २ सूच्येवांजनचूर्णस्य यथाकज्जलक्षोदस्यातिश्लक्ष्णस्य सूक्ष्माप्रयासूच्याऽपि किंचिदपचीयते एवं निमेषादपियस्यायुरपचीयते सकिमित्यव
धिप्रतिपालयेन्न कथमपीत्यध्याहृत्य योज्यं । 'चूर्णः क्षोदेक्षारमेदे' इति विश्वः शून्ये वेति पाठेऽपि सपवार्यः श्वयते प्रविशतीति शूनः स्थूलसूची 'सूत्रा' इति प्रसिद्धः अल्पः शूनः शूनीतयेति योगात्

यदा हि पूर्वनिर्कृतो निकृतेऽद्वैरं सपुष्पं सफलं विदित्वा ॥ महागुणं हरति हि पौरुषेण तदा वीरो जीवति जीवलोके २० श्रियंच लोके लभते समग्रामन्ये चास्मै शत्रवः सन्नमंते ॥
मित्राणि चैनमचिराद्भ्रजंते देवा इवेंद्र मुपजीवंति चैनम् २१ मम प्रतिज्ञां च निबोध सत्यां वृणे धर्मममृताज्जीविताच्च ॥ राज्यंच पुत्राश्च यशो धनं च सर्वं न सत्यस्य कलामु
पैति २२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनयुधिष्ठिरवाक्ये चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥३४॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ संधिं कृत्वैव कालेन ह्यंतकेन पत
त्रिणा ॥ अनंतेनाप्रमेयेण स्रोतसा सर्वहारिणा १ प्रत्यक्षं मन्यसे कालं मर्त्यैः सन्कालबंधनः ॥ फेनधर्मा महाराज फलधर्मा तथैव च २ निमिषादपि कौंतेय स्यायुर
पचीयते ॥ सूच्येवांजनचूर्णस्य किमिति प्रतिपालयेत् ३ यो नूनममितायुः स्यादथ पापप्रमाणवित् ॥ सकालं वै प्रतीक्षेत सर्वप्रत्यक्षदर्शिवान् ४ प्रतीक्ष्यमाणः
कालोनः समाराजं स्रयोदश ॥ आयुषोऽपचयं कृत्वामरणायोपनेष्यति ५ शरीरिणां हि मरणं शरीरे नित्यमाश्रितम् ॥ प्रागेव मरणात् समाद्राज्यायैव घटामहे ६ यो
नयाति प्रसंख्यानमस्पृष्टो भूमिवर्धनः ॥ आयातयित्वा वैराणि सोऽवसीदति गौरिव ७ यो नयातयते वैरमल्पसत्त्वोद्यमः पुमान् ॥ अफलं जन्मतस्याहं मन्येदुर्जात
जायिनः ८ हैरण्यो भवतो बाहू श्रुतिर्भवति पार्थिवी ॥ हत्वा द्विपंतं संग्रामे भुंक्ष्वबाहुजितं वसु ९ हत्वा वै पुरुषो राजन्निकर्तारमरिदम् ॥ अह्नाय नरकं गच्छेत्स्वर्गेणा
स्यसंसमितः १० अमर्षजो हि संतापः पावकादीप्तिमत्तरः ॥ येनाहमभिसंतप्तो नक्तं न दिवा शये ११ अयंच पार्थो विभत्सुर्वरिष्ठो ज्या विकर्षणे ॥ आस्ते परमसंत
प्तो नूनं सिंह इवाशये १२ योऽयमेकोऽभिमनुते सर्वान्लोके धनुर्भृतः ॥ सोऽयमात्मजमूष्माणं महाहस्तीवयच्छति १३ नकुलः सहदेवश्च वृद्धामाता च वीरसूः ॥ तवै
व प्रियमिच्छंत आसते जडमूकवत् १४

३२

पूर्णस्येत्यपपाठः १ प्रमाणविदायुः प्रमाणज्ञः ४५ । ६ याति प्राप्नोति प्रसंख्यानं प्रकृष्टां साष्टुकार्तिं यतोऽस्पृष्टः शौर्याद्यभावादितरैरविदितः भूमिवर्धनो भूमिर्हिसकः भूमेर्भारभूतइत्यर्थः अया
तयित्वा अनिस्तीर्य गौर्बलीवर्द्धव सोऽप्यशक्तश्चेत्त गोपुसंख्यानं स्पृष्टतां वाऽप्यप्राप्तुवन्भूमेर्भारभूतो भवति ७ दुर्जातजायिनो कुजन्मभाजः ८ हैरण्यो हि रण्यस्वामिनौ श्रुतिः कीर्तिः पार्थिवीष्टयो
राज्ञ इवेत्यर्थः ९ निकर्तारं वंचकं अह्नाय सद्यः सनरकमापदं १० । ११ आशये स्वस्थाने १२ अभिमनुते हिनस्ति । 'यदिवेममभिसंत्येकनीयोऽन्नं करिष्ये' इति बृहदारण्यकादावाभिपूर्वस्य
मन्यतेर्हि सार्थत्वदृष्टेः इमप्रथमजं सूक्ष्मं बीजभूतमिति श्रुतिपदस्यार्थः आत्मजं चित्तजमूष्माणं तापं १३ । १४

प्रतिविध्यतः प्रतिविध्यस्यमाताद्वीपदी १५ । १६ । १७ घृणाविष्टः कथं सत्यं त्यजेयमिति लज्जया व्याप्तः आनृशं स्यात्पालुत्वात् १८ मंदकस्य कृत्स्नतमंदस्य अनुवाको गुरुक्तिमनुवचनं तेन
हता अर्थज्ञानशून्यस्य वेदान्तरमात्राभ्यासिनः १९ घृणीदयालुः जायथाः जातोऽसि २० । २१ आस्तेषु षण्णो मृतोऽसि पीठसर्पवदजगरवत् २२ अज्ञातवासस्य दुष्करत्वमाह घृणानामिति २३

सर्वेते प्रियमिच्छंति बांधवाः सहसृजयैः ॥ अहमेकेश्वरसंतप्तो माताच प्रतिविध्यतः १५ प्रियमेव तु सर्वेषां यद्ग्रीष्म्युत्किंचन ॥ सर्वे हि व्यसनं प्राप्ताः सर्वे युद्धाभिनंदि
नः १६ नातः पापीयसीकाचिदापद्राज न भविष्यति ॥ यत्रोनीचैरल्पबलैराज्यमाच्छिद्य भुज्यते १७ शीलदोषादृणाविष्ट आनृशं स्यात्परंतप ॥ क्लेशांस्तिति
क्षमे राजन्नान्यः कश्चित्प्रशंसति १८ श्रोत्रियस्येव ते राजन्मंदकस्याविपश्चितः ॥ अनुवाकहता बुद्धिर्नैषात्त्वार्थदर्शिनी १९ घृणी ब्राह्मणरूपोऽसि कथं क्षत्रेषु जा
यथाः ॥ अस्यां हियो नौ जायंते प्रायशः क्रूरबुद्धयः २० अश्रौषीस्वराजधर्मानयथा वै मनुरब्रवीत् ॥ कूरान्निष्ठसंपन्नान् विहितान् शमात्मकान् २१ धार्तराष्ट्रान्म
हाराजक्षमसे किंदुरात्मनः ॥ कर्तव्ये पुरुषव्याघ्रकिमास्ते पीठसर्पवत् २२ बुद्ध्या वीर्येण संयुक्तः श्रुतेनाभिजनेन च ॥ तृणानां मुष्टिनैकेन हिमवतं च पर्वतम् २३
छन्नमिच्छसि कौतेययोऽस्मान् संवर्तुमिच्छसि ॥ अज्ञातचर्या गूढेन पृथिव्यां विश्रुतेन च २४ दिवीवपार्थसूर्येण न शक्या चरितुं त्वया ॥ बृहच्छाल इवानूपेशाखापु
ष्पपलाशवात् २५ हस्तीश्वेत इवाज्ञातः कथं जिष्णुश्चरिष्यति ॥ इमौ च सिंहसंकाशौ भ्रातरौ सहितौ शिशू २६ नकुलः सह देवश्च कथं पार्थ चरिष्यतः ॥ पुण्यकीर्तीरा
जपुत्रीद्रौपदीवीरसूरियम् २७ विश्रुता कथमज्ञाता कृष्णा पार्थ चरिष्यति ॥ मां चापिराज न जानंति ह्याकुमारमिमाः प्रजाः २८ नाज्ञातचर्या पश्यामि मेरोरिवानिगू
हनम् ॥ तथैव बहवोऽस्माभीराष्ट्रेभ्यो विप्रवासिताः २९ राजानो राजपुत्राश्च घृतराष्ट्रमनुव्रताः ॥ नहितेऽप्युपशाम्यंति निरुतावानिराकृताः ३० अवश्यं तैर्निक
र्तव्यमस्माकं तपित्यैषिभिः ॥ तेऽप्यस्मासु प्रयुंजीरन् प्रच्छन्नान् सुबहुं श्वरान् ॥ आचक्षीरं श्वनो ज्ञात्वा ततः स्यात्सुमहद्भयम् ३१ अस्माभिरुपिताः सम्यग्वनेमा
सास्त्रयोदश ॥ परिमाणेन तान्पश्यतावतः परिवत्सरान् ३२ अस्ति मासः प्रतिनिधिर्यथा प्राहुर्मनीषिणः ॥ पूतिकानिवसोमस्य तथेदं क्रियतामिति ३३ अथ
वाऽनडुहेराजन्साधवेसाद्युवाहिने ॥ सौहित्यदानादेतस्मादेनसः प्रतिमुच्यते ३४ तस्माच्छत्रुवधे राजन क्रियतां निश्चयस्त्वया ॥ क्षत्रियस्य हि सर्वस्य नान्यो ध
र्मोऽस्ति संयुगात् ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि भीमवाक्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

संवर्तुसंवरीतुं छादितुं २४ अनूपे बहुजले देशे २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० निकर्तव्यं नीचं सूचनादिकर्मकर्तव्यं ३१ । ३२ 'यो मासः संवत्सरः' इति श्रुतेर्मासः प्रतिनिधिः संवत्सरस्या
स्ति । 'सोमाभावे पूतिकानभिषुण्णयात्' इति श्रुतेः पूतिकाः सोमस्य प्रतिनिधयः ३३ 'अनडुहे पूर्णघासमुपाहृत्या नृतान्मुच्यते' इति धर्मशास्त्रोक्तं प्रायश्चित्तं वा कर्तव्यमित्याहायवेति सौहित्यमातृ
प्रिमोजनंतस्य दानात् एतस्मात् मिथ्यावाद्कृतादेनसः पापात् ३४ । ३५ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभाष्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

भीमसेनेति १ आयत्यामुत्तरकाले तदात्त्वर्तमानकाले यस्तान्पश्यति २ जानमानो जानन् । अम्बिकरणत्वमार्थं ३ इति कृत्यतामिति कर्तव्यतां अपदांतरमविलंबितं ४ समादत्स्वांगी
कुरु ५ व्यथंते व्यथयंति ६ सुमंत्रितेशो मनमंत्रे क्रियमाणे सति सुविक्रांते उत्कर्षेणोपस्थिते सुकृते पुण्यकर्मणि सुविचारिते निश्चिते सति चकारोयवर्थे ७ बलं शरीरं सामर्थ्यं दपोर्गर्वस्ताभ्या

वैशंपायन उवाच ॥ ॥ भीमसेन वचः श्रुत्वा कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ निःश्वस्य पुरुषव्याघ्रसंप्रदध्यौ परंतपः १ श्रुता मे राजधर्माश्च वर्णानां च विनिश्चयाः ॥
आयत्यां च तदात्वे च यः पश्यति स पश्यति २ धर्मस्य जानमानोऽहं गतिमश्यां सुदुर्विदां ॥ कथं बलात् करिष्यामि मेरोरिव विमर्दनम् ३ समुहूर्तमिव ध्यात्वा विनिश्चि
त्येति कृत्यतां ॥ भीमसेनमिदं वाक्यमपदांतरमब्रवीत् ४ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदासि भारत ॥ इदमन्यत्समादत्स्व वाच्यं मे वाच्यकोविद ५
महापापानि कर्माणि यानि केवलसाहसात् ॥ आरभ्यंते भीमसेन व्यथते तानि भारत ६ सुमंत्रिते सुविक्रांते सुकृते सुविचारिते ॥ सिद्धयंत्यर्था महाबाहो देवं चात्र प्रद
क्षिणम् ७ यत्तु केवलचापल्याद्वलदपोत्थितः स्वयम् ॥ आरब्धव्यमिदं कार्यमन्यसे श्रुणु तत्र मे ८ भूरिश्रवाः शलश्चैव जलसंधश्च वीर्यवान् ॥ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च द्रो
णपुत्रश्च वीर्यवान् ९ धार्तराष्ट्रादुराधर्षादुर्योधनपुरोगमाः ॥ सर्वे एव कृतास्त्राश्च सततं चाततायिनः १० राजानः पार्थिवाश्चैव येऽस्माभिरुपतापिताः ॥ संश्रिताः
कौरवपक्षं जातस्नेहाश्च तं प्रति ११ दुर्योधनहिते युक्तान तथाऽस्मासु भारत ॥ पूर्णकोशाबलोपेताः प्रयतिष्यंति संगरे १२ सर्वे कौरवसैन्यस्य सपुत्रामात्यसैनिकाः
संविभक्ता हि मात्राभिर्भोगैरपि च सर्वशः १३ दुर्योधनेन ते वारिमानिताश्च विशेषतः ॥ प्राणांस्त्वक्षयंति संग्रामे इति मे निश्चितामतिः १४ समायद्यपि भीष्मस्य वृ
त्तिरस्मासु तेषु च ॥ द्रोणस्य च महाबाहो कृपस्य च महात्मनः १५ अवश्यं राजपिंडस्तैर्निर्वेश्य इति मे मतिः ॥ तस्मात्क्षयंति संग्रामे प्राणानपि सुदुस्त्यजान् १६
सर्वे दिव्यास्त्रविद्वांसः सर्वे धर्मपरायणाः ॥ अजेयाश्चेति मे बुद्धिरपि देवैः सवासवैः १७ अमर्षी नित्यं संरब्धस्तत्र कर्णो महारथः ॥ सर्वास्त्रविदनाष्ट्रयो ह्यभेद्यकवचा
वृतः १८ अनिर्जित्यरणे सर्वाने तान् पुरुषसत्तमान् ॥ अशक्यो ह्यसहायेन हंतुं दुर्योधनस्त्वया १९ न निद्रामधिगच्छामि चिंतयानो वृकोदर ॥ अतिसर्वान्धनुर्ग्रा
हान्मूतपुत्रस्य लाघवम् २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतद्ब्रुवन्माज्ञाय भीमसेनोऽत्यमर्षणः ॥ बभूव विमनास्त्रस्तो न चैवो वाचकिंचन २१ तयोः संवदतोरेवं
तदापांडवयोर्द्वयोः ॥ आजगाम महायोगी व्यासः सत्यवतीसुतः २२ सोऽभिगम्य यथान्यायं पांडवैः प्रतिपूजितः ॥ युधिष्ठिरमिदं वाक्यमुवाच वदतां वरः २३
॥ व्यास उवाच । युधिष्ठिर महाबाहो बोधिते हृदयस्थितम् ॥ मनीषया ततः क्षिप्रमागतोऽस्मि न रर्षभ २४ भीष्माद्रोणात्कृपात्कर्णाद्द्रोणपुत्राच्च भारत ॥ दुर्यो
धनात्पुत्रसुतात्तथा दुःशासनादाप २५

मुत्थितः प्रवृत्तः ८ । ९ । १० । ११ । १२ सैन्यस्य सैन्यसं

वधिनः सर्वे मात्राभिरंशपरिच्छेदैः १३ । १४ । १५ राजपिंडो राजदत्तो ग्रासो निर्वेश्य आनृण्यार्थं शोधनीयः १६ । १७ । १८ । १९ लाघवं शीघ्रताम् २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० साधयिष्यातिराज्यं ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ उपयोगोव्ययः वीरुधप्रदानवत्यः औषध्यः फलपाकांताः ३७ । ३८ अनुज्ञायपुत्रा ३९ ब्रह्ममंत्रं ४०
 ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभाष्येपट्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ कस्यचित्कस्मिंश्चित् १ । २ वनवासं द्रौपदीवियोगं । 'गृहिणीगृहमुच्यते' इतिस्मृ
 यतेभयममित्रग्रहदिसंपरिवर्तते ॥ तत्तेऽहंनाशयिष्यामिविधिदृष्टेनकर्मणा २६ तच्छ्रुत्वाघृतिमास्थायकर्मणाप्रातेपादय ॥ प्रतिपाद्यतुराजेंद्रततःक्षिप्रंज्वरं
 जहि २७ ततएकांतमुन्नीयपाराशर्योयुधिष्ठिरम् ॥ अब्रवीदुपपन्नार्थमिदंवाक्यविशारदः २८ श्रेयसस्तेपरःकालःप्राप्तोभरतसत्तम ॥ येनाभिभाविताशत्रून्
 रणेपार्थोधनुर्द्धरः २९ गृहाणेमांमयाप्रोक्तांसिद्धिंमूर्तिमतीमिव ॥ विद्याप्रतिस्मृतिनामप्रपन्नायब्रवीमिते ३० यामवाप्यमहाबाहुर्जुनःसाधयिष्यति ॥ अस्त्र
 हेतोर्महेंद्रं च रुद्रं चैवाभिगच्छतु ३१ वरुणं च कुबेरं च धर्मराजं च पांडव ॥ शक्रो ह्येष सुरान्द्रुष्टं तपसा विक्रमेण च ३२ ऋषिरेष महातेजानारायणसहायवान् ॥ पु
 राणःशाश्वतो देवस्त्वजेयोजिष्णुरच्युतः ३३ अस्त्राणां द्राक्ष रुद्राच्च लोकपालेभ्य एव च ॥ समादाय महाबाहुर्महत्कर्म करिष्यति ३४ वनादस्माच्चकौ ते यवनमन्य
 द्विचित्यताम् ॥ निवासार्थाय यद्युक्तं भवेद्द्रुःपृथिवीपते ३५ एकत्र चिरवासो हि न प्रीतिजननो भवेत् ॥ तापसानां च सर्वेषां भवेदुद्वेगकारकः ३६ मृगाणामुपयोग
 श्ववीरुदौषधिसंशयः ॥ विभर्षिचवहून्विप्रान्देवेदांगपारगान् ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा प्रपन्नाय शुचये भगवान्प्रभुः ॥ प्रोवाच लोकतत्त्वज्ञो योगी
 विद्यामनुत्तमाम् ३८ धर्मराजाय धीमान्सव्यासः सत्यवतीसुतः ॥ अनुज्ञाय चकौ ते यंतत्रैवांतरधीयत ३९ युधिष्ठिरस्तु धर्मात्मा तद्ब्रह्म मनसा यतः ॥ धारया
 मासमेधावीकालेकाले सदाऽभ्यसन् ४० सव्यासवाक्यमुदितो वनाद्धैतवनात्ततः ॥ ययौ सरस्वतीकूले काम्यकं नामकाननम् ४१ तमन्वयुर्महाराज शिक्षाक्षरवि
 शारदाः ॥ ब्राह्मणास्तपसा युक्ता देवैर्द्रुमृषयो यथा ४२ ततः काम्यक्रमासाद्य पुनस्ते भरतर्षभ ॥ न्यविशंत महात्मानः सामात्याः सपरिच्छदाः ४३ तत्र ते न्यव
 सन् राजन् किंचित्कालं मनस्विनः ॥ धनुर्वेदपरावीराः शृण्वंतो वेदमुत्तमम् ४४ चरंतो मृगयानित्यं शुद्धैर्वाणैर्मृगार्थिनः ॥ पितृदेवतविप्रेभ्यो निर्वपंतो यथाविधि ४५
 ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनां काम्यकवनगमने षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कस्यचित्त्वथ कालस्य धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥
 संस्मृत्य मुनि संदेशमिदं वचनमब्रवीत् १ विविके विदितप्रज्ञमर्जुनं पुरुषर्षभ ॥ सांत्वपूर्वास्मितं कृत्वा पाणिनापरिसंस्पृशन् २ समुहूर्तमिव ध्यात्वा वनवासमरिं द
 मः ॥ धनं जयं धर्मराजो रहसीदमुवाच ह ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भीष्मेद्रोणे कृपे कर्णेद्रोणे पुत्रे च भारत ॥ धनुर्वेदश्चतुष्पाद एतेष्वद्य प्रतिष्ठितः ४ दैवं ब्राह्मणानुर्ष
 च सयत्नं सचिकित्सितम् ॥ सर्वास्त्राणां प्रयोगं च अभिजानंति कृत्स्नशः ५

तेः ३ चतुष्पादः आदानसंधानविसर्गसंहाराश्चत्वारः पादा यस्य ४ दैवमिदं वरुणाद्यं ब्राह्मं ब्रह्माद्यं मानुषं धनुर्वाणादि यत्नो ग्रहणधारणप्रयोगरूपः चिकित्सापरप्रयुक्ताना
 मेषांप्रतीकारः एवंचैव सर्वास्त्राणां प्रयोगमभितः साकल्येन जानंति ५

गुरुवत्गुरुधिव ६ शांतिदोषपरिहारं कर्तुं व्यवहरंतियतंते ७ शक्तिसामर्थ्यनहापयिष्यंतितस्याजविष्यंस्थपितु उहीपयिष्यंति ८ । ९ उपनिषत्तरहस्यविद्यां १० । ११ प्रतिपालय प्राप्नुहि
 १२ मार्गनददत् अददत् १३ बलं सर्वास्त्ररूपं १४ ततः शक्रात् १५ दीक्षितः स्वीकृतव्रतः अध्यापयत विद्यया योजितवान् १६ अनुजज्ञे गमनायानुज्ञातवान् १७ । १८ । १९ । २० । २१
 ते सर्वे घृतराष्ट्रस्य पुत्रेण परिसांत्विताः ॥ संविभक्ताश्चतुष्टाश्च गुरुवत्तेषु वर्तते ६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि अर्जुनां काम्यकवनगमने षट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
 त्युत ७ शक्तिं नहापयिष्यंतिते काले प्रतिपूजिताः ॥ अद्यचेयं महीकृत्स्नादुर्योधनवशानुगा ८ सग्रामनगरापार्थससागरवनाकरा ॥ भवानेव प्रियोऽस्माकं त्वयि
 भारः समाहितः ९ अत्र कृत्यं प्रपश्यामि प्राप्तकालमरिंदम ॥ कृष्णद्वैपायनात्तात गृहीतोपनिषन्मया १० तथा प्रयुक्तया सम्यक्जगत्सर्वप्रकाशते ॥ तेन त्वं ब्र
 ह्मणा तात संयुक्तः सुसमाहितः ११ देवतानां यथा कालं प्रसादं प्रतिपालय ॥ तपसा योजयात्मानमुग्रेण भरतर्षभ १२ धनुष्मान्कवचीखड्गामुनिःसाधुव्रते स्थितः ॥
 न कस्यचिद्दन्मार्गं गच्छतातोत्तरां दिशम् १३ इंद्रे ह्यस्त्राणि दिव्यानि समस्तानि धनं जय ॥ वृत्राद्भैतैर्बलं देवैस्तदाशक्रे समर्पितम् १४ तान्येकस्थानि सर्वाणि
 ततस्त्वं प्रतिपत्स्यसे ॥ शक्रमेव प्रपद्यस्व सतेऽस्त्राणि प्रदास्यति १५ दीक्षितोऽद्यैव गच्छत्वं द्रुष्टुं देवं पुरंदरम् ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा धर्मराजस्तमध्या
 पयत्प्रभुः १६ दीक्षितं विधिनाऽतेन घृतवाक्रायमानसम् ॥ अनुजज्ञे तदा वीरं भ्राता भ्रातरमग्रजः १७ निदेशाद्धर्मराजस्य द्रष्टुकामः पुरं बरम् ॥ धनुर्गांडीवमा
 दाय तथाऽक्षय्यमहेषुधी १८ कवचीसतलत्राणो बद्धगोधांगुलित्रवान् ॥ हुत्वाग्निं ब्राह्मणात्रिष्वैः स्वस्तिवाच्यमहाभुजः १९ प्रातिष्ठत महाबाहुः प्रगृहीतशरास
 नः ॥ वधाय धार्तराष्ट्राणां निःश्वस्योर्ध्वमुदीक्ष्य च २० तं दृष्ट्वा तत्रकौतियं प्रगृहीतशरासनम् ॥ अब्रुवन् ब्राह्मणाः सिद्धाभूतान्यंतर्हितानि च २१ क्षिप्रमा मुहि
 कौतियमनसायद्यदिच्छसि ॥ अब्रुवन् ब्राह्मणाः पार्थमितिकृत्वा जयाशिषः २२ संसाधयस्व कौतियं भ्रुवोऽस्तु विजयस्तव ॥ तंतथा प्रस्थितं वारं शालस्कंधोरुमर्जुनम्
 २३ मनां स्यादाय सर्वेषां कृष्णावचनमब्रवीत् ॥ कृष्णो वाच ॥ यत्केकुंती महाबाहो जातस्यैच्छद्वनं जय २४ तत्तेऽस्तु सर्वकौतियं यथा च स्वयमिच्छसि ॥ माऽ
 स्माकं क्षत्रियकुले जन्मकाश्चिदवाप्नुयात् २५ ब्राह्मणेभ्यो न मोनित्यं येषां भिक्षेण जीविका ॥ इदं मे परमं दुःखं यः स पापः सुयोधनः २६ दृष्ट्वा मांगौरिति प्राह प्रहसन्
 राजसंसदि ॥ तस्माद्दुःखादिदं दुःखं गरीय इति मे मतिः २७ यत्तत्परिषदो मध्ये बह्वयुक्तमभाषत ॥ नूनं ते भ्रातरः सर्वे त्वत्कथाभिः प्रजागरे २८ रंस्यंते वीरकर्मा
 णिकथयंतः पुनः पुनः ॥ नैव नः पार्थभोगेषु न धनेनोत जीविते २९ तुष्टिं बुद्धिर्भवित्रीवात्वायि दीर्घप्रवासिनि ॥ त्वयिनः पार्थसर्वेषां सुखदुःखसमाहिते ३० जीवितं
 मरणं चैव राज्यमैश्वर्यमेव च ॥ आपृष्टो मेऽसि कौतियं स्वस्ति प्राप्नुहि भारत ३१

इति वक्ष्यमाणं सुवचनं २२ । २३ यत्संगलं ते तव २४ २५ २६ गौरिति बभूवुः न भोग्येत्पुपहासः २७ अभाषत शत्रुर्धत्तस्मात्तुःस्त्रादिदं त्वद्वियोगजमिति पूर्वोक्तसंबंधः २८ । २९ । ३० । ३१

३२ तवत्वाम् ३३ ज्येष्ठापचायीज्येष्ठपूजनशीलः । ज्येष्ठापचायीतिपाठे ज्येष्ठद्विकरणशीलः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ शुद्धिमणोबलिनः । शुद्धमितिबलन.भेतियास्कः ३८ । ३९ । ४०

बलवाद्भिर्विरुद्धं न कार्यमेतत्त्वयाऽनघ ॥ प्रयाह्यविघ्नेनैवाशुविजयाय महाबल ॥ नमोधात्रेविधात्रेचस्वस्तिगच्छह्यनामयम् ३२ ह्रीःश्रीःकीर्तिद्युतिःपुष्टिरुमा
लक्ष्मीःसरस्वती ॥ इमावैतवपांथस्यपालयंतुधनंजय ३३ ज्येष्ठापचापीज्येष्ठस्यधातुर्वचनकारकः ॥ प्रपद्येऽहंवसूनुद्रानादित्यान्समरुद्गणान् ३४ विश्वेदेवा
स्तथासाध्यान्शांत्यर्थभरतर्षभ ॥ स्वस्तितेऽस्त्वांतरिक्षेभ्यःपार्थिवेभ्यश्चभारत ३५ दिव्येभ्यश्चैवभूतेभ्योयेचान्येपरिपंथिनः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽ
शिषःकृष्णाविररामयशस्विनी ३६ ततःप्रदक्षिणं कृत्वाभ्रातृन्धौम्यंचपांडवः ॥ प्रातिष्ठतमहाबाहुःप्रगृह्यरुचिरंधनुः ३७ तस्यमार्गादपाक्रामन्सर्वभूतानिग
च्छतः ॥ युक्तस्यैद्रेणयोमेनपराक्रांतस्यशुष्मिणः ३८ सोऽगच्छत्पर्वतांस्ताततपोधननिषेवितान् ॥ दिव्यंहैमवतंपुण्यंदेवजुष्टंपरंतपः ३९ अगच्छत्पर्वतं
पुण्यमेकाह्वैवमहामनाः ॥ मनोजवगतिभूत्वायोगयुक्तोयथाऽनिलः ४० हिमवंतमतिक्रम्यगंधमादनमेवच ॥ अत्यक्रामत्सदुर्गाणिदिवारात्रमतंद्रितः ४१ इं
द्रकीलंसमासाद्यततोऽतिष्ठद्धनंजयः ॥ अंतरिक्षेऽतिशुश्रावतिष्ठेतिस्वचस्तदा ४२ तच्छ्रुत्वासर्वतोदृष्टिंचारयामासपांडवः ॥ अथापश्यत्सव्यसाचीवृक्षमूले
तपस्विनम् ४३ ब्राह्मयाश्रियादीप्यमानं पिंगलंजटिलं कशम् ॥ सोऽब्रवीदर्जुनंतत्रस्थितं दृष्ट्वा महातपाः ४४ कस्त्वंतातेहसंप्राप्तो धनुष्मान्कवचीशरी ॥ निबद्धासि
तलत्राणःक्षत्रधर्ममनुव्रतः ४५ नेहशस्त्रेणकर्तव्यंशांतानामेष आलयः ॥ विनीतक्रोधहर्षाणांब्राह्मणानांतपस्विनाम् ४६ नेहास्तिधनुषाकार्यंनसंग्रामोऽत्रकीर्त्तये
त् ॥ निक्षिपैतद्धनुस्तातप्राप्तोऽसिपरमांगतिम् ४७ ओजसातेजसावीरयथानान्यःपुमानक्वचित् ॥ तथाहसन्निवाभीक्ष्णंब्राह्मणोऽर्जुनमब्रवीत् ॥ नचैनंचाल
यामासधैर्यात्सुष्टतनिश्चयम् ४८ तमुवाचततःप्रीतःसद्विजःप्रहसन्निव ॥ वरं वृणीष्वभद्रंते शक्रोऽहमरिसूदन ४९ एवमुक्तःसहस्राक्षंप्रत्युवाचधनंजयः ॥ प्रां
जलिःप्रणतोभूत्वाशूरःकुरुकुलोद्ग्रहः ५० ईप्सितोह्येपवैकामोवरंचैनंप्रयच्छमे ॥ त्वतोऽद्यभगवन्नस्रं कृत्स्नमिच्छामिवेदितुम् ५१ प्रत्युवाचमहेंद्रस्तंप्रीतात्माप्रहस
न्निव ॥ इहप्राप्तस्यकिंकार्यमस्त्रैस्तवधनंजय ५२ कामान्वृणीष्वलोकांस्त्वंप्राप्तोऽसिपरमांगतिम् ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचसहस्राक्षंधनंजयः ५३ नलोभात्रपुनःकामात्र
देवत्वंपुनःसुखम् ॥ नचसर्वामैरैश्वर्यकामयोत्रिदशाधिप ५४ भ्रातृस्तांस्विपिनेत्यक्त्वाविरमप्रतियात्यच ॥ अकीर्त्तिसर्वलोकेषुगच्छेयंशाश्वतीःसमाः ५५ एवमुक्तःप्रत्यु
वाचवृत्रहापांडुनंदनम् ॥ सांत्वयन्शुक्लक्षणावाचासर्वलोकनमस्कृतः ५६ यदाद्रक्ष्यति ॥ त्वंशुक्लधरंशिवम् ॥ तदादातास्मितेतातदिव्यान्धस्त्राणिसर्वशः ५७

४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । विनीतो जितौ क्रोधहर्षो वैः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ कामान्काम्यंत इति व्युत्पत्त्या इष्टान् लोकान्भोगान् ५३ नलोभात्रपुनःकामादिति
नशब्दौवाशब्दाथौ लोभाद्वाकामाद्वैत्यर्थः ५४ अप्रतियात्यानिस्तीर्थ एतेन ज्येष्ठभ्रात्रादिसेवनमैद्रपदमासावापि नोपेक्षणीयमित्युक्तम् ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ इत्यारण्यकेपर्वणि नैलकंठीयेभारतमावदीपसप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ मगवन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ दैन्यहर्षातिविस्मयात् दैन्यं नाश भयात् हर्षो महादेवप्रतिभटत्वात् वि
क्रियतां दर्शनेयत्नो देवस्य परमेष्ठिनः ॥ दर्शनात्तस्य कौंतेयसंसिद्धः स्वर्गमेप्यसि ५८ इत्युक्त्वा फाल्गुनं शक्रो जगामादर्शनं पुनः ॥ अर्जुनोऽप्यथ तत्रैव तस्थौ यो
गसमन्वितः ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि अर्जुनाभिगमनपर्वणि इंद्रदर्शने सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ समाप्तं चार्जुनाभिगमनपर्व ॥ अथ कैरा
तपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि पार्थस्य आक्लिष्टकर्मणः ॥ विस्तरेण कथामेतां यथास्त्राप्युपलब्धवान् १ यथाच पुरुषव्याघ्रो दीर्घबाहुर्धनंज
यः ॥ वनं प्रविष्टस्तेजस्वी निर्भनुष्यमभीतवत् २ किंच तेन कृतं तत्र वसता ब्रह्मवित्तम् ॥ कथंच भगवान्स्थानुर्देवराजश्च तोषितः ३ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं त्वत्प्र
सादाह्विजोत्तम ॥ त्वंहिसर्वज्ञादिव्यंच मानुषं चैव वेत्स्यह ४ अत्यहुततमं ब्रह्मरुमहर्षणमर्जुनः ॥ भवेन सहस्रग्रामंचकारा प्रतिमंकिल ५ पुरा प्रहरतां श्रेष्ठः संग्रामे
ष्वपराजितः ॥ यच्छ्रुत्वा नरसिंहानां दैन्यहर्षातिविस्मयात् ६ शूराणामपि पार्थानां हृदयानि च कंपिरे ॥ यद्यच्छ्रुतवानन्यत्पार्थस्तदसि लंबद ७ न ह्यस्य नि
दितं जिष्णोः सुसूक्ष्ममपिलक्षये ॥ चरितं तस्य शूरस्य तन्मे सर्वप्रकीर्तय ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कथयिष्यामि ते तात कथामेतां महात्मनः ॥ दिव्यां पौरवशा
ईलमहतीमद्रुतोपमाम् ९ गात्रसंस्पर्शसंबद्धां ऽयं वकेण सहानघ ॥ पार्थस्य देवदेवेन शृणु सम्यक् समागमम् १० युधिष्ठिरनियोगात्सजगामा मित विक्रमः ॥ शक्रं
सुरेश्वरं द्रष्टुं देवदेवं च शंकरम् ११ दिव्यं तद्धनुरादाय खड्गं च कनकत्सरुम् ॥ महाबलो महाबाहुरर्जुनः कार्यसिद्धये १२ दिशं ह्युदीचीं कौरव्यो हिमवच्छिखरं प्रति ॥
ऐंद्रिगस्थिरमनाराजन्सर्वलोकमहारथः १३ त्वरया परया युक्तस्तपसेष्टतनिश्चयः ॥ वनकंठकितं घोरमेक एवान्वपद्यत १४ नानापुष्पफलोपेतं नानापक्षिनि
षेवितम् ॥ नानामृगगणाकीर्णसिद्धचारणसेवितम् १५ ततः प्रयाते कौंतेये वनं मानुषवर्जितम् ॥ शंखानां पटहानां च शब्दः समभवद्विधि १६ पुष्पवर्षं चानु मह
त्रिपपातमहीतले ॥ मेघजालंच विततं छादयामास सर्वतः १७ सोऽतीत्य वनदुर्गाणि सन्निकर्षे महागिरेः ॥ शुशुभे हिमवत्पृष्ठे वसमानोऽर्जुनस्तदा १८ तत्रापश्य
द्रुमान्फुल्लान्विहगैर्वल्गुनादितान् ॥ नदीश्वविपुलावतां वैदूर्यविमलप्रभाः १९ हंसकारं डवोद्गीताः सारसाभिरुतास्तथा ॥ पुंस्को किल रुताश्चैव कौंचवर्हिणना
दिताः २० मनोहरवनोपेतास्तस्मिन्नतिरथोऽर्जुनः ॥ पुण्यशीतामलजलाः पश्यन्प्रीतमनाऽभवत् २१ रमणीये वनोद्देशे रममाणोऽर्जुनस्तदा ॥ तपस्युग्रवर्त
मान उग्रतेजामहामनाः २२ दर्भचिरं निवस्यथ दंडाजिनविभूषितः ॥ शीर्णचपतितं भूमौ पर्णसमुपयुक्तवान् २३

स्मयस्तत्प्रसादेना लौकिकमामर्ष्यलाभात् ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ कमकत्सरं स्वर्णमुष्टिं १२ ऐंद्रिर्जुनः १३ कंठकितं कंठकाक्रांतं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ वल्गुमधुरं १९ । २०
२१ । २२ दर्भचिरं तृणमयं वासः निवस्य परिधाय समुपयुक्तवान् मुक्तवान् २३

द्विगुणेनपद्मात्रेणात्ययादतिवाहितवान् २४ । २५ निरालंबोनिराश्रयः २६ । २७ । २८ । २९ धूमाययन्धूमवतीरिवकुर्वन् ३० । ३१ । ३२ संकल्पं मनोरथं ३३ । ३४ । ३५ इत्यारण्यके

पूर्णेपूर्णेत्रिरात्रेनुमासमेकं फलाशनः ॥ द्विगुणेनहिकालेनद्वितीयमासमत्ययात् २४ तृतीयमपिमासं सपक्षेणाहारमाचरन् ॥ चतुर्थेऽथसंप्राप्तेमासेभरतसत्त
मः २५ वायुभक्षोमहाबाहुरभवत्पांडुनंदनः ॥ ऊर्ध्वबाहुर्निरालंबः पदांऽगुष्ठाग्रधिष्ठितः २६ सदोपस्पर्शनाच्चास्यवभूदुरमितौजसः ॥ विद्युदंभोरुहानेभाजटा
स्तस्यमहात्मनः २७ ततोमहर्षयः सर्वेजग्मुर्देवंपिनाकिनम् ॥ निवेदयिषवः पार्थतपस्युग्रेसमास्थितम् २८ तंप्रणम्यमहादेवंशशंसुः पार्थकर्मतत् ॥ एषपार्थो
महातेजाहिमवत्पृष्ठमास्थितः २९ उग्रेतपसिदुष्पारेस्थितो धूमाययन्दिशः ॥ तस्यदेवेशनवयंविभ्रः सर्वेचिकीर्षितम् ३० संतापयतिनः सर्वानसौसाधुनिवार्य
ताम् ॥ तेषांतद्वचनं श्रुत्वामुनीनां भावितात्मनाम् ३१ उमापतिर्भूतपातिर्वाक्यमेतदुवाचह ॥ महादेवउवाच ॥ नवोविषादः कर्तव्यः फाल्गुनंप्रतिसर्वशः ३२
शीघ्रं गच्छतसंहृष्टायथागतमंतं द्रिताः ॥ अहमस्यविजानामिसंकल्पं मनसिस्थितम् ३३ नास्यस्वर्गस्पृहाकाचित्रैश्वर्यस्य तथाऽऽयुषः ॥ यत्तस्यकांक्षितं सर्वं
तत्करिष्येऽहमद्यै ३४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाशर्ववचनमृषयः सत्यवादिनः ॥ प्रहृष्टमनसोजग्मुर्यथास्वान्पुनरालयान् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते आर
ण्यके पर्वणि कैरातप० मुनिशंकरसंवादे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेषुतेषुसर्वेषु तपस्विषुमहात्मसु ॥ पिनाकपाणिर्भगवान्सर्वपापहरोहरः
१ कैरातं वेषमास्थाय कांचनद्रुमसन्निभम् ॥ विभ्राजमानो विपुलोगिरिर्भूरुवापरः २ श्रीमद्गुरुपादाय शरांश्चाशीविषोपमान् ॥ निष्पपातमहावेगोदहनोदे
हवानिव ३ देव्यासहोमयाश्रीमानसमानव्रतवेषया ॥ नानावेषधरैर्हृष्टैर्भूतैरनुगतस्तदा ४ किरातवेषसंछन्नः स्त्रीभिश्चापिसहस्रशः ॥ अशोभततदारा न्न
सदेशोऽतीवभारत ५ क्षणेनतद्वनं सर्वनिःशब्दमभवत्तदा ॥ नादः प्रस्रवणानांचपक्षिणांचाप्युपारमत ६ ससन्निकर्षमागम्यपार्थस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ मूकं नाम
दनोः पुत्रं ददर्शाहुतदर्शनम् ७ वाराहरूपमास्थाय तर्कयंतमिवार्जुनम् ॥ हंतुं परं दीप्यमानं तमुवाचाथ फाल्गुनः ८ गांडीवधनुरादाय शरांश्चाशीविषोपमान् ॥
सज्यंधनुर्वरं कृत्वा ज्याघोषेणानिनादयन् ९ यन्मांप्रार्थयसे हंतुमनागसमिहागतम् ॥ तस्मात्त्वां पूर्वमेवाहं नेताऽद्ययमसादनम् १० दृष्ट्वा तंप्रहरिष्यंतं फाल्गुनं
दृढघन्विनम् ॥ किरातरूपीसहसवारयामासशंकरः ११ मयैपप्रार्थितः पूर्वमिद्रकीलसमप्रभः ॥ अनादृत्य च तद्वाक्यं प्रजहाराथ फाल्गुनः १२ किरातश्च समं
तस्मिन्नेकलक्ष्ये महाद्युतिः ॥ प्रमुमोचाशनिप्रख्यं शरमग्निशिखोपमम् १३ तौमुक्तौ सायकौ ताभ्यां समंतत्रनिपेततुः ॥ मूकस्य गात्रे विस्तीर्णैर्शैलसंहनने तदा १४

पर्वणि नैलकंठीये भारतभावे दीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ गतेषु तेषु १ । २ । ३ भूतैः प्रमथारुचैः स्वपार्थदैः ४ । ५ । ६ । ७ अर्जुनं हंतुं तर्कयंतमिच्छंतं क्रोधेन दीप्यमानमिव ८ । ९ नेता
नेभ्यामि १० । ११ इन्द्रकीलो महिन्द्रमणिमयः पर्वतः १२ सममेककालं १३ शैलसंहनने शैलवृद्धे १४

अशनिर्भेजं वज्रं वज्रमिद्रमहरणं संनिपातोयोगः १५ सदानवः राक्षसमिव १६ । १७ । १८ । १९ अभिपन्नः परिगृहीतः कामाद्यदृच्छातः परिभवान्ममाभिमवाय २० । २१ । २२ मत्कृते
यथाऽशनेर्विनिर्घोषो वज्रस्येव च पर्वते ॥ तथातयोः सन्निपातः शरयोरभवत्तदा १५ सविद्धो बहुभिर्वाणैर्दीप्तास्यैः पन्नगैरिव ॥ ममारराक्षसं रूपं भूयः कृत्वा विभीष
णम् १६ सददर्शततो जिष्णुः पुरुषं कांचनप्रभम् ॥ किरातवेषसंछन्नं स्त्रीसहायमभिन्ना १७ तमब्रवीत्प्रीतमनाः कौतेयः प्रहसन्निव ॥ कोभवानटते शून्ये वने स्त्री
गणसंवृतः १८ नत्वमस्मिन्वने घोरे विभेषिकनकप्रभ ॥ किमर्थं च त्वया विद्धो वराहो मत्परिग्रहः १९ मयाऽभिपन्नः पूर्वमिद्राक्षसोऽयमिहागतः ॥ कामात्परिभवा
द्वापिनमेजीवन्विमोक्ष्यसे २० नह्येषमृगयाधर्मायस्त्वयाऽद्यकृतो मयि ॥ तेनत्वांशं शयिष्यामि जीवितात्पर्वताश्रयम् २१ इत्युक्तः पांडवेन किरातः प्रहसन्नि
व ॥ उवाच श्लक्ष्णयावाचा पांडवं सव्यसाचिनम् २२ नमत्कृते त्वया वीरभीः कार्यावनमंतिकात् ॥ इयं भूमिः सदाऽस्माकमुचिता वसतां वने २३ त्वया तु दुष्करः
कस्मादिहवासः प्ररोचितः ॥ वयंतु बहुमत्त्वेऽस्मिन्निवसामस्तपोधन २४ भवांस्तु कृष्णवर्त्माभः सुकुमारः सुखोचितः ॥ कथं शून्यमिमं देशमेकाकी विचरिष्य
ति २५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ गांडीवमाश्रयं कृत्वानाराचांश्चाग्निसन्निभान् ॥ निवसामि महारण्ये द्वितीय इव पावकिः २६ एष चापिमया जंतुर्भृगुरूपं समाश्रितः ॥
राक्षसो निहतो घोरो हंतुं मामिह चागतः २७ ॥ किरातउवाच ॥ मयैषधन्वनिर्मुक्तैस्ताडितः पूर्वमेव हि ॥ बाणैरभिहतः शेते नीतश्च यमसादनम् २८ ममैष ल
क्ष्यभूतो हि मम पूर्वपरिग्रहः ॥ ममैव च प्रहारेण जीविताद्द्वयपरोपितः २९ दोषान्स्वात्रार्हसेऽन्यस्मै वक्तुं स्वबलदर्पितः ॥ अवलिप्तोऽसिमंदात्मन्नमेजीवन्विमोक्ष्य
से ३० स्थिरो भवस्व मोक्ष्यामि सायकानशनीनिव ॥ घटस्वपरयाशक्त्या मुंचत्वमपि सायकान् ३१ तस्य तद्वचनं श्रुत्वा किरातस्यार्जुनस्तदा ॥ रोषमाहारया
मासताडयामास चेष्टुभिः ३२ ततो हृष्टेन मनसा प्रतिजग्राह सायकान् ॥ भूयो भूय इति प्राह मंदमंदेत्युवाचह ३३ प्रहरस्व शरानेता न्नाराचान्मर्मभेदिनः ॥ इत्यु
क्तो बाणवर्षसमुच्चसहसाऽर्जुनः ३४ ततस्तौ तत्र संरथ्यौ राजमानौ मुहुर्मुहुः ॥ शरैराशीविषाकारैस्ततश्चाते परस्परम् ३५ ततोऽर्जुनः शरवर्षं किराते समवामृ
जत् ॥ तत्प्रसन्नेन मनसा प्रतिजग्राह शंकरः ३६ मुहुर्तं शरवर्षं तत्प्रतिगृह्य पिनाकघृक् ॥ अक्षतेन शरीरेण तस्थौ गिरिवाचलः ३७ सदृष्ट्वा बाणवर्षं तु मोघीभूतं
घनं जयः ॥ परमं विस्मयं च क्रेसाधुसाध्वितिचाब्रवीत् ३८ अहोऽयं सुकुमारांगो हिमवच्छिखराश्रयः ॥ गांडीवमुक्तान्नाराचान्प्रतिगृह्णात्यविह्वलः ३९ कोऽयं
देवो भवेत्साक्षाद्द्रोयक्षः सुरोऽसुरः ॥ विद्यते हि गिरिश्रेष्ठं त्रिदशानां समागमः ४० नहि मद्वाणजालानामुत्सृष्टानां सहस्रशः ॥ शक्तोऽन्यः सहितुं वेगमृते देवंपिना
किनम् ४१ देवो वायुदिवायक्षोरुद्रादन्यो व्यवस्थितः ॥ अहमेनं शरैस्तीक्ष्णैर्नयामियमसादनम् ४२

मन्निमित्तं वनभंतिका द्वनस्य समीपे २३ प्ररोचितः स्वीकृतः २४ । २५ पावकिः स्वार्थीकार्तिकेयः २६ । २७ । २८ । २९ दोषान्मृगयाधर्मातिक्रमरूपान् ३० स्थिरः सन्नमवस्वप्राशुहि ३१
३२ । ३३ । नाराचान्शरजातिभेदान् ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ अहोयमितिसंधिरार्थः ३९ । ४० सहितुंसोढुं ऋतेविना ४१ । ४२

॥ ३८ ॥

ततोहृष्टमनाजिष्णुर्नाराचान्मर्मभेदिनः ॥ व्यसृजच्छतधाराजन्मयूखानिवभास्करः ४३ तान्प्रसन्नेनमनसाभगवान्लोकभावनः ॥ शूलपाणिःप्रत्यगृह्णात्
शिलावर्षमिवाचलः ४४ क्षणेनक्षीणबाणोऽथसंवृतःफाल्गुनस्तदा ॥ भीश्वैनमाविशतीर्वातं दृष्ट्वाशरसंक्षयम् ४५ चिंतयामासजिष्णुस्तुभगवंतंहुताशनम् ॥
पुरस्तादक्षयौदत्तौतूणौथेनास्यखांडवे ४६ किंनुमोक्षयामिधनुषायन्मेबाणाःक्षयंगताः ॥ अयंचपुरुषःकोऽपिबाणान्ग्रसातिसर्वशः ४७ हत्वाचैनंधनुष्कोट्या
शूलाग्रणेवकुंजरम् ॥ नयामिदंडधारस्ययमस्यसदनंप्रति ४८ प्रगृह्याथधनुष्कोट्याऽप्यापाशेनावकृष्यच ॥ मुष्टिभिश्चापिहतवान्वज्रकल्पैर्महाद्युतिः ४९ सं
प्रयुद्धोधनुष्कोट्याकौतेयःपरवीरहा ॥ तदप्यस्यधनुर्दिव्यंजग्राहगिरिगोचरः ५० ततोऽर्जुनोऽग्रस्तधनुःखड्गपाणिरतिष्ठत् ॥ युद्धस्यांतमभीप्सन्वैवेगेनाभि
जगामतम् ५१ तस्यमूर्ध्निशितंखड्गमसक्तंपर्वतेष्वपि ॥ मुमोचभुजवीर्येणविक्रम्यकुरुंदनः ५२ तस्यमूर्धानमासाद्यपफालाशिवरोहिसः ॥ ततोवृक्षैःशिला
भिश्चयोधयामासफाल्गुनः ५३ तदावृक्षान्महाकायःप्रत्यगृह्णादथोशिलाः ॥ किरातरूपीभगवांस्ततःपार्थोमहाबलः ५४ मुष्टिभिर्वज्रसंक्राशैर्धूममुत्पादयन्मु
खे ॥ प्रजहारदुराधर्षेकिरातसमरूपिणि ५५ ततःशक्राशनिसभैर्मुष्टिभिर्भृशदारुणैः ॥ किरातरूपीभगवान्दयामासफाल्गुनम् ५६ ततश्चटचटाशब्दःसुघो
रःसमपद्यत् ॥ पांडवस्यचमुष्टीनांकिरातस्यचयुध्यतः ५७ सुमुहूर्तंतुतयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ भुजप्रहारसंयुक्तंवृत्रवासवयोरिव ५८ जघानाथततोजिष्णुः
किरातमुरसावली ॥ पाण्डवंचविचेष्टंतंकिरातोऽप्यहनद्वली ५९ तयोर्भुजविनिष्पेषात्संघर्षेणोरसोस्तथा ॥ समजायतगात्रेषुपावकोंऽगारधूमवान् ६० तत
एनंमहादेवःपीडयगात्रैःसुपीडितम् ॥ तेजसाव्यक्रमद्रोषाच्चेतस्तस्यविमोहयन् ६१ ततोऽभिपीडितैर्गात्रैःपिंडीकृतइवाबभौ ॥ फाल्गुनोगात्रसंरुद्धोदेवदेवे
नभारत ६२ निरुच्छ्वासोऽभवच्चैवसान्निरुद्धोमहात्मना ॥ पपातभूम्यानिश्चेष्टोगतसखइवामवत् ६३ समुहूर्तंतथाभूत्वासचेताःपुनरुत्थितः ॥ रुधिरैणाश्रुतां
गस्तुपांडवोभृशदुःखितः ६४ शरण्यंशरणंगत्वाभगवंतंपिनाकिनम् ॥ मृन्मयंस्थंडिलंलुत्वामाल्येनापूजयद्भवम् ६५ तच्चमाल्यंतदापार्थःकिरातशिरसिस्थि
तम् ॥ अपश्यत्पांडवश्चेष्टोहर्षेणप्रकृतिंगतः ६६ पपातपादयोस्तस्यततःप्रीतोऽभवद्भवः ॥ उवाचचैनंवचसामेघगंभीरगीर्हरः ॥ जातविस्मयमालोक्यततः
क्षीणांगसंहतिम् ६७ ॥ भवउवाच ॥ भोभोफाल्गुनतुष्टोऽस्मिकर्मणाऽप्रतिमेनते ॥ शौर्येणानेनघृत्याचक्षत्रियोनास्तितेसमः ६८ समंतेजश्ववीर्यंचममाद्य
तवचानघ ॥ प्रीतस्तेऽहंमहाबाहोपश्यमांभरतर्षभ ६९ ददामितेविशालाक्षचक्षुःपूर्वक्रुषिर्भवान् ॥ विजेष्यसिरणेशत्रूनपिसर्वान्निदिवौकसः ७०

अ०

॥ ३९ ॥

॥ ३८ ॥

५९ । ६० पीडयनिपीडय ६१ गात्रेषुसंरुद्धश्चलनहीनः ६२ । ६३ । ६४ । ६५ प्रकृतिस्वास्त्वं ६६ । ६७ । ६८ । ६९ चक्षुर्विव्यज्जानं ७०

७१ । ७२ । ७३ कपर्दित्रित्यादिनामानि शिवसहस्रनामव्याख्यायां व्याख्यास्यंते ७४ । ७५ । ७६ मीढुवेवर्षकाय ७७ मार्जालीयायकिरातायशुद्धदेहायवा । 'मार्जालीयाःस्मृतःशूत्रेविडाले
प्रीत्याचतेऽहंदास्यामियदस्त्रमनिवारितम् ॥ त्वंहिशक्तोमदीयंतदस्त्रंधारायितुंक्षणात् ७१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदेवंमहादेवंगिरिशंशूलपाणिनम् ॥ ददर्श
फाल्गुनस्तत्रसहदेव्यामहाद्युतिम् ७२ सजानुभ्यांमर्हीगत्वाशिरसाप्रणिपत्यच ॥ प्रसादयामासहरंपार्थःपरपुरंजयः ७३ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कपर्दिन्सर्वदेवेशभग
नेत्रनिपातन ॥ देवदेवमहादेवनीलग्रीवजटाधर ७४ कारणानांचपरमंजानेत्वांत्र्यंबकंविभुम् ॥ देवानांचगतिदेवंत्वत्प्रसूतमिदंजगत् ७५ अजेयस्त्वंत्रिभिर्लो
कैःसदेवासुरमानुषैः ॥ शिवायविष्णुरूपायविष्णवेशिवरूपिणे ७६ दक्षयज्ञविनाशायहरिरुद्रायवैनमः ॥ ललाटाक्षायशर्वायमीढुपेशूलपाणये ७७ पिनाकगो
त्रेसूर्यायमार्जालीयायवेधसे ॥ प्रसादयेत्वांभगवन्सर्वभूतमहेश्वर ७८ गणेशंजगतःशंभुंलोककारणकारणम् ॥ प्रधानपुरुषातीतंपरंभूक्षमतरंहरम् ७९ व्वति
क्रमंभगवन्नक्षंतुमर्हसिशंकर ॥ भगवन्दर्शनाकांक्षीप्राप्तोऽस्मीमंमहागिरिम् ८० दयितंतवदेवेशतापसालयमुत्तमम् ॥ प्रसादयेत्वांभगवन्सर्वलोकनमस्कृतम्
८१ नमेस्यादपराधोऽयंमहादेवातिसाहसात् ॥ कृतोमयाऽयमज्ञानाद्धिमर्दायस्त्वयासह ॥ शरणंप्रतिपन्नायतक्षमस्वाद्यशंकर ८२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ त
मुवाचमहातेजाःप्रहस्यवृषभध्वजः ॥ प्रगृह्यरुचिरंबाहुंक्षांतमित्येवफाल्गुनम् ८३ परिष्वज्यचबाहुभ्यांप्रीतात्माभगवान्हरः ॥ पुनःपार्थसांत्वपूर्वमुवाचवृषभ
ध्वजः ८४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकैरातपर्वणिमहादेवस्तवेपुकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ३९ ॥ ॥ देवदेवउवाच ॥ नरस्त्वंपूर्वदेहेवैना
रायणसहायवान् ॥ बदर्यांतप्तवानुग्रंतपोवर्षायुतान्बहून् १ त्वयिवापरमंतेजोविष्णौवापुरुषोत्तमे ॥ युवाभ्यांपुरुषाभ्यांतेजसाधार्यतेजगत् २ शक्राभिषे
केसुमहद्भनुर्जलदनिःस्वनम् ॥ प्रगृह्यदानवाःशस्तास्त्वयाकृष्णेनचप्रभो ३ तदेतदेवगांढीवंतवपार्थकरोचितम् ॥ मायामास्थाययद्भस्तंमयापुरुषसत्तम ४
तूणौचाप्यक्षयौभूयस्तवपार्थयथोचितौ ॥ भविष्यतिशरीरंचनीरुजंकुरुंदन ५ प्रीतिमानस्मितेपार्थभवान्सत्यपराक्रमः ॥ गृहाणवरमस्मत्तःकांक्षितंपुरुषो
त्तम ६ नत्वयापुरुषःकश्चित्पुमान्मर्त्येषुमानद ॥ दिविवावर्ततेक्षत्रंत्वत्प्रधानमरिंदम ७ ॥ अर्जुनउवाच ॥ भगवन्ददासिचेन्मह्यंकांमंप्रीत्यावृषध्वज ॥ का
रयेदिव्यमस्त्रंतद्धोरंपाशुपतंप्रभो ८ यत्तद्ब्रह्मशिरोनामरौद्रंभीमपराक्रमम् ॥ युगातिदारुणेप्राप्तेकृत्स्नंसंहरतेजगत् ९ कर्णभीष्मकपद्रोणैर्भवितातुमहाहवः ॥
त्वत्प्रसादान्महादेवजयेयंतान्यथायुधि १० दहेयंयेनसंग्रामेदानवान्राक्षसांस्तथा ॥ भूतानिचपिशाचांश्चगंधर्वांथपन्नगान् ११ यस्मिन्नशूलसहस्राणि
गदाश्वोयप्रदर्शनाः ॥ शराश्वाशांविषाकाराःसंभवंत्यनुमंत्रिते १२

कायशोधने इति त्रिंशः ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतमावदीपेपुकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ नरस्त्वमिति १ । २ शस्तामारिताः ३ त्व
यापुरुष इति पाठे सप्तमित्यध्याहारः ४ । ५ । ६ त्वत्प्रधानंत्वमेवश्रेष्ठोयस्मिन् क्षत्रे ७ कामंवरं ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ विनिर्दृष्टोविशेषेणकृतकृत्यः १४ संहारेनिवर्तने १५ । १६ । १७ मनसासंकल्पमात्रेणनिपातयेत् शशुं धनुषेतिवाणप्रयोगेण १८ अर्धीष्वाध्यापय १९ । २० उपतस्थेकर्मव्यतिहारेतश्च
पार्थोऽस्त्रं प्रत्युपनतएवमस्त्रं पार्थप्रतीत्यर्थः २१ । २२ निर्घाताउत्पाताः २३ । २४ । २५ । २६ वशीवशइच्छातद्वात् तज्जयीत्यर्थः २७ । २८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयमारतमावदीपे

युध्येयंयेनभीष्मेणद्रोणेनचकृपेणच ॥ सूतपुत्रेणचरणेनित्यंकडुकभाषिणा १३ एषमेप्रथमःकामोभगवन्भगनेत्रहन् ॥ त्वत्प्रसादाद्रिनिर्दृष्टःसमर्थःस्यामहं
यथा १४ ॥ भवउवाच ॥ ददामितेऽस्त्रं दयितमहंपाशुपतंविभो ॥ समर्थोधारणेमोक्षेसंहारेचासिपांडव १५ नैतद्वेदमहेंद्रोऽपिनयमोनचयक्षराट् ॥ वरुणो
ऽप्यथवावायुःकुतोवेत्स्यंतिमानवाः १६ नत्वेतत्सहस्रापार्थमोक्तव्यंपुरुषेकचित् ॥ जगद्विनाशयेत्सर्वमल्पतेजसिपातितम् १७ अवध्यानामनास्त्यत्रत्रैलोक्ये
सचराचरे ॥ मनसाचक्षुषावाचाधनुषाचनिपातयेत् १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वात्वारितःपार्थःशुचिर्भूत्वासमाहितः ॥ उपसंगम्यविश्वेशमधीष्वेत्य
थसोऽब्रवीत् १९ ततस्त्वध्यापयामाससरहस्यनिवर्तनम् ॥ तदस्त्रं पांडवश्रेष्ठंमूर्तिमंतमिवांतकम् २० उपतस्थेचतत्पार्थयथाव्यक्षमुमापतिं ॥ प्रतिजग्राहतच्चा
पिप्रीतिमानर्जुनस्तदा २१ ततश्चालपृथिवीसपर्वतवनद्रुमा ॥ ससागरवनोद्देशासग्रामनगराकरा २२ शंखदुंदुभिघोषाश्वमेरीणांचसहस्रशः ॥ तस्मिन्मु
हूर्त्तेसंप्राप्तेनिर्घाताश्चापतन्मुहुः २३ अथास्त्रंजाज्वलद्भोरंपांडवस्यामितौजसः ॥ मूर्तिमद्वैस्थितंप्राश्वेददृष्टुर्देवदानवाः २४ स्पृष्टस्यत्र्यंबकेणाथफाल्गुनस्या
मितौजसः ॥ यत्किंचिदशुभं देहेतत्सर्वनाशमीयिवत् २५ स्वर्गं गच्छेत्यनुज्ञातरुयंबकेणतदाऽर्जुनः ॥ प्रणम्यशिरसाराजन्प्रांजलिर्देवमैक्षत २६ ततःप्रभुस्त्रि
दिवनिवासिनां वशीमहामतिर्गिरिशउमापतिःशिवः ॥ धनुर्महद्वितिजपिशाचसूदनंददौभवःपुरुषवरायगांडिवम् २७ ततःशुभंगिरिवरमीश्वरस्तदासहोमया
सिततटसानुकंदरम् ॥ विहायतंपतगमहर्षिसेवितंजगामखंपुरुषवरस्यपश्यतः २८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकैरा०शिवप्रस्थानेचत्वारिंशो
ऽध्यायः ॥ ४० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यसंपश्यतस्त्वेवपिनाकीवृषभध्वजः ॥ जगामादर्शनंभानुलोकस्येवास्तमीयिवान् १ ततोऽर्जुनःपरंचक्रेविस्मयंपर
वीरहा ॥ मयासाक्षान्महादेवोदृष्टइत्येवभारत २ धन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मिन्मयात्र्यंबकोहरः ॥ पिनाकीवरदोरूपीदृष्टःस्पृष्टश्चपाणिना ३ कृतार्थं चावग
च्छामिपरमात्मानमाहवे ॥ शत्रूंश्चविजितान्सर्वाननिर्दृष्टंचप्रयोजनम् ४ इत्येवंचितयानस्यपार्थस्यामिततेजसः ॥ ततोवैदूर्यवर्णाभोभासयन्सर्वतोदि
शः ॥ यादोगणवृत्तःश्रीमानाजगामजलेश्वरः ५ नागैर्नैर्नदीभिश्चदैत्यैःसाध्यैश्चदैवतैः ॥ वरुणोयादसांभर्तावशीतंदेशमागत् ६ अथजांबूनदवपुर्विभा
नेनमहाचिषा ॥ कुबेरःसमनुप्राप्तोयक्षैरनुगतःप्रभुः ७ विद्योतयन्निवाकाशमहुतोपमदर्शनः ॥ धनानामीश्वरःश्रीमानर्जुनंद्रष्टुमागतः ८

चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ तस्येति अस्तंस्वस्थानमदर्शनंच १ । २ । ३ परमत्यंतकृतार्थकृतकृत्यं निवृत्तंनिष्पन्नं ४ वैदूर्यरत्नविशेषःयादांसिजलजंतवस्तेपांगणः ५ नागैःसैर्षः ६ । ७ । ८

९ । १० । ११ मानुमंतिदीप्तिमंति १२ । १३ । १४ । १५ । १६ वितरामोयच्छामः १७ । १८ संसाध्योजेतव्यः १९ । २० ममपितुःसूर्यस्य २१ । २२ । २३ मृधेसंग्रामे २४ लक्ष्मीमार
तथालोकांतकृच्छ्रीमानयमःसाक्षात्प्रतापवान् ॥ मर्त्यमूर्तिधरैःसार्धंपितृभिलोकंभावनैः ९ दंडपाणिरचित्यात्मासर्वभूतविनाशकृत् ॥ वैवस्वतोधर्मराजोविमाने
नावभासयन् १० त्रींलोकान्गुह्यकांश्चैवगंधर्वांश्चसपन्नगान् ॥ द्वितीयइवमार्तिडोयुगतिमुपस्थिते ११ तेभानुमंतिचित्राणिशिखराणिमहागिरेः ॥ समा
स्थायार्जुनंतत्रदृष्टुस्तपसाऽन्वितम् १२ ततोमुहूर्ताद्भगवानैरावतशिरोगतः ॥ आजगामसहेंद्राण्याशक्रःसुरगणैर्वृतः १३ पांडुरेणातपत्रेणाघ्रियमाणेनमूर्द्ध
नि ॥ शुशुभेतारकाराजःसितमभ्रमिवस्थितः १४ संस्तूयमानोगंधर्वैर्ऋषिभिश्चतपोधनैः ॥ श्रृंगगिरेःसमासाद्यतस्थौसूर्यइवोदितः १५ अथमेवस्वनोधीमा
नूव्याजहारशुभांगिरम् ॥ यमःपरमधर्मज्ञोदक्षिणांदिशमास्थितः १६ अर्जुनार्जुनपश्यास्मानलोकपालान्समागतान् ॥ दृष्टितेवितरामोऽद्यभवानर्हतिदर्शनम्
१७ पूर्वर्षिरमितात्मात्वनरोनाममहाबलः ॥ नियोगाद्भ्रमणस्तातमर्त्यतांसमुपागतः १८ त्वयाचवसुसंभूतोमहावीर्यःपितामहः ॥ भीष्मःपरमधर्मात्मासंसा
ध्यश्चरणेऽनघ १९ क्षत्रं चाग्निसमस्पर्शंभारद्वाजेनरक्षितम् ॥ दानवाश्चमहावीर्यायैमनुष्यत्वमागताः २० निवातकवचाश्चैवदानवाःकुरुनंदन ॥ पितुर्ममां
शोदेवस्यसर्वलोकप्रतापिनः २१ कर्णश्चसुमहावीर्यस्त्वयावध्योधनंजय ॥ अंशाश्चक्षितिसंप्राप्तादेवदानवरक्षसाम् २२ त्वयानिपातितायुद्धेस्वकर्मफलनिर्जि
ताम् ॥ गतिंप्राप्स्यंतिकैतेययथास्वमरिकर्षण २३ अक्षयातवकीर्तिश्चलोकेस्थास्यतिफाल्गुन ॥ त्वयासाक्षान्महादेवस्तोषितोहिमहासृधे २४ लक्ष्मीवसु
मतीचापिकर्तव्याविष्णुनासह ॥ गृहाणास्त्रंमहाबाहोदंडमप्रतिवारणम् ॥ अनेनास्त्रेणसुमहत्त्वंहिकर्मकरिष्यसि २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रतिजग्राहतत्पा
र्थोविधिवत्कुरुनंदनः ॥ समंत्रंसोपचारंचसमोक्षविनिवर्तनम् २६ ततोजलधरश्यामोवरुणोयादसांपतिः ॥ पश्चिमादिशमास्थायगिरमुच्चारयन्प्रभुः २७ पा
र्थक्षत्रियमुख्यस्त्वंक्षत्रधर्मेव्यवस्थितः ॥ पश्यमांपृथुताम्राक्षवरुणोऽस्मिजलेश्वरः २८ मयासमुद्यतान्पाशान्वारुणाननिवारितान् ॥ प्रतिगृह्णीष्वकौंतेयसर
हस्यनिवर्तनान् २९ एभिस्तदामयावीरसंग्रामेतारकामये ॥ दैतेयानांसहस्राणिसंयतानिमहात्मनाम् ३० तस्मादिमान्महासत्वमत्प्रसादसमुत्थितान् ॥ गृहा
णनहितेमुच्येदंतकोऽप्याततायिनः ३१ अनेनत्वंयदाऽस्त्रेणसंग्रामेविचरिष्यसि ॥ तदानिःक्षत्रियाभूमिर्भविष्यतिनसंशयः ३२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
॥ ततःकैलासनिलयोधनाध्यक्षोऽभ्यभाषत ॥ दत्तेष्वस्त्रेषुदिव्येषुवरुणेनयमेनच ३३ प्रीतोऽहमपितेप्राज्ञपांडवेयमहाबल ॥ त्वयासहसमागम्यअजितेनत
थैवच ३४ सव्यसाचिन्महाबाहोपूर्वदेवसनातन ॥ सहास्माभिर्भवान्श्रांतःपुराकल्पेषुनित्यशः ३५

शून्या २५ सोपाचारंसेतिकर्तव्यताकं २६ । २७ । २८ । २९ संयतानिबद्धानि ३० । ३१ । ३२ । ३३ अजितेनकृष्णेनयथातथैवप्रीतोऽस्मि ३४ पूर्वदेव नरनारायणसख ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ उद्यतमुपस्थितं ४० । ४१ देवार्तिदेवानांपरायणत्वं ४२ । ४३ आगंता आयास्यति ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतमावदीपे
 एकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ गतेष्विति १ । २ पाटयन् द्विधाकुर्वन् २ । ४ तुलागुडाभांडगोलकाःभांडानितु 'नालबंदूख'इत्यादिम्लेच्छभाषयाप्रसिद्धान्याग्नेयौषधबलेनपाषाणगोलका
 दर्शनात्तेत्विदं दिव्यं प्रदिशामिनरर्षभ ॥ अमनुष्यान्महाबाहोर्जुयानपिजेष्यसि ३६ मत्तश्चैवभवानाशुगृह्णात्वस्त्रमनुत्तमम् ॥ अनेनत्वमनीकानि वार्तराष्ट्रस्य
 घक्ष्यसि ३७ तदिदंप्रतिगृह्णीष्वंतर्धानांप्रियंमम ॥ ओजस्तेजोद्युतिकरंप्रस्वापनमरातिनुत् ३८ महात्मनाशंकरेणात्रिपुरंनिहतंयदा ॥ तदैतदस्त्रंनिर्मुक्तयेन
 दग्धामहासुराः ३९ त्वदर्थमुद्यतंचेदंमयासत्यपराक्रम ॥ त्वमर्होधारणेचास्यमेरुप्रतिमगौरव ४० ततोऽर्जुनोमहाबाहुर्विधिवत्कुरुनंदनः ॥ कौबेरमधिजग्राह
 दिव्यमस्त्रंमहाबलः ४१ ततोऽब्रवीद्देवराजःपार्थमक्लिष्टकारिणम् ॥ सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचामेघदुंदुभिनिःस्वनः ४२ कुंतीमातर्महाबाहोत्वमीशानःपुरातनः ॥
 परांसिद्धिमनुप्राप्तःसाक्षाद्देवगतिगतः ४३ देवकार्यंतुसुमहत्त्वयाकार्यमरिंदम ॥ आरोहव्यस्त्वयास्वर्गःसज्जीभवमहाद्युते ४४ रथोमातलिसंयुक्तआगंतात्वत्क
 तेमहीम् ॥ तत्रतेऽहंप्रदास्यामिदिव्यान्यस्त्राणिकौरव ४५ तान्दृष्ट्वालोकपालांस्तुसमेतान्गिरिमूर्धनि ॥ जगामविस्मयंधीमान्कुंतीपुत्रोधनंजयः ४६ ततोऽ
 र्जुनोमहातेजालोकपालान्समागतान् ॥ पूजयामासविधिवद्वाग्भिराद्भिःफलैरपि ४७ ततःप्रतिययुर्देवाःप्रतिमान्यधनंजयम् ॥ यथागतेनविबुधाःसर्वेकाममनो
 जवाः ४८ ततोऽर्जुनोमुदंलेभेलब्धास्त्रःपुरुषर्षभः ॥ कृतार्थमथचात्मानंसमेनेपूर्णमानसम् ४९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकैरा०देवप्रस्थाने
 एकचत्वारिंशोऽध्यायः ४१ ॥ ॥ कैरातपर्वसमाप्तं ॥ अथेंद्रलोकभिगमनपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गतेषुलोकपालेषुपार्थःशत्रुनिवर्हणः ॥ चिंतया
 मासराजेंद्रदेवराजरथंप्रति १ ततश्चितयमानस्यगुडाकेशस्यधोमतः ॥ रथोमातलिसंयुक्तआजगाममहाप्रभः २ नभोवितिमिरंकुर्वन्जलदानपाटयन्निव ॥ दि
 शःसंपूरत्रादैर्महामेघरवोपमैः३असयःशक्तयोभीमागदाश्वोग्रप्रदर्शनाः॥दिव्यप्रभावाःप्रासाश्ववियुतश्वमहाप्रभाः४तथैवाशनयश्चैवचक्रयुक्तास्तुलागुडाः॥वायु
 स्फोटाःसनिर्घातामहामेघस्वनास्तथा ५ तत्रनागामहाकायाज्वलितास्याःसुदारुणाः॥सिताभ्रकूटप्रतिमाःसंहताश्वतथोपलाः६दशवाजिसहस्राणिहरीणांवातरं
 हसाम् ॥वहंतियंनेत्रमुषंदिव्यंमायामयंरथम्७तत्रापश्यन्महानीलंवेजयंतंमहाप्रभम्॥ध्वजमिदीवरश्यामवंशंकनकभूषणम्८तस्मिनरथेस्थितंसूतंतत्तमेहविभूषि
 तम्॥दृष्ट्वापार्थोमहाबाहुर्देवमेवान्वतर्कयत्९तथातर्कयतस्तस्यफाल्गुनस्याथमातलिः॥सन्नतःप्रस्थितोभूत्वावाक्यमर्जुनमब्रवीत् १० ॥मातलिरुवाच॥भोभोश
 कात्मजश्रीमनश्क्रत्वांद्रष्टुमिच्छति॥आरोहतुभवान्शीघ्रंरथमिंद्रस्यसंमतम् ११आहमाममरश्रेष्ठःपितातवशतक्रतुः॥कुंतीसुतमिहप्राप्तंपश्यंतुत्रिदशालयाः १२
 दिनिक्षेपपात्राणि वायुस्फोटाःवेगवशाद्वायुंजनयंतः सनिर्घाताअशानिध्वनियुक्ताश्वमहामेघस्वनाः ५ । ६ 'त्वक्केशवालरोमाणिसुवर्णामानियस्यतु ॥ हरिःसवर्णतोऽश्वस्तुपीतकौशे
 यसंनिभः ।' वातरंहसाहरीणांवाजिनांसहस्राणीत्येकदेशान्वयः नेत्रमुषंष्टिचोरं ७ वेजयंतंनाम्नादेवेन्द्रध्वजं ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ येमे नियमितवान् १९ आहृतःस्नातः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ललितंकीडितं २८ । २९।३०।३१।३२।३३ विप्रकृष्टत्वाद्दूरत्वात्
 एषशक्रःपरिवृतोदेवैर्ऋषिगणैस्तथा ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चत्वांदिहस्तुःप्रतीक्षते १३ अस्माल्लोकाद्देवलोकंपाकशासनशासनात् ॥ अरोहत्वमयासार्धंलब्धास्त्रःपु
 नरेष्यसि १४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ मातलेगच्छशीघ्रंत्वमारोहस्वरथोत्तमम् ॥ राजसूयाश्वमेधानांशतैरपिसुदुर्लभम् १५ पार्थिवैःसुमहाभागैर्यज्वभिर्भूरिदक्षि
 णैः ॥ दैवतैर्वासमारोहंदानवैर्वारथोत्तमम् १६ नातप्ततपसाशक्यएषदिव्योमहारथः ॥ द्रष्टुंवाऽप्यथवास्प्रष्टुमारोहंकुतएवच १७ त्वयिप्रतिष्ठितेसाधोरथस्थे
 स्थिरवाजिनि ॥ पश्चादहमथारोक्ष्येसुकृतीसत्पथंयथा १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामातलिःशक्रसारथिः ॥ आरुरोहरथंशीघ्रंहयान्ये
 मेचरश्मिभिः १९ ततोऽर्जुनोदृष्टमनागंगायामाहुतःशुचिः ॥ जजापजप्यंकौंतेयोविधिवत्कुरुनंदनः २० ततःपितृन्यथान्यायंतर्पयित्वायथाविधि ॥ मंदरंशै
 लराजंतमाप्रष्टुमुपचक्रमे २१ साधूनांपुण्यशीलानांमुनीनांपुण्यकर्मणां ॥ त्वंसदासंश्रयःशैलस्वर्गमार्गाभिकाक्षिणाम् २२ त्वत्प्रसादात्सदाशैलब्राह्मणाःक्षत्रिया
 विशः ॥ स्वर्गप्राप्ताश्चरंतिस्मदेवैःसहगतव्यथाः २३ अद्रिराजमहाशैलमुनिसंश्रयतीर्थवन् ॥ गच्छाम्यामंत्रयित्वात्वांसुखमस्म्युषितस्त्वयि २४ तवसानूनि
 कुंजाश्वनद्यःप्रस्रवणानिच ॥ तीर्थानिचसुपुण्यानिमयादृष्टान्यनेकशः २५ फलानिचसुगंधीनिभक्षितानिततस्ततः ॥ सुसुगंधाश्ववार्यौघास्वच्छरीरविनिः
 सृताः २६ अमृतास्वादनीयामेपीताःप्रस्रवणोदकाः ॥ शिशुर्यथापितुरंकेसुसुखंवर्ततेनग २६ तथातवांकैललितंशैलराजमयाप्रभो ॥ अप्सरोगणसंकीर्णैर्ब्र
 ह्मघोषानुनादिते २८ सुखमस्म्युषितःशैलतवसानुषुनित्यदा ॥ एवमुक्त्वाऽर्जुनःशैलमामंत्र्यपरवीरहा २९ आरुरोहरथंदिव्यंद्योतयन्निवभास्करः ॥ सते
 नादित्यरूपेणदिव्येनाहुतकर्मणा ३० ऊर्ध्वमाचक्रमेधीमान्प्रहृष्टःकुरुनंदनः ॥ सोऽदर्शनपथंयातोमर्त्यानांधर्मचारिणाम् ३१ ददर्शाहुतरूपाणिविमानानि
 सहस्रशः ॥ नतत्रसूर्यःसोमोवाद्योततेनचपावकः ३२ स्वयैवप्रभयातत्रद्योतंतेपुण्यलब्धया ॥ तारारूपाणियानीहृदयंतेद्युतिमंतिवै ३३ दीपवद्विप्रकृष्ट
 त्वात्तनूनिमुमहांत्यपि ॥ तानितत्रप्रभास्वंतिरूपवंतिचपांडवः ३४ ददर्शस्वेषुधिष्ण्येषुदीप्तिमंतःस्वयाऽर्चिषा ॥ तत्रराजर्षयःसिद्धावीराश्चनिहतायुधि
 ३५ तपसाचजितंस्वर्गसंपेतुःशतसंघशः ॥ गंधर्वाणांसहस्राणिसूर्यज्वलिततेजसाम् ३६ गुह्यकानामृषीणांचतथैवाप्सरसांगगान् ॥ लोकानात्मप्रभान्पश्यन्
 फाल्गुनोविस्मयान्वितः ३७ पप्रच्छमातलिंप्रीत्यासचाप्येनमुवाचह ॥ एतेसुकृतिनःपार्थस्वेषुधिष्ण्येष्ववस्थिताः ३८ तान्दृष्ट्वानसिबिभोतारारूपाणि
 भूतले ॥ ततोऽपश्यत्स्थितंद्धारिशुभंवेजयिनंगजम् ३९ ऐरावतंचतुर्दंतकैलासमिवशृंगिणम् ॥ सासिद्धमार्गमाक्रम्यकुरुपांडवसत्तमः ४० व्यरोचतयथापू
 र्वमाघातापार्थिवोत्तमः ॥ अभिचक्रामलोकान्सराज्ञाराजीवलाचनः ४१

सुमहात्पितनूनिषूक्ष्माणिदृश्यंते ३४ धिष्ण्येषुस्थानेषु ३५ । ३६ आत्मनैवसूर्यादिवत्प्रभाति तानात्मप्रभान् ३७ । ३८ वैजयिनंविजयिनमेववैजयिनं स्वायंतद्वितः ३९ । ४० । ४१

संक्रमन् गच्छन् अमरावतीनाम्ना ४२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंटीयेभारतभावदीपेद्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ददर्शति १ सीमंघिकानांकल्हाराणांपुष्पाणांचमिश्रेणवायुनेतिसंब
धः २ नंदनं नामतः ३ नातप्तपस इति तपआदीनानिषेधमुखेनस्वर्गसाधनत्वाविधीयते ४ ५ यज्ञहनेः । प्रव्यं देवताचयज्ञस्वरूपंतत्रयोदशिणाहीनं देवतास्वरूपज्ञानहीनचयज्ञं करो
तिसदृशापशुबीजघातीयज्ञहनइत्युच्यते । तथाचभूयतेशतपथे 'प्रतिवापतयज्ञं यदेनं तन्वतेयत्वेवराजानभियुष्वंतिततं प्रंतियत्पशुं संज्ञपयंतिविशासतिततं प्रंत्युल्लुलमुसलाभ्यां
दृषदुपलाभ्यांहविर्यज्ञं प्रतिपपयज्ञोहतोनददक्षेतदेवादक्षिणाभिरदक्षयंस्तद्यदेनं दक्षिणाभिरदक्षयंस्तदक्षिणानामेति' । राजानंसोमवर्द्धोअभियुष्वंतिकंठयंतिसंज्ञपयंतिप्रतिविशासति

एवंसंसक्रमंस्तत्रस्वर्गलोकेमहायज्ञाः ॥ ततोददर्शशक्रस्यपुरीताममरावतीम् ४२ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिद्विचत्वारिंशोऽध्या
यः ॥ ४२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ददर्शसपुरीरम्यांसिद्धचारणसेविताम् ॥ सर्वतुकुसुमैःपुण्यैःपादपैरुपशोभिताम् १ तत्रसौगंधिकानांचपुष्पाणांपुण्यगंधिनाम् ॥
उद्दीज्यमानोमिश्रेणवायुनापुण्यगंधिना २ नंदनंचवनंदिव्यमप्सरोगणसेवितम् ॥ ददर्शदिव्यकुसुमैराह्वयद्विरिवद्धुमैः ३ नातप्तपसाशक्योद्रुंनानाहिताग्नि
ना ॥ सलोकःपुण्यकतृर्णानापियुद्धेपराङ्मुखैः ४ नायज्वभिर्नात्रतिकैर्नवेदश्रुतिवर्जितैः ॥ नानाहंतागैस्तीर्थेषुयज्ञदानवहिष्कृतैः ५ नापियज्ञहनेःशुद्रैर्द्र
ष्टंशक्यःकथंचन ॥ पानपैर्गुरुतल्पैश्चमांसादैर्वादुरात्मभिः ६ सतद्विव्यंवनंपश्यन्दिव्यगीतनिनादितम् ॥ प्रविवेशमहाबाहुःशक्रस्यदायितापुरीम् ७ तत्रदे
वविमानानिकामगानिसहस्रशः ॥ संस्थितान्यभियातानिददर्शायुतशस्तदा ८ संस्तूयमानोगंधर्वैरप्सरामिश्रपांडवः ॥ पुष्पगंधवहैःपुण्यैर्वायुमिश्वानुवी
जितः ९ ततोदेवाःसंगंधर्वाःसिद्धाश्चपरमर्षयः ॥ हृष्टाःसंपूजयामासुःपार्थमक्लिष्टकारिणम् १० आशीर्वादैस्तूयमानोदिव्यवादित्रनिःस्वनैः ॥ प्रातिपेदेमहाबा
हुःशंखदुंदुभिनादितम् ११ नक्षत्रमार्गंविपुलंसुरवीथीतिविश्रुतम् ॥ इंद्राज्ञयाययौपार्थःस्तूयमानःसमततः१२ तत्रसाध्यास्तथाविश्वेमरुतोऽथाश्विनौतथा ॥
आदित्यावसवोरुद्रास्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः १३ राजर्षयश्चबहवोदिलीपप्रमुखानृपाः ॥ तुंबुरुर्नारदश्चैवगंधर्वांचहाहाहूहूः १४ तान्ससर्वांसमागम्याविधिवत्कु
रुनंदनः ॥ ततोऽपश्यद्देवराजंशतक्रतुमरिंदमः १५ ततःपार्थोमहाबाहुरवतीर्यरथोत्तमात् ॥ ददर्शसाक्षाद्देवेशंपितरंपाकशासनम् १६ पांडुरेणातपत्रेणहेमदं
डेनचारुणा ॥ दिव्यगंधाधिवासेनव्यजनेनविधूयता १७ विश्वावसुप्रभृतिभिर्गंधर्वैस्तूतिवंदिभिः ॥ स्तूयमानांद्रिजाश्वैश्चक्रुर्गयजुःसामसंभवैः १८

विशासनं करोति नददक्षेदक्षानवभुवदक्षयन् दक्षमकुर्वन् । असंज्ञायामपिहंतेर्वः । यज्ञहरीरित्यपपाठः अतएवसुत्रेऽनुवेः पानशब्दो निरुपपन्नो मयवाची गुरुतल्पसमधिव्याहाराद्वापानपैर्म
यपैःमांसादैर्दृष्टयामांसमलकैः । अन्यत्रनु'देवान् पितृन्समभ्यर्च्यस्वादनं मांसंनदोषमाह'इतिस्मृतेर्नदोषःअतएवदुरात्मभिर्हंसैः ६ । ७ अभितोयांतिपतान् देशानित्याभियातान्यापानभूमयः
८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ पाकशासनंपाकशब्दः प्रशस्तेनीचेचवर्तते । 'योमापाकेनमनसाचरंत' । योऽस्मात्पाकतरइत्यादिप्रयोगात् तेनदेवादीनामधिपतिरितिवाडुष्टा
नादंडयितेतिवा पाकशासनपदस्यावयवार्थः पाकनामाद्वैत्यइत्यन्ये १६ । १७ स्तूतिवंदिभिःस्तूत्यावंदमानैः १८

१९ । २० प्रश्रयावनतंविनयेनप्रह्वीभूतं २१ । २२ । २३ । २४ वज्रग्रहणस्यचिन्हंकिणोयस्मिन् २५ । २६ चतुर्दश्यामितियद्यपिदर्शेपवसूर्येद्वारेकासनगतत्वमेकनक्षत्रस्यत्वादस्तिनचतुर्द
श्यांतयाऽपिसामीप्यलक्षणयाएकराशिस्थत्वमत्रग्राह्यं अन्यथाश्विनीस्थेसूर्ये चतुर्दश्यारेवतीयोगेएकराशिस्थितत्वस्याप्यलामात् २७ साम्राप्रीत्या वल्गुनारम्येण गीतानिअमंत्रोपरिगानं
साममंत्रोपरिगानं २८ । २९ । ३० । ३१ चेतोऽलोचनात्मिकाचित्तवृत्तिः । बुद्धिरध्यवसायरूपा । मनःसंकल्पविकल्पात्मकं कटाक्षादिभिश्चित्तस्यवृत्त्यंतरंहरंतीत्यर्थः ३२ इत्यारण्यके
ततोऽभिगम्यकौंतेयःशिरसाऽभ्यगमद्वली ॥ सचैनंवृतपीनाभ्यांबाहुभ्यांप्रत्यगृह्यत १९ ततःशक्रासनेपुण्येदेवर्षिगणसेविते ॥ शक्रःपाणौगृहीत्वैनमुपावेशय
दंतिके २० मूर्ध्निचैनमुपाघ्रायदेवेन्द्रःपरवीरहा ॥ अंकमारोपयामासप्रश्रयावनतंतदा २१ सहस्राक्षनियोगात्सपार्थःशक्रासनंगतः ॥ अध्यक्षामदमेयात्माद्विती
यहववासवः २२ ततःप्रेम्णावृत्रशत्रुरर्जुनस्यशुभंमुखम् ॥ पस्पर्शपुण्यगंधेनकरेणपरिसात्वयन् २३ प्रमार्जमानःशनकैर्बाहूचास्यायतौशुभौ ॥ ज्याशरक्षेपक
ठिनौस्तंभाविवहिरण्मयी २४ वज्रग्रहणचिह्नकरेणपरिसात्वयन् ॥ मुहुर्मुहुर्वज्रघरोबाहूचास्फोटयन्शनैः २५ स्मयन्निवगुडाकेशंप्रेक्षमाणःसहस्रदृक् ॥ हर्षे
णोत्फुल्लनयनोचान्दप्यतवृत्रहा २६ एकासनोपविष्टौतौशोभयांचक्रतुःसभाम् ॥ सूर्याचंद्रमसौव्योमचतुर्दश्यामिवोदितौ २७ तत्रस्मगाथागायंतिसाम्ना
परमवल्लुना ॥ गंधर्वास्तुंबुरुश्रेष्ठाःकुशलागीतसामसु २८ घृताचीमेनकारंभापूर्वचितिःस्वयंप्रभा ॥ उर्वशीमिश्रकेशीचदंडगौरीवस्त्वथिनी २९ गोपालीसह
जन्याचकुंभयोनिःप्रजागरा ॥ चित्रसेनाचित्रलेखासहाचमधुरस्वरा ३० एताश्चान्याश्चनचतुस्तत्रतत्रसहस्रशः ॥ चित्तप्रसादनेयुक्ताःसिद्धानांपद्मलोचनाः
३१ महाकटितटश्रोण्यःकंपमानैःपयोधरैः ॥ कटाक्षहावमाधुर्यैश्चेतोबुद्धिमनोहरैः ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिइंद्रसभा
दर्शनेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदेवाःसंगंधर्वाःसमादायार्धमुत्तमम् ॥ शक्रस्यमतमाज्ञायपार्थमानचुरंजसा १ पाद्यमा
चमनीयंचप्रतिग्राह्यनृपात्मजम् ॥ प्रवेशयामासुरथोपुरंदरनिवेशनम् २ एवंसंपूजितोजिष्णुरुवासभवनेपितुः ॥ उपाशिक्षन्महास्त्राणिसंहाराणिपांडवः ३
शक्रस्यहस्ताद्वयितं वज्रमस्त्रंचदुःसहम् ॥ अशनीश्चमहानादामेघबर्हिणलक्षणाः ४ गृहीतास्त्रस्तुकौंतेयोभ्रातृन्सस्मारपांडवः ॥ पुरंदरनियोगाच्चपंचाब्दानव
सत्सुखी ५ ततःशक्रोऽब्रवीत्पार्थकृतास्त्रंकालआगते ॥ नृत्यंगीतंचकौंतेयचित्रसेनादवाभृदि ६ वादित्रंदेवविहितंनृलोकेयन्नविद्यते ॥ तदर्जयस्वकौंतेयश्रेयो
वैतेभविष्यति ७ सखायंप्रददौचास्याचित्रसेनंपुरंदरः ॥ सतेनसहसंगम्यरेमेपार्थोनिरामयः ८ गीतवादित्रनृत्यानिभूयएवादिदेशह ॥ तथापिनालभच्छर्म
तपस्वीद्यूतकारितम् ९ दुःशासनवधामर्षिशकुनेःसौबलस्यच ॥ ततस्तेनातुलांप्रीतिमुपागम्यक्वचित्क्वचित् ॥ गंधर्वमतुलंनृत्यंवादित्रंचोपलब्धवान् १०

पर्वणिनेलकंटीयेभारतभावदीपेत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ॥ ततहति १ । २ । ३ मेघबर्हिणलक्षणाः अकालेऽपिउच्यतेभैर्नृत्यमानैश्चमयूरैर्यदशान्यस्त्रं देशांतरेप्रयुक्तमितिलक्ष्यते ।
देशांतरीयैस्ताअशनीर्वह्नीरित्यर्थः ४ भ्रातृन्सस्मारस्वर्गोऽपिदुःखितभ्रातृस्मरणेनदुःखवानेवामुदित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावादीपेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ आदाविति १ उर्वशीगच्छ सावफालगुनमुपातिष्ठतु २ । ३ । ४ । ५ । ६ प्रतिमानंसमयेस्फूर्तिः ७ वर्चः
 शरीरे विद्यैश्वर्यादिजंतेजस्तद्वान्वर्चस्वीतेजःशौर्यतेनयुक्तः । चतुरारुयानपंचपान् चतुश्चतुःसंख्यानं विभक्तिलोपार्थः । आख्यानंभारतादिचतुरारुयानं चतुरारुयानमितिमध्यम
 पदलोपेनवाशाकपार्थिवादिवत्समासः ८ गुरुशुश्रूषामेधांचप्रत्येकमष्टगुणामधीते प्राप्नोति । गुणाश्चवाक्पशोपादेवपथायथमूह्याः । ब्रह्मचर्यमुपस्थनिग्रहः । दाक्ष्यंअनालस्यं प्रसवेद्वैमातुः
 कुलेद्वेपितुस्तेश्चतुर्भिः वयसातारुप्येन ९ रक्षितापालकः । अकत्थनइतिपालकश्चेतिष्ठाधाराहित्यं । स्थूलभिवसुज्ञेयंलक्ष्यंलक्षयितुयोग्यंसूक्ष्मयस्य सूक्ष्मानप्यर्थान्स्थूलवज्जाटित्येवावग
 सशिक्षितोऽनृत्यगुणाननेकान्वादित्रगीतार्थगुणांश्चसर्वान् ॥ नशर्मलेभेपरवरिहंताभ्रातृन्स्मरन्मातरं चैवकुंतीम् ११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअरण्यकेपर्वणिइंद्र
 लोकाभिगमनपर्वणिचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ आदावेवाथतंशक्रश्चित्रसेनंरहोब्रवीत् ॥
 पार्थस्यचक्षुरुर्वश्यांसक्तंविज्ञायवासवः १ गंधर्वराजगच्छाद्यप्रहितोऽप्सरसांवराम् ॥ उर्वशीपुरुषव्याघ्रसोपातिष्ठतुफालगुनम् २ यथार्चितोगृहीता
 स्त्रोविद्ययामन्नियोगतः ॥ तथात्वयाविधातव्यंस्त्रीषुसंगविशारदः ३ एवमुक्तस्तथेत्युक्त्वासोऽनुज्ञांप्राप्यवासवात् ॥ गंधर्वराजोऽप्सरसमभ्यगादुर्वशीवराम् ४
 तांदृष्ट्वाविदितोहृष्टःस्वागतेनार्चितस्तया ॥ सुखासीनःसुखासीनांस्मितपूर्ववचोऽब्रवीत् ५ विदितंतेऽस्तुसुश्रोणिप्रहितोऽहमिहागतः ॥ त्रिदिवस्यैकराजेन
 त्वत्प्रसादाभिनंदिना ६ यस्तुदेवमनुष्येषुप्रख्यातःसहजैर्गुणैः ॥ श्रियाशीलेनरूपेणव्रतेनचदमेनच ॥ प्रख्यातोबलवीर्येणसंमतःप्रतिभानवान् ७ वर्चस्वीतेज
 सायुक्तःक्षमावान्वीतमत्सरः ॥ सांगोपनिषदान्वेदांश्चतुरारुयानपंचमान् ८ योऽधीतेगुरुशुश्रूषामेधांचाष्टगुणाश्रयाम् ॥ ब्रह्मचर्येणदाक्ष्येणप्रसवेद्वैयसाऽपिच
 ९ एकोवैरक्षिताचैवत्रिदिवंमघवानिव ॥ अकत्थनोमानयितास्थूललक्ष्यःप्रियंवदः १० सुहृदश्चात्रपानेनविविधेनाभिवर्षति ॥ सत्यवाक्पूजितोवक्तारूपवानन
 हंकृतः ११ भक्तानुकंपीकांतश्चाप्रियश्चस्थिरसंगरः ॥ प्रार्थनार्थैर्गुणगणैर्महेंद्रवरुणोपमः १२ विदितस्तेऽर्जुनोवीरःसस्वर्गफलमाप्नुयात् ॥ तवशक्राभ्यनुज्ञातःपादा
 वद्यप्रपद्यताम् ॥ तदेवंकुरुकल्याणिप्रपन्नस्त्वांधनंजयः १३ एवमुक्त्वास्मितं कृत्वासंमानं बहुमन्यच ॥ प्रत्युवाचोर्वशीप्रीताचित्रसेनमनिदिता १४ यस्त्वस्यकथि
 तःसत्योगुणोद्देशस्त्वयामम ॥ तंश्रुत्वाऽव्यथयंपुंसोवृणुयांकिमतोऽर्जुनम् १५ महेंद्रस्यनियोगेनत्वतःसंप्रणयेनच ॥ तस्यचाहंगुणौघेनफालगुनेजातमन्यथा ॥
 गच्छत्वंहियथाकाममागमिष्याम्यहंसुखम् १६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेअरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिचित्रसेनोर्वशीसंवादेपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥
 च्छतीत्यर्थः दातावा १० रूपवान्सुंदरः ११ कांतःसुखदः अतएवप्रियः प्रेमास्पदंप्रसववयोव्यतिरिक्ताब्रह्मचर्यादयोऽष्टौशुश्रूषागुणाःसत्यवाक्त्वादयः पूजितत्वादन्येऽष्टौभेधागुणाइति
 विभागः । यद्वाशुश्रूषाश्रवणंचैवग्रहणंधारणंतथा ॥ ऊहापोहार्थंविज्ञानंतत्त्वज्ञानंचर्षीगुणाःइतिधीगुणाष्टकंग्रहं १२ स्वर्गफलंत्वत्संगंतवपादावितिप्रपन्नइतिच रतार्थिनोदीनतादर्शिता
 १३ बहुमन्य मत्वा १४ गुणोद्देशःगुणलेशः तमर्जुनंपुंसःयतःकुतश्चित्सकाशाच्छ्रुत्वा अव्यथयंस्वार्थेणित् प्रागेवकामव्यथांप्राप्तवत्यस्मि अतोहेतोरर्जुनंकिंरुणुयामितिकाका प्रागेववृत्तत्वंदर्श
 यति १५ । १६ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावादीपेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥

ततइति १ रूपेणसौंदर्येण २ । ३ रमंती रमयंती ४ । ५ केशहस्तेन हस्तः शृंढादंडःतेनेवदेष्येत्यर्थः ६ आह्वयंतीस्पर्धयाएहिद्युध्यावहेइतिवदंतीव ७ । ८ । ९ उन्नतःपीवरश्चनितंबपवेति ।
 वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततोविसृज्यगंधर्वकृतकृत्यंशुचिस्मिता ॥ उर्वशीचाकरोत्स्नानंपार्थप्रार्थनलालसा १ स्नानालंकरणैर्हृद्यैर्गंधमाल्यैश्चसुप्रभैः ॥ धनंज
 यस्यरूपेणशरैर्मन्मथचोदितैः २ अतिविद्वेनमनसामन्मथेनप्रदीपिता ॥ दिव्यास्तरणसंस्तीर्णैर्विस्तीर्णैश्चयनोत्तमे ३ चित्तसंकल्पभावेनसुचिताऽनन्यमान
 सा ॥ मनोरथेनसंप्राप्तंरमंत्येनंहिफालगुनम् ४ निर्गम्यचंद्रोदयनेविगाढेरजनीमुखे ॥ प्रस्थितासापृथुश्रोणीपार्थस्यभवनंप्रति ५ मृदुकुंचितदीर्घेणकुमुदो
 त्करधारिणा ॥ केशहस्तेनललनाजगामाथविराजती ६ भूक्षेपालापमाधुर्यैःकांत्यासौम्यतयाऽपिच ॥ शशिनंक्वचंद्रेणसाऽऽह्वयंतीवगच्छती ७ दिव्यांगरा
 गौसुमुखोदिव्यचंदनरूपितौ ॥ गच्छंत्याहाररुचिरौस्तनौतस्याववल्गुः ८ स्तनोद्ग्रहनसंक्षोभात्रम्यमानापदेपदे ॥ त्रिवलीदामचित्रेणमध्येनातीवशोभि
 ना ९ अधोभ्रूधरविस्तीर्णनितंबोन्नतपीवरम् ॥ मन्मथायतनंशुभ्रंसनादामभूषितम् १० ऋषीणामपिदिव्यानांमनोव्याघातकारणम् ॥ सूक्ष्मवस्त्रधरंरेजे
 जघनंनिरवद्यवत् ११ गूढगुल्फधरौपादौताम्रायततलांगुली ॥ कूर्मपृष्ठोन्नतौचापिशोभेतेकिंकिणीकिणौ १२ सीधुपानेनचाल्पेनतुष्ट्याऽथमदनेनच ॥ वि
 लासनैश्चविविधैःप्रेक्षणीयतराऽभवत् १३ सिद्धचारणगंधर्वैःसाप्रयाताविलासिनी ॥ बह्नाश्रयंऽपिवैस्वर्गेदर्शनीयतमाकृतिः १४ सुसूक्ष्मेणोत्तरीयेणमेघवर्णेन
 सजता ॥ तनुरभ्रावृताव्योमिचंद्रलेखेवगच्छती १५ ततःप्राप्ताक्षणेनैवमनःपवनगामिनी ॥ भवनंपांडुपुत्रस्यफालगुनस्यशुचिस्मिता १६ तत्रद्वारमनु
 प्राप्ताद्वारस्थैश्चनिवेदिता ॥ अर्जुनस्यनरश्रेष्ठोर्वशीशुभलोचना १७ उपातिष्ठततद्देशमनिर्भलंसुमनोहरम् ॥ सशंकितमनाराजनप्रत्युद्गच्छततानिशि १८
 दृष्ट्वेवचोर्वशीपार्थोलज्जासंवृतलोचनः ॥ तदाऽभिवादनंकृत्वागुरुपूजांप्रयुक्तवान् १९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अभिवादयेत्वांशिरसाप्रवराप्सरसांवरैः ॥ किमाज्ञापयसे
 देविप्रेष्यस्तेऽहमुपस्थितः २० फालगुनस्यवचःश्रुत्वागतसंज्ञातदोर्वशी ॥ गंधर्ववचनंसर्वश्रावयामासतंतदा २१ ॥ उर्वशयुवाच ॥ यथामोचित्रसेनेनकथितंमनु
 जातम् ॥ तत्तेऽहंसंप्रवक्ष्यामियथाचाहमिहागता २२ उपस्थानेमहेंद्रस्यवर्त्तमानेमनोरमे ॥ तवागमनतोवृत्तेस्वर्गस्यपरमोत्सवे २३ रुद्राणांचैवसान्निध्यमादि
 त्यानांचसर्वेशः ॥ समागमेऽश्विनोश्चैववसूनांचनरोत्तम २४ महर्षीणांचसंघेषुराजर्षिप्रवरेषुच ॥ सिद्धचारणयक्षेपुमहोरगगणेषुच २५ उपविष्टेषुसर्वेषुस्थान
 मानप्रभावतः ॥ ऋध्याप्रज्वलमानेषुअग्निसोमार्कवर्षसु २६ वीणासुवाद्यमानासुगंधर्वैःशक्रनंदन ॥ दिव्येमनोरमेगेयेप्रवृत्तेपृथुलोचन २७ सर्वाप्सरःसुमुख्या
 सुप्रनृतासुकुरुद्रह ॥ त्वंकिलानिमिषःपार्थमाभेकांतत्रदृष्टवान् २८ तत्रचावभृथेतस्मिन्पुस्थानेदिवौकसाम् ॥ तवपित्राऽभ्यनुज्ञातागतास्वंस्वंगृहंसुराः २९
 विशेषणविशेषेणबहुलमितिबाहुलकात्समासः १० अत्रद्यवत्दोषवत्तदभाबोनिरवद्यवत् ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
 २६ । २७ । २८ अवभृथो यज्ञांतस्नानं तत्प्राप्ये २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ तेनचित्रसेनेनतवापित्राचेंद्रेणचशुश्रूषितुसोवितुं ३४ । ३५ । ३६ दुःश्रुतंमेऽस्तुममश्रवणव्यर्षमस्तु यत्त्वमेवंविधदुष्कर्मयोग्यतांमयिसंभावयसीत्यर्थः ३७ । ३८ । ३९
 तथैवाप्सरसःसर्वाविशिष्टाःस्वगृहंगताः ॥ अपिचान्याश्चशत्रुघ्नतवापित्राविसर्जिताः ३० ततःशक्रेणसंदिष्टश्चित्रसेनोममांतिकम् ॥ प्रातःकमलपत्राक्षसचमा
 मब्रवीदथ ३१ त्वत्कृतेऽहंसुरेशेनप्रेषितोवरवर्णिनि ॥ प्रियंकुरुमहेंद्रस्यममचैवात्मनश्चह ३२ शक्रतुल्यंरणेशूरंसदौदार्यगुणान्वितम् ॥ पार्थप्रार्थयसुश्रोणि
 त्वमित्येवंतदाऽब्रवीत् ३३ ततोऽहंसमनुज्ञातातेनपित्राचतेऽनघ ॥ तवांतिकमनुप्राप्ताशुश्रूषितुमरिंदम ३४ त्वद्गुणाकृष्टचित्ताऽहमनंगवशमागता ॥ चिरा
 भिलषितोविरममाप्येषमनोरथः ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तांतथाब्रुवतींश्रुत्वाभृशंलज्जावृतोऽर्जुनः ॥ उवाचकर्णौहस्ताभ्यांपिधायत्रिदशालये ३६ दुः
 श्रुतंमेऽस्तुसुभगेयन्मावदसिभाविनि ॥ गुरुदारैःसमानामेनिश्चयेनवरानने ३७ यथाकुंतीमहाभागायथेंद्राणीशचीमम ॥ तथात्वमपिकल्याणीनात्रकार्यावि
 चारणा ३८ यच्चक्षितासिविस्पष्टंविशेषेणमयाशुभे ॥ तच्चकारणपूर्वहिशृणुसत्यंशुचिस्मिते ३९ इयंपौरववंशस्यजननीमुदितेतिह ॥ त्वामहंदृष्ट्वांस्तत्रविज्ञा
 योत्फुल्ललोचनः ४० नमामर्हसिकल्याणिअन्यथाध्यातुमप्सरः ॥ गुरोर्गुरुतरामेत्वंममत्वंवंशवर्धिनी ४१ ॥ उर्वश्युवाच ॥ अनावृताश्चसर्वाःस्मदेवराजा
 भिनंदन ॥ गुरुस्थानेनमांवीरानियोक्तुंत्वामिहार्हसि ४२ पुरोर्वशोहेयेपुत्रानप्तारोवात्विहागताः ॥ तपसारमय्यस्मान्नचतेषांव्यतिक्रमः ४३ तत्प्रसादनमा
 मातींविसर्जयितुमर्हसि ॥ हृच्छयेनचसंततांभक्तांचभजमानद् ४४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ शृणुसत्यंवरारोहेयत्वांवक्ष्याम्यनिंदिते ॥ शृण्वंतुमेदिशश्चैवविदिश
 श्वसदेवताः ४५ यथाकुंतीचमाद्रीचशचीचैवममानघे ॥ तथाचवंशजननीत्वंहिमेऽद्यगरीयसी ४६ गच्छमूर्ध्नाप्रपन्नोऽस्मिपादौतेवरवर्णिनि ॥ त्वंहिमेमात्
 वत्पूज्यारक्ष्योऽहंपुत्रवत्त्वया ४७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तातुपार्थेनउर्वशीक्रोधमूर्च्छिता ॥ वेपंतीभ्रुकुटीवक्राशशापाथधनंजयम् ४८ ॥ उर्वश्युवा
 च ॥ तवापित्राभ्यनुज्ञातांस्वयंचगृहमागताम् ॥ यस्मान्मांनाभिनंदेथाःकामवाणवशंगताम् ४९ तस्मात्त्वंनर्तनःपार्थस्त्रीमध्येमानवर्जितः ॥ अपुमानिति
 विख्यातःषंडवाद्धिचरिष्यसि ५० एवंदत्त्वाऽर्जुनेशापंस्फुरदोष्ठीश्वसंत्यथ ॥ पुनःप्रत्यागताक्षिप्रमुर्वशीगृहमात्मनः ५१ ततोऽर्जुनस्त्वरमाणश्चित्रसनमरिंद
 मः ॥ संप्राप्यरजनीवृतंतदुर्वश्यायथातथा ५२ निवेदयामासतदाचित्रसेनायपांडवः ॥ तत्रचैवंयथावृत्तंशापंचैवपुनःपुनः ५३ अवेदयच्चशक्रस्यचित्रसेनोऽ
 पिसर्वशः ॥ ततआनाय्यतनयंविबिक्तेहरिवाहनः ५४ सांत्वयित्वाशुभैर्वाक्यैःस्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ सुपुत्राऽद्यपृथातातत्वयापुत्रेणसत्तम ५५ ऋषयोऽपिहि
 धैर्येणाजितावैतेमहाभुज ॥ यत्तुदत्तवतीशापमुर्वशीतवमानद् ५६ सचापितेऽर्थकृतातसाधकश्चभविष्यति ५७

४० अप्सरइत्येकत्वमापं । यद्वास्यादेकत्वंऽप्सराअपीतिशब्दाणांवादेकत्वंसाधु ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ मुक्त्वावक्रा ननुमनसा हितार्थत्वाच्छापस्येतिभावः ४८
 ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतमावर्दीषेष्टत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ कदाचिदिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११
 अज्ञातवासोवस्तव्योभवद्विभूतलेऽनघ ॥ वर्षेत्रयोदशेवीरतंतत्रक्षपयिष्यसि ५८ तेननर्तनवेषेणअपुस्त्वेनतथैवच ॥ वर्षमेकंविहृत्यैवततःपुंस्त्वमवाप्स्य
 सि ५९ एवमुक्तस्तुशक्रेणफाल्गुनःपरवीरहा ॥ मुदंपरमिकांलेभेनचशापंव्यर्चितयत् ६० चित्रसेनेनसहितोगंधर्वेणयशास्विना ॥ रेमेसस्वर्गभवनेपांडुपुत्रो
 धनंजयः ६१ इदंयःश्रुणुयाहृतंनित्यंपांडुसुतस्यवै ॥ नतस्यकामःकामेषुपापकेषुप्रवर्तते ६२ इदममरवरात्मजस्यघोरंशुचिचरितंविनिशम्यफाल्गुनस्य ॥
 व्यपगतमददंभरागदोषास्त्रिदिवगताभिरमंतिमानवेंद्राः ६३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिउर्वशीशापोनामषट्त्वारिंशोऽ
 ध्यायः ४६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कदाचिदटमानस्तुमहर्षिरुतलोमशः ॥ जगामशक्रभवनंपुरंदरादिदक्षया १ ससमेत्यनमस्कृत्यदेवराजंमहामुनिः॥
 ददर्शासिनगतंपांडवंवासवस्यहि २ ततःशक्राभ्यनुज्ञातआसनेविप्ररोत्तरे ॥ निषसादद्विजश्रेष्ठःपूज्यमानोमहर्षिभिः ३ तस्यदृष्ट्वाऽभवद्वादिःपार्थभिद्रासने
 स्थितम् ॥ कथंनुक्षत्रियःपार्थःशक्रासनमवाप्तवान् ४ किंत्वस्यसुकृतंकर्मकेलोकावैविनिर्जिताः ॥ सएवमनुसंप्राप्तःस्थानंदेवनमस्कृतम् ५ तस्यविज्ञायसंक
 लंपंशक्रोवृत्रनिषूदनः ॥ लोमशंप्रहसन्वाक्यमिदमाहशचीपतिः ६ ब्रह्मषंश्रूयतांयत्तेमनसैतद्विवक्षितम् ॥ नायंकेवलमर्त्योवैमानुषत्वमुपागतः ७ महर्षेमम
 पुत्रोऽयंकृत्यांजातोमहाभुजः ॥ अस्त्रहेतोरिहप्राप्तःकस्माच्चित्कारणांतरात् ८ अहोनैनंभवान्वेत्तिपुराणमृषिसत्तमम् ॥ शृणुमेवदतोब्रह्मनयोऽयंचास्यकार
 णम् ९ नरनारायणौयौतौपुराणावृषसत्तमौ ॥ ताविभावनुजानीहिहृषीकेशधनंजयौ १० विख्यातौत्रिभुलोकेषुनरनारायणावृषी ॥ कार्यार्थमवतीर्णौतौष्ट
 र्थीपुण्यप्रतिश्रयाम् ११ यन्नशक्यंसुरेंद्रंष्टुमृषिभिर्वामहात्मभिः ॥ तदाश्रमंपदंपुण्यंवदरीनामविश्रुतम् १२ सनिवासोऽभवादिप्रविष्णोर्जिष्णोस्तथैवच ॥ यतः
 प्रवृत्तेगंगासिद्धचारणसेविता १३ तौमन्नियोगाद्ब्रह्मर्षेक्षितौजातौमहायुती ॥ भूमेर्भारावतरणंमहावीर्यैकरिष्यतः १४ उद्धृताह्यसुराःकेचिन्निवातकवचाइति ॥
 विप्रियेषुस्थितास्माकंवरदानेनमोहिताः १५ तर्कयंतेसुरान्हंतुंबलदर्पसमन्विताः ॥ देवान्नगणयंत्येतेतथादत्तवराहिते १६ पातालवासिनोरौद्रादनोःपुत्रामहाव
 लाः ॥ सर्वदेवनिकायाहिनालयोधायितुंहितान् १७योऽसौभूमिगतःश्रीमान्विष्णुर्भुनिषूदनः॥कपिलोनामदेवोऽसौभगवानजितोहरिः१८येनपूर्वमहात्मानःखन
 मानारसातलम् ॥ दर्शनादेवनिहताःसगरस्यात्मजाविभो १९ तेनकार्यमहत्कार्यमस्माकंद्विजसत्तम ॥ पार्थेनचमहायुद्धेसमेताभ्यांसंशयः २० सोसुरान्द
 र्शनादेवशक्तोहंतुंसहानुगान् ॥ निवातकवचान्सर्वान्नागानिवमहाहदे २१ किंतुनाल्पेनकार्येणप्रबोध्योमधुमूदनः ॥ तेजसःसुमहाराशिःप्रबुद्धःप्रदहेज्जगत् २२

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ देवनिकायादेवसमूहा नालय नसमर्थाः १७ कपिलः । ऋषिपुराणकपिलस्यस्तमग्रेज्ञानैर्विभक्तिजायमानं वपश्येत् इति श्रुतिप्रसिद्धः अग्रेजायमानम् पां
 चरात्रागमेऽनिरुद्धत्वेन वेदेसूत्रात्मत्वेनचवपश्येत् नारायणम् १८ । १९ । २० । २१ प्रबोध्योविज्ञाप्यः २२

१९ । २० । २१ । २२ नहिसंतीतिशेषः २३ ॥ ॥ इत्यारण्यकेप०ने०भा०एकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ॥ ॥ यदिदंशोचितामेत्यादेरध्यायद्वयस्यतात्पर्यं सत्यसंरक्षणकृतेदेवा
मानुषाश्चानुगृह्णतीति १ । २ वानेयंवनमवंनीवारादि कष्टं कर्षणजं ग्राम्यघान्यम् ३ शुद्धीर्विपालितैः 'विपलितेनबाणैर्नयोदतीमृगपक्षिणौ । तयोर्मसिकलंजंतुक्त्वाचात्रायणं चरेत्' इति
पार्थबाहुबलोत्सृष्टामहाचापविनिःसृताः ॥ दिव्यास्त्रमंत्रमुदिताःसादयेयुःसुरानपि १९ यस्यमंत्राचगोताचसुहृच्चैवजनार्दनः ॥ हरिश्चैलोक्यनाथःसर्किनुत
स्यननिर्जितम् २० इदं हि सुमहाच्चित्रमर्जुनस्येहसंजय ॥ महादेवेनबाहुभ्यांयत्समेतद्वतिश्रुतिः २१ प्रत्यक्षं सर्वलोकस्यखाण्डवेयत्कृतंपुरा ॥ फाल्गुनेनसहाया
थेवन्हेर्दामोदरेणच २२ सर्वथानहिमेपुत्राःसहामात्याःससौबलाः ॥ कुद्वेपार्थेचभीमेचवासुदेवेचसात्वते २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलो
काभिगमनपर्वणिघृतराष्ट्रखेदेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ४९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ यदिदंशोचितंराज्ञाघृतराष्ट्रणवैमुने ॥ प्रवाज्यपांडवान्वीरान्स
र्वमेतन्निरर्थकम् १ कथंचराजपुत्रंतमुपेक्षेताल्पचेतसम् ॥ दुर्योधनंपांडुपुत्रान्कोपयानंमहारथान् २ किमासत्पांडुपुत्राणांवनेभोजनमुच्यताम् ॥ वानेयमथ
वाकृष्टमेतदाख्यातुनोभवान् ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वानेयंचमृगांश्चैवशुद्धैर्बाणैर्निपातितान् ॥ ब्राह्मणानांनिवेद्याग्रमभुंजन्पुरुषर्षभाः ४ तांस्तुशूरान्महे
ष्वासांस्तदानिवसतोवने ॥ अन्वयुर्ब्राह्मणाराजन्साम्रयोऽनग्रयस्तथा ५ ब्राह्मणानांसहस्राणिस्नातकानांमहात्मनाम् ॥ दशमोक्षविदांतत्रयान्विभार्तियुधिष्ठि
रः ६ रुरुन्कृष्णमृगांश्चैवमेध्यांश्चान्यान्यनेचरान् ॥ बाणैरुन्मथ्याविविधैर्बाह्मणैर्मन्यवेदयत् ७ नतत्रकश्चिदुर्वणोव्याधितोवाऽपिदृश्यते ॥ कृशोवाहुर्वलो
वाऽपिदीनोभीतोपिवापुनः ८ पुत्रानिवप्रियान्भ्रातृन्जातीनिवसहादेरान् ॥ पुपोषकौरवश्रेष्ठोधर्मराजोयुधिष्ठिरः ९ पर्तीश्वद्रौपदीसर्वान्द्विजार्तीश्वयशस्विनी ॥
मातृवद्भोजयित्वाग्रेसिष्टमाहारयत्तदा १० प्रार्च्याराजादक्षिणाभिमसेनोयमौप्रतीचीमथवाऽप्युदीचीम् ॥ धनुर्धरामांसहेतोर्धृगाणांक्षयंचकुर्नित्यमेवोपगम्य ११
तथातेषां वसतां काम्यकेवैविहीनानामर्जुनेनोत्सुकानाम् ॥ पंचैववर्षाणितथाव्यतीयुरधीयतांजपतांजुह्वतांच १२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि
इंद्रलोकाभिगमनपर्वणिपार्थाहारकथनेपंचाशत्तमोऽध्यायः ५० ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तेषांतच्चरितंश्रुत्वामनुष्यातीतमद्भुत
म् ॥ चिंताशोकपरीतात्मामन्युनाऽभिपरिहृतः १ दीर्घमुष्णंचनिःश्वस्यघृतराष्ट्रोऽविकासुतः ॥ अब्रवीत्संजयमूतमामंप्रपुरुषर्षभ २ नरात्रौनदिवासूत
शांतिंप्राप्नोमिवैक्षणम् ॥ संचित्यदुर्नयंघोरमतीतद्यूतजंहितत् ३ तेषामसह्यवीर्याणांशौर्यैर्वैद्यैर्घृतिंपराम् ॥ अन्योन्यमनुरागंचभ्रातृणामतिमानुषम् ४ देव
पुत्रौमहाभागौदेवराजसमद्युती ॥ नकुलःसहदेवश्चपांडवौयुद्धदुर्मदौ ५ दृढायुधौदूरपातौयुद्धेचकृतनिश्चयौ ॥ शीघ्रहस्तौदृढक्रौधौनित्ययुक्तौतरस्विनौ ६
स्मृतेः । अग्रहंतकारप्रदेयम् ४ अनग्रयः परिव्राजकाः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ आहारयत् आहारं कृतवती १० । ११ । १२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिने०भा०पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५० ॥ ॥ ४५ ॥
॥ तेषामिति मन्युनादन्वयेन १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ नक्षत्रेतेषां मानकरिष्यतः ९ । १० सहिदुंसोडुं ११ शैक्ययाशैक्यस्थया भूमिभिश्चाप । तालं प्रवेक्ष्यतीति मया दंत रिशे एव घृतवेत्यर्थः १२ । १३ । १४ पुत्रस्तेत्वया १५ । १६

भीमार्जुनौ पुरोधाय यदा तौरणमूर्धनि ॥ स्थास्ये तोसिंहविक्रांतावश्विनाविवदुःसहौ ७ निःशेषमिहपश्यामिममसैन्यस्यसंजय ॥ तौह्यप्रतिरथौयुद्धेदेवपुत्रौमहा
रथौ ८ द्रौपद्यास्तंपरिक्लेशंनक्षंस्येतेत्वमर्षिणौ ॥ वृष्णयोऽथमहेष्वासाःपंचालावामहौजसः ९ युधिसत्याभिसंधेनवासुदेवेनरक्षिताः ॥ प्रधक्ष्यंतिरणेपार्थाःपु
त्राणांममवाहिनीम् १० रामकृष्णप्रणीतानां वृष्णीनांमूतनंदन ॥ नशक्यःसहिदुंवेगःसर्वैस्तेरपिसंयुगे ११ तेषांमध्येमहेष्वासोभीमोभीमपराक्रमः ॥ शैक्यया
वीरघातिन्यागदयाविचरिष्यति १२ तथागांडीवनिघांषंविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ गदावेगंचभीमस्यनालंसोडुंनराधिपाः १३ ततोहंसुहृदावाचोदुर्योधनवशा
नुगः ॥ स्मरणीया स्मरिष्यामिमयायानकृताःपुरा १४ ॥ संजयउवाच ॥ व्यतिक्रमोऽयंसुमहांस्वयाराजजुषेक्षितः ॥ समर्थेनापियन्मोहात्पुत्रस्तेननिवारि
तः १५ श्रुत्वाहिनिर्जितान्यूतेपांडवान्मधुसूदनः ॥ खरितःकाम्यकेपार्थान्समभावयदच्युतः १६ द्रुपदस्यतथापुत्राघृष्टद्युम्नपुरोगमाः ॥ विराटोघृष्टकेतुश्च
केकयाश्चमहारथाः १७ तैश्चयत्कथितंराजन्दृष्ट्वापार्थान्पराजितान् ॥ चारेणविदितंसर्वतन्मयाऽवेदितंचते १८ समागम्यवृत्तस्तत्रपांडवैर्मधुसूदनः ॥ सार
थ्येफाल्गुनस्याजौतथेत्याहचताह्वरिः १९ अमर्षितोहिकृष्णोऽपिदृष्ट्वापार्थास्तदागतान् ॥ कृष्णाजिनोतरासंगानब्रवीच्चयुधिष्ठिरम् २० यासासमृद्धिःपार्था
नामिंद्रप्रस्थेवभूवह ॥ राजसूयेमयादृष्टानृपैरन्यैःसुदुर्लभा २१ यत्रसर्वान्महीपालान्शस्त्रतेजोभयादितान् ॥ सवंगान्सांसपौडूडून्सचोलद्राविडांध्रकान् २२
सागरानूपकांश्चैवयेचप्रांताभिवासिनः ॥ सिंहलान्बर्बरान्म्लेच्छान्येचलंकानिवासिनः २३ पश्चिमानिचराष्ट्राणिशतशःसागरांतिकान् ॥ पल्हवान्दरदान्स
र्वान्किरातान्यवनान्शकान् २४ हारहूणांश्चचीनांश्चतुषारान्संधवांस्तथा ॥ जागुडान् रामठान्मुंडान्स्त्रीराज्यमथतंगणान् २५ केकयान्मालवांश्चैवतथाका
श्मीरकानपि ॥ अद्राक्षमहमाहूतान्यज्ञतेपरिवेषकान् २६ सातेसमृद्धिर्धैरात्ताचपलाप्रतिसारिणी ॥ आदायजीवितंतेषामाहरिष्यामितामहम् २७ रामेणस
हकौरव्यभीमार्जुनयमैस्तथा ॥ अकूरगदसांविश्वप्रद्युम्नेनाहुकेनच २८ घृष्टद्युम्नेनवीरेणशिशुपालात्मजेनच ॥ दुर्योधनंरणेहत्वासद्यःकर्णंचभारत २९ दुःशा
सनंसौबलेयंश्चान्यःप्रतियोत्स्यते ॥ ततस्त्वंहास्तिनपुरेभ्रातृभिःसहितोवसन् ३० घातैराष्ट्रीश्रियंप्राप्यप्रशाधिपृथिवीमिमाम् ॥ अथैनमब्रवीद्राजातस्मि
न्वीरसमागमे ३१ शृण्वत्स्वेतेषुवीरेषुघृष्टद्युम्नमुखेषुच ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ प्रतिगृह्णामितेवाचमिमांसत्यांजनार्दन ३२

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ प्रतिसारिणीप्रतीपं सरसीति नीचानुगाभिनीत्यर्थः आहरिष्यामिहदानीमेवेतिशेषः अतएवमार्थना सत्यंमांडुविति
२७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ३२

३३ । ३४ समयामासुः समयुक्तमित्वाचख्युः । समशब्दात्तदाचष्टइतिणिच्लिटिआम् । समयामासुरितिपाठेस्पष्टोऽर्थः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० अहतलक्षणाअखंडितध्व
जाः । आहवलक्षणान्नाइतिपाठेआहवयोग्यानि शौर्यद्योतकानिलक्षणानि सासुद्रिकचिह्नानियेषामित्यर्थः ४१ । ४२ युयुधानः सात्यकिः ४३ केसरिणः क्रोधेनोच्छ्रितसटान् ४४ । ४५ । ४६
अमित्रान्मेमहाबाहोसानुबंधाहनिष्यसि ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वसत्यंमांकुरुकेशव ३३ प्रतिज्ञातोवनेवासोराजमध्येमयाह्वयम् ॥ तद्धर्मराजवचनंप्रतिश्रुत्यसभा
सदः ३४ घृष्टद्युम्नपुरोगास्तेसमयामासुरंजसा ॥ केशवंमधुरैर्वाक्यैःकालयुक्तेर्मर्षितम् ३५ पांचालीप्राहुरक्लिष्टांवासुदेवस्यश्रुण्वतः ॥ दुर्योधनस्तवक्रोधा
द्दिवेत्यक्षयतिर्जावितम् ३६ प्रतिजानीमहेसत्यंमाशुचोवरवर्णिनि ॥ येस्मतेऽक्षजितांक्वण्टेद्वत्वांप्राहसंस्तदा ॥ मांसानितेषांखादंतोहरिष्यंतिवृकद्विजाः
३७ पास्यंतिरुधिरंतेषांघ्रागोमायवस्तथा ॥ उत्तमांगानिकर्षतोयैःकृष्टाऽसिसभातले ३८ तेषांद्रक्ष्यसिपांचालिगात्राणिपृथिवीतले ॥ कव्यादैःकृष्यमाणा
णानिभक्ष्यमाणानिचासकृत् ३९ परिक्रिष्टाऽसियैस्तत्रयैश्चासिसमुपेक्षिता ॥ तेषामुत्कृत्तशिरसांभूमिःपास्यतिशोणितम् ४० एवंबहुविधावाचस्तऊचुर्भरत
र्षभाः ॥ सर्वेतेजस्विनःशूराःसर्वेचाहतलक्षणाः ४१ तेषामराजेनवृतावर्षादूर्ध्वत्रयोदशात् ॥ पुरस्कृत्योपयास्यंतिवासुदेवंमहारथाः ४२ रामश्चकृष्णश्चवनंज
यश्चप्रद्युम्नसंबीयुयुधानभीमौ ॥ माद्रीसुतौकेक्यराजपुत्राःपांचालपुत्राःसहमत्स्यराजा ४३ एतान्सर्वान्लोकवीरानजेयान्महात्मनःसानुबंधान्सैन्यान् ॥ कोजो
वितार्थीसमरेऽभ्युदीयात्कुद्धानसिंहान्केसरिणोयथैव ४४ ॥ घृतराष्ट्रउवाच ॥ यन्माऽब्रवीद्विदुरोयूतकालेत्वंपांडवान्जेष्यसिचेन्नरेन्द्र ॥ ध्रुवंकुरुणामयमं
तकालोमहाभयोभविताशोणितौघः ४५ मन्येतथातद्भवितोतिस्मृतयथाक्षताप्राहवचःपुरामाम् ॥ असंशयंभवितायुद्धमेतद्भतेकालेपांडवानांयथोक्तम् ४६ ॥
इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिइंद्रलोकाभिगमनपर्वणिघृतराष्ट्रविलापेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५१ ॥ ॥ समाप्तमिंद्रलोकाभिगमनपर्व ॥ अथनलो
पाख्यानपर्व ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ ॥ अस्त्रहेतोर्गतेपार्थेशकलोकंमहात्मनि ॥ युधिष्ठिरप्रभृतयःकिमकुर्वतपांडवाः १ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
॥ अस्त्रहेतोर्गतेपार्थेशकलोकंमहात्मनि ॥ आवसन्कृष्णयासार्धकाम्पकेभरतर्षभाः २ ततःकदाचिदेकांतेविविक्तइवशाद्वले ॥ दुःखार्ताभरतश्रेष्ठानिषेदुःसह
कृष्णया ३ धनंजयंशोचमानाःसाश्रुकंठाःसुदुःखिताः ॥ तद्वियोगार्दितान्सर्वान्शोकःसमाभिपुष्टुवे ४ धनंजयवियोगाच्चराज्यभ्रंशाच्चदुःखिताः ॥ अथभीमो
महाबाहुर्युधिष्ठिरमभाषत ५ निदेशात्तेमहाराजगतोऽसौभरतर्षभः ॥ अर्जुनःपांडुपुत्राणांयस्मिन्प्राणाःप्रतिष्ठिताः ६ यस्मिन्विनष्टेपंचालाःसहपुत्रैस्तथाव
यम् ॥ सात्यकिर्वासुदेवश्चविनश्येयुर्नसंशयः ७ योऽसौगच्छतिधर्मात्मावहून्केशानविचिंतयन् ॥ भवान्नियोगाद्भीमस्तुस्ततोदुःखतरंनुकिम् ८ यस्यवाहूसमा
श्रित्यवयंसर्वमहात्मनः ॥ मन्यामहेजितानाजौपरान्प्राप्तांचमेदिनीम् ९ यस्यप्रभावान्नमयासभामध्येधनुष्मतः ॥ नीतालोकमंसुसर्वेधार्तराष्ट्राःससौबलाः १०
॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावद्विपेएकपंचाशत्तमोऽध्यायः ५१ ॥ अस्त्रोति १ आवसन्आवासंकृतवतः २ ३ एष्टुवेष्टावितवान् ४ ५ निदेशात्आज्ञातः ६ ७ ८ ९ अमुंलोकंपरलोकम् १०

११ । १२ अहीनपौरुषाअपिवयंउपप्लुताःकृताः येबालामूर्खादुर्योधनादयस्तेबलिभिःसामंतदत्तेर्धनेर्बलवतराःकृताः १३ १४ मानीनशःमानाशय १५ । १६ १७ । १८ । १९ । २० बालिशः
बालवद्बुद्ध्याहठी दीर्घसूत्रश्चिरकारी २१ २२ २३ वेदेश्रुयते । 'विश्वसृजाऽसहस्रसंवत्सरम्'इति । अत्रहिसंवत्सरशब्दोदिनपरःकृतःअन्यथाशतायुर्वैपुरुषवृद्धि श्रुतेरनधिकारिकंशास्त्रमप्रमाणं
स्यात्तावदायुषोलोकेऽदर्शनाच्चकृच्छ्रत इति द्वादशवार्षिकंप्रायश्चित्तंप्रतिज्ञातं तत्रकृच्छ्रतःकृच्छ्रेरपिसद्योभवतितथाहि । 'त्रिंशताप्राजापत्यकृच्छ्रेकोऽब्दोभवति' एवंमित्रविदेष्टिपवित्रे
तेवयंबाहुबलिनःक्रोधमुत्थितमात्मनः ॥ सहामहेभवन्मूलंवासुदेवेनपालिताः ११ वयंहिसहकृष्णेनहत्वाकर्णमुखान्परान् ॥ स्वबाहुविजितांक्वत्स्रांप्रशासेमव
सुंधरां १२ भवतांघृतदोषेणसर्वेवयमुपप्लुताः ॥ अहीनपौरुषाबालाबलिभिर्बलवतराः १३ क्षात्रंधर्ममहाराजत्वमवेक्षितुमर्हसि ॥ नहिधर्मोमहाराजक्षत्रियस्य
वनाश्रयः १४ राज्यमेवपरंधर्मक्षत्रियस्यविदुर्बुधाः ॥ सक्षत्रधर्मविद्राजामाधर्म्यान्नीनशःपथः १५ प्राग्द्वादशसमाराजन्धार्तराष्ट्रानिहन्महि ॥ निवर्त्यचवना
त्पार्थमानाय्यचनजार्दनम् १६ व्यूढानीकान्महाराजजवेनैवमहामते ॥ धार्तराष्ट्रानमुंलोकंगमयामिविशांपते १७ सर्वानहंहनिष्यामिधार्तराष्ट्रान्ससौबलान् ॥
दुर्योधनंचकर्णचयोवाऽन्यःप्रतियोत्स्यते १८ मयाप्रशमितेपश्चात्त्वमेप्यसिवनंपुनः ॥ एवंकृतेनतेदोषाभविष्यंतिविशांपते १९ यज्ञैश्चावीविधैस्तातकृतंपापम
रिदम् ॥ अवधूयमहाराजच्छेमस्वर्गमुत्तमम् २० एवमेतद्भवेद्राजन्यदिराजानबालिशः ॥ अस्माकंदीर्घसूत्रःस्याद्भवान्धर्मपरायणः २१ निकृत्यानिकृतिप्र
ज्ञाहंतव्याइतिनिश्चयः ॥ नहिनैकृतिकंहत्वानिकृत्यापापमुच्यते २२ तथाभारतधर्मेपुधर्मज्ञैरिहदृश्यते ॥ अहोरात्रंमहाराजतुल्यंसंवत्सरेणह २३ तथैववेदव
चनंश्रूयतेनित्यदाविभो ॥ संवत्सरोमहाराजपूर्णोभवतिकृच्छ्रतः २४ यदिवेदाःप्रमाणास्तेदिवसादूर्ध्वमच्युत ॥ त्रयोदशसमाःकालोज्ञायतांपरिनिष्ठितः २५
कालोदुर्योधनंहंतुंसानुबंधमरिदम् ॥ एकाग्रंपृथिवीसर्वापुराराजन्करोतिसः २६ घृतप्रियेणराजेन्द्रतथातद्भवताकृतम् ॥ प्रायेणाज्ञातचर्यायांवयंसर्वोनेपातिताः ॥
२७ नतंदेशंप्रपश्यामियत्रसोऽस्मान्सुदुर्जनः ॥ नविज्ञास्यतिदुष्टात्माचारैरिति सुयोधनः २८ अधिगम्यचसर्वान्नोवनवासमिमंततः ॥ प्रवाजयिष्यतिपुन
र्निकृत्याऽधमपूरुषः २९ यद्यस्मानभिगच्छेतपापःसहिकथंचन ॥ अज्ञातचर्यामुतीर्णान्दृष्ट्वाचपुनराह्वयेत् ३० घृतेनतेमहाराजपुनर्घृतमवर्तत ॥ भवांश्चयु
नराहूतोघृतेनैवापनेष्यति ३१ सतथाऽक्षेपुकुशलोनिश्चितांगतचेतनः ॥ चरिष्यसिमहाराजवनेपुवसतीःपुनः ३२ यद्यस्मान्सुमहाराजकृपणान्कर्तुमर्हसि ॥
यावज्जीवमवेक्षस्ववेदधर्माश्चकृत्स्नशः ३३ निकृत्यानिकृतिप्रज्ञोहंतव्यइतिनिश्चयः ॥ अनुज्ञातस्त्वयागत्वायावच्छक्तिसुयोधनम् ३४ यथैवकःसमुत्सृष्टोदहेद
निलसारथिः ॥ हनिष्यामितथामंदमनुजानातुमेभवान् ३५

ष्टिपृगारोष्टिप्रभृतिभिर्दशदशप्राजापत्यस्थानेधर्मशास्त्रेविहिताभिर्द्वादशवार्षिकंनतंसमापितुंशकप्रमित्यर्थः २४ । २५ पुराअग्रे २६ । २७ । २८ । २९ । ३० घृतेघृतार्थेपुनरावह्वयेत् नन्वाहूतो
ऽप्यहंनगमिष्यामीत्याशंवयाहपुनर्घृतमवर्तत पूर्वमप्यनुघृतस्यकृतत्वात्पुनरपिघृतंकरिष्यस्येवेत्यर्थः अपनेष्यतिदूरिकरिष्यति श्रियमितिशेषः ३१ ३२ ३३ ३४ कर्तुंशकंअभिलक्ष्येतिशेषः ३५

३६ । ३७ अनृतमिति विश्वसृजांसत्रेसंवत्सरशब्देनकालपरः किंतु पंचपंचाशतस्त्रित्तः संवत्सराः पंचपंचाशतः पंचदशाः इत्यादि ुतीसंवत्सरपदस्यत्रिवृदादिशब्दसामानाधिकरण्यादहःशब्द
वाच्यक्रतुपरत्वंदृष्टं अतः संवत्सरशब्दोदिनपरइतिप्रवादमात्रं पंचपंचाशतइतिपंचाशदधिकंशतद्वयमुच्यते । नदिकाले नकर्तव्यं व्रतं कर्मणासमापयितुं शक्यमिति भावः ३८ । ३९ । ४० । ४१

॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं ब्रुवाणं भीमंतु धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ उवाच सांत्वय न राजा मूढ्युपाघ्राय पांडवम् ३६ असंशयं महाबाहो हनिष्यसि सुयोधनम् ॥ वर्षात्रयो
दशाहूर्ध्वसहगांडीवधन्वना ३७ यत्त्वमाभाषसे पार्थ प्राप्तः काल इति प्रभो ॥ अनृतं नोत्सहे वक्तुं ह्येतन्मम विद्यते ३८ अंतरेणापिकौंतेय न कृतिपापनिश्चयम् ॥
हंता त्वमसि दुर्धर्ममानुबंधं सुयोधनम् ३९ एवं ब्रुवति भीमंतु धर्मराजे युधिष्ठिरे ॥ आजगाम महाभागो बृहदश्वो महानृषिः ४० तमभिप्रेक्ष्य धर्मात्मा संप्राप्तं धर्मचारिणम् ॥
शास्त्रवन्मधुपर्केण पूजयामास धर्मराट् ४१ आश्वस्तं चैनमासीनमुपासीनो युधिष्ठिरः ॥ अभिप्रेक्ष्य महाबाहुः कृपणं बह्वभाषत ४२ अक्षयूते च भगवन् धनं राज्यं
च मे हृतम् ॥ आहूय न कृतिप्रज्ञैः कितवैरक्षकोविदैः ४३ अनक्षज्ञस्य हि सतो न कृत्या पापनिश्चयैः ॥ भार्या च मे सभानीता प्राणेभ्योऽपि गरीयसी ४४ पुनर्द्यूते न
मां जित्वा वनवासं सुदारुणम् ॥ प्रावाजयन्मदारण्यमजिनैः परिवारितम् ४५ अहं वने दुर्वसतीर्वसन्परमदुःखितः ॥ अक्षयूताधिकारे च गिरः शृण्वन्सुदारुणाः ४६
आर्तानां सुहृदां चोद्युतप्रभृतिशंसताम् ॥ अहं हृदि श्रिताः स्मृत्वा सर्धरात्रीर्विचिंतयन् ४७ यस्मिंश्चैव समस्तानां प्राणा गांडीवधन्वानि ॥ विना महात्मना तेन गतसत्त्व
इवाभवम् ४८ कदाद्रक्ष्यामि बीभत्सुकृतास्त्रं पुनरागतम् ॥ प्रियवादिन मस्तु द्रं दया युक्तमर्तद्वितः ४९ अस्ति राजामया कश्चिदल्पभाग्यतरो भुवि ॥ भवता दृष्टपूर्वो
वाश्रुतपूर्वोऽपि वाक्कचित् ॥ नमस्तो दुःखिततरः पुमानस्तीति मे मतिः ५० ॥ बृहदश्व उवाच ॥ यद्ब्रवीषि महाराज नमतो विद्यते कचित् ॥ अल्पभाग्यतरः
कश्चित्पुमानस्तीति पांडव ५१ अत्र ते वर्णयिष्यामि यदि शुश्रूषसेऽनघ ॥ यस्त्वत्तो दुःखिततरो राजाऽऽसीत्पृथिवीपते ५२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथैनम
ब्रवीद्राजा ब्रवीतु भगवानिति ॥ इमामवस्थां संप्राप्तं श्रोतुमिच्छामि पार्थिवम् ५३ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ शृणुराजन्न वहितः सहभ्रातृभिरच्युत ॥ यस्त्वत्तो दुःखितत
रो राजाऽऽसीत्पृथिवीपते ५४ निषधे पुमहीपालो वीरसेन इति श्रुतः ॥ तस्य पुत्रोऽभवत्प्रानलो धर्मार्थकोविदः ५५ स न कृत्या जितो राजापुष्करेणेति नः श्रुतम् ॥
वनवासं सुदुःखार्तो भार्या न्यवसत्सह ५६ न तस्य दासानरथोन भ्रातान च बांधवाः ॥ वने निवसतो राजन् शिष्यं ते स्मकदा च न ५७ भवान्हिसंभृतो वीरैर्भ्रातृभिर्दे
वसंमिदैः ॥ ब्रह्मकल्पैर्द्विजाभ्यैश्च तस्मान्नाहं शिशोचितुम् ५८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ विस्तरेणाहमिच्छामि न लस्य सुमहात्मनः ॥ चरितं वदतां श्रेष्ठतन्मना
ख्यातुमर्हसि ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते आनलोपाख्यानपंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ध ॥

४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ अत्रैवार्थे सत्यं सर्वधानत्याज्यमिति आख्यायिकाद्वारा भीमसेनं बोधयितुं राजा बृहदश्वः प्रवर्त्यते अस्ति राजामया कश्चिदित्यादिना ५० । ५१
५२ । ५३ । ५४ । ५५ पुष्करेण राजा ५६ शिष्यं ते अवशिष्टाः कालस्त्वविवक्षितः ५७ । ५८ । ५९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे द्विपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ ध ॥

भासीविति उपपन्नोति युक्तः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ सौदामनिप्राहृष्यमेघसंबंधिनी सुपुजगतो जनिमंददतिते सुदामानो मेघास्तेषां समूहः सौदामनः प्राहृ
कालस्तत्संबंधिनी साहि अत्यंतं द्योतमाना भवतीति प्रसिद्धम् १२ । १३ । १४ मूर्तिमानशरीरी १५ प्रज्ञाशंसुः वार्ताहरा इति शेषः १६ दृच्छयः कामः १७ । १८ जातरूपपरिष्कृतान्
॥ बृहदश्व उवाच ॥ आसीद्राजानलो नाम वीरसेन सुतो बली ॥ उपपन्नो गुणैरिष्टैरूपवानश्वकोविदः १ अतिष्ठन्मनुजेंद्राणां मूर्ध्नि देवपतिर्यथा ॥ उपर्युपरिस
र्वेषामादित्यहवतेजसा २ ब्रह्मण्यो वेदविच्छूरो निषधे पुमहीपतिः ॥ अक्षप्रियः सत्यवादी महानक्षौहिणीपतिः ३ ईप्सितो वरनारीणामुदारः संयतो द्वियः ॥ राक्षे
ताधन्विनां श्रेष्ठः साक्षादिवमनुः स्वयम् ४ तथैवासीद्विदर्भेषु भीमो भीमपराक्रमः ॥ शूरः सर्वगुणैर्युक्तः प्रजाकामः सचाप्रजः ५ सप्रजार्थे परं यत्नमकरोत्सुसमाहि
तः ॥ तमभ्यगच्छद्ब्रह्मर्षिर्दमनोनाम भारत ६ तंसभीमः प्रजाकामस्तोषयामास धर्मवित् ॥ महिष्यासहराजेंद्रसत्कारेण सुवर्चसम् ७ तस्मै प्रसन्नो दमनः सभा
र्याय वरं ददौ ॥ कन्यारत्नं कुमारं श्वत्रीनुदारान्महायशाः ८ दमयंति दमंदांतं दमनं च सुवर्चसम् ॥ उपपन्नान्गुणैः सर्वैर्भीमान्भीपराक्रमान् ९ दमयंतीतुरूपेण
तेजसायशसाश्रिया ॥ सौभाग्येन च लोकेषु यशः प्राप सुमध्यमा १० अथ तां वयसि प्राप्ते दासीनां समलंकृतम् ॥ शतं शतं सखीनां च पर्युपासच्छचीमिव ११ तत्र
स्मराजतेभैमी सर्वाभरणभूषिता ॥ सखीमध्येऽनवद्यांगी विद्युत्सौदामनी यथा १२ अतीवरूपसंपन्ना श्रीरिवायतलोचना ॥ न देवेषु न यक्षेषु तादृग्युपवती क्वचित्
१३ मानुषेष्वपि चान्येषु दृष्टपूर्वाऽथवाश्रुता ॥ चित्तप्रसादनीवाला देवानामपि सुंदरी १४ नलश्वनरशाहूलो लोकेष्वप्रतिमो भुवि ॥ कंदर्पइवरूपेण मूर्तिमानभ
वत्स्वयम् १५ तस्याः समीपे तु नलं प्रशंसुः कुतूहलात् ॥ नैषधस्य समीपे तु दमयंती पुनः पुनः १६ तयोरदृष्टः कामोऽभूच्छृण्वतोः सततं गुणान् ॥ अन्योन्यं प्र
तिकौंतेयसव्यवर्धत हृच्छयः १७ अशकुवन्नलः कामंतदाधारयितुं हृदा ॥ अंतःपुरसमीपस्थे वन आस्तेरहोगतः १८ सददर्शततो हंसात्प्रजातरूपपरिष्कृतान् ॥
वने विचरतां तेषामेकं जग्राह पक्षिणम् १९ ततोऽतरिक्षगोवाचं व्याजहार नलं तदा ॥ हंतव्योऽस्मिन् ते राजन् करिष्यामि तवाप्रियम् २० दमयंती सकाशे त्वाकथ
यिष्यामि नैषध ॥ यथा त्वदन्यं पुरुषं न सामं स्यति कर्ही चित् २१ एवमुक्तस्ततो हंसमुत्ससर्ज महीपतिः ॥ ते तु हंसाः समुत्पत्य विदर्भानगमंस्ततः २२ विदर्भं न
गरीं गत्वा दमयंत्यास्तदांतिके ॥ निपेतुस्ते गरुमंतः साददर्श च तान् खगान् २३ सातानहुत रूपा न्वेदद्वा सखिगणावृता ॥ हृष्टाग्रहीतुं खगमांस्त्वरमाणोपचक्र
मे २४ अथ हंसाविसृष्टपुः सर्वतः प्रमदावने ॥ एकैकशस्तदा कन्यास्तानहंसांस्तमुपाद्रवन् २५ दमयंती तु यं हंसं मुपाधावदांतिके ॥ समानुषीं गिरं कृत्वा दमयंती
मथा ब्रवीत् २६ दमयंति नलो नाम निषधेषु महीपतिः ॥ अश्विनोः सहशोरूपेण समास्तस्य मानुषाः २७ कंदर्पइवरूपेण मूर्तिमानभवत्स्वयम् ॥ तस्य वै यदि
भार्या त्वं भवेथा वरवर्णिनि २८ सफलं ते भवेज्जन्मरूपं चेदं सुमध्यमे ॥ वयं हि देवगंधर्वमनुष्योरगराक्षसान् २९

सुवर्णपक्षान् १९ अंतरिक्षगः खगः २० । २१ । २२ गरुमंतः पक्षवतः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

२१ । २३ । २४ । २५ ॥ इत्यारण्यकेप०ने०भारतमा०पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ सेति यथाश्रद्धं देवेभ्यो नमस्कृत्य प्रणयस्वेतिसंबंधः प्रणयस्वपरिणयस्वमामिति शेषः १ विश्रब्धं

एवमुक्तस्तु वैदभ्यां नलस्तां प्रत्युवाच ॥ नल उवाच ॥ नलं मां विद्वि कल्याणि देवदूता मिहागतम् २२ देवास्त्वां प्राप्नुमिच्छंति शक्रोऽग्निर्वरुणो यमः ॥ तेषामन्य
तमं देवं पतिं वरयशोभने २३ तेषामेव प्रभावेण प्रविष्टोऽहमलक्षितः ॥ प्रविशंतं न मां काश्चिदपश्यन्नाप्यवारयत् २४ एतदर्थं महं भद्रे प्रेषितः सुरसत्तमैः ॥ एतच्छु
त्वाशुभे बुद्धिं प्रकुरुष्वयथेच्छसि २५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यान पर्वणि नलस्य देवदौत्ये पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ५५ ॥ ॥ बृहद
श्व उवाच ॥ सानमस्कृत्य देवेभ्यः प्रहस्य नलमब्रवीत् ॥ प्रणयस्व तथा श्रद्धं राजर्किं करवाणिते १ अहं चैव हियच्चान्यन्ममास्ति वसुकिंचन ॥ तत्सर्वं तव विश्रब्धं
कुरु प्रणयमीश्वर २ हंसानां वचनं यत्तु तन्मां ददाति पार्थिव ॥ त्वत्कृते हि मया वीरराजानः सन्निपातिताः ३ यदित्थं भजमानां मां प्रत्याख्यास्यसि मानद ॥ विषमग्निं
जलं रज्जुमास्थास्ये तव कारणात् ४ एवमुक्तस्तु वैदभ्यां नलस्तां प्रत्युवाच ॥ तिष्ठत्सु लोकपालेषु कथं मानुषमिच्छसि ५ येषामहं लोककृतामीश्वराणां महात्म
नाम् ॥ नपाद रजसा तु लयो मनस्तेतेषु वर्तताम् ६ विप्रियं ह्याचरन्मर्त्या देवानां मृत्युमृच्छति ॥ त्राहि मामनवद्यां गिवरयस्व सुरोत्तमान् ७ विरजांसि च वासांसि
दिव्याश्चित्राः स्रजस्तथा ॥ भूषणानि तु मुख्यानि देवानां प्राप्य तु भुंक्ष्वै ८ यद्दमां पृथिवीं कृत्स्नां संक्षिप्य ग्रसते पुनः ॥ हुताशमीशं देवानां कातं न वरयेत्पतिम् ९
यस्य दंडमया त्सर्वे भूतग्रामाः समागताः ॥ धर्ममेवानुरुध्यंति कातं न वरयेत्पतिम् १० धर्मात्मानं महात्मानं दैत्यदानवमर्दनम् ॥ महेंद्रं सर्वदेवानां कातं न वरयेत्प
तिम् ११ क्रियतामविशंकेन मनसा यदि मन्यसे ॥ वरुणं लोकपालानां सुहृद्वाक्यमिदं शृणु १२ नैषधे नैव मुक्तासादमयंती वचोऽब्रवीत् ॥ समाप्नुताभ्यां नेत्राभ्यां
शोकजेनाथवारिणा १३ देवेभ्योऽहं नमस्कृत्य सर्वेभ्यः पृथिवीपते ॥ वृणुत्वामेव भर्तारं सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १४ तामुवाच ततो राजा वेपमानां कृतां जलिम् ॥ दौत्ये
नामस्य कल्याणितथा भद्रे विधीयताम् १५ कथं ह्यहं प्रतिश्रुत्य देवतानां विशेषतः ॥ परार्थे यत्नमारभ्य कथं स्वार्थमिहोत्सहे १६ एषधर्मो यदि स्वार्थो ममापि भविता ततः ॥
एवं स्वार्थं कारिष्यामि तथा भद्रे विधीयताम् १७ ततो वाष्पाकुलां वाचं दमयंती शुचिस्मिता ॥ प्रत्याहरंतीशनकैर्नलं राजानमब्रवीत् १८ उपायोऽयं मया दृष्टो नि
रपायो नरेश्वर ॥ येन दोषो न भविता तव राजन्कथंचन १९ त्वंचैव हिनरश्रेष्ठ देवाश्चैद्रपुरोगमाः ॥ आयांतु सहिताः सर्वे मम यत्र स्वयं वरः २० ततोऽहं लोकपाला
नां सन्निधौ त्वानरेश्वर ॥ वरयिष्ये नरव्याघ्रनैवं दोषो भविष्यति २१ एवमुक्तस्तु वैदभ्यां नलो राजा विशांपते ॥ आजगाम पुनस्तत्र यत्र देवाः समागताः २२ तमपश्यं
स्तथा यांतं लोकपालामहेश्वराः ॥ दृष्ट्वा चैनं ततोऽपृच्छन् वृतांतं सर्वमेव तम् २३ कञ्चिद्दृष्ट्वा त्वयाराजन् दमयंती शुचिस्मिता ॥ किमब्रवीच्चनः सर्वान्वदभूमिपतेऽनघ २४

सविश्वासं यथास्यात्तथा प्रणयं परिणयनं विवाहं २ सन्निपातिताः श्लेषिताः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

महाकक्षं महाशिराजद्वारप्रदेशं २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नलकंठीये भारतमावदपिषट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ अथेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

॥ नल उवाच ॥ भवद्भिरहमादिष्टो दमयंत्यानिवेशनम् ॥ प्रविष्टः सुमहाकक्षं दंडिभिः स्थविरैर्वृत्तम् २५ प्रविशंतं च मां तत्र न काश्चिद्दृष्ट्वात्तरः ॥ ऋतेतां पार्थिव
सुतां भवतामेव तेजसा २६ सख्यश्चास्यामया दृष्टास्ताभिश्चाप्युपलक्षितः ॥ विस्मिताश्चाभवन्सर्वा दृष्ट्वा मां विबुधेश्वराः २७ वर्ण्यमानेषु च मया भवत्सुरुचिरा
नना ॥ मामेव गतसंकल्पावृणीते सा सुरोत्तमाः २८ अब्रवीच्चैव मां बाला आयांतु सहिताः सुराः ॥ त्वया सह नरव्याघ्रममयत्र स्वयं वरः २९ तेषामहं सन्निधौ त्वां वर
यिष्यामि नैषध ॥ एवं तव महाबाहो दोषो न भवितेतिह ३० एतावदेव विबुधायथावृत्तमुपाहृतम् ॥ मयाऽशेषे प्रमाणं तु भवं तस्मिंश्चेश्वराः ३१ ॥ इति श्रीमहाभा
रते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यान प० नलकर्तृक देवदौत्ये षट्पंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ अथ कालेशुभे प्राप्तेतिथौ पुण्ये क्षणे तथा ॥
आजुहावमहीपालान्भीमो राजा स्वयं वरे १ तच्छ्रुत्वा पृथिवीपालाः सर्वे हच्छयपीडिताः ॥ त्वरिता समुपाजग्मुर्दमयंती मभीप्सवः २ कनकस्तंभरुचिरंतोरणेन वि
राजितम् ॥ विविशुस्ते नृपारंगं महासिंहाइवाचलम् ३ तत्रासनेषु विविधेष्व्वासीनाः पृथिवीक्षितः ॥ सुरभिस्त्रग्धराः सर्वे प्रमृष्टमणिकुंडलाः ४ ताराजसमितिपु
ण्यानां गैर्भोगवतीमिव ॥ संपूर्णां पुरुषव्याघ्रैर्व्याघ्रैर्गिरिगुहामिव ५ तत्र स्मृपीनादृश्यंते बाहवः परिघोपमाः ॥ आकारवर्णसुश्लक्षणाः पंचशीर्षा इवोरगाः ६ सु
केशांतानि चारूणि सुनासाक्षिभ्रुवाणि च ॥ मुखानिराज्ञांशोभंते नक्षत्राण्यथादिवि ७ दमयंती ततो रंगं प्रविवेश शुभानना ॥ मुष्णंती प्रभयाराज्ञां चक्षुषि च
मनांसि च ८ तस्यागात्रेषु पतितातेषां दृष्टिर्भहात्मनाम् ॥ तत्र तत्रैव सक्ताऽभून्न च चालचपश्यताम् ९ ततः संकीर्त्यमानेषु राज्ञां नाम सुभारत ॥ ददर्श भेमीपु
रुषां पंचतुल्या कृतीनिह १० तान्समीक्ष्य ततः सर्वाश्चिंशेषाकृतीन् स्थितान् ॥ संदेहादथ वैदर्भीनाभ्यजानान्नलं नृपम् ११ यं यं हि दृष्टेतेषां तंतमेनेनलं नृ
पम् ॥ सांचितयंती बुद्ध्याऽथ तर्कयामास भाविनी १२ कथं हि देवां ब्रजानीयां कथं विद्यां नलं नृपम् ॥ एवं संचितयंती सा वैदर्भीभृशदुःखिता १३ श्रुतानि देवाल्लि
गानि तर्कयामास भारत ॥ देवानां यानि लिङ्गानि स्थविरैर्भ्यः श्रुतानि मे १४ तानीह तिष्ठतां भूनावेकस्यापि नलक्षये ॥ साविनिश्चित्य बहुधा विचार्य च पुनः पुनः
१५ शरणं प्रति देवानां प्राप्तकालममन्यत ॥ वाचा च मनसा चैव नमस्कारं प्रयुज्यसा १६ देवेभ्यः प्रांजलिभूत्वा वेपमाने दमब्रवीत् ॥ हंसानां वचनं श्रुत्वा यथामेनै
षधो वृतः ॥ पतित्वेतेन सत्येन देवास्तं प्रदिशंतु मे १७ मनसा वचसा चैव यथानाभिचराम्यहम् ॥ तेन सत्येन विबुधास्तमेव प्रदिशंतु मे १८ यथा देवैः समेभर्ता वि
हितो निषधाधिपः ॥ तेन सत्येन मे देवास्तमेव प्रदिशंतु मे १९ यथेदं व्रतमारब्धं नलस्याराधने मया ॥ तेन सत्येन मे देवास्तमेव प्रदिशंतु मे २०

१ मुष्णंती हरंती ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ मनुष्याःसर्वेदाःसनिमेवाःम्लायमानस्रजःसरजस्कामुमिष्टशः देवास्तद्विपरीताः हृषितस्रजश्चेतरजोहीनाश्चेतिसमासः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० यद्यस्मा
 न्यामजसितसमातेतववचनेरतमित्येतत्विद्धि ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ आत्मभवमात्मनआविर्भावं ३६ अन्नरसंयादृशेतादृशेऽप्यत्रेविशिष्टरसवत्तां ३७ भावंसत्तां मिथुनभेकेकेनद्वयं
 स्वचैवरूपंकुर्वंतुलोकपालामहेश्वराः ॥ यथाऽहमभिजानीयांपुण्यश्लोकंनराधिपम् २१ निशम्यदमयंत्यास्तत्करुणंप्रतिदेवितम् ॥ निश्वयंपरमंतथ्यमनुरागंच
 नैषधे २२ मनोविशुद्धिं बुद्धिंचभक्तिरागंचनैषधे ॥ यथोक्तंचक्रिरेदेवाःसामर्थ्यंलिंगधारणे २३ साऽपश्यद्विबुधान्सर्वानस्वेदान्स्तव्यलोचनान् ॥ हृषितस्र
 जजोहीनान्स्थितानस्पृशतःक्षितिं २४ छायाद्वितीयोम्लानस्रजःस्वेदसमन्वितः ॥ भूमिष्ठोनैषधश्चैवानिमेषेणचसूचितः २५ सासमाक्षयतुतान्देवान्पुण्य
 श्लोकंचभारत ॥ नैषधंवरयामासमैर्माधर्मेणपांडव २६ विलज्जमानावस्त्रांतंजग्राहायतलोचना ॥ स्कंधदेशेऽसृजतस्यस्रजंपरमशोभनाम् २७ वरयामासचैव
 नंपतित्वेवरवर्णिनी ॥ ततोहाहेतिसहसामुक्तःशब्दोनराधिपैः २८ देवैर्हर्षिभिस्तत्रसाधुसाध्वितिभारत ॥ विस्मितैरीरितःशब्दःप्रशंसद्विर्नलंनृपम् २९ दम
 यंतीतुकौरव्यवीरसेनसुतो नृपः ॥ आश्वासयद्वरारोहांप्रहृष्टेनांतरात्मना ३० यत्त्वंभजसिकल्याणपुमांसंदेवसन्निधौ ॥ तस्मान्मांविद्धिभर्तारमेततेवचनेरत
 म् ३१ यावच्चमेधरिष्यंतिप्राणादेहेशुचिस्मिते ॥ तावत्स्वयिभविष्यामिसत्यमेतद्भवीमिते ३२ दमयंतीतथावाग्भिरभिनंद्यकृतांजलिः ॥ तौपरस्परतःप्रीतौ
 दृष्ट्वात्वाग्निपुरोगमान् ३३ तानेवशरणंदेवान्जग्मतुर्मनसातदा ॥ वृतेतुनैषधेभैम्यालोकपालामहौजसः ३४ प्रहृष्टमनसःसर्वंनलायाष्टौवरान्ददुः ॥ प्रत्यक्षदर्श
 नंयज्ञेगतिंचानुत्तमांशुभां ३५ नैषधायददौशक्रःप्रीयमाणःशचीपतिः ॥ अग्निरात्मभवंप्रादाद्यत्रवांछतिनैषधः ३६ लोकानात्मप्रभांश्वेवददौतस्मैदुताश
 नः ॥ यमस्त्वन्नरसंप्रादाद्धर्मेचपरमांस्थितिम् ३७ अपांपतिरपांभावंयत्रवांछतिनैषधः ॥ स्रजश्चोत्तमगंधाढ्याःसर्वंचमिथुनंददुः ३८ वरानेवंप्रादायास्यदेवा
 स्तेत्रिदिवंगताः ॥ पार्थिवाश्चानुभूयास्यविवाहंविस्मयान्विताः ३९ दमयंत्याश्चमुदिताःप्रतिजग्मुर्यथागतम् ॥ गतेषुपार्थिवेद्रेषुभीमःप्रीतोमहामनाः ४० वि
 वाहंकारयामासदमयंत्यानलस्यच ॥ उष्यतत्रयथाकामंनैषधोद्विपदांवरः ४१ भीमेनसमनुज्ञातोजगामनगरंस्वकम् ॥ अवाप्यनारीरत्नंतुपुण्यश्लोकोऽपिपार्थि
 वः ४२ रमेसहतयाराजन्शय्येवबलवृत्रहा ॥ अतीवमुदितोराजाभ्राजमानोऽशुमानिव ४३ अरंजयत्प्रजावीरोधर्मेणपरिपालयन् ॥ ईजेचाप्यश्वमेधेनययाति
 रिवनाहुषः ४४ अन्यैश्वहुभिर्धीमानक्रतुभिश्चाप्तदक्षिणैः पुनश्चरमणीयेषुवनेषूपवनेषुच ४५ दमयंत्यासहनलोविजहारामरोपमः ॥ जनयामासचततोदम
 यंत्यामहामनाः ॥ इंद्रसेनंसुतंचापिइंद्रसेनांचकन्यकाम् ४६ एवंसयजमानश्चविहरंश्चनराधिपः ॥ ररक्षवसुसंपूर्णवसुधांवसुधाधिपः ४७ ॥ इतिश्रमि
 हाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपारुयानपर्वणिदमयंतीस्वयंवरसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥

यमपीत्यर्थः ३८ अनुभूयेदृष्ट्वा ३९ । ४० उष्यत्वांसकृत्वा ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतमावदीपेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥

एवंदेवेभ्योलब्धवरस्य रूपौदार्यादिमतो दमयंतीलाभजंसुखमुक्त्वा तस्वैवसंप्रतिदुर्व्यसनजामापदं वसुपक्रमते वृतेतुनैषधेइत्यादिना १ । २ । ३ निर्हृतःसमाप्तः ४ । ५ । ६ । ७ । ८
 ९ यस्मिन्निति दाक्षयंनित्योत्साहः सत्यमितिपाठेयथार्थभाषणं घृतिर्वाङ्मनःकायानामवसादप्राप्तातदुत्तमनार्थेयत्नविशेषोमनोधर्मः ज्ञानंशब्दतोऽर्थतश्च तपःस्वधर्मानिष्ठा शौचंबाह्यं
 मृज्जलादिजमाभ्यंतरंभावशुद्धिः दमोबाह्येद्विग्रहः शमोमनोनिग्रहः ध्रुवाणिविघ्नैरप्यबाध्यानि १० । ११ । १२ । १३ । १४ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीये भारतमावदीपेअष्टपंचा

॥ बृहदश्वउवाच ॥ वृतेतुनैषधेभैम्यालोकपालामहौजसः ॥ यातोददृशुरायांतंद्वापरंकलिनासह १ अथाब्रवीत्कलिंशक्रःसंप्रेक्ष्यबलवृत्रहा ॥ द्वापरेणसहायेनक
 लेब्रूहिक्यास्यसि २ ततोऽब्रवीत्कलिःशक्रंदमयंत्याःस्वयंवरम् ॥ गत्वाहिवरयिष्येतांभनोहिममतांगतम् ३ तमब्रवीत्प्रहस्येंद्रोनिर्वृतःसस्वयंवरः ॥ वृतेस्त
 यानलोराजापतिरस्मत्समीपतः ४ एवमुक्तस्तुशक्रेणकलिःकोपसमन्वितः ॥ देवानामंत्रयतान्सर्वानुवाचेदंवचस्तदा ५ देवानांभानुपमध्येयत्सापतिमविंद
 त ॥ तत्रतस्याभवेऽप्ययंविपुलंदंडधारणम् ६ एवमुक्तेतुकलिनाप्रत्यूषुस्तेदिवीकसः ॥ अस्माभिःसमनुज्ञातेदमयंत्यानलवृत्तः ७ काचसर्वगुणोपेतंनश्र
 येतनलंनृपम् ॥ योवेदधर्मानखिलान्यथावच्चरितव्रतः ८ योऽधीतेचतुरोवेदान्सर्वानारुयानपंचमान् ॥ नित्यंनृत्तागृहेयस्यदेवायज्ञेषुधर्मतः ॥ अहिमानिर
 तोयश्चसत्यवादीदृढव्रतः ९ यस्मिन्दाक्षयंघृतिर्ज्ञानंतपःशौचंदमःशमः ॥ ध्रुवाणिपुरुषव्याघ्रेलोकपालसमेनृपे १० एवंपुनलंयोवैकामयेच्छपितुंकले ॥ आ
 त्मानंसशपेन्मूढोहन्यादात्मानमात्मना ११ एवंगुणंनलंयोवैकामयेच्छपितुंकले ॥ कृच्छ्रेसनरकेमज्जेदगाधेविपुलेऽहदे ॥ एवमुक्त्वाकलिंदेवाद्वापरंचदिवंययुः
 १२ ततो गतेषुदेवेषुकलिर्द्वापरमब्रवीत् ॥ संहर्तुंनोत्सहेकोपेनलेवस्यामिद्वापर १३ भ्रंशयिष्यामितंराज्यान्नभैम्यासहरंस्यते ॥ त्वमप्यक्षान्समाविश्यसाहाय्यं
 कर्तुमर्हसि १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपारुयानपर्वणिकलिदेवसंवादेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ एवंससमयं
 कृत्वाद्वापरेणकलिःसह ॥ आजगामततस्तत्रयत्रराजासनेषधः १ सनित्यमंतरप्रेप्सुर्निषधेष्ववसच्चिरम् ॥ अथास्यद्वादशेवर्षेददर्शकलिरंतरम् २ कृत्वामूत्रमु
 पस्पृश्यसंघ्यामन्वास्तनैषधः ॥ अकृत्वापादयोःशौचंतत्रैकंनकलिराविशत् ३ ससमाविश्यचनलंसमीपंपुष्करस्यच ॥ गत्वापुष्करमाहेदमेहिदीव्यनलेनैव ४
 अक्षयूतेनलंजेताभवान्हिसहितोमया ॥ निषधान्प्रतिपद्यस्वजित्वाराज्यंनलंनृपम् ५ एवमुक्तस्तुकलिनापुष्करोनलमभ्ययात् ॥ कलिश्चैववृषोभूत्वागवांपु
 ष्करमभ्ययात् ६ आसाद्यतुनलंवीरंपुष्करःपरवीरहा ॥ दिव्यावेत्यब्रवीद्भ्रातावृषेणेतिमुहुर्मुहुः ७

शत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ एवमितिसमयंसंकेतं १ । २ अन्वास्तउपासितवान् सोऽस्तेस्मेतिपाठेसउपास्तेस्मेत्यर्थः आर्षःसंधिः ३ सकलिःनलंसमाविश्य रूपांतरेणपुष्करंचाब्रवीत्
 दीव्यद्यूतंकु ४ । ५ साहाय्यमेवाह कलिश्चेति गवांवृषः अत्र गोशब्दोलक्षितलक्षणयाऽक्षशब्दवाच्येषुपाशेषुवर्तते वृषःश्रेष्ठःपशुश्रेष्ठोभूत्वा ६ वृषेणाक्षमुखेन ७

नचक्षमेततो राजा समाह्वानं महामनाः ॥ वैदर्भ्याः प्रेक्षमाणायाः पणकालमन्यत ८ हिरण्यस्य सुवर्णस्य यानयुग्मस्य वाससाम् ॥ आविष्टः कलिना यूते जीयते
स्मनलस्तदा ९ तमक्षमदसंमत्सुहृदान्तुकश्चन ॥ निवारणेऽभवच्छक्तो दीव्यमानमरिदम् १० ततः पौरजनाः सर्वमंत्रिभिः सह भारत ॥ राजानं द्रष्टुमागच्छ
त्रिवारयितुमातुरम् ११ ततः सूतउपागम्य दमयंत्यै न्यवेदयत् ॥ एष पौरजनो देविद्वारितिष्ठतिकार्यवान् १२ निवेद्य तानैष धाय सर्वाः प्रकृतयः स्थिताः ॥ अष्ट
प्यमाणा व्यसनं राज्ञो धर्मार्थदर्शिनः १३ ततः सावाष्पकलयावाचा दुःखेन कर्षिता ॥ उवाच नैष धर्मेशोको पहतचेतना १४ राजन् पौरजनो द्वारिखादिदृष्टुरव
स्थितः ॥ मंत्रिभिः सहितः सर्वैराजभक्तिपुरस्कृतः १५ तं द्रष्टुमर्हसि त्येवं पुनः पुनरभाषत ॥ तां तथा रुचिरा पांगी विलपतीं तथा विधाम् १६ आविष्टः कलिनाराजा
नाभ्यभाषत किंचन ॥ ततस्ते मंत्रिणः सर्वे ते चैव पुरवासिनः १७ नायमस्तीति दुःखात् त्रींशु डिता जग्मुरालयान् ॥ तथा तदभवद् यूतं पुष्करस्य नलस्य च ॥ युधि
ष्ठिरवहून्मासान् पुण्यश्लोकस्त्वजीयत १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि नल यूते एकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ बृहदश्व
उवाच ॥ दमयंती ततो दृष्ट्वा पुण्यश्लोकं नराधिपम् ॥ उन्मत्तवदनुन्मत्ता देवने गतचेतसम् १ भयशोकसमाविष्टाराजन्भीमसुता ततः ॥ चिंतयामास तत्कार्यं
सुमहत्पार्थिवं प्रति २ साशंकमाना तत्पापं चिकीर्षती च तत्प्रियम् ॥ नलं च हृतसर्वस्वमुपलभ्ये दमब्रवीत् ३ बृहत्सेनामति यशांतां धार्त्रिपरिचारिकाम् ॥ हितां
सर्वार्थकुशलामनुरक्तां सुभाषिताम् ४ बृहत्सेने व्रजामात्याना नानाच्यनलशासनात् ॥ आचक्ष्वय दृतां दिव्यमवाशिष्टं च यद्रसु ५ ततस्ते मंत्रिणः सर्वे विज्ञाय नल
शासनम् ॥ अपिनो भागधेयं स्यादित्युक्त्वा नलमाव्रजन् ६ तास्तु सर्वाः प्रकृतयो द्वितीयं समुपस्थिताः ॥ न्यवेदय द्रीमसुतान च तत्प्रत्यनंदत ७ वाक्यमप्रति
नंदं तं मर्तारभिवीक्ष्य सा ॥ दमयंती पुनर्वैशमवीडिता प्रविवेश ह ८ निशम्य स ततं चाक्षान् पुण्यश्लोकपराङ्मुखान् ॥ नलं च हृतसर्वस्वंधार्त्रिपुनरुवाच ह ९
बृहत्सेने पुनर्गच्छवाष्णेयं नलशासनात् ॥ सूतमानय कल्याणि महत्कार्यमुपस्थितम् १० बृहत्सेना तु सा श्रुत्वा दमयंत्याः प्रभाषितम् ॥ वाष्णेयमानयामास पुरु
षैरास्यकारिभिः ११ वाष्णेयं तु ततो भैर्मासां त्वयच्छुङ्क्षयागिरा ॥ उवाच देशकालज्ञा प्राप्तकालमनिदिता १२ जानिषे त्वं यथाराजासम्यग्वृत्तः सदा त्वयि ॥ तस्य
त्वंधिषमस्थस्य साहाय्यं कर्तुमर्हसि १३ यथा यथा हिनृपतिः पुष्करेणैव जीयते ॥ तथा तथाऽस्य वै यूते रागो भूयोऽभिवर्धते १४ तथा च पुष्करस्याक्षाः पतंति वशव
र्तिनः ॥ तथा विपर्ययश्चापिनलस्याक्षेषु दृश्यते १५ सुहृत्स्वजनवाक्यानियथा वन्नशुणोति च ॥ ममापि च तथा वाक्यं नाभिनंदति मोहितः १६

इत्यारण्यके पर्वणि नलकंठीये भारतभावदीपे एकोनषष्टितमोऽध्यायः ५९ ॥ ॥ दमयंतीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ द्वितीयं द्वितीयवारं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१० विनशो द्विनश्ये तनल इति शेषः १८ मिथुं कुं त्रींशु मारं च कुंडिनं भीमस्य नगरम् १९ । २० मुख्यशो मुखे पुमुखेषु २१ वाहिना अश्वत्थेन २२ । २३ अटमानो वेतनार्थी पर्यट्ट २४
नूनं मन्येन दोषोऽस्ति नैष धस्य महात्मनः ॥ यत्तु मेव च न राजानाभिनंदति मोहितः १७ शरणं त्वां प्रपन्नास्मि सारथे कुरुमद्रचः ॥ नहि मे शुध्यते भावः कदाचिद्वि
नशेदपि १८ नलस्य दयितानश्चान्यो जयित्वा मनोजवान् ॥ इदमारोप्य मिथुनं कुंडिनं यातुमर्हसि १९ मम ज्ञातिषु निक्षिप्य दारकौ स्यं दं तथा ॥ अश्वाश्चेमान्य
थाकामं वसवाऽन्यत्र गच्छवा २० दमयंत्यास्तु तद्वाक्यं वाष्णेयो नलसारथिः ॥ न्यवेदय देशेषु नलामात्येषु मुख्यज्ञः २१ तैः समेत्य विनिश्चित्य सोनुज्ञातो मही
पते ॥ ययौ मिथुनमारोप्य विदर्भास्तेन वाहिना २२ हयांस्तत्री विनीक्ष्य सूतारथं रचतम् ॥ इंद्रसेनां च तां कन्यामिंद्रसेनं च बालकम् २३ आमं प्रभीमं रा
जानमार्तः शोचन्नलं नृपम् ॥ अटमानस्ततोऽयोध्यां जगाम नगरीं तदा २४ ऋतुपर्णसराजानमुपतस्थे सुदुःखितः ॥ धृतिचोपययौ तस्य सारथ्येन महीपते २५
॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि कुंडिनं प्रति कुमारकुमारीप्रस्थापने षष्टितमोऽध्यायः ६० ॥ ॥ बृहदश्व उवाच ॥ ततस्तु याते
वाष्णेये पुण्यश्लोकस्य दीव्यतः ॥ पुष्करेण हतं राज्यं यच्चान्यद्दसु किंचन १ हतराज्यं नलराजन् प्रहसन् पुष्करोऽब्रवीत् ॥ यूतं प्रवर्ततां भूयः प्रतिपाणोऽस्तिक
स्तव २ शिष्टाते दमयंत्येका सर्वमन्यजितं मया ॥ दमयंत्याः पणः साधुवर्ततां यदि मन्यसे ३ पुष्करेण वसुक्तस्य पुण्यश्लोकस्य मयुना ॥ व्यदीर्यते वहदयं न चैनं
किंचिदब्रवीत् ४ ततः पुष्करमालोक्य नलः परममन्युमान् ॥ उन्मृज्य सर्वगात्रेभ्यो भूषणानि महायशाः ५ एकवासा ह्यसंवीतः सुहृच्छोकविवर्धनः ॥ निश्चक्राम
ततो राजा त्यक्त्वा सुविपुलांश्रियम् ६ दमयंत्येकवस्त्राऽथ गच्छं तं पृष्ठतोऽन्वगात् ॥ सतया बाह्यतः सार्धं त्रिरात्रं नैष घोऽवसत् ७ पुष्करस्तु महाराज घोषयामास वै
पुरे ॥ नलेयः सम्यगातिष्ठेत्स गच्छेद्दध्यतां मम ८ पुष्करस्य तु वाक्येन तस्य विद्वेषणेन च ॥ पौरान तस्य सत्कारं कृतवंतो युधिष्ठिर ९ सतथी नगराभ्यासे सत्का
राहो न सत्कृतः ॥ त्रिरात्रमुषितो राजा जलमात्रेण वर्तयन् १० पीड्यमानः क्षुधात्त्रफलमूलानि कर्षयन् ॥ प्रातिष्ठत ततो राजा दमयंती तमन्वगात् ११ क्षुधया पी
ड्यमानस्तु नलो बहुतिथेऽहनि ॥ अपश्यच्छकुनां कांश्चिद्विरण्यसदृशच्छदान् १२ सचिंतयामास तदानिषधाधिपतिर्वली ॥ अस्ति भक्ष्यो ममाद्याधं वसुचेदं
भविष्यति १३ ततस्तान्परिधानेन वाससासमावृणोत् ॥ तस्य तद्दृष्ट्वा दाय सर्वे जग्मुर्विहायसा १४ उत्पतंतः खगा वाक्यमेतदाहुस्ततो नलम् ॥ दृष्ट्वादिग्वा
ससंभूमौ स्थितं दीनमधोमुखम् १५ वयमक्षाः सुदुर्बुद्धे तव वासो जिहीर्षवः ॥ आगतानहिनः प्रीतिः स वाससि गते त्वयि १६ तान्समीपगतानक्षानात्मानं च विवासस
म् ॥ पुण्यश्लोकस्तदाराजन् दमयंती मथाब्रवीत् १७ येषां प्रकोपादैश्वर्यात् प्रच्युतोऽहमनिदिते ॥ प्राणयात्रां विदेयं दुःखितः क्षुधयाऽन्वितः १८

भूवेतनम् २५ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नलकंठीये भारतभावदीपे षष्टितमोऽध्यायः ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति १ प्रतिपाणः पणनीयं द्रव्यम् २ । ३ । ४ । ५
६ तथा सार्धं बाह्यतः बहिः ७ । ८ तस्य नलस्य ९ नगराभ्यासे नगरसमीपे १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० अलमस्यर्थम् ११।३१ अपकृष्टेनकलिकर्षितेन ३३।३४।३५ यद्यपिपूजयिष्यतितयापित्वंसुखंनोवत्स्यसि
 येषां कृतेन सत्कारमकुर्वन्मयिनैषधाः ॥ इमेतेशकुनाभूत्वावासोभीरुहरंतिमे १९ वैषम्यं परमं प्राप्नोदुःखितोगतचेतनः ॥ भर्तातेऽहंनिबोधेदं च नं हितमात्मनः
 २० एतेगच्छंतिवहवःपंधानोदक्षिणापथम् ॥ अवंतमृक्षवंतंचसमतिक्रम्यपर्वतम् २३ एषविंध्योमहाशैलःपयोष्णीचसमुद्रगा ॥ आश्रमाश्वमहर्षिणांबहुमू
 लफलान्विताः २२ एषपंधाविदर्भानामसौगच्छतिकोसलान् ॥ अतःपरंचदेशोऽयंदक्षिणेदक्षिणापथः २३ एतद्वाक्यंनलोराजादमयंतीसमाहितः ॥ उवाचा
 सकृदातीहिभैमीमुद्दिश्यभारत २४ ततःसावाष्पकलयावाचादुःखेनकर्षिता ॥ उवाचदमयंतीतंनैषधंकरुणं वचः २५ उद्वेजतेमेहृदयंसिदं त्यंगानिसर्वशः ॥
 तवपार्थिवसंकल्पंचितयंत्याःपुनःपुनः २६ हृतराज्यंहृदयंविष्वंक्षुच्छ्रमांस्वितम् ॥ कथमुत्सृज्यगच्छेयमहंत्वानिर्जनेवने २७ श्रांतस्यतेक्षुवार्तस्यर्चित
 यानस्यतत्सुखम् ॥ वनेघोरेमहाराजनाशयिष्याम्यहंकुमम् २८ नचभार्यासमंकिंचिद्विद्यतेमिषजांमत्तम् ॥ औषधंसर्वदुःखेषुसत्यमेतद्ब्रवीमिमे २९ ॥ न
 लउवाच ॥ एवमेतद्यथात्थत्वंदमयंतिमुमध्यमे ॥ नास्तिभार्यासमंमित्रंनरस्यार्तस्यभेषजम् ३० नचाहं त्यक्तुकामस्त्वांकिमलंभीरुशंक्से ॥ त्यजेयमहमात्मा
 नंनचैवत्वामनिदिते ३१ ॥ दमयंत्युवाच ॥ यदिमांस्त्वमहाराजनविहातुमिहेच्छसि ॥ तत्किमर्थंविदर्भानापंधाःसमुपादिश्यते ३२ अवैमिचाहंनृपतेनतुमांत्य
 कुमर्हसि ॥ चेतसात्त्वपकृष्टेनमांत्यजेथामहीपते ३३ पंधानंहिममाभीक्ष्णमारुह्यासिचनरोत्तम ॥ अतोनिमित्तंशोकमेवर्षयस्यमरोपम ३४ यदिचायमपिप्राय
 स्तवज्ञातीन्रज्जेदिति ॥ सहितावेवगच्छावोविदर्भानयदिमन्यसे ३५ विदर्भराजस्तत्रत्वांपूजयिष्यतिमानद ॥ तेनत्वंपूजितोराजनसुखं वत्स्यसिनो गृहे ३६ ॥
 ॥ इ०म०भा०आरण्यके०नलोपाख्यानप०नलवनयात्रायामेकमष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ नलउवाच ॥ यथाराज्यंतवपितुस्तथाममनसंशयः ॥ न
 तुतत्रगमिष्यामि विषमस्थःकथंचन १ कथंसमृद्धोगत्वाऽहंतवर्षविवर्धनः ॥ परिच्युतो गमिष्यामितवशोकविवर्धनः २ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ इतिबुध्नलोराजा
 दमयंतीपुनःपुनः॥सांख्यामासकल्याणीवाससोर्धेनसंवृताम् ३ तवेकवस्त्रसंवीतावटमानावितस्ततः ॥क्षुत्पिपासापरिश्रांतौसभांकांचिदुपेयतुः ४ तांसभामुपसंप्रा
 प्यतदासनिषधाधिपः ॥ वैदभ्यासहितोराजानिषसादमर्हतले ५ सवैविवस्त्रोविकटोमलिनःपांसुगुंठितः ॥ दमयंत्यासहश्रांतःसुष्वापधरणीतले ६ दमयंत्यापि
 कल्याणीनिद्रयाऽपहृताततः॥सहसादुःखमासाद्यसुकुमारीतपस्विनी ७ सुप्तायांदमयंत्यांतुनलोराजाविशांपते ॥ शोकोन्मथितचित्तात्मानस्मशेतेयथापुरा ८

नवासंकरिष्यसि श्वशुरगृहवासस्यनीचतावहत्वात् ३६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येदीपेएकषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ॥ ॥ एतदेवसमर्थयन्नलउवा
 चयथेति १।२।३ पाठांतरेउपोषतुःउपेत्यवासंचक्रतुः ४।५ विकटः कटस्तृणासनंतद्रहितः अतएवपांसुगुंठितः ६।७।८

परिध्वंसं कलिनावस्त्रापरणादिकेशं ९ जनस्यपरिशेषाद्भार्यायाएव १०।११।१२।१३।१४ दमयंत्यांविषयेन्यवर्ततनिवृत्तासतीविसर्जनेऽभूदितिशेषः १५।१६।१७।१८ नि

सतद्राज्यापहरणंसुहृत्त्यागंचसर्वशः ॥ वनेचतंपरिध्वंसंप्रेक्ष्यर्चितामुपेयिवान् ९ किंनुमेस्यादिदं कृत्वाकिंनुमेस्यादकुर्वतः ॥ किंनमेमरणंश्रेयःपरित्यागोजन
 स्यवा १० मामियं ह्यनुरक्तैवंदुःखमाप्नोतिमल्लते ॥ मद्विहीनात्विद्यंगच्छेत्कदाचित्स्वजनंप्रति ११ मयिनिःसंशयंदुःखमियंप्राप्स्यत्यनुव्रता ॥ उत्सर्गेंसंशयः
 स्यात्तुविदेतापिसुखंकाचित् १२ सविनिश्चित्यबहुधाविचार्यचपुनःपुनः ॥ उत्सर्गमन्यतेश्रेयोदमयंत्यानराधिप १३ नचैषातेजसाशक्याकौश्रिद्धर्षयितुंपथि ॥
 यशस्विनीमहाभागामद्भकेयंपतिव्रता १४ एवंतस्यतदाबुद्धिर्दमयंत्यांन्यवर्तत ॥ कलिनादुष्टभावेनदमयंत्याविसर्जने १५ सोऽस्त्रतामात्मनश्चतस्याश्वाप्ये
 कवस्त्रताम् ॥ चिंतयित्वाऽध्यगाद्राजावस्त्रार्थस्यावकर्तनम् १६ कथंवासोविकर्तेयंचबुद्धचेतमेप्रिया ॥ विचिंत्यैवंनलोराजासभांपर्यचरत्तदा १७ परिधावन्न
 थनलइतश्चेतश्चभारत ॥ आससादसभोदेशेविकोशंखड्गमुत्तमम् १८ तेनार्थंवाससश्छित्त्वानिवस्यचपरंतपः ॥ सुप्तामुत्सृज्यवैदर्भीप्राद्रवद्गतचेतनाम् १९
 ततोनिवृत्तहृदयःपुनरागम्यतांसभाम् ॥ दमयंतीतिदाहृद्धारुदनिषधाधिपः २० यान्वायुर्नचादित्यःपुरापश्यातिमेप्रियाम् ॥ सेयमद्यसभामध्येशेतेभूमाव
 नाथवत् २१ इयंवस्त्रावकर्तेनसंवीताचारुहासिनी ॥ उन्मत्तेववरारोहाकथंबुद्धाभविष्यति २२ कथमेकासतीभैमीमयाविरहिताशुभा ॥ चरिष्यतिवनेघोरेमृग
 व्यालनिषेविते २३ आदित्यावसवोरुद्राअश्विनौसमरुद्रणौ ॥ रक्षंतुत्वामहाभागधर्मणासिसमावृता २४ एवमुक्त्वाप्रियांभार्यांरूपेणाप्रतिमांभुवि ॥ कलि
 नाऽपहृतज्ञानोनलःप्रातिष्ठदुद्यतः २५ गत्वागत्वांनलोराजापुनरोतिसभांसुदुः ॥ आकृष्यमाणःकलिनासौहृदेनावकृष्यते २६ द्विधेवहृदयंतस्यदुःखितस्या
 भवत्तदा ॥ दोलेवमुहुरायातियातिचैवसभांप्रति २७ अवकृष्टस्तुकलिनामोहितःप्राद्रवन्नलः ॥ सुप्तामुत्सृज्यतांभार्यां विलप्यकरुणंबहु २८ नष्टात्माकलिना
 स्पृष्टस्तत्तद्विगणयन्नृपः ॥ जगामैकां वनेशून्येभार्यामुत्सृज्यदुःखितः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिदमयंतीपरित्यागेद्विषष्टित
 मोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अपक्रांतेनलेराजन्दमयंतीगतकृमा ॥ अबुध्यतवरारोहासंत्रस्ताविजनेवने १ अपश्यमानाभर्तारंशोकदुःखसम
 न्विता ॥ प्राक्रोशदुःखैःसंत्रस्तामहाराजेतिनैषधम् २ हानाथहामहाराजहास्वामिन्किजहासिमा म् ॥ हाहताऽस्मि विनष्टास्मिभीताऽस्मि विजनेवने ३ ननुनाम
 महाराजधर्मज्ञःसत्यवागसि ॥ कथमुक्त्वातथासत्यंसुप्तामुत्सृज्यकानने ४ कथमुत्सृज्यगंताऽसिदक्षांभार्यामनुव्रताम् ॥ विशेषतोऽनपकृतेपरिणापकृतेसति ५

वस्यपरिधाय १९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ इत्यारण्यके०नै०द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ अपेति १।२।३ तवासस्यंयत्परवयंवरैउक्तं
 त्वानत्यक्ष्याभीति ४ अनपकृते अपकाराभावे ५

म. भा. टी.
॥ ५३ ॥

६।७।८।९।१० शोचिमिशोचामि ११।१२ मन्थुनाशोकेन १३।१४।१५ कांठशपतियस्येति अभिशापात् वृथाद्वेषात् नोदुःखात् अस्मत्संबन्धिदुःखात् १६।१७।१८
शक्यसेतागिरःसम्यक्कर्तुमयिनरेश्वर ॥ यास्तेषालोकपालानां सन्निधौ कथेताःपुरा ६ नाकाले विहितो मृत्युर्मर्त्यानां पुरुषर्षभ ॥ यत्र कांता त्वयोत्सृष्टा मुहूर्तम
पि जीवति ७ पर्याप्तः परिहासोऽयमेतावान्पुरुषर्षभ ॥ भीताऽहमतिदुर्घर्षदर्शयात्मानमीश्वर ८ दृश्यसे दृश्यसे राजत्रे षट्षोऽसिनैषध ॥ आवाग्गुल्मैरात्मानं
किं मानं प्रतिभाषसे ९ नृशंसंवतरा जेन्द्रयन्मामेवंगतामिह ॥ विलपंती समागम्यनाश्वासयसि पार्थिव १० नशोचाम्यहमात्मानं न चान्यदपि किंचन ॥ कथं तु भ
वितास्येकद्वित्वां नृपशोचिमि ११ कथं नुराजं स्तृषितः क्षुधितः श्रमकर्षितः ॥ सायान्हे वृक्षमूलेषु मामपश्यन्भविष्यसि १२ ततः सातीव शोकार्ता प्रदीप्तेव च म
न्युना ॥ इतश्चेतश्च रुदती पर्यधावतदुःखिता १३ मुहुरुत्पतते बाला मुहुःपताति विह्वला ॥ मुहुरालीयते भीता मुहुःक्रोशति रोदिति १४ अतीव शोकमंतप्ता
मुहुर्निःश्वस्य विह्वला ॥ उवाच भैमीनिःश्वस्य रुदत्यथ पतिव्रता १५ यस्याभिशापादुःखार्तोदुःखं विंदति नैषधः ॥ तस्य भूतस्य नोदुःखादुःखमप्यधिकं भवेत्
१६ अपापचेतसंपापोय एव कृतवान्नलम् ॥ तस्मादुःखतरं प्राप्य जीवत्वसुखजीविकाम् १७ एवमु विलपंती साराज्ञो भार्या महात्मनः ॥ अन्वेषमाणा भर्तारं वने
श्वापदसेविते १८ उन्मत्तवर्द्धमसुता विलपंती इतस्ततः ॥ हाहाराज त्रिति मुहुरितश्चेतश्च धावति १९ तां क्रंदमानामत्यर्थं कुररी मिव वासतीम् ॥ करुणं बहु
शोचंती विलपंती मुहुर्मुहुः २० सहसाऽभ्यागतां भैमीमभ्यासपरिवर्तिनीम् ॥ जग्राहा जगरो ग्राहो महाकायः क्षुधान्वितः २१ साग्रस्यमाना ग्राहेण शोकेन च परिहृ
ता ॥ नात्मानं शोचति तथा यथा शोचति नैषधम् २२ हानाथ मामिह वने ग्रस्यमानामनाथवत् ॥ ग्राहेणानेन विजने किमर्थं नानुधावसि २३ कथं भविष्यसि पुन
र्मामनुस्मृत्यनैषध ॥ कथं भवान्जगामाद्यमासुत्सृज्य वने प्रभो २४ पापान्मुक्तः पुनर्लब्ध्वा बुद्धिचेतो धनानि च ॥ श्रांतस्यते क्षुधार्तस्य परिगठानस्य नैषध ॥
कः श्रमं राजशार्दूलनाशयिष्यति तेऽनघ २५ ततः कश्चिन्मृगव्याधो विचरन् गहने वने ॥ आक्रंदमानां संश्रुत्य जवेनाभिससारह २६ तां तु दृष्ट्वा तथाग्रस्ता मुरगेण
यतेक्षणाम् ॥ त्वरमाणो मृगव्याधः समभिक्रम्य वेगतः २७ मुखतः पाटयामास शस्त्रेण निशितेन च ॥ निर्विचेष्टं भुजंगं तं विशस्य मृगजीवनः २८ मोक्षयित्वा स
तां व्याधः प्रक्षाल्य सलिलेन ह ॥ समाश्वास्य कृताहारामथ पप्रच्छ भारत २९ कस्य त्वं मृगशावाक्षिकं चाभ्यागता वनम् ॥ कथं चेदं महत्कृच्छ्रं प्राप्तवत्यसि भावि
नि ३० दमयंती तथा तेन पृच्छ्यमाना विशांपते ॥ सर्वमेतद्यथावृत्तमाचक्षेऽस्य भारत ३१ तामर्धवस्त्रसंवीतां पीनश्रोणिपयोधराम् ॥ सुकुमारानवद्यार्गी
पूर्णचंद्रनिभानाम् ३२ अरालपक्ष्मनयनां तथा मधुरभाषिणाम् ॥ लक्षयित्वा मृगव्याधः कामस्य वशमीयिवान् ३३

१९ वाशर्ता क्रोशंती २० ग्राहः सर्पः अजगरः तद्वत्स्थूलः २१ २२।२३ बुद्धिलाभादूर्ध्वमाविना कथं भविष्यसि कथं जीविष्यसि २४।२५।२६।२७ विशस्य विदार्य २८।२९।३०
३१।३२ अरालानि कुटिलानि शोभमानानि वापक्ष्माणि नयनप्रांतकेशाय योस्तादृशेन यनेयस्या इति तथा ३३

वन०
अ०
॥ ६३ ॥

॥ ५३ ॥

१४ मन्थुनाक्रोधेन ३५।३६ पतिराज्यविनाकृता पत्याराज्येन चरहिता अतीतवाक्पथे वाचाप्यनिवार्ये सति कालेषु म्रवर्णे व्याधे ३७ परासुर्गतप्राणः ३८ व्यसुर्विगतप्राणः ३९ ॥ ॥ इत्यार
तामेवं शृङ्खलायावाचालुब्धको मृदुपूर्वया ॥ सांत्वयामास कामार्तस्तदबुध्यत भाविनी ३४ दमयंत्यपि तं दुष्टमुपलभ्य पतिव्रता ॥ तीव्ररोषसमाविष्टा प्रज्ज्वालैव
मन्युना ३५ सतुपापमतिः क्षुद्रः प्रधर्षयितुमातुरः ॥ दुर्घर्षी तर्कयामास दासामग्निशिखामिव ३६ दमयंती तु दुःखार्ता पतिराज्यविनाकृता ॥ अतीतवाक्पथे
कालेशशापैरुपाऽन्विता ३७ यद्यहं नैषधादन्यं मनसाऽपि न चिंतये ॥ तथाऽयं पततां क्षुद्रो परासुर्मृगजीवनः ३८ उक्तमात्रे तु वचने तथास मृगजीवनः ॥ व्यसुः
पपातमेदिन्यामग्निदग्ध इव द्रुमः ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि अजगरग्रस्तदमयंतीमोचने त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥
॥ बृहदश्व उवाच ॥ सानिहत्य मृगव्याधं प्रतस्थेकमलेक्षणा ॥ वनं प्रतिभयं शून्यं झिल्लिकागणनादितम् १ सिंहद्वीपिरुव्याघ्रमहिषर्षगणैर्युतम् ॥ नानापाक्षि
गणाकीर्णम्लेच्छतस्करसेवितम् २ शालवेणुधवाश्वत्थतिदुर्के गुदकिंशुकैः ॥ अर्जुनारिष्टसंछन्नस्यंदनैश्च सशालमलैः ३ जंब्वाप्रलोध्रखदिरसालवेत्रसमाकुलम् ॥
पद्मकामलकम्लक्षकदंबोदुंबरावृत्तम् ४ बदरीविल्वसंछन्नं न्यग्रोधैश्च समाकुलम् ॥ प्रियालतालखजूरहरीतकिविभीतकैः ५ नानाधातुशतैर्नद्वानविविधानपिचा
चलान् ॥ निकुंजान्परिसंघुष्टान्दरीश्वान्द्रुतदर्शनाः ६ नदीः सरांसिवापीश्वविविधांश्च मृगाद्विजान् ॥ सावहून्भीमरूपांश्च पिशाचोरगराक्षसान् ७ पल्लवानि
तडागानि गिरिकूटानि सर्वशः ॥ सरितो निर्झरांश्चैव ददर्शाद्भुतदर्शनान् ८ यूथशोददृशे चाप्रविदर्भाधिपनंदिनी ॥ महिषांश्च वराहांश्च क्रक्षांश्च वनपन्नगान् ९
तेजसायशसालक्ष्म्यास्थित्या च परयायुता ॥ वैदर्भी विचरत्येकानलमन्वेषती तदा १० नाविभ्यत्सा नृपसुता भैमी तत्राथ कस्यचित् ॥ दारुणामटर्षी प्राप्य भर्तृ
व्यसनपीडिता ११ विदर्भतनयाराजन् विललाप सुदुःखिता ॥ भर्तृशोकपरीतां गीशिलातलमथाश्रिता १२ ॥ दमयंत्युवाच ॥ व्यूढोरस्कमहावाहो नैषधानां
जनाधिप ॥ कनुराज नगतोऽस्यद्य विसृज्य विजने वने १३ अश्वमेधादिभिर्वीरक्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ॥ कथमिद्वानरव्याघ्रमयिमिथ्या प्रवर्तसे १४ यत्त्वयोक्तं नर
श्रेष्ठमत्समक्षं महायुते ॥ स्मर्तुमर्हसि कल्याणवचनं पार्थिवर्षभ १५ यच्चोक्तं विहगैर्हंसैस्समीपे तव भूमिप ॥ मत्समक्षं यदुक्तं च तदवेक्षितुमर्हसि १६ चत्वार एकतो
वेदाः सांगोपागाः सविस्तराः ॥ स्वधीतामनुजव्याघ्रसत्यमेकं किलैकतः १७ तस्मादर्हसि शत्रुघ्नसत्यं कर्तुं नरेश्वर ॥ उक्तवानसियद्वीरमत्सकाशेपुरावचः १८
हावीरनलनामार्हं नष्टाकिल तवानघ ॥ अस्यामटव्याघोरायां किं मानं प्रतिभाषसे १९ कर्षयत्येषमरौद्रो व्यातास्यो दारुणाकृतिः ॥ अरण्यराहक्षुधाविष्टः किं
मानं त्रातुमर्हसि २० नमेत्वदन्याकाचिद्विप्रियाऽस्तीत्यब्रवीः सदा ॥ सामृतां कुरु कल्याणपुरोक्तां भारतीं नृप २१

प्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावर्दीपे त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ सेति प्रतिभयंभीषणं झिल्लिकातीक्ष्णतादुःपतंगविशेषः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११
१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ अरण्यराहशार्दूलः मां ममचितं कर्षयति व्ययति २०।२१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ परव्यूहाः शत्रुसैन्यानि । परव्यसनेति पाठे परेषां दुःखस्य नाशनं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१
 उन्मत्तां विलपन्तीं भार्यामिष्टानराधिप ॥ ईप्सिताभीप्सतोऽसित्वं किं मानं प्रतिभाषसे २२ कृशादीनां विवर्णां च मलिनां वसुधाधिप ॥ वस्त्रार्थप्राप्तनामेकां वि
 लपन्तीमनाथवत् २३ यूथभ्रष्टामिवैकां मां हरिणीं पृथुलोचन ॥ नमानयसि मामार्यरुदंती मरिक्शन २४ महाराजमहारण्ये अहमेकाकिनीसती ॥ दमयंत्यभिभा
 षत्वां किं मानं प्रतिभाषसे २५ कुलशीलोपसंपन्नचारुसर्वांगशोभन ॥ नाद्यत्वां प्रतिपश्यामि गिरावास्मिन्नरोत्तम २६ वनेचास्मिन्महाघोरे सिंहव्याघ्रनिषेविते ॥
 शयानमुपविष्टं वा स्थितं वानिषधाधिप २७ प्रस्थितं वानरश्रेष्ठममशोकविवर्धन ॥ कंठुपृच्छामि दुःखातां त्वदर्थे शोककरीता २८ कञ्चिद्दृष्टस्त्वयाऽऽरण्ये
 संगत्येहनलोनृपः ॥ कोनुमेवाऽथ प्रष्टव्यो वनेऽस्मिन्प्रस्थितं नलम् २९ अभिरूपं महात्मानं परव्यूहविनाशनम् ॥ यमन्वेषसिराजानं नलं पद्मानिभेक्षणम् ३०
 अयं स इति कस्याद्यश्रोण्यामिधुरांगिरम् ॥ अरण्यराडयं श्रीमांश्चतुर्देशो महाहनुः ३१ शार्दूलोऽभिमुखोऽभ्येतित्रजाम्येनमशंकिता ॥ भवान्पृगाणामधि
 पस्त्वस्मिन्कानने प्रभुः ३२ विदर्भराजतनयां दमयंतीति विद्धि माम् ॥ निषधाधिपते भार्यां नलस्यामित्रघातिनः ३३ पतिमन्वेषतीमेकां कृपणां शोककरी
 ताम् ॥ आश्वासय मृगं द्रेहयदिदृष्टस्त्वयानलः ३४ अथवा त्वं वनपतेन लंयदिनशंससि ॥ मां खादय मृगश्रेष्ठ दुःखादस्माद्भिर्मोचय ३५ श्रुत्वाऽऽरण्ये विल
 पितं नमामाश्वासयत्ययम् ॥ यामिमां स्वादुसलिलामापगां सागरंगमाम् ३६ इमं शिलोच्चयं पुण्यं शृंगैर्बहुभिर्हृच्छ्रितैः ॥ विराजद्गिरिवाने कैर्नैकवर्णैर्मनोरमैः ३७
 नानाधातुसमाकीर्णविविधोपलभूषितम् ॥ अस्यारण्यस्य महतः केतुभूतमिवोत्थितम् ३८ सिंहशार्दूलमातंगवराहर्क्षमृगायुतम् ॥ पतत्रिभिर्वहुविधैः समंतादनुना
 दितम् ३९ किंशुकाशोकवकुलपुत्रागैरुपशोभितम् ॥ कर्णिकारधवल्लक्षैः सुपुष्पैरुपशोभितम् ४० सरिद्धिः सविहंगाभिः शिखरैश्च समाकुलम् ॥ गिरिराजमिमं तावत्पृ
 च्छामि नृपतिं प्रति ४१ भगवन्नचलश्रेष्ठ दिव्यदर्शनविश्रुत ॥ शरण्यबहुकल्याणनमस्तेऽस्तु महीधर ४२ प्रणमेत्वाऽभिगम्याहं राजपुत्रीनिबोधमाम् ॥ राज्ञः स्नु
 षां राजभार्यां दमयंतीति विश्रुताम् ४३ राजाविदर्भाधिपतिभपितामममहारथः ॥ भीमो नाम क्षितिपतिश्चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ४४ राजसूयाश्वमेधानां कृतूनां द
 क्षिणावताम् ॥ आहर्तापार्थिवश्रेष्ठः पृथुचार्वाचितेक्षणः ४५ ब्रह्मण्यः साधुवृत्तश्च सत्यवागनसूयकः ॥ शीलवान्वीर्यसंपन्नः पृथुश्रीर्धर्मविच्छुचिः ४६ सम्यग्गो
 ष्ठाविदर्भानिर्जितारिगणः प्रभुः ॥ तस्य मां विद्धितनयां भगवंस्त्वामुपस्थिताम् ४७ निषधेषु महाराजः श्वशुरो मे नरोत्तमः ॥ गृहीतनामा विख्यातो वीरसे
 न इति स्मह ४८ तस्य राज्ञः सुतो वीरः श्रीमान्सत्यपराक्रमः ॥ क्रमप्राप्तपितुः स्वयं यो राज्यं समनुशास्तिह ४९ नलोनामाऽरिहाश्यामः पुण्यश्लोक इति श्रुतः ॥
 ब्रह्मण्यो विद्विद्वाग्मी पुण्यकृत्सोमपोऽग्निमान् ५०

४२ । ४३ । ४४ । ४५ ब्रह्मण्यः ब्रह्मणि ब्राह्मणजाती वेदे वैदिककर्मणि परमात्मनि वा साधुः ४५ । ४७ । ४८ । ४९ अग्निमान् । नित्ययोगमनुष्य सर्वदेवाभिविच्छेदशून्य इत्यर्थः ५०

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ आम्नायसारिणीं विद्वानुगां सत्याभित्यर्थः ऋद्धामदीनां आश्वासयतेति बह्वं वक्तुं कृत्वा त्रयोपावहम् ५९ । ६० । ६१ । ६२ अन्वेषयति सर्वं
 यथादाता च योद्धा च सम्यक्प्रशामिता ॥ तस्य मामबलां श्रेष्ठां विद्धि भार्यामिहागताम् ५१ त्यक्तश्रियं भर्तृहीनामनाथां व्यसनान्विताम् ॥ अन्वेषमाणां भर्ता
 रं त्वं मां पर्वतसत्तम ५२ समुल्लिखद्गिरैर्तैर्दिव्ययाश्रुंगशतैर्नृपः ॥ कञ्चिद्दृष्टोऽचलश्रेष्ठ वनेऽस्मिन्वानलोनृपः ५३ गजेन्द्रविक्रमो धोमान् दीर्घबाहुरमर्षणः ॥ विक्रांतः
 सत्त्वान्वीरो भर्ता मम महायशाः ५४ निषधानामधिपतिः कञ्चिद्दृष्टस्त्वयानलः ॥ किं विलपतीमेकां पर्वतश्रेष्ठविह्वलाम् ५५ गिरानाश्वासयस्यद्यस्वांसुतामिव दुः
 खिताम् ॥ वीरविक्रांतधर्मज्ञसत्यसंधमहीपते ५६ यद्यस्यस्मिन्वने राजन् दर्शयात्मानमात्मना ॥ कदासुमिन्धिगंभीरां जीभूतस्वनसन्निभाम् ५७ श्रोण्यामि
 नैषधस्याहं वाचंताममृतोपमाम् ॥ वैदर्भीत्येव विस्पष्टां शुभाराज्ञो महात्मनः ५८ आम्नायसारिणीं पृच्छामि मशोकविनाशिनीम् ॥ भीतामाश्वासयत मां नृपते धर्म
 वत्सल ५९ इति सातंगिरिश्रेष्ठमुक्त्वा पार्थिवनांदिनी ॥ दमयंती ततो भूयोजगामदिशमुत्तराम् ६० सागत्वात्री नहोरात्रान्ददर्शपरमांगना ॥ तापसारण्यमनु
 दिव्यकाननशोभितम् ६१ वासिष्ठमृगत्रिसमैस्तापसैरुपशोभितम् ॥ नियतैः संयताहारैर्दमशौचसमन्वितैः ६२ अन्वेषैर्वायुमक्षैश्च पत्राहारैस्तथैव च ॥
 जितैर्द्रियैर्महाभागैः स्वर्गमार्गदिदृष्टुभिः ६३ वल्कलाजिनसंवातैर्मुनिभिः संयतैर्द्रियैः ॥ तापसाऽभ्युषितं रम्यं ददर्शाश्रममंडलम् ६४ नानासृगणैर्जुष्टं शाखा
 मृगगणायुतम् ॥ तापसैः समुपेतं च साहसैश्च समाश्वसत् ६५ सुभ्रूः सुकेशी सुश्रोणी सुकुचा सुद्विजानना ॥ वर्चस्विनी सुप्रतिष्ठा स्वसितायतलोचना ६६ सा वि
 वेशाश्रमपदं वीरसेनसुतप्रिया ॥ योषिद्रत्नमहाभागा दमयंती तपस्विनी ६७ साऽभिवाद्य तपोवृद्धान् विनयावनतास्थिता ॥ स्वागतं तदिति प्रोक्ता तैः सर्वैस्ताप
 सोत्तमैः ६८ पूजां चास्यायथान्यायं कृत्वा तत्र तपोधनाः ॥ आस्यतामित्यथोचुस्ते ब्रह्मिकं करवामहे ६९ तानुवाच वरारोहा कञ्चिद्भगवताभिह ॥ तपःस्वामिषु
 धर्मेषु मृगपक्षिषु चानघाः ७० कुशलं वो महाभागाः स्वधर्माचरणेषु च ॥ तैरुक्त्वा कुशलं भद्रे सर्वत्रेति यशस्विनी ७१ ब्रह्मि सर्वानवद्यागिकात्वं किंचिकीर्षसि ॥ दृ
 ष्ट्वैते परं रूपं धुतिं च परमामिह ७२ विस्मयोनः समुत्पन्नः समाश्वसिहि माशुचः ॥ अस्यारण्यस्य देवीत्वमुताहोऽस्य महीभृतः ७३ अस्याश्च नद्याः कल्याणिवद
 सत्यमनिदिते ॥ साऽब्रवीत्तानृषान्नाहमरण्यस्यास्य देवता ७४ नचाप्यस्मिन्नेव नद्याश्च देवता ॥ मानुषीमां विजानीत यूयं सर्वे तपोधनाः ७५ विस्त
 रेणाभिधास्यामितन्मेश्रुणुत सर्वशः ॥ विदर्भेषु महीपालो भीमो नाम महीपतिः ७६ तस्य मां तनयां सर्वजानीत द्विजसत्तमाः ॥ निषधाधिपतिर्भीमात्रलोनाम
 महायशाः ७७ वीरः संग्रामजिद्धिद्वानममभर्ता विशांपतिः ॥ देवताभ्यर्चनपरो द्विजातिजनवत्सलः ७८

वाक्यं सावधारणमिति न्यायेन अंशुमान्नक्षेत्रित्यर्थः ६२ । ६४ । ६५ सुद्विजानना शोभनदंतयुक्तमुखी वर्चस्विनी धर्मजेन वेत्तसायुक्ता सुप्रतिष्ठासुजचना प्रतिष्ठत्यस्मिन्निति प्रतिष्ठशब्दो जवनश
 ची ६९ वीरसेनसुतस्य नलस्य प्रिया ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८

५९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ श्रेयसाभिक्षेण योक्ष्येयोजयिष्ये योगबलेन देहस्य क्कामोक्षं प्राप्स्ये इत्यर्थः अन्यथा आत्महत्यादोषात् श्रेयोयोगो न संभवेत् ८९
 गोप्तानिषधवंशस्य महातेजामहाबलः ॥ सत्यवान्धर्मवित्प्राज्ञः सत्यसंधोऽरिर्मर्दनः ७९ ब्रह्मण्यो देवतपरः श्रीमान्परपुरंजयः ॥ नलोनाम नृपश्रेष्ठो देवराजसम
 द्युतिः ८० मम भर्ता विशालाक्ष पूर्णदुवदनोऽरिहा ॥ आहर्ता क्रतुमुख्यानां विदेवेदांगपारगः ८१ सपत्नानां मृधेहं तारविसोमसमप्रभः ॥ सकैश्चित्रिच्छतिप्रज्ञैर
 नायैरकृतात्मभिः ८२ आहूय पृथिवीपालः सत्यधर्मपरायणः ॥ देवनेकुशलैर्जिह्वैर्हृत्तराज्यं वमूनिच ८३ तस्य मामवगच्छ ध्वं भार्या राजर्षभस्य वै ॥ दमयंतीति
 विख्यातां भर्तुर्दर्शनलालसाम् ८४ सावनानि गिरींश्चैव सरांसि सरितस्तथा ॥ पल्वलानि च सर्वाणि तथाऽरण्यानि सर्वशः ८५ अन्वेषमाणा भर्तारं न लंरणा विशार
 दम् ॥ महात्मानं कृतास्त्रं च विचरामीह दुःखिता ८६ कच्चिद्भगवतारम्यंतपो वनमिदं नृपः ॥ भवेत्प्राप्तो नलोनामानिषधानां जनाधिपः ८७ यत्कृतेऽहमिदं ब्रह्म
 नृपपत्न्याभृशदारुणम् ॥ वनं प्रतिभयं घोरं शार्दूलमृगसेवितम् ८८ यदि कैश्चिद्दहोरात्रैर्न द्रक्ष्यामि नलं नृपम् ॥ आत्मानं श्रेयसायोक्ष्ये देहस्यास्य विमोचनात् ८९
 कोनुमे जीवितेनार्थस्तमृते पुरुषर्षभम् ॥ कथं भविष्याम्यद्याहं भर्तुः शोकाभिपीडिता ९० तथा विलपतीमि कामरुण्ये भूमिनां दिनीम् ॥ दमयंतीमथोचुस्ते तापसाः
 सत्यदर्शिनः ९१ उदकं स्तव कल्याणिकल्याणो भविता शुभे ॥ वयं पश्यामत्तपसाक्षिप्रं द्रक्ष्यसि नैषधम् ९२ निषधानामधिपतिं नलं रिपुनिपातिनम् ॥ भैमिधर्म
 मृतांश्रिष्ठं द्रक्ष्यसे विगतज्वरम् ९३ विमुक्तं सर्वपापेभ्यः सर्वरत्नसमन्वितम् ॥ तदेवनगरं श्रेष्ठं प्रशासतमरिंदमम् ९४ द्विषतां भयकर्तारं सुहृदां शोकनाशनम् ॥ पतिं
 द्रक्ष्यसि कल्याणिकल्याणाभिजनं नृपम् ९५ एवमुक्त्वानलस्येष्टां महिषीं पार्थिवात्मजाम् ॥ तापसांऽतर्हि ताः सर्वे साग्निहोत्राश्रमास्तथा ९६ साहृद्वामहदाश्चर्यं वि
 स्मिता ह्यभवत्तदा ॥ दमयंत्यनवद्यांगीवीरसेन नृपस्नुषा ९७ किं नु स्वप्नो मया दृष्टः कोऽयं विधिरिहा भवत् ॥ कनुते तापसाः सर्वे कृतदाश्रममंडलम् ९८ कसापुण्य
 जलारम्यानदी द्विजनिषेविता ॥ कनुतेहनगाहृद्याः फलपुष्पोपशोभिताः ९९ ध्यात्वा चिरं भीमसुता दमयंती शुचिस्मिता ॥ भर्तुः शोकपरादीनां विवर्णवदनाऽभ
 वत् १०० सागत्वाऽथापरां भूमिं वाष्पसंदिग्धया गिरा ॥ विललापाश्रुपूर्णाक्षीदृष्ट्वाऽशोकतरुंततः १ उपगम्य तरुश्रेष्ठमशोकं पुष्पितं वने ॥ पल्लवापीडितं हृद्यं
 विहंगैरनुनादितम् २ अहो वताय मगमः श्रीमानस्मिन्वनांतरे ॥ आपीडैर्बहुभिर्भाति श्रीमान्पर्वतराडिव ३ विशोकां कुरुमांक्षिप्रमशोकाप्रियदर्शन ॥ वतिशो
 कभया बाधं कच्चित्त्वं दृष्ट्वा नृपम् ४ नलं नामारिदमनं दमयंत्याः प्रियं पतिम् ॥ निषधानामधिपतिं दृष्ट्वानसिमो प्रियम् ५ एकवस्त्रार्धसंवीतं सुकुमार
 तनुत्वचम् ॥ व्यसनेनादितं वीरमरुण्यमिदमागतम् १०६

९० । ९१ उदकंः उत्तरकालः ९२ । ९३ प्रशासतं । जक्षित्यादयः पठितिनुममावः ९४ । ९५ तापसा इतिच्छेदः संधिरार्थः ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० वाष्पो वाष्पवदुष्ण उच्छ्वासवायु
 स्तेनसंदिग्धयाऽस्फुटाक्षरया १०१ पल्लवैरापीडितं मूषितं २ अगमः नृपः आपीडैः पुष्पफलादिरूपैरलंकारैः ३ । ४ । ५ सुकुमारादुःखासहा यतस्तनुर्मृद्वीत्वक्यस्यतम् १०६

अशोकनग हेवीतशोकवृक्ष १०७ । ८ । ९ । १० महासार्धमहातंजनसमूहम् ११ । १२ । १३ उपसर्प उपसर्प अभ्यासलोपार्थः वरारोहाविस्तीर्णजघना १४ पांसुयुक्ताः ध्वस्ताः
 यथा विशोकागच्छेयमशोकनगतत्कुरु ॥ सत्यनामामवाशोकः शोकनाशनः १०७ एवंसाऽशोकवृक्षंतमार्तवैपरिगम्यह ॥ जगामदारुणतरं देशं भैमीवरांगना
 ८ साददर्शनगान्त्रैकान्त्रैकाश्च सरितस्तथा ॥ नैकांश्चपर्वतान्त्रम्यान्त्रैकांश्चमृगपक्षिणः ९ कंदरांश्चनितंबांश्चनदीश्चाद्दृष्टदर्शनाः ॥ ददर्शतान्भीमसुतापतिमन्वेष
 तीतदा १० गत्वा प्रकृष्टमध्वानंदमयंती शुचिस्मिता ॥ ददर्शाय महासार्धं हस्त्यश्वरथसंकुलम् ११ उत्तरंतं नदीरम्यां प्रसन्नसलिलां शुभाम् ॥ सुशीततो
 यां विस्तीर्णाहदिर्नैवेतसैर्वृताम् १२ प्रोद्गुष्टां क्रौचकुरैश्चक्रवाकोपकूजिताम् ॥ कूर्मग्राहज्ञपाकीर्णाविपुलद्वीपशोभिताम् १३ साहृद्वैव महासार्धं नलपत्नी
 यशस्विनी ॥ उपसर्प वरारोहाजनमध्यां विवेशह १४ उन्मत्तरूपाशोकार्ता तथा वस्त्रार्धसंभृता ॥ कृशाविवर्णामलिनापांसुध्वस्तशिरोरुहा १५ तां दृष्ट्वा
 तत्रमनुजाः केचिद्गीताः प्रदुष्टुः ॥ केचिच्चितापराजग्मुः केचित्तत्रविचुकुशः १६ प्रहसंति स्म तां केचिदभ्यसूयंति चापरे ॥ अकुर्वत दयां केचित्प्रचक्षु
 श्वापि भारत १७ काप्रसिकस्यासिकल्याणिकिंवा मृगयसेवने ॥ त्वां दृष्ट्वा व्यथिताः स्मेहकच्चित्त्वमासिमानुषी १८ वदसत्यं वनस्यास्यपर्वतस्याथवादिशः ॥ देव
 तात्वं हिकल्याणित्वावयं शरणं गताः १९ यक्षीवाराक्षसीवात्वमुताहोऽसि वरांगना ॥ सर्वथा कुरुनः स्वास्तिरक्षवाऽस्माननिदिते २० यथाऽयं सर्वथा सार्धं क्षेमी
 शीघ्रमितो व्रजेत् ॥ तथाविधत्स्व कल्याणियथाश्रेयोहि नो भवेत् २१ तथोक्ता तेन सार्धेन दमयंती नृपात्मजा ॥ प्रत्युवाच ततः सार्धं भीमर्तुव्यसनपीडिता २२
 सार्धं वाहं च सार्धं च जनाये चात्रकेचन ॥ युवस्थविरबालाश्च सार्धं स्यचपुरोगमाः २३ मानुषीमां विजानीतमनुजाधिपतेः सुताम् ॥ नृपस्नुषां राजभार्यां भर्तुर्दर्श
 नलालसाम् २४ विदर्भराण्यमपिता भर्ताराजाचनैषधः ॥ नलोनाम महाभागस्तं मार्गम्यपराजितम् २५ यदि जानित नृपतिं क्षिप्रं शंसत मे प्रियम् ॥ नलं पुरु
 षशार्दूलमभिप्रगणसूदनम् २६ तामुवाचानवद्यांगी सार्धं स्यमहतः प्रभुः ॥ सार्धं वाहः शुचिर्नाम शृणुकल्याणिमद्वचः २७ अहं सार्धं स्यनेता वै सार्धं वाहः शुचि
 स्मिते ॥ मनुष्यं नलनामानं न पश्यामि यशस्विने २८ कुंजरद्वीपिमहिषशार्दूलक्षं मृगानपि ॥ पश्याम्यस्मिन्वने कृत्स्ने ह्यमनुष्यनिषेविते २९ ऋतेत्वां मानु
 षीमर्त्यं न पश्यामि महावने ॥ तथानोयक्षराड्यमणिमद्रः प्रसीदतु ३० साऽश्वीद्राणिजः सर्वान्सार्धं वाहं च तंततः ॥ कनुयास्यति सार्धंऽयमेतदाख्यातुमर्हसि
 ३१ ॥ ॥ सार्धं वाह उवाच ॥ ॥ सार्धंऽयं चेदिराजस्य सुबाहोः सत्यदर्शिनः ॥ क्षिप्रं जनपदं गंतालाभाय मनुजात्मजे १३२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आर
 ण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि दमयंती सार्धं वाहसंगमे चतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

मुक्तबंधाश्चशिरो रुहाः केशाः यस्याः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ मार्गाभिः अन्वेषयामि २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२
 ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंटीये भारतभावादीपिचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥

वन०
अ०
॥६५॥

म.भा.टी.
॥५६॥

ति १ पञ्चैःसौगंधिष्वपन्नविशेषैर्युक्तत्वात्पञ्चसौगंधिकं नाम सरः २ ववसंघासः ३ श्रांतवाहाः श्रांतवाहनाः निवेशायवासाय ४ पश्चिमविलासंध्यां सरस्तीरमुत्र वा ५ । ६ । ७ । ८ । ९
 ॥ बृहदश्वत्थवाच ॥ सातच्छ्रुत्वाऽनवद्यांगीसार्थवाहवचस्तदा ॥ जगामसहतेनैवसार्थेनपतिलालसा १ अथकालेबहुतिथेवनेमहतिदारुणे ॥ तडागंसर्वतोमद्रंपद्मसौग
 धिकंमहत् २ ददृशुर्वेणिजोरम्यंप्रभूतयवसंधनम् ॥ बहुपुष्पफलोपितंनानापक्षिनिषेवितम् ३ निर्मलस्वादुसलिलंमनोहारिसुशीतलम् ॥ सुपरिश्रांतवाहास्तेनिवेशा
 यमनोदधुः ४ संमतेसार्थवाहस्यविविशुर्वनमुत्तमम् ॥ उवाससार्थःसुमहान्वेलामासाद्यपश्चिमाम् ५ अथार्थरात्रसमयेनिःशब्दस्तिमितेतदा ॥ सुप्तेसार्थपरिश्रां
 तेहस्तिथूथमुपागमत् ६ पानीयार्थगिरिनदीमदप्रस्रवणाविलाम् ॥ अथापश्यतसार्थतंसार्थजान्सुबहून्गजान् ७ तेतानग्राम्यगजान्दृष्ट्वासर्वेवनगजास्तदा ॥
 समाद्रवंतवेगेनजिघांसंतोमदोत्कटाः ८ तेषामापततांवेगःकरिणांदुःसहोऽभवत् ॥ नगाद्यादिवशीर्णानांशृंगाणांपततांक्षितौ ९ स्पंदतामपिनागानांमार्गा
 नष्टावनोद्भवाः ॥ मार्गसंरुद्धसंसुप्तपद्मिन्याःसार्थमुत्तमम् १० तेतंमर्दुःसहसाचेष्टमानंमहीतले ॥ हाहाकारंप्रमुंचंतःसार्थिकाःशरणार्थिनः ११ वनगुल्मांश्चघा
 वतोनिद्रांघावहवोऽभवन् ॥ केचिदंतैःकरैःकेचित्कचित्पद्माहतागजैः १२ निहतोष्ट्राश्वबहुलाःपदातिजनसंकुलाः ॥ भयादाधावमानाश्चपरस्परहतास्तदा १३
 घोरात्नादानविमुंचंतोनिपेतुर्घरणीतले ॥ वृक्षेष्वारुह्यसंरब्धाःपतिताविषमेषुच १४ एवंप्रकारैर्बहुभिर्देवेनाक्रम्यहास्तिभिः ॥ राजन्विनिहतंसर्वसमृद्धंसार्थमंडलम्
 १५ आरावःसुमहांश्चासीन्नैलोक्यभयकारकः ॥ एषांऽग्रिरुत्थितःकष्टस्त्रायध्वंघावताधुना १६ स्त्रराशिर्विशीर्णोऽयंगृह्णीध्वंकिंप्रधावत् ॥ सामान्यमेतद्विषं
 नमिथ्यावचनंमम १७ एवमेवाभिभाषंतोविद्रवंतिभयात्तदा ॥ पुनरेवाभिधास्यामिचित्तयध्वंसकातराः १८ तस्मिंस्तथावर्तमानेदारुणेजनसंक्षये ॥ दमयंती
 चबुधुभयसंत्रस्तमानसा १९ अपश्यद्वैशसंत्रसर्वलोकभयंकरम् ॥ अदृष्टपूर्वतद्दृष्ट्वावालापद्मनिभेक्षणा २० संसक्तवदनाश्वासाउत्तस्यौभयविह्वला ॥ येतु
 तत्रविनिमुक्ताःसार्थात्केचिदविक्षताः २१ तेऽब्रुवन्सहिताःसर्वेकस्येदंकर्मणःफलम् ॥ नूनंनपूजितोऽस्माभिर्मणिमद्भोमहायशाः २२ तथायक्षाधिपःश्रीमात्र
 वैवैश्रवणःप्रभुः ॥ नपूजाविघ्नकर्तृणामथवाप्रथमंकृता २३ शकुनानांफलंवाथविपरीतमिदंभुवम् ॥ ग्रहानविपरीतास्तुकिमन्यादिदमागतं २४ अपरेत्वद्भवन्
 दीनाज्ञातिद्रव्यविनाकृता ॥ याऽसावद्यमहासार्थेनारीद्युन्मतदर्शना २५ प्रविष्टाविठ्ठताकाराकृत्वारूपममानुषम् ॥ तयेयंविहितापूर्वमायापरमदारुणा २६
 राक्षसीवाधुवंयक्षीपिशाचीवाभयंकरी ॥ तस्याःसर्वमिदंपापनात्रकार्याविचारणा २७ यदिपश्यामतांपापसार्थघ्नानैकदुःखदाम् ॥ लोष्टभिःपांसुभिश्चैवदृग्ःका
 ष्टैश्चमुष्टिभिः २८ अवश्यमेवहन्यामःसार्थस्यकिलकृत्यकाम् ॥ दमयंतीतुतच्छ्रुत्वावाक्यंतेपांसुदारुणम् २९

पद्मिन्याःपद्मवत्याःसरस्याः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० लोष्टभिरितिप्रयोगादेवल्लोष्टशब्दो नकारांतो
 ऽप्यस्तीतिज्ञायते २८ कृत्येवकृत्यका कुत्सिताकृत्याकृत्यकेतिवाताम् २९

॥५६॥

१० । ११ । १२ अपश्चिमामपराधतिनी ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ पापकृतंपापकर्म ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अमार्जितांधूतरवेणी ४६ ४७ । ४८ । ४९
 हीताभीताचसंविश्राप्राद्रवद्यत्रकाननम् ॥ आशंकमानात्पापमात्मानंपर्यदेवयत् ३० अहोममोपरिविधेःसंरंभोदारुणोमहान् ॥ नानुबध्नातिकुशलंकस्येदं
 र्भणःफलम् ३१ नस्मराम्यशुभंकिंचित्कृतंकस्यचिदपि ॥ कर्मणामनसावाचाकस्येदंकर्मणःफलम् ३२ नूनंजन्मांतरकृतंपापमापतितंमहत् ॥ अपश्चिमा
 मिमांकष्टामापदंप्राप्तवत्यहम् ३३ भर्तृराज्यापहरणंस्वजनाच्चपराजयः ॥ भर्त्रासहवियोगश्चतनयाभ्यांचविच्युतिः ३४ निर्नाथतावनेवासोबहुव्यालनिषेवि
 ते ॥ अथापरेद्युःसंप्राप्तेहतशिष्टाजनास्तदा ३५ देशात्तस्माद्विनिष्क्रम्यशोचंतेवैशसंकृतम् ॥ श्रातरंपितरंपुत्रंसखायंचनराधिप ३६ अशोचत्तत्रवैदभीकिंतु
 मेदुष्कृतंकृतम् ॥ योऽपिमेनिर्जनेऽरण्येसंप्राप्तोऽयंजनार्णवः ३७ सहतोहस्तिथूथेनमदभाग्यान्ममैवतत् ॥ प्राप्तव्यंसुचिरंदुःखंनूनमद्यापिवैमया ३८ नाप्रा
 प्तकालोऽप्यितेश्रुतंवृद्धानुशासनम् ॥ यानाहमद्यमृदिताहस्तिथूथेनदुःखिता ३९ नह्यदेवकृतंकिंचित्राणाभिहविद्यते ॥ नचमेवालभावेऽपिकिंचित्पापकृतं
 कृतम् ४० कर्मणामनसावाचायदिदंदुःखमागतम् ॥ मन्येस्वयंवरकृतेलोकपालाःसमागताः ४१ प्रत्याख्यातामयातत्रनलस्यार्थायदेवताः ॥ नूनंतेषांप्रभा
 वेनवियोगंप्राप्तवत्यहम् ४२ एवमादीनिदुःखार्तासाविलप्यवरांगना ॥ प्रलापानितदातानिदमयंतीपतिव्रता ४३ हतशेषैःसहतदाब्राह्मणैर्वेदपारगैः ॥ अग
 च्छद्राजशादूलचंद्रलेखेशारदी ४४ गच्छंतीसाऽचिराद्वालापुरमासादयन्महत् ॥ सायाह्नेचेदिराजस्यसुबाहोःसत्यदर्शिनः ४५ अथवस्त्रार्थसंवीताप्रविवेश
 पुरोत्तमम् ॥ तांविह्वलांकृशादीनांमुक्तकेशीमार्जिताम् ४६ उन्मत्तामिवगच्छंतीददृशुःपुरवासिनः ॥ प्रविशंतीतुतांदृष्ट्वाचेदिराजपुरीतदा ४७ अनुजग्मु
 स्तत्रवालाग्रामिपुत्राःकुतूहलात् ॥ सातैःपरिवृताऽगच्छत्समीपंराजवेश्मनः ४८ तांप्रासादगताऽपश्यद्राजमाताजनैर्वृताम् ॥ धार्त्रामुवाचगच्छैनामान
 येहममांतिकम् ४९ जनेनक्लिश्यतेवालादुःखिताशरणार्थिनी ॥ तादृशूंचपश्यामिविद्योतयतिमेष्टहम् ५० उन्मत्तवेषाकल्याणीश्रीरिवायतलोचना ॥
 साजनंवारयित्वातंप्रासादतलमुत्तमम् ५१ आरोप्यविस्मिताराजन्दमयंतीमपृच्छत् ॥ एवमप्यसुखाविष्टाविभर्षिपरमंवपुः ५२ भासिविष्टादिवाभ्रेपुशंसमे
 कासिकस्यवा ॥ नहितेमानुषंरूपंभूषणैरपिवर्जितम् ५३ असाहायानरेभ्यश्चनोद्विजस्यमरप्रभे ॥ तच्छ्रुत्वावचनंतस्याभिमीवचनमब्रवीत् ५४ मानुषीमां
 विजानीहिभर्तारंसमनुव्रताम् ॥ सैरघ्नोजातिसंपत्रांभुजिष्यां कामवासिनीम् ५५ फलमूलाशनामेकांयत्रसायंप्रतिश्रयाम् ॥ असंख्येयगुणोभर्तामांच
 नित्यमनुव्रतः ५६ भक्ताऽहमपितंवीरंछायेवानुगतापथि ॥ तस्यदैवात्प्रसंगोऽभूदतिमात्रंसुदेवने ५७

५० प्रासादतलंप्रासादोपरि ५१ । ५२ । ५३ । ५४ सैरघ्नोसाराःप्रतिहीरास्तासांसुहृत्सैरं धारयित्रीनेपथ्यधारिणीमंतःपुरचरी मित्यर्थः भूजिष्यांदासीं कामवासिनींयत्रकामहच्छातत्रैव
 वसंती ५५ यत्रसायंकालस्तत्रैवप्रतिश्रयोयहंयस्यास्तां ५६ । ५७

॥५६॥

न.भा.टी.
॥५७॥

५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ हेवीरप्रजाधिनि वीरानेवप्रजायतेसूतेसावीरप्रजाधिनी ६७ । ६८ । ६९ पर्येयं हृष्टाचतान्पृच्छेयमपि ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४
 द्यूतेसनिजितश्चैववनमेकउपेयिवान् ॥ तमेकवसनंवारमुन्मत्तमिवविह्वलम् ६८ आश्वासयंतोभर्तारमहमप्यगमंवनम् ॥ सकदाचिद्वेनेवीरःकस्मिंश्चिक्कारणांतरे
 ६९ क्षुत्परीतस्तुविमनास्तदप्येकं व्यसर्जयत् ॥ तमेकवसनानग्रमुन्मत्तवदचेतसम् ६० अनुव्रजंतीबहुलानस्वपापिनिशास्तदा ॥ ततोबहुतिथेकालेसुप्तामुत्सृज्य
 मांक्वचित् ६१ वाससोऽर्धपरिच्छिद्यक्तवान्मामनागसम् ॥ तंमार्गमाणाभर्तारं दह्यमानादिवानिशम् ६२ साऽहंकमलगर्भाभमपश्यंतीहृदिप्रियम् ॥ नर्वि
 दाम्यमरप्रख्यं प्रियं प्राणेश्वरं प्रभुम् ६३ तामश्रुपरिपूर्णाक्षीविलपंतीतथाबहु ॥ राजमाताऽब्रवीदार्तामैमीमार्तस्वरांस्वयम् ६४ वसस्वमयिकल्याणिप्रीतिर्भे
 परमात्वयि ॥ मृगयिष्यांति तेभद्रेभर्तारं पुरुषामम ६५ अपिवास्वयमागच्छेत्परिधावन्नितस्ततः ॥ इहैवसतीभद्रेभर्तारमुपलप्स्यसे ६६ राजमातुर्वचःश्रु
 त्वादमयंतीवचोऽब्रवीत् ॥ समयेनोत्सहेवस्तुंत्वयिवीरप्रजाधिनि ६७ उच्छिष्टंनैवभुंजीयान्कुर्यापादधावनम् ॥ नचाहंपुरुषानन्यान्प्रभाषेयंकथंचन ६८
 प्रार्थयेद्यदिमांश्चिदंश्रुस्तेसपुमान्भवेत् ॥ वध्यश्चतेऽसकृन्मंदइतिमेवतमाहितम् ६९ भर्तुरन्वेषणार्थं तु पश्येहं ब्राह्मणानहम् ॥ यद्येवमिहवत्स्यामित्वत्स
 काशेन संशयः ७० अतोऽन्यथानमेवासोवर्ततेहृदयेक्वचित् ॥ तांप्रहृष्टेन मनसाराजमातेदमब्रवीत् ७१ सर्वमेतत्करिष्यामिदिष्ट्यातेवतमीदृशम् ॥ एवमुक्त्वात
 तोमैरीराजमाताविशांपते ७२ उवाचेदं दुहितरंसुनंदां नामभारत ॥ सैरंग्रीमभिजानीष्वसुनंदेदेवरूपिणी ७३ वयसातुल्यतांप्राप्तासखीतवभवत्वियम् ॥ एतया
 सहमोदस्वानिरुद्रिग्रमनाःसदा ७४ ततःपरमसंहृष्टासुनंदागृहमागमत् ॥ दमयंतीमुपादायसखीभिःपरिवारिता ७५ सातत्रपूज्यमानावैदमयंतिव्यनंदत ॥
 सर्वकामैःसुविहितैर्निरुद्रेगाऽवसत्तदा ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिदमयंतीचेदिराजगृहवासेपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥
 ॥ बृहदश्वउवाच ॥ उत्सृज्यदमयंतीतुनलोराजाविशांपते ॥ ददर्शदावंदह्यंतंमहांतंगहनेवने १ तत्रशुश्रावशब्दं वैमध्येभूतस्यकस्यचित् ॥ अभिधावनलेत्युच्चैः
 पुण्यश्लोकेतिचासकृत् २ माभैरितिनलश्रोक्त्वामध्यमग्नेःप्रविश्यतं ॥ ददर्शनागराजानंशयानंकुण्डलकृतम् ३ सनागःप्रांजलिभूत्वावेपमानोनलंतदा ॥ उवा
 चमांविद्विराजन्नागं कर्कोटकं नृप ४ मयाप्रलब्धोमहर्षिर्नारदःसुमहातपाः ॥ तेनमन्युपरीतेनशतोऽस्मिन्नुजाधिप ५ तिष्ठत्वंस्थावरइवयावदेवनलःक्वचित् ॥
 इतोनेताहितत्रत्वंशापान्मोक्षयसिमत्कृतात् ६ तस्यशापात्रशक्तोऽस्मिपदाद्विचलितुंपदम् ॥ उपदेक्ष्यामितेश्रेयस्त्रातुमर्हतिमांभवान् ७ सखाचतेभविष्या
 मिमत्समोनास्तिपन्नगः ॥ लघुश्चतेभविष्यामिशीघ्रमादायगच्छामाम् ८ एवमुक्त्वासनागेंद्रोवभूवांगुष्ठमात्रकः ॥ तं गृहीत्वानलःप्रायादेशंदावविर्जितम् ९
 ७९ । ७६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ६५ ॥ ॥ उत्सृज्येति १ । २ । ३ । ४ मयाप्रलब्धोमहर्षिर्नारद इति पाठांतरं ५ त
 त्रकाले ६ । ७ लघुर्गुरुत्वरहितः ९ दावविर्जितं वद्विहीनम् ९

वन०
अ०
॥६६॥

॥५७॥

१० । ११ दशइत्युक्तेऽदशत् आज्ञांविनानागोनदशतीतिभावः १२ । १३ । १४ यत्कृतेइति सकलिः एतेनयोयच्छरीरेप्राविश सिसतेनशरीरेणसुखंदुःखंवाऽभ्रातीतिसूचितं दृष्टं चैतद्ग्राहवेशा
 दो इदं दमयंत्यादत्तस्यशापस्यफलं कलिर्भुंकेइतिभावः १५ । १६ अनागाःनिरपराधः निकृतोवंचितः मेमया १७ । १८ । १९ । २० असहृदयंयूतेजयावहं अश्वहृदयेनविद्ययाविद्यापरि
 आकाशदेशमासाद्यविमुक्तं कृष्णवर्त्मना ॥ उत्सृष्टुकामंतं नागःपुनःकर्कोटकोऽब्रवीत् १० पदानिगणयन्गच्छस्वानिनैषधकानिचित् ॥ तत्रतेऽहं महाबाहोश्रे
 योधास्यामित्परम् ११ ततःसंख्यातुमारब्धमदशदशमेपदे ॥ तस्यदष्टस्यतद्रूपंक्षिप्रमंतरधीयत १२ सहृष्टाविस्मितस्तथावात्मानंविहृतंनलः ॥ स्व
 रूपधारिणं नागं ददर्शमहीपतिः १३ ततःकर्कोटकोनागःसांत्वयन्नलमब्रवीत् ॥ मयातेऽतर्हितंरूपंनत्वांविद्युर्जनाइति १४ यत्कृतेचासिनिकृतोदुःखेनमहता
 नल ॥ विषेणसमदीयेनत्वयिदुःखानिवत्स्यति १५ विषेणसंवृतं गार्त्रैर्यावत्त्वानविमोक्षयति ॥ तावत्त्वायिमहाराजदुःखं वैसनिवत्स्यति १६ अनागायेननिकृत
 स्त्वमनर्हो जनाधिप ॥ क्रोधादसूययित्वांतरक्षामेभवतःकृता १७ नतेभयंनरव्याघ्रदांष्ट्रिभ्यःशत्रुतोऽपिवा ॥ ब्रह्मविद्ब्रह्मभवितामत्प्रसादाच्चराधिप १८
 राजनविषनिमिताचनतेपीडाभविष्यति ॥ संग्रामेषुचराजेंद्रशश्वज्जयमवाप्स्यसि १९ गच्छराजन्नितःसूतोबाहुकोऽहमितिब्रुवन् ॥ समीपमृतुपर्णस्यसहिचै
 वाक्षनैपुणः २० अयोध्यानगरीरम्यामद्यवैनिषधेश्वर ॥ सतेऽक्षहृदयंदाताराजाऽश्वहृदयेनवै २१ इक्ष्वाकुकुलजःश्रीमान्मित्रं चैवभविष्यति ॥ भविष्यासिद्य
 दाऽक्षज्ञःश्रेयसायोक्ष्यसेतदा २२ समेष्यसिदारैस्त्वमास्मशोकेमनःकृथाः ॥ राज्येनतनयाभ्यांचसत्यमेतद्ब्रवीमि ते २३ स्वरूपंचयदाद्रष्टुमिच्छेथास्त्वंन
 राधिप ॥ संस्मर्तव्यस्तदातेऽहंवासश्चेदंनिवासयेः २४ अनेनवाससाच्छन्नःस्वरूपंप्रतिपत्स्यसे ॥ इत्युक्त्वाप्रददौ तस्मैदिव्यंवासोयुगंतदा २५ एवंनलंच
 संदिश्यवासोदत्वाचकौरव ॥ नागराजस्ततोर्राजंस्तत्रैवांतरधीयत २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिनलकर्कोटकसंवादेषट्षष्टित
 मोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ तस्मिन्नंतर्हितेनागेप्रययौनैषधोनलः ॥ ऋतुपर्णस्यनगरंप्राविशहृदशमेऽहनि १ सराजानमुपातिष्ठ
 द्बाहुकोऽहमितिब्रुवन् ॥ अश्वानांवाहनेयुक्तःपृथिव्यांनास्तिमत्समः २ अर्थकृच्छ्रेषुचैवाहंप्रष्टव्योनैपुणेषुच ॥ अन्नसंस्कारमपिचजानाम्यन्यैर्विशेषतः ३
 यानिशिल्पानिलोकेऽस्मिन्यच्चैवान्यत्सुदुष्करम् ॥ सर्वयतिष्येतकर्तृमृतुपर्णभरस्वमाम् ४ ॥ ऋतुपर्णउवाच ॥ वसबाहुकभद्रंतेसर्वमेतत्करिष्यासि ॥ शीघ्र
 यानेसदाबुद्धिर्धियतेमेविशेषतः ५ सत्वमातिष्ठयोगंतयेनशीघ्राहयामम ॥ भवेयुरश्वार्थक्षोऽसिवेतनंतेशतंशता ६ त्वामुपस्थास्यतश्चैवनित्यंवाष्णैयजीवतौ ॥
 एताभ्यांरस्यसेसार्धं वसवैमयिबाहुक ७ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ एवमुक्तोनलस्तेनन्यवसत्तत्रपूजितः ॥ ऋतुपर्णस्यनगरेसहवाष्णैयजीवतः ८

वर्तयेदित्यर्थः २१ । २२ । २३ निवासयेःपरिधेहि २४ । २५ । २६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ तस्मिन्निति १ । २
 १ । ४ । ५ शतंशता शतानि मासिकेवेतानंदशसहस्रं सुवर्णा इत्यर्थः ६ । ७ । ८

२०

९ तस्यमंदस्य तमंउपति षट्तिजीवनार्थमितिशेषः १०।११। १२ अदृढतरंदमयंत्यामिध्याप्रतिज्ञास्वं स्वस्यानुसंधायेयमुक्तिः न्ययुज्यतवियुक्तः १३। १४। १५। १६। १७। १८ मारिष
 आर्य १९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ हुतेति प्रेष्यतांदासतां १।२।३ अग्रब्राह्मणभोजनंतदर्थद्वियंतेराजघनादृष्टयक्रियंतेते
 सवैतत्रावसद्राजवैदर्भीमनुचितयत् ॥ सायंसायंसदाचेमंश्लोकमेकंजगादह ९ कनुसाक्षुत्पिपासार्ताश्रांताशेतेतपस्विनी ॥ स्मरंतीतस्यमंदस्यकंवासाऽद्यो
 पतिष्ठाति १० एवंब्रुवंतराजानंनिशायांजीवलोऽब्रवीत् ॥ कामेनांशोचसेनित्यंश्रोतुमिच्छामिबाहुक ११ आयुष्मन्कस्यवानारीयामेवमनुशोचसि ॥ तमुवा
 चनलोराजामंदप्रज्ञस्यकस्यचित् १२ आसीद्बहुमतानारीतस्यादृढतरंवचः ॥ सवैकेनचिदर्थेसतयामंदोव्ययुज्यत १३ विप्रयुक्तःसमंदात्माभ्रमत्यसुखपीडि
 तः ॥ दह्यमानःसशोकेनादिवारात्रमतांद्रितः १४ निशाकालेस्मरंस्तस्याःश्लोकमेकंस्मगायति ॥ सविभ्रमन्महीसर्वाकचिदासाद्यकिंचन १५ वसत्यनर्हस्तदुः
 खंभूयएवानुसंस्मरन् ॥ सातुतंपुरुषंनारीकृच्छ्रेऽप्यनुगतावने १६ त्यक्तातेनाल्पपुण्येनदुष्करंयदिजीवति ॥ एकाबालाऽनभिज्ञाचमार्गाणामतथोचिता
 १७ क्षुत्पिपासापरीतांगिदुष्करंयदिजीवति ॥ श्वापदाचरितेनित्यंवनेमहतिदारुणे १८ त्यक्तातेनाल्पभाग्येनमंदप्रज्ञेनमारिष ॥ इत्येवनेषधोराजादमयंती
 मनुस्मरन् ॥ अज्ञातवासंन्यवसद्राज्ञस्तस्यनिवेशने १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनेलोपारुयानपर्वणिनेलविलापेसप्तषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥
 ॥ बृहदश्वउवाच ॥ हृतराज्येनलेभीमःसभार्येप्रेष्यंतांगते ॥ द्विजान्प्रस्थापयामासनलदर्शनकाक्षया १ संदिदेशचतान्भीमोवसुदत्वाचपुष्कलम् ॥ मृगयध्वं
 नलंचैवदमयंतीचमेसुताम् २ अस्मिन्कर्मणिसंपन्नेविज्ञातेनिषधाधिपे ॥ गवांसहस्रंदास्यामियोवस्तावानयिष्याति ३ अग्रहारांश्वदास्यामिग्रामंनगरसंमितम् ॥
 नचेच्छक्याविहानेतुंदमयंतीनलोऽपिवा ४ ज्ञातमात्रेऽपिदास्यामिगवांशशतंधनम् ॥ इत्युक्तास्तेययुर्हृष्टाब्राह्मणाःसर्वतोदिशम् ५ पुरराश्राणिचिन्वंतो
 नैषधंसहभार्यया ॥ नैवक्वापिप्रपश्यंतिनलंवाभीमपुत्रिकाम् ६ ततश्चेदिपुरीरम्यांसुदेवोनामवैद्विजः ॥ विचिन्वानोऽथवैदर्भीमपश्यद्राजवेदमनि ७ पुण्याहवा
 चनेराज्ञःसुनंदासहितांस्थिताम् ॥ मंदंप्रख्यायमानेनरूपेणाप्रतिभेनताम् ८ निवद्धांभूमजालेनप्रभामिवविभावसोः ॥ तांसमीक्ष्यविशालाक्षीमधिकंमालेनां
 शाम् ॥ तर्कयामासभैमीतिकारणैरुपपादयन् ९ सुदेवउवाच ॥ यथेयंमेपुरादृष्टात थारूपेयमंगना ॥ कृतार्थोऽस्म्यद्यद्वेमांलोककांतामिवाश्रियम् १० पूर्णचंद्रनिभां
 श्यामांचारुवृत्तपयोधराम् ॥ कुर्वतीप्रभयादेवीसर्वावितिमिरादिशः ११ चारुपद्मविशालाक्षीमन्मथस्यरतीमिव ॥ इष्टांसमस्तलोकस्यपूर्णचंद्रप्रभामिव १२ विदर्भसर
 सस्तस्माद्देवदोषादिवोदृतां ॥ मलपंकानुलिप्तार्गांमृणालीभिवचोदृतां १३ पौर्णमासीमिवनिशाराहुग्रस्तनिशाकरां ॥ पतिशोकाकुलादीनांशुष्कस्रोतांनदीभिव १४

अग्रहाराः क्षेत्रादयः ४।५।६।७।८ कारणैर्लिंगैः उपपादयन् इयमेवदमयंतीतिनिश्चिन्वन् ९।१० इयामांसदाषोडशवार्षिकी । 'शीनेचैवोष्मलानित्यंघ्रीष्मेचातीवशीतला । मध्यःक्षी
 णस्तुयस्यास्तुसाश्यामेत्यभिधीयते'इत्यन्ये ११।१२।१३ शुष्कस्रोतांशुष्कप्रवाहां । छांदसंटांबंतस्वं १४

पद्मिनीसरसौ १५ सुजातांगीअन्वूनानधिकांगी १६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ लब्ध्वाचलब्ध्वेव २३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ सुनंदाकयया

विध्वस्तपर्णकमलांवित्रासितविहंगमाम् ॥ हस्तिहस्तपरासृष्टांव्याकुलामिवपद्मिनीम् १५ सुकुमारीसुजातांगीरत्नगर्भहोचिताम् ॥ दह्यमानामिवाकेंगमृणा
 लीमिवचोदृताम् १६ रूपौदार्यगुणोपेतामंडनाहामंडिताम् ॥ चंद्रलेखामिवनवांव्योमिनीलाभ्रसंवृताम् १७ कामभोगैःप्रियैर्हीनांहीनांबंधुजनेनच ॥
 देहंधारयतीदीनंभर्तृदर्शनकाक्षया १८ भर्तानामपरंनार्याभूषणभूषणैर्विना ॥ एषाहिरहितातेनशोभमानानशोभते १९ दुष्करंकुरुतेऽत्यंतंहीनोयदनयानलः ॥
 धारयत्यात्मनोदेहंनशोकेनापिसीदति २० इमामसितकेशांतांशतपत्रायतेक्षणाम् ॥ सुखार्हादुःखितांदृष्ट्वाममापिव्यथतेमनः २१ कदानुखलुदुःखस्यपारंया
 स्यतिवैशुभा ॥ भर्तुःसमागमात्साध्वीरोहिणीशशिनोयथा २२ अस्यानूनंपुनर्लाभात्रैषधःप्रीतिमेष्यति ॥ राजाराज्यपरिभ्रष्टःपुनर्लब्ध्वाचमेदिनीम् २३
 तुल्यशीलवयोयुक्तातुल्याभिजनसंवृताम् ॥ नैषधोऽर्हातिवैदर्भीतंचेयमसितेक्षणा २४ युक्तंतस्याप्रमेयस्यवीर्यसत्ववतोमया ॥ समाश्वासयितुंभार्यापतिदर्शनला
 लसाम् २५ अहमाश्वासयाम्येनांपूर्णचंद्रनिभाननाम् ॥ अदृष्टपूर्वादुःखस्यदुःखातांध्यानतत्पराम् २६ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ एवंविष्टश्यविविधैःकारणैर्लक्षणे
 श्वताम् ॥ उपागम्यततोभैर्मासुदेवोब्राह्मणोऽब्रवीत् २७ अहंसुदेवोवैदर्भीभ्रातुस्तेदयितःसखा ॥ भीमस्यवचनाद्राज्ञस्त्वामन्वेष्टुमिहागतः २८ कुशलीतेपि
 ताराज्ञिजननीभ्रातरश्चते ॥ आयुष्मंतौकुशलीनौतत्रस्थौदारकौचतौ २९ त्वत्कृतेबंधुवर्गाश्वगतसत्वाइवासते ॥ अन्वेष्टारोब्राह्मणाश्चभ्रमंतिशतशोमहीम्
 ३० ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अभिज्ञायसुदेवंतंदमयंतीयुधिष्ठिर ॥ पर्यपृच्छततान्सर्वान्क्रमेणसुहृदःस्वकान् ३१ रुरोदचभृशंराजवैदर्भीशोककशीता ॥ दृष्ट्वा
 सुदेवंसहस्राभ्रातुरिष्टंद्रिजोत्तमम् ३२ ततोरुदंतीतांदृष्ट्वासुनंदाशोककशीता ॥ सुदेवेनसहैकांतेकथयंतीचभारत ३३ जनिःत्र्याःकथयामाससैरंधीरुदतेभृ
 शम् ॥ ब्राह्मणेनसहागम्यतांवेदयदिमन्यसे ३४ अथचेदिपतेर्माताराज्ञश्चातःपुरात्तदा ॥ जगामयत्रसाबालाब्राह्मणेनसहाभवत् ३५ ततःसुदेवमानाय्यराजमा
 ताविशांपते ॥ पप्रच्छभार्याकस्येयंसुतावाकस्यभाविनी ३६ कथंचनष्टाज्ञातिभ्योभर्तुर्वावामलोचना ॥ त्वयाचविदिताविप्रकथमेवंगतासती ३७ एतदि
 च्छाम्यहंश्रोतुंत्वतःसर्वमशेषतः ॥ तत्त्वेनहिममाचक्ष्वपृच्छंत्यादेवरूपिणीम् ३८ एवमुक्तस्तयाराजनसुदेवोद्विजसत्तमः ॥ सुखोपविष्टआचष्टदमयंत्याय
 थातथम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनेलोपारुयानपर्वणिदमयंतीसुदेवसंवादेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥ ६९ ॥

मासेतिसंबंधः ३३ वेदविचारय । वेदयतेरिदंरूपं णिजभावार्थः ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥

॥ सुदेवउवाच ॥ विदर्भराजो धर्मात्मा भीमो नाम महायुतिः ॥ सुतेयंतस्य कल्याणी दमयंतीति विश्रुता १ राजा तु नैषधो नाम वीरसेन सुतो नलः ॥ भार्येयंतस्य कल्याणी पुण्यश्लोकस्य धीमतः २ स्यूतेन जितो भ्रात्रा हतराज्यो महीपतिः ॥ दमयंत्यागतः सार्धं न प्राज्ञायत कस्यचित् ३ तेवयं दमयंत्यर्थे च रामः पृथिवीमिमाम् ॥ सेयमासादिता बाला तव पुत्रनिवेशने ४ अस्या रूपेण सदृशी मानुषी न हि विद्यते ॥ अस्या ह्ये पद्भुवोर्मध्ये सहजः पिच्छरुतमः ५ इयामायाः पद्मसंकाशो लक्षितोऽर्हि तोमया ॥ मलेन संवृतो ह्यस्याश्च त्रयोऽग्नेव चंद्रमाः ६ चिह्नभूतो विभूत्यर्थं मयं धात्रा विनिर्मितः ॥ प्रतिपत्कलुषस्येदोर्लेखानातिविराजते ७ न चास्या नश्यते रूपं वपुर्मलसमाचितम् ॥ असंस्कृतमभिव्यक्तं भातिकांचनसन्निभम् ८ अनेन वपुषा बालापिच्छुनाऽनेन सूचिता ॥ लक्षितेयं मया देवी निभृतोऽग्निरिवोष्मणा ९ तच्छ्रुत्वा वचनंतस्य सुदेवस्य विशांपते ॥ सुनंदाशोधयामास पिच्छुप्रच्छादनं मलम् १० समलेनापकृष्टेन पिच्छुस्तस्या व्यरोचत ॥ दमयंत्या यथा व्यभ्रेन मसी वनिशाकरः ११ पिच्छुं दृष्ट्वा सुनंदा च राजमाता च भारत ॥ रुदयौ तां परिष्वज्य मुहूर्तमिव तस्थतुः १२ उत्सृज्य बाष्पं शनकैराजमाते दमब्रवीत् ॥ भगिन्या दुहिता मेऽसि पिच्छुनाऽनेन सूचिता १३ अहंच तव माता च राजस्तस्य महात्मनः ॥ सुतेदशाणी धिपतेः सुदाम्नाश्चारुदर्शने १४ भीमस्य राज्ञः सादृता वीरवाहोरहंपु नः ॥ त्वंतु जाता मया दृष्टा दशाणेषु पितुर्गृहे १५ यथैव ते पितुर्गृहे तथैव मम भाविनि ॥ यथैव च ममैश्वर्यं दमयंति तथा तव १६ तां प्रहृष्टेन मनसा दमयंती विशांपते ॥ प्रणम्य मातुर्भगिनीमिदं वचनमब्रवीत् १७ अज्ञायमानाऽपि सती सुखमस्म्युषिता त्वयि ॥ सर्वकामैः सुविहितारक्ष्यमाणा सदा त्वया १८ सुखात्सुखतरो वासो म विष्यति न संशयः ॥ चिरविप्रोषिता मातर्मा मनुजानुमर्हसि १९ दारकौ च हि मे नीतौ वसतस्तत्र बालकौ ॥ पित्रा विहीनौ शोकात्तौ मया चैव कथं नुतौ २० यदि चापि प्रियं किंचिन्मयि कर्तुमिहेच्छसि ॥ विदर्भान्यातुमिच्छामि शीघ्रं मेयानमादिश २१ बाढमित्येवतामुक्त्वा दृष्ट्वा मातृष्वमानुष ॥ गुप्तां बलेन महता पुत्रस्यानुमते ततः २२ प्रास्थापयद्राजमाता श्रीमती नरवाहिना ॥ यानेन भरतश्चेष्टस्वन्नपानपरिच्छदाम् २३ ततः सानचिरादेव विदर्भानगमत्पुनः ॥ तांतुवं धुजनः सर्वः प्रहृष्टः समपूजयत् २४ सर्वान्कुशलिनो दृष्ट्वा बांधवान्दारकौ चतौ ॥ मातरं पितरंचोभौ सर्वचैव सखीजनम् २५ देवताः पूजयामास ब्राह्मणांश्च यशस्विनी ॥ परेण विधिना देवी दमयंती विशांपते २६ अतर्पयत्सु देवं च गौसहस्रेण पार्थिवः ॥ प्रीतो दृष्ट्वैव तनयां ग्रामेण द्रविणेन च २७ साव्युष्टारजनातित्रपितुर्वैशम निभाविनी ॥ विश्रांता मातरं राजन्निदं वचनमब्रवीत् २८

१८।१९ दारकोत्तः सूताच बालकौ अल्पवयस्का २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ व्युष्टावासं कृतवती २८

२८।२९ दारकोत्तः सूताच बालकौ अल्पवयस्का २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ व्युष्टावासं कृतवती २८

॥ दमयंत्युवाच ॥ मां चेदिच्छसि जीवन्ती मातः सत्यं ब्रवीमि ते ॥ नरवीरस्य चैतस्य नलस्यानयने यत् २९ दमयंत्या तथोक्ता तु सा देवी भृशदुःखिता ॥ बाष्पेणापि हि ताराज्ञीनोत्तरं किंचिदब्रवीत् ३० तदवस्थांतु तां दृष्ट्वा सर्वमंतः पुरंतदा ॥ हाहाभूतमतीवासीद्भृशंच प्ररुरोदह ३१ ततो भीमं महाराजं भार्यावचनमब्रवीत् ॥ दमयंती तव सुता भर्तारमनुशोचति ३२ अपकृष्य च लज्जां सा स्वयमुक्तवती नृप ॥ प्रयतंतु तव प्रेष्याः पुण्यश्लोकस्य मार्गणे ३३ तथा प्रदेशितो राजा ब्राह्मणान्वशवर्ति नः ॥ प्रास्थापयद्दिशः सर्वा यत् ध्वं नलमार्गणे ३४ ततो विदर्भाधिपतेर्नियोगाद्ब्राह्मणास्तदा ॥ दमयंती मथो मृत्वा प्रस्थितास्ते तथा ब्रुवन् ३५ अयतान ब्रवीद्भे मी सर्वराष्ट्रेष्विदं वचः ॥ ब्रूयास्तजनसंसत्सु तत्र तत्र पुनः पुनः ३६ कनुत्वांकितवच्छित्वावस्त्रार्धं प्रस्थितो मम ॥ उत्सृज्य विपिने सुप्तमनुरक्तां प्रियां प्रिय ३७ सा वै यथा त्वया दृष्टा तथाऽऽस्ते त्वत्प्रतीक्षिणी ॥ दह्यमाना भृशं बालावस्त्रार्धेनाभिसंवृता ३८ तस्या रुदंत्याः सततं तेन शोकेन पार्थिव ॥ प्रसादं कुरु वै वीर प्रतिवाक्यं वदस्व च ३९ एवमन्यच्च वक्तव्यं कृपां कुर्याद्यथामये ॥ वायुना धूयमानो हि वनं दहति पावकः ४० भर्तव्यारक्षणीया च पत्नी हि पतिना सदा ॥ तत्रष्टमुमयंकस्माद्धर्मज्ञस्य सतस्तव ४१ रुयातः प्राज्ञः कुलीनश्च सानुक्रोशो भवान्सदा ॥ संवृतो निरनुक्रोशः शंके मद्भाग्यसंक्षयात् ४२ तत्कुरुष्व नरव्याघ्रदयां मयि नरर्षभ ॥ आ नृशंस्यं परो धर्मस्त्वत्त एव हि मे श्रुतः ४३ एवं ब्रुवाणान्यदिवः प्रतिब्रूयात्कथंचन ॥ सनरः सर्वथा ज्ञेयः कश्चासौ कनुवर्तते ४४ यश्चैवं वचनं श्रुत्वा ब्रूयात्प्रतिवचो नरः ॥ तदादाय वचस्तस्य ममावेद्यं द्विजोत्तमाः ४५ यथा च वानजानीयाद्भुवतो मम शासनात् ॥ पुनरागमनं चैव तथा कार्यमंतं द्वितैः ४६ यदि वासौ समृद्धः स्याद्यदि वाऽप्यधनो भवेत् ॥ यदि वाऽप्यसमर्थः स्याज्ज्ञेयमस्य चिकीर्षितम् ४७ एवमुक्त्वा स्वगच्छंस्ते ब्राह्मणाः सर्वतो दिशम् ॥ नलं मृगयितुं राजंस्तदा व्यसनितं तथा ४८ तेपुराणिसराश्राणि ग्रामाघोषांस्तथाऽऽश्रमान् ॥ अन्वेपंतो नलं राजन्नाधिजग्मुर्द्विजातयः ४९ तच्च वाक्यं तथा सर्वे तत्र तत्र विशांपते ॥ श्रावयांचक्रिरे विप्रा दमयंत्या यथेरितम् ॥ ५० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलोपाख्यानपर्वणि नलान्वेषणे एकौनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ ध ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अथ दीर्घस्य कालस्य पर्णादो नाम वैद्विजः ॥ प्रत्येत्य नगरं भैमीमिदं वचनमब्रवीत् १

णभरणात्मकं १। सानुक्रोशः सदयः २१।२२।२३।२४ ममशासनात् भुवतोवः युष्मान् । यथावच इति पाठे भुवतोभवत्समुदायस्य वचो नजानीयादिति योज्यं ४६।४७।४८।४९ ५० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नलकंठोये भारतभाष्ये एकौनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ अथेति १

भांगसुरिमृगुपर्ण २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२
 नैषधंमृगयाणेनदमयंतिमयानलम् ॥ अयोध्यांनगरीं गत्वाभांगसुरिमुपास्थितः २ श्रावितश्चमयावाक्यंत्वदीयंसमहाजने ॥ ऋतुपर्णोमहाभागोयथोक्तंवरव
 णिनि ३ तच्छ्रुत्वानाब्रवीत्किंचिद्वृत्तुपर्णो नराधिपः ॥ नचपारिषदःकश्चिद्वाप्यमाणोमयाऽसकृत् ४ अनुज्ञातं तु माराज्ञाविजनेकश्चिदब्रवीत् ॥ ऋतुपर्णस्यपुरु
 पोबाहुकोनामनामतः ५ सूतस्तस्यनरेन्द्रस्यविरूपोहस्वबाहुकः ॥ शीघ्रयानेषुकुशलोमृष्टकर्ताचभोजने ६ सविनिःश्वस्यबहुशोरुदित्वाचपुनःपुनः ॥ कुश
 लंचैवमापृष्ठापश्चादिदमभाषत ७ वैषम्यमपिसंप्राप्तागोपायंतिकुलस्त्रियः ॥ आत्मानमात्मनासत्योजितःस्वर्गो न संशयः ८ रहितामर्तुभिश्चैव न कुप्यंतिकदाच
 न ॥ प्राणांश्चारित्रकवचानघारयंतिवरस्त्रियः ९ विषमस्थेनमूढेनपरिभ्रष्टसुखेनच ॥ यत्सातेनपरित्यक्तातत्रनक्रोडुमर्हति १० प्राणयात्रांपरिप्रेप्तोःशकुनैर्ह
 तवाससः ॥ आधिभिर्देह्यमानस्यश्यामानक्रोडुमर्हति ११ सत्कृताऽसत्कृतावाऽपिपतिदृष्ट्वातथागतम् ॥ भ्रष्टराज्यंश्रियाहनिंक्षुधितं व्यसनाद्भुतम् १२ तस्य
 तद्वचनंश्रुत्वात्वरितोऽहमिहागतः ॥ श्रुत्वाप्रमाणंभवतीराज्ञश्चैवनिवेदय १३ एतच्छ्रुत्वाऽश्रुपूर्णाक्षीपर्णादस्यविशांपते ॥ दमयंतीरहोऽभ्येत्यमातरंप्रत्यभाष
 त १४ अयमर्थो न संवेद्योभीमेमातःकदाचन ॥ त्वत्सन्निधौनियोक्ष्येऽहंसुदेवंद्विजसत्तमम् १५ यथानृपतिर्भीमःप्रतिपद्येतमेमतम् ॥ तथात्वयाप्रकर्तव्यंमम
 चेत्प्रियमिच्छसि १६ यथाचाहंसमानीतासुदेवेनाशुवांधवान् ॥ तेनैवमंगलेनाशुसुदेवोयातुमाचिरम् १७ समानेतुंनलंमातरयोध्यांनगरीमितः ॥ विश्रांतं तु
 ततःपश्चात्पर्णादं द्विजसत्तमम् १८ अर्चयामासवैदर्भीधनेनातीवभाविनी ॥ नलेचेहागतेतत्रभूयोदास्यामितेवसु १९ त्वयाहिमेबहुकृतंयदन्योनकरिष्यति ॥
 यद्गर्त्राहंसमेष्यामिशीघ्रमेवद्विजोत्तम २० सएवमुक्तोऽथाश्वास्यआशीर्वादैःसुमंगलैः ॥ गृहानुपययौचापिकृतार्थःसुमहामनाः २१ ततःसुदेवमाभाष्यदमयं
 तीयुधिष्ठिर ॥ अब्रवीत्सन्निधौमातुर्दुःखशोकसमन्विता २२ गत्वासुदेवनगरीमयोध्यावासिनंनृपम् ॥ ऋतुपर्णवचोब्रूहिसंपतन्निवकामगः २३ आस्थास्यतिपु
 नर्भैर्मादमयंतीस्वयंवरम् ॥ तत्रगच्छंतिराजानोराजपुत्राश्चसर्वशः २४ तथाचगणितःकालःश्वोभूतेसभविष्यति ॥ यदिसंभाविनीयंतेगच्छशीघ्रमरिंदम २५
 सूयोदयेद्वितीयंसाभर्तारंवरयिष्यति ॥ नहिसज्ञायतेवीरोनलोजीवतिवानवा २६ एवंतयायथोक्तोवैगत्वाराजानमब्रवीत् ॥ ऋतुपर्णमहाराजसुदेवोब्राह्मणस्त
 दा ॥ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वणिमदयंतीपुनःस्वयंवरकथनेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ७ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ श्रुत्वाव
 चःसुदेवस्यऋतुपर्णो नराधिपः ॥ सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचाबाहुकंप्रत्यभाषत १

२१।२४ संभाविनी संभाविताइयंगतिरितिशेषः २५।२६।२७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंडीयेभारतभावदीपेसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ श्रुत्वेति १

२।३।४।५।६ सापत्याअपत्यसहिता ७।८।९।१०।११।१२ तेजः कातिविशेषः। बलंशक्तिः। कुलंजातिविशेषः। शीलंसादिचित्तानुसारिता। हीनैर्लक्षणैःशतपदीप्रभृति
 भिर्बर्जितान्। प्रायंनासिका। हनुरधरंमुखफलकं १९ शुद्धान्ददावर्तादिदुष्टावर्तहीनान् सिंधुजान्सिंधुदेशजान् १४ तत्त्वयामविप्रलब्धव्यानबंधनीयाः बलंभारसहिष्णुता प्राणो वेगवत्ता

विदर्भानयातुमिच्छामिदमयंत्याःस्वयंवरम् ॥ एकाह्वाहयतत्त्वज्ञमन्यसेयदिबाहुक २ एवमुक्तस्यकौंतेयतेनराज्ञानलस्यह ॥ व्यदीर्यतमनोदुःखात्प्रदध्यौच
 महामनाः ३ दमयंतीवदेदेतत्कुर्याद्दुःखेनमोहिता ॥ अस्मदर्थेभवेद्वाऽयमुपायश्चित्तोमहान् ४ चृशंसंवतवैदर्भीभर्तृकामातपास्विनी ॥ मयास्तुद्रेणानिकृता
 कृपणापापबुद्धिना ५ स्त्रीस्वभावश्चल्लोकेममदोषश्चदारुणः ॥ स्यादेवमपिकुर्यात्साविवासाद्गतसौहृदा ६ ममशोकेनसंविग्रानैराश्यात्तनुमध्यमा ॥ नैवं
 साकहिंचित्कुर्यात्सापत्याचविशेषतः ७ यदत्रसत्यंवाऽसत्यं गत्वावेत्स्यामिनिश्चयम् ॥ ऋतुपर्णस्यवैकाममात्मार्थचकरोम्यहम् ८ इतिनिश्चित्यमनसाबाहुको
 दीनमानसः ॥ कृतांजलिरुवाचेदमृत्तुपर्णंजनाधिपम् ९ प्रतिजानामितेवाक्यंगमिष्यामिनराधिप ॥ एकाह्वापुरुषव्याघ्रविदर्भनरगरींनृप १० ततःपरीक्षा
 मश्वानांचक्रेराजन्सबाहुकः ॥ अश्वशालामुपागम्यभांगसुरिंनृपाज्ञया ११ सत्वर्यमाणोबहुशःऋतुपर्णेनबाहुकः ॥ अश्वान्जिज्ञासमानोवैवेचार्यचपुनःपुनः ॥
 अध्यगच्छत्कृशानश्वान्समर्थानध्वनिक्षमान् १२ तेजोबलसमायुक्तान्कुलशीलसमन्वितान् ॥ बर्जितान्लक्षणैर्हीनैःपृथुप्रोथान्महाहनुन् १३ शुद्धान्दशभि
 रावर्तैःसिंधुजान्वातरंहसः ॥ दृष्ट्वातानब्रवीद्राजाकिंचित्कोपसमन्वितः १४ किमिदंप्रार्थितंकर्तुंप्रलब्धव्यानतेवयम् ॥ कथमल्पबलप्राणावक्ष्यंतीमेहयामम ॥
 महदध्वानमपिचगंतव्यंकथमीदृशैः १५ ॥ बाहुकउवाच ॥ एकोललाटेद्वेमूर्ध्निद्वौद्वौपार्श्वोपपार्श्वयोः ॥ द्वौद्वौवक्षसिद्विज्ञेयोप्रयाणेचैकएवतु १६ एतेहया
 गमिष्यंतिविदर्भान्नात्रसंशयः ॥ यानन्यान्मन्यसेराजनब्रूहितान् योजयामिते १७ ॥ ऋतुपर्णउवाच ॥ त्वमेवहयतत्त्वज्ञःकुशलोह्यासिबाहुक ॥ यान्मन्यसेसम
 र्थास्त्वंक्षिप्रंतानेवयोजय १८ ततःसदश्वान्श्वतुरःकुलशीलसमन्वितान् ॥ योजयामासकुशलो जवयुक्तान् रथेनलः १९ ततोयुक्तंरथंराजासमारोहत्वरान्वितः ॥
 अथपर्यपतन्भूमौजानुभिस्तेहयोत्तमाः २० ततो नरवरःश्रीमान्नलोराजाविशांपते ॥ सांत्वयामासतानश्वान्स्तेजोबलसमन्वितान् २१ रश्मिभिश्चसमुद्यम्यन
 लोयातुमियेषसः ॥ सूतमारोप्यवाष्णेयंजवमास्थायवैपरम् २२

वक्ष्यंतिवहनंकरिष्यंति अध्वानानिःशब्दं महदतिदूरे दमयंत्याः पुनर्भूत्वात्तद्वरणेमहतीलजा तथाचअवृते महत्तरालजेतिप्रच्छन्नतयैवतत्रगतमपिवेगवशाद्गतमिवयथाभवतितथागतं
 भित्तिभावः १५ 'एकोललाटेद्वौमूर्ध्निद्वौ द्वौ पार्श्वोपपार्श्वयोः। द्वौद्वौवक्षसिद्विज्ञेयो प्रयाणेचैकएवतु'इतिश्लोकः क्वचिन्नदृश्यते। तदर्थस्तुवक्षसिद्वौपुरस्ताद्द्वौ पश्चादितिप्रयाणेपृष्ठभागेएवंद्वाद
 शआवर्तपदमनुपपज्ययोज्यं १६ एतेइति एतेषुस्थलेष्वारवर्तवंतइतिशेषः १७।१८।१९।२०।२१ सूतमिति आरोप्यसूतस्थानादुपर्युपवेक्ष्य स्वयमेवसूतत्वंचकारेत्यर्थः २२

२३ । २४ । २५ । २६ शालिहोत्रः अश्वलायनप्रणेता आचार्यः २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ अंततः निर्णयेन ३५ । ३६ । ३७ । ३८ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंडीये भारतभाष्ये

तेचोद्यमानाविधिवद्बाहुकेनहयोत्तमाः ॥ समुत्पेतुरथाकाशंरथिनंमोहयन्निव २३ तथातुहृद्वातानश्वान्वहतोवातरंहसः ॥ अयोध्याधिपतिःश्रीमान्विस्मयं
परमंययौ २४ रथघोषंतुतंश्रुत्वाहयसंग्रहणंचतत् ॥ वाष्णेयश्चितयामासबाहुकस्यहयज्ञताम् २५ किंनुस्यान्मातलिरयंदेवराजस्यसारथिः ॥ तथातल्लक्षणं
वीरेबाहुकेदृश्यतेमहत २६ शालिहोत्रोऽथकिंनुस्याद्दयानांकुलतत्त्ववित् ॥ मानुषंसमनुप्राप्तोवपुःपरमशोभनम् २७ उताहोस्विद्रवेद्राजानलःपरपुरंजयः ॥
सोऽयंनृपतिरायातइत्येवंसमर्चितयत् २८ अथचेहनलोविद्यावेत्तितामेवबाहुकः ॥ तुल्यहिलक्षयेज्ञानंबाहुकस्यनलस्यच २९ अपिचेदंयस्तुल्यंबाहुकस्य
नलस्यच ॥ नायंनलोमहावीर्यस्तद्विद्यश्चभविष्यति ३० प्रच्छन्नाहिमहात्मानश्चरंतिपृथिवीमिमाम् ॥ देवेनविधिनायुक्ताःशास्त्रोक्तैश्चानिरूपणैः ३१ भवेन्न
मतिभेदोमेगात्रवैरूप्यतांप्रति ॥ प्रमाणात्परिहीनस्तुभवेदितिमतिर्मम ३२ वयःप्रमाणंतुल्यंरूपेणतुविपर्ययः ॥ नलंसर्वगुणैर्युक्तंमन्येबाहुकमंततः ३३
एवंविचार्यबहुशोवाष्णेयःपर्यंचितयत् ॥ हृदयेनमहाराजपुण्यश्लोकस्यसारथिः ३४ ऋतुपर्णश्वराजेंद्रोबाहुकस्यहयज्ञताम् ॥ चितयन्मुमुदेराजासहवाष्णेय
सारथिः ३५ ऐकाग्र्यंचतथोत्साहंहयसंग्रहणंचतत् ॥ परंयत्नंचसंप्रेक्ष्यपरांसुदमवापह ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनेलोपाख्यानपर्वणिऋतुपर्ण
विदर्भगमनेएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ ६ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ सनदीभर्वतांश्वेववनानिचसरांसिच ॥ अचिरेणातिचक्रामखेचरःखेचरत्रिव १
तथाप्रयातेतुरथेतदाभांगासुरिर्नृपः ॥ उत्तरीयमघोऽपश्यद्भ्रष्टंपरपुरंजयः २ ततःसत्वरमाणस्तुपटेनिपतितेत्तदा ॥ ग्रहीष्यामीतितंराजानलमाहमहामनाः ३
निगृह्णीष्वमहाबुद्धेहयानेतान्महाजवान् ॥ वाष्णेयोयावदेनंमेपटमानयतामिह ४ नलस्तंप्रत्युवाचाथहरेभ्रष्टःपटस्तव ॥ योजनंसमातिक्रांतोनाहर्तुंशक्यतेपुनः
५ एवमुक्तेनलेनाथतदाभांगासुरिर्नृपः ॥ आससादवनेराजन्फलवंतंबिभीतकम् ६ तंद्वाबाहुकंराजात्वरमाणोऽभ्यभाषत ॥ ममापिसूतपश्यत्वंसंख्यानेप
रमंबलम् ७ सर्वःसर्वंनजानातिसर्वज्ञोनास्तिकश्चन ॥ नैकत्रपरिनिष्ठाऽस्तिज्ञानस्यपुरुषेकचित् ८ वृक्षेऽस्मिन्यानिपर्णानिकलान्यपिचबाहुक ॥ पतिता
न्यपियाम्यत्रतत्रैकमधिकंशतम् ९ एकपत्राधिकंचात्रफलमेकंचबाहुक ॥ पंचकोट्योऽथपत्राणांदयोरपिचशाखयोः १० प्रचिनुह्यस्यशाखेद्वेयाश्चाप्यन्याः
प्रशाखिकाः ॥ आभ्यांफलसहस्रेदंपंचोशतमेवच ११ ततोऽथमवस्थाप्यराजानंबाहुकोऽब्रवीत् ॥ परोक्षमिवमेराजन्कथसेशनुर्कशन १२ प्रत्यक्षमेतत्क
र्ताऽस्मिशातयित्वाविभीतकम् ॥ अथात्रगणितेराजन्विद्यतेनपरोक्षता १३ प्रत्यक्षंतेमहाराजशातयिष्येविभीतकम् ॥ अहंदिनाभिजानामिभवेदेवंनवेतिवा १४

पेएकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ सहाति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ असहृदयज्ञं अज्ञानामज्ञामिमामिदेवतायाहृदयवद्वशीकरणार्थोमंत्रःअसहृदयं येनज्ञातेनयूतेऽज्ञा अनुकूलामवन्ति ।
संख्यानेराशीकृतानांतत्रपुष्पफलधान्यादीनां राश्यायामविस्तारोच्छ्रयाद्यालोचनेनपाटीगणितरीत्याद्भितितस्सरुमाकधने २६ । २७ । २८ अनयोर्मध्येऽज्ञाणाहृदयंपरंश्रेष्ठंइतरत्
त्वयाऽपिज्ञायतइतिभावः ऋतुःकालःतद्वच्छीघ्रगामि पर्णं प्रियतेव्याप्रियतेव्यायच्छतेदेशांतरमनेनेतिपर्णवाहनंयस्येतिऋतुपर्णनामनिरुक्तिः अन्येतुऋतानिसत्यानिगणितानिपर्णानियस्ये
संख्यास्यामिफलान्यस्यपश्यतस्तेजनाधिप ॥ मुहूर्तमपिवाष्णेयोरश्मिन्यच्छतुवाजिनाम् १५ तमब्रवीन्नृपःसूतंनायंकालोविलंबितुम् ॥ बाहुकस्त्वब्रवीदेनं
परंयत्नंसमास्थितः १६ प्रतीक्षस्वमुहूर्तत्वमथवात्वरतेभवान् ॥ एषयातिशिवःपंथायाहिवाष्णेयसारथिः १७ अब्रवीत्तुपर्णस्तुसांत्वयन्कुचनंदन ॥ त्वमेवयं
तानान्योऽस्तिपृथिव्यामपिबाहुक १८ त्वत्कृतेयातुमिच्छामिविदर्भान्हयकोविद् ॥ शरणंत्वांप्रपन्नोऽस्मिन्विघ्नंकर्तुमर्हसि १९ कामंचतेकरिष्यामियन्मावक्ष्य
सिबाहुक ॥ विदर्भान्यदियात्वाद्यसूर्यदर्शयिताऽसिमे २० अथाब्रवीद्बाहुकस्तंसंख्यायचविभीतकम् ॥ ततोविदर्भान्यास्यामिकुरुष्वैवंचोमम २१ अकाम
इवतराजागणयस्वेत्युवाचह ॥ एकदेशंचशाखायाःसमादिष्टंमयाऽनघ २२ गणयस्वाश्वतत्त्वज्ञतस्त्वंप्रीतिमावह ॥ सोऽवतीर्थरथात्तूर्णशातयामासतंदुमम्
२३ ततःसविस्मयाविष्टोराजानमिदमब्रवीत् ॥ गणयित्वायथोक्तानितावंत्येवफलानितु २४ अत्यहुतमिदंराजन्द्दृष्टवानस्मितेवलम् ॥ श्रोतुमिच्छामितांविद्यां
ययैतज्ज्ञायतेनृप २५ तमुवाचततोराजात्वरितोगमनेनृप ॥ विद्वद्यक्षहृदयज्ञंमांसंख्यानेचविशारदम् २६ बाहुकस्तमुवाचाथदेहिविद्यामिमामम ॥ मतोऽपि
चाश्वहृदयंमहाणपुरुषर्षभ २७ ऋतुपर्णस्ततोराजाबाहुकंकार्यगैरवात् ॥ हयज्ञानस्यलोभाच्चतंतथेत्यब्रवीद्ब्रह्मचः २८ यथोक्तंत्वंमहाणेदमक्षाणांहृदयंपरम् ॥
निक्षेपोमेऽश्वहृदयंत्वयितिष्ठतुबाहुक ॥ एवमुक्त्वाद्दौविद्यामृतुपर्णोऽनलायवै २९ तस्याक्षहृदयज्ञस्यशरीरान्निःसृतःकलिः ॥ कर्कोटकविषंतीक्ष्णंमुखात्सततमु
द्वमन् ३० कलेस्तस्यतदार्तस्यशापाग्निःसविनिःसृतः ॥ सतेनकशितोराजादीर्घकालमनात्मवान् ३१ ततोविषविमुक्तात्मास्वरूपमकरोत्कलिः ॥ तंशमुमैच्छ
त्कुपितोनिषधाधिपतिर्नलः ३२ तमुवाचकलिर्भीतोवेपमानःकृतांजलिः ॥ कोपंसंयच्छन्पतेकीर्तिदास्यामितेपराम् ३३ इंद्रसेनस्यजननीकुपितामाऽशप
त्पुरा ॥ यदात्वयापरित्यक्ताततोऽहंभृशपीडितः ३४ अवसंस्त्वयिराजेंद्रसुदुःखमपराजित ॥ विषेणनागराजस्यदह्यमानोदिवानिशम् ॥ शरणंत्वांप्रपन्नोऽ
स्मिशृणुचेदंवचोमम ३५ येचत्वांमनुजालोकेकीर्तयिष्यंत्यतंद्रिताः ॥ मत्प्रसूतंभयतेषानकदाचिद्भविष्यति ३६ भयार्तंशरणंयातंयदिमांत्वंनशस्यसे ॥ एव
मुक्तोनलोराजान्ययच्छत्कोपमात्मनः ३७

तिपाठांतरं विप्रकल्पव्याकुर्वते २९ तस्यासहृदयज्ञस्येति सर्वेषां मंत्राणांतत्त्वं मनोवयकोशाख्यः सूत्रात्माऽतपवतंप्रकृत्यभूयते । 'तस्ययजुरेवशिरःऋग्दाक्षिणःपक्षःसामोत्तरःपक्षः' इत्या
दितमजानंतंदिअत्यंतंघनिष्ठमपिकलिर्बाधतेनृपमंत्रज्ञमितिभावः ३० शापाग्निर्दमयंतीनिनृष्टःसविषरूपः अनात्मवान् हृदयज्ञान्योमूढइत्यर्थः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

ततोभीतःकलिःक्षिप्रं प्रविवेशविभीतकम् ॥ कलिस्त्वन्यैस्तदाऽदृश्यःकथयन्नैषधेनैवै ३८ ततोगतज्वरोराजानैषधःपरवीरहा ॥ संप्रनष्टकलौराजासंख्याया
स्यफलान्युत ३९ मुदापरमयायुक्तस्तेजसाऽथपरेणैवै ॥ रथमारुह्यतेजस्वीप्रययौजवनैर्हयैः ४० विभीतकश्चाप्रशस्तःसंवृतःकलिसंश्रयात् ॥ हयोत्तमानुत्प
ततोद्विजानिवपुनःपुनः ४१ नलःसंनोदयामासप्रहृष्टेनांतरात्मना ॥ विदर्भाभिमुखोराजाप्रययौसमहायशाः ४२ नलेतुसमातिक्रान्तिकालिरप्यगमद्दृहम् ॥ त
तोगतज्वरोराजानलोऽभूत्पृथिवीपतिः ॥ विमुक्तःकलिनाराजन् रूपमात्रवियोजितः ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपारुयानपर्वणिकालि
निर्गमेद्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ ततोविदर्भान्संप्राप्तंसायाङ्गसत्यविक्रमम् ॥ ऋतुपर्णजनाराज्ञेभीमायप्रत्यवेदयन् १ सभिमवच
नाद्राजाकुंडिनंप्राविशत्पुरम् ॥ नादयत्रथघोषेणसर्वाःसविदिशोदिशः २ ततस्तरथनिर्घोषंनलाश्वास्तत्रशुश्रुवुः ॥ श्रुत्वातुसमहृष्यंतपुरेवनलसन्निधौ ३ दम
यंतीतुशुश्रावरथघोषंनलस्यतं ॥ यथामेघस्यनदतोर्गभीरंजलदागमे ४ परंविस्मयमापन्नाश्रुत्वानादंमहास्वनम् ॥ नलेनसंगृहीतेषुपुरेवनलवाजिषु ॥ सदृशं
थनिर्घोषंमेनेभैमीतथाहयाः ५ प्रासादस्थाश्चाशिखिनःशालास्थाश्चैववारणाः ॥ हयाश्चशुश्रुवुस्तस्यरथघोषंमहीपतेः ६ तच्छ्रुत्वारथनिर्घोषंवारणाःशिखिन
स्तथा ॥ प्रणेदुरुन्मुखाराजनमेघनादइवोत्सुकाः ७ ॥ दमयंत्युवाच ॥ यथाऽसौरथनिर्घोषःपूरयन्निवमेदिनीम् ॥ ममाल्हादयतेचेतोनलएषमहीपतिः ८ अथ
चंद्राभवकंतेनपश्यामिनलयदि ॥ असंख्येयगुणंवीरंविनक्ष्यामिनसंशयः ९ यदिवैतस्यवीरस्यबाहोर्नाद्याहमंतरम् ॥ प्रविशामिसुखस्पर्शनंभविष्याम्यसंश
यम् १० यदिमांघनिर्घोषोपगच्छतिनैषधः ॥ अद्यचामीकरप्रख्यंप्रवेक्ष्यामिहुताशनम् ११ यदिमांसिंहविक्रान्तोमत्तवारणविक्रमः ॥ नाभिगच्छतिरा
जेंद्रोविनक्ष्यामिनसंशयः १२ नस्मराम्यनृतंकिंचिन्नस्मराम्यपकारताम् ॥ नचपर्युषितंवाक्यंस्वैरेष्वपिकदाचन १३ प्रभुःक्षमावान्वीरश्चदाताचाप्यधि
कोत्तपैः ॥ रहोऽनीचानुवर्तीचक्रीवन्ममनैषधः १४ गुणांस्तस्यस्मरंत्यामेतत्परायादिवानिशम् ॥ हृदयंदीर्यतइदंशोकात्प्रियविनाकृतम् १५ एवंविलपमाना
सानष्टसंज्ञेवभारत ॥ आरुरोहमहद्वेश्मपुण्यश्लोकदिदृक्षया १६ ततोमध्यमकक्षायांददर्शरथमास्थितम् ॥ ऋतुपर्णमहीपालंसहवाष्ण्येयबाहुकम् १७ ततोवर्तीर्य
वाष्ण्येयोबाहुकश्चरथोत्तमात् ॥ हयांस्तानवमुच्यथास्थापयामासवैरथम् १८ सोऽवतीर्यरथोपस्थादृत्तुपर्णो नराधिपः ॥ उपतस्थेमहाराजंभीमंभीमपराक्रमम् १९

नितभ्रमाञ्जुकुशुः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ पर्युषितं प्रतिज्ञातकालातिष्ठं १३ जिह्वेद्वियत्त्वमेवाह रहइति रहसिकर्तव्येसुरतविषये नीचकर्मपारदार्यादितदनुवर्ततेइतितदन्यः
अनीचानुवर्तीपरक्रीवइत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ नैतदेवं एतत्तस्मिन्काले एवंविचार्यनव्यसर्जयत् कितुविश्राम्यतामित्येवोवाचेत्युत्तरेणान्वयः २८ । २९ दिष्टं निर्दिष्टम् ३०
तंभीमःप्रतिजग्राहपूजयापरयाततः ॥ सतेनपूजितोराज्ञाऋतुपर्णो नराधिपः २० सतत्रकुंडीनेरम्येवसमानोमहीपतिः ॥ नचकिंचित्तदाऽपश्यत्प्रेक्षमाणो
मुहुर्मुहुः ॥ सतुराज्ञासमागम्यविदर्भपतिनातदा २१ अकस्मात्सहसाप्राप्तंस्त्रीमंत्रंनस्मविंदाति ॥ किंकार्यंस्वागतंतेऽस्तुराज्ञापृष्टःसभारत २२ नाभिजज्ञेसृ
पतिर्दुहित्तथैसमागतम् ॥ ऋतुपर्णोऽपिराजासधीमान्सत्यपराक्रमः २३ राजानंराजपुत्रंवानस्मपश्यतिकंचन ॥ नैवस्वयंवरकथानचविप्रसमागमम् २४ त
तोऽविगणयद्राजामनसाकोसलाधिपः ॥ आगतोऽस्मीत्युवाचैनंभवंतमभिवादकः २५ राजाऽपिचस्मयन्भीमोमनसासमचित्तयन् ॥ अधिकंयोजनशतंतस्या
गमनकारणम् २६ ग्रामान्बहूनातिक्रम्यनाध्यगच्छद्यथातथम् ॥ अल्पकार्यंविनिर्दिष्टंतस्यागमनकारणम् २७ पश्चाद्दुर्दंज्ञास्यामिकारणंयद्भविष्यति ॥
नैतदेवंसृपतिस्तंसत्कृत्यव्यसर्जयत् २८ विश्राम्यतामित्युवाचक्रान्तोऽसीतिपुनःपुनः ॥ ससत्कृतःप्रहृष्टात्माप्रीतःप्रीतेनपार्थिवः २९ राजप्रेष्यैरनुगतो
दिष्टंवेश्मसमाविशत् ॥ ऋतुपर्णेगतेराजन्वाष्ण्येयसहितेनृपे ३० बाहुकोरथमादायरथशालामुपागमत् ॥ समोचयित्वातानश्वानुपचर्यचशास्त्रतः ३१ स्वयं
चेतान्समाश्वास्यरथोपस्थउपाविशत् ॥ दमयंत्यपिशोकार्तादृष्ट्वाभांगासुरिंनृपम् ३२ मृतपुत्रंचवाष्ण्येयंबाहुकंचतथाविधम् ॥ चिंतयामासवैदर्भीकस्यैषरथ
निःस्वनः ३३ नलस्येवमहानासीन्नचपश्यामिनैषधम् ॥ वाष्ण्येनभवेन्नविद्यासैवोपशिक्षिता ३४ तेनाद्यरथनिर्घोषोनलस्येवमहानभूत् ॥ आहोस्विदृत्तु
पर्णोऽपियथाराजानलस्तथा ॥ यथाऽयंरथनिर्घोषोनैषधस्येवलक्ष्यते ३५ एवंसातर्कयित्वातुदमयंतीविशांपते ॥ इतीप्रस्थापयामासनैषधान्वेषणेशुभा ३६
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपारुयानपर्वणिभीमपुरप्रवेशेत्रिसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७३ ॥ ॥ दमयंत्युवाच ॥ गच्छकेशिनिजानीहिकएषरथवा
हकः ॥ उपविष्टोरथोपस्थेविकृतोहस्वबाहुकः १ अभ्येत्यकुशलंभद्रेष्टुपूर्वसमाहिता ॥ पृच्छेथाःपुरुषंह्येनंयथातत्त्वमनिंदिते २ अत्रमेमहतीशंकाभवेदेषन
लोत्तपः ॥ यथाचमनसस्तुष्टिर्हृदयस्यचनिर्घृतिः ३ ब्रूयाश्चैनंकथांतेत्वंपर्णादवचनंयथा ॥ प्रतिवाक्यंचसुश्रोणिबुद्धयेथास्त्वमनिंदिते ४ ततःसमाहितागत्वाहू
तीबाहुकमब्रवीत् ॥ दमयंत्यपिकल्याणीप्रासादस्थान्युपैक्षत ५ ॥ ॥ केशिन्युवाच ॥ ॥ स्वागतंतेमनुष्येद्रकुशलंतेब्रवीम्यहम् ॥ दमयंत्यावचःसाधुनि
बोधपुरुषर्षभ ६ कदावैप्रस्थितायूयंकिमर्थमिहचागताः ॥ तत्त्वंब्रूहियथान्यायंवेदर्भीश्रोतुमिच्छति ७ ॥ बाहुकउवाच ॥ श्रुतःस्वयंवराराज्ञाकोसलेन
महात्मना ॥ द्वितीयोदमयंत्यावैभविताश्वइतिद्विजात् ८ श्रुत्वैतत्प्रस्थितोराजाशतयोजनयायिभिः ॥ हयैर्वातजवैर्मुख्यैरहमस्यचतारथिः ९

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । आहोस्विदित्याश्रयार्थं अतएवसमानार्थकंवाक्यमावर्तितं ३५ । ३६ इत्या० नै० भा० त्रिसप्ततितमोऽध्यायः ७३ ॥ ॥ गच्छेति १ । २ । ३ पर्णादवचनं
ऋतुत्वंकितवच्छिन्नावस्त्रार्थप्रस्थितोममेत्यादिश्रुत्वा विरूपोहस्वबाहुकःकश्चित्प्रत्युत्तरंरदत्तवांस्तल्लक्षणपवायमितिमावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

॥ बृहदश्वउवाच ॥ सर्वविकारं दृष्ट्वा तु पुण्यश्लोकस्य धीमताः ॥ आगत्य कोशिनिसर्वदमयंत्यै न्यवेदयत् १ दमयंती ततो भूयः प्रेषयामास कोशिनीम् ॥ मातुः सकाशं दुः
 खार्तानलदर्शनकाक्षया २ परीक्षितो मे बहुशो बाहुको नलशंकया ॥ रूपे मे संशयस्त्वेकः स्वयमिच्छामिवेदितुम् ३ सवा प्रवेशयतां मातर्मां वाऽनुज्ञातुमर्हसि ॥ वि
 दितं वाऽथ वाऽज्ञातं पितुर्मे संविधीयताम् ४ एवमुक्त्वा तु वैदर्भ्यासा देवी भीममब्रवीत् ॥ दुहितुस्तमभिप्रायमन्वजानात्स पार्थिवः ५ सा वै पित्राऽभ्यनुज्ञाता मात्रा
 च भरतर्षभ ॥ नलं प्रवेशयामास यत्र तस्याः प्रतिश्रयः ६ तां स्मदद्वैवसहसा दमयंती नलोत्तपः ॥ आविष्टः शोकदुःखाभ्यां बभूवाश्रुपरिभ्रुतः ७ तंतुदृष्ट्वा तथा युक्तं
 दमयंती नलं तदा ॥ तत्र शोकसमाविष्टा बभूव वरवर्णिनी ८ ततः काषायवसना जटिलामलपंकिनी ॥ दमयंती महाराज बाहुकं वाक्यमब्रवीत् ९ पूर्वदृष्टस्त्वया क
 श्विद्धर्मज्ञानाम बाहुक ॥ सुप्तामुत्सृज्य विपिने गतो यः पुरुषस्त्रियम् १० ॥ अनागसंप्रियां भार्यां विजने श्रममोहिताम् ॥ अपहाय तु को गच्छेत्पुण्यश्लोकमृतेन लम्
 ११ किमु तस्य मया बाल्यादपराद्धमहीपते ॥ यो मामुत्सृज्य विपिने गतवान्निद्रया दिताम् १२ साक्षाद्देवानपाहाय वृतो यः सपुरामया ॥ अनुवतां सामिकामां पु
 त्रिणां त्यक्तवान्कथम् १३ अग्नौ पाणिं गृह्णित्वा तु देवानामग्रतस्तथा ॥ भविष्यामीति सत्यं तु प्रतिश्रुत्य क्रतुद्वतम् १४ दमयंत्या ह्वंत्यास्तु सर्वमेतदरिदम ॥ शो
 कजंवारिनेत्राभ्यामसुखं प्रास्त्रवद्बहु १५ अतीव कृष्णसाराभ्यां रक्तांताभ्यां जलंतु तत् ॥ परिलवन्नलोदृष्ट्वा शोकार्तामिदमब्रवीत् १६ मम राज्यं प्रनष्टं यन्नाहंतच्छ
 तवान्स्वयम् ॥ कलिना तच्छतं भीरुयच्च त्वामहमत्यजम् १७ यत्त्वया धर्मकृच्छ्रे तु शापेनाभिहतः पुरा ॥ वनस्थया दुःखितया शोचंत्या मां दिवानिशम् १८ सम
 च्छरीरे त्वच्छापादह्यमानोऽसत्कालिः ॥ त्वच्छापदग्धः सततं सोऽग्रावग्निरिवाहितः १९ मम च व्यवसायेन तपसा चैव निर्जितः ॥ दुःखस्यांति न चानेन भवितव्यं
 हि नौ शुभे २० विमुच्य मांगतः पापस्ततो हामिह चागतः ॥ त्वदर्थं विपुलश्रोणि नहि मेऽन्यत्प्रयोजनम् २१ कथं नु नारी भर्तारमनुरक्तमनुव्रतम् ॥ उत्सृज्य वरयेद
 न्यं यथा त्वं भीरुकार्हे चित् २२ दूताश्चरंति पृथिवीं कृत्स्नां नृपतिशासनात् ॥ भैमीकिल स्मभर्तारं द्वितीयं वरयिष्यति २३ स्वैरवृता यथा काममनुरूपमिवात्म
 नः ॥ श्रुत्वैव चैवं त्वरितो भांगासुरिरुपास्थितः २४ दमयंती तु तच्छ्रुत्वा नलस्य परिदेवितम् ॥ प्रांजलिर्वेपमाना च भीता वचनमब्रवीत् २५ दमयंत्युवाच ॥
 नमामर्हसि कल्याणदोषेण परिशंकितुम् ॥ मया हि देवानुत्सृज्य वृतस्त्वं निषधाधिप २६ तवाभिगमनार्थं तु सर्वतो ब्राह्मणागताः ॥ वाक्यानि मम गाथाभिर्गायमा
 नादिशोदश २७ ततस्त्वां ब्राह्मणो विद्वान्पर्णादो नाम पार्थिव ॥ अभ्यगच्छत्कोसलाया मृतुपर्णनिवेशने २८ तेन वाक्ये कृते सम्यक्प्रतिवाक्ये तथाऽऽहृते ॥
 उपायोऽयं मया दृष्टो नैष धानयने तव २९

सर्वमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ प्रतिश्रयः गृहं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ सदा गतिर्वायुः ३२ । ३३ चंद्रमाश्चिताभिमानिनी देवता ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ कश्यपमाते ४८ । ४९ । ५०
 त्वामृतेन हिलोकेऽन्यएकाद्वा पृथिवीपते ॥ समर्थो योजनशतं गंतुमश्वैर्नराधिप ३० स्पृशेयं तेन सत्येन पादावेतौ महीपते ॥ यथानासत्कृतं किंचिन्मनसाऽपि चरा
 म्यहम् ३१ अयं चरतिलोकेऽस्मिन्भूतसाक्षी सदा गतिः ॥ एष मे मुंचतु प्राणान्यदिपापंचराम्यहम् ३२ यथा चरति तिग्मांशुः परेण भुवनं सदा ॥ समुंचतु मम
 प्राणान्यदिपापंचराम्यहम् ३३ चंद्रमाः सर्वभूतानामंतश्चरति साक्षिवत् ॥ समुंचतु मम प्राणान्यदिपापंचराम्यहम् ३४ एते देवास्त्रयः कृत्स्नं त्रैलोक्यं धारयंति
 वै ॥ विब्रुवंतु यथा सत्यमेतद्देवास्त्यजंतु माम् ३५ एवमुक्तस्तथा वायुरंतरिक्षादभाषत ॥ नैषा कृतवती पापं नलसत्यं ब्रवीमि ते ३६ राजन्शीलनिधिः स्फीतो दम
 यंत्यासुरक्षितः ॥ साक्षिणोरक्षिणश्चास्यावयं त्रीन्परिवत्सरान् ३७ उपायो विहितश्चायं त्वदर्थं मत्तुलोऽनया ॥ न ह्येकान्हाशतं गता त्वामृतेऽन्यः पुमानिह ३८
 उपपन्ना त्वया भैमीत्वं च भैम्यामहीपते ॥ नात्र शंका त्वया कार्या संगच्छ सहभार्यया ३९ तथा ब्रुवति वायौ तु पुष्पवृष्टिः पपातह ॥ देवदुंदुभयोने दुर्ववौ च पवनः शिवः
 ४० तदद्भुतमयं दृष्ट्वा नलो राजाऽथ भारत ॥ दमयंत्यां विशंकांतामुपाकर्षदरिदमः ४१ ततस्तद्वस्त्रमजरं प्रावृणोद्बसुधाधिपः ॥ संस्मृत्य नागराजं तंतो लेभे स्वकं
 वपुः ४२ स्वरूपिणं तु भर्तारं दृष्ट्वा भीमसुता तदा ॥ प्राक्रोशदुच्चैरालिङ्ग्य पुण्यश्लोकमनिदिता ४३ भैमीमपिनलो राजा भ्राजमानो यथापुरा ॥ सखजे स्वसुतौ चा
 पियथावत्प्रत्यनंदत ४४ ततः स्वारसि विन्यस्य वक्रंतस्य शुभानना ॥ परीता तेन दुःखेन निशश्वासाय ते क्षणा ४५ तथैव मलादिग्धां गीं परिष्वज्य शुचिस्मिताम् ॥
 सुचिरं पुरुषव्याघ्रस्तस्यौ शोकपरिभ्रुतः ४६ ततः सर्वयथावृत्तं दमयंत्या नलस्य च ॥ भीमाया कथयत्प्रित्या वैदर्भ्यां जननी नृप ४७ ततोऽब्रवीन्महाराजः कृतशौ
 चमहं नलम् ॥ दमयंत्या सहोपेतं कल्येद्रष्टा सुखोषितम् ४८ ततस्तौ सहितौ रात्रिं कथयंतौ पुरातनम् ॥ वने विचरितं सर्वमृषतुर्मुदितौ नृप ४९ गृहे भीमस्य नृप
 तेः परस्परसुखैषिणौ ॥ वसेतां हृष्टसंकल्पौ वैदर्भी च नलश्चह ५० सचतुर्थे ततो वर्षे संगम्य सहभार्यया ॥ सर्वकामैः सुसिद्धार्थो लब्धवान्परमां सुदम् ५१ दमयंत्य
 पि भर्तारमासाद्याप्यायिता भृशम् ॥ अर्धसंजातसस्येव तोयं प्राप्य वसुंधरा ५२ सैवं समेत्य व्यपनीयतं द्राशांतज्वराहर्षं विद्वदसत्त्वा ॥ रराज भैमीसमवाप्तकामाशी
 तां शुनारात्रिर्वोदितेन ५३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि नलदमयंतीसमागमेषट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ अथर्ताव्यु
 पितोरारत्रिं नलो राजा स्वलंकृतः ॥ वैदर्भ्यां सहितः काले ददर्श वसुधाधिपम् १ ततोऽभिवाद्यामास प्रयतः श्वशुरं नलः ॥ ततोऽनुदमयंती च ववंदे पितरं शुभा २

५१ । ५२ ॥ ५३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे षट्सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७६ ॥ ॥ ७ ॥ अयेति १ । २

तंभीमःप्रतिजग्राहपुत्रवत्परयामुदा ॥ यथार्हं पूजयित्वाचसमाश्वासयतप्रभुः ३ नलेनसहितांतत्रदमयतीं पतिवताम् ॥ तामर्हणांनलोराजाप्रतिगृह्यथाविधि
 ४ परिचर्यांस्वकांतस्मैयथावत्प्रत्यवेदयत् ॥ ततोवभूवनगेरसुमहान्दुर्षजःस्वनः ५ जनस्यसंप्रहृष्टस्यनलं दृष्ट्वातथागतम् ॥ अशोभयन्नगरंपताकाध्वजमालि
 नम् ७ सिक्ताःसुमृष्टपुष्पाद्वाराजमार्गाःस्वलंकृताः ॥ द्वारिद्वारिचपौराणांपुष्पभंगोपकल्पिताः ७ अर्चितानिचसर्वाणिदेवतायतनानिच ॥ ऋतुपर्णोऽपि
 शुश्रावबाहुकच्छन्निनलम् ८ दमयंत्यासमायुक्तंजहृषेचनराधिपः ॥ तमानायनलंराजाक्षमयामासपार्थिवम् ९ सचतंसमयामासहेतुभिर्दुद्धिसंमितः ॥ स
 सत्कृतोमहीपालोनैषधंविस्मिताननः १० उवाचवाक्यंतत्त्वज्ञोनैषधंवदतांवरः ॥ दिष्ट्यासमेतोदारैःस्वैर्भवानित्यभ्यनंदत ११ किंचित्तुनापराधंतेकृतवान
 स्मिनैषध ॥ अज्ञातवासेवसतोमदृष्टेवसुधाधिप १२ यदिवाऽबुद्धिपूर्वाणियदिबुद्ध्याऽपिकानिचित् ॥ मयाकृतान्यकार्याणितानित्वंक्षंतुमर्हसि १३ नलउवाच ॥
 नमेऽपराधं कृतवांस्त्वंस्वलपमपिपार्थिव ॥ कृतेऽपिचनमेकोपःक्षंतव्यंहिमयातव १४ पूर्वह्यपिसखामेऽसिसंबंधीचजनाधिप ॥ अत ऊर्ध्वंतुभूयस्त्वंप्रीतिमाहर्तु
 मर्हसि ॥ सर्वकामैःसुविहितैःसुखमस्म्युषितस्त्वयि १५ नतथास्वगृहेराजन्यथातवगृहेसदा ॥ इदंचैवहयज्ञानंत्वदीयंमयितिष्ठति १६ तदुपाकर्तुमिच्छामि
 मन्यसेयदिपार्थिव ॥ एवमुक्त्वाददौविद्यामृतुपर्णायनैषधः १७ सचतांप्रतिजग्राहविधिदृष्टेनकर्मणा ॥ गृहीत्वाचाश्वहृदयंराजन्भांगासुरिर्नृपः १८ निषधा
 धिपतेश्चापिदत्त्वाऽक्षहृदयंनृपः ॥ सूतमन्यमुपादायययौस्वपुरमेवह १९ ऋतुपर्णेगतेराजन्नलोराजाविशांपते ॥ नगरेकुंडिनेकालंनातिदीर्घंभिवावसत् ॥
 ॥ २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनेलोपाख्यानपर्वणिऋतुपर्णस्वदेशगमनेसप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ ६ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ समासमुष्य
 कौंतेयभीममामंथ्यनैषधः ॥ पुरादल्पपरीवारोजगामनिषधान्प्रति १ रथेनैकेनशुभ्रेणदंतिभिःपरिषोडशैः ॥ पंचाशद्भिर्हयैश्चैवषट्शतैश्चपदातिभिः २ सकंप
 यन्निवमर्हत्वरमाणोमहीपतिः ॥ प्रविवेशाथसंरब्धस्तरसेवमहामनाः ३ ततःपुष्करमासाद्यवीरसेनसुतो नलः ॥ उवाचदीव्यावपुनर्बहुवित्तंमयाऽर्जितम् ४
 दमयंतीचयञ्चान्यन्ममकिंचनविद्यते ॥ एषवैममसंन्यासस्तवराज्यंतुपुष्कर ५ पुनःप्रवर्ततां द्यूतमितिमेनिश्चितामतिः ॥ एकपाणेनभद्रंतेप्राणयो
 श्वपणावहे ६ जित्वापरस्वमाहृत्यराज्यंवायदिवावसु ॥ प्रतिपाणःप्रदातव्यःपरमोधर्मउच्यते ७ नचेद्वांछिसिखं द्यूतंयुद्धयूतंप्रवर्तताम् ॥ द्वैरथेना
 स्तुवैशांतिस्तववाममवानृप ८

सप्तसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७७ ॥ उष्यवासंकृत्वा १।२।३।४ राज्यमेकपाणेनैव ममदुदमयंत्यादिचप्राणयोश्च पणावहे युद्धमपिवर्ततामित्यर्थः ५।६।७।८

वंशभोज्यमिदंराज्यमर्थितव्यंयथातथा ॥ येनकेनाप्युपायेनवृद्धानामितिशामनम् ९ द्वयोरेकतरेबुद्धिःक्रियतामद्यपुष्कर ॥ कैतवेनाक्षवत्यांतुयुद्धेवानाम्यतां
 धनुः १० नैषधेनैवमुक्तस्तुपुष्करःप्रहसन्निव ॥ ध्रुवमात्मजयंमत्वाप्रत्याहृष्टथिशीपतिम् ११ दिष्ट्यात्वयाऽर्जितं वित्तंप्रतिपाणायनैषध ॥ दिष्ट्याचदुष्कृतं
 कर्मदमयंत्याःक्षयंगतम् १२ दिष्ट्याचप्रियसेराजन्सदारोऽद्यमहाभुज ॥ धनेनानेनैवैभीजितेनसमलंकृता १३ मामुपस्थास्यतिव्यक्तंदिशक्रमिवाप्सराः ॥
 नित्यशोहिस्मरामित्वांप्रतीक्षेऽपिचनैषध १४ देवनेनममप्रीतिर्नैभवत्यसुहृद्गैः ॥ जित्वात्वद्यवरारोहांदमयंतीमनिदिताम् १५ कृतकृत्योभविष्यामिसाहिमोने
 त्यशोहृदि ॥ श्रुत्वातुतस्यतावाचोबह्वदप्रलापिनः १६ इयेषसशिरश्छेतुंखड्गेनकुपितो नलः ॥ स्मयंस्तुरोषताम्राक्षस्तमुवाचनलोनृपः १७ पणावर्धकं
 व्याहरसेजितोनव्याहरिष्यसि ॥ ततःप्रावर्ततद्यूतंपुष्करस्यनलस्यच १८ एकपाणेनभद्रंतेनलेनसपराजितः ॥ सरन्नकोशानिचयैःप्राणेनपणितोऽपिच १९ जि
 त्वाचपुष्करंराजाप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ ममसर्वमिदंराज्यमव्यग्रंहतकंटकम् २० वैदर्भीनत्वयाशक्याराजापसदवीक्षितुम् ॥ तस्यास्त्वंसपरीवारोमूढदासत्वमा
 गतः २१ नत्वयातत्कृतं कर्मयेनाहंविजितःपुरा ॥ कलिनातत्कृतं कर्मत्वंचमूढनबुद्धयसे २२ नाहंपरकृतं दोषंत्वय्याधास्येकथंचन ॥ यथासुखं वै जीवत्वंप्राणा
 नवमृजामिते २३ तथैवसर्वसंभारंस्वमंशंवितरामिते ॥ तथैवचममप्रीतिस्त्वयिवीरनसंशयः २४ सौहार्दं चापिमेत्वतो न कदाचित्प्रहास्यति ॥ पुष्करत्वंहिमे
 भ्रातासंजीवशरदःशतम् २५ एवंनलःसांत्वयित्वाभ्रातरंसत्याविक्रमः ॥ स्वपुरंप्रेषयामासपरिष्वज्यपुनःपुनः २६ सांत्वितोनैषधेनैवंपुष्करःप्रत्युवाचतम् ॥
 पुण्यश्लोकंतदाराजन्नभिवाद्यकृतांजलिः २६ कीर्तिरस्तुतवाक्षय्याजीववर्षायुतंसुखी ॥ योमेवितरसिप्राणानधिष्ठानंचपार्थिव २८ सतथासत्कृतोराज्ञामासमुष्य
 तदानृपः ॥ प्रययौपुष्करोहृष्टःस्वपुरंस्वजनावृतः २९ महत्यासेनयासार्धविनीतैःपरिचारकैः ॥ भ्राजमानइवादित्योवपुषापुरुषर्षभ ३० प्रस्थाप्यपुष्करंरा
 जावित्तवंतमनामयम् ॥ प्रविवेशपुरंश्रीमानत्यर्थमुपशोभिताम् ३१ प्रविश्यसांत्वयामासपौरांश्चनिषधाधिपः ॥ पौराजानपदाश्चापिसंप्रहृष्टतनूरुहाः ३२
 ऊचुःप्रांजलयःसर्वंसामात्यप्रमुखाजनाः ॥ अद्यस्मनिर्नृताराजन्पुरेजनपदेऽपिच ॥ उपासितुंपुनःप्राप्तादेवाइवशतक्रतुम् ॥ ३३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभार
 तेआरण्यकेपर्वणिनेलोपाख्यानपर्वणिपुष्करपराभवपूर्वकराज्यप्रत्यानयनेअष्टसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७८ ॥ ६ ॥ ॥ बृहदश्वउवाच ॥ प्रशांतेतुपुरेह
 ष्टेसंप्रवृत्तेमहोत्सवे ॥ महत्यासेनयाराजादमयंतीमुपानयत् १

दमयंतीमपिपितासकृत्यपरवीरहा ॥ प्रास्थापयदमेयात्माभीमोभीमपराक्रमः २ आगतायांतुवैदभ्यांसपुत्रायांनलोनृपः ॥ वर्तयामासमुदितोदेवराडिवनंदने
 ३ तथाप्रकाशतायातो जंबूद्वीपेसराजसु ॥ पुनःशशासतद्राज्यप्रत्याहृत्यमहायशाः ४ ईजेचविविधैर्यज्ञैर्विधिवच्चाप्तदक्षिणैः ॥ तथात्वमपिराजेद्रससुहृद्रक्ष्यसेऽचि
 रात् ५ दुःखमेतादृशंप्राप्तोनलःपरपुरंजयः ॥ देवनेननरश्रेष्ठसभार्योभरतर्षभ ६ एकाकिनैवसुमहन्नलेनपृथिवीपते ॥ दुःखमासादितंघोरंप्राप्तश्चाभ्युदयः
 पुनः ७ त्वंपुनर्भाट्टसहितःकृष्णयाचैवपांडव ॥ रमसेऽस्मिन्महारण्येधर्ममेवानुचितयन् ८ ब्राह्मणैश्चमहाभागैर्वेदेदांगपारगैः ॥ नित्यमन्वास्यसेराजंस्तत्रका
 परिदेवना ९ कर्कोटस्यनागस्यदमयंत्यानलस्यच ॥ ऋतुपर्णस्यराजर्षेःकीर्तनंकलिनाशनम् १० इतिहासमिमंचापिकलिनाशनमच्युत ॥ शक्यमाश्वसि
 तुंश्रुत्वात्वद्विधेनविशांपते ११ अस्थिरत्वंचसंचित्यपुरुषार्थस्यनित्यदा ॥ तस्योदयेव्ययेचापिनचितयितुमर्हसि १२ श्रुत्वेतिहासंनृपतेसमाश्वसिहिमाशुचः ॥
 व्यसनेत्वंमहाराजनविषीदितुमर्हसि १३ विषमावस्थितेदेवैपौरुषेऽफलतांगते ॥ विषादयंतिनात्मानंसत्त्वोपाश्रयिणोनराः १४ येचेदंकथयिष्यंतिनलस्यच
 रितंमहत् ॥ श्रोष्यंतिचाप्यभीक्ष्णंवेनालक्ष्मीस्तान्भजिष्यति १५ अर्थास्तस्योपपत्स्यंतेधन्यतांचगमिष्यति ॥ इतिहासमिमंश्रुत्वापुराणंशश्वदुतमम् १६
 पुत्रान्पौत्रान्पशुंश्चापिलभतेनृषुचाश्रयताम् ॥ आरोग्यप्राप्तिमाश्चैवभविष्यतिनसंशयः १७ भयात्रस्यसियच्चत्वमाह्वयिष्यतिमांपुनः ॥ अक्षज्ञइतितेहंनाश
 यिष्यामिपार्थिव १८ वेदाक्षहृदयंकृत्स्नमहंसत्यपराक्रम ॥ उपपद्यस्वकौंतेयप्रसन्नोऽहंब्रवीभिते १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोहृष्टमनाराजाबृहदश्वमुवाचह ॥
 भगवन्नक्षहृदयंज्ञातुमिच्छामितत्त्वतः २० ततोक्षहृदयंप्रादात्पांडवायमहात्मने ॥ दत्त्वाचाश्वशिरोऽगच्छदुपस्पृष्टुमहातपाः २१ बृहदश्वेगतेपार्थमश्रौषीत्स
 व्यसाचिनम् ॥ वर्तमानंतपस्युग्रेवायुमक्षंमनीषिणम् २२ ब्राह्मणेभ्यस्तपस्विभ्यःसंपतद्भ्यस्ततस्ततः ॥ तीर्थशैलवनेभ्यश्चसमेतेभ्योदृढव्रतः २३ इतिपा
 र्थोमहाबाहुर्दुरापंतपजास्थितः ॥ नतथादृष्टपूर्वोऽन्यःकश्चिदुग्रतपाइति २४ यथाधनंजयःपार्थस्तपस्वीनियतव्रतः ॥ मुनिरेकचरःश्रीमानधर्मोविग्रहवानिव
 २५ तंश्रुत्वापांडवोराजंस्तप्यमानंमहावने ॥ अन्वशोचतकौंतेयःप्रियंवैभ्रातरंजयम् २६ दह्यमानेनतुहृदाशरणार्थीमहावने ॥ ब्राह्मणान्विविधज्ञानान्पर्यट्ट
 च्छद्युधिष्ठिरः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनलोपाख्यानपर्वेबृहदश्वगमनेऊनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ समाप्तंचनलोपाख्यानपर्व ॥

परिहारमाहवेदेति वेदवेत्ति उपपद्यस्वग्रहाण २९। २० अश्वशिरोऽश्वविद्याययाबृहदश्वइतिमुनेर्नाम उपस्पृष्टुं स्नानादिकं कर्तुम् २१। २२। २३। २४। २५ जयंजयमाजमर्तेनम् २६
 ॥ २७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंडीयेभारतभावकीर्तनाशीतितमोऽध्यायः ॥ ७९ ॥ ॥ ७९ ॥ ॥

भगवन्काम्य कात्पादे गतेमेप्रतितामहेइत्यादिरध्यायस्तीर्थयात्रापस्तावार्थः यज्ञदानाद्यसमर्थस्याहितीर्थयात्रैवावश्यकी यथोक्तं । 'द्वाविमौग्रसतेभूमिःसर्वो विलशयानिव ॥ राजानं चा
 विरोद्धारं वरिद्रं क्षप्रवासेनम्'इति तत्रापिबंशुवियोगः सर्वेषांदुःखदस्तेनचचित्तस्यानवास्थितत्वंभवतीत्यवांतरतात्पर्यम् १।२।३।४ आक्षिप्तसूत्राश्छिन्नसूत्राः द्विजाःपक्षिणः ५।६
 अथतीर्थयात्रापर्व ॥ जनभेजयउवाच ॥ भगवन्काम्यकात्पार्थेगतेमेप्रपितामहे ॥ पांडवाःकिमकुर्वंस्तेतमृतेसव्यसाचिनम् १ सहितेषामहेष्वासोगतिरासीद
 नीकजित् ॥ आदित्यानायथाविष्णुस्तथैवप्रतिभातिमे २ तेनेद्रसमवीर्येणसंग्रामेष्वनिवर्तिना ॥ विनाभूतावनेवीराःकथमासत्प्रपितामहाः ३ वैशंपायनउवा
 च ॥ गतेतुपांडवेतातकाम्यकात्सत्यविक्रमे ॥ बभूवुःपांडवेयास्तेदु खशोकपरायणाः ४ आक्षिप्तसूत्रामणयश्छिन्नपक्षाइवद्विजाः ॥ अप्रीतमनसःसर्वेबभूवु
 रथपांडवाः ५ वनंतुतदभूत्तेनहीनमक्लिष्टकर्मणा ॥ कुबेरेणयथाहीनंवनंचैत्ररथंतथा ६ तमृतेतेनरव्याघ्राःपांडवाजनमेजय ॥ मुदमप्राप्तुवंतोवैकाम्यकेन्यवसं
 स्तदा ७ ब्राह्मणार्थेपराक्रांताःशुद्धैर्बाणैर्महारथाः ॥ निघ्नंतोभरतश्रेष्ठमेध्यान्बहुविधान्मृगान् ८ नित्यंहिपुरुषव्याघ्रावन्याहारमरिदमाः ॥ उपाकृत्यउपाहृत्य
 ब्राह्मणेभ्योन्यवेदयन् ९ सर्वेसंन्यवसंस्तत्रसोत्कंठाःपुरुषर्षभाः ॥ अहृष्टमनसःसर्वेगतेराजन्धनंजये १० विशेषतस्तुपांचालीस्मरंतीमध्यमंपतिम् ॥ उद्विघ्नं
 पांडवश्रेष्ठमिदं वचनमब्रवीत् ११ शोर्जुनेनार्जुनस्तुल्योद्विबाहुर्बहुबाहुना ॥ तमृतेपांडवश्रेष्ठवनंनप्रतिभातिमे १२ शून्याभिवप्रपश्यामितत्रतत्रमहीमिमा
 म् ॥ बह्वाश्वर्यमिदंचापिवनंकुसुमितद्रुमम् १३ नतथारमणीयंवैतमृतेसव्यसाचिनम् ॥ नीलांबुदसमप्रख्यंमत्तमांतंगगामिनम् १४ तमृतेपुंडरीकाक्षंकाम्य
 केनातिभातिमे ॥ यस्यवाधनुषोषोषःश्रूयतेचाशनिस्वनः ॥ नलभेशर्भवैराजनस्मरंतीसव्यसाचिनम् १५ तथालालप्यमानांतांनिशम्यपरवीरहा ॥ भीमसे
 नोमहाराजद्रौपदीमिदमब्रवीत् १६ भीमउवाच ॥ मनःप्रीतिकरंभद्रेयद्रवीषिसुमध्यमे ॥ तन्मेप्रीणातिहृदयममृतप्राशनोपमम् १७ यस्यदीर्घासमौपीनौ
 भुजौपरिघसन्निभौ ॥ मौर्वीकृताकिणौवृत्तौखड्गायुधधनुर्धरौ १८ निष्कांगदकृतापीडौपंचशीर्षाविवोरगौ ॥ तमृतेपुरुषव्याघ्रनष्टसूर्यमिवांबरम् १९ यमाश्रि
 त्यमहाबाहुंपंचालाःकुरवस्तथा ॥ सुराणामपियत्तानांपृतनासुनबिभ्यति २० यस्यबाहूसमाश्रित्यवयंसर्वेमहात्मनः ॥ मन्यामहेजितानाजौपरान्प्राप्तांचमेदिनी
 म् २१ तमृतेफालगुनंवीरंनलभेकाम्यकेष्टतिम् ॥ पश्यामिचदिशःसर्वास्तिमिरेणावृताइव २२ ततोऽब्रवीत्साश्रुकंठोनकुलःपांडुनंदनः ॥ नकुलउवाच ॥ यस्मिदिव्या
 निकर्माणिकथयंतिरेणाजिरे ॥ देवाअपियुधांश्रेष्ठतमृतेकारतिर्वने २३ उदीचीयोदिशंगत्वाजित्वायुधिमहाबलान् ॥ गंधर्वमुख्यान्शतशोहयान्त्रलेभेमहायुतिः २४

० मेध्यान् यज्ञार्हान् ८ उपाकृत्यर्हितित्वा उपाहृत्ययज्ञार्थसमाहृत्य ९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ मौर्वीकृताकिणौ किणंआघाताचिह्नं १८ निष्कांगदकृतापीडौ सा
 दृशतंसुवर्णा निष्कस्तत्कृतेनागदेन कृतभूषणौ १९।२०।२१।२२।२३।२४

२९। २६। २७। २८ वृसीमासनं २९। ३० इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंडीये भारतमावदीपे अशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥ ॥ धनंजयेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८। ९। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०

राज्ञेतिरिक्लमापान्श्रीमतोऽनिलरंहसः ॥ प्रादाद्भ्रात्रेप्रियःप्रेम्गाराजसूयेमहाकृतौ २५ तष्टतेभीमघन्वानंभीमादवरजंवने ॥ कामयेकाम्यकेवासनेदानीम
मरोपमम् २६ ॥ सहदेवउवाच ॥ योधनानिचक्रन्याश्वयुधिजित्वामहारथः ॥ आजहारपुराराज्ञेराजसूयेमहाकृतौ २७ यःसमेतान्मृधेजित्वायादवानमितद्यु
तिः ॥ सुभद्रामाजहरैकोवासुदेवस्यसंमते २८ तस्यजिष्णोर्दृष्टोद्वाशून्यामिवनिवेशने ॥ हृदयंमेमहाराजनशाम्यतिकदाचन २९ वनादस्माद्विवासंतुरोच
येऽहमरिंदम ॥ नहिनस्तमृतेवीरंरमणीयमिदंवनम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप० अर्जुनानुशोचनेअशीतितमोऽध्यायः ॥ ८० ॥
॥ वेशंपायनउवाच ॥ धनंजयोत्सुकानांतुभ्रातृणांरुष्णयासह ॥ श्रुत्वावाक्यानिविमनाधर्मराजोऽप्यजायत १ अथापश्यन्महात्मानंदेवर्षितत्रनारदम् ॥ दी
प्यमानंश्रियावाह्यद्याहुतार्चिषामिवानलम् २ तमागतमभिप्रेक्ष्यभ्रातृभिःसहधर्मराट् ॥ प्रयुत्थाययथान्यायंपूजांचक्रेमहात्मने ३ सतैःपरिवृतःश्रीमान्भ्रातृ
भिःकुरुसतमः ॥ विवभावातिदीप्तौजादेवैरिवशतक्रतुः ४ यथाचवेदान्सावित्रीयाज्ञसेनीतथापतीन् ॥ नजहौधर्मतःपार्थानमेरुमर्कप्रभायथा ५ प्रतिगृह्यचर्ता
पूजानारदोभगवानृषिः ॥ आश्वासयद्धर्मसुतंयुक्तरूपमिवानघ ६ उवाचचमहात्मानंधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ ब्रूहिधर्मभृतांश्रेष्ठकेनार्थःकिंददानिते ७ अथधर्म
सुतोराजाप्रणम्यभ्रातृभिःसह ॥ उवाचप्रांजलिभूर्त्वानारदंदेवसंमितम् ८ त्वयितुष्टेमहाभागसर्वलोकाभिपूजिते ॥ कृतमित्येवमन्येऽहंप्रसादात्तवसुव्रत ९ य
दित्वहमनुग्राह्योभ्रातृभिःसहितोऽनघ ॥ संदेहंमेमुनिश्रेष्ठतत्त्वतश्छेत्तुमर्हसि १० प्रदक्षिणांयःकुरुतेपृथिवीतीर्थतत्परः ॥ किंफलंतस्यकात्स्न्येनतद्भवान्वक्तु
मर्हति ११ ॥ नारदउवाच ॥ जृणुराजन्नवहितोयथामीष्मेणधीमता ॥ पुलस्त्यस्यसकाशाद्वैसर्वमेतदुपश्रुतम् १२ पुरामागीरथीतीरेभीष्मोधर्मभृतांवरः ॥
पिच्यं व्रतंसमास्थान्यवसन्मुनिभिःसह १३ शुभेदेशेतथाराजन्पुण्येदेवर्षिसेविते ॥ गंगाद्वारेमहाभागदेवगंधर्वसेविते १४ सपितृस्तर्पयामासदेवांश्चपरमद्यु
तिः ॥ ऋषींश्चतर्पयामासविधिदृष्टेनकर्मणा १५ कस्यचित्त्वथकालस्यजपन्नेवमहायशाः ॥ ददर्शाहुतसंकाशंपुलस्त्यमृषिसतमम् १६ सतं दृष्ट्वाग्रतपसंदीप्य
मानमिवश्रिया ॥ प्रहर्षमतुलंभेविस्मयंपरमययौ १७ उपास्थितंमहाभागंपूजयामासभारत ॥ भीष्मोधर्मभृतांश्रेष्ठोविधिदृष्टेनकर्मणा १८ शिरसाचार्यमादा
यशुचिःप्रयतमानसः ॥ नामसंकीर्तयामासतस्मिन्ब्रह्मर्षिसतमे १९ भीष्मोऽहमास्मिभद्रंतेदासोऽस्मितवसुव्रत ॥ तवसंदर्शनादेवमुक्तोऽहंसर्वकिल्बिषैः २०
एवमुक्त्वामहाराजभीष्मोधर्मभृतांवरः ॥ वाग्यतःप्रांजलिभूर्त्वातूष्णीमासांयुधिष्ठिर २१

२१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१

२२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंडीयेभारतमावदीपेएकाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८१ ॥ अजेनेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८ यस्यहस्तौचेति । दुष्प्रतिग्रहपरपीडादिभ्योनिवृत्ति
हस्तसंयमः । दृष्टिपूतेदेशेपादन्यासः पादसंयमः । परानिष्टचित्तनाभावोमनःसंयमः । विद्यासंयमोऽभिचारराहित्यं । तपःसंयमोऽभिराहित्यं । कीर्तिसंयमः पापकीर्तिराहित्यं ९ अस्थेव
तंहृद्धानियमेनाथस्वाध्यायाग्नयकार्शितम् ॥ भीष्मंकुरुकुलश्रेष्ठमुनिःप्रीतमनाभवत् २२ ॥ ॥ इतिश्रीम० आ० तीर्थयात्राप० पार्थनारदसंवादेएकाशीतित
मोऽध्यायः ८१ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ अनेनतवधर्मज्ञप्रश्रयेणदमेनच ॥ सत्येनचमहाभागतुष्टोऽस्मितवसुव्रत १ यस्येदृशस्तेधर्मोऽयंपितृभक्त्याऽऽ
श्रितोऽनघ ॥ तेनपश्यसिमांपुत्रप्रीतिश्चपरमात्वयि २ अमोघदर्शीभीष्माहंब्रूहिकिकरवाणिते ॥ यद्वक्ष्यसिकुरुश्रेष्ठतस्यदाताऽस्मितेऽनघ ३ ॥ भीष्मउवाच ॥
प्रीतेत्वयिमहाभागसर्वलोकाभिपूजिते ॥ कृतमेतावतामन्येयदहं दृष्ट्वान्प्रभुम् ४ यदित्वहमनुग्राह्यस्तवधर्मभृतांवर ॥ संदेहंतेप्रक्षयामितन्मेत्वंछेत्तुमर्हसि ५ अ
स्तिमेहृदयेकश्चित्तीर्थेभ्योधर्मसंशयः ॥ तमहंश्रोतुमिच्छामितद्भवान्वक्तुमर्हति ६ प्रदक्षिणांयःपृथिवीकरोत्यमरसन्निभ ॥ किंफलंतस्यविप्रर्षेतन्मेब्रूहिसुनिश्चि
तम् ७ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ हंततेकथयिष्यामियदृषीणांपरायणम् ॥ तदेकाग्रमनाःपुत्रजृणुतीर्थेषुयत्फलम् ८ यस्यहस्तौचपादौचमनश्चैवसुसंयतम् ॥ विद्यातप
श्चकीर्तिश्चसतीर्थफलमश्नुते ९ प्रतिग्रहादपावृत्तःसंतुष्टोयेनकेनचित् ॥ अहंकारनिवृत्तश्चसतीर्थफलमश्नुते १० अकल्ककोनिरारंभोलघ्वाहारोजितेंद्रियः ॥
विमुक्तःसर्वपापेभ्यःसतीर्थफलमश्नुते ११ अक्रोधनश्चराजेंद्रसत्यशीलोदृढव्रतः ॥ अत्मोपमश्चभूतेषुसतीर्थफलमश्नुते १२ ऋषिभिःकृतवःप्रोक्तादेवेष्विह
यथाक्रमम् ॥ फलंचैवयथातथ्यंप्रेत्यचेहचसर्वशः १३ नतेशक्यादरिद्रेणयज्ञाःप्राप्तुमर्हपते ॥ बहूपकारणायज्ञानानासंभारविस्तराः १४ प्राप्यंतेपार्थिवैरेतैः
समृद्धैर्वानरैःक्वचित् ॥ नार्थन्यूनैर्नाविगणैरेकात्मभिरसाधनैः १५ योदरिद्रैरपिविधिःशक्यःप्राप्तुंनरेश्वर ॥ तुल्योयज्ञफलैःपुण्यैस्तंनिबोधयुधांवर १६ ऋषी
णांपरमंगुह्यमिदंभरतसतम ॥ तीर्थाभिगमनंपुण्यंयज्ञैरपिविशिष्यते १७ अनुपोष्यत्रिरात्राणितीर्थान्यनभिगम्यच ॥ अदत्त्वाकांचनंगाश्चदरिद्रोनामजायते
१८ अग्निष्टोमादिभिर्धनैरिद्वाविपुलदक्षिणैः ॥ नतत्फलमवाप्नोतितीर्थाभिगमनेनयत् १९ नृलोकेदेवदेवस्यतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ पुष्करंनामविख्यातंमहाभागः
समाविशेत् २० दशकोटिसहस्राणितीर्थानांविमहामते ॥ सान्निध्यंपुष्करेयेषांत्रिसंध्यंकुरुनंदन २१ आदित्यावसवोरुद्राःसाध्याश्चसमरुद्रणाः ॥ गंधर्वाप्सरस
श्चैवनित्यंसन्निहिताविभो २२ यत्रदेवास्तपस्तप्त्वादैत्याब्रह्मर्षयस्तथा ॥ दिव्ययोगामहाराजपुण्येनमहताऽन्विताः २३ मनसाऽप्यभिकामस्यपुष्कराणिमन
स्विनः ॥ पूयंतेसर्वपापानिनाकपृष्ठेचपूज्ये २४ तस्मिंस्तीर्थेमहाराजमित्यमेवपितामहः ॥ उवासपरमप्रीतोभगवान्कमलासनः २५

श्लोकस्यव्याख्यानं प्रतिग्रहादिव्रित्तयं अपावृत्तौनिवृत्तः संतोषोऽलंबुद्धिः १० अकल्ककःदंभादिहीनः । कल्कःशाठ्येचदंभेच'इतिविश्वः ११ आत्मोपमोदयावान् १२ । १३ । १४ अवग
णैरसहायेनीचसहायैर्वा एकात्मभिरसहायैः असाधनैः पत्न्यादिरहितैः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ उपस्पृष्टं स्नातं भवेत् ३३ । ३४ उद्वावासं कृत्वा ३५ ऋतून्सर्वान्प्राप्नोति संवत्सरात्मकप्रजापतिसासुज्यं प्राप्नोतीत्यर्थः । ऋतुमूर्त्वासंवत्सरमप्योति
 'संवत्सरः प्रजापतिः प्रजापतिर्वैष' इति श्रुतेः । ऋतूनि त्वयि पाठः ३६ । ३७ अत्र पुष्करस्तुतिप्रस्तावे विषमश्लोकव्याख्यायां । 'त्रीणि शृंगाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च पुष्कराण्यादिसिद्धानि
 न विद्वस्तत्रकारणम्' इति श्लोकः पठितो व्याख्यातश्च इदानीं मंदबुद्धिभिर्दुर्व्याख्यायतया परित्यक्त इति न पुस्तकांतरे पुह्यते । अत्र प्राचा व्याख्या श्रयतेः शृणाते वा शृंगाणि मुमुक्षुभिराश्रय
 णीयानि पापहिसकानि वा शुभ्राणि भ्राजिष्णुनि त्रीणि पुष्कराणि तेषामध्ये सरस्वती प्रस्रवतीति तान्पेव त्रीणि प्रस्रवणानि आदिसिद्धानि तीर्थानि रवदुत्पात्तिरहितानि अतएव तत्र तीर्थत्वापादकं
 पुष्करेषु महाभाग देवाः सर्षिगणाः पुरा ॥ सिद्धिसमभिसंप्राप्ताः पुण्येन महताऽन्विताः २६ तत्राभिषेकं यः कुर्यात्पितृदेवार्चने रतः ॥ अश्वमेधाद्दशगुणं फलं प्राहुर्म
 नीषिणः २७ अप्येकं भोजयेद्विप्रं पुष्करारण्यमाश्रितः ॥ तेनासौ कर्मणा भीष्मप्रेत्य चेह च मोदते २८ शाकैर्मूलैः फलैर्वाऽपियेन वर्तयते स्वयम् ॥ तद्वै दद्याद्ब्राह्मणा
 यश्च द्वावाननसूयकः २९ तेनैव प्राप्नुयात्प्राज्ञो हयमेधफलं नरः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः शूद्रा वाराजसत्तम ३० नवैयोनौ प्रजायंते स्नातास्तीर्थे महात्मनः ॥
 कार्त्तिकी तु विशेषेण योऽभिगच्छति पुष्करम् ३१ प्राप्नुयात्सनरो लोकान् ब्रह्मणः स दने क्षयात् ॥ सायं प्रातः स्मरेद्यस्तु पुष्कराणि कृतांजलिः ३२ उपस्पृष्टं भवेत्तेन
 सर्वतीर्थेषु भारत ॥ जन्मप्रभृति यत्पापं स्त्रिया वा पुरुषेण वा ३३ पुष्करे स्नातमात्रस्य सर्वमेव प्रणश्यति ॥ यथा सुराणां सर्वेषामादिस्तु मधुसूदनः ३४ तथैव पुष्क
 रं राजंस्तीर्थानामादिरुच्यते ॥ उद्वाद्वादशवर्षाणि पुष्करे नियतः शुचिः ३५ ऋतून्सर्वान्वाप्नोति ब्रह्मलोकं स गच्छति ॥ यस्तु वर्षशतं पूर्णमग्निहोत्रमुपासते
 ३६ कार्त्तिकी वावसेदेकां पुष्करे सममेव तत् ३७ त्रीणि शृंगाणि शुभ्राणि त्रीणि प्रस्रवणानि च ॥ पुष्कराण्यादिसिद्धानि न विद्वस्तत्रकारणम् ३८ दुष्करं पुष्करं तु दु
 ष्करं पुष्करे तपः ॥ दुष्करं पुष्करेदानं वस्तुं चैव सुदुष्करम् ३९ उप्यद्वादशरात्रं तु नियतो नियताशनः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य जंबूमार्गं समाविशेत् ४० जंबूमार्गं समा
 विश्य देवार्षिपितृसेवितम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सर्वकामसमन्वितः ४१ तत्रोष्य रजनीः पंचपूतात्मा जायते नरः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति सिद्धिं प्राप्नोति चोत्तमाम् ४२
 जंबूमार्गादुपावृत्य गच्छेत्तं दुलिकाश्रमम् ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ४३ आगस्त्यं सरासाद्य पितृदेवार्चने रतः ॥ त्रिरात्रोपोषे तो राजत्रिष्टोम
 फलं लभेत् ४४ शाकवृत्तिः फलैर्वाऽपि कौमारं विदते परम् ॥ कण्वाश्रमं ततो गच्छेच्छ्रीजुष्टं लोकपूजितम् ४५ धर्मारण्यं हित्पुण्यमाद्यं च भरतर्षभ ॥ यत्र प्रविष्टमा
 त्रौ वै सर्वपापैः प्रमुच्यते ४६ अर्चयित्वा पितृन् देवान् त्रियतो नियताशनः ॥ सर्वकामसमृद्धस्य यज्ञस्य फलमश्नुते ४७

कारणं न विद्वद् इति । वस्तुतस्तु विदारण्यं पंचनदं गौरीमायूरमार्जुनं । श्रीवाचं कुंभकोणं च काशीभेत्तसमानि षट् इत्यादिवादिह काशीसाम्येन पुष्करं स्तूयते । तथा चायमर्थः पुराणांतरेषु वाराणस्या
 खिकोणत्वस्मरणाश्रयः कोणा एव त्रीणि शृंगाणि शुभ्राणि रजस्तमो मलहीनत्वेन शुद्धसत्त्वमयानि ज्ञानप्रदत्वात् । तथा च श्रुतिरविमुक्तं प्रकृत्या ह अत्र हि जंतोः प्राणेषु क्रममाणेषु रुद्रस्तारकं
 ब्रह्मव्याचष्टे येनासावमृतीभूत्वामोक्षीभवतीति । त्रीणि प्रस्रवणानि त्रयः प्रवाहाः असीवरणयोगमायाश्च अथवानेन त्रिवेण्येव ग्राह्या तथा त्रीणि पुष्कराण्येतानि त्रीणिकाशीप्रयागपुष्कराण्यादि
 सिद्धानीत्यादि प्राग्वत् । तेन काश्या काशीप्रयागाभ्यां वा समानभिदं पुष्करं त्रित्वसाम्यादिति पुष्करं स्तुतिः कृता भवति ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

प्रदक्षिणं ततः कृत्वा यथातिपतनं व्रजेत् ॥ हयमेधस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति तत्र वै ४८ महाकालं ततो गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं
 लभेत् ४९ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञः स्थाणोस्तीर्थमुमापतेः ॥ नाम्नाभद्रवटं नाम त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ५० तत्राभिगम्य चेशानं गोसहस्रफलं लभेत् ॥ महादेवप्रसादा
 च्छगाणपत्यं च विदति ५१ समृद्धमसपत्नं च श्रिया युक्तं नरोत्तमः ॥ नर्मदासमासाद्य नदीं त्रैलोक्यविश्रुताम् ५२ तर्पयित्वा पितृन् देवान् त्रिष्टोमफलं लभेत् ॥ द
 क्षिणं सिंधुमासाद्य ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ५३ अग्निष्टोममवाप्नोति विमानं चाधिरोहति ॥ चर्मण्वर्ती समासाद्य नियतो नियताशनः ॥ रंति देवाभ्यनुज्ञातमाग्निष्टोमफलं
 लभेत् ५४ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञो हिमवत्सुतमर्षुदम् ॥ पृथिव्यां यत्र वै छिद्रं पूर्वमासीद्युधिष्ठिर ५५ तत्राश्रमावसिष्ठस्य त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतः ॥ तत्रोष्य रजनीमेकां
 गोसहस्रफलं लभेत् ५६ पिंगतीर्थमुपस्पृश्य ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ कपिलानानरश्रेष्ठशतस्य फलमश्नुते ५७ ततो गच्छेत्तराजेंद्रप्रभासं तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र संनि
 हितो नित्यं स्वयमेव दुताशनः ५८ देवतानां मुखं वीरञ्चलनोऽनिलसाराथिः ॥ तस्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा शुचिः प्रयतमानसः ५९ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं
 प्राप्नोति मानवः ॥ ततो गत्वा सरस्वत्याः सागरस्य च संगमे ६० गोसहस्रफलं तस्य स्वर्गलोकं च विदति ॥ प्रभया दीप्यते नित्यमग्निवद्भरतर्षभ ६१ तीर्थे सलिलराज
 स्य स्नात्वा प्रयतमानसः ॥ त्रिरात्रमुषितः स्नातस्तर्पयेत्पितृदेवताः ६२ प्रभासते यथा सोमः सोऽश्वमेधं च विदति ॥ वरदानं ततो गच्छेत्तीर्थं भरतसत्तम ६३ विष्णो
 र्दुर्वाससाय त्रवरोदतो युधिष्ठिर ॥ वरदानेन रः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ६४ ततो द्वारवतीं गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ पिंडारके नरः स्नात्वा लभेद्दुसुवर्णकम् ६५
 तस्मिंस्तीर्थे महाभाग पद्मलक्षणलक्षिताः ॥ अद्यापि मुद्राद्दृश्यंते तद्दुत्तमरिदम् ६६ त्रिशूलकानि पद्मानि दृश्यंते कुरुनंदन ॥ महादेवस्य सानिध्यं तत्र वै पुरुष
 र्षभ ६७ सागरस्य च सिंधोश्च संगमं प्राप्य भारत ॥ तीर्थे सलिलराजस्य स्नात्वा प्रयतमानसः ६८ तर्पयित्वा पितृन् देवान् तृषींश्च भरतर्षभ ॥ प्राप्नोति वारुणं लोकं दी
 प्यमानं स्वतेजसा ६९ शंकुकर्णेश्वरं देवमर्चयित्वा युधिष्ठिर ॥ अश्वमेधाद्दशगुणं प्रवदंति मनीषिणः ७० प्रदक्षिणमुपावृत्य गच्छेत्तभरतर्षभ ॥ तीर्थे कुरुवरश्रेष्ठ
 त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ७१ दमीतिनाम्नाविरुयातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्र ब्रह्मादयो देवाऽप्यसंते महेश्वरम् ७२ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च रुद्रं देवगणैर्वृतम् ॥ जन्म
 प्रभृति यत्पापं तस्मात्स्य प्रणश्यति ७३ दमीचात्र नरश्रेष्ठ सर्वदेवैरभिष्टुतः ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रहयमेधमवाप्नुयात् ७४ गत्वा यत्र महाप्राज्ञविष्णुना प्रभविष्णु
 ना ॥ पुरा शौचं कृतं राजन् हत्वा देते यदानवान् ७५ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञवसोर्धारा मभिष्टुताम् ॥ गमना देवतस्यां हि हयमेधफलं लभेत् ७६ स्नात्वा कुरुवरश्रेष्ठ प्रय
 तात्मा समाहितः ॥ तर्प्य देवान् पितृन् श्वैव विष्णुलोकं महीयते ७७ तीर्थे चात्र सरः पुण्यं वसूनां भरतर्षभ ॥ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च वसूनां समतो भवेत् ७८

सिंधूतममितिख्यातं सर्वपापप्रणाशनम् ॥ तत्रस्नात्वानरश्रेष्ठलभेद्बहुसुवर्णकम् ७९ भद्रतुंगसमासाद्यशुचिःशीलसमन्वितः ॥ ब्रह्मलोकमवाप्नोतिगतिचपरमां
वजेत् ८० कुमारिकाणांशक्रस्यतीर्थसिद्धनिषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वानरःक्षिप्रंस्वर्गलोकमवाप्नुयात् ८१ रेणुकायाश्चतत्रैवतीर्थसिद्धनिषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वाभवे
द्विप्रो निर्मलश्चंद्रमायथा ८२ अथपंचनदंगत्वानियतोनियताशनः ॥ पंचयज्ञानवाप्नोतिक्रमशोयेऽनुकीर्तिताः ८३ ततो गच्छेतरा जेंद्रभमियाःस्थानमुत्तमम् ॥
तत्रस्नात्वातुयो न्यावैनरो भरतसत्तम ८४ देव्याःपुत्रोभवेद्राजंस्तत्तकुंडलविग्रहः ॥ गवांशतसहस्रस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ८५ श्रीकुंडंतुसमासाद्यत्रिपुलोकेषुवि
श्रुतम् ॥ पितामहंनमस्कृत्यगोसहस्रफलंलभेत् ८६ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञविमलंतीर्थमुत्तमम् ॥ अद्यापियत्रदृश्यंतेमत्स्याःसौवर्णराजताः ८७ तत्रस्नात्वानरः
क्षिप्रंवासवलोकमाप्नुयात् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मागच्छेत्परमांगतिम् ८८ वितस्तांचसमासाद्य संतर्प्यपितृदेवताः ॥ नरःफलमवाप्नोतिवाजपेयस्यभारत ८९
काशमीरेष्वेवनागस्यभवनंतक्षकस्यच ॥ वितस्ताख्यमितिख्यातं सर्वपापप्रमोचनम् ९० तत्रस्नात्वानरो नूनंवाजपेयमवाप्नुयात् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मागच्छेच्च
परमांगतिम् ९१ ततो गच्छेत्तवडवांत्रिपुलोकेषुविश्रुतां ॥ पश्चिमायांतुसंध्यायामुपस्पृश्यथथाविधि ॥ चरुं सप्तार्चिषेराजनयथाशक्तिनिवेदयेत् ॥ पितृणा
मक्षयदानं प्रवदंतिमनीषिणः ९३ ऋषयःपितरो देवागंधर्वाप्सरसांगणाः ॥ गुह्यकागकेत्ररायक्षाःसिद्धाविद्याधरानराः ९४ राक्षसादितिजारुद्राब्रह्माचमनुजाधि
प ॥ नियतःपरमादीक्षामास्थायान्दसहस्रिकीम् ९५ विष्णोःप्रसादनं कुर्वन् चरुं च श्रपयंस्तथा ॥ सप्तभिःसप्तभिश्चैव ऋग्भिस्तुष्टावकेशवम् ९६ ददावष्टगुणैश्चर्यते
पांतुष्टस्तुकेशवः ॥ यथाभिलषितानन्यान्कामान्दत्वामहीपते ९७ तत्रैवातर्धेदेवोविपुद्रेषुवैयथा ॥ नाम्नासप्तचरुंतेनख्यातंलोकेषुभारत ९८ गवांशतसह
स्रेणराजसूयशतेनच ॥ अश्वमेधसहस्रेणश्रेयान्सप्तार्चिषेचरुः ९९ ततो निवृत्तोरार्जेद्रुद्रं पदमथाविशेत् ॥ अर्चयित्वा महादेवमश्वमेधफलंलभेत् १०० मणिमं
तंसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ एकरात्रोपितो राजन्नाग्निष्टोमफलंलभेत् १०१ अथगच्छेतरा जेंद्रदेविकांलोकविश्रुताम् ॥ प्रसूतिर्यत्रविप्राणांभूयतेभरतर्षभ
२ त्रिशूलपाणेःस्थानंचत्रिपुलोकेषुविश्रुतम् ॥ देविकायांनरःस्नात्वासमभ्यर्च्यमहेश्वरम् ३ यथाशक्तिचरुंतत्रनिवेद्यभरतर्षभः ॥ सर्वकामसमृद्धस्ययज्ञस्यलभ
तेफलम् ४ कामाख्यंतत्ररुद्रस्यतीर्थदेवनिषेवितम् ॥ तत्रस्नात्वानरःक्षिप्रंसिद्धिंप्राप्नोतिभारत ५ यजनंयाजनंचैवतथैवब्रह्मवालुकम् ॥ पुष्पांश्चउपस्पृ
श्यनशोचेन्मरणगतः ६ अर्धयोजनविस्तारापंचयोजनमायता ॥ एतावतीदेविकातुपुण्यादेवर्षिसेविता ७ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञदीर्घसत्रंयथाक्रमम् ॥ त
त्रब्रह्मादयो देवाःसिद्धाश्चपरमर्षयः १०८

७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । १०८

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभाष्येदीपिद्वयशी

दीर्घसत्रमुपासंतेदीक्षितानियतव्रताः १०९ गमनादेवराजेंद्रदीर्घसत्रमरिंदम ॥ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंप्राप्नोतिभारत १० ततोविनशनंगच्छेत्रियतोनियता
शनः ॥ गच्छत्यंतर्हितायत्रमेरुपृष्ठेसरस्वती ११ चमसेस्थाशिवोद्देनागोद्देदेचदृश्यते ॥ स्नात्वातु चमसोद्देअग्निष्टोमफलंलभेत् १२ शिवोद्देनरःस्नात्वा
गोसहस्रफलंलभेत् ॥ नागोद्देनरःस्नात्वानागलोकमवाप्नुयात् १३ शशयानंचराजेंद्रतीर्थमासाद्यदुर्लभम् ॥ शशरूपप्रतिच्छन्नाःपुष्करायत्रभारत १४ सर
स्वत्यांमहाराजअनुसंवत्सरंचते ॥ दृश्यंतेभरतश्रेष्ठवृत्तांवेकार्तिकींसदा १५ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रद्योतेशशिवत्सदा ॥ गोसहस्रफलंचैवप्राप्नुयाद्भरतर्षभ १६
कुमारकोटीमासाद्यनियतःकुरुनंदन ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीतापितृदेवार्चनेरतः १७ गवामयुतमाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञरुद्रकोटिसमाहितः
१८ पुरायत्रमहाराजमुनिकोटिःसमागता ॥ हर्षेणमहताऽऽविष्टारुद्रदर्शनकाक्षया १९ अहंपूर्वमहंपूर्वैर्द्रक्ष्यामिवृषभध्वजम् ॥ एवंसंप्रस्थिताराजवृषयःकिल
भारत २० ततोयोगीश्वरेणापियोगमास्थायभूपते ॥ तेषामन्युप्रणाशार्थमृषीणांभावितात्मनाम् २१ मृष्टाकोटीतिरुद्राणामृषीणामग्रतःस्थिता ॥ मयापूर्व
तरंदृष्टइतितेमेनिरेपृथक् २२ तेषांतुष्टोमहादेवोमुनीनांभावितात्मनां ॥ भक्त्यापरमयाराजनवरंतेषांप्रदिष्टवान् २३ अद्यप्रभृतियुष्माकंधर्मवृद्धिर्भविष्यति ॥
तत्रस्नात्वानरव्याघ्ररुद्रकोट्यांनरःशुचिः २४ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ ततो गच्छेतरा जेंद्रसंगंलोकविश्रुतम् २५ सरस्वत्यामहापुण्यकेशवं
समुपासते ॥ यत्रब्रह्मादयो देवाःऋषयश्चतपोधनाः २६ अभिगच्छंतिराजेंद्रचैत्रशुकुचतुर्दशीम् ॥ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रविदेद्बहुसुवर्णकम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा
ब्रह्मलोकंचगच्छति २७ ऋषीणांयत्रसत्राणिसमाप्तानिनराधिप ॥ तत्रावसानमासाद्यगोसहस्रफलंलभेत् १२८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थ
यात्रापर्वणिपुलस्त्यतीर्थयात्रायांद्वाद्यशीतितमोऽध्यायः ॥ ८२ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ ततो गच्छेतरा जेंद्रकुरुक्षेत्रमभिष्टुतम् ॥ पापेभ्योयत्रमुच्यंतेदर्शनात्सर्व
जंतवः १ कुरुक्षेत्रंगमिष्यामिकुरुक्षेत्रेवसाम्यहम् ॥ यएवंसततंब्रूयात्सर्वपापैःप्रमुच्यते २ पांसवोऽपिकुरुक्षेत्रेवायुनासमुदीरिताः ॥ अपिदुष्कृतकर्माण्यं
तिपरमांगतिम् ३ दक्षिणेनसरस्वत्यादृषद्वत्युत्तरेणच ॥ येवसंतिकुरुक्षेत्रेतेवसंतित्रिविष्टपे ४ तत्रमासंवसेद्दीरःसरस्वत्यांयुधिष्ठिर ॥ यत्रब्रह्मादयो देवाःऋषयः
सिद्धचारणाः ५ गंधर्वाप्सरसोयक्षाःपन्नगाश्चमहीपते ॥ ब्रह्मक्षेत्रंमहापुण्यमभिगच्छंतिभारत ६

तितमोऽध्यायः ८२ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ ततो गच्छेतरा जेंद्रकुरुक्षेत्रमिति कुरुक्षेत्रमस्तावेवृहस्पतिरुवाचयाज्ञवल्क्यं 'यदनुकुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषांभूतानां ब्रह्मसदनं'
इति । जाबालोपनिषत्सुप्रसिद्धमनुकुरुक्षेत्रंस्तौति ब्रह्मक्षेत्रमिति ६

कुत्सितं रातीतिकुरु पापं तस्य ज्ञेयणा ज्ञायत इति कुरुक्षेत्रं पापनिवर्तकं ब्रह्मोपलब्धिविधानत्वाद्ब्रह्मसदनमिति श्रौतपदद्वयार्थं संगृह्यात्स्यधेन पापानिचप्रणशंति ब्रह्मलोकं च गच्छति ब्रह्मवलो
वस्तं ब्रह्मविद्वत्त्वाद्ब्रह्मभवतीत्यर्थः ७ श्रौतस्य देवयजनपदस्यार्थं संगृह्याति राजसूयोति ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

मनसाऽप्यभिकामस्य कुरुक्षेत्रं युधिष्ठिर ॥ पापानि विप्रणश्यांति ब्रह्मलोकं च गच्छति ७ गत्वा हि श्रद्धया युक्तः कुरुक्षेत्रं कुरुद्रह ॥ फलं प्राप्नोति च तदारजसूयाश्च
मेघयोः ८ ततो मचक्रुं नाम द्वारपालं महाबलम् ॥ यक्षसमभिवाद्यैव गोसहस्रफलं लभेत् ९ ततो गच्छेत् धर्मज्ञविष्णोः स्थानमनुत्तमम् ॥ सततं नाम राजेन्द्र यत्र
सन्निहितो हरिः १० तत्र स्नात्वा च नत्वा च त्रिलोकप्रभवंहारम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति विष्णुलोकं च गच्छति ११ ततः पारिप्लवं गच्छेत् तीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ अ
ग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं प्राप्नोति भारत १२ पृथिवीतीर्थमासाद्य गोसहस्रफलं लभेत् ॥ ततः शालूकिर्नीगत्वा तीर्थसेवी नराधिप १३ दशाश्वमेधे स्नात्वा च तदेव
फलमाप्नुयात् ॥ सर्पदेवीसमासाद्य नागानां तीर्थमुत्तमम् १४ अग्निष्टोममवाप्नोति नागलोकं च विदति ॥ ततो गच्छेत् धर्मज्ञद्वारपालं तरुणम् १५ तत्रोप्यरज
नीमेकांगोसहस्रफलं लभेत् ॥ ततः पंचनदं गत्वानियतं नियताशनः १६ कोटितीर्थमुपस्पृश्य हयमेधफलं लभेत् ॥ अश्विनोस्तीर्थमासाद्य रूपवानभिजायते ॥
१७ ततो गच्छेत् धर्मज्ञवाराहं तीर्थमुत्तमम् ॥ विष्णुवाराहरूपेण पूर्वयत्र स्थितोऽभवत् १८ तत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ अग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ततो जयंत्याराजेन्द्र
सोमतीर्थसमाविशेत् १९ स्नात्वा फलमवाप्नोति राजसूयस्य मानवः ॥ एकहंसेनरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् २० कृतशौचं समासाद्य तीर्थसेवी नराधिप ॥ पुं
डरीकमवाप्नोति कृतशौचो भवेच्चसः २१ ततो मुंजवटं नाम स्थानोः स्थानं महात्मनः ॥ उपोप्यरजनीमेकांगणपत्यमवाप्नुयात् २२ तत्रैव च महाराजयक्षिणीलो
कविश्रुताम् ॥ स्नात्वाऽभिगम्य राजेन्द्रसर्वान्कामानवाप्नुयात् २३ कुरुक्षेत्रस्य तद्द्वारं विश्रुतं भरतर्षभ ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्त्य तीर्थसेवी समाहितः २४ संमितं
पुष्कराणां च स्नात्वाऽर्चयित्वा देवताः ॥ जामदग्न्येन रामेण कृतं तत्सु महात्मना २५ कृतकृत्यो भवेद्राजन्नश्वमेधं च विदति ॥ ततो गमहदानाच्छेत् तीर्थसेवी समा
हितः २६ तत्र रामेण राजेन्द्रतरसादीप्ततेजसा ॥ क्षत्रमुत्साद्य वीरेण हृदाः पंचनिवेशिताः २७ पूरयित्वा नरव्याघ्ररुधिरेणेति विश्रुतम् ॥ पितरस्तर्पिताः सर्वे
तथैव प्रपितामहाः २८ ततस्ते पितरः प्रीताराममृचुर्नराधिप ॥ पितर ऊचुः ॥ रामराम महाभाग प्रीताः स्मत्तव भार्गव २९ अनया पितृभक्त्या च विक्रमेण च ते
विभो ॥ वरं वृणीष्व भद्रं ते किमिच्छामि महायुते ३० एवमुक्तः सराजेन्द्ररामः प्रहरतांवरः ॥ अब्रवीत् प्रांजलिर्वाक्यं पितृभक्त्या गगने स्थितार ३१ भवंतो यदि मे प्रीता
यद्यनुग्राह्यतामयि ॥ पितृप्रसादमिच्छेयंतप आप्यायनं पुनः ३२ यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्रमुत्सादितं मया ॥ ततश्च पापान्मुच्येयं युष्माकं तेजसाऽप्यहम् ३३

२२ कुरुक्षेत्रस्य प्रस्तुतस्य तत् यक्षाभिवंदनादिकं द्वारं प्रापकं तच्चैदं कुरुक्षेत्रमविमुक्तारुयं 'अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रम्' इति श्रुतेः स्मृतिश्च । 'इमानि तु पवित्राणि काशीप्राधिकराणि च' इति अतएवानु
कुरुक्षेत्रमिति श्रुत्या निर्दिष्टं कुरुक्षेत्रादिसेवनमाप्यत्वात् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ काशीश्वरस्य तीर्थेषु मणिकर्णिकादिषु

हृदाश्च तीर्थभूता मे भवेयुर्भुवि विश्रुताः ॥ एतच्छ्रुत्वा शुभं वाक्यं रामस्य पितरस्तदा ३४ प्रत्यूचुः परमप्रीतारामं हर्षसमन्विताः ॥ तपस्ते वर्धतां भूयः पितृभक्त्या
विशंपतः ३५ यच्च रोषाभिभूतेन क्षत्रमुत्सादितं त्वया ॥ ततश्च पापान्मुक्तस्त्वं पतितास्ते स्वकर्मभिः ३६ हृदाश्च तव तीर्थत्वं गमिष्यंति न संशयः ॥ हृदेषु ते पुयः
स्नात्वा पितृभक्त्या तर्पयिष्यति ३७ पितरस्तस्य वै प्रीता दास्यंति भुवि दुर्लभम् ॥ ईप्सितं च मनः कामं स्वर्गलोकं च शाश्वतम् ३८ एवं दत्त्वा वरान् राजन् रामस्य पित
रस्तदा ॥ आमंभ्यं भार्गवं प्रीत्या तत्रैवा तर्हि तास्ततः ३९ एवं रामहृदाः पुण्या भार्गवस्य महात्मनः ॥ स्नात्वा हृदेषु रामस्य ब्रह्मचारी शुभव्रतः ४० राममभ्यर्च्य
राजेन्द्रलभेद्द्रुसुवर्णकम् ॥ वंशमूलकमासाद्य तीर्थसेवी कुरुद्रह ४१ स्ववंशमुद्धरेद्राजन् स्नात्वा वैवंशमूलके ॥ कायशोधनमासाद्य तीर्थभरतसत्तम ४२ शरीर
शुद्धिः स्नातस्य तस्मिन् स्तीर्थे न संशयः ॥ शुद्धदेहश्च संयाति शुभाल्लोकाननुत्तमान् ४३ ततो गच्छेत् धर्मज्ञतीर्थत्रैलोक्यविश्रुतम् ॥ लोकाय त्रोटुताः पूर्वं विष्णुना
प्रभविष्णुना ४४ लोकोद्धारं समासाद्य तीर्थत्रैलोक्यपूजितम् ॥ स्नात्वा तीर्थवरे राजलोकानुद्धरते स्वकान् ४५ श्रीतीर्थचसमासाद्य स्नात्वानियतमानसः ॥
अर्चयित्वा पितृन् देवान् विदते श्रियमुत्तमाम् ४६ कपिलातीर्थमासाद्य ब्रह्मचारी समाहितः ॥ तत्र स्नात्वाऽर्चयित्वा च पितृन् स्वान् देवान् यपि ४७ कपिलानां सह
स्य फलं विदति मानवः ॥ सूर्यतीर्थसमासाद्य स्नात्वानियतमानसः ४८ अर्चयित्वा पितृन् देवानुपवासपरायणः ॥ अग्निष्टोममवाप्नोति सूर्यलोकं च गच्छति
४९ गवां भवनमासाद्य तीर्थसेवी यथाक्रमम् ॥ तत्राभिषेकं कुर्वाणो गोसहस्रफलं लभेत् ५० शंखिनीतीर्थमासाद्य तीर्थसेवी कुरुद्रह ॥ देव्यास्तीर्थे नरः स्नात्वा लभते
रूपमुत्तमम् ५१ ततो गच्छेत् राजेन्द्रद्वारपालं तरुणम् ॥ यच्च तीर्थसरस्वत्यां यक्षेन्द्रस्य महात्मनः ५२ तत्र स्नात्वा नरो राजन्नग्निष्टोमफलं लभेत् ॥ ततो गच्छे
त् राजेन्द्रब्रह्मावर्तेनरोत्तमः ५३ ब्रह्मावर्तेनरः स्नात्वा ब्रह्मलोकमवाप्नुयात् ॥ ततो गच्छेत् राजेन्द्रसुतीर्थकमनुत्तमम् ५४ तत्र सन्निहितानित्यं पितरो दैवतैः सह ॥
तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ५५ अश्वमेधमवाप्नोति पितृलोकं च गच्छति ॥ ततोऽभुमत्यां धर्मज्ञसुतीर्थकमनुत्तमम् ५६ काशीश्वरस्य तीर्थेषु स्नात्वा भार
तसत्तम ॥ सर्वव्याधिविनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयते ५७ मातृतीर्थं च तत्रैव यत्र स्नातस्य भारत ॥ प्रजाविवर्धते राजन्नर्वाश्रियमश्नुते ५८ ततः सीतवनं ग
च्छन्नियतानियताशनः ॥ तीर्थं तत्र महाराज महदन्यत्र दुर्लभम् ५९ पुनाति गमनादेव दृष्टमेकं नराधिप ॥ केशान्भ्युक्ष्यै तस्मिन् पूतो भवति भारत ६० तीर्थं
तत्र महाराजश्चावल्लोमापहं स्मृतम् ॥ यत्र विप्रानरव्याघ्रविद्वांसस्तीर्थतत्पराः ६१ प्रीतिं गच्छंति परमां स्नात्वा भरतसत्तम ॥ श्वावल्लोमापनयने तीर्थभरतसत्तम ६२

स्नानमात्राद्ब्रह्मलोके क्रममुक्तिस्थाने महीयते पूज्यते ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२

प्राणायामैर्निर्हरंतिस्वलोमानिद्विजोत्तमाः ॥ पूतात्मानश्चराजेंद्रप्रयातिपरमांगतिम् ६३ दशाश्वमेधिकं चैव तस्मिंस्तीर्थे महीपते ॥ तत्रस्नात्वा नरव्याघ्रगच्छे
 तपरमांगतिम् ६४ ततो गच्छेत्तराजेंद्रमानुषं लोकविश्रुतम् ॥ यत्र कृष्णमृगाराज नव्यायेन शरपीडिताः ६५ विगाह्य तस्मिन्सरसिमानुषत्वमुपागताः ॥ त
 स्मिंस्तीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी समाहितः ६६ सर्वपापविशुद्धात्मा स्वर्गलोके महीयते ॥ मानुषस्य तु पूर्वेण क्रोशमात्रे महीपते ६७ आपगानाम विख्यातानदीसिद्ध
 निषेविता ॥ श्यामकं भोजने तत्रयः प्रयच्छति मानवः ६८ देवान्पितृन्समुद्दिश्य तस्य धर्मफलं महत् ॥ एकस्मिन्भोजिते विप्रे कोटिर्भवाति भोजिता ६९ तत्रस्नात्वा
 ऽर्चयित्वा च पितृन्वैदेवतानि च ॥ उपित्वारजनीमेकामग्निष्टोमफलं लभेत् ७० ततो गच्छेत्तराजेंद्रब्रह्मणः स्थानमुत्तमम् ॥ ब्रह्मोदुंबरमित्येव प्रकाशं भुवि भारत ७१
 तत्र सप्तर्षिकुंडेषु स्नातस्य नरपुंगव ॥ केदारे चैव राजेंद्रकपिलस्य महात्मनः ७२ ब्रह्माणमधिगत्वा च शुचिः प्रयतमानसः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते
 ७३ कपिलस्य केदारं समासाद्य सुदुर्लभम् ॥ अंतर्धानमवाप्नोति तपसा दग्धकिल्बिषः ७४ ततो गच्छेत्तराजेंद्रसरकं लोकविश्रुतम् ॥ कृष्णपक्षे च तुर्दश्यामभि
 गम्य वृषध्वजम् ७५ लभेत् सर्वकामान् हि स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ तिस्रः क्रोटयस्तु तीर्थानां सरके कुरु नंदन ७६ रुद्रकोट्यां तथा कूपे हृदेषु च महीपते ॥ इलास्प
 दं च तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ७७ तत्रस्नात्वा ऽर्चयित्वा च देवतानि पितृनथ ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति वाजपेयं च विदति ७८ किंदाने च नरः स्नात्वा किंजल्पे च महीपते ॥
 अप्रमेयमवाप्नोति दानं जप्यं च भारत ७९ कलश्यां वार्युपस्पृश्य श्रद्धा नोजितो द्रियः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति मानवः ८० सरकस्य तु पूर्वेण नारद
 स्य महात्मनः ॥ तीर्थं कुरुकुलश्रेष्ठं वाजन्मेति विश्रुतम् ८१ तत्र तीर्थे नरः स्नात्वा प्राणानुत्सृज्य भारत ॥ नारदेनाभ्यनुज्ञातो लोकान् प्राप्नोत्यनुत्तमान् ८२ शुक्र
 पक्षे दशम्यां च पुंडरीकं समाविशेत् ॥ तत्रस्नात्वा नरो राजन्पुंडरीकफलं लभेत् ८३ ततस्त्रिविष्टपंगच्छेत् त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्र वैतरणीपुण्यानदीपापप्रणा
 शिनी ८४ तत्रस्नात्वा ऽर्चयित्वा च शूलपाणिं वृषध्वजम् ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा गच्छेत्परमांगतिम् ८५ ततो गच्छेत्तराजेंद्रफलकीवनमुत्तमम् ॥ तत्र देवाः भद्रा
 जनफलकीवनमाश्रिताः ८६ तपश्चरंति विपुलं बहु वर्षसहस्रकम् ॥ दृषद्वत्यां नरः स्नात्वा तर्पयित्वा च देवताः ८७ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं विदति भारत ॥ तीर्थे
 च सर्वदेवानां स्नात्वा भरतसत्तम ८८ गोसहस्रस्य राजेंद्रफलं विदति मानवः ॥ पाणिखाते नरः स्नात्वा तर्पयित्वा च देवताः ८९ आग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलं विदति
 भारत ॥ राजसूयमवाप्नोति ऋषिलोकं च विदति ९० ततो गच्छेत्तराजेंद्रमिश्रकं तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र तीर्थानिराजेंद्रमिश्रितानि महात्मना ९१ व्यासेन नृपशार्दू
 लद्विजार्थमिति नः श्रुतम् ॥ सर्वतीर्थेषु सस्नाति मिश्रके स्नातियो नरः ९२

६२ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२

ततो व्यासवनंगच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ मनोजवे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ९३ गत्वामधुवटीं चैव देव्यास्तीर्थे नरः शुचिः ॥ तत्रस्नात्वा ऽर्चयित्वा च पितृ
 न्देवांश्च पूरुषः ९४ स देव्यासमनुज्ञातो गोसहस्रफलं लभेत् ॥ कौशिक्याः संगमे यस्तु दृषद्वत्याश्च भारत ९५ स्नाति वै नियताहारः सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ततो व्या
 सस्थलीनामयत्र व्यासेन धीमता ९६ पुत्रशोकाभितप्तेन देहत्यागे कृतामतिः ॥ ततो देवैस्तुराजेंद्रपुनरुत्थापितस्तदा ९७ अभिगत्वा स्थलीं तस्य गोसहस्रफलं
 लभेत् ॥ किंदत्तं कूपमासाद्य तिलप्रस्थं प्रदाय च ९८ गच्छेत्परमांसिद्धिं मृगैर्मुक्तः कुरुद्रह ॥ वेदीतीर्थे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ९९ अहश्च सुदिनं चैव द्वे
 तीर्थे लोकविश्रुते ॥ तयोः स्नात्वा नरव्याघ्रसूर्यलोकमवाप्नुयात् १०० मृगधूमंततो गच्छेत्त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत गंगार्यां नृपसत्तम १ अर्चयि
 त्वा महादेवमश्वमेधफलं लभेत् ॥ देव्यास्तीर्थे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् २ ततो वामनकं गच्छेत्त्रिपुल्लोकेषु विश्रुतम् ॥ तत्र विष्णुपदे स्नात्वा अर्चयित्वा च वामनम्
 ३ सर्वपापविशुद्धात्मा विष्णुलोकं स गच्छति ॥ कुलंपुने नरः स्नात्वा पुनाति स्वकुलंततः ४ पवनस्य हृदे स्नात्वा मरुतां तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वा नरव्याघ्रविष्णु
 लोके महीयते ५ अमराणां हृदे स्नात्वा समभ्यर्च्य मराधिपम् ॥ अमराणां प्रभावेन स्वर्गलोके महीयते ६ शालिहोत्रस्य तीर्थे च शालिसूर्ये यथाविधि ॥ स्नात्वा नरवर
 श्रेष्ठगोसहस्रफलं लभेत् ७ श्रीकुंजं च सरस्वत्यास्तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्रस्नात्वा नरश्रेष्ठ अग्निष्टोमफलं लभेत् ८ ततो नैमिषकुंजं च समासाद्य कुरुद्रह ॥ ऋषयः
 किल राजेंद्र नैमिषेयास्तपस्विनः ९ तीर्थयात्रां पुरस्कृत्य कुरुक्षेत्रंगताः पुरा ॥ ततः कुंजः सरस्वत्याः कृतो भरतसत्तम १० ऋषीणामवकाशः स्याद्यथा तुष्टिकरो
 महान् ॥ तस्मिन्कुंजे नरः स्नात्वा अग्निष्टोमफलं लभेत् ११ ततो गच्छेत्तर्धर्मज्ञकन्यातीर्थं मनुत्तमम् ॥ कन्यातीर्थे नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् १२ ततो गच्छेत्
 राजेंद्रब्रह्मणस्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्र वर्णावरः स्नात्वा ब्राह्मण्यं लभते नरः १३ ब्राह्मणश्च विशुद्धात्मा गच्छेत्परमांगतिम् ॥ ततो गच्छेन्नरश्रेष्ठसोमतीर्थं मनुत्तमम्
 १४ तत्रस्नात्वा नरो राजन्सोमलोकमवाप्नुयात् ॥ सप्तसारस्वतं तीर्थं ततो गच्छेन्नराधिप १५ यत्र मंजुकः सिद्धो महर्षिर्लोकविश्रुतः ॥ पुरामंजुको राजन्कुशाग्रि
 णेति नः श्रुतम् १६ क्षतः किल करे राजंस्तस्य शाकरसोऽस्रवत् ॥ सर्वेशाकरसं दृष्ट्वा हर्षा विष्टः प्रनृत्तवान् १७ ततस्तस्मिन्प्रनृत्ते तु स्थावरं जंगमं च यत् ॥ प्रनृत्तमुभ
 यं वीरते जसा तस्य मोहितम् १८ ब्रह्मादिभिः सुरैराजन् ऋषिभिश्च तपोधनैः ॥ विज्ञप्तो वै महादेवो ऋषेरथे नराधिप १९ नायं नृत्येद्यथा देवतथा त्वं कर्तुं मर्हासे ॥ तं प्रनृ
 त्तं समासाद्य हर्षा विष्टेन चेतसा ॥ सुराणां हितकामार्थं ऋषिदेवोऽभ्यभाषत २० भो भो महर्षे धर्मज्ञा किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्थानं किमर्थं वा तवाद्यमुनिपुंगव २१

९२ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

वन
अ०
॥८३॥

न.भा.टी.
॥७२॥

ऋषिरुवाच ॥ तपस्विनो धर्मपथे स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ किन्नपश्यसि मे ब्रह्मन्कराच्छाकरसंस्तुतम् १२२ यद्वृद्धासंप्रवृत्तो हं हर्षेण महतान्वितः ॥ तंप्रहस्या ब्रवी
द्वेवो ऋषिरागेण मोहितम् २३ अहंतु विस्मयं विप्रनगच्छामि ति पश्य माम् ॥ एवमुक्त्वानरश्रेष्ठ महादेवेन धीमता २४ अंगुल्यग्रेण गर्जेद्रस्वांगुष्ठस्ताडितोऽनघ ॥
ततो भस्मक्षताद्राजनिर्गतं हिमसन्निभम् २५ तद्दृष्ट्वा वीडितो राजन्समुनिः पादयोर्गतः ॥ नान्यद्देवात्परमेने रुद्रात्परतरं महत् २६ सुरासुरस्य जगतो गतिस्त्व
मसि शूलघृक् ॥ त्वया सर्वमिदं सृष्टं त्रैलोक्यं सचराचरम् २७ त्वमेव सर्वान् ग्रसासि पुनरेव युगक्षये ॥ देवैरपि न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया २८ त्वयि सर्वे प्रहृश्यंते सुराब्र
ह्मादयोऽनघ ॥ सर्वस्त्वमसि लोकानां कर्ता कारयिता चह २९ त्वत्प्रसादात्सुराः सर्वे मोदंतीहा कुतोभयाः ॥ एवंस्तुत्वामहादेव सृष्टिर्वचनमब्रवीत् १३० त्वत्प्रसादा
न्महादेव ततो मे न क्षरेत वै ॥ ततो देवः प्रहृष्टात्मा ब्रह्मर्षिर्मिदमब्रवीत् ३१ तपस्ते वर्धतां विप्रमत्प्रसादात्सहस्रधा ॥ आश्रमे चेहवत्स्यामित्वया सह महामुने ३२ स
प्तसारस्वते स्नात्वा अर्चयिष्यंति ये तु माम् ॥ न तेषां दुर्लभं किंचिदिह लोके परत्र च ३३ सारस्वतं च तेलोकं गमिष्यंति न संशयः ॥ एवमुक्त्वामहादेव स्तत्रैवांतरधी
यत् ३४ ततस्त्वौशनसं गच्छेत्त्रिपुरलोकेषु विश्रुतम् ॥ यत्र ब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोधनाः ३५ कार्तिकेयश्च भगवांस्त्रिसंध्यं किल भारत ॥ सान्निध्यमकरोत्रि
त्यं भार्गवप्रियकाम्यया ३६ कपालमोचनं तीर्थं सर्वपापप्रमोचनम् ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रसर्वपापैः प्रमुच्यते ३७ अग्नितीर्थं ततो गच्छेत्तत्र स्नात्वा नरर्षभ ॥ अ
ग्नि लोकमवाप्नोति कुलं चैव समुद्धरेत् ३८ विश्वामित्रस्य तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वा नरश्रेष्ठ ब्राह्मण्यमधिगच्छति ३९ ब्रह्मयोनिं समासाद्य शुचिः प्रयतमा
नसः ॥ तत्र स्नात्वा नरव्याघ्रब्रह्मलोकं प्रपद्यते १४० पुनात्यासप्तमं चैव कुलं नास्त्यत्र संशयः ॥ ततो गच्छेत्त राजेंद्र तीर्थं त्रैलोक्यविश्रुतम् ४१ पृथूदकमिति
ख्यातं कार्तिकेयस्य वै नृप ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ४२ अज्ञानाज्ज्ञानतो वापि स्त्रिया वा पुरुषेण वा ॥ यत्किंचिदशुभं कर्म कृतं मानुषबुद्धिना ४३ त
त्सर्वं नश्यते तत्र स्नातमात्रस्य भारत ॥ अश्वमेधफलं चास्य स्वर्गलोकं च गच्छति ४४ पुण्यमाहुः कुरुक्षेत्रं कुरुक्षेत्रात्सरस्वती ॥ सरस्वत्याश्च तीर्थानि तीर्थेष्वथ
पृथूदकम् ४५ उत्तमं सर्वतीर्थानां यस्य जेदात्मनस्तनुम् ॥ पृथूदके जप्यपरो नैव श्वो मरणं तपेत् ४६ गीतं सनत्कुमारेण व्यासेन च महात्मना ॥ एवं स नियतं राजत्र
भिगच्छेत्पृथूदकम् ४७ पृथूदका तीर्थं तमं नान्यतीर्थं कुरुद्रह ॥ तन्मेध्यं तत्पवित्रं च पावनं च न संशयः ४८ तत्र स्नात्वा दिवं यांति ये पि पापकृतो नराः ॥ पृथूद
के नरश्रेष्ठ एवमाहुर्मनीषिणः ४९ मधुसूतं च तत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन्सहस्रफलं लभेत् १५०

४३ । ४४ । ४५ पृथूदके जप्यपरो नैव श्वो मरणं पुनर्मरणं तपेत् । यद्वापुर्वेद्युरेव कृतजपं श्वोपि जीवितां तं मरणं तपेत् एकरात्रेणैव सर्वपापनिमोको भवतीत्यर्थः ४३ । ४७ । ४८ । ४९ । १५०

॥७२॥

ततो गच्छेत्त राजेंद्र तीर्थं मेध्यं यथाक्रमम् ॥ सरस्वत्या रुणायाश्च संगमं लोकविश्रुतम् १५१ त्रिरात्रोपोषितः स्नात्वा मुच्यते ब्रह्महत्यया ॥ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फ
लं विंदति मानवः ५२ आसप्तमं कुलं चैव पुनाति भरतर्षभ ॥ अर्धकीलं च तत्रैव तीर्थं कुरुकुलोद्ग्रह ५३ विप्राणामनुकंपार्थदभिणानिर्मितं पुरा ॥ व्रतोपनयनाभ्यां
चाप्युपवासेन वाऽप्युत ५४ क्रियामंत्रैश्च संयुक्तो ब्राह्मणः स्यान्न संशयः ॥ क्रियामंत्रविहीनोऽपि तत्र स्नात्वा नरर्षभ ॥ चीर्णव्रतो भवेद्विद्वानृष्टमेतत्पुरातनैः
५५ समुद्राश्च पिचत्वारः समानीताश्च दर्भिणा ॥ तेषु स्नातो नरश्रेष्ठ न दुर्गतिमवाप्नुयात् ५६ फलानि गोसहस्राणां चतुर्णां विंदते च सः ॥ ततो गच्छेत्त धर्मज्ञ तीर्थं श
तसहस्रकम् ५७ साहस्रकं च तत्रैव द्वे तीर्थे लोकविश्रुते ॥ उभयोर्हि नरः स्नात्वा गोसहस्रफलं लभेत् ५८ दानं वाऽप्युपवासो वा सहस्रगुणितं भवेत् ॥ ततो गच्छेत्त रा
जेंद्रेणु कार्तीर्थमुत्तमम् ५९ तीर्थोभिषेकं कुर्वीत पितृदेवार्चने रतः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा अग्निष्टोमफलं लभेत् १६० विमोचनमुपस्पृश्य जितमन्युर्जितेन्द्रियः ॥
प्रतिग्रहकृतैर्दोषैः सर्वैः सपरिमुच्यते ६१ ततः पंचवटीं गत्वा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ पुण्येन महता युक्तः सतां लोके महीयते ६२ यत्र योगेश्वरः स्थाणुः स्वयमेव वृषध्व
जः ॥ तमर्चयित्वा देवेशं मना देवसिद्धयति ६३ तैजसं वारुणं तीर्थं दीप्यमानं स्वतेजसा ॥ यत्र ब्रह्मादिभिर्देवैर्ऋषिभिश्च तपोधनैः ६४ सैनापत्येन देवानामभि
षिको गृहस्तदा ॥ तैजसस्य तु पूर्वेण कुरुतीर्थं कुरुद्रह ६५ कुरुतीर्थे नरः स्नात्वा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ सर्वपापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ६६ स्वर्गद्वारं ततो
गच्छेन्नियतो नियताशनः ॥ स्वर्गलोकमवाप्नोति ब्रह्मलोकं च गच्छति ६७ ततो गच्छेत्त नरकं तीर्थं सेवी नराधिप ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजन्सहस्रफलं लभेत् ६८ त
त्र ब्रह्मास्वयं नित्यं देवैः सह महीपते ॥ अन्वास्ते पुरुषव्याघ्रनारायणपुरोगमैः ६९ सान्निध्यं तत्र राजेंद्र रुद्रपत्न्याः कुरुद्रह ॥ अभिगम्य च तां देवीं न दुर्गतिमवाप्नु
यात् १७० तत्रैव च महाराज विश्वेश्वरमुमापतिम् ॥ अभिगम्य महादेवं मुच्यते सर्वकिल्बिषैः ७१ नारायणं चाभिगम्य पद्मनाभमरिंदम ॥ राजमानो महाराज विष्णु
लोकं च गच्छति ७२ तीर्थेषु सर्वदेवानां स्नातः स पुरुषर्षभ ॥ सर्वदुःखैः परित्यक्तो द्यात तेशाशिवन्नरः ७३ ततः स्वस्तिपुरं गच्छेत्तीर्थं सेवी नराधिप ॥ प्रदक्षिण
मुपावृत्य गोसहस्रफलं लभेत् ७४ पावनं तीर्थमासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥ अग्निष्टोमस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नोति भारत ७५ गंगाहृदश्च तत्रैव कूपश्च भरतर्षभ ॥ ति
स्रःकोट्यस्तु तीर्थानां तास्मिन्कूपे महीपते ७६ तत्र स्नात्वा नरो राजन्स्वर्गलोकं प्रपद्यते ॥ आपगानां नरः स्नात्वा अर्चयित्वा महेश्वरम् ७७ गाणपत्यमवाप्नोति कुलं
चैव समुद्धरेत् ॥ ततः स्थाणुवटं गच्छेत्त्रिपुरलोकेषु विश्रुतम् ७८ तत्र स्नात्वा स्थितो रात्रिं रुद्रलोकमवाप्नुयात् ॥ बदरीपाचनं गच्छेद्दक्षिणस्याश्रमं गतः १७९

२५

म.भा.टी.
॥७३॥

१८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१ सन्निरहत्यांकुक्षेत्रे अथवनामांतरंसन्निरहतीति ९२ तन्निरवृत्तिपृथिव्यामित्यादिना अत्रोपक्रमोपसंहारयोः
कुरुक्षेत्रमात्रपरत्वात्तदेवांगितीर्थांतराणितुफलवत्संनिधावफलतदंगमितित्यायेन तत्प्रासावंगमना नितिषामपिपृथक्फलश्रवणंतुगुणफलंन्यायेनज्ञेयं यथायोमांगानामपियमनियमादीनामहिं
साप्रतिष्ठादीनांतरसंनिधौवैरत्यागइत्यादि नापृथक्फलंस्मर्येततद्वदितिभावः ९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।१०१ पृथिव्यामिति नैमिषंनैमिषारण्येकृतंपुण्यंपृथिव्यामे
बदरीभक्षयेत्त्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ सम्यग्द्वादशवर्षाणिबदरीभक्षयेत्तुयः १८० त्रिरात्रोपोषितस्तेनभवेत्तुल्योनराधिप ॥ रुद्रमार्गसमासाद्यतीर्थसेवीनराधिप
८१ अहोरात्रोपवासेनशक्रलोकेमहीयते ॥ एकरात्रसमासाद्यएकरात्रोपोषितोनरः ८२ नियतःसत्यवादीचब्रह्मलोकेमहीयते ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रतीर्थत्रैलोक्यवि
श्रुतम् ८३ आदित्यस्याश्रमोयत्रतेजोराशेर्महात्मनः ॥ तस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वापूजयित्वाविभावसुम् ८४ आदित्यलोकं ब्रजतिकुलं चैवसमुद्धरेत् ॥ सोमती
र्थेनरःस्नात्वातीर्थसेवीनराधिप ८५ सोमलोकमवाप्नोतिनरोनास्त्यत्रसंशयः ॥ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञदधीचस्यमहात्मनः ८६ तीर्थपुण्यतमंराजन्पावनंलोकवि
श्रुतम् ॥ यत्रसारस्वतोयातःसोऽगिरास्तपसोनिधिः ८७ तस्मिंस्तीर्थेनरःस्नात्वावाजिमेधफलंलभेत् ॥ सारस्वतीं गतिं चैवलभतेनात्रसंशयः ८८ ततःक
न्याश्रमंगच्छेन्नियतो ब्रह्मचर्यवान् ॥ त्रिरात्रोपोषितोराजन्नियतो नियताशनः ८९ लभेत्कन्याशतं दिव्यं स्वर्गलोकं च गच्छति ॥ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञतीर्थसन्निरह
तीमपि १९० तत्रब्रह्मादयो देवाऋषयश्चतपोधनाः ॥ मासिमासिसमायांतिपुण्येन महतान्विताः ११ सन्निरहत्यामुपस्पृश्यराहुग्रस्ते दिवाकरे ॥ अश्वमेधशतं
तेन तत्रेष्टं शाश्वतं भवेत् १२ पृथिव्यां यानि तीर्थानि अंतरिक्षचराणि च ॥ नद्यो ह्यदास्तडागाश्च सर्वप्रस्रवणानि च १३ उदपानानि वाप्यश्वतीर्थान्यायतनानि
च ॥ निःसंशयममावास्यां समेष्यंति नराधिप १४ मासिमासिनख्याग्रमन्निरहत्यां न संशयः ॥ तीर्थसन्निरहना देवसन्निरहत्येति विश्रुता १५ तत्र स्नात्वा च पीत्वा च
स्वर्गलोके महीयते ॥ अमावास्यां तु तत्रैव राहुग्रस्ते दिवाकरे १६ यः श्राद्धं कुरुते मर्त्यस्तस्य पुण्यफलं शृणु ॥ अश्वमेधसहस्रस्य सम्यगिष्टस्य यत्फलम् १७ स्नात
एव समाप्नोति त्वाश्राद्धं च मानवः ॥ यत्किंचिद्दुष्कृतं कर्म स्त्रियावापुरुषेण वा १८ स्नातमात्रस्य तत्सर्वं नश्यते नात्र संशयः ॥ पञ्चवर्णेन यानेन ब्रह्मं लोकं प्रपद्यते
१९ अभिवाद्य ततो यक्षद्वारपालं च कुक्कुम् ॥ कोटितीर्थमुपस्पृश्य लभेद्बहुसुवर्णकम् २०० मंगान् हृदयतत्रैव तीर्थं भरतसत्तम ॥ तत्र स्नायति धर्मज्ञ ब्रह्माचारी
समाहितः १ राजसूयाश्वमेधाम्यां फलं विदति मानवः ॥ पृथिव्यां नैमिषं तीर्थं मत्स्त्रिक्षे च पुष्करम् २०२ त्रयाणामपि लोकानां कुरुक्षेत्रं विशिष्यते ॥ पां
सवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ३

वसंतिसंपत्तिसर्वभौमादिपदप्राप्तिहेतुरित्यर्थः अंतरिक्षे सूर्यचंद्रादिमार्गे नक्षत्रादिचक्रे पुष्करं प्रापयतीत्यर्थः १०२ त्रयाणां भिन्नादिलोकेन सह त्रयाणामुपरि ब्रह्मलोके कुरुक्षेत्रसेवीकममुक्तिस्थानं
प्राप्नोतीत्यर्थः । नयंति परमांगतिमिति मुक्तिफलदर्शकवाक्यशेषात् अत्र कुरुक्षेत्रपदेन काश्चैव । 'काशीश्वरस्य तीर्थे पुत्रात्वा भरतसत्तम ॥ सर्वव्याधि विनिर्मुक्तो ब्रह्मलोके महीयते' इत्यनेन समा
नार्थत्वात् । तथा च पाठकमादर्थकमस्य बलवत्त्वात् 'पृथिव्यां नैमिषं पुण्यं अंतरिक्षे च पुष्करम्' इत्यतः परं 'ये वसंतिकुरुक्षेत्रे ते वसंति त्रिविष्टपे' इत्ययं ग्रंथो द्रष्टव्यः । अन्यथा तृतीयलोकस्यानुके ल्याणा

वन०
अ०
॥८३॥

॥७३॥

मित्यसंगतं स्यात् । त्रिविष्टपे इत्यध्याहारेण वा वाक्यपूरणं स्यात् तच्चायुक्तं श्रीतार्थसंभवे दर्शिता चाविमुक्तेऽपि कुरुक्षेत्रपदस्य श्रीतीरुत्तरिविमुक्तं कुरुक्षेत्रमिति जाबालोपनिषदि । नचोपक्रमोपसं
हारैकरूप्येण प्रासिद्धकुरुक्षेत्रस्य प्राकराणिकत्वेन तीर्थांतरवद्वाराणस्यास्तत्प्रकरणपठितत्वात्तदंगत्वं स्यादिति वाच्यं प्रकरणाहिंगस्य बलाय स्त्वात् तथाहि । 'ते वसंति त्रिविष्टपे स्वर्गलोके महीयते'
इत्यादि वाक्यशेषात्स्वर्गप्राप्तिरेव कुरुक्षेत्रफलमवगम्यते न चात्र त्र्यं त्रिविष्टपादि पदं ब्रह्मलोकपरं कर्तुं शक्यं ब्रह्मवेदी कुरुक्षेत्रमिति वाक्यशेषविरोधात् तत्र च वेदीशब्देन तस्य कर्मभूमित्वावगमात्
'तेषां कुरुक्षेत्रं वेदिरासीत्' इति तैत्तिरीयकब्राह्मणात् । 'तेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमास' इति शतपथश्रुतेश्च । नच कर्मभूमौ विद्याफलप्रदत्वं युज्यते । कर्मणापि तृलोको विद्यया देवलोक इति । तयोः फलभेद
श्रवणात् पितृलोकः स्वर्गलोकः 'देवलोको ब्रह्मलोकः वाराणस्यास्तु ज्ञानभूमिस्त्वं सर्वश्रुतिस्मृतिप्रसिद्धं इतदेवात्र । 'पांसवोऽपि कुरुक्षेत्राद्वायुना समुदीरिताः ॥ अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमांगतिं'
इति प्रदर्श्य दक्षिणेन सरस्वत्या उत्तरेण दृषद्वर्ती ये वसंतिकुरुक्षेत्रे ते वसंति त्रिविष्टपे' इत्यनंतरश्लोकेन प्रासिद्धकुरुक्षेत्रफलं प्रदर्श्यते न चैतदेव पूर्वश्लोकेन स्तूयत इति वाच्यं श्रुतिस्मृतिप्रसिद्धिबलात्तस्य
अपि दुष्कृतकर्माणं नयंति परमांगतिम् ॥ दक्षिणेन सरस्वत्या उत्तरेण दृषद्वर्तीम् २०४ ये वसंतिकुरुक्षेत्रे ते वसंति त्रिविष्टपे ॥ कुरुक्षेत्रे गमिष्यामि कुरुक्षेत्रे वसाम्य
हम् ९ अप्येकां वाचमुत्सृज्य सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ब्रह्मवेदी कुरुक्षेत्रं पुण्यं ब्रह्मर्षिसेवितम् ६ तस्मिन् वसंतिये मर्त्या न तेशोच्याः कथंचन ७ तरं तु कारं तु कयो र्यं तरं
रामहृदानां च मचकुस्य च ॥ एतत्कुरुक्षेत्रसमंतपंचकंपितामहस्योत्तरवेदिरुच्यते २०८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि पुत्रस्त्यतीर्थ
यात्रायां त्र्यंशो तितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ पुलस्त्य उवाच ॥ ततो गच्छेन्महाराज धर्मतीर्थमनुत्तमम् ॥ यत्र धर्मो महाभागस्तत्तत्रानुत्तमंतपः १ तेन तीर्थं कृतं
पुण्यं स्वेन नाम्ना च विश्रुतम् ॥ तत्र स्नात्वा नरो राजधर्मशीलः समाहितः २ आसत्तमं कुलं चैव पुनीतेनात्र संशयः ॥ ततो गच्छेतराजेंद्रज्ञानपावनमुत्तमम् ३ अग्निष्टो
ममवाप्नोति मुनि लोकं च गच्छति ॥ सौगंधिकवनं राजस्ततो गच्छेत्तमानवः ४ तत्र ब्रह्मादयो देवाऋषयश्च तपोधनाः ॥ सिद्धचारणगंधर्वाः किन्नराश्च महोरगाः ५
तद्वनं प्रविशन्नेव सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ ततश्चापिसरिच्छ्रेष्ठानदीनामुत्तमानदी ६ म्लक्षादेवी स्मृताराजन्पुण्या देवी सरस्वती ॥ तत्राभिषेकं कुर्वीत वल्मीकात्रिः
सृतेजले ७ अर्चयित्वा पितृन् देवानश्च मेधफलं लभेत् ॥ ईशानाद्युषितं नाम तत्र तीर्थं सुदुर्लभम् ८

भूतार्थवादस्वे संभवत्यभूतार्थवादत्वोपगमस्यायोगात् बाल्मीकीये भोजोपायेषु । 'छायासूचीतापसूचीमुख्यसूचीति च त्रिकं ॥ त्रिकोणं तपसापूतं वाराणस्याः समं कृतम् ॥ गतास्तेनात्रिकोणेन वेदे
चिदिह जंतवः ॥ वायवः पांसवो वाऽपि तेऽपि मुक्तिपरांगताः' इति भृंग्यंतरेण पूर्वश्लोकार्थस्य प्रत्यभिज्ञानात् तथा च यद्यपि काश्याः कुरुक्षेत्रांगत्वं प्रकरणात्प्रसक्तं तथापि योग्यतया फलतारतम्यलिगात्र
तत्संभवतिसान्निध्यानुपरस्परकारुणादिकमुत्थाप्यतीर्थांतरशेषीभूतस्यापि कुरुक्षेत्रस्य काशीक्षेत्रत्वं ज्ञेयम् । तथा च वाक्यात् दुर्बलोऽपि संनिधिरानर्थक्यप्रतिहतानां विपरीतं बलाबलमिति न्याये
न बलतवया स्वर्गलोके महीयते इति वाक्यावगतमपि कुरुक्षेत्रफलं तिरोधाय प्रतिष्ठति 'हवैयपतारात्रीरुपयति' इत्यादौ रात्रिसत्रस्य प्रतिष्ठाशोषिता भिवसासवोऽपि कुरुक्षेत्र इत्यर्थवादेन मुक्तिफलशे
षितामिमुक्तसंज्ञस्य कुरुक्षेत्रस्य व्यवस्थापयन्सहेकवाक्यतांगत्वात् प्रासिद्धकुरुक्षेत्रस्याविमुक्तशेषतांगमयति । तथा च यं पांसवोऽपीत्यादि श्लोकद्वयार्थः ये परमगतिपदां काशीं गंतुमिच्छंति ते कुरुक्षेत्रे
वसेयुरिति । ते वसंति त्रिविष्टपे इति तु योगांगफलवद्गुणफलमिति प्रागुक्तं न विस्मर्यं तस्मिन् जंसे पांतीर्थानां कुरुक्षेत्रमापकत्वं कुरुक्षेत्रस्य तु काशीमापकत्वाभिति २०५ । ४ । ५ । ६
७ ॥ २०८ ॥ इत्यारण्यके प० नेलकंठीये भारतभाष्ये दीप्यंशो तितमोऽध्यायः ॥ ८३ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

षट्सुशम्यानिपातेषुवल्मीकादितिनिश्चयः ॥ कपिलानांसहस्रं चवाजिमेघं च विंदति ९ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रदृष्टमेतत्पुरातने ॥ सुगंधांशतकुंभांचपंचयक्षांच
भारत १० अभिगम्यनरश्रेष्ठस्वर्गलोकेमहीयते ॥ त्रिशूलखातंतत्रैवतीर्थमासाद्यभारत ११ तत्राभिषेकंकुर्वीतपितृदेवार्चनेरतः ॥ गाणपत्यंचलभतेदेहं
क्त्वानसंशयः १२ ततो गच्छेतराजेंद्रदेव्याः स्थानंसुदुर्लभम् ॥ शाकंभरीतिविख्यातात्रिषुलोकेषुविश्रुता १३ दिव्यं वर्षसहस्रं हिशाकेन किल सुव्रता ॥ आहा
रं साकृतवतीमासिमासिनराधिप १४ ऋषयोऽभ्यागतास्तत्रेदेव्याभक्त्यातपोधनाः ॥ आतिथ्यंचकृतं तेषां शाकेन किल भारत १५ ततः शाकंभरीत्येव नाम त
स्याः प्रतिष्ठितम् ॥ शाकंभरीसमासाद्य ब्रह्मचारीसमाहितः १६ त्रिरात्रमुषितः शाकंभक्षयित्वानरः शुचिः ॥ शाकाहारस्य यत्किंचित् वर्षैर्द्वादशभिः कृतम् १७
तत्फलं तस्य भवति देव्या इच्छं देन भारत ॥ ततो गच्छेत्सुवर्णाख्यं त्रिषुलोकेषु विश्रुतम् १८ तत्र विष्णुः प्रसादार्थं रुद्रमाराधयत्पुरा ॥ वरांश्च सुबहून् लभे देवतेषु सुदुर्ल
भान् १९ उक्तश्च त्रिपुरघ्नपरितुष्टेन भारत ॥ अपि च त्वंप्रियतरो लोके कृष्णभविष्यसि २० त्वन्मुखं च जगत्सर्वं भविष्यति न संशयः ॥ तत्राभिगम्यराजेंद्रपूजयि
त्वाष्टषध्वजम् २१ अश्वमेधमवाप्नोति गाणपत्यंच विंदति ॥ धूमावती ततो गच्छेत्त्रिरात्रोपोषितो नरः २२ मनसा प्रार्थितान् कामान् लभते नात्र संशयः ॥ देव्यास्तु दाक्षि
णार्धेन रथावर्तोनराधिप २३ तत्रारोहेत धर्मज्ञश्च हधानोजितेन्द्रियः ॥ महादेवप्रसादाद्दिगच्छेत्परमांगतिम् २४ प्रदक्षिणमुपावृत्त्य गच्छेत् भरतर्षभ ॥ धारां नाम
महाप्राज्ञः सर्वपापप्रमोचनीम् २५ तत्रस्नात्वानरव्याघ्रनशोचति नराधिप ॥ ततो गच्छेत् धर्मज्ञानमस्कृत्य महागिरिम् २६ स्वर्गद्वारेण यत्तुल्यं गंगाद्वारं न संश
यः ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीतकोटितीर्थे समाहितः २७ पुंडरीकमवाप्नोति कुलंचैव समुद्धरेत् ॥ उप्यैकारजनीं तत्र गोसहस्रफलं लभेत् २८ सप्तगंगेत्रिगंगेच शक्रवर्ते च
तर्पयन् ॥ देवान्पितृंश्च विधिवत्पुण्यलोके महीयते २९ ततः कनखले स्नात्वा त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ३० कपिलावटं त
तो गच्छेत्तीर्थसेवी नराधिप ॥ उपोष्य रजनीं तत्र गोसहस्रफलं लभेत् ३१ नागराजस्य राजेंद्रकपिलस्य महात्मनः ॥ तीर्थं कुरुवर श्रेष्ठ सर्वलोकेषु विश्रुतम् ३२ तत्रा
भिषेकंकुर्वीत नागतीर्थे नराधिप ॥ कपिलानांसहस्रस्य फलं विंदति मानवः ३३ ततो ललितकंगच्छेत्शांतनोस्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्रस्नात्वानरो राजद्रुर्ग
तिमवाप्नुयात् ३४ गंगायमुनयोर्मध्ये स्नातियः संगमे नरः ॥ दशाश्वमेधानाप्नोति कुलंचैव समुद्धरेत् ३५ ततो गच्छेत्तराजेंद्रसुगंधं लोकविश्रुतम् ॥ सर्व
पापविशुद्धात्मा ब्रह्मलोके महीयते ३६

१४ । १५ । १६ । १७ छंदेन इच्छया १८ । १९ । २० त्वन्मुखं त्वरप्रधानम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ ओशनसीगतिं शुक्रत्वम् ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०
रुद्रावर्तं ततो गच्छेत्तीर्थसेवी नराधिप ॥ तत्रस्नात्वानरो राजमस्वर्गलोके च गच्छति ३७ गंगायाम् नरश्रेष्ठ सरस्वत्याश्च संगमे ॥ स्नात्वाऽश्वमेधं प्राप्नोति स्वर्ग
लोकं च गच्छति ३८ भद्रकर्णेश्वरं गत्वा देवमर्चयथाविधि ॥ नदुर्गतिमवाप्नोति नाकपृष्ठे च पूज्यते ३९ ततः कुब्जाग्रं गच्छेत्तीर्थसेवी नराधिप ॥ गोसहस्रमवा
प्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ४० अरुंधतीवटं गच्छेत्तीर्थसेवी नराधिप ॥ सामुद्रकमुपस्पृश्य ब्रह्मचारी समाहितः ४१ अश्वमेधमवाप्नोति त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥
गोसहस्रफलं विद्यात्कुलंचैव समुद्धरेत् ४२ ब्रह्मावर्तं ततो गच्छेत् ब्रह्मचारी समाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति सोमलोकं च गच्छति ४३ यमुनाप्रभवं गत्वा समुपस्पृश्य
यामुनम् ॥ अश्वमेधफलं लब्ध्वा स्वर्गलोके महीयते ४४ दर्वीसंक्रमणं प्राप्य तीर्थं त्रैलोक्यपूजितम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ४५ सिंधोश्च प्र
भवं गत्वा सिद्धगंधर्वसेवितम् ॥ तत्रोष्य रजनीः पंचविदेद्रुसुवर्णकम् ४६ अथ वेदीसमासाद्य नरः परमदुर्गमाम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति स्वर्गलोकं च गच्छति ४७
ऋषिकुल्यां समासाद्य वासिष्ठं चैव भारत ॥ वासिष्ठोसमतिक्रम्य सर्ववर्णाद्भिजातयः ४८ ऋषिकुल्यां समासाद्य नरः स्नात्वा विकल्पः ॥ देवान्पितृंश्चार्चयित्वा
ऋषिलोकं प्रपद्यते ४९ यदि तत्र वसेन्मासं शाकाहारो नराधिप ॥ भृगुतुंगं समासाद्य वाजिमेघफलं लभेत् ५० गत्वा वीरप्रमोक्षं च सर्वपापैः प्रमुच्यते ॥ कृत्तिकाप्रध
योश्चैव तीर्थमासाद्य भारत ५१ अग्निष्टोमातिरात्राभ्यां फलमाप्नोति मानवः ॥ तत्रसंध्यां समासाद्य विद्यातीर्थमनुत्तमम् ५२ उपस्पृश्य चैव विद्यायत्र तत्रोपप
द्यते ॥ महाश्रमेवसेद्रात्रिसर्वपापप्रमोचने ५३ एककालं निराहारो लोकानावसते शुभान् ॥ षष्ठकालोपवासेन मासमुप्यमहालये ५४ सर्वपापविशुद्धात्मा विदेद्रु
सुवर्णकम् ॥ दशापरान्दशपूर्वात्रानुद्धरेत्कुलम् ५५ अथ वेत्सिकां गत्वा पितामहनिषेविताम् ॥ अश्वमेधमवाप्नोति गच्छेद्दौशनसीगतिम् ५६ अथ सुंदारि
कातीर्थं प्राप्य सिद्धनिषेवितम् ॥ रूपस्य भागी भवति दृष्टमेतत्पुरातनैः ५७ ततो वैब्राह्मणीं गत्वा ब्रह्मचारी जितेन्द्रियः ॥ पञ्चवर्णेन यानेन ब्रह्मलोकं प्रपद्यते ५८ तत
स्तुनैमिषं गच्छेत्पुण्यां सिद्धनिषेवितम् ॥ तत्र नित्यं निवसति ब्रह्मादेवगणैः सह ५९ नैमिषं मृगयाणस्य पापस्यार्धं प्रणश्यति ॥ प्रविष्टमात्रस्तु नरः सर्वपापैः प्रमु
च्यते ६० तत्रमासं वसेद्दीरो नैमिषे तीर्थतत्परः ॥ पृथिव्यां यानि तीर्थानि तानि तीर्थानि नैमिषे ६१ कृताभिषेकस्तत्रैव नियतो नियताशनः ॥ गवांमेधस्य यज्ञस्य
फलं प्राप्नोति भारत ६२ पुनात्यासप्तमंचैव कुलं भरतसत्तम ॥ यस्त्यजेन्नैमिषे प्राणानुपवासपरायणः ६३ समो देत्सर्वलोकेषु एवमाहुर्मनीषिणः ॥ नित्यं मेघं
च पुण्यंच नैमिषं नृपसत्तम ६४ गंगोद्भेदं समासाद्य त्रिरात्रोपोषितो नरः ॥ वाजपेयमवाप्नोति ब्रह्मभूतो भवेत्सदा ६५ सरस्वतीसमासाद्य तर्पयेत्पितृदेवताः ॥
सारस्वतेषु लोकेषु मोदते नात्र संशयः ६६ ततश्च बाहुदां गच्छेत् ब्रह्मचारी समाहितः ॥ तत्रोष्य रजनीमेकां स्वर्गलोके महीयते ६७ देवसत्रस्य यज्ञस्य फलं प्राप्नो
तिकौरव ॥ ततः क्षीरवतीं गच्छेत्पुण्यां पुण्यतैर्हृताम् ६८

वन
अ०
॥८४॥

न.मा.टी.
॥७५॥

पितृदेवार्चनपरोवाजपेयमावाप्नुयात् ॥ विमलाशोकमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ६९ तत्रोप्यरजनीमेकांस्वर्गलोकेमहीयते ॥ गोप्रतारंततोगच्छेत्सरस्वास्ती
 र्थमुत्तमम् ७० यत्ररामोगतःस्वर्गसभृत्यबलवाहनः ॥ देहंत्यक्त्वामहाराजतस्यतीर्थस्यतेजसा ७१ रामस्यचप्रसादेनव्यवसायाच्चभारत ॥ तस्मिंस्तीर्थेनरः
 स्नात्वागोप्रतारेनराधिप ७२ सर्वपापविशुद्धात्मास्वर्गलोकेमहीयते ॥ रामतीर्थेनरःस्नात्वागोमत्यांकुरुनंदन ७३ अश्वमेधमवाप्नोतिपुनातिचकुलंनरः ॥
 शतसाहस्रकंतीर्थंतत्रैवभरतर्षभ ७४ तत्रोपस्पर्शनं कृत्वानियतोनियताशनः ॥ गोसहस्रफलंपुण्यंप्राप्नोतिभरतर्षभ ७५ ततोगच्छेतराजेंद्रमर्तस्थानमनुत्त
 मम् ॥ अश्वमेधस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ७६ कोटितीर्थेनरःस्नात्वाअर्चयित्वागुहंनृप ॥ गोसहस्रफलंविद्यातेजस्वीचभवेन्नरः ७७ ततोवाराणसीगत्वा
 अर्चयित्वावृषध्वजम् ॥ कपिलाहृदेनरःस्नात्वा राजसूयमवाप्नुयात् ७८ अविमुक्तं समासाद्यतीर्थसेवीकुरुद्वह ॥ दर्शनाद्देवदेवस्यमुच्यतेब्रह्महृत्यया ७९ प्राणा
 नुत्सृज्यतत्रैवमोक्षंप्राप्नोतिमानवः ॥ मार्कंडेयस्यराजेंद्रतीर्थमासाद्यदुर्लभम् ८० गोमतीगंगयोश्चैवसंगमेलोकविश्रुते ॥ अग्निष्टोममवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत्
 ८१ ततोगयांसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ८२ तत्राक्षयवटोनामात्रिपुलोकेषुविश्रुतः ॥ तत्रदत्तंपितृभ्यस्तुभवत्यक्षय
 मुच्यते ८३ महानद्यामुपस्पृश्यतर्पयेत्पितृदेवताः ॥ अक्षयान्प्राप्नुयात्लोकान्कुलंचैवसमुद्धरेत् ८४ ततोब्रह्मसरोगत्वाधर्मारण्योपशोभितम् ॥ ब्रह्मलोकम
 वाप्नोतिप्रभातामेवशर्वरीम् ८५ ब्रह्मणातत्रसरसियूपश्रेष्ठःसमुच्छ्रितः ॥ यूपंप्रदक्षिणीकृत्वावाजपेयफलंलभेत् ८६ ततोगच्छेतराजेंद्रधेनुकंलोकविश्रुतम् ॥
 एकरात्रोषितोराजनप्रयच्छेत्तिलधेनुकाम् ८७ सर्वपापविशुद्धात्मासोमलोकंजन्तुवम् ॥ तत्रचिह्नमहद्राजत्रयापिसुमहदृशम् ८८ कपिलायाःसवत्सायाश्चरं
 त्याःपर्वतेकृतम् ॥ सवत्सायाःपदानिस्मदृश्यंतेऽद्यापिभारत ८९ तेषूपस्पृश्यराजेंद्रपदेषुनृपसत्तम ॥ यत्किंचिदशुभंकर्मतत्प्रणश्यतिभारत ९० ततोऽष्ट
 वटंगच्छेत्स्थानं देवस्यधीमतः ॥ स्नायीतभस्मनातत्रअभिगम्यवृषध्वजम् ९१ ब्राह्मणेनभवेच्चोर्णव्रतंद्वादशवार्षिकम् ॥ इतरेषांतुवर्णानांसर्वपापंप्रग
 श्यति ९२ उद्यंतंचततोगच्छेत्पर्वतंगीतनादितम् ॥ सावित्र्यास्तुपदंतत्रदृश्यतेभरतर्षभ ९३ तत्रसंध्यामुपासीतब्राह्मणःसंशितव्रतः ॥ तेनह्युपास्ताभव
 तिसंध्याद्वादशवार्षिकी ९४ योनिद्वारंचतत्रैवविश्रुतंभरतर्षभ ॥ तत्राभिगम्यमुच्येतपुरुषोयोनिंकटात् ९५ कृष्णशुक्लाबुभौपक्षौगयायांशोवसेन्नरः ॥ पुना
 त्यासप्तमंराजनकुलंनस्त्यत्रसंशयः ९६ एष्टव्याबहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांवजेत् ॥ यजेतवाऽश्वमेधेननीलंवावृषमुत्सजेत् ९७

६९ | ७० | ७१ | व्यवसायाग्निश्चयात् ७२ | ७३ | ७४ | ५५ | ७६ | ७७ | ७८ | ७९ | ८० | ८१ | ८३ | ८४ | ८५ | ८६ | ८७ | ८८ | ८९ | ९० | ९१ | ९२ | ९३ | ९४ | ९५ | ९६ | ९७

॥७५॥

९८ | ९९ | १०० | १०१ | २ | ३ | नित्यकंनैवेद्यं नैस्वकंचतदेव ५ | ६ | ७ | ८ | ९ | १० | ११ | १२ | १३ | १४ | १५ | १६ | १७ | १८ | १९ | २० | २१ | २२ | २३
 ततःफलमुंवेद्राजंस्तार्थसेवीनराधिप ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिसिद्धिचमहतीव्रजेत् ९८ ततोगच्छेतराजेंद्रधर्मप्रस्थंसमाहितः ॥ तत्रधर्मोमहाराजनित्यमास्ते
 युधिष्ठिर ९९ तत्रकूपोदकं कृत्वातेनस्नातःशुचिस्तथा ॥ पितृन्देवांस्तुसंतर्प्यमुक्तपापोदिवंजयेत् १०० मतंगस्याश्रमस्तत्रमहर्षेर्भावितात्मनः ॥ तंप्रवि
 श्याश्रमंश्रीमच्छ्लमशोकविनाशनम् १०१ गवामयनयज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ॥ धर्मतत्राभिसंस्पृश्यवाजिमेधमवाप्नुयात् २ ततोगच्छेतराजेंद्रब्रह्मस्थानम
 नुत्तमम् ॥ तत्राभिगम्यराजेंद्रब्रह्माणंपुरुषर्षभ ३ राजसूयाश्वमेधाभ्यांफलंविदितंमानवः ॥ ततोराजगृहंगच्छेतीर्थसेवीनराधिप ४ उपस्पृश्यततस्तत्रकक्षी
 वानिवमोदते ॥ यक्षिण्यानैत्यकंतत्रप्राश्रीतपुरुषःशुचिः ५ यक्षिण्यास्तुप्रसादेनमुच्यतेब्रह्महृत्यया ॥ मणिनागंततोगत्वागोसहस्रफलंलभेत् ६ तैर्थिकंमुंज
 तेयस्तुमणिनागस्यभारत ॥ दष्टस्याशीविषेणापिनतस्यक्रमतेविषम् ७ तत्रोप्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ॥ ततोगच्छेत्ब्रह्मर्षेर्गौतमस्यवनंप्रियम् ८
 अहल्यायाहृदेस्नात्वाव्रजेत्परमांगतिम् ॥ अभिगत्वाऽऽश्रमंराजन्विदतेश्रियमात्मनः ९ तत्रोदपानंधर्मज्ञत्रिपुलोकेषुविश्रुतम् ॥ तत्राभिषेकं कृत्वातुवाजिमेधम
 वाप्नुयात् ११० जनकस्यतुराजर्षेःकूपस्त्रिदशपूजितः ॥ तत्राभिषेकं कृत्वातुविष्णुलोकमवाप्नुयात् ११ ततोविनशनंगच्छेत्सर्वपापप्रमोचनम् ॥ वाजपेयमवा
 प्नोतिसोमलोकंचगच्छति १२ गंडर्कीतुसमासाद्यसर्वतीर्थजलोद्भवां ॥ वाजपेयमवाप्नोतिसूर्यलोकंचगच्छति १३ ततोविशल्यामासाद्यनर्दीत्रैलोक्यविश्रुताम् ॥
 अग्निष्टोममवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति १४ ततोऽधिवंगंधर्मज्ञसमाविश्यतपोवनम् ॥ गुह्यकेषुमहाराजमोदतेनात्रसंशयः १५ कंपनांतुसमासाद्यनर्दीसिद्धनि
 पेविताम् ॥ पुंडरीकमवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति १६ अथमाहेश्वरींधारांसमासाद्यधराधिप ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् १७ दिवोकसांपुष्करिणींस
 मासाद्यनराधिप ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिवाजिमेधंचविदति १८ अथसोमपदंगच्छेद्ब्रह्मचारीसमाहितः ॥ माहेश्वरपदेस्नात्वावाजिमेधफलंलभेत् १९ तत्रकोटीतु
 तीर्थानांविश्रुताभरतर्षभ ॥ कूर्मरूपेणराजेंद्रह्यसुरेणदुरात्मना १२० हियमाणाहृताराजनविष्णुनाप्रभविष्णुना ॥ तत्राभिषेकंकुर्वीततर्थिकाटेचांयुधिष्ठि
 र २१ पुंडरीकमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ ततोगच्छेतराजेंद्रस्थानंनारायणस्यच २२ सदासन्निहितोयत्रविष्णुर्वसतिभारत ॥ यत्रब्रह्मादयोदेवाऋष
 यश्चतपोधनाः २३ आदित्यावसवोरुद्राजनार्दनमुपासते ॥ शालग्रामइतिख्यातोविष्णुरहुतकर्मकः २४ अभिगम्यत्रिलोकेशंवरदंविष्णुमव्ययम् ॥ अश्वमे
 धमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति २५ तत्रोपदानंधर्मज्ञसर्वपापप्रमोचनम् ॥ समुद्रास्तत्रचत्वारःकूपेसंनिहिताःसदा २६ तत्रोपस्पृश्यराजेंद्रनदुर्गतिम
 वाप्नुयात् ॥ अभिगम्यमहादेवंवरदंरुद्रमव्ययम् १२७

२४ | २५ | २६ | १२७

२६

१२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

विराजतियथासोमोमेघैर्मुक्तोनराधिप ॥ जातिस्मरमुपस्पृश्यशुचिःप्रयतमानसः १२८ जातिस्मरत्वमाप्नोतिस्नात्वातत्रनसंशयः ॥ माहेश्वरपुरंगत्वाजर्चयि
त्वावृषध्वजम् २९ ईप्सिताल्लभतेकामानुपवासान्नसंशयः ॥ ततस्तुवामनंगत्वासर्वपापप्रमोचनम् १३० अभिगम्यहरिदेवंनदुर्गतिमवाप्नुयात् ॥ कुशिकस्या
श्रमंगच्छेत्सर्वपापप्रमोचनम् ३१ कौशिकीतत्रगच्छेतमहापापप्रणाशिनी ॥ राजसूयस्ययज्ञस्यफलंप्राप्नोतिमानवः ३२ ततोगच्छेत्तराजेंद्रचंपकारण्यमुत्त
मम् ॥ तत्रोष्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ३३ अथजेष्ठिलमासाद्यतीर्थपरमदुर्लभम् ॥ तत्रोष्यरजनीमेकांगोसहस्रफलंलभेत् ३४ तत्रविश्वेश्वरंदृष्ट्वादेव्या
सहमहाद्युतिं ॥ मित्रावरुणयोर्लोकानाप्नोतिपुरुषर्षभ ३५ त्रिरात्रोपोषितस्तत्रअग्निष्टोमफलंलभेत् ॥ कन्यासंवेद्यमासाद्यनियतोनियताशनः ३६ मनोःप्र
जापतेर्लोकानाप्नोतिपुरुषर्षभ ॥ कन्यायांयेप्रयच्छंतिदानमण्वपिभारत ३७ तदक्षय्यमितिप्राहुर्ऋषयःसंशितव्रताः ॥ ततोनिर्वीरमासाद्यत्रिपुलोकेषुविश्रुतम्
३८ अश्वमेधमवाप्नोतिविष्णुलोकंचगच्छति ॥ येतुदानंप्रयच्छंतिनिर्वीरासंगमेनराः ३९ तेषांतिनरशार्दूलशकलोकमनामयम् ॥ तत्राश्रमोवासिष्ठस्यात्रिपुलोके
षुविश्रुतः १४० तत्राभिषेकंकुर्वाणोवाजपेयमवाप्नुयात् ॥ देवकूटंसमासाद्यब्रह्मर्षिगणसेवितम् ४१ अश्वमेधमवाप्नोतिकुलंचैवसमुद्धरेत् ॥ ततोगच्छेत्तराजेंद्रकौ
शिकस्यमुनेर्हृदम् ४२ यत्रसिद्धिंपरांप्राप्तोविश्वामित्रोऽथकौशिकः ॥ तत्रमासंवेद्यीरकौशिक्यांभरतर्षभ ४३ अश्वमेधस्ययत्पुण्यंतन्मासेनाधिगच्छति ॥
सर्वतीर्थवरेचैवयोवसेतमहाहृदे ४४ नदुर्गतिमवाप्नोतिविद्याद्रुसुवर्णकम् ॥ कुमारमभिगम्याथवीराश्रमनिवासिनम् ४५ अश्वमेधमवाप्नोतिनरोनास्त्यत्रसंश
यः ॥ अग्निधारांसमासाद्यत्रिपुलोकेषुविश्रुतां ४६ तत्राभिषेकंकुर्वाणोह्यग्निष्टोममवाप्नुयात् ॥ अभिगम्यमहादेवंवरदंविष्णुमव्ययम् ४७ पितामहसरोगत्वाशै
लराजसमीपतः ॥ तत्राभिषेकंकुर्वाणोह्यग्निष्टोममवाप्नुयात् ४८ पितामहस्यसरसःप्रभुतालोकपावनी ॥ कुमारधारातत्रैवत्रिपुलोकेषुविश्रुता ४९ यत्रस्नात्वा
कृतार्थोऽस्मीत्यात्मानमवगच्छति ॥ षष्ठकालोपवासेनमुच्यतेब्रह्महृत्या १५० ततोगच्छेत्तर्धर्मज्ञतीर्थसेवनतत्परः ॥ शिखरंवेमहादेव्यागौर्यास्त्रिलोक्यविश्रु
तम् ५१ समारुह्यनरश्रेष्ठस्तनकुंडेषुसंविशेत् ॥ स्तनकुंडमुपस्पृश्यवाजपेयफलंलभेत् ५२ तत्राभिषेकंकुर्वाणःपितृदेवार्चनेरतः ॥ हयमेधमवाप्नोतिशक्र
लोकंचगच्छति ५३ ताम्मारुणंसमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिब्रह्मलोकंचगच्छति ५४ नंदिन्यांचसमासाद्यकूपंदेवनिषेवितम् ॥ नरमेध
स्ययत्पुण्यंतदाप्नोतिनराधिप ५५ कालिकासंगमेस्नात्वाकौशिक्यरुणयोगतः ॥ त्रिरात्रोपोषितोराजनसर्वपापैःप्रमुच्यते ५६ उर्वशीतीर्थमासाद्यततःसोमा
श्रमंशुभः ॥ कुंभकर्णाश्रमंगत्वापूज्यतेभुविमानवः ५७ कोकामुखमुपस्पृश्यब्रह्मचारीयतव्रतः ॥ जातिस्मरत्वमाप्नोतिदृष्टमेतत्पुरातनैः १५८

५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

प्राङ्नदीचसमासाद्यकृतात्माभवातिद्विजः ॥ सर्वपापविशुद्धात्माशकलोकंचगच्छति ५९ ऋषभद्वीपमासाद्यमेध्यंक्रौंचनिषूदनम् ॥ सरस्वत्यामुपस्पृश्यविमा
नस्थोविराजते ६० औद्दालकंमहाराजतीर्थमुनिनिषेवितम् ॥ तत्राभिषेकंलुत्वावैसर्वपापैःप्रमुच्यते ६१ धर्मतीर्थसमासाद्यपुण्यंब्रह्मर्षिसेवितम् ॥ वाजपेय
मवाप्नोतिविमानस्थश्चपूज्यते ६२ अथचंपांसमासाद्यभागीरथ्याकृतोदकः ॥ दंडार्तमभिगत्वातुगोसहस्रफलंलभेत् १६३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि
तीर्थ०पुलस्त्यतीर्थयात्रायांचतुरशीतितमोऽध्यायः ॥ ८४ ॥ ॥ पुलस्त्यउवाच ॥ अथसंध्यांसमासाद्यसंवेद्यंतीर्थमुत्तमम् ॥ उपस्पृश्यनरोविद्यांलभते
नात्रसंशयः १ रामस्यचप्रभावेणतीर्थराजन्कृतंपुरा ॥ तल्लौहित्यंसमासाद्यविद्याद्रुसुवर्णकम् २ करतोयांसमासाद्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोति
प्रजापतिकृतोविधिः ३ गंगायास्तत्रराजेंद्रसागरस्यचसंगमे ॥ अश्वमेधंदशगुणंप्रवदंतिमनीषिणः ४ गंगायास्त्वपरंपारंप्राप्ययःस्नातिमानवः ॥ त्रिरात्रमु
षितोराजनसर्वपापैःप्रमुच्यते ५ ततोवैतरणीं गच्छेत्सर्वपापप्रमोचनी ॥ विरजंतीर्थमासाद्यविराजतियथाशशी ६ प्रतरेच्चकुलंपुण्यंसर्वपापंव्यपोहति ॥ गोस
हस्रफलंलब्ध्वापुनातिस्वकुलंनरः ७ शोणस्यज्योतिरध्यायाःसंगमेनियतःशुचिः ॥ तर्पयित्वापितृन्देवानग्निष्टोमफलंलभेत् ८ शोणस्यनर्मदायाश्चप्रभेदेकुरुनंद
न ॥ वंशगुल्मउपस्पृश्यवाजिमेधफलंलभेत् ९ ऋषभंतीर्थमासाद्यकोशलायांनराधिप ॥ वाजपेयमवाप्नोतित्रिरात्रोपोषितोनरः १० गोसहस्रफलंविद्यात्कुलं
चैवसमुद्धरेत् ॥ कोशलंतुसमासाद्यकालतीर्थमुपस्पृशेत् ११ वृषभैकादशफलंलभतेनात्रसंशयः ॥ पुष्पवत्यामुपस्पृश्यत्रिरात्रोपोषितोनरः १२ गोसहस्रफलं
लब्ध्वापुनानिस्वकुलंनृप ॥ ततोबदरिकातीर्थस्नात्वाभरतसत्तम १३ दीर्घमायुरवाप्नोतिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ तथाचंपांसमासाद्यभागीरथ्याकृतोदकः १४
दंडारुण्यमभिगम्यैवगोसहस्रफलंलभेत् ॥ लपेटिकांततोगच्छेत्पुण्यापुण्योपशोभिताम् १५ वाजपेयमवाप्नोतिदेवैःसर्वैश्चपूज्यते ॥ ततोमहेंद्रमासाद्यजामदम्य
निषेवितम् १६ रामतीर्थेनरःस्नात्वाअश्वमेधफलंलभेत् ॥ मतंगस्यतुकेदारस्तत्रैवकुरुनंदन १७ तत्रस्नात्वाकुरुश्रेष्ठगोसहस्रफलंलभेत् ॥ श्रीपर्वतंसमासाद्य
नदीतीरमुपस्पृशेत् १८ अश्वमेधमवाप्नोतिपूजयित्वावृषध्वजम् ॥ श्रीपर्वतेमहादेवोदेव्यासहमहाद्युतिः १९ न्यवसत्परमप्रोतोब्रह्माचत्रिदशैःसह ॥ तत्रदेवह
देस्नात्वाशुचिःप्रयतमानसः २० अश्वमेधमवाप्नोतिपरांसिद्धिंचगच्छति ॥ ऋषभंपर्वतंगत्वापांड्येदेवतपूजितम् ॥ वाजपेयमवाप्नोतिनाकपृष्ठेचमोदते २१
ततोगच्छेत्कावेरीं वृतामप्सरसांगणैः ॥ तत्रस्नात्वानरोराजन्गोसहस्रफलंलभेत् २२

२१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निदर्शनमुदाहरणं २९ तदेवाहगायत्रीमिति योयोनिं संकरजः सचेत्तत्रमायत्रीपठति तस्य सम्यक् पठतोऽपि तीर्थमाहात्म्यात्सागायत्रीगार्थास्वरनिय
 ततस्तीरिसमुद्रस्य कन्यातीर्थमुपस्पृशेत् ॥ ततोयं स्पृश्यराजेंद्रसर्वपापैः प्रमुच्यते २३ अथगोकर्णमासाद्यत्रिपुलोकेषु विश्रुतम् ॥ समुद्रमध्येराजेंद्रसर्वलोकन
 मस्कृतम् २४ यत्रब्रह्मादयो देवाः ऋषयश्च तपोधनाः ॥ भूतयक्षपिशाचाश्चकिन्नराः समहाहोरगाः २५ सिद्धचारणगंधर्वमानुषाः पन्नगास्तथा ॥ सरितःसागराः
 शैलाउपासंतउमापतिम् २६ तत्रेशानंसमभ्यर्च्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिगाणपत्यंचविंदति २७ उप्यद्वादशरात्रंतुपूतात्माचभवेन्नरः ॥ त
 तएवचगायत्र्याः स्थानं त्रैलोक्यपूजितम् २८ त्रिरात्रमुषितस्तत्रगोसहस्रफलंलभेत् ॥ निदर्शनंचप्रत्यक्षंब्राह्मणानंनराधिप २९ गायत्रीपठतेयस्तुयोनिं संकर
 जस्तथा ॥ गाथाचगायिकाचापितस्यसंपद्यतेनृप ३० अब्राह्मणस्यसावित्रीपठतस्तुप्रणश्यति ॥ संवर्तस्यतुविप्रर्वेपीमासाद्यदुर्लभां ३१ रूपस्यभागीभ
 वतिसुभगश्चप्रजायते ॥ ततोवेणांसमासाद्यत्रिरात्रोपोषितोनरः ३२ मयूरहंससंयुक्तंविमानंलभतेनरः ॥ ततो गोदावरीप्राप्यनित्यं सिद्धनिषेविताम् ३३ गर्वामेध
 मवाप्नोतिवासुकैर्लोकमुत्तमम् ॥ वेणायाःसंगमेस्नात्वावाजिमेषफलंलभेत् ३४ वरदासंगमेस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ॥ ब्रह्मस्थानंसमासाद्यत्रिरात्रोपोषितोनरः
 ३५ गोसहस्रफलंविद्यास्वर्गलोकंचगच्छति ॥ कुशप्लवनमासाद्यब्रह्मचारीसमाहितः ३६ त्रिरात्रमुषितःस्नात्वाअश्वमेधफलंलभेत् ॥ ततोदेवहृदेऽरण्येक
 षण्णवेणाजलोद्भवे ३७ जातिस्मरहृदेस्नात्वाभवेजातिस्मरानेरः ॥ यत्रक्रतुशतैरिद्वादेवराजोदिवंगतः ३८ अग्निष्टोमफलंविद्याद्रमनादेवभारत ॥ ततःसर्वह
 देस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ३९ ततोवार्पामहापुण्यापयोष्णींसरितावराम् ॥ पितृदेवार्चनरतोगोसहस्रफलंलभेत् ४० दंडकारण्यमासाद्यपुण्यंराजन्नुपस्पृ
 शेत् ॥ गोसहस्रफलंतस्यस्नातमात्रस्यभारत ४१ शरभंगाश्रमंगत्वाशुकस्यचमहात्मनः ॥ नदुर्गतिमवाप्नोतिपुनातिचकुलंनरः ४२ ततःशूर्पारकंगच्छे
 जामदग्न्यनिषेवितम् ॥ रामतीर्थेनरःस्नात्वाविद्याद्रुसुवर्णकम् ४३ सप्तगोदावरेस्नात्वानियतोनियताशनः ॥ महत्पुण्यमवाप्नोतिदेवलोकंचगच्छति ४४
 ततोदेवपथंगत्वानियतोनियताशनः ॥ देवसत्रस्ययत्पुण्यंतदेवाप्नोतिमानवः ४५ तुंगकारण्यमासाद्यब्रह्मचारीजितेंद्रियः ॥ वेदानध्यापयत्तत्रऋषिसारस्व
 तःपुरा ४६ तत्रवेदेषुनष्टेषुमुनेरंगिरसःसुतः ॥ ऋषीणामुत्तरीयेषुसूपविष्टोयथासुखम् ४७ ओंकारेणयथान्यायंसम्यगुच्चारितेनह ॥ येनयत्पूर्वमभ्यस्तंत
 त्सर्वसमुपस्थितम् ४८ ऋषयस्तत्रदेवाश्चरुणोग्निःप्रजापतिः ॥ हरिर्नारायणस्तत्रमहादेवस्तथैवच ४९ पितामहश्चभगवान्देवैःसहमहाद्युतिः ॥ भृगुंनियो
 जयामासयाजनार्थमहाद्युतिम् ५० ततःसचक्रेभगवानृषीणांविधिवत्तदा ॥ सर्वेषांपुनराधानंविधिदृष्टेनकर्मणा ५१

महीनागद्यवन्मुखान्निःसरति गायिकाग्राम्यगीतवत् स्वरवर्णाविकृतागीतिकेतिपाठेऽपिसप्तवार्यः ३० अब्राह्मणस्यतुमाकुसेद्वाऽपि तत्रनरफुरतीतिभावः ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ चक्रचराः सूर्यादयः ७२ । ७३ । ७४ गंगायमुनयो
 आज्यभागेनतत्राग्निर्तर्पयित्वायथाविधि ॥ देवाःस्वभवनंयाताः ऋषयश्चयथाकमम् ५२ तदरण्यंप्रविष्टस्यतुंगकराजसतम ॥ पापंप्रणश्यत्यखिलंस्त्रियोवापुरु
 षस्यवा ५३ तत्रमासंवसेद्धारो नियतोनियताशनः ॥ ब्रह्मलोकंजजेद्राजकुलंचैवसमुद्धरेत् ५४ मेधाविकंसमासाद्यपितृन्देवांश्चतर्पयेत् ॥ अग्निष्टोममवाप्नो
 तिस्मृतिमेषांचविंदति ५५ अत्रकालंजरं नामपर्वतंलोकविश्रुतम् ॥ तत्रदेवहृदेस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ५६ योस्नातःस्नापयेत्तत्रगिरौकालंजरेनृप ॥ स्वर्ग
 लोकेमहीयेतनरोनास्त्यत्रसंशयः ५७ ततो गिरिवरश्रेष्ठेचित्रकूटेशांपते ॥ मंदाकिर्नांसमासाद्यसर्वपापप्रणाशिनीम् ५८ तत्राभिषेकंकुर्वाणःपितृदेवार्चने
 रतः ॥ अश्वमेधमवाप्नोतिगतिंचपरमां व्रजेत् ५९ ततो गच्छेत्तधर्मज्ञमर्हस्थानपनुत्तमम् ॥ यत्रनित्यंमहासेनोगुहैःसन्निहितो नृप ६० तत्रगत्वानृपश्रेष्ठगम
 नादेवासिध्यति ॥ कोटितीर्थेनरःस्नात्वागोसहस्रफलंलभेत् ६१ प्रदक्षिणमुपावृत्यज्येष्ठस्थानंव्रजेन्नरः ॥ अभिगम्यमहादेवंविराजतियथाशशी ६२ तत्रकूपे
 महाराजविश्रुताभरतर्षभ ॥ समुद्रास्तत्रचत्वारोनिवसंतियुधिष्ठिर ६३ तत्रोपस्पृश्यराजेंद्रापितृदेवार्चनेरतः ॥ नियतात्मानरःपूतोगच्छेत्परमांगतिम्
 ६४ ततो गच्छेत्तराजेंद्रजंगवेरपुरंमहत् ॥ यत्रतीर्णो महाराजराजामोदाशरथिःपुरा ६५ तस्मिंस्तीर्थेमहाबाहोस्नात्वापापैः प्रमुच्यते ॥ गंगायांतुनरःस्नात्वाब्र
 ह्मचारीसमाहितः ६६ विधूतपाप्मा भवतिवाजपेयंचविंदति ॥ ततोमुंजवटंगच्छेत्स्थानं देवस्यधीमतः ६७ अभिगम्यमहादेवमभिवाद्यचभारत ॥ प्रदक्षिण
 मुपावृत्यगाणपत्यमवाप्नुयात् ६८ तस्मिंस्तीर्थेतुजाह्वयांस्नात्वापापैः प्रमुच्यते ॥ ततो गच्छेत्तराजेंद्रप्रयागष्टपिसंस्तुतम् ६९ यत्रब्रह्मादयो देवादिशश्चस
 दिगीश्वराः ॥ लोकपालाश्चसाध्याश्चपितरोलोकसंमताः ७० सनत्कुमारप्रमुखास्तथैवपरमर्षयः ॥ अंगिरःप्रमुखाश्चैवतथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ७१ तथानागाः
 सुपर्णाश्चसिद्धाश्चक्रचरास्तथा ॥ सरितःसागराश्चैवगंधर्वाप्सरसोऽपिच ७२ हरिश्चभगवानास्तेप्रजापतिपुरस्कृतः ॥ तत्रत्रीण्यग्निंकुंडानियेषामध्येनजा
 ह्वी ७३ वेगेनसमतिक्रान्तासर्वतीर्थपुरस्कृता ॥ तपनस्यसुतादेवीत्रिपुलोकेषुविश्रुता ७४ यमुनागंगयासाद्धैसंगतालोकपावनी ॥ गंगायमुनयोर्मध्यंपृथि
 व्याजघनंस्मृतम् ७५ प्रयागंजघनस्थानमुपस्थमृषयोविदुः ॥ प्रयागंसप्रतिष्ठानंकंबलाश्चतरीतथा ७६ तीर्थभोगवतीचैववेदिरेषाप्रजापतेः ॥ तत्रवेदाश्च
 यज्ञाश्चमूर्तिमंतोयुधिष्ठिर ७७ प्रजापतिमुपासंतैः ऋषयश्चतपोधनाः ॥ यजंतेक्रतुभिर्देवास्तथाचक्रधरानृपाः ७८ ततःपुण्यतमं नामत्रिपुलोकेषुभारत ॥
 प्रयागंसर्वतीर्थेभ्यःप्रवदंत्यधिकंविभो ७९

रिति स्त्रीरूपायाःपृथिव्याभेरुपृष्ठशीर्षाया हरिद्वारादारभ्य जघनंनाभेरधोभागः ७५ जघनस्यस्थानमवस्थानं समाप्तिरंतइतियावत् तदेवोपस्थं तथाच पृथिव्याअपत्यभूतानितीर्थानितत्फ
 लभूताःस्वर्गाश्च तानिसर्वाणिप्रयागादुत्पन्नानीतिप्रयागस्यतीर्थराजत्वमुक्तम् ७९ । ७७ । ७८ । ७९

वन
अ०
॥८५॥

म.भा.टी.
॥७८॥

८० । ८१ । ८२ नवेदवचनादिति लोकवेदविद्वद्स्य हठमरणस्मापवादोऽर्थ अहिंसाविधेरिवपञ्चालंमविधिरितिमात्रः वस्तुतस्तु वाराणसीमरणवद्यादृच्छिकमरणविषयएवायं
 ग्रंथोनहठमरणप्रतिपादकः 'सितासितेतरितेयत्रसंगघेतत्राष्टुतासो विवमुत्पतन्ति ॥ येवैतन्विसृजंतिधीरास्तेजनासोअमृतत्वमजंते' 'ब्रह्मज्ञानेनमुच्यंतेप्रयागमरणेनच'इत्यादिश्रुतयः
 स्मृतयश्चतादृशाएवहठमरणे 'जलेवाऽपि स्थलेवाऽपि शस्त्रेणोद्भूयवापुनः ॥ परकंतेप्रयात्याशुआत्मानंघातयंतिये' इतिदोषस्मरणात् नचास्यैवापवादःप्रयागमरणविधिरितिवा
 च्यं तस्यहठमरणपरत्वासिद्धेः सिद्धैवाअधिकित्स्वरोगादिदोषवतामृगपतनादिनाऽपिमरणेप्राप्तेऽपिप्रयागमरणनियमाविधिर्यमविद्यति नचक्राम्योऽयंमरणविधिर्नित्यस्यमरणानि
 वेधविधेर्वाधकः काम्यत्वाच्चनायमुच्छ्वेनेप्रत्यवायावहइतिवाच्यं उक्तेर्बोधकाभावेऽपिवाक्यस्यहठमरणपरत्वमपूर्वविध्यर्थत्वंचकल्पयतो गौरवापत्तेः अभ्युपगमेवा ब्राह्मणव्यतिरिक्त
 विषयएवायंविधिः मृगादिपतनेनमरणमन्यत्रब्राह्मणादिति स्मृतेः । युक्तंशुद्धशबलब्रह्मज्ञानयोरिव काशीप्रयागमरणयोःसद्योमुक्तिक्रममुक्तिपरत्वं तथाहि तीर्थमाहात्म्योपसंहारे । 'य
 गमनात्तस्यतीर्थस्यनामसंकीर्तनादपि ॥ मृत्युकालभयाच्चापिनरःपापात्प्रमुच्यते ८० तत्राभिषेकंयःकुर्यात्संगमेलोकविश्रुते ॥ पुण्यंसफलमाप्नोतिराजसूया
 श्वमेधयोः ८१ एषायजनभूमिर्हिदेवानामभिसंस्कृता ॥ तत्रदत्तंसूक्ष्ममपिमहद्भवतिभारत ८२ नवेदवचनात्तातनलोकवचनादपि ॥ मतिरुक्तमणीयातेप्र
 यागमरणंप्रति ८३ दशतीर्थसहस्राणिषाष्टिःकोट्यस्तथाऽपराः ॥ येषांसात्रिध्वमत्रैवकीर्तितंकुरुनंदन ८४ चतुर्विधेचयत्पुण्यंसत्यवादिषुचैवयत् ॥ स्नातए
 वतदाऽऽप्नोतिगंगायमुनसंगमे ८५ तत्रभोगवतीनामवासुकेस्तीर्थमुत्तमम् ॥ तत्राभिषेकंयःकुर्यात्सोऽश्वमेधफलंलभेत् ८६ तत्रहंसप्रपतनंतीर्थत्रैलोक्यविश्रु
 तम् ॥ दशाश्वमेधिकंचैवगंगायांकुरुनंदन ८७ कुरुक्षेत्रसमांगायत्रतत्रावगाहिता ॥ विशेषेवैकनखलेप्रयागेपरममहत् ८८ यद्यकार्यशतं कृत्वाकृतं गंगावसे
 चनम् ॥ सर्वतत्स्यगंगापोदहत्यग्निरिवंधनम् ८९ सर्वकृतयुगेपुण्यंत्रेतायांपुष्करंस्मृतम् ॥ द्वापरेऽपिकुरुक्षेत्रंगंगालियुगेस्मृता ९० पुष्करेतुतपस्तप्ये
 हानंदद्यान्महालये ॥ मलयेत्वग्निमारोहेद्गुणुंगत्वनाशनम् ९१ पुष्करेतुकुरुक्षेत्रंगंगायांमगधेषुच ॥ स्नात्वातारयतेजंतुःसप्तसप्तवरांस्तथा ९२ पुनातिकी
 र्तितापापंष्टड्ढाभद्रंप्रयच्छति ॥ अवगाढाचपीताचपुनात्यासप्तमंकुलम् ९३ यावदास्थिमनुष्यस्यगंगायाःस्पृशतेजलम् ॥ तावत्सपुरुषोरान्नस्वर्गलोकेमही
 यते ९४ यथापुण्यानितीर्थानिपुण्यान्यायतनानिच ॥ उपास्यपुण्यंलब्ध्वाचभवत्यमरलोकभाक् ९५ नगंगासदृशंतीर्थंनदेवःकेशवात्परः ॥ ब्राह्मणेभ्यः
 परंनास्तिपुवमाहापितामहः ९६ यत्रगंगामहाराजसदेशस्तत्तपोवनम् ॥ सिद्धिक्षेत्रंचतज्ज्ञेयंगंगातीरसमाश्रितम् ९७ इदंसत्यंद्विजातीनांसाधूनामात्म
 जस्यच ॥ सुहृदांचजपेत्कर्णेशिष्यस्यानुगतस्यच ९८

त्रगंगामहाराजसदेशस्तत्तपोवनं ॥ सिद्धिक्षेत्रंच विज्ञेयंगंगातीरसमाश्रितम्' इतिगंगायास्तदाश्रितस्य
 सिद्धिक्षेत्रस्यच विज्ञेयत्वोक्त्या तयोरेवमहत्तरत्वंदर्शितं तत्रयमूनयासंगतायाएवगंगायाअत्रग्रहणं प्रयागप्रशंसाविकारात् प्रतिष्ठानेप्रतिष्ठितातीर्थयात्रेत्युपसंहाराच्च प्रतिष्ठानेप्रयागोसि
 द्दिक्षेत्रपदेनवाराणस्येवसिद्धिक्षेत्रस्यनिरूपणदस्यमुक्तिवाचित्वात्काश्याश्चमुक्तिक्षेत्रत्वप्रसिद्धेः तदेवमध्यायचतुष्टयेऽपि मंग्यंतरेणसाक्षाद्काशीकीर्तनादुक्तविधोपसंहाराच्चपुष्करगंगाप्रया
 गादीनांसेवनंकाशीप्राप्तिकरमिति । 'अन्यानिपुवित्राणिकाशीप्राप्तिकराणिहि ॥ काशीप्राप्यविमुच्यंतेनान्यथाकल्पकोटिभिः' इत्यादिपूर्वोदाहृतपुराणांतरसंवादेनसिद्धम् ८३ । ८४
 चतुर्विधे चतस्रोविद्याः वेदत्रयमात्मविद्याचेतिविद्यंतेऽस्मिन्सचतुर्विद्यस्तास्मिन् ८९ । ८५ । ८६ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८

॥७८॥

९९ । १०० । १०१ । १ । २ अगमानिअगम्यानि ४ समीक्षयादर्शनेच्छया ९ । ६ भावितैःशुद्धैःकरणैरिद्विधैः ७ अकृतात्माअवशीकृतचित्तः ८ । ९ । ११० । ११ । १२ । १३ प्रतिष्ठा
 नेप्रयागे प्रतिष्ठितासमाप्ता १४ अश्वमेधेति अश्वंफलंक्रममुक्तिस्थानं 'उपावाअश्वस्याशिरः'इत्यादिश्रुतेः सोपानस्याश्वमेधस्यतत्प्रापकत्वावगमात् सामान्यफलंत्वेन्नपदप्राप्तिरितिप्रसिद्धम्
 इदंधन्यमिदंमध्यमिदंस्वर्ग्यमनुत्तमम् ॥ इदंपुण्यमिदंरम्यंपावनंधर्म्यमुत्तमम् ९९ महर्षीणामिदंगुह्यंसर्वपापप्रमोचनम् ॥ अधीत्यद्विजमध्येचनिर्मलःस्वर्ग
 माप्नुयात् १०० श्रीमत्स्वर्ग्यं तथापुण्यंसपत्नशमनंशिवम् ॥ मेधाजननमश्र्यंवेतीर्थवंशानुकीर्तनम् १ अपुत्रोलभतेपुत्रमघनोधनमाप्नुयात् ॥ महींविजयतेरा
 जावैशयोधनमवाप्नुयात् २ शूद्रोयथेप्सितान्कामान्ब्राह्मणःपारगःपठन् ॥ यश्चेदंशृणुयान्नित्यंतीर्थपुण्यंनरःशुचिः ३ जातीःसस्मरतेबह्वीर्नाकपृष्ठेचमोदते ॥
 गम्यान्यपिचतीर्थानिकीर्तितान्यगमानिच ४ मनसातानिगच्छेतसर्वतीर्थसमीक्षया ॥ एतानिवसुभिःसाध्यैरादित्यैर्मरुदाश्विभिः ५ ऋषिभिर्देवकल्पैश्चस्रा
 तानिसुकृतैषिभिः ॥ एवंचमपिकौरव्यविधिनाऽनेनसुवत ६ व्रजतार्थानिनियतःपुण्यंपुण्येनवर्धयन् ॥ भावितैःकरणैःपूर्वमास्तिक्याच्छ्रुतिदर्शनान् ७ प्रा
 प्यंतेतानितीर्थानिसद्भिःशास्त्रानुदर्शिभिः ॥ नावतीनाकृतात्माचनाशुचिर्नचतस्करः ८ स्नातितीर्थेषुकौरव्यनचवक्रमतिर्नरः ॥ त्वयातुसम्यग्मृतेननित्यंध
 मर्थदर्शिना ९ पितापितामहश्चैवसर्वेचप्रपितामहाः ॥ पितामहपुरोगाश्वदेवाःसर्षिगणानृप १० त्वधर्मेणधर्मज्ञानित्यमेवाभितोपिताः ॥ अवाप्स्यसित्वंलो
 कान्वैवसूनांवासवोपम ॥ कीर्तिचमहर्तीभीष्मप्राप्स्यसेभुविशाश्वतीम् ११ ॥ नारदउवाच ॥ एवमुक्त्वाऽभ्यनुज्ञायपुलस्त्योभगवानृषिः ॥ प्रीतःप्रीतेन
 मनसातत्रैवांतरधीयत १२ भीष्मश्चकुरुशार्दूलशास्त्रतत्त्वार्थदर्शिवान् ॥ पुलस्त्यवचनाच्चैवपृथिवीपरिचक्रमे १३ एवमेषामहाभागप्रतिष्ठानेप्रतिष्ठिता ॥
 तीर्थयात्रामहापुण्यासर्वपापप्रमोचनी १४ अनेनविधिनायस्तुपृथिवीसंचरिष्यति ॥ अश्वमेधशतंसाग्रंफलंप्रेत्यसभोक्ष्यति १५ ततश्चाष्टगुणंपार्थप्राप्स्यसे
 धर्ममुत्तमम् ॥ भीष्मःकुरुणांप्रवरोयथापूर्वमवाप्तवान् १६ नेताचत्वमृषीन्धस्मात्तेनतेऽष्टगुणंफलम् ॥ रक्षोगणविकीर्णानितीर्थान्येतानिभारत ॥ नगतानि
 मनुष्येद्रैस्त्वामृतेकुरुनंदन १७ इदंदेवर्षिचरितंसर्वतीर्थानिसंभृतम् ॥ यःपठेत्कल्यमुत्थायसर्वपापैःप्रमुच्यते १८ ऋषिमुख्याःसदायत्रवाल्मीकिस्त्वथकश्य
 पः ॥ आत्रेयःकुंडजठरोविश्वामित्रोऽथगौतमः १९ असितोदेवलश्चैवमार्कंडेयोथगालवः ॥ भरद्वाजोवसिष्ठश्चमुनिरुहालकस्तथा २० शौनकःसहपुत्रेणव्या
 सश्चतपतांवरः ॥ दुर्वासाश्चमुनिश्चेष्टोजाबालिश्चमहातपाः २१ एतेऋषिवराःसर्वेत्वत्प्रतीक्षास्तपोधनाः ॥ एभिःसहमहाराजतीर्थान्येतान्यनुव्रज २२ एषतेलो
 मशोनाममहर्षिरमितद्युतिः ॥ समेप्यतिमहाराजतेनसार्धमनुव्रज २३ मयापिसहधर्मज्ञतीर्थान्येतान्यनुक्रमात् ॥ प्राप्स्यसेमहर्तीकीर्तियथाराजामहाभिषः २४

१९ अष्टगुणमणिमाद्यष्टगुणयुक्तं धर्मधर्मफलम् १६ हेतुमाहनेताचेति गणफलेनतुल्यफलत्वात्त्रेतुरनंतंफलमित्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ महाभिषःशांतनुरुपेणावतीर्णः २४

२७

२९ रश्मिवाङ्मूर्त्यः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८५ ॥ भ्रातृणामिति । अभितात्माअमितधैर्यः ।
 'आत्माबुद्धौद्वैते'इतिकोशात् २ । ३ । ४ त्रियुगौ धर्मस्यभार्यापामूर्तिसंज्ञायांकृतयुगेऽवतीर्णौ नरनारायणौ तावेवद्वापरांतेऽपिकेशवार्जुनावितिपुराणपुरुषावेतौ नास्मदादिवन्मानुषा
 वितिभावः पुंडरीकाक्षोसाक्षाद्विष्णुः । यद्वात्रीणियुगानि युगलानिषडैश्वर्याणि भगसंज्ञानिवा षडंगानिवा ययोस्तौ त्रियुगौ तानिच पुराणांतरेस्मयंते । 'देश्वर्यस्यसमग्रस्यज्ञानस्ययशसः
 श्रियः ॥ वैराग्यस्यचधर्मस्यषण्णांभगइतीगना'इंगनासंज्ञा । 'सर्वज्ञतातृप्तिरनादिबोधःस्वतंत्रतानित्यमलुप्तशक्तिः ॥ अनंतशक्तिश्चविमोर्विभुज्ञाः षडाहुरंगानि महेश्वरस्य'इति । अन्येतु
 यथाययातिर्धर्मात्मायथाराजापुरुषाः ॥ तथात्वंराजशार्दूलस्वेनधर्मेणशोभसे २५ यथाभगीरथोराजायथारामश्चविश्रुतः ॥ तथात्वंसर्वराजभ्योभ्राजसे
 शिवानिव २६ यथामनुयथेक्ष्वाकुर्यथापूरुर्महायशाः ॥ यथावैन्योमहाराजतथात्वमपिविश्रुतः २७ यथाचवृत्रहासर्वान्सपत्नान्निर्दहन्पुरा ॥ त्रैलोक्यपाल
 यामासदेवराड्विगतज्वरः २८ तथाशत्रुक्षयंकृत्वात्वंप्रजाःपालयिष्यसि ॥ स्वधर्मविजितामुर्वीप्राप्यराजविलोचन २९ रूपातियास्यसिधर्मेणकार्तवीर्यार्जुनोय
 था ३० वैशंपायनउवाच ॥ एवमाश्वास्यराजानंनारदोभगवानृषिः ॥ अनुज्ञाप्यमहाराजतत्रैवांतरधीयत ३१ युधिष्ठिरोऽपिधर्मात्मातमेवार्थविचिंतयन् ॥
 तीर्थयात्राश्रितंपुण्यमृषीणांप्रत्यवेदयत् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिपुलस्त्यतीर्थयात्रायानारदवाक्येपंचाशीतमोऽध्यायः ॥
 ॥ ८५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भ्रातृणांमतमाज्ञायनारदस्यचधीमतः ॥ पितामहसमंधौम्यंप्राहराजायुधिष्ठिरः १ मयासपुरुषव्याघ्रोजिष्णुःसत्यपराक्र
 मः ॥ अस्त्रहेतोर्महाबाहुरमितात्माविवासितः २ सहिवीरोऽनुरक्तश्चसमर्थश्चतपोधनः ॥ कृतीचभृशमप्यस्त्रेवासुदेवइवप्रभुः ३ अहंहेताबुभौब्रह्मरुष्णाव
 रिविधातिनौ ॥ अभिजानामिविक्रांतौतथाव्यासःप्रतापवान् ४ त्रियुगौपुंडरीकाक्षौवासुदेवधनंजयौ ॥ नारदोपितथावेदयोऽप्यशंसत्सदामम ५ तथाऽहम
 पिजानामिनरनारायणावृषी ॥ शक्तोऽयमित्यतोमत्वामयासप्रेषितोऽर्जुनः ६ इंद्रादनवरःशक्रंसुरसूनुःसुराधिपम् ॥ द्रष्टुमस्त्राणिचादातुर्मिद्रादिति विवासे
 तः ७ भीष्मद्रोणावतिरथौकृपोद्रौणिश्वदुर्जयः ॥ धृतराष्ट्रस्यपुत्रेणवृतायुधिमहारथाः ८ सर्वेदेविदःशूराःसर्वास्त्रविदुषस्तथा ॥ योद्धुकामाश्चपार्थेनसततं
 येमहाबलाः ॥ सचदिव्यास्त्रवित्कर्णःसूतपुत्रोमहारथः ९ योऽस्त्रवेगानिलबलःशरार्चिस्तलनिःस्वनः ॥ रजोधूमोऽस्त्रसंपातोघातंराष्ट्रानिलोद्धतः १० निमृष्ट
 इवकालेनयुगांतेज्वलनोमहान् ॥ ममसैन्यमयंकक्षंप्रधक्ष्यतिनसंशयः ११ तंसकृष्णानिलोद्धूतोदिव्यास्त्रज्वलनोमहान् ॥ श्वेतवाजिवलाकाभृद्गाडीवेद्रायुधो
 ल्वणः १२ संरब्धःशरधाराभिःसुदीप्तकर्णपावकम् ॥ अर्जुनोदीरितोमेघःशमयिष्यतिसंयुगे १३
 ज्ञानैश्वर्ये धीर्यबले तेजःपराक्रमौ चेतित्रीणियुगलानीत्याहुः तत्रज्ञानमनपरोधंत्रैकालिकाकर्मस्फुरणम् । ऐश्वर्यमिच्छानभिघातः । बलमुपक्रांतनिर्वाहः । वीर्यकाममंत्रशक्तिः । तेजःपराभि
 घातः । पराक्रमोयथाकालमुत्थानमितितद्व्याचक्षतेचतत्रिंमूलं पुनरुकिदोपादयुक्तं ९ । १ अनवरोऽन्यूनः ७ । ८ अस्त्रविदुषोऽस्त्रविद्भासः ९ रजइति रजःकार्यःक्रोधःसपवधूमोयस्य
 घातंराष्ट्रानिलैरिवउद्धतउद्दीपितः १० कक्षगुणवनम् ११ उल्वणोदुःसहः १२ अर्जुनोदीरितोऽर्जुननामा १३

वन०
अ०
॥८५॥

॥७९॥

१४ अलं जेतुंपर्वाप्तः तुशब्दःपक्षांतरे प्रतिक्रियाजयोपायःअर्जुनंविनाऽरमो दुर्जयाइत्यर्थः १५ द्रष्टारोद्रुष्यामः १६ अवानंत्वा स्थयम् १७ । १८ । १९ । २० । २१ ॥ ॥ इत्यारण्यके
 ससाक्षादेवसर्वाणिशक्रात्परपुरंजयः ॥ दिव्यान्यस्त्राणिबीभत्सुस्ततश्चप्रतिपत्स्यते १४ अलंसतेषांसर्वेषामितिमेधीयतेमतिः ॥ नास्तित्वतिठतार्थानारणे
 ऽरीणांप्रतिक्रिया १५ तेवयंपांडवंसर्वेगृहीतास्त्रमरिंदमम् ॥ द्रष्टारोर्नहिबीभत्सुर्भारमुद्यम्यसीदति १६ वयंतुतमृतेवीरवनेऽस्मिन्निद्विपदांवर ॥ अवधानंनग
 च्छामःकान्यकेसहकृष्णया १७ भवानन्यद्वनंसाधुवह्नंत्रंफलवच्छुचि ॥ आख्यातुरमणीयंचसेवितंपुण्यकर्मभिः १८ यत्रकंचिद्वयंकालंवसंतःसत्याविक्रमम् ॥
 प्रतीक्षामोऽर्जुनंवीरं वृष्टिकामाहवांबुदम् १९ विविधानाश्रमान्कांश्चिद्विजातिभ्यःप्रतिश्रुतान् ॥ सरांसिसरित श्वैरमणीयांश्चपर्वतान् २० आचक्ष्वनहिमेब्र
 ह्मनरोचतेतमृतेऽर्जुनम् ॥ वनेऽस्मिन्कान्यकेवासोगच्छामोऽन्यादिशंप्रति २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिधौम्यतीर्थयात्रायानारदवाक्ये
 तितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तान्सर्वानुत्सुकानदृष्ट्वापांडवान्दीनचेतसः ॥ आश्वासयंस्तथाधौम्योबृहस्पतिसमोऽब्रवीत् १ ब्राह्मणा
 नुमतान्पुण्यानाश्रमान्भरतर्षभ ॥ दिशस्तीर्थानिशैलांश्चशृणुमेवदतोऽनघ २ यान्श्रुत्वागदतोराजन्विशोकोभाविताऽसिह ॥ द्रौपद्याचानयासार्धंभ्रातृभि
 श्वनरेश्वर ३ श्रवणाञ्चैवतेषांत्वंपुण्यमाप्स्यसिपांडव ॥ गत्वाशतगुणंचैवतेम्यपुवनरोत्तम ४ पूर्वप्राचींदिशंराजनराजर्षिगणसेविताम् ॥ रम्यांतेकथायिष्यामे
 युधिष्ठिरयथास्मृति ५ तस्यांदेवर्षिजुष्टायानैमिषंनामभारत ॥ यत्रतीर्थानिदेवानांपुण्यानिचपृथक्पृथक् ६ यत्रसागोमतीपुण्यारम्यादेवर्षिसेविता ॥ यज्ञ
 भूमिश्चदेवानांशामित्रंचविवस्वतः ७ तस्यांगिरिवरःपुण्योगयोरारजर्षिसत्कृतः ॥ शिवंब्रह्मसरोयत्रसेवितांत्रिदशर्षिभिः ८ यदर्थेपुरुषव्याघ्रकीर्तयंतिपुरात
 नाः ॥ एष्टव्यावहवःपुत्रायद्येकोऽपिगयांविजेत् ९ यजेतवाऽश्वमेधेननीलंवाष्ट्रमुत्सृजेत् ॥ उत्तारयतिसंतत्यादशपूर्वान्दशावरान् १० महानदीचतत्रैवतथा
 गयशिरोनृप ॥ यत्रासौकीर्त्यतेविप्रैरक्षय्यकरणोवटः ११ यत्रदत्तंपितृभ्योऽन्नमक्षय्यंभवतिप्रभो ॥ साचपुण्यजलातत्रफल्गुनामामहानदी १२ बहुमूलफ
 लाचापिकौशिकीभरतर्षभ ॥ विश्वामित्रोऽध्यगाद्यत्रब्राह्मणत्वंतपोधनः १३ गंगायत्रनदीपुण्यायस्यास्तीरेभगीरथः ॥ अयजत्तत्रबहुभिःऋतुभिर्मूरिदाक्षिणैः
 १४ पंचालेषुचकौरव्यकथयंत्युत्पलावनम् ॥ विश्वामित्रोऽयजद्यत्रपुत्रेणसहकौशिकः १५ यत्रानुवंशंभगवान्जामदग्न्यस्तथाजगौ ॥ विश्वामित्रस्यतादृष्ट्वा
 विभूतिमतिमानुषीम् १६ कान्यकुब्जोऽपिबत्सोममिद्रेणसहकौशिकः ॥ ततःक्षत्रादपाक्रामद्ब्राह्मणोऽस्मीतिचाब्रवीत् १७

पर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेपंचाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८६ ॥ ॥ तानिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ शामित्रंशमितुःकर्म यज्ञेपशुमारणं विवस्वतःपुत्रस्ययमस्येतिशेषः ७ तीर्थांतरमा
 हतस्यामिति तस्यांप्राच्यादिशि राजर्षिरपि गयसंज्ञः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

म.भा.टी.
५७९॥

पवित्रमिति पवित्रं तत्तुल्यं जन्ममरणादिदुःखं तस्मात्त्रायत इति पवित्रं अतएव ऋषिभिर्जुष्टं सेवितं पुण्यं धर्मवृद्धिहेतुः पावनं पापनाशनम् १८ । १९ । २० । २१ । २२ यत्र मागीरथीति सरसि मणिकर्णिकाख्ये प्रविष्टा आसीत् ब्रह्मशाला ब्रह्मोपलब्धि स दशं वाराणस्याख्यम् 'अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनं सर्वेषां भूतानां ब्रह्मसदनम्' इति श्रुतिप्रसिद्धम् २३ आकीर्णाव्याप्तमंगलीयो

पवित्रमृषिभिर्जुष्टं पुण्यं पावनमुत्तमम् ॥ गंगायमुनयोर्वीरसंगमं लोकविश्रुतम् १८ यत्रायजतभूतात्मा पूर्वमेव पितामहः ॥ प्रयागमिति विख्यातं तस्माद्भरतसत
म १९ अगस्त्यस्य तुराजेंद्रतत्राश्रमवरो नृप ॥ तत्तथा तापसारण्यं तापसैरुपशोभितम् २० हिरण्यविदुः कथितो गिरौ कालं जरे महान् ॥ आगस्त्यपर्वतो रम्यः
पुण्योगिरिवरः शिवः २१ महेंद्रो नाम कौरव्यभार्गवस्य महात्मनः ॥ अयजत्तत्र कौंतेय पूर्वमेव पितामहः २२ यत्र मागीरथी पुण्या सरस्यासीद्युधिष्ठिर ॥ यत्र सा
ब्रह्मशालेति पुण्याख्याता विशांपते २३ धूतपाप्मभिराकीर्णा पुण्यं तस्या श्वदर्शनम् ॥ पवित्रो मंगलीयश्च ख्यातो लोके महात्मनः २४ केदारश्च मतंगस्य महानाश्रम
उत्तमः ॥ कुंडोदः पर्वतो रम्यो बहुमूलफलोदकः २५ नैषधस्तृपितो यत्र जलं शर्मचलं धवान् ॥ यत्र देवनं पुण्यं तापसैरुपशोभितम् २६ बाहुदाचनदी यत्र नंदाचमि
रिभूर्धनि ॥ तीर्थानि सरितः शैलाः पुण्यान्यायत नानि च २७ प्राच्यां दिशि महाराजकीर्तितानि मया तव ॥ तिसृष्वन्यानि पुण्यानि दिक्षु तीर्थानि मेशृणु ॥ सरितः पर्व
ताश्चैव पुण्यान्यायत नानि च २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापधौ म्यतीर्थयात्रायां सप्तशोतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ धौम्य उवाच ॥ दक्षिण
स्यांतु पुण्यानि शृणु तीर्थानि भारत ॥ विस्तरेण यथा बुद्धिर्कीर्त्यमानानि तानि वै १ यस्यामाख्यायते पुण्यादिशि गोदावरी नदी ॥ बह्वारामा बहुजला तापसाचरिता
शिवा २ वेणाभीमरथी चैव नद्यौ पापभयापहे ॥ मृगद्विजसमाकीर्णतापसालयभूषिते ३ राजर्षेस्तस्य च सरिर्नृगस्य भरतर्षभ ॥ रम्यतीर्था बहुजला पयोष्णी द्विज
सेविता ४ अपि चात्र महायोगी मार्कण्डेयो महायशाः ॥ अनुवंश्यां जगौ गाथां नृपस्य धरणीपतेः ५ नृगस्य यजमानस्य प्रत्यक्षमिति नः श्रुतम् ॥ अमाद्यदिद्रुः सोमे
न दक्षिणाभिर्द्विजातयः ६ पयोष्ण्यां यजमानस्य वाराहे तीर्थं उत्तमे ॥ उद्धृतं भूतलस्थं वा वायुना समुदीरितम् ॥ पयोष्ण्याहरते तोयं पापमामरणांतिकम् ७ स्व
र्गोद्धुत्तं गममलं विषाणं यत्र शूलिनः ॥ स्वमात्मविहितं दृष्ट्वा मर्त्यः शिवपुरं व्रजेत् ८ एकतः सरितः सर्वा गंगाद्याः सलिलोच्चयाः ॥ पयोष्णी चैकतः पुण्यातीर्थेभ्यो हि
मतामम ९ माठरस्य वनं पुण्यं बहुमूलफलं शिवम् ॥ यूपश्च भरतश्रेष्ठ वरुणस्रोतसे गिरौ १० प्रवेण्युत्तरमार्गे तु पुण्ये कृष्णाश्रमे तथा ॥ तापसानामरण्यानि कीर्ति
तानि यथा श्रुति ११ वेदीशूर्पारके तातजमदग्नेर्महात्मनः ॥ रम्यापाषाणतीर्था च पुनश्चंद्राच भारत १२ अशोकतीर्थं तत्रैव कौंतेय बहुलाश्रमम् ॥ अगस्त्यती
र्थं पांडचेषु वारुणं च युधिष्ठिर १३

मंगलावहः २४ केदारोऽपि काश्यामेव २५ नैषधोनलः तत्रैव लोलाकर्कदाक्षिणेन लग्नमस्य दर्शनात् तीर्थतरमाह यत्र देवनमिति २६ २७ । २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदी
पे सप्तशोतितमोऽध्यायः ॥ ८७ ॥ ॥ दक्षिणस्यामिति १ । २ । ३ । ४ अनुवंश्यां वंशानुरूपान् नृगस्य मात्रानुरूपाम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३

कुमार्यः कुमारीवाचरंतो बाल्याद्रागादिहीना अपि परमेव प्रतिप्रार्थयंतो भगवद्द्रकाइत्यर्थः अतएव श्रीभागवते द्रविडेभ्येव भगवद्द्रकभूयस्त्वं स्मर्यते पांडचेषु द्रविडविशेषेषु १४ महन्मोक्षफलम्
१९ । २० । २१ । २२ । २३ तत्रांगः कृततपस्कः २३ सनातनो धर्मः 'इत्याचारदमाहिंसादानस्वाध्यायकर्मणाम् ॥ अयं तु परमो धर्मो ध्योगेनात्मदर्शनम्' इति याज्ञव
कुमार्यः कथिताः पुण्याः पांडचेष्वेव नरर्षभ ॥ ताम्रपर्णी तु कौंतेय कीर्तयिष्यामि तां शृणु १४ यत्र देवैस्तपस्तप्तमहादिच्छाद्गिराश्रमे ॥ गोकर्ण इति विख्यातं त्रिपुलोके
पुभारत १५ शीततोयो बहुजलः पुण्यस्तात शिवः शुभः ॥ हृदः परमदुष्प्रापो मानुषैरुत्तात्मभिः १६ तत्र वृक्षवृणाद्यैश्च संपन्नः फलमूलवान् ॥ आश्रमोऽगस्त्य
शिष्यस्य पुण्यो देवसमो गिरिः १७ वैदूर्यपर्वतस्तत्र श्रीमान्मणिमयः शिवः ॥ अगस्त्यस्याश्रमश्चैव बहुमूलफलोदकः १८ सुराष्ट्रेष्वपि वक्ष्यामि पुण्यान्यायतना
निच ॥ आश्रमान् सरितश्चैव सरांसि च नराधिप १९ चमसोद्वेदनं विप्रास्तत्रापि कथयंत्युत ॥ प्रभासंचोदधौ तीर्थं त्रिदशानां युधिष्ठिर २० तत्र पिंडारकं नाम
तापसाचरितं शिवम् ॥ उज्जयंतश्च शिखरीक्षिप्रंसिद्धिकरो महान् २१ तत्र देवर्षिवरिणे नारदेनानुकीर्तितः ॥ पूराणः श्रूयते श्लोकस्तं निबोध युधिष्ठिर २२ पु
ण्ये गिरौ सुराष्ट्रेषु मृगपाक्षिनिषेविते ॥ उज्जयंते स्म तत्रांगो नाकपृष्ठे महीयते २३ पुण्याद्धारवती तत्र यत्रासौ मधुसूदनः ॥ साक्षाद्देवः पूराणो सौ स हि धर्मः सनातनः
२४ ये च वेदविदो विप्राये चाध्यात्मविदो जनाः ॥ ते वदंति महात्मानं कृष्णधर्मसनातनम् २५ पवित्राणां हि गोविंदः पवित्रं परमुच्यते ॥ पुण्यानामपि पुण्योऽसौ मं
गलानां च मंगलम् ॥ त्रैलोक्ये पुंडरीकाक्षो देवदेवः सनातनः २६ अव्ययात्मा व्ययात्मा च क्षेत्रज्ञः परमेश्वरः ॥ आस्ते हरि रचित्यात्मा तत्रैव मधुसूदनः २७
॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापधौ म्यतीर्थयात्रायामष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ ॥ धौम्य उवाच ॥ आनर्तेषु प्रतीच्या वै कीर्तयि
ष्यामि ते दिशि ॥ यानि तत्र पवित्राणि पुण्यान्यायत नानि च १ प्रियं गवाग्रवणोपेतावानरि फलमालिनी ॥ प्रत्यक् स्रोतानदी पुण्यानर्मदा तत्र भारत २ त्रैलोक्ये
यानि तीर्थानि पुण्यान्यायत नानि च ॥ सरिद्वनानि शैलेन्द्रादेवाश्च सपितामहाः ३ नर्मदायां कुरुश्रेष्ठ सहसिद्धिर्षिचारणैः ॥ स्नातुमायां तिपूण्यौ वैः सदा वा
रिषु भारत ४ निकेतः श्रूयते पुण्यो यत्र विश्रवसो मुनेः ॥ जज्ञे धनपतिर्यत्र कुबेरो नरवाहनः ५ वैदूर्यशिखरो नाम पुण्योगिरिवरः शिवः ॥ नित्यपुष्पफ
लास्तत्र पादपाहरितच्छदाः ६ तस्य शैलस्य शिखरे सरः पुण्यं महीपते ॥ फुल्लपद्मं महाराज देवगंधर्वसेवितम् ७ बह्वाश्रयं महाराज दृश्यते तत्र पर्वते ॥
पुण्ये स्वर्गोपमे चैव देवर्षिगणसेविते ८

क्वथोकः तत्रात्मदर्शनाख्यस्य धर्मस्यात्मनोऽनन्यत्वात्सहिधर्म इति

सामानाधिकरण्यम् २४ एतदेव स्पष्टयति येचेत्यादिना २५ । २६ अव्ययात्मा अक्षरस्वरूपी व्ययात्मा अक्षरस्वरूपी क्षेत्रज्ञो जीवः स एव परमेश्वरः 'क्षेत्रज्ञं चापि मां विद्धि' इति भगवद्ब्रह्मनात् क्षेत्रं
जीवईशश्च त्रयमप्यव्ययाख्यं ब्रह्मैवेत्यर्थः 'भोक्ता भोग्यं परितारं च मत्वा सर्वमोक्तं त्रिविधं ब्रह्मैव तत्' इति श्रुतेः २७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि ० नै० भा० अष्टाशीतितमोऽध्यायः ॥ ८८ ॥ आनर्तेषु प
श्विमाश्रितेषु अवंतिष्विति पाठे अवंतिषु प्रतीच्यांचोतिवैशब्दार्थः १ प्रत्यक् स्रोतापश्चिमवाहिनी २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ बह्वाश्रयं वेदध्वनिश्रवाणादि ८

म.भा.टी.
॥८१॥

१। १०। ११। १२। १३ शांभ्यतांशमवतां १४। १५ वैखानसानांहरण्यगर्भाणां कर्ममार्गैर्यक्षाध्यानपराणामित्यर्थः १६ संश्रयार्थायवासाय १७ अभिकामस्यगंतुमिच्छाः १८
 ॥ इत्यारण्यकेने० भा० ऊननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ उदीच्यामिति १ मंत्रयतः कथयतः कथाप्रतिग्रहः कथायामनासिधारणं २। ३ सारस्वतैःसरस्वत्यांमार्गैः
 हृदिनीपुण्यतीर्थाचराजर्षेस्तत्रवैसरित् ॥ विश्वामित्रनदीराजन्पुण्यापरपुरंजय ९ यस्यास्तिरिसतांमध्येययातिर्नहुषात्मजः ॥ पपातसपुनर्लोकामलेभेधर्मा
 न्सनातनान् १० तत्रपुण्योहृदःख्यातोमैनाकश्चैवपर्वतः ॥ बहुमूलफलोपेतस्त्वसितोनामपर्वतः ११ आश्रमःकक्षसेनस्यपुण्यस्तत्रयुधिष्ठिर ॥ च्यवनस्या
 श्रमश्चैवविख्यातस्तत्रपांडव १२ तत्राल्पेनैवासिद्धयंतिमानवास्तपसाविभो ॥ जंबूमार्गोमहाराजऋषीणांभावितात्मनाम् १३ आश्रमःशांभ्यतांश्रेष्ठमृगदि
 जनिषेवितः ॥ ततःपुण्यतमाराजन्सततंतापसैर्युता १४ केतुमालाचमेध्याचगंगाद्धारंभूमिष ॥ ख्यातंचसैधवारण्यंपुण्याद्विजनिषेवितम् १५ पितामह
 सरःपुण्यंपुष्करंनामनामतः ॥ वैखानसानांसिद्धानामृषीणामाश्रमःप्रियः १६ अप्यत्रसंश्रयार्थायप्रजापतिरथोजगौ ॥ पुष्करेपुकुरुश्रेष्ठगार्थासुठुतिनांवर
 १७ मनसाऽप्यभिकामस्यपुष्कराणिमनस्विनः ॥ विप्रणश्यंतिपापानिनाकपृष्ठेचमोदते १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिधौम्यतीर्थ
 यात्रायामूननवतितमोऽध्यायः ॥ ८९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धौम्यउवाच ॥ उदीच्यांराजशार्दूलदिशिपुण्यानियानिवै ॥ तानितेकीर्तयिष्यामिपुण्या
 न्यायतनानिच १ शृणुष्ववहितोभूत्वामममंत्रयतःप्रभो ॥ कथाप्रतिग्रहोवीरश्रद्धाजनयतेशुभां २ सरस्वतीमहापुण्याहृदिनीतीर्थमालिनी ॥ समुद्रगामहावे
 गायमुनायत्रपांडव ३ यत्रपुण्यतरंतीर्थंलक्षावतरणंशुभम् ॥ यत्रसारस्वतैरिद्वागच्छंत्यवभृथैर्द्विजाः ४ पुण्यंचारुयायतेदिव्यंशिवमग्निशिरोऽनघ ॥ सहदेवो
 ज्यजद्यत्रशम्याक्षेपेणभारत ५ एतस्मिन्नेवचार्थेऽसौइंद्रगीतायुधिष्ठिर ॥ गाथाचरतिलोकेऽस्मिन्गीयमानाद्विजातीभिः ६ अग्रयःसहदेवेनसेवितायमुना
 मनु ॥ तेतस्यकुरुशार्दूलसहस्रशतदक्षिणाः ७ तत्रैवभरतोरजाचक्रवर्तीमहायशाः ॥ विंशतिःसप्तचाष्टौचहयमेधानुपाहरत् ८ कामठयोद्विजातीनांश्रुत
 स्तातयथापुरा ॥ अत्यंतमाश्रमःपुण्यःशरभंगस्यविश्रुतः ९ सरस्वतीनदीसद्भिःसततंपार्थपूजिता ॥ वालखिल्यैर्महाराजयत्रेष्टमृषिभिःपुरा १० दृषद्वतीम
 हापुण्यायत्रख्यातायुधिष्ठिर ॥ न्यग्रोधाख्यस्तुपांचाल्यःपांचाल्योद्विपदांवर ११ दाल्म्यघोषश्चदाल्म्यश्चघरणीस्थोमहात्मनः ॥ कौंतेयानंतयशसःसुव्रत
 स्यामितौजसः १२ आश्रमःख्यायतेपुण्यस्त्रिपुलोकेषुविश्रुतः ॥ एतावर्णाववर्णौचविश्रुतौमनुजाधिप १३

४ सहदेवःसुंजयपुत्रः शम्याक्षेपेणबलवताक्षिप्ताशम्यालगुडविशेषोयावदूरंपतेत्तवान् यज्ञमंडपो यस्मिन्मन्त्रे सशम्याक्षेपस्तेन ५। ६। ७ विंशतिः विंशतिवारमावर्तिताः सप्तमष्टौचेति
 अष्टाचत्वारिंशदधिकंशतं। त्रयस्त्रिंशच्छतराजेतितु श्रुतिः विंशतिमितिपाठेऽस्यंतहीनसंख्यत्वात्पंचत्रिंशत् ८। ९। १०। ११। १२ एताकृष्णमृगी तद्वर्णौकृष्णौनरनारायणावि
 त्यर्थः वस्तुतस्त्वर्णौ वर्णाःलोहितशुक्लकृष्णाः रजःसत्वतमांसितद्रहिता १३

वन०
अ०
॥९०॥

॥८१॥

२८

१४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४ विशालानामतः बदरीमनु बदरीसभीषे २५। २६। २७। २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३ विहरिष्यसिपरिह
 वेदज्ञौवेदविद्वांसौवेदविद्याविदाबुभौ ॥ ईजातेक्रतुभिर्मुख्यैःपुण्यैर्भरतसत्तम १४ समेत्यबहुशोदेवाःसैद्राःसवरुणाःपुरा ॥ विशाखयूपेऽतप्यंततेनपुण्यतमश्च
 सः १५ ऋषिर्महान्महाभागोजमदग्निर्महायशाः ॥ पलाशकेषुपुण्येपुरम्येष्वयजतप्रभुः १६ यत्रसर्वाःसरिच्छ्रेष्ठाःसाक्षात्तमृषिसत्तमम् ॥ स्वस्वतोयमुपादाय
 परिवार्योपतस्थिरे १७ अपिचात्रमहाराजस्वयंविश्वावसुर्जगौ ॥ इमंश्लोकंतदावीरप्रेक्ष्यदीक्षांमहात्मनः १८ यजमानस्यैवैदेवान्जमदग्नेर्महात्मनः ॥ आग
 म्यसरितोविप्रान्मधुनासमतर्पयन् १९ गंधर्वयक्षरक्षोभिरप्सरोभिश्चसेवितम् ॥ किरातकिन्नरावासंशैलंशिखरिणांवरम् २० विभेदतरसांगंगगाद्धारंयुधि
 ष्ठिर ॥ पुण्यंतत्रख्यायतेराजन्ब्रह्मर्षिगणसेवितम् २१ सनत्कुमारःकौरव्यपुण्यंकनखलंतथा ॥ पर्वतश्चपुरुर्नामयत्रयातःपुरूरवाः २२ भृगुर्यत्रतपस्तेपेमह
 र्षिगणसेविते ॥ राजन्सआश्रमःख्यातोभृगुतुंगोमहागिरिः २३ यःसभूतंभविष्यच्चभवच्चभरतर्षभ ॥ नारायणःप्रभुर्विष्णुःशाश्वतःपुरुषोत्तमः २४तस्यातियशसः
 पुण्यांविशालांबदरीमनु ॥ आश्रमःख्यायतेपुण्यस्त्रिपुलोकेषुविश्रुतः २५ उष्णतोयवहागंगाशीततोयवहापुरा ॥ सुवर्णसिकताराजन्विशालांबदरीमनु २६
 ऋषयोयत्रदेवाश्चमहाभागामहौजसः ॥ प्राप्यनित्यंनमस्यंतिदेवंनारायणंप्रभुम् २७ यत्रनारायणोदेवःपरमात्मासनातनः ॥ तत्रकृत्स्नंजगत्सर्वतीर्थान्यायत
 नानिच २८ तत्पुण्यंपरमंब्रह्मततीर्थतत्तपोवनम् ॥ तत्परंपरमंदेवंभूतानांपरमेश्वरम् २९ शाश्वतंपरमंचैवघातारंपरमंपदम् ॥ यांविदित्वानशोचंतिविद्वां
 सःशास्त्रदृष्टयः ३० तत्रदेवर्षयःसिद्धाःसर्वेचैवतपोधनाः ॥ आदिदेवोमहायोगीयत्रास्तेमधुसूदनः ३१ पुण्यानामपितत्पुण्यमत्रतेसंशयोऽस्तुमा ॥ एतानि
 राजन्पुण्यानिपृथिव्यांपृथिवीपते ३२ कीर्तितानिनरश्रेष्ठतीर्थान्यायतनानिच ॥ एतानिवसुभिःसाध्यैरादित्यैर्मरुदश्विभिः ३३ ऋषिभिर्देवकल्पैश्चसेविता
 निमहात्मभिः ॥ चरन्नेतानिकौंतेयसहितोब्राह्मणर्षभैः ॥ भ्रातृभिश्चमहाभागैरुत्कंठांविहरिष्यसि ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणि
 धौम्यतीर्थयात्रायानवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंभाषमाणेतुधौम्येकौरवनंदन ॥ लो
 मशःसमहातेजाऋषिस्तत्राजगामह १ तंपांडवाग्रजोराजासगणोब्राह्मणाश्चते ॥ उपातिष्ठन्महाभागंदिविशक्रमिवामराः २ समभ्यर्च्ययथान्यायंधर्मपुत्रोयु
 धिष्ठिरः ॥ पप्रच्छागमनेहेतुमटनेचप्रयोजनम् ३ सपृष्ठःपांडुपुत्रेणप्रीयमाणोमहामनाः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचार्षयन्निवपांडवान् ४ संचरन्नास्मिकौंतेयस
 र्वांलोकान्यदृच्छया ॥ गतःशक्रस्यभवनंतत्रापश्यंसुरेश्वरम् ५ तवचभ्रातरंवीरमपश्यंसव्यसाचिनम् ॥ शक्रस्यार्धासनगतंतत्रमेविस्मयोमहान् ६

रिष्यसि ३४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीये भारतभावदीपे नवतितमोऽध्यायः ॥ ९० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति १। २। ३। ४। ५। ६

७।८।९।१०।११ समंत्रप्रयोगादीमंत्रसहितं । संहारस्त्यक्तस्याकर्षणं । प्रायश्चित्तं अस्त्राग्निना निरपराधानां दाहियोदोषस्तस्य शोधनं । मंगलं दग्धानामेवारा मादीनां पुनर्विकसनं । वज्रं वज्रप्रतीकार्यं रौद्रमेव १२ । १३ गीतं लौकिकं गानं सामक्रुशुगानं १४ अनुजस्य भीमस्यानुजः १५ । १६ । १७ सुरकार्यं निवातकवचादीनां वधः । दिवोकसैरिति बहुलं छंदसीत्यै स् १८ । १९ सत्यसंधं सत्यप्रतिज्ञं २० वरवाणिमतिस्तुंदरं २१ महेश्वरसुतप्रख्यं स्कंदतुल्यं अतिस्कंधमुत्रतांसं । ज्ञानगतिस्कंधमिति पाठे योगिश्रेष्ठं २२ । २३ अपहरिष्याभिकवचकुंडला

आसीत्पुरुषशार्दूलदृष्ट्वापार्थं तथागतम् ॥ आहमांतत्र देवेशो गच्छ पांडुसुतान् प्रति ७ सोऽहमभ्यागतः क्षिप्रं दिदृक्षुस्त्वांसहानुजम् ॥ वचनात्पुरुहूतस्य पार्थस्य च महात्मनः ८ आख्यास्ये तो प्रियं तात महत्पांडवनंदन ॥ ऋषिभिः सहितो राजन कृष्णयाचैव तच्छृणु ९ यत्त्वयोक्तो महाबाहुरस्त्रार्थं भरतर्षभ ॥ तदस्त्रमातं पार्थेन रुद्रादप्रतिमं विभो १० यत्तद्ब्रह्मशिरोनामतपसारुद्रमागमत् ॥ अमृतादुत्थितं रौद्रं तल्लब्धं सव्यसाचिना ११ तत्समंत्रं संहारं सप्रायश्चित्तमंगलम् ॥ वज्रमस्त्राणि चान्यानि दंडादीनियुधिष्ठिर १२ यमात्कुबेराद्गरुणादिद्राक्षकुरुनंदन ॥ अस्त्राण्यधीतवान् पार्थो दिव्यान् यमितविक्रमः १३ विश्वावसोस्तुतनया द्वीतं नृत्यं च सामच ॥ वादित्रं च यथान्यायं प्रत्यविदद्यथाविधि १४ एवं कृतास्त्रः कौंतेयो गांधर्ववेदमाप्तवान् ॥ सुखं वसतिर्वाभत्सुरनुजस्यानुजस्तव १५ यदर्थं मांसुरश्रेष्ठ इदं वचनमब्रवीत् ॥ तच्च ते कथयिष्यामियुधिष्ठिरनिबोधमे १६ भवान्मनुष्यलोकेऽपि गमिष्यति न संशयः ॥ ब्रूयाद्युधिष्ठिरं तत्र वचनान्मे द्विजोत्तम १७ आगमिष्यति ते भ्राता कृतास्त्रः क्षिप्रमर्जुनः ॥ सुरकार्यं महत्कृत्वा यदशक्यं दिवोकसैः १८ तपसाऽपि त्वमात्मानं योजय भ्रातृभिः सह ॥ तपसो हि परं नास्ति तपसा विदते महत् १९ अहं च कर्णजानामियथा वद्मरतर्षभ ॥ सत्यसंधं महोत्साहं महावीर्यं महाबलम् २० महाहवेष्वप्रतिमं महायुद्धविशारदम् ॥ महाधनुर्धरं वीरं महास्त्रं वरवाणिनम् २१ महेश्वरसुतप्रख्यमादित्यतनयं प्रभुम् ॥ तथार्जुनमतिस्कंधं सहजो लवणपौरुषम् २२ न स पार्थस्य संग्रामे कलामर्हति षोडशीम् ॥ यच्चापिते भयं कर्णान्मनसि स्थमरिंदम २३ तच्चाप्यपहरिष्यामि सव्यसाचिन्युपागते ॥ यच्च ते मानसं वीरतीर्थयात्रामिमां प्रति ॥ समर्षिलोमशस्ते कथयिष्यत्यसंशयम् २४ यच्च किंचित्तपोयुक्तं फलं तीर्थेषु भारत ॥ ब्रह्मर्षिरेषूयातेन तच्छृद्धेयमन्यथा २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशसंवादे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ धनं जयेन चाप्युक्तं यत्तच्छृणु युधिष्ठिर ॥ युधिष्ठिरं भ्रातरं मे योजये र्धर्म्याश्रिया १ त्वंहि धर्मान्परा न वेत्थ तपांसि च तपोधन ॥ श्रीमतां चापि जानासि धर्मराजां सनातनम् २ स भवान्परमं वेदपावनं पुरुषं प्रति ॥ तेन संयोजयेथास्त्वं तीर्थेषु पुणेन पांडवान् ३ यथा तीर्थानि गच्छेत्तगाश्च दद्यात्सपार्थिवः ॥ तथा सर्वात्मना कार्यमिति मामर्जुनोऽब्रवीत् ४

पहरणे इंद्रेण कृते सति तदर्पाद्रस्यांतःप्रविश्य संपादायिष्यामि आर्षिणाभेददर्शनेनाहं मनुरभवमित्यादिव दहेभेवैरूपी करिष्यामीति २४ तत्तद्भेदं न त्वन्यथा गृहीतव्यमित्यर्थः २५ इत्या रण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे एकनवतितमोऽध्यायः ॥ ९१ ॥ ॥ धनं जयेनेति योजयेः योजय धर्म्याश्रयादनुपेतया १ । २ पुरुषं प्रति पुरुषस्येत्यर्थः ३ । ४

५ । ६ । ७ । ८ द्विःद्विवारं तृतीयं तृतीयवारं ९ । १० । ११ सत्यसंगरः सत्ययज्ञः यान्येव संग्रामनामानितानियज्ञनामानीतियास्क्रवचनात् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ लघुरल्प भवता चानुगतोऽसौ चरेत्तीर्थानि सर्वशः ॥ रक्षोभ्योरक्षितव्यश्च दुर्गेषु विषमेषु च ५ दधीच इव देवेन्द्रं यथा चाप्यंगिरारविम् ॥ तथारक्षस्व कौंतेयान् रक्षसेभ्यो द्विजोत्तम ६ यातुधानाहिबहवो रक्षसाः पर्वतोपमाः ॥ त्वयाऽभिगुप्तं कौंतेयं न विवर्तयुरंतिकम् ७ सोऽहमिंद्रस्य वचनान्नियोगादर्जुनस्य च ॥ रक्षमाणो भयेभ्यस्त्वां चरिष्यामे त्वया सह ८ द्विस्तीर्थानिमया पूर्वं दृष्टानि कुरुनंदन ॥ इदं तृतीयं द्रक्ष्यामितान्येव भवता सह ९ इयं राजर्षिभिर्याता पुण्यकृद्भिर्धुधिष्ठिर ॥ मन्वादिभिर्महाराजतीर्थयात्राभयापहा १० नानृजुर्नाकृतात्मा चनाविद्यो न च पापकृत् ॥ स्नाति तीर्थेषु कौरव्यनचवक्रमतिर्नरः ११ त्वंतु धर्ममतिर्नित्यं धर्मज्ञः सत्यसंगरः ॥ विमुक्तः सर्वसंगेभ्यो भूय एव भविष्यसि १२ यथा भगीरथो राजाराजानश्च गयादयः ॥ यथा ययातिः कौंतेय तथा त्वमपि पांडव १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ न हर्षात्संप्रपश्यामि वाक्यस्यास्योत्तरं क्वचित् ॥ स्मरेद्विदेवराजो यं कोनामाभ्यधिकस्ततः १४ भवता संगमोयस्य भ्राता चैव धनं जयः ॥ वासवः स्मरते यस्य कोनामाभ्यधिकस्ततः १५ यच्च मां भगवानाह तीर्थानां दर्शनं प्रति ॥ धौम्यस्य वचनादेषा बुद्धिः पूर्वं कृतैव मे १६ तद्यदा मन्यसे ब्रह्मन् गमनं तीर्थदर्शने ॥ तदैव गतास्मि तीर्थान्येषमेनिश्चयः परः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ गमने कृतबुद्धिस्तु पांडवं लोमशोऽब्रवीत् ॥ लघुर्भव महाराज लघुः स्वैरंगमिष्यसि १८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भिक्षाभुजो निवर्ततां ब्राह्मणाय तयश्चये ॥ क्षुत्तृडध्वश्रमाया सशीतार्तिमसहिष्णवः १९ ते सर्वे विनिवर्ततां ये च मिष्टभुजो द्विजाः ॥ पक्वान्नलेह्यपानानां मांसांसां च विकल्पकाः २० तेऽपि सर्वे निवर्ततां ये च सूदानुयायिनः ॥ मया यथोचिता जीव्यैः संविभक्ताश्च वृत्तिभिः २१ ये चाप्यनुगताः पौराराजभक्तिपुरःसराः ॥ घृतराष्ट्रं महाराजमभिगच्छंतु ते चैव २२ सदास्यतियथा कालमुचितायस्य याभृतिः ॥ सचेद्यथोचितां वृत्तिं न दद्यान्मनुजेश्वरः २३ अस्मत्प्रियहितार्थाय पांचालयोवः प्रदास्यति २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो भूयिष्ठशः पौरागुरुभारप्रपीडिताः ॥ विप्राश्च यतयो मुरुयाजमुर्नागपुरं प्रति २५ तान्सर्वान् धर्मराजस्य प्रेम्गाराजां ऽविकासुतः ॥ प्रतिजग्राह विधिवद् नैश्वसमतर्पयत् २६ ततः कुंतीसुतो राजालघुभिर्ब्राह्मणैः सह ॥ लोमशेन च सुप्रीतास्त्रिरात्रं काम्यकेऽवसत् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रयातं कौंतेयं ब्राह्मणाव नवासिनः ॥ अभिगम्य तदाराजं निदं वचनमब्रुवन् १ राजंस्तीर्थानि गंतासि पुण्यानि भ्रातृभिः सह ॥ ऋषिणा चैव सहितो लोमशेन महात्मना २ अस्मान्पिमहाराजनेतुमर्हसि पांडव ॥ अस्माभिर्हि न शक्यानि त्वदृते तानि कौरव ३

परिवारः १८ । १९ विकल्पकाः मृष्टानुष्टविभाजकाः २० आजीव्यैर्मृत्यादिभिः वृत्तिभिर्जीविनहेतुभिरन्नादिभिः २१ । २२ । २३ पांचालयोद्वपदः वः युष्मभ्यं २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावदीपे द्विनवतितमोऽध्यायः ॥ ९२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३

दुर्गाणिकंठकायाक्रांतत्वात् विषमाणिहिंस्रव्याघ्राद्यावृत्तत्वात् ४।५।६।७।८।९।१०।११।१२ अनुकीर्णानिव्याप्तानिनोऽस्मान् १३।१४।१५।१६।१७।१८।१९
 आर्जवमृजुबुद्धिश्रद्धामित्यर्थः २०।२१।२२।२३।२४।२५।२६ कठिनानियष्टीः 'काठी' इति महाराष्ट्रप्रसिद्धेः अन्ये तु शिष्यानिकरं डानिवेतिव्याचख्युः २७ परिचतुर्दशैः पंचदशभिः
 श्वापदैरुपसृष्टानि दुर्गाणि विषमाणि च ॥ अगम्यानि नरेरल्पैस्तीर्थानि मनुजेश्वर ४ भवतो भ्रातरः शूरा धनुर्धरवराः सदा ॥ भवद्भिः पालिताः शूरैर्गच्छामो वयम
 प्युत ५ भवत्प्रसादाद्दिव्यं प्राप्नुयामः सुखं फलम् ॥ तीर्थानां पृथिवीपालवनानां च विशांपते ६ तव वीर्यपरित्राताः शुद्धास्तीर्थपरिष्कृताः ॥ भवेमधूतपाप्मान
 स्तीर्थसंदर्शनात् ७ भवानपि नरेद्रस्य कार्त्तवीर्यस्य भारत ॥ अष्टकस्य च राजर्षेर्लोमपादस्य चैव ८ भरतस्य च वीरस्य सार्वभौमस्य पार्थिव ॥ ध्रुवंप्राप्स्य
 त्तिदुष्प्रापानलोकं स्तीर्थपरिष्कृतः ९ प्रभासादीनि तीर्थानि महेंद्रादींश्च पर्वतान् ॥ गंगाद्याः सरितश्चैव प्लक्ष्मादींश्च वनस्पतीन् १० त्वया सह महीपालद्रष्टुमिच्छा
 महेवयम् ॥ यदि ते ब्राह्मणेष्वास्ति काचित्प्रीतिर्जनाधिप ११ कुरुक्षिप्रवचोऽस्माकं ततः श्रेयोऽभिपत्स्यसे ॥ तीर्थानि हि महाबाहो तपोविघ्नकरैः सदा १२ अनुकी
 र्णानिरक्षोभिस्तेभ्यो न स्त्रातुमर्हसि ॥ तीर्थान्युक्तानि धौम्येन नारदेन च धीमता १३ यान्युवाच च देवर्षिर्लोमशः सुमहातपाः ॥ विधिवत्तानि सर्वाणि पर्यटस्वन
 राधिप १४ धूतपाप्मासहास्माभिर्लोमशेनाभिपालितः ॥ सराजा पूज्यमानस्तैर्हर्षादशुपरिष्कृतः १५ भीमसेनादीर्भिवीरैर्भ्रातृभिः परिवारितः ॥ बाढमित्यब्र
 वीत्सर्वास्तानृषीन्पांडवर्षभः १६ लोमशं समनुज्ञाप्य धौम्यं चैव पुरोहितम् ॥ ततः स पांडवश्रेष्ठो भ्रातृभिः सहितो वशी १७ द्रौपद्याचानवद्यां ग्यागमनाय मनो
 दधे ॥ अथ व्यासो महाभागस्तथा पर्वतनारदौ १८ काम्यके पांडवं द्रष्टुं समाजग्मुर्मनीषिणः ॥ तेषां युधिष्ठिरो राजा पूजां च क्रेयथाविधि ॥ सत्कृतास्ते महाभागा
 युधिष्ठिरमथाब्रुवन् १९ ऋषय ऊचुः ॥ युधिष्ठिरयमौ भीममनसा कुरुतार्जवम् ॥ मनसा कृतशौचवैशुद्धास्तीर्थानियास्यथ २० शरीरनियमं प्रादुर्ब्राह्मणामा
 नुषं व्रतम् ॥ मनो विशुद्धां बुद्धिं च दैवमाहुर्व्रतं द्विजाः २१ मनो ह्यदुष्टं शौचाय पर्याप्तं वै नराधिप ॥ मैत्रां बुद्धिं समास्थाय शुद्धास्तीर्थानि द्रक्ष्यथ २२ ते यूयमानसैः
 शुद्धाः शरीरनियमव्रतैः ॥ दैवव्रतं समास्थाय यथोक्तं फलमाप्स्यथ २३ ते तथेति प्रतिज्ञाय कृष्णयासह पांडवाः ॥ कृतस्वस्त्ययनाः सर्वे मुनिभिर्दिव्यमानुषैः ॥
 २४ लोमशस्योपसंगृह्य पादौ द्वैपायनस्य च ॥ नारदस्य च राजेन्द्र देवर्षेः पर्वतस्य च २५ धौम्येन सहिता वीरास्तथा तैर्वनवासिभिः ॥ मार्गशीर्ष्यामतीतायां पु
 ष्येण प्रययुस्ततः २६ कठिनानि समादाय चीराजिनजटाधराः ॥ अभेद्यैः कवचैर्युक्तास्तीर्थान्यन्वचरंस्ततः २७ इंद्रसेनादिभिर्भृत्यैरथैः परिचतुर्दशैः ॥ महा
 नसव्यापृतैश्च तथान्यैः परिचारिकैः २८ सायुधाबद्धनिस्त्रिंशास्तूणवंतः समार्गणाः ॥ प्राङ्मुखाः प्रययुर्वीराः पांडवा जनमेजय २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आर
 ण्यके पर्वणि तीर्थं लोमशतीर्थयात्रायां त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

चतुर्दशभ्यः परिचतुर्दशैः । संख्यया व्ययासत्रे तिसमासः बहुव्रीहौ संख्येवेदाजितिश्च २८ । २९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे त्रिनवतितमोऽध्यायः ॥ ९३ ॥

नवा इति निर्गुणमुत्तमगुणहीनं १ परान् शत्रून् २ । ३ समूलः पुत्रपौत्रादिवंशवृद्धिमूलं तत्सहितः ४ । ५ । ६ विविधुः स्नानार्थमिति शेषः अधर्मस्तीर्थयात्राप्रवेशजस्तत्कर्तृन् अधर्मकृतः ।
 अधर्मेण कृतउत्पादितो वादपो गर्वः ततो मानः पूजयोऽस्मीति बुद्धिः ७ ततः पूजाया अलाभे प्रतिघाते वा क्रोधः ततः अह्रीः अकार्यं प्रवृत्तिः ततः अलज्जा लज्जानिघता दोषाद्भयं तस्य नाशः ८ नाचि
 युधिष्ठिर उवाच ॥ नवैर्निर्गुणमात्मानं मन्ये देवर्षिस्तम ॥ तथाऽस्मिदुःखसंतप्तो यथानान्यो महीपतिः १ परांश्चानिर्गुणान् मन्येन च धर्मगतानपि ॥ ते च लोमश
 लोकेऽस्मिन्नृध्यंते केन हेतुना २ ॥ लोमश उवाच ॥ नात्र दुःखं त्वयाराज न कार्यं पार्थ कथंचन ॥ यदधर्मेण वर्धेयुर्धर्मरुचयोजनाः ३ वर्धत्यधर्मेण नरस्ततो भद्रा
 णि पश्यति ॥ ततः सपत्नान् जयति समूलस्तु विनश्यति ४ मया हि दृष्टा दैतेयादानवाश्च महीपते ॥ वर्धमाना ह्यधर्मेण क्षयंचोपगताः पुनः ५ पुरा देवयुगे चैव दृष्टं
 सर्वमया विभो ॥ अरोचयन्सुराधर्मधर्मतयजिरेऽसुराः ६ तीर्थानि देवा विविशुर्न विशंभारतासुराः ॥ तानधर्मकृतो दर्पः पूर्वमेव समाविशत् ७ दर्पान्मानः सम
 भवन्मानाः क्रोधो व्यजायत ॥ क्रोधादहीस्ततोऽलज्जा वृत्तं तेषां ततोऽनशत् ८ तानलज्जांगतहीकान्हीनवृत्तान् वृथाव्रतान् ॥ क्षमालक्ष्मीः स्वधर्मश्च न चिरात्प्र
 जहुस्ततः ९ लक्ष्मीस्तु देवानगमदलक्ष्मीरसुरान्प ॥ तानलक्ष्मीसमाविष्टान् दर्पोपहतचेतसः १० दैतेयान्दानवांश्चैव कलिरप्याविशत्ततः ॥ तानलक्ष्मीसमा
 विष्टान्दानवान्कलिनाहतान् ११ दर्पाभिभूतान्कैतियक्रियाहीनानचेतसः ॥ मानाभिभूतान् चिराद्विनाशः समपद्यत १२ निर्यशस्कास्तथा दैत्याः कृत्स्नशो वि
 लयंगताः ॥ देवास्तु सागरांश्चैव सरितश्च सरांसि च १३ अभ्यगच्छन्धर्मशीलाः पुण्यान्यायतनानि च ॥ तपोभिः क्रतुभिर्दानैराशीर्वादैश्च पांडव १४ प्रजहुः सर्व
 पापानि श्रेयश्च प्रतिपेदिरे ॥ एवमादानवंतश्च निरादानाश्च सर्वशः १५ तीर्थान्यगच्छन्विबुधास्तेनापुर्भूतिमुत्तमाम् ॥ तथात्वमपिराजेन्द्रस्त्रात्वातीर्थेषु सानुजः
 १६ पुनर्वैत्स्यासितां लक्ष्मीमेषपंथाः सनातनः ॥ यथैव हि नृगोराजा शिबिरौशीनरो यथा १७ भगीरथो वसुमनागयः पूरुः पूरुरवाः ॥ चरमाणास्तपोनित्यं स्पर्श
 नादंभसश्चते १८ तीर्थाभिगमनात्पूतादर्शनाच्च महात्मनाम् ॥ अलभंत यशः पुण्यं धनानि च विशांपते १९ तथात्वमपिराजेन्द्रलब्धासु विपुलांश्रियम् ॥ यथा
 चेक्ष्वाकुरभवत्सपुत्रजनबाधवः २० मुचुकुंदोऽथर्माघातामरुत्तश्च महीपतिः ॥ कीर्तिपुण्यामविदंत यथा देवास्तपोबलात् २१ देवर्षयश्च कात्स्न्येन तथात्वमपि
 वेत्स्यसि ॥ धार्तराष्ट्रास्त्वधर्मेण मोहेन च वशीकृताः ॥ न चिराद्द्वैविनक्षयंति दैत्या इवनसंशयः २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्राप० लोमश
 तीर्थयात्रायां चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते तथा सहिता वीरावसंतस्तत्र तत्रह ॥ क्रमेण पृथिवीपालनैमिषार
 ण्यमागताः १ ततस्तीर्थेषु पुण्येषु गोमत्याः पांडवान्प ॥ कृताभिषेकाः प्रददुर्गाश्चित्तं च भारत २

रावशी प्रभेव ९ । २० । ११ । १२ । १३ । १४ आदानवंतः आर्जवादिनियमग्रहणवंतः निरादानाः अप्रतिबद्धाः सर्वशः देवादिनिरापि १५ । १६ वेत्स्यसिलप्स्यसे १७ । १८ । १९ । २०
 २१ । २२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्नवतितमोऽध्यायः ॥ ९४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ते तथेति १ । २

वन
अ०
॥९५॥

३।४।५।६।७।८।९ वानीरमालिनी वेत्रपंकियुक्ता १०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ ब्रह्मशब्देनवेदध्यानिना २२।२३।२४।२५
 तत्रदेवानपितृनुविप्रांस्तर्पयित्वापुनःपुनः ॥ कन्यातीर्थेऽश्वतीर्थेचगवांतीर्थेचभारत ॥ कालकोट्यांविषप्रस्थेगिरावुष्यचकौरवाः ३ बाहुदायांमहीपालचक्रुः
 सर्वेऽभिषेचनम् ॥ प्रयागेदेवयजनेदेवानांपृथिवीपते ४ ऊपुराहुव्यगात्राणितपश्चातस्थुरुतमम् ॥ गंगायमुनयोश्चैवसंगमेसत्यसंगराः ५ विपाप्मानोमहा
 त्मानोविप्रेभ्यःप्रदुर्वसु ॥ तपस्विजनजुष्टांचततोवेदींप्रजापतेः ६ जग्मुःपांडुसुताराजन्ब्राह्मणैःसहभारत ॥ तत्रतेन्यवसन्वीरास्तपश्चातस्थुरुतमम् ७ सं
 तर्पयंतःसततंवन्येनहविषाद्विजान् ॥ ततोमहीधरंजग्मुर्धर्मज्ञेनाभिसंस्कृतम् ८ राजर्षिणापुण्यकृतागयेनानुपमद्युते ॥ नगोगयशिरोयत्रपुण्याचैवमहानदी ९
 वानीरमालिनीरम्यानदीपुलिनशोभिता ॥ दिव्यंपवित्रकूटंचपवित्रधरणीधरम् १० ऋषिजुष्टंसुपुण्यंततीर्थंब्रह्मसरोतमम् ॥ अगस्त्योभगवान्यत्रगतोवै
 वस्वतंप्रति ११ उवासचस्वयंतत्रधर्मराजःसनातनः ॥ सर्वासांसरितांचैवसमुद्रेदोविशांपते १२ यत्रसंनिहितोनित्यंमहादेवःपिनाकपृक् ॥ तत्रतेपांडवावीरा
 श्चातुर्मास्यैस्तदेजिरे १३ ऋषियज्ञेनमहतायत्राक्षयवटोमहान् ॥ अक्षयेदेवयजनेअक्षयंयत्रवैफलम् १४ तेतुत्रोपवासांस्तुचक्रुर्निश्चितमानसाः ॥ ब्राह्मणा
 स्तत्रशतशःसमाजग्मुस्तपोधनाः १५ चातुर्मास्येनायजंतआर्षेणविधिनातदा ॥ तत्रविद्यातपोवृद्धाब्राह्मणावदपारगाः ॥ कथांप्रचक्रिरेपुण्यांसदासिस्थामहा
 त्मनाम् १६ तत्रविद्याव्रतस्नातःकौमारंव्रतमास्थितः ॥ शमठोऽकथयद्राजन्नामूर्तरयसंगयम् १७ ॥ शमठउवाच ॥ अमूर्तरयसःपुत्रोऽग्योराजर्षिसतमः ॥
 पुण्यानियस्यकर्माणितानिमेऽगृणुभारत १८ यस्ययज्ञोवभूवेहबह्वोबहुदक्षिणः ॥ यत्रान्नपर्वताराजनशतशोऽथसहस्रशः १९ घृतकुल्याश्चदध्रश्चनयोबहुश
 तास्तथा ॥ व्यंजनानांप्रवाहाश्चमहार्हाणांसहस्रशः २० अहन्यहनिचाप्येवंयाचतांसंप्रदीयते ॥ अन्येचब्राह्मणाराजन्भुंजतेऽन्नंसुसंस्कृतम् २१ तत्रवेद
 क्षिणाकालेब्रह्मघोषोदिवंगतः ॥ नचप्रज्ञायतेकिंचिद्ब्रह्मशब्देनभारत २२ पुण्येनचरताराजन्भूर्दिशःखंनभस्तथा ॥ आपूर्णमासिच्छब्देनतदप्यासीन्नहा
 द्रुतम् २३ यत्रस्मगाथागायंतिमनुष्याभरतर्षभ ॥ अन्नपानैःशुभैस्तदादेशेदेशेसुवर्चसः २४ गयस्ययज्ञेकेत्वद्यप्राणिनोभोक्तुमीप्सवः ॥ तत्रभोजनशिष्ट
 स्यपर्वताःपंचविंशतिः २५ नतत्पूर्वेजनाश्चकुर्नकरिष्यंतिचापरे ॥ गयोयदकरोद्यज्ञेराजर्षिरमितद्युतिः २६ कथंतुदेवाहविषागयेनपरितर्पिताः ॥ पुनःशक्ष्यं
 त्युपादातुमन्यैर्दत्तानिकानिचित् २७ सिकतावायथालोकेयथावादिवितारकाः ॥ यथावावर्षतोधाराअसंख्येयाःस्मकेनचित् ॥ तथागणयितुंशक्यागययज्ञेनद
 क्षिणाः २८ एवंविधाःसुबहवस्तस्ययज्ञामहीपतेः ॥ वभूवुरस्यसरसःसमीपेकुरुनंदन २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप० लोमशतीर्थ
 यात्रायामययज्ञकथनेपंचनवतितमोऽध्यायः ॥ ९५ ॥ ॥ ६४ ॥

॥८४॥

म.भा.टी.
॥८४॥

ततइति दुर्जयायांवातापिपुर्यामणिमतीसंज्ञायाम् १।२।३।४।५ नादात् नदत्तवान् ६।७ कामरूपी यथाकामंरूपाणिर्कृतसमर्थः संस्कृत्यपक्षा ८ सप्तइल्लवश्च ९।१०।११
 १२।१३।१४ सोऽपृच्छदिति तान् भवंलंबमानेनरूपेणतेषामुद्रवं पृच्छत् । पृच्छतिर्दिकर्मा किमर्थयुयंलंबध्वमित्यपृच्छदित्यर्थः । तेऽप्ययःकंपिताइवसंतस्तेतवसंतानहेतोरयमस्माकंभव
 इति प्रत्युच्यतेसंबंधः १५ एतस्यैवविवरणंतेतस्मादिति १६।१७ वःयुष्माकंकार्मैस्सिंसंकरिष्ये १८ प्रसवंसंतानंसंततरेविच्छेदय १९ तस्यतस्यसिंहमृगादेःअंगं कटिदृष्ट्यादिसर्वगुणवती
 वैशांपायनउवाच ॥ ततःसंप्रस्थितोराजाकौतेयोभूरिदक्षिणः ॥ अगस्त्याश्रममासाद्यदुर्जयायामुवासह १ तत्रैवलोमशंराजापप्रच्छवदतावरः ॥ अगस्त्येने
 हवातापिःकिमर्थमुपशामितः २ आसीद्वाकिंप्रभावश्चसदैत्योमानवांतकः ॥ किमर्थंचोदितोमन्युरगस्त्यस्यमहात्मनः ३ ॥ लोमशउवाच ॥ इल्लवोनामदैते
 यआसीत्कौरवनंदन ॥ मणिमत्यांपुरिपुरावातापिस्तस्यचानुजः ४ सब्राह्मणंतपोयुक्तमुवाचदिति नंदनः ॥ पुत्रंभेभगवानेकमिंद्रतुल्यंप्रयच्छतु ५ तस्मैसब्रा
 ह्मणोनादात्पुत्रंवासवसंमितम् ॥ चुक्रोधसोऽसुरस्तस्यब्राह्मणस्यततोभृशम् ६ तदाप्रभृतिराजैर्द्रइल्लवोब्रह्महाऽसुरः ॥ मन्युमान्प्रातरंछागंमायावीह्यकरोत्ततः
 ७ मेषरूपीचवातापिःकामरूप्यभवत्क्षणात् ॥ संस्कृत्यचभोजयतिततोविप्रंजिघांसति ८ सचाह्वयति यंवाचागतं वैवस्वतक्षयम् ॥ सपुनर्देहमास्थायजीव
 न्स्मप्रत्यदृश्यत ९ ततोवातापिमसुरंछागं कृत्वासुसंस्कृतम् ॥ तंब्राह्मणंभोजयित्वापुनरेवसमाह्वयत् १० तामिल्लवलेनमहतास्वरेणवाचमीरिताम् ॥ श्रुत्वाऽ
 तिमायोबलवान्क्षिप्रंब्राह्मणकंटकः ११ तस्यपार्श्वेविनिर्भियब्राह्मणस्यमहासुरः ॥ वातापिःप्रहसनराजन्निश्चक्रामविशांपते १२ एवंसब्राह्मणान्राजन्भोजयि
 त्वापुनःपुनः ॥ हिंसयामासदैतेयइल्लवोदुष्टचेतनः १३ अगस्त्यश्चापिभगवानेतस्मिन्कालएवतु ॥ पितृन्ददर्शगतेवलंबमानानधोमुखान् १४ सोऽपृच्छलं
 बमानास्तान्भवं तइवकंपिताः ॥ संतानहेतोरितितेप्रत्युचुर्ब्रह्मवादिनः १५ तेतस्मैकथयामासुर्वयंतेपितरःस्वकाः ॥ गर्तमेतमनुप्राप्ताःलंबामप्रसवार्थिनः
 १६ यदिनोजनयेथास्त्वमगस्त्यापत्यमुत्तमम् ॥ स्यान्नोऽस्मान्निरयान्मोक्षस्त्वंचपुत्राष्टुयागतिम् १७ सतानुवाचतेजस्वीसत्यधर्मपरायणः ॥ करिष्येपित
 रःकामंव्येतुवोमानसोज्वरः १८ ततःप्रसवसंतानंचितयन्भगवानृषिः ॥ आत्मनःप्रसवस्यार्थेनापश्यत्सदृशींस्त्रियम् १९ सतस्यतस्यसत्वस्यततदंगमनुत्त
 मम् ॥ संदृष्टत्समैरंगैर्निर्ममेस्त्रियमुत्तमाम् २० सतांविदर्भराजस्यपुत्रार्थतप्यतस्तपः ॥ निर्मितामात्मनोऽर्थायमुनिःप्रादान्महातपाः २१ सातत्रजज्ञे
 सुभगाविद्युत्सौदामनीयथा ॥ विभ्राजमानावपुषाव्यवर्धतशुभानना २२ जातमात्रांचताहृद्वावैदर्भःपृथिवीपतिः ॥ प्रहर्षेणद्विजातिभ्योन्यवेदयत्भारत २३
 अभ्यनंदंततांसर्वेब्राह्मणावसुधाधिप ॥ लोपामुद्रेतितस्याश्चचक्रिरेनामतोद्विजाः २४

मित्यर्थः २०। २१ जज्ञेजाता सौदामनीतिविशेष्यं विद्युदिति विशेषणं द्युतिविशेषोपपादनार्थं 'कुर्याद्हरस्यापिपिनाकपाणेर्धैर्यव्युक्तिकममध्विनोऽन्धे' इत्यादीपिनाकपाणिपदं ऊर्जितवा
 पवत्त्वद्योतनार्थमुपपत्तीं संज्ञाविशेष्यसमर्पणायालमितिहरस्येतिपृथक्प्रत्युक्तं तद्ब्रह्मदिहापिध्येयं २१। २३ मुद्राणांतत्पृगादिजातिगतानामसाधारणानां विद्वानां कामनीयबहुद्वादी

नालोपहवलोपस्तिरस्कारोयथासालोपामुद्रा । आहिताग्निपादिवत्पूर्वनिपातः अन्येष्वपिदृश्यतइतिदीर्घः प्रकारांतरेणयोगेत्वेपदपाठलोपआमुद्रेत्यवग्रहःस्यात्सचनदृश्यतेऽवउक्तविधे

म.भा.टी.

वन०

अ०

॥१५॥

वृत्तेसामहाराजविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ अप्सिस्ववोत्पलिनीशीघ्रमग्रेरिवाशिखाशुभा २५ तांयौवनस्थाराजेंद्रशतंकन्याःस्वलंकृताः ॥ दास्यःशतंचकल्याणी
मुपातस्थुर्वशानुगाः २६ सास्मदासीशतवृतामध्येकन्याशतस्यच ॥ आस्तेतेजस्विनीकन्यारोहिणीवदिविप्रभा २७ यौवनस्थामपिचतांशीलाचारसमन्वि
ताम् ॥ नवव्रेपुरुषःकश्चिद्भयात्स्यमहात्मनः २८ सातुसत्यवतीकन्यारूपेणाप्सरसोऽप्यति ॥ तोषयामासपितरंशीलेनस्वजनंतथा २९ वैदर्भीतुतथायु
क्तांयुवतींप्रेक्षयैपिता ॥ मनसाचितयामासकस्मैदद्यामिमांसुताम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांअगस्त्यो
पाख्यानेषणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ यदात्वमन्यतागस्त्योर्गार्हस्थ्येतांक्षमामिति ॥ तदाऽभिगम्यप्रोवाचैवदभंपृथिवीप
तिम् १ राजत्रिवेशेबुद्धिर्मेवर्ततेपुत्रकारणात् ॥ वरयेत्वांमहीपाललोपामुद्रांप्रयच्छमे २ एवमुक्तःसमुनिनामहीपालोविवेचनः ॥ प्रत्याख्यानायचाशक्तःप्र
दातुंचैवनेच्छत ३ ततःसभार्यामभ्येत्यप्रोवाचपृथिवीपतिः ॥ महर्षिर्वीर्यवानेषक्रुद्धःशापाग्निनादहेत् ४ तंतथादुःखितंदृष्ट्वासभार्यंपृथिवीपतिम् ॥ लोपामुद्रा
भिगम्येदंकालेवचनमब्रवीत् ५ नमत्कृतेमहीपालपीडामभ्येतुमर्हसि ॥ प्रयच्छमामगस्त्यायत्राह्यात्मानंमयापितः ६ दुहितुर्वचनाद्राजासोऽगस्त्यायमहात्म
ने ॥ लोपामुद्रांततःप्रादाद्विधिपूर्वविशांपते ७ प्राप्यभार्यामगस्त्यस्तुलोपामुद्रामभाषत ॥ महार्हाण्युत्सृजैतानिवासांस्याभरणानिच ८ ततःसादर्शनीया
निमहार्हाणितनूनिच ॥ समुत्ससर्जरंभोरूर्ध्वसनान्यायतेक्षणा ९ ततश्चीराणिजग्राहवल्कलान्यजिनानिच ॥ समानव्रतचर्याचबभूवायतलोचना १० गंगा
द्वारमथागम्यभगवानृषिसत्तमः ॥ उग्रमातिष्ठततपःसहपत्न्याऽनुकूलया ११ साप्रीताबहुमानाच्चपतिपर्यचरत्तदा ॥ अगस्त्यश्चपरांप्रीतिभार्यायामचरत्प्र
भुः १२ ततोबहुतिथेकालेलोपामुद्रांविशांपते ॥ तपसाद्योतितान्म्रातांददर्शभगवानृषिः १३ सतस्याःपरिचारेणशौचेनचदमेनच ॥ श्रियारूपेणचप्रीतोभैथु
नायाजुहावताम् १४ ततःसाप्राजलिर्भूत्वालज्जमानेवभाविनी ॥ तदासप्रणयंवाक्यंभगवंतमथाब्रवीत् १५ असंशयंप्रजाहेतोर्भार्यापतिरविदत् ॥ यातुत्व
यिममप्रीतिस्तामृपेकर्तुमर्हसि १६ यथापितुर्गृहेविप्रप्रासादेशयनंमम ॥ तथाविधेत्वंशयनेमामुपैतुमिहार्हसि १७ इच्छामित्वास्त्रग्विणंचभूषणैश्चविभूषितम् ॥
उपसर्तुंयथाकामंदिव्याभरणभूषिता १८

वव्युत्पत्तिर्शुक्ता २४ । २९ वशानुगाःइच्छानुरूपाः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिलोमशतीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांअगस्त्यो
पाख्यानेषणवतितमोऽध्यायः ॥ ९६ ॥ ॥ यदेति १ निवेशेवि
वाहे २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥१५॥

भूषणोऽयं चीरकापायादिस्तपस्विनांश्लाघ्योऽयंसामग्रीकलापो भोगसंपर्केणापवित्रोनेवमवस्तिविशेषः १९ । २० । २१ । २२ ऋतोःकालःषोडशदिनानितेष्वलोऽवशिष्टः २३ । २४ । २५
॥ इत्यारण्यकेपर्वणिलोमशतीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांअगस्त्यो
पाख्यानेषणवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ ततहाति यंवेदवेति १ विषयतिदेशसीमाते २ आगमनेनिमित्तभूतामर्थितां किमिच्छन्नागतोऽसीतिपप्र
अन्यथानोपतिष्ठेयंचीरकापायवासिनी ॥ नैवापवित्रोविप्रर्षेभूषणोऽयंकथंचन १९ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ नतेधनानिविद्यंतेलोपामुद्रेतथामम ॥ यथाविधानि
कल्याणिपितुस्तवसुमध्यमे २० ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ ईशोऽसितपसासर्वसमाहर्तुंतपोधन ॥ क्षणेनजीवलोकेयद्गसुकिंचनविद्यते २१ ॥ अगस्त्यउवाच ॥
एवमेतद्यथात्थत्वंतपोव्ययकरंतुतत् ॥ यथातुमेननश्येततपस्तर्मांप्रचोदय २२ ॥ लोपामुद्रोवाच ॥ अल्पावशिष्टःकालोऽयमृतोर्ममतपोधन ॥ नचान्यथाऽह
मिच्छामित्वामुपैतुंकथंचन २३ नचापिधर्ममिच्छामिविलोभुंतेकथंचन ॥ एवंतुमेयथाकामंसंपादयेतुमर्हसि २४ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ यद्येषकामःसुभगेतव
बुद्ध्याविनिश्चितः ॥ हर्तुंगच्छाम्यहंमद्रेचरकाममिहस्थिता ॥ २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांअगस्त्योपाख्या
नेसप्तनवतितमोऽध्यायः ॥ ९७ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ ततोजगामकौरव्यसोऽगस्त्योभिक्षितुंवसु ॥ श्रुतर्वाणंमहीपालंयंवेदाभ्यधिकंनृपैः १ सविदित्वा
तुनृपतिःकुंभयोनिमुपागतम् ॥ विषयांतेसहामात्यःप्रत्यगृह्णात्सुसत्कृतम् २ तस्मैचाध्ययथान्यायमानीयपृथिवीपतिः ॥ प्राजलिःप्रयतोभूत्वापप्रच्छागमने
र्थिताम् ३ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ वित्तार्थिनमनुप्राप्तंविद्धिमांपृथिवीपते ॥ यथाशक्त्याविर्हिस्यान्यान्संविभागंप्रयच्छमे ४ ॥ लोमशउवाच ॥ ततआयव्य
यौपूर्णैतस्मैराजान्यवेदयत् ॥ अतोविद्वन्नृपादत्स्वयदत्रवसुमन्यसे ५ ततआयव्ययौदृष्ट्वासमौसममतिर्द्विजः ॥ सर्वथाप्राणिनांपीडामुपादानादमन्यत ६ स
श्रुतर्वाणमादायब्रह्मश्वममत्ततः ॥ सचतौविषयस्यांतेप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ७ तयोरर्घ्यंचपाद्यंचब्रह्मश्वःप्रत्यवेदयत् ॥ अनुज्ञाप्यचपप्रच्छप्रयोजनमुपक्रमे ८
॥ अगस्त्यउवाच ॥ वित्तकामाविहप्राप्तौविद्वद्यावांपृथिवीपते ॥ यथाशक्त्याविर्हिस्यान्यान्संविभागंप्रयच्छनौ ९ ॥ लोमशउवाच ॥ ततआयव्ययौपूर्णै
त्ताभ्याराजान्यवेदयत् ॥ अतोज्ञात्वातुगृह्णीतंयदत्रव्यतिरिच्यते १० ततआयव्ययौदृष्ट्वासमौसममतिर्द्विजः ॥ सर्वथाप्राणिनांपीडामुपादानादमन्यत ११
पौरुकुसंततोजग्मुस्त्रसदस्युंमहाधनम् ॥ अगस्त्यश्चश्रुतर्वांचब्रह्मश्वश्चमहीपतिः १२ त्रसदस्युस्तुतानदृष्ट्वाप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ अभिगम्यमहाराजविषयांते
महामनाः१३अर्चयित्वायथान्यायमिक्षाकूराजसत्तमः ॥ समस्तांश्चततोऽपृच्छप्रयोजनमुपक्रमे १४ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ वित्तकामानिहप्राप्तान्निविद्धिनःपृथिवी
पते ॥ यथाशक्त्याविर्हिस्यान्यान्संविभागंप्रयच्छनः १५ ॥ लोमशउवाच ॥ ततआयव्ययौपूर्णैतेषाराजान्यवेदयत् ॥ एतज्ज्ञात्वात्सुपादध्वंयदत्रव्यतिरिच्यते१६

च्छेत्यर्थः ३ । ४ । ५ उपादानात् धनग्रहणात् ६ । ७ उपक्रमेआगमने ८ नौआवाभ्याम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

॥ ८६ ॥

तत आयव्ययौदृष्ट्वासमौसममतिर्दिजः ॥ सर्वथाप्राणिनापीडासुपादानादमन्यत १७ ततःसर्वेसमेत्याथतेनृपास्तंमहामुनिम् ॥ इदमुचुर्महाराजसमवेक्ष्यपर
 स्परम् १८ अयंवेदानवोब्रह्मन्निवलोवसुमान्भुवि ॥ तमतिक्रम्यसर्वेऽध्वयंचार्थामहेवसु १९ ॥ लोमशउवाच ॥ तेषां तदाऽऽसीदुचितमिल्वलस्यैवमिक्षण
 म् ॥ ततस्तेसहिताराजन्निवलोवसुपाद्रवन् ॥ २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामगस्त्योपाख्यानेअष्टन
 वतितमोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ४ ॥ लोमशउवाच ॥ इत्त्वलस्तान्निदित्वातुमहर्षिसहिता नृपान् ॥ उपस्थितान्सहामात्योविषयातिह्यपूजयत् १ तेषां
 ततोऽसुरश्रेष्ठस्त्वातिथ्यमकरोत्तदा ॥ सुसंस्कृतेनकौरव्यभ्रात्रावातापिनापदा २ ततोरारजर्षयःसर्वेविषण्णागतचेतसः ॥ वातापिसंस्कृतंदृष्ट्वाभेषमूर्तंमहासु
 रम् ३ अथाब्रवीदगस्त्यस्तान् राजर्षीन्नृषिसत्तमः ॥ विषादोवोनकर्तव्योह्यहंभोक्ष्येमहासुरम् ४ धुर्यासनमथासाद्यनिषसादमहानृषिः ॥ तंपर्यवेषदैत्येद्रइ
 ल्वलःप्रहसन्निव ५ अगस्त्यएवकृत्स्नंनुवातापिबुभुजेततः ॥ भुक्तवत्यसुरोऽऽह्वानमकरोत्तस्यचेत्वलः ६ ततोवायुःप्रादुरभूदधस्तस्यमहात्मनः ॥ शब्देन
 महतातातर्जन्निवयथाघनः ७ वातापेनिष्क्रमस्वतिपुनःपुनरुवाचह ॥ तंप्रहस्याब्रवीद्राजन्नगस्त्योमुनिसत्तमः ८ कुतोनिष्कामितुंशक्तोमयाजीर्णस्तुसोऽसु
 रः ॥ इत्त्वलस्तुविषण्णोऽभूद्दृष्ट्वाजीर्णमहासुरम् ९ प्रांजलिश्चससामात्यैरिदं वचनमब्रवीत् ॥ किमर्थमुपयाताःस्थभूतकिंकरवाणिवः १० प्रत्युवाचततोऽगस्त्यः
 प्रहसन्निवलोत्तदा ॥ ईशंह्यसुरविद्वस्त्वावयंसर्वेधनेश्वरम् ११ एतेचनातिधनिनोधनार्थंश्वमहान्मम ॥ यथाशक्त्यविहिंस्यान्यान्संविभागंप्रयच्छनः १२ त
 तोऽभिवाद्यतमृषिमिल्वलोवाक्यमब्रवीत् ॥ दित्सितंयदिवेत्सित्वंततोदास्यामितेवसु १३ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ गवां दशसहस्राणिराज्ञामेकैकशोऽसुर ॥ तावदेव
 सुवर्णस्यदित्सितंतेमहासुर १४ मह्यंततोवैद्विगुणंरथश्वैवहिरण्मयः ॥ मनोजवौवाजिनौचदित्सितंतेमहासुर १५ जिज्ञास्यतारथःसद्योव्यक्तपुषहिरण्मयः ॥
 ततःप्रव्यथितोदैत्योददावभ्यधिकंवसु १६ विरावश्चसुरावश्चतस्मिन्नयुक्तौरथेहयौ ॥ ऊहतुःसवसूनाशुतावगस्त्याश्रमंप्रति १७ सर्वान् राज्ञःसहागस्त्यान्नि
 मेषादिवभारत ॥ अगस्त्येनाभ्यनुज्ञाताजम्पूराजर्षयस्तदा ॥ कृतवांश्वमुनिःसर्वलोपासुद्राचिकीर्षितम् १८ ॥ लोपासुद्रोवाच ॥ कृतवानसितत्सर्वभगवन्म
 मकाक्षितम् ॥ उत्पादयसकृन्मह्यमपत्यंवीर्यवत्तरम् १९ ॥ अगस्त्यउवाच ॥ तुष्टोहमस्मिक्ल्याणितवृत्तेनशोभने ॥ विचारणामपत्येत्तववक्ष्यामितांशृणु
 २० सहस्रंतेऽस्तुपुत्राणांशतंवादशसंमितम् ॥ दशवाशततुल्याःस्युरेकोवाऽपिसहस्रजित् २१

अ०

॥ १९ ॥

॥ ८६ ॥

३ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० दशसंमितं दशशतसंमितम् २१

१ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

समभवत्संगभंकार २३ शारदानशरदाऋतुनायुक्तानसंघत्सरानित्यर्थः २४ प्राच्यवदुदरात्रिर्गतोऽभवदित्यर्थः २५ । २६ । २७ युक्तमध्ययनेष्यवाहनादौ २८ । २९ प्राहादिःप्रहाद
 गोत्रोद्भवः ३० । ३१ शिलानांतलेष्वधोभागेषुसंत्रस्तालीना तेनपातालगामित्वमुक्तं शेषेणस्वर्गभूमतत्त्वमिति त्रिपयगात्वमुक्तंगंगायाः ३२ । ३३ । ३४ रामोजामद्वयः हतंवाशरथिरा
 ॥ लोपासुद्रोवाच ॥ सहस्रसंमितःपुत्रएकोऽप्यस्तुतपोधन ॥ एकोहिबहुभिःश्रेयान्निद्वानसाधुरसाधुभिः २२ ॥ लोमशउवाच ॥ सतथेतिप्रातेज्ञायतयासमभवन्मु
 निः ॥ समयसमशीलिन्याश्रद्धावानश्रद्धधानया २३ ततआघायगर्भतमगमद्वनमेवसः ॥ तस्मिन्वनगतेगर्भोवृषेसप्तशरदान् २४ सप्तमेऽन्देगतेचापिप्राच्यव
 त्समहाकविः ॥ ज्वलन्निवप्रभावेनदृढस्थुर्नामभारत २५ सांगोपनिषदान्वेदान्जपन्निवमहातपाः ॥ तस्यपुत्रोऽभवदृषेःसतेजस्वीमहाद्विजः २६ सवालएव
 तेजस्वीपितुस्तस्यनिवेशने ॥ इध्मानांभारमाजहेइध्मवाहस्ततोऽभवत् २७ तथायुक्तंतुतंदृष्ट्वामुमुदेसमुनिस्तदा ॥ एवंसजनयामासभारतापत्यमुत्तमम् ॥
 २८ लेभिरेषितरश्वास्यलोकान् राजन्यथेप्सितान् ॥ तत ऊर्ध्वमंख्यातस्त्वगस्त्यस्याश्रमोभुवि २९ प्राहादिरेवंवातापिरगस्त्येनोपशामितः ॥ तस्याय
 माश्रमोराजनरमणीयैर्गुणैर्युतः ३० एषाभागीरथीपुण्यादेवगंधर्वसेविता ॥ वातेरितापताकेवविराजतिनभस्तले ३१ प्रतार्यमाणाकूलेषुयथानिम्नेषुनित्यशः ॥
 शिलातलेषुसंत्रस्तापत्रोद्भवधूरिव ३२ दक्षिणां वैदिशं सर्वां प्लावयंतोचमाटवत् ॥ पूर्वशंभोर्जटाभ्रष्टासमुद्रमहिषीप्रिया ॥ अस्यानद्यांसुपुण्यायांपथेष्टमवगा
 ह्यताम् ३३ युधिष्ठिरनिबोधं दं त्रिषुलोकेषुविश्रुतम् ॥ भृगोस्तीर्थमहाराजमहर्षिगणसेवितम् ३४ यत्रोपस्पृष्टवान्रामोहृतंतेजस्तदासवान् ॥ अत्रत्वंभ्रातृ
 मिःसार्धं कृष्णयाचैवपांडव ३५ दुर्योधनहृतंतेजःपुनरादातुमहर्षि ॥ कृतवैरेणरामेणयथाचोपहृतंपुनः ३६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतत्रभ्रातृभिश्चैवकृष्ण
 याचैवपांडवः ॥ स्नात्वादेवान्पितृंश्चैवतर्पयामासभारत ३७ तस्यतीर्थस्यरूपंवेदीप्ताहीसतरंबभौ ॥ अप्रष्ट्यतरश्वासीच्छात्रवाणानरर्षभ ३८ अपृच्छ
 च्चवराजेंद्रलोमशंपांडुनंदनः ॥ भगवन्किमर्थंरामस्यहृतमासीद्वपुःप्रभो ॥ कथंप्रत्याहृतंचैवएतदाचक्ष्वपृच्छतः ३९ ॥ लोमशउवाच ॥ शृणुरामस्यराजें
 द्रभार्गवस्यचधीमतः ॥ जातोदशरथस्यासीत्पुत्रोरामोमहात्मनः ४० विष्णुःस्वेनशरीरेणरावणस्यवधायवै ॥ पश्यामस्तमयोध्यायांजातंदाशरथिततः ४१
 ऋचीकनंदनोरामोभार्गवोरेणुकासुतः ॥ तस्यदाशरथःश्रुत्वारामस्याच्छिष्टकर्मणः ४२ कौतूहलान्वितोरामस्त्वयोध्यामगमत्पुनः ॥ धनुरादायतदिव्यंक्षत्रि
 याणांनिबहणम् ४३ जिज्ञासमानोरामस्यवीर्यंदाशरथेस्तदा ॥ तंबैदशरथःश्रुत्वाविषयांतमुपागतम् ४४ प्रेषयामासरामस्यरामंपुत्रंपुरस्कृतम् ॥ सतम
 भ्यागतंदृष्ट्वाउद्यतास्त्रमवस्थितम् ४५ प्रहसन्निवकौतेयरामोवचनमब्रवीत् ॥ कृतकालंहिराजेंद्रधनुरेतन्मयाविभो ४६

मेण ३५ । ३६ । ३७ तस्ययुधिष्ठिरस्य तीर्थस्यतीर्थेस्नातस्य ३८ वपुस्तेजः ३९ । ४० । ४१ दाशरथेःश्रुत्वा धनुर्भेजनादिपराक्रममितिशेषः कर्मणिवापही ४२ । ४३ । ४४ । ४५ कृत
 कालं कृताः हिंसिताःकालतुल्याः क्षत्रियायेनतद्रुः । कर्हिंसायांस्नादोरेदंरूपम् ४६

४७ बाहुवीर्येविषये मकथनश्चाघनमास्ति ४८ व्यपदेशेनउक्तवा ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ श्रूयतेचकाराद्दृश्यतेच तवदर्पयुक्तस्वमितिशेषः अथापिअभ्यते ५४ क्षत्रियेभ्यः क्षत्रियान्
 समारोपययत्नेनयदिशक्रोषिपार्थिव ॥ इत्युक्तस्त्वाहभगवंस्त्वंनाधिक्षेप्तुमर्हासि ४७ नाहमप्यधमोधर्मक्षत्रियाणां द्विजातिषु ॥ इक्ष्वाकूणां विशेषेणबाहुवीर्येणकथ
 नम् ४८ तमेवंवादिनंतत्रराभोवचनब्रवीत् ॥ अलंबेव्यपदेशेनधनुरायच्छराघव ४९ ततो जग्राहरोषेणक्षत्रियर्षभसूदनम् ॥ रामोदाशरथिर्दिव्यहस्ताद्राम
 स्यकार्मुकम् ५० धनुगरोपयामाससलीलइवभारत ॥ ज्याशब्दमकरोच्चैवस्मयमानःसवीर्यवान् ५१ तस्यशब्दस्यभूतानिवित्रसंत्यजनेरिव ॥ अथाब्रवीतदा
 रामोरामंदाशरथिस्तदा ५२ इदमारोपितंब्रह्मनकिमन्यत्करवाणिते ॥ तस्यरामोददौदिव्यंजामदभ्योमहात्मनः ॥ शस्माकर्णदेशांतमयमाकृष्यतामिति ५३
 लोमशउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वाऽब्रवीद्रामःप्रदीप्तइवमन्युना ॥ श्रूयतेक्ष्म्यतेचैवदर्पपूर्णोऽसिभार्गव ५४ त्वयाह्यधिगतंतेजःक्षत्रियेभ्योविशेषतः ॥ पितामहप्र
 सादेनतेनमांक्षिपसिध्रुवम् ५५ पश्यमांस्वेनरूपेणचक्षुस्तोवितराम्यहम् ॥ ततोरामशरीरेवैरामःपश्यतिभार्गवः ५६ आदित्यान्सवमूर्धुद्रान्साध्यांश्चसमह
 द्रुगान् ॥ पितरोहुताशनश्चैव नक्षत्राणिग्रहास्तथा ५७ गंधर्वाक्षसायक्षानद्यस्तीर्थानियानिच ॥ ऋषयोवालखिल्याश्चब्रह्मभूताःसनातनाः ५८ देवर्षय
 श्चकार्त्स्न्येनसमुद्राःपर्वतास्तथा ॥ वेदाश्चसोपनिषदोवषट्कारैःसहाध्यैः ५९ चेतोमंतिचसामानिधनुर्वेदश्चभारत ॥ मेघदंडानिवर्षाणिविद्युतश्चयुधिष्ठिर
 ६० ततःसभगवान्विष्णुस्तवैवाणंसुमोचह ॥ शुष्काशनिसमाकीर्णमहोल्काभिश्चभारत ६१ पांसुवर्षेणमहतामेघवर्षैश्चभूतलम् ॥ भूमिकंपैश्चनिर्वातैर्नादैश्च
 विपुलैरपि ६२ सरामंविह्वलं कृत्वातेजश्चाक्षिप्यकेवलम् ॥ आगच्छज्वालितोबाणोरामबाहुप्रचोदितः ६३ सतुविह्वलतांगत्वाप्रतिलभ्यचचेतनाम् ॥ रामः
 प्रत्यागतप्राणःप्राणमद्विष्णुतेजसम् ६४ विष्णुनासोऽभ्यनुज्ञातोमहेन्द्रमगमत्युनः ॥ भीतस्तुतत्रन्यवसद्रीडितस्तुमहातपाः ६५ ततःसंवत्सरेऽतीतेहृतौजसमव
 स्थितम् ॥ निर्मदंदुःखितंदृष्ट्वापितरोराममब्रुवन् ६६ ॥ पितरऊचुः ॥ नवैसम्यगिदंपुत्रविष्णुमासाद्यवैकृतम् ॥ सहिपूज्यश्चमान्यश्चत्रिषुलोकेषुसर्वदा ६७
 मच्छपुत्रनर्दीपुण्यांवधूसरकृताभयाम् ॥ तत्रोपस्पृश्यतीर्थेषुपुनर्वपुरवाप्स्यसि ६८ दीप्तोदं नामततीर्थयत्रतेप्रपितामहः ॥ भृगुर्देवयुगेरामततवानुतमंत
 पः ६९ तत्तथाकृतवानुरामःकौतेयवचनात्पितुः ॥ प्राप्तवांश्चपुनस्तेजस्तीर्थेऽस्मिन्पांडुनंदन ७० एतदीदृशकंतातरामेणाक्लिष्टकर्मणा ॥ प्राप्तमासीन्महारा
 जविष्णुमासाद्यवैपुरा ७१ ॥ इतिश्री० आ० प० तीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायांजामदभ्यतेजोहानिकथनेएकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भूयएवाहमिच्छामिमहर्षेस्तस्यधीमतः ॥ कर्मणांविस्तरंश्रोतुमगस्त्यस्यद्विजोत्तम १

जित्वा ५९ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ चेतोमंति चेतनावांति आर्षेपदत्वमयुक्तंरुष्यं चेतस्वंतीत्यपेक्षितम् ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ७० । ७१ ॥ इत्या
 रण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेएकोनशततमोऽध्यायः ॥ ९९ ॥ भूयइति १

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सवोदास्यतिर्हस्मितमितिशेषः ८ । ९ । १० षडक्षिपृकोणम् ११ । १२ । १३ जीवजीवदिवैतिलुप्तोपमा यतोजीवकैःक्षुद्रजीवैः पश्वादिमिर्नादितमतश्चेतनमि
 वेत्यर्थः १४ । १५ करेणुभिर्हस्तिनीभिः प्रभिन्नंमदस्त्रावि करटामवोद्रेदस्यानंगंदस्यलैकदेशस्तस् यमुत्सुपरिभागोयेवातैः १६ । १७ त्रिविष्टपसमप्रख्यंस्वर्गतुल्यप्रकाशम् १८ । १९ । २०
 ॥लोमशउवाच ॥ शृणुराजन्कथादिव्यामहुतामतिमानुषीम् ॥ अगस्त्यस्यमहाराजप्रभावममितौजसः २ आसन्कृतयुगेघोरादानवायुद्धदुर्मदाः ॥ कालकेयाइ
 तिरुयातागणाःपरमदारुणाः ३ तेतृत्रंसमाश्रित्यनानाप्रहरणोद्यताः ॥ समंतात्पर्यधावंतमहेन्द्रप्रमुखान्सुरान् ४ ततोवृत्रवधेयत्नमकुर्वीस्त्रिदशाःपुरा ॥ पुरं
 दरंपुरस्कृत्यब्रह्माणमुपतस्थिरे ५ कृतांजलीस्तुतान्सर्वान्परमेष्ठित्युवाचह ॥ विदितंमेसुराःसर्वयद्दःकार्यचिकीर्षितम् ६ तमुपायंप्रवक्ष्यामियथावृत्रंवाधि
 प्यथ ॥ दधीचइतिविरुयातोमहानृपिरुदारधीः ७ तंगत्वासहिताःसर्वेवरंवेसंप्रयाचत ॥ सवोदास्यतिधर्मात्मासुप्रीतेनांतरात्मना ८ सवाच्यःसहितैःसर्वैर्भव
 द्विर्जयकाक्षिभिः ॥ स्वान्यस्थानिप्रयच्छेतित्रैलोक्यस्यहितायवै ९ सशरीरंसमुत्सृज्यस्वान्यस्थानिप्रदास्यति ॥ तस्यास्थिभिर्महाघोरं वज्रं संस्क्रियतां दृढम्
 १० महच्छत्रुहणंघोरंषडसिंभीमनिःस्वनम् ॥ तेनवज्रेणवैवृत्रं वधिष्यतिशतक्रतुः ११ एतद्दःसर्वमाख्यातंतस्माच्छीघ्रंविधीयताम् ॥ एवमुक्तास्ततोदेवा
 अनुज्ञाप्यपितामहम् १२ नारायणंपुरस्कृत्यदधीचस्याश्रमंययुः ॥ सरस्वत्याःपरेपारेनानाद्रुमलतावृतम् १३ षट्पदोद्गीतनिनदैर्विषुष्टंसामगैरिव ॥ पुंस्को
 किलरवोन्मिश्रंजीवजीवकनादितम् १४ महिपैश्वरैश्चमृमरैश्चमरैरपि ॥ तत्रतत्रानुचरितंशा र्दूलभयवर्जितैः १५ करेणुभिर्वीरैश्चप्रभिन्नकरटामुखैः ॥ सरो
 वगाढैःक्रीडाद्भिःसमंतादनुनादितम् १६ सिंहव्याघ्रैर्महानादान्नदद्भिरनुनादितम् ॥ अपरैश्चापिसलीनैर्गुहाकंदरशायिभिः १७ तेषुतेष्ववकाशेषुशोभितंसुम
 नोरमम् ॥ त्रिविष्टपसमप्रख्यंदधीचाश्रममागमन् १८ तत्रापश्यन्दधीचंतेदिवाकरसमद्युतिम् ॥ जाज्वल्यमानंवपुषायथालक्ष्म्यापितामहम् १९ तस्यपा
 दौसुराराजन्नभिवाद्यप्रणम्यच ॥ अयाचंतवरंसर्वेयथोक्तंपरमेष्ठिना २० ततोदधीचःपरमप्रतीतःसुरोत्तमांस्तानिदमभ्युवाच ॥ करोमियद्गोहितमद्यदेवाःस्वं
 चापिदेहंस्वयमुत्सृजामि २१ सएवमुक्त्वादिपदांवरिष्ठःप्राणान्वशीस्वान्सहसोत्ससर्ज ॥ ततःसुरास्तजगृहुःपरासोरस्थीनितस्याथयथोपदेशम् २२ प्रहृष्ट
 रूपाश्चजयायदेवास्त्वष्टारमागम्यतमर्थमूचुः ॥ त्वष्टातुतेपां वचनंनिशम्यप्रहृष्टरूपःप्रयतःप्रयत्नात् २३ चकारवज्रंभृशमुग्ररूपंकृत्वाचशक्रंसउवाचहृष्टः ॥
 अनेनवज्रप्रवरेणदेवभस्मीकुरुष्वाद्यसुरारिसुग्रम् २४ ततोहतारिःसगणःसुखं वैप्रशाधिकृत्स्त्रं त्रिदिवंदिविष्टः ॥ त्वष्टातथोक्तस्तुपुरंदरस्तद्वज्रंप्रहृष्टःप्रयतोह्य
 गृह्णात् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांजनिर्माणकथनेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ लोमशउवाच ॥
 ततःसब्रज्जीवलिभिर्देवतैरभिरक्षितः ॥ आससादततोवृत्रंस्थितमावृत्त्यरोदसी १ कालकेयैर्महाकायैःसमंतादभिरक्षितम् ॥ समुद्यतप्रहरणैःसशृंगैरिवपर्वतैः २
 २१ परासोःगतप्राणस्य २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनेलकंठीयेभारतभावदीपेशततमोऽध्यायः ॥ १०० ॥ ॥ ७ ॥ ततइति रोदसीद्यावापृथिव्यौ १ । २

वन०
अ०
॥१०२॥

३ वीरबाहुभिःसार्धमादाबुधताः पश्चादन्यैःप्रतिपिष्टास्तेषां ४ सालैस्तालफलेः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । व्यदधत्निहितवान् १० । ११ । १२ बलस्थंबवतं १३ । १४ माल्यधारीमाला
ततोयुद्धंसमभवद्देवानांदानवैःसह ॥ मुहूर्तभरतश्रेष्ठलोकत्रासकरंमहत ३ उद्यतप्रतिपिष्टानांखड्गानांवीरबाहुभिः ॥ आसीत्सुतुमुलःशब्दःशरीरेष्वभिपात्य
ताम् ४ शिरोभिःप्रपतद्भिश्चाप्यंतीरक्षान्महीतलम् ॥ तालैरिवभहाराजवृताद्भ्रष्टैरदृश्यत ५ तेहेमकवचाभूत्वाकालेयाःपरिघायुधाः ॥ त्रिदशानभ्यवर्तत
दावदग्धाइवाद्रयः ६ तेषांविगवतविगंसाभिमानंप्रधावताम् ॥ नशेकुस्त्रिदशाःसोढुंतेभ्याःप्राद्रवन्मयात् ७ तान्दृष्ट्वाद्रवतोभीतान्सहस्राक्षःपुरंदरः ॥ वृत्रेविव
र्धमानेचकश्मलंमहदाविशत् ८ कालेयभयसंत्रस्तोदेवःसाक्षात्पुरंदरः ॥ जगामशरणंशीघ्रंतंतुनारायणंप्रभुम् ९ तंशक्रंकश्मलाविष्टंद्वाविष्णुःसनातनः ॥ स्व
तेजोव्यदधच्छक्रेवलमस्यविवर्धयन् १० विष्णुनागोपितंशक्रंद्वादेवगणास्ततः ॥ सर्वेतेजःसमादध्युस्तथाब्रह्मर्षयोऽमलाः ११ ससमाप्यायितःशक्रोविष्णु
नादैवतैःसह ॥ ऋषिभिश्चमहाभागैर्बलवान्समपद्यत् १२ ज्ञात्वाबलस्थंत्रिदशाधिपंतुननादवृत्रोमहतोनिनादान् ॥ तस्यप्रणादेनधरादिशश्वखंघौर्नगाश्चापि
चचालसर्वे १३ ततोमहेंद्रःपरमाभितप्तःश्रुत्वारंघोररूपंमहांतम् ॥ भयेनिमग्रस्वरितोमुमोचवज्रंमहतस्यवधायराजन् १४ सशक्रवज्राभिहतपपातमहासु
रःकांचनमाल्यधारी ॥ यथामहाशैलवरःपुरस्तात्समंदरोविष्णुकराद्रिमुक्तः १५ तस्मिन्हतेदैत्यवरेभयार्तःशक्रःप्रदुद्रावसरःप्रवेष्टुम् ॥ वज्रंसमेनेनकराद्रिशुक्तं
वृत्रंभयाच्चापिहतंनमेने १६ सर्वेचदेवामुदिताःप्रहृष्टामहर्षयश्चेंद्रमभिष्टुवंतः ॥ सर्वाश्चदैत्यांस्त्वरिताःसमेत्यजघ्नुःसुरावृत्रवधाभितप्तान् १७ तैस्त्रास्यमानास्त्रिद
शैःसमेतैःसमुद्रमेवाविविशुर्भयार्ताः ॥ प्रविश्यचैवोदाधिमप्रमेयंझषाकुलंनक्रसमाकुलंच १८ तदास्ममंत्रंसाहिताःप्रचक्रुस्त्रैलोक्यनाशार्थमभिस्मयंतः ॥ तत्रस्म
केचिन्मतिनिश्चयज्ञास्तांस्तानुपायानुपवर्णयंति १९ तेषांतुतत्रक्रमकालयोगाद्दोरामतिश्चितयतांबभूव ॥ येसंतिविद्यातपसोपपन्नास्तेषांविनाशःप्रथमंतुकार्यः
२० लोकाहिसर्वेतपसाधियंतेतस्मात्स्वरध्वंतपसःक्षयाय ॥ येसंतिकेचिच्चवसुंधरायांतपस्विनोधर्मविदश्चतज्ज्ञाः २१ तेषांवधःक्रियतांक्षिप्रमेवतेषुप्रनष्टेषुज
गत्प्रनष्टम् ॥ एवंहिसर्वेगतबुद्धिभावाजगद्दिनाशेपरमप्रहृष्टाः २२ दुर्गसमाश्रित्यमहोर्भिमंतरंत्नाकरंवरुणस्यालयंस्म २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप
र्वणितीर्थयात्राप०लोमशतीर्थयात्रायांवृत्रवधोपाख्यानेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ समुद्रंतेसमाश्रित्यवरुणंनिधिमंभसः ॥
कालेयाःसंप्रवर्ततत्रैलोक्यस्यविनाशने १ तेरात्रौसमभिकुद्धाभक्षयंतिसदामुनीन् ॥ आश्रमेषुचयेसंतिपुण्येष्वायतनेषुच २ वसिष्ठस्याश्रमेविप्राभक्षिता
स्तैर्दुरात्मभिः ॥ अशीतिःशतमष्टौचनवचान्येतपस्विनः ३

म.भा.टी.
॥८८॥

धारी १५ इतमपिवृत्रं मयात् नहतमिवमेने १६ । १७ । १८ । १९ । २० धियंतेजीवति २१ गतबुद्धिभावाःप्राप्तधीनिश्चयाः २२ वरुणस्यालयंसमुद्रं २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीये
भारतभावदीपेएकाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०१ ॥ ॥ ७ ॥ समुद्रमिति कालेयाःकालायाःकश्यपभार्यायाःपुत्राः १ । १ । ३

॥८८॥

४ । ५ । ६ कालोपसृष्टाःमृत्युनाग्रस्ताः ७ तापसेषुप्रहृष्टान् दैत्यांस्तापसाएतवसाकुतो नवारयंतिइत्याशंक्याह तपा स्विध्विति तपसैव धनवत्सु देहनाशोऽपितपोनाशोमामूदितिभावः ८
शरीरैर्भासादिरहितत्वादस्यमात्रैरित्यर्थः ९ अतएवशंखरातितुल्यैः १० कलशैः शिरोवटेः ११ । १२ । १३ । १४ दानवानांवधायेतेशेषः १५ क्षयंष्टहंनशांवा १६ । १७ । १८ । १९
च्यवनस्याश्रमंगत्वापुण्यंद्विजनिषेवितम् ॥ फलमूलाशनानांहिमुनीनांभक्षितंशतम् ४ एवंरात्रौस्मकुर्वतिविविशुश्चार्णवंदिवा ॥ भरद्वाजाश्रमेचैवनियताब्रह्म
चारिणः ५ वाय्वाहारंबुभक्षाश्चविंशतिःसंनिष्ठीदिताः ॥ एवंक्रमेणसर्वास्तानाश्रमान्दानवास्तदा ६ निशायांपरिबाधंतेमत्तामुजबलाश्रयात् ॥ कालोपसृष्टाः
कालेयांप्रंतोद्विजगणान्वहन् ७ नचैनानन्वबुध्यंतमनुजामनुजोत्तम ॥ एवंप्रवृत्तान्दैत्यांस्तांस्तापसेषुतपस्विषु ८ प्रभातेसमदृश्यंतनियताहारकशिताः ॥
महीतलस्थामुनयःशरीरैर्गतजीवितैः ९ क्षीणमांसैर्विरुधिरैर्विमज्जात्रैर्विसंधिभिः ॥ आकीर्णैराबभौभूमिःशंखानामिवराशिभिः १० कलशैर्विप्रविद्धैश्चसुवैर्भग्नै
स्तथैवच ॥ विकीर्णैरग्निहोत्रैश्चभूर्बभूवसमावृता ११ निःस्वाध्यायवषट्कारंनष्टयज्ञोत्सवक्रियम् ॥ जगदासीन्निरुत्साहंकालेयमयपीडितम् १२ एवंसंक्षीयमा
णाश्चमानवामनुजेश्वर ॥ आत्मत्राणपराभीताःप्राद्रवंतदिशोभयात् १३ केचिद्गुहाःप्रविविशुर्निर्झरांश्चापरेतथा ॥ अपरेमरणोद्विग्राभयात्प्राणान्समुत्सृजन् १४
केचिदन्नमहेष्वासाःशूराःपरमहर्षिताः ॥ मार्गमाणाःपरंयत्नंदानवानांप्रचक्रिरे १५ नचैतानधिजग्मुस्तेसमुद्रंसमुपाश्रितान् ॥ श्रमंजग्मुश्चपरममाजग्मुःक्षय
मेवच १६ जगत्पुपशमंयातेनष्टयज्ञोत्सवक्रिये ॥ आजग्मुःपरमामार्तित्रिदशामनुजेश्वर १७ समेत्यसमहेंद्राश्चभयान्मंत्रंप्रचक्रिरे ॥ शरणंशरणंदेवंनारायण
मजंविभुम् १८ तेषुभिगम्यनमस्कृत्यवैकुण्ठमपराजितम् ॥ ततोदेवाःसमस्तास्तेतदोचुर्मधुसूदनं १९ त्वंनःस्रष्टाचमर्ताचहर्ताचजगतःप्रभो ॥ त्वयासृष्टामिदं
विश्वंयज्ञेगंयञ्चनैगति २० त्वयाभूमिःपुरानष्टासमुद्रात्पुष्करेक्षण ॥ वाराहंवपुराश्रित्यजगदर्थेसमुद्धृता २१ आदिदैत्योमहावीर्योहिरण्यकशिपुःपुरा ॥ नार
सिंहवपुःकृत्वासूदितःपुरुषोत्तम २२ अवध्यःसर्वभूतानांबलिश्चापिमहासुरः ॥ बामनंवपुराश्रित्यत्रैलोक्याद्भंशितस्त्वया २३ असुरश्चमहेष्वासो जंभइत्यभि
विश्रुतः ॥ यज्ञक्षोमकरःक्रूरस्त्वयैवविनिपातितः २४ एवमादीनिकर्माणियेषांसंख्यानविद्यते ॥ अस्माकंभयभीतानांत्वंगतिर्मधुसूदन २५ तस्मात्त्वां देवदे
वेश्लोकार्थंज्ञापयामहे ॥ रक्षलोकंश्वदेवांश्चशक्रंचमहतोभयात् २६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांविष्णु
स्तवे द्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥ ॥ देवाऊचुः ॥ ॥ तवप्रसादाद्धर्षतेप्रजाःसर्वाश्चतुर्विधाः ॥ ताभाविताभावयंतिहव्यकव्यैर्दिवोकसः १
लोकाह्येवंविवर्धंतेह्यन्योन्यंसमुपाश्रिताः ॥ त्वत्प्रसादानिरुद्विग्रास्त्वयैवपरिरक्षिताः २

इंगतिचलती तिइंगंपचाद्यच्चजंगमं नैगतिस्थावरं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेद्व्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०२ ॥
त्ववेति चतुर्विधाःसुरनरतिर्यक्स्थावराः दिवोकसोदेवान् १ । ३

इदंचसमनुप्राप्तलोकानांभयमुत्तमम् ॥ नचजानीमकेनेमेरात्रौवध्यंतिब्राह्मणाः ३ क्षीणेषुचब्राह्मणेषुपृथिवीक्षयमेष्यति ॥ ततःपृथिव्यांक्षीणायांत्रिदिवंक्षय
 मेष्यति ४ त्वत्प्रसादान्महावाहोलोकाःसर्वेजगत्पते ॥ विनाशंनाधिगच्छेयुस्त्वयवैपरिरक्षिताः ५ ॥ विष्णुरुवाच ॥ विदितंमेसुराःसर्वंप्रजानांक्षयकारणम् ॥
 भवतांचापिवक्ष्यामिशृणुध्वंविगतज्वराः ६ कालेयइतिविरुयातोगणःपरमदारुणः ॥ तैश्वर्यंसमाश्रित्यजगत्सर्वंप्रमाथितम् ७ तेवृत्रनिहतंदृष्ट्वासहस्राक्षेणधी
 मता ॥ जीवितंपरिरक्षंतःप्रविष्टावरुणालयम् ८ तेप्रविश्योदधिंधोरंनक्रग्राहसमाकुलम् ॥ उत्सादनार्थंलोकानांरात्रौघ्नंतिऋषीनिह ९ नतुशक्याःक्षयनेतुंसमु
 द्राश्रयगाहिते ॥ समुद्रस्यक्षयेबुद्धिर्मवद्भिःसंप्रधार्यताम् १० अगस्त्येनविनाकोहिशकोऽन्योऽर्णवशोषणे ॥ अन्यथाहिनशक्यास्तेविनासागरशोषणम् ११
 एतच्छ्रुत्वातदादेवाविष्णुनासमुदाहृतम् ॥ परमेष्ठिनमाज्ञाप्यअगस्त्यस्याश्रमंययुः १२ तत्रापश्यन्महात्मानंवारुणिदीप्ततेजसम् ॥ उपास्यमानमृषिभिर्देवैरि
 वपितामहम् १३ तेऽभिगम्यमहात्मानंमैत्रावरुणिमच्युतम् ॥ आश्रमस्थंतपोरार्शिकर्मभिःस्वैरभिष्टुवन्न १४ ॥ देवाऊचुः ॥ नाहुषेणाभितप्तानांत्वंलोकानां
 गतिःपुरा ॥ भ्रंशितश्चसुरैश्वर्यात्स्वर्लोकालोककंटकः १५ क्रोधात्प्रवृद्धःसहसाभास्करस्यनगोत्तमः ॥ वचस्तवानतिक्रामन्विध्यःशैलोनवर्धते १६ तमसा
 चावृतेलोकेमृत्युनाभ्यर्दिताःप्रजाः ॥ त्वामेवनाथमासाद्यनिर्वृतिंपरमांगताः १७ अस्माकंभयभीतानानित्यशोभगवान्गतिः ॥ ततस्त्वार्ताःप्रयाचामोवरंत्वा
 वरदोह्यसि ॥ १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामगस्त्यमाहात्म्यकथनेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ युधि
 ष्ठिरउवाच ॥ किमर्थंसहसाविध्यःप्रवृद्धःक्रोधमूर्च्छितः ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणमहामुने १ ॥ लोमशउवाच ॥ अद्रिराजंमहाशैलंमेरुकनकपर्वतम् ॥
 उदयास्तमनेभानुःप्रदक्षिणमवर्तत २ तंतुदृष्ट्वातथाविध्यःशैलःसूर्यमथाब्रवीत् ॥ यथाहिमेरुर्भवतानित्यशःपरिगम्यते ३ प्रदक्षिणश्चक्रियतेमामेवंकुरुभास्कर
 र ॥ एवमुक्तस्ततःसूर्यःशैलेद्रंप्रत्यभाषत ४ नाहमात्मेच्छयाशैलंकरोम्येनंप्रदक्षिणम् ॥ एषमार्गःप्रदिष्टोमेयैरिदंनिर्मितंजगत् ५ एवमुक्तस्ततःक्रोधात्प्रवृ
 द्धःसहसाऽचलः ॥ सूर्याचंद्रमसोर्मार्गोरोडुमिच्छन्परंतपः ६ ततोदेवाःसहिताःसर्वेएवविंध्यंसमागम्यमहाद्रिराजम् ॥ निवारयामासुरुपायतस्तंनचस्मतेषां
 चनंचकार ७ अथाभिजग्मुर्मुनिमाश्रमस्थंतपस्विनंधर्मभृतांवरिष्ठम् ॥ अगस्त्यमत्यहुतवीर्यवंतंतंचार्थमूचुःसहिताःसुरास्ते ८ ॥ देवाऊचुः ॥ सूर्याचंद्रमसो
 र्मार्गेनक्षत्राणांगतितथा ॥ शैलराजोऽवृणोत्येपविंध्यःक्रोधवशानुगः ९ तंनिवारयितुंशक्तो नान्यःकश्चिद्विजोत्तम ॥ ऋतेत्वांहिमहाभागतस्मादेनंनिवारय १०
 आवृते प्रस्तालोके लोके जगत्सति १० ॥ १८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेऽधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०३ ॥ किमर्थमिति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावदीपेचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥

तच्छ्रुत्वावचनंविप्रःसुराणशैलमभ्यगात् ॥ सोऽभिगम्याब्रवीद्विंध्यंसदारःसमुपस्थितम् ११ मार्गमिच्छाम्यहंदत्तंभवतापर्वतोत्तम ॥ दक्षिणामभिगंताऽस्मि
 दिशंकायेणकेनचित् १२ यावदागमनंमह्यंतावत्त्वंप्रतिपालय ॥ निवृत्तेमायेशैलेद्रततोवर्धस्वकामतः १३ एवंसमयंकृत्वाविंध्येनामित्रकर्शन ॥ अद्यापिदक्षि
 णाद्देशाद्दारुणिर्ननिवर्तते १४ एतत्तेसर्वमारुयातंयथाविंध्यो नवर्धते ॥ अगस्त्यस्यप्रभावेणयन्मांत्वंपरिपृच्छसि १५ कालेयास्तुयथाराजसुरैःसर्वैर्निषूदि
 ताः ॥ अगस्त्याद्दरमासाद्यतन्मेनिगदतःशृणु १६ त्रिदशानां वचःश्रुत्वामैत्रावरुणिरब्रवीत् ॥ किमर्थमभियाताःस्थवरंमतःकामिच्छथ ॥ एवमुक्तास्ततस्ते
 नदेवतामुनिमब्रुवन् १७ एवंत्वयेच्छामकृतंहिकार्यमहार्णवंपीयमानंमहात्मन् ॥ ततोवधिष्यामसहानुबंधान्कालेयसंज्ञान्सुरविद्विषस्तान् १८ त्रिदशानां वचः
 श्रुत्वातथेतिमुनिरब्रवीत् ॥ करिष्येभवतांकामंलोकानांचमहत्सुखम् १९ एवमुक्त्वाततोऽगच्छत्समुद्रंसरितांपतिम् ॥ ऋषिभिश्चतपःसिद्धैःसार्धं देवैश्चसुव
 त २० मनुष्योरगगंधर्वयक्षकिंपुरुषास्तथा ॥ अनुजग्मुर्महात्मानंद्रष्टुंकामास्तदहुतम् २१ ततोऽभ्यगच्छन्सहिताःसमुद्रंभमिनिःस्वनम् ॥ नृत्यंतमिवचो
 र्मीभिर्वल्गंतमिववायुना २२ हसंतमिवफेनौघैःस्खलंतंकंदरेषुच ॥ नानाग्राहसमाकीर्णनानाद्विजगणान्वितम् २३ अगस्त्यसहितादेवाःसगंधर्वमहोरगाः ॥ ऋ
 षयश्चमहाभागाःसमासेदुर्महोदधिम् २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामगस्त्योचतुरधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०४ ॥
 ॥ लोमशउवाच ॥ ॥ समुद्रंसमासाद्यवारुणिर्भगवानृषिः ॥ उवाचसहितान्देवानृषींश्चैवसमागतान् १ अहंलोकहितार्थं वैपिबामिवरुणालयम् ॥ भव
 द्विर्यदनुष्ठेयंतच्छोग्रंसंविधीयताम् २ एतावदुक्त्वावचनंमैत्रावरुणिरच्युतः ॥ समुद्रपिबत्क्रुद्धःसर्वलोकस्यपश्यतः ३ पीयमानसमुद्रं तं दृष्ट्वासेंद्रास्तदामराः ॥
 विस्मयंपरमंजग्मुःस्तुतिभिश्चाप्यपूजयन् ४ त्वंनस्त्राताविधाताचलोकानांलोकभावन ॥ त्वत्प्रसादात्समुच्छेदंनगच्छेत्सामरंजगत् ५ सपूज्यमानस्त्रिदशैर्महा
 त्मगंधर्वतूर्येषुनदत्सुसर्वशः ॥ दिव्यैश्चपुष्पैरवकीर्यमाणोमहार्णवंनिःसलिलंचकार ६ दृष्ट्वाकृतानिःसलिलंमहार्णवंसुराःसमस्ताःपरमप्रहृष्टाः ॥ प्रगृह्यदिव्या
 निवरायुधानितान्दानवान्जहुरदीनसत्वाः ७ तेवध्यमानास्त्रिदशैर्महात्मभिर्महाबलैर्वीर्गभिरुन्नदाद्भिः ॥ नसोहरेवेगवतांमहात्मनांविगंतदाधारयितुं दिवोकसाम् ८
 तेवध्यमानास्त्रिदशैर्दानवाभीमनिःस्वनाः ॥ चक्रुःसुतुमुलंयुद्धंमुहूर्तमिवभारत ९ तेपूर्वतपसादग्घासुनिभिर्भावितात्मभिः ॥ यतमानाःपरंशक्तयात्रिदशैर्वीने
 ष्टदिताः १० तेहेमनिष्काभरणाःकुंडलांगदधारिणः ॥ निरतावह्नशोभंतपुष्पिताहवकिंशुकाः ११ हतशेषास्ततःकेचित्कालेयामनुजोत्तम ॥ विदार्यवसुधां
 देवीपातालतलमास्थिताः १२

निहतान्दानवान्दृष्ट्वात्रिदशामुनिपुंगवम् ॥ तुष्टुर्विविधैर्वाक्यैरिदं वचनमब्रुवन् १३ त्वत्प्रसादान्महाबाहोलोकैः प्राप्तं महत्सुखम् ॥ त्वतेजसाचनिहताः कालेया
 क्रूरविक्रमाः १४ पूरयस्व महाबाहो समुद्रं लोकभावन ॥ यत्त्वया सलिलं पीतं तदस्मिन्पुनरुत्सृज १५ एवमुक्तः प्रत्युवाच भगवान्मुनिपुंगवः ॥ जीर्णतद्विमया
 तोयमुपायोऽन्यः प्रचित्यताम् १६ पूरणार्थं समुद्रस्य भवद्भिर्त्यन्मास्थितैः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वचनं महर्षेर्भावितात्मनः १७ विस्मिताश्च विषण्णाश्च बभूवुः साहिताः
 सुराः ॥ परस्परमनुज्ञाप्य प्रणम्य मुनिपुंगवम् १८ प्रजाः सर्वां महाराजविप्रजग्मुर्यथागतम् ॥ त्रिदशा विष्णुना सार्धं मुपजग्मुः पितामहम् १९ पूरणार्थं समुद्र
 स्य मंत्रयित्वा पुनः पुनः ॥ ऊचुः प्रांजलयः सर्वे सागरस्याभिपूरणम् २० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थं लोमशतीर्थयात्रायामगस्त्योपाख्यानं
 पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०५ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ तानुवाच समेतांस्तु ब्रह्मलोकपितामहः ॥ गच्छध्वं विबुधाः सर्वे यथाकामं यथेप्सितम् १ महताका
 लयोगेन प्रकृतियास्यते ऽर्णवः ॥ ज्ञातींश्चकारं कृत्वामहाराज्ञो भगीरथात् २ पितामहवचः श्रुत्वा सर्वे विबुधसत्तमाः ॥ कालयोगं प्रतीक्षंतो जग्मुश्चापियथागतम्
 ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ कथं वै ज्ञातयो ब्रह्मन्कारणं चात्र किं मुने ॥ कथं समुद्रः पूर्णश्च भगीरथप्रतिश्रयात् ४ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं विस्तरेण तपोधन ॥
 कथ्यमानं त्वया विप्रराज्ञां चरितमुत्तमम् ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तु विप्रैर्द्रो धर्मराज्ञामहात्मना ॥ कथयामास माहात्म्यं सागरस्य माहात्मनः ६ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ इक्ष्वाकूणां कुले जातः स गरो नाम पार्थिवः ॥ रूपसत्त्वबलोपेतः स चापुत्रः प्रतापवान् ७ सहैहयान्समुत्साद्य तालजघांश्च भारत ॥ वशे च कृत्वा
 राजन्यान्स्वराज्यमन्वशासत् ८ तस्य भार्यैस्त्वभवतां रूपयौवनदर्पिते ॥ वैदर्भीभरतश्चेष्टशैव्याच भरतर्षभ ९ सपुत्रकामो नृपतिस्तप्यते स्म महत्तपः ॥ पत्नी
 भ्यां सहराजेंद्रकैलासंगिरिमाश्रितः १० सतप्यमानः सुमहत्तपोयोगसमन्वितः ॥ आससाद महात्मानं त्र्यक्षं त्रिपुरमर्दनम् ११ शंकरं भवमीशां पिनाकिं शूलपाणि
 नम् ॥ त्र्यम्बकं शिवमुग्रेशं बहु रूपमुपापतिं १२ सतं दृष्ट्वैव रदं पत्नीभ्यां सहितो नृपः ॥ प्रणिपत्य महाबाहुः पुत्रार्थं समयाचत १३ तं प्रीतिमान्हरः प्राह सभार्यैर्नृप
 सत्तमम् ॥ यस्मिन् नृतो मुहूर्ते ऽहं त्वये हनृपते वरम् १४ षष्टिः पुत्रसहस्राणि शूराः परमदर्पिताः ॥ एकस्यां संभविष्यंति पत्न्यां नरवरोत्तम १५ ते चैव सर्वे सहिताः
 क्षयं यास्यंति पार्थिव ॥ एको वंशधरः शूर एतस्यां संभविष्यति १६ एवमुक्त्वा तु तं रुद्रस्तत्रैवांतरधीयत ॥ स चापि सगरो राजा जगाम स्वनिवेशनम् १७ पत्नीभ्यां
 सहितस्तत्र सो गतिहृष्टमनास्तदा ॥ तस्य ते मनुजश्चेष्टभार्यैकमललोचने १८ वैदर्भी चैव शैव्या च गर्भिण्यौ संबभूवतुः ॥ ततः कालेन वैदर्भी गर्भा लाडुं व्यजायत १९

२०।२१।२२।२३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नैलकंठीये भारतभावादीपे पंचाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ एतच्छ्रुत्वेति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

शैव्या च सुपुत्रे पुत्रं कुमारं देवरूपिणम् ॥ तदालाडुं समुत्सृष्टुं मनश्चक्रे स पार्थिवः २० अथांतरिक्षात् शुश्राववाचं गंभीरानिः स्वनाम् ॥ राजन्मासाहसं कार्षीः पुत्रात्र
 त्यकुमर्हसि २१ अलाडुमध्यानिष्कृष्य बीजं यत्नेन गोप्यताम् ॥ सोपस्वे देपुपात्रे पुवृतपूर्णेषु भागशः २२ ततः पुत्रसहस्राणि षष्टिं प्राप्स्यसि भारत ॥ महादेवेन
 दिष्टं ते पुत्रजन्मनराधिप ॥ अनेन क्रमयोगेन माते बुद्धिरतोऽन्यथा ॥ २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायामगस्त्योपाख्यानं
 कथनेषाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०६ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वां स्तरिक्षाच्च सराजाराजसत्तमः ॥ यथोक्तं तच्च काराथश्च दध्नु रतर्षभ १ एकैकश
 स्ततः कृत्वा बीजं बीजं नराधिपः ॥ घृतपूर्णेषु कुंभेषु तान्भागान् विदधे ततः २ धात्रीश्चैकैकशः प्रादात्पुत्ररक्षणतत्परः ॥ ततः कालेन महता समुत्स्थुर्महाबलाः ३ ष
 ष्टिः पुत्रसहस्राणि तस्या प्रतिमतेजसः ॥ रुद्रप्रसादाद्राजर्षेः समजायंत पार्थिव ४ ते घोराः क्रूरकर्माण आकाशपरिसर्पिणः ॥ बहुत्वाच्चावजानंतः सर्वां लोकान्सहाम
 रान् ५ त्रिदशाश्चाप्यवापंत तथा गंधर्वराक्षसान् ॥ सर्वाणि चैव भूतानि शूराः समरशालिनः ६ वध्यमानास्ततो लोकाः सागरैर्भेदबुद्धिभिः ॥ ब्रह्माणंशरणं जग्मुः
 सहिताः सर्वदेवतैः ७ तानुवाच महाभागः सर्वलोकपितामहः ॥ गच्छध्वं त्रिदशाः सर्वलोकैः सार्धं यथागतम् ८ नातिदीर्घेण कालेन सागराणां क्षयो महान् ॥ भवि
 ष्यति महाघोरः स्वकृतैः कर्मभिः सुराः ९ एवमुक्त्वास्तु ते देवा लोकाश्च मनुजेश्वर ॥ पितामहमनुज्ञाप्य विप्रजग्मुर्यथागतम् १० ततः काले बहुतिथे व्यतीते भरतर्षभ ॥
 दीक्षितः सगरो राजा हयमधेने वारिधान् ११ तस्याश्चोव्यचरद्भूमिं पुत्रैः सपरिरक्षितः ॥ समुद्रं समासाद्य निस्तोयं भीमदर्शनम् १२ रक्ष्यमाणः प्रयत्नेन तत्रैवांत
 रधीयत ॥ ततस्ते सागरास्तातहतं मत्वा हयोत्तमम् १३ आगम्य पितुराचरुयुरदृश्यं तुरगं हतम् ॥ तेनोक्ता दिक्षु सर्वा सुसर्वेऽमार्गतवाजिनम् १४ ततस्तेपि
 तुराज्ञाय दिक्षु सर्वा सुतंहयम् ॥ अमार्गतमहाराज सर्वं च पृथिवीतलम् १५ ततस्ते सागराः सर्वे समुपेत्य परस्परम् ॥ नाध्यगच्छंत तुरगमश्च हर्तारमेव च १६ आग
 म्यपितरं चोचुस्ततः प्रांजलयोऽग्रतः ॥ स समुद्रवनद्वीपासनदीनदकंदरा १७ सपर्वतवनोद्देशानि खिलेन महीनृप ॥ अस्माभिर्विचिताराज नशासनात्तव पार्थिव
 १८ नचाश्वमधिगच्छामो नाश्वहर्तारमेव च ॥ श्रुत्वा तु वचनं तेषां सराजा क्रोधमूर्च्छितः १९ उवाच वचनं सर्वांस्तदा देवशाश्रुप ॥ अनागमाय गच्छध्वं भूयो मा
 र्गतवाजिनम् २० यज्ञियंतं विनाह्यं श्वनागंतव्यं हि पुत्रकाः ॥ प्रतिगृह्यतु संदेशं पितुस्ते सागरात्मजाः २१ भूय एव महीकृत्वा विचेतुमुपचक्रमुः ॥ अथापश्यंत
 ते वीराः पृथिवीमवदारिताम् २२ समासाद्य बिलंतं चाप्यखनन्सगरात्मजाः ॥ कुदालैर्हेपुकैश्चैव समुद्रं यत्नमास्थिताः २३

सखन्यमानःसहितैःसागरैर्वरुणालयः ॥ अगच्छत्परमामार्तिदीर्यमाणःसमंततः २४ असुरोरगरक्षांसिसत्वानिविविधानिच ॥ आर्तनादमकुर्वतवध्यमानानि
सागरैः २५ छिन्नशीर्षाविदेहाश्वभिन्नत्वगास्थिसंधयः ॥ प्राणिनःसमदृश्यंतशतशोऽथसहस्रजः २६ एवंहिखनततिपांसमुद्रंवरुणालयम् ॥ व्यतीतःसुमहान्का
लोनचाश्वःसमदृश्यत २७ ततःपूर्वोत्तरेदेशेसमुद्रस्यमहीपते ॥ विदार्यपातालमथसंकुद्धाःसगरात्मजाः २८ अपश्यंतहयंतत्रविचरंतमहीतले ॥ कपिलंचम
हात्मानंतेजोराशिमनुत्तमम् ॥ तेजसादीप्यमानंतुज्वालाभिरिवपावकम् २९ तेतदृष्ट्वाहयंराजनसंप्रहृष्टतनूरुहाः ॥ अनादृत्यमहात्मानंकपिलंकालचोदिताः ॥
३० संकुद्धाःसंप्रधावंतअश्वग्रहणकांक्षिणः ॥ ततःकुद्धोमहाराजकपिलोमुनिसत्तमः ३१ वासुदेवेतियंप्राहुःकपिलंमुनिपुंगवम् ॥ सचक्षुर्विकृतंरुत्वातेजस्तेषुस
मुत्सृजन् ३२ ददाहसुमहातेजामंदबुद्धीन्ससागरान् ॥ तानदृष्ट्वाभस्मसाहूतान्नारदःसुमहातपाः ३३ सगरांतिकमागच्छतच्चतस्मैन्यवेदयत् ॥ सतच्छ्रुत्वा
वचोघोरंराजामुनिमुखोद्गतम् ३४ मुहूर्तंविमनाभूत्वास्थाणोर्वाक्यमर्चितयत् ॥ अंशुमंतंसमाहूयअसमंजःसुतंतदा ३५ पौत्रंभरतशार्दूलइदंवनमब्रवीत् ॥
षष्टिस्तानिसहस्राणिपुत्राणाममितौजसाम् ३६ कपिलंतेजसासाद्यमत्कृतेनिधनंगताः ॥ तवचापिपितातातपरित्यक्तोमयाऽनघ ॥ धर्मंभरक्षमाणेनपौराणां
हितमिच्छता ३७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किमर्थंराजशार्दूलःसगरःपुत्रमात्मजम् ॥ त्यक्तवानदुस्त्यजंवीरंतन्मेब्रूहितपोधन ३८ ॥ लोमशउवाच ॥ असमं
जाइतिख्यातःसगरस्यसुतोह्यभूत् ॥ यंशैव्याजनयामासपौराणांसहिदाराकान् ३९ गलेपुक्रोशतोयुह्यनद्यांचिक्षेपदुर्बलान् ॥ ततःपौराःसमाजग्मुर्भयशोकप
रिहृताः ४० सगरंचाम्यभावंतसर्वेप्रांजलयःस्थिताः ॥ त्वंनस्त्रातामहाराजपरचक्रादिभिर्भयात् ४१ असमंजोभयाइवोराततो नस्त्रातुर्हसि ॥ पौराणांवि
चनंश्रुत्वाघोरंनृपतिसत्तमः ४२ मुहूर्तंविमनाभूत्वासचिवानिदमब्रवीत् ॥ असमंजाःपुरादद्यसुतोमेविप्रवास्यताम् ४३ यदिवोमात्प्रियंकार्यमेतच्छीघ्रंविधीय
ताम् ॥ एवमुक्तानरेद्रेणसचिवास्तेनराधिप ४४ यथोक्तंखरिताश्वकुर्यथाऽऽज्ञापितवानृपः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंयथापुत्रोमहात्मना ४५ पौराणांहितकामेन
सगरेणविवासितः ॥ अंशुमांस्तुमहेष्वासोयदुक्तःसगरेणहि ॥ तत्तेसर्वंप्रवक्ष्यामिकीर्त्यमानंनिबोधमे ४६ ॥ सगरउवाच ॥ पितुश्चतेऽहंत्यागेनपुत्राणांनिध
नेनच ॥ अलाभेनतथाऽश्वस्यपरितप्यामिपुत्रक ४७ तस्माद्दुःखाभिसंतप्तंयज्ञविघ्नाच्चमोहितम् ॥ हयस्यानयनात्पौत्रनरकान्मांसमुद्धर ४८ अंशुमानेव
मुक्तस्तुसगरेणमहात्मना ॥ जगामदुःखात्तदेशंयत्रवैदारितामही ४९ सतुतेनैवमार्गेणसमुद्रंप्रविवेशह ॥ अपश्यच्चमहात्मानंकपिलंतुरगंचतम् ५० सदृष्ट्वाते
जसोराशिपुराणमृषिसत्तमम् ॥ प्रणम्यशिरसाभूमौकार्यमस्मैन्यवेदयत् ५१

ततःप्रीतोमहाराजकपिलोऽशुमतोऽभवत् ॥ उवाचचैनंधर्मात्मावरदोस्मीतिभारत ५२ सववेतुरगंतत्रप्रथमंयज्ञकारणात् ॥ द्वितीयंवरकं वनेपितृणां पावनेच्छ
या ५३ तमुवाचमहातेजाःकपिलोमुनिपुंगवः ॥ ददानितवभद्रंतेयद्यत्प्रार्थयसेऽनघ ५४ त्वयिक्षमाचधर्मश्चसत्यंचापिप्रतिष्ठितम् ॥ त्वयाकृतार्थःसगरःपुत्र
वांश्वत्वयापिता ५५ तवचैवप्रभावेनस्वर्गयास्यंतिसागराः ॥ पौत्रश्चतेत्रिपथगांत्रिदिवादानयिष्यति ५६ पावनार्थंसागराणांतोषयित्वामहेश्वरम् ॥ हयंनय
स्वभद्रंतेयज्ञियंनरपुंगव ५७ यज्ञःसमाप्यतांतातसगरस्यमहात्मनः ॥ अंशुमानेवमुक्तस्तुकपिलेनमहात्मना ५८ आजगामहयंयुह्ययज्ञवाटंमहात्मनः ॥ सो
ऽभिवाद्यततःपादौसगरस्यमहात्मनः ५९ मूर्ध्नितेनाप्युपाग्रातस्तस्मैसर्वन्यवेदयत् ॥ यथादृष्टंश्रुतंचापिसागराणांक्षयंतथा ६० तंचास्मैहयमाचष्टयज्ञवाटमु
पागतम् ॥ तच्छ्रुत्वासगरोराजापुत्रजंडुःखमत्यजत् ६१ अंशुमंतंचसंपूज्यसमापयततंक्रतुम् ॥ समाप्तयज्ञःसगरोदेवैःसर्वैःसभाजितः ६२ पुत्रत्वेकल्पयामा
ससमुद्रंवरुणालयम् ॥ प्रशास्यसुचिरंकालंराज्यंराजीवलोचनः ६३ पौत्रेभारंसमावेश्यजगामत्रिदिवंतदा ॥ अंशुमानपिधर्मात्माहोसागरमेखलाम् ६४
६४ प्रशशासमहाराजयथैवास्यपितामहः ॥ तस्यपुत्रःसमभवद्विलीपोनामधर्मवित् ६५ तस्मैराज्यंसमाधायअंशुमानपिसंस्थितः ॥ दिलीपस्तुततःश्रुत्वापि
तृणांनिधनंमहत् ६६ पर्यतप्यतदुःखेनतेषांगतिमर्चितयत् ॥ गंगावतरणेयत्नंसुमहच्चाकरोन्नृपः ६७ नचावतारयामासचेष्टमानोयथाबलम् ॥ तस्यपुत्रःसमभ
वच्छ्रीमान्मर्धपरायणः ६८ भगीरथइतिख्यातःसत्यवागनसूयकः ॥ अभिषिच्यतुंतराज्येदिलीपोवनमाश्रितः ६९ तपःसिद्धिसमायोगात्सराजाभरतर्षभ ॥
वनाज्जगामत्रिदिवंकालयोगेनभारत ॥ ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायामगस्त्यमहात्म्यकथनेसप्ताधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १०७ ॥ ॥ ७ ॥ लोमशउवाच ॥ सतुराजामहेष्वासश्वक्रवर्तीमहारथः ॥ बभूवसर्वलोकस्यमनोनयननंदनः १ सशुश्रावमहाबाहुःकपिलेनमहा
त्मना ॥ पितृणांनिधनंघोरमप्राप्तित्रिदिवस्यच २ सराज्यंसचिवेन्यस्यहृदयेनविदूयता ॥ जगामहिमवत्पार्श्वतपस्तमुंनरेश्वर ३ आरिराधयिषुर्गंगांतपसा
दग्धकिल्विषः ॥ सोऽपश्यतनरश्रेष्ठहिमवंतंनगोत्तमम् ४ जृंगैर्बहुविधाकारैर्धातुमद्भिरलंकृतम् ॥ पवनालंबिभिर्भैःपरिषिक्तंसमंततः ५ नदीकुंजनितं वैश्व
प्रासादैरुपशोभितम् ॥ गुहाकंदरसंलीनसिंहव्याघ्रनिषेवितम् ६ शकुनैश्वविचित्रांगैःकूजद्विर्विधागिरिः ॥ भृंगराजैस्तथाहंसैर्दात्यूहैर्जलकुकुटैः ७ मयूरैःश
तपत्रैश्चजीवंजीवककोकिलैः ॥ चकोरैरसितापगैस्तथापुत्रप्रियैरपि ८

१।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावादीपेअष्टाधिकशततमोऽ
जलस्थानेषुरम्येषुपद्मिनीभिश्चसंकुलम् ॥ सारसानांचमधुरैर्व्याहृतैःसमलंकृतम् ९ किन्नरैरप्सरोभिश्चनिषेविताशिलातलम् ॥ दिग्धारणविषाणाग्रैःसमंताद्
घृष्टपादपम् १० विद्याधरानुचरितंनानारत्नसमाकुलम् ॥ विषोल्बणभुजगैश्चदीप्तजिह्वैर्निषेवितम् ११ काचिक्कनकसंकाशंकाचिद्रजतसंनिभम् ॥ काचिदंज
नपुंजाभं हिमवंतमुपागमत् १२ सतुत्रनरश्रेष्ठस्तपोधोरंसमाश्रितः ॥ फलमूलांबुसंभक्षःसहस्रपरिवत्सरान् १३ संवत्सरसहस्रेतुगतेदिव्येमहानदी ॥ दर्शया
मासतंगंगातदामूर्तिमतीस्वयम् १४ ॥ गंगोवाच ॥ किमिच्छासिमहाराजमतःकिंचददानिते ॥ तद्ब्रवीहिनरश्रेष्ठकरिष्यामिवचस्तव १५ एवमुक्तःप्रत्युवा
चराजाहैमवतीतदा ॥ पितामहामेवरदेकपिलेनमहानदि १६ अन्वेषमाणास्तुरगंतीतावैवस्वतक्षयम् ॥ पाष्टिस्तानिसहस्राणिसागराणांमहात्मनाम् १७ कपि
लंदेवमासाद्यक्षणेननिधनंगताः ॥ तेषामेवंविनष्टानांस्वर्गेवासोनविद्यते १८ यावत्तानिशरीराणित्वंजलैर्नाभिर्पिचसि ॥ तावत्तेषांगतिर्नास्तिसागराणांमहान
दि १९ स्वर्गंनयमहाभागेमत्पितृन्सगरात्मजान् ॥ तेषामर्थेनयाचामित्वामहं वैमहानदि २० ॥ लोमशउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचोराज्ञोगंगालोकनमस्कृता ॥
भगीरथमिदंवाक्यंसुप्रतासमभाषत् २१ करिष्यामिमहाराजवचस्तेनात्रसंशयः ॥ वेगंतुममदुर्धायंपतंत्यागगानाहुवम् २२ नशक्तस्त्रिषुलोकेषुकश्चिद्धारयितुं
नृप ॥ अन्यत्रविबुधश्रेष्ठान्नीलकंठान्महेश्वरात् २३ तंतोषयमहाबाहोतपसावरदंहरम् ॥ सतुमांप्रच्युतादेवःशिरसाधारयिष्यति २४ सकरिष्यतितेकामंपितृ
णांहितकाम्यया ॥ एतच्छ्रुत्वाततोरान्महाराजोभगीरथः २५ कैलासंपर्वतंगत्वातोषयामासशंकरम् ॥ तपस्तीव्रमुपागम्यकालयोगेनकेनचित् २६ अष्ट
ह्लाच्चवरंतस्माद्गंगायाधारणेनृप ॥ स्वर्गेवासंसमुद्दिश्यपितृणांसनरोत्तमः ॥ २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामग
स्त्योपाख्यानेअष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०८ ॥ लोमशउवाच ॥ भगीरथवचःश्रुत्वाप्रियार्थंचदिवौकसाम् ॥ एवमस्त्वितिराजानंभगवान्प्रत्यभाषत् १
धारयिष्येमहाभागगगनात्प्रच्युतांशिवाम् ॥ दिव्यां देवनदीपुण्यांत्वत्कृतेनृपसत्तम २ एवमुक्त्वामहाबाहोहिमवंतमुपागमत् ॥ वृतःपारिषदैर्घोरैर्नानाप्रहरणो
द्यतैः ३ तत्रस्थित्वानरश्रेष्ठंभगीरथमुवाचह ॥ प्रयाचस्वमहाबाहोशैलराजसुतानदीं ४ पतमानांसरिच्छ्रेष्ठाधारयिष्येत्रिविष्टपात् ॥ एतच्छ्रुत्वावचोराजाश
र्वेणसमुदाहृतम् ५ प्रयतःप्रणतोभूत्वागंगांसमनुर्चितयत् ॥ ततःपुण्यजलारम्याराज्ञासमनुर्चितिता ६ ईशानंचस्थितंहृष्टागगनात्सहसाच्युता ॥
तांप्रच्युतामथोदृष्ट्वादेवाःसार्धंमहर्षिभिः ७ गंधर्वोरगयक्षाश्चसमाजग्मुर्दृष्टक्षवः ॥ ततःपपातगगनाद्गंगाहिमवतःसुता ८ समुद्रतमहावर्तामीनग्राहस
माकुला ॥ तांदधारहरोरान्गंगांगगनमेखलाम् ९

ध्यायः ॥ १०८ ॥

॥ भगीरथवच इति १।२।३।४।५।६।७।८।९

१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१ इत्यारण्यकेपर्वणिनैलकंठीयेभारतभावादीपेनवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ तत इति १ भावान्पदार्यान् २ वाता
बद्धावातेनावद्दामेघाउपलाश्वमवन् वातंविनैवसहसामेघाःशिलाश्रमयुज्यंतेहस्यर्थः । भवन्निर्यडभावार्थः । वाचायत्रमत्रित्तिपाठेऽब्दोच्चारणेनैव यत्रमेघाउपलाश्व हेमवन् मासमानजा
ललाटदेशेपतितांमालांमुक्तामयीमिव ॥ सावभूवविसर्पतीत्रिधाराजन्समुद्रगा १० फेनपुंजाकुलजलाहंसानामिवपंक्तयः ॥ काचिदाभोगकुटिलाप्रस्खलंती
काचिक्कचित् ११ साफेनपटसंवीतामतेवप्रमदाऽव्रजत् ॥ काचित्सातोयानिनदैर्नदंतीनादमुत्तमम् १२ एवंप्रकारान्सुबहून्कुर्वतीगगनाच्युता ॥ पृथिवीतल
मासाद्यभगीरथमथाब्रवीत् १३ दर्शयस्वमहाराजमार्गंकेनव्रजाम्यहम् ॥ त्वदर्धमवतीर्णाऽस्मिपृथिवीपृथिवीपते १४ एवच्छ्रुत्वावचोराजाप्रातिष्ठतभगीरथः ॥
यत्रतानिशरीराणिसागराणांमहात्मनाम् १५ प्लावनार्थेनरश्रेष्ठपुण्येनसालिलेनच ॥ गंगायाधारणंकृत्वाहरोलोकनमस्कृतः १६ कैलासंपर्वतश्रेष्ठंजगामत्रिदशैः
सह ॥ समासाद्यसमुद्रंचगंगयासहितो नृपः १७ पूरयामासवेगेनसमुद्रंवरुणालयम् ॥ दुहित्वेचनृपतिर्गंगांसमनुकल्पयत् १८ पितृणांचोदकंतत्रददौपूर्णम
नोरथः ॥ एतत्तेसर्वमाख्यातंगंगान्निपथगायथा १९ पूरणार्थंसमुद्रस्यपृथिवीमवतारिता ॥ समुद्रश्चयथापीतःकारणार्थमहात्मना २० वातापिश्वयथानीतः
क्षयंसब्रह्महाप्रभो ॥ अगस्त्येनमहाराजयन्मांत्वंपरिपृच्छसि २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामगस्त्यमहात्म्यकथने
नवाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १०९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ ततःप्रयातःकौतयेःक्रमेणभरतर्षभ ॥ नंदामपरनंदांचनद्यौपापभयापहे १ पर्वतंससमासाद्यहे
मकूटमनामयम् ॥ अर्चित्यानहुतान्भावान्ददर्शसुबहून्नृपः २ वाताबद्धाभवन्मेघाउपलाश्वसहस्रशः ॥ नाशकुवंस्तमारोढुंविषण्णमनसोजनाः ३ वायुर्नित्यं
ववौतत्रनित्यं देवश्चवर्षति ॥ स्वाध्यायघोषश्चतथाश्रूयतेनचदृश्यते ४ सायंप्रातश्चभगवान्दृश्यतेहव्यवाहनः ॥ मक्षिकाश्वादशंस्तत्रतपसःप्रतिघातिकाः
५ निर्वेदोजायतेतत्रमृहाणिस्रमरतेजनः ॥ एवंबहुविधान्भावान्हुतान्धीक्ष्यपांडवः ॥ लोमशंपुनरेवाथपर्यपृच्छत्तदहृतम् ६ ॥ लोमशउवाच ॥ यथाश्रुत
मिदंपूर्वमस्माभिरिर्कशन ॥ तदेकाग्रमनाराजन्निबोधगदतोमम ७ अस्मिन्मृषभकूटेऽभूदपभोनामतापसः ॥ अनेकशतवर्षायुस्तपस्वीकोपनोभृशम् ८ सर्वै
संभाष्यमाणोऽन्यैःकोपाद्रिरिमुवाचह ॥ यद्दृष्ट्वाहरेत्कश्चिदुपलानुत्सृजेस्तथा ९ वातंचाह्वयमाशब्दमित्युवाचसतापसः ॥ व्याहरंश्रेहपुरुषोमेघशब्देनवार्य
ते १० एवमेतानिकर्माणिराजस्तेनमहर्षिणा ॥ कृतानिकानिचिक्कोधात्प्रातिषिद्धानिकानिचित् ११ नंदांत्वभिगतादेवाःपुराराजन्नितिश्रुतेः ॥ अन्य
पद्यंतसहसापुरुषादेवदर्शिनः १२ तेदर्शनंत्वनिच्छंतोदेवाःशक्रपुरोगमाः ॥ दुर्गंचकुरिमदेशंगिरिंप्रत्यूहरूपकम् १३

विभवंतीतिशेषः ३ नचदृश्यतेऽध्येता ४ । ५ निर्वेदोभिरिदर्शनवैराग्यं मृहाणिरुयादीनि ६ पृष्ठश्लोमशउवाच यथाश्रुतमिति * ऋषभकूटेऽपभोनामभित्तेशैलशृंगे ८ । ९ माशब्दं कुर्वितिशे
षः १० । ११ अन्वपद्यंतानुगतवंतः देवदर्शनो देवदर्शनार्थिनः १२ प्रत्यूहरूपकं दर्शनेविन्नरूपं १३

८ । ९ कोश्यावृत्त्यामास्वकुशासनेउपविश यथोपजोषंयथासुखं सुखायांसुखकर्म १० । ११ । १२ । १३ अनर्हाण्यत्पुत्रमत्वादमूल्यानि १४ । १५ मूलेसभीपेविभज्यमाना अंगमोटनादी
निकुर्वाणा निषेवमाणासुचीवदभ्यंतरंप्रविशंती । पिवुंतुसंतानेइति धातुः १६ । १७ कायंदेहंपीड्यअलिगनेननिपीड्य अपदेशंछलम् १८ भावेनाभिप्रायेण १९ प्रवेष्टितोव्याप्तः २० । २१

कच्चित्तपोवद्धेतेतापसानांपिताचतेकच्चिदहीनतेजाः ॥ कच्चित्त्वयाप्रोयतेचैवाविप्रकच्चित्स्वाध्यायःक्रियतेचश्यंगं ८ ॥ ऋश्यंगुवाच ॥ ऋद्व्याभवान्
ज्यातिरिवप्रकाशतेमन्येचाहंत्वामभिवादनीयम् ॥ पाद्यंवेतेसंप्रदास्यामिकामाद्यथाधर्मफलमूलानिचैव ९ कौश्यावृत्त्यामास्वयथोपजोषंयथासुखाजिनेनावृतायां
सुखायाम् ॥ कचाश्रमस्तवकिंनामचेदं व्रतं ब्रह्मेश्वरसिंहिदेववत्त्वम् १० ॥ वेश्योवाच ॥ ममाश्रमःकाश्यपपुत्ररम्यस्त्रियोजनंशैलमिमंपरेण ॥ तत्रस्ववर्मा
नाभिवादनंमेनचोदकंपाद्यमुपस्पृशामि ११ भवतानाभिवद्योऽहमभिवाद्योभवान्मया ॥ व्रतमेतादृशं ब्रह्मन्परिष्वज्योभवान्मया १२ ॥ ऋश्यंगुवाच ॥
फलानिपक्वानिददामितेऽहंभल्लातकान्यामलकानिचैव ॥ करूषकानीगुदधन्वनानिपिप्पलानांकामकारंकुरुष्व १३ ॥ लोमशुवाच ॥ सतानिसर्वाणिविवर्ज
यित्वाभक्ष्याप्यनर्हाणिददौततोऽस्य ॥ तान्यृश्यंगुस्यमहारसानिभृशंसुरूपानिहृदिदुर्हि १४ ददौचमाल्यानि सुगंधवंतिचित्राणिवासांसिचभानुमंति ॥
पेयानिचाश्याणिततोमुमोदचिक्रीडचैवप्रजहासचैव १५ साकंदुकुकेनारमतास्यमूलेविभज्यमानाफलितालतेव ॥ गात्रैश्वगात्राणिनिषेवमाणासमाश्लिषच्चासकृद
श्यंगुम् १६ सर्जानशोकांस्तिलकांश्चक्षुक्षान्सुपुष्पितानवनान्यावभज्य ॥ विलज्जमानेवमदाभिभूताप्रलोभयामाससुतंमहर्षेः १७ अथश्यंगुंविभ्रुतंसमीक्ष्य
पुनःपुनःपीडयचकायमस्य ॥ अवेक्ष्यमाणाशनकैर्जगामकृत्वाऽग्निहोत्रस्यतदाऽपदेशम् १८ तस्यांगतायामदनेनमत्तोविचेतनश्चाभवदश्यंगुः ॥ तामेवभा
वेनगतेनशून्येविनिःश्वसन्नार्तरूपोवभूव १९ ततोमुहूर्ताद्वरिपिंगलाक्षःप्रवेष्टितोरोमभिरानखायात् ॥ स्वाध्यायवानवृतसमाधियुक्तोविभांडकःकाश्यपःप्रादु
रासीत् २० सोऽपश्यदासीनमुपेत्यपुत्रंध्यायंतमेकंविपरीतचित्तम् ॥ विनिःश्वसंतमुदुरुर्ध्वदृष्टिविभांडकःपुत्रमुवाचदीनं २१ नकल्प्यंतेसमिधःकिष्णुतातकच्चि
हुतंचाग्निहोत्रंत्वयाऽद्य ॥ सुनिर्णिकंलुकम्बुवंहोमधेनुःकच्चित्स्वत्साऽद्यकृतात्वयाच २२ नवैयथापूर्वमिवासिपुत्रचिंतापरश्चासिविचेतनश्च ॥ दीनोतिमात्रंत्व
मिहाद्यकिंतुपृच्छामित्वांकइहाद्यागतोऽभूत् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामृश्यंगुपाख्यानेएकादशाधिकशत
तमोऽध्यायः १११ ॥ ऋश्यंगुवाच ॥ इहागतोजटिलोब्रह्मचारीनवैहस्वोनातिदीर्घोमनस्वी ॥ सुवर्णवर्णःकमलायताक्षःस्वतःसुराणामिवशोभमानः १
सष्टद्वरूपःसवितेवदीप्तःसुश्रुक्षणकृष्णाक्षिरतीवगौरः ॥ नीलाःप्रसन्नाश्चजटाःसुगंधाहिरण्यरज्जुग्रथिताःसुदीर्घाः २

कल्प्यंतेसिद्धाःक्रियंते निर्णिकंप्रशालितं सवत्साकृतादोहनायेतिशेषः २२ । २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये मारतभावदीपेएकादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥१४॥

आधाररूपाआलवालसदृशी कंठामरप्रविशेषः । 'आ धारश्चाधिकरणेऽप्यालवालेंऽधुधारणे'इतिविश्वः ३ विलग्रइवेतिकशत्वंलक्ष्यते अतिकृतप्रमाणातिकृशा ४ कलापकौमूषणविशेषोस्वार्थ
कः । 'कलापःसंहतेवर्हेतुपीरभूपणेहरे'इतिविश्वः । कंकणावित्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ तथाफलंफलसदृशंकंदुकम् १० प्रीतिराहादःरतिरासक्तिः ११ । १२ । १३ । १४ मृश्वलितेवेति
आधाररूपापुनरस्यकंठेविभ्राजतेविद्युदिवांतरिक्षे ॥ द्वौचास्यपिंडावधरेणकंठादजातरोमौसुमनोहरौच ३ विलग्रमध्यश्चसनाभिदेशेकटिश्चतस्यातिकृतप्र
माणा ॥ तथाऽस्यचीरांतरतःप्रभातिहिरण्यमीखलामेयथेयम् ४ अन्यच्चतस्याहुतदर्शनीयंविकूजितंपादयोःसंप्रभाति ॥ पाण्योश्चतद्वत्स्वनवन्निवद्वौ
कलापकावक्षमालायथेयम् ५ विचेष्टमानस्यचतस्यतानिकूजंतिहंसाःसरसीवमताः ॥ चीराणितस्याहुतदर्शनानिनेमानितद्वन्ममरूपवंति ६ वक्रंचतस्या
हुतदर्शनीयंप्रव्याहृतंह्लादयतीवचेतः ॥ पुंस्कोकिलस्येवचतस्यवाणीतांशृण्वतोमेव्यथितोऽतरात्मा ७ यथावनंमाधवमासिमध्येसमीरितंश्वसनेनेवभाति ॥
तथासभात्युत्तमपुण्यगंधीनिषेव्यमाणःपवनेनतात् ८ सुसंयताश्चापिजटाविषकाद्वैधीकृतानातिसमाललाटे ॥ कर्णौचचित्रैरिवचक्रवाकैःसमावृतातस्यसुरूप
वद्विः ९ तथाफलंवृत्तमथोविचित्रंसमाहरत्पाणिनादक्षिणेन ॥ तद्रूमिमासाद्यपुनःपुनश्चसमुत्पतत्यहुतरूपमुच्चैः १० तच्चाभिहत्वापरिवर्ततेऽसौवातेरितोवृक्षइवा
वघूर्णन् ॥ तंप्रेक्षतःपुत्रमिवामराणांप्रीतिःपरातातरतिश्चजाता ११ समेसमाश्लिष्यपुनःशरीरंजटासुष्ट्याभ्यवनाम्यवक्रम् ॥ वक्रेणवक्रंप्रणिधायशब्दंचका
रतन्मेऽजनयत्प्रहर्षम् १२ नचापिपाद्यं बहुमन्यतेऽसौफलानिचेमानिमयाऽऽहृतानि ॥ एवंव्रतोऽस्मीतिचमामवोचत्फलानिचान्यानिसमाददन्मे १३
मयोपयुक्तानिफलानियानिनेमानितुल्यानिरसेनतेषाम् ॥ नचापितेषांत्वगियंथैषांसाराणिनैषामिवसंतितेषाम् १४ तोयानिचैवातिरसानिमह्यंप्रादात्सवै
पातुमुदाररूपः ॥ पीत्वैवयान्यभ्यधिकःप्रहर्षोममाभवद्वृश्चलितेवचासीत् १५ इमानिचित्राणिचगंधवंतिमाल्यानितस्योद्ग्रथितानिपट्टैः ॥ यानिप्रकीर्येह
गतःस्वमेवसआश्रमंतपसाद्योतमानः १६ गतेनतेनास्मिंकृतोविचेतागात्रंचमेसंपरिदह्यतीव ॥ इच्छामितस्यांतिकमाशुगंतुंतंचेहनित्यंपरिवर्तमानम् १७
गच्छामितस्यांतिकमेवतातकानामसाब्रह्मचर्याचतस्य ॥ इच्छाम्यहंचरितुंतेनसार्धंयथातपःसचरत्यार्यधर्मा १८ चतुंतथेच्छाहृदयेममास्तिदुनोतिचित्तंय
दितंनपश्ये १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामृश्यंगुपाख्यानेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७ ॥
॥ विभांडकःउवाच ॥ रक्षांसिचैतानिचरंतिपुत्ररूपेणतेनाहुतदर्शनेन ॥ अतुल्यवीर्याप्यभिरूपवंतिविग्रंसदातपसश्चितयंति १ सुरूपरूपाणिचतानिता
तप्रलोभयंतेविविधैरुपायैः ॥ सुखाच्चलोकाच्चनिपातयंतितान्युग्ररूपाणिमुनीन्वनेषु २ नतानिसेवेतमुनिर्यतात्मासतांलोकान्प्रार्थयानःकथंचित् ॥ कृत्वा
विग्रंतापसानारंमंतेपापाचारास्तापसस्तान्नपश्येत् ३

मधुपानजाभ्रातिःसूचिता १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारभावदीपेद्वादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ रक्षांसिचै १ । १ । ३

॥१५॥

असज्जनेनाचरितानि पुत्रपापान्यपेयानिमधूनितानि ॥ माल्यानि चैतानि नैव मुनीनां स्मृतानि चित्रो ज्वलंगंधंति ४ रक्षांसितानीति निवार्य पुत्रं विभांडकस्तां
सृग्यां बभूव ॥ नासादयामास यदा न्यहेण तदा सपर्यावृत्तेश्रमाय ५ यदा पुनः काश्यपो वैजगाम फलान्याहर्तुं विधिनाऽश्रावणेन ॥ तदा पुनर्लोभयितुं जगाम सावे
शयोपामुनिमृश्य शृंगम् ६ दृष्ट्वैवतामृश्य शृंगः प्रहृष्टः संभ्रांत रूपाऽभ्यपतत दानीम् ॥ प्रोवाच चैनां भवतो श्रमाय गच्छावयावन्नपिताममैति ७ ततो राजन्काश्य
पस्यैकपुत्रं प्रवेश्य योगेन विमुच्यनावम् ॥ प्रमोदयंत्यो विविधैरुपायैराजमुं गाधिपतेः समीपम् ८ संस्थाप्यतामाश्रमदर्शने तु संतारितानावमथातिशुभ्राम् ॥ नी
राहुपादाय तथैव चक्रनाव्याश्रमं नाम वनं विचित्रम् ९ अंतःपुरे तंतुनिवेश्य राजा विभांडकस्यात्मजमेकपुत्रं ॥ ददर्श देवं सहसा प्रविष्टमापूर्यमाणं च जगज्जलेन १०
सलोमपादः परिपूर्णकामः सुतां ददात्तृश्य शृंगाय शांताम् ॥ क्रोधप्रतीकारकरं च चक्रे गाश्वैव मार्गेषु च कर्षणानि ११ विभांडकस्यावजतः सराजापशून् प्रभूतान्पशुपांश्च
वीरान् ॥ समादिशत् पुत्रमृद्धीमर्षिर्विभांडकः परिपृच्छेद्यदावः १२ सवक्तव्यः प्रांजलिभिर्भवाद्भिः पुत्रस्य ते पशवः कर्षणं च ॥ किंते प्रियं वै क्रियतां महर्षे दासाः स्म
सर्वे तव वाचि वद्वाः १३ अथोपायात्समुनिश्चंडकोपः स्वमाश्रमं मूलफलं गृहीत्वा ॥ अन्वेषमाणश्च न तत्र पुत्रं ददर्श चुक्रोधततो भृशंसः १४ ततः सकोपेन विदीर्यमा
ण आशंक्रमानो नृपतेर्विधानम् ॥ जगाम चंपां प्रति धक्ष्यमाणस्तभंगराजं सपुरं सराष्ट्रम् १५ सवैश्रांतः क्षुधितः काश्यपस्तान्घोषान्समासादितवान्समृद्धान् ॥ गोपै
श्च तैर्विधिवत्पूज्यमानो राजेव तारात्रिमुवास तत्र १६ अत्राप्यसत्कारमतीव तेभ्यः प्रोवाच कस्य प्रथिताः स्थगोपाः ॥ ऊचुस्ततस्तेऽभ्युपगम्य सर्वे धनं तवेदं वि
हितं सुतस्य १७ देशेषु देशेषु सपूज्यमानस्तांश्चैव शृण्वन्मधुरान्प्रलापान् ॥ प्रशांतभूयिष्ठरजाः प्रहृष्टः समाससादांगपतिं पुरस्थम् १८ सपूजितस्तेन न
रर्षभेण ददर्श पुत्रं दिवि देवं यथेन्द्रम् ॥ शांतां स्नुषां चैव ददर्श तत्र सौदामनीमुच्चरंती यथैव १९ ग्रामांश्च घोषांश्च सुतस्य दृष्ट्वा शांतां च शांतोऽस्य परः सकोपः ॥
चकार तस्यैव परं प्रसादं विभांडको भूमिपतेर्नरेन्द्र २० सतत्र निक्षिप्य सुतं महर्षिं रुवाच सूर्याग्रिसमप्रभावः ॥ जाते च पुत्रे वनमेवाव्रजेथाराज्ञः प्रियाण्यस्य सर्वाणि
कृत्वा २१ सतद्रचः कृतवानृश्य शृंगोययौ च यत्रास्य पिता बभूव ॥ शांताचैनं पर्यचरन्नरेन्द्र खेरोहिणीसोममिवानुकूला २२ अरुंधतीवासुभगावसिष्ठलोपा
मुद्रावायथा ह्यगस्त्यम् ॥ नलस्य वै दमयंती यथाऽभूद्यथा शची वन्नधरस्य चैव २३ नारायणी चैन्द्रसेनावभूव वश्या नित्यं मुद्गलस्याजभीढ ॥ तथा शांता
ऋश्य शृंगं वनस्थं प्रीत्या युक्ता पर्यचरन्नरेन्द्र २४

अ०

॥११३॥

॥१५॥

आश्रमो यत्र स्थैर्दृश्यते तावतिदेशे आश्रमदर्शने ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ ॥ ॥ इत्यारण्यके पूर्वणिनीलकंठीये भारतभावे दीपे त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ उत्तरंतीरे वतरण्याः ५
६ । ७ मापरस्वमभिद्रोग्वा परभागस्वनाशंभाकुर्वित्यर्थः घर्मान्मावशीः घर्मसाधनान्यज्ञभागान्तर्वाकामयेथाः । वशकांती अस्पृष्टरूपम् ८ । ९ । १० अयातयामंतात्कालिकम्
तस्याश्रमः पुण्येषु षोडशभातिमहाहृदंशोभयन्पुण्यकार्तिः ॥ अत्रस्नातः कृतकृत्यो विशुद्धस्तीर्थान्यन्यान्यनुसंयाहिराजन् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके
पूर्वणिनीये यात्रापर्वणिनीये यात्रायामृश्य शृंगो त्रयोदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः प्रयातः कौशिक्याः पांडवो
जनमेजय ॥ आनुपूर्व्येण सर्वाणि जगामायत नान्यथ १ ससागरं समासाद्य गंगायाः संगमे नृप ॥ नदीशतानां पंचानां मध्ये चक्रे समाप्लवम् २ ततः समुद्रतीरेण ज
गामवसुधाधिपः ॥ भ्रातृभिः सहितो वीरः कर्लिगान् प्रति भारत ३ ॥ लोमश उवाच ॥ एते कर्लिगाः कौंतेय तत्रैतरेण नदी ॥ यत्रायजत धर्मोऽपि देवान् शरणमेत्येवै
४ ऋषिभिः समुपायुक्तं यज्ञियं गिरिशोभितम् ॥ उत्तरंतीरे मेतद्विसततं द्विजसेवितम् ५ समानं देवयानेन पथास्वर्गमुपेयुषः ॥ अत्र वै ऋषयोऽन्येऽपि पुराक्रतु
भिरीजिरे ६ अत्रैव रुद्रो राजेन्द्र पशुमादत्तवान्मखे ॥ पशुमादाय राजेन्द्र भागोऽयमिति चाब्रवीत् ७ हृते पशून् तदा देवास्तमूचुर्भरतर्षभ ॥ मापरस्वमभिद्रोग्वा मा
घर्मान्सकलान्वशाः ८ ततः कल्याणरूपाभिर्वाग्भिस्ते रुद्रमस्तु वन् ॥ इष्ट्या चैनं तर्पयित्वा मानयां च क्रिरे तदा ९ ततः सपशुमुत्पूज्य देवयानेन जग्मिवान् ॥
तत्रानुवंशोरुद्रस्य तं निबोधयुधिष्ठिर १० अयातयामं सर्वेभ्यो भागेभ्यो भागमुत्तमम् ॥ देवाः संकल्पयामासुर्भयाद्बुद्रस्य शाश्वतम् ११ इमां गाथामत्र गायन्नपः सृ
शतियो नरः ॥ देवयानोऽस्य पंथाश्च क्षुषाऽभिप्रकाशते १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो वैतरणीं सर्वे पांडवाद्रौपदी तथा ॥ अवतीर्थ महाभागास्तर्पयां च क्रिरे
पितृन् १३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उपस्पृश्येह विधिवदस्यां नद्यां तपोवलात् ॥ मानुषादस्मि विषयादपेतः पश्य लोमश १४ सर्वान् लोकान् प्रपश्यामि प्रसादात्तत्र
सुव्रत ॥ वैखानसानां जपतामेष शब्दो महात्मनाम् १५ ॥ लोमश उवाच ॥ त्रिशतं वै सहस्राणि योजनानां युधिष्ठिर ॥ यत्र ध्वनिं शृणोष्ये नंतूष्णीमास्वविशांपते
१६ एतस्वयं भुवो राजन् वनं दिव्यं प्रकाशते ॥ यत्रायजतराजेन्द्र विश्वकर्मा प्रतापवान् १७ यस्मिन् यज्ञो हि भूर्दत्ताकश्यपाय महात्मने ॥ सपर्वतवनो देशादक्षिणा
र्थे स्वयं भुवा १८ अवासीद च कौंतेय दत्तमात्रामहीतदा ॥ उवाच चापिकुपितालोकेश्वरमिदं प्रभुम् १९ न मां मर्त्याय भगवन्कस्मै चिदा तुमर्हसि ॥ प्रदानं
मोघमततेयास्याम्ये पारसातलम् २० विपीदंती तु तां दृष्ट्वा कश्यपो भगवानृषिः ॥ प्रसादयां बभूवाथ ततो भूमिं विशांपते २१ ततः प्रसन्नापृथिवी तपसा तस्य
पांडव ॥ पुनरुन्नह्यसलिलाद्वेदीरूपा स्थितावभौ २२ सैषा प्रकाशते राजन् वेदी संस्थानलक्षणा ॥ आरुह्यात्र महाराज वीर्यवान्वै भविष्यसि २३

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ॥

२४ । २५ स्नानार्थं समुद्रप्रार्थनामंत्रमाह औं नमोऽति विश्वं गुणं लीनमस्मिन्पलये इति विश्वगुणः विश्वस्मात्परायश्रेष्ठाय विष्णवे इत्यर्थः लवणांभिसिञ्चारोदके २६ अग्निर्मित्रश्च तेजस्त्वादिभिर्व
 वरसूर्योऽप्यपांयोनिः अपामिति शेषः विष्णोर्व्यापकस्यात्मनोरेतः शरीराकारपरिणतमभिव्यक्तिस्थानंत्वं हे समुद्र अमृतस्यनाभिः सुधायागर्मस्थानम् २७ इन्द्रायज्ञः विष्णोरेतोषाः विष्णोरेतः
 सैषासागरमासाद्यराजन्वेदीसमाश्रिता ॥ एतामारुह्य भद्रं ते त्वमेकस्तरसागरम् २४ अहंच ते स्वस्त्ययनं प्रयोक्ष्ये यथा त्वमेनामधिरोहसेऽद्य ॥ स्पृष्टाहि मर्त्येन
 ततः समुद्रमेषावेदीप्रविशत्याजमीढ २५ औं नमो विश्वगुप्ताय नमो विश्वपरायते ॥ सान्निध्यं कुरु देवेश सागरे लवणांभिसि २६ अग्निर्मित्रो योनिरापोऽथ देव्यो वि
 ष्णोरेतस्त्वममृतस्यनाभिः ॥ एवं ब्रुवन्पांडवसत्यवाक्यं वेदीमिमांस्तरसाधिरोह २७ अग्निश्च ते योनिरिडाच देहोरेतोषा विष्णोरमृतस्यनाभिः ॥ एवं जपन्पां
 डवसत्यवाक्यं ततो वगाहेतपति नदीनाम् २८ अन्यथा हि कुरु श्रेष्ठ देवयोनिरपांपतिः ॥ कुशाग्रैणापिकर्तै येन स्पृष्टव्यामिहादेविः २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
 ततः कृतस्वस्त्ययनो महात्मा युधिष्ठिरः सागरमभ्यगच्छत् ॥ कृत्वा तच्छासनमस्य सर्वमहेंद्रमासाद्यानि शासुवास ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके ० तृथि
 यात्रा ० लोमश तीर्थयात्रायामहेंद्राचलगमने चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सतत्रतामुपित्वैकारजर्णापृथिवीपतिः ॥
 तापसानां परंचक्रे सत्कारं भ्रातृभिः सह १ लोमशस्तस्य तान्सर्वानाचरुयौ तत्र तापसात् ॥ भृगूनांगिरसश्चैव वासिष्ठानथकाश्यपात् २ तान्समेत्यसराजर्षिरभिवा
 द्य कृतांजलिः ॥ रामस्यानुचरं वरिमपृच्छद कृतव्रणम् ३ कदा तुरामो भगवांस्तापसान्दर्शयिष्यति ॥ तेनैवाहं प्रसंगेन द्रष्टुमिच्छामि भार्गवम् ४ ॥ अकृतव
 ण उवाच ॥ आयानेवासि विदितो रामस्य विदितात्मनः ॥ प्रीतिस्त्वयि च रामस्य क्षिप्रं त्वां दर्शयिष्यति ५ चतुर्दशमिष्टमचिरामं पश्यंति तापसाः ॥ अस्यां रात्र्यां
 व्यतीतायां भवित्रीश्वश्चतुर्दशी ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भवाननुगतो रामं जामदग्न्यं महाबलम् ॥ प्रत्यक्षदर्शी सर्वस्य पूर्ववृत्तस्य कर्मणः ७ समवान् कथय त्वद्य
 यथारामेण निर्जिताः ॥ आह्वेक्षत्रियाः सर्वे कथं केन च हेतुना ८ ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि महदाख्यानमुत्तमम् ॥ भृगूणां राजशादूलवंशे जातस्य
 भारत ९ रामस्य जामदग्न्यस्य चरितं देवसंमितम् ॥ हेहयाधिपते श्वैव कार्तवीर्यस्य भारत १० रामेण चार्जुनो नाम हेहयाधिपतिर्हतः ॥ तस्य बाहुशतान्यासं
 स्त्रीणिसप्तचपांडव ११ दत्तात्रेयप्रसादेन विमानं कांचनं तथा ॥ ऐश्वर्यं सर्वभूतेषु पृथिव्यां पृथिवीपते १२ अव्याहृतगतिश्चैव रथस्तस्य महात्मनः ॥ रथेन तेन तु
 सदावरदानेन वीर्यवान् १३ ममर्द देवान् यक्षांश्च ऋषींश्चैव समंततः ॥ भूतांश्चैव ससर्वास्तुपीडयामास सर्वतः १४ ततो देवाः समेत्याहुर्ऋषयश्च महाव्रताः ॥ देवदेवं
 सुरारिघ्नं विष्णुं सत्यपराक्रमम् १५ भगवन्भूतरक्षार्थं मर्जुनं जहिवै प्रभो ॥ विमानेन च दिव्येन हेहयाधिपतिः प्रभुः १६

जीवः सधीयतेऽस्मिन् देहे अमृतस्यनाभिः मोक्षस्य साधनम् २८ देवयोनिः देवस्थानम् २९।३० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे चतुर्दशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४४ ॥ अ ॥
 सहति १ । २ । ३ । ४ आयान् आगच्छन् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ एकतहाति बाहिः श्यावा अंतरारक्ताः कर्णयिषति एकतः श्यामकर्णास्तेषाम् २५ । २६ । २७ । २८ जन्माः वरपत्नीयाः २९ । ३० अवलोकको
 शचीसहायं क्रीडंतं धर्षयामास वासवम् ॥ ततस्तु भगवान् देवः शक्रेण सहितस्तदा ॥ कार्तवीर्यं विनाशार्थं मंत्रयामास भारत १७ यत्तद्वृत्तं हि तं कार्यं सुरेन्द्रेण निवेदि
 तम् ॥ संप्रति श्रुत्य तत्सर्वं भगवांल्लोकपूजितः १८ जगाम बर्दरीरम्यां स्वमेवाश्रममंडलम् ॥ एतस्मिन्नेव काले तु पृथिव्यां पृथिवीपतिः १९ कान्यकुब्जे महाना
 सीत्पार्थिवः सुमहाबलः ॥ गाधीति विश्रुतो लोके वनवासंजगामह २० वने तु तस्य वसतः कन्याजज्ञेऽपसरः समा ॥ ऋचीको भार्गवस्तांच वरयामास भारत २१ तमु
 वाचततो गाधिर्ब्राह्मणं संशितव्रतम् ॥ उचितं नः कुले किंचित्पूर्वैर्यत्संप्रवर्तितम् २२ एकतः श्यामकर्णानां पांडुराणां तरस्विनाम् ॥ सहस्रं वाजिनां शुल्कमिति
 विद्धि द्विजोत्तम २३ नचापि भगवान्वाच्यो दीयतामिति भार्गव ॥ देयामेदुहिताचैव त्वद्विधाय महात्मने २४ ॥ ऋची उवाच ॥ एकतः श्यामकर्णानां पांडुराणां
 तरस्विनाम् ॥ दास्याम्यश्वसहस्रं ते मभार्यासुताऽस्तुते २५ ॥ अकृतव्रण उवाच ॥ सतथेति प्रतिज्ञाय राजन्वरुणमब्रवीत् ॥ एकतः श्यामकर्णानां पांडु
 राणां तरस्विनाम् २६ सहस्रं वाजिनामेकं शुल्कार्थं प्रति दीयताम् ॥ तस्मै प्रादात्सहस्रं वै वाजिनां वरुणस्तदा २७ तदश्वतीर्थं विख्यातमुत्थिताय त्रतेहयाः ॥ गं
 गायां कान्यकुब्जे वैददौ सत्यवती तदा २८ ततो गाधिः सुतां च स्मै जन्याश्वासन्सुरास्तदा ॥ लब्ध्वा हयसहस्रं तुतांश्च दृष्ट्वा दिवोकसः २९ धर्मेण लब्ध्वा तां भार्यां पृ
 चीको द्विजसत्तमः ॥ यथाकामं यथाजोषंतयारे मे सुमध्यया ३० तं विवाहे कृते राजन्सभार्यमवलोककः ॥ आजगाम भृगुश्रेष्ठः पुत्रं दृष्ट्वा ननर्दह ३१ भार्याप
 तीतमासीनं गुरुं सुरगणार्चितम् ॥ अर्चित्वा पर्युपासीनौ प्रांजली तस्थुस्तदा ३२ ततः स्नुषां स भगवान् प्रहृष्टो भृगुरब्रवीत् ॥ वरं वृणीष्व सुभगे दाता ह्यस्मितवे
 प्सितम् ३३ सा वै प्रसादयामास तं गुरुं पुत्रकारणात् ॥ आत्मनश्चैव मातुश्च प्रसादं च चकार सः ३४ ॥ भृगु उवाच ॥ ऋतौ त्वं चैव माता च स्नाते पुंसवनाय वै ॥ आ
 लिङ्गे तां पृथग् वृक्षौ साश्वत्थं त्वमुदुंबरम् ३५ चरुद्वयमिदं भद्रे जनन्याश्च तवैव च ॥ विश्वमावर्तयित्वा तु मया यत्नेन साधितम् ३६ प्राशितव्यं प्रयत्नेन तेत्युक्त्वाऽदर्श
 नंगतः ॥ आलिङ्गने च रौचैव च क्रतुस्ते विपर्ययम् ३७ ततः पुनः स भगवान् काले बहुतिथंगते ॥ दिव्यज्ञानाद्दिदित्वा तु भगवानागतः पुनः ३८ अथोवाच महाते
 जा भृगुः सत्यवतीं स्नुषाम् ॥ उपयुक्तश्च रुर्मद्रे वृक्षे चालिङ्गनं कृतम् ३९ विपरीतेन ते सुभूर्मात्रा चैवासि वंचिता ॥ ब्राह्मणः क्षत्रवृत्तिवैतवपुत्रो भविष्यति ४० क्ष
 त्रियो ब्राह्मणाचारो मातुस्तव सुतो महान् ॥ भविष्यति महावीर्यः साधूनां मार्गमास्थितः ४१ ततः प्रसादयामास श्वशुरं सा पुनः पुनः ॥ नमेपुत्रो भवेदीदृक्कामपौत्रो
 भवेदिति ४२ एवमस्त्विति सा तेन पांडवप्रतिनंदिता ॥ जमदग््निततः पुत्रं जज्ञे सा काल आगते ४३

अवलोकनार्थो ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ विश्वं विराट्पुरुषमावर्तयित्वा मुहुर्मुहुर्नुसंधाय एतयोश्चोर्भक्षणेन विश्वं पृथुल्योपुत्रीभविष्यति इति भावः ३६ तेजमेव प्रतीत्युक्तेतीकारलोपः संधि
 र्वाभार्यः । आलिङ्गने अश्वत्थोदुंबरयोः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३

वन०
अ०
॥११६॥

॥१७॥

म.भा.टी.
॥१७॥

४४ । ४५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ७ ॥ सवेवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ ततस्तस्यस्पृहयामासतमेच्छत् ७ अंभसि
तेजसावर्चसाचैवयुक्तंभार्गवनंदनम् ॥ सर्वर्षमानस्तेजस्वीवेदस्याध्ययनेनच ४४ बहून्वृषीन्महातेजाःपांडवेयात्यवर्तत ॥ तंतुळत्सोधनुर्वेदःप्रत्यभाद्ररतर्ष
म ॥ चतुर्विधानिचास्त्राणिभास्करोपमवर्चसम् ॥ ४५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके०लोमशतीर्थयात्रायांकार्तवीर्योपाख्यानेपंचदशाधिकशततमोऽध्या
यः ॥ ११५ ॥ ७ ॥ अकृतव्रणउवाच ॥ सवेदाध्ययनेयुक्तोजमदग्निर्महातपाः ॥ तपस्तेपेततोवेदान्नियमाद्दशमानयत् १ सप्रसेनजितंराजत्राधिगम्यनरा
धिपम् ॥ रेणुकांवरयामाससचतस्मैददौनृपः २ रेणुकांत्वथसंप्राप्यभार्याभार्गवनंदनः ॥ आश्रमस्थस्तयासार्धतपस्तेपेऽनुकूलया ३ तस्याःकुमाराश्वत्वारो
जज्ञिरेरामपंचमाः ॥ सर्वेषामजघन्यस्तुरामजासांज्वन्यजः ४ फलाहारेषुसर्वेषुगतेष्वथसुतेषुवै ॥ रेणुकास्नातुमगमत्कदाचिन्नियतव्रता ५ सातुवित्ररथेना
ममार्तिकवतकंनृपम् ॥ ददर्शरेणुकाराजन्नागच्छंतीयदृच्छया ६ क्रीडंतंसलिलेदृष्ट्वासभार्यापद्ममालिनम् ॥ ऋद्धिमंतंततस्तस्यस्पृहयामासरेणुका ७ व्य
भिचाराच्चतस्मात्साक्लिन्नाभसिविचतना ॥ प्रविवेशाश्रमंत्रस्तातवैभर्ताऽन्यबुध्यत ८ सतांद्वाच्युतांघैर्वाद्वा हयालक्ष्म्याविवर्जिताम् ॥ धिक्शब्देनमहातेजा
गर्हयामासवीर्यवान् ९ ततोऽज्येष्ठोजामदश्यारुमण्णात्रामनामतः ॥ आजगामसुषेणश्वधसुर्विश्वावसुस्तथा १० तानानुपूर्व्याद्भगवान्वधेमातुरचोदयत् ॥
नचतेजातसंस्नेहाःकिंचिदूचुर्विचेतसः ११ ततःशशापतान्क्रोधात्तेशताश्वेतनांजहुः ॥ मृगपक्षिसधर्माणःक्षिप्रमासन्नजडोपमाः १२ ततो रामोऽभ्यर्चयत्पश्चादा
श्रमंपरवीरहा ॥ तमुवाचमहाबाहुर्जमदग्निर्महातपाः १३ जहीमांमातरंपापांमाचपुत्रव्यथाकृथाः ॥ तत आदायपरशुरामोमातुःशिरोऽहरत् १४ ततस्तस्यमहा
राजजमदग्नेर्महात्मनः ॥ कोपोऽभ्यगच्छत्सहसाप्रसन्नश्चाब्रवीदिदम् १५ ममेदंवचनातातकृतंतेकर्मदुष्करम् ॥ वृणीष्वकामान्धर्मज्ञयावतोवांछसेहदा १६
सवत्रेमातुरुत्थानमस्मृतिचवधस्यवै ॥ पापेनतेनचास्पर्शभ्रातृणांप्रकृतिंतथा १७ अप्रतिद्वंद्वतांयुद्धदीर्घमायुश्चभारत ॥ ददौचसर्गान्कामांस्तान्जमदग्ने
र्महातपाः १८ कदाचित्तुतथैवास्यविनिष्क्रांताःसुताःप्रभो ॥ अथानूपपतिर्वीरःकार्तवीर्योऽभ्यवर्तत १९ तमाश्रमपदंप्राप्तमृषेर्भार्यासमार्चयत् ॥ सयुद्धमद
संतोनाभ्यनंदत्तथाऽर्चनम् २० प्रमथ्यचाश्रमात्स्माद्धोमधेनोस्तथाबलात् ॥ जहारवत्संक्रोशंत्यावभंजचमहाद्रुमान् २१ आगतायचरामायतदाऽचष्ट
पितास्वयम् ॥ गांचरोरुदतीदृष्ट्वाकोपोरामंसमाविशत् २२ समृत्युवशमापन्नंकार्तवीर्यमुपाद्रवत् ॥ तस्याथयुधिधिक्रम्यभार्गवःपरवीरहा २३ चिच्छेदनिशि
तैर्भ्रैर्वाहून्परिघसंनिभान् ॥ सहस्रसंमितान्राजन्प्रमृह्यरुचिरंधनुः २४ अभिभूतःसरामेणसंयुक्तःकालधर्मणा ॥ अर्जुनस्याथदायादारामेणकृतमन्यवः २५
सरस्येवक्लिन्नामृता । तथाचोक्तं'सुंदरंपुरुषंदृष्ट्वाभ्रातरंपितरंसुतम् । योनिर्द्रवतिनारीणांसत्यंसत्यंजनार्दन'इति ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ । २४ कालधर्मणामृत्युना २५

२६ । २७ । २८ भार्यावधदोषात्स्वयमपितादृशमेवमरणंप्रापेत्याशयः २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपंचदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११६ ॥ ममेति १ । २
३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ दशव्यामायतां व्यामोहस्तचतुष्टयं चत्वारिंशद्वस्त्यायामविस्तारां नवोत्सेषां षट्त्रिंशद्वस्तोच्छ्रायांचेत्यर्थः व्यायामेतिप्रमादपाठः १२ खंडशः
आश्रमस्थंविनारामंजमदग्निमुपाद्रवत् ॥ तेतंजघ्नेर्महावीर्यमयुध्यंतंतपस्विनम् २६ असकृद्भारामेतिविक्रोशंतमनाथवत् ॥ कार्तवीर्यस्यपुत्रास्तुजमदग्निंयु
धिष्ठिर २७ पीडयित्वाशरैर्जग्मुर्यथागतमरिंदमाः ॥ अपक्रातेषुवैतेषुजमदग्नौतथामते २८ समित्पाणिरुपागच्छदाश्रमंभृगुनंदनः ॥ सदृष्ट्वापितरंवीरस्तथा
मृत्युवशंगतम् ॥ अनर्हतंतथाभूतं विललापसुदुःखितः २९ ॥ इतिश्रीम०आ०तीर्थयात्राप०लोमशतीर्थयात्रायांकार्तवीर्योपाख्यानेजमदग्निवधेपंडशाधिक
शततमोऽध्यायः ११६ ॥ ॥ रामउवाच ॥ ॥ ममापराधतैःक्षुद्रैर्हतस्त्वंतातबालिशैः ॥ कार्तवीर्यस्यदायादैर्वनेमृगइवेषुभिः १ धर्मज्ञस्यकथंतातवर्त
मानस्यसत्पथे ॥ मृत्युरेवंविधोयुक्तःसर्वभूतेष्वनागसः २ किंतुतैर्नकृतंपापंयैर्भवांस्तपसिस्थितः ॥ अयुध्यमानोवृद्धःसन्नहतःशरशतैःशितैः ३ किंतुतेतत्रव
क्षयंतिसचिवेषुसुहृत्सुच ॥ अयुध्यमानंधर्मज्ञमेकंहत्वाऽनपत्रपाः ४ लालप्यैवंसकरुणंबहुनानाविधंनृप ॥ प्रेतकार्याणिसर्वाणिपितुश्चक्रेमहातपाः ५ ददाह
पितरंचाग्नौरामःपरपुरंजयः ॥ प्रतिजज्ञेधंचापिसर्वक्षत्रस्यभारत ६ संक्रुद्धोऽतिबलःसंख्येशस्त्रमादायवीर्यवान् ॥ जग्निवान्कार्तवीर्यस्यसुतानेकोऽतको
पमः ७ तेषांचानुगतायेचक्षत्रियाःक्षत्रियर्षभ ॥ तांश्चसर्वानवामृद्वाद्रामःप्रहरतांवरः ८ त्रिःसप्तकृत्वःपृथिवीकृत्वानिःक्षत्रियांप्रभुः ॥ समंतपंचकेपंचचकाररु
धिरहदान् ९ सतेपुतर्पयामासभृगुन्भृकुलोद्दहः ॥ साक्षाद्दर्शचर्चीकंसचरामंन्यवारयत् १० ततोयज्ञेनमहताजामदश्रयःप्रतापवान् ॥ तर्पयामासदेवेद्र
मृत्विग्भ्यःप्रददौमहीं ११ वेदींचाप्यददद्वैर्मीकश्यपायमहात्मने ॥ दशव्यामायतांकृत्वानवोत्सेषांविशांपते १२ तांकश्यपस्यानुमतेब्राह्मणाःखंडशस्तदा ॥
व्यभजंस्तेतदाराजन्प्रख्याताःखांडवायनाः १३ सप्रदायमहींतस्मैकश्यपायमहात्मने ॥ अस्मिन्महेंद्रेशैलेंद्रेवसत्यमितविक्रमः १४ एवंवैरमभूतस्यज्ञ
त्रियैर्लोकवासिभिः ॥ पृथिवीचापिविजितारामेणामिततेजसा १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततश्चतुर्दशीरामःसमयेनमहामनाः ॥ दर्शयामासतान्निप्रान्धर्मराजं
चसानुजम् १६ सतमानर्चराजेंद्रभ्रातृभिःसहितःप्रभुः ॥ द्विजानांचपरांपूजांचक्रेनृपतिस्तमः १७ अर्धित्वाजामदश्रयंसपूजितस्तेनचोदितः ॥ महेंद्रउ
प्यतांरात्रिप्रययौदक्षिणामुखः १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांकार्तवीर्योपाख्यानेसप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः
॥ ११७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गच्छन्सतीर्थानिमहानुभावःपुण्यानिरम्याणिददर्शराजा ॥ सर्वाणिविप्रैरुपशोभितानिकचिक्चिद्भारतसागरस्य १

खंडानिखंडानिकृत्वाव्यमजन् १३।१४।१५।१६ आनर्चअर्चितवान् १७ तेनचउदितइतिच्छेदः उच्यउचित्वा १८ इत्या० नी० भा० सप्तदशाधिकशततमोऽध्यायः ॥११७॥ गच्छन्निति १

वन०
अ०
॥११८॥

म.भा.टी.
॥१८॥

वृत्तवानसद्वृत्तः पार्थिवःपृथ्वीपतिःकश्यपस्तस्यपुत्रःसूर्यस्तस्यपौत्रोयुधिष्ठिरः तत्पितृर्धर्मस्यसूत्रपुत्रत्वात् प्रशस्तां नामनदीम् २ । १ नारीतीर्थानि ग्राहकृपाः पंचाप्सरसो मुनिशापवशाद्यत्र स्थिता अर्जुनेन चशापान्मोचितास्तामि नारीतीर्थानि २ । ५ । ६ अंबुवरोत्तमस्यसमुद्रस्य ० । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ तेषुतीर्थेषु उ पवासान् स भीषदासिनो विबुधानुपेक्षितानुपोष्य

सवृत्तवांस्तेषु कृताभिषेकः सहानुजः पार्थिवपुत्रपौत्रः ॥ समुद्रगां पुण्यतमां प्रशस्तां जगाम पारीक्षितपांडुपुत्रः २ तत्रापि चाहुत्यमहानुभावः संतर्पयामास पितृन्सु
रांश्च ॥ द्विजातिमुख्येषु धनं विमृज्य गोदावरीं सागरगामगच्छत् ३ ततो विपाप्माद्रविडेपुराजन्समुद्रमासाद्य च लोकपुण्यम् ॥ अगस्त्यतीर्थं च महापवित्रं नारीती
र्थान्यथ वीरोददर्श ४ तत्रार्जुनस्याग्र्यधनुर्धरस्य निशम्य तत्कर्म नरैरशक्यम् ॥ संपूज्यमानः परमर्षिसंघैः परां मुदं पांडुसुतः सलेभे ५ सतेषु तीर्थेष्वभिषिक्तमा
त्रः कृष्णासहायः सहितोऽनुजैश्च ॥ संपूजयन् विक्रमजुं नस्य रेमे महीपालपतिः पृथिव्याः ६ ततः सहस्राणि गवां प्रदाय तीर्थेषु तेष्वंबुवरोत्तमस्य ॥ हृष्टः सहस्रात्
भिरर्जुनस्य संकीर्तयामास गवां प्रदानम् ७ सतानि तीर्थानि च सागरस्य पुण्यानि चान्यानि बहूनि राजन् ॥ क्रमेण गच्छन् परिपूर्णकामः शूर्पारकं पुण्यतमं ददर्श ८
तत्रोदधेः कंचिदतीत्यदेशं ख्यातं पृथिव्यां वनमास साद ॥ तत्संसुरैरत्र तपःपुरस्तादिष्टं तथा पुण्यपैरैरर्द्रेः ९ सतत्रतामग्रधनुर्धरस्य वेदीं ददर्श यतपीनबाहुः ॥
ऋचीकपुत्रस्य तपस्विसंघैः समावृतां पुण्यकूटं दर्शनीयाम् १० ततो वसूनां वसुधाधिपः समरुद्राणां च तथाऽश्विनोश्च ॥ वैवस्वतादित्यधनेश्वराणामिन्द्रस्य विष्णोः
सवितुर्विभोश्च ११ भवस्य चंद्रस्य दिवाकरस्य पतेरपांसाध्यगणस्य चैव ॥ धातुः पितृणां च तथा महात्मारुद्रस्य राजन्सगणस्य चैव १२ सरस्वत्याः सिद्धगणस्य
चैव पुण्याश्च ये चाप्यमरास्तथाऽन्ये ॥ पुण्यानि चाप्यायत नानि तेषां ददर्श राजा सुमनोहराणि १३ तेषु पवासान् विबुधानुपोष्य दत्त्वा चरत्नानि महातिराजा ॥ तो
र्थेषु सर्वेषु परिहृतांगः पुनः स शूर्पारकमाजगाम १४ सतेन तीर्थेन तु सागरस्य पुनः प्रयातः सहस्रोदरीयैः ॥ द्विजैः पृथिव्यां प्रथितं महाद्विस्तीर्थं प्रभासं समुपाजगाम १५
तत्राभिषिक्तः पृथुलोहिताक्षः सहानुजैर्देवगणान्पितृंश्च ॥ संतर्पयामास तथैव कृष्णाते चापि विप्राः सहस्रो मशेन १६ सद्वादशाहं जलवायुभक्षः कुर्वन्सपाहः सुतदाभि
षेकम् ॥ समंततोऽग्नीनुपदीपयित्वा तेपेतपो धर्मभृतां वरिष्ठः १७ तमुग्रमास्थाय तपश्चरंतं शुश्राव रामश्च जनार्दनश्च ॥ तौ सर्ववृष्णिप्रवरौ ससैन्यौ युधिष्ठिरं जग्म
तुराजमीढं १८ तेषु ण्यः पांडुसुतान् समीक्ष्य भूमौ शयानान्मलदिग्घात्रान् ॥ अनर्हतींद्रौ पदीं चापि दृष्ट्वा सुदुःखिताश्च कुशुरार्तनादम् १९ ततः सरामं च जनार्द
नं च कार्ष्णिचसांबं च शिनेश्च पौत्रम् ॥ अन्यांश्च वृष्णीनुपगम्य पूजां चक्रे यथा धर्ममहीनसत्त्वः २० ते चापि सर्वान् प्रतिपूज्य पार्थास्तैः सल्लताः पांडुसुतैस्तथैव ॥ यु
धिष्ठिरं संपरिवार्य राजन्नुपाविश न्देवगणायर्थे द्रम् २१ तेषां सर्वं चरितं परेषां वने च वासं परमप्रतीतः ॥ अस्त्रार्थमिन्द्रस्य गतं च पार्थनिवेशनं हृष्टमनाः शशंस २२
वस्त्रैरावास्य रत्नानि च तेभ्य एव दत्त्वा १४ तेन तीर्थेन सिंधुतीरमार्गेण १५ । १६ । १७ । १८ । १९ कार्ष्णिप्रसुभ्रं पौत्रं सात्यकिम् २० । २१ । २२

॥१९८॥

२३ ॥ इत्यारण्यके नी० भा० अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ प्रभासेति १ । २ । ३ हलीति हलधरत्वाद्धर्मस्यापि निर्दिष्टं करिष्यतीति ध्वनितं ४ भवाय अभ्युदयाय ५ वि
वरं शरीरगूहनाय नददातीत्यर्थः ६ मिथः शंका धर्माधर्मयोः किंबलीय इति शास्त्रानुमवयोर्विरोधात्संशयः ७ राज्याच्च सुखाच्च चलेत्तु धर्मादिति शेषः तत्र हेतुः धर्मादिति कथमित्युपहासार्थ
८ । ९ अवनिप्रधानो घृतराष्ट्रः १० नासाविति किं नाम पापं कृत्वाऽहमचक्षुर्जातः कीर्तेयं प्रवाच्य कीदृशो भविष्यामिति धियानासौ इत्यतीत्यध्याहृत्य योज्यं ११ चामीकराभान् कनकप्र
श्रुत्वा तु ते तस्य वचः प्रतीतास्तांश्चापि दृष्ट्वा सुकृशानतीव ॥ नेत्रोद्ध्वंसमुमुक्षुर्महाहादुःखार्तिजं वारिमहानुभावाः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणितोर्थ
यात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायां प्रभासेयादवपांडवसमागमे अष्टादशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११८ ॥ ॥ ध्य ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ प्रभासतीर्थमा
साद्य पांडवा वृष्णयस्तथा ॥ किमकुर्वन्कथाश्चैषां कास्तत्रासंस्तपोधन १ ते हि सर्वे महात्मानः सर्वशास्त्रविशारदाः ॥ वृष्णयः पांडवाश्चैव सुहृदश्च परस्परम् २
॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रभासतीर्थं संप्राप्य पुण्यं तीर्थं महोदधेः ॥ वृष्णयः पांडवान् वीराः परिवार्योपतस्थिरे ३ ततो गोकर्णकुण्डे दुष्टमृगालरजतप्रभः ॥ वनमाली
हलीरामो वभाषे पुष्करेक्षणम् ४ ॥ बलदेव उवाच ॥ न कृष्णधर्मचरितो भवाय जंतोरधर्मश्च पराभवाय ॥ युधिष्ठिरो यत्र जटी महात्मा वनाश्रयः क्लिश्यति चीरवासाः
५ दुर्योधनश्चापि महीप्रशास्तिनचास्य भूमिर्विवरं ददाति ॥ धर्मादधर्मश्चरितो वरीयानि तीव मन्येत नरोऽल्पबुद्धिः ६ दुर्योधने चापि विवर्धमाने युधिष्ठिरे चासुख
मातराज्ये ॥ किं तत्र कर्तव्यमिति प्रजाभिः शंका मिथः संजनितानराणाम् ७ अयं स धर्मप्रभवो नरैर्द्रोधमेघृतः सत्यघृतिः प्रदाता ॥ चलेद्विराज्याच्च सुखाच्च पार्थो
धर्मादपेतस्तुकथं विवर्धेत् ८ कथं नु भीष्मश्च कृपश्च विप्रो द्रोणश्च राजा च कुलस्य वृद्धः ॥ प्रवाज्य पार्थान् सुखमाप्नुवन्ति धिक्पापबुद्धीन् भरतप्रधानान् ९ किं नाम वक्ष्य
त्यवनिप्रधानः पितृन्समागम्य परब्रह्मपापः ॥ पुत्रेषु सम्यक् करितं मयेति पुत्रानपापान् व्यपरोप्य राज्यात् १० नासौ धियासंप्रति पश्यति स्म किं नाम कृत्वाऽहमचक्षुरे
वम् ॥ जातः पृथिव्यामिति पार्थिवेषु प्रवाज्य कैतेयमिति स्म राज्यात् ११ नूनं स मृद्धान्पितृलोकभूमौ चामीकराभान् किति जान् प्रफुल्लान् ॥ विचित्रवीर्यस्य सुतः
सपुत्रः कृत्वानृशंसं वत पश्यति स्म १२ व्यूढोत्तरां सान् पृथुलोहिताक्षानि मान्स्मपृच्छन्सशृणाति नूनम् ॥ प्रास्थापयद्यत्सवनं संशंको युधिष्ठिरं सानुजमातश
स्त्रम् १३ योऽयं परेषां पृतनां समृद्धानिरायुधो दीर्घभुजो निहन्यात् ॥ श्रुत्वा वशब्दं हिवृकोदरस्य मुंचंति सैन्यानि शकृत्समूत्रम् १४ स क्षुत्पिपासाध्वकृशस्तरस्वी
समेत्य नाना युधबाणपाणिः ॥ वने स्मरन्वासमिमं सुघारं शेषं न कुर्यादिति निश्चितं मे १५ न ह्यस्य वीर्येण बलेन काश्चित्समः पृथिव्यामपि विद्यतेऽन्यः ॥ सशतवा
तातपकांशितांगो न शेषमाजावसुहृत्सकुर्यात् १६

मान् एतन्मरणचिह्नं नृशंसं निदं कर्म १२ इमान्भीष्मादीन् शृणाति हि न स्थि शृणोतीति लेखकप्रमादः नृणोति इति गौडपाठे 'अयमग्निर्वैश्वानरो योऽयमंतः पुरुषे येनेदमन्नं पच्यते यदि दम
द्यते तस्यैष घोषो भवति । यमेतत्कर्णावपि घाय शृणोति स यदोत्कमिष्यन्मवति नैनं घोषं शृणोति' इति श्रुत्यर्थोऽनुसंधेयः १३ । १४ शेषं न कुर्यान्निःशेषमेव नाशयेदित्यर्थः १५ । १६

स्वस्तिसंक्षेपेण आगतः १७ । १८ सोऽयं कुलः १९ राज्ञोऽप्यस्य २० त्रिवर्गमुख्यस्य धर्मस्य । त्रिवर्गो धर्मकामार्थैरित्यमरः । वने अचरन् हि अस्तसुखा इति च्छेदः २१ । २२
 इत्यारण्यके ० नीलकंठीये भारतमावदीपेऽनविशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ नरामेति १ नाथवंतः पेश्वर्यवंतः । भावे च नात्मनानस्वयं नाथाः कार्यसाधकाः शिष्यादय इत्ये
 प्राच्यां नृपानेकरथेन जित्वा नृकोदरः सानुचरानरणेषु ॥ स्वस्त्यागमद्योऽतिरथस्तरस्वीसोऽयं वने क्लिश्यति चीरवासाः १७ यत्सिंधुकूले व्यजयन् देवान्समागता
 न्दाक्षिणात्यान्महीपान् ॥ तं पश्यते मंसह देवमद्यतरस्विनं तापसवे परूपम् १८ यः पार्थिवानेकरथेन जिग्येदिशंप्रतीचीं प्रति युद्धशौडः ॥ सोऽयं वने मूलफलेन
 जीवन्नृजटीचरत्यद्यमलाचितांगः १९ सत्रे सप्तद्वेतिरथस्य राज्ञो विदीतलाडुत्पतितासुताया ॥ सेयं वने वासमिमंसुदुःखं कथं सहत्यद्यसती सुखार्हा २० त्रिवर्गमु
 ख्यस्य समीरणस्य देवेश्वरस्याप्यथवाऽश्विनोश्च ॥ एषां सुराणां तनयाः कथं नु वनेऽचरन् ह्यस्तसुखाः सुखार्हाः २१ जिते हि धर्मस्य सुते सभार्ये सभ्रातृके सानुचरोने
 रस्ते ॥ दुर्योधने चापि विवर्धमाने कथं न सीदत्यवनिः सशैला २२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां बलराजवाक्ये ऊनविं
 शाधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११९ ॥ ॥ सात्यकिरुवाच ॥ नरामकालः परिदेवनाय यदुत्तरं त्वत्र तदेव सर्वं ॥ समाचरामो ह्यनतीतकालं युधिष्ठिरो वद्यपि
 नाहं किंचित् १ येनाथवंतोऽद्य भवंति लोके तेनात्मना कर्मसमारभते ॥ तेषां तु कार्येषु भवंति नाथाः शिष्यादयोरामयथायथातेः २ येषां तथारामसमारभते कार्याणि
 नाथाः स्वमतेन लोके ॥ तेनाथवंतः पुरुषप्रवीरानानाथवत्कृच्छ्रमवाप्नुवन्ति ३ कस्मादिमौरामजनार्दनौ च प्रद्युम्नसांबौ च मया समेतौ ॥ वसंत्यरण्ये सहसोदरीयैश्चै
 लोक्यनाथानभिगम्य पार्थाः ४ निर्यातुसाध्वद्यदशाहं सेनाप्रभूतनाना युधचित्रवर्मा ॥ यमक्षयंगच्छतुधार्तराष्ट्रः सर्वाधवो वृष्णिबलाभिभूतः ५ त्वं ह्येव कोपात्पृ
 थिवीमपीमां संवेष्टयेस्तिष्ठतु शार्ङ्गधन्वा ॥ सधार्तराष्ट्रं जहिसानुबंधं वृत्रं यथा देवपतिर्भेद्रुः ६ भ्राता च मेयः ससखा गुरुश्च जनार्दनस्यात्मसमश्च पार्थः ॥ यदर्थमे
 च्छन्मनुजाः सुपुत्रं शिष्यं गुरुं चाप्रतिकूलवादम् ७ यदर्थमभ्युद्यतमुत्तमं तत्करोति कर्माभ्यमपारणीयम् ॥ तस्यास्त्रवर्षाण्यहमुत्तमास्त्रैर्विहत्य सर्वाणि रणे अभिभूय
 ८ कायाच्छिरः सर्पविषाग्निक्लपैः शरोतमैरुन्मथितास्मिराम ॥ खड्गेन चाहं निशितेन संख्येकायाच्छिरस्तस्य बलात्प्रमथ्य ९ ततोऽस्य सर्वाननुगान्हनिष्ये दुर्योध
 नं चापिकुरूंश्च सर्वान् ॥ आतायुधं मामिह रौहिणेय पश्यंतु मेमायुधिजातहर्षाः १० निघ्नं तमेकं कुरु योधमुख्यानि प्रिमहाकक्षिवांतकाले ॥ प्रद्युम्नमुक्ताभि शिता
 न्नशक्ता सांखुं रुद्रोणविकर्णकर्णाः ११ जानामि वीर्यं च जयात्मजस्य कार्पिण्यं भवत्येव यथारणस्थः ॥ सांबः समूतं सरथं भुजाभ्यां दुःशासनं शास्तु बलात्प्रमथ्य १२
 न विद्यते जाववती सुतस्य रणे विप्रह्यं हिरणोत्कटस्य ॥ एतेन बालेन हि शंवरस्य दैत्यस्य सैन्यं सहसा प्रणुन्नम् १३

वषाटः शैल्यादय इति पाठे तु स्वार्थेऽप्यञ् २ । ३ । ४ । ५ । ६ सपार्थोऽपि तिष्ठति पूर्वैर्गान्धवः यदर्थं शत्रुवधार्थं ७ तत्सुपुत्रादिकं अस्माकमस्तीति शेषः ८ । ९ मैमाभीमकर्मकर्तारो भीमवंश
 जावा १० । ११ जयात्मजस्याभिगम्योः १२ । १३

१० । १९ । २४ । २० । २८ । १९ । २० । २१ । २२ माधवमप्युपदेशो मपुरामदेशस्तत्र जात २१ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ सुतेन अभिभूतेन यज्ञो मपानपुत्र्य
 वृत्तोरुत्थाय तपीनबाहुरेतेन संख्ये निहतोऽश्वक्रः ॥ कोनामसां विस्य महारथस्य रणे समक्षं रथमभ्युदीयात् १४ यथा प्रविश्यांतरं तं कस्य काले मनुष्यो न विनि
 ष्कमेत ॥ तथा प्रविश्यांतरं मस्य संख्ये कोनामजीवन्पुनरावजेच्च १५ द्रोणं च भीष्मं च महारथौ तौ सुतेर्वृतं चाप्यथ सोमदत्तम् ॥ सर्वाणि सैन्यानि च वासुदेवः प्रव
 क्ष्यते सायकवह्निजालैः १६ किं नाम लोकेषु विषह्यमस्ति कृष्णस्य सर्वेषु सदेवकेषु ॥ आतायुधस्योत्तमबाणपाणेश्च कायुधस्याप्रतिमस्य युद्धे १७ ततोऽनिरुद्धो
 प्यसि चर्मपाणिर्महीमिमां धार्तराष्ट्रैर्वसंज्ञैः ॥ हतोत्तमगैर्निहतैः करोतु कीर्णाकुशैर्वेदिमिवाध्वरेषु १८ गदोल्मुकौ बाहुकभानुनीथाः शूरश्च संख्ये निशठः कुमारः ॥
 रणोत्कटौ सारणचारुदेष्णौ कुलोचितं विप्रथयंतु कर्म १९ सवृष्णिभोजाधकयोधमुख्यासमागतासात्वतशूरसेना ॥ इत्वारणेतानघृतराष्ट्रपुत्रान्लोके यशस्फीतमुपा
 करोतु २० ततोऽभिमन्युः पृथिवीं प्रशास्तु यावद्गतं धर्मभृतां वरिष्ठः ॥ युधिष्ठिरः पारयते महात्मा यूते यथोक्तं कुरुसत्तमेन २१ अस्मत्प्रमुक्तौर्वीशेखैर्जितारिस्ततो
 महीमोक्षयति धर्मराजः ॥ निर्धार्तराष्ट्राह तसूतपुत्रामेतद्धिनः कृत्यतमं यशस्यम् २२ ॥ वासुदेव उवाच ॥ असंशयं माधवसत्यमेतद्ब्रह्मीमते वाक्यमदीनसत्व ॥
 स्वाभ्यां भुजाभ्यामजितां तु भूमिनेच्छेत्कुरूणां मृषमः कथंचित् २३ न ह्येष कामात्रभयात्तलोभाद्दुधिष्ठिरां जातु जह्यात्स्वधर्मम् ॥ भीमार्जुनौ चातिरथौ यमौ च तथै
 व कृष्णाद्भुपदात्मजेयम् २४ उभौ हि युद्धेऽप्रतिमौ पृथिव्यां वृकोदरश्चैव धनं जयश्च ॥ कस्मान्न कृत्स्नां पृथिवीं प्रशासेन्माद्रीसुताभ्यां च पुरस्कृतोऽयम् २५ यदा तु
 पंचालपतिर्महात्मा सकेकयश्चेदिपतिर्वयंच ॥ युध्येमविक्रम्य रणे समेतास्तदेव सर्वैरिपवो हिनस्युः २६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नेदां चित्रं माधवयद्ब्रवीषि सत्यं तु मे
 रक्ष्यतमं नराज्यम् ॥ कृष्णस्तु मां विदेयथावदेकः कृष्णं च वेदाहमथो यथावत् २७ यदैवकालं पुरुषप्रवीरो वेत्स्यत्ययं माधवविक्रमस्य ॥ तदारण्ये त्वंच शिनिप्रवीरसु
 योधनं जेष्यसि केशवश्च २८ प्रतिप्रयां त्वद्यदशाहं वीरादृष्टोऽस्मिनाथैर्न रलोकनाथैः ॥ धर्मेऽप्रमादं कुरुता प्रमेयाद्रष्टास्मिभूयः सुखिनः समेतान् २९ तेन्योन्यमा
 भंश्यतथा भिवाद्यद्द्वान्परिष्वज्य शिशुंश्च सर्वान् ॥ यदुप्रवीराः स्वगृहाणि जग्मुस्ते चापि तीर्थान्यनुसंविचेरुः ३० विमज्य कृष्णं त्वधधर्मराजो विदधर्मराजो पाचितां
 सुतीर्थाम् ॥ जगाम पुण्यां सरितं पयोर्णां सभ्रातृभृत्यः सह लोमशेन ३१ सुतेन सोमेन विमिश्रतो यां पयः पयोर्णां प्रतिसोऽभ्युवास ॥ द्विजातिमुख्यैर्मुदितैर्महा
 त्मासंस्तूयमानः स्तुतिभिर्वराभिः ३२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां यादवगमने विशत्यधिकशततमोऽध्यायः
 ॥ १२० ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ नृगेण यजमानेन सोमेने हपुरंदरः ॥ तर्पितः श्रूयते राजन्सहस्रो मुदमभ्यगात् १

तच्छलपानमित्यर्थः पयोर्णां प्रतिपयोर्ण्यां पयोमात्रमभ्युजासमक्षितवान् ३२ ॥ इत्यारण्य० नीलकंठीये भा० विशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२० ॥ ॥ ७ ॥ नृगेणेति १

२ आमूर्तरयसोमयनामा ३ वानस्पत्यं वृषजं चपालादि भौमं मृन्मयं स्थाल्यादि ४ चपालो यूपकटकः । यूपो यज्ञस्तंभः । चमसाः सोमपानपात्राणि । पात्र्यो हविः स्थापनार्थानि मृन्मयानि पात्राणि । सुचः हविः प्रदानार्थाः । सुवाः हविरवदानार्थाः ५ । ६ । ७ प्रसंख्यानात् एकयत्नेन मूयः स्वर्णमुद्रादेर्भाषकान् खारीद्रोणादीन् ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

१५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

भृगोरिति १ धीरस्थानेन वीरासनेन २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० क्षामकंठः क्षीणध्वनिः ११ अतएव सातद्वचनं नृणोति १२ । १३ । १४ आनाहो ॥ लोमश उवाच ॥ भृगोर्महर्षेः पुत्रोऽभूच्च्यवनो नाम भारत ॥ समीपे सरसस्त्वस्य तपस्तेपे महाद्युतिः १ स्थाणुभूतो महातेजा वीरस्थानेन पांडव ॥ अतिष्ठ तच्चिरं कालमेकदेशे विशांपते २ सवलमीकोऽभवद्वपिलंताभिरिव संवृतः ॥ कालेन महताराजन्समाकीर्णः पिपीलिकैः ३ तथा संवृतो धीमान्मृत्पिंडइव सर्वशः ॥ तप्यते स्मतपो घोरं वल्मीकेन समावृतः ४ अथ दीर्घस्य कालस्य शर्यातिर्नाम पार्थिवः ॥ आजगाम सरोरम्यं विहर्तुं मिदमुत्तमम् ५ तस्य स्त्रीणां सहस्राणि चत्वार्यासन्परिग्रहः ॥ एकैव च सुता सुभूः सुकन्या नाम भारत ६ सा सखीभिः परिवृता दिव्याभरणभूषिता ॥ चक्रम्यमाणा वल्मीकं भार्गवस्य समासदत् ७ सवैव सुमती तत्र पश्यंती सुमनोरमाम् ॥ वनस्पतीन्विचिन्वंती विजहार सखीवृता ८ रूपेण वयसा चैव मदेन मदेन च ॥ बभञ्ज वनवृक्षाणां शाखाः परमपुष्पिताः ९ तां सखीरहितामेकामेकवस्त्रामलंकृताम् ॥ ददर्श भार्गवो धीमांश्चरंतीमिव विद्युत् १० तां पश्यमानो विजनेसरे मे परमद्युतिः ॥ क्षामकंठश्च विप्रर्षिस्तपो बलसमन्वितः ११ तामावभाषे कल्याणी सा चास्य न शृणोति वै ॥ ततः सुकन्या वल्मीके दृष्ट्वा भार्गवचक्षुषी १२ कौतूहलात्कंठकेन बुद्धिमोहवलात्कृता ॥ किंतु खल्विदमित्युक्त्वानिर्विभेदास्यलोचने १३ अक्रुद्ध च तया विद्वेने त्रे परममन्युमान् ॥ ततः शर्याति सैन्यस्य शकृन्मूत्रे समावृणोत् १४ ततोरुद्वेशकृन्मूत्रे सैन्यमाना ह दुःखितम् ॥ तथागतमभिप्रेक्ष्य पर्यपृच्छत्सपार्थिवः १५ तपो नित्यस्य वृद्धस्य रोषणस्य विशेषतः ॥ केनापकृतमद्येह भार्गवस्य महात्मनः १६ ज्ञातं वा यदि वाऽज्ञातं तद्भूतमाचिरम् ॥ तमूचुः सैनिकाः सर्वे न विद्मोऽपकृतं वयम् १७ सर्वोपायैर्यथा कामं भवांस्तदधिगच्छतु ॥ ततः सपृथिवीपालः साम्राज्येण च स्वयम् १८ पर्यपृच्छत्सुहृद्गर्भं पर्यजानन्न चैव ते ॥ आनाहार्तं ततो दृष्ट्वा तस्मै न्यमसु खार्दितम् १९ पितरं दुःखितं दृष्ट्वा सुकन्येदमथाब्रवीत् ॥ मयाऽटं त्येह वल्मीके दृष्टं सत्वमभिज्वलत् २० खद्योतवदभिज्ञातं तन्मया विद्धमंतिकात् ॥ एतच्छ्रुत्वा तु वल्मीकं शर्यातिस्तूर्णमभ्ययात् २१ तत्रापश्यत्पो वृद्धं वयोवृद्धं च भार्गवम् ॥ अयाच दथ सैन्यार्थं प्रांजलिः पृथिवीपतिः २२ अज्ञानाद्बालयायते कृतं तत्क्षंतुमर्हसि ॥ ततोऽब्रवीन्महीपालं च्यवनो भार्गवस्तदा २३ अपमानादहं विद्धो ह्यनयादर्पपूर्णया ॥ रूपौदार्यसमायुक्तां लोभमोहवलात्कृताम् २४ तामेव प्रतिगृह्याहं राजन् दुहितरंतव ॥ क्षंस्यामीति महीपालस्य मे तद्ब्रवीमि ते २५ ॥ लोमश उवाच ॥ ऋषेर्वचनमाज्ञाय शर्यातिरविचारयन् ॥ ददौ दुहितरंतस्मै च्यवनाय महात्मने २६ प्रतिगृह्य च तां कन्यां भगवान्प्रससादह ॥ प्राप्तप्रसादो राजा वै ससैन्यः पुरमाव्रजत् २७ सुकन्याऽपि पतिं लब्ध्वा तपस्विनमनिदिता ॥ नित्यं पर्यचरत्प्रीत्या तपसानियमेन च २८

२९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ ७ ॥ कस्यचिदिति विवृतामनाच्छादिता १ । २ । ३ । ४ गताध्वनेअतीतवय
 अग्नीनामतिथीनांचशुश्रुपुरनसूयिका ॥ समाराधयतक्षिप्रंच्यवनंसाशुभानना २९ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थ
 यात्रायांसौकन्येद्वाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२२ ॥ ॥ लोमेशउवाच ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यत्रिदशावश्विनौनृप ॥ कृताभिषेकांविवृतांसुकन्या
 तामपश्यताम् १ तांद्वादर्शनीयांगीदेवराजसुतामिव ॥ ऊचतुःसमाभिदुत्यनासत्यावश्विनाविदम् २ कस्यत्वमसिवामोरुवनेऽस्मिन्नकिकरोषिच ॥ इच्छाव
 भद्रेज्ञातुंत्वांतत्वमाख्याहेशांभने ३ ततःसुकन्यासत्रीडाताबुवाचसुरोत्तमौ ॥ शर्यातितनयावित्तभार्यामांच्यवनस्यच ४ अथाश्विनौप्रहस्यैतामब्रूतांपुनरे
 वतु ॥ कथंत्वमसिकल्याणिपित्रादतागताध्वने ५ ब्राजसेऽस्मिन्वनेभीरुवियुत्सौदामनीयथा ॥ नदेवेष्वपितुल्यांहित्वयापश्यावभाविनी ६ अनाभरणसंपन्ना
 परमांबरवर्जिता ॥ शोभयस्यधिकंभद्रेवनमप्यनलंकृता ७ सर्वाभरणसंपन्नापरमांबरधारिणी ॥ शोभसेत्वनवद्यांगिनत्वेवंमलपंकिनी ८ कस्मादेवंविधाभूत्वा
 जराजर्जरितंपातिम् ॥ त्वमुपास्सेहकल्याणिकामभोगबहिष्कृतम् ९ असमर्थपरित्राणेपोषणेतुशुचिस्मिते ॥ सात्वंच्यवनमुत्सृज्यवरयस्वैकमावयोः १० पत्यर्थ
 देवगर्भाभेमावृथायौवनंकृथाः ॥ एवमुक्तासुकन्याऽपिसुरोत्ताविदमब्रवीत् ११ रताऽहंच्यवनेपत्यौमैवंमांपर्यशंकतम् ॥ तावब्रूतांपुनस्त्वेनामावादेवभिषग्वरौ
 १२ युवानंरूपसंपन्नंकरिष्यावःपतितव ॥ ततस्तस्यावयोश्चैववृणीष्वान्यतमंपातिम् १३ एतेनसमयेनैनमामंत्रयपतिंशुभे ॥ सातयोर्वचनाद्राजसुपसंगम्य
 भार्गवम् १४ उवाचवाक्यंयत्ताभ्यामुक्तंभृगुसुतंप्रति ॥ तच्छ्रुत्वाच्यवनोभार्यामुवाचक्रियतामिति १५ ऊचतुराजपुत्रीतांपतिस्तवविश्वपः ॥ ततोऽभश्रुय
 वनःशीघ्रंरूपार्थीप्रविवेशह १६ आश्विनावपितद्राजन्सरःप्राविशतांतदा ॥ ततोमुहूर्तादुतीर्णाःसर्वेतेसरसस्तदा १७ दिव्यरूपधराःसर्वेयुवानोष्टृकुंडलाः ॥
 तुल्यवेषधराश्चैवमनसःप्रीतिवर्धनाः १८ तेऽब्रुवन्सहिताःसर्वेवृणीष्वान्यतमंशुभे ॥ अस्माकमीप्सितंभद्रेपतित्वेवरवर्णिनि १९ यत्रवाऽप्यभिकामाऽसितवृणी
 ष्वसुशोभने ॥ सासमीक्ष्यतुतान्सर्वास्तुल्यरूपधरानस्थितान् २० निश्चित्यमनसाबुद्ध्यादेवीववेस्वकंपातिम् ॥ लब्ध्वातुच्यवनोभार्यावियोरूपंचवांछितम्
 २१ हृष्टोऽब्रवीन्महातेजास्तौनासत्याविदंवचः ॥ यथाऽहंरूपसंपन्नोवयसाचसमन्वितः २२ कृतोभवद्गर्थाष्टद्वःसन्नभार्यांचप्राप्तवानिमाम् ॥ तस्माद्युवां
 करिष्यामिप्रीत्याऽहंसोमपीथिनौ ॥ मिषतोदेवराजस्यसत्यमेतद्ब्रवीमिवाम् २३

वन०
अ०
॥ १२३ ॥

सेइत्यर्थः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ 'अश्विनौवैदेवानामसोमपावास्तामिति'
 भुतंतस्यैतदुपश्रुणंतस्माद्युवामिति युवयोरसोमपत्वं मिषतःपश्यतः दूरीकरिष्यामीत्यर्थः २३

॥ १०१ ॥

२४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेत्रयोविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ततइति वयसंधंशुनानं 'युवच्यवानमश्विनाजरंतंपुनर्गुवानंचरथायचक्रथुः' इतिमंत्रलिंगात्
 तच्छ्रुत्वाहृष्टमनसौदिवंतौप्रतिजग्मतुः ॥ च्यवनश्चसुकन्याचसुराविवविजहतुः २४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थ
 यात्रायांसौकन्येत्रयोविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२३ ॥ ॥ लोमेशउवाच ॥ ततःशुश्रावशर्यातिर्वयसंधंच्यवनंकृतम् ॥ सुहृष्टःसेनयासार्धमुपाया
 द्वागर्वाश्रमम् १ च्यवनंचसुकन्यांचद्वादेवसुताविव ॥ रेमेसभार्यःशर्यातिःकृत्स्नांप्राप्यमहीमिव २ ऋषिणासत्कृतस्तेनसभार्यःपृथिवोपतिः ॥ उपोपविष्टः
 कल्याणीःकथाश्वक्रेमनोरमाः ३ अथैनंभार्गवाराजसुवाचपरिसात्वयन् ॥ याजयिष्यामिराजंस्त्वासंभारानवकल्पय ४ ततःपरमसंहृष्टःशर्यातिरवनीपतिः ॥
 च्यवनस्यमहाराजतद्वाक्यंप्रत्यपूजयत् ५ प्रशस्तेऽहनियज्ञीयेसर्वकामसमृद्धिमत् ॥ कारयामासशर्यातिर्यज्ञायतनमुत्तमम् ६ तत्रैनंच्यवनोराजन्याजयामास
 भार्गवः ॥ अहुतानिचतत्रासन्यानितानिनिबोधमे ७ अगृह्णाच्च्यवनःसोममश्विनोदेवयोस्तदा ॥ तमिंद्रोवारयामासगृह्णानंसतयोर्ग्रहम् ८ ॥ इंद्रउवाच ॥
 उभावेतौनसोमाहौनासत्यावितिमेमतिः ॥ मिषजौदिविदेवानांकर्मणातेननार्हतः ९ ॥ च्यवनउवाच ॥ महोत्साहौमहात्मानौरूपद्रविणवतरौ ॥ यौचक्रतु
 र्मीमघवन्तुंदारकमिवाजरम् १० ऋतेत्वांबिबुधांश्वान्यान्कथंवेनार्हतःसवम् ॥ अश्विनावपिदेवैर्द्रदेवैर्विद्विपुरंदर ११ ॥ इंद्रउवाच ॥ चिकित्सकौकर्मकरौ
 कामरूपसमन्वितौ ॥ लोकेचरंतौमर्त्यानांकथंसोममिहार्हतः १२ ॥ लोमेशउवाच ॥ एतदेवयदावाक्यमाग्नेइयतिदेवराट् ॥ अनादृत्यततःशंक्रंग्रहंजग्राहभा
 र्गवः १४ ग्रहीष्यंतंतुंतंसोममश्विनोरुत्तमंतदा ॥ समीक्ष्यबलभिद्देवदंवनमब्रवीत् १४ आभ्यामर्थायसोमंत्वंग्रहीष्यसियदिस्वयम् ॥ वज्रंतेप्रहरिष्यामिघो
 ररूपमनुत्तमम् १५ एवमुक्तःस्मयन्निद्रमभिवीक्ष्यसभार्गवः ॥ जग्राहविधिवत्सोममश्विभ्यामुत्तमंग्रहम् १६ ततोऽस्मैप्राहरद्वज्रंघोररूपंशचीपतिः ॥ तस्य
 प्रहरतोबाहुंस्तंभयामासभार्गवः १७ तंस्तंभयित्वाच्यवनोजुहुवेमंत्रतोऽनलम् ॥ कृत्यार्थीसुमहातेजादेवंहिसितुमुद्यतः १८ ततःकृत्याऽथसंजज्ञेमुनेस्तस्य
 तपोबलात् ॥ मदीनाममहावीर्योबृहत्कायोमहासुरः १९ शरीरंयस्यनिर्देष्टुमशक्यंतुसुरासुरैः ॥ तस्यास्यमभवद्दोरंतीक्ष्णाग्रदशनंमहत् २० हनुरेकास्थितात्वस्यभूमा
 वेकादिवंगता ॥ चतस्रश्चायतादंष्ट्रायोजनानांशतंशतम् २१ इतरेतस्यदशनावभूदुर्दशयोजनाः ॥ प्रासादशिखराकाराःशूलाग्रसमदर्शनाः २२ बाहूपर्व
 तसंकाशावायतावयुतंसमौ ॥ नेत्रैरविशशिप्ररव्येवक्रंकालाग्रिसंनिभम् २३ लेलिहन्जिह्वयावक्रंविपुञ्चपल्लोलया ॥ व्याताननोघोरदृष्टिर्ग्रसान्निवजगद्बलात् २४

च्यवानंच्यवनंचरथाय चर्माचरणार्थं १ । २ । ३ संभारान् यज्ञोपकरणानि ४ । ५ । ६ । ७ प्रहंसोमस्यगृह्णानंतयोरर्थे ८ । ९ । १० तंभंसोमं ११ । १२ आग्नेइयतिपुनःपुनरावर्तयति
 १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ ७ ॥ तद्वेति १ सृक्किणीगच्छगर्भो २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मदंवेति सुरा
 पानस्त्रीच्युतमृगयाव्यसनानि मदकरत्वास्याज्यानीतिभावः ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ संधिर्द्वयोरिति संप्रति कलिद्वापारसंभावप्यत्रतीर्थं त्रेताद्वापारसंधितुल्यः कालोऽस्ति अत्रस्त्रातानांकलिस्प
 शोनास्तीतिभावः १४ । १५ सदास्रोतःसदाप्रवाहयुक्तं १६ पावकाइवदीप्यमानाः पावकाः १७ त्रीणिशृंगाणीति प्राणव्याख्यातरीत्यात्रिकोणं वाराणसीक्षेत्रं त्रीणिप्रस्रवणानीतिचप्रयागं । ए
 समक्षयिष्यन्संकुद्धःशतक्रतुमुपाद्रवत् ॥ महताघोररूपेणलोकान्शब्देननादयन् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रा
 यांसौकन्येचतुर्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२४ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ तद्वद्वाघोरवदनंमदंदेवःशतक्रतुः ॥ आयातंभक्षयिष्यंतंव्यात्ताननमिवांतकम् १
 भयात्संस्तंभितभुजःसृक्किणिलेलिहन्मुहुः ॥ ततोऽब्रवीद्देवराजश्च्यवनंभयपीडितः२ सोमार्हावश्विनावेतावद्यप्रभृतिभार्गव ॥ भविष्यतःसत्यमेतद्वचोविप्रप्रसीदमे
 ३ नतेमिथ्यासमारंभोभवत्वेषपरोविधिः ॥ जानामिचाहंविप्रर्षेणमिथ्यात्वंकरिष्यसि ४ सोमार्हावश्विनावेतौयथावाऽद्यकृतौत्वया ॥ भूयएवतुतेवीर्यप्रकाशे
 दितिभार्गव ५ सुकन्यायाःपितुश्चास्यलोकेकीर्तिःप्रथेदिति ॥ अतोमयैतद्विहितंत्ववीर्यप्रकाशनम् ६ तस्मात्प्रसादंकरुमेभवत्वयंयथेच्छसि ॥ एवमुक्तस्य
 शक्रेणभार्गवस्यमहात्मनः ७ समन्युर्व्यगमच्छीघ्रमुचोचपुरंदरम् ॥ मदंचव्यभजद्राजन्पानेस्त्रीषुचवीर्यवान् ८ अक्षेपुमृगयायांचपूर्वसृष्टंपुनःपुनः ॥ तदा
 मदंविनिक्षिप्यशकंसंतर्प्यंचेदुना ९ अश्विन्यांसहितान्देवान्याजयित्वाचतंनृपम् ॥ विख्याप्यवीर्यलोकेषुसर्वेषुवदतांवरः ३० सुकन्ययासहारण्येविजहारानु
 कूलया ॥ तस्यैतद्विजसंधुष्टंराराजन्प्रकाशते ११ अत्रत्वंसहसोदर्यैःपितृन्देवांश्चतर्पय ॥ एतद्वृद्धामहीपालसिकताक्षंभारत १२ सैधवारण्यमासाद्यकु
 ल्यानांकुरुदर्शनम् ॥ पुष्करेषुमहाराजसर्वेषुचजलंरूपश १३ स्थाणोर्मंत्राणिचजपनसिद्धिप्राप्त्यसिभारत ॥ संधिर्द्वयोर्नरश्रेष्ठत्रेतायाद्वापारस्यच १४
 अयंहिदृश्यतेपार्थसर्वपापप्रणाशनः ॥ अत्रोपस्पृशचैवत्वंसर्वपापप्रणाशने १५ आर्चीकपर्वतश्चैवनिवासोवैमनीषिणाम् ॥ सदाफलःसदास्रोतोमरुतांस्था
 नमुत्तमम् १६ चैत्याश्चैतेबहुविधास्त्रिदशानांयुधिष्ठिर ॥ एतच्चंद्रमसस्तोर्थमृषयःपर्थुपासते ॥ वैखानसावालखिल्याःपावकावायुभोजनाः १७ शृंगाणित्रीणि
 पुण्यानित्रीणिप्रस्रवणानिच ॥ सर्वाण्यनुपरिक्रम्ययथाकाममुपस्पृश १८ शन्तनुश्चात्रराजेंद्रशुनकश्चनराधिपः ॥ नरनारायणौचोभौस्थानंप्राप्तःसनात
 नम् १९ इहनित्यशयादेवाःपितरश्चमहर्षिभिः ॥ आर्चीकपर्वतेतेपुस्तान्यजस्वयुधिष्ठिर २०

तानिसर्वाण्यनुपरिक्रम्यप्रदक्षिणीकृत्ययथाकाममिहस्नाहि । यथाकाममित्यस्यकाशीप्रयागसेविनां चंद्रतीर्थसेवनमैच्छिकमितेरेपामत्यावश्यकमिति भावः । गौडास्तुत्रीणिशृंगाणिशुभ्रा
 णित्रीणिप्रस्रवणानिच ॥ पुष्कराण्यादिसिद्धानिनविश्वस्तत्रकारणमितिश्लोकमत्रापिपठति सचप्रागेवव्याख्यातः । अत्रपाठस्तुकाश्वादिस्तुत्या पूर्वोक्तार्थस्यहठीकारार्थः १८ । १९
 नित्यशयानित्यशयानाः सन्निहिताइत्यर्थः तेषुस्तपश्चक्रः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ साहदेविःसृजयपुत्रस्यपुत्रः २६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२५ ॥ ॥ ७ ॥
 इहतेवैचरुन्प्राश्रनरूपयश्चविशांपते ॥ यमुनाचाक्षयस्रोताकृष्णश्वेतपोरतः २१ यमौचमीमसेनश्चकृष्णाचामित्रकर्शन ॥ सर्वेचात्रगमिष्यामस्त्वयैवसह
 पांडव २२ एतत्प्रस्रवणंपुण्यामिंद्रस्यमनुजेश्वर ॥ यत्रधाताविधाताचवरुणश्चोर्ध्वमागताः २३ इहतेऽप्यवसन्नराजन्क्षाताःपरमधर्मिणः ॥ मैत्राणामृजुडुद्धी
 नामयंगिरिवरःशुभः २४ एषासायमुनाराजन्महर्षिगणसेविता ॥ नानायज्ञचिताराजन्पुण्यापापभयापहा २५ अत्रराजामहेष्वासोमांघाताऽयजतस्वयम् ॥
 साहदेविश्चकौतेयसोमकोददतांवरः २६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौकन्येपंचविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः
 ॥ १२५ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मांघाताराजशार्दूलस्त्रिपुलोकेषुविश्रुतः ॥ कथंजातोमहाब्रह्मन्नयौवनाश्वोत्तमः १ कथंचैनांपरांकाष्ठांप्राप्तवानमि
 तयुतिः ॥ यस्यलोकास्त्रयोवश्याविष्णोरिवमहात्मनः २ एतादिच्छाम्यहंश्रोतुंचरितंतस्यधीमतः ॥ यथामांघातृशब्दश्चतस्यशकसमयुतेः ॥ जन्मचाप्रति
 वीर्यस्यकुशलोह्यसिभापितुम् ३ ॥ लोमशउवाच ॥ शृणुष्वावहितोराजन्नराजस्तस्यमहात्मनः ॥ यथामांघातृशब्देवैलोकेषुपरिगीयते ४ इक्ष्वाकुवंशप्रभवो
 युवनाश्वोमहीपतिः ॥ सोऽयजत्पृथिवीपालःक्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः ५ अश्वमेघसहस्रंचप्राप्यधर्मभृतांवरः ॥ अन्यैश्चक्रतुभिर्मुख्यैरयजत्स्वाप्तदक्षिणैः ६ अनप
 त्यस्तुराजर्षिःसमहात्मा महाव्रतः ॥ मंत्रिष्वाघायतद्राज्यंवननित्योबभूवह ७ शास्त्रदृष्टेनविधिनासंयोज्यात्मानमात्मवान् ॥ सकदाचिन्तुराजनुपवासेनदुःखि
 तः ८ पिपासाशुष्कहृदयःप्रविवेशाश्रमंभृगोः ॥ तामेवरात्रिराजेंद्रमहात्माभृगुनंदनः ९ इष्टिचकारसौद्युमेर्महर्षिःपुत्रकारणात् ॥ संभृतोमंत्रपूतेनवारिणाकठ
 शोमहान् १० तत्रातिष्ठतराजेंद्रपूर्वमेवसमाहितः ॥ यत्प्राश्यप्रसवेतस्यपत्नीशकसमंसुतम् ११ तंन्यस्यवेद्यांकलशंसुषुपुस्तेमहर्षयः ॥ रात्रिजागरणाच्छ्री
 तान्सौद्युभिःसमतीत्यतान् १२ शुष्ककंठःपिपासार्तःपानीयार्थीभृशंचृपः ॥ तंप्रविश्याश्रमंशांतःपानीयंसोऽभ्ययाचत १३ तस्यश्रांतस्यशुष्केगकंठेनक्रोश
 तस्तदा ॥ नाश्रौषत्किश्चनतदाशकुनोरिववाशतः १४ ततस्तंकलशंदृष्ट्वाजलपूर्णंसपार्थिवः ॥ अम्यद्रवतवेगेनपीत्वाचांभोव्यवामृजत् १५ सपीत्वाशीतलं
 तोयंपिपासार्तोमहीपतिः ॥ निर्वाणमगमद्धीमान्सुसुखीचाभवत्तदा १६ ततस्तेप्रत्यबुध्यंतमुनयःसतपोधनाः ॥ निस्तोयंतंचकलशंददशुःसर्वएवते १७
 कस्यकर्मदमितितेपर्यपृच्छन्समागताः ॥ युवनाश्वोममेत्येवंसत्यंसमभिपद्यत १८ नयुक्तमितितंप्राहभगवान्भार्गवस्तदा ॥ सुतार्थस्थापिताह्यापस्तपसा
 चैवसंभृताः १९ मयाह्यत्राहितंब्रह्मतपआस्थायदारुणम् ॥ पुत्रार्थंत्वराजर्षेमहाबलपराक्रम २०

यौवनाश्वोयुवनाश्वपुत्रः १ परांकाष्ठां स्वर्गिष्वेवश्रेष्ठंस्थानम् २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ आत्मानंचित्तंआत्मज्ञानजितचित्तः संयोज्येष्टदेवतयापेक्यंनीत्वा ८ । ९
 सौद्युमेः युवनाश्वस्य १० । ११ । १२ । १३ वाशतः शब्दं कुर्वतः १४ । १५ निर्वाणं तपःफलम् १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ इष्टमिच्छितम् २५ । २६ । २७ । २८ किंवास्यतिपास्यतिस्तन्याभावात् २९ मांघास्यतिमांघाता घातेति लुडंतस्यव्याख्यानंघास्यतीति प्रदेशिनीतर्जनीम् ३०
३१ किष्कून्हस्तान्निवितस्तीन्वा । किष्कूहस्तेवितस्तौचेत्यमरः ३२ ध्यातमात्रस्यइंद्रेणायमेवंविधो भवत्वितिसंकल्पितस्य ३३ शृंगोद्भवाः स्वर्गजाः । शृंगप्रभुस्वेतिस्वरेइत्या

महाबलोमहावीर्यस्तपोबलसमान्वितः ॥ यःशक्रमपिवीर्येणगमयेद्यपसादनम् २१ अनेनविधिनाराजन्मयैतदुपपादितम् ॥ अब्रह्मक्षणेत्वयाराजन्नयुक्तंठुत
मद्यवै २२ नत्वद्यशक्यमस्माभिरेतत्कर्तुमतोऽन्यथा ॥ नूनंदैवकृतंह्येतद्यदेवंकृतवानसि २३ पिपासितेनयाःपीताविधिमंत्रपुरस्कृताः ॥ आपस्त्वयामहारा
जमतपोवीर्यसंभृताः २४ ताभ्यस्त्वमात्मनापुत्रमीदृशंजनयिष्यसि ॥ विधास्यामोवयंतत्रतवोष्टिपरमाहुताम् २५ यथाशक्यसंपुत्रंजनयिष्यसिवीर्यवान् ॥
गर्भधारणजंवाऽपिनखेदंसमवाप्स्यसि २६ ततोवर्षशतेपूर्वतस्यराज्ञोमहात्मनः ॥ वामंपार्श्वोविनिर्भियसुतःसूर्यइवस्थितः २७ निश्चक्राममहातेजानवतंमृ
त्युराविशत् ॥ युवनाश्वंनरपतिंतदहुतमिवाभवत् २८ ततःशक्रोमहातेजास्तंदिदृष्टुरुपागमत् ॥ ततोदेवामर्हेद्रंतमपृच्छन्धास्यतीतिकिम् २९ प्रदेशिनी
ततोऽस्यास्येशक्रःसमभिसंदधे ॥ मामयंघास्यतीत्येवंभाषितेचैववज्रिगा ३० मांघातेतिचनामास्यचक्रुःसेंद्रादिवौकसः ३१ प्रदेशिनीशक्रदत्तामास्वाद्यस
शिथुस्तदा ॥ अवर्धतमहातेजाःकिष्कून्राजंस्त्रयोदश ३२ वेदास्तंसवनुर्वेदादिव्यान्यस्त्राणिचेश्वरम् ॥ उपतस्थुर्महाराजध्यातमात्रस्यसर्वशः ३३ आज
गवंनामघनुःशराःशृंगोद्भवाश्चये ॥ अभेद्यंक्वचंचैवसद्यस्तमुषशिश्रियुः ३४ सोभिषिकोमघवतास्वयंशक्रेणभारत ॥ धर्मेणव्यजयल्लोकांस्त्रीन्विष्णुरिवावेक
मैः ३५ तस्याप्रतिहतंचक्रंप्रावर्ततमहात्मनः ॥ रत्नानिचैवराजर्षिस्वयमेवोपतस्थिरे ३६ तस्येयंवसुसंपूर्णविसुधावसुधाधिप ॥ तेनेष्टंविधिवैर्यज्ञैर्वहुभिः
स्वाप्तदक्षिणैः ३७ चित्तचैत्योमहातेजाधर्मान्प्राप्यचपुष्कलान् ॥ शक्रस्यार्धासनंराजंलब्धवानमित्युतिः ३८ एकाहात्पृथिवीतेनधर्मनित्येनधीमता ॥ वि
जिताशासनादेवसरत्नाकरपत्तना ३९ तस्यचैत्यैर्महाराजकतूनांदाक्षिणावताम् ॥ चतुरंतामहीव्याप्तानासीकिंचिदनावृतम् ४० तेनपद्मसहस्राणिगवांशम
हात्मना ॥ ब्राह्मणानांमहाराजदत्तानीतिप्रचक्षते ४१ तेनद्वादशवर्षिक्यामनावृष्ट्यामहात्मना ॥ वृष्टंसस्यविवृद्धयर्थमिषतोवज्रपाणिनः ४२ तेनसोमकुलोत्पन्नो
गांधाराधिपतिर्महान् ॥ गर्जन्निवमहामेघःप्रमथ्यनिहतःशरैः ४३ प्रजाश्वतुर्विधास्तेनत्राताराजन्कृतात्मना ॥ तेनात्मतपसालोकास्तापिताश्चातितेजसा ४४ तस्यैत
द्देवयजनंस्थानमादित्यवर्चसः ॥ यस्यपुण्यतमेदेशेकुरुक्षेत्रस्यमध्यतः ४५ एतत्तेसर्वमाख्यातंमांघातुश्चरितंमहत् ॥ जन्मचाग्र्यंमहीपालयन्मांस्वंपरिपृच्छसि ४६

दिः स्वर्गभीनविषयोरिति विश्वः दिव्याइत्यर्थः ३७ । ३९ चक्रमाज्ञा ३६ । ३७ चित्तचैत्यःकृतचयनकृत् ३८ । ३९ । ४० पद्मसहस्रकोटयस्तेषामपिसहस्राणिदश ४१
४२ । ४३ चतुर्विधाः सुरनरतिर्यक्स्थानराः ४४ । ४५ । ४६

४७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेपार्श्वेऽश्वत्थधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ ७ ॥ कथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ स्फिचिकव्याय ६ । ७ अमास्यपर्वदोमध्वेमं
त्रिसर्मातः ८ क्षत्तादौवारिकः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ जंतुनापशुमतेन । सवरुणंराजाबभूवससारपुत्रोमेजायतांतेनत्वायजा इतीतिपुत्रस्यापिपशुक
॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसकौतेयोलोमशेनमहर्षिणा ॥ पप्रच्छानंतरंभूयःसोमकेंप्रतिभारत ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थया
त्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांमांघातुपाख्यातेषड्विंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२६ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंवीर्यःसराजाभूत्सोमकोवदतांवर ॥
कर्माण्यस्यप्रभावंचश्रोतुमिच्छामितत्त्वतः १ ॥ लोमशउवाच ॥ युधिष्ठिरासीन्नृपातिःसोमकोनामधार्मिकः ॥ तस्यभार्याशतंराजन्सदृशीनामभूतदा २ स
वैयत्नेनसहतातासुपुत्रंमहीपतिः ॥ कंचिज्जासादयामासकालेनमहताह्यपि ३ कदाचित्तस्यवृद्धस्यचटयानस्यफनतः ४ जंतुर्नामसुतस्तस्मिन्स्त्रीशतेसमजा
यत् ४ तंजातंमातरःसर्वाःपरिवार्यसमासते ॥ सततंपृष्ठतःकृत्वाकामभोगान्विशोपते ५ ततःपिपीलिकाजंतुकदाचिददशव्यस्फिचि ॥ सदृष्टोव्यनदन्नादंतेन
दुःखेनवालकः ६ ततस्तामातरःसर्वाःप्राक्रोशन्मृशदुःखिताः ॥ प्रवार्यजंतुंसहसासशब्दस्तुमुलोऽभवत् ७ तमार्तनादंसहसाशुश्रावसमहीपतिः ॥ अमात्यप
र्वदोमध्वेउपविष्टःसहस्त्रिजा ८ ततःप्रस्थापयामासकिमेतदितिपार्थिवः ॥ तस्मैक्षतायथावृत्तमाचक्षेसुतंप्रति ९ त्वरमाणःसचोत्थायसोमकःसहमांत्रिभिः ॥ प्र
विश्यांतःपुरंपुत्रमाश्वासयदरिंदमः १० सांत्वायित्वातुतंपुत्रानिष्कन्यांतःपुरान्नृपः ॥ ऋत्विजासहितोराजन्नसहामात्यउपावेशत् ११ ॥ सोमकउवाच ॥ धि
गस्त्विहैकपुत्रत्वमपुत्रत्वंवरंभवेत् ॥ नित्यातुरत्वाद्भूतानांशोकएवैकपुत्रता १२ इदंभार्याशतंब्रह्मन्परीक्ष्यसदृशंप्रभो ॥ पुत्रार्थिनामयावोढंनतासांविद्यतेप्रजा
१३ एकःकथंचिदुत्पन्नःपुत्रोजंतुर्यमम ॥ यतमानासुसर्वासुकिनुदुःखमतःपरम् १४ वयश्चसमतीतंमेसभार्यस्यद्रिजोत्तम ॥ आसांप्राणाःसमायत्ताममचात्रै
कपुत्रके १५ स्यात्तुर्कर्मतथायुक्तंयेनपुत्रशतंभवेत् ॥ महतालघुनावाऽपिकर्मणादुष्करेणवा १६ ॥ ऋत्विगुवाच ॥ अस्तिचैतादृशंकर्मयेनपुत्रशतंभवेत् ॥ य
दिशक्रोषितत्कर्तुमथवक्ष्यामिसोमक १७ ॥ सोमकउवाच ॥ कार्यवायादिवाऽकार्ययेनपुत्रशतंभवेत् ॥ कृतमेवेतितद्विद्विभगवान्प्रब्रवीतुमे १८ ॥ ऋत्विगुवा
च ॥ यजस्वजंतुनाराजंस्वंमयाविततेकृतौ ॥ ततःपुत्रशतंश्रीमद्भविष्यत्यचिरेणते १९ वपायांहूयमानावांधूममाध्यायमातरः ॥ ततस्ताःसुमहार्वीर्यान्जन
यिष्यंतितेसुतान् २० तस्यामेवतुतेजंतुर्भवितापुनरात्मजः ॥ उत्तरेचास्यसौवर्णलक्ष्मपार्श्वेभविष्यति २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिलोमशती
र्थयात्रायांजंतुपाख्यानेसप्तविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सोमकउवाच ॥ ब्रह्मन्यद्यथाकार्यंत्कुरुष्वतथातथा ॥
पुत्रकामतयासर्वंकरिष्यामिवचस्तव ३ ॥ लोमशउवाच ॥ ततःसयाज्यामाससोमकेतेनजंतुना ॥ मातरस्तुबलात्पुत्रमपाकर्षुःकृपान्विताः २

रणं बह्वृषाह्मणे परामृष्टततो नशास्त्रविरोधः १९ । २० । २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेपार्श्वेऽश्वत्थधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२७ ॥ ॥ ७ ॥ ब्रह्मन्निवि १ । २

वाशस्यः क्रोशस्यः ३ । ४ वपादेहातर्गतमपूपाकारं मांसं ५ । ६ । ७ । ८ लक्षणं चिन्हं ९ सोमकस्य ऋत्विगिति शेषः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ क्षांतः
 जमावान् उप्यउषित्वा २० अभिचारपापं कुमार्गोपदेष्टु याजकेभ्येवयाज्यस्य निपातस्तु गुरीं करुणाप्रयुक्तः स्वयंकृतो न तु न्याय्य इत्यध्यायतात्पर्यम् २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीयभार
 हाहताः स्मेतिवाशस्यस्तीव्रशोकसमाहताः ॥ रुदंत्यः करुणं वापि गृहीत्वा दक्षिणे करे ३ सव्ये पाणौ गृहीत्वा तु याजकोऽपि स्मकर्षति ॥ कुररीणामिवातीनां समाकृष्य
 तु तं सुतम् ४ विशस्य चैनं विधिवद्द्रवामस्य जुहावसः ॥ वपायां हूयमानायां गंधमाघ्रायमातरः ५ आर्तानिपेतुः सहसा पृथिव्यां कुरुनंदन ॥ सर्वाश्वगर्भानि लभं
 स्ततस्ताः परमांगनाः ६ ततो दशसुमासेषु सामकस्य विशापते ॥ जज्ञे पुत्रशतं पूर्णतासु सर्वासु भारत ७ जंतुर्ज्येष्ठः समभव जनित्र्यामेव पार्थिव ॥ सतासामिष्टेषु
 वासीन्न तथा ते निजाः सुताः ८ तच्च लक्षणमस्यासीत्सौवर्णपार्श्वउत्तरे ॥ तस्मिन् पुत्रशते चाग्र्यः सबभूव गुणैरपि ९ ततः सलोकमगमत्सोमकस्य गुरुः परम् ॥ अथ
 काले व्यतीते तु सोमकोऽप्यगमत्परम् १० अथ तं नरके घेरे पच्यमानं दर्शयः ॥ तमपृच्छत्किमर्थं त्वं नरके पच्यसे द्विज ११ तमब्रवीद्गुरुः सोऽथ पच्यमानो ग्निना
 भृशम् ॥ त्वं मया याजितो राजंस्तस्येदं कर्मणः फलम् १२ एतच्छ्रुत्वा सराजर्षिर्धर्मराजानमब्रवीत् ॥ अहमत्र प्रवेक्ष्यामि मुच्यतां मया याजकः १३ मत्कृते हि महा
 भागः पच्यते नरकाग्निना ॥ धर्म उवाच ॥ नान्यः कर्तुः फलं राजपुत्रं भुंक्तं कदाचन ॥ इमानि तव दृश्यंते फलानि वदतां वर १४ ॥ सोमक उवाच ॥ पुण्यान्नकाम
 येलोकानृतेऽहं ब्रह्मवादिनम् ॥ इच्छाम्यहमनेनैव सह वस्तुं सुरालये १५ नरके वा धर्मराज कर्मणाऽस्य समो ह्यहम् ॥ पुण्यापुण्यफलं देवसममस्त्वावयोरिदम् १६
 ॥ धर्मराज उवाच ॥ यद्येवमीप्सितं राजन् भुंक्ष्वास्य सहितः फलम् ॥ तुल्यकालं महानेन पश्चात्प्राप्स्यसि सद्गतिम् १७ ॥ लोमश उवाच ॥ सचकार तथा सर्वरा
 जाराजीवलोचनः ॥ क्षीणपापश्च तस्मात्सविमुक्तो गुरुणा सह १८ लेभे कामान् शुभान् राजन् कर्मणानिर्जितान् स्वयम् ॥ सह तेनैव विप्रेण गुरुणा समुत्सृज्यः १९ ए
 षतस्याश्रमः पुण्यो येषु योग्ये विराजते ॥ क्षांत उप्यात्र षड्रात्रं प्राप्नोति सुगतिं नरः २० एतास्मिन्नापि राजेन्द्र वत्स्यामो विगतच्वराः ॥ षड्रात्रं नियतात्मानः सर्ज्जी
 भव कुरुद्ब्रह्म २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां जंतु पाख्याने अष्टाविंशाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥
 ॥ लोमश उवाच ॥ अस्मिन्किल स्वयं राजन्निष्ठवान्वै प्रजापतिः ॥ सत्रमिष्टीकृतं नामपुरावर्षसहस्रिकम् १ अंबरीषश्चनाभाग इष्टवान्यमुनामनु ॥ यत्रे
 ष्वा दशपद्मानि सदस्येभ्योऽधि सृष्टवान् २ यज्ञैश्च तपसा चैव परांसिद्धिमवापसः ॥ देशश्चनाहुपस्यायं यज्वनः पुण्यकर्मणः ३ सार्वभौमस्य कौत्से ययाते
 रमितौजसः ॥ स्पर्धमानस्य शक्रेण तस्येदं यज्ञवास्त्वह ४

तभावदीपि अष्टाविंशत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२८ ॥ ॥ ७ ॥ अस्मिन्निति १ दशपद्मानि गवामिति शेषः तस्य द्वादशशतं दक्षिणा इति यागीयदक्षिणादौ सर्वत्र गोपदस्यैवाध्याय
 हारदर्शनात् अभिष्टवान् दत्तवान् २ । ३ यज्ञवास्तुयज्ञगूभिः इह अस्मिन्वास्तुनिह दमुत्तरान्वयि ४

वन०
 अ०
 ॥ १२९ ॥
 ॥ १०४ ॥

अग्निभिरग्निस्थापनार्थैरिष्टकारचित्तैः स्यादिलैः ५ शमी आमिक्षार्थं दधुत्पादनार्थं मानीता शमीशाखा एकपत्राशातितपत्रा अंतर्वेदिशाखायाः पलाशान्यसर्वाणि प्रजास्यमूलतः शाखापरि
 वास्योपवेर्षकरांतीति सूत्रात् यापूर्वमेकपत्रशाखाऽभूत्सेषा उपवेष्टरूपेणावशिष्टा दृश्यते अग्रभागस्य ब्रह्माप्रहृतत्वात् परिवास्यच्छित्वा सरकंसुराग्रहपात्रं । सरकोऽस्त्रीसीतुपात्रे इति मेदिनी ६
 मसर्पणसंचारभूमिः रौप्यायां रूप्यवत् श्वेतवर्णायां स्थल्यां नद्यां वा सामीप्ये सप्तमी प्रसर्पणं तीर्थमित्यन्ये ७ अनुवंशं परंपरागतमाख्यानश्लोकं उलूखलैरिति उलूखलसदृशानि स्त्रीणां कर्णाभरणानि
 मवंतीति स्वयमुलूखलैरेवाभरणैर्युक्तसतीति शेषः एतेन विकृतवेषत्वं पिशाच्याः ८ उक्तं भाषणमेवाह द्वाभ्यां युगंधरइति अत्र प्राञ्चः अस्मिन्स्तीर्थे सपुत्रा ब्राह्मणी स्नातुमागतातां प्रतिपि
 शाचीवदति स्वयायुगंधरेपर्वते देशे वा दधिप्राशनं कृतं तत्रोष्णीक्षीरं गर्दभ्यादिक्षीरं च दधि क्रियते । तथा अच्युतस्थलाख्ये संकरजानां ग्रामे वासश्चकृतः । तथामूर्तिलयाख्ये दस्युग्रामेऽग्नि
 ग्धानां मृतानां क्षेपणं यस्यां नद्यां क्रियते तस्यां स्नाताऽसि अतो दोषप्रयतीत्वं एतत्करणे हि प्रायश्चित्तं धर्मशास्त्रे प्रसिद्धं । औष्ट्रमेकशफ्लीरं सुरातुल्यमिति । संपृज्यसंकरैः सार्वभौमस्य
 व्रतंचरेदिति । प्रोष्यभूतिलये विप्रः प्राजापत्यं व्रतंचरेदिति च तच्च स्वयानकृतमतः कथमत्र वस्तुमिच्छसि दोषवतामिह तीर्थवासो दुर्लभ इत्यर्थः । एवं पिशाचीवाक्यं श्रुत्वाऽपि सा ब्राह्मणी तत्र
 स्नानादिकं कृतवती ततस्तयाराक्षस्यातस्याघटपिठरादिकं नाशितं उक्तं च । एतत्तद्विवाहृतं रात्रौ वृत्तं तु प्रथमसि त्वत्तं जातरात्रौ तु तव पुत्रमपि नाशयिष्यामीति भावः । अथापि द्वितीयां रात्रिं
 वस्तुमिच्छसि चेत्तव भूयांसमपकारं करिष्यामीति युगंधरादिदेशत्रयनिदापरत्वेन व्याचख्युः । अर्वाञ्चस्तु युगंधरादौ दधिप्राशनादिकं त्रयमधिकारकारणं कृत्वा एकरात्रमिह यदिवस्तु

पश्यनानाविधाकारैरग्निभिर्निचितामहीम् ॥ मज्जंतीमेव चार्कांताययातेर्यज्ञकर्मभिः ५ एषा शम्येकपत्राया सरकंचैतदुत्तमम् ॥ पश्य रामहृदानेतान् पश्य
 नारायणाश्रमम् ६ एतच्चर्चिकिपुत्रस्य योगैर्विचरतो महीम् ॥ प्रसर्पणं महीपालरौप्यायाममितौजसः ७ अत्रानुवंशं पठतः शृणुमे कुरुनंदन ॥ उलूखलैराभर
 णैः पिशाचीयदभाषत ८ युगंधरे दधिप्राशयउषित्वा चाच्युतस्थले ॥ तद्द्रुतलये स्नात्वा सपुत्रावस्तुमर्हसि ९

मिच्छसि चेद्दस । अत्र पिशाचीवचनव्याजेनैकरात्रवासो नियम्यते यदि तु द्वितीयं दिवारात्रं वत्स्यसि तर्हि एतत्तव दिवाकाले वृत्तं भविष्यति एतदिति वस्त्रपात्राहारताडनादिकमभिनीय दर्श
 यति । रात्रौ त्वतोऽन्यथा प्राणापहारात्मित्यर्थ इति । ब्रह्मज्ञानिवंशावतंसलक्ष्मणानुचरास्तु द्वारभेतत्कुरुक्षेत्रस्येत्युपसंहारादस्य क्षेत्रस्य द्विविधकुरुक्षेत्रप्रापकत्वमवगतं कुरुक्षेत्रद्वयं च ।
 एकं शतपथे प्रवर्ष्यकां देतेषां कुरुक्षेत्रं देवयजनमासतस्मादाहुः कुरुक्षेत्रं देवानां देवयजनमिति कर्मांगं कुरुदेशात्तर्गतं प्रसिद्धम् । अपरंच अविमुक्तं वै कुरुक्षेत्रमित्यादिना ज्ञानांगमभिमुक्ताख्यं जावाल
 रामतापनीयोपनिषदोः प्रसिद्धम् । ततश्चास्य क्षेत्रस्य क्रममुक्तौ सद्यो मुक्ती परंपरया हेतुत्वाद्ब्रह्मोसे देवाविघ्नमाचरंति । मुक्तो हि देवपशुत्वात्त्रिवर्ततइति । तथा बृहदारण्यके आत्मेत्येवोपासी
 तेत्येकात्म्यं ज्ञेयमित्युक्त्वाऽयथो न्यादेवतामुपास्तेऽन्योऽसावन्योऽहमिति न सवेदयथापशुरेव स देवानामिति भेददर्शिनो देवपशुत्वमुक्त्वा तस्मादेवां तत्र प्रियं यदेतन्मनुष्याविद्युरित्येकात्म्य
 ज्ञाने देवानामप्रियं पशुनाश इव पशुपतेरित्युक्तम् । ज्ञाते कार्म्यस्य तु देशाप्रियं कर्तुमसमर्थास्तथा च तत्रैव श्रूयते । तस्य हन देवाश्चनाभूत्या ईषत आत्माहोषांसमवतीति देवाश्च न देवा अपि अभूत्ये
 अभैश्वर्याय एवं सतियदि ब्रह्मिष्ठाऽसितर्ह्यत्र चिरकालं वस्तुमर्हसीति पिशाचीकांचित्सपुत्रास्त्रियमिह वस्तुमिच्छंतीति प्रब्रवीति युगंधरइति युगानिकृतत्रेताद्वापरकालसंज्ञानि धारयतीति
 युगंधरः स्थूलशरीराभिमानि जीवः तथा हि श्रुतिः । कालः शयानो भवति सांजिहानस्तु द्वापरः ॥ उत्तिष्ठेतामवति कृतं तं पयते चरति । शयानो धर्ममाचार्यादिमुखाद्ज्ञानपुरुषः कलिः । स
 एव सांजिहानस्तं जानन् द्वापरो भवति । उत्तिष्ठन् धर्मानुष्ठानार्थं यत्तमानं चेतो भवति धर्मचरन्ननुतिष्ठंस्तु कृतं भवतीति पुंस एव युगंधरत्वमाह । दधिप्राशनशब्देन धर्मप्रजासंपत्त्यर्थो दार

म.भा.टी.
॥१०५॥

संयोगउच्यते ॥ तथाहिष्टुह्यसूत्रे । समंजंतुविश्वेदेवाइतिदधः प्राश्यप्रतिप्रयच्छेदितिवाहाते देपत्योर्द्वेदयसंवागार्थविप्रशानं विधीयतेतत्रसभापोहदयानिनौ सभतारिश्वासंधातास मुदेष्टी दधातुनोइतिमंत्रोपः । मंत्रार्थस्तुविश्वेदेवाः नौआवयोर्हृदयानिदृष्टिबहुत्वात् बहुवचनंसमंजंतुस्त्रिगुणानिर्कुर्वतु । संशब्दावृत्त्या समंजंस्त्वित्यस्याप्यावृत्तिर्ज्ञेया । आपोनोर्हृदयानि समंजंस्त्वित्यर्थः स्त्रिगुणयोर्द्वयोः संधानंभवतीति । मातारिश्वाप्राणदातुनो हृदयानिसंधातु । एवंधातासंधातु । उनिश्चितंदेष्टीअंतर्यामिणी देवताचसंधातु । व्यवहिताश्चेतिच्छंदसि व्यवहितोपसर्गेणापिक्रियायाः संबन्धः । पूर्ववदुपसर्गावृत्त्या क्रियापदस्यावृत्तिरिति । तथाचक्षौभेवसानौ जायापतीसहोमौ चरताधर्मप्रजापजनयावहा इतिश्रुतिलिगाभ्यां धर्मप्रजोत्पादने सहाधिकारात् । जायमानोवैब्राह्मणस्त्रिभिर्कण्ठा जायतेब्रह्मचरणं ऋषिभ्योयज्ञेनदेवेभ्यः प्रजयापितृभ्यइतिच श्रुतानामृणानामषाकरणं दारसंयोगेविनाभभवतीति दधिमाशनशब्देनलक्षितलक्षणया आनृप्यंघ्राह्यंतेनस्वधर्मनिष्ठः प्रजावानेततीर्थेसेवितुमर्हतीतिपूर्वपदार्थः । अच्युतस्थलेऽप्युतिबोध्यस्त्रुलशरीरापेक्षया अच्युतंस्वल्पंलिगशरीरंतत्र उपित्वात्पुत्रात्मानमुपास्ये

वन ०
अ ०
॥१२५॥

एकरात्रमुषित्वेदद्वितीयेयदिवस्स्यसि ॥ एतद्वैतेदिवावृत्तरात्रौवृत्तमितोऽयथा १० अद्यचात्रनिवस्स्यामक्षपांभरतसतम ॥ द्वारमेतत्तु कौतेयकुरुक्षेत्रस्य भारत ११ अत्रैवनाहुपोराजाराजनकतुभिरिष्टवान् ॥ यथातिवहुरत्नौघैर्यत्रैद्रोमुदमभ्यगात् १२ एतत्प्रक्ष्वावतरणंयमुनातीर्थमुत्तमम् ॥ एतद्वैनाकपृष्ठस्यद्रा रमाहुर्मनीषिणः १३ अत्रसरस्वतैर्यज्ञैरिजानाःपरमर्षयः ॥ यूषोऽल्लखलिकास्तातगच्छंत्यवभृथप्लवम् १४ अत्रैवभरतोराजाराजनकतुभिरिष्टवान् ॥ हयमे घेनयज्ञेनमेध्यमश्वमवासृजत् १५ असकृत्कृष्णसारंगंधर्मेणाप्यचमेदिनीम् ॥ अत्रैवपुरुषव्याघ्रमरुतःसत्रमुत्तमम् १६ प्रापचैवार्षिसुर्येनसंवर्तेनाभिपालितः ॥ अत्रोपस्पृश्यराजेंद्रसर्वाँल्लोकान्प्रपश्यति ॥ पूयतेदुष्कृताच्चैवअत्रापिसमुपस्पृश १७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ तत्रसभ्राटकःस्नात्वास्त्रूयमानोम हर्षिभिः ॥ लोमशंपांडवश्रेष्ठइदंवचनमब्रवीत् १८ सर्वाँल्लोकान्प्रपश्यामितपसासत्यविक्रम ॥ इहस्थःपांडवश्रेष्ठपश्यामिश्वेतवाहनम् १९ ॥ ॥ लोमशउ वाच ॥ ॥ एवमेतन्महाबाहोपश्यंतिपरमर्षयः ॥ सरस्वतीभिर्मापुण्यापुण्यैकशरणावृताम् २०

त्यर्थः । भूतानिविद्यदादीनिलीयतेऽस्मिन्निति कारणं ब्रह्मभूतलयः भूतिलयइतिपाठेभूतिरैश्वर्यं तस्यापिचलयोऽस्मिन्नितिशुद्धं ब्रह्मतयोरन्यतरन्नस्नात्वा मलंत्यक्त्वायथेषीकतूलमग्नौपोतं प्रदूयतेवहास्यसर्वेषामानः प्रदूयंतइतितज्ज्ञानफलश्रवणात् । तद्वदिततच्छब्देन पूर्वाधौकेकभोपास्तीउच्यते ताभ्यांपुंकेयथास्यात्तथा भूतलवेस्नानंतेनदेमंदिनतुपुणेनिवृत्तिः । तत्रापि प्रत्यहंब्रह्मप्राप्तिः श्रूयतेयत्रैतत्पुरुषः स्वपितृनामसतासोम्यतदा संपन्नोभवतीतिसताब्रह्मणा । तथाचकर्मोपास्तिपूर्वकंवा ब्रह्मजानातिसोऽब्रवस्तुमर्हति तस्यपिशाचादिवाधानास्तीत्यर्थः ९ त्वंस्वब्रह्मविदेकरात्रमेवात्रवस्तुयोग्यायद्वितीया वस्तुमिच्छसितीहेतवत्पत्न्यमदीयं वृत्तंभविष्यतिमद्वद्यपिचापीभूत्यात्रस्नानं नलस्यसेपतदितिस्ववृत्तस्यामिनीय प्रदर्शनंद्वितीयदिन वासस्वेवेतत्फलेद्वितीयरात्रिवासे तुइतोऽन्यथाअहल्यादिवन्मोहप्राप्त्या शिलाभावोभविष्यतितेनतीर्थदर्शनमपिनलस्यसेइति १० अतोऽत्रक्षपाराभिमेवएका वरस्यामःप्रातेरेवप्रस्थास्याम इतिभावः । द्वारमित्यर्थेत्तुकार्थमस्ति ११ अत्रैवकुरुक्षेत्रद्वारे १२।१३ सारस्वतेर्ब्राह्मणैर्ऋत्विग्निर्घ्नैरिजानाः यूषोऽल्लखलिकाः यूषानुल्लानिचयज्ञसाधनान्याददतेपूरील्लखलिकाः पृथुभिः पुरोडाशीश्चइष्टवंतइत्यर्थः १४ । १५ कृष्णसारंगं कृष्णहरिणसदृशं एकदेशेकृष्णवर्णंश्यामकर्णमित्यर्थः १६।१७।१८ इहस्थोयमुनातगतं प्रक्ष्वावतरणस्थः १९ तीर्थांतरमाहसरस्वतीमिति २०

॥१३५॥

२१ । २२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ इहेति २ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ बध्वापाशोरितिशेषः वि पाशःपाशहीनः अतएवविपाशानाम ९ । १० औत्तराणामौदीच्यानाम् ११ वर्षवसतिस्थानम् १२ एषइतियोरामः प्रख्यातःसत्यविक्रमश्चविदेहादुत्तरंचयद्वारं यद्वर्षस्यद्वारमेपोऽनुमूयमा नोवातिकषंडोवातानीतः पद्मादिसमूहोनात्यवर्ततेनरामेणकृतमितिपूर्वोपान्वयः अनेनवायोरप्यस्मिन्वर्षेप्रवेशोनास्तिकिमुत्तरस्येति पद्मादेवातानीतस्यात्रामवेशाद्रामसामर्थ्यप्रत्यक्षमाश्र यत्रस्नात्वानरश्रेष्ठभूतपाप्माभविष्यसि॥इहसारस्वतैर्यज्ञैरिष्टवंतःसुरर्षयः॥ ऋषयश्चैवकौतेयतथाराजर्षयोऽपिच २१ वेदीप्रजापतेरेषासमंतात्पंचयोजना ॥ कुरो वैयज्ञशीलस्यक्षेत्रमेतन्महात्मनः २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामेकोनत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १२९ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ इहमर्त्यास्तनूस्त्यक्त्वास्वर्गगच्छंतिभारत ॥ मर्तुकामानराराजन्निहायातिसहस्रशः १ एवमाशीःप्रयुक्ताहिदक्षेणयजतापुरा ॥ इहयेवै मरिष्यंतितेवैस्वर्गजितोनराः २ एषासरस्वतीरम्यादिव्याचौघवतीनदी ॥ एतद्विनशनं नामसरस्वत्याविशांपते ३ द्वारंनिषादराष्ट्रस्ययेषां दोषात्सरस्वती ॥ प्रविष्टापृथिवीवीरमानिषादाहिर्माविदुः ४ एषवैचमसोद्रेदोयत्रदृश्यासरस्वती ॥ यत्रैनामभ्यवर्तंतसर्वाःपुण्याःसमुद्रगाः ५ एतत्सिधोर्महतीर्थयत्रागस्त्यम र्दिम ॥ लोपामुद्रासमागम्यभर्तारमवृणीतवे ६ एतत्प्रकाशतेतीर्थप्रभासंभास्करद्युते ॥ इंद्रस्यदयितंतपुण्यंपवित्रंपापनाशनम् ७ एतद्विष्णुपदं नामदृश्यते तीर्थमुत्तमम् ॥ एषारम्याविपाशाचनदीपरमपावनो ८ अत्रैवपुत्रशोकेनवसिष्ठोभगवानृषिः ॥ बध्वात्मानंनिपतितोविपाशःपुनरुत्थितः ९ काश्मीरमंडलंचै तत्सर्वपुण्यमर्दिम ॥ महर्षिभिश्चाध्युषितंपश्येदंभ्रातृभिःसह १० यत्रौत्तराणांसर्वेषामृषीणांनाहुषस्यच ॥ अग्रेश्वैवात्रसंवादःकाश्यपस्यचभारत ११ एत द्वारंमहाराजमानसस्यप्रकाशते ॥ वर्षमस्यगिरेर्मध्येरामेणश्रीमताकृतम् १२ एषवातिकषंडोवैप्रख्यातःसत्यविक्रमः ॥ नात्यवर्ततयद्वारंविदेहादुत्तरंचयः १३ इदमाश्चर्यमपरंदेशेऽस्मिन्पुरुषर्षभ ॥ क्षीणयुगेतुकौतेयशर्वस्यसहपार्षदैः १४ सहोमयाचभवतिदर्शनंकामरूपिणः ॥ अस्मिन्सरसिसत्रैर्वैचैत्रेमासिपिना किनम् १५ यजंतेयाजकाःसम्यक्परिवारंशुभार्थिनः ॥ अत्रोपस्पृश्यसरसिश्रद्धधानोजितेन्द्रियः १६ क्षीणपापःशुभाँल्लोकान्प्राप्नुतेनात्रसंशयः ॥ एषउज्जा नकोनामपावकिर्यत्रशांतवान् ॥ अरुंधतीसहायश्ववासिष्ठोभगवानृषिः १७ हृदश्चकुशवानेषयत्रपद्मं कुशेशयम् ॥ आश्रमश्चैवरुक्मिपण्यायत्राशाभ्यदकोपना १८ समार्थीनांसमास्तुपांडवेयश्रुतस्त्वया ॥ तंद्रक्ष्यसिमहाराजभृगुतुंगंमहागिरिम् १९ वितस्तांपश्यराजेंद्रसर्वपापप्रमोचनीम् ॥ महर्षिभिश्चाध्युषितांशी ततोयांसुनिर्मलाम् २० जलांचोपजलांचैवयमुनामभितोनदीम् ॥ उशीनरोवैयत्रेष्वावासवादत्यरिच्यत २१ तांदेवसमितितस्यवासवश्चविशांपते ॥ अ भ्यागच्छतृपवरंज्ञातुमग्निश्चभारत २२ जिज्ञासमानोवैरदौमहात्मानमुशीनरम् ॥ इंद्रःश्येनःकपोतोऽग्निर्भूत्वायज्ञेऽभिजग्मतुः २३

३६

यमित्यर्थः १३ युगपंचसंवत्सरात्मकं तस्मिन्क्षीणे समासेसतियदासौरसावनबाहस्पत्यनाक्षत्राद्राः संवत्सराएककालंसमाप्यंतेस युगक्षयकालस्तास्मिन्नित्यर्थः युगेक्षीणेइत्यस्यसंवत्सरांत इतिवाऽऽचैत्रप्रतिपद्युगादिरितिव्यवहारात् १४ अतएवपूर्वदिनेशिवंदृष्ट्वाप्रतिपदमारभ्यमासमात्रं पिनाकिनंयजंतइतिसंगच्छते १५ । १६ पावकिःस्कंदःशांतवान्शमं प्रापवसिष्ठोऽभिशात वान् १७ कुशवान्जलवान् । शरवंनकुशंतीरनिधिपंचजयः अकोपनाजिपकोषा १८ समासःसंक्षेपःतस्मिन्दृष्टे समाधिफलंभवतीत्यर्थः १९ । २० । २१ देवतामितिंराजसभाम् २२ । २३

म.भा.टी.
॥१०६॥

उरूराज्ञःसमासाद्यकपोतःश्येनजाद्गयात् ॥ शरणार्थीतदाराराजान्निलिल्येभयपीडितः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थ
यात्रायांश्येनकपोतीयेत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३० ॥ ॥ ४ ॥ ॥ श्येनउवाच ॥ धर्मात्मानंत्वाऽऽहुरेकं सर्वेराजन्महोक्षितः ॥ सर्वधर्मविरुद्धं
त्वंकस्मात्कर्मचिकीर्षसि १ विहितंभक्षणंराजन्पीडयमानस्यमेक्षुधा ॥ मारक्षीर्धर्मलोभेनधर्ममुत्सृष्टवानसि २ ॥ राजोवाच ॥ संत्रस्तरूपस्त्राणार्थंत्वतोभीतो
महाद्विज ॥ मत्सकाशमनुप्राप्तःप्राणमृधुरयंद्विजः ३ एवमभ्यागतस्येहकपोतस्याभयार्थिनः ॥ अप्रदानेपरंघर्मकथंश्येननपश्यसि ४ प्रस्पंदमानःसभ्रांतः
कपोतःश्येनलक्ष्यते ॥ मत्सकाशंजीवितार्थीतस्यत्यागोविगाहेतः ५ योहिकश्चिद्विजान्हन्याद्वावालोकस्यमातरम् ॥ शरणागतंचत्यजतेतुल्यतेषांहिपातकं ६
॥ श्येनउवाच ॥ आहारात्मवभूतानिसंभवंतिमहीपते ॥ आहारेणविवर्धतेतेनजीवंतिजंतवः ७ शक्यतेदुस्त्यजेऽप्यर्थेचिररात्रायजीवितुं ॥ नतुभोजनमुत्सृज्य
शक्यंवर्तयितुंचिरं ८ भक्ष्याद्वियोजितस्याद्यमप्राणाविशांपते ॥ विसृज्यकायमेष्यांतेपंधानमकुतोभयम् ९ प्रमृतेमायिधर्मात्मनपुत्रदारादिनंक्षयति ॥ रक्षमा
णःकपोतंत्वंबहून्प्राणात्ररक्षसि १० धर्मयोबाधतेधर्मोनसधर्मःकुर्वन्मत्त ॥ अविरोधातुयोधर्मःसधर्मःसत्यविक्रम ११ विरोधिषुमहीपालनिश्चित्यगुरुलाघवं ॥
नबाधाविद्यतेयत्रतंधर्मसमुपाचरेत् १२ गुरुलाघवमादायधर्माधर्माविनिश्चये ॥ यतोभूयास्ततोराजन्कुरुष्वधर्मनिश्चयं १३ ॥ राजोवाच ॥ बहुकल्याणसंयुक्तं
भाषसंविहगोत्तम ॥ सुपर्णःपक्षिराट्किंत्वंधर्मज्ञश्चास्यऽसंशयं १४ तथाहिधर्मसंयुक्तंबहुचित्रंचभाषसे ॥ नतेऽस्त्यविदितंकिंचिदितित्वांलक्षयाम्यहं १५ शर
णैषिपरित्यागं कथंसाध्वितिमन्यसे ॥ आहारार्थंमारंभस्तवचायंविहंगम १६ शक्यश्चाप्यन्यथाकर्तुंमाहारोऽप्यधिकस्त्वया ॥ गोमृषोशवराहोवाष्टगोवामहि
षोऽपिवा ॥ त्वदर्थमद्यक्रियतांयच्चान्यादिहकांक्षसि १७ ॥ श्येनउवाच ॥ नवराहनचोक्षणंनमृगान्विविधास्तथा ॥ भक्षयामिमहाराजकिंममान्येनकेनचित्
१८ यस्तुमेदेवाविहितोभक्षःक्षत्रियपुंगव ॥ तमुत्सृजमहीपालकपोतमिममेवमे १९ श्येनःकपोतानतीतिस्थितिरेषासनातनी ॥ माराजन्सारमज्ञात्वाकदली
स्कंधमासज २० ॥ राजोवाच ॥ राष्ट्रंशिबीनामृद्वैददानितवत्खेचर ॥ यंवाकामयसेकामंश्येनसर्वददानिते २१ विनेमपक्षिणंश्येनशरणार्थिनमागतं ॥ येने
मंवर्जयेथास्त्वंकर्मणापक्षिसत्तम ॥ तदाचक्ष्वकरिष्यामिनाहिदास्येकपोतकं २२ ॥ श्येनउवाच ॥ उशीनरकपोतेतेयदिस्नेहोनराधिप ॥ आत्मनोमांसमुत्क
त्यकपोतंतुलयाघृतं २३ यदासमंकपोतेनतवमांसंनृपोत्तम ॥ तदादेयंतुतन्मह्यंसापेदाष्टिर्भविष्यति २४ ॥ राजोवाच ॥ अनुग्रहमिममन्येश्येनयन्माऽभेया
चसे ॥ तस्मात्तेऽद्यप्रदास्यामिस्वमांसंतुलयाघृतम् २५

११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ कदलीस्कंधमासजेतिकदलीस्कंधतुल्ये निःसारेऽस्मिन्पर्वणेमा सज्जोभवेत्यर्थः २०।२१।२२।२३।२४।२५

॥ लोमशउवाच ॥ उत्कृत्यसस्वयंमांसंराजापरमधर्मवित् ॥ तुलयामासकौतेयकपोतेनसमांविभो २६ ध्रियमाणःकपोतस्तुमांसेनात्यतिरिच्यते ॥ पुनश्चोक्त
त्यमांसानिराजाप्रादादुशीनरः २७ नविद्यतेयदामांसंकपोतेनसमंघृतं ॥ ततउत्कृतमांसोऽप्रावारुरोहस्वयंतुला २८ ॥ श्येनउवाच ॥ इंद्रोऽहमास्मिधर्मज्ञ
कपोतोहव्यवाडयम् ॥ जिज्ञासमानोधर्मत्वांयज्ञवाटमुपागतौ २९ यत्तेमांसानिगात्रेभ्यउत्कृतानिविशांपते ॥ एषातेभास्वतीकीर्तिर्लोकानामिभावेष्यति ३०
यावल्लोकेमनुष्यास्त्वांकथयिष्यंतिपार्थिव ॥ तावत्कीर्तिश्चलोकाश्चस्थास्यंतितवज्ञाश्वताः ३१ इत्येवमुक्त्वाराजानमारुरोहदिवंपुनः ॥ उशीनरोऽपिधर्मात्मा
धर्मेणावृत्त्यरोदसी ३२ विभ्राजमानोवपुषाऽप्यारुरोहत्रिविष्टपं ॥ तदैतत्सदनंराजन्राज्ञस्तस्यमहात्मनः ३३ पश्यस्वैतन्मयासार्धपुण्यपापप्रमाचनम् ॥ तत्र
वैसततंदेवामुनयश्चसनातनाः ॥ दृश्यंतेब्राह्मणैराजन्पुण्यवाद्भिर्महात्मभिः ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांश्येनक
कपोतीयेएकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ यःकथ्यतेमंत्रविदग्धद्विरौहालकिःश्वेतकेतुःपृथिव्यां ॥ तस्याश्रमं
पश्यनेरंद्रपुण्यंसदाफलैरुपपन्नमहीजैः १ साक्षादत्रश्वेतकेतुर्ददर्शसरस्वतीमानुषदेहरूपाम् ॥ वेत्स्यामिवाणीमितिसंप्रवृत्तांसरस्वतीश्वेतकेतुर्वभाषे २ अस्मि
नयुगेब्रह्मकृतांवरिष्ठावास्तांमुनीमातुलाभागिनेयौ ॥ अष्टावक्रश्चैवकहोडसूनुरौहालकिःश्वेतकेतुःपृथिव्यां ३ विदेहराजस्यमहीपतेस्तौविप्राबुभौमातुलभागिने
यौ ॥ प्रविश्ययज्ञायतनंविवादेवंदिनिजग्राहतुरप्रमेयौ ४ उपास्त्वकौतेयसहानुजस्त्वंतस्याश्रमंपुण्यतमंप्रविश्य ॥ अष्टावक्रस्यदौहित्रमाहुर्योऽसौवंदिजन
कस्याथयज्ञे ५ वादीविप्राश्रयोबालएवाभिगम्यवादेभंक्त्वामज्जयामासनद्याम् ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंप्रभावःसबभूवविप्रस्तथाभूतंयोनिजग्राहवंदिम् ॥
अष्टावक्रःकेनचासौबभूवतत्सर्वमेलोमशशंसतत्त्वं ७ ॥ लोमशउवाच ॥ उहालकस्यनियतःशिष्यएकोनाम्नाकहोडइतिविश्रुतोऽभूत् ॥ शुश्रुपुराचार्यवशानुव
र्तीदीर्घकालंसोऽध्ययनंचकार ८ तं वैविप्रःपर्यचरत्साशिष्यस्तांचज्ञात्वापरिचर्यागुरुःसः ॥ तस्मैप्रादात्सद्यएवश्रुतंचभार्यांचवैदुहितरंस्वांसुजाताम् ९ तस्या
गर्भःसमभवदग्निकल्पःसोऽधीयानापितरंचाप्युवाच ॥ सर्वांरात्रिमध्ययनंकरोषिनेदंपितःसम्यगिवोषर्वतते १० उपालब्धःशिष्यमध्येमहर्षिःसतंकोपादुदरस्थं
शशाप ॥ यस्मात्कुक्षौवर्तमानोब्रवीषितस्माद्भ्रूभविताऽस्यष्टकृत्वः ११ सवैतथावक्रएवाभ्यजायदष्टावक्रःप्रथितोवैमहर्षिः ॥ अस्यासीद्वैनातुलःश्वेतकेतुःस
तेनतुल्योवयसाबभूव १२ संपीड्यमानातुतदासुजातासावर्धमानेनसुतेनकुक्षौ ॥ उवाचभर्तारमिदंरहोगताप्रसाद्यहीनंवसुनाघनार्थिनी १३

यःकथ्यतेइति १।२।३ वंदिनांदिनिजग्राहतुर्निजगृहणुः संप्रसारणाभावाद्यार्धनितरां ग्राहवदाचरपुरितिशा ४।५।६।७।८।९।१० अष्टकृत्वोऽष्टवारमष्टसुस्थानेष्वित्यर्थः ११।१२।१३

प्रजातामसूता १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ अ ॥
 अंधस्येतिअंधादीनामक्षमत्वान्मागोदियइत्यर्थः असमेत्यसमीवमप्य १ । २ । ३ ऐंद्रद्युम्रेजेजनक ४ । ५ । ६ ज्ञानागमेज्ञानशास्त्रेवेदातिष्ठित्यर्थः निष्ठानिश्चयम् ७ वेदजानीतियदित
 कथंकरिप्याम्यघनामहर्षेनासश्चायं दशमोवर्ततेमे ॥ नैवास्ति तेवसुकिंचित्प्रजातायेनाहमेतामापदंनिस्तरेयम् १४ उक्तस्त्वेवंभार्ययविकहोडोवित्तस्यार्थेजन
 कमथाभ्यगच्छत् ॥ सवैतदावादविदानिगृह्यानिभज्जितोबंदिनेहाप्सुविप्रः १५ उद्दालकस्तंतुतदानिशम्यमूतेनवादेऽप्सुनिमज्जितंतथा ॥ उवाचतांतत्रततःसुजा
 तामष्टावक्रेगृहितव्योऽयमर्थः १६ ररक्षसाचापितमस्यमंत्रंजातोऽप्यसौनैवशुश्रावविप्रः ॥ उद्दालकंपितृवच्चापिमेनेतथाऽष्टावक्रोभ्रातृवच्छ्रेतकेतुम् १७ ततो
 वर्षेद्वादशेश्वतकेतुरष्टावक्रंपितुरंकेनिषण्णम् ॥ अपाकर्षद्ब्रह्मपाणौरुदंतंनार्यं तवांक्रुःपितुरित्युक्तवांश्च १८ यत्तेनोक्तं दुरुक्तं ततदानीं ह्यदिस्थितं तस्य सुदुःखमा
 सीत् ॥ गृह्णत्वामातरं सोऽभिगम्य प्रच्छेदं कनुतातोममेति १९ ततःसुजातापरमार्तरूपाशापाद्गीतासर्वमेवाच चक्षे ॥ तद्वै तत्त्वं सर्वमाज्ञाय रात्रावित्यब्रवीच्छ्रेत
 केतुंसविप्रः २० गच्छावयज्ञं जनकस्य राज्ञो ब्रह्माश्चर्यः श्रूयते तस्य यज्ञः ॥ श्रोष्यावोऽत्र ब्राह्मणानां विवादमर्थं वाच्यं तत्र भोक्ष्यावहेच २१ विचक्षणत्वं च भविष्यते
 नौशिवश्चसौम्यश्चहिब्रह्मघोषः २२ तौ जग्मतुर्मातुलभाग्निनेयौ यज्ञसमृद्धं जनकस्य राज्ञः ॥ अष्टावक्रः पथिराज्ञासमेत्यप्रोत्सार्थमाणो वाक्यमिदं जगाद २३ ॥
 ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायामष्टावक्रोद्वात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३२ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥
 अंधस्यपंधावधिरस्यपंधाःस्त्रियःपंधाभारवाहस्यपंधाः ॥ राज्ञःपंधाब्राह्मणेनासमेत्यसमेत्यतु ब्राह्मणस्यैवपंधाः १ ॥ राजोवाच ॥ पंधाअयंतेऽद्यमयाऽतिदिष्टोये
 नेच्छसितेन कामं व्रजस्व ॥ नपावकोविद्यते वैलघीयानिद्रोऽपिनित्यं नमते ब्राह्मणानाम् २ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ प्राप्तौ स्वयं नृपसंदिदक्षु कौतुहलं नौ बलवन्नरे
 द्र ॥ प्राताविहावामतिथीप्रवेशं कांशावहेद्वारपतेस्तत्राज्ञाम् ३ ऐंद्रद्युम्रेयज्ञदशाविहावां विवक्षुवै जनकेन्द्रं दिदक्षु ॥ तौ वै क्रोधव्याधिनादह्यमानावयंचनौ द्वारपा
 लोरुणाद्धि ४ ॥ द्वारपाल उवाच ॥ वंदे समादेशकरावयंस्मनिबोधशक्यं च मये र्यमाणम् ॥ न वै बालाः प्रविशंत्यत्र विप्राः ५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥
 यद्यत्र वृद्धेषु कृतः प्रवेशो युक्तं प्रवेष्टुं मद्द्वारपाल ॥ वयं हि वृद्धाश्चरितव्रताश्च वेदप्रभावेन समन्विताश्च ६ शुश्रूषवश्चापि जितेंद्रियाश्च ज्ञानागमेचापि गताः स्मिष्ठाम् ॥ न
 बालइत्येवमंतव्यमाहुर्बालोऽप्यग्निर्दहति स्पृश्यमानः ७ ॥ द्वारपाल उवाच ॥ सरस्वती मरियवेद जुष्टामेकाक्षरां बहुरूपां विराजम् ॥ अंगात्मानं समवेक्षस्व बालं किं लाघ
 सेदुर्लभो वै मनीषी ८ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ न ज्ञायते कायवृद्ध्या विवृद्धिर्यथाष्ठीलाशाल्मलेः संप्रवृद्धा ॥ ह्रस्वोऽल्पकायः फलितो विवृद्धो यश्चाफलस्तस्य न वृद्धभावः ९
 हिं ईर्य जुष्टानुनिसेविता एकमेवाक्षरं ब्रह्म प्रातिपाद्यं यस्यांतामिकाक्षरांबहुरूपां मंत्रार्थवादादिरूपां विराजं विशेषेण कर्मकांडादाविक्रयेन राजमाना अंगेति संबाधने ८ शाल्मलेरुष्ठीला
 शाल्मलिफलं तर्गतमर्थिः सद्भिकेवलतूलमयत्वाग्निःसारः अतो देहवृद्धिर्न्यर्था अल्पकायः कृशः ९

१० । ११ अनुचानःसांगवेदाध्यायी १२ पुष्करमालिनेस्वर्णमालाधारिणे १३ । १४ । १५ उपायतः प्रयतिष्येत्पुत्रुक्त्वायज्ञवाटादन्धत्र तस्य राजदर्शनं कारयित्वा आहप्रवेशने कुरुयत्नमिति
 राज्ञःपुरस्तात्किंचित्ज्ञानं प्रकाशयेत्यर्थः १६ सम्राट्मार्गमौमः १७ । १८ सोऽहमद्वैतं ब्रह्म कथयितुमागतोऽस्मि एतेन कृत्स्नस्यास्य प्रबंधं स्वतापत्यं पुण्यस्तम् १९ । २० । २१ विज्ञानमता
 अपि पराजयं प्राप्य सभातो निःसृताः २२ निहतो निजितः शेष्यते प्रसप्तपुरुषवज्जडो भविष्यति २३ ब्रह्माद्वैतं कथयितुमागतोऽस्मीति प्रातिजानामनष्टावक्रं प्रतिपृच्छति राजा त्रिंशकेति उभयतस्ती
 क्षणाग्रामिः पद्मिः शलाकाभिरेकस्मिन्नशंक्रौ प्रोतमध्याभिः पृथगंताभिर्द्वादशारं पणनामिच्छं जायते तत्र द्वादशराशयः अराः राशिद्वयात्मानः पङ्कतवोनाभयः एकैकस्मिन्नराशौ त्रिंश

॥ द्वारपाल उवाच ॥ वृद्धेभ्य एव हेमतिं स्वबाला गृह्णति कालेन भवंति वृद्धाः ॥ न हि ज्ञानमल्पकालेन शक्यं कस्माद्बालः स्थविर इव प्रभाषसे १० ॥ अष्टावक्र उवा
 च ॥ न तेन स्थविरो भवति येनास्य पलितं शिरः ॥ बालोऽपियः प्रजानातिर्तदेवाः स्थविरं विदुः ११ न हाय नैनं पलितैर्न वितेन न वंधुभिः ॥ ऋषयश्चक्रिरे धर्मयोऽ
 नूचानः स नो महान् १२ दिदक्षु रस्मिं संप्राप्तो बंदिनं राजसंसदि ॥ निवेदय स्वमां द्वाः स्थराज्ञे पुष्करमालिने १३ द्रष्टाऽस्यद्यवदतोऽस्मान् द्वारपाल मनीषिभिः ॥
 सहवादे विवृद्धे तु बंदिनं चापि निजितम् १४ पश्यंतु विप्राः परिपूर्णविद्याः सैहवराज्ञासपुरोधमुख्याः ॥ उताहोवाऽप्युच्चतां नीचतां वा तूष्णीं भूतेष्वेव सर्वेष्वथाद्य १५
 ॥ द्वारपाल उवाच ॥ कथं यज्ञं दशवर्षो विशेषं विनीतानां विदुषां संप्रवेशम् ॥ उपायतः प्रयतिष्येत्वाहं प्रवेशने कुरुयत्नं यथावत् १६ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ भो
 राजन् जनकानां वरिष्ठत्वं वै सम्राट्त्वयि सर्वसमृद्धम् ॥ त्वं वाकर्ता कर्मणां यज्ञियानां ययातिरेको नृपतिर्वा पुरस्तात् १७ वृद्धान् बंदिनां विदोनि गृह्यादे भग्नान् प्र
 तिशं कमानः ॥ त्वयाऽभिसृष्टैः पुरुषैरासकृद्भिर्जले सर्वांन्मज्जयतीति नः श्रुतम् १८ सोऽहं श्रुत्वा ब्राह्मणानां सकाशे ब्रह्माद्वैतं कथयितुमागतोऽस्मि ॥ कासौ बंदि
 यावदेनं समेत्य न क्षत्राणीव सविताना शयामि १९ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ आशंससे बंदिनं वै विजेतुम विज्ञाय त्वं वाक्यबलं परस्य ॥ विज्ञातव्यैः शक्यमेवं
 प्रवक्तुं दृष्टश्चासौ ब्राह्मणैर्बेदशीलैः २० आशंससे त्वं बंदिनं वै विजेतुम विज्ञात्वा तु बलं बंदिनोऽस्य ॥ समागता ब्राह्मणास्तेन पूर्व न शोभंते भास्करेण वताराः २१ आ
 शंसंतो बंदिनं जेतुकामास्तस्यांति कं प्राप्य विलुप्तशोभाः ॥ विज्ञानमत्तानिःसृताश्चैव तात कथं सदस्यैर्वचनं विस्तरेयुः २२ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ ॥ वि
 वादितोऽसौ न हि मादृशैर्हिंसिहीकृतस्तेन वदत्यभीतः ॥ समेत्य मां निहतः शेष्यतेऽद्य मार्गं भग्नं शकटमिवाचलाक्षम् २३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ त्रिं
 शकद्वादशांशस्य चतुर्विंशतिपर्वणः ॥ यस्त्रिंषष्टिशतारस्य वेदार्थसपरः कविः २४

त्रिंशदंशास्तदेतद्भक्तं पृथग्यानादीभिः परिवर्तते । अस्य पृथक् अधिकशतत्रयपरिवर्तः सावनः संवत्सरो भवति । अस्मिंश्चक्रे कुलालचक्रवत् प्रदक्षिणमावर्तमानेपि पीलिकापंक्तिवत् प्रतीपं सूर्या
 दयःपरिभ्रमंति । तत्र चंद्रस्य सप्तविंशत्यहोरात्रैर्भगणभोगः । सूर्यस्य सपादपंचषष्ठ्यधिकेनाह्नां शतत्रयेण सपवसौरः संवत्सरः । अस्मिंश्चक्रे स्वस्वगत्या गच्छतोः सूर्यचंद्रयोर्धेदाऽत्यंतविपकथंस्त
 दापीर्णमासयिदाऽस्यंतं सन्निकर्षस्तदादर्शस्ते द्वेपर्वणी । एवं चतुर्विंशत्यापर्वणिश्चतुःपंचादशदधिकेनाह्नां शतत्रयेण चाद्रः संवत्सरस्तत्रयं पृच्छति त्रयाणामपि पृथक्कर्मसुविनियोगात् । तथा

म.भा.टी.
॥ १०८ ॥

चोक्तं माघे अष्टदः पंचविधश्चात्रोत्रतादौ तिलकादिके । सुजन्मादिद्वतसौ रोगोसत्रादिषु सावन इति । त्रिंशत्तद्वादशांशस्य त्रिंशत्तोगणस्त्रिंशत्कस्तेषु द्वादशसंख्याकांशायस्येति सौरसंवत्सर
प्रश्नः । चतुर्विंशतिपर्वणइति चान्नस्य । त्रीणिषष्ट्यासहितानि शतान्यरायस्येति सावनस्य । त्रिविधस्यास्य कालचक्रस्य योऽर्थप्रयोजनवेदसपरः कविरुत्कृष्टः क्रांतदर्शी २४ इति पृष्ठोऽपर आ
होत्तरं षण्णाभीति विशेषार्थोक्त्यादिद्वत्ताप्रकाशः शेषोऽनुवादः प्रवयोमासाराशयोवातेषु हि त्रिंशदहोरात्रांशानाप्रत्येकं प्रत्येकं प्रधीयते । चक्रं पात्स्मिन्काले यथाकालं विहितो धर्मस्त्वां पा
त्स्वित्यर्थः । एतेन धर्मस्य श्रेयःसाधनत्वं विधीयते केवलकालज्ञानस्यापुरुषार्थत्वात् । मानांतरानवगतं प्रयोजनवदर्थप्रतिपादयद्दि शास्त्रं भवति अन्यथा शास्त्रव्याघातः । एवमन्यत्रापि विधानं
द्रष्टव्यं । राशिस्त्रिंशत्तस्तान् द्विषडनुपततां केषां सौराऽऽदृष्टः सोमेऽपि षोडशोऽपि शरदपि चतुर्विंशत्कालेषु षण्णां स्यात् । गोसत्रे सावनोऽऽदो गगनरसगुणैराद्यहेराशियुग्मादृत्वाख्यश्चतुर्वाजा
स्वसमयविहिताः श्रेयसेऽप्युर्माऽऽयाः २५ रथसंयुक्तेऽश्वेऽवसहचारिण्यौऽप्येन पातेऽप्येन वदकस्मात् पतनशीलेऽप्येन वदते दिवोऽसादेवानां मध्येतयोः संबन्धिनां गर्भकोषत्वे कस्य गर्भेते उत्पद्येते कंच ज
नयत इत्यर्थः २६ उत्तरंतयोर्नामाप्यमंगलमिति मत्वा परोक्षेणानिर्दिशति तेऽभेऽभिदेवं वियुदशनी । अध्यात्मं दुःखमृत् । वियुदश्चिरशनिर्गारा इति पंचात्रिविद्यायां तयोर्भेदेन व्यपदेशात्
क्रमादाकाशेन देहेन चरथेन वदवेऽव नित्यसंयुक्तेऽप्येन पाते चतेतव गृहे मास्मस्यातां राजन्तवशात्प्रवाणामपि गृहे मास्मस्यातामित्यत्यंतामंगलत्वं तयोर्दक्षिंतं वातसारथिभेदो मनश्च आगता आ
काशाद्गृह्यत्तु पुण्याख्यात्कारणात् कर्मफलमोर्गार्थमुदेष्यंस्तेऽभेऽप्युक्ते वियुदशनी दुःखमृत्पूचनभेद इत्येकमुत्तरम् । तेषु तमेव वातसारथिभेदेऽप्युत्तमार्त्तमनश्च सुषुवतुरित्यपरं । यथाधूमज्योतिरा

वन०
अ०
॥ १३३ ॥

॥ अष्टावक्र उवाच ॥ चतुर्विंशतिपर्वत्वां षण्णाभिद्वादशप्रधि ॥ तत्रिषष्टिशतारं वै चक्रं पातु सदा गति २५ ॥ ॥ राजोवाच ॥ वडवेऽवसंयुक्तेऽप्ये
न पाते दिवोऽसाम् ॥ कस्तयोर्गर्भमाघत्ते गर्भसुषुवतुश्चक्रम् २६ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ मास्मते ते गृहे राजन्शात्रवाणामपि ध्रुवम् ॥ वातसारथिरागं
ता गर्भसुषुवतुश्चक्रम् २७ ॥ ॥ राजोवाच ॥ किंस्वित्स्वप्ननिमिषति किंस्विज्जातं न चोपति ॥ कस्यस्विद्दृश्यं नास्ति किंस्विद्देगेन वर्धते २८ ॥
॥ अष्टावक्र उवाच ॥ मत्स्यः सुप्तो न निमिषत्यं ज्ञातं न चोपति ॥ अश्मनो हृदयं नास्ति न दीवेगेन वर्धते २९

दिसत्रिपातरूपत्वादग्निरूपो मेघोऽपि मेव वियुदादिद्वारासूते एवं मनःप्रभवो दुःखमृत्पूस्ववासनारूपेण मनसः कारणे भवतः तथा च बीजांकुरवन्मनसो दुःखादेश्वहेतुहेतुमद्वात्रान्मनसो लयो दुःखाभा
वार्थमन्यसनीय इत्यर्थः । एतेनाश्नापिनद्धं मधुपयं पश्यन्मत्स्यं नदीन उदनिजियं तमिति मंत्रवर्ण उपबृंहितः । अश्माश्मनवता जलं शोषयता मेघेन विषयान्मुंजानेन मनसा वामधुमालिलं तद्वदेकर
संब्रह्मवापिनद्धमाच्छादितं मनसो दुःखहेतुत्वं दृष्टांतमुखेनाह मत्स्यमिति नेत्युपमाथो निपातः दीनेऽस्त्वेऽपि उदकेऽपि यंतं निवसंतं मत्स्यं नदीन भिवाकुलमित्यर्थः । क्षियंतं भित्यस्येव वा क्लिश्य
मानमित्यर्थः दृग्मेघो दुःखमृत्पू तद्विदशानि सभेऽप्येन वच्छीघ्रपाते नित्योद्भेदेऽप्येऽश्वेऽवकरणसुराधीश्वरः प्राज्ञस्त्वोऽस्यः । स्वर्गभेदतपनं सुषुवतुरितरे वासनातं तु ज्ञान्यां चेतःशार्दी निःश्रयादसुषुवन
वशां विश्वचित्रां मुमुक्षुः २७ स्वप्रकृतिस्वपितृपोर्नजि किति जकारांतस्य स्वप्नशब्दस्य स्वप्नावस्थावद्वाचित्वं सुषुप्तवस्थां प्राप्तिं किं निमिषति लुप्तदृक् न भवतीति प्रार्थः २८ तद्यथा महान्मत्स्य
उमेकूलेऽनसं चरतीत्यादिश्रुत्या मत्स्योपमितश्चिद्रूपः पुरुषो जाग्रत्स्वप्नयोरिह परलोकयोश्च संचरणेन श्रातो मत्स्य इव कूलद्वयसंचारेण सुप्तिप्रलययोः कार्यकारणसंघातस्य निखिलमाणना
दिशत सुपरमेऽनुपरतदृक्शक्तिरेक एवास्ते । न हि द्रष्टृदृष्टे विपरिलोपो विद्यते विनाशित्वादिश्रुतेस्तदुपरमाभ्युपगमे कृतहानादिदोषप्राप्तिः सुखमहमेतावंतं कालमस्वाप्समिति परामर्शा
दुपपत्तिश्च अस्या विनाशित्वादजातत्वम् । यत्तु जातमं दं ब्रह्मांडं भूतमिति कात्मकं तन्न चोपति च्युतं दयागतौ च चेतै किं स्वयमेव तच्चेत्यर्थः अश्मनोऽशरीरस्य हृदयं शोकायतनं नास्ति ।

॥ १०८ ॥

इमशरीरमितियास्कः । अशरीरं वा वसंतं न प्रियाप्रियेऽप्युपशतः । तीर्णो हि तदा सर्वान् शोकान् हृदयस्य भवतीति श्रुत्योस्तदृष्टे देहाद्यसंगे योगी निर्मनस्को जीवन्मुक्तो भवतीत्यर्थः । नदीचितन
दीयोगिनो व्युत्थितस्य वेगेन सद्यः कृत्स्नप्रपंचरूपेण वर्धते योगिदृष्ट्या स्वाप्रवद्यावहारिकोऽपि प्रपंचो दृष्टिसमसमयोत्पत्तिक इत्यर्थः । एवं दृग्गलोपो दृश्यस्य जाड्यं देहासंगिनो मुक्तिः संसारस्य म
नोमात्रत्वं चात्र दर्शितम् । पुंभीनो निर्निमेषः स्वपिति भवनदी चारस्त्रिः स्वरूपे जातं ब्रह्मांडं पिंडं जडमपि जवते येन लोहा इमनीत्या । यस्याकायस्य नास्ति क्वचिदपि हृदयं शोकनीडं समाधौ
यत्स्थामायानदीयं इतमहमिदमाद्यात्मनो देतिसोऽस्मि २९ वाक्प्रलापे वाचां प्रलुष्टे संलापे षष्वंदी दृश्यतामिति शेषः ३० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रयस्त्रिंशदधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ अत्रेति १ ग्लहंपराजितस्य जले निपातनरूपं पणंपन्नः स्वीकृतवान् भेदमपुरतो न वक्ष्यसि प्रत्युत्तरमिति शेषः समिद्धतेजसः प्रलयकालेऽत्यंतं
प्रदीप्तस्याग्नेः पुरो यथानदीवेगः शुष्यति तथा शुष्को भविष्यतीत्यर्थः २ मामां प्रबोधजानीहि । भौवादिकस्य बुधेलोटिरूपं असंधारणं पदाहतस्य मत्पितुर्भिग्रहणादहं पूर्वमेव त्वया पदाहतस्तस्य

॥ राजोवाच ॥ नत्वां मन्ये मानुषं देवसत्त्वं नत्वं बालः स्थविरः संमतो मे ॥ न ते तु ल्यो विद्यते वाक्प्रलापे तस्माद्द्वारं वितराम्ये पबंदी ३० ॥ इति श्रीमहाभारते आर
ण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायामष्टावक्राये त्रयस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ अत्रो ग्रसेन समि
तेषु राजन्समागतेषु प्रतिमेषु राजसु ॥ न वै मिवां दिव रमत्रवादिनां महाजले हंसमिवादामि १ न मेऽद्य वक्ष्यस्यति वादिमानि न ग्लहंपन्नः सरितामिवागमः ॥
हुताशनस्येव समिद्धतेजसः स्थिरो भवस्वेह ममाद्यवंदिन् २ व्याघ्रं शयानं प्रतिमा प्रबोध आशीविषं मृक्किणीं संलिहानम् ॥ पदाहतस्येहाशीरो भिहत्यनादृष्टो वै मोक्ष्य
सेतन्निबोध ३ यो वै दर्पात्संहननोपपन्नः सुदुर्बलः पर्वतमाविहंति ॥ तस्यैव पाणिः सनखो विदीर्यते न चैव शैलस्य हि दृश्यते व्रणः ४ सर्वे राज्ञो मथिलस्य मेना कस्येव
पर्वताः ॥ निरुष्टभूताराजानो वत्साह्वनडुहो यथा ५ यथामहेन्द्रः प्रवरः सुराणां नदीषु गंगाप्रवरायैव ॥ तथानृपाणां प्रवरस्त्वमेको बंदिंसमभ्यानय मत्सकाशम्
६ ॥ लोमश उवाच ॥ एवमष्टावक्रः समितौ हि गर्जन जातक्रोधो बंदिनमाहराजन् ॥ उक्तेवाक्ये चोत्तरं मे ब्रवीहि वाक्यस्य चाप्युत्तरं ते ब्रवीमि ७ ॥ बंधुवाच ॥
एक एवाग्निर्बहुधा समिध्यते एकः सूर्यः सर्वमिदं विभाति ॥ एको वीरो देवराजोऽरिहंता यमः पितृणामेश्वरश्चैक एव ८ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ द्वाविंशती चरतो वै स
खायौ द्वौ देवर्षी नारदपर्वतौ च ॥ द्वाविंशती चरतौ च ९

मेशिरो भिहत्यत्वं न मुच्यसे अदृष्टः सन् ३ संहननेन देहेन दृढकायत्वेनोपपन्नः ४ । ५ बंदिं बंदिनं विभक्तयलोपेन कारलोपार्थः ६ । ७ पूर्वप्रतिज्ञातं ब्रह्माद्वैतमेव वादकथामुखेन प्रपंचयन् बंदिषु
खेन बौद्धपक्षमुत्थापयति एक एवेति यथा एकोऽग्निः सूर्यो वा इतरा प्रकाशयो न्यप्रकाशकश्च एवं देवानां मित्रियाणां राजा प्रधानभूतो धीघातुरहमिदमाद्याकारेण प्रकाशमानो वीरोऽरिहंतेति परा
भिमतत्वात्तराभिभावको यमः सर्वे त्रियाणां नियंतापितृणां विषयोपहारद्वारापालयितृणां मित्रियाणां मेश्वरो भोक्ताकर्ता च प्रधानभूत एक एव नान्यत्त्वं प्रत्यगस्ति । स्वप्ने सर्वेषां क्रियाकार
कादीनां बुद्धिमात्रत्वोपलंभादित्यर्थः धीर्देवैर्ब्राह्मिण्यत्सातदिदमहमिति व्यक्तनानास्वरूपास्त्वं चान्यं च स्वयं साप्रययतिरवित्सारिपुःसाचमृत्युः । साश्रोत्रादेः प्रयोक्त्री सकलमिदमिह स्वप्रवर्द्धी
मयं स्यादित्येवंतां किंकेण प्रथममुपगतो बंदिना बौद्धपक्षः १ । ८ अष्टावक्रो द्वापुर्णैति मंत्रे तयोरन्यः पिप्पलं स्वाद्वतीति सत्वमनश्च न्न्योऽभिपश्यति जज्ञ इति पैगिरहस्यव्याख्यातेन प्रकारेण

३७

बुद्धिचेतन्ययोः सखायावित्युक्तेरिन्द्राग्नादेवतासहैवचरतः नहिदृश्यायाबुद्धेर्द्रष्टृत्वंसंभवति प्रकाशस्येवप्रकाशत्वमितिपरिहरति द्वाविन्द्राग्नाइति । स्वप्नेऽपिबाधिताद्बोद्धव्यादवाधितो
बोद्धाऽन्योऽस्तीतिभावः । स्वातंत्र्यादिन्द्रात्माऽनलवादिह पराधीनसिद्धिश्चबुद्धिर्द्रष्टृत्वेऽज्ञसत्त्वे इतिखलुविवृतेर्पैगिनाद्देतिमंत्रे । मित्रेदेवर्षिदक्षप्रभृतिवदापिते सूर्यचित्रांशुकामेअन्यो
न्यापेक्षयाच व्यवहृतिपथगेचक्रवहंपतीवत् २ । ९ बंदीबोद्धुः कर्माधीनत्वमितिभीमांसकमतमाह त्रिरितिपुण्येनदेवस्थावरमानुषरूपं जन्मत्रयंलुकतेनैवलभते । पापेनारकस्थावरतिर्य
ग्रुपंस्वर्गान्नरकाद्वा च्युतस्योपाधिभात्रपूर्वकमेवरेतोद्वारा नृपशुतिर्यग्योनिंसंभवस्यश्रीतप्रसिद्धेः अतएवत्रयोवेदायुकास्तात्पर्येण सन्नद्धाइववाजपेयोपलक्षितमाश्रमत्रयोचितं कृत्स्नकर्मजातं
वहंतिवेकस्यापिकर्मभात्रपरत्वमित्यर्थः । अध्वर्यवोयज्ञस्ययोकारस्त्रवर्णिकास्त्रीण्येवप्रातः सवनादीनितन्वतेतेनयथाकालंकृतस्यकर्मणः फलंकालानुरोधेवानुभवन्तीत्यर्थः । त्रयोलोकाःस्वर्गो
नरकोमूश्चेतिभोगभूमयः । त्रीण्येववेदेज्योतिष्मतांज्योतींषि सुखमार्गप्रकाशकानिजाग्रदादीनि । तस्यत्रयभावसथास्त्रयः स्वप्राइतिश्रुतेः नास्तिततोऽन्यत्तत्रमित्यर्थः । देवःस्याणुर्नरः
स्यात्सुकृतकदितरोनारकस्थाणुतिर्यग्यजन्मात्रैवर्णिकः स्याच्छ्रुतिगुणधिकृतोवाजपेयादियज्ञे ॥ कालेकालेयजंतेफलमपिच तथाभुंजतेयज्ञभाजः सत्वाद्यैर्यातिलोकान् स्वरवनिनरकान्स्वप्न
जाग्रत्सुषुप्तीः ३ । १० अष्टावक्रएतद्वृत्तचतुष्टयमितिब्राह्मणानां ब्रह्मविदानिकेतज्ञानोपलब्धिस्थानं चतुष्टयंचतुःसंख्यावयवोपेतम् । आश्रमत्रयादन्पोऽस्तिमोक्षाश्रमोयदहरेव विर
जेत्तदहरेवप्रज्जेदितिश्रुतिसिद्धइत्यर्थः । यज्ञज्ञानयज्ञंशूद्रस्याप्यस्त्यप्राधिकारोऽकर्मरूपत्वादित्यर्थः । दिशःदिश्यंतइतिदिशउपदिष्टाः संतिचतस्रोऽवस्थाःविराट्सूत्रांतर्यामितुर्यसाक्षात्का

॥ बंधुवाच ॥ त्रिःसूयतेकर्मणावैप्रजेयंत्रयोयुक्तावाजपेयंवहंति ॥ अध्वर्यवस्त्रिसवनानितन्वतेत्रयोलोकास्त्रीणिज्योतींषिचाहुः १० ॥ अष्टावक्रउवाच ॥
चतुष्टयंब्राह्मणानानिकेतंचत्वारोवर्णायज्ञमिमंवहंति ॥ दिशश्चतस्रोवर्णचतुष्टयंचचतुष्पदागौरापिशश्वदुक्ता ११ ॥ बंधुवाच ॥ पंचाग्रयःपंचपदापंक्तिर्यज्ञाः
पंचैवाप्यथपंचेन्द्रियाणि ॥ दृष्टावेदेपंचचूडाप्सराश्वलोकेख्यातंपंचनदंचपुण्यम् १२ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ षडाधानेदक्षिणामाहुरेकेषट्चैवेमेऋतवःकाल
चक्रम् ॥ षडिन्द्रियाण्युत्पट्टकतिकाश्वपट्साद्यस्काःसर्ववेदेषुदृष्टाः १३

ररूपाः विश्वतैजसप्राज्ञेभ्यः सर्वप्राणिप्रसिद्धेभ्योऽन्याइत्यर्थः । अतएवतासांवाचकं चतुष्टयमकारउकारमकारार्धमात्रारूपमुपनिषत्प्रदिष्टम् । नचाधंमात्रयाअप्रसिद्धत्वं वाच्यंयस्माच्चतुष्प
दापरापश्यंतीमध्यमावैखरीति पादचतुष्टयवतीगौर्वाणीशश्वत्सदेवोका । चत्वारिवाक्परिभितापदानीतिमंत्रेइतिशेषः । जिज्ञास्यं ब्रह्मसंश्रितविविनयतिभिर्ज्ञानयज्ञेऽधिकारिचातुर्वर्ण्यं च
तुष्पात्तदुपदिशतिवाग्भुव्रेशशुद्धम् । चत्वारोवाचिवर्णाअउमदलकला वैखरीमध्यमारुयौपश्यंत्याख्यः पराख्यःसचतुरवयवः प्रत्ययोऽस्याप्रसिद्धः ४ । ११ तुरीयमपलपन्नबंधुवाचपंचा
ग्रयो गार्हपत्यदक्षिणाश्याहवनीयसभ्यावसथ्याः । पंचपदाऽष्टाक्षरैः पादैःपंक्तिश्छंदः । यज्ञाःपंचअग्निहोत्रंदर्शपूर्णमासौ चातुर्मास्यानिपशुःसोमइतिश्रुताः । एतेत्रयःपंचकायथाएवंपंचैर्ब
द्रियाणि शब्दादिपंचकग्राहकाणिनषट्ठो विषयइंद्रियंवास्तीत्यर्थः । दृष्टावेदेअप्सराआपः पुरुषवचसोभवन्तीतिश्रुतेः शरीराकारपरिणतेषुजलप्रधानेषु मूतेषुमरत्यनुगच्छतीत्यप्सराश्रुतिः
पंचचूडापंचैवतत्तद्विषयाकारतया प्रमाणविपर्ययविकल्पनिद्रास्मृतिरूपवृत्तिपंचकसारूपेण शिखापंचकवत्येवदृष्टा । वृत्तिनिरोधस्यसमाधेरपि निद्रायामेवांतर्भावइतिभावः । लोकेऽपिपं
चानाविषयस्रोतसांसमाहारः पंचनदमुपेयमेवमेवचितिशक्तेरेव कर्तृत्वभोक्तृत्वेइत्युत्तरार्थः । अग्निच्छंदःऋतूनामिवखलुमनसः खानिपंचैवभागाधातिनिद्राविकल्पः स्मृतिरमलमतिवृत्तयः
पंचतस्य । ताभिःशाखावतीवस्त्ररिह जलपरीणामकायानुक्तींशुद्धाशुद्धप्रवाहा भवतिचितिनदीतज्जसौरुधादिभोक्ती ५ । १२ कर्तृत्वादिधर्मकमस्तिषष्टिमिन्द्रियंमनः सुषुप्तावितरवत्तल्लय

स्याप्यनुभूयमानत्वात् । कर्तृत्वादेस्तत्सहभावनियतत्वरदृष्टेश्च । चित्ताभावसाक्षित्वात्माततःषष्कत्रादिरूपः सप्तमोऽस्तीत्याहाष्टावक्रः षडाधानेइतिषट्गाइतिशेषः दक्षिणाद्योमनसश्चसुरा
दिसाजात्येदृष्टाताः । साद्यस्कायज्ञाविशेषाः । गोनक्षत्रतुयज्ञाइवसमवपुषः षट्पदेवंसचिताःश्रोत्राद्या दुःखशब्दाद्यनुभविनइतोऽन्याऽनुमूतिःससाक्षी । धीयोगासप्तभिस्तेरनुभवकरैरत्र
सप्तर्षिसंज्ञैर्भुक्ते छंदोभिधानानपरिभितवपुच्छादकानष्टमोऽर्थान् ६ । १३ अथतर्कमतेनबंधीप्रत्यवतिष्ठतेसप्तग्राम्याः मनःषष्टैरिन्द्रियैर्बुद्ध्याच्चात्मगुणमूतयासमर्पिता मंतव्यबोद्धव्यशब्दा
दयोविषयास्तेष्वेकैस्मिन्नासक्तएकैकः पुरुषपशुस्तेचग्राम्यापेहिकावन्याआमुष्मिकाविषयास्तेष्वसक्ततया प्रत्येकंसप्तसप्तपुरुषपशवः सप्तच्छंदांसिच्छादयंतिस्वस्वरूपापणजातसुखलेशेन
परमात्मानंगृहयंतीतितान्सप्तविषयान्पकं कर्तुंकर्तारमात्मानंवहंतिप्रापयंतिकेसप्तर्षयः । प्राणावाक्पुषयइतिश्रुतेः सप्तैवोक्तामनआदयस्तदुपनीतानि सप्तचैवार्हणान्यर्हणीयानिसुखानि ।
यथासप्तभिस्तंत्रीभिर्वाद्यमानाएका वीणाशब्दंनिर्वर्तयतिएवमेतैः सप्तभिरात्मासुखमनुभवति । अन्यथाऽकरणत्वात्सुप्तौजडएव न्यस्तवास्यतक्षवत्अवादितावीणावच्चतिष्ठति । नतावता
स्यकर्तृत्वापगमइत्यर्थः । भौभेष्वर्थेषुदिव्येष्वपिनरपशवः सप्तसप्तैववद्भामोकारंप्रापयंति ऋतुषट्पदितंसप्तान्त्सप्तखानि । सप्तैवैवासुखानिप्रातिविषयभवान्येकवीणेव देहीभोगंतंत्रीद्रियाठचो
रवमिवकुरुतेयोऽत्रकर्तासभोक्ता ७।१४ उक्तानेवसप्तकर्तृत्वादिधर्मवताऽहंकारेण सार्धमष्टौविवक्षत्रष्टावक्रोऽष्टोप्रहा अष्टावतिग्रहाइतिश्रुतेर्द्रियविषयरूपग्रहातिग्रहरूपं बंधनमुपन्यस्यतदन्यमा
त्मानंपृथक्करोतिअष्टौशाणाइतिशाणाः शाणसूत्रेणनिर्दितागोप्यभावपनाविशेषास्ता इवइंद्रियमवेशयोग्याविषयाअष्टौते शतमानमनंतंप्रमाणंधारयंति । संज्ञेपेणाष्टावप्यनंताविषयाइत्यर्थः ।

॥ बंधुवाच ॥ सप्तग्राम्याःपशवःसप्तवन्याःसप्तच्छंदांसिकर्तुमेकंवहंति ॥ सप्तर्षयःसप्तचाप्यर्हणानिसप्ततंत्रीप्रथिताचैववीणा १४ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ अष्टौ
शाणाःशतमानंवहंतितथाऽष्टपादःशरभःसिंहघाती ॥ अष्टौवसूनशुश्रुमदेवतासु यूपश्चाष्टास्त्रिर्विहितःसर्वयज्ञे १५ ॥ बंधुवाच ॥ नवैवोक्ताःसामिधेन्यःपितृ
णांतथाप्राहुर्नवयोगंविसर्गम् ॥ नवाक्षराबृहतीसंप्रदिष्टानवैवयोगोगणनामेतिशश्वत् १६

अष्टौपादाःविषयदेशंप्राति गतिसाधनानांद्रियाणिस्यसः शरभःशंलमंतेऽस्मात् । एतस्थैवानंदस्यान्यानिभूतानि मात्रामुपजीवंतीतिश्रुतेः परमानंदरूपःपरमात्मासोऽयंज्ञातः सन्नसिंहघा
तीहिनस्तिदुःखंदातीतिसिंहोऽद्वैतम् । द्वितीयाद्वैमयंभवतीतिश्रुतेः तस्यद्वैतस्यघातकः । सुषुप्तौजडत्वेसुखमहमस्वाप्सामिति व्युत्थितस्यस्वरूपसुखपरामर्शानुपपातिः । नचदुःखामाव
स्थैवैषपरामर्शः तत्प्रकाशकस्यसाक्षिणः सत्त्वेतस्यतदानांजडत्वोक्तयोगात् । अतएवाष्टौवसूनवासनाः देवतास्त्वेतत्तद्विद्रियाधिष्ठात्रीषु लिंगात्मनातीत्यावत्शुश्रुम वेदेनस्वात्मनी
त्यर्थः । यूपश्चयोपयतिमोहयतीतियूपो नृपशोर्बंधनस्थानमज्ञानंतदेवाष्टास्त्रिरष्टकोणमष्टधारं सवसर्वयज्ञेषुग्रहातिग्रहसंज्ञकविषयेद्रियसंयोगेषु वर्ततइतिशेषः । शाणागोप्योऽष्टतेऽर्थाः
शतमयःशरभःप्रत्यगानंदएतैःपूर्वोक्तैः साहमर्थैर्व्रजतिसविषयान्खानितान्यंघ्रयोऽस्य । सिंहघोहिस्त्रभेदद्विद्वितिवसुपदं भेदसंस्कारजातंलिंगस्येदेवतीचे वसतिसनृपशोर्बंधनेमोहयूपे ८ । १५
तत्रद्वैतघातित्वंशरभस्यानुपपन्नं सर्वेषांयुगपत्संसारोच्छेदापत्तेरित्याशंकते बंदीनवेतियथापितृणांमिष्टौएकैव उशंतस्त्वानिधीमहीतिऋक्त्रिभ्यस्ता प्रत्येकैस्त्रिसमित्कानवसामिधेन्यो
ऽग्निभिधनार्थाऋचः संपद्यंतेतथाएकाप्रकृतिरेवत्रयोगुणाः स्वस्वेतरप्रधानगुणभावेनप्रत्येकैस्त्रिविधाः संतो नवैवसंयुज्यमानांशानांबहुत्वाल्पत्वतारतम्येनाविविधंसर्गकुर्वति । यथानशर
रैश्चतुर्भिः पादैर्वहतीसंज्ञकंछंदोभवतियथावानवैवाकाः क्रमभेदेनास्थितायथेष्टंसंख्यावाचिनोभवत्येवं गुणानवैवोक्तविधयासंतोऽनेकधाभावंभजंततस्मात् प्रधाननित्यतायाअवश्याभ्युपगं
तव्यत्वाद्द्वैतसत्यमेवेतिभावः । त्रिःपाठेनानुपाठंत्रिसमिदितियथासामिधेन्यकूनवत्वं प्राप्नोत्येवंप्रधानंत्रिगुणमनुगुणंत्रिप्रवेशान्नवत्वं । गत्वाऽनंतंनवांकीगणितामिवमहन्मुखमेतत्प्रसूने
तस्मान्नेतत्प्रधानाधिकमिहवहतीवाक्षरेभ्योनवभ्यः ९ । १६

तदेतदिद्रोमायाभिः पुरुषपदं यते युक्ताहस्यहरयः शतादशेतिशुत्यनुसाराद्वैतस्यानिर्वचनीयमायासहाये ब्रह्मण्येवमानोपपत्तौनसत्या प्रकृतिरभ्युपेयेत्याशयवानष्टावक्रः परिहरन्नाहादेश इति तावाएतादशैवभूतमात्रा अधिप्रज्ञं दशप्रज्ञामात्रा अधिभूतमिति तस्यवाचासृष्टौपृथिवीचाप्रिश्वेतिक कौपीतकीयेतरेयकयोर्दर्शनाहशैववागाद्याः प्रज्ञामात्राद्यादीनांभूतमात्राणां स्रष्टृयः । दिशोतिविषयस्वरूपमतिमृजति तादिशोवागाद्यादशैव पुरुषस्यदेहाख्ये पुरेवसतोजीवस्यपूर्ण परंब्रह्मैवदशशतानिसहस्रं च विभूतिभेदेन माययाबहु रूपं भूत्वाऽस्तीत्याहुर्वेदाः । एतेनायंवेहरयोयंवेदशसहस्राणि प्रयुतान्यर्बुदानोति युक्ताहस्यहरयः शतादशेत्येवमंत्यपादस्य श्रीतीव्याख्यादर्शिता । तथाचरजूरगवन्मायाबुद्धस्य बाधिताऽपितरस्यास्तीति वक्तुंशक्यं । परमतेतुविमोरलुप्तदशः पुरुषस्यमुक्तोतददर्शनोकिरनुपपन्नाहृष्टांताभावादितिभावः । परापूर्वेषांसख्यावृणक्तिवितर्तुराणो अपरोभिरेति । अनानुमूतीरवधून्वानः पूर्वोर्द्विः शरदस्तर्तीति । रूपंरूपं प्रतिरूपोबभूवतदस्यरूपं प्रविचक्षणाय ॥ इद्रोमायाभिः पुरुषपदं यते युक्ताहस्यहरयः शतादशेतिदाशतयां ४ । ७ अष्टकाध्यायवर्गेऋचावैत्र्यौआप्रायेते अनयोरर्थः द्वयाहप्राजापत्यादेवाश्चासुराश्चतत्र कानीयसाएवदेवाऽयावांसो असुरा इति श्रुतिप्रसिद्धाः पूर्वदेवाः स्वाभाविकासंगपाप्मरूपाः कामक्रोधादयस्तेषां सख्यासख्यानिपरावृण क्तिकूराद्वर्जयति । वितर्तुराणःततारितितर्तुराणःस्तीर्णवान् । तरतेलिङ्गादेशः कान्द्वित्वंबहुलंछंदसीत्युकारोऽन्तादेशोरपरः तीव्रैराग्याभ्यासादिमान् अपरोभिःअपरेदेवैः शास्त्रीयैः शमदमादिभिरेतिप्राप्नोति सख्येत्यनुषज्यतेकामादीन् जित्वाऽस्यादरेण शमादिपरोभवतीत्यर्थः । एवंभूतःअनानुमूतीरनुभवान् प्रातिज्ञानानिगुकिरजतज्ञानतुल्यानि देहाद्यात्मज्ञानान्यवधून्वानोऽपनुदन्नात्मनस्तत्तदुपाध्याकारतांनिषेधत्रिंश्रः परमेश्वरोऽप्यविद्ययाजीवभावमापन्नः सन्लब्धात्मतत्त्वो विद्वान्पूर्वाः शरदः अनादिकालप्रवृत्तकर्मवासनास्तर्तीत्यतिश

॥ अष्टावक्रउवाच ॥ दिशोदशोक्ताःपुरुषस्यलोकेसहस्रमाहुर्दशपूर्णशतानि ॥ दशैवमासान्विभ्रतिगर्भवत्योदशैकादशदासादशार्हाः १७

॥ बंधुवाच ॥ एकादशैकादशिनःपशूनामेकादशैवात्रभवन्तिपूपाः ॥ एकादशप्राणभृताविकाराएकादशोक्तादिविदेवेषुरुद्राः १८

येनतरतिवीतबंधोभवतीत्यर्थः । अत्रअननुभूतिपदेनशुक्लोरजतंपश्यन् रजतंवाशुक्लिवानानुभवतीति लौकिकप्रयत्नेनदेहाद्यात्मज्ञानस्याननुभूतित्वं वदंती श्रुतिर्देहादेर्मिथ्यात्वंसुषय ति । तद्व्युत्पादनायमंत्रोरूपं रूपमित्यादिस्तत्रमाययेतिअनृतेनाज्ञानेनेत्यर्थः । सत्यत्वेतत्कार्यपदार्थदर्शनस्याननुभूतिस्वायोगादिति । शेषंस्पष्टार्थम् । अनानुमूतीरित्यत्रश्रावणादीन् प्रकृत्यआद्याक्षरंभूतंतेपामनान्वित्यस्यमध्यमित्यनेनाननुइति वर्णत्रयस्यमध्यंभूतंर्दिर्भवतीतिप्रातिशाख्येदीर्घत्वविधानादननुभूतीरित्यर्थः पदपाठश्चैवभवेतिदिक् । दशैवमासानितियथा स्त्रियोगर्भेणांतरालिकः संबंधोबीजकुतूलन्यायेनैवमसंगस्याचिदात्मनोऽहंकारेणेत्यर्थः । दशैरकाःआसमंतादीरयंत्युपदिशंति तत्त्वमित्येकास्तत्त्वदर्शिनउपदेष्टारः । दशमासास्तत्त्वस्य क्षेपकाः । दशअर्हास्तत्त्वविद्याधिकारिणः । एवमुक्तविधंब्रह्माद्वैतबुधानामनुभवसिद्धं मूढानांविद्वेष्यंचित्तशुद्धिमतांश्रद्धेयमित्यर्थः । स्वोत्थप्रज्ञादिशोऽस्मिन्वशपुरिवसतः पूरविद्याष्टका र्माताःपूर्णवस्त्वन्ताः स्रगहिसमपुरांव्यापनात्पूर्णतास्य । पुंपुर्योर्भर्भमात्रोरिवप्रथमप्रथमत्वेनसत्यानृतेस्तः केऽप्यारूढाःपदंतत्कतिचनविमुखाः केपितत्प्राप्तियोग्याः १० । १७ एकादशे तिप्राणभृतांपशूनांजीवपशूनांएकादशिनः एकादशोद्वियाणिप्रकाशकानियेषुतेविषयाः शब्दादयस्तेएकादशैवसंख्याताः तएवसर्वेऽपिप्रत्येकंयुपाबंधकारागादयः नेषांश्विदप्यबंधकोऽस्ती तिवक्तुंएनरेकादशग्रहणम् । अतोऽत्रअविमृष्टविधेयांशतादोषोनास्तीतिज्ञेयम् । विकाराःशब्दादिग्रहजाहर्षविषादाः तएतेदिविस्वर्गेऽपिरुद्रारोदयितारो देवानामपिसंतिकिसुतम नुष्याणाम् । तथाचसत्यात्मनोऽसंगत्वंकथंस्यात् प्रत्यक्षेणदुःखानुभवादित्याक्षेपः । उद्राएकादशोक्ताः स्वरपिसुरपशून् रोदयंतीद्वियाणितेषामेकादशार्था नृपशुनिगडनेयूयभूताभवन्ति । रागद्वेषद्वयानिप्राति विषयमभीतद्युजां स्युर्विकारास्तद्वंस्तस्तेऽपिचैकादश यदिहसिनोत्येकैकैकमेवाम् ११ । १८

दृष्टांतमुखेनेवदार्ष्टातिकनिर्देशनपरिहरत्यष्टावक्रः यद्यप्यत्रसंवत्सरजगत्यामासाक्षरेभ्योऽनतिरिक्तेएवंसंघातादन्यः शुद्धश्चेतनोमूढानामप्रसिद्धस्तथापि । आनंदात्ध्येवखल्विमानि भूता निजायंतइतिश्रुतेर्यथाअहर्गणानांद्वादशाहएवं संघातस्यकृत्स्नस्यशुद्धंब्रह्मैवप्रकृतिः एतदेवकुतइत्यपेक्षायांचित्तशुद्ध्येकगम्योऽयमयो नशुष्कतर्कगम्यइत्याह द्वादशादित्यानितिधीराः ध्यानबंधोयोगिनः । आदित्यान्आददेतेर्द्वियाणि स्वस्वविषयेभ्योव्यावर्तयंतितद्वाराप्रत्यक् तत्त्वमधिगमयंतितानुद्वादशसंख्याकानाहुः सन्सृजाताद्याउद्योगादौ । धर्मश्चसत्यंचदम स्तपश्च अमात्स्यैर्हीस्तिस्तिक्षाऽनमूया । यज्ञश्चदानंचष्टतिर्यमोमहान् व्रतानिवद्वादशब्राह्मणस्येति । बंधप्रत्यक्षमेतदृढमथजगतीवर्षवद्धर्णमासात्मंघातात्प्रत्यगात्मानधिकइति यदप्य स्तिलोकेतथाऽपि । वागारभ्योविकारः प्रकृतिरविकृतिर्द्वादशाहादिवत्कोऽप्यस्त्येषां भानआत्माशभिभिरधिगतोवेरुतानेनमीयुः १२ । १९ ब्रह्मलीकंगतानामेवज्ञानं भवतीतिकेषांचिन्नि र्बंधः कृत्युगादावेवज्ञानंभवति नकलावित्यपिकेचित्तान्निराचष्टे त्रयोदशीतिदेशकालापेक्षांचित्तशुद्धिर्न पुरुषयत्नमाध्येत्याक्षेपोबांदिप्रोक्तपूर्वधेन । नत्रेतादीसधर्मःसकलुपसमये नापिभू रादिषत्केनोपातालेषुमत्तस्वपि तुकृत्युगेसत्यलोकेचसोऽस्ति । तस्माद्यासर्वसिद्धातिथिरियमपिनस्वाप्येऽतीव शस्तानोवालोकास्तर्पोताइतिमत्तपसीश्रेयसेनात्मचर्चा १३ उत्तरार्धेवृके शीअग्निर्वायुः सूर्यश्चकेशिनइतिवैदिकप्रसिद्धेरइयादिवदसंगआत्मा । त्रयोदशसंख्यानिदर्शद्वियाणि बुद्धिमनोहंकाराख्यानिअहः शब्दोऽत्रक्रतुवाच्यलक्षणया विषयेद्वियसंबंधरूपो

॥ अष्टावक्रउवाच ॥ संवत्सरंद्वादशमासमाहुर्जगत्याःपादोद्वादशैवाक्षराणि ॥ द्वादशाहःप्राकृतोयज्ञउक्तोद्वादशादित्यान्कथयंतीहधोराः १९ ॥ बंधुवाच ॥ त्रयोदशीतिथिरुक्ताप्रशस्तात्रयोदशद्वीपवतीमहीच ॥ लोमशउवाच ॥ एतावदुक्ताविररामबंधीश्लोकस्यार्थव्याजहाराष्टवक्रः ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ त्रयोदशा हानिससारकेशीत्रयोदशादीन्यतिच्छंदांसिचाहुः २० ततोमहानुदतिष्ठन्निनादस्तूर्णीभूतंमूतपुत्रंनिशम्य ॥ अधोमुखंध्यानपरंतदानीमष्टावक्रंचाप्युदीर्ये तमेव २१ तस्मिस्तथासंकुलेवर्तमानेस्फीतेयज्ञेजनकस्योतराज्ञः ॥ अष्टावक्रंपूजयंतोऽभ्युपेयुर्विप्राःसर्वेप्रांजलयःप्रतीताः २२ ॥ अष्टावक्रउवाच ॥ अनेनैवब्राह्मणाःशुश्रुवांसोवादेजित्वासलिलेमज्जिताःप्राक् ॥ तानेवधर्मानयमद्यवंदीप्राप्नोतुष्ट्याशुनिमज्जयेनम् २३ ॥ बंधुवाच ॥ अहंपुत्रावरुणस्योत राज्ञस्तत्राससत्रंद्वादशवार्षिकंवे ॥ सत्रेणतेजनकतुल्यकालंतदर्थेतेप्रहितामेद्विजाग्याः २४

गाख्येयज्ञेवर्तते असंगस्याप्यात्मनोबुद्ध्यादिसंगात् ध्यायतीवलेलावेतीयत्यादिश्रुतेः संगित्वभिवभातिअतोबुद्ध्यादयः शोधनीयाएवन्तूदासीत । नतस्यप्राणाउकामंत्यत्रैवसमवनीयंतेत दिदमप्येतर्हि यएवंवेदाहंब्रह्मास्मीतिश्रुत्यवष्टंभेनेहैव देशेकालेचमुकिरस्तीतिभावः । यतोऽतिच्छंदांसिछादकज्ञानमःतिकांतानिधर्मादीनिद्वादश । त्रयोदशादीनित्रयोदशानां बुद्ध्या दीनामादीन्यदनशीलानिधर्मादिबलादुत्पन्ने ज्ञानेबुद्ध्यादयोनिवर्तइत्यर्थः । तेषुबुद्ध्यादिषुनिवृत्तेषुब्रह्माद्वैवं कथयितुमागतोऽस्मीतिप्राक्प्रतिज्ञातं तदिहस्वयमेवप्रकाशतइत्युक्तिमिति भावः । एतर्ह्यत्रैवदेवाइवमुनिमनुजा यांतिसावात्स्यमित्याद्युक्तेः साऽहंमनोधीखदशकमनुष्यप्रियावर्कतुल्यः । संगीवासंग्यपिस्वात्रिदशगणमदंत्येवधर्मादयस्ते येऽतिच्छंदोभिधानास्ते भिरमतिगताएवमद्वैतसिद्धिः १४ तदयंसंग्रहः । तत्बंधीसाक्षिसाक्षेश्रुतिषु कृतिपरोऽस्त्यत्रकर्तापिसोऽत्तापंचानां षष्ठमेतत्स्वमथसमतिकैस्तैःकरोत्यष्टमोऽन्यः । सोऽहंसाक्षीततोऽन्येगु मयमखिलंचिन्मयास्ते सदुःखाचित्स्यात्दुःखीतरासा शमपुगिहचिद्वैतभागष्टवक्रः १५ ग्रंथविस्तरमयादुदाहृतोपक्रमाननुगुण्यात् क्लिष्टत्वात्प्रयोजनवदर्थार्थवसायित्वाच्च टीकांतरो काअर्थानेहप्रदर्शिताः २० सूतपुत्रंशोभनः ऊतः पठस्तद्वत्प्रकृतिविकृत्यात्मैकस्तंतुभिरोतुभिश्चप्रोतत्वाद्दूतः क्रतुरपिसूतः शोभनयज्ञावरुणस्तस्यपुत्रम् । सइतंतुंसाविजानात्यो मितिर्भ्र वरणांतंत्वाद्यात्मकस्य क्रतोरुत्तशब्दवाच्यत्वंउदीर्यंतमुदीर्यमाणस्तूयमानमित्यर्थः २१ । २२ शुश्रुवांसः पंडिताः २३ । २४

जनितारंवरुणम् २९ विप्राइतिवाचा उच्यते पाठेनैव उत मेधया ऊहापोहकौशलेन विप्राविदानाः पंडिता अपि जिता मज्जिता श्रुतां प्रसिद्धां वाचं वेदमयीं मेधया सहितां वंदिना कुतर्काण्ये मज्जिता महं यथा उज्जहारोद्धृतवानस्मितथा संतः सदसद्रचनविवेककुशला अवचिन्वन्ति परीक्षयंतिलोडवैल्लूपरीक्षयंतित्वर्थः २६ ननु वंदिनोद्धृता वाचं स्वमेव कुतर्काण्ये मज्जितवानसितत्रकिंसद्रिः परीक्षणीयमित्याशंक्याह अग्निर्दहति अग्निर्दहनस्वभावेन दाहकोऽपि जातवेदाः जातानिसतामसतां च वृत्तानिवेद जानातीति जातवेदः सतां सत्याभिसंधीनां गृहान् शरीराणि विसर्जयन् वर्जयंस्ते

ते तु सर्वे वरुणस्योतयज्ञं द्रष्टुं गता इम आयांति भूयः ॥ अष्टावक्रं पूजये पूजनीयं यस्य हेतोर्जनितारं समेष्ये २५ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ विप्राः समुद्रां भसिमाज्जिता ये वाचा जिता मेधया वा विदानाः ॥ तां मेधया वाचमथोज्जहार यथा वाचमवचिन्वन्ति संतः २६ अग्निर्दहन जातवेदाः सतां गृहान् विसर्जयंस्ते जसान् स्मधाक्षीत् ॥ बाले पुत्रे पुत्रुपणं वदत्सु तथा वाचमवचिन्वन्ति संतः २७ श्रेष्ठात्कीक्षीणवर्चाः शृणोषि उता होत्वांस्तुतयो मादयंति ॥ हस्तवित्त्वं जनकविनुद्यमानो न मामिकां वाचमिमांशृणोषि २८ ॥ जनक उवाच ॥ शृणोमि वाचं तव दिव्यरूपामामुषीं दिव्यरूपोऽसि साक्षात् ॥ अजैषीर्यद्वंदिनं त्वं विवादे नि सृष्ट एष तव कामोऽथ वंदी २९ ॥ अष्टावक्र उवाच ॥ नानेव जीवता कश्चिदर्थो मे वंदिना नृप ॥ पितायद्यस्य वरुणो मज्जयै नं जलाशये ३० ॥ बंधु उवाच ॥ अहं पुत्रो वरुणस्योतराज्ञो न मे भयं विद्यते मज्जितस्य ॥ इमं मुहूर्ते पितरं द्रक्ष्यतेऽयमष्टावक्रश्चिरनष्टं क होडम् ३१ ॥ लोमश उवाच ॥ ततस्ते पूजिता विप्रा वरुणेन महात्मना ॥ उदतिष्ठंस्ततः सर्वे जनकस्य समीपतः ३२ ॥ कहोड उवाच ॥ इत्यर्थमिच्छंति सुतान् जनान् जननकर्मणा ॥ यदहं नाशकं कर्तुं तत्पुत्रः कृतवान् मम ३३ उता वलस्य बलवानुत बालस्य पंडितः ॥ उत वाऽविदुषो विद्वान्पुत्रो जनकजायते ३४ शितेन ते परशुना स्वयमेवांतको नृप ॥ शिरांस्य पाहरन्नाजौरिपूणां भद्रमस्तुते ३५ महदौक्थ्यं गीयते सामचाय्यं सम्यक्सोमः पीयते चात्र सत्रे ॥ शुचीन् मार्गान् प्रतिजगृह्य हृष्टाः साक्षाद्देव जनकस्योतराज्ञः ३६ ॥ लोमश उवाच ॥ समुत्थितेष्वथ सर्वेषु राजन विप्रेषु तेऽधिकं सुप्रभेषु ॥ अनुज्ञातो जनकेनाथ राजा विवेश तोयं सागरस्य वंदी ३७ अष्टावक्रः पितरं पूजयित्वा संपूजितो ब्राह्मणैस्ते र्यथावत् ॥ प्रत्याजगामाश्रममेव चाय्यं जित्वा सौतिं सहितो मातुलेन ३८ ततोऽष्टावक्रं मातुरथातिकेपितानदीं समंगां शीघ्रमिमां विशस्व ॥ प्रोवाच वै न स तथा विवेश समैरंगैश्वापि वभूवसद्यः ३९ नदीसमंगा च वभूव पुण्याय स्यां स्नातो मुच्यते किल्विपाद्भिः ॥ त्वमप्येनां स्नानपानावगाहैः स भ्रातृकः सहभार्यो विशस्व ४०

जसायथा अधाक्षीत्स्म अर्थादनृताभिसंधिगृहान् नशब्द उपमार्थे । अपो न नावादुरिता तरे मेत्यादिवत् । तथा तत्परशुग्रहणे वह्निः सत्याभिसंधिनदहति सत्यपक्षपाती ननु जातिवयोविद्यादिपक्षपाती एवं संतोऽपि बालादिषु अतो बालवचनमितितद्वाक्यं नावमंतव्यमिति भावः २७ श्रेष्ठात्कीक्षीणवर्चाः शृणोषि उता होत्वांस्तुतयो मादयंति तत्फलभक्षणं च बुद्धिर्दोषकरं चेति प्रसिद्धम् २८ अद्यतवकामो नि सृष्टः एष वंदी दृश्यतामिति शेषः २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ इत्यर्थमेतदर्थम् ३३ ॥ ३४ ॥ शितेन तीक्ष्णेन ते तव रिपूणां नित्यन्वयः यमादिपितवशं संहरणशक्तिरधिकेति भावः ३५ ॥ अौक्थ्यमुक्त्या ख्यत्र तु विशेषणं साक्षादित्यपरोक्षं देवतासांनिध्यमुच्यते ३६ । ३७ सौतिं सूतस्य वरुणस्य पुत्रम् ३८ सामान्यं गानिकरोतीति समंगेति योगोदाशितः शकं ध्वादिवात्पररूपम् ३९ । ४०

प्रतीतो विश्रब्धः ५१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ ५ ॥ एवेति मधुविलेति अष्टावक्रांगसमीकरणात्पूर्वं समंगाया अत्रकोतेयसहितां भ्रातृभिस्त्वं सुखोपितः सहविप्रैः प्रतीतः ॥ पुण्यान्यन्यानि शुचिकर्मैकभक्तिर्मया सार्धं चरिता स्याजमीदं ४१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायामष्टावक्राये चतुस्त्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३४ ॥ ॥ लोमश उवाच ॥ एषामधुविलाराजन्समंगासंप्रकाशते ॥ एतत्कर्दमिलं नाम भरतस्याभिषेचनम् १ अलक्ष्म्या किल संयुक्तो वृत्रंहत्वा शचीपतिः ॥ आश्रुतः सर्वपापेभ्यः समंगायां व्यमुच्यत २ एतद्दिनशतं कुक्षौ मैनाकस्य नरर्षभ ॥ अदितिर्यत्र पुत्रार्थं तदन्नमपचत्पुरा ३ एनं पर्वतराजानमारुह्य भरतर्षभाः ॥ अयशस्यामसंशब्द्यामलक्ष्मीं व्यपनोत्स्यथ ४ एतेक नखलाराजन् ऋषीणां दयितानगाः ॥ एषा प्रकाशते गंगायुधिष्ठिरमहानदी ५ सनत्कुमारो भगवानत्र सिद्धिमगात्पुरा ॥ आजमीढावगाह्यैनां सर्वपापैः प्रमोक्षयसे ६ अपाहं दं च पुण्याख्यं भृगुतुंगं च पर्वतम् ॥ उष्णीगंगेचकौतेय सामात्यः समुपस्पृश ७ आश्रमः स्थूलशिरसोरमणीयः प्रकाशते ॥ अत्रमानं चकौतेयकोधं चैव विवर्जय ८ एषैरभ्याश्रमः श्रीमान्पांडवेयप्रकाशते ॥ भारद्वाजो यत्र कविर्यवकीतो व्यनश्यत ९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं युक्तोऽभवत्पिभरद्वाजः प्रतापवान् ॥ किमर्थं च यवकीतः पुत्रोऽनश्यत वैमुनेः १० एतत्सर्वं यथावृत्तं श्रोतुमिच्छामि तत्त्वतः ॥ कर्मभिर्देवकल्पानां कीर्त्यमानैर्भृशं रमे ११ ॥ लोमश उवाच ॥ भरद्वाजश्चरैभ्यश्च सखायौ संवभूवतुः ॥ तावूपतुरिहात्यंतं प्रियमाणावनंतरम् १२ रैभ्यस्य तु सुतावास्तामर्वावसुपरावसू ॥ आसीद्यवकीः पुत्रस्तु भरद्वाजस्य भारत १३ रैभ्यो विद्वान्सहापत्यस्तपस्वीचेतरोऽभवत् ॥ तयोश्चाप्यतुलाकीर्तिर्बाल्यात्प्रभृति भारत १४ यवकीः पितरं दृष्ट्वा तपस्विनमसत्कृतम् ॥ दृष्ट्वा च सत्कृतं विप्रैरैभ्यं पुत्रैः सहानघः १५ पर्यतप्यत ते जस्वमिन्धुनाऽभिपरिभुतः ॥ तपस्तेपेततो घोरे वेदज्ञानाय पांडव १६ ससमिद्धे महत्यग्नौ शरीरमुपतापयन् ॥ जनयामास संतापमिद्रस्य सुमहातपाः १७ तत इंद्रो यवकीतमुपगम्य युधिष्ठिर ॥ अब्रवत्किं स्य हेतोस्त्वमास्थितस्तप उत्तमम् १८ ॥ यवकीत उवाच ॥ द्विजानामनधीता वैवेदाः सुरगणांचित ॥ प्रतिभां त्वितितप्येऽहमिदं परमकंतपः १९ स्वाध्यायार्थं समारंभो ममायं पाकशासन ॥ तपसा ज्ञातुमिच्छामि सर्वज्ञानानिकौशिक २० कालेन महता वेदाः शक्या गुरुमुखाद्भिभो ॥ प्राप्तुं तस्मादयं त्वनः परमो मे समास्थितः २१ ॥ इंद्र उवाच ॥ अमार्ग एष विप्रैरेवेन त्वं यातुमिच्छसि ॥ किं विधातेन ते विप्रगच्छाधीर्हि गुरोर्मुखात् २२ ॥ लोमश उवाच ॥ एवमुक्त्वा गतः शक्रो यवकीरपि भारत ॥ भूय एवाकरोद्यत्नं तपस्यभित्तविक्रमः २३ घोरेण तपसाराजंस्तप्यमानो महत्तपः ॥ संतापयामास भृशं देवेंद्रमिति नः श्रुतम् २४ तं तथा तप्यमानं तु तपस्तीव्रं महासुनिम् ॥ उपेत्य बलभिद्देवो वारयामास वैपुनः २५ एवनाम १ । २ अत्र ब्रह्मोदंतं अदितिः पुत्रकामा । साध्यैभ्यो देवैभ्यो ब्रह्मोदनमपचदिति श्रुतेः ३ अयशस्यामयशस्करां असंशब्द्यामकीर्तनीयां ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ इतरो भरद्वाजस्तपस्व्येव न तु शिष्यादिसंपन्नः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ सर्वज्ञानानि सर्वशास्त्राणि २० । २१ विधातेन आत्मनाशनेन २२ । २३ । २४ । २५

नप्रतिभास्यंतीतिनकारावृत्त्यायोऽयं २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ अमर्यइतिच्छेदः
 अशक्योऽर्थःसमारब्धोनेतद्बुद्धिकृतंतव ॥ प्रतिभास्यंतिवैवेदास्तवचैवपितुश्चते २६ ॥ यवक्रोतउवाच ॥ नचैतदेवंक्रियतेदेवराजममेप्सितम् ॥ महता
 नियमेनाहंतप्स्येघोरतरंतपः २७ समिद्धेऽप्रावुपकृत्यांगमंगहोष्यामिवामचवंस्तत्रिवोध ॥ यद्येतदेवंकरोषिकामंममेप्सितंदेवराजेहसर्वम् २८ ॥ लोमश
 उवाच ॥ निःश्वयंतमभिज्ञायमुनेस्तस्यमहात्मनः ॥ प्रतिवारणहेत्वर्थंबुद्ध्यासंचित्यबुद्धिमान् २९ ततइंद्रोऽकरोद्दूर्पब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ अनेकशतवर्षं
 स्यदुर्वलस्यसयक्षमणः ३० यवक्रोतस्ययतीर्थमुचितंशौचकर्माणि ॥ भागीरथ्यांतत्रसेतुंवालुकाभिश्चकारसः ३१ यदाऽस्यवदतोवाक्यंनसचकेद्विजोतमः ॥
 वालुकाभिस्ततःशक्रोर्गंगासमभिपूरयन् ३२ वालुकामुष्टिमनिशंभागीरथ्यांव्यसर्जयत् ॥ सेतुमभ्यारभच्छक्रोयवक्रोतंनिदर्शयन् ३३ तंददर्शयवक्रोतोयत्नवं
 तंनिबंधने ॥ प्रहसंश्चाब्रवीद्वाक्यमिदंसमुनिपुंगवः ३४ किमिदंनर्ततेब्रह्मनर्किंचतेहाचिकीर्षितम् ॥ अतीवहिमहानयत्नःक्रियतेऽयंनिरर्थकः ३५ ॥ इंद्रउवाच ॥
 बंधिष्येसेतुनागंगांसुखःपंथाभविष्यति ॥ क्लिश्यतेहिजनस्ताततरमाणःपुनःपुनः ३६ ॥ यवक्रोतउवाच ॥ नायंशक्यस्त्वयावहुंमहानोघस्तपोधन ॥
 अशक्याद्विनिवर्तस्वशक्यमर्थसमारभ ३७ ॥ इंद्रउवाच ॥ यथैवभवताचेदंतपोवेदार्थमुद्यतम् ॥ अशक्यंतद्दस्माभिरयंभारःसमाहितः ३८ ॥ यवक्रोतउ
 वाच ॥ यथातवनिरर्थोऽयमारंभस्त्रिदशेश्वर ॥ तथायदिमपापीदंमन्यसेपाकशासन ३९ क्रियतांयद्भवेच्छक्यंत्वयासुरगणेश्वर ॥ वरांश्चमेप्रयच्छान्यान्पैर
 न्यानभवितास्म्यति ४० ॥ लोमशउवाच ॥ तस्मैप्रादाद्गरानिद्रउक्तवान्यान्महातपाः ॥ प्रतिभास्यंतिवैवेदाःपित्रासहयथेप्सिताः ४१ यच्चान्यत्कांक्षसे
 कामंयवकीर्गम्यतामिति ॥ सलब्धकामःपितरंसमेत्याथेदमब्रवीत् ४२ ॥ यवक्रोतउवाच ॥ प्रतिभास्यंतिवैवेदामनतातस्यचोभयोः ॥ अतिचान्यान्भवि
 ष्यावोवरालब्धास्तथामया ४३ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ दर्पस्तेभवितातातवरांलब्ध्वायथेप्सितान् ॥ सदर्पपूर्णःकृपणःक्षिप्रमेवविनंक्ष्यसि ४४ अत्राप्युदाह
 रंतीमागाथादेवैरुदाहताः ॥ मुनिरासीत्पुरापुत्रबालभिर्नामवीर्यवान् ४५ सपुत्रशोकादुद्विग्नस्तपस्तेपेसुदुष्करम् ॥ भवेन्मसुतोऽमर्यइतितंलब्ध्वांश्चसः
 ४६ तस्यप्रसादोवैदेवैःकृतोनत्वमरैःसमः ॥ नामर्योविद्यतेमर्योनिमित्तायुर्भविष्यति ४७ ॥ बालाधिरुवाच ॥ यथेमेपर्वताःशश्वतिष्ठंतिसुरसत्तमाः ॥ अ
 क्षयास्तन्निमित्तंमसुतस्यायुर्भविष्यति ४८ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ तस्यपुत्रस्तदाजज्ञेमेधावीक्रोधनस्तदा ॥ सतच्छ्रुत्वाऽकरोद्दूर्पमृषींश्चैवावमन्यत ४९ विकुर्वाणोमुनी
 नांचव्यचरत्समहीमिमाम् ॥ आससादमहावीर्यधनुषाक्षमनीषिणम् ५० तस्यापचक्रेमेधावीतंशशापसवीर्यवान् ॥ भवभस्मेतिचोक्तःसनभस्मसमपद्यत ५१ धनुषाक्ष
 स्तुतंद्द्वामेधाविनमनामयम् ॥ निमित्तमस्यमहिषैर्भेदयामासवीर्यवान् ५२ सनिमित्तेविनष्टेमुमारसहस्राशिशुः ॥ तंमृतंपुत्रमादायाविललापततःपिता ५३
 अमरइत्यर्थः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ निमित्तंपर्वतान्भेदयामासखंडयामास ५२ । ५३

५४ दिष्टं देवविहितं ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपिपंचात्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ ॥ चंक्रम्यमाणोभृशं पर्यटन्
 माधवे वैशाखे १ । २ हतचेतनो वशीकृतचित्तः ३ । ४ एकांतमुन्नीय एकांते कार्यरतंसमाप्य मज्जयामास शोकसमुद्रे इतिशेषः । सज्जयामासोतिपाठे स्वशत्रुमपकर्तुं रैभ्यंसन्नदं चकार
 लालप्यमानंतंद्द्वामुनयःपरमार्तवत् ॥ ऊचुर्वेदविदःसर्वेगाथायांतांनिबोधमे ५४ नदिष्टमर्थमत्येत्तुमीशोमर्यःकथंचन ॥ महिषैर्भेदयामासधनुषाक्षोमहीध
 रान् ५५ एवंलब्ध्वावरान्बालादर्पपूर्णस्तपस्विनः ॥ क्षिप्रमेवविनश्यंतियथानस्यात्तथाभवान् ५६ एषैरभ्योमहावीर्यःपुत्रौचास्यतथाविधौ ॥ तंयथापुत्र
 नाभ्येषितथाकुर्यास्त्वतांद्रितः ५७ सहिकुद्धःसमर्थश्चपुत्रपीडयितुंरुषा ॥ रैभ्यश्चापितपस्वीचकोपनश्चमहानृषिः ५८ ॥ यवक्रोतउवाच ॥ एवंकारिष्येमा
 तापंतातकार्षीःकथंचन ॥ यथाहिमेभवान्मान्यस्तथारैभ्यःपितामम ५९ ॥ लोमशउवाच ॥ उक्त्वासपितरंश्लक्ष्णंयवकीरकुतोभयः ॥ विप्रकुर्वन्वृषीनन्या
 नतुष्यत्परयामुदा ६० इतिश्रुत्वाभा० आरण्यकेप० तीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायामयवकीतोपाख्यानेपंचत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३५ ॥ लोमश
 उवाच ॥ चंक्रम्यमाणःसतदायवकीरकुतोभयः ॥ जगाममाधवेमासिरैभ्याश्चमपदंप्रति १ सददर्शाश्रमेरम्येपुष्पितद्रुमभूषिते ॥ विचरंतींस्नुषांतस्यकिन्नरी
 मिवभारत २ यवकीस्तामुवाचेदमुपातिष्ठस्वमामिति ॥ निर्लज्जोलज्जयायुक्तांक्रमेनहतचेतनः ३ सातस्यशीलमाज्ञायतस्माच्छापाच्चबिभ्यती ॥ तेजस्वि
 तांचरैभ्यस्यतथेत्युक्त्वाजगामह ४ ततएकांतमुन्नीयमज्जयामासभारत ॥ आजगामतदारैभ्यःस्वमाश्रममरिंदम ५ रुदतींचस्नुषांहृद्वाभार्यामातींपरावसोः ॥
 सांत्वयन्श्लक्ष्णयावाचापर्यपृच्छद्युधिष्ठिर ६ सातस्मैसर्वमाचष्टयवकीभाषितंशुभा ॥ प्रत्युक्तंचयवकीतंप्रेक्षापूर्वतथाऽऽत्मना ७ शृण्वानस्यैवरैभ्यस्ययव
 क्रेस्ताद्विचेष्टनम् ॥ दहान्निवतदाचेतःक्रोधसमभवन्महान् ८ सतदामन्युनाऽविष्टस्तपस्वीकोपनोभृशम् ॥ अवलुच्यजटाभेकांजुहावाग्रीसुसंस्कृतैः ९ ततः
 समभवन्नारीतस्यारूपेणसंमिता ॥ अवलुच्यापरांचापिजुहावाग्रीजटांपुनः १० ततःसमभवद्रक्षोघोराक्षंभीमदर्शनम् ॥ अब्रूतांतौतदारैभ्यंकिंकार्यंकरवामहे
 ११ तावब्रवीदृषिःकुद्धोयवकीर्विध्यतामिति ॥ जग्मतुस्तौतथेत्युक्त्वायवकीतजिघांसया १२ ततस्तंसमुपास्थायकृत्यामृष्टामहात्मना ॥ कर्मंडलुंजहारास्य
 मोहायित्वेवभारत १३ उच्छिष्टंतुयवकीतमपकृष्टकर्मंडलुम् ॥ ततउद्यतशूलःसराक्षसःसमुपाद्रवव १४ तमाद्रवंतंसंप्रेक्ष्यशूलहस्तंजिघांसया ॥ यवकीःसहसो
 त्थायप्राद्रवद्येनवैसरः १५ जलहीनंसरोद्द्वायवकीस्त्वरितःपुनः ॥ जगामसरितःसर्वास्ताश्चाप्यसन्नविशोषिताः १६ सकाल्यमानोघोरेणशूलहस्तेनरक्षसा ॥
 अग्निहोत्रेपितुर्भातःसहसाप्रविवेशह १७ सर्वेप्रविशमानस्तुशूद्रेणांधेनरक्षिणा ॥ निगृहीतोबलाद्धारिसोऽप्रातिष्ठतपार्थिव १८ निगृहीतंतुशूद्रेणयवकीतंसराक्षसः ॥
 ताडयामासशूलेनसभिन्नहृदयोऽपतत् १९

तदेवाह आजगामेत्यादिना ५ । ६ प्रत्युक्तं प्रत्याख्यातं मदुपरिवलात्कारं कृतवानित्युक्तवतीत्यर्थः ७ । ८ सुसंस्कृतैः

स्वरवर्णादिसंस्कारयुक्तैर्भैः ९ नारी कृत्या १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ काल्यमानः सर्वतो निषिध्यमानः अग्निहोत्रे अग्निहोत्रशालायां १७ अवातिष्ठत बहिरेव १८ । १९

२० ॥ इत्यारण्यके० नी०भा०पट्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ भरद्वाजइति आद्विकंस्वाध्यायं प्रत्यहं कर्तव्यं ब्रह्मयज्ञं १ हतपुत्रत्वेन आशीचपुकत्वात् २।३।४
 शुद्धयति निःसंदेहं भवति १।६ अश्व्यगारं प्रविष्टस्य रक्षोमयं न भवेदितिमावः ७।८ शूद्रस्य शूद्रकृतंविप्रियं पुत्रनिरोधेनकृतं ९।१०।११।१२।१३ किल्विपीशोकाक्रां
 यवक्रीतंसहत्वातुराक्षसोरैभ्यमागमत् ॥ अनुज्ञातस्तुरैभ्येणतयानार्यासहावसत् २० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वाणित्थयान्नापर्वणिलोमशतीर्थया
 त्रायांयवक्रीतोपाख्यानेपट्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३६ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ भरद्वाजस्तुकोतेयकृत्वास्वाध्यायमाद्विकम् ॥ समित्कलापमादाय
 प्रविवेशस्वमाश्रमम् १ तंस्मद्व्यापुरासर्वेप्रत्युत्तिष्ठतिपावकाः ॥ नत्वेतमुपातिष्ठंतिहतपुत्रंतदाऽग्रयः २ वैकृतंत्वाग्निहोत्रेसलक्षयित्वामहातपाः ॥ तमंधंशूद्र
 मासीनंगृहपालमथाब्रवीत् ३ किंनुमेनाग्रयःशूद्रप्रतिनंदंतिदर्शनम् ॥ त्वंचापिनयथापूर्वकञ्चित्क्षेममिहाश्रमे ४ कञ्चिन्नरैभ्यंपुत्रोमेगतवानल्पचेतनः ॥ एत
 दाचक्ष्वमेशीघ्नंनहिशुद्धयतिमेमनः ५ ॥ शूद्रउवाच ॥ रैभ्यंयातोन्नमयंपुत्रस्तेमंदचेतनः ॥ तथाहिनिहतःशेतेराक्षसेनबलीयसा ६ प्रकाल्यमानस्तेनार्य
 शूलहस्तेनरक्षसा ॥ अश्व्यगारंप्रतिद्वारिमयादोभ्यांनिवारितः ७ ततःसविहताशोऽत्रजलकामोऽशुचिर्धुवम् ॥ निहतःसोऽतिवेगेनशूलहस्तेनरक्षसा ८ भर
 द्वाजस्तुतच्छ्रुत्वाशूद्रस्यविप्रियंमहत् ॥ गतासुपुत्रमादायविललापसुदुःखितः ९ ॥ भरद्वाजउवाच ॥ ब्राह्मणानां किलार्थायननुत्वंतप्तवांस्तपः ॥ द्विजानाम
 नधीतविवेदाःसंप्रतिभांत्विति १० तथाकल्याणशीलस्त्वंब्राह्मणेपुमहात्मसु ॥ अनागाःसर्वभूतेषुकर्कशत्वमुपोयिवान् ११ प्रतिषिद्धोमयात्तातरैभ्यावसथदर्श
 नात् ॥ गतवानेवतंद्रष्टुं कालांतक्यमोपमम् १२ यःसजानन्महातेजादृष्टस्यैकंममात्मजम् ॥ गतवानेवकोपस्यवशंपरमदुर्मतिः १३ पुत्रशोकमनुप्राप्तएषै
 भ्यस्यकर्मणा ॥ त्यक्ष्यामित्वामृतेपुत्रप्राणानिष्टतमान्भुवि १४ यथाहंपुत्रशोकेनदेहंत्यक्ष्यामिकिल्विपी ॥ तथाज्येष्ठःसुतोरेभ्यंहिस्याच्छीघ्रमनागसम् १५
 सुखिनोवैनरायेषांजात्यापुत्रोनविद्यते ॥ येषुत्रशोकमप्राप्यविचरंतियथासुखम् १६ येषुपुत्रकृताच्छोकाद्दृशं व्याकुलचेतसः ॥ शपंतीष्टान्मखीनार्तास्तेभ्यः
 पापतरोनुकः १७ परासुश्वसुतोदृष्टःशप्तश्वेष्ठःसखामया ॥ ईदृशमापदंकोऽत्रद्वितीयोऽनुभविष्यति १८ ॥ लोमशउवाच ॥ विलप्यैवंबहुविधंभरद्वाजोऽद
 हत्सुतम् ॥ सुसमिद्धंततःपश्चात्प्रविवेशशुताशनम् १९ ॥ इतिश्रीम० आरण्यके० तीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायांयवक्रीतोपाख्यानेसप्तत्रिंशदधिकश
 ततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ एतस्मिन्नेकालेबृहद्बुधुमोमहीपतिः ॥ सत्रंतेनेमहाभागोरैभ्ययाज्यःप्रतापवान् १ तेनरैभ्यस्यैवपुत्रावर्वा
 वसुपरावसु ॥ वृत्तौसहायौसत्रार्थंबृहद्बुधुमेनधीमता २ तत्रतौसमनुज्ञातौपित्राकौतेयजग्मतुः ॥ आश्रमेत्वभवद्वैभ्योभार्याचैवपरावसोः ३ अथावलोकको
 ऽगच्छद्ब्रह्महानेकःपरावसुः ॥ कृष्णाजिनेनसंवीतंददर्शपितरंवने ४ जघन्यरात्रेनिद्रांधःसावशेषेतमस्यपि ॥ चरंतंगहनेऽरण्येमेनेसपितरंमृगम् ५
 तः १५।१६।१७।१८।१९ इत्यारण्यकेपर्वाणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३७ ॥ एतस्मिन्निति १।२।३ अवलोककःअवलोकनार्थी गृहान्मार्या ४।५

६।७।८।९।१०।११।१२।१३ विष्टपतेहेमजाधीश १४।१५।१६ प्रभापितो मिथ्यावाचसीत्यधिकक्षिप्तः १७ रहस्यवेदंसूर्यमंत्रप्रकाशकं वेदंष्टणिरितिद्वेअक्षरेसूर्य इतित्रीणि
 आदित्यइतित्रीणि । एतद्वैसावित्रस्याष्टाक्षरंपदं श्रियाभिपिकमिति काठकब्राह्मणंकृतवान् ददर्श १८ मूर्तिमान्सूर्यस्तद्विजं ददर्शआत्मानंदर्शयामास १९ तंदेवाःप्रकर्वेणवरयामासुःनि
 मृगंतुमन्यमानेनपितावैतेनहिंसितः ॥ अकामयानेनतदाशरीरत्राणमिच्छता ६ तस्यसप्रेतकार्याणिकृत्वासर्वाणिभारत ॥ पुनरागम्यतत्सत्रमब्रवीद्भ्रातरं
 चः ७ इदंकर्मनशक्तस्त्वंबोद्धुमेकःकथंचन ॥ मयाचहिंसितस्तातोमन्यमानेनतंमृगम् ८ सोऽस्मदथेवंततातचरत्वंब्रह्महिंसनम् ॥ समर्थोऽप्यहमेकाकीकर्म
 कर्तुमिदंमुने ९ ॥ अवाविसुरुवाच ॥ करोतुवैभवान्सत्रंबृहद्बुधुस्यधीमतः ॥ ब्रह्मवर्ध्यांचरिष्येऽहंत्वदर्थीनियतंद्रियः १० ॥ लोमशउवाच ॥ सतस्यब्रह्मव
 ध्यायाःपारंगत्वाद्युधिष्ठिर ॥ अवाविसुस्तदासत्रमाजगामपुनर्मुनिः ११ ततःपरावसुर्दृष्ट्वाभ्रातरंसमुपस्थितम् ॥ बृहद्बुधुमुवाचेदं वचनंहर्षगद्गदम् १२ एष
 तेब्रह्महायज्ञंमाद्रष्टुंप्रविशेदिति ॥ ब्रह्महाप्रोक्षितेनापिपीडयेत्त्वामसंशयम् १३ ॥ लोमशउवाच ॥ तच्छ्रुत्वावतदाराजाप्रेष्यानाहसविष्टपते ॥ प्रेष्यैरुत्सार्थमा
 णस्तुराजत्रवाविसुस्तदा १४ नमयाब्रह्महृत्येयंकृतेत्याहपुनःपुनः ॥ उच्यमानोऽसकृत्प्रेष्यैर्ब्रह्महन्नितिभारत १५ नैवस्मप्रतिजानातिब्रह्मवर्ध्यांस्वयंकृताम् ॥
 ममभ्रात्राकृतमिदंमयासपरिमोक्षितः १६ सतथाप्रवदन्नक्रोधात्तैश्चप्रेष्यैःप्रभापितः ॥ तूष्णींजगामब्रह्मर्षिर्वेनमेवमहातपाः १७ उग्रंतपःसमास्थायदिवाकर
 मथाश्रितः ॥ रहस्यवेदंकृतवान्सूर्यस्यद्विजसत्तमः १८ मूर्तिमास्तंददर्शाथस्वयमग्रभुगव्ययः ॥ लोमशउवाच ॥ प्रीतास्तस्याभवन्देवाःकर्मणाऽर्वावसो
 र्दृप १९ तंतेप्रवरयामासुर्निरासुश्चपरावसुम् ॥ ततोदेवावरंतस्मैददुराग्रिपुरोगमाः २० सचापिवरयामासपितुरुत्थानमात्मनः ॥ अनागस्त्वंततोभ्रातुःपि
 तुश्चास्मरणंवधे २१ भरद्वाजस्यचोत्थानंयवक्रीतस्यचोभयोः ॥ प्रतिष्ठांचापिवेदस्यसौरस्यद्विजसत्तमः ॥ एवमस्त्वितितंदेवाःप्रोचुश्चापिवरान्ददुः २२
 ततःप्रादुर्बभूवुस्तेसर्वएवयुधिष्ठिर ॥ अथाब्रवीद्यवक्रीतोदेवानग्रिपुरोगमान् २३ समधीतंमयाब्रह्मवतानिचरितानिच ॥ कथंचरैभ्यःशक्तोनामधीयानंतप
 स्विनम् २४ तथायुक्तेनविधिनानिहंतुममरोत्तमाः ॥ देवाऊचुः ॥ मैवंकृथायवक्रीतेतथावदसिवैमुने ॥ ऋतेगुरुमधीताहिसुखंवेदास्त्वयापुरा २५ अनेनतु
 गुरून्दुःखातोषयित्वाऽऽत्मकर्मणा ॥ कालेनमहताक्लेशाद्ब्रह्माधिगतमुत्तमम् २६ ॥ लोमशउवाच ॥ यवक्रीतमथोक्त्वावेवंदेवाःसंद्रपुरोगमाः ॥ संजीवयित्वा
 तान्सर्वान्पुनर्जग्मुस्त्रिविष्टपम् २७ आश्रमस्तस्यपुण्योऽयंसदापुष्पफलद्रुमः ॥ अत्रोप्यराजशार्दूलसर्वपापंप्रमोक्षयसि २८ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआर
 ण्यके० तीर्थयात्रापर्वणिलोमश० यवक्रीतोपाख्यानेअष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॥ लोमशउवाच ॥ उशीरवीजंमैना
 कंगिरिंश्वेतंचभारत ॥ समतीतोऽसिकौतेयकालशैलंचपार्थिव १ एषांगंगासप्तविधाराजतेभरतर्षभ ॥ स्थानंविरजसंपुण्यंयत्राग्निर्नित्यमिध्यते २
 रासुर्निराचकुर्यज्ञादितिशेषः २० । २१ प्रतिष्ठासंप्रदायप्रवृत्तिसारोवेदःपूर्वमुक्तः २२ । २३ समधीतंसम्यक्प्राप्तंब्रह्मवेदः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वाणिनीलकण्ठीये भार
 तभावदीपेअष्टत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १३८ ॥ ॥ ॥ उशीरोति १ यत्राग्निर्नित्यमिध्यतेइति त्रियोगिनारायणारुख्यंहरिद्वारात्परतः स्थानमस्ति २

३१४।५।६।७।८।९।१० विशालावदरी ११।१२।१३।१४।१५ इंद्रस्य इंद्रसंबंधिनो जांबूनदं सुवर्णं तन्मयात्पर्वताम्भेरोः गोपाययेति णिजतेस्य रूपं देवैरिति शेषः स्वार्थे
 एतद्वैमानुषेणाद्यनशक्यं द्रष्टुमहुतम् ॥ समार्धिकुरुताव्यग्रास्तीर्थान्येतानि द्रक्ष्यथ ३ एतद्द्रक्ष्यसि देवानामाकीडं चरणांकितम् ॥ अतिक्रान्तोऽसि कौंतेयका
 लशैलं च पर्वतम् ४ श्वेतं गिरिं प्रवेक्ष्यामो मंदरं चैव पर्वतम् ॥ यत्र माणिवरो यक्षः कुबेरश्चैव यक्षराट् ५ अष्टाशीतिसहस्राणि मंधवाः शीघ्रगामिनः ॥ तथा किंपुरुषा
 राजन्यक्षाश्चैव चतुर्गुणाः ६ अनेकरूपसंस्थानानानाप्रहरणाश्चते ॥ यक्षेद्रं मनुजश्रेष्ठमाणिभद्रमुपासते ७ तेषामृद्धिरतीवात्रगतौ वायुसमाश्चते ॥ स्थानात्प्र
 च्यावयेयुर्देवराजमपि ध्रुवम् ८ तैस्तातबलिभिर्गुप्तायातुधानैश्चरक्षिताः ॥ दुर्गमाः पर्वताः पार्थसमार्धिपरमंकुरु ९ कुबेरसचिवाश्चान्ये रौद्राभैत्राश्चराक्षसाः ॥
 तैः समेष्यामकौंतेयसंयतो विक्रमेण च १० कैलासः पर्वतो राजन् षड्योजनसमुच्छ्रितः ॥ यत्र देवाः समायांति विशालायत्रभारत ११ असंख्येयास्तुकौंतेययक्ष
 राक्षसकिन्नराः ॥ नागाः सुपर्णा गंधर्वाः कुबेरसदनं प्रति १२ तान्विगाहस्वपार्थाद्यतपसा च दमेन च ॥ रक्ष्यमाणो मयाराजन् भीमसेन बलेन च १३ स्वास्तिते
 वरुणो राजायमश्वसामिति जयः ॥ गंगाचयमुनाचैव पर्वतश्च दधातुते १४ मरुतश्च महाश्विभ्यां सरितश्च सरांसि च ॥ स्वास्तिते देवासुरेभ्यश्च वसुभ्यश्च महायुते
 १५ इंद्रस्य जांबूनदपर्वताद्वैशृणोमिधोषंतव देवि गंगे ॥ गोपाययेमं सुभगे गिरिभ्यः सर्वाजमीढोपचितं नरेन्द्रम् १६ ददस्व शर्म प्रविशितोऽस्य शैला
 निमाञ्छैलसुते नृपस्य ॥ उक्त्वा तथा सागरगांसविप्रो यतो भवस्येति शशासपार्थम् १७ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ अपूर्वोऽयं संभ्रमो
 लोमशस्य कृष्णां च सर्वे रक्षतमा प्रमादम् ॥ देशो ह्ययं दुर्गतमोमतोऽस्य तस्मात्परं शौचमिहाचरध्वम् १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽब्रवीद्भीममुदारवीर्य
 कृष्णां यत्तः पालय भीमसेन ॥ शून्येऽर्जुनेऽसन्निहिते च तात त्वामिव कृष्णाभजते भयेषु १९ ततो महात्मा सयमौ समेत्य मूर्धन्युपाग्राय विमृज्य गात्रे ॥ उवाच तौ वा
 ष्पकलं सराजामाभैष्टमा गच्छतमप्रमतौ २० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां कैलासादिगिरिप्रवेशे ऊन चत्वारिंशदधि
 कशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अंतर्हितानि भूतानि बलवंति महांति च ॥ अग्निना तपसा चैव शक्यं गंतुं वृकोदर १ सन्नि
 वर्तय कौंतेय क्षुत्पिपासे वलाश्रयात् ॥ ततो बलं च दाक्ष्यं च संश्रयस्व वृकोदर २ ऋषेस्त्वया श्रुतं वाक्यं कैलासं पर्वतं प्रति ॥ बुद्ध्या प्रपश्य कौंतेय कथं कृष्णागमिष्यति
 ३ अथ वा सहदेवेन धौम्येन च समं विभो ॥ सूतैः पौरोगवैश्चैव सर्वैश्च परिचारकैः ४ रथैरश्वैश्चान्ये विप्राः क्लेशासहाः पथि ॥ सर्वैस्त्वं सहितो भीमनिवर्तस्वायते
 क्षणत्रयोवयंगमिष्यामोलघ्वाहाराय तत्रताः ॥ अहं च न कुलश्चैव लोमशश्च महातपाः ६ ममाममनमाकांक्षन् गमाद्दारे समाहितः ॥ वसेह द्रौपदी रक्षन् यावदागमनं मम ७
 वाणिञ्ज आजमीढं शेषपचिं पूजितं श्रेष्ठमित्यर्थः १६ ददस्व देहि १७ शौचं वाह्मनः कायशुद्धिं १८ । १९ मीढमिति च्छेदः २० ॥ इत्यारण्यके ० नी० भा० ऊनचत्वारिंशद
 धिकशततमोऽध्यायः ॥ १३९ ॥ ॥ ॥ ॥ अंतर्हितानीति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७

८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७ परिदायरक्षार्थं समर्प्य २८।२९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नील
 भीम उवाच ॥ राजपुत्रीश्रमेणातुः खार्ता चैव भारत ॥ व्रजत्येव हि कल्याणी श्वेतवाहदिदक्षया ८ तव चाप्यरतिस्तीव्रावर्तते तमपश्यतः ॥ गुडाकेशं महात्मानं
 संग्रामेष्वपलायिनम् ९ किंपुनः सहदेवं च मां च कृष्णां च भारत ॥ द्विजाः कामनिवर्ततां सर्वे च परिचारकाः १० सूता पौरोगवाश्चैव यंच मन्येत नो भवान् ॥ न ह्यहं
 हातुमिच्छामि भवंतामिह कर्हिचित् ११ शैलेऽस्मिन् राक्षसाकीर्णेषु दुर्गेषु विषमेषु च ॥ इयंचापि महाभागाराजपुत्रीपतिव्रता १२ त्वामृते पुरुषव्याघ्रनोत्सहोद्विनेत्र
 तितुम् ॥ तथैव सहदेवोऽयं सततं त्वामनुव्रतः १३ न जातु विनिवर्तते मनोज्ञो ह्यहमस्य वै ॥ अपि चात्र महाराजसव्यसाचिदिदक्षया १४ सर्वैलालसभूताः स्मृत
 स्माद्यास्यामहे सह ॥ यद्यशक्यो रथेर्गंतुं शैलोऽयं बहुकंदरः १५ पद्मिरेव गमिष्यामो माराजन् विमनाभव ॥ अहं वा हिष्ये पांचालीयत्रयत्रनशक्यति १६ इति मेवर्त
 ते बुद्धिर्मारान् विमनाभव ॥ सुकुमारौ तथा वीरौ माद्रीनं दिकराबुधौ ॥ दुर्गसंतारयिष्यामियत्राशक्तौ भविष्यतः १७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ एवंते भाषमाणस्य
 बलं भीमाभिवर्धताम् ॥ यत्त्वमुत्सहसे वोढुं पांचालीं च यशस्विनीम् १८ यमजौ चापि भद्रं ते नैतदन्यत्र विद्यते ॥ बलंतव यशश्चैव धर्मः कीर्तिश्च वर्धताम् १९ य
 त्वमुत्सहसेनेतुं भ्रातरौ सहकृष्णया ॥ माते ग्लानिर्महावाहो माचतेऽस्तु पराभवः २० ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कृष्णाऽब्रवीद्वाक्यं प्रहसंतीमनोरमा ॥ ग
 मिष्यामिनसंतापः कार्यो मां प्रति भारत २१ ॥ लोमश उवाच ॥ तपसा शक्यते गंतुं पर्वतं गंधमादनम् ॥ तपसा चैव कौंतेय सर्वेयोक्ष्यामहे वयम् २२ न कुलः सहदे
 वश्च भीमसेनश्च पार्थिव ॥ अहं च त्वंच कौंतेय द्रक्ष्यामः श्वेतवाहनम् २३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं संभाषमाणास्ते सुबाहुविषयं महत् ॥ ददशुर्मुदिताराजन् प्रभू
 तगजवाजिमत २४ किराततंगणाकीर्णपुलिं दशतसंकुलम् ॥ हिमवत्यमरैर्जुष्टं बह्वाश्वर्यसमाकुलम् ॥ सुबाहुश्चापितान्दृष्ट्वा पूजया प्रत्यगृह्यत २५ विषयांते कु
 लिंदानामीश्वरः प्रीतिपूर्वकम् ॥ ततस्ते पूजितास्तेऽसर्वे एव सुखोषिताः २६ प्रतस्थुर्विमले सूर्ये हिमवंतां गिरिं प्रति ॥ इंद्रसेनमुखांश्चापि भृत्यान्पौरोगवांस्तथा
 २७ सूदांश्च पारिवर्हींश्च द्रौपद्याः सर्वशो नृप ॥ राज्ञः कुलिंदाधिपतेः परिदाय महारथाः २८ पद्मिरेव महावीर्याय युः कौरवनंदनाः ॥ तेशनैः प्राद्रवन् सर्वकृष्णया
 सहपांडवाः ॥ तस्माद्देशात्सुसहृष्टाद्रुका माधनं जयम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां गंधमादनप्रवेशे चत्वारिं
 शदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४० ॥ ॥ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भीमसेनयमौ चोभौ पांचालिचनिबोधत ॥ नास्ति भूतस्य नाशो वैपश्यतास्मान्वने चरान् १
 दुर्बलाः क्लेशिताः स्मेतियद्भवाभे तरेतरम् ॥ अशक्येऽपि व्रजामो यद्धनं जयदिदक्षया २ तन्मेदहति गात्राणि तूलराशिमिवानलः ॥ यच्च धीरं न पश्यामि धनं जयसु
 पांतिकात् ३ तस्य दर्शनं तृष्णं मां सानुजं वनमास्थितम् ॥ याज्ञसेन्याः परामर्शः सच वीरदहत्युत ४

वन०
अ०
॥१४२॥

१।६।७।८ अप्रतिमानं नास्ति प्रतिमानं सादृश्यं यस्य सोऽप्रतिमानस्तं ९ प्रभिन्नं स्रवन्मदं १० अनवरोऽहीनः ११।१२।१३।१४ अभयस्य च दाता अभितात्मा महात्मनाः १५
 १६।१७।१८ अभितमहिंसितमजितमिति यावत् १९ हेभीम २० सोमइति मधुरवाक्यत्वं लक्ष्यते २१।२२।२३ नलिनीपुष्करिणीं २४।२५।२६ अनियतोऽशुचिः २७।२८ इत्या
 नकुलात्पूर्वजं पार्थनपश्याम्यमितौजसम् ॥ अजेयमुग्रधन्वानं तेन तप्येवृकोदर ५ तीर्थानि चैव रम्याणिवना निचसरांसे च ॥ चरामि सहयुष्माभिस्तस्यदर्श
 नकांक्षया ६ पंचवर्षाण्यहं वारं सत्यसंधं धनं जयम् ॥ यत्र पश्यामि बोभस्सुं तेन तप्येवृकोदर ७ तं वैश्यामंगुडाकेशं सिंहविकांतगामिनम् ॥ नपश्यामि महाबाहुं
 तेन तप्येवृकोदर ८ कृतास्त्रिपुण्युद्धेऽप्रतिमानं धनुष्मताम् ॥ नपश्यामि कुरुश्रेष्ठ तेन तप्येवृकोदर ९ चरंतमरिसंधेषुकालेऽक्रुद्धमिवांतकम् ॥ प्रभिन्नमिवमा
 तंगं सिंहस्कंधं धनं जयम् १० यः सशक्रादनवरो वीर्येण द्रविणेन च ॥ यमयोः पूर्वजः पार्थः श्वेताश्वोऽमितविक्रमः ११ दुःखेन महताऽऽविष्टस्तं नपश्यामि फाल्गु
 नम् ॥ अजेयमुग्रधन्वानं तेन तप्येवृकोदर १२ सततं यः क्षमाशीलः भक्षेप्यमाणोऽप्यणीयसा ॥ ऋजुमार्गप्रपन्नस्य शर्मदाताऽभयस्य च १३ सतु जिह्वप्रवृत्तस्य
 माययाऽभिजिघांसतः ॥ अपिवज्रधरस्यापि भवेत्कालविषोपमः १४ शत्रोरपि प्रपन्नस्य सोऽवृशंसः प्रतापवान् ॥ दाताऽभयस्य बीभत्सुरामितात्मा महाबलः
 १५ सर्वेषामाश्रयोऽस्माकरणेऽरीणां प्रमदिता ॥ आहर्ता सर्वरत्नानां सर्वेषां नः सुखावहः १६ रत्नानियस्य वीर्येणादिव्यान्यासपुरामम ॥ बहूनि बहुजातीनि
 यानि प्राप्तः सुयोधनः १७ यस्य बाहुबलाद्द्वारसभाचासीत्पुरामम ॥ सर्वरत्नमयी रूपातात्रिपुलोकेषु पांडव १८ वासुदेवसमं वीर्येण कार्तवीर्यसमं युधि ॥ अजेय
 ममितं युद्धं तं नपश्यामि फाल्गुनम् १९ संकर्षणं महावीर्यं त्वांचभीमापराजितम् ॥ अनुयातः स्ववीर्येण वासुदेवं च शत्रुहा २० यस्य बाहुबले तुल्यः प्रभावे च पुरं
 दरः ॥ जवे वा युष्मुखे सोमः क्रोधे मृत्युः सनातनः २१ ते वयं तं न रव्याघ्रं सर्ववीर दिदृक्षवः ॥ प्रवेक्ष्यामो महाबाहो पर्वतं गंधमादनम् २२ विशालावदरीयत्र नरनारा
 यणाश्रमः ॥ तं सदा ध्युषितं यक्षैर्द्रक्ष्यामो गिरिमुत्तमम् २३ कुबेरनलिनी रम्यां राक्षसैरभिसेविताम् ॥ पद्मिरेव गमिष्यामस्तप्यमाना महत्तपः २४ नचयानवता
 शक्यो गंतुं देशो वृकोदर ॥ ननृशंसेन लुब्धेन नाप्रशांतेन भारत २५ तत्र सर्वे गमिष्यामो भीमार्जुनगवेषिणः ॥ सायुधा बद्धनिस्त्रिंशाः सार्धं विप्रैर्महाव्रतैः २६ मक्षिकादं
 शमशकानां सिंहां व्याघ्रान्सरीसृपान् ॥ प्राप्नोत्यनियतः पार्थनियतस्तान्नपश्यति २७ ते वयं नियतात्मानः पर्वतं गंधमादनम् ॥ प्रवेक्ष्यामो मिताहारा धनं जयादिदृक्षवः
 २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प० तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां गंधमादनप्रवेशे एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१४१॥ ॥ लोमश उवाच ॥
 द्रष्टारः पर्वताः सर्वे नद्यः सपुरकाननाः ॥ तीर्थानि चैव श्रोमंति स्पृष्टं च सलिलं करैः १ पर्वतं मंदरं दिव्यमेष पंथाः प्रयास्यति ॥ समाहितानि रुद्धिग्नाः सर्वे भवतपांडवाः २ अ
 यं देवनिवासो वै गंतव्यो बोभविष्यति ॥ ऋषीणां चैव दिव्यानां निवासः पुण्यकर्मणाम् ३ एषा शिवजला पुण्यायाति सौम्यमहानदी ॥ बदरीप्रमवाराजन्देवर्षिगणसेविता ४
 ण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीये एकचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः १४१ ॥ सो द्रष्टारः सर्वे मंदरादन्वेषं पर्वतादृष्टा इति शेषः १।३।३ महानदी गंगा अलकनंदा वा ४

म.भा.टी.
॥११५॥

॥११५॥

उपयाता इष्टसिद्धयर्थं प्रार्थिता ५ सामगाः तैत्तिरीयके ब्रह्मविद्वेषं सामश्रूयते । एतस्साम गायत्रास्ते हा ३ वुहा ३ वुहा १ वुहा अहमन्नमित्यादि मरीच्यादयोऽत्र सार्वात्म्यं स्वस्य पश्यंतो गा
 वंतीत्यर्थः ६ आह्निकं नैथमिकं जपपरिधावंति परिचरन्ति तभिर्द्रं ७।८।९ वादतवाद्यत अक्षरलोप आर्षः १०।११।१२ पांडुरंश्वेतं अस्थनाराशिभितिशेषः १२।१४।१५ नर
 सुषावैहायसैर्नित्यं वालखिल्यैर्महात्मभिः ॥ अर्चिता चोपयाता च गंधर्वैश्च महात्मभिः ५ अत्र सामस्मगायंतिसामगाः पुण्यनिःस्वनाः ॥ मरीचिः पुलहश्चैव भृगु
 श्वैवांगिरास्तथा ६ अत्राह्निकं सुरश्रेष्ठो जपते समरुद्रणः ॥ साध्याश्चैवाश्विनौ चैव परिधावंति तंतदा ७ चंद्रमाः सहस्रैर्येण ज्योतीं पिचग्रहैः सह ॥ अहोरात्रविभा
 गेन नदीमेनामनुव्रजन् ८ एतस्याः सलिलं मूर्ध्नि वृषांकः पर्यधारयत् ॥ गंगाद्वारे महाभाग्येन लोकस्थितिर्भवेत् ९ एतां भगवतीं देवीं भवतः सर्वेषु वाहि ॥ प्रयतेना
 त्मना तात प्रतिगम्याभिवादत १० तस्य तद्गचनं श्रुत्वा लोमशस्य महात्मनः ॥ आकाशगंगां प्रयताः पांडवास्तेऽभ्यवाद्यन् ११ अभिवाद्य च ते सर्वे पांडवा ध
 र्मचारिणः ॥ पुनः प्रयाताः सहस्राः सर्वैर्ऋषिगणैः सह १२ ततो दूरात्प्रकाशं तं पांडुरं मेरुसंनिभम् ॥ दृश्यते नरश्रेष्ठाविकीर्णं सर्वतोदिशम् १३ तान्प्रष्टुकामा
 न्विज्ञाय पांडवान्सतु लोमशः ॥ उवाच वाक्यं वाक्यज्ञः शृणु ध्वं पांडुनंदनाः १४ एतद्विकीर्णं सुश्रीमत्कैलासशिखरोपमम् ॥ यत्पश्यासिनरश्रेष्ठपर्वतप्रतिमां स्थि
 तम् १५ एतान्यस्थानि दैत्यस्य नरकस्य महात्मनः ॥ पर्वतप्रतिमां प्रतिपर्वतप्रस्तराश्रितम् १६ पुरातनेन देवेन विष्णुना परमात्मना ॥ दैत्यो विनिहतस्तेन
 सुरराजहितैषिणा १७ दशवर्षसहस्राणितपस्तप्यन्महामनाः ॥ ऐंद्रं प्रार्थयते स्थानं तपः स्वाध्यायविक्रमात् १८ तपो बलेन महता बाहुवेगबलेन च ॥ नित्यमेव
 दुराघषोर्धर्षयन्सदितेः सुतः १९ सतु तस्य बलं ज्ञात्वा धर्मं च चरितव्रतम् ॥ भयाभिभूतः संविग्रः शक्रासीत्तदाऽनघ २० तेन संचितितो देवो मनसा विष्णुरव्य
 यः ॥ सर्वत्रगः प्रभुः श्रीमानागतश्च स्थितो बभौ २१ ऋषयश्चापितं सर्वे तुष्टुश्च दिवोकसः ॥ तं दृष्ट्वा ज्वलमानश्रीर्भगवान्हव्यवाहनः २२ नष्टतेजाः समभवत्स्य
 तेजोभिभर्त्सितः ॥ तं दृष्ट्वा वरदं देवं विष्णुं देवगणेश्वरम् २३ प्रांजलिः प्रणतो भूत्वा नमस्कृत्य च वज्रभृत् ॥ प्राह वाक्यं ततस्तत्त्वं यतस्तस्य भयं भवेत् २४ विष्णु
 रुवाच ॥ जानामिते भयं शक्रदैत्यैर्द्राक्षरक्यततः ॥ ऐंद्रं प्रार्थयते स्थानं तपः सिद्धेन कर्मणा २५ सोऽहमेनं तव प्रीत्या तपः सिद्धमपि ध्रुवम् ॥ विद्युनज्मिदेहादेवेन्द्र
 मुहूर्तं प्रतिपालय २६ तस्य विष्णुर्महातेजाः पाणिना चेतनां हरत् ॥ सपपात ततो भूमौ गिरिराज इवाहतः २७ तस्यैतदस्थिसंघातं मायाविनिहतस्य वै ॥ इदं
 द्वितीयमपरं विष्णोः कर्म प्रकाशते २८ नष्टानमुमती कृत्स्ना पाताले चैव मज्जिता ॥ पुनरुद्धरिता तेन वाराहेणैकशृंगिणा २९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन्विस्तरं
 गेमां कथां कथय तत्त्वतः ॥ कथं तेन सुरेशेन नष्टावसुमती तदा ३० योजनानां शतं ब्रह्मण पुनरुद्धरिता तदा ॥ केन चैव प्रकारेण जगतो धरणीध्रुवा ३१ शिवा देवी
 महाभागाम सर्वस्य प्ररोहिणी ॥ कस्य चैव प्रभावाद्धियोजनानां शतं गता ३२

कस्य भीमालुरस्य १६।१७।१८।१९।२०।२१
 २२।२३।२४।२५।२६ पाणिना चपेटाघातेन चेतना हरत्प्राणान्जहार २७।२८।२९।३० केन च प्रकारेण उद्धरिता पुनरुद्धतेति शेषः ३१ गता अथस्तादिति शेषः ३२

॥११६॥

वन०
अ०
॥१४२॥

केनतद्वीर्यसर्वस्वदंशितं परमात्मनः ॥ एतत्सर्वं यथा तत्त्वमिच्छामि द्विजसत्तम ॥ श्रोतुं विस्तरशः सर्वं त्वं हितस्य प्रतिश्रयः ३३ ॥ लोमश उवाच ॥ यत्तेऽङ्गपरि
पृष्टोऽस्मि कथामेतां युधिष्ठिर ॥ तत्सर्वं मखिलेनेह श्रूयतां मम भाषतः ३४ पुरा कृतयुगे तात वर्तमाने भयंकरे ॥ यमत्वं कारयामास आदिदेवः पुरातनः ३५ यमत्वं
कुर्वतस्तस्य देवदेवस्य धीमतः ॥ नतत्र म्रियते कश्चिज्जायते वा तथाऽच्युत ३६ वर्षते पक्षि संघाश्च तथा पशुगवेडकम् ॥ गवाश्च चमृगाश्चैव सर्वे ते पिशिताशनाः ३७
तथा पुरुषाः शूलमानुषाश्च परंतप ॥ सहस्रशो ह्ययुतशो वर्धते सलिलं यथा ३८ एतस्मिन् संकुले तात वर्तमाने भयंकरे ॥ अतिभाराद्दुःसुमती योजनानां शतंगता
३९ सा वै व्यथितसर्वांगी भारेणाक्रान्तचेतना ॥ नारायणं वरं देवं प्रपन्ना शरणंगता ४० ॥ पृथिव्युवाच ॥ भगवंस्त्वत्प्रसादाद्द्विदिष्ठेयं सुचिरं त्विह ॥ भारेणास्मि
समाक्रान्तानशक्रोमिस्मवर्तितुम् ४१ ममेमं भगवन्भारं व्यपनेतुं त्वमर्हसि ॥ शरणागताऽस्मिते देवप्रसादं कुरु मे विभो ४२ तस्यास्तद्वचनं श्रुत्वा भगवानक्षरः प्र
भुः ॥ प्रोवाच वचनं हृष्टः श्रव्याक्षरसमीरितम् ४३ ॥ ॥ विष्णुरुवाच ॥ नते महिभयं कार्यं भारते वसुधारिणि ॥ अयमेवं तथा कुर्मि यथा लघ्वी भविष्यसि
४४ ॥ लोमश उवाच ॥ सतां विसर्जयित्वा तु वसुधां शैलकुंडलाम् ॥ ततो वराहः संवृत्त एकशृंगो महाद्युतिः ४५ रक्ताभ्यां नयनाभ्यां तु भयमुत्पादयन्निव ॥ धूमं
च ज्वलयन् हृद्यं तत्र देशे व्यवर्धत ४६ सृष्ट्वा तु वसुमतीं शृंगेणैकेन भास्वता ॥ योजनानां शतं वीरसमुद्धरति सोऽक्षरः ४७ तस्यांचोद्धार्यमाणायां संक्षोभः सम
जायत ॥ देवाः संक्षुभिताः सर्वे ऋषयश्च तपोधनाः ४८ हाहा भूतमभूत्सर्वं त्रिदिव्यो मभूस्तथा ॥ नपर्यवस्थितः कश्चिद्देवो वा मानुषोऽपि वा ४९ ततो ब्रह्माण्णा
सीनं ज्वलमानमिव श्रिया ॥ देवाः सर्षिगणाश्चैव उपतस्थुरनेकशः ५० उपसर्प्य च देवेशं ब्रह्माणं लोकसाक्षिकम् ॥ भूत्वा प्रांजलयः सर्वे वाक्यमुच्चारयन्स्तदा ५१
लोकाः संक्षुभिताः सर्वे व्याकुलं च चराचरम् ॥ समुद्राणां च संक्षोभश्चिदशेषप्रकाशते ५२ सैषा वसुमती कृत्स्ना योजनानां शतंगता ॥ किमेतत्किं प्रभावेण येनेदं व्या
कुलं जगत् ॥ आख्यातु नो भवान्शान्तिं वि संज्ञाः स्मेहसर्वशः ५३ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ असुरेभ्यो भयं नास्ति युष्माकं कुत्रचित्कचित् ॥ श्रूयतां यत्कृते त्वेष संक्षोभो
जायते स्मराः ५४ योऽसौ सर्वत्रगः श्रीमानक्षरात्मा व्यवस्थितः ॥ तस्य प्रभावात्संक्षोभश्चिदिवस्य प्रकाशते ५५ यैषा वसुमती कृत्स्ना योजनानां शतंगता ॥ समु
द्रतापुनस्तेन विष्णुना परमात्मना ५६ तस्यामुद्धार्यमाणायां संक्षोभः समजायत ॥ एवं भवं तो जानंतुच्छिद्यतां संशयश्च वः ५७ ॥ देवा ऊचुः ॥ कतद्रूतं वसुमतीं
समुद्धरति हृष्टवत् ॥ तं देशं भगवन्ब्रूहि तत्र यास्यामहे वयम् ५८

॥११६॥

यथा धूमो ज्वलति तथा तथाऽवर्धते त्वर्यः ४५ अक्षरो वेदात्मा ४७ । ४८ । ४९ । ५० वाक्यमुच्चारयन्निवृत्तः ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

नंदनेहं दवने अत्र एतत्सभीपि ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ ॥ इत्यारंभीभां द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ ॥ तेनूराइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥
ब्रह्मोवाच ॥ हंतगच्छत भद्रं वानंदने पश्यतस्थितम् ॥ एषोऽत्र भगवान् श्रीमानसुपर्णः संप्रकाशते ५९ वाराहेणैव रूपेण भगवान्लोकभावनः ॥ कालानलइवा
भाति पृथिवी तलमुद्धरन् ६० एतस्योरासे सुव्यक्तं श्रविस्समभिराजते ॥ पश्यध्वं विबुधाः सर्वे मृतमेतदनामयम् ६१ ॥ लोमश उवाच ॥ ततो ब्रह्मामहात्मानं श्रुत्वा
चामं च्य चामराः ॥ पितामहं पुरस्कृत्य जग्मुर्देवा यथागतम् ६२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु तां कथां सर्वे पांडवा जनमेजय ॥ लोमशादेशितेनाशुपथा जग्मुः प्रहृष्टवत्
६३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रा पर्वणि लोमश तीर्थयात्रायां गंधमादन प्रवेशे द्विचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
तेशूरास्ततधन्वानस्नूणवंतः समार्गणाः ॥ बद्धगोधांगुलित्राणाः खड्गवंतोऽमितौजसाः १ परिगृह्याद्विजश्रेष्ठान्ज्येष्ठाः सर्वधनुष्मताम् ॥ पांचालीसहिताराजन्
प्रययुर्गंधमादनम् २ सरांसिसरितश्चैव पर्वतांश्च वनानि च ॥ वृक्षांश्च बहुलच्छायान्ददृशुर्गिरि मूर्धनि ३ नित्यपुष्पफलान्देशान् देवर्षिगणसेवितान् ॥ आत्मन्या
त्मानमाधाय वीरामूलफलाशिनः ४ चेरुहृच्चावचाकारान्देशान् विषमसंकटान् ॥ पश्यंतो मृगजातानि बहूनि विविधानि च ५ ऋषिसिद्धामरयुतंगंधर्वाप्सरसां
प्रियम् ॥ विविशुस्ते महात्मानः किन्नराचरितंगिरिम् ६ प्रविशत्स्वथवीरेषु पर्वतंगंधमादनम् ॥ चंडवातं महद्वर्षं प्रादुरासीद्विशांपते ७ ततो रेणुः समुद्रतः सपत्र
बहुलो महान् ॥ पृथिवीचांतरिक्षं च द्यांचैव सहसाऽऽवृणोत् ८ नस्म प्रज्ञायते किंचिदावृते व्योम्नि रेणुना ॥ नचापिशेकुस्तत्कर्तुमन्योन्यस्याभिभाषणम् ९ न
चापश्यंस्ततोऽन्योन्यं तमसाऽऽवृत्तचक्षुषः ॥ आकृष्यमाणावातेन साऽश्मचूर्णेन भारत १० द्रुमाणां वातभग्नानां पततां भूतलेऽनेशम् ॥ अन्येषां च महीजानां
शब्दः समभवन्महान् ११ द्यौःस्वित्पतति किंभूमिर्दीर्यते पर्वतो नुकिम् ॥ इतिते मे निरेसर्वे पवनेनापिमोहिताः १२ तेपथाऽनंतरान् वृक्षान्वल्मीकान्विषमणिच ॥
पाणिभिः परिमार्गं तो भितावायोर्निलिलियरे १३ ततः कार्मुकमादाय भमिसेनो महाबलः ॥ कृष्णामादाय संगम्य तस्थावाश्रित्य पादपम् १४ धर्मराजश्च धौम्यश्च
निलिलियाते महावने ॥ अग्निहोत्राण्युपादाय सह देवस्तु पर्वते १५ नकुलो ब्राह्मणाश्चान्ये लोमशश्च महातपाः ॥ वृक्षानासाद्य संत्रस्तास्तत्र तत्र निलिलियरे १६ मं
दीभूते तु पवने तस्मिन्नरासिशांभ्याति ॥ महद्भिर्जलधारैर्वैर्षमभ्याजगाम ह १७ भृशं चटचटाशब्दो वज्राणां क्षिप्यतामिव ॥ ततस्तांचं चलाभासश्च हरभ्रेषु
विद्युतः १८ ततोऽश्मसहिताधाराः संवृण्वन्त्यः समंततः ॥ प्रपेतुरनिशंतं व्रशीघ्रवातसमीरिताः १९ तत्र सागरगाह्यापः कीर्यमाणाः समंततः ॥ प्रादुरासन्सकलु
पाः फेनव्यो विशांपते २० वहंत्यो वारिवहुलं फेनोडुपपरिभुतम् ॥ परिसन्तुर्महाशब्दाः प्रकर्षंत्यो महीरुहान् २१ तस्मिन्नुपरतेशब्देवाते च समतांगते ॥ गते
ह्यंभसिनिम्नानि प्रादुर्भूते दिवाकरे २२

पथामार्गेण अनंतरान्सांनिहितान् निलिलियरे निलीनाः १३ संगम्यादायेत्यन्वयः गत्वा गृहीत्वेत्यर्थः १४ १५ १६ १७ १८ अश्मसहिताः करकासहिताः १९ २० वारिवहंत्योन्यः २१ २२

म.भा.टी.
॥११७॥

२३ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ क्रोशमात्रमिति १।२।३।४।५।६।७
 निर्जग्मुस्तेजनैःसर्वेसमाजग्मुश्चभारत ॥ प्रतस्थिरेपुनर्वीराःपर्वतंगंधमादनम् २३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थया
 त्रायांगंधमादनप्रवेशेत्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ क्रोशमात्रप्रयातेपुपांडवेपुमहात्मसु ॥ पद्मचामनुचिता
 गंतुंद्रौपदीसमुपाविशत् १ श्रांतादुःखपरीताचवातवषेणतेनच ॥ मौकुमार्याच्चपांचालीसंमुमोहतपस्विनी २ साकंपमानामोहेनबाहुभ्यामसितेक्षणा ॥ वृता
 भ्यामनुहूपाभ्यामूरुसमवलंबत ३ आलंबमानासहितावूरुगजकरोपमौ ॥ पपातसहसाभूमौवेपंतीकदलीयथा ४ तांपतंतीवरारोहांभज्यमानांलतामिव ॥
 नकुलःसमभिद्रुत्यपरिजग्राहवीर्यवान् ५ ॥ नकुलउवाच ॥ राजन्पंचालराजस्यसुतेयमसितेक्षणा ॥ श्रांतानिपापिताभूमौतामवेक्षस्वभारत ६ अदुःखार्हापरंदुः
 खंप्राप्तेयंमृदुगामिनी ॥ आश्वासयमहाराजतामिमांश्रमकार्शिताम् ७ वैशंपायनउवाच ॥ राजातुवचनात्तस्यभृशंदुःखसमन्वितः ॥ भीमश्चसहदेवश्चसहसास
 मुपाद्रवन् ८ तामवेक्ष्यतुकौतेयोविवर्णवदनांकुशाम् ॥ अंकमानीथधर्मात्मापर्यदेवयदातुरः ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंवेदमसुगुप्तेपुस्वास्तीर्णशयनोचि
 ता ॥ भूमौनिपतिताशेतेसुखार्हावरवर्णिनी १० सुकुमारौकथंपादौमुखंचकमलप्रभम् ॥ मत्कृतेऽद्यवराहार्हायाःश्यामतांसमुपागतम् ११ किमिदंयूतकामेनम
 याकृतमबुद्धिना ॥ आदायकृष्णांचरतावनेमृगगणायुते १२ सुखंप्राप्स्यसिकल्याणिपांडवान्प्राप्यवैपतीन् ॥ इतिद्रुपदराजेनपित्रादत्ताऽऽयतेक्षणा १३ तत्स
 र्वमनवाप्येयंश्रमशोकाध्वकार्शिता ॥ शेतेनिपतिताभूमौपापस्यममकर्मभिः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथालालप्यमानेतुधर्मराजेयुधिष्ठिरे ॥ धौम्यप्र
 भृतयःसर्वेत्त्राजग्मुर्द्विजोत्तमाः १५ तेसमाश्वासयामासुराशीर्भिश्चाप्यपूजयन् ॥ रक्षोघ्नांश्चतथाभंत्रान्जेपुश्चक्रुश्चतेक्रियाः १६ पठ्यमानेषुमंत्रेषुशांत्यर्थ
 परमर्षिभिः ॥ स्पृश्यमानाकरैःशतैःपांडवैश्चमुहुर्मुहुः १७ सेव्यमानाचर्शतेनजलमिश्रेणवायुना ॥ पांचालीसुखमासाद्युभेचेतःशनैःशनैः १८ परिगृह्य
 चतांदीनांकृष्णामाजिनसंस्तरे ॥ पार्थाविश्रामयामासुर्लब्धसंज्ञांतपस्विनीम् १९ तस्यायमौरक्ततलौपादौपूजितलक्ष्मणौ ॥ कराभ्यांकिणजाताभ्यांशनकैः
 संववाहतुः २० पर्याश्वासयदप्येनाधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ उवाचचक्रुश्चेष्टोभीमसेनमिदंवचः २१ बहवःपर्वताभीमविषमाहिमदुर्गमाः ॥ तेषुकृष्णामहाबाहो
 कथंनुविचरिष्यति २२ ॥ भीमसेनउवाच ॥ त्वाराजन्राजपुत्रींचयमौचपुरुषर्षभ ॥ स्वयंनेष्यामिराजेंद्रमाविषादेमनःकथाः २३ हैडिंबश्चमहाव्रियोविहगोमद्र
 लोपमः ॥ वहेदनघसर्वान्नोवचनातेघटोत्कचः २४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अनुज्ञातोधर्मराज्ञापुत्रंसस्मारराक्षसम् ॥ घटोत्कचस्तुवमर्त्मास्मृतमात्रःपितुस्तदा २५
 ८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ विहगइव विहगः खेचरः २४।२५

वन
अ
॥११४॥
॥११७॥

२६।२७।२८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुश्चत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ धर्मज्ञइति १।२।३।४।५।६ वक्ष्यंतिवहनं
 कृतांजलिरुपातिष्ठदाभवाद्याथपांडवान् ॥ ब्राह्मणांश्चमहाबाहुःसचतैरभिनांदितः २६ उवाचभीमसेनंसपितरंभीमविक्रमम् ॥ स्मृतोऽस्मिभवताशीघ्रंशुश्रूषु
 रहमागतः २७ आज्ञापयमहाबाहोसर्वकर्ताऽस्म्यसंशयम् ॥ तच्छ्रुत्वाभीमसेनस्तुराक्षसंपरिषस्वजे २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणि
 लोमशतीर्थयात्रायांगंधमादनप्रवेशेत्रिचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मज्ञोबलवान्शूरःसत्योराक्षसपुंगवः ॥ भक्तो
 स्मानौरसःपुत्रोभीमगृह्णातुमाचिरम् १ तवबाहुबलेनाहमतिभीमपराक्रम ॥ अक्षतःसहपांचाल्यागच्छेयंगंधमादनम् २ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भ्रातुर्वचन
 माज्ञायभीमसेनोघटोत्कचम् ॥ आदिदेशनरव्याघ्रस्तनयंशत्रुकर्शनम् ३ ॥ भीमसेनउवाच ॥ हैडिंबेयपरिश्रांतातवमाताऽपराजिता ॥ त्वंचकामगमस्तात
 बलवान्वहतांखग ४ स्कंधमारोप्यभद्रंतेमध्येऽस्माकंविहायसा ॥ गच्छनीचिकयागत्यायथाचैनानपीडयेः ५ ॥ ॥ घटोत्कचउवाच ॥ धर्मराजंचधौम्यंच
 वृष्णांचयमजौतथा ॥ एकोऽप्यहमलंबोदुंकिमुताद्यसहायवात् ६ अन्येचशतशःशूराविहंगाःकामरूपिणः ॥ सर्वान्बोब्राह्मणैःसार्धवक्ष्यंतिसहिताऽनघ ७ एव
 मुक्त्वाततःकृष्णामुवाहसघटोत्कचः ॥ पांडूनामध्यगोवीरःपांडवानपिचापरे ८ लोमशःसिद्धमार्गेणजगामानुपमद्युतिः ॥ स्वैवसप्रभावेणद्वितीयहवभास्करः
 ९ ब्राह्मणांश्चापितान्सर्वान्समुपादायराक्षसाः ॥ नियोगाद्राक्षसेंद्रस्यजग्मुर्भीमपराक्रमाः १० एवंसुरमणीयानिवनान्युपवनानिच ॥ आलोकयतस्तेजग्मु
 र्बिशालांबदरंप्रति ११ तत्त्वाशुगतिभिर्वीराराक्षसैस्तेर्महाजवैः ॥ उह्यमानाययुःशीघ्रंमहदध्वानमल्पवत् १२ देशान्मलेच्छजनाकीर्णान्नानारत्नाकरायुतान् ॥
 ददृशुर्गिरिपादांश्चनानाघातुसमाचितान् १३ विद्याधरसमाकीर्णान्युतान्वानरकिन्नरैः ॥ तथाकिंपुरुषैश्चैवगंधर्वैश्चसमंततः १४ मयूरैश्चमरैश्चैववानरैरुह
 मिस्तथा ॥ वराहैर्गव्यैश्चैवमहिषैश्चसमावृतान् १५ नदीजालसमाकीर्णान्नानापक्षियुतान्वहन् ॥ नानाविधमृगैर्जुष्टान्वानरैश्चोपशोभितान् १६ समदैश्चापि
 विहगैःपादपैरन्वितांस्तथा ॥ तेष्वतीर्थबहून्देशानुत्तरांश्चक्रुर्नपि १७ ददृशुर्विबिधाश्चर्यकैलासंपर्वतोत्तमम् ॥ तस्याभ्याशेतुददृशुर्नरनारायणाश्रमम् १८
 उपेतंपादपौर्दिव्यैःसदापुष्पफलोपगैः ॥ ददृशुस्तांचवदरीवृत्तस्कंधामनोरमाम् १९ म्निग्धामविरलच्छायांश्रियापरमयायुताम् ॥ पत्रैःस्निग्धैरविरलैरुपेतां
 मृदुभिःशुभाम् २० विशालशाखांविस्तीर्णामित्युतिसमन्विताम् ॥ फलैरुपाचितैर्दिव्यैराचितांस्वाहुभिर्भृशम् २१ मधुस्रवैःसदादिव्यामहर्षिगणसेविताम् ॥
 मदप्रमुदितैर्नित्यनानाद्विजगैर्युताम् २२ अदंशमशकेदेशेबहुमूलफलोदके ॥ नीलशाद्वलसंछन्नेदेवगंधर्वसेविते २३ सुसमीकृतभूभागेस्वभावविहितेशुभे ॥
 जातांहिममृदुस्पर्शदेशेऽपहतकंटके २४ तामुपेत्यमहात्मानःसहैतर्ब्राह्मणर्षभैः ॥ अवतेरुस्ततःसर्वेराक्षसस्कंधतःशनैः २५
 करिष्यंति ७।८।९।१०।११।१२ रत्नाकरैरासमंताद्युतान् १३।१४।१५।१६।१७ अभ्यासेसमीपे १८।१९।२०।२१।२२।२३।२४ स्वभावतएव विशेषेण हिते स्वभावाविहिते जातांबदरी २५

४०

२६ । २७ महापिगणसेवाधर्मपिगणव्यासं ब्राह्म्या लक्ष्म्याऋग्यजुःसामात्मिकया । ऋचः सामानियजूश्विसाहिश्रिरिभृतासताभिति श्रुतेः २८ सुष्टंमष्टं संमार्जनमनुलेपनं च यत्रतत् २९
 अग्निशरणैर्यगारैः आचितं व्यासं कठिनेः शिखरैः करंडैर्वा ३० । ३१ देवचर्यासत्यसंकल्पत्वादिकातया उपशोभितं ३२ । ३३ ब्रह्मभूतैर्ब्रह्मविश्वेन ब्रह्मभावांगतैः तथा च श्रुतिः । ब्रह्मविद्ब्रह्मैव भव
 ततस्तमाश्रमं रम्यं नरनारायणाश्रितम् ॥ ददृशुः पांडवाराज न सहिता द्विजपुंगवैः २६ तमसारहितं पुण्यमनामृष्टं रेवैः करैः ॥ सुतृष्टीतोष्णदोषैश्च वर्जितं शोक
 नाशनम् २७ महापिगणसेवाधर्मब्राह्म्या लक्ष्म्यासमन्वितम् ॥ दुष्प्रवेशं महाराजनैरेधर्मवहिष्कृतैः २८ बलिहोमार्चितं दिव्यं सुसंमृष्टानुलेपनम् ॥ दिव्यपुष्पो
 पहारैश्च सर्वतोऽभिविराजितम् २९ विशालैरग्निशरणैः सुग्भाडैराचितं शुभैः ॥ महाद्विस्तोयकलशैः काठिनैश्चोपशोभितम् ३० शरण्यं सर्वभूतानां ब्रह्मघोषनिना
 दितम् ॥ दिव्यमाश्रयणीयं तमाश्रमं श्रमनाशनम् ३१ श्रियायुतमनिर्देश्यं देवचर्योपशोभितम् ॥ फलमूलाशनैर्दातैश्चारुकृष्णाजिनांबरैः ३२ सूर्यवैश्वानर
 समैस्तपसाभावितात्मभिः ॥ महापिभिर्मोक्षपरैर्यतिभिर्नियतैर्द्रव्यैः ३३ ब्रह्मभूतैर्महाभागैरुपेतं ब्रह्मवादिभिः ॥ सोऽभ्यगच्छन्महातेजास्तानृषीन्प्रयतः शुचिः
 ३४ भ्रातृभिः सहितो धीमान्धर्मपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ दिव्यज्ञानोपपन्नास्ते दृष्ट्वा प्राप्तं युधिष्ठिरम् ३५ अभ्यगच्छंत सुप्रीताः सर्वेषु महर्षयः ॥ आशीर्वादान्प्रयुजा
 नाः स्वाध्यायनिरताभृशम् ३६ प्रीतास्ते तस्य सत्कारं विधिना पावकोपमाः ॥ उपाजहुश्च सलिलं पुष्पमूलफलं शुचि ३७ सतैः प्रीत्याऽथ सत्कारमुपनीतं मह
 र्षिभिः ॥ प्रयतः प्रतिगृह्याथ धर्मराजो युधिष्ठिरः ३८ तं शक्रपदनप्रख्यं दिव्यं गंधं मनोरमम् ॥ प्रीतः स्वर्गोपमं पुण्यं पांडवः सहकृष्णया ३९ विवेश शोभया युक्तं
 भ्रातृभिश्च सहानघ ॥ ब्राह्मणैर्वेदेदांगपारगैश्च सहस्रशः ४० तत्रापश्यत धर्मात्मा देवदेवार्पितम् ॥ नरनारायणस्थानं भागीरथ्योपशोभितम् ४१ पश्यंत
 स्ते नरव्याघ्रैर्मिरेतत्र पांडवाः ॥ मधुसूक्तं दिव्यं ब्रह्मपिगणसेवितम् ४२ तदुपेत्य महात्मानस्तेऽवसन् ब्राह्मणैः सह ॥ मुदा युक्तमहात्मानो रेमिरेतत्र ते तदा
 ४३ आलोकयंतो मैनार्कानाना द्विजगणायुतम् ॥ हिरण्यशिखरैश्चैव तच्च विदुः सरः शिवम् ४४ तस्मिन्निहरमाणाश्च पांडवाः सहकृष्णया ॥ मनोज्ञेकाननवरे सर्वर्तु
 कुसुमोज्ज्वले ४५ पादपैः पुष्पविकचैः फलभारावनामिभिः ॥ शोभिते सर्वतोरम्यैः पुंस्कोकिलगणायुतैः ४६ स्निग्धपत्रैरविरलैः शीतच्छायैर्मनोरमैः ॥ सरांसि
 च विचित्राणि प्रसन्नसलिलानि च ४७ कमलैः सोत्पलैश्चैव भ्राजमानानि सर्वशः ॥ पश्यंतश्चारुहूपाणि रेमिरेतत्र पांडवाः ४८ पुण्यगंधः सुखस्पर्शाववौ तत्र समी
 रणः ॥ ह्लादयन्पांडवान्सर्वान्द्रौपद्यासहितान्प्रभो ४९ भागीरथीसुतीर्थं च सीतां विमलपंकजाम् ॥ मणिप्रवालप्रस्तारं पादपैरुपशोभिताम् ५० दिव्यपु
 ष्पसमाकीर्णमनःप्रीतिविवर्धनीम् ॥ वीक्षमाणामहात्मानो विशालांबरमनु ५१ तस्मिन् देवर्षिचरिते देशे परमदुर्गमे ॥ भागीरथीपुण्यजले तर्पयां चाक्रिरेतदा ५२
 तीति २४ । ३५ । ३६ सत्कारं च कुरितिशेषः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ तदुपेत्य स्थानं प्राप्य ४३ । ४४ । ४५ पुष्पविकचैर्विकसितकुसुमैः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सीतां नामतः
 प्रस्तारः सोपानपादगणादिरूपाः घट इत्यर्थः ५० । ५१ । ५२

५३ । ५४ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४५ ॥ ॥ सत्रेति १ पूर्वोत्तरे ऐशानकोणे २ । ३ शुभाकल्याणी शुभं शोभायुतं सौमं
 धिकंपद्मजातिभेदः ४ गंधितिसंस्थानमाकारः ५ हर आहर इदमेतज्जातीयं ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रभिन्नो मत्तः ११ ग्लानिर्विक्रम्येदेहचित्तयोरवसादी मद्यंतरकारणं स्वोच्छेददुःखिभयामा
 देवानृषीश्चकौतेयाः परमं शौचमास्थिताः ॥ तत्र ते तर्पयंतश्च जपंतश्च कुरुद्रहाः ५३ ब्राह्मणैः सहिता वीराह्यवसन्पुरुषर्षभाः ॥ कृष्णायास्तत्र पश्यंतः क्रीडिता
 न्यमरप्रभाः ॥ विचित्राणि नरव्याघ्रैर्मिरेतत्र पांडवाः ५४ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायां गंधमादनप्रवेशोपचत्वारिं
 शदधिकशततमोऽध्यायः १४५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तत्र ते पुरुषव्याघ्राः परमं शौचमास्थिताः ॥ षड्भ्रात्रमवसन्वीराधनं जयदिदृक्षवः १ ततः
 पूर्वोत्तरे वायुः प्लवमानो यदृच्छया ॥ सहस्रपत्रमर्काभं दिव्यं पद्ममुपाहरत् २ तदवैक्षत पांचाली दिव्यगंधं मनोरमम् ॥ अनिलेनाहतं भूमौ पतितं जलजं शुचि ३ त
 च्छुभाशुभमासाद्यसौगंधिकमनुत्तमम् ॥ अतविमुदिताराज न भीमसेनमथाब्रवीत् ४ पश्य दिव्यं सुचिरं भीमपुष्पमनुत्तमम् ॥ गंधसंस्थानसंपन्नं मनसोममनंद
 नम् ५ इदं च धर्मराजाय प्रदास्यामि परंतप ॥ हरेदं मम कामायकाम्यके पुनराश्रमे ६ यदितेऽहं प्रियापार्थ बहूनीमान्युपाहर ॥ तान्यहं नेतुमिच्छामि काम्यके पु
 नराश्रमम् ७ एवमुक्त्वा शुभापांगी भीमसेनमनिदिता ॥ जगाम पुष्पमादाय धर्मराजाय ततदा ८ अभिप्रायंतु विज्ञाय महिष्याः पुरुषर्षभः ॥ प्रियायाः प्रियकामः
 स प्रायाद्गीमो महाबलः ९ वातं तमेवाभिमुखो यतस्तत्पुष्पमागतम् ॥ आजिहीर्षुर्जगामाशुसपुष्पाण्यपराण्यपि १० रुक्मपृष्ठधनुर्गृह्यशरांश्चाशीविषोपमान् ॥
 मृगराडिव संकुद्धः प्रभिन्नइव कुंजरः ११ ददृशुः सर्वभूतानि महाबाणधनुर्धरम् ॥ नग्लानिर्नचवैक्रव्यं न भयं न च संभ्रमः ॥ कदाचिज्जुषते पार्थमात्मजं मातरि श्वनः
 १२ द्रौपद्याः प्रियमन्विच्छन्सबाहुबलमाश्रितः १३ व्यपेतमयसंमोहः शैलमभ्यपतद्वली ॥ सतं द्रुमलतागुल्मच्छन्नं नीलशिलातलम् १४ गिरिचचारारिहरः
 किव्रराचरितं शुभम् ॥ नानावर्णधरैश्चित्रं घातुद्रुममृगांडजैः १५ सर्वभूषणसंपूर्णभूमैर्भुजमिवोच्छ्रितम् ॥ सर्वत्ररमणीयेषु गंधमादनसानुषु १६ सक्तचक्षुरभि
 प्रायान् हृदयेनानुचितयन् ॥ पुंस्कोकिलानेनादेषु षट्पदाचरितेषु च १७ बद्धश्रोत्रमनश्च लुर्जगामामितविक्रमः ॥ आजिघ्नन्समहातेजाः सर्वर्तुकुसुमोद्भवम् १८
 गंधमुद्धतमुद्दामो वने मत्तइवादिपः ॥ वीज्यमानः सुपुण्येन नानाकुसुमगंधिना १९ पितुः संस्पर्शशीतेन गंधमादनवायुना ॥ हियमाणश्रमः पित्रासंप्रहृष्टतनूरुहः
 २० सयक्षगंधर्वसुरब्रह्मपिगणसेवितम् ॥ विलोकयामास तदा पुष्पहेतोररिदमः २१ विषमच्छदैरचितैरनुलिप्तइवांगुलैः ॥ बलिभिर्घातुविच्छेदैः कांचनांजन
 राजतैः ॥ सपक्षमिव नृत्यंतं पार्श्वलघ्नैः पयोधरैः २२

वादेवमयायत्नेन गंतव्यमित्यादरः संभ्रमः सोऽपितं न जुषते सेवते तत्र हेतुः आत्मजामिति मातरि श्वनो वायोः सार्धः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ अभिप्रायात् देवकृषिगंधर्वादिलीलोलयने हे
 तुन्पुष्पकृशादिसंस्तरान् २७ । २८ । २९ । पितृर्थापुत्रस्पर्शाः शीतस्तादृक्स्पर्शावतावायुनेत्यर्थः पित्रावायुना २० । २१ घातुविच्छेदैर्घातुभेदैः अंगुलैरिव विषमच्छदैः सप्तपर्णादिभिर्नाना
 घातुरंजितपत्रैः रचितैः बलिभिस्त्रिपुंड्राकारैरनुलिप्तइत्यर्थः । आजनेतिकृष्णघातुग्रहणं पीतकृष्णश्वेतघातुभिरित्यर्थः पयोधरैर्मैवैः २२

दरीविलगृहं कंदरं महाप्रपातः अभिरामादरीप्रभृतयो यस्मिन् २३ विषाणाग्रैर्देताग्रैः । विषाणकुष्ठकेकींब्रिषु शृंगेभदंतयोरिति मेदिनी । शिलाःसमपाषाणाः शयनासनयोग्याःउपला
स्तदन्वे २४ शष्पं बालतृणकवलोप्रासस्तद्युक्तैः २५ । २६ । २७ कवकवर्णाभःपीतदीप्तिःसिंहसंहननः सिंहवदृडागः २८ वारणानामपिवारणो निवारकःसंग्रामादौ विवेचितैर्व्यावृत्ताभिर्न

मुक्ताहारैरिवचितंच्युतैःप्रस्रवणोदकैः ॥ अभिरामदरीकुंजनिर्झरोदककंदरम् २३ अप्सरोनूपुररवैःप्रनृतवरवर्हिणम् ॥ दिग्धारणविषाणाग्रैर्दृष्टोपलाशिलातलम्
२४ स्रस्तांशुकमिवाक्षोभ्यैर्निर्भ्रगानिःसृतैर्जलैः ॥ सशष्पकवलैःस्वस्थैरदूरपरिवर्तिभिः २५ भयानभिज्ञैर्हरिणैःकौतूहलनिरोक्षितः ॥ चालयानःस्ववेगेनलता
जालान्यनेकशः २६ आक्रीडमानोहृष्टात्माश्रीमान्वायुसुतोययौ ॥ प्रियामनोरथंकर्तुमुद्यतश्चारुलोचनः २७ प्रांशुःकनकवर्णाभःसिंहसंहननोयुवा ॥ म
त्तवारणविक्रांतोमत्तवारणवेगवान् २८ मत्तवारणताम्राक्षोमत्तवारणवारणः ॥ प्रियपार्श्वोपविष्टाभिव्यावृत्ताभिविचेष्टितैः २९ यक्षगंधर्वयोषाभिरदृश्याभिर्निरी
क्षितः ॥ नवावतारंरूपस्यविक्रीडान्विपांडवः ३० चचाररमणीयेषुगंधमादनसानुषु ॥ संस्मरन्विविधान्क्लेशान्दुर्योधनकृतान्बहून् ३१ द्रौपद्यावनवासिन्याः
प्रियंकर्तुंसमुद्यतः ॥ सोऽचितयद्गतेस्वर्गमर्जुनेमयिचागते ३२ पुष्पहेतोःकथंत्वार्यःकरिष्यतियुधिष्ठिरः ॥ स्नेहान्नरवरोनूनमविश्वासाद्वलस्यच ३३ नकुलंस
हदेवंचनमोक्षयतियुधिष्ठिरः ॥ कथंतुकुसुमावाप्तिःस्याच्छीघ्रमितिचितयन् ३४ प्रतस्थेनरशार्दूलःपक्षिराडिववेगेतः ॥ सज्जमानमनोदृष्टिःफुल्लेषुगिरिसानुषु
३५ द्रौपदीवाक्यपाथेयोभीमःशीघ्रतरंययौ ॥ कंपयन्मेदिनीपद्मचानिर्घातइवपर्वसु ३६ त्रासयन्गजयूथानिवातरंहाट्टकोदरः ॥ सिंहव्याघ्रपृगांश्वैवमर्दया
नोमहाबलः ३७ उन्मूलयन्महावृक्षान्पोथयंस्तरसावली ॥ लतावल्लीश्वेगेनविकर्षन्पांडुनेदनः ॥ उपर्युपरिशैलाग्रमारुरुक्षुरिवद्विपः ३८ विनर्दमानोऽति
भृशंसविद्युदिवतोयदः ॥ तेनशब्देनमहताभीमस्यप्रतिबोधिताः ३९ गुहांसंतत्यजुर्व्याघ्रानिलिल्युर्वनवासिनः ॥ समुत्पेतुःखगास्त्रस्तामृगयूथानिदुद्भुतः ४०
ऋक्षाश्चोत्सृजुर्वृक्षांस्तत्यजुर्हरयोगुहाम् ॥ व्यजृम्भतमहासिंहामहिषाश्चावलोकयन् ४१ तेनवित्रासितानागाःकरेणुपरिवारिताः ॥ तद्वनंसंपरित्यज्यजग्मुर्
न्यन्महावनम् ४२ वराहमृगसंघाश्चमहिषाश्चनेचराः ॥ व्याघ्रगोमायुसंघाश्चप्रणेदुर्गवयैःसह ४३ रथांगसाह्वदात्पूहाहंसकारंडवप्लवाः ॥ शुकाःपुंस्कोकिलाः
क्रौंचाविसंज्ञाभेजिरेदिशः ४४ तथाऽन्येर्दीपितानागाःकरेणुशरपीडिताः ॥ सिंहव्याघ्राश्चसंकुद्धाभीमसेनमथाद्रवन् ४५ शकृन्मूत्रंचमुंचानाभयविभ्रांतमान
साः ॥ व्यादितास्यामहारौद्राव्यनदन्भीषणान्रवान् ४६ ततोवायुसुतःक्रोधात्स्वबाहुबलमाश्रितः ॥ गजेनान्यान्गजान्श्रीमान्सिंहंसिंहेनवाविभुः ४७

श्रेष्ठाभिरैकाग्रामिरित्यर्थः २९ रूपस्यसौंदर्यस्य । रूपस्वभावेसौंदर्येतिमेदिनी ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ निर्घातउत्पातः पर्वसुउत्सवेषु ३६ । ३७ पोथयन्मर्दयन्लताभूचराव
ल्लीवृक्षचरेतिभेदः ३८ । ३९ । ४० अवलोकयन् व्यलोकयन् ४१ । ४२ । ४३ रथांगसाह्वदात्पूहाहंसकारंडवप्लवाः इतियावत्दात्पूहो मयूरश्चातकोवा । दात्पूहःकालकंठके ॥ चात
केपीतिमेदिनी ४४ करेणुशरेणहस्तिनीकृतेनोत्तेजनेन पीडिताः शरस्तूतेजने बाणे इति मेदिनी ४५ । ४६ । ४७

४८ । ४९ । ५० । ५१ आस्रावी मत्तगजइत्यर्थः कदलीस्तंभान्मृगविशेषपादान् । रंभाहृष्टेऽथकदलीपताकामृगभेदयोरितिमेदिनी । उत्तरश्लोकाद्रलिनामित्यपकृष्यबलिनां यक्षादीनां
पताकास्तंभान्वा ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ नलिनोत्पलंपद्मपुष्पं । उत्पलीत्पुपपर्वत्वांक्लीबंकुष्ठप्रसूनयोरितिमेदिनी उद्दामोर्बवनशून्यः ५९ अध्वगंपर्वतोपरिवनगंतुमुद्यतः
तलप्रहारैरन्यांश्चव्यहनत्पांडवोवली ॥ तेवध्यमानाभीमेनसिंहव्याघ्रतरक्षवः ४८ भयाद्विसृजुर्भीमंशकृन्मूत्रंचसुस्रवुः ॥ प्रविवेशततःक्षिप्रंतानपास्यमहा
बलः ४९ वनंपांडुसुतःश्रीमान्शब्देनापूरयन्दिशः ॥ अथापश्यन्महाबाहुर्गंधमादनसानुषु ५० सुरम्यंकदलीषडंबहुयोजनविस्तृतम् ॥ तमभ्यगच्छद्वेगेन
क्षोभयिष्यन्महाबलः ५१ महागजइवास्त्रावीप्रभंजनविविधान्द्रुमान् ॥ उत्पाट्यकदलीस्तंभान्बहुतालमसुच्छ्रयान् ५२ चिक्षेपतरसाभीमःसमंताद्रलिनांवरः ॥
विनदन्सुमहातेजात्सिंहइवदर्पितः ५३ ततःसत्वान्युपाक्रामद्रुहानिसुमहांतिच ॥ रुरुवानरसिंहांश्चमहिषांश्चजलाशयान् ५४ तेनशब्देनचैवाथभीमसेनवरेण
च ॥ वनांतरगताश्चापिविन्नेसुर्मृगपक्षिणः ५५ तंशब्दंसहसाश्रुत्वामृगपक्षिसमारितम् ॥ जलाद्रूपक्षाविहगाःसमुत्पेतुःसहस्रशः ५६ तानौदकान्पक्षिगणात्रि
रीक्ष्यभरतर्षभः ॥ तानेवानुसरन्रम्यंददर्शसुमहत्सरः ५७ कांचनैःकदलीषडैर्मंदमारुतकंपितैः ॥ वीज्यमानमिवाक्षोभ्यंतीरातीरविसर्पिभिः ५८ तत्सरोस्था
वतीर्याशुप्रभूतनलिनोत्पलम् ॥ महाराजइवोद्दामश्चिक्रीडवलवद्वली ५९ विक्रीड्यतस्मिन्रुचिरमुत्तारामितद्युतिः ॥ ततोऽध्वगंतुवेगेनतद्वनंबहुपादपम् ६०
दध्मौचशंखंस्वनवत्सर्वप्राणेनपांडवः ॥ आस्फोटयच्चवलवान्भीमःसंनादयन्दिशः ६१ तस्यशंखस्यशब्देनभीमसेनरवेणच ॥ बाहुशब्देनचोग्रेणनदंतीवगिरे
गुंहाः ६२ तंवज्रनिष्पेषसममास्फोटितमहारवम् ॥ श्रुत्वाशैलगुहासुप्तैःसिंहैर्मुक्तोमहास्वनः ६३ सिंहनादभयत्रस्तैःकुंजरैरपिभारत ॥ मुक्तोविरावःसुमहान्
पर्वतोयेनपूरितः ६४ तंतुनादंततःश्रुत्वासुक्तंवारणपुंगवैः ॥ भ्रातरंभीमसेनंतुविज्ञायहनुमान्कपिः ६५ दिवंगमंरुरोधाथमार्गभीमस्यकारणात् ॥ अनेनहिप
थामावैगच्छेदितिचिचार्यसः ६६ आस्तएकायनेमार्गेकदलीषडमंडिते ॥ भ्रातुर्भीमस्यरक्षार्थंमार्गमवरुध्यवै ६७ माऽत्रप्राप्स्यतिशांपवावर्षगांवेतिपांड
वः ॥ कदलीषडमध्यस्थोह्येवंसंचिन्त्यवानरः ६८ प्राजृम्भतमहाकायोहनुमान्नामवानरः ॥ कदलीषडमध्यस्थोनिद्रावशगतस्तदा ६९ जृम्भमाणःसुविपुलंशक
ध्वजमिवोच्छ्रितम् ॥ आस्फोटयच्चलांगूलमिन्द्राशानिसमस्वनम् ७० तस्यलांगूलनिनदंपर्वतःसुगुहामुखैः ॥ उद्गारमिवगौर्नर्दन्नुत्ससर्जसमततः ७१
लांगूलास्फोटशब्दाच्चलितःसमहागिरिः ॥ विघूर्णमानशिखरःसमंतात्पर्यशीर्यत ७२ सलांगूलरवस्तस्यमत्तवारणानिःस्वनम् ॥ अंतर्धायविचित्रेषुचचार
गिरिसानुषु ७३ सभीमसेनस्तच्छ्रुत्वासंप्रहृष्टतनूरुहः ॥ शब्दप्रभवमन्विच्छंश्चचारकदलीवनम् ७४

सन्नितिशेषः ६० । ६१ । ६२ आस्फोटितउद्गारवितःबाहुघातोवा ६३ । ६४ । ६५ दिवंगमंमार्गं स्वर्गमार्गं ६६ एकायने अतिसंक्षुचिते ६७ वानरःकपिःवानानिशुक्कफळानिरात्यादतइति
वानरःअहिस्त्रइत्यर्थः ६८ । ६९ । ७० उद्गारंप्रतिशब्दगौरिवउत्ससर्ज ७१ । ७२ । ७३ । ७४

७५ वाहोः स्वस्तिकचतुरस्रमूलं संसृजति यावत् तत्र न्यस्तकंधरमित्यर्थः तत्र हेतुः स्कंधेति विपुलास्तत्त्वादिस्थयः ७७ आशुभं द्विगुणीकृतं ७८ उडुपंचंद्रं ८० अशोकानामशोकपुष्पा
कदलीवनमध्यस्थमथपीनेशिलातले ॥ ददर्शसुमहाबाहुवानराधिपतिं तदा ७५ विद्युत्संपातदुष्प्रेक्षं विद्युत्संपातपिगलम् ॥ विद्युत्संपातनिनदं विद्युत्संपातचंच
लम् ७६ बाहुस्वस्तिकविन्यस्तपीनहस्वशिरोधरम् ॥ स्कंधभूयिष्ठकायत्वातनुमध्यकटीतटम् ७७ किंचिच्चाभुग्रशीर्षेण दीर्घरोमांचितेन च ॥ लांगूलेनोर्ध्व
गतिना ध्वजेनेव विराजितम् ७८ हस्वौष्ठताम्रजिह्वास्यं रक्तवर्णचलद्रुवम् ॥ विवृत्तदंष्ट्रादशनशुक्लतीक्ष्णाग्रशोभितम् ७९ अपश्यद्ददंतस्य राईमवंतमिवो
डुपम् ॥ वदनाभ्यंतरगतैः शुक्लैर्दंतैरलंकृतम् ८० केसरोत्करसंमिश्रमशोकानामिवोत्करम् ॥ हिरण्यमीनामध्यस्थकदलीनामहाद्युतिम् ८१ दीप्यमानेनवपु
पास्वर्चिष्मंतमिवानलम् ॥ निरीक्षंतममित्रग्रंलोचनैर्मधुपिगलैः ८२ तवानरवरंधमिनातिकायमहाबलम् ॥ स्वर्गपंथानमावृत्य हिमवंतमिव स्थितम् ८३
दृष्ट्वा चैनं महाबाहुरेकं तस्मिन् महावने ॥ अथोपसृत्य तरसा विभीर्भीमस्ततो बली ८४ सिंहनादं च कारो ग्रं वज्राशनिसमंबली ॥ तेन शब्देन भीमस्य वित्रे सुमृगपाक्षि
णः ८५ हनूमांश्च महासत्व ईषदुन्मलियलोचने ॥ दृष्ट्वा तमथ सावज्ञं लोचनैर्मधुपिगलैः ॥ स्मितेन चैनमासाद्य हनूमानिदमब्रवीत् ८६ ॥ ॥ हनूमानुवाच ॥
किमर्थं सरुजस्तेऽहं सुखसुप्तः प्रबोधितः ॥ ननु नाम त्वया कार्यादयाभूतेषु जानता ८७ वयं धर्मनजानीमस्तिर्यग्योनिमुपाश्रिताः ॥ नरास्तु बुद्धिसंपन्ना दयाकुर्व
तिजंतुषु ८८ कुरेपु कर्मसुकथं देहवाक्चित्तदूषिषु ॥ धर्मघातिषु सज्जंते बुद्धिमंतो भवद्विधाः ८९ न त्वं धर्मविजानासि बुधानोपासितास्त्वया ॥ अल्पबुद्धितया
बाल्यादुत्सादयसि यन्मृगान् ९० ब्रह्मिकस्त्वं किमर्थं वा किमिदं वनमागतः ॥ वर्जितमानुषैर्भावैस्तथैव पुरुषैरपि ९१ क्वचत्वयाऽद्य गंतव्यं प्रब्रूहि पुरुषर्षभ ॥ अ
तः परमगम्योयं पर्वतः सुदुरारुहः ९२ विनासिद्धगतिं वीरगतिरत्र न विद्यते ॥ देवलोकस्य मार्गोऽयमगम्यो मानुषैः सदा ९३ कारुण्यात्त्वामर्हवीरवारयामिनिबो
मे ॥ नातः परं त्वया शक्यं गंतुमाश्वसिहि प्रभो ९४ स्वागतं सर्वथैव हेतवाद्यमनुजर्षभ ॥ इमान्यमृतकल्पानि मूलानि च फलानि च ९५ भक्षयित्वा निवर्तस्व मातृ
थाप्राप्यसे वधम् ॥ ग्राह्यं यदि वचोमह्यं हितं ननु जपुंगव ९६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोमशतीर्थयात्रायां भीमकदलीखंडप्रवेशोपट्टच
त्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतच्छ्रुत्वा च स्तस्य वानरैर्द्रस्यधीमतः ॥ भीमसेनस्तदा वीरः प्रोवाचा मे त्रकर्षणः १
॥ भीम उवाच ॥ को भवान् किं निमित्तं वा वानरं वपुरास्थितः ॥ ब्राह्मणानं तरो वर्णः क्षत्रियस्त्वांतु पृच्छति २ कौरवः सोमवंशीयः कुंत्यागर्भेण धारितः ॥ पांडवो
वायुतनयो भीमसेन इति श्रुतः ३ सवाक्यं कुरुवीरस्य स्मितेन प्रतिगृह्यत ॥ हनूमान्वायुतनयो वायुपुत्रमभाषत ४

पा ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

वैशसंविरोधं ५।६।७ निर्गुणइतिगुणाः सत्त्वाद्यो रूपाद्यश्चतैर्वर्जितः अतएव परमः कोशपंचकेहि अनारम्भ्यात्स्वत्वमस्यमाध्यासिकत्वात्तस्य ततोऽन्यस्तु निरुपाधिचिन्मात्रो मुख्यआत्मा
प्रत्यभूतआकाशो घटमिव देहं व्याप्यस्थितः एतेन शुद्धस्वंपदार्थ उक्तः अस्य निर्गुणत्वेऽनुभवं प्रमाणयति ज्ञानविज्ञेयमिति ज्ञानं शास्त्रार्थध्यानजप्रमा तेन ज्ञेयं ज्ञातविज्ञेयमिति पाठे सर्वप्रकाश

॥ हनूमानुवाच ॥ वानरोऽहं न ते मार्गं प्रदास्यामि यथेप्सितम् ॥ साधुगच्छ निवर्तस्व मात्वं प्राप्स्यासि वैशसम् ५ ॥ भीमसेन उवाच ॥ वैशसं वाऽस्तु यद्वा न्यन्नत्वां
पृच्छामि वानर ॥ प्रयच्छ मार्गमुत्तिष्ठ मामतः प्राप्स्यसे व्यथाम् ६ ॥ हनूमानुवाच ॥ नास्ति शक्तिर्ममोत्थातुं व्याधिना क्लेशितो ह्यहम् ॥ यद्यवश्यं प्रयातव्यं लंघ
यित्वा प्रयाहि माम् ७ ॥ भीम उवाच ॥ निर्गुणः परमात्मा तु देहं व्याप्यावतिष्ठते ॥ तमहं ज्ञानविज्ञेयं नावमन्ये न लंघये ८ यद्यागमैर्न विद्यांच तमहं भूतभावनम्
क्रमेयं त्वांगिरिचैव हनूमानिवसागरम् ९ ॥ हनूमानुवाच ॥ कएष हनुमान्नामसागरो येन लंघितः ॥ पृच्छामि त्वानरश्रेष्ठ कथ्यतां यदि शक्यते १० ॥ भीम उवा
च ॥ भ्रातामगुणश्लाघ्यो बुद्धिसत्वबलान्वितः ॥ रामायणेऽति विख्यातः श्रीमान्वानरपुंगवः ११ रामपत्नीकृते येन शतयोजनविस्तृतः ॥ सागरः प्रवर्गेद्रेण
क्रमेणैकेन लंघितः १२ समे भ्राता महावीर्यस्तु ल्योऽहं तस्य तेजसा ॥ बले पराक्रमे युद्धे शक्तोऽहं तव निग्रहे १३ उत्तिष्ठ देहि मे मार्गं पश्य मे चाद्य पौरुषम् ॥ मच्छास
नमकुर्वाणं त्वावानेप्येयमक्षयम् १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ विज्ञायतं बलोन्मत्तं बाहुवीर्येण दर्पितम् ॥ हृदयेनावहस्यै न हनूमान्वाक्यमब्रवीत् १५ ॥ हनूमान
उवाच ॥ प्रसीदनास्ति मे शक्तिरुत्थातुं जरयाऽनघ ॥ ममानुकंपयात्वे तत्पुच्छमुत्सार्य गम्यताम् १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते हनुमता हीनवीर्यपराक्र
मम् ॥ मनसाऽर्चितयद्भीमः स्वबाहुवलदर्पितः १७ पुच्छे प्रसृष्टतरसा हीनवीर्यपराक्रमम् ॥ सालोक्यमंतकस्यै न नयाम्यद्ये हवानरम् १८ सावज्ञमथ वामेन स्म
यन्जग्राह पाणिना ॥ नचाशकञ्चालयितुं भीमः पुच्छं महाकपेः १९ उच्चिक्षेप पुनर्दोर्भ्यामिन्द्रायुधमिवोच्छ्रितम् ॥ नोद्धर्तुं मशकद्भीमो दोर्भ्यामपि महाबलः २०
उक्षिप्ताभ्रविवृत्ताक्षः संहतभ्रुकुटीमुखः ॥ स्वन्नगात्रोऽभवद्भीमो न चोद्धर्तुं शशाकतम् २१ यत्नवानपितु श्रीमान् लांगूलोद्धरणोद्धुरः ॥ कपेः पार्श्वगतो भीमस्त
स्थौत्रीडानताननः २२ प्राणिपत्यचकौ ते यः प्राजलिर्वाक्यमब्रवीत् ॥ प्रसीदकपिशार्दूलदुरुक्तक्षम्यतां मम २३ सिद्धो वायदिवा देवो गंधर्वो वाऽथ गुह्यकः ॥ पृष्टः स
न्कामया ब्रह्मिकस्त्वं वानररूपपृक् २४ नचेदुह्यं महाबाहो श्रोतव्यं चेद्भवेन्मम ॥ शिष्यवत्त्वांतु पृच्छामि उपपन्नोऽस्मितेन घ २५ ॥ हनूमानुवाच ॥ यते
मम परिज्ञाने कौतूहलमरिंदम ॥ तत्सर्वमखिलेन त्वं शृणु पांडवनंदन २६

कमहंकारादिसाक्षिणमित्यर्थः तस्यावमानना शालग्रामादिवत्तदुपाधिभूतस्य शरीरस्य लंघनेन भवत्यतस्तद्वयं न कुर्वे इत्यर्थः ८ भूतभावनं भूतानां वियदादीनां जरायुजादीनां च भावनं रचनं य
स्मात् । आत्मन आकाशः संभूतः । आत्मनः सर्व एत आत्मानो व्यञ्जरंतीत्यादिभ्यः एतेन तत्पदार्थ उक्तः तयोः सामानाधिकरण्यादभेदे ब्रह्माद्वैतं च दर्शितम् ९ । १० । ११ क्रमेण पादवि
क्षेपेण १२ । १३ । १४ । १५ । १६ एवमुक्ते सति तमित्यध्याहारः तं हीनवीर्यपराक्रमं मनसाऽर्चितयन्मने १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

२० । २८ उपतस्थुर्वालिने ममचसुग्रीवेणप्रीतिरभवत् २९ निकृतो निरस्तः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकशत
अहंकेसरिणःक्षेत्रेवायुनाजगदायुना ॥ जातःकमलपत्राक्षहनुमान्नामवानरः २७ सूर्यपुत्रंचसुग्रीवंशक्रपुत्रंचवालिन् ॥ सर्वेवानरराजानस्तथावानरयूथपाः
२८ उपतस्थुर्महावीर्याममचामित्रकर्षण ॥ सुग्रीवेणाभवत्प्रीतिरनिलस्याग्रिनायथा २९ निकृतःसततोभ्रात्राकस्मिंश्चित्कारणांतरे ॥ ऋष्यमूकेमयासार्धसु
ग्रीवोन्यवसच्चिरम् ३० अथदाशरथिर्वीरोरामोनाममहाबलः ॥ विष्णुर्मानुषरूपेणचचारवसुधातलम् ३१ सपितुःप्रियमन्विच्छन्सहभार्यःसहानुजः ॥ सधनु
र्धन्विनांश्रिष्ठोदंडकारण्यमाश्रितः ३२ तस्यभार्याजनस्थानाच्छलेनापहृताबलात् ॥ राक्षसेंद्रेणबलिनारावणेनदुरात्मना ३३ सुवर्णरत्नाचित्रेणमृगरूपेणर
क्षसा ॥ वंचयित्वानरव्याघ्रंमारीचेनतदाऽनघ ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप० लोमशतीर्थयात्रायांहनुमद्गीमसंवादेसप्तचत्वारिंशदधि
कशततमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ध ॥ ॥ हनुमानुवाच ॥ हृतदारःसहभ्रात्रापत्नीमार्गन्सराधवः ॥ दृष्टवान्शैलशिखरेसुग्रीवंवानरर्षभम् १ तेनतस्याभव
त्सख्यंराधवस्यमहात्मनः ॥ सहत्वावालिनेराज्येसुग्रीवमभिषिक्तवान् २ सराज्यंप्राप्यसुग्रीवःसीतायाःपरिमार्गणे ॥ वानरान्प्रेषयामासशतशोऽथसहस्रशः ३
ततोवानरकोटीभिःसहितोऽहंनरर्षभ ॥ सीतामार्गन्महाबाहोप्रयातोदक्षिणांदिशम् ४ ततःप्रवृत्तिःसीतायाःश्रेणसुमहात्मना ॥ संपातिनासमाख्यातारावण
स्यनिवेशने ५ ततोऽहंकार्यसिद्धयर्थंरामस्याक्लिष्टकर्मणः ॥ शतयोजनविस्तारमर्णवंसहस्राहुतः ६ अहंस्ववीर्यादुत्तीर्यसागरंमकरालयम् ॥ सुतांजनकराजस्य
सीतांसुरसुतोपमाम् ७ दृष्टवान्भरतश्रेष्ठरावणस्यनिवेशने ॥ समेत्यतामहंदेवीवैदेहीराधवप्रियाम् ८ दग्ध्वालंकामशेषेणसाहृप्राकारतोरणाम् ॥ प्रत्यागत
श्चास्यपुनर्नामत्रप्रकाश्यवै ९ मद्वाक्यंचावधार्याशुरामोराजीवलोचनः ॥ सद्युद्धिपूर्वसैन्यस्यबद्ध्वासेतुमहोदधौ १० वृतोवानरकोटीभिःसमुत्तीर्णोमहार्ण
वम् ॥ ततोरामेणवीर्येणहत्वातान्सर्वराक्षसान् ११ रणेनुराक्षसगणंरावणंलोकरावणम् ॥ निशाचरेंद्रंहत्वातुसभ्रातृसुतबांधवम् १२ राज्येऽभिषिच्यलंकायां
राक्षसेंद्रंविभीषणम् ॥ धार्मिकंभक्तिमंतंचभक्तानुगतवत्सलम् १३ ततःप्रत्याहृताभार्यानष्टावेदश्रुतिर्यथा ॥ तयैवसहितःसाध्व्यापत्न्यारामोमहायशाः १४
गत्वाततोऽतित्वरितःस्वांपुरींरघुनंदनः ॥ अध्यावसत्ततोऽयोध्यामयोध्यांदिषतांप्रभुः १५ ततःप्रतिष्ठितोराज्येरामोऽपतिसत्तमः ॥ वरंमयायाचितोऽसौरा
मोराजीवलोचनः १६ यावद्रामकथेयंतेभवेह्लोकेषुशत्रुहन् ॥ तावज्जीवेयमित्येवंतथास्त्वितिचसोऽब्रवीत् १७ सीताप्रसादाच्चसदामाभिहस्थमरिंदम ॥ उपति
ष्ठंतिदिव्याहिभोगाभिमियथेप्सिताः १८ दशवर्षसहस्राणिदशवर्षशतानि च ॥ राज्यंकारितवान् रामस्ततःस्वभवनंगतः १९

वन०
अ०
॥ १४८ ॥

तमोऽध्यायः ॥ १४७ ॥ ॥ हृतदारइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ समेत्यविदित्वासंभाषणादिना निश्चित्येत्यर्थः ८ अस्यरामस्यतत्रलंकायां ९ अवधार्य निश्चित्य १० । ११
लोकरावणं लोकपीडाकरं १२ । १३ । १४ अयोध्यांयोद्धुमशक्यां १५ । १६ । १७ । १८ कारितवान् कृतवान्स्वार्थेणित् स्वभवनंवेकुंठं १९

॥ १२१ ॥

२० । २१ । २२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ हरिवानरः ५ । ६ । ७ । ८ वर्ध्मशरीरं ९
भावान्तस्वानिकर्मशुभाशुभं वीर्यं फलोदयपर्यंतंशक्तिः भवामभावुत्पत्तिविनाशौ ऐश्वर्यानिश्वर्येणा १० कृतमेवसर्वकृतकृत्यापवेत्यर्थः ततएवहेतोःकृतयुगंनाम ११ गुणतांमुख्यमप्यमुख्यतांगतं
१२ । १३ नसामेतित्रयीधर्मस्याचित्तशुद्धयर्थत्वात्तस्याश्च तदानींस्वभावसिद्धत्वात् सामादीन्यासन् मानवीक्रियाकृत्याद्यारंभरूपाकित् अभिध्यायफलंसंकल्पादेवसर्वसंपद्यतइत्यर्थः १४
तदिहाप्सरसस्तातगंधर्वाश्चसदाऽनघ ॥ तस्यवीरस्यचरितंगायंतोरमयंतिमाम् २० अयंचमार्गोमर्त्यानामगम्यःकुरुनंदन ॥ ततोऽहंरुद्रवान्मार्गतवेमंदेव
सेवितम् २१ धर्षयेद्दाशपेद्दाऽपिमाकश्चिदितिभारत ॥ दिव्योदेवपथोह्येपनात्रगच्छंतिमानुषाः ॥ यदर्थमागतश्चासिअतएवसरश्चतत् २२ ॥ ॥ इतिश्री
महाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांहनुमद्गीमसंवादेअष्टचत्वारिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
एवमुक्तोमहाबाहुर्भीमसेनःप्रतापवान् ॥ प्रणिपत्यततःप्रीत्याभ्रातरंहृष्टमानसः १ उवाचश्लक्ष्णयावाचाहनुमंतंकपीश्वरम् ॥ मयाधन्यतरोनास्तियदार्यदृष्टवा
नहम् २ अनुग्रहोमेसुमहांस्तृप्तिश्चतवदर्शनात् ॥ एवंतुकृतमिच्छामित्वयाऽद्याप्रियमात्मनः ३ यत्त्वेतदासीत्प्लवतःसागरंमकरालयम् ॥ रूपमप्रतिमंवीरतदि
च्छामिनिरीक्षितुम् ४ एवंतुष्टोभविष्यामिश्रद्धास्यामिचतेवचः ॥ एवमुक्तःसतेजस्वीप्रहस्यहरिरब्रवीत् ५ नतच्छक्यंत्वयाद्रुंरूपनान्येनकेनचित् ॥ का
लावस्थातदाह्यन्यानसावर्ततिसांप्रतम् ६ अन्यःकृतयुगेकालस्त्रेतायांद्वापरेपरः ॥ अयंप्रध्वंसनःकालोनाद्यतद्रूपमस्तिमे ७ भूमिर्नद्योनगाःशैलाःसिद्धादेवाम
हर्षयः ॥ कालंसमनुवर्ततेयथाभावायुगेयुगे ८ बलवर्षमप्रभावाहिप्रहीयंत्युद्भवंतिच ॥ तदलंबतद्रूपंद्रुंरुकुलुद्धह ॥ युगंसमनुवर्तामिकालोहिदुरतिक्रमः ९
॥ भीमउवाच ॥ युगसंख्यांसमाचक्ष्वआचारंचयुगेयुगे ॥ धर्मकामार्थभावांश्चकर्मवीर्येभवाभवौ १० ॥ हनुमानुवाच ॥ कृतंनामयुगंतातयत्रधर्मःसनातनः ॥
कृतमेवनकर्तव्यंतस्मिन्कालेयुगोत्तमे ११ नतत्रधर्माःसीदंतिक्षीयंतेनचवैप्रजाः ॥ ततःकृतयुगंनामकालेनगुणतांगतम् १२ देवदानवगंधर्वयक्षराक्षसपन्नगाः ॥
नासन्कृतयुगेतातदानक्रयविक्रयः १३ नसामऋग्यजुर्वर्णाःक्रियानासीच्चमानवी ॥ अभिध्यायफलंतत्रधर्मःसंन्यासएवच १४ नतस्मिन्युगसंसर्गेव्याधयोर्ने
द्रियक्षयः ॥ नासूयानापिरुदितंनदपोनापिवैकृतम् १५ नविग्रहःकृतस्तंद्रीनद्वेषोनचपैशुनम् ॥ नभयंनापिसंतापोनचेर्ष्यानचमत्सरः १६ ततःपरमंरुद्र
सागतियोगिनांपरा ॥ आत्माचसर्वभूतानांशुक्रोनारायणस्तदा १७ ब्राह्मणाःक्षत्रियावैश्याःशूद्राश्चकृतलक्षणाः ॥ कृतयुगेसमभवन्स्वकर्मनिरताःप्रजाः १८

वैकृतंकपटं १५ विग्रहोवैरंतद्रीआलस्यद्वेषः परानिष्टचित्तं पैशुनंतद्रावणं ईर्ष्याअक्षमामत्सरः परोत्कर्षासहिष्णुत्वं १६ ततोऽसूयादित्यागात् परमकंपरमानंदात्मकंरुद्रप्राप्यतइतिशेषः
गतिःप्राप्यंआरभेतिश्वेतरकपीतकृष्णरूपाणिक्रमेण कृतादिषुभवंतीतिकृतेनारायणः शुक्रइत्युक्तं १७ कृतलक्षणाःकृतानिस्वतःसिद्धानिलक्षणांनिशमोदमस्तपइत्यादीनियेपांते १८

समं ब्रह्मदेव आश्रयादिर्दस्यत तथा ब्रह्मैव फलप्राप्तये श्रयेत् । तत्प्राप्यर्थ एव आचारो यस्य । तस्यैव च ज्ञानं केवलं निरुपाधिविषयं । ब्रह्मैव कर्माणि गत्यागत्यादीनि येषां ते अहमिन्द्रहं दुर्मि
त्यादिवचनात् १९ एको देवः प्रत्यगात्मा तत्रैव सदा युक्तो योगवतः । एको मंत्रः प्रणवः । एको विधिर्वेदांश्रवणादिः । एका क्रिया ध्यानादिः । एक एव तत्त्वप्रतिपादको वेदो येषां सर्वेऽपि ज्ञाननिष्ठा एव
ननु केवलकर्मठाव्यसनिनोदा २० कालो दर्शादिस्तद्युक्तेन कर्मणा कामफलेनोच्छ्रितफलेन रुपादिना स्वर्गादिना वासयोगस्तदभावात् २१ आत्मनि ब्रह्मणियोगे कथं तेन समायुक्तोऽयं धर्मो योगा
रुपः कृतलक्षणः कृतयुगसूचकः । यदैव यत्रैव पुंसि ईदं गमो वर्धते तदैव कृतयुगमित्यर्थः चतुष्पादोऽविकलः २२ त्रैगुण्यं प्रवृत्तिप्रकाशमोहात्मकरजः सत्त्वतमसां समाहारस्तेन वर्जितं सत्रयं ज्ञक्रिया

समाश्रयं समाचारं समज्ञानं च केवलम् ॥ तदा हि समकर्माणो वर्णाधर्मानवाप्नुवन् १९ एकदेवसदायुक्ता एकमंत्रविधिक्रियाः ॥ पृथग्धर्मास्त्वेकवेदाधर्ममेकमनुव्रताः
२० चातुराश्रम्ययुक्तेन कर्मणा कालयोगिना ॥ अकामफलसंयोगात्प्राप्तुवंति परांगतिम् २१ आत्मयोगसमायुक्तो धर्मोऽयं कृतलक्षणः ॥ कृतयुगे चतुष्पादश्चा
तुर्वर्ण्यस्य शाश्वतः २२ एतत्कृतयुगं नाम त्रैगुण्यपरिवर्जितम् ॥ त्रेतामपि निबोधत्वं यस्मिन्सत्रं प्रवर्तते २३ पादेन च सतेधर्मो रक्ततां याति चाच्युतः ॥ सत्य
प्रवृत्ताश्च नराः क्रियाधर्मपरायणाः २४ ततो यज्ञाः प्रवर्तन्ते धर्माश्च विविधाः क्रियाः ॥ त्रेतायां भावसंकल्पाः क्रियादानफलोपगाः २५ प्रचलंति न वै धर्मात्तपोदानप
रायणाः ॥ स्वधर्मस्थाः क्रियावंतो न रात्रेतायुगेऽभवन् २६ द्वापरे च युगे धर्मो द्विभागोनः प्रवर्तते ॥ विष्णुर्वैपीततां याति चतुर्धा वेद एव च २७ ततोऽन्ये च चतुर्वे
दास्त्रिवेदाश्च तथापरे ॥ द्विवेदाश्चैकवेदाश्चाप्यनृचश्च तथापरे २८ एवंशास्त्रेषु भिन्नेषु बहुधानीयते क्रिया ॥ तपोदानप्रवृत्ता च राजसी भवति प्रजा २९ एकदेवस्य
चाज्ञानाद्वेदास्ते बहवः कृताः ॥ सत्त्वस्य चेह विभ्रंशात्सत्येकश्चिदवस्थितः ३० सत्यात्प्रच्यवमानानां व्याधयो बहवोऽभवन् ॥ कामाश्चोपद्रवाश्चैव तदा वैदेवका
रिताः ३१ यैरर्च्यमानाः सुभृशंतपस्तप्यंति मानवाः ॥ कामकामाः स्वर्गकामायज्ञास्तन्वन्ति चापरे ३२ एवं द्वापरमासाद्य प्रजाः क्षीयन्त्यधर्मतः ॥ पादेनैकेन कौं
तेयधर्मः कलियुगे स्थितः ३३ तामसंयुगमासाद्य कृष्णो भवति केशवः ॥ वेदाचाराः प्रशाम्यन्ति धर्मयज्ञक्रियास्तथा ३४ ईतयो व्याधयस्तं द्रीदोषाः क्रोधादयस्त
था ॥ उपद्रवाः प्रवर्तन्ते आधयः क्षुद्रयन्तथा ३५ युगेऽप्यावर्तमानेषु धर्मो व्यावर्तते पुनः ॥ धर्मो व्यावर्तमाने तु लोको व्यावर्तते पुनः ३६ लोके क्षीणे क्षयं याति भावा
लोकप्रवर्तकाः ॥ युगक्षयकृता धर्माः प्रार्थनानि विकुर्वते ३७

रजोभिश्चत्वात् २९ सत्येनैव प्रवृत्ताः २४ भावसंकल्पाः भावो भावना क्रिया अहमेनेन कर्मणा इदं फलमेनेन प्रकारेण करिष्यामीत्येवं रूपा तद्विषय एव संकल्पो येषां अतएव क्रियादिभिः फलोपगाः
फलभुजो न तु कृतवत्संकल्पसिद्धाः २५ २६ द्विभागोनः पादद्वयहीनचतुर्धावेदः कृतः कृतस्यैकेन धारायितुमशक्यत्वात् २७ अनृचः कृत्वा त्रेणापि हीना अतिमात्यात् यद्वा चतुर्वेदा इति वेदत्रयोक्तं कर्म
ज्योतिष्टोमादिकमथर्वणोपनिषदुक्तं ध्यानं च सहैव वाऽनुतिष्ठंतीति कर्मोपास्तिसमुच्चय उक्तः । त्रिवेदा इति केवलकर्मठाः । द्विवेदा इति स्वशास्त्रोक्तसंख्यावदनादिकर्मध्यानं च सहैव वाऽनुतिष्ठंती ।
एकवेदाध्यानेन निष्ठाः । अनृचः कृतकृत्याः विपर्यस्तो निदिध्यासेन किं ध्यानमविपर्यये इत्युक्ते ध्यानादपि विरक्ताः २८ २९ सत्त्वस्य बुद्धेर्विभ्रंशात् क्षयात् ३० ३१ यैर्व्याधिभिः कामैश्च ३२ ३३
तामसंतभोगुणप्रधानं कलिं ३४ ईतयोऽतिवृष्ट्या दयः ३५ व्यावर्तते नश्यति ३६ भावाधर्मज्ञानादयः प्रार्थनानि विकुर्वते अन्यत्प्रार्थ्यतेऽन्यत्र जायते पापिकमपिकर्मविधिलोपान्नाशकं भवतीति भावः ३७

चिरजीविनो माहशा अपियुगानुवर्तिनः कालानुसारिणो भवन्ति ३८ अनर्थकेषु निष्प्रयोजनेषु भावोऽभिनिवेशः २९ स्वस्तिकल्याणं ४० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावन्दीपेऊन
एतत्कलियुगं नाम अचिराद्यत्प्रवर्तते ॥ युवानुवर्तनं त्वेतत् कुर्वन्ति चिरजीविनः ३८ यच्च ते मत्परिज्ञाने कौतूहलमरिदम् ॥ अनर्थकेषु को भावः पुरुषस्य विज्ञानतः ३९
एतत्ते सर्वमाख्यातं यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ युगसंख्यां महाबाहो स्वस्ति प्राप्नुहि गम्यताम् ४० ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि तीर्थयात्रापर्वणि लोम
शतीर्थयात्रायां कदलीषण्डेऽनुमद्गमिसंवादे ऊनपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ॥ ॥ भीमसेन उवाच ॥ पूर्वरूपमदृष्टातेन यास्यामि क
थंचन ॥ यदि तेऽहमनुग्राह्यो दर्शयात्मानमात्मना १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु भीमेन स्मितं कृत्वा प्लवंगमः ॥ तद्रूपं दर्शयामास यद्द्वैसागरलंघने २ आ
तुः प्रियमर्भाप्सन्वैचकार सुमहद्वपुः ॥ देहस्तस्य ततोऽतीव वर्धत्यायामविस्तरैः ३ सद्रूपं कदलीषण्डच्छादयन्नमितयुतेः ॥ गिरिश्वोच्छ्रयमाक्रम्य तस्थौ तत्र च वा
नरः ४ समुच्छ्रितमहाकायो द्वितीय इव पर्वतः ॥ ताम्निक्षणस्तीक्ष्णदंष्ट्रो भृकुटीकुटिलाननः ५ दीर्घलांगूलमाविध्य दिशो व्याप्य स्थितः कपिः ॥ तद्रूपं महदालक्ष्य भ्रा
तुः कौरवनेदनः ६ विसिष्मियेत दार्भामोजहपेच पुनः पुनः ॥ तमर्कमिव ते जोभिः सौवर्गमिव पर्वतम् ७ प्रदीप्तमिव चाकाशं दृष्ट्वा भीमोऽभ्यमीलयत् ॥ आवभाषे च
हनुमान् भीमसेनं स्मयन्निव ८ एतावदिह शक्तस्त्वं द्रष्टुं रूपममानघ ॥ वर्धेऽहं चाप्यतो भूयो यावन्मे मनसि स्थितम् ॥ भीमशत्रुपुचात्यर्थवर्धते मूर्तिरोजसा ९ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ तदहं तु महारौद्रं विध्यपर्वतसन्निभम् ॥ दृष्ट्वा हनूमतो वर्धमसंभ्रांतः पवनात्मजः १० प्रत्युवाच ततो भीमः संप्रहृष्टतनूरुहः ॥ कृतां जलिरदीना
त्मा हनूमंतमवस्थितम् ११ दृष्टं प्रमाणं विपुलं शरीरस्यस्य ते विभो ॥ संहरस्व महावीर्यस्वयमात्मानमात्मना १२ न हि शक्यो मित्वा दृष्टुं दिवाकरमिवोदितम् ॥ अप्रमे
यमना घृष्यं मैनाकमिव पर्वतम् १३ विस्मयश्चैव मे वीरसुमहान् मनसोऽथैव ॥ यद्गामस्त्वयि पार्श्वस्थे स्वयं रावणमभ्यगात् १४ त्वमेव शक्तस्तां लंकां सयोधां सह वा
हनाम् ॥ स्वबाहुबलमाश्रित्य विनाशयितुमंजसा १५ न हिते किंचिदप्राप्यं मारुतात्मजविद्यते ॥ त्वनैकस्य पर्याप्तो रावणः स गणो युधि १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्तस्तु भीमेन हनूमान् प्लवगोत्तमः ॥ प्रत्युवाच ततो वाक्यं स्निग्धं भीरवागिरा १७ ॥ हनूमान उवाच ॥ एवमेतन्महाबाहो यथावदासि भारत ॥ भीमसेन पर्या
प्तो ममासौ राक्षसाधमः १८ मया तु निहते तस्मिन् रावणे लोककंटके ॥ कीर्तिर्मश्ये द्वाघवस्य तत एतदुपेक्षितम् १९ तेन वीरेण तं हत्वा स गणं राक्षसाधमम् ॥ आनी
तास्वपुरं सीताकीर्तिश्चाख्यापितानृषु २० तद्गच्छ विपुलप्रज्ञातुः प्रियाहितेरतः ॥ अरिष्टक्षेममध्वानं वायुना परिरक्षितः २१ एष पंथाः कुरु श्रेष्ठसौगंधिक
नायते ॥ द्रक्ष्यसे धनदोद्यानं रक्षितं यक्षराक्षसैः २२ न च ते तरसा कार्यः कुसुमावचयः स्वयम् ॥ दैवतानि हि मान्यानि पुरुषेण विशेषतः २३

पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १४९ ॥ ॥ ॥ ॥ पूर्वरूपमिति १ । २ । ३ गिरिश्वोच्छ्रयगिरिरिव इवायं चः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५
पर्याप्तः समर्थः १६ । १७ । १८ । १९ । २० अरिष्टं निर्विघ्नं २१ । २२ पुरुषेण मर्त्येन २३

२४ गमयस्वबोधपूर्वकमनुतिष्ठस्वार्थेणिच् २५ । २६ दुर्जनवधोऽधर्मोऽपिधर्मपरोपघातकंसत्यं धर्मोऽप्यधर्मपव २७ आचारः शौचादिस्तेनधर्मः प्राप्यतेततोवेदाधिगमस्ततोदेवताप्रसाद इत्यर्थः २८ वेदेतिज्ञैर्देवानानीत्यामनुष्याणांच स्थितिरित्यर्थः २९ पणोभृतिस्तामर्हतीतिपण्यासेवा । पणोवराटमानेस्यादित्युपक्रम्य व्यवहारेभृतीधने इतिभेदिनीवार्ताजीविकार्था

वलिहोमनमस्कारैर्मन्त्रैश्चभरतर्षभ ॥ देवतानिप्रसादं हिभक्त्याकुर्वीतिभारत २४ मातातसाहसंकार्पीः स्वधर्मपरिपालय ॥ स्वधर्मस्थः परंधर्मैर्बुध्यस्वगमयस्व च २५ नहिधर्ममविज्ञायवृद्धाननुपसेव्यच ॥ धर्मार्थैर्वेदितुंशक्यौवृहस्पतिसमैरपि २६ अधर्मोयत्रधर्मख्योधर्मश्चाधर्मसंज्ञितः ॥ सविज्ञेयोविभागेनयत्र मुह्यंत्यबुद्धयः २७ आचारसंभवोधर्मोऽधर्मवेदाः प्रतिष्ठिताः ॥ वेदैर्यज्ञाः समुत्पन्नायज्ञैर्देवाः प्रतिष्ठिताः २८ वेदाचारविधानोक्तैर्यज्ञैर्धर्मैर्यतिदेवताः ॥ बृहस्पत्युशनः प्रोक्तैर्नयैर्धर्मैर्यतिमानवाः २९ पण्याकरवणिज्याभिः कृष्यागोजाविपोषणैः ॥ वार्तयाधार्यतेसर्वधर्मैरेतैर्द्विजातिभिः ३० त्रयीवार्तादंडनीतिस्तिस्त्रोविद्याविजानताम् ॥ ताभिः सम्यक्प्रयुक्तामि लोकयात्राविधीयते ३१ साचेद्धर्मकृतानस्यात्रयीधर्ममृतेभुवि ॥ दंडनीतिमृतेचापिनिर्मर्यादमिदंभवेत् ३२ वार्ताधर्मैर्हवर्तिन्योविनश्येयुरिमाः प्रजाः ॥ सुप्रवृत्तैस्त्रिभिर्हैतैर्धर्मैः सूयंतिवैप्रजाः ३३ द्विजातीनामृतंधर्मोऽहोऽहोऽश्वैकवर्णिकः ॥ यज्ञाध्ययनदानानित्रयः साधारणाः स्मृताः ३४ याजनाध्यापनंविप्रधर्मश्चैवप्रतिग्रहः ॥ पालनंक्षत्रियाणां वैश्वधर्मश्चपोषणम् ३५ शुश्रूषाचद्विजातीनां शूद्राणां धर्म उच्यते ॥ भैक्ष्यहोमव्रतैर्हीनास्तथैवगुरुवासिताः ३६ क्षत्रधर्मोऽत्रकौतियतवधर्मोऽत्ररक्षणम् ॥ स्वधर्मं प्रातिपद्यस्वविनितो नियतं द्वियः ३७ वृद्धैः समंयसद्भिश्च बुद्धिमद्भिः श्रुतान्वितैः ॥ आस्थितः शास्तिदंडेनव्यसनीपरिभूयते ३८ निग्रहानुग्रहैः सम्यग्यदाराजाप्रवर्तते ॥ तदाभवतिलोकस्यमर्यादाः सुव्यवस्थिताः ३९ तस्माद्देशेचदुर्गेचशत्रुमित्रबलेषुच ॥ नित्यंचारेणबोद्धव्यंस्थानं वृद्धैः क्षयस्तथा ४० राज्ञामुपायश्चारश्च बुद्धिमंत्रपराक्रमाः ॥ निग्रहप्रग्रहौचैवदाक्षयं वैकार्यसाधकम् ४१ साम्राजानेनभेदेनदंडेनोपेक्षणेनच ॥ साधनीयानिकर्माणिसमाप्तव्यासयोगतः ४२ मंत्रमूलानयाः सर्वेचाराश्चभरतर्षभ ॥ सुमंत्रितेनयासिद्धिस्तां द्विजैः सहमंत्रयेत् ४३ स्त्रियामूढेनबालेनलुब्धेनलघुनाऽपिवा ॥ नमंत्रयीतगुह्याणियेषुचोन्मादलक्षणम् ४४ मंत्रयेत्सहविद्भिः शक्तैः कर्माणिकारयेत् ॥ स्त्रिग्वैश्वनीतिविन्यासान्मुखान्सर्वत्रवर्जयेत् ४५ धार्मिकान्धर्मकार्येषुअर्थकार्येषुपंडितान् ॥ स्त्रिषुक्लीवान्त्रियुंजातक्रूरान्कूरेषुकर्मसु ४६

वृत्तिः १० साचक्रमेणब्राह्मणस्यत्रयीयाजनाध्यापनादिः वैश्यस्यवार्तापण्यादिः क्षत्रियस्यदंडादिः ३१ सालोकयात्रा ३२ । ३३ ऋतंसत्यमात्मज्ञानाख्यं एकोवर्णः शुद्धः केवलसात्विकः धर्मोयोगारण्यः ३४ । ३५ । भैक्ष्येतिगुरोत्रिवर्णं वासितंवासोयेवातेशूद्राभैक्ष्यादिभिर्हीनामवति ३६ क्षत्रधर्मोऽप्रकरणेउच्यते सचतवधर्मोऽत्रलोके ३७ आस्थितोऽनुष्ठितः ३८ । ३९ स्थानंसिद्धसंरक्षणम् ४० । ४१ समाप्तः सामादिपंचकेपकेनद्विजैर्वा कार्यसाधनं व्यासः सर्वस्तत्सिद्धिः ४२ । ४३ । ४४ स्त्रिग्वैहितेषुभिः भीतेप्रजादारापत्यादेर्विन्यासाः स्थापनानि ४५ । ४६

स्वेभ्यश्चोरेभ्यः परेभ्यः उत्कोचादिनालोभितेभ्यः ४७ बुद्धबाजोवनाशया प्रतिपन्नेषुशरणागतेषु ४८ । ४९ वीरोधर्मोराजधर्मः ५० । ५१ । ५२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये स्वेभ्यश्चैवपरेभ्यश्चकार्याकार्यसमुद्भवा ॥ बुद्धिः कर्मसुविज्ञेयारिपूर्णांचबलाबलम् ४७ बुद्ध्यास्वप्रतिपन्नेषुकुर्यात्साधुष्वनुग्रहम् ॥ निग्रहंचाप्यशिष्टेषुनिर्मर्यादेषुकारयेत् ४८ निग्रहेप्रग्रहेसम्यग्यदाराजाप्रवर्तते ॥ तदाभवतिलोकस्यमर्यादासुव्यवस्थिता ४९ एषतेऽभिहितः पार्थवोरोधर्मोदुरन्वयः ॥ तंस्वधर्मविभागेनविनयस्थोऽनुपालय ५० तपोधर्मदमेज्याभिर्विप्रायांतियथादिवम् ॥ दानातिथ्यक्रियाधर्मैर्यातिवैश्याश्चसद्गतिम् ५१ क्षत्रंयातितथास्वर्गंभुविनिग्रहपालनैः ॥ सम्यक्प्रणीतदंडाहिकामद्वेषविवर्जिताः ॥ अलुब्धाविगतक्रोधाः सतांयातिसलोकताम् ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांहनूमद्रीमसेनसंवादेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसंहृत्यविपुलंतद्रपुःकामतःकृतम् ॥ भीमसेनंपुनर्दोर्भ्यांपर्यष्वजतवानरः १ परिष्वक्तस्यतस्याशुभ्रात्राभीमस्यभारत ॥ श्रमोनाशमुपागच्छत्सर्वेचासीत्प्रदक्षिणम् २ बलंचातिबलोमेनेनमेऽस्ति सदृशोमहान् ॥ ततःपुनरथोवाचपर्यश्रुनयनोहरिः ३ भीमभाष्यसौहार्दाद्वाष्पगद्गदयागिरा ॥ गच्छवीरस्वमावासंस्मर्तव्योऽस्मि कथां तरे ४ इहस्थश्चकुरुश्रेष्ठननिवेद्योऽस्मि कर्हिचित् ॥ धनदस्यालयाच्चापिविमृष्टानामहाबल ५ देशकालइहायातुं देवगंधर्वयोषिताम् ॥ ममापिसफळंचक्षुःस्मारितश्चास्मिराघवम् ६ रामाभिधानंविष्णुंहिजगद्दयननंदनम् ॥ सीतावक्रारविंदार्कदशास्यध्वांतभास्करम् ७ मानुषंगत्रसंस्पर्शगत्वाभीमत्वयासह ॥ तदस्मदर्शनंवीरकौंतेयामोघमस्तुते ८ भ्रातृत्वंत्वंपुरस्कृत्यवरंवरयभारत ॥ यदितावन्मयाशुद्रागत्वावारणसाह्वयम् ९ धार्तराष्ट्रानिहंतव्यायावदेत्करोम्यग्रहम् ॥ शिलयानगरंवाऽपिमर्दितव्यंमयायदि १० बध्वाद्युयोधनंचाद्यआनयामितवांतिकम् ॥ यावदेत्करोम्यद्यकामंतवमहाबल ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भीमसेनस्तुतद्राक्यंश्रुत्वातस्यमहात्मनः ॥ प्रत्युवाचहनूमंतंप्रहृष्टेनांतरात्मना १२ कृतमेवत्वयासर्वममवानरपुंगव ॥ स्वस्तितेऽस्तुमहाबाहोकामयेत्वांप्रसीदमे १३ सनाथाः पांडवाः सर्वेः त्वयानाथेनवीर्यवन् ॥ तवैवतेजसासर्वान्विजेष्यामोवयंपरान् १४ एवमुक्तस्तुहनुमानभीमसेनमभाषत ॥ भ्रातृत्वात्सौहार्दाच्चैवकरिष्यामिप्रियंतव १५ चमूंविगाह्यशत्रूणांपरशक्तिसमाकुलाम् ॥ यदासिंहरंवीरकरिष्यासिमहाबल १६ तदाऽहं बृंहयिष्यामिस्वरवेणरवंतव ॥ विजयस्यध्वजस्थश्चनादान्मोक्षयामिदारुणान् १७ शत्रूणांयेप्राणहराः सुखंयेनहनिष्यथ ॥ एवमाभाष्यहनुमांस्तदापांडवनंदनम् १८ मार्गमाख्यायभीमायतत्रैवांतरधीयत १९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांगंधमाहनूमद्रीमसंवादेएकपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥

भारतभावदीपेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५० ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५१ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥ ॥ छ ॥

म.भा.टी.
॥१२४॥

गतेइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५२ ॥ ॥ ७ ॥ सगत्वेति १

वन०
अ०
॥१५३॥

॥ वैशंपायन उवाच ॥ गतेतस्मिन्हरिवरेभीमोऽपिबालिनावरः ॥ तेनमागेणविपुलं व्यचरद्गंधमादनम् १ अनुस्मरन्वपुस्तस्यश्रियंचाप्रतिमांभुवि ॥ माहात्म्य
मनुभावंचस्मरन्दाशरथेर्ययौ २ सतानिरमणीयानिवनान्युपवनानिच ॥ विलोकयामासतदासौगंधिकवनेप्लया ३ फुल्लद्रुमविचित्राणिसरांसिसरितस्तथा ॥
नानाकुसुमचित्राणिपुष्पितानिवनानिच ४ मतवारणयूथानिपंकाक्लिन्नानिभारत ॥ वर्षतामिवमेघानां वृंदानिददृशेतदा ५ हरिणैश्चपलापांगैर्हरिणीसहितैर्व
नम् ॥ सशष्पकवलैःश्रीमानपथिदृष्टाद्रुतंययौ ६ महिषैश्चवराहैश्चशार्दूलैश्चानिपेवितम् ॥ व्यपेतभीर्गिरिशौर्याद्भीमसेनोव्यगाहत ७ कुसुमानंतगंधैश्चताम्र
पल्लवकोमलैः ॥ याच्यमानइवारण्येद्रुमैर्मारुतकंपितैः ८ कृतपद्मांजलिपुटामत्तपदसेविताः ॥ प्रियतीर्थवनामार्गेपद्मिनीःसमतिक्रमन् ९ मज्जमानमनो
दृष्टिःफुल्लेषुगिरिसानुषु ॥ द्रौपदीवाक्यपाथेयोभीमःशोघ्रतरंययौ १० परिवृत्तेऽहानिततःप्रकीर्णहरिणवने ॥ कांचनैर्विमलैःपद्मैर्ददर्शविपुलांनदीम् ११ हं
सकारंडवयुतांचक्रवाकोपशोभिताम् ॥ रचितामिवतस्याद्रेर्मांलाविमलपंकजाम् १२ तस्यांनद्यांमहासत्वःसौगंधिकवनंमहत ॥ अपश्यत्प्रीतिजननंवाला
केसदृशयुति १३ तद्दृष्ट्वालब्धकामःसमनसापांडुनंदनः ॥ वनवासपरिक्रिष्टांजगाममनसाप्रियाम् १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्रापर्वणिलो
मशतीर्थयात्रायांसौगंधिकाहरणेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥१५२॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सगत्वानलिनीरम्यांराक्षसैरभिरक्षिताम् ॥ कैलासशिखरा
भ्याशेददर्शशुभकाननाम् १ कुबेरभुवनाभ्याशेजातांपर्वतनिर्झरैः ॥ सुरम्यांविपुलच्छायांनानाद्रुमलताकुलाम् २ हरितांबुजसंछन्नादिव्याकनकपुष्कराम् ॥
नानापक्षिजनाकीर्णांसूपतीर्थामकर्माम् ३ अतीवरम्यांसुजलांजातांपर्वतसानुषु ॥ विचित्रभूतांलोकस्यशुभामहुतदर्शनाम् ४ तत्रामृतरसंशीतंलघुकुंतीसुतः
शुभम् ॥ ददर्शविमलंतोयंपिबंश्चबहुपांडवः ५ तांतुपुष्करिणीरम्यांदिव्यसौगंधिकावृताम् ॥ जातरूपमयैःपद्मैश्छन्नांपरमगंधिभिः ६ वैदूर्यवरनालैश्चबहुचित्रै
र्मनोरमैः ॥ हंसकारंडवोद्भूतैःसृजद्विरमलंरजः ७ आक्रीडंराजराजस्यकुबेरस्यमहात्मनः ॥ गंधर्वैरप्सरोभिश्चदेवैश्चपरमार्चिताम् ८ सेवितामृषिभिर्दिव्यैर्यक्षैः
किंपुरुषैस्तथा ॥ राक्षसैःकिन्नरैश्चापिगुप्तांश्रवणेनच ९ तांचदृष्ट्वैकैतेयोभीमसेनोमहाबलः ॥ बभूवपरमप्रीतोदिव्यसंप्रेक्ष्यतत्सरः १० तच्चक्रोधवशानामराक्षसा
राजशासनात् ॥ रक्षंतिशतसाहस्राश्चित्रायुधपरिच्छदाः ११ तेतुदृष्ट्वैकैतेयमजिनैःप्रतिवासितम् ॥ रुक्मांगदधरंवीरंभीमंभूमिपराक्रमम् १२ सायुधंबद्धनिर्धि
शमशंकितमरिंदमम् ॥ पुष्करेप्सुमुपायांतमन्योन्यमभिचुकुशुः १३ अयंपुरुषशार्दूलःसायुधोऽजिनसंवृतः ॥ यच्चिकीर्षुरिहप्राप्तस्तत्संप्रष्टुमिहार्थ १४

॥१२४॥

२ सूपतीर्थांशोभनानिउपतीर्थांनितीराणियस्यांसा ३।४ लघुभारोग्यकरम् ५ जातरूपंस्वर्णम् ६ हंसादिपोतैर्हंसाद्युद्भूतैर्वा ७ आक्रीडंकीडास्थानं ८।९।१०।११।१२।१३।१४

१५।१६ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ पांडवइति १ अनिलोढंवायुनाआनीतम् २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२
ततःसर्वेमहाबाहुंसमासाद्यवृकोदरम् ॥ तेजोयुक्तमपृच्छंतकस्त्वमाख्यातुमर्हसि १५ मुनिवेषधरश्चैवसायुधश्चैवलक्ष्यसे ॥ यदर्थमभिसंप्राप्तस्तदाचक्ष्वमहा
मते १६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० तीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौगंधिकाहरणेद्विपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५३ ॥ ॥ ७ ॥
॥ भीम उवाच ॥ पांडवोभीमसेनोऽहंधर्मराजादनंतरः ॥ विशालांबदरींप्राप्तोभ्रातृभिःसहराक्षसाः १ अपश्यत्त्रपांचालीसौगंधिकमनुत्तमम् ॥ अनिलोढ
मितोन्नंसावहूनिपरीप्सति २ तस्यामामनवद्यांग्याधर्मपत्न्याःप्रियेस्थितम् ॥ पुष्पाहारमिहप्राप्तंनिबोधतनिशाचराः ३ ॥ राक्षसाऊचुः ॥ आक्रीडोऽयं
कुबेरस्यदयितःपुरुषर्षभ ॥ नेहशक्यमनुष्येणविहर्तुंमर्त्यधर्मणा ४ देवर्षयस्तथायक्षादेवाश्चात्रवृकोदर ॥ आमंभ्ययक्षप्रवरंपिबंतिरमयंतिच ॥ गंधर्वाप्सर
सश्चैवविहरंत्यत्रपांडव ५ अन्यायेनेहयःकश्चिदवमन्यधनेश्वरम् ॥ विहर्तुमिच्छेदुर्वृतःसविनश्येन्नसंशयः ६ तमनादत्यपद्मानिजिहीर्षिसिवलाहतः ॥ धर्मरा
जस्यचात्मानं ब्रवीषिभ्रातरंकथम् ७ आमंभ्ययक्षराजंवेततःपिबहरस्वच ॥ नातोऽन्यथात्वयाशक्यंकिंचित्पुष्करमीक्षितुम् ८ ॥ भीमसेन उवाच ॥ राक्ष
सास्तंनपश्यामिधनेश्वरमिहांतिके ॥ दृष्ट्वापिचमहाराजंनानाहंयाचितुमुत्सहे ९ नहियाचंतिराजानेषधर्मःसनातनः ॥ नचाहंहातुमिच्छामिक्षात्रधर्मकथंचन
१० इयंचनलिनीरम्याजातापर्वतनिर्झरे ॥ नेयंमवनमासाद्यकुबेरस्यमहात्मनः ११ तुल्याहिसर्वभूतानामियंश्रवणस्यच ॥ एवंगतेषुद्रव्येषुकःकंयाचितु
मर्हति १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा राक्षसान्सर्वान्भीमसेनोह्यमर्षणः ॥ व्यगाहतमहाबाहुर्नलिनींतांमहाबलः १३ ततःसराक्षसैर्वाचाप्रतिषिद्धःप्रता
पवान् ॥ मामैवमितिसक्रोधैर्भर्त्सयद्भिःसमंततः १४ कदर्थीकृत्यतुसतान् राक्षसान्भीमविक्रमः ॥ व्यगाहतमहातेजास्तेतंसर्वेन्यवारयन् १५ गृण्णतिबध्नोति
विकर्ततेमंपचामखादामचभीमसेनम् ॥ क्रुद्धाद्भुवंतोभिययुर्दुतंतेशस्त्राणिचोद्यम्यविवृतनेत्राः १६ ततःसगुर्वीयमंडकल्पांमहागदांकांचनपद्मनद्धाम् ॥ प्र
गृह्यतानभ्यपतत्तरस्वीततोब्रवीत्तिष्ठततिष्ठतेति १७ तेतंतदातोमरपट्टिशैर्व्याविद्धशस्त्रैःसहसानिपेतुः ॥ जिघांसवःक्रोधवशाःसुभीमाभीमंसमंतात्परि
ववुरुग्राः १८ वातेनकुंत्यांबलवान्सुजातःशूरस्तरस्वीद्विषतांनिहंता ॥ सत्येचधर्मेचरतःसवैवपराक्रमेशत्रुभिरप्रष्टुष्यः १९ तेषांसमार्गान्विधिधानमहात्मा
विहन्यशस्त्राणिचशात्रवाणाम् ॥ यथाप्रवीरान्निजघानभीमःपरंशतंपुष्करिणीसमीपे २० तेतस्यवीर्यचबलंचदृष्ट्वाविद्याबलंबाहुबलंतथैव ॥ अशकुवंतःसहितं
समंताद्दुतंप्रवीराःसहसानिवृताः २१ विदीर्यमाणास्ततएवहंतुमाकाशमास्थायविमूढसंज्ञाः ॥ कैलासगृणाण्यभिदुद्बुस्तेभीमार्दिताःक्रोधवशाःप्रभग्राः २२
सशक्रवहानवदैत्यसंघान् विक्रम्यजित्वाचरणेऽरिसंघान् ॥ विगाह्यतांपुष्करिणींजितारिःकामायजग्राहततोऽबुजानि २३

१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ विहन्यविनाश्य।वात्यपीत्यनुनासिकालोपपक्षेइदंरूपम् २० सहितमेकीभूयाप्यशकुवंतः २१।२२ विक्रम्यजित्वाचअभिमूयवशीकृत्यचेत्यर्थः २३

१४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ इत्यारण्यकेऽर्वाणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ तस्मिन्निति १ । २
 तंचभीममहात्मानंतस्यास्तीरेमनस्विनम् ॥ ददृशुर्निहतांश्विवयक्षांश्वविपुलेक्षणम् २४ भिन्नकायाक्षिबाहूरूनसंचूर्णितशिरोधरान् ॥ तंचभीममहात्मानंत
 स्यास्तीरेव्यवस्थितम् २५ सक्रोधस्तब्धनयनसंदष्टदशनच्छदम् ॥ उद्यम्यचगदांदोर्भ्यानदीतीरेष्ववस्थितम् २६ प्रजासंक्षेपसमयेदंडहस्तमिवांतकम् ॥
 तं दृष्ट्वाधर्मराजस्तुपरिष्वज्यपुनःपुनः २७ उवाचश्लक्ष्णयावाचाकौतियकिमिदं कृतम् ॥ साहसंबतभद्रंतेदेवानामथचाप्रियम् २८ पुनरेवंनकर्तव्यंममचेदि
 च्छसिप्रियम् ॥ अनुशिष्यतुकौतियंपद्मानिपरिगृह्य च २९ तस्यामेवनलिन्यांतुविज-हुरमरोपमाः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुप्रगृहीतशिलायुधाः ३० प्रादुरास
 न्महाकायास्तस्योद्यानस्यरक्षिणः ॥ तदृष्ट्वाधर्मराजानंमहार्षिचापिलोमशम् ३१ नकुलंसहदेवंचतथान्यान्ब्राह्मणर्षभान् ॥ विनयेननताःसर्वेप्रणिपत्यचभारत
 ३२ सांत्विताधर्मराजेनप्रसेदुःक्षणदाचराः ॥ विदिताश्वकुबेरस्यतत्रतेकुरुपुंमवाः ३३ ऊपुर्नातिचिरंकालंरममाणाःकुरुद्रहाः ॥ प्रतीक्षमाणावीभस्सुंगंधमाद
 नसानुषु ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेऽर्वाणितीर्थयात्रापर्वणिलोमशतीर्थयात्रायांसौगंधिकाहरणेपंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १९९ ॥ ४ ॥ वैशं
 पायनउवाच ॥ ॥ तस्मिन्निवसमानोऽथधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ कृष्णयासाहितान्भ्रातृनित्युवाचसहद्विजान् १ दृष्टानितीर्थान्यस्माभिःपुण्यानेचशिवानिच ॥
 मनसोह्लादनीयानिवनानिचपृथक्पृथक् २ देवैःपूर्वविचीर्णानिमुनिभिश्चमहात्मभिः ॥ यथाक्रमविशेषेणद्विजैःसंपूजितानिच ३ ऋषीणांपूर्वचरितंतथाकर्म
 विचेष्टितम् ॥ राजर्षीणांचचरितंतथाश्वविविधाःशुभाः ४ शृण्वानास्तत्रतस्मआश्रमेषुशिवेषुच ॥ अभिषेकंद्विजैःसार्धंकृतवंतोविशेषतः ५ अर्चिताःसत
 तंदेवाःपुष्पैरद्भिःसदाचवः ॥ यथालब्धैर्मूलफलैःपितरश्चापितर्पिताः ६ पर्वतेषुचरम्येषुसर्वेषुचसरस्सुच ॥ उदधौचमहापुण्येषूपस्पृष्टंमहात्मभिः ७ इलास
 रस्वतीसिंधुर्यमुनानर्भदातथा ॥ नानार्ताथेषुसुपस्पृष्टंसाहद्विजैः ८ गंगाद्वारमतिक्रम्यवहवःपर्वताःशुभाः ॥ हिमवान्पर्वतश्चैवनानाद्विजगणायुतः ९
 विशालावदरीदृष्टानरनारायणाश्रमः ॥ दिव्यपुष्करिणीदृष्टासिद्धदेवर्षिपूजिता १० यथाक्रमविशेषेणसर्वाण्यायतनानिच ॥ दर्शितानिद्विजश्रेष्ठालोमशेनम
 हात्मना ११ इमंशिवश्रवणावासंपुण्यांसिद्धनिषेवितम् ॥ कथंभीमगमिष्यामोगतिरंतरधीयताम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवतिराजेंद्रेवागुवाचाशरीरिणी ॥
 नशक्योदुर्गमोगंतुमितोवैश्रवणाश्रमात् १३ अनेनैवपथाराजंप्रतिगच्छयथागतम् ॥ नरनारायणस्थानंवदरीत्याभिविश्रुतम् १४ तस्माद्यास्यसिकौतियसिद्धचा
 रणसेवितम् ॥ बहुपुष्पफलंरम्यमाश्रमंष्टपपर्वणः १५ अतिक्रम्यचतंपार्थवार्ष्टिषेणाश्रमेवसेः ॥ ततोद्रक्ष्यसिकौतियनिवेशंधनदस्यच १६ एतस्मिन्नंतरेवायुर्दि
 व्यगंधवहःशुचिः ॥ सुखप्रह्लादनःशीतःपुष्पवर्षवर्षच १७ श्रुत्वातुदिव्यामाकाशाद्वाचंसर्वेविसिस्मियुः ॥ ऋषीणांब्राह्मणानांचपार्थिवानांविशेषतः १८

३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥

१९ । २० । २१ ॥ ॥ इत्यारण्यकेऽर्वाणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ततस्तानिति १ । २ जहारधर्मादीनांमनोदृष्टवान् उत्तमोऽस्मीति
 श्रुत्वातन्महदाश्रयंद्विजोधौम्योऽब्रवीत्तदा ॥ नशक्यमुत्तरं वक्तुमेवंभवतुभारत १९ ततोयुधिष्ठिरोराजाप्रतिजग्राहतद्वचः ॥ प्रत्यागम्यपुनस्तंतुनरनारायणा
 श्रमम् २० भीमसेनादिभिःसर्वैर्भ्रातृभिःपरिवारितः ॥ पांचाल्याब्राह्मणाश्चैवन्यवसंतसुखंतदा २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेऽर्वाणितीर्थयात्रापर्वणिलोम
 शतीर्थयात्रायांपुनरनारायणाश्रमागमनेषट्पंचाशदधिकशततमोऽध्यायः १९६ ॥ ४ ॥ समासंचेदंतीर्थयात्रापर्व ॥ ॥ अथजटासुरवधपर्व ॥ वैशंपायनउवा
 च ॥ ततस्तान्परिविश्वस्तान्वसतस्तत्रपांडवान् ॥ पर्वतेंद्रेद्विजैःसार्धंपार्थागमनकांक्षया १ गतेषुतेपुरक्षःसुभीमसेनात्मजेऽपिच ॥ रहितान्भीमसेनेनक
 दाचितान्यदृच्छया २ जहारधर्मराजानंयमौकृष्णांचराक्षसः ॥ ब्राह्मणोमंत्रकुशलःसर्वशास्त्रविदुतमः ३ इतिब्रुवन्पांडवेयान्पर्युपास्तेस्मनित्यदा ॥ परिप्ल
 मानःपार्थानांकलापानिधनूंषिच ४ अंतरंसंपरिप्रेप्सुर्द्रौपद्याहरणंप्रति ॥ दृष्टात्मापापबुद्धिःसनाम्नाख्यातोजटासुरः ५ पोषणंतस्यराजेंद्रचक्रेपांडवनंदनः
 बुबुधेनचतंपापंभस्मच्छन्नमिवानलम् ६ सुभीमसेनेनिष्कांतेमृगयार्थमरिदम् ॥ घटोत्कचंसानुचरं दृष्ट्वाविप्रद्रुतंदिशः ७ लोमशप्रभृतीस्तांस्तुमहर्षीश्वसमा
 हितान् ॥ स्नातुंविनिर्गतान्दृष्ट्वापुष्पार्थंचतपोधनान् ८ रूपमन्यत्समास्थायविकृतंमैरवंमहत् ॥ गृहीत्वासर्वशस्त्राणिद्रौपदीपरिगृह्य च ९ प्रातिष्ठतसदृष्टात्मा
 त्रीनगृहीत्वाचपांडवान् ॥ सहदेवस्तुयत्नेनततोऽपक्रम्यपांडवः १० विक्रम्यकौशिकंखड्गमोक्षयित्वाग्रहरिपोः ॥ आक्रंदद्भीमसेनंवेयेनयातोमहावजः ११ त
 मब्रवीद्धर्मराजोऽह्यमाणोयुधिष्ठिरः ॥ धर्मस्तेहीयतेमूढनतत्त्वंसमवेक्षसे १२ येऽन्येकाचिन्मनुष्येषुतिर्यग्योनिगताश्वये ॥ धर्मतेसमवेक्षंतेरक्षांसिविशेष
 षतः १३ धर्मस्यराक्षसामूलंधर्मतेविदुरुतमम् ॥ एतत्परीक्ष्यसर्वैत्वंसमीपेस्थातुमर्हसि १४ देवाश्चऋषयःसिद्धाःपितरश्चापिराक्षस ॥ गंर्वोरगरक्षांसिवयां
 सिपशवस्तथा १५ तिर्यग्योनिगताश्चैवअपिकीटापिपीलिकाः ॥ मनुष्यानुपजीवंतिततस्त्वमपिजीवासि १६ समृद्ध्यायस्यलोकस्यलोकोयुष्माकमृध्यति ॥ इमं
 चलोकंशोचंतमनुशोचंतिदेवताः १७ पूज्यमानाश्चवर्धतेहव्यकव्यैर्यथाविधि ॥ वयंराष्ट्रस्यगोप्तारोरक्षितारश्चराक्षस १८ राष्ट्रस्यारक्ष्यमाणस्यकुतोभूतिःकु
 तःसुखम् ॥ नचराजाऽवमंतव्योरक्षसाजात्वनागसि १९ अणुरप्यपचारश्चनास्त्यस्माकंनराशन ॥ विघसाशान्यथाशक्त्याकुर्महेदेवतादिषु २० गुरुंश्वब्रा
 ह्मणांश्चैवप्रमाणप्रवणाःसदा ॥ द्रोग्धव्यंनचमित्रेषुनविश्वस्तेषुकर्तृचित् २१ येषांचान्नानिभुंजीतयत्रचस्यात्प्रतिश्रयः ॥ सत्त्वंप्रतिश्रयेऽस्मान्पूज्यमानःसु
 खोपितः २२ भुक्त्वाचान्नानिदुष्प्रज्ञकथमस्मान्जिहीर्षसि ॥ एवमेववृथाचरोवृथावृद्धोवृथामतिः २३

ब्रुवन् ३ कलापानिनिषंगादीनि ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ कौशिकंकोशादागतंमहंमहणं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ युष्माकंदेवासुरादीनांमृध्यतिकृच्छतीतिपाठे दृष्टि
 गच्छति १७ । १८ । १९ त्रिघसाशात् देवासुरब्राह्मणादिशेषां विचसंतस्यआज्ञां भोजनं येषांताम् २० । २१ प्रतिश्रयोपहं २२ । २३

२४ । २५ कामात्कामायस्वेष्टसिद्धयर्थम् २६ । २७ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुष्पांशदाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति
 ततःसपीत्वाऽमृतकल्पमंभोभूयोवभूवोतमवीर्यतेजाः ॥ उत्पाटयजग्राहचसोऽबुजानिसौगंधिकाऽन्युत्तमगंधवंति २४ ततस्तुतेक्रोधवशाःसमेत्यधनेश्वरंभी
 मवलप्रणुत्राः ॥ भीमस्यवीर्यंचवलंचसंख्येयथावदाचरुयुरतीवभीताः २५ तेषां वचस्तनुनिशम्यदेवःप्रहस्यरक्षांसिततोऽभ्युवाच ॥ गृण्हातुभीमोजलजानि
 कामात्कृष्णानिमित्तंविदितंममैतत् २६ ततोऽभ्यनुज्ञाप्यधनेश्वरंतेजग्मुःकुरूणांप्रवरंविरोषाः ॥ भीमंचतस्याददृशुर्नलिन्यांयथोपजोषांविहरंतमेकम् २७
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणितीर्थयात्राप०लो०यात्रा०सौगंधिकाहरणेचतुष्पांशदाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच॥
 ततस्तानिमहार्हाणिदिव्यानिभरतर्षभ ॥ बहूनिबहुरूपाणिविरजांसिसमाददे १ ततोवायुर्महानशीघ्रोनीचैःशर्करकर्षणः ॥ प्रादुरासीत्खरस्पर्शःसंग्रामम
 भिचोदयन् २ पपातमहतीचोल्कासनिर्घातामहाभया ॥ निष्प्रभश्चाभवत्सूर्यश्छत्ररश्मिस्तमोवृतः ३ निर्घातश्चाभवद्भीमोभीमेविक्रममास्थिते ॥ चचाल
 पृथिवीचापिपांसुवर्षपपातच ४ सलोहितादिशश्चासन्खरवाचोमृगाद्विजाः ॥ तमोवृतमभूत्सर्वेनप्राज्ञायतकिंचन ५ अन्येचबहवोभीमाउत्पातास्तत्रज
 जिरे ॥ तदद्भुतमभिप्रेक्ष्यधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ६ उवाचवदतांश्रेष्ठःकोऽस्मानभिभविष्यति ॥ सज्जीभवतभद्रंवापांडवायुद्धदुर्भदाः ७ यथारूपाणिपश्यामि
 स्वभ्यग्रोनःपराक्रमः ॥ एवमुक्त्वाततोराराजावीक्षांचक्रेसमंततः ८ अपश्यमानोभीमंतुधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ततःकृष्णांयमौचापिसमीपस्थावरिदमः ९ प
 प्रच्छभ्रातरंभीमंभीमकर्माणमाहवे ॥ कञ्चित्कभीमःपांचालिकिंचित्कृत्यंचिकीर्षति १० कृतवानपिवावीरःसाहसंसाहसप्रियः ॥ इमेह्यकस्मादुत्पातामहासमर
 दर्शनाः ११ दर्शयंतोभयंतीवंप्रादुर्भूताःसमंततः ॥ तंतथावादिनंकृष्णाप्रत्युवाचमनस्विनी ॥ प्रियाप्रियंचिकीर्षतीमहिषीचारुहासिनी १२ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
 यत्तत्सौगंधिकंराजन्नाहंतमातरिश्वना ॥ तन्मयाभीमसेनस्यप्रतियाऽद्योपपादितम् १३ अपिचोक्तोमयावीरोयदिपश्येर्वह्न्यापि ॥ तानिसर्वाण्युदादायशी
 घ्नमागम्यतामिति १४ सतुनूनंमहाबाहुःप्रियार्थंममपांडवः ॥ प्रागुदीर्चीदिशंराजंस्तान्याहर्तुंभितोगतः १५ उक्तस्त्वंतयाराजायमाविदमथाब्रवीत् ॥
 गच्छामसहितास्तूर्णयेनयातोवृकोदरः १६ वहंतुराक्षसाविप्रान्यथाश्रांतान्यथाकृशान् ॥ त्वमप्यमरसंकाशवहकृष्णांघटोत्कच १७ व्यक्तंदूरमितोभीमःप्रविष्ट
 इतिमेमतिः ॥ चिरंचतस्यकालोयंसचवायुसमोजवे १८ तरस्वीनतेयस्यसदृशोभ्रुविलंघने ॥ उत्पतेदपिचाकाशंनिपतेच्चयथेच्छकम् १९ तमन्वियामभव
 तांप्रभावाद्गजनीचराः॥पुरासनापराधोतिसिद्धानांब्रह्मवादिनाम् २० तथेत्युक्त्वातुतेसर्वेहैडिंबप्रमुखास्तदा ॥ उद्देशज्ञाःकुबेरस्यनलिन्याभरतर्षभ २१ आदाय
 पांडवांश्चैवतांश्चविप्राननेकशः॥लोमशेनैवसहिताःप्रययुःप्रीतमानसाः २२ तेसर्वेत्वरितागत्वाददृशुःशुभकाननाम् ॥ पद्मसौगंधिकवर्तीनलिर्निसुमनोरमाम् २३
 १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ स्वभ्यग्रःसुतरामासन्नः पराक्रमःपराक्रमकालः ८।९।१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० उद्देशज्ञाःस्थलज्ञाः २१।२२।२३

नभविष्यसिमारिष्यावे २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० सरकृत्यं सायुकार्यं ३१ । ३२ । ३३ राक्षसेइतिसुर्यास्तात्प्रागयमरिष्यतीत्यर्थः ३४ तिष्ठस्वस्थिरोभव ३५ । ३६ । ३७ । ३८
 वृथामरणमहंश्ववृथाऽद्यनभविष्यसि ॥ अथचेद्दुष्टबुद्धिस्त्वंसर्वैर्धर्मैर्विवर्जितः २४ प्रदायशस्त्राण्यस्माकंयुद्धेनद्रौपदीहर ॥ अथचेत्त्वमविज्ञानादिदंकर्मकरिष्य
 सि २५ अधर्माचाप्यकीर्तिचलोकेप्राप्स्यसिकेवलम् ॥ एतामद्यपराभृशयस्त्रियंराक्षसमानुषीम् २६ विषमेतत्समालोड्यकुंभेनप्राशितंत्वया ॥ ततोयुधिष्ठिर
 स्तस्यगुरुकःसमपद्यत २७ सतुभाराभिभूतात्मानतथाशीघ्रगोऽभवत् ॥ अथाब्रवीद्रौपदीचनकुलंचयुधिष्ठिरः २८ मामैष्टराक्षसान्मूढाद्गतिरस्यमयाहता ॥
 नातिदूरेमहाबाहूर्भवितापवनात्मजः २९ अस्मिन्मुहूर्तेसंप्राप्तेनभविष्यतिराक्षसः ॥ सहदेवस्तुतंद्द्वाराक्षसंमूढचेतसम् ३० उवाचवचनंराजंकुंतीपुत्रंयुधि
 ष्ठिरम् ॥ राजन्किंनामसत्कृत्यंक्षत्रियस्यास्त्यतोऽधिकम् ३१ यद्युद्धेऽभिमुखःप्राणांस्त्यजेच्छत्रुंजयेतवा ॥ एषचास्मान्वयंचैनंयुध्यमानाःपरंतप ३२ सूद
 येममहाबाहोदेशकालोह्ययंनृप ॥ क्षत्रधर्मस्यसंप्राप्तःकालःसत्यपराक्रमः ३३ जयंतोहन्यमानावाप्राप्तुमर्हामसद्गतिम् ॥ राक्षसेजीवमानेऽद्यरविरस्तमियाद्य
 दि ३४ नाहंब्रूयांपुनर्जातुक्षत्रियोऽस्मीतिभारत ॥ भोभोराक्षसतिष्ठस्वसहदेवोऽस्मिपांडवः ३५ हत्वावामानयस्वैनंहतोवाऽद्येहस्वप्स्यसि ॥ तदाब्रुवतिमा
 द्रेयेभीमसेनोयदृच्छया ३६ प्रत्यदृश्यद्गदाहस्तःसवज्जइववासवः ॥ सोऽपश्यद्भ्रातरौतत्रद्रौपदीचयशास्विनीम् ३७ क्षितिस्थंसददेवंचक्षिपंतंराक्षसंतदा ॥
 मार्गाच्चराक्षसंमूढकालोपहतचेतसम् ३८ भ्रमंतंतत्रतत्रैवदैवेनविनिवारितम् ॥ भ्रातृस्तान्हियतोदृष्ट्वादौपदीचमहाबलः ३९ क्रोधमाहारयद्भीमोराक्षसंचेद
 मब्रवीत् ॥ विज्ञातोऽसिमयापूर्वपापःशस्त्रपरीक्षणे ४० आस्थातुत्वयिमेनास्तियतोऽसिनहतस्तदा ॥ ब्रह्मरूपप्रतिच्छन्नो नोवदसिचाप्रियम् ४१ प्रियेषु
 रममाणंत्वानंचैवाप्रियकारिणम् ॥ अतिथिब्रह्मरूपंचकथंहन्यामनागसम् ४२ राक्षसंजानमानोऽपियोहन्यान्नरकं वजेत् ॥ अपकस्यचकालेनवधस्तवनवि
 द्यते ४३ नूनमद्यासिसंपक्रोयथातेमतिरीदृशी ॥ दत्ताकृष्णापहरणेकालेनाहुतकर्मणा ४४ बडिशोऽयंत्वयाग्रस्तःकालमूत्रेणलंबितः ॥ मत्स्योऽभसविस्यू
 तास्यःकथमद्यभविष्यसि ४५ यंचासिप्रस्थितोदेशंमनःपूर्वगतंचते ॥ नतंगंताऽसिगंताऽसिमार्गं वकहिडिंबयोः ४६ एवमुक्तस्तुभीमेनराक्षसःकालचोदितः ॥
 भीतउत्सृज्यतान्सर्वान्युद्धायसमुपस्थितः ४७ अब्रवीच्चपुनर्भीमरोषात्प्रस्फुरिताधरः ॥ नमेमूढादिशःपापत्वदर्थमेविलंबितम् ४८ श्रुतामेराक्षसायेत्वया
 विनिहतारणे ॥ तेषामद्यकरिष्यामितवास्त्रेणोदकक्रियाम् ४९ एवमुक्तस्ततोभीमःसृक्किगीपारिसंलिहन् ॥ समयमानइवक्रोधात्साक्षात्कालांतकोपमः ५० बाहु
 संरंभमेवैक्षन्नभिदुद्रावराक्षसम् ॥ राक्षसोऽपितदाभीमंयुद्धार्थिनमवस्थितम् ५१

द्वियतोहियमाणान् १९ । ४० आस्थात्वन्मारणेआदरः ४१ । ४२ । ४३ । ४४ बडिशोमत्स्यवेधनंभविष्यसिजीविष्यसि ४५ । ४६ । ४७ । ४८ अस्त्रेणलोहितेन ४९ । ५० बाहुसंरंभ्यते
 आस्फोट्येते यस्यांक्रियायां यथास्यात्तथाबाहुरंभं ५१

॥ १२८ ॥

ततः किंपुरुपावासंसिद्धचारणसेवितम् ॥ ददृशुर्हृष्टरोमाणः पर्वतगंधमादनम् ३८ विद्याधरानुचरितं किन्नरीभिस्तथैव च ॥ गजसंघसमावासंसिंहव्याघ्रगणायु
तम् ३९ शरभोन्नादसंबुष्टनानामृगनिषेवितम् ॥ तेगंधमादनवन्तं दनवनोपमम् ४० मुदिताः पांडुतनयामनो हृदयनंदनम् ॥ विविशुः क्रमशो वीराः शर
ण्यं शुभकाननम् ४१ द्रौपदीसहिता वीरास्तैश्च विप्रैर्महात्माभिः ॥ शृण्वंतः प्रीतिजननान् वल्गून्मदकलान् शुभान् ४२ श्रोत्ररम्यान्सुमधुरान् शब्दान् खगमुखे
रितान् ॥ सर्वर्तुफलभाराढ्यान् सर्वर्तुकुसुमोज्ज्वलान् ४३ पश्यंतः पादपांश्चापि फलभारावनामितान् ॥ आघ्राणाघ्रातकान् भव्यान्नारिकेलान्सर्तितुकान् ४४
मुंजातकांस्तथा जीरान् दाडिमान् बीजपूरकान् ॥ पनसाल्लकुचान् मोचान् सर्जूरान् म्लवेतसान् ४५ पारावतांस्तथा क्षौद्रात्रीपांश्चापि मनोरमान् ॥ विल्वान्क
पित्थान् जंबूश्वकाश्मरीर्वदरीस्तथा ४६ प्लक्षान् दुंदुवरवटान् श्वत्थान् क्षीरिकास्तथा ॥ भल्लातकानामलकीर्हरीतकविभीतकान् ४७ इंगुदान् करमर्दांश्चर्तितुकां
श्वमहाबलान् ॥ एतान् न्यांश्च विविधान् गंधमादनसानुषु ४८ फलैरमृतकल्पैस्तानाचितान् स्वादुभिस्तद्वन् ॥ तथैव चंपकाशोकान्केतकान्बकुलांस्तथा
४९ पुत्रागान्सप्तपर्णांश्च कर्णिकारान्सकेतकान् ॥ पाटलान्कुटजान् रम्यान्मंदारैर्दीवरांस्तथा ५० पारिजातान्कोविदारान् देवदारुशुभांस्तथा ॥ शालांस्तालां
स्तमलांश्चापि प्ललान् हिगुकांस्तथा ५१ शाल्मलीः किंशुकाशोकान् शिंशुपाभ्ररालांस्तथा ॥ चकोरैः शतपत्रैश्च भृंगराजैस्तथा शुकैः ५२ कोकिलैः कलविकैश्च
रितैर्जीवजीवकैः ॥ प्रियकैश्चातकैश्च तथाऽन्यैर्विविधैः खगैः ५३ श्रोत्ररम्यं सुमधुरं कृजद्विश्वाप्यधिष्ठितान् ॥ सरांसिच मनोज्ञानिसमंताज्जलचारिभिः ५४
कुमुदैः पुंडरीकैश्च तथा कोकनदोत्पलैः ॥ कल्हारैः कमलैश्चैव आचितानिसमंततः ५५ कादंबैश्च कवाकैश्च कुरैर्जलकुटैः ॥ कारंडवैः प्लवैर्हंसैर्बकैर्महुभिरेव च ॥
एतैश्चान्यैश्च कीर्णानिसमंताज्जलचारिभिः ॥ हृष्टैस्तथा तामरसरसासवमदालसैः ५७ पद्मोदरच्युतरजः किंजल्कारुणरांजितैः ॥ मंजुस्वरैर्मधुरैर्विरुतान्क
मलाकरान् ५८ अपश्यंस्तेनरव्याघ्रागंधमादनसानुषु ॥ तथैव पद्मपंडैश्च मंडितांश्च समंततः ५९ शिखंडिनीभिः सहितान् लतामंडलकेषु च ॥ मेघतूर्यरवो
हाममदनाकुलितान् भृशम् ६० कृत्वैवकेकामधुरसंगीतं मधुरस्वरम् ॥ चित्रान्कलापान् विस्तीर्य सविलासान्मदालसान् ६१ मयूरान्ददृशुर्हृष्टाभृत्यतो वनला
लसान् ॥ कांश्चिन्प्रियाभिः सहितान् रममाणान्कलापिनः ६२ वल्लीलतासंकटेषु कुटजेषु स्थितांस्तथा ॥ कांश्चिच्च कुटजानां तु विटपेषु कटानिव ६३ कलापरु
चिराटोपनिचितान्मुकुटानिव ॥ विवरेषु तच्छृणां च रुचिरान्ददृशुश्चते ६४ सिंधुवारांस्तथोदारान्मन्मथस्येवतो मरान् ॥ सुवर्णवर्णकुसुमान् गिरीणां शिखरे
षु च ६५ कर्णिकारान्विकसितान्कर्णपूरानिवोत्तमान् ॥ तथाऽपश्यन्कुरवकान् वनराजिषु पुष्पितान् ६६

नमदेन अलसाः ५७ विरुतान्विशिष्टशब्दयुतान् ५८ ५९ । ६० । ६१ । ६२ कुटजेषु तस्य विशेषवल्लीनां लतामतानानि तैः संकटेषु कुंजीलतेषु ६३ । ६४ सिंधुवारान् पद्मविशेषान् ६५ । ६६

वन ०
अ ०
॥ १२८ ॥
॥ १२८ ॥

कामवश्यानां नराणामास्तु क्यकरान् ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ स्फाटिकाभानिनिर्भलानिसारसानामभिरुतं च येषु तानिसरांसित्युत्तरेणान्वयः ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ हेमीम
कामवश्यौस्तु क्यकरान्कामस्येव शरोत्करान् ॥ तथैव वनराजीनामुदारान् रचितानिव ६७ विराजमानांस्तेऽपश्यंस्तिलकास्तिलकानिव ॥ तथाऽनंगशराका
रान्सहकारान् मनोरमान् ६८ अपश्यन्भ्रमरारावान् मंजरीभिर्विराजितान् ॥ हिरण्यसदृशैः पुष्पैर्दावाग्रिसदृशैरपि ६९ लोहितैरंजनाभैश्च दूर्यसदृशैरपि ॥ अतविदृशा
राजंते पुष्पिताः शैलसानुषु ७० तथा शालांस्तमालांश्च पाटलांश्च कुलानपि ॥ मालाइव समासक्ताः शैलानां शिखरेषु च ७१ विमलस्फाटिकाभानि पांडुरच्छदने द्वि
जैः ॥ कलहंसैरुपेतानिसारसाभिरुतानि च ७२ सरांसि बहुशः पार्थाः पश्यंतः शैलसानुषु ॥ पद्मोत्पलविमिश्राणिसुखशीतजलानि च ७३ एवंक्रमेण ते वीरावीक्षमाणाः
समंततः ॥ गंधर्वत्यथमाल्यानि रसवतिफलानि च ७४ सरांसिच मनोज्ञानि वृक्षांश्चातिमनोरमान् ॥ विविशुः पांडवाः सर्वे विस्मयोत्फुल्ललोचनाः ७५ कमलोत्पलक
हारपुंडरीकसुगंधिना ॥ सेव्यमानावनेतस्मिन्सुखस्पर्शेन वायुना ७६ ततो युष्मिष्ठिरोर्भीममाहेदं प्रीतिमद्वचः ॥ अहो श्रीमादेदं भीमगंधमादनकाननम् ७७ वने ह्य
स्मिन्मनोरम्ये दिव्याः काननजाडुमाः ॥ लताश्च विविधाकाराः पत्रपुष्पफलोपगाः ७८ भांत्येते पुष्पाविकचाः पुंस्कोकिलकुलाकुलाः ॥ नात्र कंठकिनः केचिन्नच वि
द्यंत्यपुष्पिताः ७९ स्निग्धपत्रफलावृक्षागंधमादनसानुषु ॥ भ्रमरारावमधुरानालिनीः फुल्लपंकजाः ८० विलोड्यमानाः पश्येमां करिभिः सकरेणुभिः ॥ पश्येमां
नलिनीचान्यां कमलोत्पलमालिनीम् ८१ स्रग्धरां विग्रहवतीं साक्षाच्छ्रियमिवापराम् ॥ नानाकुसुमगंधादद्यास्तस्येमां काननोत्तमे ८२ उपगीयमाना भ्रमरै
राजंते वनराजयः ॥ पश्यभीमशुभान् देशान् देवाक्रीडान्समंततः ८३ अमानुषगतिं प्राप्ताः संसिद्धाः स्मृत्कोदर ॥ लताभिः पुष्पिताग्राभिः पुष्पिताः पादपोतमाः
८४ संश्लिष्टाः पार्थशोभंते गंधमादनसानुषु ॥ शिखंडिनीभिश्च रतां सहितानां शिखंडिनाम् ८५ नदतां शृणुनिर्घोषं भीमपर्वतसानुषु ॥ चकोराः शतपत्राश्च
मतकोकिलसारिकाः ८६ पत्रिणः पुष्पितानेतान्संपतंति महादुमान् ॥ रक्तपीतारुणाः पार्थपादपाद्यगताः खगाः ८७ परस्परमुदीक्षंते बहवो जीवजीवकाः ॥
हरितारुणवर्णानां शादलानां समीपतः ८८ सारसाः प्रतिदृश्यंते शैलप्रसवणेष्वपि ॥ वदंति मधुरावाचः सर्वभूतमनोरमाः ८९ भृंगराजोपचक्राश्च लोहपृष्ठाः प
त्रिणः ॥ चतुर्विधाणाः पद्माभाः कुंजराः सकरेणवः ९० एते वै दूर्यवर्णा भंक्षोभयंति महत्सरः ॥ बहुतालसमुत्सेधाः शैलजंगपरिच्युताः ९१ नानाप्रसवणेष्वथ
वारिधाराः पतंति च ॥ भास्कराभप्रभाभीमाः शारदाभ्रघनीपमाः ९२ शोभयंति महाशैलं नानारजतधातवः ॥ क्वचिदंजनवर्णाभाः क्वचित्कांचनसन्निभाः ९३ धातवो हरि
तालस्य क्वचिद्विगुलकस्य च ॥ मनःशिलागुहाश्चैव संख्याभ्रनिकरोपमाः ९४ शशलोहितवर्णाभाः क्वचिद्वैरिक्धातवः ॥ सितासिताभ्रप्रतिमाबालसूर्यसमप्रभाः ९५
७७ । ७८ । ७९ । ८० नलिनीसरसां कमलोत्पलयोरवांतरजातिभेदः ८१ विग्रहवतीं शरीरवर्णैस्तस्य शैलस्य ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ भृंगराजावयः पक्षिविशे
षाः चतुर्विधाणाश्चतुर्दंताः पद्माभाः खेताः ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५

यथोक्तवृषपर्वणानिमित्तभूतेनउक्तंमयासुरेण तथाहिसभापर्वणिमयेनवृषपर्वकथायुधिष्ठिरं प्रतिभकारणप्रसंगादुक्तेत्युक्तं सपूर्वदेवचरितंदातत्राविशांपते । कथयामासदैतयःपांडुपुत्रेण
 भारतेतिसमयः पूर्वदेवोसुरःवृषपर्व ९६ । ९७।९८।९९।१००।१०१।१०२।१०३ ॥ इत्या०नी०भा०अष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ युधिष्ठिरइतिनामकीर्तयन्युधि
 एतेवहुविधाःशैलशोभयंतिमहाप्रभाः ॥ गंधर्वाःसहकांताभिर्यथोक्तवृषपर्वणा ९६ दृश्यंतेशैलशृंगेषुपार्थकिंपुरुषैःसहः ॥ गीतानांसमतालानांतथासाग्रांचनिः
 स्वनः ९७ श्रूयतेबहुधाभीमसर्वभूतमनोहरः ॥ महागंगामुदीक्षस्वपुण्यां देवर्दीशुभाम् ९८ कलहंसगणै जुष्टामृषिकिन्नरसेविताम् ॥ घातुभिश्चसरिद्विश्वाकि
 न्नरैर्मृगपक्षिभिः ९९ गंधर्वैरप्सरोभिश्चकाननैश्चमनोरमैः ॥ व्यालैश्चविविधाकारैःशतशीर्षैःसमंततः १०० उपेतंपश्यकौतयेशैलराजमरिदम् ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ तेप्रीतमनसःशूराःप्राप्तागतिमनुत्तमाम् १०१ नाटप्यन्पर्वतेंद्रस्यदर्शनेनपरंतपाः ॥ उपेतमथमाल्यैश्चफलवद्विश्चपादपैः २ आर्षिषेणस्यरा
 जर्षेराश्रमंददृशुस्तदा ॥ ततस्तेतिग्मतपसंकुशंधमनिसंततम् ॥ पारगंसर्वधर्माणामार्षिषेणमुपागमन् १०३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणियज्ञ
 युद्धपर्वणिगंधमादनप्रवेशेअष्टपंचाशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५८ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तमामाद्यतपसादग्धकिल्विषम् ॥
 अभ्यवादयतप्रीतःशिरसानामकीर्तयन् १ ततःकृष्णाचभीमश्चयमौचसुतपास्विनी ॥ शिरोभिःप्राप्यराजर्षिपरिवार्योपतस्थिरे २ तथैवधौम्योधर्मज्ञःपांड
 वानांपुरोहितः ॥ यथान्यायमुपाक्रांतस्तमृषिसंशितव्रतम् ३ अन्वजानात्सधर्मज्ञोमुनिर्दिव्येनचक्षुषा ॥ पांडोःपुत्रान्कुरुश्रेष्ठानास्यतामितिचाब्रवीत् ४
 कुरूणामृषभंपार्थपूजयित्वामहातपाः ॥ सहभ्रातृभिरासीनंपर्यष्टच्छदनामयम् ५ नानृतेकुरुषेभावंकच्चिद्धर्मप्रवर्तसे ॥ मातापित्रोश्चतेवृत्तिःकाश्चित्पार्थनसी
 दति ६ काञ्चित्तेगुरवःसर्वेवृद्धवैद्याश्चपूजिताः ॥ काञ्चिन्नकुरुषेभावंपार्थपापेषुकर्मसु ७ सुकृतंप्रतिकर्तुंषकाञ्चिद्वातुंचदुष्कृतम् ॥ यथान्यायंकुरुश्रेष्ठजानासि
 नविकृत्यसे ८ यथाहमानिनाःकाञ्चित्त्वयानंदंतिसाधवः ॥ वनेष्वपिवसन्काञ्चिद्धर्ममेवानुवर्तसे ९ कञ्चिद्धौम्यस्त्वदाचारैर्नपार्थपरितप्यते ॥ दानधर्मतपःशौ
 चैराज्वेनतितिक्षया १० पितृपैतामहंतंकाञ्चित्पार्थानुवर्तसे ॥ काञ्चिद्राजर्षियातेनपथागच्छसिपांडव ११ स्वेस्वोकिलकुलेजातेपुत्रेनपरिवापुनः ॥ पितरः
 पितृलोकस्थाःशोचंतिचहसांतिच १२ किंतस्यदुष्कृतेऽस्माभिःसंप्राप्तव्यंभविष्यति ॥ किंचास्यसुकृतेऽस्माभिःप्राप्तव्यमितिशोभनम् १३ पितामातातथैवा
 ग्रिगुरुत्माचपंचमः ॥ यस्यैतेपूजिताःपार्थतस्यलोकाबुभौजितौ १४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवान्नायमाऽऽहैतद्यथावद्धर्मनिश्चयम् ॥ यथाशक्तियथा
 न्यायंक्रियतेविधिवन्मया १५ ॥ आर्षिषेणउवाच ॥ अब्मक्षावायुभक्षाश्चप्लवमानाविहायसा ॥ जुषंतेपर्वतश्रेष्ठमृषयःपर्वसंधिषु १६

ष्ठिरोऽहंत्वामभिवादयेइतिवदन् १ । २ । ३ मुनिःआर्षिषेणः ४ । ५ वृत्तिर्ध्यायोग्यमाज्ञापालनश्राद्धकरणादिरूपा ६ वैद्याभिव्ययाविदिताः ७ सुकृतमस्यतमुपकारिणं दुष्कृतमप
 कारिणंहातुंत्यकुंनविकृत्यमे ज्ञातास्मीतिनश्चावसे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ यथावत्माहयथामामाह १५ पर्वसंधिषुप्रतिपत्पंचदशयोरंतराले १६

१७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ यानं मार्गं २५ । २६ । २७ उद्यानंकीडावनयुवं २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे जनप
 कामिनःसहकांताभिःपरस्परमनुव्रताः ॥ दृश्यंतेशैलशृंगस्थायथाकिंपुरुषानृप १७ अरजांसिचवासांसिवसानाःकौशिकानिच ॥ दृश्यंतेबहवःपार्थगंधर्वाप्सर
 सांगणाः १८ विद्याधरगणाश्चैवस्रग्विणःप्रियदर्शनाः ॥ महोरगगणाश्चैवसुपर्णाश्चोरगादयः १९ अस्यचोपरिशैलस्यश्रूयतेपर्वसंधिषु ॥ भेरीपणवशांखानांपृदं
 गानांचनिःस्वनः २० इहस्थैरेवतत्सर्वश्रोतव्यंभरतर्षभाः ॥ नकार्यावःकथांचित्स्यात्त्रामिगमनेमतिः २१ नचाप्यतःपरंशक्यंगंतुंभरतसतमाः ॥ विहारोह्य
 त्रदेवानाममानुषगतिस्तुसा २२ ईषच्चपलकर्माणंमनुष्यामिहभारत ॥ द्विषंतिसर्वभूतानिताड्यांतिचराक्षसाः २३ अस्यातिक्रम्यशिखरंकैलासस्ययुधिष्ठिर ॥
 गतिःपरमसिद्धानां देवर्षीणांप्रकाशते २४ चापलादिहगच्छंतंपार्थयानमितःपरम् ॥ अयःशूलादिभिर्घ्नतिराक्षसाःशत्रुसूदन २५ अप्सरोभिःपरिवृतःसमृद्धया
 नरवाहनः ॥ इहवैश्रवणस्तातपर्वसंधिषुदृश्यते २६ शिखरस्थंसमासीनमधिपंयक्षरक्षसाम् ॥ प्रेक्षंतेसर्वभूतानिभानुमंतमिबोदितम् २७ देवदानवसिद्धानां
 तथावैश्रवणस्यच ॥ गिरेःशिखरमुद्यानमिदंभरतसतम २८ उपासीनस्यधनदंतुंबुरोःपर्वसंधिषु ॥ गीतसामस्वनस्तातश्रूयतेगंधमादने २९ एतदेवंविधंचि
 त्रमिहतातयुधिष्ठिर ॥ प्रेक्षंतेसर्वभूतानिबहुशःपर्वसंधिषु ३० भुंजानामुनिभोज्यानिरसवंतिफलानिच ॥ वसध्वंपांडवश्रेष्ठयावदर्जुनदर्शनात् ३१ नतातच
 पलैर्भाव्यमिहप्राप्तैःकथंचन ॥ उपित्वेहयथाकामंयथाश्रद्धंविहृत्यच ॥ ततःशस्त्रजितांतातपृथिवीपालयिष्यसि ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणियज्ञ
 युद्धप०आर्षिषेणयुधिष्ठिरसंवादेऊनपष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ आर्षिषेणाश्रमेतस्मिन्ममपूर्वपितामहाः ॥ पांडोः
 पुत्रामहात्मानःसर्वेदिव्यपराक्रमाः १ कियंतंकालमवसन्पर्वतेगंधमादने ॥ किंचचकुर्महावीर्याःसर्वेऽतिबलपौरुषाः २ कानिचाम्यवहायाणितत्रतेषामहात्म
 नाम् ॥ वसतांलोकवीराणामासंस्तद्ब्रह्मिस्तम ३ विस्तरेणचमेशंसभीमसेनपराक्रमम् ॥ यद्यच्चक्रेमहाबाहुस्तास्मिन्नहैमवतेगिरौ ४ नखल्वासीत्पुनर्युद्धंतस्य
 यक्षौर्द्विजोत्तम ॥ काञ्चित्समागमस्तेषामासद्वैश्रवणस्यच ५ तत्रह्यायातिधनदआर्षिषेणोयथाऽब्रवीत् ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुंविस्तरेणतपोधन ॥ नहिमेश
 ष्वतस्तृप्तिरस्तितेषांविचेष्टितम् ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतदात्माहितंश्रुत्वातस्याप्रतिमतेजसः ॥ शासनंसततंचकुस्तथैवभरतर्षभाः ७ भुंजानामुनिभो
 ज्यानिरसवंतिफलानिच ॥ शुद्धवाणहतानांचमृगाणांपिशितान्यपि ८ मेघ्यानिहिमवत्पृष्ठमधूनिविविधानिच ॥ एवंतेन्यवसंस्तत्रपांडवाभरतर्षभाः ९ त
 थानिवसतांतेषांपंचमवर्षमभ्यगात् ॥ जृण्वतांलोमशोक्तानिवाक्यानिविविधान्युत १० कृत्यकालउपस्थास्यइतिचोक्त्वाघटोक्चः ॥ राक्षसैःसहसर्वैश्चपूर्व
 मेवगतःप्रभो ११ आर्षिषेणाश्रमेतेषांवसतांमहात्मनाम् ॥ अगच्छन्बहवोमासाःपश्यतामहदहृतम् १२

ष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ आर्षिषेणो १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

म.मा.टी.
॥३३०॥

१३। १४। १५। १६। १७। १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ पृथु विशिष्टौ अंभयस्य स पृथुव्यंसः २९। ३०। ३१। ३२। ३३ गजानिःश्रमः का
तयं मयं वैकुण्ठमदुस्साहः रुस्सरःपरोत्कर्षासहिष्णुतां ३४ एकायनं वामदक्षिणसंवारणं ३५। ३६। ३७ परिक्षिप्तं परित आवृतं ३८ चयाटालकशोभिनाचयः प्राकारस्य मूलबंधः अटाल
तैस्तत्रावहराद्भिश्चरममाणैश्चपांडवैः ॥ प्रातिमंतो महाभागामुनयश्चरणास्तथा १३ आजग्मुः पांडवान्द्रष्टुं शुद्धात्मानो यतवताः ॥ तैः सह कथांचक्रुर्दिव्यांभ
रतसत्तमाः १४ तत कातिपयाहस्यमहाहृदनिवासिनम् ॥ ऋद्धिमंतं महानागं सुपर्णः सहसाऽहरत् १५ प्राकंपत महाशैलः प्रासृतं महाद्रुमाः ॥ ददृशुः सर्वभूता
निपांडवाश्चतदहुतम् १६ ततः शैलोत्तमस्याग्रात्पांडवान्प्रतिमारुतः ॥ अवहत्सर्वमाल्यानि गंधवांतिशुभानि च १७ तत्रपुष्पाणि दिव्यानि सुहृद्भिः सहपांड
वाः ॥ ददृशुः पंचवर्णानि द्रौपदाचयशस्विनी १८ भीमसेनं ततः कृष्णाकाले वचनमब्रवीत् ॥ विविकेपर्वतोद्देशे सुखासीनं महाभुजम् १९ सुपर्णानिलवेगेन श्वस
नेन महाबलात् ॥ पंचवर्णानि पात्यंते पुष्पाणि भरतर्षभ २० प्रत्यक्षं सर्वभूतानां नदीमश्वरथां प्रति ॥ खांडवे सत्यसंधेन भ्रात्रा तव महात्मना २१ गधवोरं गराक्षांसि
वासवश्चानिवारितः ॥ हतामाया विनश्वो ग्राधनुः प्राप्तं च गांडिवम् २२ तवापि सुमहते जोमहद्बाहुबलं चते ॥ अविषह्यमना घृष्यंशक्रतुल्यपराक्रम २३ त्वद्बाहुव
लवेगेन त्रासिताः सर्वराक्षसाः ॥ हित्वा शैलं प्रपद्यंतां भीमसेन दिशोदश २४ ततः शैलोत्तमस्यार्घ्यं चित्रमाल्यधरं शिवम् ॥ व्यपेतभयसंमोहाः पश्यंतु सुहृदस्तव २५
एवं प्राणिहितं भीमचिरात्प्रभृतिमे मनः ॥ द्रष्टुमिच्छामि शैलाग्रं त्वद्बाहुबलपालिता २६ ततः क्षिप्तमिवात्मानं द्रौपद्यासपरंतपः ॥ नामृष्यत महाबाहुः प्रहारमिव
सद्भवः २७ सिंहर्षभ गतिः श्रीमानुदारः कनकप्रभः ॥ मनस्वी बलवान् दृष्टो मानीशूरश्च पांडवः २८ लोहिताक्षः पृथुव्यंसो मत्तवारणविक्रमः ॥ सिंहदंष्ट्रावृहत्स्कंधः
शालपोतइवोद्गतः २९ महात्मा चारुसर्वांगः कंबुग्रीवो महाभुजः ॥ रुक्मपृष्ठधनुः खड्गंतूणांश्चापि परामृशत् ३० सकेसरीवचोत्सिक्तः प्रभिन्नइव वारणः ॥ व्यपेतभ
यसंमोह शैलमभ्यपतद्वली ३१ तं गृहेद्रामिवायांतं प्रभिन्नमिव वारणम् ॥ ददृशुः सर्वभूतानि बाणकार्मुकधारिणम् ३२ द्रौपद्यावर्षयन्हर्षगदामादाय पांडवः ॥ व्य
पेतभयसंमोहः शैलराजसमाश्रितः ३३ नगलानिर्नचकार्थं न वैकुण्ठं न मत्सरः ॥ कदाचिज्जुषते पार्थमात्मजं मातरिश्च नः ३४ तदेकायनमासाद्य विषमं भीमदर्श
नम् ॥ बहुतालोच्छ्रयं शृंगमारुरोह महाबलः ३५ सकिन्नरमहानागमुनिगंधर्षराक्षसान् ॥ हर्षयन्पर्वतस्याग्रमारुह्य समहाबलः ३६ ततो वैश्रवणावासं ददर्श भर
तर्षभः ॥ कांचनैः स्फाटिकैश्चैवैशमभिः समलंकृतम् ३७ प्राकारेण परिक्षिप्तं सौवर्णेन समंततः ॥ सर्वरत्नयुतिमता सर्वोद्यानवता तथा ३८ शैलादभ्युच्छ्रयव
ताचयाटालकशोभिना ॥ द्वारतोरणनिर्व्यूहध्वजसंवाहशोभिना ३९ विलासिनीभिरत्यर्थं नृत्यंतोभिः समंततः ॥ वायुना धूयमानाभिः पताकाभिरलंकृतम् ४०
घनुष्कोटिमवप्रभ्यवक्रभावेन बाहुना ॥ पश्यमानः सखेदेन द्रविणाधिपतेः पुरम् ४१

ऊपरि गृहं । 'चयःसमूहे प्राकारमूलबंधे समाहिते' इति मेदिनी । तोरणं बाहिर्द्वारं निर्बूहः नागदंताख्यं महाभिर्गंतं वाच । 'निर्व्यूहो नागदंते स्यात्' इति विश्वः ३९।४० वक्रभावेन वक्रेण बाहुना उ
पलक्षितः एतेऽस्मान् प्रपुद्रच्छंतीति वा वक्रबुद्ध्या खेदेन तद्दर्शनात्स्वसंपत्स्मरणं तेन द्रविणाधिपतेः धनाधिपतेः ४१

वन०
अ०
॥३६०॥

॥३३०॥

४२। ४३ दृष्टो ददर्श ४४। ४५। ४६। ४७। ४८। ४९। ५०। ५१। ५२। ५३। ५४। ५५। ५६। ५७। ५८। ५९ अदर्शयदधीकारं स्वाम्भं प्राग्दर्शितवान्यः समागमानिति
मोदयन्सर्वभूतानि गंधमादनसंभवः ॥ सर्वगंधवहस्तत्रमारुतः सुसुखो ववौ ४२ चित्राविविधवर्णाभाश्चित्रमंजरिधारिणः ॥ अर्चित्याविविधास्तत्रद्रुमाः परम
शोभिनः ४३ रत्नजालपरिक्षिप्तं चित्रमाल्याविभूषितम् ॥ राक्षसाधिपतेः स्थानं ददृशे भरतर्षभः ४४ गदाखड्गधनुष्पाणिः समभित्यक्तजीवितः ॥ भीमसेनो म
हाबाहुस्तस्थौ गिरिवाचलः ४५ ततः शंखमुपाध्मासीद्धिपतालो महर्षणम् ॥ ज्याघोषतलशब्दं चकृत्वाभूतान्यमोहयत् ४६ ततः प्रहृष्टरोमाणस्तं शब्दम
भिदुद्बुधुः ॥ यक्षराक्षसगंधर्वाः पांडवस्य समीपतः ४७ गदापरिघनिस्त्रिशूलशक्तिपरश्वधाः ॥ प्रगृहीता व्यरोचंत यक्षराक्षसबाहुभिः ४८ ततः प्रवृत्ते युद्धंते
पांतस्य च भारत ॥ तैः प्रयुक्तान् महामायैः शूलशक्तिपरश्वधान् ४९ भल्लैर्भीमः प्रचिच्छेद भीमवेगतैस्ततः ॥ अंतरिक्षगतानां च भूमिष्ठानां च गर्जताम् ५०
शरैर्विव्याध गात्राणिराक्षसानां महाबलः ॥ सालोहितमहावृष्टिरभ्यवर्षन्महाबलम् ५१ गदापरिघपाणीनां रक्षसां कायसंभवा ॥ कायेभ्यः प्रच्युता धारा राक्षसा
नां समंततः ५२ भीमबाहुबलोत्सृष्टैरायुधैर्यक्षराक्षसाम् ॥ विनिकृतानि दृश्यंते शरीराणि शिरांसि च ५३ प्रच्छाद्यमानं रक्षोभिः पांडवं प्रियदर्शनम् ॥ ददृशुः
सर्वभूतानि मूर्खमग्नगैरिव ५४ सरश्मिभिरिवादित्यः शरैररिनिघातिभिः ॥ सर्वानाच्छन्महाबाहुर्बलवान्सत्यविक्रमः ५५ अभितर्जयमानाश्चरुवन्तश्च महार
वान् ॥ नमो हं भीमसेनस्य ददृशुः सर्वराक्षसाः ५६ यक्षाविकृतसर्वांगा भीमसेनभयादिताः ॥ भीममार्तस्वरंचक्रुर्विप्रकीर्णमहायुधाः ५७ उत्सृज्यते गदाशूला
नसि शक्तिपरश्वधान् ॥ दक्षिणादिशमाजग्मुस्त्रासिता दृढवन्वना ५८ तत्र शूलगदापाणिर्व्यूहोरस्को महाभुजः ॥ सखा वैश्रवणस्यासीन्मणिमालामराक्षसः
५९ अदर्शयदधीकारं पौरुषं च महाबलः ॥ सतान् दृष्ट्वा परावृत्तान् स्मयमान इवाब्रवीत् ६० एकेन बहवः संख्येमानुषेण पराजिताः ॥ प्राप्य वैश्रवणावासं किंवक्ष्यथ
धनेश्वरम् ६१ एवमाभाष्यतान्सर्वानभ्यवर्ततराक्षसः ॥ शक्तिशूलगदापाणिरभ्यधावत्सपांडवम् ६२ तमापतंतं वेगेन प्रभिन्नमिव वारणम् ॥ वत्सदंतैस्त्रिभिः पार्श्वे
भीमसेनः समार्दयत् ६३ मणिमानपिसंकुद्रः प्रगृह्य महतीं गदाम् ॥ प्राहिणोद्भीमसेनायपरिगृह्य महाबलः ६४ विपुद्रुपां महाघोरा माकाशे महतीं गदाम् ॥ शरै
र्वेदुभिरानच्छेद्भीमसेनः शिलाशितैः ६५ प्रत्यहन्यंत ते सर्वे गदामासाद्य सायकाः ॥ नवेगधारयामासुर्गदावेगस्य वेगिताः ६६ गदायुद्धसमाचारं बुध्यमानः सर्वा
र्थवान् ॥ व्यंसयामास तंतस्य प्रहारं भीमविक्रमः ६७ ततः शक्तिं महाघोरां रुक्मदंडामयस्मयीम् ॥ तस्मिन्नेवांतरे धीमान् प्रजहाराथराक्षसः ६८ साभुजं भीमनिर्हादा
भित्त्वा भीमस्य दक्षिणम् ॥ साग्निज्वालामहारौ द्रापपातसहसाभुवि ६९ सोऽतिविद्धो महेष्वासः शक्त्याऽमितपराक्रमः ॥ गदां जग्राह कौंतेयः क्रोधपर्याकुलेक्षणः ७०

यत्तदोरध्याहारेण योज्यम् ६० संख्येसंग्रामे ६१। ६२। ६३। ६४। ६५ प्रत्यहन्यंत प्रातिहताः वेगितावेगवतोऽपि गदावेगस्य गदायां वेगोऽत्यभ्यासो यस्य तस्य ६६ समीपः व्यं
सयामास व्यर्थं चकार ६० अयस्वरथां खांडसंभवं अगोमयीत् ६८। ६९। ७०

शैक्या शीकयतिशत्रुपरामवतीति शैक्या । शीकयतेऋहलोर्ष्यादिति षत् ततः स्वार्थिकोऽण ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंडीयेमारतभावदी
 रुक्मपट्टपिनद्धांतांशत्रूणांभयवर्धिनीम् ॥ प्रष्टुह्याथनदंभीमःशैक्यासर्वायसीगदाम् ७१ तरसाचाभिदुद्रावमणिमंतंमहाबलम् ॥ दीप्यमानंमहाशूलंप्रष्टुह्य
 मणिमानपि ७२ प्राहिणोद्रोमसेनायवगेनमहतानदन ॥ भंक्त्वाशूलंगदाग्रेणगदायुद्धविशारदः ७३ अभिदुद्रावतंहंतुंगरुत्मानिवपन्नगम् ॥ सौंऽतरिक्षमवहु
 त्वविधूयसहसागदाम् ७४ प्रचिक्षेपमहाबाहुर्विनद्यरणमूर्धनि ॥ सेंद्राशनिरिवेंद्रेणाविमृष्टावातरंहसा ७५ हत्वारक्षःक्षितिप्राप्यरुत्वेवानिपपातह ॥ तंराक्षसं
 भीमबलंभीमसेनेनपातितम् ७६ ददशुःसर्वभूतानिसिंहेनेवगवांपतिम् ॥ तंप्रक्षयनिहतंभूमौहतशेषानिशाचराः ॥ भीममार्तस्वरंरुत्वाजग्मुःप्राचींदिशंप्रति
 ७७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणियक्षयुद्धपर्वणिमणिमद्रधेषष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वाबहुविधैःशब्दैर्ना
 द्यमानांगिरिर्गुहाम् ॥ अजातशत्रुःकौतेयोमाद्रीपुत्राबुभावपि १ धौम्यःकृष्णाचविप्राश्चसर्वेषुहृदस्तथा ॥ भीमसेनमपश्यंतःसर्वेविमनसोऽभवन् २ द्रौपदी
 मार्षिषेणायसंप्रधार्यमहारथाः ॥ सहिताःसायुधाःशूराःशैलमारुरुहुस्तदा ३ ततःसंप्राप्यशैलाग्रंवीक्षमाणामहारथाः ॥ ददशुस्तेमहेष्वासाभीमसेनमरिदमाः ४
 स्फुरतश्चमहाकायान्गतसत्वांश्चराक्षसान् ॥ महाबलान्महासत्वान्भीमसेनेनपातितान् ५ शुशुभेसमहाबाहुर्गदाखड्गधनुर्धरः ॥ निहत्यसमरेसर्वान्दानवान्म
 घवानिव ६ ततस्तेभ्रातरंहृष्टापरिष्वज्यमहारथाः ॥ तत्रोपविविशुःपार्थाःप्राप्तागतिमनुत्तमाम् ७ तैश्चतुर्भिर्महेष्वासैर्गिरिजंगमशोभत ॥ लोकपालैर्भहाभागै
 र्दिवंदेववरैरिव ८ कुबेरसदनंहृष्ट्वाराक्षसांश्चनिपातितान् ॥ भ्राताभ्रातरमासीनमब्रवीत्पृथिवीपतिः ९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ साहसाद्यदिवामोहाद्भिमिपापमि
 दंरुतम् ॥ नैतत्तेसदृशंवीरमुनेरिवमृपावधः १० राजद्विष्टंनकर्तव्यमितिधर्मविदोविदुः ॥ त्रिदशानामिदंदिष्टंभीमसेनत्वयाकृतम् ११ अर्थधर्मावनादत्ययः
 पापेकुरुतेमनः ॥ कर्मणापार्थपापानांसफलंविदतेध्रुवम् ॥ पुनरेवंनकर्तव्यमचेदिच्छसिप्रियम् १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वासधर्मात्माभ्राताभ्रातर
 मच्युतम् ॥ अर्थतत्त्वविभागज्ञःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १३ विरराममहातेजास्तमेवार्थविचिंतयन् ॥ ततस्तेहतशिष्टायेभीमसेनेनराक्षसाः १४ सहिताःप्रत्यप
 द्यंतकुबेरसदनंप्रति ॥ तेजवेनमहावेगाःप्राप्यवैश्रवणालयम् १५ भीममार्तस्वरंचक्रुर्भीमसेनभयार्दिताः ॥ न्यस्तशस्त्रायुधाःक्रांताःशोणिताकृतनुच्छदाः
 १६ प्रकीर्णमूर्धजाराजन्यक्षाधिपतिमब्रुवन् ॥ गदापरिघनिस्त्रिंशतोमरप्रासयोधिनः १७ राक्षसानिहताःसर्वेत्वदेवपुरःसराः ॥ प्रष्टुयतरसाशैलमानुषेण
 धनेश्वर १८ एकेनसहिताःसंख्येरणेक्रोधवशागणाः ॥ प्रवराराक्षसेंद्राणांयक्षाणांचनराधिप १९

पेषष्टाधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६० ॥ ॥ श्रुत्वेति १ । २ संप्रधार्यरत्नार्थसमर्थ ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मुनेरिवमृपावधिनस्तेतवैतत्सदृशंनोचितं यत् मृषा निर्निमित्तं यथा
 रक्षसां हिंसा १० । ११ । १२ । १३ । १४ सहिता मिच्छिताः १५ तनुच्छदः कवचादिः १६ । १७ । १८ । १९

लब्धशेषालब्धप्रसादाः । शेषःसंकर्षणेवधे अनंतेनाप्रसादेच'इतिमेदिनी । लब्धशैलइतिगोडपाठे तु लब्धोभीमेनजितःशैलःशैलस्यराक्षसगणः २० । २१ द्वितीयमिवद्वितीयंभयहेतुं । 'द्वि
 तीयाद्विभयंभवति'इतिश्रुतेः २२ युज्यतारथइतिशेषःअभ्रवनंसजलमेघः । 'अभ्रमेघेचगगनेधातुभेदेचकांचने'इतिमेदिनीकोशात् कांचनमेघसंकाशमितिवा २३ गंधर्वैर्हयैर्योजयामातुःयक्षाइति
 शरतेनिहतादेवगतसत्वाःपरासवः ॥ लब्धशेषावयंमुक्तामणिमांस्तेसखाहतः २० मानुषेणकृतंकर्मविधत्स्वयदनंतरम् ॥ सतच्छ्रुत्वातुसंकुद्धःसर्वयक्षगणाधि
 पः २१ कोपसंरक्तनयनःकथामेत्यब्रवीद्रचः ॥ द्वितीयमपराध्यंतंभीमंश्रुत्वाधनेश्वरः २२ चुक्रोधयक्षाधिपतिर्युज्यतामितिचाब्रवीत् ॥ अथाभ्रवनसंकाशं
 गिरिशृंगमिवोच्छ्रुतम् २३ रथंसंयोजयामासुर्गंधर्वैर्हैममालिभिः ॥ तस्यसर्वगुणोपेताविमलाक्षाहयोत्तमाः २४ तेजोबलगुणोपेतानानारत्नविभूषिताः ॥
 शोभमानारथेयुक्तास्तरिष्यंतइवाशुगाः २५ हेपयामासुरन्योन्यहेपितैर्विजयावहैः ॥ सतमास्थायभगवान् राजराजोमहारथम् २६ प्रययौदेवगंधर्वैःस्तूयमानो
 महायुतिः ॥ तंप्रयांतंमहात्मानंसर्वयक्षाधनाधिपम् २७ रक्ताक्षाहेमसंकाशामहाकायामहाबलाः ॥ सायुधावदनिस्त्रिंशायक्षादशशतावराः २८ तेजवेनमहावेगाः
 प्लवमानाविहायसा ॥ गंधमादनमाजग्मुःप्रकर्षंतइवांबरं २९ तत्केसरिमहाजालंधनाधिपतिपालितम् ॥ कुबेरंचमहात्मानंयक्षरक्षोगणावृतम् ३० ददशुहृष्ट
 रंमाणःपांडवाःप्रियदर्शनम् ॥ कुबेरस्तुमहासत्वान्पांडोःपुत्रान्महारथान् ३१ आतकार्मुकनिस्त्रिंशान्दृष्ट्वाप्रातोऽभवत्तदा ॥ देवकार्यैचेकीर्णसहृदयेनतुतोषह
 ३२ तेपक्षिणइवापेतुर्गिरिशृंगमहाजवाः ॥ तस्थुस्तेषांसमभ्याशोधनेश्वरपुरःसराः ३३ ततस्तंहृष्टमनसंपांडवान्प्रतिभारत ॥ समीक्षप्रयक्षगंधर्वानेर्विकार
 मवस्थिताः ३४ पांडवाश्चमहात्मानःप्रणम्यधनदंप्रभुम् ॥ नकुलःसहदेवश्चधर्मपुत्रश्चधर्मवित् ३५ अपराद्धमिवात्मानंमन्यमानामहारथाः ॥ तस्थुःप्रांजलयः
 सर्वेपरिवार्यधनेश्वरं ३६ सहासनवरंश्रमित्पुष्पकंविश्वकर्मणा ॥ विहितंचित्रपर्यंतमातिष्ठतधनाधिपः ३७ तमासीनंमहाकायाशंकुकर्णामहाजवाः ॥ उपोपवि
 विशुर्यक्षाराक्षसाश्चसहस्रशः ३८ शतशश्चापिगंधर्वास्तथैवाप्सरसांगणाः ॥ परिवार्योपतिष्ठंतयथादेवाःशतक्रतुं ३९ कांचनींशिरसाविभ्रद्रीमसेनःस्रजंशुभां ॥
 पाशखड्गधनुष्पाणिरुदैक्षतधनाधिपम् ४० भीमसेनस्यनग्लानिर्विक्षतस्यापिराक्षसैः ॥ आसतिस्यामवस्थायांकुबेरमपिपश्यतः ४१ आददानंशिता
 न्वाणान्योडुकाममवस्थितम् ॥ दृष्ट्वाभीमंधर्मसुतमब्रवीन्नरवाहनः ४२ विदुस्त्वांसर्वभूतानिपार्थभूतहितेरतम् ॥ निर्भयश्चापिशैलाग्रेवसत्वंभ्रातृभिःमह ४३
 नचमन्युस्त्वयाकार्योभीमसेनस्यपांडव ॥ कालेनैतेहताःपूर्वांनिमित्तमनुजस्तव ४४ वीडाचात्रनकर्तव्यासाहसंयादिदंरुतम् ॥ दृष्ट्वापिसुरैःपूर्वविनाशो
 यक्षरक्षसाम् ४५ नभीमसेनेकोपोमेप्रीतोऽस्मिभरतर्षभ ॥ कर्मणाभीमसेनस्यममतुष्टिरभूत्पुरा ४६

शेषः विमलाक्षाःदशावर्तशुद्धाः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ केसरिमहाजालमश्वानामहर्षदं ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८
 ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ दृष्टोक्तातः ४५ । ४६

४७।४८।४९।५० मममयासंज्ञेशोभाविदुःखं ११।१२।१३ कुशवत्याकुशस्थलीसंज्ञे देशविशेषे १४।१५।१६ एषितंसमिद्धं १७ मौख्यात्विचाराक्षमत्वात् अतएवअगस्त्योऽयमित्यज्ञानमा वात् मौख्यमपि दर्पात्संपात्तिगर्वात्सोऽपि मोहात्संपत्तेर्भस्वरत्वाज्ञानात् १८ न्यष्टीवस्थूतकृतवान् १९।२०।२१ सैन्यानामिति तत्र सैन्यानां मध्ये यत्तवआज्ञाकरिष्यतितत् घोरंशापंमानुषात् मरणरूपंनप्राप्स्यते घोरत्वेहेतुः पुत्रेति पुत्रपौत्राः बलानिसैन्यानिच तेष्वन्वितं राक्षसाः सर्वेपुत्रादिपुत्रकामानुषवध्यामवंत्वित्येकस्यापराधेवहूनादंडरूपइतिघोरत्वंशापस्येत्यर्थः २२। २३

॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वातुराजानंभीमसेनमभाषत ॥ नैतन्मनासिमेतावर्ततेकुरुसत्तम ४७ यदिदंसाहसंभीमकृष्णार्थेकृतवानसि ॥ मामनादृत्यदेशं श्वविनाशंयक्षरक्षसाम् ४८ स्वबाहुबलमाश्रित्यतेनाहंप्रीतिमांस्त्वयि ॥ शापादद्यविनिर्मुक्तोघोरादास्मिन्मृकोदर ४९ अहंपूर्वमगस्त्येनक्रुद्धेनपरमर्षिणा ॥ श तोऽपराधंकस्मिंश्चित्तस्यैवानिष्कृतिःकृता ५० दृष्टोहिममसंज्ञेशःपुरापांडवनंदन ॥ नतवात्रापराधोऽस्तिकथंचिदपिपांडव ५१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कथंश तोऽसिभगवन्नगस्त्येनमहात्मना ॥ श्रोतुमिच्छाम्यहंदेवतवैतच्छापकारणम् ५२ इदंचाश्चर्यभूतंमेयत्क्रोधात्स्यधीमतः ॥ तदैवत्वंननिर्दग्धःसबलःसपदानुगः ५३ ॥ धनेश्वरउवाच ॥ देवतानामभून्मंत्रःकुशवत्यांनरेश्वर ॥ वृत्तस्तत्राहमगभंमहापद्मशतैस्त्रिभिः ५४ यक्षाणांघोररूपाणांविविधायुधधारिणां ॥ अध्वन्य ह्मथापश्यमगस्त्यमृषिसत्तमम् ५५ उग्रंतपस्तप्यमानंयमुनातीरमाश्रितं ॥ नानापत्निगणाकीर्णंपुष्पितद्रुमशोभितम् ५६ तमूर्ध्वबाहुंदृष्ट्वैवमूर्धस्याभिमुखे रिथतम् ॥ तेजोराशिदीप्यमानंहुताशनमिवैधितम् ५७ राक्षसाधिपतिःश्रीमान्मणिमानाममेसखा ॥ मौख्यादज्ञानभावाच्चदर्पान्मोहाच्चपार्थिव ५८ न्यष्टी वदाकाशगतोमहर्षेस्तस्यमूर्धनि ॥ सकोपान्मामुवाचेदंदिशः सर्वादहन्निव ५९ मामवज्ञायदुष्टात्मायस्मादेषसखातव ॥ धर्षणांकृतवानेतापश्यतस्तेवनेश्वर ६० तस्मात्सहैभिःसैन्यैस्तेवधंप्राप्स्यतिमानुषात् ॥ त्वंचाप्येभिर्हैतैःसैन्यैःक्लेशंप्राप्येहदुर्भतिः ॥ तमेवमानुषंदृष्ट्वाकिल्बिषाद्विप्रमोक्षयसे ६१ सैन्यानांतुतवै तेषांपुत्रपौत्रबलान्वितं ॥ नशापंप्राप्यतेघोरंततवाज्ञाकरिष्यति ६२ एषशापोमयाप्राप्तःप्राक्तस्माद्विसतमात् ॥ सभीमेनमहाराजभ्रातातवविमोक्षितः ६३ इतिश्री० आर० यक्षयुद्धप० कुबेरदर्शनेएकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ धनदउवाच ॥ युधिष्ठिरघृतिर्दाक्ष्यंदेशकालपराक्रमाः ॥ लोकतंत्रविधानानामेषपंचविधोविधिः १ घृतिमंतश्चदक्षाश्चस्वेस्वेकर्मणिभारत ॥ पराक्रमविधानज्ञानराःकृतयुगेऽभवन् २ घृतिमानदेशकालज्ञःसर्वधर्म विधानवित् ॥ क्षत्रियःक्षत्रियश्रेष्ठप्रशास्तिपृथिवीचिरम् ३ यएवंवर्ततेपार्थपुरुषःसर्वकर्मसु ॥ सलोकैलभतेवीरयशःप्रेत्यचसद्गतिम् ४

॥ इत्यारण्यकेप० नैलकंठीयेमा० भा० एकषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६१ ॥ एवंशापकीर्तनव्याजेनमहतामवज्ञानकर्तव्येति सूचितमर्थकं ततोऽपि वक्तुं प्राह युधिष्ठिरेत्यादिना घृतिः संकटे ध्वविक्रवता दाक्षयंयत्नशीलता पराक्रमः शत्रूणां भिभवनहेतुः क्रिया देशकालयोरानुकूल्यंचेति विधानानां कार्याणां विधिरभ्युदयहेतुः । अदेशे अकाले च कृतं घृत्यादिकमभिमवहेतुरित्यर्थः १ घृतिमंत इति कृतयुगे हि ज्ञानमाधान्यात् ज्ञानस्य च सर्वस्मिन्देशे काले चाभ्युदयहेतुत्वात् तत्र देशकालप्रतीक्षाऽऽसीदित्यर्थः २ क्षत्रियाणां तु सर्वदेवैतत्पंचकमावश्यकमित्याह घृतिमानिति ३ । ४

वृत्रहेतिपराक्रमंनिर्दिशति १ संरंभात्क्रोपात् ६ । ७ निकृतीनां वचनापराणां ८ इममुपदेशं प्रकृतेयोजयति अधर्मज्ञइति अवलिप्तो गवितः ९ । १० प्रथमंप्रथमोत्पन्नानिरक्षांसितत्संबंधि त्वात्पक्षोऽपिप्रथमः । रक्षोभयहेतावपिताभिस्रवक्षे स्वंतत्रनिर्भयोवसेत्यर्थः । केचित्तुइतएवप्रथमशब्दान्मासारंभेकृष्णपञ्चस्यप्राथम्यमिच्छन्ति तदसत् पूर्वपक्षापरपक्षशब्दयोः क्रमेणशुक्ल षण्योरेवकृत्वात् श्रोतेऽपिपौर्णमासतएवष्टचारमात् । नचपूणोमासोऽस्यामितियो गात् पौर्णमास्यंतोमासइतिवाच्यं तत्रमासशब्दस्यचंद्रदाविरवात् । 'सूर्यामासाविरंतादिवि'इतिमंत्रव देशकालांतरप्रेप्सुःकृत्वाशक्रःपराक्रमम् ॥ संप्राप्तस्त्रिदिवेराज्यंवृत्रहावसुभिःसह ५ यस्तुकेवलसंरंभात्प्रपातंननिरीक्षते ॥ पापात्मापापबुद्धिर्यःपापमेवानुवर्त ते ६ कर्मणामविभागज्ञःप्रेत्यचेहविनश्यति ॥ अकालज्ञःसुदुर्मेधाःकार्याणामविशेषवित् ७ वृथाचारसमारंभःप्रेत्यचेहविनश्यति ॥ साहसेवर्तमानानानिकृती नांदुरात्मनाम् ८ सर्वसामर्थ्यालिप्सूनांपापोभवतिनिश्चयः ॥ अधर्मज्ञोऽवलित्तश्चबालबुद्धिरमर्षणः ९ निर्भयोभीमसेनोऽयंतंशाधिपुरुषर्षभ ॥ आर्षिषेणस्य राजर्षेःप्राप्यभूयस्त्वमाश्रमम् १० तामिस्रंप्रथमंपक्षंवीतशोकभयोवस ॥ अलकाःसहगंधर्वैर्यक्षाश्चसहकिन्नरैः ११ मन्नियुक्तामनुष्येद्रसर्वेचगिरिवासिनः ॥ रक्षिष्यंतिमहावाहोसहितंद्विजसत्तमैः १२ साहसादनुसंप्राप्तःप्रतिबुध्यवृकोदरः ॥ वार्यतांसाध्वयंराजंस्त्वयाधर्मभृतांवर १३ अतःपरंचवोराजन्द्रक्ष्यंतिवनगो चराः ॥ उपस्थास्यंतिवोराजनरक्षिष्यंतेचवःसदा १४ तथैवचान्नपानानिस्वादूनिचबहूनिच ॥ आहरिष्यंतिमत्प्रेष्याःसदावःपुरुषर्षभाः १५ यथाजिष्णुर्म हेंद्रस्ययथावायोवृकोदरः ॥ धर्मस्यत्वंयथातातयोगोत्पन्नोनिजःसुतः १६ आत्मजावात्मसंपन्नौयमौचोभौयथाऽश्विनोः ॥ रक्षयास्तद्वन्मनापीहयूयंसर्वेयु धिष्ठिर १७ अर्थतत्त्वविधानज्ञःसर्वधर्मविधानवित् ॥ भीमसेनादवरजःफाल्गुनःकुशलीदिवि १८ याःकाश्चनमतालोकेस्वर्ग्याःपरमसंपदः ॥ जन्मप्रभृतिताः सर्वाःस्थितास्तातधनंजये १९ दमोदानंबलंबुद्धिर्हीर्ष्यतिस्तेजउत्तमम् ॥ एतान्यपिमहासत्त्वेस्थितान्यमिततेजसि २० नमोहात्कुरुतेजिष्णुःकर्मपांडवगर्हि तम् ॥ नपार्थस्यमृषोक्तानिकथयंतिनरानृषु २१ सदेवपितृगंधर्वैःकुरूणांकीर्तिवर्धनः ॥ मानितःकुरुतेऽस्त्राणिशक्रसद्मनिभारत २२ योऽसौसर्वान्महीपाला न्धर्मेणवशमानयत् ॥ सशांतनुर्महातेजाःपितुस्तवपितामहः २३ प्रीयतेपार्थपार्थेनदिविगांडीवधन्वना ॥ सम्यक्कासौमहावीर्यःकुलधुर्येणपार्थिवः २४ पितृ न्देवानृषीन्विप्रान्पूजयित्वामहातपाः ॥ सप्तमुख्यान्महामेधानाहरद्यमुनांप्रति २५ अधिराजःसराजंस्त्वांशांतनुःप्रपितामहः ॥ स्वर्गजिच्छक्रशोकस्थःकुरा लंपरिपृच्छति २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुवचनंधनेदेनप्रभाषितम् ॥ पांडवाश्चततस्तेनबभूवुःसंप्रहर्षिताः २७

र्षात् । सूर्यामासासूर्याचंद्रमसावित्यर्थः निपुणतरमुपपादितमेतदस्माभिःकाण्वशतपथभाष्येएकपादीकांडे । अलकाअलकावासिनः ११ मन्नियुक्तारक्षिष्यंति संहितंत्वाभितिशेषः १२ साह सादनुसंप्राप्तइतिप्रतिबुध्यवार्थता १३ । १४ । १५ यथेति इन्द्रादीनामोरसपुत्रत्वाद्यथापृथंरक्षयास्तथाममापीतिश्लोकद्वयार्थः १६ । १७ अर्थेति तत्त्वं याथात्थं विधानंप्राप्त्युपायं १८ स्वर्ग्याः स्वर्गायाहिताःसंपदः १९ तापवाहदमइति तेजःशौचैरामिमवसामर्थ्यं २० । २१ कुरुते अभ्यस्यति २१ । २२ । २३ महामेधानश्चमेधान् २४ । २५ । २६

म.मा.टी.
॥१३३॥

प्राध्वंकृत्वावधुत्वाउपसंहृत्येत्यर्थः । प्राध्वंवेधनेइतिगति संज्ञायां हुगतिप्रादयइतिप्राप्तेऽपिसमासो महाविभाषयानादतः ममश्वके स्वदोषानर्जुनगुणाश्चभुत्वालजितःशत्रुपराधक्षमापयितुमि
 त्यर्थः । प्राज्यं कृत्वेत्यपिपाठः प्रकृषेण अज्यं प्राज्यं ज्याराहितमित्यर्थः २८ नदिः समृद्धिः २९ स्वेषुवेइमसु अस्मदीयेषु वीयुष्मत्संबन्धिनः कामान् काम्यमानानर्थान् नपरिहास्यंति किंतुसाधये
 प्यंत्यवेत्यर्थः ३० सृष्टोविसर्जितः संप्राप्स्यति युष्मान् ३१ अस्तं गृहं । अपाः सोममस्तमिद्रप्रयाहीति मंत्रवर्णात् ३२ परिस्तोमाश्चित्रकंबलाहस्त्यादीनां पख्याणभूताः ३३ पेरावतपथे
 तत शक्तिगदां खड्गधनुश्चभरतर्षभः ॥ प्राध्वंकृत्वानमश्वक्रेकुबेरायवृकोदरः २८ ततोऽब्रवीद्धनाध्यक्षः शरण्यः शरणागतम् ॥ मानहाभवशत्रूणां सुहृदानंदिव
 र्धनः २९ स्वेषुवेइमसुरम्येषुवसतामित्रतापनाः ॥ कामान् परिहास्यंति यक्षावो भरतर्षभाः ३० शीघ्रमेव गुडाकेशः कृतास्त्रः पुनरेष्यति ॥ साक्षान्मघवतासृष्टः
 संप्राप्स्यति धनं जयः ३१ एवमुत्तमकर्माणं मनुशिष्ययुधिष्ठिरम् ॥ अस्तंगिरिवरश्रेष्ठं प्रययौ गुह्यकाधिपः ३२ तं परिस्तोमसंकीर्णैर्नानारत्नविभूषितैः ॥ यानै
 रनुययुर्यक्षाराक्षसाश्च सहस्रशः ३३ पक्षिणामिवनिर्घोषः कुबेरसदनं प्रति ॥ बभूव परमाश्वानामैरावतपथे यथा ३४ तेजग्मुस्तूर्णमाकाशं घनाधिपतिवाजिनः ॥
 प्रकर्षंत इवाभ्राणि पिवंत इवमारुतम् ३५ ततस्तानि शरीराणि गतसत्वानिरक्षसाम् ॥ अपाकृष्यंत शैलाद्याद्धनाधिपतिशासनात् ३६ तेषां हि शापकालः सकृतो
 गस्थेन धीमता ॥ समरेनिहतास्तस्माच्छापस्यांतोऽभवत्तदा ३७ पांडवाश्च महात्मानस्तेषु वेइमसु ताः क्षपाः ॥ सुखमुपुर्गतो द्वेगाः पूजिताः सर्वराक्षसैः ३८
 इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणियक्षयुद्धे कुबेरवाक्ये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सूर्यो दयेधौम्यः कृत्वाऽऽ
 ह्निकमरिंदम ॥ आर्षिषेणेन सहितः पांडवान् भ्यवर्तत १ तेऽभिवाद्यार्षिषेणस्य पादौ धौम्यस्य चैव ह ॥ ततः प्राजलयः सर्वे ब्राह्मणांस्तान् पूजयन् २ ततो युधि
 ष्ठिरं धौम्यो गृहीत्वा दक्षिणे करे ॥ प्राचीं दिशमभिप्रेक्ष्य महर्षिरिदमब्रवीत् ३ असौ सागरपर्यंतां भूमिमावृत्य तिष्ठति ॥ शैलराजो महाराज मंदरोऽतिविराजते ४
 इंद्रवैश्रवणावेतां दिशं पांडवरक्षतः ॥ पर्वतैश्च वनातैश्च काननैश्चैव शोभिताम् ५ एतदाहुर्महेंद्रस्य राज्ञो वैश्रवणस्य च ॥ ऋषयः सर्वधर्मज्ञाः सन्नता तमनीषिणः
 ६ अतश्चोद्यंत मादित्यमुपतिष्ठंति वै प्रजाः ॥ ऋषयश्चापि धर्मज्ञाः सिद्धाः साध्याश्च देवताः ७ यमस्तुराजा धर्मज्ञः सर्वप्राणभृतां प्रभुः ॥ प्रेतसत्वगतिं ह्येनां दक्षिणा
 माश्रितो दिशम् ८ एतत्संयमनं पुण्यमतीवाहुतदर्शनम् ॥ प्रेतराजस्य भवनमृद्ध्या परमया युतम् ९ तं प्राप्य सविताराजं सत्येन प्रति तिष्ठति ॥ अस्तं पर्वत
 राजानमेतमाहुर्मनीषिणः १० एतं पर्वतराजानं समुद्रं च महोदाधम् ॥ आवसन्वरुणो राजा भूतानि परिरक्षति ११ उदीचीं दीपयन्नेष दिशं तिष्ठते वीर्यवान् ॥ म
 हामे रुर्महाभाग शिवो ब्रह्मविदांगतिः १२ यस्मिन् ब्रह्मसदं श्वैव भूतात्मा चावतिष्ठते ॥ प्रजापतिः मृजन् सर्वयत्किंचिज्जंगमागमम् १३
 इंद्रपुरीप्रदेशे १४ । १५ अपाकृष्यंत अपाकृतानि १६ । ३७ । २८ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावंदीये द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥ ॥ अर्जुनेन तपोवला
 द्वेषेभ्योऽस्त्राणिलब्धानीति विस्मयोन कर्तव्य एतदर्थं कर्म फलोर्जिति विष्णुलोकप्राप्त्यंतावर्णयस्य ध्यायेन धौम्यो युधिष्ठिरगर्वपरिहारार्थं तत इत्यादिना १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्रेतस
 त्वगतिं भूतानां प्राणिनां गम्यां ८ संयमनं नामतः ९ । १० आवसन्न धितिष्ठन् ११ । १२ भूतात्मा सर्वेषां भूतानां मात्मा संपूर्णब्रह्मांडपिंडाभिमानित्वात् १३

वन० ३
अ०
॥१६३॥

॥१३३॥

१४ अत्रैव प्रजापतौ १५ । १६ यमिति प्रकृतेः पंचभूतात्मिकायाः प्रकृतिमुपादानं १७ ब्रह्मणश्चतुर्मुखस्य १८ । १९ मनुसर्वसोपाधिककार्यं ब्रह्मणोऽतः पातीति वैदिकसिद्धांतस्तत्कथं विष्णोः
 स्थानंततः परमित्युच्यते अत आह प्राच्यामिति मेरावेवायं तारत्तम्येन देशविशेषविभागो ननु सोपाधिकमपि किंचिदजातमस्ति इममेव स्थानभेदमाश्रित्य ब्रह्मलोकादावर्तते ननु विष्णुलोकादि
 त्तिपौराणिकीव्यवस्थान्नेया २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ध्रुवमक्षयमव्ययमिति उत्पातिहासनाज्ञान्यमित्यर्थः एतन्नयथाघटाकाशयोर्मिथ्यात्वाविशेषेऽपिव्यवहारमाश्रित्य घटो नि
 त्यकाकाशो नित्यइति विभागः एवं ब्रह्मलोकां तमनित्यं वेकुंठं नित्यामिति परमार्थतस्तु क्रममुक्तिस्थानस्वादीपचारिकं ध्रुवत्वादिज्ञेयं प्रणमनमस्कृत् २६ उपावृत्य अप्रदक्षिणं गत्वा ॥ मच
 यानाहुर्ब्रह्मणः पुत्रान्मानसान्दक्षसप्तमान् ॥ तेषामपि महामेरुः शिवं स्थानमनामयम् १४ अत्रैव प्रतितिष्ठंति पुनरेवोदयंति च ॥ सप्तदेवर्षयस्तातवासिष्ठप्रमुखा
 स्तदा १५ देशं विरजसंपश्य मेरोः शिखरमुत्तमम् ॥ यत्रात्मतृप्तैरभ्यास्ते देवैः सहपितामहः १६ यमाहुः सर्वभूतानां प्रकृतेः प्रकृतिं ध्रुवम् ॥ अनादिनिधनं देवं प्रभुं
 नारायणं परम् १७ ब्रह्मणः सदानात्तस्य परं स्थानं प्रकाशते ॥ देवापियंन पश्यंति सर्वतेजोमयं शुभम् १८ अत्यर्कानलदीप्तं तत्स्थानं विष्णोर्महात्मनः ॥ स्वयैव
 प्रभयाराज न दुष्प्रेक्ष्यं देवदानवैः १९ प्राच्यां नारायणस्थानं मेरावतिविराजते ॥ यत्र भूतेश्वरस्तान् सर्वप्रकृतिरात्मभूः २० भासयन् सर्वभूतानि सुश्रियाऽभिवि
 राजते ॥ नात्र ब्रह्मर्षयस्तातकुत एव महर्षयः २१ प्राप्नुवंति गतिं ह्येतां यतीनां कुरुसतम् ॥ नतं ज्योतींषि सर्वाणि प्राप्य भासंति पांडव २२ स्वयं प्रभुरर्चित्यात्मा
 तत्र ह्यतिविराजते ॥ यतयस्तत्र गच्छंति भक्त्या नारायणं हरिम् २३ परेण तपसा युक्ता भाविताः कर्मभिः शुभैः ॥ योगसिद्धामहात्मानस्तमो मोहविवर्जिताः २४
 तत्र गत्वा पुनर्नेमं लोकमायांति भारत ॥ स्वयं भुवं महात्मानं देवदेवं सनातनम् २५ स्थानमेतन्महाभाग ध्रुवमक्षयमव्ययम् ॥ ईश्वरस्य सदा ह्येतत्प्रणमात्रयुधिष्ठिर
 २६ एनं त्वहरहर्मेरुसूर्याचंद्रमसौ ध्रुवम् ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्य कुरुतः कुरुनंदन २७ ज्योतींषि चाप्यशेषेण सर्वाण्यनघसर्वतः ॥ परियांति महाराज गिरिराजं प्रद
 क्षिणम् २८ एतं ज्योतींषि सर्वाणि प्रकर्षन्मगवानपि ॥ कुरुते वितमस्कर्म आदित्योऽभिप्रदक्षिणम् २९ अस्तं प्राप्य ततः मंध्यामातिक्रम्य दिवाकरः ॥ उदीचीं
 भजते काष्ठादिशमेष विभावसुः ३० समेरुमनुवृत्तः सन् पुनर्गच्छति पांडव ॥ प्राङ्मुखः सविता देवः सर्वभूतहिते रतः ३१ समासान् विभजन् काले बहुधा पर्वसंधिषु ॥
 तथैव भगवान्सोमो नक्षत्रैः महगच्छति ३२ एवमेतं त्वतिक्रम्य महामेरुमतंद्रितः ॥ भावयन् सर्वभूतानि पुनर्गच्छति मंदरम् ३३ तथा तमिस्रहादं धोमयूखैर्भावय
 न्जगत् ॥ मार्गमेतदसंवाधमादित्यः परिवर्तते ३४ सिंभुः शिशिराण्येव दक्षिणां भजते दिशम् ॥ ततः सर्वाणि भूतानि कालोऽभ्यर्च्छति शैशिरः ३५
 क्रवेगात् कुलालचक्रे प्रती पंकमतीपिपीलिकेव प्रदक्षिणं कुरुत इत्यर्थः २७ । २८ प्रकर्षन्मिभवन् प्रदक्षिणं कुरुत इत्यनुवादउत्तरार्थः २९ अस्तमदर्शनं अयमर्थः । मेरुं प्रदक्षिणं कुर्वन्नादि
 त्योयत्रस्थो न इच्छयते तदेवास्तस्थानं तत उदीचीं काष्ठादिशामध्येऽतिश्रेष्ठादिशं भजते अत्रसंध्योत्तरमुदङ्मुखः ३० तत उदीच्याः पराकाष्ठां प्राप्य प्राङ्मुख इति वदता मेरोश्चतुष्कोणत्वं सूचितं
 भवति । एतदेव तत्त्वमित्यास्थिताः पाखंडिनो द्वौ सूर्याविति कल्पयंति वस्तुतोऽत्र परंप्रातिरनुद्यते आकारेतात्पर्याभावादिति ज्ञेयं ३१ ससोमोमासान् विभजन्निवसंबंधः तत्रमासविभा
 गप्रकारोऽष्टावक्रीये उक्तः ३२ । ३३ । ३४ शिशिराणि शीतानि ३५

म भा.टी.
॥ १३४॥

तेजांसिसमुपादतेग्रीष्मे ३६ । ३७ अनिर्देश्यमार्गमंतरिक्षं ३८ वह्निवायु परस्परवर्धयंतौजलमुत्क्षिपतइतिप्रसिद्धं सजलम्याख्यावायुहीपितोऽग्निर्वाष्पवायुवर्धयति वायुश्चस्वालीजलमु
 रिक्षपतीतिवृष्टिमारुतसंतापान्प्रति सूर्यस्यैवहेतुत्वंपुनर्मितिभावः ३९ । ४० । ४१ । ४२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावेदीपे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥
 तस्मिन्निति १ । २ । ३ महतीचलालक्ष्मीःशोभायस्य महाचलस्य । 'चलालक्ष्म्यांपुमानकंपे'इति मेदिनी । सानून्यवतीक्षणाग्निं पुंसंचारायोग्यानिशृंगाणीत्युच्यते ४ रोधसोरोधस्वत्यः
 नवशैवालादिनाच्छादितनीराइत्यर्थः ५ । ६ । ७ विभक्तभावोनबभूवाहोरात्रविभागोनासीत् नित्यमौषधिप्रमोपेतत्वात् अहोइतिरुत्वमार्थे ८ यंसूर्यविभावसुर्वाहिरास्थितः । 'आदित्योवा
 स्थावराणांचभूतानांजंगमानांचतेजसा ॥ तेजांसिसमुपादतेनिवृत्तःसविभावसुः ३६ ततःस्वेदकृमौतंद्रोग्लानिश्चभजतेनरान् ॥ प्राणिभिःसततंस्वप्रोह्यभी
 क्षणंचनिषेव्यते ३७ एवमेतदनिर्देश्यमार्गमावृत्त्यमानुमान् ॥ पुनःसृजतिवर्षाणिभगवान्भावयन्प्रजाः ३८ वृष्टिमारुतसंतापैःसुखैःस्थावरजंगमान् ॥ वर्धय
 न्मुमहातेजाःपुनःप्रतिनिवर्तत ३९ एवमेवचरन्पार्थकालचक्रमतंद्रितः ॥ प्रकर्षन्सर्वभूतानिसवितापरिवर्तते ४० संततागतिरेतस्यनैषातिष्ठातिपा
 डव ॥ आदायैवतुभूतानांतेजोविमृजतेपुनः ४१ विभजन्सर्वभूतानामायुःकर्मचभारत ॥ अहोरात्रंकलाःकाष्ठाःसृजत्येषसदाविभुः ४२ ॥ इतिश्रीमहा
 भारतेआरण्यकेपर्वणियक्षयुद्धप० मेरुदर्शनेत्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६३ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ ४५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्नगेंद्रे
 वसतांतुतेषांमहात्मनांसद्भ्रतमास्थितानाम् ॥ रतिःप्रमोदश्चवभूवतेषामाकांक्षतांदर्शनमर्जुनस्य १ तान्वीर्ययुक्तान्सुविशुद्धकामांस्तेजस्विनःसत्यवृतिप्रधा
 नान् ॥ संप्रीयमाणाबहवोऽभिजग्मुर्धर्वसंधाश्चमहर्षयश्च २ तंपादपैःपुष्पधरेरुपेतंनगोतमंप्राप्यमहारथानाम् ॥ मनःप्रसादःपरमोबभूवयथादिवंप्राप्य
 मरुद्गणानाम् ३ मयूरहंसस्वननादितानिपुष्पोपकीर्णानिमहाचलस्य ॥ शृंगाणिसानूनिचपश्यमानागिरेःपरंहर्षमवाप्यतस्थुः ४ साक्षात्कुबेरेणकृताश्चत
 स्मिन्नगोतमेसंवृतकूलरोधसः ॥ कादंबकारंडवहंसजुष्टाःपद्माकुलाःपुष्करिणीरपश्यन् ५ क्रीडाप्रदेशांश्चसमृद्धरूपान्सुचित्रमाल्यावृतजातशोभान् ॥ माणिप्रकी
 र्णांश्चमनोरमांश्चयथाभवेयुर्धनदस्यराज्ञः ६ अनेकवर्णश्चसुगंधिभिश्चमहाद्रुमैःसंततमभ्रजलैः ॥ तपःप्रधानाःसततंचरंतःशृंगगिरेश्चितयितुंनशेकुः ७ स्वते
 जसातस्यनगोतमस्यमहौषधीनांचतथाप्रभावात् ॥ विभक्तभावोनबभूवकश्चिदहोनिशानांपुरुषप्रवीर ८ यमास्थितःस्थावरजंगमानिविभावसुर्भावयतेऽमि
 तौजाः ॥ तस्योदयंचास्तमनंचवीरास्तत्रस्थितास्तेददृशुर्नृसिंहाः ९ रवेस्तमिस्रागमनिर्गमांस्तेतथोदयंचास्तमनंचवीराः ॥ समावृताःप्रेक्ष्यतमोनुदस्यगम
 स्तिजालैःप्रदिशोदिशश्च १० स्वाध्यायवंतःसततक्रियाश्चधर्मप्रधानाश्चुचिब्रताश्च ॥ सत्येस्थितास्तस्यमहारथस्यसत्यव्रतस्यागमनप्रतीक्षाः ११
 अस्तंयन्नग्निमनुप्रविशति'इतिश्रुतेः यस्यसूर्यस्याश्रयेणवरात्रीवह्निर्जगद्दीपयति तस्योदयमित्यम्बयः ९ तमिस्रागमनिर्गमाःअस्तोदयस्थानानि बहुत्वंलोकांतराभिप्रायं तथाहि । यहाक्षिणा
 र्यानामुदयस्थानंतदुदीच्यानामस्तस्थानं । पाश्चात्यानांनिशीयस्थानं प्राच्यानांमध्याह्नस्थानमितिक्रमेणउदयादिस्थानानांबहुत्वंगम्यते उदयमुदयाचलं । अस्तमितिमांतमव्ययमदर्शन
 वाचि तदर्थं अनितिचेष्टतेस्मिन्नित्यस्तमनमस्तमयस्थानं अस्ताचलमित्यादौत्वस्तपदं गृहवाचि प्रदिशोदिशामंतरालानि १० सततक्रियाःअविच्छिन्नधर्माचरणाः ११

वन० ३
अ०
॥ १६४ ॥

॥ १३४ ॥

१२ । १३ । १४ यत्काम्यकात् यदाकाम्यकाख्यवनात् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपे चतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥
 इहैवहर्षोऽस्तुसमागतानांक्षिप्रंक्रुतास्त्रेणधनंजयेन ॥ इतिब्रुवंतःपरमाशिपस्तेपार्थास्तपोयोगपराबभूवुः १२ दृष्ट्वाविचित्राणिगिरीवनानिकिरीटिनांचितयता
 मभीक्षणम् ॥ बभूवरात्रिदिवसश्चतेषांसंवत्सरेणैवसमानरूपः १३ यदैवधौम्यानुमतेमहात्माकृत्वाजटांप्रव्रजित सजिष्णुः ॥ तदैवतेषांनबभूवहर्षःकुतारतिस्त
 द्रतमानसानाम् १४ भ्रातुर्नियोगात्तुयुधिष्ठिरस्यवनादसौवारणमतगामी ॥ यत्काम्यकात्प्रव्रजितःसजिष्णुस्तदैवतेशोकहताबभूवुः १५ तथैवतंचितयतांसि
 ताश्चमस्त्रार्थिनंवासवमभ्युपेतम् ॥ मासोऽथकृच्छ्रेणतदाव्यतीतस्तस्मिन्नगेभारतभारतानाम् १६ उपित्वापंचवर्षाणिसहस्राक्षनिवेशने ॥ अवाप्यादेव्यान्य
 स्त्राणिसर्वाणिविबुधेश्वरात् १७ आग्नेयंवारुणंसौम्यंवायव्यमथैष्णवम् ॥ ऐंद्रंपाशुपतंब्राह्मंपारमेष्ठ्यंप्रजापतेः १८ यमस्यधातुःसवितुस्त्वष्टुर्वैश्रवणस्यच ॥ तानि
 प्राप्यसहस्राक्षादभिवाद्यशतक्रतुम् १९ अनुज्ञातस्तदातेनकृत्वाचापिप्रदाक्षणम् ॥ आगच्छदजुंनःप्रीतःप्रहृष्टोऽगंधमादनम् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआ
 रण्यकेप० यक्षयुद्धपर्वणिअर्जुनाभिगमनेचतुःषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ समाप्तंचयक्षयुद्धपर्व ॥ अथनिवातकवचयुद्धपर्व ॥ वैशंपायनउ
 वाच ॥ ततःकदाचिद्धरिसंप्रयुक्तंमहेंद्रवाहंसहसोपयातम् ॥ विद्युत्प्रभंप्रेक्ष्यमहारथानांहर्षोऽजुंनंचितयतांबभूव १ सदीप्यमानःसहसांस्तरिक्षंप्रकाशयन्ना
 तलिसंगृहीतः ॥ बभौमहोल्केवघनांतरस्थाशिखेवचाग्नेर्ज्वलिताविधूमा २ तमास्थितःसंददृशेकिरीटीस्त्रग्वीनवान्याभरणानिविभ्रत् ॥ धनंजयोवज्रवरप्रभावः
 श्रियाज्वलन्पर्वतमाजगाम ३ सशैलमासाद्यकिरीटमालीमहेंद्रवाहादवरुह्यतस्मात् ॥ धौम्यस्यपादावभिवाद्यधीमानजातशत्रोस्तदनंतरंच ४ वृकोदरस्या
 पिचवंद्यपादौमाद्रीसुताभ्यामभिवादितश्च ॥ समेत्यकृष्णांपरिसांख्यचैनांप्रह्वोऽभवद्भ्रातुरुपहरेसः ५ बभूवतेषांपरमःप्रहर्षस्तेनाप्रमेयेणसमागतानाम् ॥ स
 चापितान्प्रेक्ष्यकिरीटमालीननंदराजानमभिप्रशंसन् ६ यमास्थितःसप्तजघानपूगान्दितेःसुतानांनमुचेर्निहंता ॥ तमिंद्रवाहंसमुपेत्यपार्थाःप्रदाक्षिणंचकुरदी
 नसत्वाः ७ तेमातलेश्चकुरतीवहृष्टाःसत्कारमग्र्यंसुरराजतुल्यम् ॥ सर्वान्यथावच्चदिवौकसस्तेपप्रच्छुरेनंकुरुराजपुत्राः ८ तानप्यसौमातलिरभ्यनंदत्पितेव
 पुत्राननुशिष्यपार्थान् ॥ ययौरथेनाप्रतिमप्रभेणपुनःसकाशांत्रिदिवेश्वरस्य ९ गतेतुतस्मिन्नरदेववर्यःशक्रात्मजःशक्ररिपुप्रमाथी ॥ शक्रेणदत्तानिददौमहात्मा
 महाघनान्युत्तमरूपवंति १० दिवाकराभाणिविभूषणानिप्रियःप्रियायैसुतसोममात्रे ॥ ततःसतेषांकुरुपुंगवानांतेषांचमूर्याग्निसमप्रमाणाम् ११
 ततइति हरिभिरश्वैःसंप्रयुक्तंमहेंद्रस्यवाहरंथं १ । २ । ३ । ४ प्रह्वोनम्रः उपहरेसमीपे ५ । ६ पूगान्युधानि ७ एनंमातलिं ८ । ९ । १० सुतसोमो भीमाद्वौपद्याजातः ११

विप्रर्षभाणामुपविश्यमध्येसर्वयथावत्कथयाबभूव ॥ एवमयाऽस्त्राण्युपशिक्षितानिशक्राच्चवाताच्चशिवाच्चसाक्षात् १२ तथैवशिलेनसमाधिनाऽथप्रीताःसुरामे
सहिताःसहेंद्राः ॥ संक्षेपतोवैसविशुद्धकर्मातेभ्यःसमाख्यायदिविप्रवासम् १३ मारुतिसुताभ्यांसाहितःकिरीटीसुध्यापतामावसर्तिप्रतीतः १४ ॥ इतिश्रीमहाभा
रतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिअर्जुनसमागमेपंचषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोर्जन्यांब्यु
ष्टायांधर्मराजंयुधिष्ठिरम् ॥ भ्रातृभिःसहितःसर्वैरवंदतधनंजयः १ एतस्मिन्नेवकालेतुसर्ववादित्रनिःस्वनः ॥ बभूवतुमुलःशब्दस्त्वंतरिक्षोदिवीकसाम् २ रथ
नेमिस्वनश्चैवघंटाशब्दश्चभारत ॥ पृथग्व्यालमृगाणांचपक्षिणाभिवसर्वशः ३ तेसमंतादनुययुर्गंधर्गाप्सरसांगणाः ॥ विमानैःसूर्यसंकाशैर्देवराजमरिंदमम् ४
ततःसहरिभिर्युक्तंजांबूनदपरिष्कृतम् ॥ मेघनादिनमारुह्यश्रियापरमयाञ्जलन् ५ पार्थानभ्याजगामाथदेवराजःपुरंदरः ॥ आगत्यचसहस्राक्षोरथादवरुरोहवै ६
तंदृष्ट्वेमहात्मानंधर्मराजोयुधिष्ठिरः ॥ भ्रातृभिःसहितःश्रीमान्देवराजमुपागमत् ७ पूजयामासचैवाथविधिवद्दूरिदक्षिणः ॥ यथार्हममितात्मानंविधिवद्रेणक
र्मणा ८ धनंजयश्चतेजस्वीप्रणिपत्यपुरंदरम् ॥ भृत्यवत्प्रणतस्तस्थौदेवराजसमीपतः ९ आघ्रायतंमहातेजाःकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ धनंजयमभिप्रेक्ष्यावनी
तांस्थितमंतिके १० जटिलंदेवराजस्यतपोयुक्तमकल्मषम् ॥ हर्षेणमहताऽऽविष्टःफाल्गुनस्याथदर्शनात् ११ बभूवपरमप्रीतोदेवराजंचपूजयन् ॥ तंतथाऽ
दीनमनसंराजानंहर्षसंभ्रुतम् १२ उवाचवचनंधीमान्देवराजःपुरंदरः ॥ त्वामेमांपृथिवीराजन्प्रशासिष्यसिपांडव ॥ स्वस्तिप्राप्तुहिकैतेयकाम्यकंपुनराश्र
मम् १३ अस्त्राणिलब्धानिचपांडवेनसर्वाणिमतःप्रयतेनराजन् ॥ कृतप्रियश्चास्मिधनंजयेनजेतुंनशक्यस्त्रिभिरेषलोकैः १४ एवमुक्त्वासहस्राक्षःकुंतीपुत्रंयुधि
ष्ठिरम् ॥ जगामत्रिदिवंहृष्टःस्तूयमानोमहर्षिभिः १५ धनेश्वरगृहस्थानांपांडवानांसमागमम् ॥ शक्रेणयद्दंविद्वानवीर्यीतसमाहितः १६ संवत्सरंब्रह्मचारी
नियतःसंशितव्रतः ॥ सजीवेद्धिनिरावाधःससुखीशरदांशतम् १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिइंद्रागमनेषष्ट्यधिकशत
तमोऽध्यायः ॥ १६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ यथागतंगतेशक्रेभ्रातृभिःसहसंगतः ॥ कृष्णयाचैववीभत्सुर्धर्मपुत्रमपूजयत् १ अभिवादय
मानंतंमूर्ध्नुपाघ्रायपांडवम् ॥ हर्षगद्गदयावाचाप्रहृष्टोऽर्जुनमब्रवीत् २ कथमर्जुनकालोऽयंस्वर्गेव्यतिगतस्तव ॥ कथंचास्त्राण्यवाप्तानिदेवराजश्चतोषितः ३

हरिभिर्युक्तरथं १ । ६ । * अमितात्माअभितवुद्धिः ८ । ९ । १० । ११ अदीनेतिच्छेदः १२ । १३ कृतप्रियःशत्रुवधेन १४ । १५ १६ । १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनी
लकंठीयेभारतभावदीपेषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६४ ॥ ॥ ७ ॥ यथेति १ महष्टोधर्मपुत्रः २ । ३

४ । ९ । ६ । ७ । ८ हंतैत्यव्ययंवाक्यारंभे हर्षे वा । 'हंतवाक्यारंभहर्षविवादेखेदसंभ्रमे' इतिमेदिनी ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ शीशिरंहिममयं १५ । १६ प्राणोबलं १७ वराह

सम्यग्वातेगृहीतानिकच्चिदस्त्राणिपांडव ॥ कच्चित्सुराधिपःप्रीतोरुद्रोवाऽस्त्राण्यदात्तव ४ यथादृष्टश्चतेशक्रोभगवान्वापिनाकघृक् ॥ यथैवास्त्राण्यवाप्तानियथै
वाराधितश्चते ५ यथोक्तवांस्त्वांभगवान्शतक्रतुररिंदम ॥ कृतप्रियस्त्वयाऽस्मीतितस्यतेकिंप्रियंरुतम् ६ एतदिच्छाम्यहंश्रोतंविस्तरेणमहायुते ॥ यथा
तुष्टोमहादेवोदेवराजस्तथाऽनघ ७ यच्चापिवज्रपाणेस्तुप्रियंरुतमरिंदम ॥ एतदाख्याहिमेसर्वमाखिलेनधनंजय ८ ॥ अर्जुनउवाच ॥ शृणुहंतमहाराजविधि
नायेनदृष्टवान् ॥ शतक्रतुमहंदेवंभगवंतंचशंकरम् ९ विद्यामधोत्यतांराजंस्त्वयोक्तामरिंदन ॥ भवताचसमादिष्टस्तपसेप्रस्थितोवनम् १० भृगुतुंगमथोग
त्वाकाम्यकादास्थितस्तपः ॥ एकरात्रोषितःकंचिदपश्यंब्राह्मणपथि ११ समामपृच्छत्कैतेयकासिगंताब्रवीहिमे ॥ तस्माअवितथंसर्वमवुवंकुरुनंदन १२ स
तर्धममतच्छ्रुत्वाब्राह्मणोराजसत्तम ॥ अपूजयतमाराजन्प्रीतिमांश्चाभवन्मयि १३ ततोमामब्रवीत्प्रीतस्तपआतिष्ठभारत ॥ तपस्वीनचिरेणत्वंद्रक्ष्यसेविषु
धाधिपम् १४ ततोऽहंवचनात्तस्यगिरिमारुह्यशीशिरम् ॥ तपोऽस्तप्यंमहाराजमासंमूलफलाशनः १५ द्वितीयश्चापिमेमासोजलंभक्षयतोगतः ॥ निराहारस्त
तीयेऽथमासेपांडवनंदन १६ ऊर्ध्वबाहुश्चतुर्थतुमासमास्मिस्थितस्तदा ॥ नचमेहीयतेप्राणस्तदद्भुतमिवाभवत् १७ पंचमेत्वथसंप्राप्तेप्रथमोदिवसेगते ॥ वरा
हसंस्थितंभूतंमत्समीपंसमागमत् १८ निघ्नन्प्रोथेनपृथिवीविलिखंश्चरणैरपि ॥ संमार्जन्जठरेणोर्वीविवर्तंश्चमुहुर्मुहुः १९ अनुतस्यापरंभूतंमहत्कैरातसंस्थि
तम् ॥ धनुर्वाणासिमत्प्राप्तंस्त्रीगणानुगतंतदा २० ततोहंधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेषुधी ॥ अताडयंशरेणाथतद्भूतलोमहर्षणम् २१ युगपतंकिरातस्तुविकृष्य
बलवद्भनुः ॥ अभ्याजघ्नेदृढतरंकंपयन्निवमेमनः २२ सतुमामब्रवीद्राजन्ममपूर्वपरिग्रहः ॥ मृगयाधर्मस्तुज्यकिमर्थताडितस्त्वया २३ एषतोनिशितैर्बाणैर्द
र्पहन्मिस्थिरोभव ॥ सधनुष्मान्महाकायस्ततोमामभ्यभापत् २४ ततोगिरिमिवात्यर्थमावृणोन्मामहाशरैः ॥ तंचाहंशरवर्षेणमहतासमवाकिरम् २५ ततः
शरैर्दीप्तमुखैर्यंत्रितैरनुमंत्रितैः ॥ प्रत्यविध्यमहंतंतुवज्रैरिवशिलोच्चयम् २६ तस्यतच्छतधारूपमभवच्चसहस्रधा ॥ तानिचास्यशरीराणिशरैरहमताडयम् २७
पुनस्तानिशरीराणिएकीभूतानिभारत ॥ अदृश्यंतमहाराजतान्यहंव्यधमंपुनः २८ अणुर्बृहच्छिराभूत्वावृहच्चानुशिराःपुनः ॥ एकीभूतस्तदाराजन्सोऽभ्य
वर्तंतमांयुधि २९ यदाभिभवितुंवाणैर्नचशक्रोमितरणे ॥ ततोमहास्त्रमातिष्ठंवायव्यंभरतर्षभ ३० नचैनमशकंहंतुंतदद्भुतमिवाभवत् ॥ तस्मिन्प्रतिहतेचा
स्त्रेविस्मयोमेमहानभूत् ३१ भूयएवमहाराजसविशेषमहंततः ॥ अस्त्रपूगेनमहतारणेभूतमवाकिरम् ३२

वत्संस्थितमाकारो यस्य १८ प्रोथेनमुखाग्रेणपोत्रारुथेन विवर्तन्विषमिणभाधेनवर्तमानः इतस्ततःपर्यटन्वा १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५ अनुपश्वात्पयंत्रितैर्दंडाकृष्टैः २६। २७। २८। २९। ३०। ३१

स्थूणाकर्णद्विशंकुकर्णाख्योऽद्रावतारभेदस्तद्देवत्यमस्त्रं जालंजलमयं वारुणं ३१ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ व्यायामसंघटनं अपारयन् अशक्नुन् ४० । ४१ । ४२ । ४३ गोवृषो
 स्थूणाकर्णमथोजालंशरवर्षमथोल्बणम् ॥ शलभास्त्रमश्मवर्षसमास्थायामभ्ययाम् ३३ जग्रासप्रसभंतानिसर्वाण्यस्त्राणिमेतृप ॥ तेषुसर्वेषुजग्धेषुब्रह्मास्त्रंम
 हदादिशम् ३४ ततःप्रज्वालितैर्वाणैःसर्वतःसोऽपचीयते ॥ उपचीयमानश्चमयामहास्त्रेणव्यवर्धत ३५ ततःसंतापितालोकामत्प्रसूतेनतेजसा ॥ क्षणेनहिदि
 शःखंचसर्वतोहिविदीपितम् ३६ तदप्यस्त्रमहातेजाःक्षणेनैवव्यशातयत् ॥ ब्रह्मास्त्रेतुहतेराजनभयंमामहदाविशत् ३७ ततोऽहंधनुरादायतथाऽक्षय्येमहेषुधी ॥
 सहसाऽभ्यहनंभूतंतान्यप्यस्त्राण्यभक्षयत् ३८ हतेष्वस्त्रेषुसर्वेषुभक्षितेष्वायुधेषुच ॥ ममतस्यचभूतस्यबाहुयुद्धमवर्तत ३९ व्यायामंमुष्टिभिःकृत्वातलैरपिस
 मागतैः ॥ अपारयंश्चतद्रूतानिश्चेष्टमगमंमहीम् ४० ततःप्रहस्यतद्रूतंतत्रैवांतरधीयत ॥ सहस्त्रोभिर्महाराजपश्यतोमेऽद्भुतोपमम् ४१ एवंकृत्वासभगवां
 स्ततोऽन्यद्रूपमास्थितः ॥ दिव्यमेवमहाराजवसानोऽद्भुतमंबरम् ४२ हित्वाकिरातरूपंचभगवांस्त्रिदशेश्वरः ॥ स्वरूपंदिव्यमास्थायतस्थौतत्रमहेश्वरः ४३
 अदृश्यतततःसाक्षाद्भगवान्गोवृषध्वजः ॥ उमासहायोव्यालघृग्बहुरूपःपिनाकघृक् ४४ समामभ्येत्यसमरेतथैवाभिमुखंस्थितम् ॥ शूलपाणिरथोवाचतुष्टोऽ
 स्मीतिपरंतप ४५ ततस्तद्भनुरादायतूणौचाक्षय्यसायकौ ॥ प्रादान्ममैवभगवान्वरयस्वेतिचाब्रवीत् ४६ तुष्टोऽस्मितवकौतेयब्रूहिकिकरवाणिते ॥ मनोगतं
 वीरयतेतद्ब्रूहिवितराम्यहम् ४७ अमरत्वमपाहायब्रूहियतेमनोगतम् ॥ ततःप्रांजलिरेवाहमस्त्रेषुगतमानसः ४८ प्रणम्यमनसाशर्वंततोवचनमाददे ॥ भगवा
 न्मेप्रसन्नश्चेदीप्सितोऽयंरोमम ४९ अस्त्राणिच्छाम्यहंजातुंयानिदेवेषुकानिचित् ॥ ददानीत्येवभगवानब्रवीत्त्रयंबकश्चमाम् ५० रौद्रमस्त्रंमदीयंत्वामुपस्था
 स्यतिपांडव ॥ प्रददौचममप्रीतःसोऽस्त्रंपाशुपतंमहत ५१ उवाचचमहादेवोदत्वामेऽस्त्रंसनातनम् ॥ नप्रयोज्यंभवेदेतन्मानुषेषुकथंचन ५२ जगद्विनिर्देहेदे
 वमल्पतेजसिपातितम् ॥ पीड्यमानेनबलवत्प्रयोज्यंस्याद्धनंजय ५३ अस्त्राणांप्रतिघातेचसर्वथैवप्रयोजयेत् ॥ तदप्रतिहतांदिव्यंसर्वास्त्रप्रतिषेधनम् ५४ सू
 र्तिमन्मेस्थितंपार्श्वेप्रसन्नेगोवृषध्वजे ॥ उत्सादनममित्राणांपरसेनानिकर्तनम् ५५ दुरासदं दुष्प्रसहंसुरदानवराक्षसैः ॥ अनुज्ञातस्त्वहंतेनतत्रैवसमुपाविशम्
 ५६ प्रेक्षतश्चैवमेदेवस्तत्रैवांतरधीयत ५७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० निवातकवचवधप० गंधमादनवासेयुधिष्ठिरार्जुनसंवादेसप्तषष्ठ्यधिकशततमो
 ऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ॥ ४७ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ततस्तामवसंप्रीतोरर्जुनीतत्रभारत ॥ प्रसादाद्देवदेवस्यत्र्यंबकस्यमहात्मनः १ व्युपितोरर्जुनीचाहं
 कृत्वापौर्वाण्णिकीःक्रियाः ॥ अपश्यंतं द्विजश्रेष्ठं दृष्टवानस्मियंपुरा २ तस्मैचाहंयथावृत्तंसर्वमेवन्यवेदयम् ॥ भगवंतंमहादेवंसमेतोऽस्मीतिभारत ३

बलीवर्द्धश्रेष्ठः १४१४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये सप्तषष्ठ्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६७ ॥ ततइति १।२।३

३।४।५।६।७।८।९।१० देवयानैर्विमानैः सन्ननिवासिनः स्त्रीबालादयः शचीजयंतादयइत्यर्थः ११ । १२ । १३ यथास्थानमाचषामिंद्रं प्रतीच्यांवरुणमित्यादि १४ । १५ । १६
 समासुवाचराजेंद्रप्रियमाणोद्विजोत्तमः ॥ दृष्टस्त्वयामहादेवोयथानान्येनकेनचित् ४ समेत्यलोकपालैस्तुसर्वैर्वैवस्वतादिभिः ॥ द्रष्टाऽस्यनघदेवेद्रंसचतेऽस्त्रा
 णिदास्यति ५ एवमुक्त्वासमाराजत्राश्लिष्यचपुनःपुनः ॥ अगच्छत्सयथाकामंब्राह्मणःसूर्यसन्निभः ६ अथापराक्लेतस्याह्नःप्रावात्पुण्यःसमीरणः ॥ पुनर्नवमिमं
 लोकं कुर्वन्निवसपत्नहन् ७ दिव्यानिचैवमाल्यानि सुगंधीनिनवानिच ॥ शैशिरस्यगिरेःपादेप्रादुरासन्समीपतः ८ वादित्राणिचादिव्यानि सुघोराणिसमततः ॥
 स्तुतयश्चेंद्रसंयुक्ता अश्रूयंतमनोहराः ९ गणाश्चाप्सरसांतत्रगंधर्वाणांतथैवच ॥ पुरस्ताद्देवदेवस्यजगुर्गीतानिसर्वशः १० मरुतांचगणास्तत्रदेवयानैरुपाग
 मन् ॥ महेंद्रानुचरायेचयेचसन्ननिवासिनः ११ ततोमरुत्वान्हरिभिर्युक्तैर्वाहैःस्वलंकृतैः ॥ शचीसहायस्तत्रायात्सहसर्वैस्तदामरैः १२ एतस्मिन्नेवकालेतु कुबेरो
 नरवाहनः ॥ दर्शयामासमाराजत्रलक्ष्म्यापरमयायुतः १३ दक्षिणस्यांदिशियमंप्रत्यपश्यंयव्यवस्थितम् ॥ वरुणं देवराजंचयथास्थानमवस्थितम् १४ तेमामू
 चुर्भहाराजसांत्वयित्वानरर्षभ ॥ सव्यसाचिन्निरीक्षास्माल्लोकपालानवस्थितान् १५ सुरकार्यार्थसिद्धयर्थं दृष्टवानसिशंकरम् ॥ अस्मत्तोऽपि गृहाणत्वमस्त्राणीति
 समंततः १६ ततोऽहंप्रयतोभूत्वाप्राणिपत्यसुरर्षभान् ॥ प्रत्यगृह्णंतदाऽस्त्राणिमहातिविधिवद्विभो १७ गृह्णीतास्त्रस्ततोदेवैरनुज्ञातोऽस्मिभारत ॥ अथदेवा
 ययुःसर्वेयथागतमरिंदम १८ मघवानपिदेवेशोरथमारुह्यसुप्रभम् ॥ उवाचभगवान्स्वर्गंगंतव्यंफाल्गुनत्वया १९ पुरैवागमनादस्माद्देदाहंत्वांधनंजय ॥ अ
 तःपरंत्वहंवेत्वां दर्शयेभरतर्षभ २० त्वयाहितीर्थेषुपुरासमाप्लावःकृतोऽसकृत् ॥ तपश्चेदंमहततप्तंस्वर्गंगंताऽसिपांडव २१ भूयश्चैवचतस्रव्यंतपश्चरणमुत्तमम् ॥
 स्वर्गंत्ववश्यंगंतव्यंत्वयाशत्रुनिषूदन २२ मातलिर्मन्त्रियोगात्त्वांत्रिदिवंप्रापयिष्यति ॥ विदितस्त्वंहिदेवानांमुनीनांचमहात्मनाम् २३ ततोऽहमनुवंशकंप्रसीद
 भगवन्मम ॥ आचार्यवरयेयंत्वामस्त्रार्थत्रिदशेश्वर २४ ॥ इंद्रउवाच ॥ क्रूरकर्मास्त्रवितातभविष्यसिपरंतप ॥ यदर्थमस्त्राणीप्सुस्त्वंतं कामंपांडवागृहि २५ त
 तोऽहमनुवंनाहं दिव्यान्यस्त्राणिशत्रुहन् ॥ मानुषेषुप्रयोक्ष्यामिविनास्त्रप्रतिघातनात् २६ तानिदिव्यानिमेऽस्त्राणिप्रयच्छविबुधाधिप ॥ लोकांश्चास्त्रजितान्प
 श्वाल्लभेयंसुरपुंगव २७ ॥ इंद्रउवाच ॥ परीक्षार्थंमयैततेवाक्यमुक्तंधनंजय ॥ ममात्मजस्यवचनंसूपपन्नमिदंतव २८ शिक्षमेभवनंगत्वासर्वाण्यस्त्रा
 णिभारत ॥ वायोरग्रेर्वसुभ्योऽपिवरुणात्समरुद्गणात् २९ साध्यपैतामहंचैवगंधर्वोरगरक्षसाम् ॥ वैष्णवानिचसर्वाणिनैर्ऋतानितथैवच ३० मद्रतानिचजानी
 हिसर्वास्त्राणिकुरूद्रह ॥ एवमुक्त्वातुमांशकस्तत्रैवांतरधीयत ३१

१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१

मायामयमिवात्यद्वयं । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । पदात् स्थानान्नचलितः रथस्य भ्रमणेऽपि दृढासन इत्यर्थः । ३९ । ४० । ४१ । ४२ सुरर्षिणामिति दैर्घ्याभावार्थः
 अथापश्यंहरियुजंरथमैद्रमुपस्थितम् ॥ दिव्यंमायामयंपुण्यंयत्तमातलिनानृप ३२ लोकपालेषुयातेपुमामुवाचाथमातलिः ॥ द्रष्टुमिच्छतिशक्रस्त्वादेवराजो
 महाद्युते ३३ संसिध्यस्वमहाबाहोऽकुरुकार्यमनंतरम् ॥ पश्यपुण्यकृताँल्लोकान्सशरीरोदिवंज ३४ देवराजःसहस्राक्षस्त्वादिदक्षतिभारत ॥ इत्युक्तोऽहंमात
 लिनागिरिमांयशैशिरम् ३५ प्रदक्षिणमुपावृत्यसमारोहंरथोत्तमम् ॥ चोदयामाससहयान्मनोमारुतरंहसः ३६ मातलिर्हयतत्त्वज्ञोयथावहूरिदक्षिणः ॥ अ
 वैक्षतचमेवक्रंस्थितस्याथससाराथिः ३७ तथाभ्रांतिरथेराजन्विस्मितश्चेदमब्रवीत् ॥ अत्यद्भुतमिदंत्वद्यविचित्रंप्रतिभातिमे ३८ यदास्थितोरथांदिव्यंपदान्नच
 लितःपदम् ॥ देवराजोऽपिहिमयानित्यमत्रोपलक्षितः ३९ विचलन्प्रथमोत्पातेहयानांभरतर्षभ ॥ त्वंपुनःस्थितएवात्ररथेभ्रांतेकुरूद्वह ४० अतिशकमिदंस
 वंतवेतिप्रतिभातिमे ॥ इत्युक्त्वाऽऽकाशमाविश्यमातलिर्विबुधालयान् ४१ दर्शयामासमेराजन्विमानानिचभारत ॥ सरथोहरिभिर्युक्तोऽध्वर्ध्वमाचक्रमेततः ४२
 ऋषयोदेवताश्चैवपूजयंतिनरोत्तम ॥ ततःकामगमाँल्लोकानपश्यंवसुरर्षिणाम् ४३ गंधर्वाप्सरसांचैवप्रभावममितौजसाम् ॥ नंदनादीनिदेवानांवनान्युपवना
 निच ४४ दर्शयामासमेशीघ्रंमातलिःशक्रसाराथिः ॥ ततःशक्रस्यभवनमपश्यममरावतीम् ४५ दिव्यैःकामफलैर्वृक्षैरत्नैश्चसमलंकृताम् ॥ नतत्रमूर्यस्तप
 तिनशीतोष्णेनचक्रमः ४६ नबाधतेतत्ररजस्तत्रास्तिनजरानृप ॥ नतत्रशोकोदैर्न्यंवादौर्बल्यंचोपलक्ष्यते ४७ दिवौकसांमहाराजनग्लानिररिमर्दन ॥ न
 क्रोधलोभौतत्रास्तांसुरादीनांविशांपते ४८ नित्यतुष्टाश्चतेराजन्प्राणिनःसुरवेऽमनि ॥ नित्यपुष्पफलास्तत्रपादपाहरितच्छदाः ४९ पुष्करिण्यश्चविविधाः
 पद्मसौगंधिकायुताः ॥ शीतस्तत्रववौवायुःसुगंधीजीवनःशुचिः ५० सर्वरत्नविचित्राचभूमिःपुष्पविभूषिता ॥ मृगद्विजाश्चवहवोरुचिरामधुरस्वराः ५१ वि
 मानगामिनश्चात्रदृश्यंतेबहवोऽंबरे ॥ ततोऽपश्यंवसून्रुद्रान्साध्यांश्चसमरुद्गणान् ५२ आदित्यानश्विनौचैवतान्सर्वान्प्रत्यपूजयम् ॥ तेमांवीर्येणयशसातेज
 साचबलेनच ५३ अस्त्रैश्चाप्यन्वजानंतसंग्रामेविजयेनच ॥ प्रविश्यतांपुरींदिव्यांदेवगंधर्वपूजिताम् ५४ देवराजंसहस्राक्षमुपातेऽंकृतांजलिः ॥ ददावर्धासनं
 प्रीतःशक्रोमेददतांवरः ५५ बहुमानाञ्चगात्राणिपस्पर्शममवासवः ॥ तत्राहंदेवगंधर्वैःसहितोभूरिदक्षिणैः ५६ अस्त्रार्थमवसंस्वर्गेशिक्षाणोऽस्त्राणिभारत ॥
 विश्वावसोश्चैवपुत्रश्चित्रसेनोऽभवत्सखा ५७ सचगंधर्वमखिलंग्राहयामासमांनृप ॥ तत्राहमवसंराजन्गृहीतास्त्रःसुपूजितः ५८ सुखंशक्रस्यभवनेसर्वकामसम
 न्वितः ॥ शृण्वन्वैगीतशब्दंचतूर्यशब्दंचपुष्कलम् ॥ पश्यंश्चाप्सरसःश्रेष्ठानृत्यंतीभरतर्षभ ५९

समाहारबहुत्वं वा बहुसमुदायाभिप्रायेण ३३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

तत्सर्वमिति अनवज्ञायादृष्ट्यादरपूर्वकं तद्यथंथावदत्यर्थपुरुषार्थइतिविज्ञाय प्रतिगृह्यरागशून्येनमनसांजीकृत्याप्यहमस्त्रेवैवव्यवस्थितोऽभूवं नगीतादिषु ६० तेनकामेनाल्लेख्ययान्तुभोगे
 च्छया ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ पंचभिः प्रयोगादिभिः आवृत्तिः पुनःपुनःप्रयोगोपसंहारौ ६७ प्रायश्चित्तमस्त्राग्निनादग्धानामनागसांपुनरुज्जीवनं प्रतीघातं परास्त्रेणाभिमूतस्य
 तत्सर्वमनवज्ञायतथ्यंविज्ञायभारत ॥ अत्यर्थंप्रतिगृह्याहमस्त्रेवैवव्यवस्थितः ६० ततोऽतुष्यत्सहस्राक्षस्तेनकामेनमेविभुः ॥ एवमेवमतोराजत्रेषकालोऽत्य
 गादिवि ६१ कृतास्त्रमतिविश्वस्तमथमांहारिवाहनः ॥ संस्पृश्यमूर्ध्निपाणिभ्यामिदंवचनमब्रवीत् ६२ नत्वमद्ययुधाजेतुंशक्यःसुरगणैरपि ॥ किंपुनर्मानुषेलो
 केमानुषैरकृतात्मभिः ६३ अप्रमेयोऽप्रमृष्यश्चयुद्धेष्वप्रतिमस्तथा ॥ अथाब्रवीत्पुनर्देवःसंप्रहृष्टतनूरुहः ६४ अस्त्रयुद्धेसमोवीरनतेकाश्चिद्भविष्यति ॥ अप्रम
 तःसदादक्षःसत्यवादीजितेन्द्रियः ६५ ब्रह्मण्यश्चास्त्रविज्ञासिधूरश्चासिकुरूद्वह ॥ अस्त्राणिसमवाप्तानित्वयादशचपंचच ६६ पंचभिर्विधिभिःपार्थविद्यतेनत्व
 यासमः ॥ प्रयोगमुपसंहारमावृत्तिंचधनंजय ६७ प्रायश्चित्तंचवेत्थत्वंप्रतीघातंचसर्वशः ॥ ततोर्गुर्वथंकालोऽयंसमुत्पन्नःपरंतप ६८ प्रतिजानीष्वतंकर्तुंततो
 वेत्स्याम्यहंपरम् ॥ ततोऽहमब्रुवंराजन्देवराजमिदंवचः ६९ विषह्यन्मयाकर्तुंकृतमेवनिबोधतत् ॥ ततोमामब्रवीद्राजन्प्रहसन्बलवृत्रहा ७० नाविषह्यंतवा
 यास्तित्रिपुलोकेषुकिंचन ॥ निवातकवचानामदानवामशत्रवः ७१ समुद्रकुक्षिमाश्रित्यदुर्गेप्रतिवसंत्युत ॥ तिस्रःकोटयःसमारुयातास्तुल्यरूपवलप्रभाः
 ७२ तांस्तत्रजहिकौंतेयगुर्वथंस्तेभविष्यति ॥ ततोमातलिसंयुक्तंमयूरसमरोमभिः ७३ हयैरुपेतंप्रादान्मेरथंदिव्यंमहाप्रभम् ॥ बबंधचैवमेमूर्ध्निकिरीटमिदमु
 त्तमम् ७४ स्वरूपसदृशंचैवप्रादादंगविभूषणम् ॥ अभेद्यंकवचंचेदंस्पर्शरूपवदुत्तमम् ७५ अजरांज्यामिमांचापिगांडीवेसमयोजयत् ॥ ततःप्रायामहंतेन
 स्यंदनेनविराजता ७६ येनाजयद्देवपतिर्वलिर्वैरोचनिपुरा ॥ ततोदेवाःसर्वेएवतेनघोषेणबोधिताः ७७ मन्वानादेवराजमांसमाजग्मुर्विशांपते ॥ दृष्ट्वाचमा
 मपृच्छंतकिंकरिष्यसिफालगुण ७८ तानबुवंयथाभूतमिदंकर्ताऽस्मिसंयुगे ॥ निवातकवचानांतुप्रस्थितंमांवधैषिणम् ७९ निबोधतमहाभागाःशिवंचाशास्त
 मेऽनघाः ॥ तुष्टुवुर्माप्रसन्नास्तेयथादेवंपुरंदरम् ८० रथेनानेनमघवाजितवान्शंवरंयुधि ॥ नमुचिंबलवृत्रौचप्रहादनरकावापि ८१ बहूनिचसहस्राणिप्रयुता
 न्यर्बुदान्यपि ॥ रथेनानेनदैत्यानांजितवान्मघवायुधि ८२ त्वमप्यनेनकौंतेयानिवातकवचानुरणे ॥ विजेतायुधिविक्रम्यपुरेवमघवावशी ८३ अयंचशंखप्रव
 रोयेनजेताऽसिदानवान् ॥ अनेनविजितालोकाःशक्रणापिमहात्मना ८४ प्रदीयमानंदेवैस्तंदेवदत्तंजलोद्भवम् ॥ प्रत्यगृह्णंजयायैनंस्तूयमानस्तदाऽमरैः ८५
 सशंखीकवचीवाणीप्रगृहीतशरासनः ॥ दानवालयमत्युग्रंप्रयातोऽस्मियुयुत्सया ८६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिअर्जुनवाक्ये
 अष्टपष्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥१६८॥ स्वास्त्रस्योद्दीपनं । गुर्धरो दक्षिणा ६८ वेत्स्यामिवेदयिष्यामि परंकार्यभितिशेषः ६९ विषह्यंशक्यं ७०।७१।७२। ७३ । ७४।७५
 प्रायाप्रयाणंकृतवान् ७६ । ७७ । ७८ । ७९ आशास्त आशाध्वं ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४।८५।८६ इत्यारंषर्वणिनीलकंठीये मा०भा०अष्टपष्टचधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६८ ॥

ततोऽहमिति १ । २ तिभिर्भस्वस्तंगिलातिमहामत्स्यास्तमिगिलः तमपिगिलतीति तिभिर्भस्वस्तमिगिलः तिभिरिगिलतीति तिभिर्भस्वस्तमिगिलोयस्येतिविग्रहः ३ । ४ । ५ घूर्णतेभ्रमति ६ निपत्यग
 स्वापृथिवीतलेपाताले ७ आलक्ष्यसर्वसंपदुपेतमितिशेषः आश्लिष्येतिपाठेभूमावतीर्थे निम्लस्यं रथचक्रं दृढमाश्लिष्य उन्नीतवानित्यर्थः । प्राद्रव तप्रकर्षेणवेगवानमूत् ८ । ९ । १० । ११ । १२
 अर्जुनउवाच ॥ ततोऽहंस्तूयमानस्तुतत्रतत्रमहर्षिभिः ॥ अपश्यमुदधिभीममर्पापतिमथाव्ययम् १ फेनवत्यःप्रकीर्णाश्वसंहताश्वसमुत्थिताः ॥ ऊर्मयश्चात्र
 दृश्यंतेवल्गंतइवपर्वताः २ नावःसहस्रशस्तत्ररत्नपूर्णाःसमंततः ॥ तिर्मिगिलाःकच्छपाश्वतथातिमितिर्मिगिलाः ३ मकराश्चात्रदृश्यंतेजलेमग्राइवाद्रयः ॥
 शंखानांचसहस्राणिमग्रान्यप्सुसमंततः ४ दृश्यंतेस्मयथारात्रौतारास्तन्वसंवृताः ॥ तथासहस्रशस्तत्ररत्नसंघाःप्लवंत्युत ५ वायुश्चघूर्णतेभीमस्तदद्भुतमि
 वाभवत् ॥ तमुदीक्ष्यमहावेगंसर्वाभोनेधिमुत्तमम् ६ अपश्यंदानवाकीर्णतद्वैत्यपुरमंतिकात् ॥ तत्रैवमातलिस्तूर्णनिपत्यपृथिवीतले ७ रथंतंतुसमालक्ष्यप्रा
 द्रवद्रथयोगवित् ॥ त्रासयनरथघोषेणतत्पुरंसमुपाद्रवत् ८ रथघोषंतुतंश्रुत्वास्तनयिनोरिवांवरैः ॥ मन्वानादेवराजंमामाविग्रादानवाऽभवन् ९ सर्वेसंघातम
 नसःशरचापधराःस्थिताः ॥ तथाऽसिशूलपरशुगदामुसलपाणयः १० ततोद्वाराणिपिदधुर्दानवास्रस्तचेतसः ॥ संविधायपुरेक्षानंस्मकश्चनदृश्यते ११ त
 तःशंखमुपादायदेवदंतमहास्वनम् ॥ परमांमुदमाश्रित्यप्राधमंतंशनैरहम् १२ सतुशब्दोदिवंस्तब्ध्वाप्रतिशब्दमजीजनत् ॥ वित्रेसुश्वनिलिल्युश्वभूतानि
 सुमहांत्यपि १३ ततोनिवातकवचाःसर्वएवस्वलंकृताः ॥ दंशिताविविधैस्त्राणैर्विचित्रायुधपाणयः १४ आयसैश्वमहाशूलैर्गदाभिर्मुसलैरपि ॥ पट्टिशैःकरवाले
 श्वरथचक्रैश्चभारत १५ शतघ्नीभिर्भुशुंडीभिःखड्गैश्चित्रैःस्वलंकृतैः ॥ प्रगृहीतैर्दितेःपुत्राःप्रादुरासन्सहस्रशः १६ ततोविचार्यबहुशोरथमार्गेषुतान्हयान् ॥ प्रा
 चोदयत्समेदेशेमातलिर्भरतर्षभ १७ तेनतेषांप्रणुन्नानामाशुत्वाच्छीघ्रगामिनाम् ॥ नान्वपश्यंतदार्किंचित्तन्मेऽद्भुतमिवाभवत् १८ ततस्तेदानवास्तत्रादि
 त्राणिसहस्रशः ॥ विकृतस्वरूपाणिभृशंसर्वाण्यनादयन् १९ तेनशब्देनसहसासमुद्रेपर्वतोपमाः ॥ आप्लवंतगतैःसत्वैर्मत्स्याःशतसहस्रशः २० ततोवेगेनम
 हतादानवामामुपाद्रवन् ॥ विमुंचंतःशितान्वाणान्शतशोऽथसहस्रशः २१ ससंप्रहारस्तुमुलस्तेषांचममभारत ॥ अवर्ततमहाघोरोनिवातकवचांतकः २२ त
 तोदेवर्षयश्चैवदानवर्षिगणाश्चये ॥ ब्रह्मर्षयश्चसिद्धाश्चसमाजग्मुर्भहाष्टये २३ तेवैमामनुरूपाभिर्भुशुराभिर्जयैषिणः ॥ अस्तुवन्मुनयोवाग्भिर्यथेद्रंतारकामये
 २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणियुद्धारंभेऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ततोनिवात
 कवचाःसर्वेवेगेनभारत ॥ अभ्यद्रवन्मांसहिताःप्रगृहीतायुधारणे १ आच्छाद्यरथपंथानमुत्क्रोशंतोमहारथाः ॥ आवृष्यसर्वतस्तेमांशरवैर्परवाकिरन् २

१२ दिवंस्तब्ध्वाआकाशंव्याप्य १३ दंशिताःसन्नद्धाः त्राणैः कवचैः १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ आच्छाद्यतपलायनंकृतवंतः गतैः सत्वैर्विगताभिर्बुद्धिभिरुपलक्षिता घ्राताइत्यर्थः
 २० । २१ । २२ । २३ तारकामयेतारायेंसंग्रामे २४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे ऊनसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ॥ ततइति १ । २

१ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ शताःशतानिअयुनमित्यर्थः हरयोऽश्वाः शांताःपरीक्षिताः । शमेरालोचनाथान्निष्ठा ९ । १० । ११ । १२ । १३ चिच्छेदअहमितिशेषः । परोक्षार्थलिङ् प्रयोगेणा
 जानतैवमदाएतत्कृतमितिशत्रूणामत्यंतापकर्षःसूचितः १४ । १५ । १६ अस्माभिः पूजायांबहुत्वं अश्वाद्यपेक्षयावा १७ लघुभिःशीघ्रगैः १८ । १९ तिग्मतैजसं तीक्ष्णं दृढकं माधवंनाम
 ततोपरेमहावीर्याःशूलपट्टिशपाणयः ॥ शूलानिचभुशुंडीश्चमुमुचुर्दानवामपि ३ तच्छूलवर्षेसुमहद्द्रदाशक्तिसमाकुलम् ॥ आनिशंसृज्यमानंतैरपतन्मद्रथोपरि ४
 अन्येमामभ्यधावंतनिवातकवचायुधि ॥ जितशस्त्रायुधारौद्राःकालरूपाःप्रहारिणः ५ तानहंविधैर्बाणैर्वेगवद्भिरजिह्वगैः ॥ गांडोवमुक्तैरभ्यघ्नमेकैर्कंदशाभिर्घृ
 धे ६ तेकृताविमुखाःसर्वेभ्यस्तुक्तैःशिलाशितैः ॥ ततोमातलिनातूर्णहयास्तेसंप्रचोदिताः ७ मार्गान्वहुविधांस्तत्रविचेरुर्वातरंहसः ॥ सुसंप्रतामातलिनाप्रा
 मध्रंतदितेःसुतान् ८ शतंशतास्तेहरयस्तस्मिन्चयुक्तामहारथे ॥ शांतामातलिनायताव्यचरन्नल्पकाइव ९ तेषांचरणपातेनरथनेमिस्वनेनच ॥ ममघ्राणानि
 पातैश्चहतास्तेशतशोऽसुराः १० गतासवस्तथैवान्येप्रगृहीतशरासनाः ॥ हतसारथयस्तत्रव्यलुप्यंततुरंगमैः ११ तेदिशोविदिशःसर्वेप्रतिरुध्यप्रहारिणः ॥
 अभ्यघ्नन्विधैःशस्त्रैस्ततोभेव्यथितंमनः १२ ततोऽहंमातलेर्षीयमपश्यंपरमाद्भुतम् ॥ अश्वांस्तथावेगवतोयदयत्नादधारयत् १३ ततोऽहंलघुभिश्चित्रैरस्त्रै
 स्तानसुरानरणे ॥ चिच्छेदसायुधानराजश्छतशोऽथसहस्रशः १४ एवमेचरतस्तत्रसर्वयत्नेनशत्रुहन् ॥ प्रीतिमानभवद्दीरोमातलिःशक्रसारथिः १५ वध्यमा
 नास्ततस्तेस्तुहयैस्तेनरथेनच ॥ अगमन्प्रक्षयंकेचिन्व्यवर्तंततथापरे १६ स्पर्धमानाइवास्माभिर्निवातकवचारणे ॥ शरवर्षैःशरार्तमामहाद्भिःप्रत्यवारयन्
 १७ ततोऽहंलघुभिश्चित्रैर्ब्रह्मास्त्रपरिमंत्रितैः ॥ व्यधमंसायकैराशुशतशोऽथसहस्रशः १८ ततःसंपीडयमानास्तेक्रोधाविष्टामहारथाः ॥ अपीडयन्मांसहिताःश
 क्तिशूलासिवृष्टिभिः १९ ततोऽहमस्त्रमातिष्ठंपरमंतिग्मतैजसम् ॥ दयितंदेवराजस्यमाधवंनामभारत२०ततःखड्गत्रिशूलेनतोमरांश्चसहस्रशः ॥ अस्त्ररीर्येणश
 तधातैर्मुक्तानहमच्छिदम् २१ छित्त्वाप्रहरणान्येषांततस्तानपिसर्वशः ॥ प्रत्यविध्यमहंरोषाद्दशभिर्दंशभिःशरैः २२ गांडीवाद्भितदासंख्येयथाभ्रमरपंक्तयः ॥
 निष्पतंतिमहावाणास्तन्मातलिरपूजयत् २३ तेषामपितुवाणास्तेतन्मातलिरपूजयत् ॥ अवाकिरन्मांवलवतानहंव्यधमंशरैः २४ वध्यमानास्ततस्तेतुानि
 वातकवचाःपुनः ॥ शरवर्षैर्महाद्भिर्मांसमंतात्पर्यवारयन् २५ शरवेगात्रिहत्याहमस्त्रैरस्त्रविधातिभिः ॥ ज्वलाद्भिःपरमैःशीघ्रैस्तानविध्यंसहस्रशः २६ तेषांछिन्ना
 निगात्राणिविसृजंतिस्मशोणितम् ॥ प्रावृषीवाभिवृष्टानिशृगाण्यथधराभृताम् २७ इंद्राशानिसमस्पर्शैर्वेगवद्भिरजिह्वगैः ॥ मद्गाणैर्वध्यमानास्तेसमुद्दिग्नाःस्मदा
 नवाः २८ शतधाभिन्नदेहास्तेक्षीणप्रहरणौजसः ॥ ततोनिवातकवचामामयुध्यंतमाग्रया २९ ॥ इतिश्रीम० आ० प० नि० सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥

मधोदैत्यस्यवधार्थनिर्मितत्वात् २० ततोमाधवास्त्रादुत्पन्नेनखड्गसहितेनत्रिशूलेन । खड्गांश्चशूलांश्चेतिपाठे शरीरैरित्युत्तरश्लोकादपकर्षणीयं २१ । २२ । २३ तेषांतिवाणामामवाकिरात्रि
 तिसंबंधः तदापिमातलिरपूजयत् २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७० ॥ ॥ ७ ॥

ततोऽहमेति नगमात्रैर्वृक्षप्रमाणेः १ । २ पावकप्रकरावहिराशयः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

॥ अर्जुन उवाच ॥ ततोऽहमवर्षसुमहत्प्रादुरासीत्समंततः ॥ नगमात्रैःशिलाखंडैस्तन्माहृदमपीडयत् १ तदहंवज्रसंकाशैर्महेन्द्रास्रप्रचोदितैः ॥ अचूर्णयंवेगव
द्विःशरजालैर्महाहवे २ चूर्ण्यमानेऽहमवर्षे तु पावकःसमजायत ॥ तत्राहमचूर्णान्यपतन्पावकप्रकराइव ३ ततोऽहमवर्षेविहतेजलवर्षमहतरम् ॥ धाराभिरक्ष
मात्राभिःप्रादुरासीन्समांतिके ४ नभसःप्रच्युताधारास्तिग्मवीर्याःसहस्रशः ॥ आवृण्वन्सर्वतोव्योमदिशश्चोपदिशस्तथा ५ धाराणांचनिपातेनवायोर्विस्फू
र्जितेनच ॥ गर्जितेनचदैत्यानांनप्राज्ञायतकिंचन ६ धारादिविचसंबद्धावसुधायांचसर्वशः ॥ व्यामोहयंतमांतत्रनिपतंत्योऽनिशंभुवि ७ तत्रोपदिष्टमिंद्रेणदि
व्यमस्त्रंविशोपणम् ॥ दीप्तप्राहिणवंधोरमशुष्यतेनतज्जलम् ८ हतेऽहमवर्षेचमयाजलवर्षेचशोषिते ॥ मुमुक्षुर्दानवामायामग्निवायुंचभारत ९ ततोहमग्निव्यवमं
सलिलास्त्रेणसर्वशः ॥ शैलेनचमहास्त्रेणवायोर्वेगमधारयम् १० तस्यांप्रतिहतायांतेदानवायुद्धदुर्मदाः ॥ प्राकुर्वन्विविधांमायांयौगपद्येनभारत ११ ततोवर्ष
प्रादुरभूत्सुमहल्लोमहर्षणम् ॥ अस्त्राणांधोररूपाणामग्नेर्वीयोस्तथाऽहमनाम् १२ सातुमायामयावृष्टिःपीडयामासमांयुधि ॥ अथघोरंतमस्तीव्रंप्रादुरासीत्समं
ततः १३ तमसासंवृतेलोकेघोरेणपरुषेणच ॥ हरयोविमुखाश्चासनप्रास्वलञ्चापिमातलिः १४ हस्ताद्विरश्मयश्चास्यप्रतोदःप्रापतहुवि ॥ असकृच्चाहमां
भीतःकासीतिभरतर्षभ १५ मांचभीराविशतीव्रातस्मिन्विगतचेतसि ॥ सचमांविगतज्ञानःसंत्रस्तमिदमब्रवीत् १६ सुराणामसुगणांचसग्रामःसुमहानभूत् ॥
अमृतार्थपुरापार्थसचदृष्टोमयाऽनघ १७ शंवरस्यवधेघोरःसंग्रामःसुमहानभूत् ॥ सारथ्यंदेवराजस्यतत्रापिकृतवानहम् १८ तथैववृत्रस्यवधेसंगृहीताहयाम
या ॥ वैरोचनेर्महायुद्धंदृष्टंवापिसुदारुणम् १९ एतेमयामहाघोराःसंग्रामाःपर्युपासिताः ॥ नचापिविगतज्ञानोभूतपूर्वोऽस्मिपांडव २० पितामहेनसंहारः
प्रजानांविहितोध्रुवम् ॥ नहियुद्धमिदंयुक्तमन्यत्रजगतःक्षयात् २१ तस्यतद्वचनंश्रुत्वासंस्तभ्यात्मानमात्मना ॥ मोहयिष्यन्दानवानामहंमायाबलंमहत् २२
अब्रुवंमातलिंभीतंपश्यमेभुजयोर्वलम् ॥ अस्त्राणांचप्रभावंवैधनुषाणांडिवस्यच २३ अद्यास्त्रमाययैतेषामायामेतांसुदारुणाम् ॥ विनिहन्मितमश्चोग्रंमामैःसू
तस्थिरोभव २४ एवमुक्त्वाऽहमसृजमस्त्रमायांनराधिप ॥ मोहनीं सर्वभूतानांहितायत्रिदिवौकसाम् २५ पीड्यमानासुमायासुतासुतास्वसुरोत्तमाः ॥ पुनर्व
हुविधामायाःप्राकुर्वन्मितीजसः २६ पुनःप्रकाशमभवत्तमसाग्रस्यतेपुनः ॥ भवत्यदर्शनोलोकःपुनरप्सुनिमज्जति २७ सुसंगृहीतैर्हरिभिःप्रकाशोसतिमा
तलिः ॥ व्यचरत्स्यंदनाश्रयेणसंग्रामेलोमहर्षणे २८ ततःपर्यपतन्नुग्रानिवातकवचामयि ॥ तानहंविवरंदृष्ट्वाप्राहिण्वयमसादनम् २९

वैरोचनेर्बलेः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ मोहनास्त्रेणपीड्यमानासुनश्यमानासु २६ । २७ । २८ । २९

२० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेकसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ अदृश्यमानाहति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ हरीन्अत्यंतंहरणशीलान्
वर्तमानेतथायुद्धेनिवातकवचांतके ॥ नापश्यंसहसासर्वान्दानवान्माययावृत्तान् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० निवातकवचयुद्धप० मायायुद्धेएक
सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ अदृश्यमानास्तेदैत्यायोधयांतिस्ममायया ॥ अदृश्येनास्त्रवीर्येणतानप्यहमयो
धयम् १ गांडीवमुक्ताविशिखाःसम्यगस्त्रप्रचोदिताः ॥ अर्च्छिदन्नुत्तमांगानियत्रयत्रस्मतेऽभवन् २ ततोनिवातकवचावध्यमानामयायुधि ॥ संहृत्यमायांस
हसाप्राविशन्पुरमात्मनः ३ व्यपयातेषुदैत्येषुप्रादुर्भूतेचदर्शने ॥ अपश्यंदानवांस्तत्रहतांशतसहस्रशः ४ विनिष्पिष्टानितत्रैषांशस्त्राण्याभरणानिच ॥ श
तशःस्मप्रदृश्यंतेगात्राणिकवचानिच ५ हयानानांतरं ह्यासीत्पदाद्विचलितुंपदम् ॥ उत्पत्यसहसातस्थुरंतरिक्षगमास्ततः ६ ततोनिवातकवचाव्योमसंछा
द्यकेवलम् ॥ अदृश्याहृत्यवर्तंतविमृजंतःशिलोच्चयान् ७ अंतर्भूमिगताश्चान्येहयानांचरणान्यथ ॥ व्यगृह्णन्दानवाघोरारथचक्रेचभारत ८ विनिगृह्यहरी
नश्वान्रथंचममयुध्यतः ॥ सर्वतोमामविध्यंतसरथंधरणीधरैः ९ पर्वतरूपचयिद्विःपतमानैस्तथाऽपरैः ॥ सदशोयत्रवर्तामगुहेवसमपतद्यत् १० पर्वतैश्छा
द्यमानोऽहंनिगृहीतैश्चवाजिभिः ॥ अगच्छंपरमामार्तिमातलिस्तदलक्षयत् ११ लक्षयित्वाचमांभितिमिदं वचनमब्रवीत् ॥ अर्जुनार्जुनमामैस्त्वंवज्रमस्त्रमुदी
रय १२ ततोऽहंतस्यतद्वाक्यंश्रुत्वावज्रमुदीरयम् ॥ देवराजस्यदयितंभिममस्त्रंनराधिप १३ अचलंस्थानमासाद्यगांडीवमनुमंथयच ॥ अमुंचंवज्रसंस्पर्शा
नायसान्निशितान्शरान् १४ ततोमायाश्चताःसर्वानिवातकवचांश्चतान् ॥ तेवज्रचोदितावाणावज्रभूताःसमाविशन् १५ तेवज्रवेगविहतादानवाःपर्वतोपमाः ॥
इतरेतरमाश्लिष्यन्पतन्पृथिवीतले १६ अंतर्भूमौचयेऽगृह्णन्दानवारथवाजिनः ॥ अनुप्रविश्यतान्वाणाःप्राहिण्वन्यमसादनम् १७ हतौर्निवातकवचैर्निर
स्तेःपर्वतोपमैः ॥ समाच्छाद्यतदेशःसविकीर्णैरिवपर्वतैः १८ नहयानांक्षतिःकाचिन्नरथस्यनमातलेः ॥ ममचादृश्यततदातदुत्तमिवाभवत् १९ ततोमांप्र
हसनराजन्मातलिःप्रत्यभाषत ॥ नैतदर्जुनदेवेषुत्वयिर्वीर्यदीक्ष्यते २० हतेष्वसुरसंघेषुदारास्तेषांतुसर्वशः ॥ प्राक्रोशन्नगरेतास्मिन्यथाशरदिसारसाः २१
ततोमातलिनासार्धमहंतत्पुरमभ्ययाम् ॥ त्रासयन्नरथघोषेणनिवातकवचस्त्रियः २२ तान्दृष्ट्वादशसाहस्रान्मयूरसदृशान्हयान् ॥ रथंचरविसंकाशंप्राद्रवन्नग
णशःस्त्रियः २३ ताभिराभरणैःशब्दस्त्रासिताभिःसमीरितः ॥ शिलानामिवशैलेषुपतंतानामभूतदा २४ वित्रस्तादैत्यनार्यस्ताःस्वानिवेशमान्यथाविशन् ॥
बहुरत्नविचित्राणिशातकुंभमयानिच २५ तदुत्ताकारमहंदृष्ट्वानगरमुत्तमम् ॥ विशिष्टं देवनगरादपृच्छंमातलिततः २६

अविध्यंतव्यासवंतः अचिन्वंतेतिपाठेऽपिसप्तवार्यः ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० सारसाहंसाः । लक्षणाइतिपाठेसारस्यः २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६

नशावासयतिनाध्यासते २० । २८ । २९ अंतनाशनिवातकवचानामितिशेषः ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ प्रशाम्यप्रकषेणआलोच्य ३५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीविमारत
इदमेवविधंकस्माद्देवानावासायंत्युत ॥ पुरंदरपुराद्द्विदंविशिष्टमितिलक्षये २७ ॥ मातलिरुवाच ॥ आसीदिदंपुरापार्थदेवराजस्यनःपुरम् ॥ ततोनिवातक
वचैरितःप्रच्याविताःसुराः २८ तपस्तप्त्वामहतीवंप्रसाद्यचपितामहम् ॥ इदंवृत्तनिवासायदेवेभ्यश्चाभयंयुधि २९ ततःशक्रेणभगवान्स्वयंभूरितिचोदितः ॥
विधत्तांभगवानंतमात्मनोहितकाम्यया ३० ततउक्तोभगवतादिष्टमन्त्रेतिभारत ॥ भवितांस्तस्त्वमप्येषांदेहेनान्येनशत्रुहन् ३१ ततएषांवधार्थायशक्रोऽस्त्रा
णिददौतव ॥ नहिशक्याःसुरैर्हंत्यएतेनिहतास्त्वया ३२ कालस्यपरिणामेनततस्त्वमिहभारत ॥ एषामंतकरःप्राप्तस्तत्त्वयाचकृतंतथा ३३ दानवानांवि
नाशायअस्त्राणांपरमंबलम् ॥ ग्राहितस्त्वमहेद्रेणपुरुषेद्रतदुत्तमम् ३४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ ततःप्रशाम्यनगरंदानवांश्चनिहत्यतान् ॥ पुनर्मातलिनासार्धम
गच्छेदेवसद्यतत् ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप०निवातकवचयुद्धप०निवातक०युद्धेद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥
अर्जुनउवाच ॥ निवर्तमानेनमयामहदृष्टंततोऽपरम् ॥ पुरंकामचरंदिव्यपावकार्कसमप्रभम् १ रत्नहुममयैश्चित्रैःसुस्वरैश्चपतत्रिभिः ॥ पौलोमैःकालकंजैश्चनि
त्यहृष्टैरधिष्ठितम् २ गोपुराट्टालकोपेतंचतुर्द्वारंदुरासदम् ॥ सर्वरत्नमयंदिव्यमहुतोपमदर्शनम् ३ हुमैःपुष्पफलोपेतैःसर्वरत्नमयैर्वृतम् ॥ तथापतत्रिभिर्दिव्यै
रुपेतंसुमनोहरैः ४ असुरैर्नित्यमुदितैःशूलैर्मुसलायुधैः ॥ चापमुद्गरहस्तैश्चस्त्रग्विभिःसर्वतोवृतम् ५ तदहंप्रेक्ष्यदैत्यानांपुरमहुतदर्शनम् ॥ अपृच्छंनत
लिराजन्किमिदंवर्ततेऽहुतम् ६ ॥ मातलिरुवाच ॥ पुलोमानामदैतेयिकालकाचमहासुरी ॥ दिव्यवर्षसहस्रंतेचेरतुःपरमंतपः ७ तपसोतेततस्ताभ्यांस्व
यंभूरददद्वरम् ॥ अगृणीतांवरंतेतुसुतानामल्पदुःखताम् ८ अवध्यतांचराजेंद्रसुरराक्षसपन्नगैः ॥ पुरंसुरमणीयंचखचरंसुमहाप्रभम् ९ सर्वरत्नैःसमुदितं
दुर्धर्ममरैरापि ॥ महर्षियक्षगंधर्वपन्नगासुरराक्षसैः १० सर्वकामगुणोपेतंवीतशोकमनामयम् ॥ ब्रह्मणाभरतश्रेष्ठकालकेयकृतेकृतम् ११ तदेतत्त्वपुरंदिव्यंच
रत्यमरवर्जितम् ॥ पौलोमाध्युषितंवीरकालकंजैश्चदानवैः १२ हिरण्यपुरमित्येवंख्यायतेनगरंमहत् ॥ रक्षितंकालकेयैश्चपौलोमैश्चमहासुरैः १३ तएतेमु
दिताराजन्नवध्याःसर्वदैवतैः ॥ निवसंत्यत्रराजेंद्रगतोद्वेगानिरुत्सुकाः १४ मानुषान्मृत्युरेतेषांनिर्दिष्टोब्रह्मणापुरा ॥ एतानापेरणेपार्थकालकंजान्दुरासदान् ॥
वज्रास्त्रणनयस्वाशुविनाशंसुमहाबलान् १५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ सुरासुरैरवध्यंतदहंज्ञात्वाविशांपते ॥ अब्रुवंमातलिहृष्टोयाह्येतत्पुरमंजसा १६ त्रिदशेशद्विवो
यावत्क्षयमस्त्रैर्नयाम्यहम् ॥ नकथंचिद्धिमेषापानवध्यायेसुरादिषः १७ उवाहमांततःशीघ्रंहिरण्यपुरमंतिकात् ॥ रथेनतेनदिव्येनहरियुक्तेनमातलिः १८
मावदीपिद्विसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७२ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ निवर्तमानेनेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९
१० । ११ खपुरंखचरत्वात् १२ । १३ । १४ । १५ । १६ नवध्याइतिनञापितुवध्याएव १७ । १९

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ व्यग्रहं विशेषेणग्रहीतवान् बाणवृष्ट्याकृद्भवानित्यर्थः २९ । ३० । ३१ आरुह्यगगनमुत्पत्य अवातरदक्षतीर्णः पाठांतरेमा
तलिमाहृद्वाआलंब्यमहीमवतरं अवतीर्णोऽभवामितिशेषः ३२ पर्यवर्ततपरिवार्य अवर्तत मार्गराजितैर्गुह्यपन्नगोमितैः ३३ युद्धेनिमित्तेसतिसंन्यवर्तत इयेवयमितिशेषः युद्धेनजेतुमितिशेषः
तेमामालक्ष्यदैतेयाविचित्राभरणावराः ॥ समुत्पेतुर्महाविगारथानास्थायदंशिताः १९ ततोनालीकनाराचैर्भङ्गैःशक्त्युष्टितोमरैः ॥ प्रत्यग्रन्दानवेद्रामांकुद्वा
स्तीव्रपराक्रमाः २० तदहंशरवर्षेणमहताप्रत्यवारयं ॥ शस्त्रवर्षमहद्राजन्विद्याबलमुपाश्रितः २१ व्यामोहयंचतान्सर्वान्रथमार्गेश्वररणे ॥ तेऽन्योन्यम
भिसंभूढाःपातयंतिस्मदानवान् २२ तेषामेवंविभूढानामन्योन्यमभिधावताम् ॥ शिरांसिविशिखैर्दीप्तैर्न्यहनंशतसंचशः २३ तेवध्यमानादैतेयाःपुरमास्था
यत्पुनः ॥ खमुत्पेतुःसनगरामायामास्थायदानवी २४ ततोऽहंशरवर्षेणमहताकुरुनंदन ॥ मार्गमावृत्यदैत्यानांगतिंचेषामवारयम् २५ तत्पुरंखचरंदिव्यं
कामगंसूर्यसप्रभं ॥ दैतेयैर्वदानेनधार्यतेस्मयथासुखम् २६ अंक्षुभ्रमौनिपततिपुनरूर्ध्वंप्रतिष्ठने ॥ पुनस्तिर्यक्प्रयात्याशुपुनरप्सुनिमज्जाति २७ अम
रावतिसंकाशंतत्पुरंकामगंमहत् ॥ अहमस्त्रैर्वहुविधैःप्रत्यग्रहंपरंतप २८ ततोऽहंशरजालेनदिव्यास्त्रनुदितेनच ॥ व्यग्रहंसहदैतेयैस्तत्पुरंपुरुषर्षभ २९ वि
क्षतंचायसैर्वाणैर्मत्प्रयुक्तैरजिह्वगैः ॥ महीमभ्यपतद्राजन्प्रभंगंपुरमासुरम् ३० तेवध्यमानामद्वाणैर्वज्रवैरयस्मयैः ॥ पर्यभ्रमंतवैराजन्नसुराःकालचोदिताः
३१ ततोमातलिरारुह्यपुरस्तात्रिपतत्रिव ॥ महीमवातरत्किंप्ररथेनादित्यवर्चसा ३२ ततोरथसहस्राणिषष्टिस्तेषामभविणाम् ॥ युयुत्सुनांमयासार्धपर्य
वर्ततभारत ॥ तान्यहंनिशितैर्वाणैर्व्यधमंगार्गराजितैः ३३ तेयुद्धेसंन्यवर्तंतसमुद्रस्ययथोर्मयः ॥ नेमेशक्यामानुषेणयुद्धेनेतिप्रचित्यतत् ३४ ततोऽहमानु
पूर्व्येणदिव्यान्यस्त्राण्ययोजयं ॥ ततस्तानिसहस्राणिरथिनांचित्रयोधिनाम् ३५ अस्त्राणिममादिव्यानिप्रत्यग्रच्छन्नकैरिव ॥ रथमार्गांन्विचित्रांस्तेविचरंतो
महाबलाः ३६ प्रत्यदृश्यंतसंग्रामेशतशोऽथसहस्रशः ॥ विचित्रमुकुटापीडाविचित्रकवचध्वजाः ३७ विचित्राभारणाश्चैव नंदयंतीवमेमनः ॥ अहंतुशरवर्षैस्ता
नस्त्रप्रचुदितैरणे ३८ नाशकृवंपीडयितुंतेतुमांप्रत्यपीडयन् ॥ तैःपीडयमानोबहुभिःकृतास्त्रैःकुशलैर्युधि ३९ व्यथितोऽस्मिमहायुद्धेभयंचागान्महन्नम ॥
ततोऽहंदेवदेवायरुद्रायप्रयतारणे ४० स्वस्तिभूतेभ्यइत्युक्त्वामहास्त्रंसमचोदयम् ॥ यत्तद्रौद्रमितिरुयातंसर्वामित्रविनाशनम् ४१ ततोऽपश्यंमिशिरसंपु
रुषंनवलोचनम् ॥ त्रिमुखंपद्भुजंदांतमर्कज्वलनमूर्धजम् ४२ लेलिहानैर्महानागैःकृतचौरमामित्रहम् ॥ विभीस्ततस्तदस्त्रंघोरंरौद्रंसनातनम् ४३ दृष्ट्वागांडी
वसंयोगमानीयभरतर्षभ ॥ नमस्कृत्वात्रिनेत्रायशर्वायामिततेजसे ४४ मुक्तवान्दानवेद्राणांपराभावायभारत ॥ मुक्तमात्रेततस्तस्मिन्नरूपाण्यासंसहस्रशः ४५
३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ कृतंपीडितं निगृहीतं
वीरवस्त्रेण ४३ । ४४ परामावाय अत्यंताभावाय ४५

मृगाणामथसिंहानां व्याघ्राणांचविशांपते ॥ ऋक्षाणां महिषाणांचपन्नगानां तथागवाम् ४६ शरभाणां गजानांचवानराणांचसंघशः ॥ ऋषभाणां वराहाणां मार्जराणांतथैवच ४७ शालावृकाणांप्रेतानां भुरुंडानांचसर्वशः ॥ मृधाणां गरुडानांचचमराणांतथैवच ४८ देवानांच ऋषीणांचगंधर्वाणांचसर्वशः ॥ पिशाचानांसयक्षाणांतथैवच सुरादिषाम् ४९ गुह्यकानांचसंग्रामेनैर्ऋतानांतथैवच ॥ झषाणां गजवक्राणामुलूकानांतथैवच ५० मीनवाजिसरूपाणां नानाशस्त्रासिपाणिनां ॥ तथैवयातुधानानां गदामुद्गरधारिणाम् ५१ एतैश्चान्यैश्च बहुभिर्नानारूपधरैस्तथा ॥ सर्वमासीज्जगद्व्याप्ततास्तिन्नस्त्रेविमर्जिते ५२ त्रिशिरोमिश्वतुर्दंष्ट्रैश्चतुरास्यैश्चतुर्भुजैः ॥ अनेकरूपसंयुक्तैर्भासमेदोवसास्थिभिः ५३ अर्भीक्ष्णवध्यमानास्तेदानवानाशमागताः ॥ अर्कज्वलनतेजोभिर्वज्राशनिसमप्रभैः ५४ अद्रिस्तामयैश्चान्यैर्वाणैरपिनिवर्हणैः ॥ न्यहनंदानवान्सर्वान्मुहूर्तेनैवभारत् ५५ गांडीवास्रप्रणुत्रांस्तान्गतासूत्रभसश्च्युतान् ॥ दृष्ट्वा ऽहंप्राणमभूयस्त्रिपुरप्रायवेद्यसे ५६ तथारौद्रास्त्रनिष्पष्टान्दिव्याभरणभूषितान् ॥ निशम्यपरमं हर्षमगमद्देवसाराथिः ५७ तदसह्यं कृतं कर्म देवैरपिदुरासदम् ॥ दृष्ट्वा मां पूजयामासमातलिः शक्रसाराथिः ५८ उवाच वचनं चेदं प्रीयमाणः कृतांजलिः ॥ सुरासुरैस्सह्यं हि कर्म यत्साधितं त्वया ५९ न ह्येतत्संयुगे कर्तुमपिशक्तः सुरेश्वरः ॥ सुरासुरैर्वध्यं हि पुरमेतत्त्वगं महत् ६० त्वया विमथितं वीरस्ववीर्यतपसोबलात् ॥ विध्वस्ते खपुरे तस्मिन् दानवेषु हतेषु च ६१ विनदंत्यः स्त्रियः सर्वा निष्पेतुर्नगराद्दहिः ॥ प्रकीर्णं केशयोव्यथिताः कुर्ये इव दुःखिताः ६२ पेतुः पुत्रानपितृन्भ्रातृन्शोचमानामहीतले ॥ रुदत्यो दीनकंठश्चस्तुनिनदंत्यो हतेश्वराः ६३ उरांसिपरिनिघ्नंत्यो विस्रस्तस्त्रग्निभूषणाः ॥ तच्छोकयुक्तमश्रीकंदुःखदैन्यसमाहतं ६४ नवभौदानवपुरं हतात्विद्मं हतेश्वरम् ॥ गंधवनगराकारं हतनागमिव हृदम् ६५ शुष्कवृक्षमिवारण्यमदृश्यमभवत्पुरम् ॥ मांतुसंहृष्टमनसं क्षिप्रमातलिगनयत् ६६ देवराजस्य भवनं कृतकर्माणमाहवात् ॥ हिरण्यपुरमुत्सृज्यानिहत्य च महासुरान् ६७ निवातकवचांश्चैव ततोऽहंशक्रमागमम् ॥ मम कर्म च देवं द्रं मातलिर्विस्तरे गतत् ६८ सर्वं विश्रावयामास यथाभूतं महाद्युते ॥ हिरण्यपुरघातं च मायानांच निवारणम् ६९ निवातकवचानांच वधं संख्येमहौजसां ॥ तच्छ्रुत्वा भगवान्प्रीतः सहस्राक्षः पुगंदरः ७० मरुद्भिः सहितः श्रीमान्साधुसाधित्यथा ब्रवीत् ॥ ततो मां देवराजो वैसमाश्वास्य पुनः पुनः ७१ अब्रवीद्विभुधैः सार्धमिदं समधुरं वचः ॥ अतिदेवासुरं कर्म कृतमेव त्वयारणे ७२ गुर्वर्थश्च कृतः पार्थ महाशत्रून्प्रतामम् ॥ एवमेव सदा भाव्यं स्थिरेणाजौवनं जय ७३ असंभूतेन चास्त्राणां कर्तव्यं प्रतिपादनम् ॥ अविषह्योरणे हित्वं देवदानवराक्षसैः ७४

७५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ तत इति अतिविश्वस्तं अतिअत्यंतं विश्वस्तं शत्रून् जेष्यतीति विश्वासोपरिभस्तं संकृता देहेनिमग्नाः शरास्तैर्विषतं विग्रहविशेषेण गृहीत्वा स्वीयत्वेनांगीकृत्येत्यर्थः १ स्वात्वा २ । ३ । ४ । ५ रुचिराणि दीप्तिमंति अतएव बृहतिबहुमूल्यानि ६ । ७ । ८ । ९ । १० देवानां राजा सयक्षासुरगंधर्वैः सपक्षिगणपन्नगैः ॥ वसुधांचापिकौंतेयत्वद्वाहुबलनिर्जिताम् ॥ पालयिष्यति धर्मात्मा कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ७५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि हिरण्यपुरदंत्यवधे त्रिसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७३ ॥ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ततो मामति विश्वस्तं संकृष्टशरविक्षतम् ॥ देवराजो विगृह्येदं काले वचनमब्रवीत् १ दिव्यान्यस्त्राणि सर्वाणित्वयितिष्ठंति भारत ॥ नत्वाऽभिभवितुं शक्तो मानुषो भुविकश्चन २ भीष्मो द्रोणः कृपः कर्णः शकुनिः सहराजभिः ॥ संग्रामस्थस्य ते पुत्रकलां गार्हातिषोडशीम् ३ इदं च मे तनुत्राणं प्रायच्छन्मघवान्प्रभुः ॥ अभेद्यं कवचां दिव्यं स्रजं चैव हिरण्यमीम् ४ देवदत्तं च भेषं खंपुनः प्रादान्महारवम् ॥ दिव्यं चेदं किरीटं मे स्वयमिन्द्रोयुयोजह ५ ततो दिव्यानि वस्त्राणि दिव्यान्याभरणानि च ॥ प्रादाच्छक्रो ममैतानि रुचिराणि वृद्धंति च ६ एवं संपूजितस्तत्र सुखमस्म्युषितो नृप ॥ इन्द्रस्य भवने पुण्ये गंधर्वशिथुभिः सह ७ ततो मामब्रवीच्छक्रः प्रीतिमानमरैः सह ॥ समयोऽर्जुन गंतुं ते भ्रातरो हि स्मरंति ते ८ एवमिन्द्रस्य भवने पंचवषाणि भारत ॥ उषितानि मयाराजन्स्मरता घूतजंकलिम् ९ ततो भवंतमद्राक्षं भ्रातृभिः परिवारितम् ॥ गंधमादनपादस्य पर्वतस्यास्य मूर्धनि १० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ दिष्ट्या धनं जयास्त्राणित्वया प्राप्तानि भारत ॥ दिष्ट्या चाराधितो राजा देवानामीश्वरः प्रभुः ११ दिष्ट्या च भगवान्स्थानुर्देव्यासह परंतप ॥ साक्षाद्दृष्टः स्वयुद्धेन तोषितश्च त्वयाऽनघ १२ दिष्ट्या च लोकपालैस्त्वं समेतो भरतर्षभ ॥ दिष्ट्या वर्धामहे पार्थ दिष्ट्या सिपुनरागतः १३ अद्य कृत्स्नां मही देवीं विजितां पुरमालिनीम् ॥ मन्ये च घृतराष्ट्रस्य पुत्रानपि वशीकृतान् १४ इच्छामि तानि चास्त्राणि द्रष्टुं दिव्यानि भारत ॥ यैस्तथा वीर्यवंतस्ते निवातकवचाहताः १५ ॥ अर्जुन उवाच ॥ ॥ श्वः प्रभाते भवान्द्रष्टा दिव्यान्यस्त्राणिसर्वशः ॥ निवातकवचाधोरापैर्मया विनिपातिताः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमागमनं तत्र कथयित्वा धनं जयः ॥ भ्रातृभिः सहितः सर्वैरर्जुनीतामुवासह १७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि निवातकवचयुद्धपर्वणि अस्त्रदर्शनसंकेते चतुःसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्यां रात्र्यां व्यतीतायां धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ उत्थायावश्यं कार्याणि कृतवान्भ्रातृभिः सह १ ततः संचोदयामासोऽर्जुनं मातृनंदनम् ॥ दर्शयास्त्राणिकौंतेय यैर्जितादानवास्त्वया २ ततो धनं जयो राजन् देवैर्दत्तानि पांडवः ॥ अस्त्राणितानि दिव्यानि दर्शयामास भारत ३

अस्त्राणिदर्शयितुमिच्छोरर्जुनस्यभावनामाहागिरीति गिरयएव कूबरादयस्तद्वंत । कूबरो यस्मिन् युगं ध्रियतेतदा । पादां चक्रे । अक्षस्तयोःसंधानदारु । शुभावेणवइववेणवो यस्मिन् तत् शुभवेणु त्रिवेणु अक्षकूबरयोःसंधानार्थं त्रिशिखं दारुतद्वंत । सुपांसुलुगितिद्वितीयायाआषोडशु रथपदेवाक्कीबत्वं ध्येयं १ पृथिवीमेवपार्थिवं मानसं सूषिरूपंरथं राक्षसवायसादिव रस्वापेतद्वितः आस्थायध्यानबलेनारुह्य दिव्येनेद्रदत्तेन ५ वारिजं शंखं देवदत्तंनामतः ६ दर्शनायदर्शयितुं ७ अर्जुनेनअनेकब्रह्माडगमस्यम हादेवस्यसाम्यंभावनाबलादत्तेन समाक्रांतापृ

यथान्यायंमहातेजाःशौचं परममास्थितः ॥ गिरिकूबरपादाक्षंशुभवेणुत्रिवेणुमत् ४ पार्थिवंरथमास्थायशोभमानोधनंजयः ॥ दिव्येनसंवृतस्तेनकवचेनसु वर्चसा ५ धनुरादायगांडीवंदेवदत्तंसवारिजम् ॥ शोशुभ्यमानःकौतियेआनुपूर्व्यान्महाभुजः ६ अस्त्राणितानिदिव्यानिदर्शनायोपचक्रमे ॥ अथप्रयोक्ष्यमा णेषुदिव्येष्वस्त्रेषुतेषुवै ७ समाक्रांतामहीपद्भ्यांसमकंपतसहमा ॥ क्षुभिताःसरितश्चैवतथैवचमहोदधिः ८ शैलाश्चापिव्यदीर्यंतनववौचसमीरणः ॥ नवभासे सहस्रांशुर्नज्ज्वालचपावकः ९ नवेदाःप्रतिभांतिस्माद्विजातीनांकथंचन ॥ अंतर्भूमिगतायेचप्राणिनोजनमेजय १० पीड्यमानाःसमुत्थायपांडवंपर्यवारयन् ॥ वेपमानाःप्रांजलयस्तेसर्वेविकृताननाः ११ दह्यमानास्तदाऽस्त्रैस्तेयाचंतिस्मधनंजयम् ॥ ततोब्रह्मर्षयश्चैवसिद्धायेचमहर्षयः १२ जंगमानिचभूतानि सर्वाण्येवावतस्थिरे ॥ देवर्षयश्चप्रवरास्तथैवचदिवोकसः १३ यक्षराक्षसगंधर्वास्तथैवचपतत्रिणः ॥ खेचराणिचभूतानिसर्वाण्येवावतस्थिरे १४ ततःपिता महश्चैवलोकपालाश्चसर्वशः ॥ भगवांश्चमहादेवःसगणोऽभ्याययौतदा १५ ततोवायुर्भद्राराजदिव्यैर्माल्यैःसमन्वितः ॥ अभितःपांडवंचित्रैरवचक्रेपमंततः १६ जगुश्चगाथाविविधागंधर्वाःसुरचोदिताः ॥ नचतुःसंघशश्चैवराजन्नप्सरसांगणाः १७ तस्मिंश्चतादृशेकालेनारदश्चोदितःसुरैः ॥ आगम्याहवचःपार्थश्रव णीयमिदंनृप १८ अर्जुनार्जुनमायुंक्षुदिव्यान्यस्त्राणिभारत ॥ नैतानिनिराधिष्ठानेप्रयुज्यंतेकथंचन १९ अधिष्ठानेनवानार्तःप्रयुंजितकदाचन ॥ प्रयोगेषुम हान्दोषोह्यस्त्राणांकुरुनंदन २० एतानिरक्ष्यमाणानिधनंजययथागमम् ॥ बलवंतिसुखार्हाणिभविष्यांतिनसंशयः २१ अरक्ष्यमाणान्येतानित्रैलोक्यस्यापि पांडव ॥ भवंतिस्मविनाशायमैवंभूयःकृथाःकचित् २२ अजातशत्रोत्वंचैवद्रक्ष्यसेतानिसंयुगे ॥ योज्यमानानिपार्थेनद्विषतामवमर्दने २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ निवार्याथततःपार्थसर्वेदेवायथागतम् ॥ जग्मुरन्येचयेतत्रसमाजग्मुर्नरर्षभ २४ तेषुसर्वेषुशौरव्यप्रतियातेषुपांडवाः ॥ तस्मिन्नेवनेहृष्टास्तऊषुःसहकृष्णया २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनिवातकवचयुद्धपर्वणिअस्त्रदर्शनेपंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ समाप्तंचनिवातकवचयुद्धपर्व ॥ अथाजगरपर्व ॥ जननेजयउवाच ॥ तस्मिन्कृतास्त्रेराथिनांप्रवीरेप्रत्यागतेभवनाद्ब्रह्मंतुः ॥ अतःपरंकिमकुर्वंतपार्थाःसभेत्यशूरेणधनंजयेन १

धिवीसमकंपत ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीये पंचसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७५ ॥ ॥ ३ ॥ तस्मिन्निति दृत्रहंतुरिन्द्रस्य १

आक्कीडमुद्यानम् २ । ३ वासंस्थानंप्राणिनांभूमिस्थानामैश्वर्यमितिशेषः ४ पूर्वाश्वपट्टसमाः ५ । ६ । ७ । ८ विचरन्विचरंतः अपकृष्टदेशान्दूरस्थान्नज्ञास्यांति अपितुसमीपस्थानेऽतहाति ज्ञास्यंतीत्यर्थः । ज्ञास्यंत्यनाथानितिपाठेअनाथानितिदेशविशेषणं अप्रसिद्धान्देशान्तेषुसंवत्सरंगुह्येतिह्येतिसंबंधः ९ तत्रयुद्धेउद्धरेमकंदकवदूरीकरवाम निर्यात्यप्रत्यर्ष्यअपकारिणेऽपकारंकृत्वेत्यर्थः । फलंराज्यप्राप्तिःपुष्पंशत्रुवधः निर्यात्यलद्धरेभेत्यन्वयः १० ततोहेतोर्भहीमावसाधितिष्ठ ननुहृद्वेवसुखंमहदीस्त्विकिमहीवासेनेत्याशंक्याहसर्गिति ११ । १२

॥ वैशंपायनउवाच ॥ वनेषुतेष्वेवतुतेनरेन्द्राःसहार्जुनेनेंद्रसभेनवीराः ॥ तस्मिंश्चशैलप्रवरेसुरन्येधनेश्वराक्कीडगताविजुहुः २ वैशमानितान्यप्रतिमानिप श्यनक्कीडाश्वनानाद्रुमसत्रिबद्धाः ॥ चचारधन्वीबहुधानरेन्द्रःसोऽस्त्रेषुयतःसततंकिरीटी ३ अवाप्यवासंनरदेवपुत्राःप्रसादजवंश्रवणस्थराज्ञः ॥ नप्राणिनांते स्पृहयंतिराजनाशिवश्चकालःसबभूवतेषाम् ४ सभेत्यपार्थेनयथैकरात्रमूषुःसमास्तत्रतदाचतस्रः ॥ पूर्वाश्वपट्टादशपांडवानांशिवाबभूवुवसतांवनेषु ५ ततोऽ ब्रवीद्वायुसुतस्तरस्वीजिष्णुश्चराजानमुपोपविश्य ॥ यमौचवीरौसुरराजकल्पावेकांतमास्थायहितंप्रियंच ६ तवप्रतिज्ञांकुरराजसत्यांचिकीर्षमाणास्तदनु प्रियंच ॥ ततो नगच्छामवनान्यपास्यसुयोधनंसानुचरंनिहंतुम् ७ एकादशंवर्षमिदंवासामःसुयोधनेनातसुखाःसुखार्हाः ॥ तंवंचयित्वाऽधमबुद्धिशीलमज्ञातवा संसुखमाश्रयामः ८ तवाज्ञयापार्थिवनिर्विशंकाविहायमानंविचरन्वनानि ॥ समीपवासेनविलोभितास्तेज्ञास्यांतिनास्मानपकृष्टदेशान् ९ संवत्सरंतत्रविहस्यगू ढंनराधमंतंसुखमुद्धरेम ॥ निर्यात्यवैरंसफलंसपुष्पंतस्मैनरेन्द्राधमपूरुषाय १० सुयोधनायानुचरैर्वृतायततोमहीमावसधर्मराज ॥ स्वर्गोपमंदेशमिमंचरद्भिः शक्योविहंतुंनरदेवशोकः ११ कीर्तिस्तुतेभारतपुण्यगंधानश्येद्विलोकेषुचराचरेषु ॥ तत्प्राप्यराज्यंकुरुपुंगवानांशक्यंमहत्प्राप्तुमथक्रियाश्च १२ इदंतुशक्यंस ततंनरेन्द्रप्राप्तुंत्वयायल्लभसेकुबेरात् ॥ कुरुष्वबुद्धिद्वेषतांवधायकृतागसांभारतानिग्रहेच १३ तेजस्तवोग्रंनसहेतराजन्सभेत्यसाक्षादपिवज्रपाणिः ॥ नहिव्यथां जातुकरिष्यतस्तौसभेत्यदेवैरपिधर्मराज १४ तवार्थसिद्धयर्थमपिप्रवृत्तौसुपर्णकेतुश्चाशिनेश्चनसा ॥ तथैवकृष्णोऽप्रतिमोबलेनतथैवचाहंनरदेववर्य १५ तवार्थ सिद्धयर्थमभिप्रपन्नोयथैवकृष्णःसहयादवैस्तेः ॥ तथैवचाहंनरदेववर्ययमौचवीरौकृतिनौप्रयोगे १६ त्वदर्थयोगप्रभवप्रधानाःशमंकरिष्यामपरान्सभेत्य ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तदाज्ञायमतंमहात्मातेषांचधर्मस्यसुतोवरिष्ठः १७ प्रदक्षिणंश्रवणाधिवासंचकारधर्मार्थविदुतमौजाः ॥ आमंश्रवेऽमानिनदीः सरांसिसर्वाणिरक्षांसिचधर्मराजः १८ यथागतंमार्गमवेक्षमाणःपुनर्गिरिचैवानिरीक्षमाणः ॥ ततोमहात्मासविशुद्धबुद्धिःसंप्रार्थयामासनर्गेद्रवर्यम् १९

निग्रहेषचंधनेवाभ्रातृस्वाद्धेषप्रवृत्तिश्चेदितिभावः १३ सभेत्ययुद्धंप्राप्य १४ सुपर्णकेतुःकृष्णः शिनेर्नसासात्यकिः एतयोर्वीरैर्हितकारित्वंचाह तथैवेति कृष्णोऽर्जुनः अहंभीमसेनः १५ प्रयोगेऽस्त्रप्रयोगे कृतिनौकुशलो १६ त्वदर्थयोगप्रभवप्रधानाःतवअर्थयोगोधतलामः प्रभवेष्वश्वोत्कर्षस्तद्व्यंघ्रानंयेपांवेतया शमंसाम शत्रुनाशेनक्षेमंवा सभेत्यसाम्प्रायुद्धेनवा १७ । १८ । १९

इतिप्रार्थयामासेतिपुण्यसंबंधः मर्तिचकारगमनेइतिशेषः २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्यारण्यकेप०नी०भा० षट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ एवं
तीर्थयात्रादिप्रभवेनपुण्येनदेवताप्रसादादुत्तमलोकप्राप्तिरुत्तमार्थप्राप्तिश्चेतिदिशितं प्राप्तमपिचतुर्दशवतामनर्थकरंभवतीतिदर्पजयार्थनहुपनीमसेनयोर्दुर्वस्थां वर्णयति नगोत्तमं प्रसन्नवैरुषे
समाप्तकर्मासहितःसुहृद्भिर्जित्वासपत्नान्प्रतिलभ्यराज्यम् ॥ शैलेद्रभूयस्तपसेजितात्माद्रष्टातवास्मीतिमार्तिचकार २० वृत्तश्चमवैरुजैर्द्रिजैश्चतेनैवमार्गेण
पतिःकुरुणाम् ॥ उवाहचैतान्गणशस्तथैवघटोत्कचःपर्वतनिर्झरेषु २१ तान्प्रस्थितान्प्रीतमनामहर्षिःपितेवपुत्राननुशिष्यसर्वान् ॥ सलोमशःप्रीतमनाजगा
मदिवैकसांपुण्यतमनिवासम् २२ तेनाष्टिषेणेतथानुशिष्टास्तीर्थानिरम्याणितपोवनानि ॥ महातिचान्यानि सरांसिपार्थाःसंपश्यमानाःप्रययुर्नराऽप्याः २३
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिआजगरप०गंधमादनप्रस्थानेषट्सप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७६ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नगोत्त
मंप्रसन्नवैरुषेतांदिशांगजैःकिन्नरपक्षिभिश्च ॥ सुखनिवासंजहतांहितेषान्प्रीतिरासीद्भरतर्षभाणाम् १ ततस्तुतेषांपुनरेवहर्षःकैलासमालोक्यमहान्वभूव ॥ कु
बेरकांतंभरतर्षभाणामहीधरंवारिधरप्रकाशम् २ समुच्छयान्पर्वतसंनिरोधान्गोष्ठान्हरिणांगिरिसेतुमालाः ॥ बहून्प्रपातांश्चसमीक्ष्यवीराःस्थलानिनिम्नानिच
तत्रतत्र ३ तथैवचान्यानिमहावनानिमृगद्विजानेकपसेवितानि ॥ आलोक्यंतोऽभिययुःप्रतीतास्तेधन्विनःखड्गधरानराऽप्याः ४ वनानिरम्याणिनदीःसरां
सिगुहागिरीणांगिरिगवहराणि ॥ एतेनिवासाःसततंबभूवुर्निशानिज्ञाप्रप्यनरर्षभाणाम् ५ तेदुर्गवासंबहुधानिरुष्यव्यतीत्यकैलासमर्चित्यरूपम् ॥ आसेदुर
त्यर्थमनोरमंतेतमाश्रमाश्रयवृषपर्वणस्तु ६ समेत्यराज्ञावृषपर्वणातेप्रत्यर्चितास्तेनचवीतमोहाः ॥ शशंसिरेविस्तरशःप्रवासंगिरौयथावदृषपर्वणस्ते ७ सुखो
पितास्तस्यतएकरात्रंपुण्याश्रमेदेवमहर्षिजुष्टे ॥ अभ्याययुस्तेबदरींविशालासुखेनवीराःपुनरेववासम् ८ ऊपुस्ततस्तत्रमहानुभावानारायणस्थानगताःसम
ग्राः ॥ कुबेरकांतानलिनींविशोकाःसंपश्यमानाःसुरसिद्धजुष्टाम् ९ तांचाथदृष्ट्वानलिनींविशोकाःपांडोःसुताःसर्वनरप्रधानाः ॥ तेरेभिरेनंदनवासमेत्यद्विजर्षयो
वीतमलायथैव १० ततःक्रमेणोपययुर्नृवीरायथागतेनैवपथासमग्राः ॥ विहृत्यमासंसुखिनोबदर्याकिरातराज्ञोविषयंसुबाहोः ११ चीनांस्तुषारान्दरदांश्चसर्वा
न्देशान्कुलिंदस्यचभूमिरत्नान् ॥ अतीत्यदुर्गं हिमवत्प्रदेशंपुरंसुबाहोर्ददृशुर्नृवीराः १२ श्रुत्वाचतान्पार्थिवपुत्रपौत्रान्प्राप्तान्सुबाहुर्विषयेसमग्रान् ॥ प्रत्युद्ययौप्री
तियुतःसराजातंचाभ्यनंददृषभाःकुरुणाम् १३ समेत्यराज्ञातुसुबाहुनातेमुतैर्विशोकप्रमुखैश्चसर्वैः ॥ सहेंद्रसेनैःपरिचारकैश्चपौरोगवैर्यैश्चमहानसस्थाः १४

तमित्यादिना नगोत्तमं गंधमादनं जहतां त्यजताम् १ कुबेरस्य कांतं प्रियम् २ समुच्छयान् उच्चैस्त्वानि संनिरोधान् संकीर्णत्वानि गोष्ठान् स्थानानि हरीणां तिहानांगिरिपुन्युत्तारणार्थाः
सेतवोमालाश्चमहत्सुमवाहेपुत्रत्रेवदेवप्रयागादौसागाइतिप्रसिद्धाः प्रपातान्मृगन् २ अनेकपाण्डिपाः ४ गुहाअल्पप्रमाणादरी गवहरं महतीदरी निशानिज्ञां तत्रिदिनम् ५ । ६ । ७ । ८
नलिनीसरसीम् ९ नंदनभिद्रवनम् १० । ११ । १२ । १३ पौरोगवैः पुरोगाभिभिः षट्गुहादिसामग्रीवाहेः १४

वासुनंयमुनोद्गमं १५ सुंसियथा श्वेतमुत्तरींश्वेरुणमुष्णीषं चतुर्दश गिरौप्रसन्नवणामि अरुणपांडुसानुमिचमांतीरयुत्प्रेक्षा विशाखूपंस्थानविशेषः १६ । १७ विषादस्तेजःप्रतिपातजःशो
मः मोहोवैचित्यं १८ द्वीपोद्वीपवदाश्रयः ग्राहेणसर्पेण १९ । २० २१ तृणोदपात्रावरणाः आसनार्थं तृणेन प्राच्यार्थमुदकपात्रेणच आवृण्वंति पाठांतरे आहरंतिप्रत्येकमानीतेनवर
यंतितेतथाभूताः अश्मकुट्टावानप्रस्थाः दंतोलूखलिकाएवसंतो जरयानष्टंता अश्मकुट्टामवंति २२ बभूवुःशोभावंतइतिशेषः २३ । २४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नी० भा० भावदीपि
सुखोपितास्तत्रतएकरात्रंसूतान्समादायरथांश्चसर्वान् ॥ घटोत्कचंसानुचरांविस्मयततोऽभ्ययुर्यामुनमाद्विराजं १५ तस्मिन्गिरौप्रसन्नवणोपपन्नहिमोत्तरीयारु
णपांडुसानो ॥ विशाखयूपंसमुपेत्यचकुस्तदानिवासंपुरुषप्रवीराः १६ वराहानानामृगपक्षिजुष्टंमहावनंचैत्ररथप्रकाशम् ॥ शिवेनपार्थाश्रयप्रधानाःसंवत्सरं
तत्रवनेविजन्तुः १७ तत्राससादातिबलंभुजंगक्षुधादितंमृत्युमिवोग्ररूपम् ॥ वृकोदरःपर्वतकंदरायांविपादमोहव्यथितातरास्मा १८ द्वीपोऽभवद्यत्रवृकोदरस्य
युधिष्ठिरोधर्मभृतांवरिष्ठः ॥ अमोक्षयद्यस्तमनंततेजाग्राहेणसंवेष्टितसर्वगात्रम् १९ तेद्वादशवर्षमुपोपयातं वनेविहर्तुं कुरवःप्रतीताः ॥ तस्माद्दनाच्चैत्ररथप्र
काशाच्छ्रियाज्वलंतस्तपसाचयुक्ताः २० ततश्चयात्वामरुधन्वपार्थसदाधनुर्वदरतिप्रधानाः ॥ सरस्वतीमेत्यानिवासकामाःसरस्ततोद्वैतवनंप्रतीयुः २१ सु
मीक्ष्यतान्द्वैतवनेनिविष्टान्निवासीनस्तत्रततोऽभिजग्मुः ॥ तपोदमाचारसमाधियुक्तास्तृणोदपात्रावरणाश्मकुट्टाः २२ मृशाक्षरौहीतकवेतसाश्चतथावदयः
खदिराःशिरीषाः ॥ बिल्वेगुदाःपीलुशमीकरीराःसरस्वतीतीररुहाबभूवुः २३ तांयक्षगंधर्वमहर्षिकांतामागारभूतामिवदेवतानां ॥ सरस्वतींप्रीतियुताश्चरंतःसु
खंविजन्तुर्नरदेवपुत्राः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप०आजगरप०पुनर्द्वैतवनप्रवेशेसप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ १३ ॥ ॥ जनमेजयउ
वाच ॥ ॥ कथंनागायुतप्राणोभीमोभीमपराक्रमः ॥ भयमाहारयतीव्रंतस्मादजगरान्मुने १ पौलस्त्यंधनदंयुद्धेयआह्वयतिदार्पितः ॥ नलिन्यांकदनं कृतवानि
हंतायक्षरक्षसाम् २ तंशंसिभयाविष्टमापन्नमरिसूदनम् ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रोतुं परंकौतूहलं हिमे ३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ बह्वाश्रयंतेतेषां वसतामुग्रव
न्विनां ॥ प्राप्तानामाश्रमाद्राजन् राजर्षेर्वृषपर्वणः ४ यदृच्छयाधनुष्पाणिर्वद्धखड्गोवृकोदरः ॥ ददर्शतद्वनंरम्यं देवगंधर्वसेवितं ५ सददर्शशुभान्देशाच्चगिरे
हिमवतस्तदा ॥ देवर्षिसद्वचरितानप्सरोगणसेवितान् ६ चकोरैरुपचक्रैश्चपक्षिभिर्जीवजीवकैः ॥ कोकिलैर्भृंगराजैश्चतत्रतत्रनिनादितान् ७ नित्यपुष्पफलै
र्दृक्षैर्हिमसंस्पर्शकोमलैः ॥ उपेतान्बहुलच्छायैर्मनोनयननंदनैः ८ संपश्यन्गगिरिनदीवैर्दूर्यमाणिसंनिभैः ॥ सलिलैर्हिमसंकाशैर्हंसकारंडवायुतैः ९ वनानिदे
वदारूणामेघानामिववागुराः ॥ हरिचंदनमिश्राणिगुणकालीयकान्यपि १० मृगयांपरिधावन्ससभेषुमरुधन्वसु ॥ विध्यन्मृगान्शरैःशुद्धैश्चचारसमहाबलः ११
भीमसेनस्तुविरुयातोमहातंदंष्ट्रिणंबलात् ॥ निघ्नन्नागशतप्राणोवनेतास्मिन्महाबलः १२

सप्तसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७७ ॥ ॥ ॥ कथमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० तुंगं कालीयकं च काष्ठविशेषो १० मरुधन्वपुंगिरे
निर्जलप्रदेशेषु । 'मरुनांगिरिधन्वनोः' इति मेदिनी ११ । १२

मृगाणां सवराहाणां महिषाणां महाभुजः ॥ विनिघ्नस्तत्र तत्रैव भीमो भीमपराक्रमः १३ समातंगशतप्राणो मनुष्यशतवारणः ॥ सिंहशार्दूलविक्रांतो वने तस्मिन् महाबलः १४ वृक्षानुत्पाटयामास तरसा वैवर्भजच ॥ पृथिव्याश्च प्रदेशान्वैनादयंस्तुवनानि च १५ पर्वताग्राणि वैष्टद्वन्नादयानश्च विज्वरः ॥ प्राक्षिपन्नपादपांश्चापि नादेनापूरयन्मही १६ वेगेन्यपतद्भीमो निर्भयश्च पुनः पुनः ॥ आस्फोटयन्क्ष्वेडयंश्च तलतालांश्च वादयन् १७ चिरसंबद्धदर्पस्तु भीमसेनो वने तदा ॥ गर्जेद्राश्च महासत्त्वाष्ट्रगेंद्राश्च महाबलाः १८ भीमसेनस्य नादेन व्यसुंचंत गुहाभयात् ॥ क्वचित्प्रधावंस्तिष्ठंश्च क्वचिच्चोपविशंस्तथा १९ मृगप्रेप्सुर्नहारौ द्वे वने चरति निर्भयः ॥ सतत्र मनुजव्याघ्रो वने वनचरोपमः २० पद्भ्यामभिसमापेदे भीमसेनो महाबलः ॥ सप्रविष्टो महारण्येनादान्नदतिवाहुतान् २१ त्रासयन्सर्वभूतानि महासत्त्वपराक्रमः ॥ ततो भीमस्य शब्देन भीताः सर्पा गुहाशयाः २२ अतिक्रान्तास्तु वेगेन जगामानुसृतः शनैः ॥ ततोऽपरवरप्रख्यो भीमसेनो महाबलः २३ सददर्शमहाकायं भुजंगं लोमहर्षणम् ॥ गिरिदुर्गं समापन्नं कायेनावृत्य कंदरम् २४ पर्वताभोगवर्षाणमतिकायं महाबलम् ॥ चित्रांगमंगजैश्चिर्हरिद्रासदृशच्छर्वि २५ गुहाकारेण वक्रेण चतुर्दंष्ट्रेण राजता ॥ दीप्ताक्षेणातिताम्रेण लिहानं सृक्किगोमुहुः २६ त्रासनं सर्वभूतानां कालांतक्यमोपमम् ॥ निःश्वासक्षेडनादेन भर्त्सयंतमिव स्थितम् २७ स भीमं सहसाऽभ्येत्य पृदाकुः कुपितो भृशम् ॥ जग्राहाजगरो ग्राहो भुजयो रुभयोर्बलात् २८ तेन संस्पृष्टगात्रस्य भीमसेनस्य वैतदा ॥ संज्ञामुनो हसहसावरदानेन तस्य हि २९ दशनागसदृशानि धारयंति हि यद्वलम् ॥ तद्वलं भीमसेनस्य भुजयोरसमंपरैः ३० सतेजस्वी तथा तेन भुजगेन वशीकृतः ॥ विस्फुरन्शनकैर्भीमो नशशाकविचेष्टितुम् ३१ नागायुतसमप्राणः सिंहस्कंधो महाभुजः ॥ गृहीतो व्यजहात्सत्त्वं वरदानविमोहितः ३२ सहिप्रयत्नमकरोतीव मात्मविमोक्षणे ॥ नचैनमशकद्दीरः कथंचित्प्रतिबाधितुम् ३३ ॥ इति श्रीभारते आरण्यके पर्वणि आजगरपर्वणि जजरग्रहणे अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ ६३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स भीमसेनस्तेजस्वी तथा सर्पवशंगतः ॥ चिंतयामास सर्पस्य धीर्यमत्यहुतं महत् १ उवाच च महासर्पकामया ब्रूहि पन्नग ॥ कस्त्वं भो भुजगश्रेष्ठ किं मया च करिष्यसि २ पांडवो भीमसेनोऽहं धर्मराजादनंतरः ॥ नागायुतसमप्राणस्त्वयानीतः कथं वशम् ३ सिंहाः केसरिणो व्याघ्रा महिषा वारणास्तथा ॥ समागताश्च शतशो निहताश्च मया युधि ४ राक्षसाश्च पिशाचाश्च पन्नगाश्च महाबलाः ॥ भुजगे मशक्ता मे सोऽहुं पन्नगसत्तम ५ किं नु विधावलं किं नु वरदानमथोतव ॥ उद्योगमपि कुर्वाणो वशगोऽस्मि कृतस्त्वया ६ असत्यो विक्रमो नृगामिति मे धीयते मतिः ॥ यथेदं मे त्वयानागवलं प्रविहते महत् ७

सत्त्वं बुद्धि ३२। ३३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टसप्तत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७८ ॥ स भीमसेन इति २ कामया इच्छातः २। २। ४। ५। ६। ७

भोगेन देहेन ८ विमुच्य तस्य बाहुवलं जिज्ञासितुमित्याशयः ९। १०। ११। १२। १३। १४ दयादंस्ववंश्यं पुत्रं अतएवावध्यं अभेद्यमिति पाठे वैश्वदेवाद्यनर्हत्वाद्भक्ष्यं नरमांसमित्यर्थः उपयोक्ष्यामि मक्षितुमिच्छामि विधानं देवं १५ षष्ठे कालेऽष्टधा विमक्तस्याहोमागे १६। १७। १८। १९ स्मार्तस्मृतिविषयं पुराणं चिरकालीनमपि स्मरामीत्यर्थः २० विभागविदात्मानात्

॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवंवादिनं वीरं भीममक्लिष्टकारिणम् ॥ भोगेन महता गृह्यसमंतात्पर्यवेष्टयत् ८ निगृह्यै न महाबाहुंततः स भुजगस्तदा ॥ विमुच्यास्य भुजो पीनाविदं वचनमब्रवीत् ९ दिष्टस्त्वं क्षुधितस्याद्यदेवैर्भक्षो महाभुज ॥ दिष्ट्या कालस्य महतः प्रियाः प्राणा हि देहिनाम् १० यथा त्विदं मया प्राप्तं सर्परूपमरिदम ॥ तथा स्वशयं मयाऽऽख्याप्यंत वाद्यशृणुसत्तम ११ इमामवस्थां संप्राप्तो ह्यहं कोपान्महर्षिणाम् ॥ शापस्यांतं परिप्रेप्सुः सर्वतत्कथयामि ते १२ नहुषो नाम राजर्षिर्व्यक्तं तेश्रोत्रमागतः ॥ तवैव पूर्वः पूर्वेषामायोर्विशधरः सुतः १३ सोऽहं शापादगस्त्यस्य ब्राह्मणानवमन्य च ॥ इमामवस्थामापन्नः पश्य देवमिदं मम १४ त्वांचेदवध्यं दयादमतीव प्रियदर्शनम् ॥ अहमद्योपयोक्ष्यामि विधानं पश्ययादृशम् १५ नहि मे मुच्यते कश्चित्कथंचित्प्रग्रहंगतः ॥ गजो वामहिषो वाऽपि षष्ठे काले नरोत्तम १६ नासिकेवलसर्पेणतिर्यग्योनिषु वर्तता ॥ गृहीतः कौरवश्रेष्ठ वरदानमिदं मम १७ पतता हि विमानाग्रान्मया शक्रासनाहृतम् ॥ कुरुशापांतमित्युक्तो भगवान्मुनिसत्तमः १८ समामुवाच तेजस्वी कृपयाऽभिपरिहृतः ॥ मोक्षस्ते भविताराजन्कस्माच्चित्कालपर्ययात् १९ ततोऽस्मि पतितो भूमौ न च मामजहात्सृष्टिः ॥ स्मार्तमस्ति पुराणं मे यथैवाधिगतं तथा २० यस्तु ते व्याहृतान्प्रश्नान्प्रति ब्रूयाद्विभागवित् ॥ सत्वां मोक्षयिताशापादिति मामब्रवीदपिः २१ गृहीतस्य त्वयाराजन्प्राणिनोऽपि बलीयसः ॥ सत्त्वभ्रंशोऽधिकस्यापि सर्वस्याशुभविष्यति २२ इति चाप्यहमश्रौषं वचस्तेषां दयावताम् ॥ मयिसंजातहार्दानामथ तंऽतर्हि ताद्विजाः २३ सोऽहं परमदुष्कर्मावसाभिनिरयेऽशुचौ ॥ सर्पयोनिमिमां प्राप्य कालाकांक्षी महायुते २४ तमुवाच महाबाहुर्भीमसेनो भुजंगमम् ॥ नच कुप्ये महासर्पनचात्मानं विगर्हये २५ यस्मादभावीभावी वामनुष्यः सुखदुःखयोः ॥ आगमे यदि वाऽपायेन तत्र ग्लपयेन्मनः २६ दैवं पुरुषकारेण को वंचयितुमर्हति ॥ दैवमेव परं मन्ये पुरुषार्थो निरर्थकः २७ पश्य देवोपघाताद्विभुजवीर्यव्यपाश्रयम् ॥ इमामवस्थां संप्राप्तमनिमित्तमिहाद्यमाम् २८ किं नु नाद्यानुशोचामि तथात्मानं विनाशितम् ॥ यथा तु विपिनेन्यस्तान्भ्रातृन् राज्यापरिच्युताम् २९ हिमवांश्च सुदुर्गोऽयं यक्षराक्षससंकुलः ॥ मांसमुद्गीक्षमाणास्ते प्रपतिष्यंति विह्वलाः ३० विनष्टमथ मांश्चुत्वा भविष्यंति निरुद्यमाः ॥ धर्मशीलामयाते हि बाध्यंते राज्याद्विना ३१

विवेकवित् २१। २२। २३। २४। २५ यस्मान्मनुष्यः पुण्यपापसाध्यै नोपात्तजन्मा सुखस्यागमे कदाचिदभावीसामर्थ्यहीनः कदाचित्भावीसामर्थ्यवान्भवत्यर्थं भवति एतं सुखस्यापाये दुःखस्याप्यागमेऽपाये च तस्मादवश्यं भावित्वादन्यतरस्य सुखापाये दुःखागमे वामनो न ग्लपयेन्न ग्लानिनयेत् २६। २७। २८। २९। ३० मयाराज्यद्विनाराज्यकामेन धर्मशीलाः सत्यप्रतिज्ञा बाध्यंते परुषोक्तिभिरिति शेषः ३१

म.भा.टो.
॥१४५॥

३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ वार्तिकापल्लिविशेषः ४२ । ४३ दक्षिणोभुजःस्फुरतीतिभविष्यतोऽनिष्टप्रशमनस्यलिंगं ४४ विकारःस्फुरणं ४५ । ४६ । ४७
 अथवानाजुनोधोमान्निविषादमुपयास्याति ॥ सर्वास्त्रविदनाष्टुष्योदेवगंधर्वराक्षसैः ३२ समर्थःसमहाबाहुरेकोऽपिपुत्रहावठः ॥ देवराजमपिस्थानात्प्रच्यावयितु
 मंजसा ३३ किंपुनर्घृतराष्ट्रस्यपुत्रदुर्युतदेविनम् ॥ विद्विष्टं सर्वलोकस्यदंभमोहपरायणम् ३४ मानरंचैवशोचामिठुपगांपुत्रगृह्णामि ॥ याऽस्माकंनित्यना
 शास्तेमहत्त्वमधिकंपरैः ३५ तस्याःकथंत्वनाथायामद्विनाशाहुजंगम ॥ अफठास्तेभविष्यंतित्रयिर्षोमनोरयाः ३६ नकुठःसऽदेवश्चयमौचगुरुवर्तिनौ ॥
 मद्राहुबलसंगुप्तौनित्यंपुरुषमानिनौ ३७ भविष्यतोनिरुत्साहौभ्रष्टीर्यपराक्रमौ ॥ मद्रिनाशात्परिभूनावितिनेवर्ततेमतिः ३८ एवांविधंवहुनदाविललापवृ
 कोदरः ॥ भुजंगभोगसंरुद्धोनाशकञ्चविचेष्टितुम् ३९ युधिष्ठिरस्तु कौतेयोवभूवास्वस्थचेतनः ॥ अनिष्टदर्शनाद्धोरानुत्पातान्पारं चितयन् ४० दारुगंहाशिवं
 नादंशिवादक्षिणतःस्थिता ॥ दीप्तायांदिशिबिभ्रस्तारौतितस्याश्रमस्यह ४१ एकपक्षाक्षिचरणावर्तिकाघोरदर्शना ॥ रक्तंमंतीदृशेप्रत्यादित्यमभा
 सुरा ४२ प्रववौचानिलोऽक्षश्चंद्रःशर्करकर्षणः ॥ अपसव्यानि सर्वाणिमृगपक्षिरुतानेच ४३ पृष्ठतोऽयसःकृष्णोयाहियाहीतिशंसाते ॥ मुहुर्मुहुःस्फुरतिच
 दक्षिणोऽस्यभुजस्तथा ४४ हृदयंचरणश्चापिवामोऽस्यपरितप्यति ॥ सव्यस्याक्षगोधिकारश्चाप्यनिष्ट समपद्यत ४५ धर्मराजोऽपिनेधावीमन्यमानो नहद्र
 यम् ॥ द्रौपदीपरिपप्रच्छक्रभीमइतिभारत ४६ शशंसतस्मैपांचालीचेर्यातं वृ कोदरम् ॥ सप्रतस्थे महाबाहु योम्नेनसाहितो नृपः ४७ द्रौपद्याक्षगंकार्यनि
 त्युवाचधनंजयम् ॥ नकुलंसहदेवंचव्यादिदेशद्रिजान्प्रति ४८ सतस्यपदमुत्रीयतस्मादेशाश्रनात्प्रभुः ॥ मृगयामासकौतेयोभीमसेनमहावने ४९ सप्रार्चोदि
 शमास्थायमहतोगजयूथपान् ॥ ददर्शपृथिवींचिह्नैर्भीमस्यपरिचिह्निताम् ५० ततोमृगसहस्राणिमृगैर्द्राणांशतानिच ॥ पतितानिवनेदृष्ट्वामार्गं तस्यावितवृ
 पः ५१ धावतस्तस्यवीरस्यमृगार्थंवातरंहसः ॥ ऊरुवातविनिर्भ्राडुमाव्यावर्जिताःपथि ५२ सगत्वातेस्तदाचिह्नैर्ददर्शगिरिगह्वरे ॥ रूक्षमारुतभ्रुविष्टेनि
 प्पत्रद्रुमसंकुले ५३ ईरिणेनिर्जलेदेशेकंटाकिद्रुमसंकुले ॥ अश्मस्थाणुक्षुपाकीर्णैःसुदुर्गेषामोक्तते ॥ गृहीतंभुजग्रेणानिश्चेष्टमनुजंतदा ५४ ॥ इतिश्रीम
 हाभारतेआरण्यकेपर्वणिआजगरपर्वणियुधिष्ठिरभीमदर्शनेऊनाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरस्तमासाद्यत्पुत्रभो
 गेनवेष्टितम् ॥ दायितंभ्रातरंधीमानिदं वचनमब्रवीत् १ कुंतीमातःकथमिमामापदंत्वमवाप्तवान् ॥ कश्चायंपर्वताभोगप्रतिमःपन्नगोतमः २ सर्वभराजनाडक्ष्य
 भ्राताभ्रातरमग्रजम् ॥ कथयामासतत्सर्वग्रहणादिविचेष्टितम् ३

४८ । ४९ यूथपान्पतितान्ददर्शेत्यन्वयः ५० । ५१ । ५२ । ५३ ईरिणेऊपरे क्षुपाहस्ववृक्षाः । 'हस्वशाखाशिफाक्षुपः' इत्यमरः ५४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीवे भारतमावदीपे ऊना
 शीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १७९ ॥ ॥ अ ॥ युधिष्ठिरइति १ । १ । ३

प्राणवान्वायुमक्षः सर्पइवनतुसर्पः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ किमाहृत्यविदित्वावेबिस्वस्यसर्दशाकिमस्वसर्वज्ञत्वंचसुचयति १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ नहुपस्तुजानमेवपुरुषार्थ
 इतिमत्वा नचान्यदपिकामयेइतिस्वस्यज्ञानादन्यत्रवेराग्यप्रदर्शनकामः प्रश्नमेववृणोतिप्रश्नानिति १७ । १८ ब्राह्मणेनेतिघटं करोतीतिवद्वाविनीं वृत्तिमाश्रित्यमब्राह्मणेऽपिपुमुञ्जीब्रह्मवि
 द्वाचिब्राह्मणशब्दप्रयोगः श्रुतौ 'अमौनंचमौनंचनिर्विद्यायब्राह्मणः' इति । श्रवणमननात्मकममौनं निदिध्यासनात्मकंमौनंच निर्विद्यनिष्ठाय ब्राह्मणोब्रह्मविद्भवतीतिदर्शनात् केवलंनिर्वे
 शोपवेतिपुरुषार्थत्वेनजानातिचेतर्हि तद्वक्ष्यामिमिति संवादाय १९ तत्रयान्येवब्रह्मविल्लक्षणानि तानि ब्रह्मविद्यासाधकानीतिमन्थानोब्रह्मविदोलक्षणं ब्रह्मस्वरूपंचपृच्छति ब्राह्मणइति
 ॥ भीमउवाच ॥ अयमार्यमहासत्वोभक्षार्थं मां गृहीतवान् ॥ नहुपोनामराजर्षिःप्राणवानिवसंस्थितः ४ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मुच्यतामयमायुष्मन्भ्रातानेऽपि
 तविक्रमः ॥ वयमाहारमन्यंतेदास्यामःक्षुन्निवारणम् ५ ॥ सर्पउवाच ॥ आहारोराजपुत्रोऽयंमयाप्राप्तोमुखागतः ॥ गम्यतानिहस्थातव्यंश्वोभयानापिमेभवेत् ६
 व्रतमेतन्महाबाहोविषयंममयोब्रजेत् ॥ समेभक्षोभवेत्तातत्वंचापिविषयेमम ७ चिरेणाद्यमयाऽऽहारःप्राप्तोऽयमनुजस्तव ॥ नाहमेनंविभोक्ष्यामिनचान्यमामे
 कांक्षये ८ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ देवोवायदिवदैत्यउरगोवाभवान्यदि ॥ सत्यंसर्पंचोब्रूहिपृच्छतित्वांयुधिष्ठिरः ॥ किमर्थंचत्वयाग्रस्तोभीमसेनोभुजंगन ९
 किमाहृत्यविदित्वावाप्रीतिस्तेस्याहुजंगम ॥ किमाहारंप्रयच्छामिकथंमुंचेद्भवानिमम् १० ॥ सर्पउवाच ॥ नहुपोनामराजाहमासंपूर्वस्तवानच ॥ प्राथितः
 पंचमःसोमादायोःपुत्रोनराधिप ११ क्रतुभिस्तपसाचैवस्वाध्यायेनदमेनच ॥ त्रैलोक्यैश्वर्यमव्यग्रंप्राप्तोऽहं विक्रमेणच १२ तदैश्वर्यं समासाद्यदपोमामगमत
 दा ॥ सहस्रं हि द्विजातीनामुवाहशिविकामम १३ ऐश्वर्यमदमतोऽहमवमन्यततोद्विजान् ॥ इमामगस्त्येनदशामानीतःपृथिवीपते १४ नतुमामजहात्प्रज्ञायाव
 दद्येतिपांडव ॥ तस्यैवानुग्रहाद्राजन्नगस्त्यस्यमहात्मनः १५ पष्ठेकालेमयाऽऽहारःप्राप्तोऽयमनुजस्तव ॥ नाहमेनंविभोक्ष्यामिनचान्यदपिकामये १६ प्रश्ना
 नुच्चारितानद्यव्याहरिष्यासिचेन्मम ॥ अथपश्चाद्विमोक्ष्यामिभ्रातरंतेवृकोदरम् १७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्रूहेसर्पयथाकामंप्रतिवक्ष्यामितेवचः ॥ अपिवे
 च्छक्रुयांप्रीतिमाहर्तुतेभुजंगम १८ वेद्यंचब्राह्मणेनेहतद्भवान्नेतिकेवलम् ॥ सर्पराजततःश्रुत्वाप्रतिवक्ष्यामितेवचः १९ ॥ सर्पउवाच ॥ ब्राह्मणःकोभवेद्रा
 जन्वेद्यंकिंचयुधिष्ठिर ॥ ब्रवीह्यतिमर्तित्वांहिवाक्यैरनुमिमीमहे २० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सत्यंदानंक्षमाशीलमानृशंस्यंतपोवृणा ॥ दृश्यंतेयत्रनागैर्द्रसत्रा
 ह्मणइतिस्मृतः २१ वेद्यंसर्पपरंब्रह्मनिर्दुःखमसुखंचयत् ॥ यत्रगत्वानशोचंतिभवतःकिंविवाक्षितम् २२

२० सत्यंयथाथंमहिंस्त्रंचवचनं आनृतंस्वमनेष्टुर्षं तपःस्वधर्माचरणं वृणाकृपा २१ परंनिर्विशेषं सविशेषस्यवाद्भनसगोचरस्यश्रुत्यैवाब्रह्मस्वोक्तेः 'यन्मनसानमनुतेयेनाहुर्मनोभतं । तदेवब्र
 ह्मत्वंविद्धिनेदंयदिदमुपासते' इत्यादिना । ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदशून्यं वस्तु । तत्रपरमते परमाणोर्नित्यत्वात् कालतःपरिच्छेदाभावेऽपिदेशतोवस्तुतश्चपरिच्छेदोऽस्ति तथाऽऽकाशस्य
 नित्यत्वाद्ब्रह्मत्वाच्चकालतोदेशतश्चतदभावेऽपि वस्तुतःपरिच्छेदोऽस्त्येव अयमपित्रिविधः । 'वृक्षस्यस्वगतोभेदः पत्रपुष्पफलादितः ॥ वृक्षांतरात्सजातीयः विजातीयःशिलादितः' इत्युक्त
 क्षणः । स एवपरमतेईश्वरस्यनित्यज्ञानादिभ्यः आत्मांतराकाशादिभ्यश्चास्तीति तस्याप्यभावोऽत्रामिभेतः अतएवसुखादिधर्मवन्नभवति । यत्रअखंडैकरसेगत्वानशोचति शोकायतनस्य
 हृदयस्यैवाभावात्पुनःसंसारंनप्राप्नोतीत्यर्थः । एवंस्वमतमुक्त्वा परमतंजिज्ञासते भवतःकिंविवाक्षितमिति २२

सर्पस्तु ब्राह्मणपदेन जातिमात्रं विवक्षित्वा शूद्रे तल्लक्षणं व्यभिचारयति चातुर्वर्ण्यमिति साद्धेन चतुर्णां वर्णानां हि तं सत्यं प्रमाणं च धर्मव्यवस्थापकं ब्रह्म शूद्रवेदः । शूद्राचारस्मृतेरपि वेदमूलत्वात्सर्वोप्याचारादिः श्रुतिमूलक इत्यर्थः । एवं च सत्यादिकं यदि शूद्रेऽप्यस्ति तर्हि सोऽपि ब्राह्मणव्यवस्थादित्याह शूद्रेष्वपीति २३ सुखदुःखातीतं पदमेव नास्तीत्युक्तं ब्रह्माप्याक्षिपति वेद्यमिति पदं पदनीयं प्राप्यस्थानं २४ इतरस्तु ब्राह्मणपदेन ब्रह्मविदं विवक्षित्वा शूद्रादेरपि ब्राह्मणत्वमभ्युपगम्य परिहरति शूद्रेति शूद्रलक्ष्मकामादिकं न ब्राह्मणेऽस्ति नापि ब्राह्मणलक्ष्मशमादिकं शूद्रेऽस्तीत्यर्थः । शूद्रोऽपि शमाद्युपेतो ब्राह्मण एव ब्राह्मणोऽपि कामाद्युपेतः शूद्र एवेत्यर्थः २५ । २६ यदप्युक्तं सुखदुःखातीतं पदं नास्ति तदपि अनुवादपूर्वकं मभ्युपगमेनैव परिहरति सार्धं न यत्पुनरिति पदं पदनीयं प्रागप्राप्तं सत्कर्मणा प्राप्यस्थानं तत्सुखदुःखाभ्यां हीनं नास्ति ब्रह्मलोकस्थानामपि ऐश्वर्यतारतम्यकृतं दुःखमस्त्येव किंपुनर्लोकंतरस्यानाम् २७ एतदेव वदति नापवदति यथेति यथाशीतलस्य जलस्य मध्येऽभ्यंतरे उष्णं अग्निनास्ति । नापि उष्णेऽग्नौ शीतता युक्तं जलं तयोः परस्परविरोधेन संयोगायोगात् २८ एवं पदं पदनीयं ज्ञेयं वस्तु काचिद्देशे काले वा सुखदुःखाभ्यां हीनं प्राप्तं नास्ति आध्यात्मिकयोः सुखदुःखयोराधिष्ठानेन ज्ञेयवस्तुना सह सर्पस्य रज्ज्वेव कालत्रयेऽपि संबंधो नास्तीत्यर्थः । ओहाह्मणो अस्य ओदितश्चेति निष्ठातस्य नः

॥ सर्प उवाच ॥ चातुर्वर्ण्यं प्रमाणं च सत्यं च ब्रह्मैव हि ॥ शूद्रेष्वपि च सत्यं च दानमक्रोध एव च ॥ आनृशंस्यमर्हि सा च घृणा चैव युधिष्ठिर २३ वेद्यं यच्चानिर्दुःखमसुखं च नराधिप ॥ ताभ्यां हीनं पदं चान्यन्न तदस्तीति लक्ष्ये २४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ शूद्रे तु यद्भवेत्क्षमाद्भिजे तच्च न विद्यते ॥ न वै शूद्रो भवेच्छूद्रो ब्राह्मणो न च ब्राह्मणः २५ यत्रैतल्लक्ष्यते सर्पवृत्तं स ब्राह्मणः स्मृतः ॥ यत्रैतन्न भवेत्सर्पतं शूद्रमिति निर्दिशत २६ यत्पुनर्भवता प्रोक्तं न वेद्यं विद्यतीति च ॥ ताभ्यां हीनमतोऽन्यत्र पदं नास्तीति चेदपि २७ एवमेतन्मतं सर्पताभ्यां हीनं न विद्यते ॥ यथाशीतोष्णयोर्मध्ये भवेन्नोष्णं न शीतता २८ एवं वै सुखदुःखाभ्यां हीनं नास्ति पदं काचित् ॥ एषामममतिः सर्पयथा वामन्यते भवान् २९ ॥ सर्प उवाच ॥ यदि ते वृत्ततोरान्न ब्राह्मणः प्रसमीक्षितः ॥ वृथा जातिस्तदाऽऽयुष्मन्न कृतिर्यावन्न विद्यते ३० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ जातिरत्र महासर्पमनुष्यत्वे महामते ॥ संकरात्सर्ववर्णानां दुष्परीक्ष्येति मे मतिः ३१ सर्वसर्वास्वपत्यानि जनयति सदानराः ॥ वाङ्मैथुनमथो जन्ममरणं च समं नृणाम् ३२ इदमार्थं प्रमाणं च ये यजामह इत्यपि ॥ तस्माच्छीलं प्रधानेष्टं विदुर्येतत्त्वदर्शिनः ३३

पुमास्येति सूत्रेण आतर्हत्वं हाहः पद्यते श्रमार्थत्वात् ज्ञानार्थत्वाच्च हीनं प्राप्तमिति पदं ज्ञेयमिति च व्याख्यातं अन्यथा तु प्रभोत्तरयोरेकरूपत्वादेवामममतिरिति वाक्यशेषे स्वमतेः पृथक्करणं नोपपद्यते । अन्ये तु सिद्धांते ताभ्यां हीनं पदं किं नास्ति अपितु अस्त्येवेति काका व्याचक्षते । अयं भावः यत्कर्म प्राप्यस्थानं तत्सुखदुःखावर्जितं कदाचिदपि नास्ति यत्तु ज्ञेयं वस्तु नित्यप्राप्तं प्रमाणसामर्थ्यात्कंठगतविस्मृतचाभीकरवत् त्वकंठे चाभीकरं त्वमेव ब्रह्मेति च वाक्यैकसिद्धमज्ञानापनयनमात्रमपेक्षते न तत्र सुखदुःखसंबंधोऽस्ति अकर्मजत्वात्तत्प्राप्तेः अतएव च तस्यानित्यत्वमपि न अजन्यत्वादिति २९ प्रथमप्रश्नस्योत्तरमाक्षिपति यदीति ३० उत्तरमाह जातिरिति ३१ वागादीनामिव मैथुनस्यापि साधारण्याज्जातिर्दुर्ज्ञेया तथा च श्रुतिः । 'न चैतद्विद्यो ब्राह्मणास्मो वयमब्राह्मणावा' इति ब्राह्मण्ये संशयमुपन्यस्यति ३२ ननु जात्यनिश्चये कथं ब्राह्मणोऽहमित्याद्यभिमानपुरःसरं यागादौ प्रवर्ततेत्याशंक्याह इदमार्थमिति । अत्र ये यजामह इत्यनेन च ये वयं स्मो ब्राह्मणा अन्ये वा ते वयं यजामह इति ब्राह्मण्येऽनवधारणं दर्शितं भ्रंशालिगमपि । य एवास्मिससस्य जेइति । नन्वेवं स्वस्या ब्राह्मणत्वपक्षे यज्ञस्यानिष्टकरत्वमापत्तीत्याशंक्य तत्परिहाराय यागे यजमानस्य प्रवरवरणं क्रियते याज्ञिकैः तच्चाग्निहोतेति मंत्रे 'गौतमवदयास्यवदंगिरो वद्ब्राह्मणवदिति कुर्वीति तस्य च प्रयोजनमब्राह्मणस्यापि यजमानस्य ब्राह्मणत्वसंपादनं तस्मादाचार एव ब्राह्मण्यनिश्चये हेतुर्वेदप्रामाण्यादित्युपसंहरति तस्मादिति प्रधानं च तदिष्टचेति कर्मधारयः ३३

कर्मैव ब्राह्मण्यहेतुरित्याह प्रागिति नाभिवर्धनात्प्रालच्छेदनात् ३४ जायते संयुज्यते वेदसंयोगानंतरमेव ब्राह्मण्यमुदेति तद्वत्प्रवरणेनापीति भावः द्वेषे जाती संशयसति ३५ वृत्तं वेदिकसंस्कारो यदि न विद्यते तर्हि सर्वाः प्रजाः कृतकृत्याः शूद्रतुल्याः तथा च स्मृतिः । 'न शूद्रे पातकं किंचिन्न च संस्कारमर्हति' इति तेषां संस्कारानर्हत्वं निष्पापत्वाभिधानात्कृतकृत्यत्वं दर्शयति तद्वत् त्रैवर्णिका अपि स्मृतिरित्यर्थः अत्र वृत्ताभावे ३६ उपसंहरति यत्रेति ३७ । ३८ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ एवं युधिष्ठिरमुखेन ब्रह्मविलक्षणानि ब्रह्मचनिरूप्य सर्पमुखेन चित्तशुद्धिद्वारा आत्मविविदिपोत्पादनद्वारा वा ब्रह्मप्राप्त्युपायानुदानादीन्विधातुमयमध्याय आरभ्यते भवानेतादृशहति अनुत्तमा गतिः स्वर्गागतिः १ । २ । ३ गुहलाघवं गौरवं लाघवं चेत्यर्थः ४ कार्यगरीयस्त्वमेव सामान्यतो विवृणोति कस्माच्चिदिति अयमत्र निर्णयः । 'पिशुनायाभयं दातुं न सत्यं मतिमांस्त्यजेत् । साधूनामभयाय ह त्यजेत्सत्यमपि ध्रुवं ।

प्राङ्नाभिवर्धनात्पुंसो जातकर्मविधीयते ॥ तत्रास्य मातासावित्री पितात्वाचार्य उच्यते ३४ तावच्छूद्रसमो ह्येष यावद्देन जायते ॥ तस्मिन्नेवं मतिर्द्वेषे मनुः स्वायंभुवोऽब्रवीत् ३५ कृतकृत्याः पुनर्वर्णाय दिवृत्तं न विद्यते ॥ संकरस्त्वत्र नागं द्रवलां प्रसमीक्षितः ३६ यत्रे दानीं महासर्पसंस्कृतं वृत्तमिष्यत ॥ तं ब्राह्मणमहं पूर्वमुक्तवान् भुजगोत्तम ३७ ॥ सर्प उवाच ॥ श्रुतं विदितं वेद्यस्य तव वाक्यं युधिष्ठिर ॥ भक्षयेयमहं कस्माद्भातरं ते वृकोदरम् ३८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आजगरपर्वणि अजगरयुधिष्ठिरसंवादे अशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८० ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भवानेतादृशालोकं वेदवेदांगपारगः ॥ ब्रूहि किं कुर्वतः कर्म भवेद्गतिरनुत्तमा १ ॥ सर्प उवाच ॥ पात्रे दत्त्वा प्रियाण्युक्त्वा सत्यमुक्त्वा च भारत ॥ अर्हिसानिरतः स्वर्गं गच्छेदिति मतिर्मम २ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दानाद्वासर्पसत्याद्वा किमतो गुरुदृश्यते ॥ अर्हिसा प्रिययोश्चैव गुरुलाघवमुच्यते ३ ॥ सर्प उवाच ॥ दानं च सत्यं तत्त्वं वा अर्हिसा प्रियमेव च ॥ एषां कार्यगरीयस्त्वा दृश्यते गुरुलाघवम् ४ कस्माच्चिद्दानयोगादिसत्यमेव विशिष्यते ॥ सत्यवाक्याच्च राजैर्द्रकिंचिद्दानं विशिष्यते ५ एवमेव महेश्वरस्य प्रियवाक्यान्महीपते ॥ अर्हिसा दृश्यते गुर्वीत तश्चाप्रियमिष्यते ६ एवमेतद्भवेद्वा जन्कार्यापेक्षमंतरम् ॥ यदाभिप्रेतमन्यते ब्रूहियावद्ब्रवीम्यहम् ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं स्वर्गं गतिः सर्पकर्मणां च फलं ध्रुवम् ॥ अशरीरस्य दृश्येत प्रब्रूहि विषयांश्च मे ८ ॥ सर्प उवाच ॥ तिस्रो वै गतयो राजन्परिदृष्टाः स्वकर्मभिः ॥ मानुषं स्वर्गं वामश्वतिर्यग्योनिश्च तत्रिधा ९

स्तेनेषु च प्रियाख्यानादर्हिसा श्रेयसीमता ॥ अर्हिसातः परात्माख्या प्रियाख्यानां विशिष्यते । एतच्च पुत्रांस्तत्त्वोपदेशेन प्रब्राज्य पितरंदुःखयतानारदेन मदालस्य चकृतं ५ तदेतदाह तत्तश्चापि यमिष्यते अर्हिसातोपि प्रियं गुरुतरमित्यर्थः ६ । ७ देहातिरिक्तमात्मानं साधयितुं प्राक्कर्मसद्भावं दर्शयिष्यन् कर्मणां निष्फलत्वं तावदाशंकते कथमिति अशरीरस्य नष्टदेहस्य कथं स्वर्गं गतिः कथं वा तत्र विषयोपभोगः कथं वा कर्मफलस्य ध्रुवत्वमप्रत्याख्येयत्वमित्यर्थः सदेहस्य ह्येतन्न यं युज्यते न तु देहहीनस्येति भावः ८ अत्रोत्तरमाह तिस्र इति यथा मृद्विकारेष्वपि घटशरावोदं च नादिषु कुलालगतौ संकल्पक्रियाभेदौ वैषम्यहेतुभवाः एवं भौतिकेष्वपि सुरनरतिर्यक्शरीरेषु तद्व्यक्तकर्मात्मगतसंकल्पक्रियाभेदौ वैषम्यहेतुभवा इति भावः तथा च ७ तयः । 'तं विद्या कर्मणां समन्वारभेते पूर्वप्रज्ञा च । यो निमन्ये प्रपद्यंते शरीरत्वाय देहिनः । स्थाणुमन्ये तु संयंति यथा कर्म यथा श्रुतम्' इत्याद्याः । तंत्यकदेहं विद्याउपासनाकर्मयज्ञादि पूर्वप्रज्ञाप्राग्भवीपसंस्कारः समन्वारभेते अनुगच्छत इति श्रुतिपदानामर्थः स्थाणुस्याणुत्वं यो निरनरतिर्यग्योनिं तन्न तत्रियं त्रिधा प्रत्येकमुत्तममध्यमाधमभावेन त्रिप्रकारं ९

म.भा.टी.
॥ ३४७ ॥

एतदेवविष्टणोतितत्रेत्यादिना कारणैः कर्माभिः १० विपरितीरिति अयमर्थः पुण्यपापयोःसाध्येनमानुषत्वंप्राप्य पुण्याधिक्येस्वर्गगच्छति पापाधिक्येनरकं तत्रच तदधिकंशयोर्भोगिनक्षयेजाते सति पुण्यपापयोःसाध्येस्वर्गादधस्तनं तिर्यग्योनैरुपरितनंचपुनर्मनुषत्वंगच्छतीति ११ १२ तत्रापितिर्यग्योनौविशेषमाहतिर्यग्योन्याइति पृथग्भावस्ततोमुक्तिर्ननुष्यार्थेमनुष्यजन्मला मायविधीयतेवेदेनबोधयते यतोगवादिभ्योगोजातितएवयज्ञेउपयुक्तादेवत्वमपिदृश्यते प्रत्यक्षमुपलभ्यजेवहवत्राहणे । 'पशुर्वैनीयमान'समृत्युप्रापश्यत्सदेवान्ब्रान्वकामयतैतुं देवा अत्रुवत्रे हिस्वर्गवैत्वालोकेगमयिष्यामः' इति १३ सोऽयमिति यथालोकेकार्यवाश्वरतिइतस्ततःपर्यटनं करोति तद्रहितस्तुस्वस्थानेसुखमास्ते एवमिहापिसंसारमोक्षावितिभावः । महतिब्रह्मण्या त्मानंजीवमवस्थापयते उपाधित्यागेनमहाकाशेघटाकाशमिवप्रलीनं करोति १४ एतदकरणेदोषमाहजातइति सचदेहवान्देहानिमानानीआत्माजीवः बलवानदृष्टोपगृहीतः जातोजातः पुनःपुनर्लब्धजन्मा फलार्थः सुखकामः मुंके देहयोगजंफलमितिशेषः एतेनफलार्थिनःप्रवृत्तिस्ततःकर्म ततोजन्म ततःफलभोगस्ततोरागोऽभुक्तेरागानुदयात्ततःफलार्थितेति संसाराविच्छेदोद शितः । यस्तुनिष्पृक्तःनिर्गंतपृक्तंफलसंयोगोयस्मात्सफलासंगीत्यर्थः सप्रजानालक्षणंज्ञापकंजन्ममरणादिकमसाधारणंघर्मभावयतीतितथा । निष्कामकर्मकर्ताचित्तशुद्धयतिशयाजन्ममर

वन० ३
अ०
॥ ३८१ ॥

तत्रवैमानुषाल्लोकादानादिभिरतंद्रितः ॥ अहिंसार्थसमायुक्तैःकारणैःस्वर्गमश्नुते १० विपरीतैश्वराजेंद्रकारणैर्मानुषोभवेत् ॥ तिर्यग्योनिस्तथातातविशेषेन श्वात्रवक्ष्यते ११ कामक्रोधसमायुक्तोहिंसालोभसमन्वितः ॥ मनुष्यत्वात्परिभ्रष्टस्तिर्यग्योनौप्रसूयते १२ तिर्यग्योन्याःपृथग्भावोमनुष्यार्थेविधीयते ॥ गवा दिभ्यस्तथाश्वेभ्योदेवत्वमपिदृश्यते १३ सोयमेतःगतीस्तातजंतुश्वरतिकार्यवान् ॥ नित्येमहतिचात्मानमवस्थापयतेद्विजः १४ जातोजातश्वबलवान्मुंके चात्मासदेहवान् ॥ फलार्थस्तातनिष्पृक्तःप्रजालक्षणभावनः १५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शब्देस्पर्शचरूपेचतथैवरसगंधयोः ॥ तस्याधिष्ठानमव्यग्रोब्रूहि स प्यथातथम् १६ किंनगृण्हासिपियानयुगपत्त्वंमहामते ॥ एतावदुच्यतांचोक्तंसर्वपन्नगततम् १७ ॥ सर्पउवाच ॥ यदात्मद्रव्यमायुष्मन्देहसंश्रयणान्वि तम् ॥ करणाधिष्ठितंभोगानुपभुंक्तयथाविधि १८ ज्ञानंचैवात्र बुद्धिश्चमनश्चभरतर्षभ ॥ तस्यभोगाधिकरणेकरणांनिबोधमे १९

णादीन्दोषान्पश्यतीत्यर्थः । यद्वाप्रजानांकार्यमात्रस्यलक्षणमनिर्वचनीयत्वंभावयतीतितथा असंगःपुमानधिष्ठानज्ञानेन तत्राध्यस्तस्यसंसारस्वीमध्यात्वं शुक्तिरजतस्येवपश्यतीत्यर्थः १५ इदमाक्षिपतिशब्देइति तस्यप्रजालक्षणलक्ष्यस्यानिर्वचनीयस्याहमर्थप्रसिद्धप्रजारूपकार्यस्यकिमधिष्ठानं तदाइदमर्थप्रसिद्धे शब्दादौविषये ग्राह्येसति कितस्याधिष्ठानम् । यथाप्रकाश्य प्रकाशकयोर्घटसूर्ययोरधिष्ठानेभूतमसीभिन्नेदृष्टे तद्वदहमिदमर्थयोरप्यधिष्ठानेपृथक्त्वाच्चेइतिभावः १६ यदितुतर्कमतेइवप्रकाशप्रकाशकयोःसुखज्ञानयोरैकात्माधिष्ठानत्वमिष्टंतिर्हि तद्वदेव युगपज्ज्ञानानुपलब्धिर्लिंगेनसिद्धं मनोनामकर्मात्मातिरिक्तंद्रव्यांतरमभ्युपेयं तेनविनाऽऽत्मनितत्संयोगैवजात्यसिद्धस्यकार्यवैजात्यस्योदयासंभवादिशंकते किनेति १७ उत्तरमाहयदिति यत्परमतप्रसिद्धमात्मरूपद्रव्यं सुखदुःखादिगुणानामाश्रयभूतं तद्देहसंश्रयणेनस्थूलसूक्ष्मशरीररूपोपाध्यालंबनेनहेतुनाअन्वितं बुद्ध्यादियुक्तंभवति आत्मनि सुखादिमानमवस्थात्रयो पाधिकंस्वाभाविकमवस्थांतरगतस्यसुखादेरवस्थांतरदर्शनाभावात् । ततउपाधिविशिष्टमात्मद्रव्यं करणैर्वक्ष्यमाणैरधिष्ठितंसत्भोगान्मुंके तथाचुतिः । 'आत्मोद्भियमनोयुक्तंभोक्ते त्याहुर्मनीषिणः' इतिथयाविधिकर्मानुरूपम् १८ ज्ञानंरूपाद्याकाराधीवृत्तिस्तेनतत्साधनानीन्द्रियाणिगृह्यते बुद्धिःकत्रादिधर्मकंविज्ञानम् । 'विज्ञानंयज्ञतनुते'इतिश्रुतेः मनःसर्वबाह्यकरणा नुग्राहकभंतःकरणं भोगाधिकरणेदेहे एतेनविकारभाजाकत्रादीनाकरणत्ववचनेन तादितरदकत्रात्मकमधिष्ठानंविधेचितम् १९

॥ १४७ ॥

द्वितीयप्रश्नोत्तरमाहमनसेति विषयस्यग्राहकत्वेनायतनस्थानाभिर्द्रियं तस्येनमनसाकरणेन भूतात्माजीवः क्षेत्रात्तेनतेनद्वारेणनिःसृतः क्रमशइमान्तरूपादीन्पर्येति । अनेनान्यत्रमनाअभूवं नाश्रौपमन्यत्रमनाअभूवंनापश्यमित्याद्यनुभवस्यभुत्येवप्रदाशितत्वान्मनोनामव्यापकंकरणांसिद्धं १० तत्रोति तन्नमनस्तत्रविषयग्रहणेकर्तव्येसतिविधीयते बुद्ध्याकडर्पाव्यापाराविष्टं क्रिय तेऽतोव्यापारकालभेदान्मनोयुगपद्विषयात्रगृण्हातीत्यर्थः ११ बुद्धेरपिपरमर्थत्वमाहसइति योबुद्धिमनइंद्रियैः करणैरुपेतःमन् । भोक्तास्वनस्त्वभोक्तिर्युक्तः सआत्मानुशोरंतरमाश्रितह तिगुरुक्तयुक्तयातदुपासकस्यतदुपलब्धिस्थानमुक्तं । बुद्धिद्रव्येषु रूपादिमत्सुग्राह्येषु सृजतिप्रैरवाति अयस्कांतइवलौहं परावरात्मानात्मविषयत्वेनोत्तमाधमा कुलालश्चक्रमित्र बुद्धिर्ध्यापारा विष्टवमनोव्यापारयत्यात्मानुनतद्येत्यर्थः २१ ननुबुद्धेरैवकर्तृत्वेन सर्वव्यवहारनिर्वाहिसति किंकिंशसदेशेनात्मातेरेणेत्याशंक्याहबुद्धेरिति बुद्धितदभावयोर्वावेदनाज्ञानंभाक्षिणं बुधेर्ध्यागि भिर्बुद्धेःसकाशाद्विविक्तयादृश्यते युक्त्यानुभवेनचगृह्यते एषतदेवज्ञानं क्षेत्रज्ञभावनआत्मप्रकाशकोविधिरज्ञातज्ञापनं स्वप्रकाशमित्यर्थः नहिलयोदयवत्याबुद्धेरात्मत्वंसंभवति कृतना शाकृताभ्यागमप्रसंगादित्यन्यत्रविस्तरः २३ मनसइति बुद्धिमनसोरन्यतरस्यकर्तृत्वंकरणत्वंवाऽस्तु किमुमयकल्पनयेत्याशयः २४ कार्यभेदाद्व्यंकल्पयतइत्याह बुद्धिरिति बुद्धिरिती वात्मानुगाअत्यंतमात्मनासहतादात्म्यंप्राप्तालोहर्षिदइवाग्निना अतः साआत्मचैतन्यानुबिद्धा उत्पातेनोक्तात्यादिनाविधीयते वशीक्रियते । तथाचोत्पातत्रत्याअनुगतआत्माप्यु

मनसातातपर्येतिक्रमशोविषयानिमान् ॥ विषयायतनस्थेनभूतात्माक्षेत्रानिःसृतः २० तत्रचापिनरव्याघ्रमनोजंतोर्विधीयते ॥ तस्माद्युगपदत्रास्यग्र हणंनोपपद्यते २१ सआत्मापुरुषव्याघ्रभ्रुवोरंतरमाश्रितः ॥ बुद्धिद्रव्येषुसृजतिविविधेषुपरावराम् २२ बुद्धेरुत्तरकालाचवेदनादृश्यतेबुधैः ॥ एषवै राजशार्दूलविधिःक्षेत्रज्ञभावनः २३ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ मनसश्चापिबुद्धेश्चब्रूहिमेलक्षणंपरम् ॥ एतदध्यात्मविदुषांपरंकार्यंविधीयते २४ ॥ सर्पउवाच ॥ बुद्धिरात्मानुगातीवउत्पातेनविधीयते ॥ तदाश्रिताहिसाज्ञेयाबुद्धिस्तस्यैषिणीभवेत् २५ बुद्धिरुत्पद्यतेकार्यान्मनस्तूत्पन्नमेवहि ॥ बुद्धेर्यु णविधानेनमनस्तहणवद्भवेत् २६

स्पातवान्जलचंद्रचांचल्यन्यायेनभवति एतेन बुद्ध्यात्मनोरन्योन्याध्यासोदर्शितः इममेवाश्रित्यताकिंकास्तयोर्धर्मधर्मिभावमुपयंति । मन्वध्यस्यंतामुपहितेषुपाधिधर्माः घटाकाशेइवघटगतिर्ननुविपरीतमपिघटेआकाशगतस्यास्पर्शत्वादे रदर्शनादित्याशंक्याह तदाश्रिताहिसाज्ञेयोति प्रसिद्धंआत्मचैतन्यंबुद्ध्याश्रितमतएवबीजाबुद्धिरैवचैतनेतिवदंति घटशब्दोऽयमितिदृष्टातेऽपि शब्दवत्स्याकाशधर्मस्यघटेऽध्यासदर्शनात् मन्वत्रान्योन्यास्मिन्नन्योन्यधर्मयोरेवाध्यासउतधर्मिणोरपि । आद्यधर्मिणोःसमसत्वेनद्वैतापत्तिः । अंत्येद्वयोरपिमिथ्यात्वापत्याशून्यशेषतापत्तिरित्याशंक्याहबुद्धिस्तस्यैषिणीभवेदिति बुद्धिःस्वरूपसिद्धयर्थमात्मानमधिष्ठानमिच्छति रज्जूरगहवरज्जुं । तथाचधर्माणामेवान्योन्याध्यासो ननुधर्मिणोः शुक्तिरजतस्येव रजतेशुक्तेरध्यासाभावात् अतोक्तदोषद्वयप्रसंगः २५ नन्वापद्यतां द्वैतंननुसर्वप्रमाणसिद्धाया बुद्धेर्मिथ्यात्वंकुशक्यमित्याशंक्याह बुद्धिरुत्पद्यतेकार्यादिति विषयोद्भियसंयोगादेः कार्याद्बुद्धिरुत्पद्यते तन्नितृत्तानिर्वर्ततइतिबुद्धेरनित्यत्वंम सिद्धं नित्यानित्ययोश्चात्मबुद्धयोर्नधर्मधर्मिभावःसिद्धयति घटेयावदुपाभावस्यादर्शनेनात्मनियावदुःखाभावलक्षणस्यमोक्षस्यासिद्धेः । नापिसंयोगः सहिउभयकर्मजोवाऽन्यतरकर्मजो वा मल्लयोःपक्षिबृह्मयोर्वादृष्टो नचाविमुनाऽऽत्मनातादृशसंयोगोबुद्धेरस्ति आकाशेनेवघटस्य । यत्तयोरपिसंयोगमभ्युपगच्छति तद्युक्तिशून्यं परिभाषामात्रं । तस्माद्रज्जूरगयोरिवानिर्वच नीयस्तयोःसंबंधइति रज्जुवदात्मानित्यो रज्जूरगवदाविर्भावति रोभाववतीबुद्धिमिथ्येतियुक्तमुत्पश्यामः । नन्वेवंबुद्धेराकस्मिकत्वे तदधर्माणां दुःखादीनामप्याकस्मिकत्वापातात्कृतनाशा-

५०

कृताभ्यागस्तदवस्थएवेत्याशंक्याह मनस्तूपन्नमेवहीति बुद्धेर्नाशोऽपि तज्जन्यवासनातंतुसंतानात्मकं मनोऽस्त्येव ततश्च पूर्ववासनया बुद्धिरुत्पद्यते बुद्ध्याचवासनाविर्घतइत्यनादिर
 नंताचैषा बुद्धिवासनयोर्बीजांशुरवस्तंततिः तदेतदाह बुद्धेरिति गुणविधानेन सुखाद्याकारपरिणामधारणेन गुणविधिर्नास्तीति पाठे गुणविधि रूपादानत्वेनास्ति किंतूपादेयत्वमेव मनस्तूपादानं
 पटतंतुवदनयोर्भेदइत्यर्थः तद्गुणवत्तद्वासनायुक्तं १६ विशेषणं व्यावर्तकं तस्मात्कार्यभेदान्मनोबुद्धयोर्भेदस्तेन च वासनाबीजनाशात् संसारांकुरो न जायत इति सिद्धं २७ । २८ । २९ । ३०
 एतद्विशेषणं तात मनो बुद्धयोर्दंतरम् ॥ त्वमप्यत्राभिसंबुद्धः कथं वामन्यते भवान् २७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अहो बुद्धिमतां श्रेष्ठशुभा बुद्धिरियं तव ॥ विदेतं
 वेदितव्यं ते कस्मात्समनुपृच्छसि २८ सर्वज्ञत्वां कथं मोह आविशस्त्वर्गवासिनम् ॥ एवमहुतकर्माणमिति संशयो महान् २९ ॥ सर्प उवाच ॥ सुप्रज्ञमपि
 चेच्छूरमृद्धिर्मोहयते नरम् ॥ वर्तमानः सुखे सर्वो मुह्यतीति मतिर्मम ३० सोहमैश्वर्यमोहेन मदाविष्टो युधिष्ठिर ॥ पतितः प्रति संबुद्धस्त्यांतु पं वीचयाम्यहम् ३१
 कृतं कार्यं महाराज त्वयामपरंतप ॥ क्षीणः शपः सुकृच्छ्रोमे त्वया संभाष्यसाधुना ३२ अहं हि दिवि दिव्येन विमानेन चरन्पुरा ॥ अभिमानेन मत्सन्नं चित्रान्य
 मचितयम् ३३ ब्रह्मर्षिदेवगंधर्वयक्षगक्षसपन्नगाः ॥ करान्मम प्रयच्छंति सर्वे त्रैलोक्यवासिनः ३४ चक्षुषायं प्रपश्यामि प्राणिनं पृथिवीपते ॥ तस्य ते जोहरा
 म्याशुतद्विद्वेष्वेवं लंम ३५ ब्रह्मर्षीणां सहस्रां हि उवाह शिविकां मम ॥ समामपनयोरान्नभंशयामास वैश्रियः ३६ तत्र ह्यगस्त्यः पादेन वहन्स्पृष्टो मयामुनिः ॥ अ
 गस्त्येन ततोऽस्म्युक्तो ध्वंससर्पेति वैरुषा ३७ ततस्तस्माद्दिमानाश्रयात्प्रच्युतश्च्युतलक्षणः ॥ प्रपतन्न बुद्धेमानं व्यालीभूतमघोमुखम् ॥ अयाचंतमहां विप्रं शा
 पस्यांतो भवोदिति ३८ ॥ सर्प उवाच ॥ ॥ प्रमादात्संप्रभूढस्य भगवन्संतु नर्हसि ॥ ततः सनामुवाचेदं प्रपतंतं कृपान्वितः ३९ युधिष्ठिरो धर्मराजः शापात्त्रांभो
 क्षयिष्यति ॥ अभिमानस्य घोरस्य पापस्य च नराधिप ४० फलेक्षीणे महाराज फलं पुण्यमवाप्स्यसि ॥ ततो मे विस्मयो जातस्तद्दृष्ट्वा तपसो बलम् ४१ ब्रह्मच
 ब्राह्मणं च येन त्वाहमचूचुदम् ॥ सत्यं दमस्तपोदानमहिंसा धर्मनित्यता ४२ साधकानि सदा पुंसान् जातिर्न कुलं वृष ॥ अरिष्टेषु ते भ्राताभिमसे नो महाबलः ॥
 स्वास्तितेऽस्तु महाराज गमिष्यामि दिवं पुनः ४३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वाऽऽजगरं देहं मुक्त्वा स नहुषो वृषः ॥ दिव्यं वपुः समास्थाय गतस्त्रिदिवमेव ह ४४
 युधिष्ठिरोऽपि धर्मात्मा भ्रात्राभीमेन संगतः ॥ धौम्येन सहितः श्रीमानाश्रमं पुनरागत ४५ ततो द्विजेभ्यः सर्वेभ्यः समेतेभ्यो यथा तथम् ॥ कथयामास तत्सर्वं धर्मरा
 जो युधिष्ठिरः ४६ तच्छ्रुत्वा तो द्विजाः सर्वे भ्रातरश्चास्य ये त्रयः ॥ आसन्सुब्रवीदिताराज नद्रौ पदी च यशस्विनी ४७ ते तु सर्वे द्विजश्रेष्ठाः पांडवानां हितेऽप्यथा ॥ मै
 वमित्यत्रुवन्भीमं गर्हयंतोऽस्य साहसम् ४८ पांडवास्तु भयान्मुक्तं प्रेक्ष्य भीमं महाबलम् ॥ हर्षमाहारयांचक्रुर्विजन्हुश्चमुदायुताः ४९ ॥ इति श्रीमहाभारते
 आरण्यके पर्वणि आजगरपर्वणि भीमोचने एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥ ॥ समाप्तं चेदमाजगरं पर्व ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

वन० १
अ०
॥१८१॥

जातमपि ज्ञानमैश्वर्यजाहर्षांशुयतीति ज्ञाततत्त्वोऽपि शमादीनाश्रयेदिति शेषग्रंथतात्पर्यं २१ । २२ । २३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ब्राह्मणत्वं ब्रह्मविलक्षणं
 स्पष्टार्थमन्यत् ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये एकाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८१ ॥

॥१४८॥

उक्तामेव ब्रह्मविद्यां मार्कण्डेयमुखेन नानाख्यानपूर्वकं प्रपंचायिष्यंस्तदुपोद्धातत्वेमकाम्यकप्रवेशं तावदाह निदाघांतकरः काल इत्यादिना १ असिद्धाः कृष्णवर्णाः २ तपात्ययेवर्षासु निकेता इव
 मंडपीभूता इत्यर्थः ३ । ४ समवस्तृते आच्छादिते स्थावराणि भूतलादीनि ५ आशुगाः बाणवत्तीव्रवेगाः सिंधवो नद्यः शोणवर्धराद्याः ६ । ७ स्तोका एव स्तोकाश्चातकाः । 'स्तोकास्त्रिष्वल्पे
 चातके पुमान्' इति मेदिनी दुर्दुरामंडकाः ८ मरुधन्वसुगिरेः शुष्कस्थानेषु ९ रूढकक्षाणि बहुतृणानिवनानि प्रस्थशब्दोदितानि सानूनि च यस्यांसा तथा । 'प्रस्थोस्त्रियां मानभेदे सानावत्युववस्तु
 ॥ अथ मार्कण्डेयसमास्यापर्व ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ निदाघांतकरः कालः सर्वभूतसुखावहः ॥ तत्रैव वसतां तेषां प्रावृत्समभिपद्यत १ छादयंतो महाघोषाः
 खंदिशश्च बलाहकाः ॥ प्रववर्धुर्दिवारात्रमासिताः सततं तदा २ तपात्ययनिकेताश्च शतशोऽथ सहस्रशः ॥ अपेतार्कप्रभाजालाः सविद्युद्दिमलप्रभाः ३ विरूढश
 ष्पाधरणीमतदंशसरीसृपा ॥ बभूवपयसासिक्ताशांतासर्वमनोरमा ४ नस्मप्रज्ञायते किंचिदंभसासमवस्तृते ॥ समं वा विषमं वाऽपि नद्यो वा स्थावराणि च ५ सुब्व
 तोयामहावेगाः श्वसमाना इवाशुगाः ॥ सिंधवः शोभयांचक्रुः काननानितपात्यये ६ नदतां काननां तेषु श्रूयंते विविधाः स्वनाः ॥ वृष्टिभिश्छाद्यमानानां वराहमृग
 पक्षिणाम् ७ स्तोकाकाः शिखिनश्चैव पुंस्कोकिलगणैः सह ॥ मताः परिपतंति स्म दुर्दुराश्चैव दर्पिताः ८ तथा बहुविधाकारा प्रावृत्प्रेघानुनादिता ॥ अभ्यतीता
 शिवातेषां चरतां मरुधन्वसु ९ कौचहंससमाकीर्णा शरत्प्रमुदिताऽभवत् ॥ रूढकक्षवनप्रस्थाप्रसन्नजलनिम्नगा १० विमलाकाशनक्षत्राशरतेषां शिवाऽभवत् ॥
 मृगद्विजसमार्काणां पांडवानां महात्मनाम् ११ दृश्यंते शांतरजसः क्षपाजलदशीतलाः ॥ ग्रहनक्षत्रसंघैश्च सोमेन चाविराजिताः १२ कुमुदैः पुंडरीकैश्च शतिवारिध
 राः शिवाः ॥ नदीः पुष्कारणिश्चैव ददृशुः समलंकृताः १३ आकाशनीकाशतटांतरिवानरिसंकुलाम् ॥ बभूवचरतां हर्षः पुण्यतीर्थासरस्वतीम् १४ ते वै मुमुदिरे वी
 राः प्रसन्नसलिलां शिवाम् ॥ पश्यंतो दृढघन्वानः परिपूर्णासरस्वतीम् १५ तेषां पुण्यतमारात्रेः पर्वसंघौ स्मशारदी ॥ तत्रैव वसतामासीत्कार्तिकी जनमेजय १६
 पुण्यकृद्भिर्महासत्वैस्तापसैः सह पांडवाः ॥ तत्सर्वं भरतश्रेष्ठाः समूहयुगमुत्तमम् १७ तमिस्राभ्युदये तस्मिन्धौम्येन सह पांडवाः ॥ सूतै पौरोगवैश्चैव काम्यकंप्र
 ययुर्वनम् १८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमास्यापर्वणिकाम्यकवनप्रवेशे द्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ ॥ ध्य ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ काम्यकंप्राप्य कौरव्ययुधिष्ठिरपुरोगमाः ॥ कृतातिथ्यामुनिगणैर्निषेदुः सह कृष्णया १ ततस्तान्पारिविश्वस्तान् वसतः पांडुनंदनान् ॥ ब्रा
 ह्मणावहवस्तत्रसमंतात्पर्यवारयन् २ अथाब्रवीद्विजः कश्चिदर्जुनस्य प्रियः सखा ॥ स एष्यति नहाबाहुर्वशीशौरिरुदारधीः ३ विदिता हि हरेर्युयमिहायाताः कुरू
 द्रहाः ॥ सदा हि दर्शनाकांक्षी श्रेयोन्वेपी च वोहारिः ४ बहुवत्सरजीवी च मार्कण्डेयो महातपाः ॥ स्वाध्यायतपसायुक्तः क्षिप्रं युष्मान्समेष्यति ५

नि'इति मेदिनी १० । ११ । १२ । १३ नीकाशः सहस्रः १४ । १५ कार्तिकी कृत्तिका युक्ता पौर्णमासी १६ योगं युज्यते रथादाविति व्युत्पत्त्यावाहनादिकं समूहुरारोपितभारं कृतं ततः १७ । १८
 ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावादीये द्व्यशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८२ ॥ काम्यकमिति १ । २ शौरिः कृष्णः ३ आयाता विदिता इत्यन्वयः वीयुष्माकं श्रेयोऽन्वेपी ४ । ५

म.भा.टी.
॥१४९॥

२१ । २० । १९ । १८ । १७ । १६ । १५ । १४ । १३ । १२ । ११ । १० । ९ । ८ । ७ । ६ । ५ । ४ । ३ । २ । १ ।
तथैव ब्रुवतस्तस्य प्रत्यह इत्यतः केशवः ॥ शैब्यसुग्रीवयुक्तेन रथेन रथिना वरः ६ मघवानिव पौलोम्या सहितः सत्यमामया ॥ उपायाद्देवकीपुत्रो दिदृशुः कुरुसतमा
न ७ अवतीर्य रथाच्छृणो धर्मराजं यथाविधि ॥ वंदे मुदितो धीमान् भीमं च बलिना वरम् ८ पूजयामास धौम्यं च यमाभ्यामभिवादितः ॥ परिष्वज्य गुडाकेशं द्रौ
पदीपर्यसां वयत् ९ सदृष्ट्वा फाल्गुनं वीरं चिरस्य प्रियभागतम् ॥ पर्यष्वजत दाशार्हः पुनः पुनररिंदमः १० तथैव सत्यभामाऽपि द्रौपदीं परिष्वजे ॥ पांडवानां
प्रियां भार्यां कृष्णस्य महिषीं प्रिया ११ ततस्ते पांडवाः सर्वे सभार्याः सपुरोहिताः ॥ आनर्चुः पुंडरीकाक्षं परिव्रुश्व सर्वशः १२ कृष्णस्तु मार्थेन समेत्य विद्वान् वनं जये
नासुरतर्जनेन ॥ बभौ यथाभूतपतिर्भहात्मा समेत्य साक्षाद्गवान् गृहेन १३ ततः समस्तानि किरीटमालीवनेषु वृत्तानि गदाग्रजाय ॥ उक्त्वा यथावत्पुनरन्वृच्छ
त्कथं सुभद्रा च सचाभिमन्युः १४ स पूजयित्वा मघुहायथावत्पार्थं च कृष्णां च पुरोहितं च ॥ उवाच राजानमभिप्रशंसन्नयुधिष्ठिरं तत्रसहोपविश्य १५ धर्मः परः पां
डवराज्यलाभात्स्यार्थमाहुस्तप एव राजन् ॥ सत्यार्जवाभ्यां च रतास्वधर्मजितस्त्वयाऽयं च परश्चलोकः १६ अधीतमग्रे च रताव्रतानि सम्यग्धनुर्वेदमवाप्य कृ
त्स्मम् ॥ क्षात्रणधर्मेण वसूनि लब्ध्वा सर्वे ह्यवाप्ताः क्रतवः पुराणाः १७ न ग्राम्यधर्मे पुरतिस्तवास्तिकामात्रा किंचित्कुरुषे नरेन्द्र ॥ न चार्थलोभात्प्रजहासि धर्मं तस्मात्प्र
भावादसि धर्मराजः १८ दानं च सत्यं च तपश्च राजन् श्रद्धा च बुद्धिश्च क्षमा घृतिश्च ॥ अवाप्य राष्ट्राणि वसूनि भोगानि पापार्थसदारतिस्ते १९ यदा जनौ वः कुरु
जांगलानां कृष्णां सभायामवशामपश्यत् ॥ अपेत धर्मव्यवहारवृत्तं सहेतत्पांडवकस्त्वदन्यः २० असंशयं सर्वसृष्टकामः क्षिप्रं प्रजाः पालयिताऽसि सम्यक् ॥ इमे
वयं निग्रहणे कुरूणां यदि प्रतिज्ञा भवतः समाप्ता २१ धौम्यं च भीमं च युधिष्ठिरं च यमौ च कृष्णां च दशार्हसिंहः ॥ उवाच दिष्ट्या भवतां शिवेन प्राप्तः किरीटी मुदितः कृ
तास्त्रः २२ प्रोवाच कृष्णामपियाज्ञसे नीदशार्हभर्ता सहितः सुहाद्विः ॥ दिष्ट्या समग्राऽसि धनं जयेन समागतेत्येवमुवाच कृष्णः २३ कृष्णे धनुर्वेदरतिप्रधानास्तवा
त्मजास्ते शिशवः सुशीलाः ॥ सद्भिः सदैवाचरितं सुहाद्विश्चरंति पुत्रास्तव याज्ञसेनि २४ राज्येन राष्ट्रैश्चानिमंश्र्यमाणाः पित्राच कृष्णे तव सोदरैश्च ॥ न यज्ञत्वेन स्य न
मातुलानां गृहेषु बालारतिमा भुवंति २५ आनर्तमेवाभिमुखाः शिवेन गत्वा धनुर्वेदरतिप्रधानाः ॥ तवात्मजा कृष्णिपुरं प्रविश्य न देवतेभ्यः स्पृहयंति कृष्णे २६ य
थात्वमेवाहसिते पुत्रं प्रयोक्तुमार्यां च यथैव कुंती ॥ तेष्वप्रमादेन तथाकरोति तथैव भूयश्च तथा सुभद्रा २७ यथाऽनिरुद्धस्य यथाऽभिमन्योर्यथा सुनीथस्य यथैव
भानोः ॥ तथा विनेता च गतिश्च कृष्णे तवात्मजानामपि रौक्मिणेयः २८

प्रीतिविषयः १९ । २० निग्रहणे यथाऽस्मद्विशेषः २१ । २२ । २३ तवात्मजाः प्रतिविष्यादयः २४ । २५ आनर्तद्वारकादेशयः २६ यथान्वमर्हसितया सुभद्राऽहंति यथा कुंती
प्रयोक्तुमर्हति तथा सुभद्राप्यहंति यथा चार्हति तथैव करोति चेति संबंधः २० विनेता शिष्यायिता रौक्मिणेयः प्रवृत्तः २८

वन० ३
अ०
॥१८३॥

॥१४९॥

२९ । ३० । ३१ । ३२ मघुनां मायुराणां हलायुधः प्रग्रहणो नियंतायस्याः सासेना यत्तामब्रुवा ३३ भौमस्य नरकासुरस्य सीमाधिपतेः शस्त्रस्य ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
गदासिचर्मग्रहणेपुश्चरानस्त्रेषु शिक्षासुरथाश्वयाने ॥ सम्यग्विनेता विनयेदं द्रोस्तांश्चाभिमन्युः सततं कुमारः २९ सचापिसम्यक्प्रणिधाय शिक्षां शस्त्राणि चैषां
विधिवत्प्रदाय ॥ तवात्मजानां च तथाऽभिमन्योः पराक्रमैस्तुप्यतिरौक्मिणेयः ३० यथाविहारं प्रसमाक्षमाणाः प्रयांति पुत्रास्तव याज्ञसेनि ॥ एकैकमेवामनुयां
तितत्र रथाश्वयानानि च दांतेन च ३१ अथाब्रवीद्धर्मराजं तु कृष्णो दशार्हयोधाः कुरुराधकाश्च ॥ एते निदेशं तव पालयंतास्तिष्ठंतु यत्रेच्छसितत्रराजन् ३२ आवर्त
तां कामुकेव गवाता हलायुधप्रग्रहणामधूनाम् ॥ सेनातवार्थे पुनरेन्द्रयत्ताससादिपत्यश्वरथासनागा ३३ प्रस्थाप्यतां पांडवधार्तराष्ट्रः सुयोधनः पापकृतां वारेष्ठः ॥
ससानुबंधः ससुहृद्विषमौमस्यसौभाधिपतेश्च मार्गम् ३४ कामं तथा तिष्ठ नरेन्द्र तस्मिन् यथाकृतस्ते समयः सभायाम् ॥ दशार्हयोधैस्तु हतारियोधं प्रतीक्षतां ना
गपुरं भवंतम् ३५ व्यपेतमन्युर्व्यपनीतपाप्माविहृत्य यत्रेच्छसितत्रकामम् ॥ ततः प्रसिद्धं प्रथमं विशोकः प्रपत्स्यसेनागपुरं सराष्ट्रम् ३६ ततस्तदाज्ञायमतं म
हात्मा यथावदुक्तं पुरुषोत्तमेन ॥ प्रशस्य विप्रेक्ष्य च धर्मराजः कृतां जलिः केशवमित्युवाच ३७ असंशयं केशवपांडवानां भवान् गतिस्त्वच्छरणाहिपार्थाः ॥ काळो
दयेत तत्र तथैव भूयः कर्ता भवान् कर्मन संशयोऽस्ति ३८ यथा प्रतिज्ञं विहृतश्च कालः सर्वाः समाद्वादशनिर्जनं पु ॥ अज्ञातचर्या विधिवत्समाप्य भवद्गताः केशवपांडवे
याः ३९ एषैव बुद्धिर्जुषतां सदा त्वां सत्ये स्थिताः केशवपांडवेयाः ॥ सदानधर्माः सजनाः सदारः सर्वाधवास्त्वच्छरणाहिपार्थाः ४० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा
वदति वाष्पेयधर्मराजे च भारत ॥ अथ पश्चात्पोवृद्धो ब्रह्मवर्षसहस्रष्टुक् ४१ प्रत्यह इत्यतः धर्मात्मा मार्कंडेयो महातपाः ॥ अजरश्चामरश्चैव रूपौदार्यगुणान्वितः
४२ व्यहृश्यत तथा युक्तो यथास्यात्वं च विशोकः ॥ तमागतमृषिं वृद्धं ब्रह्मवर्षसहस्रिणम् ४३ आनर्चुर्ब्राह्मणाः सर्वे कृष्णश्च सह पांडवैः ॥ तमर्चितं सुविश्वस्तमासी
नमृषिसत्तमम् ॥ ब्राह्मणानां मतेनाह पांडवानां च केशवः ४४ ॥ कृष्ण उवाच ॥ शुश्रूषवः पांडवास्ते ब्राह्मणाश्च समागताः ॥ द्रौपदी सत्यभामा च तथाऽहं
परमं वचः ४५ पुरावृत्ताः कथाः पुण्याः सदा चारान्सनातनान् ॥ राज्ञां स्त्रीणां मृषीणां च मार्कंडेयार्थं च क्षनः ४६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेषु तत्रोपनिष्ठेषु
देवर्षि रपिनारदः ॥ आजगाम विशुद्धात्मा पांडवानवलोककः ४७ तमप्यथ महात्मानं सर्वतपुरुषर्षभाः ॥ पाद्यार्घ्याभ्यां यथान्यायमुपतस्थुर्भनीषिणः ४८
नारदस्वथ देवर्षिर्ज्ञात्वा तांस्तु कृतक्षणान् ॥ मार्कंडेयस्य वदतस्तां कथामन्वमोदत ४९ उवाच चैतन्वा लज्जः स्मयन्निवसनातनः ॥ ब्रह्मर्षे कथयतां यते पांडवेषु विव
क्षितम् ५० एवमुक्तः प्रत्युवाच मार्कंडेयो महातपाः ॥ क्षणं कुरुष्वं विपुलमारुह्या तव्यं भविष्यति ५१

४१ । ४२ पंचविशकः वैपरिशेषः ४३ सुविश्वस्तं भगवन्मायादौ हृदि निश्चयम् ४४ । ४५ । ४६ अवलोककः अवलोकनार्थी ४७ । ४८ । ४९ सनातनः कृष्णः ५० । ५१

५२ । ५३ । ५४ । ५५ भवत्येवहीति धर्माधर्मफलयोर्विपर्ययद्वयापुरुषःकर्मणःफलं कथंस्विदभाति ईश्वरोवाकथंस्वितकर्तास्तीतिधर्मेश्वरयोराक्षेपः ऋषयतःसमृद्धियुतात् ५६ कथांशदि
 त्यस्योभयत्रसंबंधः ५७ कुतोवेतिस्वभावात्कर्मणोवाअत्ये इहैवपरत्रापिवा कृतं कर्मणासाधितं सुखमन्वेतीत्यर्थः ५८ शुभाशुभैःकर्मभिः सद्योविनाशिभिरिहवा कारीर्यादिभिर्दृष्ट्याद्यर्थ
 विहितैः परत्रवादेहत्यागेसाति कथं संयुज्यतेकिमाश्रित्यचकर्माणि तिष्ठंतीति फलस्यव्यभिचारादाशुविनाशित्वादाश्रयाभावादेतित्रेधाप्रार्कमसद्भावाक्षेपः ५९ । ६० स्थित्यर्थलोकरक्षार्थम्
 एवमुक्ताःक्षणंचकुःपांडवाःसहतैर्द्विजैः ॥ मध्यादिनेयथाऽदित्यंप्रेक्षंतस्तेमहामुनिम् ५२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तांविदक्षंतमालक्ष्यकुराजोमहामुनिम् ॥ क
 थासंजननार्थायचोदयामासपांडवः ५३ भवान्दैवतदैत्यानामृषीणांचमहात्मनाम् ॥ राजर्षीणांचसर्वेषांचरितज्ञःपुरातनः ५४ सेव्यश्चोपासितव्यश्चमतोनः
 काक्षितश्चिरम् ॥ अयंचदेवकीपुत्रःप्राप्तोऽस्मानवलोककः ५५ भवत्येवहिमेवुद्धिर्दृष्ट्वाऽऽमानंसुखाच्युतम् ॥ धार्तराष्ट्रांश्चदुर्वृतानुद्धयतःप्रेक्ष्यसर्वशः ५६
 कर्मणःपुरुषःकर्ताशुभस्याप्यशुभस्यवा ॥ सफलंतदुपाश्रातिकथंकर्तास्विदीश्वरः ५७ कुतोवासुखदुःखेपुनृणांब्रह्मविदांवर ॥ इहवाकृतमन्वेतिपरदेहेऽथवा
 पुनः ५८ देहीचदेहंसंयज्यमृग्यमाणःशुभाशुभैः ॥ कथंसंयुज्यतेप्रेत्यइहवाद्रिजसत्तम ५९ ऐहलौकिकमेवेहउताहोपारलौकिकम् ॥ कचकर्माणि तिष्ठंति जंतोः
 प्रेतस्यभार्गव ६० ॥ मांकेडेयउवाच ॥ त्वयुक्तोऽयमनुप्रश्रयथावद्वदतांवर ॥ विदितंवेदितव्यंतोस्थित्यर्थंत्वत्पृच्छसि ६१ अत्रतेकथयिष्यामितदिहेक
 मनाःशृणु ॥ यथेहामुत्रचनरःसुखदुःखमुपाश्रुत ६२ निर्मलानिशरीराणिविशुद्धानिशरीरिणाम् ॥ ससर्जधर्मंतत्राणिपूर्वोत्पन्नःप्रजापतिः ६३ अमोघफळसं
 कल्पाःसुव्रताःसत्यवादिनः ॥ ब्रह्मभूतानराःपुण्याःपुराणाःकुरुसत्तम ६४ सर्वेदेवैःसमायांतिस्वच्छंदेननमस्तलम् ॥ ततश्चपुनरायांति सर्वेस्वच्छंदचारिणः ६५
 स्वच्छंदमरणाश्वासन्नराःस्वच्छंदचारिणः ॥ अल्पबाधानिरातंकाःसिद्धार्थानिरुपद्रवाः ६६ द्रष्टारोदेवसंधानामृषीणांचमहात्मनाम् ॥ प्रत्यक्षाःसर्ववर्माणां
 दांताविगतमत्सराः ६७ आसन्वर्षसहस्रीयास्तथापुत्रसहस्रिणः ॥ ततःकालांतरेऽन्यस्मिन्पृथिवीतलचारिणः ६८ कामक्रोधाभिभूतास्तेमायाव्याजोपजी
 विनः ॥ लोभमोहाभिभूताश्चत्यक्तांदहेस्ततोनराः ६९ अशुभैःकर्मभिःपापास्तिर्यङ्निरयगाभिनः ॥ संसारेषुविचित्रेषुपच्यमानाःपुनःपुनः ७० मोक्षेष्टामो
 घसंकल्पामोघज्ञानाविचेतसः ॥ सर्वाभिशांकिनश्चैवसंवृताःक्लेशदायिनः ७१ अशुभैःकर्मभिश्चापिप्रायशःपरिचिह्निताः ॥ दौष्कल्याव्याधिवहुलादुरात्मानोऽ
 प्रतापिनः ७२ भवंत्यल्पायुषःपापारौद्रकर्मफलोदयाः ॥ नाथंतःसर्वकामानांनास्तिकाभिन्नचेतसः ७३ जंतोःप्रेतस्यकौंतेयगतिःस्वैरिहकर्मभिः ॥ प्राज्ञ
 स्यहीनबुद्धेश्चकर्मकोशःकतिष्ठति ७४ कस्यस्तत्समुपाश्रातिमुहृतंयदिवेतरत् ॥ इतितेदर्शनंयच्चतत्राप्यनुनयंशृणु ७५

६१ । ६२ । ६३ तत्रधर्माधर्मफलयोस्तावदव्यभिचारदर्शनप्रथमं दोषानिरस्त्यति निर्मलानित्यादिना ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ मायाकूटकार्पापणादिव्याजं दंभस्तदेवोपजीविति ननुधर्म
 तेमायाव्याजोपजीविना ६९ । ७० ७१ । ७२ नाथंतःप्रार्थयमानाः कामानां कामान् ७३ अत्यंभ्रमनुवदति जंतोःप्रेतस्येतिद्विभ्याम् ७४ अनुनयंतिद्रातम् ७५

वन० ३
 अ०
 ॥१८३॥
 ॥१५०॥

तस्योत्तरेणैवार्थात्कर्मणामाशुविनाशित्वदोषो निरस्तो भवतीत्यभिसंधायाह अयमादीति आदिशरीरेण लिगदेहेन यावन्मोक्षं स्यायिनादेवसृष्टेन धर्माधर्मसंसृष्टेन । यद्वाधर्माद्यनुरोधिना
 ईश्वरेणवासृष्टेनाविष्कृतेन सर्ववासनामयं लिगमेव कर्मणामाश्रयइत्यर्थः ७६ कलेवरंस्थूलदेहं युगपदेहद्वयेनसंभवतिसंयुज्यते पूर्वस्यागात्प्रागिवत्पणजलोकान्यापेनापरमादते नतुतदनंतरं
 अतर्प्रातरामध्ये क्षणमात्रमप्यभवोऽसंसारोनास्ति ७७ तत्रस्थूलदेहांतरे यन्मरणानंतरं मध्ये यावद्भ्रमवासमातिवाहिकशरीराकूटो दिविभुव्यंतरिक्षेनरेकवामवतीति ततस्थूलदृष्ट्यैवज्ञं
 उमयत्रभोगसाम्येन स्थलातिवाहिकयोर्भेदाभावात् यथोक्तवसिष्ठेन । आतिवाहिकएवायं त्वाहशैश्वित्तदेहकः ॥ आधिभौतिकयाबुद्ध्या गृहीतश्चिरभावनात् इति ७८ कृतांतोयमस्तत्संबंधी
 विधिः पुण्यपापफलभोगेनियोगस्तेनसंयुक्तस्तमनुतिष्ठन् निरादानः प्राप्तसुखदुःखंवा दूरीकर्तुमशक्तः । दोषस्वच्छंदे इत्यस्यरूपं ७९ अबुद्धीनांतस्वज्ञानहीनानांगतिः स्वर्गनरकरूपा उतमांपुनरा
 वृत्तिवर्जिता ८० । ८१ शुक्रजातीयाः शुक्रोयोगजोधर्मस्तत्प्रकारास्तदेकाजंनपराः प्रकारवचने जातीयर् । योन्यंतरमातिवाहिकयोन्यपेक्षयाऽन्यामाधिभौतिकी योनि ८२ वशिनईश्वराः

अयमादिशरीरेणदेवसृष्टेनमानवः ॥ शुभानामशुभानांचकुरुतेसंचयंमहत् ७६ आयुषोतेप्रहायेदंक्षीणप्रायंकलेवरम् ॥ संभवत्येवयुगपद्योनौनास्त्यंतराऽभवः
 ७७ तत्रास्यस्वकृतं कर्मच्छायेवानुगतंसदा ॥ फलत्यथसुखाहोवा दुःखाहोवाऽथजायते ७८ कृतांतविधिसंयुक्तःसजंतुर्लक्षणैःशुभैः ॥ अशुभैर्वानिरादानो
 लक्ष्यतेज्ञानदृष्टिभिः ७९ एषातावदबुद्धीनांगतिरुक्तायुधिष्ठिर ॥ अतःपरंज्ञानवतानिबोधगतिमुत्तमाम् ८० मनुष्यास्तत्तपसःसर्वांगमपरायणाः ॥ स्थिर
 व्रताःसत्यपरागुरुशुश्रूषणेरताः ८१ सुशिलाशुक्रजातीयाःक्षांतादांताःसुतेजसः ॥ शुचियोन्यंतरगताःप्रायशःशुभलक्षणाः ८२ जितेंद्रियत्वाद्दशिनःशुक्रवा
 न्मंदरोगिणः ॥ अल्पाबाधपरित्रासाद्भवंतिनिरुपद्रवाः ८३ च्यवंतंजायमानंचगर्भस्थंचैवसर्वशः ॥ स्वमात्मानंपरंचैवबुध्यंतेज्ञानचक्षुषा ८४ ऋषयस्तेमहात्मा
 नःप्रत्यक्षांगमबुद्धयः ॥ कर्मभूमिमिमांप्राप्यपुनर्यांति सुरालयम् ८५ किंचिद्देवाद्भतात्किंचिक्किंचिदेवस्वकर्माभिः ॥ प्राप्नुवंतिनराराजन्मातेऽस्त्वन्याविचारणा ८६
 इमामत्रोपमांचापिनिबोधवदतांवर ॥ मनुष्यलोकेयच्छ्रेयःपरंमन्येयुधिष्ठिर ८७ इहवैकस्यनामुत्रअमुत्रैकस्यनोइह ॥ इहवाऽमुत्रचैकस्यनामुत्रैकस्यनोइह ८८

भंदरेगिणोभीरोगाः । 'नतत्रशोकोनजरानमृत्युः प्राप्तस्ययोगाग्निमयंशरीरं' इतिश्रुतेः प्रारब्धकर्मप्राबल्यात्कदाचित् प्राप्तमेवैवापकयोगिनारोगादिकंचेतत्राह अल्पोति अल्पं द्वैतदर्शनं ।
 'अथयत्रान्यत्पश्यत्यन्यच्छृणोति तदल्पं' इतिश्रुतेः तस्मादावाधो दुःखं ततस्त्रासात् निरुपद्रवाः उपसमीपेस्थित्वाद्भवातिस्वीयंधर्मभासिचर्तीत्युपद्रवोऽस्तःकरणंतद्रहिताः एतेनप्रारब्ध
 स्यापिप्रतिचाताय निर्वाजसमाधिः प्रभवतीतिदर्शितं ८३ ननुतादृशोऽप्यर्पांतरतमानाम वेदाचार्यः कलिद्वारयोः संधौ सत्यवत्या व्यासतयासमजनीति स्मर्थतेमोक्षधर्मेपु अतःशुक्र
 जातीयानामप्युक्तांतिगत्या गतयोऽपरिहार्या इत्याशंक्याहच्यवंतमिति अधिकारिणांतेपालोकानुग्रहार्थं स्वेच्छयागृह्यात्प्रातरप्रवेशवदिहपरत्रचसंचारो नकर्माधीनतयाऽस्माकमिव
 दुःखायभवतीत्याशयः । तथानिर्णीतं यावदधिकारमवस्थितिराधिकारिकाणाभित्यत्र ८४ । ८५ देवात्तमूढोन्मत्तजडभरतादिभिर्यत्न्यते तद्देवादेव हठात्योगसिद्धिर्विश्वाभिन्नादिभिः इतरैः
 स्वकर्माभिः अन्यातेषामन्यतमा एकैवकाचित्स्थितिरस्तीति विचारणा वेतवमास्तु ८६ एवमात्माविदास्वातंत्र्यमुक्त्वेतरेपास्थितिचातुर्विध्यमाह इमामिति ८७ इहवेति परंश्रेयइत्य
 नुक्त्वात् वाशब्दएवायं द्विरावर्तते । एकस्यइहैवपरंश्रेयोऽस्तिनामुत्र परलोके । एकस्यामुत्रैवास्तिनस्त्वह इहचामुत्रचैकस्य श्रेयोऽस्ति । एकस्यनुभयत्रापि नास्तीति ८८

इममेवश्लोकं व्याचष्टे धनानीत्यादिना ८९ येइति तेषामसौ लोकएवतत्त्वयं ९० । ९१ प्रजनेपुत्रोत्पादने ९२ भवंतस्तु लोकद्वयेऽपिश्रेयांसइत्याह सर्वंभवंतइति ९३ । ९४ तस्माद्भर्माधर्म
फलयोर्वैपरीत्यं यस्वयाप्रागुक्ततथानमंतव्यमित्युपसंहरति मामूदिति ९५ मार्कंडेयसमास्यायां सहासने इत्यर्थः आसउपविशनेऽस्माप्प्यत् ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारत

धनानियेषांविपुलानिसंतिनित्यंरमंतेसुविभूषितांगाः ॥ तेषामयंशत्रुवरघ्नलोकोनासौसदादेहसुखेरतानाम् ८९ येयोगयुक्तास्तपसिप्रसक्ताःस्वाध्यायशीला
जरयंतिदेहान् ॥ जितेंद्रियाःप्राणिवधेनिवृत्तास्तेषामसौनायमरिघ्नलोकः ९० येधर्ममेवप्रथमंचरंतिधर्मेणलब्ध्वाचधनानिकाले ॥ दारानवाप्यक्रतुभिर्यजंते
तेषामयंचैवपरश्वलोकः ९१ येनैवविद्यांनतपोनदानंचापिमूढाःप्रजनेयतंति ॥ नचानुगच्छंतिसुखान्नभोगांस्तेषामयंचैवपरश्वलोकः ९२ सर्वंभवंतस्त्वाति
वीर्यसत्त्वादिव्यौजसःसंहननोपपन्नाः ॥ लोकादमुष्मादवर्निप्रपन्नाःस्वधीतविद्याःसुरकार्यहेतोः ९३ कृत्वैवकर्माणिमहांतिशूरास्तपोदमाचारविहारशीलाः ॥
देवानृषीन्प्रेतगणांश्चसर्वान्संतर्पयित्वाविधिनापरेण ९४ स्वर्गपरंपुण्यकृतोनिवासंकमेणसंप्राप्स्यथकर्मभिःस्वैः ॥ मामूद्विशंकातवकौरवेद्रहृद्वात्मनःक्लेशमिमं
सुखार्हं ९५ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वण्यशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ ध ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मार्कंडेयं
महात्मानमूचुःपांडुसुतास्तदा ॥ माहात्म्यंद्विजमुख्यानांश्रोतुमिच्छामकथ्यताम् १ एवमुक्तःसभगवान्मार्कंडेयोमहातपाः ॥ उवाचसुमहातेजाःसर्वशास्त्रवि
शारदः २ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ हैहयानांकुलकरोराजापरपुरंजयः ॥ कुमारोरूपसंपन्नोमृगयांव्यचरद्वली ३ चरमाणस्तुसोऽरण्येत्तृणवीरुत्समावृते ॥ कृष्णा
जिनोत्तरासंगंददर्शमुनिमंतिके ४ सतेननिहतोऽरण्येमन्थमानेनैवमृगम् ॥ व्यथितःकर्मतल्लाशोकोपहतचेतनः ५ जगामहैहयानांविेसकाशंप्रथितात्मनाम् ॥
राज्ञाराजीवनेत्रोऽसौकुमारःपृथिवीपतिः ॥ तेषांचतद्यथावृत्तंकथयामासवैतदा ६ तंचापिहिंसितंतातमुनिंमूलफलाशिनम् ॥ श्रुत्वाहृद्वाचतेतत्रबभूवुर्दी
नमानसाः ७ कस्यायमितितेसर्वेभार्गमाणास्ततस्ततः ॥ जग्मुश्चारिष्टनेत्रोऽथताक्षर्यस्याश्रममंजसा ८ तेऽभिवाद्यमहात्मानंतंमुनिंनियतव्रतम् ॥ तस्थुःसर्वे
सतुमुनिस्तेषांपूजामथाहरत् ९ तेतमूचुर्महात्मानंनवयंसक्त्रियांमुने ॥ त्वतोर्हाःकर्मदोषेणब्राह्मणोर्हिंसितोहिनः १० तानब्रवीत्सविप्रर्षिःकथंशोब्राह्मणोहतः ॥
कचासौब्रूतसहिताःपश्यध्वंमेतपोबलम् ११ तेतुत्सर्वमखिलमाख्यायास्मैयथातथम् ॥ नापश्यंस्तमृषितत्रगतासुंतेसमागताः १२ अन्वेषमाणाःसब्रौडाः
स्वप्रवद्गतचेतनाः ॥ तानब्रवीत्त्रमुनिस्ताक्षर्यःपरपुरंजय १३ स्यादयंब्राह्मणःसोऽथयुष्माभिर्योविनाशितः ॥ पुत्रोह्ययंममनृपास्तपोबलसमन्वितः १४ ते
चदृष्ट्वैवतमृषिंविस्मयंपरमंगताः ॥ महदाश्चर्यमितिषैतेब्रुवाणामहीपते १५

भावदीये ऽयशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८३ ॥ ॥ अ ॥

ब्रह्मविदांशुक्लजातीयानां स्वच्छंदमरणंतेषामित्यादिना प्रोक्तंमहाभाग्यं प्रश्नपूर्वकं विवरीतुमयमध्यायआरभ्यते मार्कंडेयमिति कथ्यतात्वया १ । २ कुमारत्वादभिवेकृत्वं सूचितं ३
उत्तरासंगः प्रावरणं ४ । ५ । ६ । ७ अरिष्टनेभिश्चब्दकारांतोऽन्यत्रमंत्रतोऽभिज्ञेयः ८ । ९ । १० । ११ । १२ ताक्षर्यः तृप्तस्य कश्यपस्यापत्यं १३ स्यादयमित्यंगुल्यानिदिशति १४ । १५

१५ । १७ हेतुयोगःमुक्तिसंबंधः समासःसंक्षेपस्ताभ्यामितिपंचम्यथतीसः सत्यमेवामिजानीमइत्यादिना सत्यादीनिमृत्युजयसाधनान्युच्यंते १८ यदिति ब्राह्मणनिदानान्याःस्तुतिपराश्च
स्मइत्यर्थः १९ मृत्यान्भार्यादीन्अत्यशनेनअशनादाधिकेनदानमानादिना २० पुण्यदेशःगंगातीरादिःतेजस्विनांयोगासिद्धानांदेशःसमीप्यंतत्संगादित्यर्थः २१ एतद्वैइति यौष्माकीणह
त्यादोषमपि संलापमात्राद्वयंहंतुंसमर्थाःस्मइत्यर्थः २२ । २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुरशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ मृज्युजयहेतुःपूर्वोक्तः स
त्यादिर्धर्मोवनस्थानामेवयुज्यते नतुगृहस्थानांतेषांप्रतिग्रहब्रह्मविद्वेषादिनादोषप्रसक्तया तादृशधर्मासंभवादित्याशयवानध्यायमारभतेभूयइति १ सोऽत्रिरर्थभूयोनानुरुध्यत् अत्यंतमर्था
धीनबभूव कुतः धर्मव्यक्तिधर्मस्यफलद्वाराऽभिव्यक्तिः फलव्यक्तयाहिधर्मोऽन्यत्यतस्तद्रक्षणार्थेनच्छदिपर्यः २ वनंगतुमितिशेषः ३ निरुपद्रवमक्षयंमोक्षारुच्यम् ४ धर्मयज्ञादिकमनुत्त्वती
मृतोह्ययमुपानीतःकथंजीवितमाप्तवान् ॥ किमेतत्तपसोवीर्येनायंजीवितःपुनः १६ श्रोतुमिच्छामहेविप्रयदिश्रोतव्यमित्युत ॥ सतानुवाचनास्माकंमृत्युः
प्रभवतेनृपाः १७ कारणंःप्रवक्ष्यामिहेतुयोगसमासतः ॥ सत्यमेवामिजानीमोनाचृतेकुर्महेमनः ॥ स्वधर्ममनुतिष्ठामस्तस्मान्मृत्युभयंननः १८ यद्ब्राह्मणा
नांकुशलंतदेषांकथयामहे ॥ नैषांडुश्चरितं ब्रूमस्तस्मान्मृत्युभयंननः १९ अतिथीनत्रपानेनभृत्यानत्यशनेनच ॥ संभोज्यशेषमश्रीमस्तस्मान्मृत्युभयंननः
२० क्षांतादांताःक्षमाक्षीलास्तीर्थदानपरायणाः ॥ पुण्यदेशनिवासाच्चतस्मान्मृत्युभयंननः ॥ तेजस्विदेशवासाच्चतस्मान्मृत्युभयंननः २१ एतद्वैलेशमात्रं
वःसमाख्यातंविमत्सराः ॥ गच्छध्वंसहिताःसर्वेनपापाद्भयमस्तिभः २२ एवमस्त्वितितेसर्वेप्रतिपूज्यमहामुनिम् ॥ स्वदेशमगमन्हृष्टाराजानोभरतर्षभ २३
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिब्राह्मणमाहात्म्यकथनेचतुरशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ मार्कंडेयउ
वाच ॥ भूयएवमहाभाग्यंब्राह्मणानानिबोधमे ॥ वैन्योनामेहराजर्षिरश्वमेधायदीक्षितः १ तमात्रिर्गंतुमारेभेवित्तार्थमितिःश्रुतम् ॥ भूयोर्थनानुरुध्यत्सधर्म
व्यक्तिनिदर्शनात् २ सविचित्यमहातेजावनमेवान्वरोचयत् ॥ धर्मपत्नीसमाह्वयपुत्रांश्चेदमुवाचह ३ प्राप्स्यामःफलमत्यंतबहुलानिरुपद्रवम् ॥ अरण्यगमनं
क्षिप्रंरोचतांवांगुणाधिकम् ४ तंभार्याप्रत्युवाचाथधर्ममेवानुत्त्वती ॥ वैन्यंगत्वामहात्मानमर्थयस्वधनंबहु ५ सतदास्यतिराजर्षिर्यजमानोऽर्थितोधनम् ॥
ततआदायविप्रर्षेप्रतिगृह्यधनंबहु ६ भृत्यान्सुतान्संविभज्यततोत्रजयथेप्सितम् ॥ एषवैपरमोधर्मोधर्मविद्विरुदाहृतः ७ ॥ ॥ अत्रिरुवाच ॥ ॥ कथे
तोमेमहाभागौतमेनमहात्मना ॥ वैन्योधर्मार्थसंयुक्तःसत्यव्रतसमन्वितः ८ किंत्वस्तित्रद्रेष्टारोविवसंतिहिमेद्विजाः ॥ यथामेगौतमःप्राहततोनव्यवसाम्य
हम् ९ तत्रस्मवाचंकल्याणीधर्मकामार्थसंहिताम् ॥ मयोक्तामन्यथाब्रूयुस्ततस्तेवैनिरर्थिकाम् १० विस्तारयंती हेतौशनप्रत्ययः धर्मार्थधनमेवार्जस्वेत्युवाचेत्यर्थः ९
६ मृत्यामित्यतिथिदेवतादीनां सुतानिति भार्यादीनांचोपलक्षणधर्मविद्विर्मन्वादिभिः । 'अनधीत्यद्विजोवेदाननुत्पाद्यसुतानपि । अनिष्टाविधिवद्यज्ञैर्मोक्षमिच्छन्व्रजत्यधः' इतिवद्विः
७ 'दशसूनासहस्राणिनित्यं ब्रह्मसोनिःकः । तेनतुल्यःस्मृतोराजाघोरस्त्वस्यप्रतिग्रहः' इतिमनुवाक्यादेवराजप्रतिग्रहोपेजानत्रिस्तत्रविभ्रमुपन्यस्यतिकथितइत्यादिना ८ व्यवसाभि
उद्यमं करोमि ९ निरर्थकामपिवाचं वदतांपराजयोऽपिपापावहइतिभावः तथाचस्मृतिः । गुरुत्वंकृत्यहुंकृत्य विप्रंनिजित्यवादतः । अरण्येनिर्जलेदेशे भवतिब्रह्मराजसः' इति १०

एवंजानत्रपिन्नेहदोषात्कर्तृप्रतिजानीतेगमिष्यामीति ११ । १२ पूजयानइतित् कर्तृगामित्वात् स्तुतिफलस्ययुक्तःधन्योधनार्हः इशईशितानियंता प्रथम'हिरण्यगर्भइव अग्रजःनृपःमनु
ष्याणारक्षकः १३ । १४ अत्रपरलोकमेवबहुमन्वानोगौतमआहर्भवमिति १५ तत्रेन्द्रइवात्रराजैवमहेन्द्रइतिवितार्थीअत्रिः परपक्षदूषयति अर्थति १६ । १७ । १८ दर्शनेदृष्टिपथे १९ । २०
२१ । २२ नौआवयोः २३ । २४ ब्राह्मेणबलेनराज्ञोबलेनतुस्वकीयमिति समाधानग्रंथार्थस्तेन नगौतमोक्तानिदाऽपिव्यर्था नाप्यत्रिप्रोक्तास्तुतिरापिनिर्मूलैतिज्ञेयं यद्यपिलोभमूलकत्वंस्तुतिपत्रं

गमिष्यामिमहाप्राज्ञेरोचतेमेवचस्तव ॥ गाश्वमेदास्यतेवैन्यःप्रभूतंचार्थसंचयम् ११ एवमुक्त्वाजगामाशुवैन्ययज्ञमहातपाः ॥ गत्वाचयज्ञायतनमत्रिस्तु
ष्टावतंनृपम् १२ वाक्यैर्भगलसंयुक्तैःपूजयानोऽब्रवीद्वचः ॥ अत्रिरुवाच ॥ राजन्धन्यस्त्वमीशश्चभुवित्वंप्रथमोऽनृपः १३ स्तुवंतित्वांमुनिगणास्त्वदन्योना
स्तिधर्मवित् ॥ तमब्रवीद्वचिःक्रुद्धोवचनंवेमहातपाः १४ ॥ गौतमउवाच ॥ भैवमत्रेपुनर्ब्रूयानतेप्रज्ञासमाहिता ॥ अत्रनःप्रथमंस्थातामहेन्द्रोवैप्रजापतिः १५
अथात्रिरपिराजेन्द्रगौतमंप्रत्यभाषत ॥ अयमेवविधाताहियथैवेन्द्रःप्रजापतिः ॥ त्वमेवमुह्यसेमोहात्रप्रज्ञानंतवास्तिह १६ ॥ गौतमउवाच ॥ जानामिनाहं
मुह्यामित्वमेवात्रविमुह्यसे ॥ स्तोषित्वंदर्शनप्रेप्सुराजानंजनसंसदि १७ नवेत्यपरमंधर्मनचावैषिप्रयोजनम् ॥ बालस्त्वमसिमूढश्चवृद्धःकेनापिहेतुना १८ वि
वदंतौतथातौतुमुनीनांदर्शनेस्थितौ ॥ येतस्ययज्ञेसंवृत्तास्तेऽपृच्छंतकथंत्विमौ १९ प्रवेशःकेनदत्तोऽयमुभयोवैन्यसंसदि ॥ उच्चैःसमभिभाषंतौकेनकार्येणाधि
ष्ठितौ २० ततःपरमधर्मात्माकाश्यपःसर्वधर्मवित् ॥ विवादिनावनुप्राप्तौताडुभौप्रत्यवेदयत् २१ अथाब्रवीत्सदस्यांस्तुगौतमोमुनिसतमान् ॥ आवयोर्व्या
हृतंप्रश्नंशृणुतद्विजसत्तमाः २२ वैन्यंविधातेत्याहात्रिरत्रनौसंशयोमहान् ॥ श्रुत्वैवतुमहात्मानोमुनयोऽभ्यद्रवन्द्रुतम् २३ सनत्कुमारंधर्मज्ञंसंशयच्छेदनायवै ॥
सचतेषांवचःश्रुत्वायथातत्त्वंमहातपाः ॥ प्रत्युवाचाथतानेवंधर्मार्थसहितंवचः २४ ॥ सनत्कुमारउवाच ॥ ब्रह्मक्षत्रेणसहितंक्षत्रंचब्रह्मणासह ॥ संयुक्तौदहतः
शत्रून्वनानीवाग्निमारुतौ २५ राजवैप्रथितोधर्मःप्रजानांपतिरेवच ॥ सएवशक्रःशुक्रश्चसधाताचवृहस्पतिः २६ प्रजापतिर्विराट्सम्राट्सत्रियोभूपतिर्नृपः ॥
यएभिःस्तूयतेशब्दैःकस्तंनार्चितुमर्हति २७ पुरायोनिर्घुधाजिच्चअभियामुदितोभवः ॥ स्वर्णंतासहजिद्रभुरितिराजाऽभिधीयते २८ सत्ययोनिःपुराविच्चसत्य
धर्मप्रवर्तकः ॥ अधर्मादृषयोभीतावलंक्षत्रेसमादधन् २९ आदित्योदिविदेवेषुतमोनुदतितेजसा ॥ तथैवतुपतिर्भूमावधर्मास्तुदतेष्टुशम् ३०

स्पष्टमप्रामाण्यकारणं तथाऽप्यविद्यमानैरपिविशेषणैर्वनार्थिनाराजास्तोतव्यइतिसनत्कुमाराशयः २५ प्रथितःप्रथागतः । धर्मोधर्मस्थापकः । शक्रोरक्षिता । शुक्रोनीतिवित् । धाताअतए
वजनकः । बृहस्पतिर्हितोपदेष्टा २६ । २७ पुरायोनिर्धर्मप्रवर्तकत्वेनप्रथमंकारणम् । युवाजित्संग्रामेजयकर्तृत्वेनोपद्रवनाशकः । अभियाःअभितोयाति यामिकवद्रक्षणार्थमित्यभियाःमुदितः
भवःईश्वरः । स्वर्णंतास्वर्गप्रतिगमयिता । सहजित्सद्योजयशीलः । बहुर्विष्णुः । 'बभ्रुर्नानकुलेविष्णोर्विष्णोर्लेपिगलेत्रिषु'इतिबलशर्मा २८ अधर्मादिति सर्वत्राहंवलंक्षत्रेऽस्तीत्यर्थः २९ । ३०

३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ सत्यादिधर्मफलंवेनेएवसिद्धवतीत्याख्यायिकावसानमुखेनोपसंहरति प्रदायचेति ३७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये पंचाशीत्यधिकश
ततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ वनेसत्यादिधर्मवतायत्कर्तव्यंयत्प्राप्यंयज्ञेयं तदाहाध्यायेन अत्रैवचसरस्वत्येत्यादिना सरस्वतीयज्ञभोक्त्रीःयज्ञफलदात्रीचैवता अग्निहोत्रादहमभ्याग
ताऽस्मीति वाक्यशेषात् १ कथंकुर्याच्छ्रेयइत्यावर्तते २ लोकान्कामान् विरजाआसक्तिहीनः चरेयमुलभेयं । तेषांसर्वेषुलोकेषु कामचारोभवतीति श्रुतिप्रसिद्धसर्वकामभाक्त्वरूपंफलंकेनोपा

ततोरज्ञःप्रधानत्वंशास्त्रप्रामाण्यदर्शनात् ॥ उत्तरःसिद्धयतेपक्षोयेनराजेतिभाषितम् ३१ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःसराजामंहृष्टःसिद्धेपक्षेमहामना ॥
तमत्रिमब्रवीत्प्रतिःपूर्वयेनाभिसंस्तुतः ३२ यस्मात्पूर्वमनुष्येषुज्यायांसंमामिहाब्रवीः ॥ सर्वदेवैश्चविप्रपेंसंमितंश्रेष्ठमेवच ३३ तस्मात्तेऽहंप्रदास्यामिविविधं
सुभूरिच ॥ दासीसहस्रंश्यामानांसुवस्त्राणामलंकृतम् ३४ दशकोटिर्हिरण्यस्यरुक्मभारांस्तथादश ॥ एतद्दामिविप्रपेंसर्वज्ञस्त्वमतोहिमे ३५ तदात्रेन्याय
तःसर्वंप्रतिगृह्याभिसत्कृतः ॥ प्रत्युज्जगामतेजस्वीगृहानेवमहातपाः ३६ प्रदायचधनंप्रीतःपुत्रेभ्यःप्रयतात्मवान् ॥ तपःसमभिसंधायवनभेवान्प्रपद्यत ३७
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिब्राह्मणमाहात्म्येपंचाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८५ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥
अत्रैवचसरस्वत्यागीतंपरपुरंजय ॥ पृष्टयामुनिनावीरशृणुताक्षर्येणधीमता १ ॥ ताक्षर्यउवाच ॥ किंनुश्रेयःपुरुषस्येहभद्रेकथंकुर्वन्नचप्रवतेस्वधर्मात् ॥ आ
चक्ष्वमेचारुसर्वांगिकुर्यात्त्वयाशिष्टोच्यवेयंस्वधर्मात् २ कथंवाग्निंजुहुयांपूजयेवाकस्मिन्कालेकेनधर्मोन्ननश्येत् ॥ एतत्सर्वंभुभगेप्रववीहियथाऽलोकान्विरजाःसं
चरेयम् ३ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ॥ एवंपृष्टाप्रीतियुक्तेनतेनशुश्रूषुमीक्ष्योत्तमबुद्धियुक्तं ॥ ताक्षर्यंविप्रंधर्मयुक्तंहितंचसरस्वतवाक्याभेदंभावे ४ ॥ सरस्व
त्युवाच ॥ योब्रह्मजानातियथाप्रदेशंस्वाध्यायनित्यःशुचिरप्रमत्तः ॥ सवैपारंदेवलोकस्यगंतासहामरैःप्राप्नुयात्प्रीतियोगम् ५ तत्रस्मरम्याविपुलाविशोकाःसुपु
ष्पिताःपुष्करिण्यःसुपुण्याः ॥ अकर्दमामिनवत्यःसुतीर्थाहिरण्यैरावृताःपुंडरीकैः ६ तासांतीरेष्वासतेपुण्यभाजोमहीयमानाःपृथगप्सरोभिः ॥ सुपुण्यगंवाभि
रलंकृताभिर्हिरण्यवर्णाभिरतीवहृष्टाः ७ परंलोकंगोप्रदास्त्वामुवंतिदत्त्वाऽनडुहंसूर्यलोकंजंति ॥ वासोदत्वाचांद्रमसंतुलोकंदत्त्वाहिरण्यममरत्वमेति ८ धेनुंदत्त्वा
सुप्रभांसुप्रदोर्हाकल्याणवत्सामपलायिनीच ॥ यावंतिरोमाणिभवंतितस्यास्तावद्वर्षाण्यासतेदेवलोकैः ९ अनडुहंसुवतंयोददातिहलस्यवोढारमनंतर्षिर्षि ॥ धुरंवरं
बलवंतंयुवानंप्राप्नोतिलोकान्दशधेनुदस्य १० ददातियोवैकपिलांसचैलांकांस्योपदोर्हाद्रविणैरुत्तरीयैः ॥ तैस्तैर्गुणैःकामदुहाऽयभूत्वानरंप्रदातारमुपैतिसागौः ११

येनप्राप्नुयादित्यर्थः ३ । ४ ब्रह्मसगुणंहादाकाशाख्यं यथाप्रदेशं देशभेदमनतिक्रान्तमर्चिरादिमाभेगलभ्यामित्यर्थः । निर्गुणविदो नतस्यप्राणाउत्क्रामंतीतिगतिनिषेधात् स्वाध्यायःप्रणव
जपः देवलोकस्यपारं कार्यब्रह्मलोकं ५ एनमेवस्तौतिद्वाभ्यात्त्रेति ६ । ७ देवलोकस्य पारस्तावहूरेस्तु सएवतु कथंमाप्यतइत्यतआह परमित्यादिना अनडुहमनडुहं शकटवहनसमर्थवली
वर्द ८ धेनुंदोर्षागा ९ । १० उत्तरीयैःपश्चाद्भवेदक्षिणादिभिर्द्रव्यैःसहिता ११

१२ तिलधेनुदानकांडेप्रसिद्धा १३ दानवैः कामक्रोधादिभिः संनिरुद्धे व्याघ्रे तीव्रांधकारे अंधेत मसि देहाभिनिवेशालये तारयते योगविघ्नान्नाशयति १४ ब्राह्मदेयां ब्राह्मेणां कृत्यकन्यामुक्
 कपूर्वाद्यादेशब्राह्मोविवाहइति गृह्योक्तेनविधिनादेयां १५ यः सप्तेति श्रौतंधर्ममनुतिष्ठन्नत्मानसहपूर्वानपरांश्चतारयतीत्यर्थः १६ अग्निहोत्रं जुह्वानो लोभजालंभिनस्यतः संभोहंछित्वेत्या
 दिना मैत्रायणीयोपनिषद्यग्निहोत्रस्य ज्ञानांतरंगत्वमुक्तमतस्तदाश्रितभेवविशेषत्रतादिकंपृच्छति किमिति पुराणवेदोदितं १७ अनिर्णिकपादोऽप्रक्षालितपाणिपादोऽनाचातश्च अत्रद्वयित्
 वेदंपाठतोऽर्थतश्चाविद्वान् अविपश्चित् वेदादधिगतस्यार्थस्यानुभवहीनः बुभुत्सवः पराचितं ज्ञातुमिच्छवः यस्मात्शुचिकामाजुपंतिसेवते १८ ऋत्विगप्येवंविधपवकतं कथयत्वाह नाश्रोत्रियमि
 ति देवहव्येदेवानां हव्यदानादौ मोघं निष्फलं पुरेतिशालिगोत्रादिज्ञानात्प्राक् अपूर्वमज्ञातकुलशीलं आह वेदइतिशेषः १९ कशाः धनादिप्रभवेन दर्पेण हीनाः ऋत्विजोयजमानावा गवांलोकं
 यावतिरोमाणि भवंति धेन्वास्तावत्फलं भवति गोप्रदाने ॥ पुत्रांश्चपौत्रांश्चकुलंचसर्वमासप्तमंतरयते परत्र १२ सदाक्षिणांकांचनचारुशुंगीकांस्योपदोहांद्रविणैरु
 त्तीयैः ॥ धेनुंतिलानां ददतो द्विजाय लोकावसूनां सुलभा भवंति १३ स्वकर्मभिर्दानवसंनिरुद्धे तीव्रांधकारे नरके संपतंतम् ॥ महार्णवेनौरिवातयुक्तादानं गवां
 तारयते परत्र १४ यो ब्राह्मदेयां तु ददाति कन्याभूमिप्रदानं च करोति विप्रे ॥ ददाति दानं विधिना च यश्च स लोकमाप्नोति पुरंदरस्य १५ यः सप्तवर्षाणि जुगोति ताक्ष्य
 हव्यं त्वग्रौ नियतः साधुशालः ॥ सप्तावरान्सप्तपूर्वान्पुनाति पिता महानात्मना कर्मभिः स्वैः १६ ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥ ॥ किमग्निहोत्रस्य व्रतं पुराणमाचक्ष्वभेपृच्छत्
 श्वानुरूपे ॥ त्वयाऽनुशिष्टोऽहमिहायविद्यां यदाग्निहोत्रस्य व्रतं पुराणम् १७ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ नवाऽशुचिर्नाप्यनिर्णिकपाणिर्नाब्रह्मविज्जुहुयान्नाविपश्चित् ॥
 बुभुत्सवः शुचिकामाहिदेवानाश्च दधाना द्विहविर्जुपंति १८ नाश्रोत्रियं देवहव्ये नियुंज्यान्मोघं पुरासिंचति तादृशो हि ॥ अपूर्वमश्रोत्रियमाहताक्ष्यं न वै तादृ
 क्जुहुयादाग्निहोत्रं १९ कशाश्च ये जुह्वति श्रद्धधानाः सत्यव्रताहुतशिष्टाश्चिनश्च ॥ गवांलोकं प्राप्यते पुण्यगंधं पश्यंति देवं परमं चापिसत्यं २० ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥
 क्षेत्रज्ञभूतां परलोकभावे कर्मोदये बुद्धिमतिप्रविष्टाम् ॥ प्रज्ञांच देवीं सुभगे विमृश्य पृच्छामि त्वां का ह्यसि चारुरूपे २१ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ ॥ अग्निहोत्रादहमभ्याग
 ताऽस्मि विप्रर्षभाणां संशयच्छेदनाय ॥ त्वत्संयोगादहमेतमब्रुवंभावे स्थिता तथ्यमर्थयथावत् २२ ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥ ॥ न हि त्वया सदृशी काचिदस्ति विभ्राजसे
 ह्यतिमात्रं यथाश्रीः ॥ रूपंच ते दिव्यमनंतकांतिप्रज्ञांच देवीं सुभगे विभर्षि २३

कार्यब्रह्मलोकसमीपस्थं

परमंच देवं ब्रह्माणं ततः क्रमेण सत्यंच परमं ब्रह्माख्यं पश्यंति एतेन सर्वगुणयुक्तस्याग्निहोत्रस्य परंपरया कैवल्यजनकत्वमुक्तं २० क्षेत्रज्ञभूतां परमात्मरूपां त्वां प्रज्ञां पृच्छामि त्वंच काऽस्तीति पृच्छा
 मि प्रज्ञां विशिनष्टि परोलोकभावात्स्यभावेस्वरूपे विषये कर्मोदये कर्मफले ब्रह्मलोकाते च विषये बुद्धिमति उत्कृष्टतरां बुद्धिप्रविष्टां कर्मब्रह्मतत्त्वयोर्भिविष्टामित्यर्थः किं कृत्वा त्वां देवीं उभयतस्त्वं
 द्योतयतीति विमृश्य ज्ञात्वा २१ अग्निहोत्रात्सत्कर्मणः सकाशादहं परापरविद्यारूपा सरस्वत्यभ्यागता आविर्भूताऽस्मि त्वत्संयोगात्त्वत्संनिधिं प्राप्य एतमर्थं कर्मणां पारंपर्येण कैवल्यहेतुत्वं सगुण
 ब्रह्मविद्यां चाब्रुवं यतो हं भो वे स्थिता श्रद्धावानाग्निहोत्रादिना देवताप्रसादं प्राप्य कर्मोपास्तिज्ञानफलाभिर्विदतीत्यर्थः २२ न हि त्वयेति श्लोकत्रयतात्पर्यसोपासनेन कर्मणा विद्यासमुल्लसतीति २३

वन० ३
अ०
॥ १८६ ॥

॥ १५३ ॥

यज्ञेषु श्रेष्ठानि कर्माणावबद्धोपासनानि उपासनास्वरूपंच । 'अहं क्रतुरहं यज्ञः स्वधाऽहमहमाषधं ॥ मंत्रोऽहमहमेवाज्यमहमग्निरहं हुतम्' इति भगवदुपादिष्टं सर्वेषु यज्ञांगेषु ब्रह्मदृष्टिकरणं २४ वान
 स्पत्यं समिज्जुह्वादि । आयसंसौवर्णादि पार्थिवं व्रीह्यादि । दिव्येन दिवे स्वर्गायहितेन रूपेण । प्रज्ञया अहं क्रतुरित्यादिना उक्तविधप्रज्ञात्मकेन तत्रैव प्रत्यगात्मनः सिद्धिः प्राप्तिर्मुक्तिर्वा नत्व
 नात्मभूतस्थानांतरसिद्धिरिति विद्धि २५ इदं तवैव सिद्धिरित्यनेनोपक्षिप्तं प्रत्यक्षं पंचायाच्छंते निगृह्णति इन्द्रियादीनीतिशेषः संप्रतीताः सम्यग्मिश्रासयुक्ताः २६ वेदविदपवप्रज्ञानस्ववै
 दिकाः । 'नावेदविन्मनुतेतं बृहंतम्' इति श्रुतेः परंब्रह्मपरेभ्यो विराट्सूत्रांतर्यामिभ्यः सोपाधिकेभ्यः परं निरुपाधिकत्वाच्छ्रेष्ठं प्रथितं सच्चिदानंदरूपेण सर्वत्र प्रथांगतं यथोक्तं । 'अस्ति मातिप्रियं
 रूपं नामचेत्यर्थपंचकं । आद्यं त्रयं ब्रह्मरूपं जगद्रूपं ततो द्वयम्' इति पुराणं पुरापिनवं तेन सोपाधिकानामुत्पत्तिः सूचिता व्रतमहिंसादि पुण्यं जपादि योगश्चित्तवृत्तिनिरोधस्तैः तपःस्वधर्माचर
 णभेव धनयेवांते प्राप्नुवंतीति शेषः २७ अस्य प्रत्यग्वस्तुनोऽद्वयत्वसिद्धयर्थमित्त्वांतर्याम्यादिना समुत्थानमाह तस्येति तस्य चिदात्मनो मध्ये वेतसो वंजुलतरिव सवीजांकुरो ब्रह्मांडवृक्ष
 श्वित्तापरिच्छेद्यत्वात्तन्मध्यस्थः पुण्योरमणीयोगंधइवगंधादिर्विषयो धर्मज्ञानैराग्यैश्वर्यवति यस्मिन्नस्तीति पुण्यगंधः सहस्रमनंतं शाखाइव भोगस्थानानियस्मिन् विपुलोऽपरिच्छिन्नो वि

॥ सरस्वत्युवाच ॥ श्रेष्ठानियानि द्विपदां वरिष्ठयज्ञेषु विद्वेषु पपादयंति ॥ तैरेव चाहं संप्रवृद्धा भवामि चाप्यायिता रूपवती च विप्र २४ यच्चापि द्रव्यमुपयुज्यते हवान
 स्पत्यमायसं पार्थिवं वा ॥ दिव्येन रूपेण च प्रज्ञया च तवैव सिद्धिरिति विद्धि विद्वन् २५ ॥ ताक्ष्यं उवाच ॥ इदं श्रेयः परमं मन्यमाना व्यायच्छंते मुनयः संप्रतीताः ॥
 आचक्ष्वमेतं परमं विशोकं मोक्षं परं यं प्रविशंति धीराः ॥ सांख्यायोगाः परमं यं विदंति परं पुराणं तमहं न वेत्ति २६ ॥ सरस्वत्युवाच ॥ तवै परं वेदविदः प्रपन्नाः परंपरेभ्यः
 प्रथितं पुराणम् ॥ स्वाध्यायवंतो व्रतपुण्ययोगैस्तपोधना वीदशोका विमुक्ताः २७ तस्याथ मध्ये वेतसः पुण्यगंधः सहस्रशाखो विपुलो विभाति ॥ तस्य मूलात्सरितः
 प्रस्रवंति मधूदकप्रस्रवणाः सुपुण्याः २८ शाखांशाखां महानद्यः संयांतिसिकताशयाः ॥ धानापूपामांसशाकाः सदापायसकर्मदाः २९ यस्मिन्नग्निमुखा देवाः सेंद्राः
 सहस्ररुद्राणाः ॥ ईजिरे क्रतुभिः श्रेष्ठैस्तत्पदं परमं मम ३० इति श्रीम० आ० प० मार्कंडेयसमास्यापर्वणिसरस्वतीताक्ष्यसंवादे षडशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥

माति तस्य मूलादविद्यारूपात्सरितइव संततप्रवाहवत्यो भोगवासनाः प्रस्रवंत्युत्तिष्ठंति मधुवन्मूदकवदाप्यायनकरं भोगजं सुखं प्रस्रवंति तामधूदकप्रस्रवणाः भोगवासनात्तरकालीनं भो
 गसुखं प्रवृत्तिजननादिद्वारा प्रस्रवतीति प्रसिद्धं २८ शाखांमिति महानद्यो वासनाः पुराशाखांशाखात्तद्भोगस्थानं संयांति स्वप्रवाहपतितं पुरुषं नयंतीत्यर्थः । पुण्यवासनया पुण्यमाचर
 न्स्वर्गगच्छत्येव मन्यत्रापि सिकताइव परस्परमसंश्लिष्टाः पुत्रपश्वाद्यस्तासु शेरते ताः सिकताशयाः पुत्रादिविषयाइत्यर्थः । धानाभूद्यवाः अपूपाः सच्छिद्रं भक्ष्यं शेषप्रसिद्धं । धानादिकं
 मधूदकस्थानीयस्य सुखस्य विशेषणं विषयसुखं हि धानावन्नस्वसजातीयं प्रसूते अपूपवदने कच्छिद्रयुक्तं मांसवद्विसालभ्यं नानुपहत्य भूतानि भोगः संभवतीति प्रसिद्धेः शाकवदल्पसारं पायसवन्मु
 खमधुरं पाके गुरुतरंच कर्मवच्चित्तपदस्य मलिनीकरणंचेति परचैतन्यभूमावनाद्यविद्यामूलादुत्थितोऽयं संसारवृक्षोऽतिविरसफलोऽविद्यानाशात्समूलमुन्मूलनीयइत्यर्थः तथाच चिद्वैतमव्या
 हतं २९ यस्मिन्नयत्प्राप्तिनिमित्तं श्रेष्ठैः क्रतुभिर्योगयज्ञैरभ्यादयो यद्ब्रच्छंतितन्मम विद्यारूपायाः सरस्वत्याः पदंपदनीयं प्रापणीयं स्थानं परमं सर्वोत्कृष्टं ज्ञानज्ञानज्ञेयमानगूण्यं ब्रह्माद्वैतं
 ३० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नालिकंठीये भारतभावदीपे षडशीत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८६ ॥ ॥ ३ ॥

पूर्वत्रिभूमावेवियामूलोजगद्भ्रजउत्थितः सोऽविद्याक्षयेभूमावेवलीयतइतिदर्शितं तत्र सकृदविद्याक्षयेसंसारभान्नस्यात् दृश्यतेचक्षीणाविद्यानामपिमाकंडेयादीनांसंसारभानमस्मदा
दिवदितिजीवन्मुक्तौसंदिहानो राजामार्कंडेयमुवाचेत्याह ततःसइति मनोमनुते इतिअभिमानात्मकोऽहंकारोमनुः । विशेषेणवस्ते आच्छादयतिचित्प्रकाशमितिबिबोऽज्ञानं तद्वान् विव
स्वान् मायावीडेश्वरः । 'मायिनंतुमहेश्वरम्'इतिश्रुतेः सएववैवस्वतस्तस्यवैवस्वतस्यचरितं संचरणं अविद्यानाशेत्याविद्यकोऽहंकारःकथंसंचरति नहितंतुदाहेपटस्तिष्ठतीत्याक्षेपः १ अ
परस्त्वाख्याधिकामनुमृत्यैव उत्तरमाह विवस्वतइत्यादिना अत्रपरब्रह्मणएवरूपान्तरं मत्स्याख्योजीवः सोहंकारेणमनुनाउत्तरोत्तरश्रेष्ठेष्वलिंजरादिरूपेषु स्थूलदेहेषु तपोबलात्रिपात्यते ।
वैशंपायनउवाच ॥ ततःसपांडवोविप्रंमार्कंडेयमुवाचह ॥ कथयस्वेतिचरितंमनोवैस्वतस्यच १ मार्कंडेयउवाच ॥ विवस्वतःसुतोराजन्महर्षिःसुप्रतापवान् ॥
बभूवनरशार्दूलप्रजापतिसमद्युतिः २ ओजसातेजसालक्ष्म्यातपसाचविशेषतः ॥ अतिचक्रामपितरंमनुःस्वंचापितामहम् ३ ऊर्ध्वबाहुर्विशालायांबदर्यासन
राधिप ॥ एकपादास्थितस्तीव्रंचकारसुमहतपः ४ अवाक्शिरास्तथाचापिनेत्रैरनिमिषैर्दृढम् ॥ सोऽतप्यततपोघोरंवर्षाणामद्युतंतदा ५ तंकदाचित्तपस्यं
तमार्द्रचरिजटाधरम् ॥ चीरिणीतीरमागम्यमत्स्योवचनमब्रवीत् ६ भगवन्क्षुद्रमत्स्योऽस्मिबलवद्भयोभयंमम ॥ मत्स्येभ्योहिततोमांत्वंत्रातुमर्हसिसुव्रत ७
दुर्बलंबलवंतोहिमत्स्यामत्स्यंविशेषतः ॥ आस्वदंतिसदावृत्तिर्विहितानःसनातनी ८ तस्माद्ग्यौघान्महतोमज्जंतंमांविशेषतः ॥ त्रातुमर्हसिकर्ताऽस्मिळतेप्र
तिष्ठतंतव ९ समत्स्यवचनंश्रुत्वाकृपयाऽभिपरि श्रुतः ॥ मनुर्वैवस्वतोऽष्टकृतंमत्स्यंपाणिनास्वयम् १० उदकांतमुपानीयमत्स्यंवैवस्वतोमनुः ॥ अलिंजरे
प्राक्षिपत्तंचंद्रांशुसदृशप्रभे ११ सतत्रवृधेराजन्मत्स्यःपरमसल्लतः ॥ पुत्रवत्स्वीकरोत्स्मैमनुर्भावंविशेषतः १२ अथकालेनमहतासमत्स्यःसुमहानभूत् ॥
अलिंजरेयथाचैवनासौसमभवत्किल १३ अथमत्स्योमनुंदृष्ट्वापुनरेवाभ्यभाषत ॥ भगवन्साधुमेऽद्यान्यत्स्थानंसंप्रतिपादय १४ उद्धृत्यालिंजरात्तस्मात्ततःस
भगवान्मनुः ॥ तंमत्स्यमनयद्वापीमहतीसमनुस्तदा १५ तत्रतंप्राक्षिपच्चापिमनुःपरपुरंजय ॥ अथावर्धतमत्स्यःसपुनर्वर्षगणानबहून् १६ द्वियोजनायतावा
पीविस्तृताचापियोजनम् ॥ तस्यांनासौसमभवन्मत्स्योराजविलोचनः १७ विचेष्टितुंचकौतेयमत्स्योवाप्याविशांपते ॥ मनुंमत्स्यस्ततोदृष्ट्वापुनरेवाभ्यभाष
त १८ नयमांभगवन्साधोसमुद्रमहिर्षीप्रियाम् ॥ गंगांतत्रानिवत्स्यामियथावातातमन्यसे १९

सचसमुद्राख्येवैराजेदेहेनिपतितश्चकल्पातेऽविद्यानाशरूपेसत्यपि दग्धपटन्यायेनानुवतमानमहंकारं सप्तार्षिसंज्ञकैःप्राणादिभिर्वाजसंज्ञैः प्रारब्धकर्माभिश्चसहितं चरमदेहनाव्याकृतं वास
नावरत्रयाजिवमत्स्येन प्रलयकालेषुह्यमानं मेरुशृंगसमेऽचलेभगवत्तोरूपे सद्भासनयालब्धास्पदं विलीनमनुलक्ष्य जीवमत्स्योऽदर्शनंप्राप्नोति विलीनेह्यहंकारे जीवस्वं नश्यति । नपुनर्निर
स्तजीवभावोऽहंकारोब्रह्मरूपतामापन्नो यथापूर्ववासनयाजगत्सृजति । नष्टेऽप्यविद्याख्येकारणे संसारभानलक्षणं कार्यं चक्रप्रभिवत्कंचित्कालमनुवर्तत इत्यध्यायतात्पर्यं २ अक्षरार्थस्तु
पितरभीश्वरं पितामहंशुद्धं ब्रह्मातिचक्राम देहादावावेशबलान्नमनुतइत्यर्थः १ एवमहंकारस्यईशाज्ज्ञानात् बंधेप्रसक्ते तपसस्तत्रिवृत्त्युपायत्वमाह ऊर्ध्वबाहुर्दृष्ट्यादिना ४ । ५ चीरिणी न
दीविशेषः १ । ७ । ८ । ९ । १० अलिंजरे मणिकारख्यपात्रे ११ । १२ नसमभवत्स्थूलत्वेननममावित्यर्थः १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

२० समत्स्योऽच्युतइतिसंबंधः २१ । २२ । २३ २४ मत्स्यस्पर्शगंधजंचिदाभाससंपर्कजंलुख्यस्यास्तीतितस्यमनोः २५ । २६ । २७ । २८ संप्रक्षालनमेकीभावेनशुक्तिरजतस्येव प्रपंचमल
स्यदूरीकरणम् २९ त्रसानांजंगमानां इंगचलनशीलं वृक्षादि नेगतिपापाणादि कालोऽतः ३० वटारकारज्जुः । वटवेष्टनेऽस्यरूपं सप्तार्षिभिःप्राणैर्द्रियैः ३१ बीजानिकर्माणिसुसंगुप्तानि दर्श
निदेशोहिमयातुभ्यंस्थातव्यमनसूयता ॥ वृद्धिर्हिपरमाप्राप्तात्वत्ततोहिमयाऽनघ २० एवमुक्तोमनुर्मत्स्यमनयद्भगवान्वशी ॥ नदीगंगांतत्रचैनंस्वयंप्राक्षिप
दच्युतः २१ सतत्रवृधेमत्स्यःकिंचित्कालमरिंदम ॥ ततःपुनर्मनुंदृष्ट्वामत्स्योवचनमब्रवीत् २२ गंगार्याहिनशक्रोमवृहत्त्वाच्चेष्टितुंप्रभो ॥ समुद्रंनयमा
माशुप्रसीदभगवन्निति २३ उद्धृत्यगंगासलिलात्ततोमत्स्यंमनुःस्वयम् ॥ समुद्रमनयत्पार्थतत्रचैनमवामृजत् २४ सुमहानपिमत्स्यस्तुसमनोर्नयतस्तदा ॥
आसीद्यथेष्टहार्थश्चस्पर्शगंधसुखस्यैवै २५ यदासमुद्रेप्रक्षिप्तःसमत्स्योमनुनातदा ॥ ततएनमिदंवाक्यंस्मयमानइवाब्रवीत् २६ भगवन्हिकृतारक्षात्वयासर्वा
विशेषतः ॥ प्राप्तकालंतुयत्कार्यंत्वयातच्छूयतांमम २७ अचिराद्भगवन्भौममिदंस्थावरजंगमम् ॥ सर्वमेवमहाभागप्रलयंवेगमिष्यति २८ संप्रक्षालनकालोऽयं
लोकानांसमुपस्थितः ॥ तस्मात्त्वांबोधयाम्यद्यतेहितमनुत्तमम् २९ त्रसानांस्थावराणांचयञ्चैंगयञ्चनेगति ॥ तस्यसर्वस्यसंप्राप्तःकालःपरमदारुणः ३० नौ
श्चकारायितव्यातेदृढायुक्तवटारका ॥ तत्रसप्तर्षिभिःसार्धमारुहेथामहामुने ३१ बीजानांचैवसर्वाणियथोक्तानिद्रिजैःपुरा ॥ तस्यामारोहयेर्नाविसुसंगुप्तानिभाग
शः ३२ नौस्थश्चमांप्रतीक्षिथास्ततोमुनिजनप्रिय ॥ आगमिष्याम्यहंशृंगीविज्ञेयस्तेनतापसा ३३ एवमेतत्त्वयाकार्यमापृष्टोऽसिब्रजाम्यहम् ॥ तानशक्या
महत्योवैआपस्तुमयाविना ३४ नाभिंशंक्यमिदंचापिवचनंमेत्वयाविभो ॥ एवंकरिष्यइतितंसमत्स्यंप्रत्यभाषत ३५ जग्मतुश्चयथाकाममनुज्ञाप्यपरस्प
रम् ॥ ततोमनुर्महाराजयथोक्तंमत्स्यकेनह ३६ बीजान्यादायसर्वाणिसागरंपुञ्ज्वेतदा ॥ नौकयाशुभयावीरमहोर्मिणमरिंदम ३७ चितयामासचमनुस्तंमत्स्यं
पृथिवीपते ॥ सचतच्चितितंज्ञात्वामत्स्यःपरपुरंजय ३८ शृंगीतत्राजगामाशुतदाभरतसत्तम ॥ तंदृष्ट्वामनुजव्याघ्रमनुर्मत्स्यंजलार्णवे ३९ शृंगिणंतंयथोक्तेनरू
पेणाद्रिमिवोच्छ्रुतम् ॥ वटारकमयंपाशमथमत्स्यस्यमूर्धनि ४० मनुर्मनुजशार्दूलतस्मिन्शृंगेन्यवेशयत् ॥ संयतस्तेनपाशेनमत्स्यःपरपुरंजय ४१ वेगेनमह
तानावंप्राकर्षल्लवणांभसि ॥ सचतांस्तारयन्नावासमुद्रंमनुजेश्वर ४२ नृत्यमानमिवोर्माभिर्गर्जमानमिवांभसा ॥ क्षोभ्यमाणामहावातैःसानौस्तस्मिन्महो
दधौ ४३ घूर्णतेचपलेवस्त्रीमतापरपुरंजय ॥ नैवभूमिर्नदिशःप्रदिशोवाचकाशिरे ४४ सर्वमांभसमेवासीत्खंड्यौश्वनरपुंगव ॥ एवंभूतेतदालोकेसंकुलेभरतर्षभ
४५ अदृश्यंतसप्तर्षयोमनुर्मत्स्यस्तथैवच ॥ एवंबहून्वर्षगणांस्तानावंसोऽथमत्स्यकः ४६

नायोऽग्यानिअदृष्टानीत्यर्थः ३२ मामंतरात्मानंप्रतीक्षिथाः प्रतीपंजडातृतादिप्रातिकूल्येनईक्षेयाआलोचय आगमिष्याम्याविर्भविष्यामि शृंगीशृणातिहिनस्तिजीवोपाधीन्वाघतेइतिशृंगी
मूर्तिस्तद्वान् कथापक्षेसुगममेव ३३ आपःसंसारः मयाविनामदीयंज्ञानंविना ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६

४७।४८।४९।५०।५१ अहमिति अचले अमूर्तेकारणात्मनि शृंगेबंधनस्यफलमीश्वरानुग्रहादहंब्रह्मास्मीतिज्ञानमित्यर्थः । तथाचान्यत्र पूर्वमूर्तेः चित्तं चित्तं मूर्तेरेकैकावयवत्यागेनैकदेशेऽस्मित
मात्रे च धारयेत् इत्युक्त्वा । तत्र लब्धपदं चित्तमाक्रुष्यव्योमिधारयेत् । तत्रत्यक्कामदारोहेन किंचिदपि चित्तयेदिति व्योमाख्यामूर्तद्वारामूर्तामूर्तेतरे शुद्धे आरोह उक्तः अत्र हिमवतः शृंगेनावंब्रवी
तेत्यहंप्रजापतिर्ब्रह्मेति च श्लोकाभ्यामूर्त्याराधनादेवकारणं ब्रह्मनिर्विशेषं ब्रह्मक्रमेण प्राप्य तद्वृत्तिं दर्शितं मत्स्यरूपेण ज्ञातेन यूयं भयान्मोक्षिता इति भयमहंकारादेरेव धर्म इत्युक्तं शेषं स्पष्टम्
५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि निलकंठीये भारतभावेदीपे सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवं जीवन्मुक्तिप्रसाध्य तस्या
चकर्षांतद्वितोराजंस्तस्मिन्सलिलसंचये ॥ ततो हिमवतः शृंगं यत्परं भरतर्षभ ४७ तत्राकर्षततो नावं समस्यः कुरुनंदन ॥ अथाब्रवीत्तदामस्यस्तानृषीन्प्रह
सन्नशनेः ४८ अस्मिन् हिमवतः शृंगेनावंब्रवीत्तमाचिरम् ॥ साबद्धात्तत्र तैस्तूर्णमृषिभिर्भरतर्षभ ४९ नौर्मत्स्यस्य वचः श्रुत्वा शृंगे हिमवतस्तदा ॥ तच्च नौबंध
नंनामशृंगं हिमवतः परम् ५१ ख्यातमद्यापि कौंतेय तद्विद्विभरतर्षभ ॥ अथाब्रवीदनिमिषस्तानृषीन्सहितस्तदा ५१ अहंप्रजापतिर्ब्रह्मामत्परं नाधिगम्य
ते ॥ मत्स्यरूपेण यूयं च मयाऽस्मान्मोक्षिता भयात् ५२ मनुना च प्रजाः सर्वाः स देवा सुरमानुषाः ॥ स्रष्टव्याः सर्वलोकाश्च यच्चैंगं यच्च नैंगति ५३ तपसा चापिती
व्रेण प्रतिभाऽस्य भविष्यति ॥ मत्प्रसादात्प्रजासर्गेन च मोहं गमिष्यति ५४ इत्युक्त्वा वचनं मत्स्यः क्षणेनादर्शनंगतः ॥ स्रष्टुकामः प्रजाश्चापि मनुर्वैवस्वतः स्वयम्
५५ प्रमूढोऽभूत्प्रजासर्गे तपस्तेपे महत्ततः ॥ तपसामहता युक्तः सोऽथ स्रष्टुं प्रचक्रमे ५६ सर्वाः प्रजामनुः साक्षाद्यथा वद्वरतर्षभ ॥ इत्येतन्मात्स्यकं नामपुराणं प
रिकीर्तितम् ५७ आख्यानमिदमाख्यातं सर्वपापहरं मया ॥ यद्दं शृणुयान्नित्र्यं मनोश्चरितमादितः ॥ ससुखी सर्वपूर्णा र्थः सर्वलोकमियान्नरः ५८ ॥ इति श्री
महाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि मत्स्योपाख्याने सप्ताशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः स
पुनरेवाथ मार्कंडेयं यशस्विनम् ॥ पप्रच्छ विनयोपेतो धर्मराजो युधिष्ठिरः १ नैके युगसहस्रांतास्त्वया दृष्टा महामुने ॥ नचापीह समः कश्चिदायुष्मान्दृश्यते तव २
वर्जयित्वा महात्मानं ब्रह्माणं परमोष्ठिनम् ॥ नतेऽस्ति सदृशः कश्चिदायुषा ब्रह्मवित्तम् ३ अनंतरिक्षे लोकेऽस्मिन् देवानववर्जिते ॥ त्वमेव प्रलयो विप्रब्रह्माणमुपति
ष्ठसे ४ प्रलये चापि निर्घृते प्रबुद्धे च पितामहे ॥ त्वमेकः सृज्यमानानिभूतानि ह प्रपश्यसि ५ चतुर्विधानि विप्रर्षेयथा वत्परमोष्ठिना ॥ वायुभूतादिशः कृत्वा विक्षि
प्यापस्ततस्ततः ६ त्वया लोकगुरुः साक्षात्सर्वलोकपितामहः ॥ आराधितो द्विजश्रेष्ठ तत्परेण समाधिना ७

यमध्ये वेतसः पुण्यगंधा इत्यादिना निर्गुणे ब्रह्मण्येव सगुणस्य मायिकाभावाभावावुक्तौ तत्प्रपंचार्थं ततः सपुनरेवायेत्यादि मन्यमानो यथाविधीत्यंतमध्यायद्वयमारभ्यतेऽद्वैतसिद्धयर्थे १ । २
३ अनंतरिक्षे स्थूलवियदाद्यभाववति अस्मिन् लोके प्रत्यगात्मनि प्रलये स्थूलप्रपंचस्य लये सति । ब्रह्माणं सूत्रात्मानं सूक्ष्मभूतमयहिरण्यगर्भम् ४ इह हृदयपुंडरीके ५ चतुर्विधानि वासनामया
निजरायुजाडजस्वेदजोद्विज्जानि अस्य प्रलयस्य पुरुषयत्नसाध्यतामाह वायुभूता इति दिशः स्थूलं जगत्प्राणनिरोधेन वायुमात्रतामापाद्य ततस्ततस्तेन तेनोपायेनापो देहाकारपरिणता विक्षिप्य
परित्यज्य ब्रह्मांडं स्थूलदेहे तंच लिंगे प्रविलाप्येत्यर्थः ६ लोकगुरुः सूत्रात्मा समाधिना मनःप्रणिधानेन ७

अनेकशोऽनेकैरुपायैः कृतं कार्यं सर्वं ब्रह्मांडं स्वप्रमाणमात्मसंभितं कृत्वा सार्वभूम्यं प्राप्येत्यर्थः । यद्वा स्वंप्रत्याकृतिरेव प्रमाणं यस्मिन् स्वसंवेद्यं कृत्वा सार्वभूम्यं प्राप्येत्यर्थः । घोरैणतीव्रेण
तपसा ऐकाग्र्येण । 'मनसश्चोद्वियाणां च ऐकाग्र्यं परमं तपः' इति स्मृतेः । वेधसो विराजो मरीच्यादयो वा निर्जिताः स्वात्मसात्कृताः ८ नारायणांकं स्थानं समीपं वा । 'अंकस्थानेऽतिके' इति
विश्वः । तत्र प्रख्यः प्रख्यातो भगवद्रक्षेणुत्तमः सांपराये परलोके स्थूलदेहत्यागे वा कर्तव्ये सत्यतिपठवसेऽत्यंतं स्तूयसे लोकैरिति शेषः भगवानित्यादिसार्धः अक्षराधिक्यमाष विष्णोर्ब्रह्मण उप
लब्धिस्थानत्वेन तत्संबंधिकार्णिकोद्धरणं कृत्वा योगकलया दृश्यपुंडरीके शुद्धादयेत्यर्थः त्वया ह्यभ्यां भगवाननेकशोऽनेकवारं दृष्ट इत्यन्वयः रत्नानित्तत्तज्जात्युत्कृष्टवस्तूनि तेषामलंकारो निवारण
क्रिया परं वैराग्यमिति यावत् योगोऽभ्यासः वैराग्याभ्यासाभ्यामित्यर्थः । दृग्भ्यामित्तिद्वित्वमंतर्दृष्ट्या हादाकाशे दृष्टो बहिर्दृष्ट्याऽपियोगजधर्मसंस्कृतया व्यवहितादिदर्शिन्या कृत्स्नब्रह्मांडरू
पीकरतलामलकवदृष्टइत्यभिप्रायेण ९ । १० तव त्वान्विशतीत्यपकृष्यते ११ शेषमवशिष्टं पंचमहामूतप्रलये सतीत्यर्थः १२ एकार्णवसदृशे एकरसे लोके आत्मनि सलिले एकोद्विष्टाऽद्वैतो
स्वप्रमाणमथो विप्रत्वया कृतमनेकशः ॥ घोरैणाविश्यतपसा वेधसो निर्जितास्त्वया ८ नारायणांकं प्रख्यस्त्वं सांपरायेऽतिपठयसे ॥ भगवाननेकशः कृत्वा त्वया
विष्णोश्च विश्वकृत् ९ कार्णिकोद्धरणं दिव्यं ब्रह्मणः कामरूपिणः ॥ रत्नालंकारयोगाभ्यां दृग्भ्यां दृष्टस्त्वया पुरा १० तस्मात्तवांतको मृत्युर्जरावादेहनाशिनी ॥ न
त्वां विशति विप्रर्षे प्रसादात्परमोष्ठिनः ११ यदानैवरविर्नाग्निर्वायुर्न च चंद्रमाः ॥ नैवांतरिक्षं नैवोर्वीशेषं भवति किंचन १२ तस्मिन्नेकार्णवलोकेन प्रस्थावरजंगमे ॥
नष्टे देवासुरगणेषु त्सन्नमहोरगे १३ शयानममितात्मानं पद्मोत्पलानिकेतनम् ॥ त्वमेकः सर्वभूतेशं ब्रह्माणमुपतिष्ठसि १४ एतत्प्रत्यक्षतः सर्वपूर्ववृत्तं द्विजोत्तम ॥
तस्मादिच्छाम्यहं श्रोतुं सर्वहेत्वात्मिकां कथाम् १५ अनुभूतं हि बहुशस्त्वयैकेन द्विजोत्तम ॥ नतेस्त्यविदितं किंचित्सर्वलोके पुनित्यदा १६ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥
हंतते वर्तयिष्यामि नमस्कृत्वा स्वयंभुवे ॥ पुरुषाय पुराणाय शाश्वताया व्ययाय च १७ अव्यक्ताय सुसूक्ष्माय निर्गुणाय गुणात्मने ॥ स एष पुरुष व्याघ्रगीतवासाज
नार्दनः १८ एष कर्ता विकर्ता च भूतात्मा भूतकृत्प्रभुः ॥ अर्चिष्यं महदाश्चर्यं पवित्रमिति चोच्यते १९ अनादिनिधनं भूतं विश्वमव्ययमक्षयम् ॥ एष कर्तानक्रिय
तेकारणं चापि पौरुषे २० यद्येष पुरुषो वेदे देवा अपि न तं विदुः ॥ सर्वमाश्चर्यमेवैतन्निर्वृतराजसत्तम २१

मवाति आत्मानमेवलोकमुपासीतित्यादौ निर्विशेषे आत्मनि सलिले लोकशब्दयोः प्रयोगदर्शनात् स्थावरादौ नष्टे वा धिते सति १३ स्वयमपितत्र शयानं समुद्रे वीचि वल्लीनं पद्मोत्पलानिकेतनं
हृत्पद्मवल्लीपुष्पस्य मात्मानं मायाविनं ब्रह्माणं ब्रह्म अनुवाद्यापेक्षया पुंस्त्वं १४ एतत्सर्वत्वया दृष्टमिति शेषः १५ । १६ स्वयंभुवे अजन्मने अस्यापि जन्यत्वे तस्य तस्यापीत्यनवस्थापातः पुरु
षाय पूर्णाय पुराणाय नित्यैकरूपाय शाश्वतायानादये अव्ययाय नित्याय १७ अव्यक्ताय रूपादिहीनाय सुसूक्ष्माय दुर्लभ्याय गुणात्मने मायोपाधये स एष इत्यंगुल्यानिर्दिशति १८ वि
कर्ता विविधरूपत्वकर्ता महद्ब्रह्म १९ विश्वं विश्वात्मकमप्यव्ययं अपरिणामि अतएवाक्षयमविनाशि एषपीतवासाः कर्तृवनतुक्रियते एतेन कृष्णमूर्तेर्व्यवहारापेक्षयानित्यस्वमनादित्वं च दर्शितं
तत्र व्युत्पादितमादिसभापर्वटीकयोः पौरुषेकारणं चायमेव तस्मात्प्रार्थनीय इति भावः २० यत्नमिति वक्तव्ये यद्येष इत्युक्तिर्व्यवोदिप्रोरत्यंताभेदप्रदर्शनार्था तथाच श्रुतिः । 'ब्रह्मवाइदमग्र
आसीत्तदात्मानमेवावेदं ब्रह्मास्मीति तदिव सर्वमभवत्' इति । 'ब्रह्मवै पश्यति ब्रह्म नाब्रह्म पश्यति' इति स्मृतिश्च वेदा अपि न तं विदुरवाङ्मनसगोचरत्वात् । सर्वमिति आदितः परमात्मनो निर्दे
तानिष्पन्नमेतत्प्रत्यक्षादिगम्यं सर्वजगत्याश्चर्यं भवस्वप्नमायैर्ब्रजालवदसंभावनीयोत्पत्तिस्थितिकमेव कदा जगतः क्षये दृष्टे सति । अधिष्ठानसाक्षात्कारात्प्रागेवादिभिः प्रधानपरमात्मादिकं-

जगत्कारणमनुमीयते तस्मिन्सतितुप्रधानादेरभावावधारणात् कथमेकस्मादपरिणामिनोऽसहायाद्विचित्ररचनात्मकं जगज्जातं रज्ज्वाःसर्पद्वेयत्यंताश्चर्यामितिभावः । तथाचब्रह्मैवसंस-
रतितदेवचजगदात्मनानिर्वर्ततइतिश्लोकद्वयतात्पर्यं २१ अयमेवपुरुषः स्वाज्ञानोत्थमाश्चर्यरूपं जगत्पश्यंस्तत्ररागादिमान्भूत्वायुगचतुष्टयात्माभवति तथाचश्रुतिः । 'कलिःशयानोभवति
संजिहानस्तुद्वापरः ॥ उत्तिष्ठेतामवतिकृतं संपद्यते चरन्' इति धर्मात्पराङ्मुखः पुरुषएवकलिः धर्मशास्त्राचार्याद्विजानन् द्वापरः तमनुष्ठातुमिच्छंस्त्रेता अनुतिष्ठन्कृतंमवाति एतेषांन्युत्क्रमेण
कालप्रमाणमाहकलेर्वीमत्सत्वप्रदर्शनार्थं चत्वार्याहुरित्यादिना २२ तावच्छती चतुःशतीसंध्या पूर्वस्मिन् युगे उत्तरयुगधर्माणामुपसर्जनतयासंक्रमः संध्याशस्तुत्तरस्मिन्पूर्वयुगधर्माणां
आदितोमनुजव्याघ्रकृत्स्नस्यजगतःक्षये ॥ चत्वार्याहुःसहस्राणिवर्षाणांतत्कृतंयुगम् २२ तस्यतावच्छतीसंध्यासंध्याशश्वतथाविधः ॥ त्रीणिवर्षसहस्राणित्रे-
तायुगमिहोच्यते २३ तस्यतावच्छतीसंध्यासंध्याशश्वततःपरम् ॥ तथावर्षसहस्रेद्द्वेद्वापारंपरिमाणतः २४ तस्यापिद्विशतीसंध्यासंध्याशश्वतथाविधः ॥ स-
हस्रमेकंवर्षाणांततःकलियुगंस्मृतम् २५ तस्यवर्षशतंसंधिःसंध्याशश्वततःपरम् ॥ संधिसंध्याशयोस्तुल्यंप्रमाणमुपधारय २६ क्षणिकलियुगेचैवप्रवर्तति
कृतंयुगम् ॥ एषाद्वादशसाहस्रीयुगाख्यापरिकीर्तिता २७ एतत्सहस्रपर्यंतमहोब्राह्ममुदाहृतम् ॥ विश्वंहिब्रह्मभवनेसर्वतःपरिवर्तते २८ लोकानामनुजव्या-
घ्रप्रलयंतंविदुर्बुधाः ॥ अल्पावाशिष्टेतदायुगांतेभरतर्षभ २९ सहस्रातेनराःसर्वेप्रायशोऽनृतवादिनः ॥ यज्ञप्रतिनिधिःपार्थदानप्रतिनिधिस्तथा ३० व्रतप्र-
तिनिधिश्चैवतस्मिन्कालेप्रवर्तते ॥ ब्राह्मणाःशूद्रकर्माणस्तथाशूद्राधनार्जकाः ३१ क्षत्रधर्मणवाप्यत्रवर्तयंतियुगे ॥ निवृत्तयज्ञस्वाध्यायादंडाजिनविवाजि-
ताः ३२ ब्राह्मणाःसर्वभक्षाश्चभविष्यंतिकलयुगे ॥ अजपाब्राह्मणास्तातशूद्राजपपरायणाः ३३ विपरीतेतदालोकेपूर्वरूपंक्षयस्यतत् ॥ बहवोऽत्रेच्छराजा-
नःपृथिव्यामनुजाधिप ३४ मृषानुशासिनःपापांमृषावादपरायणाः ॥ आंध्राःशकाःपुलिंदाश्चयवनाश्चनराधेपाः ३५ कांबोजावाहिकाःशूरास्तथाऽऽभी-
रानरोत्तम ॥ नतदाब्राह्मणःकश्चित्स्वधर्ममुपजीवति ३६ क्षत्रियाश्चापिवैश्याश्चविकर्मस्थानराधिप ॥ अल्पायुषःस्वल्पबलाःस्वल्पवीर्यपराक्रमाः ३७ अ-
ल्पसाराल्पदेहाश्चतथासत्याल्पभाषिणः ॥ बहुशून्याजनपदाष्टगव्यालावृतादिशः ३८ युगांतिसमनुप्राप्तेतथाचब्रह्मवादिनः ॥ भोवादिनस्तथाशूद्राब्राह्मणा-
श्चार्यवादिनः ३९ युगांतिसमनुजव्याघ्रभवंतिवहुजंतवः ॥ नतथाघ्राणयुक्ताश्चसर्वगंधाविशांपते ४० रसाश्चमनुजव्याघ्रनतथास्वादुयोगिनः ॥ बहुप्रजा-
ह्रस्वदेहाःशीलाचारविवर्जिताः ॥ मुखेभगाःस्त्रियोराजनभविष्यंतियुगक्षये ४१

तथाविधउत्तरप्रकारस्त्रिशतीमितो

इयमेवपूर्वयुगापेक्षयासंध्याशउत्तरयुगापेक्षयासंध्येतिचोच्यते । तथाच कृतत्रेतयोः संध्यासंध्याशौ सप्तशती । त्रेताद्वापरयोः पंचशती । द्वापारकलयोस्त्रिशती । कलिकृतयोस्तुपंचशती
तिविज्ञेयं एवं चकृतस्यादौ चतुःशती कल्पपेक्षयासंध्याशोऽपि कृतापेक्षयासंध्या एवंसर्वत्र तेनसंध्यासंध्याशयोस्तुल्यंप्रमाणंभवति २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ कलेर्दोषानुवर्णयन्ति
प्रहाणाययज्ञासेनमोक्षमार्गं प्रीतिजननायच सहस्रातइति सहस्रस्यचतुर्धाकृतस्यांतोऽतिमपादे ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ स्वधर्मयाजनप्रतिग्रहादि ३६ । ३७ सत्येऽल्पसत्याल्पं
सत्यवादोऽत्यंतमल्पइत्यर्थः ३८ वृथाअनुभवामावात् ३९ । ४० मुखेभगाःस्त्रियोर्वगेषुप्रसिद्धाः प्रथमंमुखेनैवभगकार्यकृत्वा पुरुषस्यकाममुहीपयंत्यः अत्यंतरतार्तत्वात् ४१

अहशूलाइति । 'अहमन्नं शिवोवेदो ब्राह्मणाश्चतुष्पथाः ॥ केशोभगंसमाख्यातं शूलंतद्विक्रयं विदुः' इति पूर्वेषांव्याख्यासंक्षेपः । अहमन्नंतदेवशूलं दुःखदं येषांते क्षुब्धाधिग्रस्ताइत्यर्थः ।
शिवाःसर्वपुरुषप्रार्थनीयतयाकल्याणवत्यः शूलाःपण्यस्त्रियोषेषुते शिवशूलाः विटवारांगनापूर्णाश्चतुष्पथाइत्यर्थः । स्त्रियः पाणिग्रहणवत्योऽपिकेशोपलक्षितं साभाग्यंलज्जामूलंशीलंशू-
लमिवदुःखदंत्याज्यंचयासांताः केशशूलाः भर्तृद्वेषिण्यस्त्यक्तलज्जाश्चेत्यर्थः । 'अहमन्तेचशुष्के चशूलं स्याद्रोगआयुवे ॥ योगेशूलतुपण्यस्त्रीशिवंक्षेमे जलेसुखे ॥ चतुष्पथश्चतुर्भागसंगमे ब्रा-
अहशूलाजनपदाःशिवशूलाश्चतुष्पथाः ॥ केशशूलाःस्त्रियोराजनभविष्यंतियुगक्षये ४२ अल्पक्षीरास्तथागावोभविष्यंतियुगक्षये ४३ अल्पपुष्पफलाश्चापि
पादपावहुवायसाः ४४ ब्रह्मवध्यानुलिप्तानांतथामिथ्याभिशंसिनाम् ॥ नृपाणांपृथिवीपालप्रतिगृह्णतिवैद्विजाः ४४ लोभमोहपरीताश्चमिथ्याधर्मध्वजावृ-
ताः ॥ भिक्षार्थंपृथिवीपालचंचूर्यतेद्विजैर्दिशः ४५ करभारभयार्द्रातामृहस्थाःपरिमोषकाः ॥ मुनिच्छद्वाकृतिच्छन्नावाणिज्यमुपजीविनः ४६ मिथ्याचन-
खरोमाणिधारयंतितदाद्विजाः ॥ अर्थलोभान्नरव्याघ्रतथाचब्रह्मचारिणः ४७ आश्रमेषुवृथाचाराःपानपागुरुतल्पगाः ॥ इहलौकिकमीहंतेमांसशोणितवर्ष-
नम् ४८ बहुपापंडसंकीर्णाःपराङ्गुणवादिनः ॥ आश्रमामनुजव्याघ्रभविष्यंतियुगक्षये ४९ यथर्तुवर्षाभगवान्नतथापाकशासनः ॥ नचापिसर्वबीजानिसम्य-
ग्रोहंतिभारत ५० हिंसाभिरामश्चजनस्तथासंपद्यतेशुचिः ॥ अधर्मफलमत्यर्थतदाभवतिचानघ ५१ तदाचपृथिवीपालयोभवेद्धर्मसंयुतः ॥ अल्पायुःसहिमं-
तव्योनहिधर्मोऽस्तिकश्चन ५२ भूयिष्ठंकूटमनैश्चपण्यं विक्रीडतेजनः ॥ वणिजश्चनरव्याघ्रबहुमायाभवंत्युत ५३ धर्मिष्ठाःपरिहीयंतेपापीयान्वर्धतेजनः ॥
धर्मस्यवलहानिःस्यादधर्मश्चबलीतथा ५४ अल्पायुषोदरिद्राश्चधर्मिष्ठामानवास्तथा ॥ दीर्घायुषःसमृद्धाश्चविधर्माणोयुगक्षये ५५ नगराणांविहारेषुविधर्मा-
णोयुगक्षये ॥ अधर्मिष्ठैरुपायैश्चप्रजाव्यवहरंत्युत ५६ संचयेनतथाऽल्पेनभवंत्याढ्यमदान्विताः ॥ धनंविश्वासतोऽन्यस्तंमिथोभूयिष्ठशोनराः ५७ हर्तुंव्य-
वसिताराजन्पापाचारसमन्विताः ॥ नैतदस्तीतिमनुजावर्तंतेनिरपत्रपाः ५८ पुरुषादानिसत्वानिपक्षिणोऽथमृगास्तथा ॥ नगराणांविहारेषुचैत्येष्वपिचशे-
रते ५९ सप्तवर्षाष्टवर्षाश्चस्त्रियोगर्भधरावृष ॥ दशद्वादशवर्षाणांपुंसांपुत्रःप्रजायते ६० भवंतिषोडशवर्षेनराःपलितिनस्तथा ॥ आयुःक्षयोमनुष्याणांक्षिप्रमे-
वप्रपद्यते ६१ क्षीणायुषोमहाराजतरुणावृद्धशीलिनः ॥ तरुणानांचयच्छीलंतद्द्वेषुप्रजायते ६२ विपरीतास्तदानायांवंचयित्वाऽहंतःपतीन् ॥ व्युच्चरंत्य-
पिदुःशीलादासैःपशुभिरेवच ६३ वीरपत्न्यस्तथानार्यःसंश्रयंतिनरावृष ॥ भर्तारमपिजीवंतमन्यान्व्यभिचरंत्युत ६४

ह्यपोषिच ॥ केशःस्यात्पुंसिवरुणे -हीबेरे कुंतलेऽपिच' इतिभेदिनी -हीबेरंलज्जामूलंशीलमित्यर्थः बेरशब्दःकर्णाटेषु मूले प्रसिद्धः ४२ । ४३ मिथ्याधर्मःकपटधर्मःसएवध्वजइवख्यात्यर्थं ज्ञा-
प्यो येषांतेतथा चंचूर्यते पीडयंते दिशःदिक्स्थाःजनाः ४४ । ४५ । ४६ । ४७ पानपाः मद्यपाः ४८ । ४९ । ५० शुचिः ब्राह्मणपरिव्राजकादिः अशुचिरिति वाच्छेदः ५१ । ५२ । ५३
५४ विधर्माणः त्यक्तधर्माः ५५ नगराणानगरस्थानांविहारेषुक्रीडासु विधर्माणोव्यभिचारिणः ५६ आढ्योऽहमितिमदः आढ्यमदः ५७ । ५८ पुरुषादानिपक्षिणोऽथमृगादीनि चैत्येषु दे-
वतास्थानेषु ५९ गर्भधराः आतिकामानुराइत्यर्थः ६० । ६१ । ६२ अहंतःयोग्यान् ६३ । ६४

६५ । ६६ ततोदिनकरैर्दीप्तैरित्यतःप्राक्तनेनग्रंथेनकलिरूपःस्त्रीपुंसंधोरुवाचारबाहुल्यादनंतरंकरंप्राप्तीतिदर्शितं तत्परिहारार्थं योगमनुतिष्ठेदिति विधीयते स्वानुभवकथनप्रकारेण ततो
दिनकरैरित्यादिना सोऽयं ग्रंथो बहिर्दृष्टीनां कल्पात्प्रतिपादनपरतयाभासमानोऽपि योगपरएवास्ति । अनंतरिक्षे लोकेऽस्मिन्निति वाक्यशेषे आकाशाभावस्याप्युक्तत्वेन निराश्रयस्य ज
लधातुमात्रस्य सत्त्वायोगात् समानप्रकारेण प्रकृत्यात्तुर्भावे च । नष्टानलानिलोकेनष्टाकाशमहीतले इति स्पष्टं भूतपंचकनाशस्य प्रतिपादनात् तथापि कथापक्षे स्पष्टोऽर्थ इति योगपक्षे एव व्या
ख्यायते । कथापक्षे दिनकरैर्द्वादशादित्यैः पीयते सप्तभिर्दीप्तैः सप्तज्वालामिः कल्पात्तामिना च भस्मसात् दृश्यते इति द्वयोः संबंधः ६७ । ६८ तस्यैव विवरणं ततः संवर्तक इति ६९ ततः सवह्निः
तस्मिन् युगसहस्रांते सं प्राप्ते चायुषः क्षये ॥ अनाष्टाष्टिर्महाराज जायते बहुवर्षिकी ६५ ततस्तान्यल्पसाराणिसत्वानि क्षुधितानिवै ॥ प्रलयं याति भूयिष्ठं पृथिव्यां
पृथिवीपते ६६ ततोदिनकरैर्दीप्तैः सप्तभिर्मनुजाधिप ॥ पीयते सलिलं सर्वं समुद्रेषु सरित्सु च ६७ यच्च काष्ठं तृणं चापि शुष्कं चार्द्रं च भारत ॥ सर्वतद्भस्मसाद्भूतं
दृश्यते भरतर्षभ ६८ ततः संवर्तको वह्निर्वायुना सह भारत ॥ लोकमाविशते पूर्वमादित्यैरुपशोषितम् ६९ ततः सपृथिवीभिश्चाप्रविश्य चरसातलम् ॥ देवदानव
यक्षाणां भयं जनयते महत् ७० निर्दहन्नागलोकं च यच्च किंचित्क्षिताविह ॥ अधस्तात्पृथिवीपालसर्वनाशयते क्षणात् ७१ ततो योजनविशानां सहस्राणि शता
नि च ॥ निर्दहत्य शिवो वायुः स च संवर्तकोऽनलः ७२ स देवासुरगंधर्वसयक्षोरगराक्षसम् ॥ ततो दहति दीप्तः स सर्वं भवे जगद्भिः ७३ ततो गजकुलप्रख्यास्ताडि
न्मालाविभूषिताः ॥ उत्तिष्ठंति महामेघान भस्यद्भुतदर्शनाः ७४ केचिन्निलोत्पलश्यामाः केचित्कुमुदसन्निभाः ॥ केचित्किजल्कसंकाशाः केचित्पीताः पयोधराः
७५ केचिद्धारिद्रसंकाशाः काकांडकानिभास्तथा ॥ केचित्कमलपत्राभाः केचिद्दिगुलसप्रभाः ७६ केचित्पुरवराकाराः केचिद्गजकुलोपमाः ॥ केचिदंजनसंकाशाः
केचिन्मकरसन्निभाः ७७ विद्युन्मालापिनद्वांगाः समुत्तिष्ठंति वैघनाः ॥ घोररूपामहाराजघोरस्वननिनादिताः ॥ ततो जलधराः सर्वे व्याप्नुवन्ति नभस्तलम् ७८
तैरियं पृथिवी सर्वासपर्वतवनाकरा ॥ आपूर्यते महाराज सलिलौघपरिच्छ्रुता ७९ ततस्ते जलदाघोराराविणः पुरुषर्षभ ॥ सर्वतः प्लावयन्त्या शुचोदिताः परमेष्ठिना
८० वर्षमाणामहत्तोर्यं पूरयन्तो वसुंधराम् ॥ सुघोरमशिवं रौद्रनाशयन्ति च पावकम् ८१ ततो द्वादशवर्षाणि पयोदास्त उपपद्ये ॥ धाराभिः पूरयन्तो वै चोद्यमानाम
हात्मना ८२ ततः समुद्रः स्वाविलामतिक्रामति भारत ॥ पर्वताश्च विदीर्यते महीचाप्सुनि मज्जति ८३

७० । ७१ । ७२ । ७३ गजकुलप्रख्याः गजसमुदाया इव कृष्णाः ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ राविणः शब्दवन्तः ८० । ८१ । ८२ योगपक्षे तु दिनकरैः सूर्यनाडी इडातया बहुवचनं
तदीयावयवामिप्रायेण सलिलं चैतन्न्यगमिता चित्तवृत्तिः समुद्रेषु कामेषु । कामं समुद्रमाविशेति भंजवर्णात् सरित्सु नाडीषु प्रसृता पीयते सं-हीयते सप्तभिः प्राणैरुद्दीपितयाना व्यावायुमाकृत्य
चित्तवृत्तिर्निरुध्यते इत्यर्थः । तदा काष्ठादितुल्यं शरीरं भस्मसाद्भूतमदर्शनं गतं दृश्यते अनुभूयते तदानीं जाठरोऽग्निरपि लोकदृष्ट्या स्थितं देहं न बाधते वायुना तस्यापिलोकं दृष्टं स्थानं भूवाणसं
धिरूपं प्रतिनीतत्वादित्यादृत इति पूर्वमादित्यैरिडानाडीरूपेण उपशोषितामित्येतदेव प्रपंचयति चतुर्भिस्ततः स इत्यादिभिः वापुरनलश्च नादयं ततो दहति तत्तदवयवमभिमानत्यागादस
त्कल्पं करोतीत्यर्थः अत्र उपाध्यंतराश्रयं विना पूर्वोपाधिनिर्माणं न भवतीत्याशंक्य तदानीं भवेत्तच्छायासाज्जलधातुपालं च भूधातुं सर्वात्मनात्य जतीत्याह ततो गजकुलप्रख्या इत्यादिना-

महीचाप्सुनि मज्जतीत्येतन्नततः समुद्र इति समुद्रो देहविषयः कामः स्वाविलादेहानुल्लंघनं अतिक्रामति सकामः सर्वथानिवर्तत इत्यर्थः ८१ वाय्वः योः साहचर्यात् अग्निसहितं वायुमालं च जलधातुमपि
त्यजतीत्याह सर्वत इति पयोदा इति तत्राशेन तद्वत्स्य जलस्यापि नाशो लक्ष्यते तत्र वायुवेगपराहताः पयोदानशयन्ति स्वयंभूः नभस्तलं संवेष्टयित्वा आकाशसंहृत्य मारुतं पीत्वा आकाशनाशेनेव त
त्कार्यस्य मारुतस्य नाशं कृत्वा स्वपिति स्वंप्रत्यगात्मनं अपिति गच्छति । तथा च स्वपिति शब्दनिर्वचनं श्रूयते 'यत्रैतत्पुरुषः स्वपिति नाम सतासो म्यतदा संपन्नो भवति तस्मादेनं स्वपितीत्या चक्षते'
स्वंह्यपीतो भवतीति स्वयंभूः सूत्रात्मा सताशुद्धेन ब्रह्मणा संपन्नैक्यंगतः स्वप्रत्यगात्मना ८३ । ८५ मौक्तिकप्रपंचप्रलयमाह तस्मिन्निति ८५ अनंतरिक्षे इति पंचमहाभूतलयत्तकः एकोऽहं स्थूलप्रपं
सर्वतः सहस्राभ्रांतास्ते पयोदानभस्तलम् ॥ संवेष्टयित्वानशयन्ति वायुवेगपराहताः ८४ ततस्तं मारुतं घोरं स्वयंभूर्मनुजाधिप ॥ आदिः पद्मालयो देवः पीत्वा स्व
पिति भारत ८५ तस्मिन्नेकार्णवे घोरैरेनष्टे स्थावरजंगमे ॥ नष्टे देवासुरगणेषु क्षराक्षसवर्जिते ८६ निर्मनुष्ये महीपालनिःश्वापदमहीरुहे ॥ अनंतरिक्षे लोकेऽस्मि
न्भ्रमाम्येकोऽहमाहतः ८७ एकार्णवे जले घोरैरेव चरन्पार्थिवोत्तम ॥ अपश्यन्सर्वभूतानिवैक्यमगमंततः ८८ ततः सुदीर्घगत्वाऽहं प्लवमानो नराधिप ॥ श्रांतः
क्वचिन्नशरणं लभाम्यहमंतं द्रितः ८९ ततः कदाचित्पश्यामि तस्मिन्सलिलसंचये ॥ न्यग्रोधं सुमहांतं वै विशालं पृथिवीपते ९० शाखायां तस्य वृक्षस्य विस्ती
र्णायानराधिप ॥ पर्यंके पृथिवीपालदिव्यास्तरणसंस्तृते ९१ उपविष्टं महाराज पद्मे दुसदृशाननम् ॥ फुल्लपद्मविशालाक्षं बालं पश्यामि भारत ९२ ततो मे पृ
थिवीपालविस्मयः सुमहानभूत् ॥ कथं त्वयां शिशुः शेते लोके नाशमुपागते ९३ तपसा चिंतयंश्चापितं शिशुं नोपलक्षये ॥ भूतं भव्यं भविष्यं च जानन्नपिनराधिप
९४ अतसीपुष्पवर्णाभः श्रीवत्सकृतभूषणः ॥ साक्षाल्लक्ष्म्या इवावासः सतदा प्रतिभाति मे ९५ ततो मामब्रवीद्बालः सपद्मनिभलोचनः ॥ श्रीवत्सधारी द्युतिमा
न्वाक्यं श्रुति सुखावहम् ९६ जानामित्वां परिश्रांतं ततो विश्रामकांक्षिणम् ॥ मार्कंडेय इहास्वत्वं यावादिच्छसि भार्गव ९७ अभ्यंतरं शरीरं मे प्रविश्य मुनि सततम् ॥
आस्वभो विहितो वासः प्रसादस्ते कृतो मया ९८ ततो बालेन ते नैव मुक्तस्यासीत् दामम ॥ निर्वेदो जीविते दीर्घे मनुष्यत्वे च भारत ९९ ततो बालेन तेनास्यं सहसा
विवृतं कृतम् ॥ तस्याहमवशो वक्रैर्देवयोगात्प्रवेशितः १०० ततः प्रविष्टस्तत्कुक्षिं सहसामनुजाधिप ॥ सराष्ट्रनगराकीर्णां कृत्स्नां पश्यामि मेदिनीम् १०१
भंगां शतदंष्ट्रीतां च यमुनामथ कौशिकीम् ॥ चमेण्वर्तं वित्रवतीं चंद्रभागां सरस्वतीम् १०२

चादीतस्तैजसं सौक्ष्म्यं प्रपंचं प्राप्सुः सन् भ्रमामीति ८७ भ्रमहेतुमाह एकेति एकार्णवे निर्विशेषे ब्रह्मणि तमश्छत्रतया घोरैरे जले सति पारावारशून्यजलात्मना विवर्तमाने सति शुकाविवरूप्यात्म
ना तस्माच्च जलभ्रमद्वैक्यं मूर्च्छा अगमं प्राप्सवानस्मि ८८ ततः सुदीर्घगत्वाऽहमित्यादिना स एष पुरुषव्याघ्रसंबंधी ते जनादं न इत्यंतेन ग्रंथेन कृष्णमूर्तेरवसर्वात्म्यं सर्वकृतत्वं चोक्तं तदेतदुपपा
दितं आदिसभयोः अनेकबीजगर्भफलतुल्यस्यानेकब्रह्माडकारणत्वं कृष्णस्य युज्यते इति ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ ततो बालेनेति निर्वेदो वैराग्यं
धिष्णम दीर्घजीवित्वं मानुषत्वं च यन्माबालोऽपि प्रसादस्ते कृतो मयेति वदतीति स्वाज्ञानैर्प्रकारानं भगवन्मोयायाः माबल्यरूपरापनार्थम् ९९ । १०० । १०१ । १०२

सिंधुचैवविपाशांचनर्दीगोदावरीमपि ॥ वस्वोकसारानलिनीनर्मदांचैवभारत ३ नदीताम्रांचवेणांचपुण्यतोयांशुभावहाम् ॥ सुवेणांकृष्णवेणांचहरामांचमहा
नदीम् ४ वितस्तांचमहाराजकावेरींचमहानदीम् ॥ शोणंचपुरुषव्याघ्रविशल्याकिंपुनामपि ५ एताश्चान्याश्चनद्योऽहंपृथिव्यांयानरोत्तम ॥ परिक्रामन्प्रप
श्यामितस्यकुक्षौमहात्मनः ६ ततःसमुद्रंपश्यामियादोगणनिषेवितम् ॥ रत्नाकरमभिन्नघ्रपयसोनिधिमुत्तमम् ७ तत्रपश्यामिगगनंचंद्रसूर्यविराजितम् ॥
जाज्वल्यमानंतेजोभिःपावकार्कसमप्रभम् ८ पश्यामिचमहीराजनकाननैरुपशोभिताम् ॥ यजंतेहितदाराजनब्राह्मणावहुभिर्भूतैः ९ क्षत्रियाश्चप्रवर्ततेसर्ववर्णा
नुरंजनैः ॥ वैश्याःकृषियथान्यायंकारयंतिनराधिप ११० शुश्रूषायांचनिरताद्रिजानांष्टषलास्तदा ॥ ततःपरिपतनराजंस्तस्यकुक्षौमहात्मनः ११ हिमवंतं
चपश्यामिहेमकूटंचपर्वतम् ॥ निषधंचापिपश्यामिश्वेतंचरजतान्वितम् १२ पश्यामिचमहीपालपर्वतंगंधमादनम् ॥ मंदरंमनुजव्याघ्रनीलंचापिमहागि
रिम् १३ पश्यामिचमहाराजमेरुकनकपर्वतम् ॥ महेंद्रंचैवपश्यामिविंध्यंचगिरिमुत्तमम् १४ मलयंचापिपश्यामिपारियात्रंचपर्वतम् ॥ एतेचान्येचबहवो
यावंतःपृथिवीधराः १५ तस्योदरेमयादृष्टाःसर्वैरत्नविभूषिताः ॥ सिंहान्व्याघ्रान्वराहांश्चपश्यामिमनुजाधिप १६ पृथिव्यांयानिचान्यानिस्त्वानिजगती
पते ॥ तानिसर्वाण्यहंतत्रपश्यन्पर्यचरंतदा १७ कुक्षौतस्यनरव्याघ्रप्रविष्टःसंचरन्दिशः ॥ शक्रादींश्चापिपश्यामिकृत्स्नान्देवगणानहम् १८ साध्यान्छद्रां
स्तथाऽऽदित्यान्गुह्यकान्पितरस्तथा ॥ सर्पान्नागान्सुपर्णांश्चवसूनप्यश्विनावपि १९ गंधर्वाप्सरसोयक्षानृषींश्चैवमहीपते ॥ दैत्यदानवसंघांश्चनागांश्चमनु
जाधिप १२० सिंहिकातनयांश्चापियेचान्येसुरशत्रवः ॥ यच्चकिंचिन्मयालोकेदृष्टंस्थावरजंगमम् २१ सर्वंपश्याम्यहंराजंस्तस्यकुक्षौमहात्मनः ॥ त्वरमाणः
फलाहारःकृत्स्नंजगदिदंविभो २२ अंतःशरीरेतस्याहंवर्षाणामधिकंशतम् ॥ नचपश्यामितस्याहंदेहस्यांतंकदाचन २३ सततंधावमानश्चितयानोविशांप
ते ॥ आसादयामिनैवांतंस्त्यराजन्महात्मनः २४ ततस्तमेवशरणंगतोऽस्मिन्विधिवत्तदा ॥ वरेण्यंवरदं देवमनसाकर्मणैवच २५ ततोऽहंसहसाराजनवायुवे
गेननिःसृतः ॥ महात्मनोमुखात्तस्यनिवृत्तात्पुरुषोत्तम २६ ततस्तस्यैवशाखायान्यग्रोधस्यविशांपते ॥ आस्तेमनुजशार्दूलकृत्स्नमादायवैजगत् २७ तेनैव
बालवेषेणश्रीवत्सकृतलक्षणम् ॥ आसीनंतंनरव्याघ्रपश्याम्यमिततेजसम् २८ ततोमामब्रवीद्बालःसप्रीतःप्रहसन्निव ॥ श्रीवत्सधारीद्युतिमान्पीतवासामहा
द्युतिः २९ अपीदानांशरीरेऽस्मिन्मामकेमुनिसत्तम् ॥ उषितस्त्वंपारिश्रातोमार्कण्डेयब्रवीमि ते १३० मुहूर्तादथमेदृष्टिःप्रादुर्भूतापुनर्नवा ॥ ययानिर्मुक्तमात्मा
नमपश्यंलब्धचेतसम् ३१ तस्यताम्रतलौतातचरणौसुप्रतिष्ठितौ ॥ सुजातौमृदुरक्ताभिरंगुलीभिर्विराजितौ ३२

३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८८ ॥ ॥ कामभिति १।२
अपांनाराइति अपांअबुलक्षितस्य पांचर्मातिकस्य संघातस्यनाराइतियोगिकंनाम आपोवैनरसृजव इतिप्रदेशांतरेविवरणात् नरेणाविद्यावच्छिन्नरूपेणानादिनाजीविनाडुपावीब्रह्म

प्रयत्नेनमयामुघ्रांष्टीत्वाह्याभिवां देतौ ॥ दृष्ट्वाऽपरिमितंस्तस्यप्रभावममितौजसः ३३ विनयेनांजलिं कृत्वाप्रयत्नेनोपगम्यह ॥ दृष्टोमयासभूतात्मादेवःकमललोच
नः ३४ तमहंप्रांजलिभूत्वानमस्कृत्येदमब्रुवं ॥ ज्ञातुमिच्छामिदेवत्वांमायांचेतांतवोत्तमां ३५ आस्येनानुप्रविष्टोऽहंशरीरेभगवंस्तव ॥ दृष्टवानखिलान्सर्वा
नसमस्तान्जठरेहिते ३६ तवदेवशरीरस्थादेवदानवराक्षसाः ॥ यक्षगंधर्वनागाश्चजगत्स्थावरजंगमम् ३७ त्वत्प्रसादाच्चमेदेवस्मृतिर्नपरिहीयते ॥ द्रुतमंतःश
रीरेतेसततंपरिवर्तिनः ३८ निर्गतोऽहमकामस्तुइच्छयातेमहाप्रभो ॥ इच्छामिपुंडरीकाक्षज्ञातुंत्वाऽहमनिंदितम् ३९ इहभूत्वाशिशुःसाक्षात्किंभवानवातिष्ठते ॥
पीत्वाजगदिदंसर्वमेतदाख्यातुमर्हसि १४० किमर्थंचजगत्सर्वंशरीरस्थंतवानघ ॥ कियंतंचत्वयाकालमिहस्थेयमरिंदम ४१ एतादिच्छामिदेवेशश्रोतुंब्राह्मणका
म्यया ॥ त्वत्तःकमलपत्राक्षविस्तरेणयथातथम् ४२ महद्भयेतदचित्यंचयदहंदृष्टवान्प्रभो ॥ इत्युक्तःसमयाश्रीमान्देवदेवोमहाद्युतिः ॥ सांत्वयन्मामिदंवाक्य
मुवाचवदतांवरः १४३ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कण्डेयसमास्यापर्वणिअष्टाशीत्यधिकशततमोऽध्यायः १८८ ॥ ॥ ॥ ॥ देवउवाच ॥ कामं
देवापिमांविप्रनहिजानंतितत्त्वतः ॥ त्वत्प्रीत्यातुप्रवक्ष्यामियथेदंविमृजाम्यहम् १ पितृभक्तोसिविप्रपेमांचैवशरणंगतः ॥ ततोदृष्टोऽस्मितेसाक्षाद्भवयं वतेम
हत् २ अपांनाराइतिपुरासंज्ञाकर्मकृतंमया ॥ तेननारायणोऽप्युक्तोममत्त्वयनंसदा ३ अहंनारायणोनामप्रभवःशाश्वतोऽव्ययः ॥ विधातासर्वभूतानांसंहर्ता
चद्विजोत्तम ४ अहंविष्णुरहंब्रह्माशक्रश्चाहंसुराधिपः ॥ अहंवैश्रवणोराजायमःप्रेताधिपस्तथा ५ अहंशिवश्चसोमश्चकश्यपोऽथप्रजापतिः ॥ अहंधाताविधाता
चयज्ञश्चाहंदिजोत्तम ६ आग्निरास्यांक्षितिःपादौचंद्रादित्यौचलोचने ॥ द्यौर्मूर्धाखंदिशःश्रोत्रेतथाऽऽपःस्वेदसंभवाः ७ सदिशंचनभःकायोवायुर्भनासिमेस्थितः ॥
मयाक्रतुशतैरिष्टं बहुभिःस्वाप्तदक्षिणैः ८ यजंतेवेदाविदुषोमां देवयजनेस्थितम् ॥ पृथिव्यांक्षत्रियेद्राश्चपार्थिवाःस्वर्गकाक्षिणः ९ यजंतेमांतथवैश्याःस्वर्गलोक
जिगीषया ॥ चतुःसमुद्रपर्यंतामेरुमंदरभूषणाम् १० शेषोभूत्वाऽहमेवैतांधारयाभिवसुंधराम् ॥ वाराहरूपमास्थायमयेयंजगतीपुरा ११

णि शुक्लैरजतमित्र कल्पितत्वात् । ममतत्त्वयनभिति तत्स्पृष्ट्वा 'तदेवानुमाविशत्' इतिश्रुतेरहमेवसंघातस्यस्रष्टा तदभिमानीचेति जीवेश्वरयोरभेदोदर्शितः ३ । ४ अहंविष्णुरहंब्रह्मेत्या
दिनात्स्पर्धामनूय तस्यब्रह्मादिजीवाभिन्नत्वं शुभ्रमृतिजडवर्गाभिन्नत्वं चेतनाचेतनास्थितिकर्तृत्वंचप्रतिपाद्यते ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

१२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ तदात्मानं सृजाम्यहं आत्मानं कृष्णादिविग्रहं सृजामि सूर्यवदा
 मज्जमानाजलेविप्रवीर्येणासीत्समुद्धृता ॥ अग्निश्चवडवावक्रोभूत्वाहं द्विजसत्तम १२ पिबाम्यपः सदाविद्वंस्ताश्चैव विमृजाम्यहम् ॥ ब्रह्मवक्रं भुजौक्षत्रमूरुमेसंस्थि
 ताविशः १३ पादौशूद्राभवंतीमेविक्रमेणक्रमेणच ॥ ऋग्वेदः सामवेदश्चयजुर्वेदोऽप्यथर्वणः १४ मत्तः प्रादुर्भवत्येते मामेवप्रविशंतिच ॥ यतयः शांतिपरमायता
 त्मानो बुभुत्सवः १५ कामक्रोधद्वेषमुक्तानिःसंज्ञावीतकल्मषाः ॥ सत्वस्थानिरहंकारानित्यमध्यात्मकोविदाः १६ मामेवसततं विप्रार्थितयंतउपासते ॥ अहंसं
 वर्तकोवह्निरहंसवर्तकोऽनलः १७ अहंसवर्तकः सूर्यस्त्वहंसवर्तकोऽनिलः ॥ तारारूपाणिदृश्यंतेयान्येतानिनभस्तले १८ ममवैरोमकृपाणिविद्वित्वं द्विजसत्तम ॥
 रत्नाकराः समुद्राश्च सर्वे एवचतुर्दिशम् १९ वसनं शयनं चैव विलयं चैव विद्विमे ॥ मयैव सुविभक्तास्ते देवकार्यार्थसिद्धये २० कामक्रोधं च हर्षं च भयं मोहं तथैवच ॥ म
 मैव विद्विरोमाणि सर्वाण्येतानिसत्तम २१ प्राप्नुवंति नरा विप्रयत्नत्वाकर्मशोभनं ॥ सत्यं दानं तपश्चोग्रमहिंसा चैव जंतुषु २२ मद्दिधानेन विहिताममदेहविहारिणः ॥
 मयाऽभिभूतविज्ञानाविचेष्टंतेन कामतः २३ सम्यग्वेदमधीयानायजंतं विविधैर्मखैः ॥ शांतात्मानोजितक्रोधाः प्राप्नुवंति द्विजातयः २४ प्राप्नुंशक्यो यो विद्वन्नरै
 र्दुष्कृतकर्मभिः ॥ लोभाभिभूतैः कृपणैरनार्यैरकृतात्मभिः २५ तस्मान्महाफलं विद्विनराणां भावितात्मनाम् ॥ सुदुष्प्रापं विमूढानां मार्गयोगैर्निषेवितम् २६ य
 दायदाचधर्मस्य ग्लानिर्भवति सत्तम ॥ अभ्युत्थानमधर्मस्य तदाऽऽत्मानं सृजाम्यहम् २७ दैत्याहिसानुरक्ताश्च अवध्याः सुरसत्तमैः ॥ राक्षसाश्चापिलोकेऽस्मिन्
 यदोत्पत्स्यंतिदारुणाः २८ तदाऽहंसंप्रसूयामि गृहेषु शुभकर्मणां ॥ प्रविष्टो मानुषं देहं सर्वं पशमयाम्यहम् २९ मृद्वादेव मनुष्यांस्तु गंधर्वो रगराक्षसान् ॥ स्थाव
 राणि च भूतानि संहराम्यात्ममायया ३० कर्मकाले पुनर्देहमविचिंत्यं सृजाम्यहम् ॥ आविश्यमानुषं देहं मर्यादाबंधकारणात् ३१ श्वेतः कृतयुगे वर्णः पीतस्त्रेतायुगे
 मम ॥ रक्तोद्वापरमासाद्य कृष्णः कलियुगे तथा ३२ त्रयोभागाद्यधर्मस्य तस्मिन्काले भवंति च ॥ अंतकाले च संप्राप्ते कालो भूत्वाऽतिदारुणः ३३ त्रैलोक्यं नाशया
 म्येकः कृत्स्नं स्थावरजंगमम् ॥ अहं त्रिवर्त्मा विश्वात्मा सर्वलोकसुखावहः ३४ आविर्भूः सर्वगोऽनंतो हृषीकेश उरुक्रमः ॥ कालचक्रं नयाम्येको ब्रह्मब्रह्मरूपकम्
 ३५ शमनं सर्वभूतानां सर्वलोककृतोद्यमम् ॥ एवं प्रणिहितः सम्यङ्ममात्मानुनिसत्तम ॥ सर्वभूतेषु विभ्रेद्रनचमांवेतिकश्चन ३६ सर्वलोके च मां भक्ताः पूजयंति च
 सर्वशः ॥ यच्च किंचित्त्वया प्राप्तं मायिकेशात्मकं द्विज ३७ सुखोदयाय तत्सर्वश्रेयसे च तवानघ ॥ यच्च किंचित्त्वया लोकेऽष्टं स्थावरजंगमम् ३८

विर्भावयाभि यथासूर्य आविर्भवति स्तिरो भवंश्च अस्तो दयाभ्यां न स्पृश्यते किंतु अस्माभिरेव तत्र तौ कल्पितौ एवं नंदनं वनेऽपि जन्मनाशौ मूढदृष्टये कल्पितावित्यर्थः २० । २८ । २९
 ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८

अर्धममेति पितामहो ब्रह्मांडात्मा अर्धममेति स्वस्वरूपं विकारां तर्तति तदवर्तिचेति दर्शितं । यथा मृत् घटादिकार्यमध्यवर्तिनी तद्बहिर्भूता च तद्बद्ध अतएव सूत्रं 'विकारावर्तिचतया स्थि
 तिमाहेति' । 'जगद्धा पारवर्जप्रकरणादसंनिहितत्वाच्च भोगमात्रसाम्यलिं गाच्च' इति सूत्राभ्यां नित्यसिद्धेश्वरस्य उपासनासिद्धानामीश्वराणां चायस्य जगत्सृष्टौ स्वातंत्र्यं इतरेषां भूतसृष्टिका
 ले सन्निधानादसामर्थ्यं च । उभयेषां गीतवादित्रादिभोगे साम्यं चास्तीति प्रदर्श्य आयस्य स्वरूपमहदादिविकाराद्बहिर्भूतं चकाराचदं तर्तति च । 'सभूभिः सर्वतो वृत्त्वाऽत्यतिष्ठशागुलम्'

विहितः सर्वथैवासौ ममात्मा भूतभावनः ॥ अर्धममशरीरस्य सर्वलोकपितामहः ३९ अहं नारायणो नाम शंखचक्रगदाधरः ॥ यावद्युगानां विप्रपेसहस्रपरिवर्तनात्
 ४० तावत्स्वपिमि विश्वात्मा सर्वभूतानिमोहयन् ॥ एवं सर्वमहं कालमिह्यस्ते मुनिसत्तम ४१ आशि शुभशिशुरूपेण यावद्ब्रह्मान बुध्यते ॥ मया च दतो विप्राय प्रवर
 स्ते ब्रह्मरूपिणा ४२ असकृत्परितुष्टेन विप्रर्षिगणपूजित ॥ सर्वमेकार्णवंदृष्ट्वानष्टं स्थावरजंगमम् ४३ विक्रवोऽसिमया ज्ञातस्ततस्ते दर्शितं जगत् ॥ अभ्यंतंश
 रीरस्य प्रविष्टोऽसि यदामम ४४ दृष्ट्वा लोकं समस्तं च विस्मितो नाव बुध्यसे ॥ ततोऽसि वक्राद्विप्रपेद्रुतं निःसारितो मया ४५ आख्यातस्ते मया चात्मा दुर्ज्ञेयो हि सु
 रासुरैः ४६ यावत्स भगवान् ब्रह्मान बुध्येत महातपाः ॥ तावत्त्वमिह विप्रपेर्विश्रब्धश्चरैव सुखम् ४७ ततो विबुद्धे तस्मिन्स्तु सर्वलोकपितामहे ॥ एकीभूतो हि स
 क्ष्यामि शरीराणि द्विजोत्तम ४८ आकाशं पृथिवीं ज्योतिर्वायुं सलिलमेव च ॥ लोके यच्च भवेच्छेषमिह स्थावरजंगमम् ४९ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ इत्युक्त्वाऽतर्हि
 तस्तातस देवः परमाहुतः ॥ प्रजाश्चेमाः प्रपश्यामि विचित्रा विविधाः कृताः ५० एवं दृष्टं मयाराजंस्तस्मिन्प्राप्ते युगक्षये ॥ आश्चर्यं भरतश्रेष्ठ सर्वधर्मभृतां वर ५१
 यः स देवो मया दृष्टः पुरापद्मायतेक्षणः ॥ स एष पुरुषव्याघ्रसंबंधी ते जनार्दनः ५२ अस्यैव वरदानाद्विस्मृतिर्न प्रजहाति मां ॥ दीर्घमायुश्च कौंतेय स्वच्छंदं मरणं
 मम ५३ स एष कृष्णो वाष्पेयः पुराणपुरुषो विभुः ॥ आस्ते हरिरचित्यात्मा क्रीडन्निव महाभुजः ५४ एष घाता विधाता च संहर्ता चैव शाश्वतः ॥ श्रीवत्सवक्ष्यामि
 विदं प्रजापतिपतिः प्रभुः ५५ दृष्ट्वे मं वृष्णि प्रवरं स्मृतिर्मा मियमागता ॥ आदिदेवमया जिष्णुं पुरुषं पीतवाससम् ५६ सर्वेषामेव भूतानां पिता माता च माधवः ॥ गच्छ
 ध्वमेनं शरणं शरण्यं कौरवर्षमाः ५७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्त्वाश्च ते पार्थाय मौच पुरुषर्षभौ ॥ द्रौपद्यासहिताः सर्वे नमश्च कुर्जनादनं ५८ सचैतान्पु
 रुषव्याघ्रसाम्नापरमवल्लुना ॥ सांत्वयामासमानाहो मन्यमानो यथाविधि ५९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्या पर्वणि भाविष्यकथने
 एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥ ॥ ध ॥

इति वेद एवाविकारस्य रूपस्य स्थितिमाह । तस्मात्कृष्णमूर्तिर्व्यवहारतो वियदादिवन्नित्येति युक्तमुत्पश्यामः श्रुतिविरोधस्त्वत्र प्रागेव निरस्तः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 ३५ । ३६ यावादिति ब्रह्मा विराट् इह लिं गात्मानि स्थूलाऽध्यासो दयादवाक् सूक्ष्मे एव स्थातव्यमित्यर्थः स्पष्टार्थमन्यत् ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५
 ४६ । ४७ । ४८ । ४९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकण्ठीये भारतभाष्ये एकोनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १८९ ॥

एवंकृष्णाद्वैतप्रसाध्य तत्रप्रतीतिहेतोर्विषयवैराग्यस्योत्पादनाय पुनर्भविष्यदेवाध्यायद्वयेन प्रश्नपूर्वकमाह युधिष्ठिरस्त्विहोपादिना साम्राज्ये कर्तव्येति १ । २ किंतुकथं शेषजगद्रविष्यति उत्कर्षमाप्स्यति ३ । ४ काष्ठांअर्वाधि कृतकतयुगं ५ । ६ । ७ । कलुषकलि ८ निर्व्याजश्छद्महीनः उपाधिर्जितः लोभादिहीनः वृषइवचतुष्पात् ९ अर्धेनाधर्मेण १० । ११ । १२ । १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरस्तु कौंतेयो मार्कंडेयं महामुनिम् ॥ पुनः प्रच्छ साम्राज्ये भविष्यां जगतोगतिम् १ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ आश्चर्यभूतं भवतः श्रुतं नो वदतां वर ॥ मुनेर्भार्गव्यद्वृतं युगादौ प्रभावात्ययम् २ अस्मिन्कलियुगे त्वास्ति पुनः कौतूहलं मम ॥ समाकुलेषु धर्मेषु किंतु शेषं भविष्यति ३ किं वीर्या मानवास्तत्र किमाहारविहारिणः ॥ किमायुषः किं वसना भविष्यंति युगक्षये ४ कांचकाष्ठां समासाद्य पुनः संपत्स्यते कृतम् ॥ विस्तरेण मुनेर्ब्रह्मिविचित्राणीह भाषसे ५ इत्युक्तः समुनिश्चेष्टः पुनरेवाभ्यभाषत ॥ रमयन्वृष्णिशार्दूलपांडवांश्च महावृषिः ६ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ ॥ शृणुराजन्मया दृष्टं यत्पुरा श्रुतमेव च अनुभूतं च राजेन्द्र देवदेव प्रसादजम् ७ भविष्यं सर्वलोकस्य वृत्तांतं भरतर्षभ ॥ कलुषकालमासाद्य कथ्यमानं निबोध मे ८ कृते चतुष्पात्सकलो निर्व्याजोपाधिर्जितः ॥ वृषः प्रतिष्ठितो धर्मो मनुष्ये भरतर्षभ ९ अधर्मपादविद्वस्त्रिभिरंशैः प्रतिष्ठितः ॥ त्रेतायां द्वापरेश्च न व्यामिश्रो धर्म उच्यते १० त्रिभिरंशैरधर्मस्तु लोकानाक्रम्यतिष्ठति ॥ तामसंयुगमासाद्य तदा भरतसत्तम ११ चतुर्विंशिनधर्मस्तु मनुष्यानुपतिष्ठति ॥ आयुर्विंशमथो बुद्धिर्बलं तेजश्च पांडव १२ मनुष्याणामनुयुगं हसतीति निबोध मे ॥ राजानो ब्राह्मणा वैश्याः शूद्राश्चैव युधिष्ठिर १३ व्याजैर्धर्मचारिष्यंति धर्मवैतंसिकानराः ॥ सत्यं संक्षेपस्यते लोके नरैः पांडितमानिभिः १४ सत्यहान्यात तस्तेषामायुरल्पं भविष्यति ॥ आयुषः प्रक्षयाद्विद्यानशक्ष्यं त्युपजीवितुम् १५ विद्याहीनानविज्ञानाल्लोभोऽप्यभिभविष्यति ॥ लोभक्रोधपरा मूढाः कामासक्ताश्च मानवाः १६ वैरबद्धा भविष्यंति परस्परवधैषिणः ॥ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्याः संकीर्णतः परस्परम् १७ शूद्रतुल्या भविष्यंति तपःसत्यविवर्जिताः ॥ अंत्यामध्या भविष्यंति मध्याश्चांत्या न संशयः १८ इदं शोभिता लोको युगांते पर्युपस्थिते ॥ वस्त्राणां प्रवराणां धान्यानां कोरुषकाः १९ भार्या मित्राश्च पुरुषा भविष्यंति युगक्षये ॥ मत्स्यामिषेण जीवंतो दुहंतश्चाप्यजैडकम् २० गोपुनष्टासु पुरुषा येऽपि नित्यं घृतव्रताः ॥ तेऽपि लोभसमायुक्ता भविष्यंति युगक्षये २१ अन्योन्यं परिमुष्णंती हिंसयंतश्च मानवाः ॥ अजपानास्ति कास्तेना भविष्यंति युगक्षये २२ सरितीरेषु कुहालैर्वापिष्यंति चोषधीः ॥ ताश्चाप्यल्पफलास्तेषां भविष्यंति युगक्षये २३ श्राद्धे दैवे च पुरुषा येऽपि नित्यं घृतव्रताः ॥ तेऽपि लोभसमायुक्ता भोक्ष्यंतीह परस्परम् २४ पिता पुत्रस्य भोक्ता चापितुः पुत्रस्तथैव च ॥ अतिक्रान्तिभोज्यानि भविष्यंति युगक्षये २५ नवतानि चरिष्यंति ब्राह्मणा वेदनिंदकाः ॥ नयक्ष्यंति न होष्यति हेतुवादविमोहिताः ॥ निम्नेष्वीहां करिष्यंति हेतुवादविमोहिताः २६ धर्मवैतंसिकाः धर्मजालिकाः । 'वीतंसो बंधनोपाये पशूनां पक्षिणामपि' इति मेदिनी धर्मजालं विस्तार्य लोकांश्च यंतीत्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ अंत्या इति चांडालाः क्षत्रियादिकर्म क्षत्रियादयश्चांडालकर्म करिष्यंतीत्यर्थः १८ शाणीशणसूत्रजा १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ निम्नेष्वीहानेषु कर्मसु २६

२७ बृहद्वादी अकर्ता ब्रह्माऽहमिति वदनशीलः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ परार्थान्परधनानि २७ हस्तो हस्तं परिमुषेद्वस्तवदेको दरजोऽपि भ्राता भ्रातरं वंचयेदेव निम्नेष्वीह करिष्यंति योक्ष्यंति धुरिधेनुकाः ॥ एकहायनवत्सांश्च योजयिष्यंति मानवाः २७ पुत्रः पितृवधं कृत्वा पिता पुत्रवधं तथा ॥ निरुद्धे गोबृहद्वादीननिंदा मुपलप्स्यते २८ म्लेच्छभूतं जगत्सर्वं निष्क्रियं जवर्जितम् ॥ भविष्यति निरानंदं मनुत्सवमथो तथा २९ प्रायशः कृपणानां हितथाऽवंधुमतामपि ॥ विधवानां च वित्तानि हरिष्यंतीह मानवाः ३० स्वल्पवैर्यवलाः स्तब्धालोभमोहपरायणाः ॥ तत्कथादानसंतुष्टा दुष्टानामपि मानवाः ३१ परिग्रहं करिष्यंति मायाचारपरिग्रहाः ॥ समाह्वयंतः कौंतेय राजानः पापबुद्धयः ३२ परस्परवधो युक्ता मूर्खाः पांडितमानिनः ॥ भविष्यंति युगस्यांते क्षत्रिया लोककंटकाः ३३ अरक्षितारोलुब्धाश्च मानाहंकारदरिपताः ॥ केवलं दंडरुचयो भविष्यंति युगक्षये ३४ आक्रम्याक्रम्यसाधूनां दारांश्चापि धनानि च ॥ भोक्ष्यंते निरनुक्रोशारुदतामपि भारत ३५ नकन्यायाचते कश्चिन्नपिकन्याप्रदायते ॥ स्वयं ग्राह्य भविष्यंति युगांते समुपस्थिते ३६ राजानश्चाप्यसंतुष्टाः परार्थान्मूढचेतसः ॥ सर्वोपायैर्हरिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ३७ म्लेच्छभूतं जगत्सर्वं भविष्यति न संशयः ॥ हस्तो हस्तं परिमुषेद्युगांते समुपस्थिते ३८ सत्यं संक्षिप्यते लोके नरैः पांडितमानिभिः ॥ स्थविरा बालमतयोवालाः स्थविरबुद्धयः ३९ भीरुस्तथा शूरमानी शूराभीरुविषादिनः ॥ न विश्वसंति चान्योन्यं युगांते पर्युपस्थिते ४० एकाहार्ययुगं सर्वलोभमोहव्यवस्थितम् ॥ अधर्मो वर्द्धते तत्र न तु धर्मः प्रवर्तते ४१ ब्राह्मणाः क्षत्रिया वैश्या न शिष्यंति जनाधिप ॥ एकवर्णस्तदालोको भविष्यति युगक्षये ४२ नक्षं स्यति पिता पुत्रं पुत्रश्चापितरं तथा ॥ भार्याश्च पतिशुश्रूषां न करिष्यंति संक्षये ४३ यं यवान्ना जनपदा गोधूमान्नास्तथैव च ॥ तान्देशान् संश्रयिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ४४ स्वैराचाराश्च पुरुषा योषितश्च विशांपते ॥ अन्योन्यं न सहिष्यंति युगांते पर्युपस्थिते ४५ म्लेच्छभूतं जगत्सर्वं भविष्यति युधिष्ठिर ॥ न श्राद्धैस्तर्पयिष्यंति देवतानि मानवाः ४६ न कश्चित्कस्यचिच्छ्रोतान कश्चित्कस्यचिद्गुरुः ॥ तमोग्रस्तस्तदालोको भविष्यति जनाधिप ४७ परमायुश्च भविता तदावर्षाणि वोढश ॥ ततः प्राणान्विमोक्ष्यंति युगांते समुपस्थिते ४८ पंचमेवाऽथ षष्ठे वा वर्षे कन्या प्रसूयते ॥ सप्त वर्षा षष्ठे वर्षाश्च प्रजास्यंति नरास्तदा ४९ पत्यौ स्त्री तु तदारा जनपुरुषो वास्त्रियं प्रति ॥ युगांते राजशार्दूलनतोषमुपयास्यति ५० अल्पद्रव्यात्थालिगाहिंसा च प्रभविष्यति ॥ न कश्चित्कस्यचिदाता भविष्यति युगक्षये ५१ अद्भुतशूला जनपदाः शिवशूलाश्च तुष्पथाः ॥ केशशूलाः स्त्रियश्चापि भविष्यंति युगक्षये ५२ म्लेच्छाचाराः सर्वभक्षादारुणाः सर्वकर्मसु ॥ भाविनः पश्चिमे काले मनुष्यानां संशयः ५३ क्रयविक्रयकाले च सर्वः सर्वस्य वंचनम् ॥ युगांते भरतश्रेष्ठ वित्तलोभात् करिष्यति ५४

३८ । ३९ । ४० एकाहार्य एकविधभेवमांसशाकादिकमाहारमर्हतीति तथा मक्ष्यामक्षयविभागो नास्तीत्यर्थः ४१ एकवर्णः वर्णविभागनाशनात् ४२ । ४३ । ४४ । ४५ ४६ । ४७ । ४८ प्रजास्यंति प्रजाः जनयिष्यंति ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४

ज्ञानानि ज्ञेयस्वरूपाणि ५५ । ५६ । ५७ । ५८ वृषलादिताःशूद्रपीडिताः ५९ संक्षेपस्यतेनाशंगमिष्यति ६० । ६१ काकाइवसर्वतःशंकिनः नीचवृत्त्युपजीविनोवा ६२ । ६३ । ६४ एडू
 ज्ञानानिचाप्यविज्ञायकरिष्यंतिक्रियास्तथा ॥ आत्मच्छंदेनवर्तेतेयुगतेसमुपस्थिते ५५ स्वभावात्कूरकर्माणश्चान्योन्यमभिशांसिनः ॥ भवितारोजनाःसर्वे
 संप्राप्तेतुयुगक्षये ५६ आरामांश्चैववृक्षांश्चनाशयिष्यंतिनिर्यथाः ॥ भवितासंशयोलोकेजीवितस्यहिदोहिनाम् ५७ तथालोभाभिभूताश्चभविष्यंतिमरानृप ॥
 ब्राह्मणांश्चहनिष्यंतिब्राह्मणस्वोपभोगिनः ५८ हाहाकृताद्विजाश्चैवभयार्तावृषलादिताः ॥ त्रातारमलमंतोवैभ्रमिष्यंतिमहीमिमाम् ५९ जीवितांतकराःकूरा
 रौद्राःप्राणिविहिंसकाः ॥ यदाभविष्यंतिनरास्तदासंक्षेपस्यतेयुगम् ६० आश्रयिष्यंतिचनदीःपवर्तान्विषमाणिच ॥ प्रधावमानावित्रस्ताद्विजाःकुरुकुलोद्दह
 ६१ दस्युभिःपीडिताराजनकाकाइवद्विजोत्तमाः ॥ कुराजभिश्चसततंकरभारप्रपीडिताः ६२ धैर्यंत्यक्त्वामहीपालदारुणयुगसंक्षये ॥ विकर्माणिकरिष्यंति
 शूद्राणांपरिचारकाः ६३ शूद्राधर्मप्रवक्ष्यंतिब्राह्मणाःपर्युपासकाः ॥ श्रोतारश्चभविष्यंतिप्रामाण्येनव्यवस्थिताः ६४ विपरीतश्चलोकोऽयंभविष्यत्यधरोत्तरः ॥
 एडूकान्पूजयिष्यंतिवर्जयिष्यतिदेवताः ६५ शूद्राःपरिचरिष्यंतिनद्विजानयुगसंक्षये ॥ आश्रमेषुमहर्षीणांब्राह्मणावसथेषुच ६६ देवस्थानेषुचैत्येषुनागाना
 मालयेषुच ॥ एडूकाचिह्नापृथिवीनदेवगृहभूषिता ६७ भविष्यंतियुगेक्षीणेतयुगांतस्यलक्षणम् ॥ यदारौद्राधर्महनिनामासादाःपानपास्तथा ६८ भविष्यंति
 नरानित्यंतदासंक्षेपस्यतेयुगम् ॥ पुष्पंपुष्पेयदाराजन्फलेवाफलमाश्रितम् ६९ प्रजास्यतिमहाराजतदासंक्षेपस्यतेयुगम् ॥ अकालवर्षीपर्जन्योभविष्यतिग
 तेयुगे ७० अक्रमेणमनुष्याणांभविष्यंतिददाक्रियाः ॥ विरोधमथयास्यंतिवृषलाब्राह्मणैःसह ७१ महीम्लेच्छजनाकीर्णाभविष्यतिततोऽचिरात् ॥ करभार
 भयाद्विप्राभजिष्यंतिदिशोदश ७२ निर्विशेषाजनपदास्तथाविष्टिकरादिताः ॥ आश्रमानुपलप्स्यंतिफलमूलोपजीविनः ७३ एवंपर्याकुललोकेमर्यादान
 भविष्यति ॥ नस्थास्यंत्युपदेशेचशिष्यविप्रियकारिणः ७४ आचार्योऽपनिधिश्चैवमत्स्यंतेतदनंतरम् ॥ अर्थयुक्त्याप्रवात्स्यंतिमित्रसंबंधिवांधवाः ७५ अभावः
 सर्वभूतानांयुगांतिसंभविष्यति ॥ दिशःप्रज्वलिताःसर्वानक्षत्राण्यप्रमाणिच ७६ ज्योतीषिप्रतिकूलानिवाताःपर्याकुलास्तथा ॥ उल्कापाताश्चब्रह्मोमहा
 भयनिदर्शकाः ७७ षड्विंशत्यैश्चसहितोभास्करःप्रतपिष्यति ॥ तुमुलाश्चापिनिर्हादादिग्दाहाश्चापिसर्वशः ७८ कबंधांतर्हितोभानुरुदयास्तमनेतदा ॥
 अकालवर्षीभगवान्भविष्यतिसहस्रदृक् ७९ सस्यानिचनरोक्ष्यंतियुगांतियुगस्थिते ॥ अभीक्ष्णं कूरवादिन्यःपरुषारुदितप्रियाः ८०

कान्अस्थंकितानिकुडयानि । 'मितिस्त्रीकुडयमेडूकंयदंतन्त्यस्तकीकसम्'इत्यमरः ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ निर्विशेषाःशुल्काचारवेषाः विष्टिकराःभूतिमदत्वाकार्यं
 कारयंतिते ७३ । ७४ आचार्योऽपि अपनिधिःनिर्घनः मत्स्यंतेधिक्क्रियते अर्थयुक्त्याधनयोगेन ननुस्नेहेनधर्मेणवा ७५ । ७६ । ७७ । ७८ कबंधांतर्हितः राहंतरितः ७९ । ८०

८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ पदेति गुरुसूर्यचंद्राः यदायुगपत्पुष्यनक्षत्रमेष्यंतितदा कृतयुगप्रवृत्तिरित्यर्थः ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७
 भर्तृणांविचनेचैवनस्थास्यंतिततःस्त्रियः ॥ पुत्राश्चमातापितरौहनिष्यंतियुगक्षये ८१ सूदयिष्यंतिचपतीनस्त्रियःपुत्रानपाश्रिताः ॥ अपर्वाणिमहाराजमूर्यरा
 हरुपैष्यति ८२ युगांतितुमुलापिसर्वतःप्रज्वलिष्यति ॥ पानीयंभोजनंचापियाचमानास्तदाऽध्वगाः ८३ नलप्स्यंतेनिवासंचनिरस्ताःपथिशेरते ॥ नि
 र्घातवायसानागाः शकुनाःसमृगाद्विजाः ८४ रूक्षावाचोविमोक्ष्यंतियुगांतियुगस्थिते ॥ मित्रसंबंधिनश्चापिसंत्यक्ष्यंतिनरास्तदा ८५ जनंपरिजनंचापियु
 गांतियुगस्थिते ॥ अथदेशान्दिशश्चापिपत्तनानिपुराणिच ८६ कमशःसंश्रयिष्यंतियुगांतियुगस्थिते ॥ हातातहासुतेत्येवंतदावाचःसुदारुणाः ८७ विक्रो
 शमानश्चान्योन्यंजनोर्गापर्यटिष्यति ॥ ततस्तुमुलसंघातेवर्तमानेयुगक्षये ८८ द्विजातिपूर्वकोलोकःक्रमेणप्रभविष्यति ॥ ततःकालांतरेऽन्यस्मिन्पुनर्लोकवि
 वृद्धये ८९ भविष्यतिपुनर्देवमनुकूलंयदृच्छया ॥ यदासूर्यश्चंद्रश्चतथातिष्यदृहस्पती ९० एकराशौसमेष्यंतिप्रपत्स्यतितदाकृतम् ॥ कालवर्षीचपर्जन्यो
 नक्षत्राणिशुभानिच ९१ प्रदक्षिणाग्रहाश्चापिभविष्यंत्यनुलोमगाः ॥ क्षेमंसुभिक्ष्यमारोग्यंभविष्यतिनिरामयम् ९२ कल्कीविष्णुयशानामद्विजःकालप्रचोदि
 तः ॥ उत्पत्स्यतेमहावीर्योमहाबुद्धिपराक्रमः ९३ संभूतःसंभलग्रामेब्राह्मणावसथेषुभे ॥ मनसातस्यसर्वाणिवाहनान्यायुधानिच ९४ उपस्थास्यंतियोधाश्च
 शस्त्राणिकवचानिच ॥ सधर्मविजयीराजाचक्रवर्तीभविष्यति ९५ सचेमंसंकुलंलोकंप्रसादमुपनेष्यति ॥ उत्थितोब्राह्मणोदीप्तःक्षयांतकदुदारधीः ९६ संक्षेप
 क्रोहिसर्वस्ययुगस्यपरिवर्तकः ॥ ससर्वत्रगतान्शुद्रान्ब्राह्मणैःपरिवारितः ॥ उत्सादयिष्यतितदासर्वम्लेच्छगणान्द्विजः ९७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यके
 पर्वणिमार्कण्डेयसमास्यापर्वणिभविष्यकथनेनवत्यधिकशततमोऽध्यायः १९० ॥ ॥ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ ततश्चोरक्षयंकृत्वादिजेभ्यःपृथिवीमिमाम् ॥
 वाजिमधेमहायज्ञेविधिवत्कल्पयिष्यति १ स्थापयित्वाचमर्यादाःस्वयंभुविहिताःशुभाः ॥ वनंपुण्ययज्ञःकर्मारमणीयंप्रवेक्ष्यति २ तच्छीलमनुवत्स्यंतिमनुष्या
 लोकवासिनः ॥ विप्रैश्चोरक्षयश्चैवकृतेक्षेमंभविष्यति ३ कृष्णाजिनानिशक्तीश्चत्रिशूलान्यायुधानिच ॥ स्थापयन्द्विजशार्दूलोदेशेषुविजितेषुच ४ संस्तू
 यमानोविप्रेर्द्रेमानयानोद्विजोत्तमान् ॥ कल्कीचरिष्यतिमहीसदादस्युवधेरतः ५ हामातस्तातपुत्रेतितास्तावाचःसुदारुणाः ॥ विक्रोशमानान्सुभृशंदस्यूत्रे
 ष्यतिसंक्षयम् ६ ततोऽधर्मविनाशोवैधर्मद्विश्चभारत ॥ भविष्यतिकृतेप्राप्तेक्रियावांश्चजनस्तथा ७ आरामाश्चैवचैत्याश्चतडागावसथास्तथा ॥ पुष्करिष्य
 श्वविधिधादेवतायतनानिच ८

इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९० ॥ ॥ ततइति कल्पयिष्यतिदास्यति १ । २ विप्रेर्द्रेभ्यः कृतेयुगे ३ कृष्णाजिनानिब्रह्मचारिपरिषेया
 नि तेनसर्वाणिब्राह्मणकर्माणिलक्ष्यंते शक्तीरित्यादिनाराजधर्माः स्थापयन् ब्रह्मक्षत्रयोर्धर्मव्यवस्थाचक्रेइतिभावः ४ । ५ । ६ अधर्मविनाशइतिच्छेदः ७ । ८

९ ये आश्रमाः सहपाषंडाः प्राक्स्थितास्ते मजाश्रमसत्यजना भविष्यन्तीति संबन्धः प्रयंति नश्यंति बीजानि संस्काराः रोप्यमाणानि क्रियमाणैः कर्मभिर्दृढं संपाद्यमानान्यपि ज्ञानबलात्प्रशंती
यज्ञक्रियाश्च विविधा भविष्यन्ति कृते युगे ॥ ब्राह्मणाः साधवश्चैव मुनयश्च तपस्विनः ९ आश्रमाः सहपाषंडाः स्थिताः सत्यजनाः प्रजाः ॥ प्रयंति सर्वबीजानि रोप्य
माणानि चैव १० सर्वेषु तदुपुराजैर्द्रसर्वसस्यं भविष्यति ॥ नरादानेषु निरताव्रतेषु नियमेषु च ११ जप्ययज्ञपराविप्राधर्मकामामुदायुताः ॥ पालयिष्यन्ति राजा
नोधर्मेणैर्मावसुंधराम् १२ व्यवहाररतवैश्या भविष्यन्ति कृते युगे ॥ षट्कर्मनिरता विप्राः क्षत्रिया विक्रमे रताः १३ शुश्रूषायारताः शूद्रास्तथाः वर्णत्रयस्य च ॥
एषधर्मः कृतयुगे त्रेतायां द्वापरैतथा १४ पश्चिमे युगकाले च यः सते संप्रकीर्तितः ॥ सर्वलोकस्य विदिता युगसंख्या च पांडव १५ एतत्सर्वमाख्यातमतीतानागतं
तथा ॥ वायुप्रोक्तमनुस्मृत्यपुराणमृपिसंस्तुतम् १६ एवं संसारमार्गमिबहुशश्चिरजीविना ॥ दृष्टाश्चैवानुभूताश्च तांस्ते कथितवानहम् १७ इदं चैवापरं भूयः सह
भ्रातृभिरच्युत ॥ धर्मसंशयमोक्षार्थनिबोधवचनं मम १८ धर्मेत्वयाऽऽत्मा संयोज्यो नित्यं धर्मभृतां वर ॥ धर्मात्मा हि सुखं राजन प्रेत्य चेह च नंदाति १९ निबोध च
शुभां वाणीयां प्रवक्ष्यामि तेऽनघ ॥ न ब्राह्मणे परिभवः कर्तव्यस्ते कदाचन २० ब्राह्मणः कुपितो ह न्यादपि लोकान् प्रतिज्ञया ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मार्कंडेय वचः
श्रुत्वा कुरूणां प्रवरोत्तपः २१ उवाच वचनं धीमान् परमं परमद्युतिः ॥ कस्मिन् धर्मे मया स्थेयं प्रजाः संरक्षतामुने २२ कथं च वर्तमानो वै न च्यवेयं स्वधर्मतः ॥ मार्कंडेय उवाच ॥
दयावान् सर्वभूतेषु हितो रक्तोऽनसू यकः २३ सत्यवादी मृदुर्दातः प्रजानां रक्षणे रतः ॥ चरधर्मं त्यजा धर्मं पितृदेवांश्च पूजय २४ प्रमादाद्यत्कृतं तेऽ
भूत्सम्यग्दानेन तज्जय ॥ अलं ते मानमाश्रित्य सततं परवान् भव २५ विजित्य पृथिवीं सर्वां मोदमानः सुखी भव ॥ एष भूतो भविष्यश्च धर्मस्ते समुदीरितः २६ न तेऽ
स्त्यविदितं किंचिदतीतानागतं भुवि ॥ तस्मादिमं परिक्रेशं त्वं तात हृदि मा कृथाः २७ प्राज्ञास्तात न मुह्यंति कालेनापि प्रपीडिताः ॥ एष कालो महाबाहो अपि सर्व
दिवौकसाम् २८ मुह्यंति हि प्रजास्तात कालेनापि प्रचोदिताः ॥ मा च तत्र विशंकाऽभूद्यन्मयोक्तं तवानघ २९ अशंक्यं मद्रचो ह्येतद्धर्मलोपो भवेत्तव ॥ जातोऽसि प्र
थिते वंशे कुरूणां भरतर्षभ ३० कर्मणामनसा वाचा सर्वमेतत्समाचर ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ यत्त्वयोक्तं द्विजश्रेष्ठ वाक्यं श्रुतिमनोहरम् ३१ तथा करिष्ये यत्ने
न भवतः शासनं विभो ॥ नमेलोभोऽस्ति विप्रेन्द्र न भयं न च मत्सरः ३२ करिष्यामि हितं सर्वमुक्तं यत्ते मयि प्रभो ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तु वचनं तस्य मार्कंडेय
स्य धीमतः ३३ संहृष्टाः पांडवाराजन्सहिताः शार्ङ्गधन्वना ॥ विप्रर्षभाश्च ते सर्वे ये तत्रासन्समागताः ३४

स्यर्थः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

३५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ मारणरतं मनाद्यान्यपि कर्माणि कृष्णाद्वैतविद्याबलेनैव सिद्धयन्तीति मंडूकाख्यायि
तथा कथां शुभां श्रुत्वा मार्कंडेयस्य धीमतः ॥ विस्मिताः समपद्यंत पुराणस्य निवेदनात् ३५ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्याप० युधि
ष्ठिरानुशासने एकनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९१ ॥ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ भूय एव ब्राह्मण महाभाग्यं वक्तुमर्हसीत्यब्रवीत्पांडवो मार्कंडेयम् १
अथाचष्टमार्कंडेयोऽपूर्वमिदं श्रूयतां ब्राह्मणानां चरितम् २ अयोध्यायामिक्ष्वाकुकुलोद्भवः पार्थिवः परीक्षिताममृगयामगमत् ३ तमेकाश्वेन मृगमनुसरंतं मृगोदूर
मपाहरत् ४ अध्वनिजातश्रमः श्रुत्वा भिभूतश्चैकस्मिन्देशे नीलगहनं वनखंडमपश्यत् ५ तच्च विवेश ततस्तस्य वनखंडस्य मध्येऽतीवरमणीयं सरोद्द्वामाश्व
एव व्यगाहत ६ अथाश्वस्तः सविसृणालमश्यायाग्रतो निक्षिप्य पुष्करिणीतीरे संविवेश ॥ ततः शयानो मधुरंगीतमश्रुणोत् ७ सश्रुत्वाऽचितयत्ने ह मनुष्यगतिं
पश्यामि कस्य खल्वयं गीतशब्दइति ८ अथापश्यत्कन्यां परमरूपदर्शनीयां पुष्याप्यवाचिन्वर्ती गायंती च ॥ अथसाराज्ञः समीपे पर्यक्रामत् ९ तामब्रवीद्राजा
कस्यासि भद्रे कावात्वमिति ॥ साप्रत्युवाच कन्याऽस्मीति ताराजोवाचार्थीत्वयाऽमिति १० अथोवाच कन्या समयेनाहं शक्यात्वया लब्धुं नान्यथेति राजा तां समय
मपृच्छत् ॥ कन्योवाच नोदकं मे दर्शयितव्यामिति ११ सराजातां बाढमित्युक्त्वा तां मुपये मे कृतोद्वाहश्च राजा परीक्षित्काडमानो मुद्रापरमया युक्तस्तूष्णीं संगम्य
तया सहास्ते १२ ततस्तत्रैवासीने राजनिसेनाऽन्वगच्छत् १३ सासेनोपविष्टं राजानं परिवार्थातिष्ठत्पर्याश्वस्तश्च राजा तयैव सह शिविकया प्रायादवघोटितयास
स्वनगरमनुप्राप्य रहसितया सहास्ते १४ तत्राभ्याशस्थोऽपि कश्चिन्नापश्यदथ प्रधानामात्योऽभ्याशचरास्तस्य स्त्रियोऽपृच्छत् १५ किमत्र प्रयोजनं वर्तते इत्य
थाब्रुवंस्ताः स्त्रियः १६ अपूर्वमिव पश्याम उदकं नात्र नीयत इत्यथामात्योऽनुदकं वनं कारयित्वा दारवृक्षं बहुपुष्पफलमूलंतस्य मध्ये मुक्ताजालमयीं पार्श्वे वापीं गूढां
सुधासलिललितां सरहस्युपगम्य राजानमब्रवीत् १७ वनमिदमुदारकं साध्वत्ररम्यतामिति १८ सतस्य वचनात्तयैव सह देव्या तद्वनं प्राविशत्सकदाचित्स्मिन्कानने
रम्ये तयैव सव्यवाहरदथ श्रुत्वा दितः श्रांतोऽतिमुक्तकागारमपश्यत् १९ तत्प्रविश्य राजा सह प्रियया सुधाकृतां विमलां सलिलपूर्णां वापीमपश्यत् २० दृष्ट्वा च तां
तस्याश्च तीरे सदैव तया देव्याऽवातिष्ठत् २१ अथतां देवीं सराजाऽब्रवीत्साध्ववतरवापीसलिलमिति ॥ सातद्वचः श्रुत्वाऽवतीर्थे वापीं न्यमज्जन्न पुनरुदमज्जत् २२
तां समृग्यमाणो राजानापश्यद्वापीमथानिःस्राव्य मंडूकं श्वभ्रमुखे दृष्ट्वा कुद्ध आज्ञापयामास सराजा २३ सर्वत्र मंडूकवधः क्रियतामिति यो मयार्थी स मां भृतमंडूकोपाय
नमादायोपतिष्ठेदिति २४ अथ मंडूकवधे चोरे क्रियमाणे दिक्षु सर्वासु मंडूकान् भयमाविवेशते भीता मंडूकरा ज्ञेयथावृत्तं न्यधेयदन् २५

कथैवाह भूय इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अवघोटितया श्लक्ष्णीकृतया १४ अभ्याशस्थोऽपि निकटस्थोऽपि नापश्यत्करी
डासक्तं राजानमिति शेषः १५ प्रयोजनं कर्तव्यं १६ । १७ अतिमुक्तकागारं वासंती गृहं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

म.भा.टी.
॥१६३॥

२५।२० धनोद्रेकःश्रीतिपसोरुत्कर्षः २८ प्रतिजानीहिनिश्चयंकुरु प्राप्यप्रापय्य मृत्युंक्रोधं स्त्रीशोकजं अलंकृतवामाकु २९।३०।३१ विप्रलब्धाःवंचिताः ३१।३३। ३४ ब्रह्मण्यंब्राह्मणाहितेन
ततोमंडूकराट्टापसवेषधारिराजानमभ्यगच्छदुपेत्यचैनमुवाच २६ माराजनक्रोधवशंगमःप्रसादंकुरुनार्हसिमंडूकानामनपराधिनावधंकर्तुमितिश्लोकौचात्रभव
तः २७ मामंडूकानजिवांसत्वंकोपसंधारयाच्युत ॥ प्रक्षीयतेधनोद्रेकोजनानामविजानताम् २८ प्रतिजानीहिनेतांस्त्वंप्राप्यक्रोधंविमोक्षयासिअलंकृत्वात
वाधर्ममंडूकैःकिंहतौहिते २९ तमेवंवादिनामिष्टजनशोकपरीतात्पाराजाऽथोवाच ३० नहिक्षम्यतेतन्मयाहनिष्याम्येतानेतैर्दुरात्मभिः ॥ प्रियामेभक्षितासर्वथे
वमेवध्यामंडूकानार्हसिविद्वन्मामुपरोढुमिति ३१ सतद्वाक्यमुपलभ्यव्यथितेन्द्रियमनाःप्रोवाचप्रसीदराजब्रह्मायुर्नमिमंडूकराजोममसादुहितासुशोभनानाम
तस्याहिदौःशील्यमेतद्ब्रह्मवस्तयाराजानोविप्रलब्धाःपूर्वाइति ३२ तमब्रवीद्राजातयाऽऽसमर्थीसामेदयितामिति ३३ अथैनाराज्ञेपिताऽदादब्रवीच्चैनामेनंराजा
नंशुश्रूषस्वेति ३४ सएवमुक्त्वादुहितरंकुद्धःशशापयस्मात्त्वयाराजानोविप्रलब्धावहवस्तस्मादब्रह्मण्यानितवापत्यानिभविष्यंत्यान्तितक्त्वात्तवेति ३५ सचराजा
तामुपलभ्यतस्यांसुरतगुणनिबद्धहृदयो लोकत्रयैश्वर्यमिवोपलभ्यहर्षेणवाष्पकलयावाचाप्रणिपत्याभिपूज्यमंडूकराजमब्रवीदनुगृहीतोऽस्मीति ३६ सवमंडूक
राजोदुहितरमनुज्ञाप्ययथागतमगच्छत् ३७ अथकस्यचित्कालस्यतस्याकुमारास्त्रयस्तस्यराज्ञःसंबभूवुःशलोदलोबलश्चेतिततस्तेषांज्येष्ठंशलंसमयेपितारा
ज्येभिषिच्यतपसिष्टतात्मावनंजगाम ३८ अथकदाचिच्छलोभृगयामनुचरन्मृगमासाद्यरथेनान्वधावत् ३९ सूतंचोवाचशीघ्रंमावहस्वेति सतथोक्तःसूतोराजा
नमब्रवीत् ४० नक्रियतामनुबंधोनैषशक्यस्त्वयामृगोऽयंग्रहीतुंयद्यपितेरथेयुक्तौवाम्यौस्यातामिति ततोऽब्रवीद्राजासूतमाचक्ष्वमेवाम्यौहन्मिचत्वाभिति ॥
सएवमुक्त्वा राजभयभीतःसूतोवामदेवशापभीतश्चसन्नाचरुयौराज्ञे ॥ ततःपुनःसराजाखड्गमुद्यम्यशीघ्रंक्रथयस्वेतितमाहहनिष्येत्त्वामिति ॥ सतदाऽऽहराजभय
भीतःसूतोवामदेवस्याश्वौवाम्यौमनोजवाविति ४१ अथैनमेवंब्रुवाणमब्रवीद्राजावामदेवाश्रमंप्रयाहीतिसगत्वावामदेवाश्रमंतमृषिमब्रवीत् ४२ भगवन्मृगोमेवि
द्वःपलायतेसंभावयितुमर्हसिवाम्यौदातुमिति तमब्रवीदपिर्ददानितेवाम्यौकृतकार्येणभवताममेववाम्यौनिर्यात्यौक्षिप्रमितिसचतावश्वौप्रतिगृह्यानुज्ञाप्यऋषिप्रा
याद्वाभीप्रयुक्तेनरथेनमृगंप्रतिगच्छंश्चाब्रवीत्सूतमश्वरत्नाविमावयोऽयौब्राह्मणानानैतौप्रतिदेयीवामदेवायेत्युक्त्वामृगमवाप्यस्वनगरभेत्याश्वावंतःपुरेऽस्थापयत्
४३ अर्थाष्वितयामासतरुणोराजपुत्रःकल्याणंपत्रमासाद्यरमतेनप्रतिनिर्यातयत्यहोकष्टमिति ४४ समनसाविचिंत्यमासिपूर्णेऽशिष्यमब्रवीत् ४५ गच्छा
त्रेयराजानंब्रूहियदिपर्याप्तंनिर्यातयोपाध्यायवाम्याविति सगत्वेवंतराजानब्रवीत्तराजाप्रत्युवाचराज्ञामेतद्वाहनमनर्हब्राह्मणारत्नानामेवंविधानांकिंब्राह्मणानाम
श्वैःकार्यसाधुगम्यताम् ४६

वन० ३
अ०
॥१९२॥

रहितानिअब्रह्मण्यानि ३५। ३६। ३७। ३८। ३९। ४० वाम्यौवामदेवीयौ रथे युक्तौअश्वौ अश्वतरौ वामीप्रयुक्तेनेतिवाक्यशेषात् ४१। ४२। ४३ पत्रंवाहनं ४४। ४५। ४६

॥१६३॥

४७ अंतरंभेदे ३८। ४९। ५० वाहोवाहनं ५१ यदेतदब्राह्मणस्यस्वमाजीवमानोऽस्येतदिहघोरमनिष्टपाकं व्रतं कर्मादुरित्यन्वयः बहंतुचतुर्दिलुप्रापयंतु चतुर्धाकृत्वेतिशेषः ५२ येत्वांमाहं
तुमुद्युक्तंतेमदीयास्त्वामेवपातयंतित्वत्यर्थः ५३। ५४ असत्यंमिथ्यावादिनामपित्वात्त्वानानुशास्मिनदंडयामि अद्यप्रभृतितवाज्ञामितिसंबंधः तवापराधान् क्षमिष्ये आज्ञयाचवर्तिष्येइति
सगत्वेतदुपाध्यायायाचष्टतच्छ्रुत्वावचनमप्रियंवामदेवःक्रोधपरीतात्मास्वयमेवराजानमभिगम्याश्वार्थमचोदयन्नचादद्राजा ४७ ॥ वामदेवउवाच ॥ प्रयच्छ
वाम्यौममपार्थिवत्वंकृतंहितेकार्यमाभ्यामशक्यम् ॥ मात्वाऽवधीद्वरुणोघोरपाशैर्ब्रह्मक्षत्रस्यांतरेवर्तमानम् ४८ ॥ राजोवाच ॥ अनड्वाहौसुवतौसाधुदांतावे
तद्विप्राणांवाहनंवामदेव ॥ त्वाभ्यांयाहित्वंयत्रकामोमहर्षेच्छंदांसिवैत्वादृशंसंहवन्ति ४९ ॥ वामदेवउवाच ॥ छंदांसिवैमादृशंसंहवन्तिलोकेऽमुष्मिन्पार्थिवयानि
सन्ति ॥ अस्मिंस्तुलोकेममयानमेतदस्माद्विधानामपरेषांचराजन् ५० ॥ राजोवाच ॥ चत्वारस्त्वांवागर्दभाःसंवहंतुश्रेष्ठाश्वतयोहरयोवातरंहाः ॥ तैस्त्वंध्याहि
क्षत्रियस्यैषवाहोममेववाम्यौनतवैतौहिविद्धि ५१ ॥ वामदेवउवाच ॥ घोरंव्रतंब्राह्मणस्यैतदाहुरेतद्राजन्यदिहाजीवमानः ॥ अयस्मयाघोररूपामहांतश्चत्वा
रोवायातुघानाःसुरौद्राः ॥ मयाप्रयुक्तास्त्वदधमीप्समानावहंतुत्वांशितशूलाश्चतुर्धा ५२ ॥ राजोवाच ॥ येत्वांविदुर्ब्राह्मिणंवामदेववाचाहंतुंमनसाकर्मणावा ॥
तेत्वांसाशिष्यमिहपातयंतुमद्वाक्यनुन्नाःशितशूलासिहस्ताः ५३ ॥ वामदेवउवाच ॥ ममैतौवाम्यौप्रतिगृह्यराजन्पुनर्ददानीतिप्रपद्यमेत्वम् ॥ प्रयच्छशीघ्रंमम
वाम्यौत्वमश्वौयद्यात्मानंजीवितुंतेक्षमस्यात् ५४ ॥ राजोवाच ॥ नब्राह्मणेभ्योमृगयाप्रसूतानत्वाऽनुशास्म्यद्यप्रभृतिह्यसत्यम् ॥ तवैवाज्ञांसंप्रणिवायसर्वा
तथाब्रह्मन्पुण्यलोकंलभेयम् ५५ ॥ वामदेवउवाच ॥ नानुयोगाब्राह्मणानांभवंतिवाचाराजन्मनसाकर्मणावा ॥ यस्त्वेवंब्रह्मतपसाऽन्वेतिविद्वांस्तेनश्रेष्ठोभव
तिहिजीवमानः ५६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्तेवामदेवेनराजन्समुत्तस्थूराक्षसाघोररूपाः ॥ तैःशूलहस्तैर्वध्यमानःसराजाप्रोवाचेदंवाक्यमुच्चैस्तदानीं ५७
इक्ष्वाकवोयदिब्रह्मन्दलोवाविधेयामेयदिचेमेविशोऽपि ॥ नोत्स्रक्ष्येऽहंवामदेवस्यवाम्यौनैवंविधाःकर्मशीलाभवन्ति ५८ एवंब्रुवन्नेवसयातुवानैर्हतोजगामायुमर्हो
क्षितीशः ॥ ततोविदित्वानृपतिंनिपातितमिक्ष्वाकवोवैदलमभ्यर्षिचन् ५९ राज्येत्दातत्रगत्वासविप्रःप्रोवाचेदंवचनंवामदेवः ॥ दलंराजानंब्राह्मणानांहिदेय
मेवंराजन्सर्वधर्मेषुदृष्टम् ६० विभेषिचेत्त्वमधर्मात्रैर्द्रप्रयच्छमेशीघ्रमेवाद्यवाम्यौ ॥ एतच्छ्रुत्वावामदेवस्यवाक्यंसपार्थिवःसूतमुवाचरोषात् ६१ एकंहिमेसाय
कंचित्ररूपंदिग्धंविषेणाहरसंगृहीतम् ॥ येनविद्धोवामदेवःशयीतसंदश्यमानःश्वभिरार्तरूपः ६२ ॥ वामदेवउवाच ॥ ॥ जानामिपुत्रंदशवर्षतवाहंजातं
महिष्यांश्येनजितंनरैर्द्र ॥ तंजहित्वंमद्बचनात्प्रणुन्नस्तूर्णांप्रियंसायकैर्घोररूपैः ६३

वरद्वयंज्ञेयं ५५ एतत्प्रत्याचष्टेनेति अनुयोगः शासनं अदंडयाब्राह्मणाइत्यर्थः । ब्रह्मब्राह्मणजातिं योब्राह्मणसेवीसजीवत्यन्योनश्यतीत्यर्थः वरद्वयमपिनिरर्थकमितिभावः ५६ । ५७ दलः
कनिष्ठोभ्राता विधेयाआज्ञाकारिणः ५८ निपातितंमृगं ५९ । ६० । ६१ । ६२ तंजाहि तवसायकस्त्वत्पुत्रमेवहिंसिष्यतिननुमामित्यर्थः ६३

६४ । ६५ । ६६ एवमुक्त्वा वामदेवेन रतं मितहस्तापदो राजोवाच इक्ष्वाकव इति ६७ संस्पृश्य हत्वा एनसो ब्रह्महत्याभ्यवसायजात्पापात् ६८ एनेदृशं संमर्तारं दिने दिने सृता निकल्याणक
 मार्कंडेय उवाच ॥ एवमुक्तो वामदेवेन राजंत्रतः पुरे राजपुत्रं जघान ॥ ससायकस्तिग्मतेजा विमृष्टः श्रुत्वा दलस्तत्र वाक्यं वभाषे ६४ ॥ राजोवाच ॥ इक्ष्वाकवो हं
 तच रामिवः प्रियं निहन्मीमं विप्रमद्यप्रमथ्य ॥ आनीयतामपरस्तिग्मतेजाः पश्य ध्वं मे वीर्यमद्यक्षितीशाः ६५ ॥ वामदेव उवाच ॥ यत्त्वमेनं सायकं घोररूपं विपे
 णादिग्धं मम संदधासि ॥ नत्वेतं त्वं शर्वपर्विभोक्तुं संधातुं वा शक्यसे मानवेन्द्र ६६ ॥ राजोवाच ॥ इक्ष्वाकवः पश्य तमां गृहीतं न वै शक्रो म्येष शरं विभोक्तुम् ॥ नचा
 स्यकर्तुं नाशमभ्युत्सहामि आयुष्मान् चै जीवतु वामदेवः ६७ ॥ वामदेव उवाच ॥ संस्पृश्यैनां महिषीसायकेन ततस्तस्मादेन सोमोक्ष्यसे त्वम् ॥ ततस्तथा कृतवान्पा
 र्थिवस्तु ततो मुनिराजपुत्रीवभाषे ६८ ॥ राजपुत्र्युवाच ॥ यथायुक्ता वामदेवाहमेनं दिने दिने सांदेशं तं नृशंसम् ॥ ब्राह्मणेभ्यो मृगयतीं सृत्तानि तथा ब्रह्मपुण्य
 लोकं लभेयम् ६९ ॥ वामदेव उवाच ॥ त्वया त्रातराजकुलं शुभेक्षणं वरं वृणीष्व प्र प्रतिमं ददानिते ॥ प्रशाधीमं स्वजनं राजपुत्रि इक्ष्वाकुराज्यं सुमहत्त्वाप्यनिद्ये ७०
 ॥ राजपुत्र्युवाच ॥ वरं वृणे भगवंस्त्वेव मे पविमुच्यतां किलिबपादद्यमर्ता ॥ शिवेन चाध्याहिस पुत्रवाधं वरो वृतो ह्येष मया द्विजाद्य ७१ मार्कंडेय उवाच ॥ श्रुत्वा वचः
 स मुनीराजपुत्र्यास्तथाऽस्त्विति प्राह कुरु प्रवीर ॥ ततः सराजामुदितो बभूव वाम्यौ चास्मै प्रददौ संप्रणम्य ७२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमा
 स्यापर्वणि मंडूकोपाख्याने द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ मार्कंडेयमृषयो ब्राह्मणा युधिष्ठिरश्च पर्यपृच्छ नृषिः केन दीर्घायुरासीद्
 को मार्कंडेयस्तु तान्सर्वानुवाच १ महातपा दीर्घायुश्च बको राजर्षिर्नात्र कार्या विचारणा २ एतच्छ्रुत्वा तु कैतेयो भ्रातृभिः सह भारत ॥ मार्कंडेयं पर्यपृच्छ द्वर्मराजो
 युधिष्ठिरः ३ बकदाह्म्यौ महात्मानौ श्रूयते चिरजीविनौ ॥ सखायौ देवराजस्य तावृषी लोकसंतौ ४ एतदिच्छामि भगवन्बकशक्रसमागमम् ॥ सुखदुःखसमायु
 क्तं तत्त्वेन कथयस्व मे ५ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ वृते देवा सुरे राजसं ग्रामे लोमहर्षणे ॥ त्रयाणामपि लोकानां भिद्रो लोकाधिपोऽभवत् ६ सम्यग्वर्षति पर्जन्ये सस्यसं
 पद उत्तमाः ॥ निरामयाः सुधर्मिष्ठाः प्रजाधर्म परायणाः ७ मुदितश्च जनः सर्वः स्वधर्मे पुण्यवस्थितः ॥ ताः प्रजामुदिताः सर्वा हृद्वा बलनिषूदनः ८ ततस्तु मुदितो
 राजन् देवराजः शतक्रतुः ॥ ऐरावतं समास्थाय ताः पश्यन्मुदिताः प्रजाः ९ आश्रमांश्च विचित्रांश्च नदींश्च विविधाः शुभाः ॥ नगराणि समृद्धानि खेटान् जनपदांस्त
 था १० प्रजापालनदक्षांश्च नरेन्द्रान् धर्मचारिणः ॥ उदपानं प्रपावापीतडागानि सरांसि च ११ नानाब्रह्मसमाचारैः सेवितानि द्विजोत्तमैः ॥ ततोऽवतीर्थ
 रम्यायां पृथ्व्यां राजच्छतक्रतुः १२

राणि वाक्यानि संदिशंतीति संबन्धः ब्राह्मणेभ्यो मृगयतीं ब्राह्मणान् सेवितुमिच्छंती ६९ । ७० । ७१ । ७२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे द्विनवत्यधिकशततमोऽध्यायः
 ॥ १९२ ॥ ॥ मार्कंडेयमृषय इत्यादेरध्यायस्य तात्पर्यं ब्रह्मविद्यालब्धं चिरजीवित्वमपि दुःखमिश्रमर्तो विदेहकैवल्यमेव श्रेष्ठमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२

१३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
 तत्र रम्येशिवे देशे बहुवृक्षसमाकुले ॥ पूर्वस्यां दिशि रम्यायां समुद्राभ्याशतो नृप १३ तत्राश्रमपदं रम्यं मृगाद्विजनिषेवितम् ॥ तत्राश्रमपदं रम्ये बकं पश्यति देव
 राट् १४ बकस्तु दृष्ट्वा देवेन्द्रं दृष्टं प्रतिमनाऽभवत् ॥ पाद्यासनार्घदानेन फलमूलैरथार्चयत् १५ सुखोपविष्टो वरदस्ततस्तु बलसूदनः ॥ ततः प्रश्रवंकं देव उवाच त्रि
 दशेश्वरः १६ शतं वर्षं सहस्राणि मुने जातस्य तेऽनघ ॥ समाख्याहि मम ब्रह्मन् किंदुःखं चिरजीविनाम् १७ ॥ बक उवाच ॥ अप्रियैः सह संवासः प्रियैश्चापि विना
 भवः ॥ असद्भिः संप्रयोगश्च तदुःखं चिरजीविनाम् १८ पुत्रदारविनाशोऽप्रज्ञातीनां सुहृदामपि ॥ परं प्वायत्तत्ता कच्छं किं नु दुःखतरं ततः १९ नान्यदुःखतरं किं
 चिल्लोकेषु प्रतिभाति मे ॥ अर्थविहीनः पुरुषः परैः संपरिभूयते २० अकुलानां कुले भावं कुलीनानां कुलक्षयम् ॥ सयोगविप्रयोगं च पश्यंति चिरजीविनः २१ अपि
 प्रत्यक्षमेवैतत्तव देव शतक्रतो ॥ अकुलानां समृद्धानां कथं कुलविपर्ययः २२ देवदानवगंधर्वमनुष्योरगराक्षसाः ॥ प्राण्वंति विपर्यासं किं नु दुःखतरं ततः २३ कुले
 जाताश्च क्लिश्यंते दौष्कुले यवशानुगाः ॥ आढ्यैर्दीर्घाऽवमताः किं नु दुःखतरं ततः २४ लोके वैधर्म्यं ते तु दृश्यते बहुविस्तरम् ॥ हीनज्ञानाश्च दृश्यंते क्लिश्यंते
 प्राज्ञकोविदाः २५ बहुदुःखपरिक्लेशं मानुष्यमिह दृश्यते ॥ इंद्र उवाच ॥ पुनरेव महाभाग देवर्षिगणसेवित २६ समाख्याहि मम ब्रह्मन् किं सुखं चिरजीवि
 नाम् ॥ बक उवाच ॥ अष्टमे द्वादशे वाऽपि शाक्यः पचते गृहे २७ कुमित्राण्यनपाश्रित्य किं वै सुखतरं ततः ॥ यत्राहानिन गण्यंते नै न माहुर्महाशनम् २८ अपि
 शाकं पचानस्य सुखं वै मघवन गृहे ॥ अर्जितं स्वेन वीर्येण नाप्यपाश्रित्य कंचन २९ फलशाकमपि श्रेयोभोक्तुं ह्यरुपणं गृहे ॥ परस्य तु गृहे भोक्तुं परिभूतस्य नित्यशः
 ३० सुमृष्टमपि न श्रेयो विकल्पोऽयमतः सताम् ॥ श्वक्की लालपोयस्तु परान्नं भोक्तुमिच्छति ३१ धिगस्तु तस्य तदुक्तं रूपणस्य दुरात्मनः ॥ यो दत्त्वाऽतिथि
 भूतेभ्यः पितृभ्यश्च द्विजोत्तमः ३२ शिष्टान्यन्नानियोभुंके किं वै सुखतरं ततः ॥ अतो मृष्टतरं नान्यत्पुतं किंचिच्छतक्रतो ३३ दत्त्वायस्त्वतिथिभ्यो वैभुंके तेनै
 व नित्यशः ॥ यावतो ह्यंधसः पिंडान् श्रातिसततं द्विजः ३४ तावतां गोसहस्राणां फलं प्राप्नोति दायकः ॥ यदेनो यो वनकृतं तत्सर्वं नश्यते भुवम् ३५ सदाक्षिणस्य
 मुक्तस्य द्विजस्य तु करे गतम् ॥ यद्द्वारिवारिणां सिंचेत्तद्द्वयेन स्तरते क्षणात् ३६ एताश्चान्याश्च वै बह्वीः कथयित्वा कथाः शुभाः ॥ बकेन सह देवेन्द्र आपृच्छ च त्रिदि
 वंगतः ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्यापर्वणि ब्राह्मणमहाभाग्ये बकशक्रसंवादे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥

॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे त्रिनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥

विद्याबलं बुद्धप्रजापालनादिव्यग्रेष्वपिराजस्वस्तीतिदर्शयितुमाह ततइति १ । २ नैतत्पुत्रं यथास्वयाज्य इत्येतन्नैत्यर्थः तत्रहेतुः पूर्वैतिपूर्वैचते कर्मकर्त्रादयश्चेतिविग्रहः अनुमंतृवत्कृममृतय आदिशब्दार्थः अवधानतोविचारतः अधरेतिआवयोस्तारतम्यं नास्तीत्यर्थः ३ क्रूरइति पूर्वोद्धेल्लवृत्तं नावयात्साधुत्वंकथंनकुर्यादित्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ राज्ञःशिवेः ८ ॥ इत्यार प्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्नवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ इदमिति १ । २ विद्वेषणं याचकस्यद्वेषं प्रीत्यैवददातिचेत् ग्रहीष्यामीत्यर्थः ३ हेदद्य ददोदानं

॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःपांडवाःपुनर्माकंडेयमूचुः १ कथितं ब्राह्मणमहाभाग्यं राजन्यमहाभाग्यमिदानीं शुभ्रुषामहइति तानुवाचमाकंडेयोमहर्षिःश्रूयतामि ति इदानीं राजन्यानां महाभाग्यमिति ॥ कुरुणामन्यतमःसुहोत्रोनामराजामहर्षीनभिगम्यानेवृत्त्यरथस्थमेवराजानमौशीनरंशिबिंददर्शाभिमुखंतौसमेत्यपरस्प रेणयथावयःपूजांप्रयुज्यगुणसाम्येनपरस्परेणतुल्यात्मानौविदित्वाऽन्योन्यस्यपंथानंनददतुस्तत्रनारदःप्रादुरासीत्किमिदंभवंतौपरस्परस्यपंथानमावृत्त्यतिष्ठ तइति २ तावूचतुर्नारदंनैतद्भगवन्पूर्वकर्मकर्त्रादिभिर्विशिष्टस्यपंथाउपदिश्यतेसमर्थायवा आवांचसख्यंपरस्परेणोपगतौ तच्चावधानतोऽत्युत्कृष्टमधरोत्तरंपरि भ्रष्टम् ॥ नारदस्त्वैवमुक्तःश्लोकत्रयमपठत् ३ क्रूरःकौरव्यमृदवेमृदुःकूरेचकौरव ॥ साधुश्चासाधवेसाधुःसाधवेनापुयात्कथम् ४ कृतंशतगुणंकुर्यान्नास्तिदे वेपुनिर्णयः ॥ औशीनरःसाधुशीलोभवतोवैमहीपतिः ५ जयेत्कदर्यदानेनसत्येनावृत्तवादिनम् ॥ क्षमयाक्रूरकर्माणमसाधुंसाधुनाजयेत् ६ तदुभावेवभवंता बुदारौयइदानींभवद्भ्यामन्यतमःसोऽपसर्पंतुएतद्वैनिदर्शनमित्युक्त्वातूर्णानारदोबभूव ॥ एतच्छ्रुत्वातु कौरव्यःशिबिंप्रदक्षिणंरुत्वापंथानंदत्वावहुकर्मभिःप्रश स्यप्रययौ ७ तदेतद्राज्ञोमहाभाग्यमप्युक्तवान्नारदः ८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमाकंडेयसमास्यापर्वणिशिबिचरितेचतुर्नवत्यधिकशततमोऽ ध्यायः ॥ १९४ ॥ ॥ माकंडेयउवाच ॥ इदमन्यच्छ्रूयतांययातिर्नाहुपोराजाराज्यस्थःपौरजनावृत्तआसांचक्रे ॥ गुर्वर्थीब्राह्मणउपेत्याब्रवीत्भोराज न्गुर्वर्थीभिक्षेयंसमयादिति राजोवाच १ ब्रवीतुभगवान्समयमिति २ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ विद्वेषणंपरमंजीवलोकेकुर्यान्नरःपार्थिवयाच्यमानः ॥ तंत्वांपृच्छामि कथंतुराजन्दद्याद्भवानदयितंचमेऽद्य ३ ॥ राजोवाच ॥ नचानुकीर्तयेदद्यदत्त्वाअवाच्यमर्थंनचसंशुगोमि ॥ प्राप्यमर्थंचसंश्रुत्यतंचापिदत्त्वासुसुखीभवाभि ४ ददामितेरोहिणीनांसहस्रंप्रियोहिमेब्राह्मणोयाचमानः ॥ नमेमनःकुप्यतियाचमानेदतंनशोचामिकदाचिदर्थं ५ इत्युक्त्वाब्राह्मणायराजागोसहस्रंददौ ॥ प्राप्त वांश्वगवांसहस्रंब्राह्मणइति ६ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमाकंडेयसमास्यापर्वणिनाहुषचरितेपंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भूयएवमहाभाग्यंकथयतामित्यब्रवीत्पांडवः १ तदहं दत्त्वानकीर्तये दुःखेसत्येवकीर्तनस्यान्नान्यथेतिभावः । दुःखंचप्रियवियोगेऽतोममादे यामावात्त्वयाऽप्ययाच्योऽर्थोनास्तीत्यतःसर्वप्राप्यंधीपुत्रदेहातदेयमेवत्वप्राप्यंदातुंशक्यमित्यर्थः ४ रोहिणीनागवा । रोहिणीकंठरुग्मिदीत्युपक्रम्य लोडितागवोरितिभेदिनी ५ असावावपिसावुत्वंभीत्याइष्टार्थदानंचमहाभाग्यमित्यध्यायद्वयतात्पर्यं ६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९५ ॥ ॥ मूयइति २

१ उपांशुबहिरनुद्धाटितंकुप्यंस्वर्णंरूप्यादम्यत् ३ । ४ । ५ । ६ । ७ कज्ञोनपुंस्त्वमार्थं ८ हिंसिहिनस्तिताडयसि ९ शपंतंशापंविस्तंतं हेविप्र वीनददातिस्वीयधनं तुम्यं तस्मै वापरात्त शापदानमुचितं । उताहोस्वित्पतद्ब्राह्मण्यंब्राह्मणयोग्यंस्वीयमपिदित्सन्नशापयोग्यः नापि शांतिधर्माब्राह्मणःशापंदातुमर्हतीत्यर्थः १० । ११ क्षेपणं दूरीकरणं अवश्यंसप्रसादनीयं अथाचष्टमाकंडेयोमहाराजवृषदर्मसेदुकनामानौराजानौनीतिमार्गरतावस्त्रोपास्त्रकृतिनौ २ सेदुकोवृषदर्मस्यबालस्यैवउपांशुवतमभ्यजानात्कुप्यमदेयंब्राह्म णस्य ३ अथतंसेदुकंब्राह्मणःकश्चिदेदाध्ययनसंपन्नआशिषंदत्त्वागुर्वर्थीभिक्षितवान् ४ अश्वसहस्रंमेभवान्ददात्विति ॥ तंसेदुकोब्राह्मणमब्रवीत् ५ नास्तिसं भवोगुर्वर्थंदातुमिति ६ सत्वंगच्छवृषदर्मसकाशम् ॥ राजापरमधर्मज्ञोब्राह्मणतंभिक्षस्व ॥ सतेदास्यतितस्यैतदुपांशुवतमिति ७ अथब्राह्मणोवृषदर्मसकाशं गत्वाअश्वसहस्रमयाचत् ॥ सराजातंकशेनाताडयत् ८ तंब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ किंहेस्यनागसंमामिति ९ एवमुक्त्वातंशपंतराजाह ॥ विप्रकिंयोनददातितुभ्य मुताहोस्विद्ब्राह्मण्यमेतत् १० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ राजाधिराजतवसमीपंसेदुकेनप्रेषितोभिक्षितुमागतः ॥ तेनानुशिष्टेनमयात्वंभिक्षितोऽसि ११ ॥ राजोवाच पूर्वाह्नेतेदास्यामियोमेऽद्यबलिरागमिष्यति ॥ योहन्यतेकशयाकथंमोघंक्षेपणंतस्यस्यात् १२ इत्युक्त्वाब्राह्मणायदेवसिकामुत्पत्तिंप्रादात् ॥ अधिकस्याश्वस हस्रस्यमुल्यमेवादादिति १३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमाकंडेयसमास्यापर्वणिसेदुकवृषदर्मचरितेषणवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ ॥ माकंडेयउवाच ॥ देवानांकथासंजाता महीतलंगत्वामहीपतिंशिबिमौशीनरंसाध्वेनंशिबिंजिज्ञास्यामइति ॥ एवंभोइत्युक्त्वाअग्नीद्रावुपतिष्ठेताम् १ अग्निः कपोतरूपेणतमभ्यधावदामिषार्थमिंद्रःश्येनरूपेण २ अथकपोतोरज्ञोदिव्यासनासीनस्योत्संगंन्यपतत् ३ अथपुरोहितोराजानमब्रवीत् ॥ प्राणरक्षार्थंश्ये नाद्गीतोभवंतंप्राणार्थींप्रपद्यते ४ वसुददातुअंतवान्पार्थिवोऽस्यानेच्छतिंकुर्यात्घोरंकपोतस्यनिपातमाहुः ५ अथकपोतोरजानमब्रवीत् ॥ प्राणरक्षार्थंश्ये नाद्गीतोभवंतंप्राणार्थींप्रपद्येअंगैरंगानिप्राप्यार्थीमुनिर्भूत्वाप्राणांस्त्वांप्रपद्ये ६ स्वाध्यायेनकश्चितं ब्रह्मचारिणंमांविद्धि ॥ तपसादमेनयुक्तमाचार्यस्याप्रतिकू लभाषिणम् ॥ एवंयुक्तमपापंमांविद्धि ७ गदामिवेदान्विचिनोभिच्छंदःसर्वेवेदाअक्षरशोमेअधीताः ॥ नसाधुदानंश्रोत्रियस्यप्रदानंमाप्रादाःश्येनायनकपो तोऽस्मि ८ अथश्येनोराजानमब्रवीत् ९

त्यर्थः १२ देवसिकांपृकदिवसजातामुत्पत्तिधनस्य । स्वनियमभंगायप्रवृत्तंब्राह्मणंदंढयितुमपिप्राथितादधिकंदत्त्वाप्रसादयितुमपिसमर्थांराजानइतित्तात्पर्यं १३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पणवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९६ ॥ ॥ देवानामिति १ । २ । ३ । ४ घोरंनिदितंअनिष्टसूचकमित्यर्थः मृत्पट्टतत्त्वात्कपोतस्यअंतवान् दिगंतानाभीश्व रः ५ अंगैरिति मुनिरहं स्वशरीरेणकपोतशरीरंप्रविष्टोऽस्मीत्यर्थः प्राणांप्राणरक्षकत्वेनत्वमेवममप्राणाइत्यर्थः ६ । ७ श्रोत्रियस्यमे श्येनायत्वत्कर्तृकंप्रदानंनसाधुदानं ८ । ९

स.भा.टी.
॥१६६॥

पर्यायेणोतिपितृपुत्रमार्यामातृपमृतीनामाधरोत्तयेण याजाया सैवमवांतरे माता यः पुत्रः स एवपिता एवंशुभिमिंश्रंभवति मिश्रंवाशशुभिरिति भवेपुत्रमपुपयायेणवसति स्थितिर्भवति अतस्त्वंगै
होअस्मात्कपोतात् जातोऽसि अतस्त्वं तवजन्मांतरीयांतितरंकपोतं आवदानोरजन् ममआहारेविघ्नमाकुर्वित्यर्थः १० शकुनेनेत्यकारांतोऽपि एतयोःस्वरुवंजात्वासाधुर्कर्मकयं कुर्वाभिति
विमृशतीत्यर्थः ११ । १२ ह्रस्वाशीशवेएवप्रजाप्रमीयवे त्रिवते १३ मोचनेऽफलं सोऽब्रवीदतिलमते अत्रचेताःअनुहारः १४ अस्मात्कपोतात्पनंकपोतं मोचयित्वा ते तुभ्यंप्रतिनयंतुमिति
पर्यायेणवसतिर्वाभवेपुसर्गेजातःपूर्वमस्मात्कपोतात् ॥ त्वमाददानोऽथकपोतमेनंमात्वंराजन्विघ्नकर्ताभवेथाः १० ॥ राजोवाच ॥ केनेदृशजातुपरादिदृश्या
गुच्यमानाशकुनेनमंस्कृता ॥ धांकेपोतोवदतेयांचश्येनउभौविदित्वाकथमस्तुसाधु ११ नास्यवर्षवर्षतिवर्षकालेनास्यबीजंरोहतिकालउत्तम ॥ भीतंप्रप
न्नयोहिददातिशत्रवेनत्राणंलभेव्राणमिच्छन्सकाले १२ जाताह्रस्वाप्रजाप्रमीयतेसदानवासंपितरोऽस्यकुर्वते ॥ भीतंप्रपन्नयोहिददातिशत्रवेनास्यदेवाःप्रतिष्ट
कंतिहव्यम् १३ मोचमन्त्रंविंदातिचाप्रवेताःस्वर्गाहोकाद्भृशतिशघ्रमेव ॥ भीतंप्रपन्नयोहिददातिशत्रवेसेंद्रादेवा प्रहरंत्यस्यवज्रम् १४ उक्षाणंक्वापह
ओदनेनअस्मात्कपोतात्प्रतितेनयंतु ॥ यास्मिन्देशेरमसेऽतीवश्येनतत्रमांसंशिवयस्तेवहंतु १५ ॥ श्येनउवाच ॥ नोक्षाणोराजन्प्रार्थयेयंनचान्यदस्मान्ना
समाधिकंवाकपोतात् ॥ देवैर्देतःसोऽद्यममैषमक्षस्तन्मेददस्वशकुनानामभावात् १६ ॥ राजोवाच ॥ उक्षाणंवेहतमनूतंनयंतुतेपश्यंतुगुरुषामेव ॥ मया
हितस्यदायंममांतिकात्त्वाप्रत्याग्रायंतुत्वंह्येनंमाहिंसीः १७ त्यजेप्राणात्रैवदद्यांकपोतंसौम्योऽह्ययंकिंनजानासिश्येन ॥ यथाक्लेशंमाकुर्ष्येहसौम्यनाहंकोत
मर्पयिष्येकथंचित् १८ यथामांसैसाधुवादैःप्रसन्नाःप्रशंसियुःशिवयःकर्मणातु ॥ यथाश्येनप्रियमेवकुर्याप्रशाधिनायद्वदेस्तत्करोमि १९ ॥ श्येनउवाच ॥ ऊ
रोर्दक्षिणाहुत्कृत्यस्वपिशितंतावद्राजन्यावन्मांसंकपोतेनसमम् ॥ तथातस्मात्साधुत्रातःकपोतःप्रशंसयुश्चाशिवयःकृतंचप्रियंस्यान्नभेति २० अथउक्षि
णाहूरोरुत्कृत्यस्वमांसपेशंतुलयाऽधारयत् ॥ गुरुतरएवकपोतआसीत् २१ पुनरन्यमुच्चकर्तगुरुतरएवकपोतः ॥ एवंसर्वसमाधिकृत्यशरीरंतुलायानारोपया
मास तत्तथापिगुरुतरएवकपोतआसीत् २२ अथराजास्वयमेवतुअमारुरोह ॥ नचव्यलीकमासीद्राज्ञएतदृतांतंदृष्ट्वात्रातहत्युक्त्वाप्रालीयतश्येनः अथराजा
अब्रवीत् २३ कपोतंविद्युःशिवयस्त्वांकपोतपृच्छामितेशकुनेकोनुश्येनः ॥ नानीश्वरईदृशंजातुकुर्यादेतंप्रश्रंभगवन्नेविचक्षा २४ ॥ कपोतउवाच ॥ वै
श्वानरोऽहंज्वलनोधूमकेतुरथैवश्येनोवज्रहस्तःशचीपतिः ॥ साधुज्ञातुंत्वामृषभंसौरथेयनौजिज्ञासयात्वत्सकाशंप्रपन्नौ २५

वन० ३
अ०
॥१९७॥

निवित्त्वेनसमर्पयंतु १५ ददस्व दददानेहृत्यस्यरूपं शकुनानांपकस्मिन्नेवबहुत्वं अभावात्नाशेन १६ उक्षाणंबलविद्वेहंतंवंध्यां गांवा अनूर्नसर्वांसपूर्णयथास्यात्तथा मयाहितस्यमीप्र
स्तस्मकपोतस्य दायंप्रतिघ्नं प्रत्याग्रायंनयंतुप्रापयंतु पश्यंतुआलोचयंतुच संतः पनंकपोतंमाहिंसीरिति १७ सौम्योह्ययं सोमसंयुक्तक्रतुवन्नित्यंपरिपाल्योह्ययं हेसौम्य सोमरस्त्रियदर्शन
१८ । १९ । २० । २१ अधिकृत्यच्छित्वा २२ अपर्मांसौ स्वयमेवतुलायाविवेश व्यलीकं अप्रियं प्रातस्स्वयाकपोतइत्युक्त्वा २३ । २४ हेसौरथेयसुरथायाःपुत्र नौजावांविद्वीतिशेषः २५

॥१९८॥

असिनाखड्गेनएतन्मांसं वःनृपाणांलक्ष्मणचिह्नंकरोमि २६ । २७ शिविनाशिथिलशरीरेणजातंजौद्धिदंउद्रेदेनजातं यशसादीप्यमानम् २८ ॥ इत्या० प० नी० भा० भावदीपेसप्तमवत्याधिक
शततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥ भूयइति १ । २ । ३ आयुष्मंतंविचकालमोग्यंस्वर्गस्थानं पुंस्त्वमार्थं अवतरेस्वर्गात्भूमौप्रयमभितिशेषः ४ । ५ । ६ पार्श्वरथचक्रप्रदेशस्यमश्वत् ७ । ८
यामेतापिशीममनिष्कयायप्रादाद्भवानसिनोत्कृत्यराजन् ॥ एतद्वोलक्ष्मणशिवंकरोमिहिरण्यवर्णंरुचिरंपुण्यगंधम् २६ एतासांप्रजानांपालयितायशस्वीसुरवी
णामथसंयतोभृशम् ॥ एतस्मात्पार्श्वोत्पुरुषोजनिष्यतिकपोतरोमंतिचतस्यनाम २७ कपोतरोमाणंशिविनौद्धिदंपुत्रंप्राप्स्यसिन्वृषसंहननंयज्ञादीप्यज्ञा
नंद्रष्टाऽसिश्चूरमृषभंसौरथानाम् २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिशिविचरितेसप्तमवत्याधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९७ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ भूयएवमहाभाग्यंकथयतामित्यब्रवीत्पांडवोनाकंडेयम् ॥ अथाचष्टमार्कंडेयः ॥ अष्टकस्यवैश्वामित्रेश्वमेवसर्वेराजानःप्रागच्छत् १ आतर
श्वास्यप्रतर्दनोवसुमनाःशिविरौशीनरइतिसचसमाप्तयज्ञोभ्रातृभिःसहरथेनप्रायातेचनारदमागच्छंतमभिवाद्यारोहतुभवान्तरथमित्यब्रुवन् २ तांस्तथेत्युक्त्वा
रथमारुरोह ॥ अथतेषामेकःसुरार्पिनारदमब्रवीत् ॥ प्रसाद्यभगवंतंकिंचिदिच्छेयंप्रष्टुमिति ३ पृच्छेत्यब्रवीद्दृषिः ॥ सोऽब्रवीदायुष्मंतःसर्वगुणप्रमुदिताः ॥
अथायुष्मंतंस्वर्गस्थानंचतुर्भिर्यातव्यंस्यात्कोऽवतरेत् ॥ अयमष्टकोवतरेदित्यब्रवीद्दृषिः ४ किंकारणमित्यपृच्छत् ॥ अथाचष्टाष्टकस्यगृहेनयाउषितंसमार
थेनानुप्रावहदथापश्यमनेकानिगोसहस्राणिवर्णशोविविकानितमहमपृच्छंकस्येमागावइतिसोऽब्रवीत् ॥ मयानिसृष्टाइत्येतास्तेनैवस्वयंश्लावतिकथितेन ॥
एषोऽवतरेदथात्रिभिर्यातव्यंसांप्रतंकोवतरेत् ५ प्रतर्दनइत्यब्रवीद्दृषिः ॥ तत्रकिंकारणंप्रतर्दनस्यापिगृहेमयोषितंसमारथेनानुप्रावहत् ६ अथैनंब्राह्मणोऽभेजे
ताश्वमेददातुभवान्निवृत्तोदास्याभीत्यब्रवीद्ब्राह्मणंस्वरितमेवदीयतामित्यब्रवीद्ब्राह्मणस्वरितमेवसब्राह्मणस्यैवमुक्त्वा दक्षिणंपार्श्वमददत् ७ अथान्योऽप्यश्वार्थीब्रा
ह्मणआगच्छत् ॥ तथैवचैनमुक्त्वावामपार्श्वमभ्यदादथप्रायात्पुनरपिचान्योऽप्यश्वार्थीब्राह्मण आगच्छत्स्वरितोऽथतस्मैअपनह्यवामंधुर्यमददत् ८ अथप्रा
यात्पुनरन्यआगच्छदश्वार्थीब्राह्मणस्तमब्रवीदतियातोदास्यामित्यरितमेवमेदीयतामित्यब्रवीद्ब्राह्मणस्तस्मैदत्त्वाऽश्वंरथधुरंगृह्णाव्याहृतंब्राह्मणानांसांप्रतंना
स्तिकिंचिदिति ९ यएषददातिचासूयतिचतेनव्याहृतेनतथाऽवतरेत् ॥ अथद्राम्यांयातव्यमितिकोऽवतरेत् १० वसुमनाअवतरेदित्यब्रवीद्दृषिः ११
किंकारणमित्यपृच्छदथाचष्टनारदः ॥ अहंपरिभ्रमन्वसुमनसोऽग्रहमुपस्थितः १२ स्वस्तिवचनमासीत्पुष्परथस्यप्रयोजनेनतमहमन्वगच्छस्वस्तिवाचितेषु
ब्राह्मणेपुरथोब्राह्मणानांदर्शितः १३ तमहंरथंप्राशंसमथराजाऽब्रवीद्भगवतारथःप्रशस्तः ॥ एषभगवतोभगवतोरथइति १४

अतियातोऽतिवेगवान् अश्वचतुष्टयस्यापिदानात्पुरंस्वहस्तेनैवगृह्णातासांप्रतंसुक।पुक्तविचारः ९ । १० । ११ । १२ पुष्परथस्यगिरिगनसागरेष्वप्रतिषिद्धमार्गस्य प्रयोजनेनतदर्थमित्य
र्थः १३ रथःस्तुतएववतुयाचितः राजाऽपिममाशयंभुद्धाऽपि रथंनदत्तवान् रथस्तुतिंजानुमोदितवानितिप्रवृत्कार्यः १४

द्रोहवचनेन अदत्त्वाद्यस्तत्रेण १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ महित्वापूजयित्वाकपालशीर्षस्थिपात्रम् २२ । २३ । २४ । २५ । २६ योदत्त्वाष्टाघतेयश्चासूयेत्यश्चार्थिनो लि
प्सितामिगितैर्जात्वाऽपि तंस्तुतिमात्रेणैवसंभावयति नस्वयेन यश्चब्राह्मणेनार्थितःश्रद्धाक्षमापूर्वकमदेयमपिददाति अकर्तव्यमपिकरोति तेउत्तरोत्तरंश्रेष्ठाःतत्राप्यंत्योनारदादपिश्रेष्ठइतिदातु

अथकदाचित्पुरनरप्यहमुपस्थितःपुनरेवचरथप्रयोजनमासीत् ॥ सम्यग्यमेषभगवतइत्येवंराजाऽब्रवीदितिपुनरेवतृतीयस्वस्तिवाचनंसमभावयमथराजाब्रा
ह्मणानांदर्शयन्मामभिप्रेक्ष्याब्रवीत् ॥ अथोभगवतापुष्परथस्यस्वस्तिवाचनानिसुष्ठुसंभावितानिएतेनद्रोहवचनेनावतरेत् १५ अथैकेनयातव्यंस्यात्कोवतरेत्पु
ननारदआह ॥ शिविर्यायादहमवतरेयंअत्रकिंकारणमित्यब्रवीत् ॥ असावहंशिबिनासमोनास्मियतोब्राह्मणःकश्चिदेनमब्रवीत् १६ शिवेअत्रार्थस्मीतितम
ब्रवीच्छिविःकिंक्रियतामाज्ञापयतुभवानिति १७ अथैनंब्राह्मणोऽब्रवीत्यएषतेपुत्रोबृहद्भोनामएषप्रमातव्यइतितमेनंसंस्करुअन्नंचोपपादयततोहंप्रतीक्ष्य
इति ॥ ततःपुत्रंप्रमाथ्यसंस्कृत्यविधिनासाधयित्वापात्र्यामर्पयित्वाशिरसाप्रतिगृह्यब्राह्मणममृगयत् १८ अथास्यमृगयमाणस्यकश्चिदाचष्टएषतेब्राह्मणोनग
रंप्रविश्यदहतितेगृहंकोशागारमायुधागारंरुयगारमश्वशालांहस्तिशालांचकुद्वइति १९ अथशिविस्तथैवाविकृतमुखवर्णोनगरंप्रविश्यब्राह्मणंतमब्रवीत्सिद्धंभ
गवन्नमितिब्राह्मणोनकिंचिद्वाजहारविस्मयादधोमुखश्चासीत् २० ततःप्रासादयद्ब्राह्मणंभगवन्भुज्यतामिति ॥ सुहृतादुद्रीक्ष्यशिविमब्रवीत् २१ त्वमेवंतद
शानेतितत्राहतथेतिशिविस्तथैवाविमनामहित्वाकपालमभ्युद्धार्यभोक्तुमैच्छत् २२ अथास्यब्राह्मणोहस्तमगृह्णात् ॥ अब्रवीच्चैत्रंजितक्रोधोऽसिनतेकिंचिदप
रित्याज्यंब्राह्मणार्थंब्राह्मणोऽपितंमहाभागंसभाजयत् २३ सह्युद्रीक्षमाणःपुत्रमपश्यदग्रेतिष्ठंतंदेवकुमारमिवपुण्यगंधान्वितमलंकृतंसर्वंचतमर्थंविधायब्राह्मणोऽत
रधीयत् २४ तस्यराजर्षेर्विधातातेनैववेषेणपरीक्षार्थमागतइति ॥ तस्मिन्नंतर्हितेअमात्याराजानमूचुः ॥ किंप्रेप्सुनाभवताइदमेवंजानताकृतमिति २५ शि
विरुडवाच ॥ नैवाहमेतद्यशसेददानिनचार्यहेतोर्नचभोग्दृष्ण्या ॥ पापैरनासेवितएषमार्गइत्येवमेतत्सकलंकरोमि २६ साद्रिःसदाऽध्यासितंतुप्रशस्तंतस्मा
त्प्रशस्तंश्रयतेमतिर्मे ॥ एतन्महाभाग्यवरंशिवेस्तुतस्मादहंवेदयथावदेतत् २७ ॥ इतिश्रीम० आ० प० मार्कंडेयसमास्याप० राजन्यमहाभाग्येशिविचरि
तेअष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मार्कंडेयमृषयःपांडवाःपर्यपृच्छन्नस्तिकश्चिद्भवतश्चिरजाततरइति १ सतानुवाचा
स्तिखलुराजर्षिरिंद्रयुग्नोनामक्षीणपुण्यस्त्रिदिवात्प्रच्युतःकीर्तिर्भेव्युच्छिन्नेतिसमामुपातिष्ठदथप्रत्यभिजानातिमांभवानिति २

गुणदोषविधानपरोऽध्यायः २७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेअष्टनवत्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९८ ॥ ॥ मार्कंडेयमृषयइति यावत्कीर्तिस्तावत्स्वर्गोतिष्ठति तुच्यन्याय
त्वाद्यावदकीर्तिस्तावन्नरकेऽप्यतःकीर्त्यकीर्त्यांशो कर्मानुरूपं ब्राह्मणादिशरीरंभीक्ष्योर्निवाउभावपिभूमौप्राप्तुतइत्यध्यायतात्पर्यं १ प्रत्यभिजा नाति परिचिनोति २

कार्यपुण्यतदर्थंश्रेष्ठाजपादयस्ताभिराकुलत्वात् वासायनिकाः वासोविटागारतंदेवअयनंवासायनं तत्रभवाः ग्रामैकरात्रवासिनस्तीर्यात्नशीलाः शरीरोपतापेन कृच्छ्रोपवासादिजन्मना
तमहमनुवंकार्यचेष्टाकुलत्वान्नवयंवासायनिकाग्रामैकरात्रवासिनानेप्रत्यभिजानामोऽप्यात्मनोर्थानामनुष्ठानंनशरीरोपतापेनात्मनःसमारभामोर्थानामनुष्ठानम् ३
अस्तिखलुहिमवतिप्रावारकर्णोनामोलूकःप्रतिवसति ॥ समत्तश्चिरजातोभवंतंयदिजानीयादितःप्रकृष्टेचाध्वनिहिमवांस्तत्रासौप्रतिवसतीति ४ ततःसमाम
श्वोभूत्वातत्रावहद्यत्रभूवलूकः ॥ अथैनंसराजापप्रच्छप्रतिजानातिमांभवानिति ५ समुहूर्तमिवध्यात्वाऽब्रवीदेनंनामिजानामिभवंतमितिसेवमुक्तइंद्रयु
ग्नःपुनस्तमुलूकमब्रवीद्राजर्षिः ६ अथास्तिकश्चिद्भवतःसकाशाच्चिरजातइतिसएवमुक्तोऽब्रवीदस्तिखल्विंद्रयुग्ननामसरस्तस्मिन्नाडीजंघोनामबकोबभूव ७ सोऽस्माभिःपृष्टोभवानिमार्द्रियुग्नराजान
मभिजानातीतिसएवमुहूर्तंध्यात्वाऽब्रवीन्नामिजानाम्यहमिंद्रियुग्नराजानमिति ॥ ततःसोऽस्माभिःपृष्टःकश्चिद्भवतोऽन्यश्चिरजाततरोऽस्तीतिसनोऽब्रवीदस्ति
खल्वस्मिन्नेवसरस्यकूपारोनामकच्छपःप्रतिवसति ॥ समत्तश्चिरजाततरःसयादेकथांचिदभिजानायादिमंराजानंतमकूपारंपृच्छध्वमिति ८ ततःसकस्त
मकूपारंकच्छपंविज्ञापयामास ॥ अस्माकमभिप्रेतंभवंतंकिंचिदर्थमभिप्रपुंसाध्वागम्यतांतावदिति तच्छ्रुत्वाकच्छपस्तस्मात्सरसउत्थायाभ्यगच्छद्यत्रतिष्ठामो
वयंतस्यसरसस्तीरेआगतंचैनंवयमपृच्छामभवानिंद्रियुग्नराजानमभिजानातीति ९ समुहूर्तंध्यात्वावाष्पसंपूर्णनयनउद्विग्रहदयोवेषमानोविसंज्ञकल्पःप्रांज
लिरब्रवीत्किमहमेनंप्रत्यभिज्ञास्यामीहह्यनेनसह स्रक्तवश्चित्तियुपाआहिताः १० सरश्चेदमस्यदाक्षिणाभिर्दत्ताभिर्गोभिरतिक्रममाणाभिःकृतम् ॥ अत्रचा
हंप्रतिवसामीति ११ अथैतत्सकलंकच्छपेनोदाहृतंश्रुत्वातदनंतरंदेवलोकादेवरथःप्रादुरासीद्वाचश्चाश्रूयंतैंद्रियुग्नंप्रतिप्रस्तुतस्तेस्वर्गोयथोचितंस्थानंप्रतिपद्य
स्वकीर्तिमानस्यव्यग्रोयाहीति १२ भवंतिचात्रश्लोकाः ॥ दिवंस्पृशतिभूमिंचशब्दःपुण्यस्यकर्मणः ॥ यावत्सशब्दोभवतितावत्पुरुषउच्यते १३ अकीर्तिः
कीर्त्यतेलोकेयस्यभूतस्यकस्यचित् ॥ सपतत्यधमाल्लोकान्यावच्छब्दःप्रकीर्त्यते १४ तस्मात्कल्याणवृत्तःस्यादनंतायनरःसदा ॥ विहायचितंपापिष्ठंभर्षमेव
समाश्रयेत् १५ इत्येतच्छ्रुत्वासराजाऽब्रवीतिष्ठतावद्यावीदमौवृद्धैयथास्थानंप्रतिपादयामीति १६ समांप्रावारकर्णंचोलूकंयथोचितेस्थानेप्रतिपाद्यतंनैवयाने
नसंस्थितोयथोचितंस्थानंप्रतिपेदे तन्मयाऽनुभूतंचिरजीविनेदशमितिपांडवानुवाचमार्कंडेयः १७

देहतापेन अतो नवयमतीतानागतविदःस्म इतिभावः १ खलुप्रसिद्धं ४ सःइंद्रयुग्नोऽश्वोभूत्वामामवहत् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ चित्तियु अभिचयनेषु कर्तव्येषु सत्सु १०
११ । १२ । पुरुषः स्वर्गस्थइतिशेषः १३ । १४ । १५ । १६ । १७

म.भा.टी.
॥३६८॥

असौ मार्कण्डेयः १८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावादीपे ऊनशताधिकशततमोऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ अतःपरं स्वर्गप्रदानसाधारणानुघर्मानाहाध्यायेन शुक्लासराजा राजाधिरित्यादिना वदंतिलोकेषुविशिष्टबुद्धयइत्यंतेन १ । २ । ३ । ४ पर्यश्रंतिवाल्लुहृदातिथिभ्यः पूर्वमश्रंति यत्रजन्मानि असत्यंष्टयागोब्राह्मणादित्राणांविभाकीर्त्यते तदपिबुधेत्यर्थः ५
पांडवाभ्योऽसुःसाधुशोभनंभवताकृतंराजानमिंद्रद्युमंस्वर्गलोकाद्युतंस्वेस्थानेप्रतिपादयतेत्यथेतानब्रवीदसौननुदेवकीपुत्रेणापिकृष्णेननरकेमज्जानोराजार्विर्दृ
मस्तस्मात्कच्छात्पुनःसमुच्छृत्यस्वर्गं प्रापितइति १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिनाकंडेयसमास्यापर्वणिद्रुमोपाख्यानऊनशताधिकशततमो
ऽध्यायः ॥ १९९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शुक्लासराजाराजार्विर्द्रुमस्यततदा ॥ मार्कण्डेयान्महाभागात्स्वर्गस्यप्रतिपादनम् १ युधिष्ठिरो
महाराजपुनःपप्रच्छतंमुनिम् ॥ कीदृशीपुह्यवस्थासुदत्वादानंमहामुने २ इंद्रलोकंत्वनुभवेत्पुरुषस्तद्ब्रवीहिमे ॥ गार्हस्थ्येऽप्यथवाबाल्येयौवनेस्थाविरेशपिवा ॥
यथाफलंसमश्रातितथात्वंकथयस्वमे ३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ वृथाजन्मानिचत्वारिवृथादानानिषोडश ॥ वृथाजन्मह्यपुत्रस्ययेचधर्मवहिष्कृताः ४ परपा
केषुयेऽश्रंतिआत्माथंचपचेतुयः ॥ पर्यश्रंतिवृथायत्रतदसत्यंप्रकीर्त्यते ५ आरूढपतितेदत्तमन्यायोपहृतंचयत् ॥ व्यर्थंनुपतितेदानंब्राह्मणेतस्करेतथा ६ गुरो
चाच्यतिकेपापेकृतग्रेग्रामयाजके ॥ वेदविक्रयिणेदत्तंथावृषलयाजके ७ ब्रह्मबंधुपुयदत्तंयदत्तंषलीपतौ ॥ स्त्रौजनेषुचयदत्तंव्यालग्राहेतथैव ८ परिवारकेषु
यदत्तंवृथादानानिषोडश ॥ तमोवृत्तस्तुयोदद्याद्ग्यात्क्रोधात्तथैवच ९ भुंक्तेचदानंतत्सर्वंगर्भस्थस्तुनरःसदा ॥ ददहानांद्दिजातिभ्योवृद्धभावेनमानसः १० त
स्मात्सर्वास्ववस्थासुसर्वदानानिपार्थिव ॥ दातव्यानिद्दिजातिभ्यःस्वर्गमार्गजिगीषया ११ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ चातुर्धर्षस्यसर्वस्यवर्तमानःप्रतिग्रहे ॥
केनविप्राविशेषेणतारयंतितरंतिच १२ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ जपैर्नत्रैश्वहोमैश्चस्वाध्यायाध्ययनेनच ॥ नावंवेदमयीकृत्वातारयंतितरंतिच १३ ब्राह्मणास्तो
षयेद्यतुष्यंतेतस्यदेवताः ॥ वचनाच्चापिविप्राणांस्वर्गलोकमवाप्नुयात् १४ पितृदेवतपूजाभिर्ब्राह्मणाभ्यर्चनेनच ॥ अनंतंपुण्यलोकंजुगंताऽतित्वंनसंशयः १५
श्लेषमादिभिव्याप्ततनुस्त्रियमाणोऽविचेतनः ॥ ब्राह्मणाएवसंपूज्याःपुण्यंस्वर्गमभीप्सता १६ श्राद्धकालेयुयत्नेनभोक्तव्याह्यजुगुप्सिताः ॥ दुर्वर्गःकुनखीकुडी
मायावीकुंडगोलकौ १७ वर्जनीयाःप्रयत्नेनकांडपृष्ठाश्चदेहिनः ॥ जुगुप्सितांहियच्छ्राद्धंदहत्याग्निरेवधनम् १८ येयेश्राद्धेनयुजंतेमूकांश्चविरादयः ॥ तेषु
सर्वेनियोक्तव्यामिश्रितावेदपारंगैः १९ प्रतिग्रहश्चवैदेयःशृणुयस्ययुधिष्ठिर ॥ प्रदातारंतथाऽऽत्मानंयस्तारयतिशक्तिमान् २०

वन० ३
अ०
॥२००४

आरूढश्चासीपतितः । 'आरूढोनेष्टिकंधर्मयस्तुप्रच्यवते पुनः ॥ प्रायश्चित्तंनतस्यास्तित्थेन शुद्धयेत्समात्महा'इतिश्लोकोक्तः नेष्टिकंयावज्जीवन्नचर्ष्य चतुर्थाश्रमं वानप्रस्थस्यत्वं वा प्रच्यवते गा
र्हस्थ्येच्छादिनातानिष्ठात्यजति ६ गुरावप्यातृतिरेऽनृताप्रिये वृषलः गूढः * ब्रह्मबंधवोजातिमात्रब्राह्मणावृत्ताध्वयनग्न्याः ८ । ९ दानंदानफलंअन्यतुज्ञानंवृद्धभावेनजरयामुक्त १०
११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० अजुगुप्सिताः अभिशस्तपतितवर्जिताः दुर्वर्गः अतिगुरोऽतिकृष्णोभीमत्स्वर्गः १७ कांडपृष्ठाः बाणनिषंगधराः क्षात्रवृत्तवइत्यर्थः १८ । १९ । २०

॥३६८॥

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७
तस्मिन्देयंद्दिजेदानंसर्वागमविजानता ॥ प्रदातारंतथाऽऽत्मानंतारयेद्यःसशक्तिमान् २१ नतथाहविषोहोमैर्नपुष्पैर्नानुलेपनैः ॥ अग्नयःपार्थतुष्यंतियथाह्य
तिथिभोजने २२ तस्मात्त्वंसर्वयत्नेनयतस्वातिथिभोजने ॥ पादोदकंपादघृतंदीपमंत्रंप्रतिश्रयम् २३ प्रयच्छंतितुयेराजत्रोपसर्पितितेयमम् ॥ देवमाल्याप
नयनंद्दिजोच्छिष्टावमार्जनम् २४ आकल्पपरिचर्याचगात्रसंवाहनानिच ॥ अत्रैकैकंनृपश्रेष्ठगोदानाद्यतिरिच्यते २५ कपिलायाःप्रदानात्तुमुच्यतेनात्र
संशयः ॥ तस्मादलंकृतांदद्यात्कपिलांतुद्दिजातये २६ श्रोत्रियायदरिद्रायगृहस्थायाग्निहोत्रिणे ॥ पुत्रदाराभिभूतायतथाह्यनुपकारिणे २७ एवंविधेषुदात
व्यानसमृद्धेषुभारत ॥ कोणुणोभरतश्रेष्ठसमृद्धेष्वभिर्जितम् २८ एकस्यैकाप्रदातव्यानबहूनांकदाचन ॥ सागौर्विक्रयमापन्नाह्न्यात्रिपुरुषंकुलम् २९ नता
रयतिदातारंब्राह्मणंनैवनेवतु ॥ सुवर्णस्यविशुद्धस्यसुवर्णयःप्रयच्छति ३० सुवर्णानांशतंतेनदत्तंभवतिशाश्वतम् ॥ अनड्ढाहंतुयोदद्याद्दलवंतंधुरंधरम् ३१
सनिस्तरतिदुर्गाणिस्वर्गलोकंचगच्छति ॥ वसुंधरांतुयोदद्याद्दिजायविदुषात्मने ३२ दातारंह्यनुगच्छंतिसर्वेकामाभिवांछिताः ॥ पृच्छंतिचात्रदातारंवदंति
पुरुषाभुवि ३३ अध्वनिक्षीणगात्राश्चपांसुपादावगुंठिताः ॥ तेषामेवश्रमार्तानांयोह्यन्नकथयेद्बुधः ३४ अन्नदातृसमःसोऽपिकीर्त्यतेनात्रसंशयः ॥ तस्मात्तं
सर्वदानानिहित्वाऽन्नसंप्रयच्छह ३५ नहीदृशंपुण्यफलंविचित्रमिहाविद्यते ॥ ययाशक्तिचयोदद्यादन्नंविप्रेषुसंस्कृतम् ३६ सतेनकर्मणाऽऽप्नोतिप्रजापतिस
लोकताम् ॥ अन्नमेवविशिष्टंहितस्मात्परतरंनच ३७ अन्नंप्रजापतिश्चोक्तःसचसंवत्सरोमतः ॥ संवत्सरस्तुयज्ञोऽसौसर्वयज्ञंप्रतिष्ठितम् ३८ तस्मात्सर्वाणिभू
तानिस्थावराणिचराणिच ॥ तस्मादन्नंविशिष्टंहिसर्वेभ्यइतिविश्रुतम् ३९ येषांतटाकानिमहोदकानिवाप्यश्चकूपाश्चप्रतिश्रयाश्च ॥ अन्नस्यदानंमधुराचवा
णीयमस्यतेनिर्वचनाभवंति ४० धान्यंश्रमेणार्जितवित्तसंचितंविप्रेसुशीलेचप्रयच्छतेयः ॥ वसुंधरातस्यभवेत्सुतुष्टाधारांवमूनांप्रतिमुंचतीव ४१ अन्नदाःप्र
थमंयांतिसत्यवाक्तदन्तरम् ॥ अयाचितप्रदाताचसमंयांतित्रयोजनाः ४२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कौतूहलसमुत्पन्नःपर्यपृच्छयुधिष्ठिरः ॥ मार्कण्डेयंमहात्मानं
पुनरेवसहानुजः ४३ यमलोकस्यचाध्वानमंतरंमानुषस्यच ॥ कीदृशंकिंपमाणंवाकथंवातन्महामुने ॥ तरंतिपुरुषाश्चैवयेनोपायेनशंसमे ४४ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ सर्वगुह्यतमंप्रश्रंपवित्रमृषिसंस्तुतम् ॥ कथयिष्यामितेराजन्धर्मधर्मभृतांवर ४५ षडशीतिसहस्राणियोजनानानराधिप ॥ यमलोकस्यचाध्वानमं
तरंमानुषस्यच ४६ आकाशंतदपानीयंधोरंकांतारदर्शनम् ॥ नतत्रवृक्षच्छायावापानीयंकेतनानिच ४७

५७

प्रजापतिःविराट्अन्नं विराडितिश्रुतेः ३८ । ३९ प्रतिश्रयाःगृहाःयेषां यैःउत्पृष्ठाइतिशेषः निर्वचनाः यमवार्तामपिनमृष्वंतीत्यर्थः ४० वसूनांधनानां ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७

मांसशोणितलेपनभेदः २ अज्ञातंशास्त्रार्तिकतुस्वयमेवकल्पितंशिलारोहणादिनेकेशएव नतुअन्यत्पापंप्रहीयते भावशून्यस्येति तदपिभावश्चेत् शुद्धिहेतुरितिभावः ३ पुण्यादेवदयारूपात् वाङ्मनःकायशुद्धिरूपाच्चैराग्यशुद्धिमोक्षाःस्युर्नतुफडाद्यशनादिनेत्यर्थः ४ स्थानकुटिकासनात्स्थावरगृहत्यागात् ५ १ विधित्सतमाहज्ञानेनेति ७ क्लेशैः अविद्यादिभिः ८ आत्मनेतिशरीराणीतिशेषः आत्मनात्रिप्रहीणानिनिरात्मकानिरञ्जगादिवत् यतःकाष्ठादिसमानिजडानिदृश्यानीत्यर्थः एतेनयद्दृश्यंतन्मिथयेतिनियमोदर्शितः मूढदृष्ट्याऽपि नियमांतरमाह विनश्यंतीति यद्दृश्यंतद्विनाशितोवियदादिकमहंकारश्चसाक्षिमास्यत्वात् घटवद्विनाशेवेत्यर्थः ९ नास्मिदेहादिदृश्यरूपइतिवा नाहमहंकाराख्यद्रष्टृरूपोवा नमेमत्संबंधिदेहाहंकारादिकमितिवाऽऽत्मानंविदते १० अक्षरात्तत्रभित्तिवाक्यात्अभिसंधाय शास्त्राशयंप्रत्यगात्मनःकेवलीभावंज्ञात्वा श्लोकपदैः 'सत्यंज्ञानमनंतम्'इत्यादिभिर्मंत्रपदैः अंकितानिचिह्निता

नहिपापानिकर्माणिशुद्धचंत्यनशनादिभिः ॥ सीदत्यनशनादेवमांसशोणितलेपनः २ अज्ञातंकर्मकृत्वाचक्लेशोनान्यत्प्रहीयते ॥ नाग्निर्दहतिकर्माणिभावशून्यस्यदेहिनः ३ पुण्यादेवप्रव्रजंतिशुध्यंत्यनशनानिच ॥ नमूलफलभक्षित्वात्रमौनान्नानिलाशनात् ४ शिरसोमुंडनाद्वाऽपिनस्थानकुटिकासनात् ॥ नजटाधारणाद्वाऽपिनतुस्थंहिलशय्या ५ नित्यंघ्ननशनाद्वाऽपिनाग्निशुश्रूषणादपि ॥ नचोदकप्रवेशेननचक्षमाशयनादपि ६ ज्ञानेनकर्मणावाऽपिजरामरणमेव च ॥ व्याधयश्चप्रहीयंतेप्राप्यतेचोत्तमंपदम् ७ बीजानिह्यग्निदग्धानिनरोहंतिपुनर्यथा ॥ ज्ञानदग्धैस्तथाक्लेशैर्नात्मासंयुज्यतेपुनः ८ आत्मनाविप्रहीणानिकाष्ठकुड्योपमानिच ॥ विनश्यंतिनसंदेहःफेनानीवमहार्णवे ९ आत्मानंविदतेयेनसर्वभूतगुहाशयम् ॥ श्लोकेनयदिवाऽर्धेनक्षीणंतस्यप्रयोजनम् १० अक्षरादभिसंधायकेचिच्छ्लोकपदांकितैः ॥ शतैरन्यैःसहस्रैश्चप्रत्ययोमोक्षलक्षणम् ११ नायंलोकोऽस्तिनपरोनसुखंसंशयात्मनः ॥ ऊचुर्ज्ञानविदोवृद्वाःप्रत्ययोमोक्षलक्षणम् १२ विदितार्थस्तुवेदानांपरिवेदप्रयोजनम् ॥ उद्विजेत्सतुवेदेभ्योदावाग्नेरिवमानवः १३ शुष्कंतर्कंपरित्यज्यआश्रयस्वश्रुतिंस्मृतिम् ॥ एकाक्षराभिसंबद्धंतत्त्वंहेतुभिरिच्छसि ॥ बुद्धिर्नतस्यसिद्धयेतसाधनस्यविपर्ययात् १३४

निब्राह्मणानि'ब्रह्मविदाप्रोतिपरं'इत्यादीनि तैःउपनिषदांशतःसहस्रैर्वैत्यर्थः प्रत्ययोऽहंब्रह्मास्मीत्यनुभवःस्वसाक्षिकः अद्वेषत्वादिश्वलोकसाक्षिकः मोक्षस्यलक्षणंज्ञापकं ११ १२ परिवेदसाकल्येनवेद विदितार्थोज्ञातात्मतत्त्वः वेदेभ्यःवेदोक्तकर्मभ्यः १३ शुष्कतर्कंपंचःसत्योऽबाध्यत्वात्आत्मवत् । व्यतिरेकेणशुक्तिरजतवद्वेत्यादिरूपम् । 'श्रुतिनेहनानास्तिर्किंचन'इति । स्मृति'अज्ञानप्रमवालोकावेदाश्चाज्ञानसंभवाः ॥ विदित्तात्मसतत्त्वस्यनेहनानाऽस्तिर्किंचन'इत्यादिकाजगद्राधप्रदर्शनीआश्रयस्व' नैषातर्केणमतिरापनेया । नावेदविन्मनुतेतंबृहंतम्' इतिश्रुतिभ्यांपकंचतत्अक्षरंव्यापकंत्रिविधभेदशून्यंयस्तु तत्संबद्धंश्रुतिस्मृतितत्त्वं हेतुभिःश्रौतयुक्तिभिः । 'अत्रेनसोम्यशुगेनापोमूलमन्विच्छअग्निःसोम्यशुगेनतेजोमूलमन्विच्छतेजसासोम्यशुगेनसन्मूलमन्विच्छसन्मूलाःसोम्येमाःप्रजाः'इत्यादिभिः कार्याल्लिङ्केनानुमानेनपरमकारणदर्शयंतीभिः शुगेनकार्येणमूलंकारणमिच्छतियदीतिशेषः बुद्धिस्तत्त्वज्ञानं साधनस्यज्ञमादेःशास्त्रादेःविपर्ययात्अभावात्अवेदिकत्वाद्वा १३४

वेदेति तत् अक्षरंतत्त्वंवेदःप्रणवः वाच्यवाचकयोरभेदात् शरीरंप्रतिप्रमाणवद्भारैव तदधिगमस्यसंब्रदर्शनात् तथाचश्रुतिः । 'एतद्वैसत्यकामपरंवापरंब्रह्मयदोकारस्तस्माद्ब्रह्मज्ञानेतेनेवायतनेनेकतरमन्वेति'इत्यादिका वेदस्तत्त्वंतत्त्वाधिगमहेतुः तत्समासोपलब्धौ तस्यवेदस्यसमासः संक्षेपःप्रलयोयत्र सतत्समासआत्मा । 'यत्रवेदाभवेदाः' इतिश्रुतेः तस्योपलब्धौआत्मा क्लीबःस्वप्रकाशआत्मा नघटःस्वात्मानं प्रकाशयति स्वात्मनिवृत्तिविरोधात् कथंतर्हितज्ज्ञानस्यसाधनत्वमुच्यते इत्याशंक्याह तत्सवेद्यस्यवेद्यमिति तत्समासःआत्मावेद्यस्य बुद्धिसत्त्वस्यवेद्यंज्ञेयं । 'दृश्यतेत्वश्रय्याबुद्ध्यामनसैवानुद्रष्टव्यः'इत्यादिश्रुतिभ्यः । कथंतर्हित्यन्मनसानमनुतइत्यादिश्रवणं उच्यते । 'चक्षुःसन्निहितं कुंभंयथासूर्योऽवभासयेत् ॥ चित्तवत्या तथाव्याप्तंचिदात्मैवप्रकाशयेत् ॥ स्वप्रकाशंचिदात्मानंवृत्तिरात्मांतरंविना ॥ भासयेद्भास्करमिव चक्षुःसूर्यांतरंविना ॥ वृत्तिव्याप्तिमपेक्षयैव वेद्यत्वंप्राहुरात्मनः । चिदंतरानपेक्षत्वादेवेद्यत्वंतथागमाः' आगमाः । 'यन्मनसानमनुते । मनसैवानुद्रष्टव्यम्' इत्याद्याः । 'विज्ञातारमरेकेन विजानीयादितिश्रुतिः । निराकरोतिवेद्यत्वमनवस्थाभयादिनि' १५।१६ प्रसादे वेदपूर्ववेदितव्यंप्रयत्नात्तद्वेदस्तस्यवेदःशरीरम् ॥ वेदस्तत्त्वंतत्समासोपलब्धौक्लीबस्त्वात्मात्सवेद्यस्यवेद्यम् १५ वेदोक्तमायुर्देवानामाशिषश्चैवकर्मणाम् ॥ फलत्यनुयुगंलोकेप्रभावश्चशरीरिणाम् १६ इंद्रियाणांप्रसादेनतदेतत्परिवर्जयेत् ॥ तस्मादनशनंदिव्यंनिरुद्धेन्द्रियगोचरम् १७ तपसास्वर्गगमनंभोगोदानेन जायते ॥ ज्ञानेनमोक्षाविज्ञेयस्तीर्थस्नानादघक्षयः १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुराजेंद्रप्रत्युवाचमहायशाः ॥ भगवन्श्रोतुमिच्छामिप्रधानविधिमुत्तमम् १९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ यत्त्वमिच्छसिराजेंद्रदानधर्मयुधिष्ठिर ॥ इष्टंचेदंसदामहाराजंगौरवतस्तथा २० शृणुदानरहस्यानिश्रुतिस्मृत्युदितानिच ॥ छायायांकरिणःश्राद्धंतत्कर्णपरिवीजिते ॥ दशकल्पायुतानीहनक्षीयेत्युधिष्ठिर २१ जीवनायसमाक्लिन्नंवसुदत्वामहीयते ॥ वैश्यंतुवासयेद्यस्तुसर्वयज्ञैःसइष्टवान् २२ प्रतिस्त्रोतश्चित्रवाहाःपर्जन्योन्नानुसंचरन् ॥ महाधुरियथानावामहापापैःप्रमुच्यते २३ विष्टवेविप्रदत्तानिदधिमस्त्वक्षयाणिच ॥ पर्वसुद्विगुणंदानमृतौदशगुणंभवेत् २४ अयनेविषुवेचैवषडशीतिमुखेषुच ॥ चंद्रसूर्योपरागेचदत्तमक्षयमुच्यते २५ ऋतुषुदशगुणंवदंतिदत्तंशतगुणमृत्वयनादिषुध्रुवम् ॥ भवतिसहस्रगुणंदिनस्यराहोर्विषुवतिचाक्षयमश्रुतेफलम् १२६

ननेर्मल्येनअनशनंनामचित्तेन्द्रियनिरोधो नत्वाहारत्यागइत्याहतस्मादिति १७ उक्तमर्थंपिंडीकृत्याह तपसेति तपसास्वधर्माचरणेन १८ । १९ । २० छायायांकरिणः गुरुंभायोगेऽश्वत्थच्छायागजच्छायाख्यंपर्व देशकालयोगजं कर्णाइवकर्णाअश्वत्थपल्लवास्तेर्वाजितेदेशे जलोपाते २१ समाक्लिन्नंआर्द्रं वसुअन्नादिद्रव्यं वैश्यंविशंत्यस्मिन्नितिवेशोधर्मगृहं तदधिकारिणंवेद्यं 'वृद्धघोषधारुयान्नधने त्रिपुरत्नेवसुस्मृतम्'इति । 'विशोवेइयागृहेमोक्तोनेपथ्येगृहमात्रके'इतिचविश्वः २२ प्रतिस्त्रोतश्चित्रवाहा इतिसार्धःश्लोकः प्रतिप्रतीपं पूर्ववाहिन्याःनद्याः पश्चिमाभिमुखं स्त्रोतः प्रनाहोयत्र तत्तीर्थप्रतिस्त्रोतः तत्रपात्रेऽर्पिताश्चित्रवाहा उत्तमाश्वाः विपरिणम्य अक्षयाइत्यपकृष्यते अक्षयफलाइत्यर्थः पर्जन्योऽन्नानुसंचरन् अन्नार्थंअनुसंचरन्पर्जन्यइंद्रोऽप्यक्षयः अतिथिरूपेणतृषडंद्रोऽप्यक्षयस्वर्गप्रदइत्यर्थः । 'पर्जन्योमघवाहृषा'इतिहलायुषः महाधुरिमहतिधुःसदशेप्रवाहे विष्टवेराहूपरागे विप्रदत्तानिविभ्रेभ्योदत्तानि दधिमस्तुदधोमंडं । 'मंडं दधिमवं मस्तु' इत्यमरः चकारात्पूर्वोक्तानि नापुरुषो वायथा महाधुरि योगभारे यथासर्वपापैः प्रमुच्यते तथैव गजच्छायाश्राद्धादिकर्तारोऽपिमुच्यंतइत्यर्थः २३ पर्वसुदर्शादिषु २४ विषुवतुलामेपसंक्रांतयोः षडशीतिमुखे मियुनकन्यामीनसंक्रातिषु २५ । १२६

कामान्काम्यमानान्विषयान् २७।२८। १२९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ७ ॥ श्रुत्वेति ऋषीणाराज्ञांचलोककंदकोद्धरणं परमेश्वरमी

म.भा.टी.

वन० ३

॥१७१॥

अ०

॥१९६॥

नाभूमिदोभूमिमश्रातिराजत्रायानदोयानमारुह्ययाति ॥ यान्यान्कामान्ब्राह्मणेभ्योददातितांस्तान्कामान्जायमानःसभुंके २७ अग्नेरपत्यंप्रथमं सुवर्णं भूवैष्ण
वीसूर्यसुताश्वगावः ॥ लोकास्त्रयस्तेन भवंति दत्ताः यः कांचनं गाश्वमर्हीच दद्यात् २८ परं हि दानान्न भूवशाश्वतं भव्यं त्रिलोके भवते कुतः पुनः ॥ तस्मात्प्रधानं
परमं हि दानं वदंति लोकेषु विशिष्टद्वयः १२९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि मार्कंडेयसमास्यापर्वणि दानमाहात्म्यो द्विशततमोऽध्यायः ॥ २०० ॥ ७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा तुराजाराजपेरिंद्रमुत्स्यत तथा ॥ मार्कंडेयान्महाभागात्स्वर्गस्य प्रतिपादनम् १ युधिष्ठिरो महाराजपप्रच्छ भरतर्षभ ॥ मार्कंडे
यंतपो वृद्धं दीर्घायुषमकल्मषम् २ विदितास्तव धर्मज्ञ देवदानवराक्षसाः ॥ राजवंशाश्वविधाऋषिवंशाश्वशाश्वताः ३ न तेस्त्यविदितं किंचिदस्मिंल्लोके द्विजो
त्तम ॥ कथां विस्मिमुने दिव्यां मनुष्योरगरक्षसाम् ४ देवगंधर्वयक्षाणां किन्नराप्सरसां तथा ॥ इदमिच्छाम्यहं श्रोतुं तत्त्वेन द्विजसत्तम ५ कुवलाश्वइति ख्यात इक्ष्वा
कुरपराजितः ॥ कथं नाम विपर्यासां धुंधुमारत्वमागतः ६ एतदिच्छामि तत्त्वेन ज्ञातुं भार्गवसत्तम ॥ विपर्यस्तं यथानाम कुवलाश्वस्य धीमतः ७ ॥ वैशंपायन उ
वाच ॥ युधिष्ठिरेणैव मुक्तो मार्कंडेयो महासुनिः ॥ धुंधुमारमुपाख्यानं कथयामास भारत ८ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ हंत ते कथयिष्यामि शृणु राजन्युधिष्ठिर ॥
धर्मिष्ठमिदमाख्यानं धुंधुमारस्य तच्छृणु ९ यथासराजा इक्ष्वाकुः कुवलाश्वो महिपतिः ॥ धुंधुमारत्वमगमत्तच्छृणुष्वमहीपते १० महर्षिर्विश्रुतस्तात उतंक
इति भारत ॥ मरुधन्वसुरम्येषु आश्रमस्तस्य कौरव ११ उतंकस्तु महाराजतपोऽतप्यत्सुदुश्चरम् ॥ आरिराधायेषु विष्णुं वृहन्वर्षगणान्विभुः १२ तस्य प्रीतः
स भगवानसाक्षाद्दर्शनमेयिवान् ॥ दृष्ट्वैव चार्षिः प्रह्वस्तं तुष्टाव विविधैः स्तवैः १३ ॥ उतंक उवाच ॥ ॥ त्वया देव प्रजाः सर्वाः स सुरासुरमानवाः ॥ स्थावराणि च भू
तानि जंगमानि तथैव च १४ ब्रह्मवेदाश्वेद्यं च त्वयामृष्टं महाद्युते ॥ शिरस्ते गगनं देवनेत्रेशशिदिवाकरौ १५ निःश्वासः पवनश्चापिते जोग्निश्च तवाच्युत ॥ बाहव
स्ते दिशः सर्वाः कुक्षिश्चापि महार्णवः १६ ऊरूते पर्वताद्रेव खं जंघे मधुसूदन ॥ पादौ ते पृथिवी देवी रोमाण्योषधयस्तथा १७ इंद्रसोमाग्निवरुणा देवासुरमहोरगाः ॥
प्रह्लास्वामुपतिष्ठंति स्तुवंतो विविधैः स्तवैः १८ त्वया व्याप्तानि सर्वाणि भूतानि भुवनेश्वर ॥ योगिनः सुमहावीर्याः स्तुवंति त्वां महर्षयः १९ त्वयितुष्टे जगत्स्वा
स्थ्यं त्वयि कुद्धे महद्भयम् ॥ भयानामपनेताऽसित्वमेकः पुरुषोत्तम २० देवानां मानुषाणां च सर्वभूतसुखावहः ॥ त्रिभिर्विक्रमणैर्देवत्रयो लोकास्त्वया हताः २१
असुराणां सृष्टानां विनाशश्च त्वया कृतः ॥ तव विक्रमणैर्देवानिर्वाणमगमन्परम् २२

॥१७१॥

ति करमिति धुंधुमारोपाख्यानतात्पर्यं पदार्थः स्पष्टः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२

२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ७ ॥

पराभूताश्चैत्येद्रास्त्वयि कुद्धे महाद्युते ॥ त्वंहिकर्ता विकर्ता च भूतानामिह सर्वशः २३ आराधयित्वा त्वां देवाः सुखमेधंति सर्वशः ॥ एवं स्तुतो हृषिकेश उतंकेन म
हात्मना २४ उतंकमब्रवीद्विष्णुः प्रीतस्तेऽहं वरं वृणु ॥ उतंक उवाच ॥ पर्याप्तो मे वरो ह्येष यदहं दृष्टवान्हरिम् २५ पुरुषं शाश्वतं दिव्यं स्रष्टारं जगतः प्रभुम् ॥ वि
ष्णुरुवाच ॥ प्रीतस्तेऽहमलौल्येन भक्त्या तव च सत्तम २६ अवश्यं हि त्वया ब्रह्म नमतोग्राह्यो विरो द्विज ॥ एवं सच्छंद्यमानस्तु वरेण हरिणा तदा २७ उतंकः प्रांज
लिर्ववे वरं भरतसत्तम ॥ यदि मे भगवन्प्रीतः पुंडरीकनिभेक्षण २८ धर्मसत्येदमेव बुद्धिर्भवतु मे सदा ॥ अभ्यासश्च भवेद्भक्त्या त्वयि नित्यं ममेश्वर २९ ॥ भगवा
नुवाच ॥ सर्वमेतद्विभवितामत्प्रसादात्तव द्विज ॥ प्रतिभास्यतियोगश्च येन युक्तो दिवो कसाम् ३० त्रयाणामपि लोकानां महत्कार्यं करिष्यासि ॥ उत्सादनार्थं लो
कानां धुंधुर्नाम महासुरः ३१ तपस्यति तपोघोरं शृणुयस्तं हनिष्यति ॥ राजा हि वीर्यवांस्तात इक्ष्वाकुरपराजितः ३२ बृहदश्वइति ख्यातो भविष्यति महीपतिः ॥
तस्य पुत्रः शुचिर्दातः कुवलाश्वइति श्रुतः ३३ सयोगबलमास्थाय मामकं पार्थिवोत्तमः ॥ शासनात्तव विप्रपेधुंधुमारो भविष्यति ॥ एवमुक्त्वा तु तं विप्रं विष्णुरंतरधी
यत ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि मार्कंडेयसमास्यापर्वणि धुंधुमारोपाख्याने एकाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०१ ॥ ७ ॥ ७ ॥
॥ मार्कंडेय उवाच ॥ इक्ष्वाकौ सांस्थिते राजनः शशादः पृथिवीमिमाम् ॥ प्राप्तः परमधर्मात्मासोऽयोध्यायां नृपोऽभवत् १ शशादस्य तु दायादः ककुत्स्थो नाम वीर्य
वान् ॥ अनेनाश्चापिकाकुत्स्थः पृथुश्चानेन सः सुतः २ विष्वगश्वः पृथोः पुत्रस्तस्मादद्रिश्च जज्ञिवान् ॥ अद्रेश्च युवनाश्वस्तु श्रावस्तस्यात्मजोऽभवत् ३ तस्य
श्रावस्तको ज्ञेयः श्रावस्तीयेन निर्भिता ॥ श्रावस्तकस्य दायादो बृहदश्वो महाबलः ४ बृहदश्वस्य दायादः कुवलाश्वइति स्मृतः ॥ कुवलाश्वस्य पुत्राणां सहस्राण्ये
कविंशतिः ५ सर्वे विद्यासुनिष्णाता बलवंतो दुरासदाः ॥ कुवलाश्वश्चापितुंगुणैरभ्यधिकोऽभवत् ६ समये तं पिताराज्ये बृहदश्वोऽभ्यषेचयत् ॥ कुवलाश्वं
महाराजशूरमुत्तम धार्मिकम् ७ पुत्रसंक्रामितश्रीस्तु बृहदश्वो महीपतिः ॥ जगाम तपसे धीमांस्तपोवनमभिन्ना ८ अथ शुश्रावराजपितमुत्तं कोनराधिप ॥
वनं संप्रस्थितं राजन बृहदश्वं द्विजोत्तमः ९ तमुत्तं को महातेजाः सर्वास्त्रविदुषां वरम् ॥ न्यवारयदमेयात्मासमासाद्य नरोत्तमम् १० ॥ उतंक उवाच ॥ भव
तारक्षणं कार्यं तत्तावत्कर्तुं महसि ॥ निरुद्धि ग्रावयं राजंस्त्वत्प्रसादाद्भवेमहि ११ त्वया हि पृथिवी राजन रक्षयमाणामहात्मना ॥ भविष्यति निरुद्धि ग्रावयं नारण्यं
तु महसि १२ पालनो हि महान् धर्मः प्रजानामिह दृश्यते ॥ न तथा दृश्यतेऽरण्ये माभूते बुद्धिरिदृशी १३

इक्ष्वाकाविति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

न.भा.टी.
॥ १७२ ॥

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये

वन० ३
अ०
॥ २०३ ॥

ईदृशोनहिराजैर्द्रधर्म कचनदृश्यते ॥ प्रजानांपालनेयोवैपुराराजर्षिभिः कृतः १४ रक्षितव्याः प्रजाराज्ञातास्त्वंराज्ञितुमर्हसि ॥ निरुद्धिग्रस्तपश्चर्तुनहिशक्रो
मिपार्थिव १५ ममाश्रमसमीपेवैसमेपुमरुधन्वसु ॥ समुद्रोवालुकापूर्णउज्जालकइतिस्मृतः १६ बहुयोजनविस्तीर्णोबहुयोजनमायतः ॥ तत्ररौद्रोदानवैद्रोम
हावीर्यपराक्रमः १७ मधुकैटभयोः पुत्रोऽधुंधुर्नामसुदारुणः ॥ अंतर्भूमिगतोराजनवसत्यमितविक्रमः १८ तंनिहत्यमहाराजवनंत्वंगंतुमर्हसि ॥ शेतेलोकविना
शायतपआस्थायदारुणम् १९ त्रिदशानांविनाशायलोकानांचापिपार्थिव ॥ अवध्योदैवतानांहिदैव्यानामथरक्षसाम् २० नागानामथयक्षाणांगंधर्वाणांचसर्व
शः ॥ अवाप्यसवरंराजनसर्वलोकपितामहात् २१ तंविनाशयभद्रंतेमातेबुद्धिरतोऽन्यथा ॥ प्राप्स्यसेमहतीकीर्तिशाश्वतीमव्ययांशुवाम् २२ कूरस्यतस्य
स्वपतोवालुकांतर्हितस्यच ॥ संवत्सरस्यपर्यन्तेनिश्वासःसंप्रवर्तते २३ यदातदाभूश्चलतिशैलवनकानना ॥ तस्यनिःश्वासवातेनरजउद्धूयतेमहत् २४ आ
दित्यपथमाश्रित्यसप्तहंभूमिकंपनम् ॥ सविस्फुलिंगंसज्वालंधूममिश्रंसुदारुणम् २५ तेनराजन्नशक्रोमितस्मिन्स्थातुंस्वआश्रमे ॥ तंविनाशयराजैर्द्रलोका
नाहितकाम्यया २६ लोकाःस्वस्थाभविष्यंतितस्मिन्निहतेऽसुरे ॥ त्वंहितस्यविनाशायपर्याप्तइतिमेमतिः २७ तेजसातवतेजश्चविष्णुराप्याययिष्याति ॥
विष्णुनाचवरोदत्तःपूर्वमममहीपते २८ यस्तंमहासुरंरौद्रंविष्यातिमहीपतिः ॥ तेजस्तंवैष्णवमितिप्रवेक्ष्यतिदुरासदम् २९ ततेजस्त्वंसमाधायराजैर्द्रभुविदुः
सहम् ॥ तंनिघ्नदयराजैर्द्रदैत्यरौद्रपराक्रमम् ३० नहिधुंधुर्महातेजास्तेजसाऽल्पेनशक्यते ॥ निर्दग्धुंघृथिवीपालसहिवर्षशतैरपि ३१ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिधुंधुमारोपाख्यानेद्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सएवमुक्तोराजर्षिरुतंकेनापरा
जितः ॥ उत्तंकंकोरवश्रेष्ठकृतांजलिस्थानव्रवीत् १ नतेऽभिगमनंब्रह्मनमोघमेतद्भविष्यति ॥ पुत्रोममायंभगवन्कुवलाश्वइतिस्मृतः २ घृतिमान्नाक्षिप्रकारी
चवीर्येणाप्रतिमोभुवि ॥ प्रियंचतेसर्वमेतत्करिष्यतिनसंशयः ३ पुत्रैःपरिवृतःसर्वैःशूरैःपरिघ्नाहुभिः ॥ विसर्जयस्वमांब्रह्मच्यस्तशब्दोऽस्मिसंप्रतम् ४ तथाऽ
स्त्वितिचतेनोक्तोमुनिनाऽमिततेजसा ॥ सतमादिश्यतनयमुतंकायमहात्मने ५ क्रियतामितिराजर्षिर्जगामवनमुत्तमम् ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कएषमगवन्दे
त्योमहावीर्यस्तपोधन ६ कस्यपुत्रोऽथनप्तावाएतदिच्छामिवेदितुम् ॥ एवमहाबलोदैत्योनश्रुतोमेतपोधन ७ एतदिच्छामिभगवन्याथातथ्येनवेदितुम् ॥
सर्वमेवमहाप्राज्ञविस्तरेणतपोधन ८ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ शृणुराजन्निदं सर्वंयथावृत्तंनराधिप ॥ कथ्यमानंमहाप्राज्ञविस्तरेणयथातथम् ९

॥ १७२ ॥

भारतभावदीपे द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सप्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

एकार्णवेतदालोकेनष्टेस्थावरजंगमे ॥ प्रनष्टेषुचभूतेषुसर्वेषुभरतर्षभ १० प्रभवंलोककर्तारंविष्णुंशाश्वतमव्ययम् ॥ यमाहुर्मुनयःसिद्धाःसर्वलोकमहेश्वरम् ११
सुष्वापभगवान्चविष्णुरप्सुयोगतएवसः ॥ नागस्यभोगेमहतिशेषस्यामिततेजसः १२ लोककर्तामहाभागभगवानच्युतोहरिः ॥ नागभोगेनमहतापरिरभ्यमही
मिमाम् १३ स्वपतस्तस्यदेवस्यपद्मसूर्यसमप्रभम् ॥ नाभ्यांविनिःसृतंदिव्यंतत्रोत्पन्नःपितामहः १४ साक्षालोकगुरुर्ब्रह्मापद्मेसूर्यसमप्रभः ॥ चतुर्वेदश्चतु
र्भूतिस्तथैवचचतुर्मुखः १५ स्वप्रभावाहुराधर्षोमहाबलपराक्रमः ॥ कस्यचित्त्वथकालस्यदानवौवीर्यवत्तमौ १६ मधुकैटभश्चैवदृष्टवंतौहरिप्रभुम् ॥ शयानं
शयनेदिव्येनागभोगेमहाद्युतिम् १७ बहुयोजनविस्तीर्णोबहुयोजनमायते ॥ किरीटकोस्तुभधरंपीतकौशेयवाससम् १८ दीप्यमानंश्रियाराजस्तेजसावपुषात
था ॥ सहस्रसूर्यप्रतिममहृतोपमदर्शनम् १९ विस्मयःसुमहानासीन्मधुकैटभयोस्तथा ॥ दृष्ट्वापितामहंचापिपद्मेपद्मनिभेक्षगम् २० वित्रासयेतामथतौब्र
ह्माणममितौजसम् ॥ वित्रस्यमानोबहुशोत्रह्णाताभ्यांमहायशाः २१ अकंपयत्पद्मनालंततोऽबुध्यतकेशवः ॥ अथापश्यतगोविंदोदानवौवीर्यवतरौ २२ दृष्ट्वा
तावब्रवीद्देवःस्वागतंवांमहाबलौ ॥ ददामिवांवरंश्रेष्ठप्रीतिर्हिममजायते २३ तौप्रहस्यहृषीकेशंमहादर्षोमहाबलौ ॥ प्रत्यब्रूतांमहाराजसहितौमधुसूदनम् २४
आवांवरयदेवत्वंवरदौस्वःसुरोत्तम ॥ दातारौस्वोवरंतुभ्यंतद्ब्रवीद्ब्रह्मविचारयन् २५ ॥ भगवानुवाच ॥ प्रतिगृहेवरंवीरावीप्सितश्वरोमम ॥ युवांहिवीर्यसंपन्नौ
नवामस्तिसमःपुमान् २६ वध्यत्वमुपगच्छेतांममसत्यपराक्रमौ ॥ एतदिच्छाम्यहंकामंप्राप्तुंलोकहितायैव २७ ॥ मधुकैटभावूचतुः ॥ अनृतंनोक्तपूर्वनौ
स्वैरेष्वपिकुतोऽन्यथा ॥ सत्येधर्मेचनिरतौविद्वद्यावांपुरुषोत्तम २८ बलेरूपेचशौर्येचशमेनचसमोऽस्तिनौ ॥ धर्मेतपसिदानेचशीलसत्वदमेषुच २९ उपप्ल
वोमहानस्मानुपावर्ततकेशव ॥ उत्कंप्रतिकुरुष्वत्वंकालोहिदुरतिक्रमः ३० आवामिच्छावहेदेवकृतमेकत्वयाविभो ॥ आनावृतेऽस्मिन्नाकाशेवधंसुरवरोत्तन ३१
पुत्रत्वमाधिगच्छावतवचापिसुलोचन ॥ वरएषवृत्तोदेवतद्विद्विसुरसत्तम ३२ अनृतंमाभवेदेवयद्विनौसंश्रुतंतदा ॥ भगवानुवाच ॥ बाढमेवंकरिष्यामिसर्वमेत
द्भविष्याति ३३ सविचिंत्याथगोविंदोनापश्यद्यदनावृत्तम् ॥ अवकाशंपृथिव्यांवादिविवामधुसूदनः ३४ स्वकावनावृतावृद्धदेववरस्तदा ॥ मधुकैटभ
योराजनशिरसीमधुसूदनः ॥ चक्रेणशितधारेणन्यकृततमहायशाः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिधुंधुमारोपाख्यानेद्व्यधि
कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ७ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ धुंधुर्नाममहाराजतयोःपुत्रोमहाद्युतिः ॥ सतपोत्पद्यतमहन्महावीर्यपराक्रमः १

१५ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे द्व्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ धुंधुरिति १

२।२।४।०।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३
 अतिष्ठदेकपादेनकशोधमनिसंततः ॥ तस्मैब्रह्माददौप्रीतोवरं वनेसचप्रभुम् २ देवदानवयक्षाणांसर्पगंधर्वरक्षसाम् ॥ अवध्योऽहंभवेयंवेवरपुष्वृतोमया ३
 एवंभवतुगच्छेति तमुवाचपितामहः ॥ स एवमुक्तस्तत्पादौमूर्ध्नास्पृश्यजगामह ४ सतुधुंधुर्वरंलब्ध्वामहावीर्यपराक्रमः ॥ अनुस्मरन्नापित्वधंद्रुतंविष्णुमुपाग
 मत् ५ सतुदेवानसंगंधर्वानजित्वाधुंधुरमर्षणः ॥ बबाधसर्वानसृष्टिष्णुं देवांश्चवैभृशम् ६ समुद्रेवालुकापूर्णंउज्जालइकतिस्मृते ॥ आगम्यचसदुष्टात्मातंदे
 शंभरतर्षभ ७ बाधतिस्मपरंशक्त्यातमुत्तंकाश्रमंविभो ॥ अंतर्भूमिगतस्तत्रवालुकांतर्हितस्तथा ८ मधुकैटभयोःपुत्रोधुंधुर्भूमपराक्रमः ॥ शेतेलोकविनाशा
 यतपोवलमुपाश्रितः ९ उत्तंकस्याश्रमाभ्याशोनिःश्वसन्पावकार्षिषः ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुराजासवलवाहनः १० उत्तंकविप्रसहितःकुवलाश्वोमहीपतिः ॥
 पुत्रैःसहमहीपालःप्रययौभरतर्षभ ११ सहस्रैरेकविंशत्यापुत्राणामरिमर्दनः ॥ कुवलाश्वोनरपतिरन्वितोवलशालिनाम् १२ तमाविशत्ततोविष्णुर्भगवांस्तेज
 साप्रभुः ॥ उत्तंकस्यनियोगेनलोकानांहितकाम्यया १३ तस्मिन्प्रयातेदुर्धर्षेदिविशब्दोमहानभूत् ॥ एषश्रीमानवध्योऽद्यधुंधुमारोभविष्यति १४ दिव्यैश्च
 पुष्पैस्तं देवाःसमंतात्पर्यवारयन् ॥ देवदुंदुभयश्चापिनेदुःस्वयमनीरिताः १५ शीतश्चवायुःप्रववौप्रयाणेतस्यधीमतः ॥ विपांसुर्लामर्होर्कुर्वन्ववर्षचसुरेश्वरः ॥
 १६ अंतरिक्षेविमानानिदेवतानांयुधिष्ठिर ॥ तत्रैवसमदृश्यंतधुंधुर्यत्रमहासुरः १७ कुवलाश्वस्यधुंधोश्चयुद्धकौतूहलान्विताः ॥ देवगंधर्वसहिताःसमवैक्षन्महर्ष
 यः १८ नारायणेनकौरव्यतेजसाऽऽप्यायितस्तदा ॥ सगतो नृपतिःक्षिप्रंपुत्रैस्तैःसर्वतोदिशम् १९ अर्णवंखानयामासकुवलाश्वोमहीपतिः ॥ कुवलाश्वस्य
 पुत्रैश्चतस्मिन्नेवालुकार्णवे २० सप्तभिर्दिवसैःखात्वाहृष्टोधुंधुर्महाबलः ॥ आसीद्धोरं वपुस्तस्यवालुकांतर्हितमहत् २१ दीप्यमानंयथामूर्यस्तेजसाभरतर्षभ ॥
 ततोधुंधुर्महाराजदिशमावृत्त्यपश्चिमाम् २२ सुप्तोभूद्राजशार्दूलकालानलसमद्युतिः ॥ कुवलाश्वस्यपुत्रैस्तुसर्वतःपरिवारितः २३ अभिदुतःशरैस्तीक्ष्णैर्गदा
 भिर्मुसलैरपि ॥ पट्टिशैःपरिचैःप्रसैःखड्गैश्चविमलैःशितैः २४ सवध्यमानःसंकुद्धःसमुत्स्थोमहाबलः ॥ कुद्धश्चाभक्षयतेषांशस्त्राणिविविधानिच २५ आस्या
 द्वमन्पावकंससंवर्तकसमंतदा ॥ तान्सर्वाभूत्पतेःपुत्रानदहत्स्वेनतेजसा २६ मुखजेनाग्निनाकुद्धोलोकानुद्धर्तयन्निव ॥ क्षणेनराजशार्दूलपुरेवकापिलः
 प्रभुः २७ सगरस्यात्मजानकुद्धस्तदहृतमिवाभवत् ॥ तेषुक्रोधाग्निदग्धेषुतदाभरतसतम २८ तंप्रबुद्धंमहात्मानंकुंभकर्णमिवापरम् ॥ आससादमहा
 तेजाःकुवलाश्वोमहीपतिः २९ तस्यवारिमहाराजसुस्त्रावबहुदेहतः ॥ तदापीयततस्तेजोराजावारिमयंनृप ३० योगीयोगेनवर्द्धिचशमयामासवारि
 णा ॥ ब्रह्मास्त्रेणचराजेंद्रदैत्यंकूरपराक्रमम् ३१ ददाहभरतश्रेष्ठसर्वलोकभवायवै ॥ सोऽस्त्रेणदग्ध्वाराजर्षिःकुवलाश्वोमहाऽसुरम् ३२ सुरशत्रुमभिन्नं
 त्रैलोक्येशइवापरः ॥ धुंधोर्वधात्तदाराजाकुवलाश्वोमहामनाः ३३

३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतमावदीपे चतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ततइति पतिव्रताख्या
 धुंधुमारइतिख्यातोनाम्नाऽप्रतिरथोऽभवत् ॥ प्रीतैश्चत्रिदशैःसर्वैर्महर्षिसहितैस्तदा ३४ वरं वृणीष्वेत्युक्तःसप्रांजलिःप्रणतस्तदा ॥ अतीवमुदितोराजत्रिदं
 वचनमब्रवीत् ३५ दद्यां वित्तं द्विजाग्र्येभ्यःशत्रूणांचापिदुर्जयः ॥ सख्यंचविष्णुनामेस्याहूतेष्वद्रोहएवच ३६ धर्मेरतिश्चसततंस्वर्गेवासस्तथाऽक्षयः ॥ तथा
 स्त्वितिततोदेवैःप्रीतरुक्तःसपार्थिवः ३७ ऋषिभिश्चसंगंधर्वैरुत्तंकेनचधीमता ॥ संभाष्यचैनंविधिधैराशीर्वादैस्ततो नृप ३८ देवामहर्षयश्चापिस्वानिस्थाना
 निभोजिरे ॥ तस्यपुत्रास्त्रयःशिष्टायुधिष्ठिरतदाऽभवन् ३९ दृढाश्वःकपिलाश्वश्चंद्राश्वश्चैवभारत ॥ तेभ्यःपरंपराराजन्निक्ष्णाकूणामहात्मनाम् ४० वंशस्य
 सुमहाभागराज्ञाममिततेजसां ॥ एवंसनिहतस्तेनकुवलाश्वेनसतम ४१ धुंधुर्नाममहादैत्योमधुकैटभयोःसुतः ॥ कुवलाश्वश्चनृपतिर्धुंधुमारइतिस्मृतः ४२
 नाम्नाचगुणसंयुक्तस्तदाप्रभृतिसोऽभवत् ॥ एतत्सर्वमाख्यातंयन्मात्वंपरिपृच्छसि ४३ धौंधुमारमुपाख्यानेप्रथितंयस्यकर्मणा ॥ इदंतुपुण्यमाख्यानंविष्णोः
 समनुकीर्तनम् ४४ शृणुयाद्यःसधर्मात्मापुत्रवांश्चभवेन्नरः ॥ आयुष्मान्भूतिमांश्चैवश्रुत्वाभवतिपर्वसु ॥ नचव्याधिभयंकिंचित्प्राप्नोतिविगतञ्जरः ४५
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिधुंधुमारोपाख्यानेचतुरधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०४ ॥ ध ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोयु
 धिष्ठिरोराजामार्कंडेयंमहाद्युतिम् ॥ पप्रच्छभरतश्रेष्ठधर्मप्रश्नसुदुर्विदम् १ श्रोतुमिच्छामिभगवन्स्त्रीणांमाहात्म्यमुत्तमम् ॥ कथ्यमानंत्वयाविप्रमूर्खमंधर्म्यंच
 तत्त्वतः २ प्रत्यक्षमिहविप्रर्षेदेवाहृश्यंतिसतम ॥ सूर्याचंद्रमसौवायुःपृथिवीवह्निरेवच ३ पितामाताचभगवान्गुरुरेवचसतम ॥ यच्चान्यदेवविहितंतच्चापि
 भृगुनंदन ४ मान्याह्निगुरवःसर्वेएकपत्न्यस्तथास्त्रियः ॥ पतिव्रतानांशुश्रूषादुष्कराप्रतिभातिमे ५ पतिव्रतानांमाहात्म्यं वक्तुमर्हसिनःप्रभो ॥ निरुध्यचेंद्रिय
 ग्रामंमनःसंरुध्यचानघ ६ पतिदेवतवच्चापिचितयंत्यःस्थिताहियाः ॥ भगवन्दुष्करंत्वेतत्प्रतिभातिममप्रभो ७ मातापित्रोश्चशुश्रूषास्त्रीणांभर्तारिचद्विज ॥
 स्त्रीणांधर्मात्सुघोराद्विनान्यंपश्यामिदुष्करम् ८ साध्याचाराःस्त्रियोब्रह्मन्यत्कुर्वीतिसदाऽऽहताः ॥ दुष्करंखलुकुर्वीतिपितरंमातरंचवै ९ एकपत्न्यश्चयानार्यो
 याश्चसत्यंवदंत्युत ॥ कुक्षिणादशमासांश्चगर्भसंधारयंतियाः १० नार्यःकालेनसंभूयकिमहुततरंततः ॥ संशयंपरमंप्राप्यवेदनामतुलामपि ११ प्रजायंतेसु
 तान्नार्योदुःखेनमहताविभो ॥ पुष्पांतिचापिमहतास्नेहेनाद्रिजपुंगव १२ येचक्रूरेषुसर्वेषुवर्तमानाजुगुप्सिताः ॥ स्वकर्मकुर्वीतिसदादुष्करंतच्चमेमतम् १३ क्षत्र
 धर्मसमाचारतत्त्वंव्याख्याहिमेद्विज ॥ धर्मःसुदुर्लभोविप्रनृशंसेनमहात्मनाम् १४ एतदिच्छामिभगवन्प्रश्नंश्रुत्वाविदांवर ॥ श्रोतुंभृगुकुलश्रेष्ठशुश्रूषेतवसुव्रत १५
 नमितःस्त्रीमाहात्म्यादीनांमहानांनिर्णयार्थम् । तत्रापिनाहं बलाकाविप्रर्षेइत्यतःप्राक्तनोप्रश्नःस्पष्टार्थः १।१।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ हंततेऽहंसमाख्यास्येप्रश्रमेतंसुदुर्वचम् ॥ तत्त्वेन भरतश्रेष्ठगदतस्तत्रिवोधमे १६ मातृस्तुगौरवादन्येपितृनन्येतुमेनिरे ॥ दुष्करं कु
रुतेमाताविवर्धयतिप्रजाः १७ तपसादेवतेज्याभिर्वेदनेनतितिक्षया ॥ अभिचारैरुपायैश्चापीहंतोपितरःसुतान् १८ एवंकृच्छ्रेणमहतापुत्रंप्राप्यसुदुर्लभम् ॥
चित्तयंतिसदावीरकीदृशोऽयंभविष्यति १९ आशंसतेहिपुत्रेषुपितामाताचभारत ॥ यशःकीर्तिमथैश्वर्यप्रजाधर्मतथैवच २० तयोराशांतुसफलायःकरोतिस
धर्मवित् ॥ पितामाताचराजेंद्रतुष्यतोयस्यनित्यज्ञः २१ इहप्रेत्यचतस्याथकीर्तिधर्मश्चशाश्वतः ॥ नैवयज्ञक्रियाःकाश्चिन्नश्राद्धंनोपवासकम् २२ यातुभर्त
रिशुश्रूषातयास्वर्गजयत्युत ॥ एतत्प्रकरणंराजन्नधिकृत्ययुधिष्ठिर २३ पतिव्रतानानियतंधर्मंचावाहितःशृणु २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमा
र्कण्डेयसमास्यापर्वणिपतिव्रतोपाख्यानेपंचाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ काश्चिद्धेजातिप्रवरोवेदाध्यायीतपो
धनः ॥ तपस्वीधर्मशीलश्चकौशिकोनामभारत १ सांगोपनिषदोवेदानधीतेद्विजसत्तमः ॥ सवृक्षमूलेकस्मिंश्चिद्वेदानुच्चारयन्नस्थितः २ उपरिष्ठाच्चवृक्षस्य
बलाकासंन्यलीयत ॥ तयापुरीषमुत्सृष्ट्वाब्राह्मणस्यतदोपरि ३ तामवेक्ष्यततःकुद्धःसमपध्यायतद्विजः ॥ भृशंक्रोधाभिभूतेनबलाकासानिरीक्षिता ४ अप
ध्याताचविप्रेणन्यपतद्दरणीतले ॥ बलाकांपतितांदृष्ट्वागतसत्वामचेतनाम् ५ कारुण्यादभिसंतप्तःपर्यशोचतताद्विजः ॥ अकार्यकृतवानस्मिणेषरागबला
त्कृतः ६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्त्वाबहुशोविद्वान्ग्रामंभैक्ष्यायसंश्रितः ॥ ग्रामेशुचीनिप्रचरन्कुलानिभरतर्षभ ७ प्रविष्टस्तत्कुलयत्रपूर्वचरितवांस्तुतः ॥
देहीतियाचमानोऽसौतिष्ठेत्युक्तःस्त्रियाततः ८ शौचंतुयावत्कुरुतेभाजनस्यकुटुंबिनी ॥ एतस्मिन्नंतरेराजन्नक्षुधासंपीडितोभृशम् ९ भर्ताप्रविष्टःसहसातस्या
भरतसत्तम ॥ सातुदृष्ट्वापतिसाध्वीब्राह्मणंव्यवहायतम् १० पाद्यमाचमनीयंवेददौभर्तुस्तथाऽऽसनम् ॥ प्रह्लापर्यचरन्चापिभर्तारमसितेक्षणा ११ आहारे
णाथभक्ष्यैश्वभोज्यैःसुमधुरैस्तथा ॥ उच्छिष्टंभाविताभर्तुंभुंक्तेनित्यंयुधिष्ठिर १२ देवतंचपतिमेनेभर्तुश्चित्तानुसारिणी ॥ कर्मणामनसावाचानान्यचिताऽभ्यगात्प
तिम् १३ तंसर्वभावोपगतापतिशुश्रूषणेस्ता ॥ साध्वाचाराशुचिर्दक्षाकुटुंबस्यहितैषिणी १४ भर्तुश्चापिहितंयत्सततंसाऽनुवर्तते ॥ देवतातिथिभृत्यानांश्वश्रूश्वयु
रयोस्तथा १५ शुश्रूषणपरानित्यंसततंसंयतेन्द्रिया ॥ साब्राह्मणंतदादृष्ट्वासंस्थितंभैक्ष्यकाक्षिणम् १६ कुर्वतीपतिशुश्रूषांस्माराथशुभेक्षणा ॥ व्रीडितासाऽभवत्सा
धीतदाभरतसत्तम ॥ भिक्षामादायविप्रायनिर्जगामयज्ञस्विनी १७ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ किमिदंभवतिव्यंमातिष्ठेत्युक्त्वावरंगने ॥ उपरोधं कृतवतनिर्विसर्जितवत्यसि १८

१९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ दंडकेदंडकारण्ये २७ । २८ । २९ । ३० शुश्रूषायाइति भर्तुंशुश्रूषयासार्धंइयमासिर्दार्शिता २१ साध्वाब्राह्मणानांब्रह्मविदामेवास्तीतित
लक्षणान्याहक्रोधइति २२ अत्रलक्षणकथनंनिष्प्रयोजनमिति यान्येवविद्वलक्षणानितानिविद्यासाधनानीतिन्यायेन ब्रह्मण्यकामस्यक्रोधादित्यागो गुर्वाराधनादिच कर्तव्यत्वेनविधी
॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ब्राह्मणंक्रोधसंततंज्वलंतमिवतेजसा ॥ दृष्ट्वासाध्वीमनुष्येद्रसात्वपूर्ववचोऽब्रवीत् १९ ॥ ह्युवाच ॥ क्षंतुमर्हसिमेविद्वन्भर्तामेदेवतंम
हत् ॥ सचापिस्तुधितःश्रांतःप्राप्तःशुश्रूषितोमया २० ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ ब्राह्मणानगरीयांसोऽगरीयांस्तेपतिःकृतः ॥ गृहस्थधर्मवर्ततीब्राह्मणानवमन्यसे २१
इंद्रोऽप्येषांप्रणमतेकिंपुनर्मानवोभुवि ॥ अवालितेनजानपिदृष्ट्वादानानश्रुतंत्वया २२ ब्राह्मणाह्यग्निदृशादहेयुःपृथिवीमपि ॥ ह्युवाच ॥ नाहंबलाकाविप्रर्षे
त्यजक्रोधंतपोधन २३ अनयाक्रुद्धयादृष्ट्वाक्रुद्धःकिंमांकरिष्यसि ॥ नावजानाम्यहंविप्रान्देवैस्तुल्यान्मनस्विनः २४ अपराधमिमंविप्रक्षंतुमर्हसिमेऽनघ ॥
जानामितेजोविप्राणांमहाभाग्यंचधीमताम् २५ अपेयःसागरःक्रोधात्कृतोहिलवणोदकः ॥ तथैवदीप्ततपसांमुनीनांभावितात्मनाम् २६ येषांक्रोधाग्रिरद्या
पिदंडकेनोपशाम्यति ॥ ब्राह्मणानांपरिभवाद्वातापिःसुदुरात्मवान् २७ अगस्त्यमृषिमासाद्यजीर्णःक्रूरोमहासुरः ॥ बहुप्रभावाःश्रूयंतेब्राह्मणानांमहात्मनाम्
२८ क्रोधःसुविपुलोब्रह्मन्प्रसादश्चमहात्मनाम् ॥ अस्मिंस्त्वतिक्रमेब्रह्मन्क्षंतुमर्हसिमेऽनघ २९ पतिशुश्रूषयाधर्मोयःसमेरोचतेद्विज ॥ देवतेष्वपिसर्वेषुभर्ता
मेदेवतंपरम् ३० अविशेषेणतस्याहंकुर्याधर्मंद्विजोत्तम ॥ शुश्रूषायाःफलंपश्यपत्युर्ब्राह्मणयादृशम् ३१ बलाकाहित्वयादग्धरोषात्तद्विदितंमया ॥ क्रोधःशत्रुः
शरीरस्थोमनुष्याणांद्विजोत्तम ३२ यःक्रोधमोहौत्यजतितंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ योवदेदिहसत्यानिगुरुंसतोषयेतच ३३ हिंसितश्चनहिंसेततंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥
जितेंद्रियोधर्मपरःस्वाध्यायनिरतःशुचिः ३४ कामक्रोधौवशौयस्यतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ यस्यचात्मसमोलोकोधर्मज्ञस्यमनस्विनः ३५ सर्वधर्मेषुचरतस्तं
देवाब्राह्मणंविदुः ॥ योऽध्यापयेदधीयीतयजेद्रायाजयीतवा ३६ दद्याद्वाऽपियथाशक्तितंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ ब्रह्मचारीवदान्योयोऽप्यधीयाद्देजपुंगवः ३७
स्वाध्यायवानमतोवैतंदेवाब्राह्मणंविदुः ॥ यद्ब्राह्मणानांकुशलंतदेषांपरिकीर्तयेत् ३८ सत्यं तथाव्याहरतानानृतेरमतेमनः ॥ धर्मतुब्राह्मणस्याहुःस्वाध्यायं
दममार्जवम् ३९ इंद्रियाणांनिग्रहंचशाश्वतंद्विजसत्तम ॥ सत्यार्जवेधर्ममाहुःपरंधर्मविदोजनाः ४० दुर्ज्ञेयःशाश्वतोधर्मःसचसत्येप्रतिष्ठितः ॥ श्रुतिप्रमाणो
धर्मःस्यादितिदृष्ट्वाशुशासनम् ४१ बहुधादृश्यतेधर्मःसूक्ष्मएवद्विजोत्तम ॥ भगवानपिधर्मज्ञःस्वाध्यायनिरतःशुचिः ४२ नतुतत्त्वेनभगवन्धर्मवेत्सीतिमे
मतिः ॥ यदिविप्रनजानीषेधर्मंपरमकंद्विज ४३ धर्मव्याधंततःपृच्छगत्वातुमिथिलापुरीम् ॥ मातापितृभ्यांशुश्रूषुःसत्यवादीजितेंद्रियः ४४

४५ । ४६ साधयिष्यामिस्वकार्यमार्तिशेषः ४७ । ४८ ॥ इ०नी०भा०प०प०धिकशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ चित्तयित्वेति आगोऽपराधः कृतमनेनेत्यागस्कृतः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६
 मिथिलायां वसेद्वाधः सतेधर्मान्प्रवक्ष्यति ॥ तत्रगच्छस्वभद्रं ते यथाकामं द्विजोत्तम ४५ अत्युक्तमपि मे सर्वं शंभुमहस्यनिन्दित ॥ स्त्रियो ह्यवध्यासंवेपायेधर्ममभि
 विन्दते ४६ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ प्रीतोऽस्मितवभद्रं ते गतः क्रोधश्च शोभने ॥ उपालंभस्त्वयाऽत्युक्तो मम निश्रेयसं परम् ॥ स्वस्तितेऽस्तु गमिष्यामि साधयिष्या
 मिशोभने ४७ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ तया विमृष्टो निर्गम्य स्वमेव भवनं ययौ ॥ विनिन्दन् सस्वमात्मानं कौशिको द्विजसतमः ४८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके
 पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि पतिव्रतोपाख्याने षडधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०६ ॥ ॥ ४९ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ चित्तयित्वा तदा श्रयं स्त्रिया प्रोक्तमशेष
 तः ॥ विनिन्दन् सस्वमात्मानमागस्कृत इवावभौ १ चित्तयानः स्वधर्मस्य सूक्ष्मांगतिमथाब्रवीत् ॥ श्रद्धधाने न वै भाव्यं गच्छामि मिथिलामहम् २ कृतात्मा धर्मवि
 त्तस्यां व्याधो निवसते किल ॥ तं गच्छाम्यहमद्यैव धर्मं प्रष्टुं तपोधनम् ३ इति संचिंत्य मनसा श्रद्धधानः स्त्रिया वचः ॥ बलाकाप्रत्ययेनासौ धर्म्यैश्च वचनैः शुभैः ४ सं
 प्रतस्थे समिथिलां कौतूहलसमन्वितः ॥ अतिक्रामन्नरण्यानि ग्रामांश्च नगराणि च ५ ततो जगाम मिथिलां जनकेन सुरक्षिताम् ॥ धर्मसेतुसमाकीर्णायज्ञोत्सववर्ती
 शुभाम् ६ गोपुराद्वालकवर्तीहर्म्यं प्राकारशोभनाम् ॥ प्रविश्य नगरं रीम्यां विमानैर्बहुभिर्युताम् ७ पण्यैश्च बहुभिर्युक्तां सुविभक्तमहापथाम् ॥ अश्वैरथैस्तथा
 नागैर्योधैश्च बहुभिर्युताम् ८ हृष्टपुष्टजनाकीर्णानित्योत्सवसमाकुलाम् ॥ सोऽपश्यद्बहुवृत्तांतां ब्राह्मणः समतिक्रमन् ९ धर्मव्याधमपृच्छच्च स चास्य कथितो द्वि
 जैः ॥ अपश्यत्तत्र गत्वा तं सूनामध्ये व्यवस्थितम् १० मार्गमाहिषमांसानि विक्रीणंतं तपस्विनम् ॥ आकुलत्वाच्च क्रेतूणामेकांते संस्थितो द्विजः ११ स तु ज्ञात्वा
 द्विजं प्राप्तसहसासंभ्रमोत्थितः ॥ आजगाम यतो विप्रः स्थित एकांतदर्शने १२ ॥ व्याध उवाच ॥ अभिवादयेत्वा भगवन्स्वागतं ते द्विजोत्तम ॥ अहं व्याधो हि
 भद्रं ते किं करोमि प्रशाधि माम् १३ एकपत्न्याय दुक्तोऽसि गच्छ त्वं मिथिलामिति ॥ जानाम्येतदहं सर्वं यदर्थं त्वमिहागतः १४ श्रुत्वा च तस्य तद्वाक्यं स विप्रो भृशवि
 स्मितः ॥ द्वितीयमिदमाश्चर्यमित्यर्चितयत द्विजः १५ अदेशस्थं हिते स्थानमिति व्याधोऽब्रवीदिदम् ॥ गृहं गच्छाव भगवन् यदि ते रोचतेऽनघ १६ ॥ मार्कण्डेय
 उवाच ॥ बाढमिव्येव तं विप्रो हृष्टो वचनमब्रवीत् ॥ अग्रतस्तु द्विजं कृत्वा स जगाम गृहं प्रति १७ प्रविश्य च गृहं रम्यमासनेनाभिपूजितः ॥ पाद्यमाचमनीयं च प्र
 तिगृह्याद्विजोत्तमः १८ ततः सुखोपविष्टस्तं व्याधं वचनमब्रवीत् ॥ कर्मैतद्वैनसदृशं भवतः प्रतिभाति मे ॥ अनुत्पद्ये भृशं तात तव धोरेण कर्मणा १९ ॥ व्याध उ
 वाच ॥ कुलोचितमिदं कर्मपितृपैतामहं परम् ॥ वर्तमानस्य मे धर्मस्वेमन्युं मा कृथा द्विज २० विधात्रा विहितं पूर्वकर्म स्वमनुपालयन् ॥ प्रयत्नाच्च गुरुवृद्धौ शुभ्र
 षेऽहं द्विजोत्तम २१ सत्यं वदेनाभ्यसूये यथाशक्ति ददानि च ॥ देवतातिथिभृत्यानामवशिष्टेन वर्तये २२ विमानैः साप्तभौमिकगृहैः ० । ८ । ९ सूनावधस्थानं तन्मध्ये
 १० । १२ । १२ । १३ । १४ । १५ अदेशस्थं अयोग्यदेशस्थं १६ । १७ । १८ । १९ । २० गुरुमातापितरौ २१ नाभ्यसूये परगुणेषु दोषानाविष्कुर्वे वर्तये जीवाभि २२

कुत्साविद्यमानदोषसंकीर्तनं गर्हाविद्यमानदोषारोपः पुराकृतं कर्मैतिसंबंधः २३ लोकः परलोकः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ नगलातिनगलानिनयति २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 अभिचारात्स्वैरगतेः ३५ भेरुंडाः भयानकाः ३६ । ३७ । ३८ सुपरिणीतेन साधुना ये संयुजंति सम्यग्योगं सेनानिवेशं कुर्वन्ति त एव पार्थिवा अन्ये चोरा इत्यर्थः ३९ । ४० । ४१ संरंभाद्भयात्
 न कुत्सयाम्यहं किंचिन्नगर्हे बलवत्तरम् ॥ कृतमन्वेतिकर्तारं पुराकर्मद्विजोत्तम २३ कृषिगोरक्षवाणिज्यमिहलोकस्य जीवनम् ॥ दंडनीतिस्त्रयीविद्यातेन लोको
 भवत्युत्त २४ कर्मशूद्रे कृषिवैश्ये संग्रामः क्षत्रिये स्मृतः ॥ ब्रह्मचर्यं तपोमंत्राः सत्यं च ब्राह्मणे सदा २५ राजा प्रशास्ति धर्मेण स्वकर्मनिरताः प्रजाः ॥ विकर्माणश्च ये
 केचित्तान्युनक्ति स्वकर्मसु २६ भेतव्यं हि स दाराज्ञां प्रजानामधिपाहिते ॥ वारयंति विकर्मस्थं नृपाष्टमिवेषुभिः २७ जनकस्येह विप्रर्षे विकर्मस्थो न विद्यते ॥ स्व
 कर्मनिरतावर्णाश्च त्वारोऽपि द्विजोत्तम २८ स एष जनको राजा दुर्वृत्तमपि चेत्सुतम् ॥ दंष्ट्रं दंडे निक्षिपति तथानगलाति धार्मिकम् २९ सुयुक्तचारो नृपातिः सर्वं ध
 र्मेण पश्यति ॥ श्रीश्वराज्यं च दंडश्च क्षत्रियाणां द्विजांतम ३० राजानो हि स्वधर्मेण श्रियमिच्छंति भूयसीम् ॥ सर्वेषामेव वर्णानां त्राता राजा भवत्युत्त ३१ परेण हि
 हतान् ब्रह्मन्वराहमहिषानहम् ॥ न स्वयं हन्मि विप्रर्षे विक्रीणामि सदा त्वहम् ३२ न भक्षयामि मांसानि ऋतुगामी तथा ह्यहम् ॥ सदोपवासी च तथानकभोजी सदा द्वि
 ज ३३ अशीलश्चापि पुरुषो भूत्वा भवति शीलवान् ॥ प्राणिहंसारतिश्चापि भवते धार्मिकः पुनः ३४ अभिचारात्संभ्रानां धर्मः संकीर्यते महान् ॥ अधर्मो वर्तते चा
 पिसंकीर्यते ततः प्रजाः ३५ भेरुंडावामनाः कुब्जाः स्थूलशीर्षास्तथैव च ॥ कृवाश्वाधाश्च धिराजायंतेऽत्युच्चलोचनाः ३६ पार्थिवानामधर्मत्वात्प्रजानामभवः
 सदा ॥ स एष राजा जनकः प्रजाधर्मेण पश्यति ३७ अनुगृह्णन् प्रजाः सर्वाः स्वधर्मनिरताः सदा ॥ ये चैव मां प्रशंसन्ति ये च निन्दन्ति मानवाः ३८ सर्वान्सुपरिणीतेन
 कर्मणा तोषयाम्यहम् ॥ ये जीवंति स्वधर्मेण संयुजंति च पार्थिवाः ३९ न किंचिदुपजीवंति दांता उत्थानशीलिनः ॥ शक्त्यान्नदानं सततं तितिक्षा धर्मनित्यता ४०
 यथा हि प्रतिपूजा च सर्वभूतेषु वै सदा ॥ त्यागान्नान्यत्र मर्त्यानां गुणास्तिष्ठन्ति पुरुषे ४१ मृषावादं परिहरेत्कुर्यात्प्रियमयाचितः ॥ न च कामात्संरंभात्तद्देवाद्धर्ममु
 त्सृजेत् ४२ प्रियेनातिभृशं हृष्येदप्रियेन च संज्वरेत् ॥ न मुह्येदर्थं कच्छ्रेषु न च धर्मपरित्यजेत् ४३ कर्मचेत्किंचिदन्यत्स्यादितरन्नतदाचरेत् ॥ यत्कल्याणमभि
 ध्यायेत्तत्रात्मानं नियोजयेत् ४४ न पापे प्रतिपापः स्यात्साधुरेव सदा भवेत् ॥ आत्मनैव हतः पापो यः पापं कर्तुमिच्छति ४५ कर्मचैतदसाधूनां वृजिनानामसाधुवत् ॥
 न धर्मो स्तीति मन्वानाः शुचीनवहसंतिये ४६ अश्रद्धा नाधर्मस्य ते न श्यंति न संशयः ॥ महादृतिरिवाध्मातः पापो भवति नित्यदा ४७ मूढानामवलिताना
 मसारं भावितं भवेत् ॥ दर्शयत्यंतरात्मातं दिवा रूपमिवांशुमान् ४८

४२ । ४३ अन्यत् विपरीतं स्यात् इतरत्तादृशं द्वितीयं कल्याणमेवात्मनः परस्य चाभिध्यायेत् जानीयात् ४४ पापे पापिनि प्रतिपापः प्रतिपापी न स्यात् ४५ वृजिनानां व्यसनवतां असाधुश्चोरा
 दिस्तद्वत् ४६ दृतिर्भस्त्रा आध्मातः सन्नसारोऽपि पुष्टो भवेत् ४७ तद्वन्मूढानां भावितं चिंतितं अंतरात्मेव तं मूढं दर्शयति मूढस्य मोक्षमेव स्वरूपज्ञापकं ४८

मृजाहीनःमलिनदेहः श्रियेतिपाठांतरेस्पष्टोर्थः ४९ मूढमतमाह अत्रुवन्निति ५० पापात्प्राकृताद्वितीयात्कारिष्यमाणात् ५१ कर्मणेति येनतेनेतिजपतपस्तीर्थाद्यन्यतमेनकेनचिदपि पापात्परिमुच्यतइत्यनुपपद्यते 'सब्राह्मणःकेनस्याद्येनस्यात्तेनेदृशएवस्यात्' इतिश्रुतिर्हि धर्मेषुधर्मोत्पत्तिविषया ज्ञानोत्पत्तौत्वेकएवश्रवणादिमार्गो 'नान्यःपंथाविद्यतेऽयनाय' इति श्रुयते ५२ प्राकृतानीतिसंबंधः ५३ ५४ चिकीर्षेदिति यःसाधूनांछिद्राणिघनादिहीनतयारिक्त्वादिश्राद्धादीनि यःविवृणोति घनादिदानेनविवृणोतिविशेषतःपिदधाति ५५ सःकल्याणं मोक्षोपायंकर्तुमिच्छेदेव साधुसेवनजात्पुण्यान्मुमुक्षाउदेतीत्यर्थः ५६ यथेति मुमुक्षापापनाशपूर्विकेवोदेतीतिभावः ५७ । ५८ अधर्माइति लुब्धाःधर्मशून्याअपि धर्मस्यरूपमिवरूपं

नलोकेराजतेमूर्खःकेवलात्मप्रशंसया ॥ अपिचेहमृजाहीनःकृतविद्यःप्रकाशते ४९ अत्रुवन्कस्यचिन्निदामात्मपूजामवर्णयन् ॥ नकाश्चिदुणसंपन्नःप्रकाशोभुवि दृश्यते ५० विकर्मणातप्यमानःपापाद्विपरिमुच्यते ॥ नतत्कुर्यापुनरितिद्वितीयात्परिमुच्यते ५१ कर्मणायेनतेनेहपापाद्विजवरोत्तम ॥ एवंश्रुतिरियंब्रह्मन् धर्मेषुप्रतिदृश्यते ५२ पापान्यबुध्वेहपुरारुतानिप्राग्धर्मशीलोऽपिविदंतिपश्चात् ॥ धर्मोराज बुदतेपुरुषाणांयत्कुर्वतेपापमिहप्रमादात् ५३ पापं कृत्वाहिमन्ये तनाहमस्मीतिपुरुषः ॥ तंतुदेवाःप्रपश्यंतिस्वस्यैवांतरपुरुषः ५४ चिकीर्षेदेवकल्याणंश्रद्धधानोऽनसूयकः ॥ वसनस्येवच्छिद्राणिसाधूनांविद्वृणोति ॥ ५५ पापंचेतपुरुषःकृत्वाकल्याणमभिपद्यते ॥ मुच्यतेसर्वपापेभ्योमहाभ्रेणेवचंद्रमाः ५६ यथाऽऽदित्यःसमुद्यन्वैतमःपूर्वव्यपोहति ॥ एवंकल्याणमातिष्ठन्सर्वपापैःप्रमुच्यते ५७ पापानांविद्वद्यधिष्ठानंलोभमेवद्विजोत्तम ॥ लुब्धाःपापंव्यवस्यंतिनरानातिबहुश्रुताः ५८ अधर्माधर्मरूपेणतृणैःकृपाइवावृताः ॥ तेषांदमःपवित्राणिप्रलापाधर्मसंश्रिताः ॥ सर्वदिविद्यतेतेपुशिष्टाचारःसुदुर्लभः ५९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सतुविप्रोमहाप्राज्ञोधर्मव्याधमपृच्छत ॥ शिष्टाचारं कथमहंविद्यामिति नरोत्तम ६० एतदिच्छामिभद्रंतेश्रोतुं धर्मभृतांवर ॥ त्वतोमहामतेव्याधतद्ब्रवीहियथातथम् ६१ ॥ व्याधउवाच ॥ यज्ञोदानंतपो वेदाःसत्यंचद्विजसत्तम ॥ पंचैतानिपवित्राणिशिष्टाचारेषुनित्यदा ६२ कामक्रोधौवशेकृत्वादंभलोभमनार्जवम् ॥ धर्ममित्येवसंतुष्टास्तेशिष्टाःशिष्टसंमताः ६३ नतेपाविद्यतेतृत्तंयज्ञस्वाध्यायशीलिनाम् ॥ आचारपालनंचैवद्वितीयंशिष्टलक्षणम् ६४ गुरुश्रुषणंसत्यमक्रोधोदानभेवच ॥ एतच्चतुष्टयंब्रह्मन्शिष्टाचारेषुनित्यदा ६५ शिष्टाचारेमनःकृत्वाप्रतिष्ठाप्यचसर्वशः ॥ यामयंलभतेवृत्तिसानशक्याह्यतोऽन्यथा ६६ वेदस्योपनिषत्सत्यंसत्यस्योपनिषदमः ॥ दमस्योपनिषत्यागःशिष्टाचारेषुनित्यदा ६७ येतुधर्मान्मूयतेबुद्धिमोहान्वितानराः ॥ अपथागच्छतांतेषामनुयाताचपीडयते ६८

यस्यतेनदंभेनआवृताः तेषांदंभिनां अतएवदंभिनांसाधूनांचविशेषानवगमात् तेषुदंभिषुशिष्टाचारःसुदुर्लभःदुर्बोधइत्यर्थः ५९ । ६० । ६१ शिष्टाचारमाहयज्ञइति ६२ शिष्टलक्षणमाहकामेति ६३ तृत्तंस्वेच्छोपातमितियावत् । 'वृत्तोऽधीतेऽप्यतीतेऽतिवर्तुलेऽपिभृतेवृते' इतिमेदिनी ६४ । ६५ अतोऽन्यथागुरुश्रुषणाद्यभावे ६६ वेदस्येति उपनिषद्ब्रह्मस्यंसत्यंब्रह्मतद्ज्ञानेवेदोनिष्कलइत्यर्थः एवंदमाभावेसत्यंनस्ति त्यागाभावेदमोऽग्निनास्तीत्यर्थः ६७ अपथाअमार्गेण अनुयाताअनुगता ६८

श्रुतिश्चत्यागश्चतेद्वेपरं अयनंस्थानंयेवांतेश्रुतित्यागपरायणाः ६९ पराबुद्धिआत्माकारावृत्तिमपिभियच्छंतिनिगृह्णंति परचेराग्यवंतइत्यर्थः ७० । ७१ । ७२ शिष्टाचारवतिशुक्रपयोपमे योगधर्मः रागहवसाधुर्भवेत् शुक्लेववेतिइत्यर्थः । 'ववायथातथैवैवम्' इत्यमरः ७३ अहिंसांसत्यंचस्तौतिअहिंसेति प्रतिष्ठांस्त्वर्थः ७४ । ७५ योयथेत्यर्द्रव्याचष्टेपापात्मेत्यादिना अनात्मवान्अजितचित्तः ७६ । ७७ अहंकारोदर्यः मत्सरःपरदोषासहिष्णुत्वं तद्वर्जिताः शिष्टगुरुशास्त्रोक्तंआचरंतःशिष्टाचाराः ७८ त्रिविद्यवृद्धाःत्रिविद्योविद्याकुर्यात्सामात्मिकायत्रसत्रिविद्योयज्ञस्तत्रसाधवस्त्रिविद्यायाज्ञिकाः वृत्तंशीलंतद्वंतः मनस्विनःजितचित्ताः ७९ दुष्कराचारकर्मणां अन्यैर्दुष्कराचारःशीलं कर्मयज्ञादियेवातेषां घोरत्वंहिंसादिदोषवत्त्वम् ८० आश्चर्यमसतां येतुशिष्टाःसुनियताःश्रुतित्यागपरायणाः ॥ धर्मपंथानमारूढाःसत्यधर्मपरायणाः ६९ नियच्छंतिपरांशुद्धिंशिष्टाचारान्विताजनाः ॥ उपाध्यायमतेयुक्ताः स्थित्याधर्मार्थदर्शिनः ७० नास्तिकान्भिन्नमर्यादान्क्रूरान्पापमतौस्थितान् ॥ त्यजतान्ज्ञानमाश्रित्यधार्मिकानुपसेव्यच ७१ कामलोभग्रहाकीर्णांपंचेंद्रिय जलानदीम् ॥ नावंधृतिमयीकृत्वाजन्मदुर्गाणिसंतर ७२ क्रमेणसंचितोधर्मोबुद्धियोगमयोमहान् ॥ शिष्टाचारेभवेत्साधूरागःशुक्लेवाससि ७३ अहिंसासत्य वचनंसर्वभूतहितंपरम् ॥ अहिंसापरमोधर्मःसचसत्येप्रतिष्ठितः ॥ सत्येकृत्वाप्रतिष्ठातुप्रवर्ततेप्रवृत्तयः ७४ सत्यमेवगरीयस्तुशिष्टाचारानिषेवितम् ॥ आचारश्चसतांधर्मःसंतश्चाचारलक्षणाः ७५ योयथाप्रकृतिर्जतुःसस्वाप्रकृतिमश्रुते ॥ पापात्माक्रोधकामादीन्दोषानाप्रोत्यनात्मवान् ७६ आरंभोन्याययुक्तोयःसहि धर्मइतिस्मृतः ॥ अनाचारस्त्वधर्मेतिपुतच्छिष्टानुशासनम् ७७ अकुद्वयंतोऽनसूयंतोनिरहंकारमत्सराः ॥ ऋजवःशमसंपन्नाःशिष्टाचाराभवांतिते ७८ त्रैविद्यवृद्धाःशुचयोवृत्तवंतोमनस्विनः ॥ गुरुश्रुषणोदांताःशिष्टाचाराभवंत्युत ७९ तेषामहीनसत्वानांदुष्कराचारकर्मणाम् ॥ स्वैःकर्मभिःसकृतानांघोरत्वंसंप्रणश्यति ८० तंसदाचारमाश्चर्यपुराणंशाश्वतंध्रुवम् ॥ धर्मधर्मेणपश्यंतःस्वर्गयांतिमनीषिणः ८१ आस्तिकामानहीनाश्चादिजातिजनपूजकाः ॥ श्रुतवृत्तोपसंपन्नाःसंतःस्वर्गनिवासिनः ८२ वेदोक्तःपरमोधर्मोधर्मशास्त्रेषुचापरः ॥ शिष्टाचारश्चशिष्टानांत्रिविधधर्मलक्षणम् ॥ पारणंचापिविद्यानांतीर्थानामवगाहनम् ८३ क्षमासत्यार्जवंशौचंसतामाचारदर्शनम् ॥ सर्वभूतदयावंतोअहिंसानिरताःसदा ८४ परुषंचनभाषंतेसदासंतोद्विजाप्रियाः ॥ शुभानामशुभानांचकर्मणाफलसंचये ८५ विपाकमभिजानंतितेशिष्टाःशिष्टसंमताः ॥ न्यायोपेतागुणोपेताःसर्वलोकहितैषिणः ८६ संतःस्वर्गजितःशुक्लाःसन्निविष्टाश्चसत्पथे ॥ दातारःसंविभक्तारोदीनानुग्रहकारिणः ८७ सर्वपूज्याःश्रुतधनास्तथैवचतपस्विनः ॥ सर्वभूतदयावंतस्तेशिष्टाःशिष्टसंमताः ८८ दीनशिष्टाःसुखाल्लोकानामुर्वतीहचश्रियम् ॥ पीडयाचकलत्रस्यभृत्यानांचसमाहिताः ८९

ममादिं शाश्वतंअनवच्छिन्नं ध्रुवंनित्यंअत्याज्यमित्यर्थः ८१ । ८२ वेदोक्तोऽग्निहोत्रादिः धर्मशास्त्रोक्तःअष्टकाश्राद्धादिः शिष्टाचारःहोलाकादिः शिष्टानांशुद्धिरितिषेवःतदुक्तमभियुक्तं । 'सतांहिंसंदेहपदेषुवस्तुप्रमाणमंतःकरणस्यवृत्तयः' इति अस्यापिशिष्टाचारेपवांतर्भावात् त्रिविधमित्युक्तं पारणंसमापनम् ८३ । ८४ । ८५ विपाकंक्रमेणपुण्यपापयोःअयं तेनपुण्यहासहेतुःसूक्ष्मेष्टव्यं पापहासहेतुर्दुर्लभोऽव्यमित्यर्थः न्यायोयुक्तिः गुणाःशमादयस्तदुपेताः ८६ शुक्लाःहिंसागुण्यधर्मवंतः सत्पथेब्रह्ममार्गे संविभक्तारःकुटुंबेषु ८७ श्रुतधनाःविद्याधनाः ८८ । ८९

१० एवंतेवर्धते ११ नाभिमानःनिरभिमानः १२ सतोपदं पदनीयं प्रार्थनीयम् १३ करुणाःकरुणावतश्चतेवेदमशीलाश्च मस्वधीयोः १४ । १५ । १६ कर्मचकर्मैव कर्मणेतिगौडपाठेकर्म
णाश्रुतेनचसंपन्नमित्यर्थः १७ प्रज्ञाकृतंभराख्यावस्तुयाथात्म्यविषयज्ञानं तदेवउच्चत्वात्प्रासादं मयात्संसारत् लोकानांनृत्तानिअतीतानागतादीनि १८ । १९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनील
अतिशक्त्याप्रयच्छंति सतःसद्भिःसमागताः ॥ लोकयात्रांचपश्यंतोधर्ममात्महितानिच १० एवंसंतोवर्तमानास्त्वेधंतेशाश्वतीःसमाः ॥ अहिंसासत्यवचन
माचृशंस्यमथाऽऽर्जवम् ११ अद्रोहोनाभिमानश्चहीस्तातिक्षादमःशमः ॥ धीमंतोऽष्टिमंतश्चभूतानामनुकंपकाः १२ अकामद्वेषसंयुक्तास्तेसंतोलोकसा
क्षिणः ॥ त्रीण्येवतुसतामाहुःसंतःपदमनुत्तमम् १३ नचैवदुह्येदद्याच्चसत्यंचैवसदावदेत् ॥ सर्वत्रचदयावंतःसंतःकरुणवेदिनः १४ गच्छंतोहसुमंतुष्टाधर्मपं
थानमुत्तमम् ॥ शिष्टाचारामहात्मानोयेषांधर्मःसुनिश्चितः १५ अनसूयाक्षमाशांतिःसंतोषःप्रियवादिता ॥ कामक्रोधपरित्यागःशिष्टाचारनिषेवणम् १६
कर्मचश्रुतसंपन्नंसतामार्गमनुत्तमम् ॥ शिष्टाचारनिषेवंतेनित्यंधर्ममनुव्रताः १७ प्रज्ञाप्रासादमारुह्यमुच्यंतेमहतोभयात् ॥ प्रेक्षंतोलोकवृत्तानिविविधानिद्वि
जोत्तम १८ अतिपुण्यानिपापानितानिद्विजवरोत्तम ॥ एतत्तेसर्वमारुयातंयथाप्रज्ञयथाश्रुतम् ॥ शिष्टाचारगुणंब्रह्मपुरस्कृत्यद्विजर्षभ १९ ॥ इतिश्रमि
हाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिब्राह्मणव्याधसंवादेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सतुविप्रमयो
वाचधर्मव्याधोयुधिष्ठिर ॥ यदहमाचरेकर्मघोरमेतदसंशयम् १ विधिस्तुबलवान्ब्रह्मन्दुस्तरंहिपुराकृतम् ॥ पुराकृतस्यपापस्यकर्मदोषोभवत्ययम् २ दो
षस्यैतस्यैवब्रह्मविधातेयत्नवानहम् ॥ विधिनाहिहतेपूर्वनिमित्तघातकोभवेत् ३ निमित्तभूताहिवयंकर्मणोऽस्यद्विजोत्तम ॥ येषांहतानांमांसानिविक्रोणामी
हवैद्विज ४ तेषामपिभवेद्धर्मउपयोगेनभक्षणे ॥ देवताऽतिथिभृत्यानांपितृणांचापिपूजनम् ५ ओषध्योवीरुधश्चैवपशवोमृगपक्षिणः ॥ अत्राद्यभूतालोक
स्यइत्यपिश्रूयतेश्रुतिः ६ आत्ममांसप्रसादेनशिविरौशीनरोत्तमः ॥ स्वर्गसुदुर्गमंप्राप्तःक्षमावान्द्विजसत्तम ७ राज्ञोमहानसेपूर्वरंतिदेवस्यवैद्विज ॥ द्वेसहस्रे
तुवध्यतेपशूनामन्वहंतदा ८ अहन्यहनिवध्यतेद्वेसहस्रेगवांतथा ॥ समांसददतोह्यन्नरंतिदेवस्यनित्यशः ९ अतुलाकीर्तिरभवन्नृपस्यद्विजसत्तम ॥ चातुर्मा
स्येचपशवोवध्यंतइतिनित्यशः १० अग्रयोमांसकामाश्चइत्यपिश्रूयतेश्रुतिः ॥ यज्ञेषुपशवोब्रह्मन्वध्यंतेसततंद्विजैः ११ संस्कृताःकिलमंत्रैश्चतेऽपिस्वर्गम
वाप्नुवन् ॥ यदिनैवाग्रयोब्रह्मन्मांसकामाभवन्पुरा १२ भक्ष्यंनैवाभवन्मांसकस्यचिद्विजसत्तम १३

कंठीयेभारतभावदीपेसप्ताधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०७ ॥ ॥ सत्विति एतन्मांसविक्रयात्मकं १ । २ दोषस्येति यत्नवानापिनपरिहर्तुंशक्रोमिविधेःप्राबल्यादित्यर्थः ३ निमित्तेति
शरवन्निमित्तमूतावयं संघातृवत्कर्तातुविधिरेवेत्यर्थः ४ । ५ अत्राद्यभूताःअन्नंचतदद्यंचभोग्यंभक्ष्यंचेत्यर्थः'सर्वमस्यान्नंभवति'इतिश्रुतेः ६ । ७ । ८ । ९ । १० 'येऽस्याग्रयोऽनुहृतोमांसकामाः'
इतिमंत्रालिगमपिश्रुतिरेव ११ । १२ अत्रापीत्यादिसार्धःश्लोकः कलौतुमांसमपैतृकस्यनिषेधादेवताशेषाद्यज्ञियमांसादन्यत्रमांसलक्षणंदुष्यत्येवेतिभावः १३

१४ अमांसाशीति यज्ञियमांसमुजोऽपि ऋतुगामिनोब्रह्म चर्यामिवऔपचारिकममांसांशित्वमितिभावः १५ सत्यानृतेज्ञानकर्ममार्गोअत्रापियज्ञियमांसमक्षणोविधिर्विशेषः तमेवाह परकृतिमुखेन
सौदासेनेति कर्तृत्वाद्यभिमानवतामूढेनकर्मठेनयज्ञियमपिमांसंभक्षणीयं नज्ञानमार्गस्येनेतिभावः रंतिदेवनिदर्शनेतुगुणांतराभिप्रायं अत्रकिंप्रतिभातिमे किंशब्दःकुत्सायांअत्रमांसमक्षणीयेमम
निंदाप्रतिभातिअतएवनहन्मिनमक्षयामीतिप्रागेवोक्तंमयेत्यर्थः १६ कुतस्सहिंस्त्वमांसविक्रयंकरोपि तत्कर्तुरपिप्रयोजकत्वादिसादोपोऽस्तीत्याशंक्याऽऽह स्वोति स्वकर्मइत्यस्यव्याख्या
अत्रापिविधिरुक्तश्चमुनिभिर्मांसभक्षणे ॥ देवतानांपि तृणांचशुक्तेदत्वाऽपियःसदा ॥ यथाविधियथाश्राद्धंनप्रदुष्यतिभक्षणात् १४ अमांसाशीभवत्येवमित्य
पिश्रूयतेश्रुतिः ॥ भार्यागच्छन्ब्रह्मचारीऋतौभवतिब्राह्मणः १५ सत्यानृतेविनिश्चित्यअत्रापिविधिरुच्यते ॥ सौदासेनतदाराज्ञामानुषाभक्षिताद्विज ॥ शा
पाभिभूतेनभृशमत्रकिंप्रतिभातिमे १६ स्वधर्मइतिकृत्वातुनत्यजामिद्विजोत्तम ॥ पुराकृतमितिज्ञात्वाजीवाम्येतेनकर्मणा १७ स्वकर्मत्यजतोब्रह्मन्नधर्मइह
दृश्यते ॥ स्वकर्मनिरतोयस्तुधर्मःसइतिनिश्चयः १८ पूर्वहिविहितंकर्मदेहिनंनविमुंचति ॥ धात्राविधिरयंष्टोबहुधाकर्मनिर्णये १९ द्रष्टव्यातुभवेत्प्रज्ञाकूरे
कर्मणिवर्तता ॥ कथंकर्मशुभंकुर्याकथमुच्येपराभवात् २० कर्मणस्तस्यघोरस्यबहुधानिर्णयोभवेत् ॥ दानेचसत्यवाक्येचगुरुशुश्रूषणेतथा २१ द्विजातिपू
जनेचाहंधर्मेचनिरतःसदा ॥ अभिमानातिवादाभ्यानिवृत्तोऽस्मिद्विजोत्तम २२ कृषिसाध्वीतिमन्यंतेतत्रहिंसापरास्मृता ॥ कर्षंतोलांगलैःपुंसोघ्नंतिभूमिश
यानवहन् २३ जीवानन्यांश्चबहुशस्तत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ धान्यबीजानियान्यादुर्वीह्यादीनिद्विजोत्तम २४ सर्वाण्येतानिजीवानितत्रकिंप्रतिभातिमे ॥
अध्याक्रम्यपशूंश्चापिघ्नंतिवैभक्षयंतिच २५ वृक्षांस्तथौषधीश्चापिछिंदंतिपुरुषाद्विज ॥ जीवाहिवहवोब्रह्मन्वृक्षेषुचफलेषुच २६ उदकेबहवश्चापितत्रकिंप्र
तिभातिमे ॥ सर्वव्याप्तमिदंब्रह्मन्प्राणिभिःप्राणजीवनैः २७ मत्स्यान्ग्रसंतेमत्स्याश्चतत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ सत्वैःसत्वानिजीवंतिबहुधाद्विजसत्तम २८ प्रा
णिनोऽन्योन्यभक्षाश्चतत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ चंक्रम्यमाणाजीवांश्चधरणीसांश्रितान्वहन् २९ पद्भ्यांघ्नंतिनराविप्रतत्रकिंप्रातभातिमे ॥ उपविष्टाःशयानाश्चघ्नंतेजी
वाननेकशः ३० ज्ञानविज्ञानवंतश्चतत्रकिंप्रतिभातिमे ॥ जीवैर्ग्रस्तमिदंसर्वमाकाशंपृथिवीतथा ३१ अविज्ञानाच्चहिंसंतित्रकिंप्रतिभातिमे ॥ अहिंसेति
यदुक्तंहिपुरुषैर्भिस्मितैःपुरा ३२ केनहिंसंतिजीवान्वैलोकेऽस्मिन्द्विजसत्तम ॥ बहुसंचित्यइतिवैनास्तिकाश्चिदहिंसकः ३३ अहिंसायांतुनिरतायतयोद्विजसत्त
म ॥ कुर्वत्येवाहिंसंतियत्नादल्पतराभवेत् ३४ आलक्ष्याश्चैवपुरुषाःकुलेजातामहागुणाः ॥ महाघोराणिकर्माणिकृत्वालज्जंतिवैनच ३५ सुहृदःसुहृदो
ऽन्यांश्चदुर्हृदश्चापिदुर्हृदः ॥ सम्यक्प्रवृत्तान्पुरुषान्नसम्यगनुपश्यतः ३६

पुराकृतमित्यादि १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ तथापिहिंसाभिर्श्रंकर्मतवाप्ययोग्यमित्याशंक्य सर्वत्रहिंसायांअपरिहार्यत्वमाह कृषिसाध्वीतीत्यादिना केनरा जीवान्निहंत्यपितुसर्व
पिहिंसंत्येवेत्यर्थः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३७ । २८ । ३९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ शांत्यादयो ज्ञानांगभूताधर्माः प्राक्ताः संप्रतिज्ञानं विना कृतकृत्यतानास्तीति वक्तुं धर्मतत्त्वस्य दुरवगाहत्वं प्रपंचस्य निःसारत्वं चोच्यते धर्मव्याधस्त्वित्यादिना १ । २ । ३ धारणाऽवधारणं निश्चय इत्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ सुनीतं गुरुशिक्षा ८ । ९ प्रहीणाः श्रुताऽऽसृष्टैश्च ननंदांति वांधवावांधवैरपि ॥ गुरुं श्वैवाविर्नंदांति मूढाः पांडितमानिनः ३७ बहुलोके विपर्यस्तं दृश्यते द्विजसत्तम ॥ धर्मयुक्तमधर्मं च तत्र किं प्रतिभाति मे ३८ वक्तुं बहुविधं शक्यं धर्माधर्मेषु कर्मसु ॥ स्वकर्मनिरतो यो हि स यशः प्राप्नुयात् महत् ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या ० पतिव्रतोपाख्याने ब्राह्मणव्याधसंवादे अष्टाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०८ ॥ ॥ १ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ धर्मव्याधस्तु निपुणं पुनरेव युधिष्ठिर ॥ विप्रर्षभमुवाचेदं सर्वधर्मभृतां वर १ ॥ व्याध उवाच ॥ श्रुतिप्रमाणो धर्मोऽयमिति वृद्धानुशासनम् ॥ सूक्ष्मागतिर्हि धर्मस्य बहुशाखा ह्यनंतिका २ प्राणांतिके विवाहे च वक्तव्यमनृतं भवेत् ॥ अनृतेन भवेत्सत्यं सत्येनैवानृतं भवेत् ३ यद्दूतहितमत्यंतं तत्सत्यमिति धारणा ॥ विपर्ययकृतो धर्मः पश्य धर्मस्य सूक्ष्मताम् ४ यत्करोत्यशुभं कर्म शुभं वायदि सत्तम ॥ अवश्यं तत्समाप्नोति पुरुषो नात्र संशयः ५ विषमां च दशां प्राप्नोति देवान् गर्हति वैभृशम् ॥ आत्मनः कर्मदोषाणि विजानात्यपंडितः ६ मूढो नैकति कश्चापि च पलश्चाद्विजोत्तम ॥ सुखदुःखविपर्यासान्सदासमुपपद्यते ७ नैनं प्रज्ञासुनीतं वात्रायते नैव पौरुषम् ॥ यो यामिच्छेद्यथाकामं तंतं कामं स आप्नुयात् ८ यदि स्यादपराधीनं पौरुषस्य क्रियाफलम् ॥ संयताश्चापि दक्षाश्च मतिमंतश्च मानवाः ९ दृश्यंते निष्फलाः संतः प्रहीणाः सर्वकर्मभिः ॥ भूतानामपरः कश्चिद्विद्विषायां सततोत्थितः १० वंचनायां च लोकस्य सुखी जीवते सदा ॥ अचेष्टमपि चासीनं श्रीभक्तं चिदुपातिष्ठति ११ कश्चित्कर्माणि कुर्वन्निह न प्राप्य मधिगच्छति ॥ देवा निष्ठातपस्तस्वाकृपणैः पुत्रगृद्धिभिः १२ दशमासष्टतागर्भं जायते कुलपांसनाः ॥ अपरे धनधान्यैश्च भोगैश्चापि तसंचितैः १३ विपुलैरभिजायंते लब्धास्तैरेव मंगलैः ॥ कर्मजाहिमनुष्याणारोगानास्त्यत्र संशयः १४ व्याधयो विनिवार्यंते व्याधैः सुद्रुमगाइव ॥ ते चापि कुशलैर्वैद्यैर्निपुणैः संभृतौषधैः १५ व्याधयो विनिवार्यंते मृगाव्याधैरिव द्विज ॥ येषामस्ति च भोक्तव्यं ग्रहणीदोषपीडिताः १६ न शक्नुवन्ति ते भोक्तुं पश्य धर्मभृतां वर ॥ अपरे बाहुबलिनः क्लिश्यंति बहवो जनाः १७ दुःखेन चाधिगच्छंति भोजनं द्विजसत्तम ॥ इति लोकमनाक्रंदं मोहशोकपरिभ्रुतम् १८ स्रोतसाऽऽकृदाक्षिप्तं हि यमाणं वलीयसा ॥ नाम्रियेयुर्न जीर्येयुः सर्वे स्युः सर्वे कामिकाः १९ नाम्रियं प्रतिपश्येयुर्विशिष्यं यदि वै भवेत् ॥ उपर्युपरि लोकस्य सर्वो गंतुं समीहते ॥ यतते च यथाशक्ति न च तद्वर्तते तथा २०

पीत्यर्थः १० । ११ पुत्रगृद्धिभिः पुत्रकामैः १२ । १३ । १४ । १५ ग्रहणीविष्टं भ्रोगः १६ । १७ अनाक्रंदं असहायं । 'आक्रंदः क्रंदने ह्यनेभिः प्रदाकृणुद्युयोः' इति मेदिनी १८ स्रोतसा कर्म प्रवाहेण असकृत् आक्षिप्तं आधिग्याधिभिस्ताडितं हि यमाणं अवशं १९ ननु सर्वेपि स्ववशात्पश्यंते नेत्याह नेति २०

बहव इति देवज्ञासास्त्रमपि व्याभिचारिफलमित्याशयः २१ नेति स्वीयमपि वस्तु स्वस्यानधीनं प्राक्कर्मवशाद्भवतीत्यर्थः तत्रापि दृष्टसा मधीवैकल्यमितिलोकायतमतमाशंक्याह कर्मणेति प्राकृता नदिहात्मवादिनां कृतहानाकृताभ्यागमादिदोषदर्शनां प्राक्कर्मैव प्रधानमिति भावः २२ एतदेव वक्तुं जीवस्य निरत्यत्वमाह यथेति २३ । २४ । २५ दशार्घता पंचत्वं २६ ननु कृतनाशोऽपि कृष्यादिफलेषु दृश्यते स्तः कृतं कर्म न देहांतरेऽनुवर्तिष्यते देहादन्यस्यात्मनोऽभावावित्याशंक्याह अन्योहीति भोजनफलवत्कृतस्य कर्मणः फलमपरिहार्यं । यत्र तु सद्यः फलं न दृष्टं तत्रापि जन्मांतरे भाविष्यतीत्यनुमेयं । यत्र च कृतमपि फलं निधिलाभादि उपैति तत्र जन्मांतरीयं साधनं कल्प्यमित्यर्थः २७ उत्पद्यति जन्मांतरं लभते यतस्तैः प्राचीनैः कर्मभिर्भावितो रंजितः अत एव क्रममाणं प्रकृत्य श्रूयते । 'तं विद्या कर्मणी समन्वारमेते पूर्वप्रज्ञाचेति' । तस्मात्स्वकृतमेव स्वयंभुंके नत्वम्यकृतमन्योऽज्ञानास्ति कृतस्य नाश इत्युक्तं २८ । २९ एवं स्थूलशरीरादन्यत्स्वमा बहवः संप्रदृश्यंते तुल्यनक्षत्रमंगलाः ॥ महत्तु फलवैषम्यं दृश्यते कर्मसंधिषु २१ न केचिदीशते ब्रह्मन् स्वयं ग्राह्यस्य सत्तम ॥ कर्मणा प्राकृतानां विद्वहसिद्धिः प्रदृश्यते २२ यथाश्रुतिरियं ब्रह्मन् जीवः किल सनातनः ॥ शरीरमध्रुवं लोके सर्वेषां प्राणिनामिह २३ वध्यमानेशरीरे तु देहनाशो भवत्युत ॥ जीवः संक्रमतेऽन्यत्र कर्मबन्धनिबन्धनः २४ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कथं कर्मविदां श्रेष्ठ जीवो भवति शाश्वतः ॥ एतदिच्छाम्यहं ज्ञातुं तत्त्वेन वदतां वर २५ ॥ व्याध उवाच ॥ न जीवनाशोऽस्ति हि देहभेदे मिथ्यैतदाहुर्म्रियतीति मूढाः ॥ जीवस्तु देहांतरितः प्रयाति दशार्धतैवास्य शरीरभेदः २६ अन्योहिनाश्चाति कृतं हि कर्म मनुष्यलोके मनुजस्य कश्चित् ॥ यत्नेन किंचिद्विकृतं हि कर्म तदनुतेनास्ति कृतस्य नाशः २७ सुपुण्यशीला हि भवंति पुण्यानराधमाः पापकृतो भवंति ॥ नरोऽनुयातस्त्विह कर्मभिः स्वैस्ततः समुत्पद्यति भावितस्तैः २८ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ कथं संभवते यो नौ कथं वा पुण्यपापयोः ॥ जातीः पुण्यास्त्वपुण्याश्च कथं गच्छति सत्तम २९ ॥ व्याध उवाच ॥ गर्भाधानसमायुक्तं कर्म दंसंप्रदृश्यते ॥ समासेन तु ते क्षिप्रं प्रवक्ष्यामि द्विजोत्तम ३० यथा संभृतसंभारः पुनरेव प्रजायते ॥ शुभकृच्छुभयोनीषु पापकृत्पापयोनिषु ३१ शुभैः प्रयोगैर्देवत्वं व्याभिश्चैर्मानुषो भवेत् ॥ मोहनीयैर्वियोनिषु त्वधोगामी च किल्बिषी ३२ जातिमृत्युजरादुःखैः सततं समभिद्रुतः ॥ संचरेपच्यमानश्च दोषैरात्मकृतैर्नरः ३३ तिर्यग्योनि सहस्राणि गत्वानरकमेव च ॥ जीवाः संपरिवर्तंते कर्मबंधनिबन्धनाः ३४ जंतुस्तु कर्मभिस्तैस्तैः स्वकृतैः प्रेत्य दुःखितः ॥ तदुःखप्रतिधातार्थमपुण्यां योनिमाप्नुते ३५ ततः कर्म समादत्ते पुनरन्यत्र बंधु ॥ पच्यते तु पुनस्तेन भुक्त्वाऽपथ्यमिवातुरः ३६

त्मनः प्रसाध्य लिङ्गशरीरादिपि व्यतिरेकसाधयितुं वैराग्योत्पत्त्यर्थं जन्मादीनां दुःखरूपत्वमाह गर्भत्यादिना गर्भाधानेन पिंडोत्पत्तिप्रकाशकेन ग्रंथेन एतत्सर्वसमायुक्तं समाहितं तदेव संज्ञिष्याह इदं यत्संप्रदृश्यते स्थूलदेहादिघटांतं तत्सर्वकर्मैवेति । अयमर्थः म्रियमाणो जंतुर्विद्याकर्मपूर्वप्रज्ञाभिः पंचप्राणमनोबुद्धिदशैर्बिभृक्षुपसप्तदशकात्मकेन लिङ्गेन इत उत्क्रम्य यथाकर्मस्वर्गनरकं वा गत्वा तत्र भोगान्भुक्त्वा कर्मशेषेण वृष्टिद्वारेण पुनर्बीजभावं प्राप्य शुक्रशोणितरूपेण परिणमते बीजे पुनर्लिङ्गशरीरेणाविश्यते रेव पूर्वविद्यादिसंस्कारैर्युक्तो जायते तत्केन कर्मणा कुत्र जायत इत्येतत्प्रवक्ष्यामीत्यर्थः ३० संभृताः संभाराः कर्मबीजानि येन ३१ मोहनीयैस्तामसैः अधःनरकार्थेषु ३२ जातिजन्म संचरेयोनि संचरे उत्क्रांत्यादिषु च ३३ । ३४ प्रेत्यमृत्वा दुःखात्मकः प्रतीघातः दुःखं भोक्तुमित्यर्थः ३५ अपथ्यमिति च्छेदः ३६

म. भा. टी.
॥ १५९ ॥

अदुःखितइतिच्छेदः । दुःखाभावस्यचसुखाभेति संज्ञा ननुसंसारेस्वरूपतःसुखमस्ति तथाचाहुः मारेऽपनीतिसुखिनःसंवृत्ताःस्मइति । ततःअदुःखेसुखाध्यासात् । अनिवृत्तेतिच्छेदः ३७ नि
वृत्तबंधोवीतरागःतत्रहेतुःविशुद्धश्चेति ३८ तस्यफलंतपोयोगयोःआलोचनध्यानयोःसमारंभम् ३९ । ४० यत्तद्यत्त ४१ पुण्यफलमाहअनसूयुरिति ४२ संस्कृतस्यअष्टाचत्वारिंशत्संस्का
रयुक्तस्य दांतस्यजितवाह्यंद्रियस्य नियतस्यशौचादिपरस्य यतात्मनः जितचित्तस्य अनंतरासुलमावृत्तिर्जीवनंविषयसुखमिति यावत् ४३ । ४४ स्वधर्मेणेति यतःशिश्टाउपदेष्टारःसंति अतः

वन० ३
अ०
॥ २०९ ॥

अजस्रमेवदुःखार्तोऽदुःखितःसुखसंज्ञकः ॥ ततोनिवृत्तबंधत्वात्कर्मणामुदयादपि ३७ परिक्रामतिसंसारेचक्रवद्बहुवेदनः ॥ सचेन्निवृत्तबंधस्तुविशुद्धश्चापि
कर्मभिः ३८ तपोयोगसमारंभंकुरुतेद्विजसत्तम ॥ कर्मभिर्बहुभिश्चापिलोकानश्रातिमानवः ३९ सचेन्निवृत्तबंधस्तुविशुद्धश्चापिकर्मभिः ॥ प्राप्नोति सुकृता
ल्लोकानयत्रगत्वानशोचति ४० पापं कुर्वन्पापवृत्तःपापस्यांतनगच्छति ॥ तस्मात्पुण्यंयत्तेत्कुर्वन्जयीतचपापकम् ४१ अनसूयुःकृतज्ञश्चकल्याणानिच
सेवते ॥ सुखानिधर्ममर्थचस्वर्गचलभतेनरः ४२ संस्कृतस्यचदांतस्यनियतस्ययतात्मनः ॥ प्राज्ञस्यानंतरावृत्तिरिहलोकेपरत्रच ४३ सतांधर्मेणवर्तेतक्रि
यांशिष्टवदाचरेत् ॥ असंक्लेशेनलोकस्यवृत्तिलिप्सतवैद्विज ४४ स्वधर्मेणक्रियालोकेकर्मणःसोऽप्यसंकरः ॥ संतिह्यागमविज्ञानाःशिष्टाःशास्त्रेविचक्षणाः ४५
प्राज्ञोधर्मेणरमतेधर्मचैवोपजीवति ॥ तस्माद्धर्मादवाप्तेनधनेनद्विजसत्तम ४६ तस्यैवसिंचतेमूलंगुणान्पश्यतियत्रवै ॥ धर्मात्माभवतिह्येवंचित्तंचास्यप्रसी
दति ४७ समिन्नजनसंतुष्टइहप्रेत्यचनंदति ॥ शब्दंस्पर्शतथारूपगंधानिष्ठाश्चसत्तम ४८ प्रभुत्वंलभतेचापिधर्मस्यैतत्फलंविदुः ॥ धर्मस्यचफलंलब्ध्वानतु
ष्यतिमहाद्विज ४९ अतृप्यमाणोनिर्वेदमापेदेज्ञानचक्षुषा ॥ प्रज्ञाचक्षुर्नरइहदोषंनैवानुरुध्यते ५० विरज्यतेयथाकामंनचधर्मंविमुंचति ॥ सर्वव्यागेचय
ततेदृष्ट्वालोकंक्षयात्मकम् ५१ ततोमोक्षेप्रयततेनानुपायादुपायतः ॥ एवंनिर्वेदमादत्तेपापंकर्मजहातिच ५२ धार्मिकश्चापिभवतिमोक्षंचलभतेपरम् ॥ त
पोनिःश्रेयसंजंतोस्तस्यमूलंशमोदमः ५३ तेनसर्वानवाप्नोतिकामान्यान्मनसेच्छति ॥ इंद्रियाणांनिरोधेनसत्येनचदमेनच ॥ ब्रह्मणःपदमाप्नोतियत्परंद्रिज
सत्तम ५४ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ इंद्रियाणितुयान्याहुःकानितानियतव्रत ॥ निग्रहश्चकथंकार्योनिग्रहस्यचकिंफलम् ५५ कथंचफलमाप्नोतितेषांधर्मभृतांवर ॥
एतदिच्छामितत्त्वेनधर्मज्ञातुंनिबोधमे ५६ ॥ इतिश्रीमहार्जुनसंवादेऽथर्वणिकेऽध्यायः ॥ २०९ ॥

कर्मणःकर्मणिषष्ठी कर्मस्वधर्मेणस्वोचितेनाचारेणक्रियाःकुरुष्व आशीर्लिङ्गःमध्यमैकवचनं सोऽपिअसंकरःधर्माणामितिशेषः ४९ । ४६ यत्रधर्मे ४७ । ४८ प्रभुत्वंअप्रतिहतेच्छत्वंधर्मस्ये
तिचित्तशुद्ध्याभोगेच्छायांक्षीणयां स्वर्गेऽपिवैराग्यंजायतेइत्यर्थः ४९ अतृप्यमाणःप्रीतिमलममानः निर्वेदवैराग्यंआप्नोति लकारव्यत्ययार्थः दोषरागद्वेषादिकंनानुरुध्यतेतद्ब्रह्मणभव
तीत्यर्थः ५० । ५१ उपायतएवमोक्षेप्रयततेननुपायाद्वैवमात्राश्रयादितियोजना ५२ तपःज्ञानंनिःश्रेयसंभोगसाधनम् ५३ तेनतपसा ५४ तेषानिग्रहस्यफलंचकिं कथंचफलमाप्नोतीति
संबंधः ५५ । ५६ ॥ इत्यारण्यकेऽथर्वणिनी० मा० नवाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥

॥ १७९ ॥

एवमिति १ सूक्ष्मशरीरादप्यात्मानंविवेचितुंइंद्रियाणामजयेदोषमाह विज्ञानार्थमित्यादिना महाधकारेविद्यमानानांघटादीनांविज्ञानार्थं घटच्छिद्राद्बहिर्गतदीपप्रमेव ब्रह्मणिविद्यमान
रूपादीनां विज्ञानार्थं इंद्रियच्छिद्रद्वारा बहिर्गतं तैजसं मनः प्रथमं प्रवर्तते तत्तत्तत्तद्विज्ञानं प्राप्य ज्ञातेऽर्थे कामंरागंक्रोधंद्वेषंचमजते २ तत्ररागकार्यमाह सपादश्लोकेन ततइति २
प्रभवति स्वकार्यसाधनेन कृतकृत्यो भवति । द्वेषकार्यमाह पादोनश्लोकेन द्वेषश्चेति ४ उभयोः कार्यमाह ततोलोभेति व्याजात्तदंभात् ५ व्याजेन कौटिल्येन अर्थ धनम् ६ । ७
श्रुतिसंबद्धं असंगोऽहमुदासीनोऽहमित्यादिअश्रुतियोजितं श्रुतिपथेसांत्यादौ योजितंयोगः तद्रहितंयथास्यात्तथा जमादिशून्योऽपि असंगत्वं शास्त्रीयं शब्देनैवदशंचतीत्यर्थः ८ म
नोवाक्कायजत्वेनत्रैविध्यमेवाह पापमिति । साधवः शमादयः ९ पापकर्मिणः भावप्रधानोनिर्देशः पापकर्मकरत्वादित्यर्थः १० धर्मलाभोपायमेवाह साद्धेन यस्त्विति ११ । १२

॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवमुक्तस्तुविप्रेणधर्मव्याधोयुधिष्ठिर ॥ प्रत्युवाचयथाविप्रंतच्छृणुष्वनराधिप १ ॥ व्याधउवाच ॥ विज्ञानार्थमनुष्याणांमनःपूर्वप्रव
र्तते ॥ तत्प्राप्यकामंभजतेक्रोधंचद्विजसत्तम २ ततस्तदर्थयततेकर्मचारभतेमहत् ॥ इष्टानारूपगंधानामभ्यासंचनिषेवते ३ ततोरगःप्रभवतिद्वेषश्चतद
नंतरम् ॥ ततोलोभःप्रभवतिमोहश्चतदनंतरम् ४ ततोलोभाभिभूतस्यरागद्वेषहतस्यच ॥ नधर्मेजायतेबुद्धिर्व्याजाद्धर्मकरोतिच ५ व्याजेनचरतेधर्ममर्थ
व्याजेनरोचते ॥ व्याजेनसिध्यमानेषुधनेषुद्विजसत्तम ६ तत्रैवरमतेबुद्धिस्ततःपापंचिकीर्षति ॥ सुहृद्विर्वार्यमाणश्चपंडितैश्चद्विजोत्तम ७ उत्तरंश्रुतिसंबद्धं
ब्रवीत्यश्रुतियोजितम् ॥ अधर्मस्त्रिविधस्तस्यवर्ततेरागदोषजः ८ पापंचितयतेचवब्रवीतिचकरोतिच ॥ तस्याधर्मप्रवृत्तस्यगुणानश्रयंतिसाधवः ९ एकशी
लैश्चमित्रत्वंभजतेपापकर्मिणः ॥ सतेनदुःखमाप्नोतिपरत्रचविषद्यते १० पापात्माभवतिह्येवंधर्मलाभंतुमेशृणु ॥ यस्त्वेतान्प्रज्ञयादोषानपूर्वमेवानुपश्यति
११ कुशलःसुखदुःखेषुसाधुंश्चाप्युपसेवते ॥ तस्यसाधुसमारंभाद्बुद्धिर्धर्मेपुराजते १२ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ ब्रवीषिसृष्टतंधर्म्यस्यवक्तानविद्यते ॥ दिव्य
प्रभावःसुमहावृषिरेवमतोऽसिमे १३ ॥ व्याधउवाच ॥ ब्राह्मणविमहाभागाःपितरोऽग्रभुजःसदा ॥ तेषांसर्वात्मनाकार्यंप्रियंलोकेमनीषिणा १४ यत्तेषांचप्रियं
तत्तेवक्ष्यामिद्विजसत्तम ॥ नमस्कृत्वाब्राह्मणेभ्योब्राह्मीविद्यानिबोधमे १५ इदंविश्वंजगत्सर्वमजयंचापिसर्वशः ॥ महाभूतात्मकंब्रह्मनातःपरतरंभवेत् १६
महाभूतानिखंवायुरग्निरापस्तथाचभूः ॥ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चतद्गुणाः १७

सूनुवं प्रियं धर्म्यं च १३ । १४ ब्राह्मी ब्राह्मणानां स्वभूतां १५ विद्यामेवाह इदमित्यादिना इदं प्रत्यक्षादिप्रमाणसिद्धंविश्वं कृत्स्नं जगत् स्थावरजंगमात्मकं सर्वं सर्वमपि अजय्यं क
र्मणानलभ्यं सर्वशः सर्वप्रकारेण । इदंसर्वं 'यद्यमात्माआत्मैवेदंसर्वम्'इत्यादिश्रुतिभ्यः सर्वस्यात्ममात्रत्वादितिभावः । ननु पशुबंधयाजी सर्वाल्लोकानभिजयतीति कर्मजय्यस्वजगतः कथं
श्रूयते तत्राह महाभूतात्मकमिति । यतः ब्रह्म त्रिविधपरिच्छेदशून्यंस्तु तदेवमहाभूतानिआकाशादीनि आत्माजीवः कंआनेवरूपईश्वरएतात्रितयात्मकं तथाचश्रुतिः । 'भोक्ताभोग्यं
प्रेरितारं च मत्वा सर्वं प्रोक्तं त्रिविधं ब्रह्मवेतव'इति । नातः परतरं भवेत् अतो ब्रह्मणोऽन्यत् श्रेष्ठतरं प्राप्यं नास्ति । जयश्रुतिस्तु अविद्यावद्विषयकर्मकांडामिप्राया १६ ननु केयं
विद्यानाम आत्मैकत्वप्रतिपत्तिरिति ब्रूमः । किंशालग्रामेविष्णुत्वमिव प्रत्यगात्मानि सार्वभूम्यभावनात्मकंकुर्यादिति विधितएवइहप्रतिपत्तयं । उत्तवह्नावीष्णुत्वमिव तास्विकेत्त्वमस्यादि-

ज्ञानप्रमाणात्प्रतिपत्तव्यं । आद्येऽजटवचनव्याकोपः । द्वितीयेतात्त्विकाद्वैतेकमोपास्तिकादयोःप्रामाण्यं । नचेष्टापत्तिः । तद्वदेवज्ञानकांडस्याप्यप्रामाण्यापत्तेः । भेदग्राहिप्रत्यक्षादिप्रमाणांतरविरोधस्तुस्पष्टप्वेत्याशंक्याह महाभूतानीति स्वादयःशब्दादयश्चतदुणाःतस्मिन्ब्रह्मणिआश्रितागुणाः त्रिगुणात्मकमायाकार्यत्वात्मायायाश्चाश्रयोब्रह्मव । ' देवात्मशक्तिस्वगुणैर्निगूढां । मायातुप्रकृतिविद्यान्मायिनंतुमहेश्वरम्'इत्यादिश्रुतिभ्यः । अयमर्थः । चंद्रेणासंस्पृष्टमपिजलंचंद्रेचंचलत्वानेकत्वाधःस्पृष्टाद्यारोपहेतुर्भवति एवंप्रत्यगात्मनाऽसंसृष्टाऽपिमायातत्रदुःखित्वानेकत्वाद्यारोपहेतुर्भवतीति तथाच श्रुतयः । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः । एकषाबहुषाचेवदृश्यतेजलंचंद्रवत् । समानःसप्तभौलोकावनुसंचरतिध्यायतीविलेलायतीव । घटसंवृतमाकाशंनीयमानेयथाघटे ॥ घटोनीयतनाकाशंतद्वज्जीवोनभोपमः'इत्याद्याः । समानःबुद्धितादात्म्यंप्राप्तः लेलायतिलोलुपोभवति ब्रह्मैवस्वप्नादिष्विदंस्वप्नाज्ञानात्स्मिन्ननेकमेदभिन्नं प्रपंचंपश्यति प्रमाणतश्चतद्वाधेएकमेवशिष्यतेअतोरज्जुरगन्ध्यायेनप्रपंचस्याधिष्ठानादनन्यत्वादात्ममात्रत्वं । आविद्यावस्यायांकर्मोपास्तिकानकांडानांप्रामाण्यं । उत्पन्नेतुज्ञानेवेदाअवेदाइतिश्रुत्यैवस्वस्यप्रामाण्यानिषिद्धामितिनाकिंचिदुःखं । यदाहुःसंप्रदायविदः 'देहात्मप्रत्ययोयद्वत्प्रमाणत्वेनकल्पितः ॥ लौकिकंतद्वेदेदंप्रमाणत्वात्मानिश्रयात्'इति आत्मनिश्रयादितिच्छेदः तस्मात्कृतमुक्तंस्वादयस्तदुणाइति १७ अत्रतार्किकाः स्वादयःशब्दादिगुणवंतःआत्माचगुणवानन्योनतुतेषांपरस्परंगुणगुणिभावोऽस्तीत्याहुस्तन्निरस्यति तेषामपीति तेषांअव्यवधानात्शब्दादीनांस्वादिगुणानामपिसतां गुणास्तारत्वमंत्रत्वादयःसंतिसर्वेदृश्यमानाः अनेनसाक्षात्परंपरयावाग्राह्यमात्रंपांचभौतिकमित्युक्तं फलितमाह गुणवृत्तिःपरस्परमिति अयसिदग्दृष्ट्वंत्वहौचतुष्कोणत्वमित्यन्योन्यसंक्रमोदृष्टः तद्वदात्मानात्मधर्माणामपि आत्मन्यपिआनंदोविषयानुभवोनेत्यत्वंचेतिसांतिधर्मास्तेषांपृथक्त्वोपिचेतन्यात्पृथगिवावमासमानाअंतःकरणेदृश्यंते । एवमंतः

तेषामपिगुणाःसर्वेगुणवृत्तिःपरस्परम् ॥ पूर्वपूर्वगुणाःसर्वैकमशोगुणिषुत्रिषु १८

करणधर्मादुःखित्वादयोऽपीतरत्रेति तयोःपरस्पराश्रितत्वमाविद्यकंयुज्यतेऽतोनात्मनःपृथग्भूताःस्वादयः किंतुरज्जुरगवत्तत्रैवाप्यस्ताइतिभावः । त्रिषुईशसूत्रविराट्सु सर्वेइतिपतेषां उपर्युपरिपरस्पराध्यासेऽपिपूर्वस्यसर्वगुणाउत्तरस्मिन्मवति उत्तरस्यतुकेचिदेवपूर्वस्मिन्मवतीत्युक्तं अयमर्थः । यथाशुद्धेस्फटिकेजपाकुसुमसामिध्याद्रक्तत्वाध्यासस्तत्रैवस्फटिकधीप्रमोषेसतिपश्चरामत्वाध्यासस्तत्रैवचंद्रिकायामिंद्रनीलत्वाध्यासइति चतूरूपेस्फटिकेगुणवत्सुसोपाधिकेषुत्रिषुपूर्वपूर्वगुणस्यसर्वस्याप्युत्तरोत्तरत्राध्यासोदृश्यते तथाहि । स्फटिकगतासताऽनिर्वचनीयेलौहित्येऽध्यस्ता नतुस्फटिकेलौहित्यधर्मोऽनिर्वचनीयत्वमध्यस्तं । एवंब्रह्मधर्माःसच्चिदानंदाःस्थूलेपिकायेदृश्यंते यथोक्तं । ' अस्तिमातिप्रियंरूपंनामचेत्यंशंपंचकं ॥ आद्यंअयं ब्रह्मरूपंजगद्रूपंततोऽद्वयम्'इति । एवंचरज्जुसर्पभेभीषणत्वादयएवंसर्पधर्मारज्ज्वामध्यस्थंतेनतुमिध्यात्वादयस्तद्वत् । ननुसर्वेऽपिअभिगम्यत्वाद्योरज्जुधर्मानदृश्यंतेइति सर्वेइत्युक्तिरसंगतेतिचेत्सत्यं अखंडैकरसेब्रह्मणिसच्चिदानंदाःस्वरूपानतिरिक्ताअपि अनृतजडदुःखप्रतियोगित्वेनकल्प्यंते नतुरपरसादिवदकल्पिताःसंति अतःकल्पितानातेषांकार्येऽनुवृत्तिर्नानुपपन्ना येतुईशादीअकल्पिताईज्ञानत्वाद्योनतेसूत्रादिष्वनुवर्तते किंतुकर्तृत्वसत्त्वाद्यएव । तस्मात्कल्पितधर्माभिप्रायेण सर्वेपूर्वस्यधर्माउत्तरस्मिन्संतीत्युक्तं तेनदृश्यंसर्वभौतिकंतच्चब्रह्मण्यभेदेनाध्यस्तमितिपूर्वाध्यायः । तत्रापिस्थूलशुद्धेशसूत्रैरनुगतसूत्रंशुद्धेशाभ्यांईशःशुद्धेनशुद्धंतुनकेनचिदनुगतमितिउत्तरार्थेऽर्थादिरितं । श्रौतार्थस्तुतस्यस्पष्टपवोतिनिष्कर्षः । तथाचनद्रव्याणांप्रत्यक्स्वरूपात्पृथक्स्तिद्विरस्तीतितद्विरुद्धंतर्कमतंनिरस्तम् १८

अत्रानुभवमेवप्रमाणयतिषष्ठइति चेतनाधीष्टातिस्तयाकामसंकल्पादयोऽप्युपलक्ष्यंते षष्ठशब्दादिपंचकापेक्षयाअयंभावः । मनोविषयंकल्पयति स्वप्नेतथादर्शनात् बुद्धिस्तंपकाशयति अहंकारो भिमन्यतेमयायंज्ञातइति तस्मात्तमनोमात्रंजगत्तमनसोऽभावेतत्सत्त्वेप्रमाणाभावाविति १९ ननुप्रत्यक्षमेवतत्रप्रमाणमित्याशंक्याहइंद्रियाणीति आत्माजीवःअव्यक्तंमायातत्संज्ञकःप्रमाणाप्रमाणंप्रमेयंचस्वप्नेदृष्टानेनमायामात्रमित्यवगतंव्यामितिभावः २० इंद्रियाणिमनोबुद्धिभ्यांसहस्र तेषामर्थाःमंतव्यबोद्धव्याभ्यांसहशब्दादयःसप्त व्यक्ताव्यक्तैःबाह्येन्द्रियग्राह्याःअन्येऽव्यक्ताःतैःसह सुसंवृतेरितिबुद्धिगुहायांलीनैरित्युक्तं तेचतुर्दश आकाशादयःपंचआत्माअहंकारोगुणत्रयंचेतिचतुर्विंशतेर्गणः व्यक्ताव्यक्तरूपः गुणःभोग्यवर्गःएतेभ्योविविकंयत्तदेवसर्वसर्वमत्त्वात्सर्वशब्दाभिधेयंभोक्तृब्रह्मेत्यर्थः २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ एवंपूर्वत्रइदंजगन्महाभूतात्मकंब्रह्मेत्युक्तं तद्व्याख्यातुंभूतगुणांश्चिषष्ठस्तुचेतनानाममनइत्यभिधीयते ॥ सप्तमीतुभवेद्बुद्धिरहंकारस्ततःपरम् १९ इंद्रियाणिचपंचात्मारजःसत्त्वंतमस्तथा ॥ इत्येषसप्तदशकोराशिरव्यक्तसंज्ञकः २० सर्वैरिहेंद्रियार्थैस्तुव्यक्ताव्यक्तैःसुसंवृतैः ॥ चतुर्विंशकइत्येषव्यक्ताव्यक्तमयोगणः ॥ एतत्तेसर्वमारख्यातंकिंभूयःश्रोतुमिच्छसि ॥ २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० मार्कंडेयसमास्याप० ब्राह्मणमाहात्म्येदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१० ॥ ४ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्तःसविप्रस्तुधर्मव्याधेनभारत ॥ कथामकथयद्भूयोमनसःप्रीतिवर्धनीम् १ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ महाभूतानियान्याहुःपंचधर्मभृतांवर ॥ एकैकस्यगुणान्सम्यक्पंचानामपिमेवद २ व्याधउवाच ॥ भूमिरापस्तथाज्योतिर्वायुराकाशमेवच ॥ गुणोत्तराणिसर्वाणितेषांक्षयामितेगुणान् ३ भूमिःपंचगुणाब्रह्मशुद्धकंचचतुर्गुणम् ॥ गुणास्त्रयस्ते जसिचत्रयश्चाकाशवातयोः ४ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसोगंधश्चपंचमः ॥ एतेगुणाःपंचभूमेःसर्वेभ्योगुणवतराः ५ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचरसश्चापिद्विजोतम ॥ अपामेतेगुणाब्रह्मन्कीर्तितास्तवसुव्रत ६ शब्दःस्पर्शश्चरूपंचतेजसोऽथगुणास्त्रयः ॥ शब्दःस्पर्शश्चवायौतुशब्दश्चाकाशएवतु ७ एतेपंचदशब्रह्मन्गुणाम्तेषुपंचसु ॥ वर्तंतेसर्वभूतेषुपुलोकाःप्रतिष्ठिताः ८ अन्योन्यंनानातिर्वततेसम्यक्भवतिद्विज ॥ यदातुविषयीभावमाचरंतिचराचराः ९ तदादेहीदेहमन्यं व्यतिरोहतिकालतः ॥ आनुपूर्व्यांविनश्यंतिजायंतेचानुपूर्वशः १० तत्रतत्रहिदृश्यंतेधातवःपांचभौतिकाः ॥ यैरावृत्तमिदंसर्वंजगत्स्थावरजंगमम् ११

भजते सर्वात्मकत्वंब्रह्मणोव्याचष्टे एवमुक्तःसइत्यादिनाऽध्यायेन १ । २ गुणोत्तराणिउत्तरोत्तरगुणाःपूर्वपूर्वस्मिन्वर्ततइत्यर्थः ३ एतदेवाहभूमिरिति त्रयइतिआकाशेकः वातेद्वावित्यर्थः ४ ५ । ६ । ७ सर्वभूतेषुजरायुजादिषु लोकाश्चिदात्मोपाधिभूतानिपंचभूतानि ८ नातिवर्ततेपंचस्वेकेनविनाइतराणिभूतानिनतिष्ठतीत्यर्थः सम्यक्भवतिएकीभावेनप्रकाशंते एकत्वमार्थं संपूर्वा दंशुगतिपूजनयोरित्यस्माद्वातोःऋत्विगादिनाकिनिसमःसभिरादेशः समित्येकीभावेइतियास्कः ननुभूतानांपरस्परमवियोगेमरणंनस्यात्तत्संघातोहिचेतनआत्मेतिलोकायतमतमाशंक्याह मदेति अविषयविषयभिवयत्रमावयतिसंसकल्पोविषयीभावः तेजीवास्तीव्रसंकल्पावेशाद्यं देहंभावयंति तदाभिमानदाढ्येनपूर्वदेहस्यात्तंतवित्स्मृतौसत्यांमृताइत्युच्यंते ननुमृतदेहेऽपिभूतानामिधोवियोगोऽस्तीत्यर्थः पाठांतरेमावंसंकल्पं विषमंस्वदेहविलक्षणं देहांतरविषयम् ९ विनश्यंतिरिरोभवंति जायंतेआविर्भवति १० धातवोरेतआदयःप्रत्येकंपांचभौतिकाःसंतोऽपि ११

सृज्यतेसंसृज्यते यद्वाप्राणेभ्यो देवा देवेभ्यो लोका इति श्रूयमाणं दृष्टिपृष्ठमिप्रायेण चक्षुरादिभिः सूर्यादिसृष्टिद्वारा लोकः सृज्यते इति यथाश्रुतमेव व्यक्तं घटादि अव्यक्तं इंद्रियादि लिङ्गं रूपादि प्रकाशस्तेन ग्राह्यं अनुमेयं १२ यथास्वस्वविषयानतिक्रमेण इमानि इंद्रियाणि धारयन् अनिगृह्यन्तु तस्यैव आत्मानमाविषयमप्यालोचयत इव मन आदीनां निग्रह एव आत्मा लोचनमित्यर्थः १३ आत्मनः सोपाधिकं रूपमपेक्षया हलोकै इति विततं कुंडलेकनकमिव उपादानत्वेन व्यापकं निरुपाधिकं रूपमपेक्षया हलोकमिति लोकं च संध्यामिल्य वदात्मानि चिदेकरसे विलीनं पश्यति तथा च श्रुती 'ब्रह्मविदां द्वे अवस्थे निरूपयतः य एवं वेदा हं ब्रह्मास्मीति स इदं सर्वं भवति । यत्र त्वस्य सर्वं मास्मैवाभूत् तत्केन कं पश्योदिति' उक्तं चाभियुक्तैः 'सोपाधि निरुपाधिश्च द्वेधा ब्रह्म विदुच्यते ॥ सोपाधिकः स्यात्सर्वात्मानि निरुपाधोऽनुपाधिकः' इति परापरज्ञः परं निरुपाधि अपरं सोपाधि सक्तः प्रारब्धकर्मणा बद्धः सन्यावदेहपातमेव समाधा सोपाधिकावस्थामनुभवति ननु विदेहकैवल्येऽपीत्यर्थः १४ विद्याफलमाह पश्यत इति । 'ब्रह्मवेद ब्रह्मैव भवति' इति श्रुतं ब्रह्मभूतस्य उपाधित्यागादित्यर्थः अशुभेन पुण्यपापयोः फलेन संप्रज्ञातसमाधा विवेकात्म्यधीदाटर्था ज्ञात्स्व प्रयोरपि तदेव पश्यन्कर्मणानलिप्यत इत्यर्थः १५ ज्ञानमूलेति ज्ञानं विद्यातस्याः मूलमाया ब्रह्माकारांतःकरणवृत्तेरपि मायाकार्यत्वात् मायात्मकं मिथ्या रूपं क्लेशं अविद्यादिरूपं अतिवृत्तस्य अतिक्रम्य गतस्य योगिनः लोकसंबाधि

इंद्रियैः सृज्यते यद्यत्तत् व्यक्तमिति स्मृतम् ॥ तदव्यक्तमिति ज्ञेयं लिङ्गग्राह्यमतींद्रियम् १२ यथास्वंग्राहकान्येषां शब्दादीनामिमानितु ॥ इंद्रियाण्यदादेही धारयन्निवतप्यते १३ लोके विततमात्मानं लोकं चात्मनि पश्यति ॥ परापरज्ञः सक्तः स न सतु भूतानि पश्यति १४ पश्यतः सर्वभूतानि सर्वावस्थासु सर्वदा ॥ ब्रह्मभूतस्य संयोगेनाशुभेनोपपद्यते १५ ज्ञानमूलात्मकं क्लेशमतिवृत्तस्य पौरुषम् ॥ लोकवृत्तिप्रकाशेन ज्ञानमार्गेण गम्यते १६ अनादिनिधनं जंतुमात्मयोर्निःसदाव्ययम् ॥ अनौपम्यममूर्तं च भगवानाह बुद्धिमान् १७ तपोमूलमिदं सर्वं यन्मां विप्रानुपृच्छसि ॥ इंद्रियाण्येव संयम्य तपो भवति नान्यथा १८ इंद्रियाण्येव तत्सर्वं यत्स्वर्गनरकाबुभौ ॥ निगृहीतविसृष्टानि स्वर्गाय नरकाय च १९ एष योगविधिः कृत्स्नो यावदिंद्रियधारणम् ॥ एतन्मूलं हितपसः कृत्स्नस्य नरकस्य च २० इंद्रियाणां प्रसंगे न दोषमाच्छेत्संशयम् ॥ स नियम्य तु तान्येव ततः सिद्धिं ममाप्नुयात् २१ षण्णामात्मनि नित्यानामैश्वर्ययोऽधिगच्छति ॥ न स पापैः कुतोऽनर्थं भुज्यते विजितेन्द्रियः २२

न्याः वृत्तेर्वर्तनजीवनात्मिकायाः प्रकाशोयेन ता दृशेन ज्ञानरूपेण ज्ञानमार्गेण पौरुषं परमपुरुषार्थरूपो यो ज्ञो गम्यते प्रकाशते माधिक्ये वा विद्यामाधिक्ये वा विद्ययानष्टा चेन्मुच्यते इत्यर्थः यथोक्तं श्रीभागवते । 'विद्या विद्ये मम तनु विद्धुः सुद्वयशरीरिणां ॥ मोक्षबंधकरी आद्ये मायया भेदिनिर्मिते' इति । ज्ञानपूर्वात्मकमिति पाठेऽपि स एवार्थः १६ मुक्तजीवस्य स्वरूपमाह अनादीति आद्यविशेषणेन लोकाय तसंमते देहस्यात्मत्वं निरस्तं जंतुं पुत्तिकादिब्रह्मांतं जीवं आत्मयोर्निजीवस्यात्मयोर्निस्त्वदता जीवत्वे हेतोरविद्यादेः पृथक्सत्ता सांख्याद्यभिमतानिरस्ता अव्ययमित्यार्थकं काभिमत्सुखदुःखादिविकारवत्त्वं निरस्तं सदेति आगतुका विकारास्पांतिवमुक्तं एते नैव क्षणिकशून्यवादावपि निरस्तौ अमूर्तमिति अतएवात्मवादो देहसंमितात्मवादश्च परास्तः अनौपम्यंतर्का गम्यमित्यर्थः भगवानाह । 'स्वनिःश्वसितरूपेण वेदेन हेतुदृष्टांतवर्जितं ॥ नित्यं विभुं सर्वगतं सुसूक्ष्मं यद्भूतयोर्निर्परिपश्यंति धीराः' इत्यादिना बुद्धिमान् बुद्धिः नियम्यत्वेनास्यास्तीति स तथा १७ तपो ध्यानं १८ इंद्रियाणि निगृहीतानि स्वर्गाय विसृष्टानि नरकाय तेषां पूर्वार्थस्यैव व्याख्या १९ २० एतन्मूलमित्येतद्व्याचष्टे इंद्रियाणां भित्ति दोषं रागविद्वेषादिरूपं आच्छेदित्वाप्नुवंति २१ षण्णामनःषष्ठानामिंद्रियाणानित्यानां आत्मनिकल्पितत्वेन रज्जुमुज्ज्वलाद्यंतशून्यानां ऐश्वर्यनियंतृत्वं अनर्थैः प्रमातृत्वादि कर्तव्यमोक्तत्वरूपैः २२

उक्तेऽर्थे प्रमाणसूचनार्थं 'आत्मानं रथिनं विद्धि शरीरं रथमेव च' इत्यादिकठवल्लीनामर्थसंगृह्णाति रथ इत्यादिना २२ आत्मा बुद्धिः २४ इंद्रियाणामजये शास्त्रजाऽपि ज्ञानस्य तीत्याह इंद्रियाणामिति २५ अनुविधीयत इति कर्मकर्तरि लकारः यस्येन्द्रियस्याधीनं मनो भवति तदेव प्रज्ञानाशयतीत्यर्थः २६ षट्सुसंस्कारेषु शब्दादिषु फलागमेतज्जन्मेषु सुखाद्युपलंभेषु विप्रतिपद्यंते रागिणः सुखमुपादेयमित्याहुर्गीतरागा हेयमित्यादिरूपाविप्रतिपत्तिः तत्रयस्तेषु अध्वयसितं वस्तुदृष्ट्यानिश्चितं यद्वेद्यत्वं तदेवाध्यातुंशीलं यस्य सः विषयदोषदर्शनेन वीतराग इत्यर्थः २७ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावेऽपि एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १११ ॥ ॥ पूर्वाध्यायांतोक्तविप्रतिपत्तिकारणं गुणत्रयसंकार्यवत्कुमारभते एवामिति सूक्ष्मे ब्रह्मणि सूरथः शरीरं पुरुषस्य दृष्टमात्मानियंते इंद्रियाण्याहुरश्वान् ॥ तैरप्रमत्तः कुशली सदश्वैर्दातैः सुखं याति रथी विधीरः २३ षण्णामात्मनियुक्तानामिंद्रियाणां प्रमाथिनाम् ॥ यो धीरो धारयेद्द्रुशमो न स स्यात्परमसाराथिः २४ इंद्रियाणां प्रमृष्टानां हयानां भिववर्त्मसु ॥ घृति कुर्वीत सारथ्ये घृत्यातानि जयेद्भुवम् २५ इंद्रियाणां विचरतां यन्मनोऽनुविधीयते ॥ तदस्य हरते बुद्धिना वं वायुरिवांभसि २६ येषु विप्रतिपद्यंते षट्सु मोहात्फलागमम् ॥ तेष्वध्यवसिताध्यायी विंदते ध्यानजं फलम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे एकादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २११ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ एवंतु सूक्ष्मे काथिते धर्मव्याघेन भारत ॥ ब्राह्मणः सपुनः सूक्ष्मं प्रच्छसु समाहितः १ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ सत्त्वस्य रजसश्चैव तमसश्च यथा तथम् ॥ गुणांस्तत्त्वेन मे ब्रूहि यथावदिह पृच्छतः २ ॥ व्याध उवाच ॥ हंतते कथयिष्यामि यन्मां त्वं परिपृच्छसि ॥ एषां गुणान्पृथक्त्वेन निबोध गदतो मम ३ मोहात्मकं तमस्तेषां रज एषां प्रवर्तकम् ॥ प्रकाशबहुलत्वाच्च सत्त्वं ज्याय इहोच्यते ४ अविद्याबहुलो मूढः स्वप्रशालो विचेतनः ॥ दुर्हृषीकस्तमोऽध्यस्तः सक्रोधस्तामसोऽउसः ५ प्रवृत्तवाक्यो मंत्री च यो नराऽयोऽनसूयकः ॥ विधित्समानो विप्रप्रेस्तब्धो मानो सराजसः ६ प्रकाशबहुलो धीरो निर्विधित्सोऽनसूयकः ॥ अक्रोधनो नरो धीमान् दांतश्चैव ससात्विकः ७ सात्विकस्त्वथ संबुद्धो लोकवृत्तेन क्लिश्यते ॥ यदा बुध्यति बोद्धव्यं लोकवृत्तं जुगुप्सते ८ विरागस्य च रूपं तु पूर्वमेव प्रवर्तते ॥ मृदुर्भक्त्यहंकारः प्रसीदत्यार्जवं च यत् ९ ततोऽस्य सर्वद्वंद्वानि प्रशाम्यंति परस्परम् ॥ न चास्य संशयो नाम कचिद्भवति कश्चन १० शूद्रयोर्नौ हि जातस्य सद्गुणानुपातिष्ठतः ॥ वैश्यत्वं लभते ब्रह्मन्क्षत्रियत्वं तथैव च ११ आर्जवे वर्तमानस्य ब्राह्मण्यमभिजायते ॥ गुणास्ते कीर्तिताः सर्वे किंभूयः श्रोतुमिच्छसि १२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्या पर्वणि ब्राह्मणव्याधसंवादे द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॥ ॥

धर्मतत्प्राप्तिकारणं गुणत्रयविभागं तेनार्थाहणेभ्यो ब्रह्म विविकमित्युक्तं भवति १ । २ । ३ । ४ दुर्हृषीकः दुःस्येन्द्रियः ५ विधित्सा विशेषगुणा धेत्पाने अस्य रूपं प्रवृत्तवाक्यः प्रवृत्तिवाक् अनसूयकः परदोषादर्शी तत्र हेतुः विधित्समान इति स्तंभोनमस्काराद्यकरणं मानस्तद्धेतुमहत्त्वाभिमानस्तदुभयवान् ६ । ७ लोकवृत्तेरजस्तमः कार्ये यदायतः तज्जुगुप्सते निंदति ८ विरागस्य रागहीनस्य रूपं लक्षणं मृदुः स्तंभादिहीनः आर्जवमकीटिल्यं ९ द्वंद्वानि मानापमानादीनि १० जातस्थेति कर्मणि षष्ठी वैश्यत्वं कर्तुं सद्गुणवतं वैश्यत्वाद्ययः स्वयमायातीति गुणकृत एव वर्णविभागो न जातिरुत इति भावः ११ ब्राह्मण्यं ब्रह्मविस्वं १२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नी० भा० द्वादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१२ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥

ज्ञानक्रियाशक्तिमतोर्धीप्राणयोरान्यत्वं' अग्निर्धूर्धादि वाःककुत्पतिःपृथिव्याअयं ॥ अपरिंतासिजिन्वति' इति मंत्रप्रकाशितं वक्तुमारमते पार्थिवमिति पार्थिवपृथिवीबाहुल्यात्घातुंस्वगादि मयंदेहं आसाद्य प्राप्यप्रकाशप्रवृत्तिमोहाद्याश्रयोऽग्निर्विज्ञानाख्यस्तेजोघातुःशरीरःशरीराभिमानिकथंभवेत् अवकाशविशेषेणनाडीमार्गभेदेनवर्तयतेशरीरंचेष्टयते १ । २ मूर्धनिसह स्त्रीरस्थितत्वात्श्रेष्ठत्वाद्वाग्मूर्धानंचिदात्मानं अग्निर्विज्ञानात्माऽऽश्रितस्तदुपाधितां प्राणःसन् शरीरपरिपालयन् चित्प्रतिबिंबं प्राप्यधीघातुःशरीरंचेतयतीत्यर्थः एतेनाग्निर्द्वैतिपदद्वयं व्याख्यातं । प्राणस्तुतयोऽरुमयोरप्युपाधिरित्याह प्राणइति एतेनचिद्विज्ञानं द्वयं वायुशब्दितं तस्यककुदिवककुत् चालकतयाश्रेष्ठःप्राणइत्युक्तम् ३ अस्यककुत्स्वव्याचष्टेभूतमिति प्राणेचिद्वि ज्ञानाभ्यांयुक्तेसुप्रात्मरूपेब्रह्मकार्यरूपंयोनिविराडादेः ४ सचिद्विज्ञानप्राणानांसंघातोऽजंतुःसमष्टिजीवः सर्वेषांभूतानांकार्यकारणरूपाणांआत्माचेतयिता सनातनःपुरुषःपरंब्रह्मचसएव निरस्तोपाधिःसन् सएवोपाधिपक्षपातीसन्महदाद्यात्माभवति विषयश्चशब्दादेःसएव । एतेनपतिःपृथिव्याअयमितिद्वितीयःपादोव्याख्यातः । अयंचिद्विज्ञानप्राणसंघातःपृथिव्याःश्रेत्र स्येतिश्रुतिपदयोरर्थः ५ एवमिति सर्वत्रअतर्बाहिश्चस्थितं सर्वप्राणेनदेहलीदीपवन्मध्यस्थेनआंतरंविज्ञानंवाह्यंदेहंदिद्रियादिकंचपाल्यतइत्यर्थः । अपरिंतासिजिन्वतीत्यंतपादं व्याचष्टे पृष्ठत

वन ३
अ ०
॥२१३॥

॥ ब्राह्मणउवाच ॥ पार्थिवंघातुमासाद्यशरीरोऽग्निःकथंभवेत् ॥ अवकाशविशेषेणकथंवर्तयतेऽनिलः १ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ प्रश्रमेतंसमुद्दिष्टंब्राह्मणेनयुधिष्ठिर व्याधस्तुकथयामासब्राह्मणायमहात्मने २ ॥ व्याधउवाच ॥ मूर्धानमाश्रितोवाह्निःशरीरंपरिपालयन् ॥ प्राणोमूर्धनिचाग्रौचवर्तमानोविचेष्टते ३ भूतंभव्यंभ विष्यंचसर्वप्राणेप्रतिष्ठितम् ॥ श्रेष्ठतदेवभूतानांब्रह्मयोनिमुपास्महे ४ सजंतुःतर्वभूतात्मापुरुषःससनातनः ॥ महान्बुद्धिरहंकारोभूतानांविषयश्चसः ५ एवं त्विहससर्वत्रप्राणेनपरिपाल्यते ॥ पृष्ठतरुसमानेनस्वांस्वांगतिमुपाश्रितः ६ वस्तिमूलंगुदंचैवपावकंसमुपाश्रितः ॥ वहन्मूत्रंपुरीषंवाऽप्यपानःपरिवर्तते ७ प्रयत्नेकर्मणिवलेसएषत्रिषुवर्तते ॥ उदानमितितं प्राहुरध्यात्मविदुषोजनाः ८ संघौसंघौसंनिविष्टःसर्वेष्वपितथाऽनिलः ॥ शरीरेषुमनुष्याणांव्यानइत्युपदिश्य ते ९ घातुष्वग्निस्तुविततःसतुवायुसमीरितः ॥ रसान्घातुंश्चदोषांश्चवर्तयन्परिधावति १० प्राणानांसंनिपातात्सन्निपातःप्रजायते ॥ ऊष्माचाग्निरितिज्ञे योयोन्नंपचतिदेहिनाम् ११ समानोदानयोर्भध्येप्राणापानौसमाहितौ ॥ समर्थितस्त्वधिष्ठानंसम्यक्पचतिपावकः १२

इत्यादिना । 'अन्नमयंहिसोम्यमनआपोमयःप्राणस्तेजोमयीवाक्'इतिश्रुतेः साक्षात्परंपरयावाप्राणमनइंद्रियाण्यपारंतासिजिन्वतितर्पयति संघातात्मेतिश्रुतिपदानामर्थः पृष्ठतःउपाध्यावे शाज्जीवत्वप्राप्त्यनंतरं समानेनइत्यंभावेतृतीया स्वांस्वापृथक्गम्यांगतिंआश्रितोभवति समानवायुन्वंप्राणःपावकंजाठरमाश्रितःसन् वस्तिमूलंगुदंशयंगुदंपुरीषाश्रयंच जाठरस्थःसमानोऽशि तपीतादिकंपाचयित्वाऽपानरूपीभूत्वास्वस्वस्थानंनयतीत्यर्थः । श्लोकद्वयं १।० कर्मगमनादि प्रयत्नस्तदनुकूलाचेष्टा बलंमारोद्यमनादौसामर्थ्यं विदुषःसकाशात्श्रुतेतिशेषः ८।९ घातुष्व ग्नादिषुअग्निर्जाठरःविततोव्याप्तः रसादीन्परिवर्तयन्परिणामयन् रसान्अन्नादीन् घातुंस्त्वगादीन् दोषान्पितादीन् १० कथंवर्तयतेऽनिलइतिपृष्ठतत्राह प्राणानामिति सान्निपातःसंघर्षस्त ज्जलष्माऽग्निर्जाठरोभवति ११ संनिपातंव्याकरोति समानेति नाभिस्थंसमानं हृदिस्थःप्राणएति गुदस्थोपानः कंठस्थमुदानमेति तेनप्राणापानसमानानानाभिदेशेसंघर्षेणसमर्थितोनिष्पादि तःअधिष्ठानंसंघातुमयंशरीरंसम्यक्पचतिवृद्ध्यादिपरिणामंनयति १२

॥१८२॥

अस्यपावकस्यपायुपर्यंतोऽगुदप्रवेशोऽगुदसंज्ञितोऽपानोभवति स्रोतांसिनाडीमार्गः तस्मादपानात्प्राणेपुप्राणादिषुपंचसु प्राणादिभ्यःपावकोत्पतिः पावकाच्चापानद्वाराप्राणायुत्पत्तिर्भवती तिप्रघटकार्यः १३ एतदेवोपादयतिअग्नीति अग्निवेगात्कंदुकवदूर्ध्वमुत्प्लुताप्राणोऽगुदांतेप्रतिहतःपुनरुत्पत्तन्नग्निमप्युत्क्षिपतीत्यर्थः दृश्यतेचाग्निवेगात्बाष्पवायुवृद्धिर्वायुवेगाच्चाग्निवृद्धिःतथा चप्राणरोधेसतिजाठरंभयंनिवर्ततेऽतःप्राणोरोद्ध्वयइतिभावः १४ जाठरनिरोधेसर्वेषांभ्रियाणांनिरोधोभवतीत्याशयेनाह पक्वोति पक्वाशयःपक्वान्नस्थानंआमाशयःअपक्वान्नस्थानं नाभि मध्येइति तास्त्व्याज्जाठरेप्राणाइंद्रियाणिप्रतिष्ठितालीनाभवतीत्यर्थः १५ सर्वैरसाःहृदयात्हृदयंप्राप्यदशभिःप्राणैःप्रेरिताः तेचप्राणादयःपंच नागकूर्भकुकलदेवदत्तधनंजयाश्चपंच १६ एषमूर्द्धादिपायुपर्यंतःतत्परंब्रह्ममूर्द्धनिलुपुत्रयानाड्यासहस्रारंप्राप्य येतन्नात्मानंप्राणोपाधिमाहितवंतस्तेगच्छंति देहिषुजीवदेहेषुसर्वेषामप्येषामागंतुंयोग्यइतिभावः १७ नकेवलंप्राणरो धएवपुरुषार्थःकिंतुतत्साध्यंविज्ञानमित्याह एकादशेत्यादिना । 'सप्राणन्नेवप्राणोनामभवति वदन्वाक्पश्यन्चक्षुःशृण्वन्श्रोत्रंमन्वानोमनः' इतिश्रुतेरेकादशविकारालिंगशरीरंतदात्मातत्ता दात्स्यंगतः । यद्यपि 'पंचप्राणमनोबुद्धिदशेंद्रियसमन्वितं ॥ अपंचीकृतभूतोत्थंसूक्ष्मांगभोगसाधनम्'इतिसप्तदशात्मकलिंगं तथाऽपिमनसिबुद्धेर्देशेंद्रियेषुसामान्याकरणवृत्तिःप्राणायामा

अस्यापिपायुपर्यंतस्तथास्याहुदसंज्ञितः ॥ स्रोतांसितस्माज्जायंतेसर्वप्राणेषुदेहिनाम् १३ अग्निवेगवहःप्राणोऽगुदांतेप्रतिहन्यते ॥ सऊर्ध्वमागम्यपुनःसमुत्क्षि पतिपावकम् १४ पक्वाशयस्त्वधोनाभ्यामूर्ध्वमामाशयःस्थितः ॥ नाभिमध्येशरीरस्यप्राणाःसर्वेप्रतिष्ठिताः १५ प्रवृत्ताहृदयात्सर्वेतिर्यगूर्ध्वमधस्तथा ॥ वहंत्यन्नरसान्नाड्योदशप्राणप्रचोदिताः १६ योगिनामेषमार्गस्तुयेनगच्छंतितत्परम् ॥ जितकृमाःसमाधीरामूर्धन्यात्मानमादधुः ॥ एवंसर्वेषुविततौ प्राणापानौहिदेहिषु १७ एकादशविकारात्माकलासंभारसंभृतः ॥ मूर्तिमंतं हितंविद्धिनित्ययोगजितात्मकम् १८ तस्मिन्मयःसंस्थितोह्याग्निर्नित्यंस्थाल्या मिवाहितः ॥ आत्मानंतंविजानीहि नित्ययोगजितात्मकम् १९ देवोयःसंस्थितस्तस्मिन्नब्बिबुधुरिवपुष्करे ॥ क्षेत्रज्ञंतंविजानीहि नित्ययोगजितात्मकम् २० जीवात्मकानिजानीहिरजःसत्वंतमस्तथा ॥ जीवमात्मगुणंविद्धितथाऽऽत्मानंपरात्मकम् २१ सचेतनंजीवगुणंवदंतिसचेष्टतेचेष्टयतेचसर्वम् ॥ ततः परंक्षेत्रविदोवदंतिप्राकल्पयद्योभुवनानिसप्त २२

वायवःपंचेतिसारुयमतेनप्राणपंचकस्यचातर्भावंविवक्षित्वाएकादशविकारात्मेतिज्ञेयं कलाःषोडश प्राणःश्रद्धास्ववापुज्योतिरापःपृथिवीद्वियंमनोऽन्नंवीर्यतपोमंत्राःकर्मलोकानामचेति एता सांसंभारेणसंभृतःकलारूपोपाधिनामूर्तिहीनमपिगूर्तिमंतं सूक्ष्मस्थूलदेहवंतंआत्मानंविद्धिविजानीहि । ज्ञानसाधनमाह नित्यमिति योगेनजितआत्माबुद्धियेनतंआत्मानमित्युतरादपकृष्यते १८ प्राणादिभ्योजीवविनक्तस्मिन्निति तस्मिन्कलासंभारेअग्निवदारमाप्रकाशरूपः स्थालीवत्कलाअप्रकाशात्मिकाः आत्मानंत्वंपदार्थं १९ अस्यतत्पदार्थाभेदमाह देवइतिअब्बि बुद्धतेनासंगत्वंदाशैतंक्षेत्रज्ञंपरमात्मानं २० ननुत्वंपदार्थःसंघी तत्पदार्थोऽसंगःकथमनयोरभेदइत्याशंक्य विवप्रतिबिंबयोरिवेत्याशयेनाह जीवात्मकानीति रजआदिनाप्रवृत्त्यादयो धर्माजीवात्मकाउपाधिविशिष्टाश्रिताश्चाचल्यादयइव जलचंद्रंतंजीवंआत्मगुणंईश्वरस्यगुणंभृत्यवत्प्रेष्यं आत्मानंईश्वरंपरात्मकंनिर्गुणांवीद्धि अयमर्थः । तरंगतटाकप्रतिबिंबकल्पोधीमा योपाधीजीवैश्वरीनियमनियामकौतयोजीवईश्वरात्मा ईश्वरस्तुबिंबस्थानीयासंगचिद्रूपइति तथाचश्रुतिः । 'एकएवतुभूतात्माभूतेभूतेव्यवस्थितः ॥ एकधावतुधाचैवदृश्यतेजलचंद्रवत्' इतिभूतात्मा नित्यसिद्धश्चिदात्मा एकधेतिईश्वररूपेण बहुधेतिजीवरूपेण २१ अचेतनंजडशरीरादि सचेतनमितितदेवग्राह्यं तत्जीवस्यगुणंभोग्यंवदंति सआत्माचेष्टतेजीवरूपेण चेष्टयते-

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥
 एतौमेपरमब्रह्मनापितामाताचदेवतम् ॥ एतौपुष्पैःफलैरन्नैस्तोषयामिसदाद्विज २१ एतावेवाग्रयोमह्ययान्वदंतिमनीषिणः ॥ यज्ञावेदाश्चत्वारःसर्वमेतौ
 ममाद्विज २२ एतदर्थममप्राणाभार्यापुत्रःसुहृज्जनः ॥ सपुत्रदारःशुश्रूषानित्यमेवकरोम्यहम् २३ स्वयंचस्त्रापयाम्येतौतथापादौप्रधावये ॥ आहारंचप्रय
 च्छामिस्वयंचद्विजसत्तम २४ अनुकूलं तथावचिमाविप्रियंपरिवर्जये ॥ अधर्मेणापिसंयुक्तंप्रियमाभ्यां करोम्यहम् २५ धर्ममेवगुरुज्ञात्वाकरोमिद्विजसत्तम ॥
 अतंद्रितःसदाविप्रशुश्रूषावैकरोम्यहम् २६ पंचैवगुरवोब्रह्मरपुरुषस्यबुभूषतः ॥ पितामाताऽग्निरात्माचगुरुश्चद्विजसत्तम २७ एतेषुयस्तुवर्तेतसम्यगेव
 द्विजोत्तम ॥ भवेयुरग्रयस्तस्यपरिचीर्णास्तुनित्यशः ॥ गार्हस्थ्येवर्तमानस्यएषधर्मःसनातनः २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कण्डेयसमास्याप
 र्वणिद्विजव्याधसंवादेचतुर्दशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ ११४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ गुरुनिवेद्यविप्रायतौमातापितराबुभौ ॥ पुनरेवसधर्मा
 त्माव्याधोब्राह्मणमब्रवीत् १ प्रवृत्तचक्षुर्जातोऽस्मिसंपश्यतपसोबलम् ॥ यदर्थमुक्तोऽसितयागच्छत्वंमिथिलामिति २ पतिशुश्रूषपरयादांतयासत्यशीलया ॥
 मिथिलायां वसेद्द्रव्याधःसतेधर्मान्प्रवक्ष्यति ३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ पतिव्रतायाःसत्यायाःशीलाढ्यायायतव्रत ॥ संसृष्ट्यवाक्यंधर्मज्ञगुणवानसिमेमतः ४ ॥ व्या
 धउवाच ॥ यत्तदात्वंद्विजश्रेष्ठतयोक्तोमांप्रतिप्रभो ॥ दृष्टमेवतयासम्यगेकपत्न्यानसंशयः ५ त्वदनुग्रहबुद्ध्यातुविप्रैतदर्शितंमया ॥ वाक्यंचशृणुमेतातयते
 वक्ष्येहितंद्विज ६ त्वयाविनिकृतामातापिताचद्विजसत्तम ॥ अनिमृष्टोऽसिनिष्क्रांतोऽहताभ्यामनिंदित ७ वेदोच्चारणकार्यार्थमयुक्तं तत्त्वयाकृतम् ॥ तवशो
 केनवृद्धौतावंधीभूतौतपस्विनौ ८ तौप्रसादयितुंगच्छमात्वांधर्मोऽत्यगादयम् ॥ तपस्वीत्वंमहात्माचधर्मेचनिरतःसदा ९ सर्वमेतदपार्थतेक्षिप्रंतौसंप्रसादय ॥
 श्रद्धस्वममब्रह्मन्नान्यथाकर्तुमर्हसि ॥ गम्यतामद्यविप्रश्चैवस्तेकथयाम्यहम् १० ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यदेतदुक्तंभवतासर्वसत्यमसंशयम् ॥ प्रीतोऽस्मितवभ
 द्रंतधर्माचारगुणान्वित ११ ॥ व्याधउवाच ॥ देवतप्रतिमोहित्वंयस्त्वंधर्ममनुव्रतः ॥ पुराणंशाश्वतंदिव्यंदुष्प्राप्यमकृतात्मभिः १२ मातापित्रोःसकाशं हि
 गत्वात्वंद्विजसत्तम ॥ अतंद्रितःकुरुक्षिप्रंमातापित्रोर्हिपूजनम् ॥ अतःपरमहंधर्मनान्यंपश्यामिकंचन १३ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ इहाहमागतोदिष्ट्यादिष्ट्या
 मेसंगतंत्वया ॥ ईदृशादुर्लभालोकेनराधर्मप्रदर्शकाः १४ एकोनरसद्वेषुधर्मविद्विद्यतेनवा ॥ प्रीतोऽस्मितवसत्येनभद्रंतेपुरुषर्षभ १५ पतमानोऽद्यनरके
 भवताऽस्मिसमुद्धृतः ॥ भवितव्यमथैवंचयद्दृष्टोऽसिमयाऽनघ १६ राजाययातिर्दोहित्रैःपतितस्तारितोयथा ॥ सद्भिःपुरुषशार्दूलतथाऽहंभवताद्विजः १७
 मातापितृभ्यांशुश्रूषांकरिष्येवचनात्तव ॥ नाकृतात्मावेदयातिधर्माधर्मविनिश्चयम् १८

॥ गुरुइति १ प्रवृत्तचक्षुर्दिव्यदृष्टिः तपसः पित्रोःशुश्रूषात्मकस्य २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८

१९ कामयाहच्छया २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ निष्टनंतंशब्दं कुर्वतम् २९ । ३० । ३१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेचतुर्दशाधिकद्विश
 दुर्जेयःशाश्वतोधर्मःशूद्रयोनीहिवर्तते ॥ नत्वांशूद्रमहंन्येभवितव्यंहिकारणम् १९ येनकर्मविशेषेणप्राप्तेयंशूद्रतात्वया ॥ एतादिच्छामिविज्ञातुं तत्त्वेनहिमहा
 मते ॥ कामयाद्ब्रह्मिसर्वसत्येनप्रयतात्मना २० ॥ व्याधउवाच ॥ अनतिक्रमणीयवैब्राह्मणामेद्विजोत्तम ॥ शृणुसर्वमिदं वृत्तं पूर्वदेहेममाऽनघ २१ अहं हि ब्रा
 ह्मणःपूर्वमासंद्विजवरात्मजः ॥ वेदाध्यायीसुकुशलोवेदांगानांचपारमः २२ आत्मदोषकृतैर्ब्रह्मन्नवस्थामाप्तवानिमाम् ॥ काश्चिद्राजामसखाधनुर्वेदपरायणः
 २३ संसर्गाद्धनुषि श्रेष्ठस्ततोऽहमभवंद्विज ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुष्टगयांनिर्गतोऽनृपः २४ सहितोयोधमुख्यैश्चमंत्रिभिश्चसुसंवृतः ॥ ततोऽभ्यहन्मृगांस्तत्रसु
 बहूनाश्रमंप्रति २५ अथक्षिप्तःशरोघोरोमयाऽपिद्विजसत्तम ॥ ताडितश्चक्रुषिस्तेनशरेणानतपर्वणा २६ भूमौनिपतितोब्रह्मनुवाचप्रतिनादयन् ॥ नाप
 राध्याम्यहं किंचित्केनपापमिदं कृतम् २७ मन्वानस्तंमृगंचाहंसंप्राप्तःसहसाप्रभो ॥ अपश्यंतमृषिविद्वंशरेणानतपर्वणा २८ अकार्यकरणाच्चापिष्टंमेव्यथि
 तंमनः ॥ तमुग्रतपसंविप्रंनिष्टनंतंमहीतले २९ अजानताकृतमिदंमयेत्यहमथाब्रुवम् ॥ क्षंतुमर्हसिमेसर्वमितिचोक्तोमयामुनिः ३० ततःप्रत्यब्रवीद्वाक्यमृ
 षिर्माक्रोधमूर्च्छितः ॥ व्याधस्त्वमविताकूरशूद्रयोनावितिद्विज ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप० मार्कण्डेयसमास्यापर्वणिब्राह्मणव्याधसंवादेपंचदशा
 धिकाद्विशततमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ व्याधउवाच ॥ एवंशप्तोऽहमृषिणातदाद्विजवरोत्तम ॥ अभिप्रसादयमृषिगिरात्राहीतिमांतदा १
 अजानतामयाऽकार्यमिदमद्यकृतंमुने ॥ क्षंतुमर्हसितत्सर्वंप्रसादभगवानिति २ ॥ ऋषिरुवाच ॥ नान्यथाभविताशापएवमेतदसंशयम् ॥ आनृशंस्यात्त्वहं
 किंचित्कर्ताऽनुग्रहमद्यते ३ शूद्रयोन्यांवर्तमानोधर्मज्ञोहिभविष्यसि ॥ मातापित्रोश्चशुश्रूषांकरिष्यासिनसंशयः ४ तयाशुश्रूषयासिद्धिमहत्त्वंसमवाप्स्यसि ॥
 जातिस्मरश्चभवितास्वर्गंचैवगमिष्यसि ५ शापक्षयेतुनिर्वृतेभविताऽसिपुनर्द्विजः ॥ एवंशप्तःपुरातेनऋषिगाऽस्म्युग्रतेजसा ६ प्रसादश्चकृतस्तेनममैवद्विप
 दांवर ॥ शरंचोद्धृतवानस्मितस्यवैद्विजसत्तम ७ आश्रमंचमयानीतोचप्राणैर्व्ययुज्यत ॥ एतत्तेसर्वमारुघातंयथाममपुराऽभवत् ८ अभितश्चापिगंतव्यं
 मयास्वर्गंद्विजोत्तम ९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ एवमेतानिपुरुषादुःखानिचसुखानिच ॥ आप्रवृतिमहाबुद्धेनोत्कंठांकर्तुमर्हसि १० दुष्करं हि कृतं कर्मजानताजा
 तिमात्मनः ॥ लोकवृत्तांतत्त्वज्ञानित्यंधर्मपरायण ११ कर्मदोषश्चवैविद्रन्नात्मजातिकृतेनवै ॥ कंचित्कालमुष्यतावैततोऽसिभविताद्विजः १२ सांप्रतंचमतो
 मेऽसिब्राह्मणोनात्रसंशयः ॥ ब्राह्मणःपतनीयेषुवर्तमानोविकर्मसु १३ दांभिकोदुष्कृतःप्राज्ञःशूद्रेणसदृशोभवेत् ॥ यस्तुशूद्रोदमेसत्येधर्मेचसततोत्थितः १४

तत्तमोऽध्यायः ॥ ११५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ एवमिति अभिप्रसादयंअहमावार्थः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

म.भा.टी.
॥१८५॥

१९ । १६ । १७ । १८ गुणैः गुणकार्यैः सुखदुःखमोहैः १९ । २० । २१ । २२ गताध्वानः प्राप्तज्ञानमार्गाः २३ । २४ । २५ । २६ । २७ बुद्धेस्तत्त्वज्ञानात्परंब्रह्मगताः प्राप्ताः २८ । २९
 ३० । ३१ प्रदक्षिणं कृत्वा उपदेष्टा गुरुरिति बुद्ध्या ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे षोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ धर्मव्या
 तंब्राह्मणमहं मन्ये वृत्तेन हि भवेद्विजः ॥ कर्मदोषेण विषमांगतिमाप्नोति दारुणाम् १५ क्षीणदोषमहं मन्ये चाभितस्त्वांनरोत्तम ॥ कर्तुमर्हासेनोर्कंठां त्वद्विधाद्यवि
 पादिनः ॥ लोकवृत्तानुवृत्तज्ञानित्यंधर्मपरायणाः १६ ॥ व्याधउवाच ॥ प्रज्ञयामानसंदुःखं हन्याच्छरीरमौषधैः ॥ एतद्विज्ञानसामर्थ्येन बालैः समतामिमात्
 १७ अनिष्टसंप्रयोगाच्च विप्रयोगात्प्रियस्य च ॥ मनुष्यामानसैर्दुःखैर्युज्यंते चाल्पबुद्धयः १८ गुणैर्भूतानियुज्यंते वियुज्यंते तथैव च ॥ सर्वाणि नैतदेकस्य शोक
 स्थानं हि विद्यते १९ अनिष्टं चान्वितं पश्यंस्तथा क्षिप्रं विरज्यते ॥ ततश्च प्रति कुर्वति यादि पश्यंत्युपक्रमात् २० शोचतो न भवेत्किंचित्केवलं परितप्यते ॥ परि
 त्यजंतिये दुःखं सुखं वाऽप्युभयं नराः २१ त एव सुखमेधं ते ज्ञानवृत्तामनीषिणः ॥ असंतोषपरा मूढाः संतोषं यांति पंडिताः २२ असंतोषस्य नास्त्यंतस्तुष्टिस्तुप
 रमं सुखम् ॥ न शोचंति गताध्वानः पश्यंतः परमांगतिम् २३ न विषादे मनः कार्यविषादो विषमुत्तमम् ॥ मारयत्यकृतप्रज्ञं बालं कुद्भइवोरगः २४ यं विषादो प्रभि
 भवति विक्रमे समुपस्थिते ॥ तेजसा तस्य हीनस्य पुरुषार्थो न विद्यते २५ अवश्यं क्रियमाणस्य कर्मणोऽदृश्यते फलम् ॥ न हि निर्वेदमागम्य किंचित्प्राप्नोति शोभनम्
 २६ अथाऽप्युपायं पश्येत्तदुःखस्य परिमोक्षणे ॥ अशोचन्नारभेतैवमुक्तश्चाव्यसनी भवेत् २७ भूतेष्वभावं संचिंत्य ये तु बुद्धेः परंगताः ॥ न शोचंति कृतप्रज्ञाः पश्यं
 तः परमांगतिम् २८ न शोचामि च वै विद्वन्कालाकांक्षो स्थितो ह्यहम् ॥ एतौर्निदर्शनैर्ब्रह्मन्नवसो दामिसत्तम २९ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ कृतप्रज्ञोऽसि मेधावी बुद्धिर्हि
 विपुला तव ॥ नाहं भवंतं शोचामि ज्ञानवृत्तोऽसि धर्मवित् ३० आपृच्छेत्वांस्वस्तितेऽस्तु धर्मस्त्वां परिरक्षतु ॥ अप्रमादस्तु कर्तव्यो धर्मधर्मभृतां वर ३१ मार्कंडे
 यउवाच ॥ बाढमित्येव तं व्याधः कृतांजलि रुवाच ह ॥ प्रदक्षिणमथो कृत्वा प्रस्थितो द्विजसत्तमः ३२ स तु गत्वा द्विजः सर्वांश्शुश्रूषां कृतवांस्तदा ॥ मातापितृभ्यां
 वृद्धाभ्यां यथान्यायं सुसंशितः ३३ एतत्सर्वमाख्यातं निखिलेन युधिष्ठिर ॥ पृष्ठवानसियंता तधर्मधर्मभृतां वर ३४ पतिव्रतायामाहात्म्यं ब्राह्मणस्य च सत्तम ॥
 मातापित्रोश्च शुश्रूषाधर्मव्याधेन कीर्तिता ३५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अत्यद्भुतमिदं ब्रह्मन्धर्माख्यानमनुत्तमम् ॥ सर्वधर्मविदां श्रेष्ठकथितं मुनिसत्तम ३६ सुख
 श्रव्यतया विद्वन्मुहूर्तइव मे गतः ॥ न हि तप्तोऽस्मि भगवन्शृण्वानो धर्ममुत्तमम् ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमाख्यापर्वणि ब्राह्मणव्याधसं
 वादेषोडशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१६ ॥ ॥ वेशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वे मां धर्मसंयुक्तां धर्मराजः कथां शुभाम् ॥ पुनः प्रच्छत मृषिं मार्कंडेयमिदं तदा १
 धोक्तधर्मेषु 'मातापितामिरात्मा च गुरुश्च द्विजसत्तम' इति मुमुक्षुणां पंचसेव्यत्वेन प्रोक्तास्तत्र पतिव्रतोपाख्याने धर्मव्याधनिदर्शनेन मातापित्रोः पतिव्रतानि दर्शनेन गुरोश्च शुश्रूषायाः फलं दर्शितं तत्रै
 व मोक्षधर्मप्रस्तावे आत्मसेवनं फलं चोक्तं । परिशिष्टस्याग्निसेवनस्य मोक्षहेतुत्वप्रकारं वक्तुं भांगिरसमारमते श्रुत्वे मां धर्मसंयुक्तामित्यादिना १

कथामिति । ननु त्वमग्निप्रमथो अंगिरसः कृपिरिति वेदे वदं गिरस्त्वं श्रूयते अत्र तु अंगिरसो वदित्वं कथं पृच्छति सत्यं उभयोरभेदेन वीजां कुरवत्परस्परजनकत्वेन वाऽदोषः तथा च । 'अग्निर्वै ब्राह्मणः'
 इति । 'अहं त्वदस्मि मदासित्वमेतन्ममासियो निस्तव्यो निरस्मि' इति च श्रुती भवतः वनसलिलं यातः प्रविष्टः । प्रविवेशिथाप इति मंत्रवर्णात् । 'जीवनं भुवनं वनम्' इत्यमरः २ अग्निरिति एक
 रयाप्यग्नेः कर्मसुदृश्यमानमनेकत्वं कथमुपपद्यते । न हि आग्नेयोऽष्टाकपालः दर्शपूर्णयासचागुर्मास्यादिषु एकपत्रेति वक्तुं शक्यं अन्यावयवत्वायोगात् । अन्यस्य च गुणस्य द्रव्यस्य वा यागभेदक
 रथाभावाद्देवताभेद एव यागभेदे हेतुरिति अवश्यं वाच्यं सचाग्नेरेव कथं संभवतीत्यर्थः ३ अथ एकस्य संततौ अनेकेऽग्निनामानः संतीति तर्हि आग्नेयस्य स्कंदस्य कथं रुद्रादिषु त्वमपि स्मर्यत इत्याह
 कुमारश्चेति ४ । ५ । ६ अंगिराऽभवत् संधिरदभावो वा आर्षः ७ तयेति अग्नेरप्यधिको भूत्वा सुर्ववत् जगत्प्रकाशितवान् ८ तपश्चरन्निति । 'महत्तदुल्लंघ्य विरंतदासीद्ये
 युधिष्ठिरउवाच ॥ कथमग्निर्वनं यातः कथंचाप्यंगिराः पुरा ॥ नष्टेऽग्नौ हव्यमवहदग्निभूत्वा महाद्युतिः २ अग्निर्वदात्वेक एव बहुत्वं चास्य कर्मसु ॥ दृश्यते भगव
 न्सर्वपेतदिच्छामिवेदितुम् ३ कुमारश्च यथोत्पन्नो यथा चाग्नेः सुतोऽभवत् ॥ यथारुद्राच्च संभूतो गंगायां कृतिकासु च ४ एतदिच्छाम्यहं त्वतः श्रोतुं भार्गवसत्तम ॥
 कौतूहलसमाविष्टो याथातथ्यं महामुने ५ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अत्राप्युदाहरंतीममिति हासपुरातनम् ॥ यथा रुद्रो हतवहस्तपस्तमुवनंगतः ६ यथा च भगवानग्निः
 स्वयमेवांगिराऽभवत् ॥ संतापयंश्च प्रभयानाशयं स्तिमिराणि च ७ पुरांगिरामहाबाहो च चारतपउत्तमम् ॥ आश्रमस्थो महाभागो हव्यवाहं विशेषयन् ॥ तथा स
 भूत्वा तु तदा जगत्सर्वं व्यकाशयत् ८ तपश्चरंस्तु हतभुक् संतप्तस्तस्य ते जसा ॥ भृशं ग्लानश्च तेजस्वी न च किंचित्प्रजज्ञिवान् ९ अथ संचिंतयामास भगवानहव्य
 वाहनः ॥ अन्योऽग्निरिह लोकानां ब्रह्मणा संप्रकल्पितः १० अग्निं त्वं विप्र नष्टं हितप्यमानस्य मे तपः ॥ कथमग्निः पुनरहं भवेयामिति चिंत्य सः ११ अपदृश्यदग्निं
 लोकांस्तापयंतं महामुनिम् ॥ सोपासर्पच्छनैर्भीतस्तमुवाच तदा गिराः १२ शीघ्रमेव भवस्वाग्निस्त्वं पुनर्लोकभावनः ॥ विज्ञातश्चासि लोकेषु त्रिषु संस्थानचा
 रिषु १३ त्वमग्निः प्रथमं सृष्टो ब्रह्मणा तिमिरापहः ॥ स्वस्थानं प्रति पद्यस्वशीघ्रमेव तमो नुद १४ ॥ अग्निरुवाच ॥ नष्टकीर्तिरहं लोके भवान्जातो हुताशनः ॥
 भवंतमेव ज्ञास्यंति पावकं न तु मां जनाः १५ निक्षिपाम्यहमग्निं त्वं त्वमग्निः प्रथमो भव ॥ भविष्यामि द्वितीयोऽहं प्राजापत्यक एव च १६ ॥ अंगिराउवाच ॥ कुह
 पुण्यं प्रजास्वर्ग्यं भवाग्निस्तिमिरापहः ॥ मां च देवकुरुष्वान्ने प्रथमं पुत्रमंजसा १७

नाविष्टितः प्रविवेशिथापः' इति श्रुतिप्रसिद्धेन केनचिन्निमित्तेन जले प्रविश्य तपश्चरन्नग्निं गिरसेन तेजसा संतप्तोऽमुदित्यर्थः उल्लंघनं स्थविरं प्राचीनं आविश्यति तृतीया विष्टं भयं संजात
 मस्य स आविष्टितः ९ । १० । ११ । १२ संस्थानचारिषु स्थावरजंगमेषु सम्यक् स्थानं गतिनिवृत्तिर्षु चरणशीलेषु चेतियोगात् त्रिषु संतर्भे हि दिवि च उत्तमाधममध्यमेषु ग्रा १३ । १४ । १५
 निक्षिपामीति अत्राग्निं नष्टेन दिग्देशकालकर्त्राद्यात्मात्सृष्टो हिरण्यगर्भ उच्यते तस्य अग्निवत्यागः कारणात्मनाऽऽवस्थानं प्रथमः प्रथमजः सुत्रात्मेत्यर्थः हे प्राजापत्य प्रजापति पुत्र हे अंगि
 रः अहं द्वितीयः कः कसंज्ञो विराडात्मा भविष्यामि १६ कुर्विति पुण्यं हविर्वहनं प्रजानां स्वर्ग्यं स्वर्गायहितं प्रथमं पुत्रं बृहस्पतिसंज्ञं । अयं भावः ईशसूत्रविराडुशासनाभिः सिद्धाः क्रमेण ब्रह्म प्रजाप
 ति बृहस्पतिसंज्ञाः पूर्वपूर्वस्य उत्तरउत्तरः शतांशसंमितैश्चर्यः तथा च श्रुतिरारोहक्रमेणाह । 'वियेशतं बृहस्पतेरानंदाः स एकः प्रजापतेरानंदः ॥ तेषु शतं प्रजापतेरानंदाः स एको ब्रह्मण जानकः'—

इति तत्रापिबीजांकुरन्यायेनाग्नेरंगिराः अंगिरसो बृहस्पत्याख्योऽग्निरितिबोधः । 'तद्यदिदमाहुरस्यजामुं यजेत्येत सैवसाविमृष्टिः । सुपर्णाविप्राः कवयोवचोभिरेकंसंतं बहुधाकल्पयति' इत्यादिश्रुतिप्रसिद्धं सूत्रात्मनःसर्वदेवतारूपत्वमांगिरसतात्पर्यं तदिदंज्ञात्वायजमानस्याग्निरपि मोक्षद्वारं भवतीत्यर्थः १७ तच्छ्रुत्वेति अकरोत् अंगी चकारजातवेदाःस्वयंकारणंमत्वास्व पुत्रमंगिरसमकरोत्तस्यापिपुत्रः स्वयंबृहस्पतिर्नामाऽभवदिति १८ तत्रबृहस्पतेःकारणत्वं कारणज्ञानादेवयुज्यते'ब्रह्मविद्ब्रह्मवमवति'इतिश्रुतेरतस्तत्परीक्षार्थं देवाबृहस्पतिंप्रति कारणंब्रह्मपम च्छुः १९ तस्मिंश्चतेनोक्तेसतिप्रत्यगृह्णन् अंगिरसोवचः अयंभवतांगुरितिअंगीकृतवतः २० नानार्थान्पृथक्प्रयोजनान् ब्राह्मणेषु कर्मविधिवाक्येषु २१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठी येभारतमावदीपे सप्तदशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ कालाभिमानिन्योदेवताअपि अंगिरःसंज्ञात्सूत्रात्मनएवसकाशाज्ञाताइतिवक्तु मध्यायमारभते ब्रह्मणइति ब्रह्मणः कारणात्सूत्रं ततस्तदुपास्तिभिर्द्वोगिरा इतितस्यतृतीयत्वं सुभाकालाभिमानिनीदेवता सुषुप्तवत्सराद्यात्मनाऽहोरात्राद्यात्मनावाभातीतिसुभा शुभाइतिपाठेऽपिसैवग्राह्या १ बृहत्कीर्ति मार्कंडेयउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाऽगिरसोवाक्यंजातवेदास्तदाऽकरोत् ॥ राजंबृहस्पतिर्नामितस्याप्यंगिरसःसुतः १८ ज्ञात्वाप्रथमजंतंतुवह्नेरांगिरसंसुतम् ॥ उ पेत्यदेवाःपप्रच्छुःकारणंतत्रभारत १९ सतुपृष्टस्तदादेवैस्ततःकारणमब्रवीत् ॥ प्रत्यगृह्णंस्तुदेवाश्चतद्वर्चोऽगिरसस्तदा २० तत्रनानाविधानग्रीन्प्रवक्ष्यामि महाप्रभान् ॥ कर्मभिर्बहुभिःख्यातान्नानार्थान्ब्राह्मणेष्विह २१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेसप्तदशाधिकद्विशततमोऽ ध्यायः ॥ २१७ ॥ ॥ ४ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ब्रह्मणोयस्तृतीयस्तुपुत्रःकुरुकुलोद्बह ॥ तस्याभवत्सुभाभार्याप्रजास्तस्यांचमेशृगु १ बृहत्कीर्तिर्बृह ज्ज्योतिर्बृहद्ब्रह्माबृहन्मनाः ॥ बृहन्मंत्रोबृहद्भासस्तथाराजंबृहस्पतिः २ प्रजासुतासुसर्वासुरूपेणाऽप्रतिमाभवत् ॥ देवीभानुमतीनामप्रथमांगिरसःसुता ३ भूतानामेवसर्वेषांयस्यांरागस्तदाऽभवत् ॥ रागाद्रागेतियामाहुर्द्वितीयांगिरसःसुता ४ यांकपर्दिसुतामाहुर्दृश्यादृश्येतिदेहिनः ॥ तनुत्वात्सासिनीवालीतृती यांगिरसःसुता ५ पश्यत्यर्चिष्मतीभाभिर्हविर्भिश्चहविष्मती ॥ षष्ठीमंगिरसःकन्यांपुण्यामाहुर्महिष्मतीम् ६ महामखेष्वंगिरसीदीप्तिमत्सुमहामते ॥ महामतीतिविर्यातासप्तमीकथ्यतेसुता ७

त्वादीनिबृहस्पतेरेवविशेषणानि कीर्तिर्यशः ज्योतिःशारीरितेजः ब्रह्मवेदाध्ययनं मनःसंकल्पादिरूपं मंत्रोविचारः भाःप्रतिभाविचार्यतस्वस्फूर्तिः एतानिबृहतिपस्यसतथा तथाशब्दःपावपु रणार्थः २ तामुवक्ष्यमाणत्वेनबुद्धिस्थासु भानुमतीसूर्ययुक्ता दिवसाभिमानिनीत्यर्थः ३ रात्रिमाहभूतानामिति सुषुप्तिकालत्वेनश्रमनाशकत्वात्स्यारागोऽभवत् रागात् रागहेतुत्वात् संख्या द्वये रागोपेतत्वाद्वा ४ कपर्दिनो रुद्रस्य सुतामिवसुता चंद्रकलाललाटेष्टत्वात् दृश्यादृश्यरूपां तत्रहेतुः तनुत्वादिति तेनसूक्ष्मचंद्रयुक्तत्वंलक्ष्यते चतुर्दशीयुक्ताऽमावास्यासिनीवाली । 'यापूर्वाऽमावास्यासासिनीवालीयोतरासाकुहः'इतिश्रुतेः ५ अर्चिष्मतीपूर्णचंद्रोपेताशुद्धपूर्णमासीयस्यांभाभिर्जनेनोरात्रावपिपश्यति रूपादिकमितिशेषः साचतुर्थी यस्यांहविर्भिर्देवताइषवंते साहविष्मती प्रतिपद्युक्तापौर्णमासीराकानामपंचमी पुण्यांत्रताहोमहिष्मतीनाम चतुर्दशीयुक्ता पूर्वापौर्णमासीअनुमतीनाम । 'यापौर्णमासीसाऽनुमतियोतरासाराका'इतिश्रुतेः ६ शुद्धाममा वास्यामाह महामखेष्विति सोमयागादिषुदीप्तिमती अमावास्यायांहिदीक्षांकर्तुर्वधमानश्चंद्रोऽग्रेदृश्यते पौर्णमास्यांतुर्क्षीयमाणः अतोदीप्तिमत्सुदिनेषु एवामहामतीत्युच्यते यतोऽप्रमहत् महस्वान् वाअंतर्हितोविद्यतेऽस्यामितियोगात् पूर्वपदस्याकारोऽस्तादेशार्थः ७

कुहुकुहायतेविस्मिभोभवति एकाकलाअनंशाअल्पांशवती अलवणाववागुरितिवदल्पायं नय । योतरासाकु हूरितिश्रुतेः प्रतिपद्युक्ताअमावास्याकुहूरितिप्रसिद्धं ८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकं ठीये भारतमावदीपे अष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ ४ ॥ तत्रकृत्वंगभूतःकालःप्रागुक्तः अथ कृत्वंगभूतादेवताः प्रपंचयितुं विराडुपास्तिफलावस्थस्य बृहस्पतेर्दिभूतिरूपा संततिवक्तुमुपक्रमते बृहस्पतेरिति चांद्रमसीचंद्रमसाआकांता तारानाम षडग्नीन् शंयुप्रमृतीन् वक्ष्यमाणान्एकापुत्रिकांस्वाहाख्यां १ आहुतिप्रधानाहुतिषु दर्शोपौर्णमासेच यस्यआद्यंहाविः हविषेतितृतीयाप्रथमार्थं प्रथमंहविर्विधीयते 'यदाग्नेयोऽष्टाकपालोऽमावास्यायांचपौर्णमास्यांचाच्युतोभवति'इत्यादिश्रुत्याचोद्यते सशंयुर्नाम २ चातुर्मास्येषुचतुर्षुमासेषुकर्तव्येषु वैश्वदेववरुण प्रघाससाकमेधगुनासीरीयाख्यपर्वचतुष्टयेषु । आग्नेयमष्टाकपालंनिर्वपतिसौम्यंचरुमितिप्रतिपर्वतुल्यवदग्निराग्रायते तथाऽश्वमेधेच यस्य इष्ट्यांइष्टिसमीपे अग्रजःप्रथमः पशुर्भवति । 'तत्रयापशाविष्टिरुमयतोऽन्यतरोग्राग्नेयीवाग्नेयैष्णवीचेति' आश्वलायनायुक्ता । तथाचदर्शपूर्णमासचातुर्मास्यपश्वश्वमेधाः यत्पूर्वकाःसोमिर्बार्हस्पत्यः शंयुर्नामेत्यर्थः ३ शंयुस्ततिमाह शंयोरिति अप्रतिमाअतिसुंदरीधर्मजाधर्मकन्यासत्यानाम दीप्तोदीप्तिमान् ४ तस्यानामाहप्रथमेनेति अध्वरे दर्शादौ प्रथमाज्यभागदेवतायोऽग्निःसभरद्वाजइत्यर्थः । तस्यशंयोः ५ यांतुदृष्ट्वाभगवर्ताजनःकुहुकुहायते ॥ एकानंशेतितामाहुःकुहूमंगिरसःसुताम् ८ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसोपाख्यानेअ ष्टादशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ बृहस्पतेश्चांद्रमसीभार्याऽऽसीद्यायशस्विनी ॥ अग्नीन्साऽजनयत्पुण्यान्षडेकांचापिपुत्रि काम् १ आहुतिष्वेवयस्याग्नेर्हविषाद्यंविधीयते ॥ सोऽग्निर्बृहस्पतेःपुत्रःशंयुर्नाममहावतः २ चातुर्मास्येषुयस्येष्ट्यामश्वमेधेऽग्रजःपशुः ॥ दीप्तोऽजा लैरनेकामैरग्निरैकोऽथवीर्यवान् ३ शंयोरप्रतिमाभार्यासत्याऽसत्याथऽधर्मजा ॥ अग्निस्तस्यसुतोदीप्तस्तिस्रःकन्याश्चसुवताः ४ प्रथमेनाज्यभागेनपूज्यतेयोऽ ग्निरध्वरे ॥ अग्निस्तस्यभरद्वाजःप्रथमःपुत्रउच्यते ५ पौर्णमासेषुसर्वेषुहविषाज्यंसुवोद्यतम् ॥ भरतोनामतःसोऽग्निर्द्वितीयःशंयुतःसुतः ६ तिस्रःकन्याभवं त्यन्यायासांसभरतःपतिः ॥ भरतस्तुसु तस्तस्यभरत्येकाचपुत्रिका ७ भरतोभरतस्याग्नेःपावकस्तुप्रजापतेः ॥ महानत्यर्थमहितस्तथाभरतसत्तम ८ भरद्वा जस्यभार्यातुवीरावीरस्यपिंडदा ॥ प्राहुराज्येनतस्येज्यांसोमस्येवाद्विजाःशनैः ९

पौर्णमासेष्विति सुवोद्यतंहविःप्रथमाघारस्तस्यदेवताभरतोनाम शंयोःपुत्रः । पूर्णमासपदंसर्वतद्विकारपरं तेनदर्शोऽपिगृह्यते । 'पौर्णमासेनेष्टिपशुसोमाउपादिष्टाः' इत्याश्वलायन वचनात् यद्यपिस्त्रोवाघारःप्राजापत्यस्तथापि सभरतसंज्ञएवप्रजापतिरितिज्ञेयं ६ भवतिशंयुतइत्यनुकृष्यते पतिर्ज्येष्ठः अत्रकन्यानांनामधेयानिसंततिश्चानुक्ताऽपिअग्नेर्वागप्रत्यं गदेवतात्वेनताबोध्याः विस्तरमयाहृन्निनानप्रदर्शिताः । तस्यभरतस्योर्जसंज्ञस्यपुत्रो भरतः'ऊर्जःपुत्रंभरतंसूप्रदानुम्'इतिमंत्रवर्णात् ७ भरतःभरणंकुर्वतः तेनभरतशब्दस्यनिर्धचनंदर्शितं । भरतस्यप्रजापतेः पावकः सुतः सअत्यर्थं माहितत्वात् महान् माहितत्वंमहाफलप्रदानत्वं यत्रकर्मणिआग्रयणादौ प्रथमोऽग्निर्नास्तित्रापिअयंमहत्वात्कर्तव्यएवेत्यर्थः पावकइत्याग्निपर्या यमात्रंनगुणः अग्निसंज्ञोऽग्निरित्यर्थः । तथाच'येनयज्ञेनेत्संत्कुर्यादेवतत्राग्नेयमष्टाकपालम्'इति आपस्तंबोक्तिःसंगच्छते । ईत्संतं वर्धितुमिच्छेत् ८ शंयोःकनिष्ठपुत्रसंततिमाह भरद्वाजस्ये ति वीरानामतः वीरस्यवह्नेःपिंडदाशरीरकर्त्री मातेत्यर्थः भरद्वाजात्वीरायावीरोजातइत्यर्थः तस्यआज्येनइज्यांप्राहुः शनैः उपांशु सोमस्येवेतितत्साहित्यमुच्यते । 'तथाऽग्नीषोमावुपांशु यष्टव्यावजाभित्वाय'इति श्रुतयोरग्नीषोमयो मध्यस्थोऽग्निः स इत्यर्थः ९

म.भा.टी.
॥१८७॥

एतदेवाहहविषेति द्वितीयेन आग्नेयान्तरेण अस्यैवनामांतराणिरथेत्यादीनि १० सरथप्रभवादिनामा शरथ्याभार्यायां सिद्धिनामपुत्रंजनयत् पःभानुं सूर्यं भाभिर्दोऽभिभिःआवृणोत्सूर्यंआवृते
आग्नेयंअग्निदेवत्यंयागंमानयन् । अग्निमग्नावाहेत्यग्नेऽग्निपुत्रसंभुदद्या एषसूयतेसु हृऊयतेकीर्त्यतउरुशब्देइतिघातुः ११ बृहस्पतेद्वितीयःपुत्रोनिध्यवनः पृथिवीस्तौतीतिपृथिवीसाहचर्यं
मुच्यते तेन वागभिमानिदेवतारूपःसइत्यर्थः । 'तस्यवाचासृष्टौपृथिवीचाग्निश्च'इतिश्रुतेः १२ निध्यवनपुत्रःसत्यः समयधर्मोवाचकसंबंधस्तत्कर्ता १३ सत्यस्यैवनामांतराणिष्कृतिः अभिसेविते
गृहाराभादौगोभयतिशोभां करोति १४ रुजस्करःपीडाकरः स्वनोनामसत्यपुत्रः १५ एवंद्वयोर्बाहस्पत्ययोःकर्मकर्मत्रियव्यापित्वमुक्तं तृतीयस्यबुद्धिव्यापकत्वमाहयस्त्विति १६ चतुर्थमाह

वन० ३
अ०
॥२११॥

हविषायोद्वितीयेनसोमेनसहयुज्यते ॥ रथप्रभूरयाध्वानकुंभरेताःसुउच्यते १० शरथ्यांजनयत्सिद्धिंभानुंभाभिःसमावृणोत् ॥ आग्नेयंमानयन्नित्यमाह्वानेह्ये
षसूयते ११ यस्तुनच्यवतेनित्यंयशसावर्चसाशिया ॥ अग्निर्निध्यवनोनामपृथिवीस्तौतिकेवलम् १२ विपाप्माकलुषैर्मुक्तोविशुद्धश्चाचिषाञ्जलम् ॥ वि
पापोऽग्निःसुतस्तस्यसत्यःसमयधर्मकृत् १३ अक्रोशताहिभूतानांयःकरोतिहिनिष्कृतिम् ॥ अग्निःसनिष्कृतिर्नामशोभयत्यभिसेविते १४ अनुकूजंतियेनेहवेद
नार्ताःस्वयंजनाः ॥ तस्यपुत्रःस्वनोनामपावकःसरुजस्करः १५ यस्तुविश्वस्यजगतोडुद्धिमाक्रम्यतिष्ठति ॥ तंप्राहुरध्यात्मविदोविश्वजिन्नामपावकम् १६
अंतराग्निःसृष्टोयस्तुमुक्तंपचतिदेहिनाम् ॥ सयज्ञेविश्वभुङ्नामसर्वलोकेषुभारत १७ ब्रह्मचारीयतात्माचसततंविपुलवतः ॥ ब्राह्मणाःपूजयंत्येनंपाकयज्ञेषु
पावकम् १८ पवित्रागोमतीनामनदीयस्याभवत्प्रिया ॥ तस्मिन्कर्मणि सर्वाणिक्रियंतेधर्मकर्तृभिः १९ वडवाग्निःपिबत्यंभोयोऽसौपरमदारुणः ॥ ऊर्ध्वभागूर्ध्व
भाङ्नामकविःप्राणाश्रितस्तुयः २० उदग्द्वारंहविर्यस्यगृहेनित्यंप्रदीयते ॥ ततःस्विष्टंभवेदाज्यंस्विष्टकृत्परमःसृष्टः २१ यःप्रशातेषुभूतेषुमन्युर्भवति
पावकः ॥ क्रुद्धस्यतुरसोज्ञेमन्येतांवाथपुत्रिकाम् २२ स्वाहेतिदारुणाक्रूरासर्वभूतेषुतिष्ठति ॥ त्रिदिवेयस्यसदृशोनास्तिरूपेणकश्चन ॥ अतुलत्वात्कृतो
देवैर्नाम्नाकामस्तुपावकः २३ संहर्षाद्धारयन्क्रोधंधन्वीस्त्रग्वीरथेस्थितः ॥ समरेनाशयेच्छत्रूनमोघोनामपावकः २४

अंतरिति १७ एनंविश्वभुजं पाकयज्ञेषुस्मार्तकर्मसु १८ कर्माणिगृह्याणि १९ पंचमंबाहस्पत्यमाह वडवाग्निरिति सएवाध्यात्मंऊर्ध्वभागूर्ध्वगतिरुदानसंज्ञः अतएवोर्ध्वभाङ्नामकविर्नाम्नाः
प्राणाश्रितःप्राणवाय्वाभिमानी २० पठंबाहस्पत्यमाह उदग्द्वारमिति । 'उतराधांत्सोविष्कृतम्'इतिश्रुतेः उदगागमनंगृहेस्त्रीसंबन्धेकर्मणिततस्तेनस्विष्टंसुष्टुइष्टं भवति आज्यंआज्यादिद्रव्यं
च तत्रोत्तरार्धायोगात्पृथग्ग्रहणं तत्रापिस्विष्टकृत्प्राणार्थम् २१ सप्तमोऽकन्यामाहयइति पावकोबृहस्पतिः मन्युःक्रोधरूपीभवति तदायोऽस्यरसस्तेजःप्रभवःप्रस्वेदःजज्ञेजातःतामेवतज्जामेवपु
त्रिकामन्ये । मन्यंतीचाथपुत्रिकेतिपाठेषु सरसएवपुत्रिका मन्यंती देवतोदेशेनत्यक्तंहविरनुजानती २२ काऽसावित्यतआहस्वाहेत्यङ्गेन अस्यास्त्रिगुणात्मकत्वात्तादृशीतत्संततिमाह त्रिदिवे
इति एतेनराजस्याःस्वाहायाःकामरूपासंततिरुक्ता २३ तामस्याःसंततिकोषामिधारायात्प्रिकामाह संहर्षादिति जेष्याम्येवेत्युत्साहःसंहर्षः २४

॥१८७॥

सात्विकयाःस्वाहायाःसंबन्धिमाहउक्थइति उत्तुर्ध्वमोक्षपदंनयत्युक्तं यः त्रिभिरुक्थैः उत्तिष्ठत्यस्मात्कर्मफलमित्युक्तं । तत्रशरीरादुत्थितंकमेतिशरीरमुक्थं । शरीरोत्थापकतयाप्राणउक्थं ।
प्राणोत्थापकतयापरमात्माऽप्युक्थं । सजन्योऽग्निस्त्रिभिरप्युक्थैरभिष्टुतस्तदाऽऽत्मनास्थितः महावाचंमहतीवाचंपराख्यांतुर्यब्रह्मकलां अजनयत्आविर्भावितवान् । पूर्वेषामप्युपासकानां
यसमाश्वासंसाश्वासिति विश्रामंप्राप्तोत्यनेनेतितंमोक्षेहेतुंविदुर्वेदाचार्याइतिशेषः २५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनील कंठीये भारतभावदीपेकोनविंशत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ७ ॥
काश्यपइतिप्रयाणांसंबंधः अत्रपाठक्रमादर्थक्रमस्यबलीयस्त्वात् आद्ययोःश्लोकयोर्व्यासेनाथोग्राह्यः अचरदिति सपूर्वाध्यायांताक्तउक्थोनामकाश्यपः वासिष्ठः प्राणपुत्रइतिप्राणस्यैव
विशेषणं अग्निरागिरसश्च्यवनइत्येकः १ । २ महाव्याहृतिभिःभूरन्नमग्नेपृथिवीस्वाहेत्यादिभिः । मूर्धुवःस्वर्महोअग्निवायुसूर्यचंद्रपृथिव्यंतरिक्षद्युदिगुपलक्षितेनसर्वात्मकेनरूपेणतंध्यातंवव
इत्यर्थः । 'तस्यैवंविदुषोयज्ञस्यात्मायजमानः । वीतरागविषयंवाचितम्'इतिश्रुतिस्मृत्योर्विदुषोऽपि ध्येयत्वदर्शनात् जज्ञेप्रदीपइवपुत्ररूपेणाविर्भूतः अतएवअर्चिष्मानाग्निरिवेतिलुतोपमा प्र

उक्थोनाममहाभागत्रिभिरुक्थैरभिष्टुतः ॥ महावाचंत्वजनयत्समाश्वासंहियंविदुः २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसो
पाख्यानेएकोनविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१९ ॥ ७ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ काश्यपोह्यथवासिष्ठःप्राणश्चप्राणपुत्रकः ॥ अग्निरागिरसश्चैव
च्यवनस्त्रिषुवर्चकः १ अचरत्सतपस्तत्रिंपुत्रार्थेवहुवार्षिकम् ॥ पुत्रंलभेयंधर्मिष्ठंयशसाब्रह्मणासमम् २ महाव्याहृतिभिर्ध्यातःपंचभिस्तैस्तदात्वथ ॥ जज्ञे
तेजोमहार्चिष्मान्पंचवर्णःप्रभावनः ३ समिद्धोऽग्निःशिरस्तस्यबाहूसूर्यानिभौतथा ॥ त्वङ्नेत्रेचसुवर्णाभेरुष्णेजंधेचभारत ४ पंचवर्णःसतपसाकृतस्तैःपंच
भिर्जनैः ॥ पांचजन्यःश्रुतोदेवःपंचवंशकरस्तुतः ५ दशवर्षसहस्राणितपस्तस्वामहातपाः ॥ जनयत्पावकंधोरंपितृणांसप्रजाःमृजन् ६ बृहद्रथंतरंमूर्धोवक्रा
द्वातरसाहरौ ॥ शिवंनाभ्यांबलादिद्रंवाय्वग्नीप्राणतोऽमृजत् ७ बाहुभ्यामनुदातौचविश्वेभूतानिचैवह ॥ एतान्सृष्ट्वाततःपंचपितृणाममृजत्सुतान् ८ बृहद्र
थस्यप्रणिधिःकाश्यपस्यमहत्तरः ॥ भानुरंगिसोधीरःपुत्रोवर्चस्यसौभरः ९ प्राणस्यचानुदात्तस्तुव्याख्याताःपंचविंशतिः ॥ देवान्यज्ञमुषश्चान्यानमृजन्पंच
दशोत्तरान् १० सुभीममतिभीमंचभीमंभीमबलाबलम् ॥ एतान्यज्ञमुषःपंचदेवानांह्यमृजत्तपः ११

भावनः जगत्सृष्टिकर्ता ३ पंचवर्णत्वमेवाहसमिद्धइति उज्जालावर्णशिरस्तस्येत्यर्थः तथात्वगिति त्वचोऽपिसूर्यनिमत्त्वमुक्तम् ४ तपसाकृतइतितपोनामेत्यर्थः सएवपांचजन्यश्च यौगिकमस्य
नामद्वयम् ५ पितृणां पावकंदाग्निगार्मि प्रजाःमृजन्प्रजास्रष्टा ६ बृहत्सूर्ध्वः रथंतरंवाक् वागशब्दार्थः एतेअहोरात्रदेवते । 'रायंतरीवैराज्यहर्षाहितम्'इतिश्रुतेः अतएव तरसावेगेनहरतः
आयुष्यादीतितरसाहरौ शिवंअहंकाराभिमानिनंरुद्रंनाभ्यांनामितः प्राणतःप्राणंसृष्ट्वावाय्वग्नीअसृजदितिसर्वसंबन्धयते ७ अनुदात्तांमंत्रेप्राकृतोऽनुदात्तः शतपथब्राह्मणेचवैकृतोऽनुदात्तः
'उदात्तमनुदात्तमनंत्यम्' इतिमाषिकसूत्रेणप्राकृतोदात्तस्यब्राह्मणेऽनुदात्तत्वाविधानात् तेनाभ्यां चतद्वान्मंत्रब्राह्मणभागात्मकोवेदोलभ्यते बाहुभ्यामितिहस्तस्वरेणतयोरनुदात्तयोःप्रदर्शनी
यत्वंसंचितं एतच्चवेदातराणामप्युपलक्षणं विश्वेसमनस्कोद्रियदेवताः मृतानिपंच एतान्विंशतिसंख्याकान् ८ बृहद्रथस्यवासिष्ठस्यप्रणिधिरंशतइतिशेषः आंगिरसश्च्यवनस्य वर्चस्यसुवर्च
कस्य ९ असुरसृष्टिमाहदेवानिति उत्तरानपाश्चात्यान् १० भीमबलमवलंभेतिमहाहारः तपस्तपःसंज्ञःपांचजन्यः ११

१२ । १३ यज्ञयाजिनः इष्टमित्युत्तरश्लोकादपकृत्यते १४ । १५ तदादानंतेपामादेयोभागः बहिर्वेद्यामुत्करेदेशे । 'तुषैर्वेफलीकरणे देवाहविर्यज्ञेभ्योरक्षांसिनिरमजत्रस्त्रामहायज्ञात्' इति श्रुतेः अन्नालोहितेन तत्तस्मादेतोः यत्र चाग्रं रंतर्वेद्या १६ पक्षाभ्यामिव चक्राभ्यामुपलक्षिते तत्र चयने प्रवर्तिते ह विधाने शक्ये प्रवर्तिते सति चित्ताग्नेश्चयनकर्तुं यजमानस्य आज्यं तदुपलक्षितं हविः एते उद्ध हनुद्ध हंत्सुपर्यवहरंतीत्यर्थः मंत्रैरक्षोघ्रैः प्रशमिताः संत इष्टं हविर्नमुष्णंति १७ एवमसुराणां नामानि मागधेयानि वृत्तुपायं चोक्त्वा पुनः पांचजन्यवंशमनुसंधत्ते बृहदुक्थ इति तपस्य तपसः भूमिमुपा श्रित इति तस्यैव पृथिव्यभिमानि देवतात्वमुक्ते १८ मित्रविदो महाविराड्बृहस्पत्यपेक्षया श्रेष्ठः तस्मै तद्भावमाप्तये । मित्रविदा महावैराजीत्याश्वलायवचनादिदमूहनीयं १९ । २० ॥ इत्यारण्यके पर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ॥ सिंहावलोकनन्यायेन शंषोः पौत्रमूर्जपुत्रं भरतंस्तौ तिसार्धेन गुरुभिरिति पुष्टिमतिरित्येकं नाम १ तथैव तपस्तृती

सुमित्रं मित्रवंतं च मित्रं मित्रवर्धनम् ॥ मित्रधर्माणमित्येतान् देवानभ्यसृजतपः १२ सुरप्रवीरं वीरं च सुरेशं च सुवर्चसम् ॥ सुराणामपि हंतारं पंचैतानसृजतपः १३ त्रिविधं संस्थिता ह्येते पंचपंचपृथक्पृथक् ॥ मुष्णंत्यत्र स्थिता ह्येते स्वर्गतो यज्ञयाजिनः १४ तेषामिष्टं हरत्येते निघ्नंति च महद्दविः ॥ स्पर्धया हव्यवाहानानि घ्नंत्येते हरंति च १५ बहिर्वेद्यां तदादानं कुशलैः संप्रवर्तितम् ॥ तदेतेनोपसर्पंतियत्र चाग्निः स्थितो भवेत् १६ चित्ताग्नेरुद्धहन्नाज्यं पक्षाभ्यां तत्प्रवर्तिते ॥ मंत्रैः प्रशमिता ह्येतेनेष्टं मुष्णंतियज्ञियम् १७ बृहदुक्थतपस्यैव पुत्रौ भूमिमुपाश्रितः ॥ अग्निहोत्रे ह्यमाने पृथिव्यां सद्भिरिज्यते १८ रथंतरश्च तपसः पुत्रोऽग्निः परिपठ्यते ॥ मित्रविदाय वै तस्मै हाविरध्वर्यवो विदुः १९ मुमुदे परमप्रीतः सह पुत्रैर्महायशाः २० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कण्डेयसमाख्या पर्वणि आ गिरसो पारुष्याने विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२० ॥ ६४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ गुरुभिर्नियमैर्जातो भरतो नाम पावकः ॥ अग्निः पुष्टिमतिर्नामतुष्टः पुष्टिं प्रयच्छति ॥ भरत्येष प्रजाः सर्वास्ततो भरत उच्यते १ अग्निर्यश्च शिवो नाम शक्तिपूजापरश्च सः ॥ दुःखार्तानां च सर्वेषां शिवकृत्सततं शिवः २ तपसस्तु फलं दृष्ट्वा संप्रवृत्तं तपो महत् ॥ उद्धर्तुं कामो मतिमान् पुत्रो जज्ञे पुरंदरः ३ ऊष्मा चैवोष्मणो जज्ञे सोऽग्निर्भूतस्य लक्ष्यते ॥ अग्निश्चापि मनुर्नाम प्राजापत्यमकारयत् ४ शंभुमग्निमथ प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः ॥ आवसथ्यं द्विजाः प्राहुर्दीप्तमग्निमहाप्रभम् ५ ऊर्जस्करान् हव्यवाहानसुवर्णसदृशप्रभान् ॥ ततस्तपो ह्यजनयत्पंचयज्ञसुतानेह ६ प्रशांतेऽग्निर्महाभाग परिश्रांतो गवांपतिः ॥ असुरानजयन् घोरान् मर्त्याश्चैव पृथग्विधान् ७

यं सुतं शिवंस्तौति अग्निर्यश्चेति शक्तिश्चिच्छक्तिस्तस्याः पूजानिर्विकल्पसमाधिरूपा २ तपस एव पूर्णोक्त चत्वारिंशतोऽन्ये पुरंदर ऊष्मामनुः शंभुरावसथ्य इति पंचपुत्रानाह चतुर्भिः तपस इति तपसोऽग्नेः फलमैश्वर्यं संप्रवृद्धं दृष्ट्वा तदुद्धर्तुं पित्र्यं दायं पुत्र एव लभते इति दर्शनात् शीयमैश्वर्यमाप्नुं पुरंदरोऽस्य पुत्रो जातः ३ ऊष्मा च तपसः सकाशाज्ज्ञे यो भूतेषुष्मणो हेतोर्लक्ष्यते अकारयदकरोत्स्वार्थं पित्र्यं ४ उपसंहरति ऊर्जस्करानिति यज्ञसुतानयज्ञेऽभिपुत्रान् आदिकर्मणिक्तः सोममागिन इत्यर्थः यद्वा यज्ञः सोमः सुतो येभ्यस्ते इतियोगः ५ प्रशांतेऽस्तकाले परिश्रांतो गवां रश्मीनां पतिः स्यात्सर्भवति । 'आदित्यो वा अस्तं यन्नामि मनु प्रविशति' इति श्रुतेः । यश्च घोरानसुरान् जनयन् भवति तं तपोऽजनयदिति पूर्वेषामन्वयः ७

तपस इति मनुमिति प्राजापत्यकर्तृत्वमुच्यते भानुनामतः अगिराश्च सृजदिति संबंधः । तपःपुत्रस्याप्यंगिरःसृजत्वा किर्भानुं प्रति कुलालपितृवदंगिरसोऽन्यथा सिद्धत्वं भाभूदिति तेन मूलकारणमेवांत्यात्कार्यान्नद्वैवतत्तद्वेषेण स्फुरतीति सिद्धं । अतएव आकाशाद्वापुरित्यादावाकाशभावमापन्न आत्मैव वायुमनुजन्नेकेवल आकाश इति व्याख्यातं संप्रदायविद्धिः ८ एवं बृहदादीन् भान्वं तान् तपसःपुत्रानुक्त्वा तत्पौत्रानाह भानोरिति ९ । १० बलदो मन्यमान् विष्णुरिति त्रयः सुप्रजायाः सुताः ११ तत्रोपांशुयाज देवता विष्णुरुभयत्रस्मर्यमाणस्त्रयो दशमावास्याया माहुत यो हूयंते । चतुर्दशपौर्णमास्यामितिलिगदर्शनमन्यथयति दर्शोऽपि विष्णोः स्मरणेन चतुर्दशाहुतियोगात् अतएवांतरेण हविषी विष्णुमुपांश्वंतरेणिया इत्याश्वलायनः सप्रमाणमुभयत्रोपांशुयाजमवगमयति १२ भानुभार्याया बृहद्रासायाः संततिराग्रयणस्थैर्द्राग्नावयवोऽग्निरेकः १३ हविषामाग्नेयादीनामष्टानां योनिरुद्धवस्थापर्वेश्वदेवपर्वणि मुख्यो विश्वदेवसंज्ञकोऽग्निर्द्वितीयः स्तुभः स्तुय

तपसश्च मनुं पुत्रं भानुं चाप्यंगिराः सृजत् ॥ बृहद्रानुं तु तं प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः ८ भानोभार्या सुप्रजा तु बृहद्रासा तु सूर्यजा ॥ अमृजेतां तु षट्पुत्रान् शृणुता सां प्रजा विधिम् ९ दुर्बलानां तु भूतानामसून्यः संप्रयच्छति ॥ तमग्निं बलदं प्राहुः प्रथमं भानुतः सुतम् १० यः प्रशांतेषु भूतेषु मनुर्भवति दारुणः ॥ अग्निः समन्युमान्नाम द्वितीयो भानुतः सुतः ११ दर्शोऽपि विष्णोः स्मरणेन चतुर्दशाहुतियोगात् अतएवांतरेण हविषी विष्णुमुपांश्वंतरेणिया इत्याश्वलायनः सप्रमाणमुभयत्रोपांशुयाजमवगमयति १२ भानुभार्याया बृहद्रासायाः संततिराग्रयणस्थैर्द्राग्नावयवोऽग्निरेकः १३ हविषामाग्नेयादीनामष्टानां योनिरुद्धवस्थापर्वेश्वदेवपर्वणि मुख्यो विश्वदेवसंज्ञकोऽग्निर्द्वितीयः स्तुभः स्तुय तपसश्च मनुं पुत्रं भानुं चाप्यंगिराः सृजत् ॥ बृहद्रानुं तु तं प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः ८ भानोभार्या सुप्रजा तु बृहद्रासा तु सूर्यजा ॥ अमृजेतां तु षट्पुत्रान् शृणुता सां प्रजा विधिम् ९ दुर्बलानां तु भूतानामसून्यः संप्रयच्छति ॥ तमग्निं बलदं प्राहुः प्रथमं भानुतः सुतम् १० यः प्रशांतेषु भूतेषु मनुर्भवति दारुणः ॥ अग्निः समन्युमान्नाम द्वितीयो भानुतः सुतः ११ दर्शोऽपि विष्णोः स्मरणेन चतुर्दशाहुतियोगात् अतएवांतरेण हविषी विष्णुमुपांश्वंतरेणिया इत्याश्वलायनः सप्रमाणमुभयत्रोपांशुयाजमवगमयति १२ भानुभार्याया बृहद्रासायाः संततिराग्रयणस्थैर्द्राग्नावयवोऽग्निरेकः १३ हविषामाग्नेयादीनामष्टानां योनिरुद्धवस्थापर्वेश्वदेवपर्वणि मुख्यो विश्वदेवसंज्ञकोऽग्निर्द्वितीयः स्तुभः स्तुय तपसश्च मनुं पुत्रं भानुं चाप्यंगिराः सृजत् ॥ बृहद्रानुं तु तं प्राहुर्ब्राह्मणा वेदपारगाः ८ भानोभार्या सुप्रजा तु बृहद्रासा तु सूर्यजा ॥ अमृजेतां तु षट्पुत्रान् शृणुता सां प्रजा विधिम् ९ दुर्बलानां तु भूतानामसून्यः संप्रयच्छति ॥ तमग्निं बलदं प्राहुः प्रथमं भानुतः सुतम् १० यः प्रशांतेषु भूतेषु मनुर्भवति दारुणः ॥ अग्निः समन्युमान्नाम द्वितीयो भानुतः सुतः ११ दर्शोऽपि विष्णोः स्मरणेन चतुर्दशाहुतियोगात् अतएवांतरेण हविषी विष्णुमुपांश्वंतरेणिया इत्याश्वलायनः सप्रमाणमुभयत्रोपांशुयाजमवगमयति १२ भानुभार्याया बृहद्रासायाः संततिराग्रयणस्थैर्द्राग्नावयवोऽग्निरेकः १३ हविषामाग्नेयादीनामष्टानां योनिरुद्धवस्थापर्वेश्वदेवपर्वणि मुख्यो विश्वदेवसंज्ञकोऽग्निर्द्वितीयः स्तुभः स्तुय

तेभातीति स्तुमस्तृतीयः १३ निशानाग्नीभान्वपरनाग्नीमनोरपरामृतीयाभार्याऽभवत् कन्यावक्ष्यमाणारोहिणीमग्निं सोममन्यान्पंचेत्स्यष्टावपत्यानिसुपुत्रे १५ शेषान्पंचक्रमेणाह पूज्य तद्व्यादिना चातुर्मास्यानामारंभात् पूर्वेषु वैश्वानरपार्जन्येष्टिः क्रियते तत्र वैश्वानरः प्रथमो मनुपुत्रः १६ परिपच्यतेऽन्नं येनेति शेषः स विश्वपतिर्द्वितीयः १७ स्विष्टकृदेवकन्यारोहिणीपंचभ्योऽधिका १८ तस्याश्च किंचिदोपजं भार्यात्वं वस्तु तस्तु सवह्निः प्रजापतिर्भनुसंज्ञैव कर्मणाम्भुनतः प्रजाजननाख्येन निमित्तेन तथा च श्रुतिः । 'स इममेवात्मानं द्वेषापातयत्ततः पतिश्च पत्नी च भवता स' इति सन्निहितो नाम तृतीयः शब्दरूपस्य शब्दरूपग्रहणस्य साधनः प्रवर्तकः १९ चतुर्थमाह द्वाभ्यां शुक्रेति यस्मादुपास्त्या कर्मणाऽऽरधितात्क्रमेण शुक्रेण गतीं अर्चिरादिषु मार्गावपुनरावृत्तिपुनरावृत्तिफलीभाष्येते स शुक्रेण गतिः अकल्मषः शुक्रेणात् कल्मषाणां कान् यकर्मणां २०

अथर्वात्विति अथावणमुन्ममाय तेनपावकमालोक्यलोकानसृजदितिक्रमेणान्वयोज्ञेयःपूर्वोत्तरार्धयोर्व्यवस्थेन १९ । २० एवंत्विति अग्रेरंगिरास्ततोऽहस्पतिस्ततःशं व्यादिक्रमेणवेदोक्तान्
धिष्ण्यान्नानास्थानान्यजनयत् । अध्यात्मपक्षे तु समाधेः मकाशाद्गुणितोऽहंकारपुरस्कृत्यवृत्तिनदीपुचिदात्मासंचरतीति २१ पञ्चांतरेस्पष्टपवार्यःसिंधुमिति २२ । २३ । २४ । २५ । २६
अद्भुतस्यति विभूरसिरिति श्रुतेरनुकरणं तेनविभूरसिप्रवाहणोवह्निरसिहव्यवाहनइत्यनुवाकोका अन्येचधिष्ण्याअग्रयोर्दशितास्तेषांज्येष्ठोविभूरित्यर्थः यावंतःपावकाधिष्ण्याःसंतितावंतःसो
माःसोमयागाः एतच्चयाज्ञिकेष्वेवप्रसिद्धं २७ तानेवाग्नीनिवात्मनिचितेऽवारयत् अग्निध्यायतोऽग्निरेवप्रजारूपेणाविर्बभूवेत्यर्थः एवंचक्रप्यंतराणामप्युपलक्षणं । तथाचसर्वकर्माग्निदेवत्यंस

अथर्वात्वसृजल्लोकानात्मनाऽऽलोक्यपावकम् ॥ मिषतांसर्वभूतानामुन्ममायमहाणवम् १९ एवमग्निर्भगवतानष्टःपूर्वमथर्वणा ॥ आहूतःसर्वभूतानांहव्यंवह
तिसर्वदा २० एवंत्वजनयद्धिष्ण्यान्वेदोक्तान्विषुधान्वहून ॥ विचरन्विधान्देशान्भ्रममाणस्तुतत्रैव २१ सिंधुनदंपंचनदंदेविकाऽथसरस्वती ॥ गंगाचशत
कुंभाचशरयूगंडसाह्वया २२ चर्मण्वतीमहीचैवमेध्यामघातिथिस्तदा ॥ ताम्रावतीवेत्रवतीनद्यास्तिस्त्रोऽथकौशिकी २३ तमसानर्मदाचैवनदीगोदावरीतथा ॥
वेणोपवेणाभीमाचवडवाचैवभारत २४ भारतीसुप्रयोगावकावेरीमुर्मुरातथा ॥ तुंगवेणाळणवेणाकपिलाशोणएवच २५ एतानद्यस्तुधिष्ण्यानांमातरोयाः
प्रकीर्तिताः २६ अद्भुतस्यप्रियाभार्यातस्यपुत्रोविभूरसिः ॥ यावंतःपावकाःप्रोक्ताःसोमास्तावंतएवतु २७ अत्रेश्वाप्यन्वयेजाताब्रह्मणोमानसाःप्रजाः ॥
अत्रिपुत्रान्स्त्रष्टुकामस्तानेवात्मन्यधारयत् २८ तस्यतद्ब्रह्मणःकायान्निर्हरंतिहुताशनाः ॥ एवमेतेमहात्मानःकीर्तितास्तेग्रयोमया २९ अप्रमेयायथोत्पन्नाः
श्रीमंतस्तिमिरापहाः ॥ अद्भुतस्यतुमाहात्म्यंयथावेदेषुकीर्तितम् ३० तादृशंविद्वि सर्वेषामेकोह्येषुहुताशनः ॥ एकएवैषमगवान्विज्ञेयःप्रथमोऽगिराः ३१
बहुधानिःसृतःकायाज्योतिष्टोमःऋतुर्यथा ॥ इत्येषवंशःसुमहान्ग्रीनांकीर्तितोमया ॥ योऽर्चितोविविधैर्भूत्रैर्हव्यंवहातिदेहिनाम् ॥ ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारते
आरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसोपाख्यानानेअग्निसमुद्भवेद्वाविशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अग्नीनांविधि
धावंशाःकीर्तितास्तेमयाऽनघ ॥ शृणुजन्मतुकौरव्यकार्तिकेयस्यधीमतः १ अद्भुतस्याद्भुतंपुत्रंप्रवक्ष्याम्यमितौजसम् ॥ जातंब्रह्मर्षिभार्याभिर्ब्रह्मण्यंकीर्तिव
र्धनम् २ देवासुराःपुरायत्ताविनिघ्नंतःपरस्परम् ॥ तत्राजयन्सदादेवानदानवाधोरूपिणः ३ वध्यमानंबलंहृद्वावहुशस्तैःपुरंदरः ॥ ससैन्यनायकार्थायर्चि
तामापभृशंतदा ४ देवसेनादानवैर्हिभग्रांहृद्दामहाबलः ॥ पालयेद्दीर्यमाश्रित्यसज्ञेयःपुरुषोमया ५

वैव्राह्मणाअग्निं संततिरित्युक्तंभवति २८ तस्याऽग्नेर्ब्रह्मणोब्राह्मणस्यकायाहेहात्हुताशनानिर्हरंतिनिश्चरंति सार्धः २९ । ३० । ३१ कायात्कस्यप्रजापतेःपुत्रोऽगिराःकायस्तस्मात् ।
कशब्दादण्प्रत्ययेकस्थेदितिइकारोतादेशःणित्वादादिवृद्धिः । ज्योतिष्टोमोयथाउद्भिदादिरूपेणबहुधानिर्गतस्तद्वत् ३१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्वाविशत्यधिकद्वि
शततमोऽध्यायः ॥ २२२ ॥ ७ ॥ क्रमप्राप्तं कुमारश्चयथोत्पन्नोयथाचाम्रेःसुतोऽभवदित्यस्योत्तरमाह अग्नीनांविधिवावंशाहत्यादिना १ अद्भुतस्याग्नेःअद्भुतमभिनवं २ । ३ । ४ । ५

स्त्रियादेवसेनाभिमानिदेवतया ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेत्रयोर्विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥
सशैलमानसंगत्वाध्यायन्नर्थमिदंभृशम् ॥ शुश्रावार्तस्वरंधोरमथमुक्तंस्त्रियातदा ६ अभिधावतुमांकाश्चित्पुरुषस्त्रातुचैवह ॥ पतिंचमेप्रदिशतुस्वयंवापतिरस्तुमे
७ पुरंदरस्तुतामाहमाभैर्नास्तिभयंतव ॥ एवमुक्त्वाततोऽपश्यत्केशिनांस्थितमग्रतः ८ किरीटिनंगदापाणिधातुमंतमिवाचलम् ॥ हस्तेगृहीत्वाकन्यांताम
थैनंवासवोऽब्रवीत् ९ अनार्यकर्मन्कस्मात्त्वमिमांकन्यांजिहीर्षसि ॥ वज्रिणंमांविजानीहिविरमास्याःप्रबाधनात् १० ॥ केश्युवाच ॥ विसृजस्वत्वमेवैनांशकैषाप्राथि
तामया ॥ क्षमंतेजीवतोगतुंस्वपुरंपाकशासन ११ एवमुक्त्वागदाकेशीचिक्षेपेंद्रवधायवै ॥ तामापतंतींचिच्छेदमध्येवज्रेणवासवः १२ अथास्यशैलशिखरंकेशी
कुद्धोव्यवामृजत् ॥ तदाऽऽपतंतंप्रेक्ष्यशैलशृंगंशतक्रतुः १३ विभेदराजन्वज्रेणभुवितन्निपपातह ॥ पततातुतदाकेशीतेनशृंगेणताडितः १४ हित्वाकन्यामहा
भागांप्राद्रवद्दृशपीडितः ॥ अपयातेऽसुरेतास्मिस्तांकन्यांवासवोऽ वत् ॥ कासिकस्यासिर्किंचेहकुरुषेत्वंशुभानने ॥ १५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्व
णिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसोऽस्कंदोत्पत्तौकेशिपराभवेत्रयोर्विशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२३ ॥ ॥ कन्योवाच ॥ अहंप्रजापतेःकन्यादेवसेनेति
विश्रुता ॥ भगिनीमेदैत्यसेनासापूर्वकेशिनाहता १ सदैवावांभगिन्यौतुसखीभिःसहमानसम् ॥ आगच्छावेहरत्यर्थमनुज्ञाप्यप्रजापतिम् २ नित्यंचावांप्रार्थय
तेहर्तुकेशीमहासुरः ॥ इच्छत्येनंदैत्यसेनानचाहंपाकशासन ३ साहताऽनेनभगवन्मुक्ताऽहंत्वद्वलेनतु ॥ त्वयादेवेंद्रनिर्दिष्टंपतिमिच्छामिदुर्जयम् ४ ॥ इंद्रउ
वाच ॥ मममातृष्वसेयीत्वंमातादाक्षायणीमम ॥ आख्यातुंत्वहमिच्छामिस्वयमात्मबलंत्वया ५ ॥ कन्योवाच ॥ अबलाऽहंमहाबाहोपतिस्तुबलवान्मम ॥
वरदानात्पितृर्भावीसुरासुरनमस्कृतः ६ ॥ इंद्रउवाच ॥ कीदृशंतुबलंदेविपत्युस्तवभविष्यति ॥ एतदिच्छाम्यहंश्रातुंतववाक्यमनिंदिते ७ ॥ कन्योवाच ॥
देवदानवयक्षाणांकिन्नरोरगरक्षसाम् ॥ जेतायोदुष्टदैत्यानांमहावीर्योमहाबलः ८ यस्तुसर्वाणिभूतानित्वयासहविजेष्यति ॥ सहिमेभविताभर्ताब्रह्मण्यःकीर्ति
वर्धनः ९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ इंद्रस्तस्यावचःश्रुत्वादुःखितोऽर्चितयद्भृशम् ॥ अस्यादेव्याःपतिर्नास्तियादृशंसंप्रभाषते १० अथापश्यत्सुदयेभास्करं
भास्करयुतिः ॥ सोमंचैवमहाभागंविशमानंदिवाकरम् ११ अमावास्यांप्रवृत्तायांमुहूर्तेरौद्रएवतु ॥ देवासुरंचसंग्रामंसोऽपश्यदुदयेगिरौ १२ लोहितैश्वनैर्यु
क्तांपूर्वासंध्यांशतक्रतुः ॥ अपश्यल्लोहितोदंचभगवान्वरुणालयम् १३ भृगुभिश्चांगिरोभ्यश्चहुतंमंत्रैःपृथग्विधैः ॥ हव्यंगृहीत्वावह्निंचप्रविशंतंदिवाकरम् १४
पर्वचैवचतुर्विंशंतदासूर्यमुपस्थितम् ॥ तथाधर्मगतंरौद्रंसोमंमूर्यगतंचतम् १५

समालोक्यैकतामेवशशिनोभास्करस्यच ॥ समवायंतुं त्रौद्रं दृष्ट्वाशक्रोऽन्वर्चितयत् १६ सूर्याचंद्रमसोर्घोरं दृश्यते परिवेषणम् ॥ एतस्मिन्नेवराज्यं ते महद्युद्धं तु
 शंसति १७ सरित्सिधुरपीयंतु प्रत्यसृग्वाहिनोभृशम् ॥ शृगालिन्यग्रिवक्राचप्रत्यादित्यं विराविणी १८ एषरौद्रश्चसंघातोमहान्युक्तश्चतेजसा ॥ सोमस्यवह्नि
 सूर्याभ्यामहुतोयंसमागमः १९ जनयेद्यसुतंसोमःसोऽस्यादेव्याःपतिर्भवेत् ॥ अग्निश्चैतैर्गुणैर्युक्तःसर्वैराग्निश्चदेवता २० एषचेज्जनयेद्भूमसोऽस्यादेव्याःपतिर्भ
 वेत् ॥ एवंसंचित्यभगवान्ब्रह्मलोकंतदागतः २१ गृहीत्वादेवसेनांतामवदत्सपितामहम् ॥ उवाचचास्यादेव्यास्त्वंसाधुशूरंपतिदिश २२ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ मयैत
 च्चितितंकार्यंत्वयादानवमूदन ॥ तथासभवितागर्भोबलवानुरुविक्रमः २३ सभविष्यातिसेनानीस्त्वयासहशतक्रतो ॥ अस्यादेव्याःपतिश्चैवसभविष्यातिवी
 र्यवान् २४ एतच्छ्रुत्वानमस्तस्मैकृत्वाऽसौसहकन्यया ॥ तत्राभ्यगच्छदेवेद्रोयत्रदेवर्षयोऽभवन् २५ वसिष्ठप्रमुखामुरुयाविप्रेद्राःसुमहाबलाः ॥ भागार्थतप
 सोघातुंतेषांसोमंतथाऽध्वरे २६ पिपासवोययुर्देवाःशतक्रतुपुरोगमाः ॥ इष्टिकृत्वायथान्यायंसुसमिद्धेदुताशने २७ जुहुवुस्तेमहात्मानोहव्यंसर्वदिवोकसाम् ॥
 समाहूतोहुतवहःसोऽहुतःभूर्यमंडलात् २८ विनिःसृत्यययौवाह्निर्वाग्यतोविधिवत्प्रभुः ॥ आगम्याहवनीयवैतौर्द्विजैर्मंत्रतोहुतम् २९ सतत्रविविधहव्यंप्रातिगृह्य
 हुताशनः ॥ ऋषिभ्योभरतश्रेष्ठप्रायच्छतदिवोकसाम् ३० निष्कामंश्वाप्यपश्यत्सपत्नीस्तेषामहात्मनाम् ॥ स्वेष्वासनेषूपविष्टाःस्वपंतीश्चतथासुखम् ३१
 रुक्मवेदिनिभास्तास्तुचंद्रलेखाइवामलाः ॥ हुताशनाचिप्रतिमाःसर्वास्ताराइवाहुताः ३२ सतत्रतेनमनसाबभूवभुभितेंद्रियः ॥ पत्नीर्दृष्ट्वादिजेंद्राणांवाह्निः
 कामवशंययौ ३३ भूयःसंचितयामासनन्याय्यंभुभितोह्यहम् ॥ साध्व्यःपत्न्योर्द्विजेंद्राणामकामाःकामयाम्यहम् ३४ नैताःशक्यामयाद्रष्टुंस्प्रष्टुंशप्यनिभि
 ततः ॥ गार्हपत्यंसमाविश्यतस्मात्पश्याम्यभीक्षणशः ३५ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ संस्पृशान्निवसवास्ताःशिखाभिःकांचनप्रभाः ॥ पश्यमानश्चमुमुदेगार्हपत्यं
 समाश्रितः ३६ निरुष्यतत्रसुचिरमेवंवाह्निर्वशंगतः ॥ मनस्तासुविनिक्षिप्यकामयानोवरांगनाः ३७ कामसंतसहृदयोदेहत्यागविनिश्चितः ॥ अलाभेब्राह्मण
 स्त्रीणामग्निर्वनमुपागतम् ३८ स्वाहातंदक्षदुहिताप्रथमंकामयत्तदा ॥ सातस्यच्छिद्रमन्वैच्छच्चिरात्प्रभृतिभाविनी ३९ अप्रमत्तस्यदेवस्यनचपश्यत्यनिदिता ॥
 सातंज्ञात्वायथावत्तुवाह्निर्वनमुपागतम् ४० तत्त्वतःकामसंतसंचितयामासभाविनी ॥ अहंसप्तर्षिपत्नीनांकृत्वाकृपाणिपावकम् ४१ कामयिष्यामिकामार्ताता
 सारूपेणमोहितम् ॥ एवंकृतेप्रीतिरस्यकामावाप्तिश्चमेभवेत् ॥ ४२ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेस्कंदोत्पत्तौ
 चतुर्विंशत्यधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥

३० । २८ । ३५ । ३० । ४१ । ४२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुर्विंशत्यधिकद्विंशत्तमोऽध्यायः ॥ २२४ ॥ ॥

शिवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

मार्कंडेयउवाच ॥ शिवाभार्यात्वांगिरसःशीलरूपगुणान्विता ॥ तस्याःसाप्रथमंरूपं कृत्वादेवीजनाधिप १ जगामपावकाभ्याशंतंचोवाचवरांगना ॥ मामग्रेका
 मसंतसांत्वंकामयितुमर्हसि २ करिष्यसिनचेदेवंमृतांमामुपधारय ॥ अहमंगिरसोभार्याशिवानामहुताशन ॥ शिष्टाभिःप्रहिताप्राप्तमंत्रयित्वाविनिश्चयम् ३
 अग्निरुवाच ॥ कथंमांत्वंविजानीषेकामार्तमितराःकथम् ॥ यास्त्वयाकीर्तिताःसर्वाःसप्तर्षीणांप्रियाःस्त्रियः ४ ॥ शिवोवाच ॥ अस्माकंत्वंप्रियोनित्यांविभीमस्तु
 वयंतव ॥ त्वच्चित्तमिगितैर्ज्ञात्वाप्रेपिताऽस्मितवांतिकम् ५ मैथुनायेहसंप्राप्ताकामंप्राप्तदुतंचर ॥ जामयोमांप्रतीक्षंतगमिष्यामिदुताशन ६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥
 ततोऽग्निरुपयेमेतांशिवांप्रीतिमुदायुतः ॥ प्रीत्यादेवीसमायुक्ताशुक्रंजग्राहपाणिना ७ अंचितयन्ममेदंयेरूपंद्रक्ष्यंतिकानने ॥ तेब्राह्मणीनामनृतंदोषंवक्ष्यं
 तिपावके ८ तस्मादेतद्रक्ष्यमाणगरुडीसंभवाभ्यहम् ॥ वनाग्निर्गमनंचैवसुखंममभविष्यति ९ मार्कंडेयउवाच ॥ सुपर्णीसातदाभूत्वानिर्जगाममहावनात् ॥
 अपश्यत्पर्वतंश्वेतंशरस्तंबैःसुसंवृतम् १० दृष्ट्वाविषैःसप्तशीर्षैर्गुंसंभोगिभिरहुतैः ॥ रक्षोभिश्चपिशाचैश्चरौद्रैर्भूतगणैस्तथा ११ राक्षसीभिश्चसंपूर्णमनेकैश्च
 मृगद्विजैः ॥ सातत्रसहसागत्वाशैलपृष्ठसुदुर्गमम् १२ प्राक्षिपत्कांचनेकुंडेशुक्रंसात्वरिताशुभा ॥ सप्तानामपिसादेवीसप्तर्षीणांमहात्मनाम् १३ पत्नीसरूप
 तांकृत्वाकामयामासपावकम् ॥ दिव्यरूपमरुंधल्याकर्तुंनशकितंतया १४ तस्यास्तपःप्रभावेणभर्तृशुश्रूषणेनच ॥ पट्टत्वस्तत्तुनिक्षिप्तमग्रेरेतःकुरुत्तम
 १५ तस्मिन्कुंडेप्रतिपदिकामिन्यास्वाहयातदा ॥ तत्स्वप्नंतेजसातत्रसंवृतंजनयत्सुतम् १६ ऋषिभिःपूजितंस्कन्नमनयत्स्कंदतांततः ॥ पट्टशिराद्विगुण
 श्रोत्रोद्गादशाक्षिभुजक्रमः १७ एकग्रीवैकजठरःकुमारःसमपद्यत ॥ द्वितीयायामभिव्यक्तस्त्वृतीयायांशिशुर्वभौ १८ अंगप्रत्यंगसंभूतश्चतुर्थ्यामभवद्बुहः ॥
 लोहिताभ्रेणमहतासंवृतःसहविद्युता १९ लोहिताभ्रेसुमहतिभाति सूर्यईवोदितः ॥ गृहीतंतुधनुस्तेनविपुलंलोमहर्षणम् २० न्यस्तंयत्रिपुरघ्रेनसुरारिवेनिहं
 तनम् ॥ तद्गृहीत्वाधनुःश्रेष्ठंननादबलवांस्तदा २१ संमोहयन्निवेमान्मन्त्री लोकांसचराचरान् ॥ तस्यतंनिनर्दश्रुत्वामहामेघोघनिःस्वनम् २२ उत्पेततुर्महाना
 गौचित्रश्चैरावतश्चह ॥ तावापतंतौसंप्रेक्ष्यसबालोऽर्कसमद्युतिः २३ द्वाभ्यांगृहीत्वापाणिभ्यांशक्तिचान्येनपाणिना ॥ अपरेणाग्निदायादस्ताम्रचूडंभुजेनसः
 २४ महाकायमुपश्लिष्टंकुटुंबालिनांवरम् ॥ गृहीत्वाव्यनदद्गीमंचिक्रीडचमहाभुजः २५ द्वाभ्यांभुजाभ्यांबलवान्गृहीत्वाशंखमुत्तमम् ॥ प्राध्नापयतभूतानां
 त्रासनंबलिनामपि २६ द्वाभ्यांभुजाभ्यामाकाशंबहुशोनिजघानह ॥ क्रीडन्भातिमहासेनस्त्रीन्लोकान्वदनैःपिबन् २७ पर्वताग्रेऽप्रमेयात्मारश्मिमानुदये
 यथा ॥ सतस्यपर्वतस्याग्रेनिषण्णोऽहुतविक्रमः २८ व्यलोकयदमेयात्सामुखैर्नानाविधैर्दिशः ॥ सपश्यन्विविधान्भावांश्चकारनिनदंपुनः २९

तस्यतंनिनदंश्रुत्वान्यपतन्वदुधाजनाः ॥ भीताश्चोद्विग्रमनसस्तमेवशरण्ययुः ३० येतुतंसंश्रितादेवनानावर्णास्तदाजनाः ॥ तानप्याहुःपारिषदानब्राह्म
णाःसुमहाबलान् ३१ सतृत्थायमहाबाहुरूपसांख्यचतान्जनान् ॥ धनुर्विकृष्यव्यसृजद्वाणान्श्वेतेमहागिरौ ३२ विभेदसशरैःशैलक्रींचंहिमवतःसुतम् ॥ तेनहं
साश्वगृध्राश्वमेरुंगच्छंतिपर्वतम् ३३ सविशीर्णोऽपतच्छैलोभृशमार्तस्वरानरुवन् ॥ तस्मिन्निपतितेत्वन्येनेदुःशैलाभृशंतदा ३४ सतंनादंभृशार्तानांश्रुत्वाऽ
पिबलिनांवरः ॥ नप्राच्यवदमेयात्माशक्तिमुद्यम्यचानदत् ३५ सातदाविमलाशक्तिःक्षिप्तातेनमहात्मना ॥ विभेदशिखरंधोरंश्वेतस्यतरसागिरेः ३६ सतेना
भिहतोदीर्णो गिरिःश्वेतोऽचलैःसह ॥ उत्पपातमर्हीत्यक्काभीतःससुमहात्मनः ३७ ततःप्रव्यथिताभूमिर्व्यशीर्यसमंततः ॥ आर्तास्कंदंसमासाद्यपुनर्वलवती
बभौ ३८ पर्वताश्चनमस्कृत्यतमेवपृथिवींगताः ॥ अथैनममजल्लोकःस्कंदंशुक्रस्यपंचमीम् ३९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआं
गिरसेकुमारोत्पत्तौपंचविंशत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ तस्मिन्जातेमाहसत्त्वेमहासेनेमहाबले ॥ समुत्स्थुर्महोत्पाताघो
ररूपाःपृथग्विधाः १ स्त्रीपुंसोर्विपरीतंचतथाद्वंद्वानियानिच ॥ ग्रहादीप्तादिशःखंचररासचमहीभृशम् २ ऋषयश्चमहाघोरानृष्टोत्पातान्समंततः ॥ अकुर्वन्
शांतिमुद्विग्नलोकानांलोकभावनाः ३ निवसंतिवनेयेतुतस्मिंश्चैत्ररथेजनाः ॥ तेऽब्रुवन्नेषनोऽनर्थःपावकेनाहितोमहान् ४ संगम्यषड्भिःपत्नीभिःसप्तर्षीणामिति
स्मह ॥ अपरेगरुडीमाहुस्त्वयाऽनर्थोऽयमाहृतः ५ यैर्दृष्टासातदादेवीतस्यारूपेणगच्छती ॥ नतुतत्स्वाहयाकर्मकृतंजानातिवैजनः ६ सुपर्णातुवचःश्रुत्वा
ममायंतनयस्त्विति ॥ उपगम्यशनैःस्कंदमाहाहंजननीतव ७ अथसप्तर्षयःश्रुत्वाजातंपुत्रंमहौजसम् ॥ तत्यजुःषट्पदापत्नीर्विनादेवीमरुंधतीम् ८ षड्भिरैव
तदाजातमाहुस्तद्वनवासिनः ॥ सप्तर्षीनाहचस्वाहाममपुत्रोऽयमित्युत ९ अहंजानेनैतदेवमितिराजन्पुनःपुनः ॥ विश्वामित्रस्तुक्त्वेषिसप्तर्षीणामहामुनिः ॥
१० पावकंकामसंततमदृष्टःपृष्ठतोऽन्वगात् ॥ तत्तेननिखिलंसर्वमवबुद्धयथातथम् ११ विश्वामित्रस्तुप्रथमंकुमारंशरणंगतः ॥ स्तवंदिव्यंसंप्रचक्रमहासेनस्य
चापिसः १२ मंगलानिचसर्वाणिकौमाराणित्रयोदश ॥ जातकर्मादिकास्तस्यक्रियाश्चक्रेमहामुनिः १३ षड्वक्रस्यतुमाहात्म्यंकुट्टस्यतुसाधनम् ॥ शक्त्या
देव्याःसाधनंचतथापारिषदामपि १४ विश्वामित्रश्चकारैतत्कर्मलोकहितायवै ॥ तस्मादृषिःकुमारस्यविश्वामित्रोऽभवत्प्रियः १५ अन्वजानाच्चस्वाहायारू
पान्यत्वंमहामुनिः ॥ अब्रवीच्चमुनीन्सर्वात्रापराध्यंतिवैस्त्रियः १६

तवैरं द्वंद्वान्यतिशीतार्युष्णादीनि २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । जातकर्मादिका विवाहात्प्राचीनास्त्रयोदशक्रियाः । १३ । १४ । १५ । १६

श्रुत्वातुश्रुत्वाऽपि सर्वतोलोकापवादमयाद्रामवत्पत्नीस्त्यक्तवंतइत्यर्थः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकं

श्रुत्वातुतत्त्वतस्तस्मात्तेपत्नीःसर्वतोऽत्यजन् ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ स्कंदंश्रुत्वातदादेवावासवंसहिताऽब्रुवन् १७ अविषह्यबलंस्कंदंजहिशक्राशुमाचिरम् ॥ यादि
वाननिहंस्येनेदंवेद्रोयंभविष्यति १८ त्रैलोक्यंसन्निगृह्यास्मांस्त्वांचशक्रमहाबल ॥ सतानुवाचव्यथितोवालोऽयंसुमहाबलः १९ स्रष्टारमपिलोकानांयुधिवि
क्रम्यनाशयेत् ॥ नबालमुत्सहेहंतुमितिशक्रःप्रभाषते २० तेब्रुवन्नास्तितेवीर्यंयतएवंप्रभाषसे ॥ सर्वास्त्वद्याभिगच्छंतुस्कंदंलोकस्यमातरः २१ कामवीर्याग्रंतुवै
नंतथेत्युक्त्वाचताययुः ॥ तमप्रतिबलंदृष्ट्वाविषण्णवदनास्तुताः २२ अशक्योऽयंविचिंत्यैवंतमेवशरण्ययुः ॥ उचुश्चैनंत्वमस्माकंपुत्रोभवमहाबल २३ अभि
नंदस्वनःसर्वाःप्रस्तुताःस्नेहविकृवाः ॥ तासांतद्वचनंश्रुत्वापातुकामःस्तनान्प्रभुः २४ ताःसंपूज्यमहासेनःकामांश्चासांप्रदायसः ॥ अपश्यदग्निमायांतांपितरं
बलिनांबली २५ सतुसंपूजितस्तेनसहमातृगणेनह ॥ परिवार्यमहासेनंरक्षमाणःस्थितःशिवः २६ सर्वासांयातुमातृणांनारीक्रोधसमुद्भवा ॥ धात्रीस्वपुत्रवत्स्कं
दंशूलहस्ताऽभ्यरक्षत २७ लोहितस्योदधेःकन्याकूरालोहितभोजना ॥ परिष्वज्यमहासेनंपुत्रवत्पर्यरक्षत २८ अग्निर्भूत्वानैगमेयश्छागवक्रोबहुप्रजः ॥ रमयामास
शैलस्थंबालंक्रीडनकैरिव २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कंडेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेस्कंदोत्पत्तौषड्विंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२६ ॥
॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ग्रहाःसोपग्रहाश्चैवऋषयोमातरस्तथा ॥ हुताशनमुखाश्चैवदृष्टाःपारिषदांगणाः १ एतेचान्येचबहवोघोरास्त्रिदिववासिनः ॥ परि
वार्यमहासेनंस्थितामातृगणैःसह २ संदिग्धांविजयदृष्ट्वाविजयेप्सुःसुरेश्वरः ॥ आरुह्यैरावतस्कंधंप्रययौदैवतैःसह ३ आदायवज्रंबलवान्सर्वैर्देवगणैर्दृतः ॥
विजिघांसुर्महासेनमिद्रस्तूर्णतरंययौ ४ उग्रतंचमहानादंदेवानीकंमहाप्रभम् ॥ विचित्रध्वजसन्नाहंनानावाहनकार्मुकम् ५ प्रवरांवरसंवीतंश्रियाजुष्टमलंकृतम् ॥
विजिघांसुंतमायांतंकुमारःशक्रमन्वयात् ६ विनदन्पार्थदेवेशोद्भुतंयातिमहाबलः ॥ संहर्षयन्देवसेनांजिघांसुःपावकात्मजम् ७ संपूज्यमानास्त्रेदशैस्तथैवपर
मर्षिभिः ॥ समीपमथसंप्राप्तःकार्तिकेयस्यवासवः ८ सिंहनादंततश्चक्रेदेवेशःसहितैःसुरैः ॥ गुहोऽपिशब्दंतंश्रुत्वाव्यनदत्सागरोयथा ९ तस्यशब्देनमहता
समुद्भूतोदधिप्रभम् ॥ बभ्रामतत्रतत्रैवदेवसैन्यमचेतनम् १० जिघांसुनुपसंप्राप्तान्देवान्दृष्ट्वासपावकिः ॥ विससर्जमुखात्क्रुद्धःप्रवृद्धाःपावकार्चिषः ११ अद
हृद्देवसैन्यानिवेपमानानिमूतले ॥ तेप्रदीप्तशिरोदेहाःप्रदीप्तायुधवाहनाः १२ प्रच्युताःसहसाभांतिव्यस्तास्तारागणाइव ॥ दह्यमानाःप्रपन्नास्तेशरणंपावका
त्मजम् १३ देवावज्रधरंत्यक्त्वाततःशांतिमुपागताः ॥ त्यक्तोदेवैस्ततःस्कंदेवज्रंशक्रोन्यपातयत् १४

१५ । १६ वज्रस्यविशनात्वाहोरास्त्रनात्रविशाखइत्यर्थः १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेसप्तविंशतिशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ ॥ ७ ॥ स्कंदेति १ । २
 तद्विसृष्टं जघानाशुपार्श्वं स्कंदस्य दक्षिणम् ॥ विभेदचमहाराजपार्श्वं तस्य महात्मनः १५ वज्रप्रहारात्स्कंदस्य संजातः पुरुषोऽपरः ॥ युवाकांचनसन्नाहः श
 क्तिष्टुग्दिग्व्यकुंडलः १६ यद्रज्जविशनाज्जातो विशाखस्तेन सोऽभवत् ॥ संजातमपरं दृष्ट्वा कालानलसमयुतिम् १७ भयादिद्रस्तुतं स्कंदं प्रांजलिः शरणंगतः ॥
 तस्याभयं ददौ स्कंदः सहसैन्यस्य सतमः ॥ ततः प्रहृष्टास्त्रिदशादित्राण्यभ्यवादयन् १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्या पर्वणि आंगिर
 सेन्द्रस्कंदसमागमे सप्तविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२७ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ स्कंदपारिषदानघोरान् शृणुष्वानुददर्शनान् ॥ वज्रप्रहारात्स्कंदस्य जडुस्त
 त्रकुमारकाः १ येहरंति शिशुनजातान् गर्भस्थांश्चैवदारुणाः ॥ वज्रप्रहारात्कन्याश्च जज्ञिरेऽस्य महाबलाः २ कुमारस्ते विशाखं च पितृत्वे समकल्पयन् ॥ सभूत्वा
 भगवान्संख्येक्षंश्छागमुखस्तदा ३ वृतः कन्यागणैः सर्वैरात्मीयैः सहपुत्रकैः ॥ मातृणां प्रेक्षतीनां च भद्रशाखश्चकौसलः ४ ततः कुमारपितरं स्कंदमाहुर्जनाभुवि ॥
 रुद्रमग्निमुखांस्वाहांप्रदेशेषु महाबलम् ५ यजंति पुत्रकामाश्च पुत्रिणश्च सदाजनाः ॥ यास्तास्त्वजनयत्कन्यास्तपोनामहुताशनः ६ किं करोमीति ताः स्कंदं संप्रा
 ताः समभाषयन् ॥ कुमार्य ऊचुः ॥ भवेमसर्वलोकस्य मातरौ वयमुत्तमाः ७ प्रसादात्तव पूज्याश्च प्रियमेतत्कुरुष्वनः ॥ सोऽब्रवीद्वाढभित्येवं भविष्यध्वं पृथग्विधाः ८
 शिवाश्चैवाशिवाश्चैव पुनः पुनरुदारधीः ॥ ततः संकल्प्य पुत्रत्वे स्कंदं मातृगणोऽगमत् ९ काकीचहलिमाचैव मालिनीं वृंहिता तथा ॥ आर्यापलालावैमित्रासप्तैताः
 शिशुमातरः १० एतासां वार्यसंपन्न शिशुर्नामातिदारुणः ॥ स्कंदप्रसादजः पुत्रो लोहिताक्षो भयंकरः ११ एष वीराष्टकः प्रोक्तः स्कंदमातृगणोद्भवः ॥ छागवक्त्रेण स
 हितो नवकः परिकीर्त्यते १२ षष्ठ्यागमयं वक्रं स्कंदस्यैवोति विदितम् ॥ षट्शिरोम्यंतरं राजन्नित्यं मातृगणार्चितम् १३ षण्णांतु प्रवरंतस्य शीर्षाणाभिहशब्दयते ॥
 शक्तियेनासृजदिव्यां भद्रशाखइति स्मह १४ इत्येतद्विविधाकारं वृत्तं शुक्लस्य पंचमीम् ॥ तत्र युद्धं महाघोरं वृत्तं षष्ठ्यां जनाधिप १५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्य
 के पर्वणि मार्कंडेयसमास्या पर्वणि आंगिरसेकुमारोत्तौ अष्टविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ उपविष्टं तु तं स्कंदं हिरण्यकवचस्रजम् ॥ हिर
 ण्यचूडमुकुटं हिरण्याक्षं महाप्रभम् १ लोहितांबरसंवीतं तीक्ष्णदंष्ट्रं मनोरमम् ॥ सर्वलक्षणसंपन्नं त्रैलोक्यस्यापि सुप्रियम् २ ततस्तं वरदं शूरं युवानं मृष्टकुंडलम् ॥
 अभजत्पद्मरूपश्रीः स्वयमेव शरीरिणी ३ श्रियाजुष्टः पृथुयशाः सकुमारवरस्तदा ॥ निषण्णो दृश्यते भूतैः पौर्णमास्यां यथाशशी ४ अपूजयन् महात्मानो ब्राह्मणा
 स्तं महाबलम् ॥ इदमाहुस्तदा चैव स्कंदं तत्र महर्षयः ५ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ हिरण्यगर्भं भद्रं तेलोकानां शं करो भव ॥ त्वया षड्राजतेन सर्वलोकवशीकृताः ६
 ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टविंशाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २२८ ॥ ॥ ७ ॥
 उपविष्टमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ हिरण्यगर्भं तिसंबोधनेन स्कंदस्य सूत्रात्ममूर्तितां दर्शयति ६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ रुद्रमग्निमिति 'रुद्रो वा एष यदग्निः' इति श्रुतिविदो द्विजाः प्राहुः

अभयं च पुनर्दत्तं त्वयैवैषां सुरोत्तम ॥ तस्मादिद्रो भवान् स्तुत्रैलोक्यस्याभयंकरः ७ ॥ स्कंद उवाच ॥ किमिद्रः सर्वलोकानां करोतीह तपोधनाः ॥ कथं देवगणां
 श्वैव पाति नित्यं सुरेश्वरः ८ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ इंद्रो दधाति भूतानां बलं तेजः प्रजासुखम् ॥ तुष्टः प्रयच्छति तथा सर्वान्कामान् सुरेश्वरः ९ दुर्वृत्तानां संहरति व्रत
 स्थानां प्रयच्छति ॥ अनुशास्ति च भूतानि कार्येषु बलसूदनः १० असूयै च भवेत्सूर्यस्तथाऽचंद्रे च चंद्रमाः ॥ भवत्यग्निश्च वायुश्च पृथिव्यापश्चकारणैः ११ एतादि
 द्रेण कर्तव्यमिद्रे हि विपुलं बलम् ॥ त्वंच वीरबली श्रेष्ठस्तस्मादिद्रो भवस्वनः १२ ॥ शक्र उवाच ॥ भवस्वेद्रो महाबाहो सर्वेषां सुखावहः ॥ अभिषिच्यस्व चैवा
 द्यप्रातरूपोऽसि सतम १३ ॥ स्कंद उवाच ॥ शाधित्वमेव त्रैलोक्यमव्यग्रो विजयेरतः ॥ अहंते किंकरः शक्रनभेद्रत्वर्माप्सितम् १४ ॥ शक्र उवाच ॥ बलं तवा
 हुतं वीरत्वं देवानामरी नृजहि ॥ अवज्ञास्यांति मां लोकावीर्येण तव विस्मिताः १५ इंद्रत्वे तु स्थितं वीरबलहीनं पराजितम् ॥ आवयोश्च मिथो भेदे प्रयतिष्यं त्यं तं दि
 ताः १६ भेदिते च त्वयि विभो लोको द्वैधमुपेप्यति ॥ द्विधा भूतेषु लोकेषु निश्चितेषु वावयोस्तथा १७ विग्रहः संप्रवर्तेत भूतभेदान् महाबल ॥ तत्र त्वं मारणे तात य
 थाश्रद्धं विजेष्यसि १८ तस्मादिद्रो भवानेव भवितामाविचारय ॥ स्कंद उवाच ॥ त्वमेव राजा भद्रं त्रैलोक्यस्य ममैव च १९ करोमि किंचितेशकशासनं तद्भवी
 हि मे ॥ इंद्र उवाच ॥ अहमिद्रो भविष्यामि तव वाक्यान् महाबल २० यदि सत्यमिदं वाक्यं निश्चयाद्वापि तं त्वया ॥ यदि वा शासनं स्कंदकर्तुं भिच्छसि मे शृणु २१ अभि
 पिच्यस्व देवानां सैनापत्ये महाबल ॥ स्कंद उवाच ॥ दानवानां विनाशाय देवानामर्थसिद्धये २२ गोब्राह्मणहितार्थाय सैनापत्येऽभिषिच्य माम् ॥ मार्कंडेय उवाच ॥
 सोऽभिषिक्तो मघवता सर्वैर्देवगणैः सह २३ अतीव शुभे तत्र पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ तत्र तत्कांचनं छत्रं प्रियमाणं व्यरोचत २४ यथैव सुसमिद्धस्य पावकस्यात्मनो
 लम् ॥ विश्वकर्मकृता चास्य दिव्या माला हिरण्यमी २५ आबद्धा त्रिपुरघ्नेन स्वयमेव यशस्विना ॥ आगम्य मनुजव्याघ्रसहदेव्या परंतप २६ अर्चयामास सुप्रीतो
 भगवान्गोवृषध्वजः ॥ रुद्रमग्निद्विजाः प्राहुरुद्रसूनुस्ततस्तुतः २७ रुद्रेण शुक्रमुत्सृष्टं तच्छ्रेतः पर्वतोऽभवत् ॥ पावकस्योद्विधं श्वेतैकतिकाभिः कृतं नगे २८ पू
 ज्यमानं तु रुद्रेण दृष्ट्वा सर्वैर्देवैकसः ॥ रुद्रसूनुं ततः प्राहुर्गुहं गुणवतां वरम् २९ अनुप्रविश्य रुद्रेण वद्विजातो ह्ययं शिशुः ॥ तत्र जातस्ततः स्कंदो रुद्रसूनुस्ततो
 ऽभवत् ३० रुद्रस्य वद्वेः स्वाहायाः षण्णां स्त्रीणां च भारत ॥ जातः स्कंदः सुरश्रेष्ठो रुद्रसूनुस्ततोऽभवत् ३१ अरजे वाससीरके वसानः पावकात्मजः ॥ भाति दी
 प्तवपुः श्रीमान् रक्ताभ्यामिवांशुमान् ३२ कुकुटश्चाग्निना दत्तस्तस्य केतुरलंकृतः ॥ रथे समुच्छ्रितो भाति कालाग्निरिव लोहितः ३३

२७ । २८ । २९ प्रकारान्तरेण स्कंदस्य रुद्रसूनुत्वमाह अनुप्रविश्येति अनुप्रविश्य स्थितेनेति शेषः ततो वह्निदेहे प्रविष्टाद्गुह्यात् जात इति वा रुद्रसूनु रित्यर्थः ३० । ३१ । ३२ । ३३

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेऊनत्रिंशदधिक
याचेष्टासर्वभूतानांप्रभाशातिर्वलंतथा ॥ अग्रतस्तस्यसाशक्तिर्देवानांजयवर्धिनी ३४ विवेशकवचंचास्यशरीरेसहजंतथा ॥ युध्यमानस्यदेवस्यप्रादुर्भवति
तत्सदा ३५ शक्तिर्धर्मोवलंतेजःकांतत्वंसत्यमुन्नतिः ॥ ब्रह्मण्यत्वमसंमोहोभक्तानांपरिरक्षणम् ३६ निकंतनंचशत्रूणांलोकानांचाभिरक्षणम् ॥ स्कंदेनसहजाता
निसर्वाण्येवजनाधिप ३७ एवंदेवगणैःसर्वैःसोभिषिक्तःस्वलंकृतः ॥ बभौप्रतीतःसुमनाःपरिपूर्णंदुमंडलः ३८ इष्टैःस्वाध्यायघोषैश्चदेवतूर्यवरैरपि ॥ देवगंध
वर्गातैश्चसैरप्सरसांगणैः ३९ एतैश्चान्यैश्चबहुभिस्तुष्टैर्हृष्टैःस्वलंकृतैः ॥ सुसंतृतःपिशाचानांगणैर्देवगणैस्तथा ४० क्रीडन्भातितदादेवैरभिषिक्तश्चपावकिः ॥
अभिषिक्तमहासेनमपश्यंतदिवोकसः ४१ विनिहत्यतमःसूर्ययथेहाभ्युदितंतथा ॥ अथैनमभ्ययुःसर्वादेवसेनासहस्रशः ४२ अस्माकंत्वंपतिरितिबुवाणाः
सर्वतोदिशः ॥ ताःसमासाद्यभगवानसर्वभूतगणैर्वृतः ४३ अर्चितस्तुस्तुतश्चैवसांत्वयामासताअपि ॥ शतक्रतुश्चाभिषिच्यस्कंदंसेनापतितदा ४४ सस्मार
तांदेवसेनायासातेनविमोक्षिता ॥ अयंतस्याःपतिर्नूनिविहितोब्रह्मणास्वयम् ४५ इतिचित्यानयामासदेवसेनांह्यलंकृताम् ॥ स्कंदंप्रोवाचबलभिदियंकन्यासु
रोत्तम ४६ अजातेत्वयिनिर्दिष्टातवपत्नीस्वयंभुवा ॥ तस्मात्त्वमस्याविधिवत्पाणिमंत्रपुरस्कृतम् ४७ गृहाणदक्षिणंदेव्याःपाणिनापद्मवर्चसा ॥ एवमुक्तःसज
ग्राहतस्याःपाणिंयथाविधि ४८ बृहस्पतिर्मंत्रविद्विजजापचजुहावच ॥ एवंस्कंदस्यमहिषीदेवसेनांविदुर्जनाः ४९ षष्ठ्यांब्राह्मणाप्राहर्लक्ष्मीमासांसुखप्रदाम् ॥
सिनीवालीकुहूंचैवसद्भृतिमपराजिताम् ५० यदास्कंदःपतिर्लब्धःशाश्वतोदेवसेनया ॥ तदातमाश्रयलक्ष्मीःस्वयंदेवीशरीरिणी ५१ श्रीजुष्टःपंचमीस्कंदस्त
स्माच्छ्रीपंचमीस्मृता ॥ षष्ठ्यांकृतार्थोऽभूद्यस्मात्स्मात्षष्ठीमहातिथिः ५२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कण्डेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेस्कंदो
पाख्यानेऊनत्रिंशदधिकद्विंशततमोऽध्यायः ॥२२९॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ श्रियाजुष्टंमहासेनंदेवसेनापतिकृतम् ॥ सप्तर्षिपत्न्यःषड्देव्यस्तत्सकाशमयागमन् १
ऋषिभिःसंपरित्यक्ताधर्मयुक्तामहाव्रताः ॥ द्रुतमागम्यचोचुस्तादेवसेनापतिप्रभुम् २ वयंपुत्रपरित्यक्ताभर्तृभिर्देवसंमितैः ॥ अकारणाहुषातैस्तुपुण्यस्थानात्परि
च्युताः ३ अस्माभिःकिलजातस्त्वामितिकेनाप्युदाहृतम् ॥ तत्सत्यमेतत्संश्रुत्यतस्मान्नस्त्रातुमर्हसि ४ अक्षयश्चभवेत्स्वर्गस्त्वत्प्रसादाद्धिनःप्रभो ॥ त्वांपुत्रंचाप्य
भीप्सामःकृत्वैतदनृणोभव ५ ॥ स्कंदउवाच ॥ मातरोहिभवत्योमेसुतोवोऽहमनिदिताः ॥ यद्वाऽपीच्छतत्सर्वसंभविष्यतिवस्तथा ६ मार्कण्डेयउवाच ॥ विवक्षंतततः
शक्रंकिंकार्यमिति सोऽब्रवीत् ॥ उक्तःस्कंदेन ब्रूहीतिसोऽब्रवीद्वासवस्ततः ७ अभिजित्स्पर्धमानातुरोहिण्याकन्यसीस्वसा ॥ इच्छंतीज्येष्ठतांदेवीतपस्तपुवनंगता ८
द्विंशततमोऽध्यायः ॥ २२९ ॥ ॥ ७ ॥ श्रियेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ विवक्षंतमभिजित्स्पर्धमानात्स्वसा कथंसमाभवेदितिप्रष्टुमिच्छंतंशक्रंस्कंदः
किंकार्यमित्यब्रवीत् ७ कन्यसीकनिष्ठा वनंगता अधिकारंत्यक्त्वेतिशेषः ८

साषड्येष्टतास्पर्धयागगनाच्छ्रुताऽतोऽहंमूढोऽस्मि नक्षत्रसंख्यापूरणप्रकारस्याज्ञानादितिभावः ९ धनिष्ठादिरिति यस्यनक्षत्रस्याद्यक्षणे चंद्रसूर्यगुरुणांयोगस्तद्युगादिनक्षत्रं तत्रपूर्वं रोहि
ष्यभूततदाऽभिजित्पतनकालेत्वेकन्यूनैरहोरात्रैर्मगणस्यभोगात् कृतयुगादिनक्षत्रंनिष्ठैवाभवदित्यर्थः संख्याकलाकाष्ठादीनाम् १० तथाच कृतिकाभिरेवनक्षत्रसंख्यापूर्विकुर्वितिशाकाशयं
ज्ञात्वा तास्त्रिदिवंगताः ११ ननुपदकृतिकाःकथंसप्तशीर्षाभमित्यतआह विनतेति ऋषिपत्नीनामिवगुरुमत्याअपिरूपंस्वाहयाघृतमितितत्साहित्यात्सप्तशीर्षाभमित्यर्थः १२ स्नुषयादेवसे
तत्रमूढोऽस्मिभद्रंतेनक्षत्रंगगनाच्छ्रुतम् ॥ कालंत्विमंपरंस्कंदब्रह्मणासहचितय ९ धनिष्ठादिस्तदाकालोब्रह्मणापरिकल्पितः ॥ रोहिणीह्यभवत्पूर्वमेवंसंख्या
समाभवत् १० एवमुक्तुशक्रेणत्रिदिवंकृतिकागताः ॥ नक्षत्रंसप्तशीर्षाभंभातितद्ब्रह्मिदैवतम् ११ विनताचाब्रवीत्स्कंदंमत्वंपिंडदःसुतः ॥ इच्छामिनित्य
मेवाहंत्वयापुत्रसहासितुम् १२ ॥ स्कंदउवाच ॥ एवमस्तुनमस्तेऽस्तुपुत्रस्नेहात्प्रशाधिमाम् ॥ स्नुषयापूज्यमानांविदेविवत्स्यसिनित्यदा १३ ॥ मार्कण्डेय
उवाच ॥ अथमातृगणःसर्वःस्कंदंवचनमब्रवीत् ॥ वयंसर्वस्यलोकस्यमातरःकविभिःस्तुताः ॥ इच्छामोमातरस्तुभ्यंभावितुंपूजयस्वनः १४ ॥ स्कंदउवाच ॥
मातरोहिभवत्योमेभवतीनामहंसुतः ॥ उच्यतांयन्मयाकार्यंभवतीनामथेप्सितम् १५ ॥ मातरऊचुः ॥ यास्तुतामातरःपूर्वलोकस्यास्यप्रकल्पिताः ॥ अ
स्मांकंतुभवेत्स्थानंतासांचैवनतद्भवेत् १६ भवेमपूज्यालोकस्यनताःपूज्याःसुरर्षभ ॥ प्रजाऽस्माकंहतास्ताभित्स्वत्कृतेताःप्रयच्छनः १७ ॥ स्कंदउवाच ॥
वृताःप्रजानताःशक्याभवतीभिर्निषेवितुम् ॥ अन्यावःकांप्रयच्छामिप्रजांयामनसेच्छथ १८ ॥ मातरऊचुः ॥ इच्छामतासांमातृणांप्रजाभोक्तुंप्रयच्छनः ॥
त्वयासहपृथग्भूतायेचतासामथेश्वराः १९ ॥ स्कंदउवाच ॥ प्रजावोदग्निंकष्टंभवतीभिरुदाहृतम् ॥ परिरक्षतभद्रंःप्रजाःसाधुनमस्कृताः २० ॥ मात
रऊचुः ॥ परिरक्षामभद्रंतेप्रजाःस्कंदयथेच्छसि ॥ त्वयानोरोचतेस्कंदसहवासश्चिरंप्रभो २१ ॥ स्कंदउवाच ॥ यावत्षोडशवर्षाणिभवंतितरुगाःप्रजाः ॥
प्रबाधतमनुष्याणांतावद्रूपैःपृथग्विधैः २२ अहंचवःप्रदास्याभिरौद्रमात्मानमव्ययम् ॥ परमंतेनसहिताःसुखंवत्स्यथपूजिताः २३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥
ततःशरीरात्स्कंदस्यपुरुषःपावकप्रभः ॥ भोक्तुंप्रजाःसमर्त्यानिष्पपातमहाप्रभः २४ अपतत्सहसाभूमौविसंज्ञोऽथक्षुषार्दितः ॥ स्कंदेनसोऽभ्यनुज्ञातोरौ
द्ररूपोऽभवद्ब्रह्मः २५ स्कंदापस्मारमित्याहुर्ग्रहंतंद्विजसत्तमाः ॥ विनतातुमहारौद्राकथ्यतेशकुनिग्रहः २६ पूतनाराक्षसीप्राहुस्तंविद्यात्पूतनाग्रहम् ॥
कष्टादारुणरूपेणघोररूपानिशाचरी २७ पिशाचीदारुणाकाराकथ्यतेशीतपूवना ॥ गर्मान्सामानुषीणांतुहरतेघोरदर्शना २८ आदितिरेवतीप्राहु
र्ग्रहस्तस्यास्तुरैवतः ॥ सोऽपिवालांमहाघोरोबाधतेवैमहाग्रहः २९

नया १३ मातृगणोविनतादिसमूहः १४ । १५ ताःप्रसिद्धाःमातरोब्राह्मीमाहेश्वरीप्रभृतयः १६ त्वत्कृतेत्वदर्थताभिर्ब्राह्म्यादिभिरस्मद्गर्भं मिथ्यामिशापदोषेण कोपयंतीभिः प्रजाहताः
संगामावादित्यर्थःसंधिरार्थः नोऽस्मभ्यं प्रयच्छ मर्तृणामनुकूलनेनेत्यर्थः १७ वृत्तामयादत्ताअपि मयाप्रार्थिताअपि मुनयोयुष्माननंगीकरीष्यंतीतिभावः १८ मातृणांब्राह्म्यादीनां तासां
प्रजानःभीश्वराःपित्रादयः १९ प्रजाःअस्मदाद्याः नमस्कृता यूयं मयेतिशेषः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९

३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

दैत्यानांयादितिर्मातातामाहुर्मुखमंडिकाम् ॥ अत्यर्थंशिशुमांसिनसंप्रहृष्टादुरासदा ३० कुमारश्वकुमार्यश्वयेप्रोक्ताःस्कंदसंभवाः ॥ तेषापिगर्भभुजःसर्वेकौर
व्यसुमहाग्रहाः ३१ तासामेवतुपत्नीनांपतयस्तेप्रकीर्तिताः ॥ आजायमानान्गृह्णन्तिबालकान्नीद्रकर्मिणः ३२ गर्वामातातुयाप्राज्ञैःकथ्यतेसुरभिर्नृप ॥
शकुनिस्तामथारुह्यसहभुंक्तेशिशुभुवि ३३ सरमानामयामाताशुनादेवीजनाधिप ॥ साऽपिगर्भान्समादतेमानुषीणांसदेवहि ३४ पादपानांचयामाताकरं
जनिलयाहिसा ॥ वरदासाहिसौम्याचनित्यंभूतानुकंपिनी ३५ करंजेतानमस्यंतितस्मात्पुत्रार्थिनोनराः ॥ इमेत्वष्टादशान्येवैग्रहामांसमधुप्रियाः ३६ द्वि
पंचरात्रतिष्ठंतिसततंसूतिकाग्रहे ॥ कद्रुःसूक्ष्मवपुर्भूत्वागर्भिणींप्राविशत्यथ ३७ भुंक्तेसातत्रतंगर्भसातुनागंप्रसूयते ॥ गंधर्वाणांतुयामातासागर्भं गृह्यच्छति ३८
ततोविलीनगर्भासामानुषीभुविदृश्यते ॥ याजनित्रीत्वप्सरसांगर्भमास्तेप्रगृह्यसा ३९ उपनष्टततोर्गर्भकथयंतिमनीषिणः ॥ लोहितस्योदधेःकन्याधात्री
स्कंदस्यसास्मृता ४० लोहितायनिरित्येवंकदंबेसाहिपूज्यते ॥ पुरुषेषुयथारुद्रस्तथाऽऽर्याप्रमदास्वपि ४१ आर्यामाताकुमारस्यपृथक्कामार्थमिज्यते ॥
एवमेतेकुमारणामयाप्रोक्तामहाग्रहाः ४२ यावत्पोडशवर्षाणिशिशुनांहाशिवास्ततः ॥ येचमातृगणाःप्रोक्ताःपुरुषाश्चैवयेग्रहाः ४३ सर्वेस्कंदग्रहानामज्ञेयानि
त्यंशरीरिभिः ॥ तेषांप्रशमनकार्यंज्ञानधूपमथाऽजनम् ॥ बलिकर्मोपहाराश्चस्कंदस्येज्याविशेषतः ४४ एवमभ्यर्चिताःसर्वेप्रयच्छंतिशुभंनृणाम् ॥ आ
युर्वीर्यचराजेंद्रसम्यक्पूजानमस्कृताः ४५ ऊर्ध्वतुषोडशाद्र्वाद्येभवंतिग्रहानृणाम् ॥ तानहंसंप्रवक्ष्यामिनमस्कृत्यमहेश्वरम् ४६ यःपश्यतिनरोदेवान्जा
ग्रहाशयितोऽपिवा ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंतंतुदेवग्रहंविदुः ४७ आसीनश्चशयानश्चयःपश्यतिनरःपितृन् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंसज्ञेयस्तुपितृग्रहः ४८ अ
वमन्यतियःसिद्धान्कुद्वाश्वापिशंपतियम् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंज्ञेयःसिद्धग्रहस्तुसः ४९ उपाघ्रातिचयोगंधानरसांश्वापिपृथग्विधान् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षि
प्रंसज्ञेयोराक्षसोग्रहः ५० गंधर्वाश्वापियंदिव्याःसंविशंतिनरंभुवि ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंग्रहोर्गांधर्वएवसः ५१ अधिरोहंतियंनित्यंपिशाचाःपुरुषंप्रति ॥ उ
न्माद्यतिसतुक्षिप्रंग्रहःपैशाचएवसः ५२ आविशंतिचयंयक्षाःपुरुषंकालपर्यये ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंज्ञेयोयक्षग्रहस्तुसः ५३ यस्यदोषैःप्रकुपितांचितंमुह्यति
देहिनः ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंसाधनंतस्यशास्त्रतः ५४ वैकुण्ठ्याच्चभयाच्चैवघोराणांचापिदर्शनात् ॥ उन्माद्यतिसतुक्षिप्रंसांत्वंतस्यतुसाधनम् ५५ काश्चि
त्कीडितुकामेवैभोक्तुकामस्तथाऽपरः ॥ अभिकामस्तथैवान्यइत्येषत्रिविधोग्रहः ५६ यावत्सप्ततिवर्षाणिभवंत्येतेग्रहानृणाम् ॥ अतःपरंदेहिनांतुग्रहतुल्यो
भवंज्ज्वरः ५७ अप्रकीर्णोद्विषंदांतंशुचिनित्यमतांद्रितम् ॥ आस्तिकंश्रद्धघानंचवर्जयंतिसदाग्रहाः ५८

मिथ्यामिशापग्रस्तानामपिस्कंदमातृणां बालग्रहत्वादिनाषाधिकारमाप्तिः किमुत साक्षाद्दोषकर्तृणामतःसर्वदोषपरिहारार्थमहेश्वरःपूज्यहरमुपसंहरतिअमकीर्णोद्विषमिति ५८

५९ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेमा० त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यदेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८

इत्येषतेग्रहोद्देशोमानुषाणांप्रकीर्तितः ॥ नस्पृशंतिग्रहाभक्तान्नरान्देवंमहेश्वरम् ५९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिमार्कण्डेयसमास्यापर्वणिआंगिरसेमनु
ष्यग्रहकथनेत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३० ॥ ॥ ७ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ यदास्कंदेनमातृणामेवमेतत्प्रियंरुतम् ॥ अथैनमब्रवीत्स्वाहाममपुत्रस्त्व
मौरसः १ इच्छाम्यहंत्वयादत्तांप्रीतिंपरमदुर्लभाम् ॥ तामब्रवीत्ततःस्कंदःप्रीतमिच्छसिकीदृशम् २ ॥ स्वाहोवाच ॥ दक्षस्याहंप्रियाकन्यास्वाहानाममहाभु
ज ॥ बाल्यात्प्रभृतिनित्यंचजातकामाहुताशने ३ नसर्माकामिनीपुत्रसम्यक्जानातिषावकः ॥ इच्छामिशाश्वतंवासंस्वतुंपुत्रसहाग्रिना ४ ॥ स्कंदउवाच ॥
हृदयंकव्यंचयत्किंचिद्विजानांमंत्रसंस्तुतम् ॥ होष्यंत्यग्नौसदादेविस्वाहेत्युक्त्वासमुद्धृतम् ५ अद्यप्रभृतिदास्यंतिसुवृताःसत्पथेस्थिताः ॥ एवमग्निस्त्वयासार्ध
सदावत्स्यतिशोभने ६ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवमुक्ताततःस्वाहातुष्टास्कंदेनपूजिता ॥ पावकेनसमायुक्ताभर्त्रास्कंदमपूजयत् ७ ततोब्रह्मामहासेनंप्रजापतिर
थाब्रवीत् ॥ अभिगच्छमहादेवंपितरंत्रिपुरार्दनम् ८ रुद्रेणाग्निसमाविश्यस्वाहामाविश्यचोमया ॥ हितार्थंसर्वलोकानांजातस्त्वमपराजितः ९ उमायोन्यांच
रुद्रेणशुक्रंसिक्तमहात्मना ॥ अस्मिन्गिरौनिपतितमिजिकामिजिकंयतः १० संभूतंलोहितोदेतुशुकशेषमवापतत् ॥ सूर्यरश्मिपुचाप्यन्यदन्यच्चैषापतहुवि ११
आसक्तमन्यदृक्षेपुतदेवंपंचधाऽपतत् ॥ तत्रतेविविधाकारागणान्ज्ञेयामनीषिभिः ॥ तवपारिषदाघोरायएतेपिशिताशिनः १२ एवमस्त्वितिचाप्युक्त्वामहासे
नोमहेश्वरम् ॥ अपूजयदमेयात्मापितरंपितृवत्सलः १३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ अर्कपुष्पैस्तुतेपंचगणाःपूज्याधनार्थिभिः ॥ व्याधिप्रशमनार्थंचतेषांपूजांसमाच
रेत् १४ मिजिकामिजिकंचैवमिथुनंरुद्रसंभवम् ॥ नमस्कार्यंसदैवेहवालानांहितमिच्छता १५ स्त्रियोमानुषमांसादावृद्धिकानामनामतः ॥ वृक्षेषुजातास्तादेव्यो
नमस्कार्याःप्रजाथिभिः १६ एवमेतेपिशाचानामसंख्येयागणाःस्मृताः ॥ घंटायाःसपताकायाःशृणुमेसंभवंनृप १७ ऐरावतस्यघंटेद्वेवैजयंत्यावितिश्रुते ॥
गुहस्यतेस्वयंदत्तेक्रमेणानाच्यधीमता १८ एकातत्रविशाखस्यघंटास्कंदस्यचापरा ॥ पताकाकार्तिकेयस्यविशाखस्यचलोहिता १९ यानिक्रीडनकान्य
स्यदेवैर्दत्तानिवैतदा ॥ तैरेवरमतेदेवोमहासेनोमहाबलः २० संसंवृतःपिशाचानांगणैर्देवगणैस्तथा ॥ शुशुभेकांचनेशैलेदीप्यमानःश्रियावृतः २१ तेनवीरेण
शुशुभेसशैलःशुभकाननः ॥ आदित्येनेवांशुमतामंदरश्चारुकंदरः २२ संतानकवनैःफुल्लैःकरवीरवनैरपि ॥ पारिजातवनैश्चैवजपाशोकवनैस्तथा २३ कदंबत
रुषंडैश्चदिव्यैर्मृगगणैरपि ॥ दिव्यैःपक्षिगणैश्चैवशुशुभेश्वेतपर्वतः २४ तत्रदेवगणाःसर्वेसर्वेदेवर्षयस्तथा ॥ मेघतूर्यवाश्चैवसुब्धोदधिसमस्वनाः २५

१ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । १०१ । १०२ । १०३ । १०४ । १०५ । १०६ । १०७ । १०८ । १०९ । ११० । १११ । ११२ । ११३ । ११४ । ११५ । ११६ । ११७ । ११८ । ११९ । १२० । १२१ । १२२ । १२३ । १२४ । १२५ । १२६ । १२७ । १२८ । १२९ । १३० । १३१ । १३२ । १३३ । १३४ । १३५ । १३६ । १३७ । १३८ । १३९ । १४० । १४१ । १४२ । १४३ । १४४ । १४५ । १४६ । १४७ । १४८ । १४९ । १५० । १५१ । १५२ । १५३ । १५४ । १५५ । १५६ । १५७ । १५८ । १५९ । १६० । १६१ । १६२ । १६३ । १६४ । १६५ । १६६ । १६७ । १६८ । १६९ । १७० । १७१ । १७२ । १७३ । १७४ । १७५ । १७६ । १७७ । १७८ । १७९ । १८० । १८१ । १८२ । १८३ । १८४ । १८५ । १८६ । १८७ । १८८ । १८९ । १९० । १९१ । १९२ । १९३ । १९४ । १९५ । १९६ । १९७ । १९८ । १९९ । २०० । २०१ । २०२ । २०३ । २०४ । २०५ । २०६ । २०७ । २०८ । २०९ । २१० । २११ । २१२ । २१३ । २१४ । २१५ । २१६ । २१७ । २१८ । २१९ । २२० । २२१ । २२२ । २२३ । २२४ । २२५ । २२६ । २२७ । २२८ । २२९ । २३० । २३१ । २३२ । २३३ । २३४ । २३५ । २३६ । २३७ । २३८ । २३९ । २४० । २४१ । २४२ । २४३ । २४४ । २४५ । २४६ । २४७ । २४८ । २४९ । २५० । २५१ । २५२ । २५३ । २५४ । २५५ । २५६ । २५७ । २५८ । २५९ । २६० । २६१ । २६२ । २६३ । २६४ । २६५ । २६६ । २६७ । २६८ । २६९ । २७० । २७१ । २७२ । २७३ । २७४ । २७५ । २७६ । २७७ । २७८ । २७९ । २८० । २८१ । २८२ । २८३ । २८४ । २८५ । २८६ । २८७ । २८८ । २८९ । २९० । २९१ । २९२ । २९३ । २९४ । २९५ । २९६ । २९७ । २९८ । २९९ । ३०० । ३०१ । ३०२ । ३०३ । ३०४ । ३०५ । ३०६ । ३०७ । ३०८ । ३०९ । ३१० । ३११ । ३१२ । ३१३ । ३१४ । ३१५ । ३१६ । ३१७ । ३१८ । ३१९ । ३२० । ३२१ । ३२२ । ३२३ । ३२४ । ३२५ । ३२६ । ३२७ । ३२८ । ३२९ । ३३० । ३३१ । ३३२ । ३३३ । ३३४ । ३३५ । ३३६ । ३३७ । ३३८ । ३३९ । ३४० । ३४१ । ३४२ । ३४३ । ३४४ । ३४५ । ३४६ । ३४७ । ३४८ । ३४९ । ३५० । ३५१ । ३५२ । ३५३ । ३५४ । ३५५ । ३५६ । ३५७ । ३५८ । ३५९ । ३६० । ३६१ । ३६२ । ३६३ । ३६४ । ३६५ । ३६६ । ३६७ । ३६८ । ३६९ । ३७० । ३७१ । ३७२ । ३७३ । ३७४ । ३७५ । ३७६ । ३७७ । ३७८ । ३७९ । ३८० । ३८१ । ३८२ । ३८३ । ३८४ । ३८५ । ३८६ । ३८७ । ३८८ । ३८९ । ३९० । ३९१ । ३९२ । ३९३ । ३९४ । ३९५ । ३९६ । ३९७ । ३९८ । ३९९ । ४०० । ४०१ । ४०२ । ४०३ । ४०४ । ४०५ । ४०६ । ४०७ । ४०८ । ४०९ । ४१० । ४११ । ४१२ । ४१३ । ४१४ । ४१५ । ४१६ । ४१७ । ४१८ । ४१९ । ४२० । ४२१ । ४२२ । ४२३ । ४२४ । ४२५ । ४२६ । ४२७ । ४२८ । ४२९ । ४३० । ४३१ । ४३२ । ४३३ । ४३४ । ४३५ । ४३६ । ४३७ । ४३८ । ४३९ । ४४० । ४४१ । ४४२ । ४४३ । ४४४ । ४४५ । ४४६ । ४४७ । ४४८ । ४४९ । ४५० । ४५१ । ४५२ । ४५३ । ४५४ । ४५५ । ४५६ । ४५७ । ४५८ । ४५९ । ४६० । ४६१ । ४६२ । ४६३ । ४६४ । ४६५ । ४६६ । ४६७ । ४६८ । ४६९ । ४७० । ४७१ । ४७२ । ४७३ । ४७४ । ४७५ । ४७६ । ४७७ । ४७८ । ४७९ । ४८० । ४८१ । ४८२ । ४८३ । ४८४ । ४८५ । ४८६ । ४८७ । ४८८ । ४८९ । ४९० । ४९१ । ४९२ । ४९३ । ४९४ । ४९५ । ४९६ । ४९७ । ४९८ । ४९९ । ५०० । ५०१ । ५०२ । ५०३ । ५०४ । ५०५ । ५०६ । ५०७ । ५०८ । ५०९ । ५१० । ५११ । ५१२ । ५१३ । ५१४ । ५१५ । ५१६ । ५१७ । ५१८ । ५१९ । ५२० । ५२१ । ५२२ । ५२३ । ५२४ । ५२५ । ५२६ । ५२७ । ५२८ । ५२९ । ५३० । ५३१ । ५३२ । ५३३ । ५३४ । ५३५ । ५३६ । ५३७ । ५३८ । ५३९ । ५४० । ५४१ । ५४२ । ५४३ । ५४४ । ५४५ । ५४६ । ५४७ । ५४८ । ५४९ । ५५० । ५५१ । ५५२ । ५५३ । ५५४ । ५५५ । ५५६ । ५५७ । ५५८ । ५५९ । ५६० । ५६१ । ५६२ । ५६३ । ५६४ । ५६५ । ५६६ । ५६७ । ५६८ । ५६९ । ५७० । ५७१ । ५७२ । ५७३ । ५७४ । ५७५ । ५७६ । ५७७ । ५७८ । ५७९ । ५८० । ५८१ । ५८२ । ५८३ । ५८४ । ५८५ । ५८६ । ५८७ । ५८८ । ५८९ । ५९० । ५९१ । ५९२ । ५९३ । ५९४ । ५९५ । ५९६ । ५९७ । ५९८ । ५९९ । ६०० । ६०१ । ६०२ । ६०३ । ६०४ । ६०५ । ६०६ । ६०७ । ६०८ । ६०९ । ६१० । ६११ । ६१२ । ६१३ । ६१४ । ६१५ । ६१६ । ६१७ । ६१८ । ६१९ । ६२० । ६२१ । ६२२ । ६२३ । ६२४ । ६२५ । ६२६ । ६२७ । ६२८ । ६२९ । ६३० । ६३१ । ६३२ । ६३३ । ६३४ । ६३५ । ६३६ । ६३७ । ६३८ । ६३९ । ६४० । ६४१ । ६४२ । ६४३ । ६४४ । ६४५ । ६४६ । ६४७ । ६४८ । ६४९ । ६५० । ६५१ । ६५२ । ६५३ । ६५४ । ६५५ । ६५६ । ६५७ । ६५८ । ६५९ । ६६० । ६६१ । ६६२ । ६६३ । ६६४ । ६६५ । ६६६ । ६६७ । ६६८ । ६६९ । ६७० । ६७१ । ६७२ । ६७३ । ६७४ । ६७५ । ६७६ । ६७७ । ६७८ । ६७९ । ६८० । ६८१ । ६८२ । ६८३ । ६८४ । ६८५ । ६८६ । ६८७ । ६८८ । ६८९ । ६९० । ६९१ । ६९२ । ६९३ । ६९४ । ६९५ । ६९६ । ६९७ । ६९८ । ६९९ । ७०० । ७०१ । ७०२ । ७०३ । ७०४ । ७०५ । ७०६ । ७०७ । ७०८ । ७०९ । ७१० । ७११ । ७१२ । ७१३ । ७१४ । ७१५ । ७१६ । ७१७ । ७१८ । ७१९ । ७२० । ७२१ । ७२२ । ७२३ । ७२४ । ७२५ । ७२६ । ७२७ । ७२८ । ७२९ । ७३० । ७३१ । ७३२ । ७३३ । ७३४ । ७३५ । ७३६ । ७३७ । ७३८ । ७३९ । ७४० । ७४१ । ७४२ । ७४३ । ७४४ । ७४५ । ७४६ । ७४७ । ७४८ । ७४९ । ७५० । ७५१ । ७५२ । ७५३ । ७५४ । ७५५ । ७५६ । ७५७ । ७५८ । ७५९ । ७६० । ७६१ । ७६२ । ७६३ । ७६४ । ७६५ । ७६६ । ७६७ । ७६८ । ७६९ । ७७० । ७७१ । ७७२ । ७७३ । ७७४ । ७७५ । ७७६ । ७७७ । ७७८ । ७७९ । ७८० । ७८१ । ७८२ । ७८३ । ७८४ । ७८५ । ७८६ । ७८७ । ७८८ । ७८९ । ७९० । ७९१ । ७९२ । ७९३ । ७९४ । ७९५ । ७९६ । ७९७ । ७९८ । ७९९ । ८०० । ८०१ । ८०२ । ८०३ । ८०४ । ८०५ । ८०६ । ८०७ । ८०८ । ८०९ । ८१० । ८११ । ८१२ । ८१३ । ८१४ । ८१५ । ८१६ । ८१७ । ८१८ । ८१९ । ८२० । ८२१ । ८२२ । ८२३ । ८२४ । ८२५ । ८२६ । ८२७ । ८२८ । ८२९ । ८३० । ८३१ । ८३२ । ८३३ । ८३४ । ८३५ । ८३६ । ८३७ । ८३८ । ८३९ । ८४० । ८४१ । ८४२ । ८४३ । ८४४ । ८४५ । ८४६ । ८४७ । ८४८ । ८४९ । ८५० । ८५१ । ८५२ । ८५३ । ८५४ । ८५५ । ८५६ । ८५७ । ८५८ । ८५९ । ८६० । ८६१ । ८६२ । ८६३ । ८६४ । ८६५ । ८६६ । ८६७ । ८६८ । ८६९ । ८७० । ८७१ । ८७२ । ८७३ । ८७४ । ८७५ । ८७६ । ८७७ । ८७८ । ८७९ । ८८० । ८८१ । ८८२ । ८८३ । ८८४ । ८८५ । ८८६ । ८८७ । ८८८ । ८८९ । ८९० । ८९१ । ८९२ । ८९३ । ८९४ । ८९५ । ८९६ । ८९७ । ८९८ । ८९९ । ९०० । ९०१ । ९०२ । ९०३ । ९०४ । ९०५ । ९०६ । ९०७ । ९०८ । ९०९ । ९१० । ९११ । ९१२ । ९१३ । ९१४ । ९१५ । ९१६ । ९१७ । ९१८ । ९१९ । ९२० । ९२१ । ९२२ । ९२३ । ९२४ । ९२५ । ९२६ । ९२७ । ९२८ । ९२९ । ९३० । ९३१ । ९३२ । ९३३ । ९३४ । ९३५ । ९३६ । ९३७ । ९३८ । ९३९ । ९४० । ९४१ । ९४२ । ९४३ । ९४४ । ९४५ । ९४६ । ९४७ । ९४८ । ९४९ । ९५० । ९५१ । ९५२ । ९५३ । ९५४ । ९५५ । ९५६ । ९५७ । ९५८ । ९५९ । ९६० । ९६१ । ९६२ । ९६३ । ९६४ । ९६५ । ९६६ । ९६७ । ९६८ । ९६९ । ९७० । ९७१ । ९७२ । ९७३ । ९७४ । ९७५ । ९७६ । ९७७ । ९७८ । ९७९ । ९८० । ९८१ । ९८२ । ९८३ । ९८४ । ९८५ । ९८६ । ९८७ । ९८८ । ९८९ । ९९० । ९९१ । ९९२ । ९९३ । ९९४ । ९९५ । ९९६ । ९९७ । ९९८ । ९९९ । १००० ।

विद्यागणाः स्तुतिपद्यसमूहाः ४९ वचनं पठनं सरहस्यव्याख्यानं वा ९० । ५१ । ९२ । ५३ । ५४

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० । अनयोद्वारहरणादिः
 अथाब्रवीन्महासेनमहादेवोबृहद्ब्रह्मचः ॥ सप्तममारुतस्कंधंरक्षनित्यमतंद्रितः ५५ ॥ स्कंदउवाच ॥ सप्तममारुतस्कंधंपालयिष्याम्यहंप्रभो ॥ यदन्यदपिमेका
 र्थदेवतद्वदमाचिरम् ५६ ॥ रुद्रउवाच ॥ कार्येष्वहंत्वयापुत्रसंद्रष्टव्यःसदैवहि ॥ दर्शानामभक्त्याचश्रेयःपरमवाप्स्यसि ५७ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥
 इत्युक्त्वाविससर्जनं परिष्वज्यमहेश्वरः ॥ विसर्जितेततःस्कंदेभूवौत्पातिकंमहत् ५८ ॥ सहसैवमहाराजदेवान्सर्वान्प्रमोहयत् ॥ जज्वालखंसनक्षत्रंप्रमूढंभुवनं
 भृशम् ५९ ॥ चचालव्यनदञ्चोर्वीतमोभूतंजगद्भौ ॥ ततस्तद्धारुणंदृष्ट्वाश्रुभितःशंकरस्तदा ६० ॥ उमाचैवमहाभागादेवाश्चसमहर्षयः ॥ ततस्तेषुप्रमूढेषुपर्व
 तांबुदसन्निभम् ६१ ॥ नानाप्रहरणघोरमदृश्यतमहद्वलम् ॥ तद्घोरमसंख्येयंजंघविषिधागिरः ६२ ॥ अभ्यद्रवद्रणेदेवान्भगवंतंचशंकरम् ॥ तौर्विसृष्टान्यनी
 केषुवाणजालान्यनेकशः ६३ ॥ पर्वताश्चशतत्रयश्चप्रासासिपरिषागदाः ॥ निपताद्भिश्चतैर्घोरैर्देवानांकमहायुधैः ६४ ॥ क्षणेनव्यद्रवत्सर्वविमुखंचाप्यदृश्यत ॥
 निकृत्तयोधनागाश्वंक्रुत्तायुधमहारथम् ६५ ॥ दानवैरदितंसैन्यंदेवानांविमुखंबभौ ॥ असुरैर्वध्यमानंतत्पावकैरिवकाननम् ६६ ॥ अपतद्गंधभूयिष्ठंमहाडुमवनं
 यथा ॥ तेविभिन्नशिरोदेहाःप्राद्रवंतोदिवोकसः ६७ ॥ ननाथमधिगच्छंतिवध्यमानामहारणे ॥ अथतद्विदुतंसैन्यंदृष्ट्वादेवःपुरंदरः ६८ ॥ आश्वासयन्नुवाचेदंबल
 भिदानवार्दितम् ॥ भयंत्यजतमद्रंशूराःशस्त्राणिगृह्णत ६९ ॥ कुरुध्वंविक्रमेबुद्धिमावःकाचिद्दयथाभवेत् ॥ जयतैनान्सुदुर्वृतानदानवान्घोरदर्शनान् ७०
 अभिद्रवतमद्रंमयासहमहासुरान् ॥ शक्रस्यवचनंश्रुत्वासमाश्वस्तादिवोकसः ७१ ॥ दानवान्प्रत्ययुध्यंतशक्रंक्रुत्वाव्यपाश्रयम् ॥ ततस्तेत्रिदशाःसर्वेमरुत
 श्वमहाबलाः ७२ ॥ प्रत्युद्ययुर्महाभागाःसाध्याश्चवसुभिःसह ॥ तौर्विसृष्टान्यनीकेषुकुद्वैःशस्त्राणिसंयुगे ७३ ॥ शराश्चदैत्यकायेषुपिबंतिरुधिरंबहु ॥ तेषांदेहान्नि
 निर्भिद्यशरास्तेनिशितास्तदा ७४ ॥ निपतंतोऽभ्यदृश्यंतनगेभ्यद्वपन्नगाः ॥ तानिदैत्यशरीराणिनिर्भिन्नानिस्सायकैः ७५ ॥ अपतन्नभूतलेराजंश्छिन्नाभ्राणी
 वसर्वशः ॥ ततस्तद्दानवंसैन्यंसर्वैर्देवगणैर्युधि ७६ ॥ त्रासितंविषिधैर्वाणैःकृतंचैवपराङ्मुखम् ॥ अथोत्कृष्टंतदाहृष्टैःसर्वैर्देवैरुदायुधैः ७७ ॥ संहतानिचतूर्याणि
 प्रावाद्यंतह्यनेकशः ॥ एवमन्योन्यसंयुक्तंयुद्धमासीत्सुदारुणम् ७८ ॥ देवानांदानवानांचमांसशोणितकर्दमम् ॥ अनयोदेवलोकस्यसहसैवाभ्यदृश्यत ७९ ॥ तथा
 हिदानवाघोराविनिघ्नंतिदिवोकसः ॥ ततस्तूर्यप्रणादाश्वमेरीणांचमहास्वनः ८० ॥ बभूवुर्दानवेद्राणांसिंहनादाश्चदारुणाः ॥ अथदैत्यबलाद्धोरान्निष्पपातम
 हाबलः ८१ ॥ दानवोमहिषोनामप्रगृह्यविपुलंगिरिम् ॥ तेतंघनैरिवादित्यंदृष्ट्वासंपरिवारितम् ८२ ॥ तमुद्यतगिरिराजंघ्नयद्रवंतदिवोकसः ॥ अथाभिद्रुत्यमहि
 षोदेवांश्चिक्षेपतंगिरिम् ८३ ॥ पततातेनागिरिणादेवसैन्यस्यपार्थिव ॥ भीमरूपेणनिहतमयुतंप्रापतडुवि ८४ ॥ अथतैर्दानवैःसार्धंमहिषस्त्रासयन्सुरान् ॥ अभ्य
 द्रवद्रणेतूर्णसिंहःसुद्रमृगानिव ८५

म.भा.टी.

॥ १९७ ॥

८६ कूर्वरं प्रदेसं ८७ रेसतुःशब्दचक्रतुः रोदसीयावाभूमी ८८ । ८९ अहनत्तहतवान् ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ द्वारमुत्तरकुरुणामिति शेषः अगम्यमिति च्छेदः ९७ तेन द्वा
 तमापतंतं महिषं दृष्ट्वा सेंद्रादिवौकसः ॥ व्यद्रवंतरेण भीताविकीर्णायुधकेतनाः ८६ ततः समहिषः कुद्धस्तूर्णरुद्ररथं ययौ ॥ अभिद्रुत्य च जग्राह रुद्रस्य रथकूर्वरम्
 ८७ यदारुद्ररथं कुद्धो महिषः सहसा ऽऽगतः ॥ रेसतूरोदसीगार्धमुमुहुश्च महर्षयः ८८ अनदंश्च महाकायादित्याजलघरोपमाः ॥ आसीच्च निश्चितं तेषां जितमस्मा
 भिरित्युत ८९ तथाभूते तु भगवानहनन्महिषं रणे ॥ सस्मारचतदास्कंदं मृत्युंतस्य दुरात्मनः ९० महिषोऽपिरथं दृष्ट्वा रौद्रोरुद्रस्य चानदत् ॥ देवान्संत्रासयं
 श्वापिदैत्यांश्वापिप्रहर्षयन् ९१ ततस्तस्मिन्भये घोरे देवानां समुपस्थिते ॥ आजगाम महासेनः क्रोधात्सूर्यइव ज्वलन् ९२ लोहितांबरसंवातो लोहितस्रग्भूषणः ॥
 लोहिताश्वो महाबाहुर्हिरण्यकवचः प्रभुः ९३ रथमादित्यसंकाशमास्थितः कनकप्रभम् ॥ तं दृष्ट्वा दैत्यसेनासाव्यद्रवत्सहसारेण ९४ सचापितां प्रज्वलितां महिषस्य वि
 दारिणीम् ॥ मुमोच शक्तिराजेंद्रमहासेनो महाबलः ९५ सामुक्ताऽभ्यहरत्स्य महिषस्य शिरोमहत् ॥ पपातभिन्नेशिरसि महिषस्य कज्जीवितः ९६ पतताशिर
 सातेन द्वारं षोडशयोजनम् ॥ पर्वताभेन पिहितं तदाऽगम्यंततोऽभवत् ९७ उत्तराः कुरवस्तेन गच्छंत्यद्यथा सुखम् ॥ क्षिप्ताक्षिप्ता तु साशक्तिर्हत्वा शत्रून्सहस्रशः
 ९८ स्कंदहस्तमनुप्राप्ता दृश्यते देवदानवैः ॥ प्रायः शरैर्विनिहता महासेनेन धीमता ९९ शेषादैत्यगणाघोराभीतास्त्रस्ता दुरासदैः ॥ स्कंदपारिषदैर्हत्वा भक्षिताश्च
 सहस्रशः १०० दानवान्भक्षयंतस्ते प्रपिबंतश्च शोणितम् ॥ क्षणात्रिर्दानवसर्वमकार्षुर्भृशहर्षिताः १०१ तर्मासीवयथासूर्यो वृक्षानग्निर्घनान्खगः ॥ तथास्कं
 दोऽजयच्छत्रस्वेन वीर्येण कीर्तिमान् २ संपूज्यमानस्त्रिदशैरभिवाद्य महेश्वरम् ॥ शुशुभे कृतिकापुत्रः प्रकीर्णशिरिवांशुमान् ३ नष्टशत्रुर्गदास्कंदः प्रयातस्तुमहे
 श्वरम् ॥ तदाऽब्रवीन्महासेनं परिष्वज्य पुरंदरः ४ ब्रह्मदत्तवरः स्कंदत्वयाऽयं महिषो हतः ॥ देवास्त्वृणसमायस्य बभूवुर्जयतां वर ५ सोऽयं त्वयामहाबाहो शमितो
 देवकंटकः ॥ शतं महिषतुल्यानां दानवानां त्वयारणे ६ निहतं देवशत्रूणां यैर्वयं पूर्वतापिताः ॥ तावकैर्मक्षिताश्चान्ये दानवाः शतसंघशः ७ अजेयस्त्वं रणेऽरीणा
 मुमापतिरिव प्रभुः ॥ एतत्ते प्रथमं देवख्यातं कर्म भविष्यति ८ त्रिषु लोकेषु कीर्तिंश्च तवाक्षय्या भविष्यति ॥ वशगाश्च भविष्यंति सुरास्तव महाभुज ९ महासेनमे
 वमुक्त्वा निवृत्तः सहदैवतैः ॥ अनुज्ञातो भगवताऽयं वकेण शचीपतिः ११० गतो भद्रवटं रुद्रो निवृत्ताश्च दिवौकसः ॥ उक्ताश्च देवारुद्रेण स्कंदं पश्यतमाभिव ११
 सहत्वा दानवगणान्पूज्यमानो महर्षिभिः ॥ एकाहैवाजयत्सर्वत्रैलोक्यं वह्निनंदनः १२ स्कंदस्य यद्दं विप्रः पठेज्जन्म समाहितः ॥ सपुष्टिमिह संप्राप्य स्कंदसालो
 क्यमाप्नुयात् ११३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्या पर्वणि आंगिरसे स्कंदोत्पत्तौ महिषासुरवधे एकत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३ ॥

रेण ९८ । ९९ । १०० । १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकत्रिंशदधिकशततमोऽध्यायः ॥ २३ ॥

सर्वेषां ग्रहाणां स्कंदाधीनत्वात्तच्छांतयेस्कंदं प्रार्थयितुकामस्तु दीयं नामादिकं पृच्छति भगवन्निति १ । २ । ३ कामजिन्पूर्णमनोरथः ४ कूटं कपटं बालप्रहावि तेन मोहयतीति कूटमोहनः ५ कन्याम
 त्वाग्निपुत्रत्वेन अग्निरूपत्वानृतीयोऽग्निप्रेपतिरिति मंत्रवर्णाञ्च ६ । ७ । ८ । ९ जुष्टं सेवितं १० ब्रह्मण्यो ब्राह्मणे पुसाधुः ब्रह्मजो वेदो केन गमां धानादिकर्मणा जातः अतएव हेतुद्वयात् ब्रह्मविद्वेदार्थ
 युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् श्रोतुमिच्छामि नामान्यस्य महात्मनः ॥ त्रिषु लोकेषु यान्यस्य विख्यातानि द्विजोत्तम १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः षोडशेनम
 हात्मा क्रुषिसन्निधौ ॥ उवाच भगवांस्तत्र मार्कंडेयो महातपाः २ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ आग्नेयश्चैव स्कंदश्च दीप्तकीर्तिरनामयः ॥ मयूरकेतुर्धर्माभूतेशो महिषा
 दैनः ३ कामजिक्कामदः कांतः सत्यवाग्भुवनेश्वरः ॥ शिशुः शीघ्रः शुचिश्च ह्यो दीप्तवर्णः शुभाननः ४ अमोघस्त्वनघोरौद्रः प्रियश्चंद्राननस्तथा ॥ दीप्तशक्तिः प्र
 शांतात्मा भद्रकूटमोहनः ५ षष्ठीप्रियश्च धर्मात्मा पवित्रो माहवत्सलः ॥ कन्याभर्ता विभक्तश्च स्वाहेयो रेवतीसुतः ६ प्रभुर्नेता विशाखश्च नैगमेयः सुदुश्चरः ॥
 सुव्रतोललितश्चैव बालक्रीडनकप्रियः ७ खचारी ब्रह्मचारी च शूरः शरवणोद्भवः ॥ विश्वामित्रप्रियश्चैव देवसेनाप्रियस्तथा ८ वासुदेवप्रियश्चैव प्रियः प्रियरुदेवतु ॥
 नामान्येतानि दिव्यानि कार्तिकेयस्य यः पठेत् ॥ स्वर्गकीर्तिधनं चैव सलभेन्नान्न संशयः ९ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ स्तोष्यामि देवैर्ऋषिभिश्च जुष्टं शक्त्या गुह्यं नामभिर
 प्रमेयम् ॥ षडाननं शक्तिधरं सुवीरं निबोध चैतानि कुरु प्रवीर १० ब्रह्मण्यो वै ब्रह्मजो ब्रह्मविच्च ब्रह्मेशो ब्रह्मवतां वरिष्ठः ॥ ब्रह्मप्रियो ब्राह्मणसवती त्वं ब्रह्मज्ञो वै ब्राह्मणा
 नांचनेता ११ स्वाहास्वधात्वं परमं पवित्रं मंत्रस्तुतस्त्वं प्रथितः षडर्चिः ॥ संवत्सरस्त्वमृतवश्च षड्वैमासार्धमासावयनं दिशश्च १२ त्वंपुष्कराक्षस्त्वरविंदवक्रः सह
 स्रक्कोऽसि सहस्रबाहुः ॥ त्वं लोकपालः परमं हविश्च त्वं भावनः सर्वसुरासुराणाम् १३ त्वमेव सेनाधिपतिः प्रचंडः प्रभुर्विभुश्चाप्यथ शत्रुजेता ॥ सहस्रभूस्त्वं धरणीत्व
 मेव सहस्रतुष्टिश्च सहस्रभुक् १४ सहस्रशीर्षस्त्वमनंतरूपः सहस्रपाच्चंगुहशक्तिधारी ॥ गंगासुतस्त्वं स्वमतेन देवस्वाहामहीकृतिकानां तथैव १५ त्वं क्रीडसे पण्डित
 कुक्कुटेन यथेष्टं नानाविधकामरूपी ॥ दीक्षाऽसिसोमो मरुतः सदैव धर्मोऽसि वायुर्चलेंद्रइंद्रः १६ सनातनानामपि शाश्वतस्त्वं प्रभुः प्रभूणामपि चोग्रवन्वा ॥ ऋत
 स्यकर्ता दितिजांतकस्त्वं जेतारिपूणां प्रवरः सुराणाम् १७ सूक्ष्मंतपस्तत्परमं त्वमेव परावरजोऽसि परावरस्त्वम् ॥ धर्मस्य कामस्य परस्य चैव त्वतेजसा कृत्स्नमिदं
 महात्मन् १८ व्याप्तं जगत्सर्वसुरप्रवीरशक्त्या मया संस्तुतलोकनाथ ॥ नमोऽस्तुते द्वादशनेत्रबाहो अतः परं वेद्मि गतिं न तेऽहम् १९ स्कंदस्य यद्दं विप्रः पठेज्जन्म
 समाहितः ॥ श्रावयेद्ब्राह्मणेभ्यो यः शृणुयाद्वा द्विजे रितम् २० धनमायुर्यशो दीप्तं पुत्रान्शत्रुजयंतथा ॥ सपुष्टितुष्टीसंप्राप्य स्कंदसालोक्यमाप्नुयात् २१ ॥ इति श्री
 महाभारते आरण्यके पर्वणि मार्कंडेयसमास्या पर्वणि आंगिरसे कार्तिकेयस्तवेद्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ समाप्तं च मार्कंडेयसमास्या पर्व ॥

ज्ञाता ततएव ब्रह्मब्रह्मणिकर्म ब्रह्मरूपेते हेति ब्रह्मेशयः अदंतत्वमार्थं कर्म ब्रह्मनिष्ठावानित्यर्थः ब्रह्मवतां कर्मोपास्तिज्ञानवता वरिष्ठो ज्ञानीत्यर्थः वरिष्ठत्वे हेतुर्ब्रह्मप्रियस्तत्कर्मोपास्तिपरः ब्राह्मणो
 ब्रह्मवित्तेन सहसमानं व्रतमद्वेषत्वादि रूपं यस्य स ब्राह्मणसवती अतएव ब्रह्मज्ञः शुद्धब्रह्मवित् ब्राह्मणानां नेता ब्रह्मपदप्रापकः ११ षडर्चिः षण्मुखत्वात् षड्भिः १२ । १३ । १४ । १५ । १६
 १७ । १८ । १९ । २० ॥ २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वात्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ॥ ॥

पतिव्रतोपाख्यानेसूचितान्स्त्रीधर्मांश्चिवरीतुद्रौपदीसत्यभामासंवादमारभते उपासीनेषुविप्रेषुविद्यादिना सममेकत्र १ जाहस्यमानेपरस्परमतिशयेनहसंत्यौ २ कुरुयदूत्थिताःकुठपुयदुषु
चोत्पन्नाः ३ । ४ संहतान्दृढांगान् ५ । ६ व्रतंसोमवारव्रतादि तपउपवासादि स्नानसंगमादौ । मंत्रोपेतमौषधंश्रीकरणार्थं विद्या कामशास्त्रोक्ता । 'रतातेवामपादेनभर्तृलिंगमुपस्पृशेत् ।
यावज्जीवंपतिस्तस्यागर्भदासाभवेवद्भूम' इत्यादिकासद्विधि । मूलंअप्रच्युतंतारुण्यादितद्विधि जपहोमागदाःविशकलिताःसमुदिता वा अगदाःजनादिरौषधम् ७ भगदेवतंसौभाग्यवर्धकं सौर

॥ अथद्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ॥ उपासीनेषुविप्रेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ द्रौपदीसत्यभामाचविविशातेतदासमम्
१ जाहस्यमानेसुप्रीतेसुखंतत्रनिषीदतुः ॥ चिरस्यदृष्ट्वाराजेंद्रतेन्योऽन्यस्यप्रियंवदे २ कथयामासतुश्चित्राःकथाःकुरुयदूत्थिताः ॥ अथाब्रवीत्सत्य
भामाकृष्णस्यमहिषीप्रिया ३ सात्राजितीयाज्ञसेनीरहसीदंसुमध्यमा ॥ केन्द्रौपदिवृत्तेनपांडवानधितिष्ठसि ४ लोकपालोपमान्वीरान्पुनःपरमसंहतान् ॥
कथंचवशगास्तुभ्यंनकुप्यंतिचतेशुभे ५ तववश्याहिसततंपांडवाःप्रियदर्शने ॥ मुखप्रेक्षाश्चतेसर्वतस्त्वमेतद्भवीहिमे ६ व्रतचर्यातपोवाऽपिस्नानमंत्रौषधानि
वा ॥ विद्यावीर्यमूलवीर्यजपहोमागदास्तथा ७ ममाद्याचक्षुषांचालियशस्यंभगदेवतम् ॥ येनकृष्णभवेन्नित्यंममकृष्णोवशानुगः ८ एवमुक्त्वासत्यभामाविर
रामयशास्विनी ॥ पतिव्रतामहाभागाद्रौपदीप्रत्युवाचताम् ९ असत्स्त्रीणांसमाचारंसत्येमामनुपृच्छसि ॥ असदाचरितेमार्गेकथंस्यादनुकीर्तनम् १० अनु
प्रश्नःसंशयोवानैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ तथाह्युपेताडुद्ध्यात्वंकृष्णस्यमहिषीप्रिया ११ यदैवभर्ताजानीयान्मंत्रमूलपरांस्त्रियम् ॥ उद्विजेततदेवास्याःसर्पाद्विशम
गतादिव १२ उद्विग्नस्यकुतःशांतिरशांतस्यकुतःसुखम् ॥ नजातुवशगोभर्तास्त्रियाःस्यान्मंत्रकर्मणा १३ अमित्रप्रहितांश्चापिगदान्परमदारुणान् ॥ मूलप्र
चारैर्हीविषंप्रयच्छंतिजिघांसवः १४ जिह्वयायानिपुरुषस्त्वचावाऽप्युपसेवते ॥ तत्रचूर्णानिदत्तानिहन्युःक्षिप्रमसंशयम् १५ जलोदरसमायुक्ताःश्वित्रिणःप
लितास्तथा ॥ अपुमांसःकृताःस्त्रीभिर्जडांधवधिरास्तथा १६ पापानुगास्तुपापास्ताःपतीनुपमृजंत्युत ॥ नजातुविप्रियंभर्तुःस्त्रियाकार्यकथंचन १७ वर्ता
म्यहंतुयां वृत्तिपांडवेषुमहात्मसु ॥ तांस्वांशृणुमेसत्यांसत्यभामेयशास्विनि १८ अहंकारंविहायाहंकामक्रोधोचसर्वदा ॥ सदारान्पांडवान्नित्यंप्रयतोपचराम्य
हम् १९ प्रणयंप्रतिसंहत्यनिघायात्मानमात्मानि ॥ शुश्रूषुर्निरभीमानापतीनांचित्तरक्षिणी २० दुर्व्याहृताच्छंक्रमानादुस्थितादुरवेक्षितात् ॥ दुरासिता
हर्व्रजितादिंगिताध्यासितादपि २१ सूर्यवैश्वानरसमान्सोमकल्पान्महारथान् ॥ सेवेचक्षुर्हणःपार्थानुग्रवीर्यप्रतापिनः २२

व्रतादिकं भगवेदनमितिपाठे सौभाग्यसूचकं वशानुगइच्छानुसारी ८ । ९ हेसत्ये अनुकीर्तनमुत्तरम् १० । ११ । १२ । १३ औषधादिप्रयोगेऽनिष्टमाहअभिप्रेति गदान्रोगान् १४ । १५ ज
लोदरःउदररोगः वृकोदरइतिपाठे कुक्षिव्याधिर्मस्मकनामा श्वित्रिणःकुष्ठवंतः १६ उपसृजंतिदोषैर्योजयति १७ । १८ सदारानितिसपत्नीनामपिसेवनंपतिप्रीत्यर्थंकर्तव्यमित्यर्थः १९ प्रण
यभीष्ठा आत्मा नांचित्तंआत्मनिस्वास्मिन् निरभीमाना दर्पहीना २० इंगितमभिप्रायः अध्यासितःक्षिप्तोयस्मिन्नकटाक्षेतस्मादिंगिताध्यासितात् २१ चक्षुर्हणःदृष्ट्वैरिपूत्रप्रतितादृशात् २२

अभिरूपःसुंदरः २३ नासुक्तवतीति भर्तारिअसुक्तवति नाश्रामीत्यपकृष्यते । तथाअस्मत्ते नस्त्रामीतिशेषः तथाकर्मकरेषुमूत्थेष्वपिअसंविष्टेषुनसंविशामि अनाशितेषुनाश्रामीतिचविपरिणा
मापकर्षणेनयोज्यं २४ । २५ प्रमृष्टभांडासंभारजितगृहोपकरणा २६ अतिरस्कृतसंभाषातिरस्कारशून्यवचना २७ अनर्मपरिहासहीनं हसितंहासः स्थानंस्थिति अवस्करेतिरस्कारोभिकिरते
देवोमनुष्योगंधर्वोयुवाचापिस्वलंकृतः ॥ द्रव्यवानभिरूपोवानमेऽन्यःपुरुषोमतः २३ नाशुक्तवतिनास्त्रातेनासंविष्टेचभर्तारि ॥ नसंविशामिनाश्रामिसदाकर्म
करेष्वपि २४ क्षेत्रादनादाग्रामाद्वाभर्तारंगृहमागतम् ॥ अभ्युत्थायाभिनंदामिआसनेनोदकेनच २५ प्रमृष्टभांडामृष्टान्नाकालेभोजनदायिनी ॥ संयतागुप्त
धान्याचसुसंमृष्टनिवेशना २६ अतिरस्कृतसंभाषादुःस्त्रियोनानुसेवती ॥ अनुकूलवतीनित्यंभवाम्यनलसासदा २७ अनर्मचापिहसितंद्वारिस्थानमभीक्षण
शः ॥ अवस्करेचिरस्थानंनिष्कृतेषुचवर्जये २८ अतिहासातिरोषौचक्रोधस्थानंचवर्जये ॥ निरताऽहंसदासत्येभर्तृणामुपसेवने २९ सर्वथाभर्तृरहितंनममेष्टं
कथंचन ॥ यदाप्रवसतेभर्ताकुटुंबार्थेनकेनचित् ३० सुमनोवर्णकापेताभवामिव्रतचारिणी ॥ यच्चभर्तानपिवतियच्चभर्तानसेवते ३१ यच्चनाश्रातिमेभर्तासर्वं
तद्वर्जयाम्यहम् ॥ यथोपदेशानियतावर्तमानावरंगने ३२ स्वलंकृतासुप्रयताभर्तुःप्रियहितेरता ॥ येचधर्माःकुटुंबेषुश्वश्रुवामेकथिताःपुरा ३३ भिक्षाबलिःश्रा
द्धमितिस्थालीपाकाश्चपर्वसु ॥ मान्यानांमानसत्कारायेचान्येविदितामम ३४ तान्सर्वाननुवर्तामिदिवारात्रमतंद्रिता ॥ विनयान्नियमांश्चैवसदासर्वात्मनाश्रि
ता ३५ मृदून्सतःसत्यशीलान्सत्यधर्मानुपालिनः ॥ आशीविषानिवकुद्धान्पतीन्परिचराम्यहम् ३६ पत्याश्रयोहिमेधर्मोमतःस्त्रीणांसनातनः ॥ सदेवःसाग
तिर्नान्यातस्यकाधिप्रियंचरेत् ३७ अहंपतीन्नातिशयेनात्यश्रेनातिभूषये ॥ नापिपरिवदेश्वश्रंसर्वदापरियंत्रिता ३८ अवधानेनसुभगेनित्योत्थिततयैवच ॥
भर्तारिवशगामहंगुरुशुश्रूषयैवच ३९ नित्यमार्यामहंकुंतीवीरसूं सत्यवादिनीम् ॥ स्वयंपरिचराम्येतांपानाच्छादनभोजनैः ४० नैतामतिशयेजातुवस्त्रभूषण
भोजनैः ॥ नापिपरिवदेचाहंतांपृथांपृथिवीसमां ४१ अष्टावभ्रेब्राह्मणानांसहस्राणिस्मनित्यदा ॥ भुंजतेरुक्मपात्रीषुयुधिष्ठिरनिवेशने ४२ अष्टाशीतिसहस्रा
णिस्नातकागृहमेधिनः ॥ त्रिंशद्दासीकपुकेकोयान्बिभर्ति युधिष्ठिरः ४३ दशान्यानिहस्राणियेषामन्नंसुसंस्कृतम् ॥ हियतेरुक्मपात्रीभिर्यतीनामूर्ध्वरेतसाम्
४४ तान्सर्वानग्रहारेणब्राह्मणान्वेदवादिनः ॥ यथाहंपूजयामिस्मपानाच्छादनभोजनैः ४५ शतंदासीसहस्राणिकौंतेयस्यमहात्मनः ॥ कंबुकेयूरघा
रिण्योनिष्कंठचःस्वलंकृताः ४६ महार्हमाल्याभरणाःसुवर्णाश्वंदनोक्षिताः ॥ मणीन्हेमचबिभ्रत्योत्त्यगीतविशारदाः ४७ तासांनमचरूपंचभोजना
च्छादनानिच ॥ सर्वासांमेववेदाहंकर्मचैवकृताकृतम् ४८

रिदंरूपं उरुकरेइतिवा निष्कृतेषुगृहाराभेषु २८ । २९ भर्तृरहितंमर्तृवियोगः ३० सुमनोवर्णकापेताएधेरनुलेपनैश्चवर्जिता ३१ । ३२ । ३३ मानःपूजा सत्कारआदरः ३४ । ३५ । ३६ । ३७
नातिशयेनातिक्रमाभि नपरिवदे ननिंदाभि ३८ अवधानेनअप्रमादेन महंमम ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अग्रहारेण वैश्वदेवतिमथमदेयेनात्रेन ४५ । ४६ । ४७ । ४८

वन ० ३
अ ०
॥ २३४ ॥

४९ अनुयात्रंस्वैरयात्रायामपिपरिवारभूतं ५० । ५१ वेदवेदि ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ संवननं वशीकरणं ५८ । ५९ । ६० अभिपन्नाप्रार्थयाना ॥ ६१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणि
शतंदासीसहस्राणिकुंतीपुत्रस्यधीमतः ॥ पात्रीहस्तादिवारात्रमतिथोन्मोजयंत्युत ४९ शतमश्वसहस्राणिदशनागायुतानिच ॥ युधिष्ठिरस्यानुयात्रमिद्रप्रस्थ
निवासिनः ५० एतदासीत्तदारान्नोयम्पर्ष्यपालयत् ॥ येषांसंख्याविधिंचैवप्रदिशामिशृणोमिच ५१ अंतःपुराणांसर्वेषांभृत्यानांचैवसर्वशः ॥ आगोपाला
विपालेभ्यःसर्वेवेदकृताकृतम् ५२ सर्वराज्ञःसमुदयमायंचव्ययमेवच ॥ एकाऽहंबेदिकल्याणिपांडवानांयशास्विनि ५३ मयिसर्वसमासज्यकुटुंबभरतर्षभाः ॥
उपासनरताःसर्वेघटयंतिवरानने ५४ तमहंभारमासक्तमनाष्टुष्यंदरात्मभिः ॥ सुखंसर्वपरित्यज्यराज्यहानिघटामिवे ५५ अष्टुष्यंवरुणस्येवनिधिपूर्णमिवोद
धिम् ॥ एकाहंबेदिकोशंवैपतीनांधर्मचारिणाम् ५६ अनिशयांनिशायांचसहायाक्षुत्पिपासयोः ॥ आराधयंत्याःकौरव्यांस्तुल्यारात्रिरहश्चमे ५७ प्रथमंप्रति
बुद्ध्यामिचरमंसंविशामिच ॥ नित्यकालमहंसत्येएतत्संवननंमम ५८ एतज्जानाम्यहंकर्तुंभर्तृसंवननंमहत् ॥ असत्स्त्राणांसमाचारंनाहंकुर्यांनकामये ५९
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाधर्मसहितंव्याहृतं कृष्णयातदा ॥ उवाचसत्यासत्कृत्यपांचालीधर्मचारिणीम् ६० अभिपन्नास्मिपांचालियाज्ञसेनिसमस्वमे ॥
कामकारःसखीनांहिसोपहासंप्रभापितम् ६१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीसत्यभामासंवादपर्वणित्रयस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥
द्रौपद्युवाच ॥ इमंतुतेमार्गमपेतमोहंवक्ष्यामिचित्तग्रहणायभर्तुः ॥ अस्मिन्यथावत्सखिवर्तमानाभर्तारमाच्छेत्स्यसिकामिनीभ्यः १ नैतादृशंदेवतमस्तिस्त्वेष
वेषुलोकेषुसदेवकेषु ॥ यथापतिस्तस्यतुसर्वकामालभ्याःप्रसादात्कुपितश्चहन्यात् २ तस्मादपत्यंविधिधाश्वभोगाःशय्यासनान्युत्तमदर्शनानि ॥ वस्त्राणिमा
ल्यानितथैवगंधाःस्वर्गश्चलोकोविपुलाचकीर्तिः ३ सुखंसुखेनेहनजातु लभ्यंदुःखेनसाध्वीलभतेसुखानि ॥ साकृष्णमाराधयसौहृदेनप्रेम्णाचनित्यंप्रतिकर्मणा
च ४ तथाऽऽसनेश्वारुभिरग्रमाल्यैर्दाक्षिण्ययोगैर्विधैश्चगंधैः ॥ अस्याःप्रियोऽस्मीतियथाविदित्वात्वामेवसंश्लिष्यतितद्विषत्स्व ५ श्रुत्वास्वरंद्वारगतस्यभ
र्तुःप्रत्युत्थितातिष्ठगृहस्यमध्ये ॥ दृष्ट्वाप्रविष्टंत्वरिताऽऽसनेनपाद्येनचैनंप्रतिपूजयस्व ६ संप्रेषितायामथचैवदास्यामुत्थायसर्वस्वयभेवकार्यम् ॥ जानातुकृष्ण
स्तवभावमेतंसर्वात्मनामांभजतीतिसत्ये ७ त्वत्संनिधौयत्कथयेत्पतिस्तेयद्यप्यगुह्यंपरिरक्षितव्यम् ॥ काचित्सपत्नीतववासुदेवंप्रत्यादिशेतेनभवेद्विरागः ८
प्रियांश्वरक्तांश्चाहितांश्चभर्तुस्तांभोजयेथाविविधैरुपायैः ॥ द्वेष्यैरुपेक्ष्यैरहितैश्चतस्यभिद्यस्वनित्यंकुहकोद्यतैश्च ९ मदंप्रमादंपुरुषेषुहित्वासंयच्छभावं
प्रतिगृह्यमौनम् ॥ प्रद्युम्नसांवावपितेकुमारौनोपासितव्यौरहितेकदाचित् १० महाकुलीनाभिरपापिकाभिःस्त्रीभिःसतीभिस्तवसख्यमस्तु ॥ चंडाश्वशौडाश्च
महाशनाश्चचौराश्चदुष्टाश्चपलाश्चवर्ज्याः ११ नीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३३ ॥ ॥ इममिति आच्छेत्स्यसिबलाद्धरिष्यसिकामिनीभ्यःसप
त्नीभ्यः १ । २ । ३ प्रतिकर्मणाकायक्लेशेन ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ रहितंविजने १० चंडाःक्रूराः शौडाःपराभिभवसमर्थाः महाशनाःबहुभुजः दुष्टाःद्वेषाद्याक्रांताःस्त्रियोवर्ज्याइतिशेषः ११

म.मा.टी.
॥ १९९ ॥

॥ १९९ ॥

भगदैवतंभारग्यकरं ॥ १२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ मार्कंडेयादिभिरिति १ संविदंसंभाषां २ स्वजित्वाआश्रित्य ३ कृ
ष्णेहेद्रौपदि ४ ॥ ५ निर्द्ध्वानिष्प्रतिपक्षा । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ प्रणयःस्नेहः १६ । १७ उपावर्त्यपांडवानितिशेषः १८ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकं
एतद्यशस्यंभगदैवतंचस्वार्थतथाशत्रुनिवर्हणंच ॥ महार्हमाल्याभरणांगरागाभर्तारमाराधयपुण्यगंधा १२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदी
सत्यभामासंवादप० द्रौपदीकर्तव्यकथनेचतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३४ ॥ ॥ १५ ॥ ॥ १६ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ मार्कंडेयादिभि
र्विप्रैःपांडवैश्चमहात्मभिः ॥ कथाभिरनुकूलाभिःसहस्वित्वाजनार्दनः १ ततस्तैःसंविदंकृत्वायथावन्मधुसूदनः ॥ आरुरुक्षूरथंसत्यामाह्वयामासकेशवः
२ सत्यभामाततस्तत्रस्वजित्वाडुपदात्मजाम् ॥ उवाचवचनंहृद्यंयथाभावंसमाहितम् ३ कृष्णेमाभूतवोक्तंठामाव्यथामाप्रजागारः ॥ भर्तृभिर्देवसंकाशै
र्जितांप्राप्स्यसिमेदिनीम् ४ नह्येवंशीलसंपन्नानैवंपूजितलक्षणाः ॥ प्राप्तुवंतिचिरंक्लेशंयथात्वमसितेक्षणे ५ अवश्यंचत्वयाभूमिरियंनिहतकंटका ॥ भर्तृभिःसह
भोक्तव्यानिर्द्धेतिश्रुतंमया ६ धार्तराष्ट्रबंधकृत्वावैराणिप्रतियात्यच ॥ युधिष्ठिरस्थांपृथिवींद्रक्ष्यसेद्रुपदात्मजे ७ यास्ताःप्रव्राजमानांत्वांप्राहसन्दर्पमोहिताः ॥
ताःक्षिप्रंहतसंकल्पाद्रक्ष्यसित्वंकुरुस्त्रियः ८ तवदुःखोपपन्नायायैराचरितमप्रियम् ॥ विधिसंप्रस्थितान्सर्वास्तान्कृष्णेयमसादनम् ९ पुत्रस्तेप्रतिविध्यश्चसु
तसोमस्तथाविधः ॥ श्रुतकर्माजुनिश्चैवशतानीकश्चनाकुलिः १० सहदेवाच्चयोजातःश्रुतसेनस्तवात्मजः ॥ सर्वेकुशलिनोवीराःकृतास्त्राश्चसुतास्तव ११ अ
भिमन्युरिवप्रिताद्वारवत्यांरताभृशम् ॥ त्वमिवेषांसुभद्राचप्रीत्यासर्वात्मनास्थिता १२ प्रीयतेतवनिर्द्धेद्वातेभ्यश्चविगतज्वरा ॥ दुःखितातेनदुःखेनसुखेनसुखि
तातथा १३ भजेत्सर्वात्मनाचैवप्रद्युम्नजननातथा ॥ भानुप्रभृतिभिश्चैवान्विशिनाष्टिचकेशवः १४ भोजनाच्छादनेचैषानित्यंमेश्वशुरःस्थितः ॥ रामप्रभृतयः
सर्वेभजंत्यंधककृष्णयः १५ तुल्योहिप्रणयस्तेषांप्रद्युम्नस्यचभाविनि ॥ एवमादिप्रियंसत्यंहृद्यमुक्तामनोनुगम् १६ गमनायमनश्चक्रेवासुदेवरथंप्रति ॥ तां
कृष्णांकृष्णमहिषीचकाराभिप्रदाक्षिणम् १७ आरुरोहरथंशौरेःसत्यभामाऽथभाविनी ॥ स्मयित्वातुयदुश्रेष्ठोद्रौपदीपरिसांख्यच ॥ उपावर्त्यततःशीघ्रैर्हयैःप्रा
यात्पुरंस्वकम् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीसत्यभामासंवादप० कृष्णगमनेपंचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ ॥ १५ ॥
समाप्तमिदंद्रौपदीसत्यभामासंवादपर्व ॥ अथघोषयात्रापर्व ॥ जनमेजयउवाच ॥ एवंवनेवर्तमानानराश्याःशीतोष्णवातातपकर्षितांगाः ॥ सरस्तदासाद्यत्र
नंचपुण्यंततःपरंकिमकुर्वतपार्थाः १ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सरस्तदासाद्यतुपांडुपुत्राजनंसमुत्सृज्यविधायवेशम् ॥ वनानिरम्याप्यथपर्वतांश्चनदीप्रदेशांश्चत
दाविचेरुः २ तथावनेतान्वसतःप्रवीरान्स्वाध्यायवंतश्चतपोधनांश्च ॥ अभ्याययुर्वेदविदःपुराणास्तान्पूजयामासुरथोनराश्याः ३
टीयेभारतभावदीपेचत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३५ ॥ एवंवनेवर्तमानाहत्यादेःस्वपुंरंविशुस्तदेत्यंतस्यग्रंथस्य ईर्ष्याहर्षुर्वोधनवदपमानंप्राप्नोति सापुश्चयुधिष्ठिरवच्छत्रूनप्युप
करोतीतितारपर्यं सरोद्धेतवनस्थं १ जलंसमुदायं वेशंसहं नदीप्रदेशान् तत्समीपस्थानेषु २ वनेद्धेतवने ३

म.भा.टी.
॥२००॥

नृपुष्टतराष्ट्रम् १।९।६।७।८ रंकोर्भूगविशेषस्यलोमराशिभयीतूलिकारांक्वकूटम् ९ इडातलस्थःभूतलस्थः। इडातुवुधयोषिति । सौरमेय्यांचवचनेवसुमत्यामपिस्त्रियाम्'इतिमेदिनी
 १०।११।१२ उग्रतेजाअर्जुनः १३ प्रजागरस्थौमुविशयातेइतिशेषः १४।१५ अन्येःअन्येभ्योऽधिकःप्रतीक्षतीत्यप्युपपदाभावेऽपिच्छांदसोगर्हायांलट् १६।१७।१८।१९।२०
 ततःकदाचित्कुशलःकथासुविप्रोऽभ्यगच्छहुविकौरवेयान् ॥ सतैःसमेत्याथयदृच्छयैववैचित्रवीर्यैर्नृपमभ्यगच्छत् ४ अथोपविष्टःप्रतिसत्कृतश्चतुर्देनराज्ञाकुरुस
 तमेन ॥ प्रचोदितःसंकथयांबभूवधर्मानिलेद्रप्रभवान्यमौच ५ कृशांश्रवातातपकशिंतांगानदुःखस्यचोग्रस्यमुखेप्रपन्नान् ॥ तांचाप्यनाथामिववीरनार्थाकृ
 ष्णांपरिक्लेशगुणेनयुक्ताम् ६ ततःकथास्तस्यनिशम्यराजावैचित्रवीर्यःकृपयाऽभितप्तः ॥ वनतथापार्थिवपुत्रपौत्रान्श्रुत्वातथादुःखनदींप्रपन्नान् ७ प्रोवाचदे
 न्याभिहतांतरात्मानिःश्वासवातोपहतस्तदानीम् ॥ वाचं कथांचित्स्थिरतामुपेत्यतत्सर्वमात्मप्रभवंविचिंत्य ८ कथंनुसत्यःशुचिरार्यवृत्तोऽप्येष्टःसुतानांममधर्म
 राजः ॥ अजातशत्रुःपृथिवीतलेस्मशेतेपुरारांक्वकूटशायी ९ प्रबोध्यतेमागधसूतपृगैर्नित्यंस्तुवद्भिःस्वयमिंद्रकल्पः ॥ पतत्रिसंधैःसजघन्यरात्रेप्रबोध्यतेनून
 मिडातलस्थः १० कथंनुवातातपकशिंतांगोवृकोदरःकोपपरिभृतांग ॥ शेतेपृथिव्यामतथोचितांगःकृष्णासमक्षंवसुघातलस्थः ११ तथार्जुनःसुकुमारोमन
 र्सीवशेस्थितोधर्मसुतस्यराज्ञः ॥ विदूयमानैरिवसर्वगात्रैर्ध्रुवंनशेतेवसतीरमर्षात् १२ यमौचकृष्णांचयुधिष्ठिरंभीमं चदृष्ट्वासुखविप्रयुक्तम् ॥ विनिःश्वसन्
 सर्पइवोग्रतेजाध्रुवंनशेतेवसतीरमर्षात् १३ यथायमौचाप्यसुखौसुखाहौंसमृद्धरूपावमरौदिवीव ॥ प्रजागरस्थौध्रुवमप्रशांतौधर्मेणसत्येनचवार्यमाणौ १४ स
 मीरणेनाथसमोबलेनसमीरणस्यैवसुतोबलीयान् ॥ सधर्मपाशेनसितोऽग्रजेनध्रुवंविनिःश्वस्यसहस्रमर्षम् १५ सचापिभूमौपरिवर्तमानोवधंसुतानांममकांक्षमा
 णः ॥ सत्येनधर्मेणचवार्यमाणःकालंप्रतीक्षत्यधिकोरणेऽन्यैः १६ अजातशत्रौतु जितेनिकृत्यादुःशासनोयत्परुषाप्यवोचत् ॥ तानिप्रविष्टानिवृकोदरांगदहांते
 कक्षाग्निरिवेधनानि १७ नपापकंध्यास्यतिधर्मपुत्रोधनंजयश्चाप्यनुवत्स्यतेतम् ॥ अरण्यवासनविवर्धतेतुभीमस्यकोपोऽग्निरिवानिलेन १८ सतेनकोपेन
 विदह्यमानःकरंकरेणाभिनिपीड्यवीरः ॥ विनिःश्वसत्युष्णमतीवघोरंदहन्निवेमान्ममपुत्रपौत्रान् १९ गांडीवधन्वाचवृकोदरश्चसंरंभिणावंतककालकल्पौ ॥ न
 शेषयेतांयुधिष्ठिरसेनांशरान्किरंतावशनिप्रकाशान् २० दुर्योधनःशकुनिःसूतपुत्रोदुःशासनश्चापिसुमंदचेताः ॥ मधुप्रपश्यंतिनतुप्रपातंयद्द्यूतमालंब्यहरं
 तिराज्यम् २१ शुभाशुभंकर्मनरोहिष्ठत्वाप्रतीक्षतेतस्यफलंस्मकर्ता ॥ सतेनमुह्यत्यवशःफलेनमोक्षःकथंस्यात्पुरुषस्यतस्मात् २२ क्षेत्रेसुकृष्टेषुपितेचबीजे
 देवेचवर्षत्युत्कालयुक्तम् ॥ नस्यात्फलंतस्यकुतःप्रसिद्धिरन्यत्रदैवादितिचिंतयामि २३ कृतंमताक्षेणयथानसाधुसाधुप्रवृत्तेनचपांडवेन ॥ मयाच
 दुष्पुत्रवशानुगेनयथाकुरुणामयमंतकालः २४

वन० ३
अ०
॥२३५॥

२१ शुमेति फलंस्वर्गनरकरूपंतेनमूढस्यतस्मात्प्रमोक्षोऽस्तीत्यर्थः २२ दृष्टसामग्र्यांसत्यामतिदेवप्रातिकूल्यात्फलंनजाततइत्याह क्षेत्रेइति उपितेन्युक्ते एवंमच्चित्तेदुर्योधनादीनांचचित्ते वृद्धहितो
 पदेशोव्याभवतीभावः २३ यथानसाधुअशुभंस्यात्तयामताक्षेणशकुनिनाकृतं । पांडवेनचतदानीमेवतान्अनिघ्नतासाधुकृतं मयाचतयाकृतं यथायमंतकालउपस्थितइतिशेषः २४

॥२००॥

प्रवास्यतिवातइतिशेषः प्रजास्यातिअपत्यंजमयिष्यति क्षपादौराऽद्यादौ एतस्यपापस्यफलमपरिहार्यमितिभावः २५ कथंनहिप्रागेवेतन्नचितितमित्याशंक्याह क्रियेतेति यद्येवंविवेकोनृणां
 भवेत्तर्हि वित्तं कस्माद्धेतोरस्मदादिरन्यायेनापिक्रियेतसाधयेत्। त्वंमूर्खोऽसीतिचेदपरेऽपिपूर्वैराजानःकस्मात्त्वित्तं कुर्युर्जयेयुः। अर्जितंवावित्तंपुरुषाःसाधवोऽपिकथंचिन्नधर्मकामाद्यर्थेनाकस्मान्नद
 द्युःनपरित्यजेयुः। तस्मात्प्राणिनां वित्तस्यार्जने अर्जितस्यपालनेचस्वाभाविकीबुद्धिरपरिहार्येतिभावः। वित्तेनेतिगौडपाठेतुवित्तेनहेतुना वित्तार्थकस्मात्क्रियेतयन्नइतियत्तुर्कुर्युरितिचाध्याहृत्य
 योज्यं। कथंचिद्दुरितिरित्युस्यजत्वंचतस्यैवोक्तं। नन्वर्जनाभावेएवकोदोषइत्यतआह प्राप्येतिअर्थकालंअर्थसाध्यदारक्रियादिकालं यौवनादिकंप्राप्य अनर्थःव्याकूलत्वंभवेत् तदेवाह तद्वध
 नसाध्यंकार्यकथंनुकेनप्रकारेणवामनिर्धनस्यस्यात् । कुतोवाउपापात्तद्वधनंमनिर्धेवस्यस्यात्संपद्येतेतिचिं तारूपोऽनर्थःस्यादेवेत्यर्थः २६ नन्वेवमर्थस्यइदानीमप्यनर्थकरत्वंजानता
 त्वयापांडवानामंशःसुत्यजस्ततश्चननाशशंकास्तीत्याशंक्याह कथंनुइति पुत्रवत्पशुवच्चपिंडीभूतःप्रियतमश्चार्थः कथंनुभिद्येतद्विधाभवेत् वेणुरिवकरपत्रेणनकथंचिद्रेतुंशक्यइतिभावः। न
 ध्रुवंप्रवास्यत्यसमीरितोऽपिध्रुवंप्रजास्यत्युतगर्भिणीया ॥ ध्रुवंदिनादौरजनीप्रणाशस्तथाक्षपादौचदिनप्रणाशः २५ क्रियेतकस्मादपरेचकुर्युर्वित्तंनदद्युःपुरु
 षाःकथंचित् ॥ प्राप्यार्थकालंचभवेदनर्थःकथंनुतत्स्यादितितत्कुतःस्यात् २६ कथंनुभिद्येतनचस्रवेतनचप्रसिच्येदितिरक्षितव्यम् ॥ अरक्ष्यमाणंशतघाप्रकी
 र्थेद्रुवंननाशोऽस्तिकृतस्यलोके २७ गतोह्यरण्यादपिशकलोकंधनंजयःपश्यतवीर्यमस्य ॥ अस्त्राणिदिव्यानिचतुर्विधानिज्ञात्वापुनर्लोकमिमंप्रपन्नः २८
 स्वर्गं हि गत्वासशरीर एवकोमानुषःपुनरागंतुमिच्छेत् ॥ अन्यत्रकालोपहताननेकान्समीक्षमाणस्तुकुरुन्मुमूर्षुन् २९ धनुर्ग्राहश्चार्जुनःसव्यसाचीधनुश्चतद्गांडिवं
 भीमवेगम् ॥ अस्त्राणिदिव्यानिचतानितस्यत्रयस्यतेजःप्रसहेतकोऽत्र ३० निशम्यतद्रचनं पार्थिवस्यदुर्योधनंरहितेसौबलोऽथ ॥ अबोधयत्कर्णमुपेत्यसर्वस
 चाप्यहृष्टोभवदल्पचेताः ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिघृतराष्ट्रखेदवाक्येषट्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ ॥ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ घृतराष्ट्रस्यतद्वाक्यंनिशम्यशकुनिस्तदा ॥ दुर्योधनमिदंकालेकृणेनसहितोऽब्रवीत् १ प्रवाज्यपांडवान्वीरान्स्वेनवीर्येणभारत ॥
 भुंक्ष्वेमांपृथिवीमेकोदिविशंभरहायथा २ प्राच्याश्चदाक्षिणात्याश्चप्रतीच्योदीच्यवासिनः ॥ कृताःकरप्रदाःसर्वैराजानस्तेनराधिप ३
 चस्रवेतआमपात्राज्जलमिवस्तीकस्तोकमपिनबहिर्गच्छेत् प्रार्थयांलिङ्गवमहप्रार्थनायामितेनपरंमामपंचकमापियाचितंचेन्नदास्यामीतिदर्शितं । नचप्रसिच्येत्पात्रधारयावानबहिर्गच्छेतेनार्ध
 राज्यदानंस्तुरांनदेयमित्युक्तं । इतिहेतोर्धनंरक्षितव्यमेव नस्तोकमर्धवातेभ्यःप्रदेयमितिभावः तन्नहेतुः अरक्ष्यमाणंशतघाप्रकीर्येदिति अर्थनाशएवमहाननर्थइत्यर्थः । नन्वर्थेनापिपुत्रनाशः
 संभाव्यत इत्याशंक्याहध्रुवमिति तेषामरणंदुर्गतिर्वा देवकृतादुर्निवार्या किमर्थदानेनप्रत्यक्षदुःखेनेतिभावः २७ किंचतुल्यांशभागिनोदायादस्योत्कर्षोऽपिदुःसहइत्याशयेनाहगतइत्यादिना
 २८ अन्यत्रस्वर्गे स्थानविशेषमहिम्ना दिव्यज्ञानसंपन्नोऽर्जुनः कुरुन्मुमूर्षुन्समीक्षमाणः कोऽपिमानुषोनास्तीत्यर्थः २९ । ३० अदृष्टोभृत्युमयात् । सचाप्यहृष्टइतिपाठे हृष्टःपांडवेभ्योऽल्पमपि
 नदेयमितिघृतराष्ट्रप्रतिज्ञाश्रवणात् ३१ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेषट्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३६ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥ ॥
 ॥ घृतराष्ट्रस्येति १ । २ प्रतीच्या उदीच्याश्च देशास्तद्वासिनः ते त्वया ३

साद्याः सादयितुं नाशयितुं योग्याः शत्रवस्तेषां लक्ष्मीः साद्यलक्ष्मीः । १ । ५ नचिरमल्पकालं शोककरीताः अतस्त्वत्प्रतिज्ञातोऽस्माकं सुखकालो भूयान् स्तीति भावः सातुश्रीः । ६ । ७ । ८
 ९ वंद्यमानः स्तूयमानः द्विजैस्त्रैर्वर्णिकैः । १० । ११ नाद्रियेतनाहता । १२ । १३ । १४ । १५ । त्वात्वाम् । १६ समर्था सुहृदां हर्षज्ञानां च शोकं दातुमिति शेषः । १७ । १८ । अमित्रेष्ववदर्शनात्
 याहिसादीप्यमानेव पांडवानभजत्पुरा ॥ साद्यलक्ष्मीस्त्वयाराजन्नवाप्ताभ्रातृभिः सहः ४ इंद्रप्रस्थगतेयां तां दाप्यमानां युधिष्ठिरे ॥ अपश्यामश्रियं राजन् दृश्यते
 सातवाद्यै ५ शत्रवस्त्वराजेंद्रनाचिरं शोककरीताः ॥ सातु बुद्धिबलेनेयं राजस्तस्माद्युधिष्ठिरात् ६ त्वया प्रक्षिप्तमहाबाहो दीप्यमानेव दृश्यते ॥ तथैव तवरा
 जेंद्रराजानः परवीरहन् ७ शासनेऽधिष्ठिताः सर्वे किंकुर्मइतिवादिनः ॥ तवेयं पृथिवी राजन्निखिलासागरांबरा ८ सपर्वतवनादेवीसग्रामनगराकरा ॥ नानावनोद्दे
 शवतीपर्वतैरूपशोभिता ९ वंद्यमानो द्विजैराजन्पूज्यमानश्च राजभिः ॥ वौरुषादिविदेवेषु भ्राजसे राश्मिवा निव १० रुद्रैरिव यमो राजामरुद्रैरिव वासवः ॥ कुहनि
 स्त्वं घृता राजन् भासिनक्षत्रराडिव ११ यैः स्मृतं नाद्रियेताऽऽज्ञानचयेशासने स्थिताः ॥ पश्यामस्तान् श्रियाहीनान् पांडवान् वनवासिनः १२ श्रूयते हि
 महाराजसरोद्धैतवनं प्रति ॥ वसंतः पांडवाः सार्धं ब्राह्मणैर्वनवासिभिः १३ सप्रयाहि महाराज श्रिया परमया युतः ॥ तापयन् पांडुपुत्रांस्त्वं रश्मिवा निव तेजसा १४
 स्थितो राज्ये च्युतान् राज्याह्रियाहीनाञ्छ्रियावृतः ॥ असमृद्धान् समृद्धार्थः पश्य पांडुसुता वृष १५ महाभिजनसंपन्नं भद्रे महति संस्थितं ॥ पांडवास्त्वाऽभिर्वाक्षंतु
 ययातिमिव नाहुषम् १६ यां श्रियं सुहृदश्चैव दुर्हृदश्च विशांपते ॥ पश्यंति पुरुषेदीप्तां सासमर्था भवत्युत १७ समस्थो विषमस्थान् हि दुर्हृदो योऽभिर्वाक्षते ॥ जगती
 स्थानिवाद्रिस्थः किमतः परमं सुखम् १८ नपुत्रघनलाभेन न राज्येनापि विंदति ॥ प्रीतिं नृपतिशार्दूलयाममित्राघदर्शनात् १९ किं नु तस्य सुखं न स्यादाश्रमे यो
 धनं जयं ॥ अभिर्वाक्षेत सिद्धार्थो वल्कलाजिनवाससं २० सुवाससो हिते भार्या वल्कलाजिनसंघृताम् ॥ पश्यंतु दुःखिताः कृष्णांसाचनिर्विद्यतां पुनः २१ विनिंदतां
 तथाऽऽत्मानं जीवितं च धनच्युतम् ॥ न तथा हि सभामध्ये तस्या भवितुमर्हति ॥ वैमनस्यं यथा दृष्ट्वा तव भार्याः स्वलंकृताः २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमु
 क्त्वा तुराजानं कर्णः शकुनिना सह ॥ तूष्णीं बभूवतुरुभौ वाक्यातिजनमेजय ॥ २३ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रा पर्वणि कर्णशकुनिवाक्ये
 सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ कर्णस्य वचनं श्रुत्वा राजा दुर्योधनस्ततः ॥ हृष्टो भूत्वा पुनर्दीन इदं वचनमब्रवीत् १ ब्र
 वीषियदिदं कर्णसर्वमनसि मे स्थितम् ॥ न त्वभ्यनुज्ञां लप्स्यामि गमने यत्र पांडवाः २ परिदेवति तान् वीरान् घृतराष्ट्रो महीपतिः ॥ मन्यतेऽभ्यधिकांश्चापितपो यो
 गेन पांडवान् ३ अथवाऽप्यनुबुध्येत नृपोऽस्माकं चिकीर्षितम् ॥ एवमप्यायति रक्षत्राभ्यनुज्ञातुमर्हति ४ न हि द्वैतवने किंचिद्विद्यतेऽन्यत्प्रयोजनम् ॥ उत्साद
 नमृतेतेषां वनस्थानां महाद्युते ५

अर्घदुःखं । 'अघंतुव्यसने दुःखेदुरिते च न पुंसकम्' इति मेदिनी १९ । २०
 निर्विद्यतां जीवितादपि विरक्तमवतु २१ । २२ । २३ ॥ ॥ इत्यार० प० नी० भा० भा० सप्तत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३७ ॥ कर्णस्येति १ । २ । ३ आयतिप्रतरकालं ३ । ५

६ इतरायावस्थानाय नाधिगच्छामि अधिगमं निश्चयं न प्राप्नोमि ७ । ८ । ९ । १० लक्ष्म्या उपेतं पश्येतां चे जीवितं युक्तमिति संबंधः ११ । १२ । १३ कल्पं प्रातः १४ । १५ । १६ । १७
 १८ घोषागोव्रजाः १९ । २० । २१ अयमुपायो घोषयात्रैव २२ । २३ तलान् हस्ततलानि २४ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥
 जानासि हियथाक्षतायुतकाल उपस्थिते ॥ अब्रवीद्यज्ञमांत्वांचसौ बलं वचनं तदा ६ तानि मर्वाणि वाक्यानि यच्चान्यत्परिदेवितम् ॥ विचिंत्य नाधिगच्छामि गम
 नायेतरायवा ७ ममापि हि महान् हर्षो यदहं भीमफाल्गुनौ ॥ क्लिष्टावरण्ये पश्येयं कृष्णयासहिताविति ८ न तथा ह्याप्तुयां प्रीतिमवाप्यवसुधामिमां ॥ दृष्ट्वा यथापां
 डुसुतान् वल्कलाजिनवाससः ९ किं नु स्यादधिकं तस्माद्यदहं द्रुपदात्मजाम् ॥ द्रौपदीं कर्णपश्येयं काषायवसनां वने १० यदि मां धर्मराजश्च भीमसेनश्च पांडवः ॥
 युक्तं परमया लक्ष्म्या पश्येतां जीवितं भवेत् ११ उपायं न तु पश्यामियेन गच्छेम तद्दनम् ॥ यथाचाभ्यनुजानीयाद्दृच्छंतं मां महीपतिः १२ ससौ बलेन सहितस्तथा
 दुःशासनेन च ॥ उपायं पश्यनिपुण्येन गच्छेम तद्दनम् १३ अहमप्यद्यनिश्चित्य गमनायेतराय च ॥ कल्यमेव गमिष्यामि समीपं पार्थिवस्य ह १४ मयितत्रोपवि
 ष्टे तु भीष्मे च कुरुसत्तमे ॥ उपायो यो भवेद्दृष्टस्तं ब्रूयाः सहसौ बलः १५ वचोभीष्मस्य राज्ञश्चानिश्चयं गमनं प्रति ॥ व्यवसायं करिष्येऽहमनुनीयपितामहम् १६ तथेत्यु
 क्त्वा तु ते सर्वे जग्मुरावस्थान् प्रति ॥ व्युषितायारजन्यांतु कर्णो राजानमभ्ययात् १७ ततो दुर्योधनं कर्णः प्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ उपायः परिदृष्टोऽयं तं निबोध जनेश्वर
 १८ घोषाद्वैतवने सर्वे वत्प्रतीक्षानराधिप ॥ घोषयात्रापदेशेन गमिष्यामो न संशयः १९ उचितं हि सदा गंतुं घोषयात्रां विशांपते ॥ एवं च त्वां पिताराजन्समनुज्ञातु
 मर्हति २० तथा कथयमानो तु घोषयात्राविनिश्चयम् ॥ गांधारराजः शकुनिः प्रत्युवाच हसन्निव २१ उपायोऽयं मया दृष्टो गमनाय निरामयः ॥ अनुज्ञास्यति नो राजा
 बोधयिष्यति चाप्युत २२ घोषाद्वैतवने सर्वे वत्प्रतीक्षानराधिप ॥ घोषयात्रापदेशेन गमिष्यामो न संशयः २३ ततः प्रहसिताः सर्वे ते ज्योन्यस्य तलान्दुः ॥
 तदेव च विनिश्चित्य ददृशुः कुरुसत्तमम् २४ ॥ इति श्रीम० आ० घोषया० घोषयात्रामंत्रणे अष्टत्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३८ ॥ ॥ वैशंपायन उ
 वाच ॥ घृतराष्ट्रं ततः सर्वे ददृशुर्जनमेजय ॥ घृष्टासुखमथो राज्ञः घृष्टाराज्ञा च भारत १ ततस्तैर्विहिदः पूर्वसंभंगो नाम बल्लवः ॥ समीपस्थास्तदा गावो घृ
 तराष्ट्रे न्यवेदयत् २ अनंतरं च राधेयः शकुनिश्च विशांपते ॥ आहतुः पार्थिवश्चेष्टं घृतराष्ट्रं जनाधिपम् ३ रमणीयेषु देशेषु घोषाः संप्रतिकौरव ॥ स्मरणे समयः प्राप्तो
 वत्सानामपि चांकनम् ४ घृगया चोचिताराजन्स्मिन्काले सुतस्यते ॥ दुर्योधनस्य गमनं समनुज्ञातुमर्हसि ५ ॥ घृतराष्ट्र उवाच ॥ घृगया शोभना तात गवांसि
 मवेक्षणम् ॥ विश्रंभस्तु न गंतव्यो बल्लवानामिति स्मरे ६ ते तु तत्र नरव्याघ्राः समीपे इति नः श्रुतम् ॥ अतो नाभ्यनुजानामि गमनं तत्र वः स्वयम् ७ छद्मनानि
 जितास्ते तु कर्षिताश्च महावने ॥ तपो नित्याश्च राधेयसमर्थाश्च महारथाः ८ घृतराष्ट्रमिति १ । २ । ३ स्मरणे स्मरणहेतौ कर्माणि गवांसंख्यापूर्वकं वयोवर्णजातिनामालेखने
 स्मरणसमय इति गौडाः पठन्ति ४ । ५ विश्रंभो विश्वासो न गंतव्यो न कर्तव्यः पांडवैर्भेदितास्ते कदाचिद्युष्मास्तत्पुरतो नित्युश्वेदनिष्ठस्यादिति भावः ५ तदेवाह तेत्विति ७ । ८

तेजोऽग्निरेव ९ । १० । ११ । १२ अशक्यत्वमेवाहउषितोहीति १३ । १४ उद्विग्नवासइति वनवासेनोद्विग्रेषुपांडवेषु विश्रंभात्सत्यव्रताएतेनास्मान्वाधिष्यंतइतिविश्वासाद्योभवतांवातः
सदुःखदुःखदोभविष्यति । पूर्वापकृतेविश्वासोनकर्तव्यइत्यर्थः १५ पञ्जांतरमाह अथवेति १६ । १७ द्वयमपिदूषयतिधर्मज्ञइत्यादिना १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६
धर्मराजोनसंकुद्धचेद्भूमसेनस्त्वमर्षणः ॥ यज्ञसेनस्यदुहितातेजएवतुकेवलम् ९ यूयंचाप्यपराध्येयुर्दुर्पमोहसमन्विताः ॥ ततोविनिर्देहेयुस्तेतपसाहिसमन्वि
ताः १० अथवासायुधावीरामन्युनाऽभिपरिभुताः ॥ सहिताबद्धनिस्त्रिंशदहेयुःशस्त्रतेजसा ११ अथयूयंबहुत्वात्तानभियातकथंचन ॥ अनायंपरमंतस्या
दशकयंतञ्चैवमतम् १२ उषितोहिमहाबाहुर्द्विद्रलोकेधनंजयः ॥ दिव्यान्यस्त्राप्यवाप्याथततःप्रत्यागतोवनम् १३ अकृतास्त्रेणपृथिवीजितावीभत्सुनापुरा ॥
किंपुनःसकृतास्त्रोऽनहन्याद्भूमहारथः १४ अथवामद्वचःश्रुत्वातत्रयत्ताभविष्यथ ॥ उद्विग्नवासोविश्रंभाहुःखंतत्रभविष्यति १५ अथवासैनिकाःकोचिदपकुर्यु
र्युधिष्ठिरम् ॥ तदबुद्धिकृतंकर्मदोषमुत्पादयेच्चवः १६ तस्माद्बुद्धंत्तुपुरुषाःस्मारणायात्कारिणः ॥ नस्वयंतत्रगमनरोच्येतवभारत १७ ॥ शकुनिरुवाच ॥
धर्मज्ञःपांडवोज्येष्ठःप्रतिज्ञातंचसंसदि ॥ तेनद्वादशवर्षाणिवस्तव्यानीतिभारत १८ अनुवृत्ताश्वतेसर्वेपांडवाधर्मचारिणः ॥ युधिष्ठिरस्तुकौतेयोननःकोपंक
रिष्यति १९ मृगयांचैवनोगंतुमिच्छासंवर्ततेभृशम् ॥ स्मरणंतुचिकीर्षामोनतुपांडवदर्शनम् २० नचानार्यसमाचारःकश्चित्तत्रभविष्यति ॥ नचतत्रगमि
ष्यामोयत्रतेषांप्रतिश्रयः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःशकुनिनाष्टतराष्ट्रेजनेश्वरः ॥ दुर्योधनंसहामात्यमनुजज्ञेनकामतः २२ अनुज्ञातस्तुर्गाधारिः
कर्णेनसहितस्तदा ॥ निर्ययौभरतश्रेष्ठोबलेनमहतावृतः २३ दुःशासनेनचतथासौबलेनचधीमता ॥ संवृतोभ्रातृभिश्चान्यैःस्त्रीभिश्चापिसहस्रशः २४ तंनिर्या
तंमहाबाहुंद्रुंद्रैतवनंसरः ॥ पौराश्वानु ययुःसर्वेसहदारावनंचतत् २५ अष्टौरथसहस्राणित्रीणिनागायुतानिच ॥ पत्तयोबहुसाहस्राहयाश्वनवतिःशताः २६
शकटापणवेशाश्वगणिविजोवदिनस्तथा ॥ नराश्वमृगयाशीलाःशतशोऽथसहस्रशः २७ ततःप्रयाणेनृपतेःसुमहानभवत्स्वनः ॥ प्रावृषीवमहावायोरुद्धतस्यविशां
पते २८ गव्युतिमात्रेन्यवमद्राजादुर्योधनस्तदा ॥ प्रयातोवाहनैःसर्वैस्ततोद्वैतवनंसरः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योध
नप्रस्थानेऊनचत्वारिंशदाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २३९ ॥ ॥ ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथदुर्योधनोराजातत्रतत्रवनेवसन् ॥ जगामघोषानभितस्त
त्रचक्रेनिवेशनम् १ रमणीयेसमाज्ञातेसोदकेसमहीरुहे ॥ देशेसर्वगुणोपेतेचकुरावसथान्नराः २ तथैवतत्समीपस्थानपृथगावसथानवहन् ॥ कर्णस्यशकुनेश्चैव
भ्रातृणांचैवसर्वशः ३ ददर्शसतदागावःशतशोऽथसहस्रशः ॥ अंकैर्लक्षैश्चताःसर्वालक्षयामासपार्थिवः ४

शकटाःभारवाहान्यनांसि आपणाःपण्यानि वेशोवेश्याजनाश्रयः २७ । २८ गव्युतिःक्रोशद्वयं २९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऊनचत्वारिंशदाधिकद्विशततमो
ऽध्यायः ॥ २३९ ॥ ॥ ४ ॥ अथेति चक्रेकृतवान् १ । २ । ३ । ४ अंकैःलक्षैःसंख्यानैः । 'लक्षानपुंसिसंख्यायाम्'इतिभेदिनी ४

जज्ञेज्ञातवान् उपसृतान्दमनाहान् वत्सतरान्समीपागतान्वा फालयमाससंख्यातवान् ५ त्रिहायनांस्त्रिपर्षान्कृषान् व्याहरत्विजहार ६ यथोपजोषंघयाचावि ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२
१३ । १४ । १५ साद्यस्केनएकाहसाध्येन १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ आत्मजैर्जयंतादिभिःसहेतिशेषः २२ । २३ । २४ । २५ विजिहीर्षुर्विहर्षुभिच्छुःउपसर्पततत्समपिगच्छत
अंकयामासवत्सांश्चजज्ञेचोपमृतांस्त्वपि ॥ बालवत्साश्वयागावःकालयामासताअपि ६ अथसस्मारणंकृत्वालक्षयित्वात्रिहायनान् ॥ वृतोगोपालकैःप्रीतोव्या
हरत्कुरुनंदनः ६ सचपौरजनःसर्वःसैनिकाश्चसहस्रशः ॥ यथोपजोषंचिक्रीडुर्वनेतस्मिन्यथाऽमराः ७ ततोगोपाःप्रगातारःकुशलानृत्यवादाने ॥ धार्तराष्ट्रमुपा
तिष्ठन्कन्याश्चैवस्वलंकृताः ८ सस्त्रीगणावृतोराजाप्रहृष्टःप्रददौवसु ॥ तेभ्योयथार्हमन्नानिपामानिविधानिच ९ ततस्तेसहिताःसर्वेतरक्षुन्महिषान्मृगान् ॥
गवयर्क्ष्वराहांश्चसमंतात्पर्यकालयन् १० सताञ्छरैर्विनिर्भियगजांश्चसुबहून्वने ॥ रमणीयेषुदेशेषुग्राहयामासवैमृगान् ११ गोरसानुपयुंजानउपभोगांश्चभारत ॥
पश्यन्सरमणीयानिवनान्युपवनानिच १२ मत्तभ्रमरजुष्टानिवर्हिणाभिरुतानिच ॥ अगच्छदानुपूर्व्येणपुण्यंद्वैतवनंसरः १३ मत्तभ्रमरसंजुष्टंनलिकंठरवाकुलम् ॥
सप्तच्छदसमाकीर्णपुन्नागवकुलैर्युतम् १४ क्रुद्धयापरमयायुक्तोमहेंद्रइववज्रभृत् ॥ यदृच्छयाचतत्रस्थोधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः १५ ईजेराजर्षियज्ञेनसाद्यस्केन
विशांपते ॥ दिव्येनविधिनाचैववन्धेनकुरुसतम् १६ कृत्वानिवेशमभितःसरसस्तस्यकौरव ॥ द्रौपद्यासहितोधीमान्धर्मपत्न्यानराधिपः १७ ततोदुर्योधनःप्रे
ष्यानादिदेशसहस्रशः ॥ आक्रीडावसथाःक्षिप्रंक्रियंतामितिभारत १८ तेतथेत्येवकौरव्यमुक्त्वावचनकारिणः ॥ चिकीर्षंतस्तदाऽऽक्रीडान्जग्मुर्द्वैतवनंसरः १९
प्रविशंतवनद्वारिगंधर्वाःसमवारयन् ॥ सेनाग्रंधार्तराष्ट्रस्यप्राप्तंद्वैतवनंसरः २० तत्रगंधर्वराजोवैपूर्वमेवविशांपते ॥ कुबेरमवनाद्राजन्नाजगामगणावृतः २१
गणैरप्सरसांचैवत्रिदशानांतथाऽऽत्मजैः ॥ विहारशीलःक्रीडार्थेतेनतत्संवृतंसरः २२ तेनतत्संवृतंदृष्ट्वातेराजपरिचारकाः ॥ प्रतिजग्मुस्ततोराजन्यत्रदुर्योधनो
नृपः २३ सतुतेपावचःश्रुत्वासैनिकान्युद्धदुर्मदान् ॥ प्रेषयामासकौरव्यउत्सारयततानिति २४ तस्यतद्वचनंश्रुत्वारान्नःसेनाग्रयायिनः ॥ सरोद्वैतवनंगत्वा
गंधर्वादिदमन्नुवन् २५ राजादुर्योधनोनामघृतराष्ट्रसुतोबली ॥ विजिहीर्षुरिहायातितदर्थमुपसर्पत २६ एवमुक्तास्तुगंधर्वाःप्रहसंतोविशांपते ॥ प्रत्यङ्मुखस्तान्पुरु
षानिदंदिपुरुषंवचः २७ नचेतयतिवोराजामंदबुद्धिःसुयोधनः ॥ योऽस्मानाज्ञापयत्येवैश्यानिवदिवौकसः २८ यूयमुर्षुर्वश्चापिमंदप्रज्ञानसंशयः ॥ येत
स्यवचनादेवमस्मान्ब्रूतविचेतसः २९ गच्छध्वंत्वरिताःसर्वयत्रराजासकौरवः ॥ नचेदद्यैवगच्छध्वंधर्मराजनिवेशनम् ३० एवमुक्तास्तुगंधर्वैराज्ञःसेनाग्रयायिनः ॥
संप्राद्रवन्धतोरजाघृतराष्ट्रसुतोऽभवत् ३१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिगंधर्वदुर्योधनसेनासंवादेचत्वारिंशदाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचत्वारिंशदाधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥

ततस्तेसाहिताइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ एकैकस्ययोधाः एकैकयोधाः पर्य
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तेसाहिताःसर्वेदुर्योधनमुपागमन् ॥ अर्जुनश्चमहाराजयदूचुःकौरवंप्रति १ गंधर्वैर्वारितेसैन्येधार्तराष्ट्रप्रतापवान् ॥ अमर्षपूर्णःसै
 न्यानिप्रत्यभाषतभारत २ शासतैनानधर्मज्ञानमविप्रियकारिणः ॥ यदिप्रक्रीडतेसर्वेदेवैःसहशतक्रतुः ३ दुर्योधनवचःश्रुत्वाधार्तराष्ट्रमहाबलाः ॥ सर्वेषुवा
 मिसन्नधायोधाश्चापिमहस्रशः ४ ततःप्रमथ्यसर्वास्तांस्तद्वनंविशुर्बलात् ॥ सिंहनादेनमहतापूरयंतोदिशोदश ५ ततोपरैरवार्यतगंधर्वैःकुरुसैनिकाः ॥ ते
 वार्यमाणागंधर्वैःसाम्रैववसुधाधिप ६ ताननाहत्यगंधर्वास्तद्वनंविशुर्महत् ॥ यदावाचानतिष्ठतिधार्तराष्ट्राःसराजकाः ७ ततस्तेखेचराःसर्वेचित्रसेनेन्यवेद
 यन् ॥ गंधर्वराजस्तान्सर्वानब्रवीत्कौरवान्प्रति ८ अनार्यान्शासतेत्येतांश्चित्रसेनोऽत्यमर्षणः ॥ अनुज्ञाताश्चगंधर्वाश्चित्रसेनेनभारत ९ प्रगृहीतायुधाःसर्वे
 धार्तराष्ट्रानभिद्रवन् ॥ तानदृष्ट्वाऽऽपततःशीघ्रान्गंधर्वानुद्यतायुधान् १० प्राद्रवंस्तेदिशःसर्वेधार्तराष्ट्रस्यपश्यतः ॥ तान्दृष्ट्वाद्रवतःसर्वान्धार्तराष्ट्रान्प
 राङ्मुखान् ११ राधेयस्तुतदावीरोनासीत्त्रपराङ्मुखः ॥ आपतंतीतुसंप्रेक्ष्यगंधर्वाणांमहाचमूम १२ महताशरवर्षेणराधेयःप्रत्यवारयत् ॥ क्षुरप्रैर्विशिवै
 भैर्हैर्वत्सदंतैस्तथाऽऽयसैः १३ गंधर्वांश्शतशोऽभिघ्नल्लघुत्वात्सूतनंदनः ॥ पातयन्नुत्तमांगानिगंधर्वाणांमहारथः १४ क्षणेनव्यधमत्सर्वांचित्रसेनस्यवाहि
 नीम् ॥ तेवध्यवानागंधर्वाःभूतपुत्रेणधीमता १५ भूयएवाभ्यवर्ततशतशोऽथसहस्रशः ॥ गंधर्वभूतापृथिवीक्षणेनसमपद्यत १६ आपतद्भिर्महावेगैश्चित्रसे
 नस्यसैनिकैः ॥ अथदुर्योधनोराजाशकुनिश्चापिसौबलः १७ दुःशासनोविकर्णश्चयेचान्येष्टतराष्ट्रजाः ॥ न्यहनंस्ततदासैन्यंरथैर्गरुडानिःस्वनैः १८ भूयश्च
 योधयामासुःकृत्वाकर्णमथाग्रतः ॥ महतारथसंधेनरथचारेणचाप्युत १९ वैकर्तनंपरीप्संतोगंधर्वान्समवाकिरन् ॥ ततःसंन्यपतन्सर्वेगंधर्वाःकौरवैःसह २०
 तदासुतुमुलंयुद्धमभवल्लोमहर्षणम् ॥ ततस्तेमृदवोऽभूवन्गंधर्वाःशरपीडिताः २१ उच्चुकुशुश्चकौरव्यागंधर्वान्प्रेक्ष्यपीडितान् ॥ गंधर्वास्त्रासितान्दृष्ट्वाचि
 त्रसेनोह्यमर्षणः २२ उत्पपातासनात्कृद्धोवधेतेषांसमाहितः ॥ ततोमायास्त्रमास्थाययुधुधेचित्रमार्गवित् ॥ तथाऽमुह्यंतकौरव्याश्चित्रसेनस्यमायया २३
 एकैकस्यतदायोधाधार्तराष्ट्रस्यभारत ॥ पर्यवर्तंतगंधर्वैर्दशभिर्दशभिःसह २४ ततःसंपीड्यमानास्तेबलेनमहतातदा ॥ प्राद्रवंतरणेभीतायेचराजराजिजी
 षवः २५ भज्यमानेष्वनीकेषुधार्तराष्ट्रेषुसर्वशः ॥ कर्णेवैकर्तनोराजंस्तस्थौगिरिरिवाचलः २६ दुर्योधनश्चकर्णश्चशकुनिश्चापिसौबलः ॥ गंधर्वा
 न्योधयामासुःसमरेष्टशविक्षताः २७ सर्वेषुतुगंधर्वाःशतशोऽथसहस्रशः ॥ जिघांसमानाःसहिताःकर्णमभ्यद्रवन्रणे २८ असिभिःपट्टिशैःशूलैर्भदा
 भिश्चमहाबलाः ॥ सूतपुत्रंजिघांसंतःसमंतात्पर्यवाकिरन् २९
 वर्ततपरीतवतः २४ जिजीषवःअत्राबालोपो व्योर्वेलीतिलोपः जिजीविषवः २५ राजन्रहेजनमेजय २६ । २७ । २८ । २९

३० वरुणंरथगुप्तिं बंधुरंरथबंधनानि ३१ । ३२ ॥ इत्यार० नी० एकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ गंधर्वैरिति १ । २ । ३ । ४ । ५ जीवग्राहंजिवितमेवगृही
 अन्येऽस्ययुगमच्छिदन्ध्वजमन्येन्यपातयन् ॥ ईषामन्येहयानन्येसूतमन्येन्यपातयन् ३० अन्येच्छत्रंरथंबंधुरंरथंरथंरथं ॥ गंधर्वाविहुसाहस्रास्ति
 लशोव्यधमन्तरथम् ३१ ततोरेथादवलुत्यसूतपुत्रोऽसिचर्मभृत् ॥ विकर्णरथमास्थायमोक्षायान्चोदयत् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिषो
 षयात्राप०कर्णपराभवेएकचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ गंधर्वैस्तुमहाराजभग्रेकर्णेमहारथे ॥ संप्राद्रव
 चमूःसर्वाधार्तराष्ट्रस्यपश्यतः १ तान्दृष्ट्वाद्रवतःसर्वान्धार्तराष्ट्रान्पराङ्मुखान् ॥ दुर्योधनोमहाराजोनासीत्त्रपराङ्मुखः २ तामापतंतीसंप्रेक्ष्यगंधर्वाणांमहा
 चमूम ॥ महताशरवर्षेणसोऽभ्यवर्षदरिदमः ३ अचित्यशरवर्षेणगंधर्वास्तस्यतरंथम् ॥ दुर्योधनंजिघांसंतःसमंतात्पर्यवारयन् ४ युगमीषांवरुणंरथंरथं
 सारथी ॥ अश्वांस्त्रिवेणुंतल्पंचतिलशोव्यधमच्छरैः ५ दुर्योधनंचित्रसेनोविरथंपतितंभुवि ॥ अभिद्रुत्यमहाबाहुर्जिघाहमथाग्रहीत् ६ तस्मिन्गृहीतेराजेंद्र
 स्थितंदुःशासनंरथे ॥ पर्यगृह्णंतगंधर्वाःपरिवार्यसमंतत ७ विविशतिचित्रसेनावादायान्येविदुद्रुः ॥ विद्वानुविदावपरेराजदारान्श्वसर्वशः ८ सैन्यंतद्दार्तराष्ट्र
 स्यगंधर्वैःसमभिद्रुतं ॥ पूर्वप्रभग्नाःसहिताःपांडवानभ्ययुस्तदा ९ शकटापणवेशाश्चयानयुग्यंचसर्वशः ॥ शरणंपांडवानजग्मुर्हियमाणेमहीपतौ १० ॥ सैनि
 काऊचुः ॥ प्रियदर्शामहाबाहोधार्तराष्ट्रोमहाबलः ॥ गंधर्वैर्हियतेराजापार्थास्तमनुधावत ११ दुःशासनोदुर्विषहोदुर्मुखोदुर्जयस्तथा ॥ बध्वाहियंतेगंधर्वैराज
 दाराश्चसर्वशः १२ इतिदुर्योधनामात्याःक्रोशंतोराजगृह्णिनः ॥ आर्तादीनास्ततःसर्वेयुधिष्ठिरमुपागमन् १३ तांस्तथाव्यथितान्दीनान्भिक्षमाणान्पुधि
 ष्ठिरम् ॥ वृद्धान्दुर्योधनामात्यान्भीमसेनोऽभ्यभाषत १४ महताहिप्रयत्नेनसंनह्यजवाजिभिः ॥ अस्माभिर्यदनुष्ठेयंगंधर्वैस्तदनुष्ठितम् १५ अन्यथावर्त
 मानानामर्थोजातोऽयमन्यथा ॥ दुर्मात्रितमिदंतावद्राज्ञोदुर्लभदेविनः १६ द्वेषारमन्येक्रीवस्यपातयंतीतिनःश्रुतम् ॥ इदंरुतंनःप्रत्यक्षंगंधर्वैरितिमानुषम् १७
 दिष्ट्यालोकेपुमानस्तिकाश्चिदस्मात्प्रियेस्थितः ॥ येनास्माकंहतोभारआसीनानांसुखावहः १८ शीतवातातपसहांस्तपसाचैवकार्शितान् ॥ समस्थोविषम
 स्थान्दिद्रुद्रुमिच्छतिदुर्मतिः १९ अधर्मचारिणस्तस्यकौरव्यस्यदुरात्मनः ॥ येशीलमनुवर्ततितेपश्यंतिपराभवम् २० अधर्मोहिकृतस्तेनयेनैतदुपाशिक्षि
 तम् ॥ अनृशंसास्तुकोतेयास्तत्प्रत्यक्षंब्रवीमिवः २१ एवंब्रुवाणंकोतेयंभीमसेनमपस्वरम् ॥ नकालःपरुषस्यायमितिराजाऽभ्यभाषत २२ ॥ इतिश्री
 महाभारतेआरण्यकेपर्वणिषोषयात्रापर्वणिदुर्योधनादिहरणोद्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ ध ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ अस्मानभिगतास्तातभयार्ताच्छरणैषिणः ॥ कौरवान्विषमप्राप्तान्कथंभूयास्त्वमीदृशम् १

स्वेतिणमुलंरुक्पादित्वाद्ग्रहीदित्यनुप्रयोगः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ राज्ञोयुधिष्ठिरस्य १६ क्रीवस्यअशक्तत्वात् १७ । १८ । १९ । २० । २१ अप
 स्वरं क्रोधेनविकलवर्णयथास्यात्तथाब्रुवाणम् २२ ॥ इत्यारण्यकेप० नीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४२ ॥ ॥ ध ॥ ॥ अस्मानिति १

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११ अमिधाव याहीति चोदितार्थः प्राणरक्षकाशरणागतस्यकःभवेत् यथार्थोमहानसएवभवेत् शरणागतरक्षणसमर्थोदुर्लभइतिभावः
 १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥
 भवांतिभेदाज्ञातीनांकुलहाश्वत्रकोदर ॥ प्रसक्तानिचैवराणिकुलधर्मोननश्यति २ यदातुकश्चिज्जातीनांवाह्यःप्रार्थयतेकुलम् ॥ नमर्षयंतितत्संतोवाह्येना
 भिप्रधर्षणम् ३ जानात्येषहिदुर्गुद्धिरस्मानिहचिरोषितान् ॥ सएवंपरिभूयास्मानकर्षीदिदमाप्रियम् ४ दुर्योधनस्यग्रहणाद्रंधर्वेणबलात्प्रभो ॥ स्त्रीणांवाह्या
 भिमर्शाच्चहतंभवतिनःकुलम् ५ शरणंचप्रपन्नानांत्राणार्थंचकुलस्यच ॥ उत्तिष्ठध्वंनरव्याघ्राःसज्जीभवतमाचिरम् ६ अर्जुनश्चयमौचैवत्वंचवीरापराजितः ॥
 मोक्षयध्वंनरव्याघ्राहियमाणंसुयोधनम् ७ एतेरथानरव्याघ्राःसर्वशस्त्रसमन्विताः ॥ घृतराष्ट्रस्यपुत्राणांविमलाःकांचनध्वजाः ८ सस्वनानधिरोहध्वंनित्यसज्जा
 निमानरथान् ॥ इंद्रसेनादिभिःसूतैःकृतशस्त्रैरधिष्ठितान् ९ एतानास्थायवैयसांगंधर्वान्योदुमाहवे ॥ सुयोधनस्यमोक्षायप्रयतध्वमताद्रिताः १० यएवकश्चि
 द्राजन्यःशरणार्थमिहागतम् ॥ परंशक्त्याऽभिरक्षेतकिंपुनस्त्वंवृकोदरम् ११ कइहार्योभवेन्नाणमभिधावेतिचोदितः ॥ प्रांजलिंशरणापत्रंदृष्ट्वाशत्रुमपिधुवम्
 १२ वरप्रदानंराज्यंचपुत्रजन्मचपांडवाः ॥ शत्रोश्चमोक्षणंकेशात्रीणिचैकंचतत्समम् १३ किंचाप्यधिकमेतस्माद्यदापन्नःसुयोधनः ॥ त्वद्वाहुबलमाश्रित्य
 जीवितंपरिमार्गते १४ स्वयमेवप्रधावेयंयदिनस्यादृकोदर ॥ विततोमेऋतुर्वीरनहिमेऽत्रविचारणा १५ साधैवतुयथाभीममोक्षयेथाःसुयोधनम् ॥ तथासर्वैरु
 पायैस्त्वयंयतेथाःकुरुनंदन १६ नसाम्नाप्रतिपद्येतयदिगंधर्वराडसौ ॥ पराक्रमेणमृदुनामोक्षयेथाःसुयोधनम् १७ अथासौमृदुयुद्धेननमुंचेद्रीमकौरवान् ॥ स
 र्वोपायैर्विमोच्यास्तेनिगृह्यपरिपंथिनः १८ एतावद्धिमयाशक्यंसंदेष्टुंवैवृकोदर ॥ वैतानेकर्मणिततेवर्तमानेचभारत १९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अजातशत्रो
 र्वचनंतच्छ्रुत्वातुधनंजयः ॥ प्रतिजज्ञेगुरोर्वाक्यंमोक्षयान्निमोक्षणम् २० ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यदिसाम्नानमोक्षयंतिगंधर्वाघृतराष्ट्रजान् ॥ अद्यगंधर्वराज
 स्यभूमिःपास्यतिशोणितम् २१ अर्जुनस्यतुतांश्रुत्वाप्रतिज्ञासत्यवादिनः ॥ कौरवाणांतदाराजनपुनःप्रत्यागतंमनः २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणि
 घोषयात्रापर्वणिदुर्योधनमोचनानुज्ञायान्निचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४३ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ युधिष्ठिरवचःश्रुत्वाभीमसेनपुरोगमाः ॥
 प्रहृष्टवदनाःसर्वेसमुत्स्थुर्नरर्षभाः१ अमेद्यानिततःसर्वेसमनह्यंतभारत ॥ जांबूनदविचित्राणिकवचानिमहारथाः २ आयुधानिचदिव्यानिविविधानिसमादधुः॥
 तेदंशितारथैःसर्वेध्वजिनःसशरासनाः ३ पांडवाःप्रत्यदृश्यंतज्वलिताइवपावकाः ॥ तान्नथान्साधुसंपन्नान्संयुक्तान्जवनैर्हयैः ४ आस्थायरथशार्दूलाःशीघ्रमे
 वययुस्ततः ॥ ततःकौरवसैन्यानांप्रादुरासीन्महास्वनः ५ प्रयातान्सहितान्दृष्ट्वापांडुपुत्रान्महारथान् ॥ जितकाशिनश्चखचरास्वरिताश्चमहारथाः ६
 युधिष्ठिरिति १।२ दंशिताःसन्नद्धाः ३।४।५।६

७।८।९।१० श्रेयःकल्याणंप्रतिपादयितुंप्रापयितुं ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९ खचरान्गगनगमनान् खचरान्गंधर्वान् २०।२१।२२ इत्यारण्यकेपर्वणि
 क्षणेनैवनेतस्मिन्समाजगमुरभी तवत् ॥ न्यवर्तंततःसर्वेगंधर्वाजितकाशिनः ७ दृष्ट्वाथगतान्वीरान्पांडवांश्चतुरोरणे ॥ तांस्तुविभाजितान्दृष्ट्वालोकपाला
 निवोद्यतान् ८ व्यूढानीकव्यतिष्ठंतगंधमादनवासिनः ॥ राज्ञस्तुवचनंश्रुत्वाधर्मपुत्रस्यधीमतः ९ क्रमेणमृदुनायुद्धमुपक्रांतंचभारत ॥ नतुगंधर्वराजस्यसैनि
 कामंदचेतसः १० शक्यंतेमृदुनाश्रेयःप्रतिपादयितुंतदा ॥ ततस्तान्पुत्रिदुर्धर्षान्सव्यसाचीपरंतपः ११ सांत्वपूर्वमिदंवाक्यमुवाचखचरान्रणे ॥ विसर्जय
 तराजानंभ्रातरंमेसुयोधनम् १२ तएवमुक्तागंधर्वाःपांडवेनयज्ञस्विना ॥ उत्स्मयंतस्तदापार्थमिदंवचनमभुवन् १३ एकस्यैववयंतातकुर्यामवचनंभुवि ॥
 यस्यशासनमाज्ञायचरामोविगतज्वराः १४ तेनैकेनयथाऽऽदिष्टंथावर्तामभारत ॥ नशास्ताविद्यतेस्माकमन्यस्तस्मात्सुरेश्वरात् १५ एवमुक्तःसगंधर्वैःकुं
 तीपुत्रोधनंजयः ॥ गंधर्वान्पुनरेवेदंवचनंप्रत्यभाषत १६ नतद्गंधर्वराजस्ययुक्तंकर्मजुगुप्सितम् ॥ परदाराभिमर्शश्चमानुषैश्चसमागमः १७ उत्सृज्यध्वंमहावीर्या
 न्घृतराष्ट्रसुतानिमान् ॥ दारांश्चैषांविमुंचध्वंघर्मराजस्यशासनात् १८ यदासाम्ना नमुंचध्वंघंधर्वाघृतराष्ट्रजान् ॥ मोक्षयिष्यामिविक्रम्यस्वयमेवसुयोधनम् ॥
 १९ एवमुक्ताततःपार्थःसव्यसाचीधनंजयः ॥ ससर्जनिशितान्बाणान्खचरान्खचरान्प्राति २० तथैवशरवर्षेणगंधर्वास्तेबलोत्कटाः ॥ पांडवानभ्यवर्तंतपां
 डवाश्चदिवोकसः २१ ततःसुतुसुलंयुद्धंघंधर्वाणांतरस्विनाम् ॥ बभूवभीमवेगानांपांडवानांचभारत २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रा
 प०पांडवगंधर्वयुद्धेचतुश्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ॥ ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदिव्यास्त्रसंपन्नागंधर्वाहिममालिनः ॥ विसृजंतः
 शरान्दीप्तान्समंतात्पर्यवारयन् १ चत्वारःपांडवावीरागंधर्वाश्चसहस्रशः ॥ रणेसंन्यपतन्नराजंस्तदद्भुतमिवाभवत् २ यथाकर्णस्यचरथोधार्तराष्ट्रस्यचोभयोः ॥
 गंधर्वैःशतशश्छिन्नैतथातेषांप्रचक्रिरे ३ तान्समापततोरान्गंधर्वाञ्छतशोरणे ॥ प्रत्यगृह्णन्नरव्याघ्राःशरवर्षैरनेकशः ४ तेकीर्यमाणाःखगमाःशरवर्षैःसमं
 ततः ॥ नशेकुःपांडुपुत्राणांसमीपेपरिवर्तितुम् ५ अभिकुद्धानभिकुद्भोगंधर्वानर्जुनस्तदा ॥ लक्षयित्वाऽथदिव्यानिमहास्त्राण्युपचक्रमे ६ सहस्राणांसहस्राणि
 प्राहिणोद्यमसादनम् ॥ आश्रेयेनार्जुनःसंख्येगंधर्वाणांबलोत्कटः ७ तथाभीममहेष्वासःसंयुगेबलिनांवरः ॥ गंधर्वानशतशोराजनजघाननिशितैःशरैः ८ मा
 द्रीपुत्रावपितथायुध्यमानौबलोत्कटौ ॥ परिगृह्याग्रतोरान्जघनतुःशतशःपरान् ९ तेवध्यमानगंधर्वादिव्यैरस्त्रैर्महारथैः ॥ उत्पेतुःखमुपादायघृतराष्ट्रसुतांस्त
 तः १० सतानुत्पतितान्दृष्ट्वाकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ महताशरजालेनसमंतात्पर्यवारयत् ११ तेबद्धाःशरजालेनशकुंताइवपंजरे ॥ ववर्षुर्जुनंक्रोधाद्गदाशक्त्यु
 ष्टिवृष्टिभिः १२ गदाशक्त्युष्टिवृष्टिस्तानिहत्यपरमास्त्रवित् ॥ गात्राणिचाहनद्भ्रैर्गंधर्वाणांधनंजयः १३

नीलकंठीयेभारत भावदीपेचतुस्त्रिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४४ ॥ ततइति १।२ तथातेषांचतुर्णामपिरथान्छन्नान्प्रचक्रिरे गंधर्वाः १।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३

शिरोभिःप्रपतद्भिश्चरणैर्बाहुभिस्तथा ॥ अश्मष्टिष्ठिरिवाभातिपरेषामभवद्भयम् १४ तेवध्यमानागंधर्वाःपांडवेनमहात्मना ॥ भूमिष्ठमंतरिक्षस्थाःशरवर्षैरवा
किरन् १५ तेषांतुशरवर्षाणिसव्यसाचीपरंतपः ॥ अस्त्रैःसंवार्थतेजस्वीगंधर्वान्प्रत्याविध्यत १६ स्थूणाकर्णेद्रजालंचसौरंचापितथाऽर्जुनः ॥ आग्नेयंचापिसौ
म्यंचससर्जकुरुनंदनः १७ तेदह्यमानागंधर्वाःकुंतीपुत्रस्यसायकैः ॥ देतेयाइवशक्रेणविषादमगमन्परम् १८ ऊर्ध्वमाक्रममाणाश्चशरजालेनवारिताः ॥ विस
र्पमाणाभलैश्चवार्थतेसव्यसाचिना १९ गंधर्वास्त्रासितान्दृष्ट्वाकुंतीपुत्रेणभारत ॥ चित्रसेनोगदांशुह्यसव्यसाचिनमाद्रवत् २० तस्याभिपततस्तूर्णगदाहस्तस्य
संयुगे ॥ गदांसर्वायसीपार्थःशरैश्चिच्छेदसप्तधा २१ सगदांबहुधादृष्ट्वाकृतांबाणैस्तरास्विना ॥ संवृत्यविद्ययाऽऽत्मानंयोधयामासपांडवम् २२ अस्त्राणितस्य
दिव्यानिसंप्रयुक्तानिसर्वशः ॥ दिव्यैरस्त्रैस्तदावीरःपर्यवारयदर्जुनः २३ सवार्थमाणस्तैरस्त्रैरर्जुनेनमहात्मना ॥ गंधर्वराजोबलवान्माययांस्तर्हितस्तदा २४
अंतर्हितंमालक्ष्यप्रहरंतमथार्जुनः ॥ ताडयामासखचरैर्दिव्यास्त्रप्रतिमंत्रितैः २५ अंतर्धानवधंचास्यचक्रकुद्रोऽर्जुनस्तदा ॥ शब्दवेधंसमाश्रित्यबहुरूपोधनं
जयः २६ सवध्यमानस्तैरस्त्रैरर्जुनेनमहात्मना ॥ ततोऽस्यदर्शयामासतदाऽऽत्मानंप्रियःसखा २७ चित्रसेनस्ततोवाचसखायंयुधिविद्विमाम् ॥ चित्रसेनम
थालक्ष्यसखायंयुधिदुर्बलम् २८ संजहारास्त्रमथतत्प्रमृष्टपांडवर्षभः ॥ दृष्ट्वातुपांडवाःसर्वेसंहृतास्त्रधनंजयम् २९ संजन्तुःप्रदुतानश्वानशरवेगान्धनूंषिच ॥
चित्रसेनश्चभीमश्चसव्यसाचीयमावपि ॥ पृष्ठाकौशलमन्योन्यंरथेष्वेवावतस्थिरे ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिगंधर्वपराभवेपंचच
त्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥ ॥ वैशंपायनवाच ॥ ततोऽर्जुनश्चित्रसेनंप्रहसन्निदमब्रवीत् ॥ मध्येगंधर्वसैन्यानांमहेष्वासोमहाद्युतिः १ किं
तेव्यवसितंवीरकौरवाणांविनिग्रहे ॥ किमर्थंचसदारोऽयंनिगृहीतःसुधोधनः २ चित्रसेनउवाच ॥ विदितोऽयमभिप्रायस्तत्रस्थेनदुरात्मनः ॥ दुर्योधनस्यपाप
स्यकर्णस्यचधनंजय ३ वनस्थान्भवतोज्ञात्वाक्लिश्यमानाननाथवत् ॥ समस्थोविषमस्थांस्तान्द्रक्ष्यामीत्यनवस्थितान् ४ इमेऽवहसितुंप्राप्ताद्रौपदीचयश
स्विनीम् ॥ ज्ञात्वाचिकीर्षितंचैषामामुवाचसुरेश्वरः ५ गच्छदुर्योधनंबद्धासहामात्यमिहानय ॥ धनंजयश्चतेरक्ष्यःसहभ्रातृभिराहवे ६ सचप्रियःसखातुभ्यं
शिष्यश्चतवपांडव ॥ वचनाद्विवराजस्यततोस्मीहागतोद्भुतम् ७ अयंदुरात्माबद्धश्चगमिष्यामिसुरालयम् ॥ नेष्याम्येनंदुरात्मानंपाकशासनशासनात् ८
॥ अर्जुनउवाच ॥ उत्सृज्यतांचित्रसेनभ्राताऽस्माकंसुधोधनः ॥ धर्मराजस्यसंदेशान्ममचेदिच्छसिप्रियम् ९ पापोऽयंनित्यसंतुष्टोऽनविमोक्षणमर्हति ॥ प्रल
ब्धाधर्मराजस्यकृष्णायाश्चधनंजय १०

कंठीयेभारतभाष्यदीपेपंचचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४५ ॥ ॥ ततोऽ

र्जुनइति १।२ तत्रस्थेनमयेतिशेषः ३।४।५।६।७।८।९ नित्यंसंतुष्टोमत्तइत्यर्थः संतुष्टत्वाद्भवत्येति । 'हृष्टोदप्यतिदृष्टोर्धर्ममतिक्रामति' इत्यापस्तंबवचनात् । प्रलब्धावंचकः १०

इदंमदुक्तंसमस्थोविषमस्थांस्तान्द्रक्ष्यामीति ११।१२।१३।१४।१५ इष्टानिवस्त्रालंकारादीन्याज्ञापयध्वंभवदर्थनान्योनेष्यतीति १६।१७।१८।१९।२०।२१ सुखंमुखेन
नेदंचिकीर्षितंतस्यकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ जानातिधर्मराजोहिश्रुत्वाकुरुयथेच्छसि ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तेसर्वेषुवराजानमभिजग्मुर्धुधिष्ठिरम् ॥ अभि
गम्यचतस्रंशंशंसुस्तस्यचेष्टितम् १२ अजातशत्रुस्तच्छ्रुत्वागंधर्वस्यवचस्तदा ॥ मोक्षयामासतान्सर्वांरुगंधर्वान्प्रशंशंसच १३ दिष्ट्याभवद्विर्बलिभिःश
क्तैःसर्वैर्नहिसितः ॥ दुष्टतोघातंराष्ट्रोऽयंसामात्यज्ञातिवांधवः १४ उपकारोमहांस्तातकृतोऽयंममखेचरैः ॥ कुलंनपरिभूतंमेमोक्षणेऽस्यदुरात्मनः १५ आज्ञा
पयध्वमिष्टानिप्रीयामोदर्शनेनवः ॥ प्राप्यसर्वानभिप्रायांस्ततोव्रजतमाचिरम् १६ अनुज्ञातास्तुगंधर्वाःपांडुपुत्रेणधीमता ॥ सहाप्सरोभिःसंहृष्टाश्चित्रसेनमु
खाययुः १७ देवराडपिगंधर्वान्मृतांस्तान्समजीवयत् ॥ दिव्येनामृतवषण्येहताःकौरवैर्युधि १८ ज्ञातीस्तानवमुच्याथराजदारान्श्वसर्वशः ॥ कृत्वाचदुष्करं
कर्मप्रीतियुक्ताश्चपांडवाः १९ सस्त्रीकुमारैःकुरुभिःपूज्यमानामहारथाः ॥ बभ्राजिरेमहात्मानःऋतुमध्येयथाग्रयः २० ततोदुर्योधनमुक्तंभ्रातृभिःसहितस्तदा ॥
युधिष्ठिरस्तुप्रणयादिदंवचनमब्रवीत् २१ मास्मतातपुनःकार्षीरीदृशंसाहसंकचित् ॥ नहिसाहसकर्तारःसुखमेधंतिभारत २२ स्वस्तिमान्सहितःसर्वैर्भ्रातृभिः
कुरुनंदन ॥ गृहानव्रजयथाकामंवैमनस्यंचमाकृथाः २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ पांडवेनाभ्यनुज्ञातोराजादुर्योधनस्तदा ॥ अभिवाद्यधर्मपुत्रंगतेद्रियइवा
तुरः २४ विदीर्षमाणोव्रीडावानजगामन गरंप्रति ॥ तस्मिन्नगतेकौरवेयेकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः २५ भ्रातृभिःसहितोवीरःपूज्यमानोद्विजातिभिः ॥ तपोधनैश्चतैः
सर्वैर्वृतःशक्रइवामरैः २६ तथाद्वैतवेनतस्मिन्विजहारमुदायुतः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनमोक्षणेष्टचत्वारिंशदधिक
द्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ शत्रुभिर्जितबद्धस्यपांडवैश्चमहात्मभिः ॥ मोक्षितस्ययुधापश्चान्मानिनःसुदुरात्मनः
१ कत्थनस्यावलिप्तस्यगर्वितस्यचनित्यशः ॥ सदाचपौरुषौदार्यैःपांडवानवमन्यतः २ दुर्योधनस्यपापस्यनित्याहंकारवादिनः ॥ प्रवेशोहास्तिनपुरेदुष्करः
प्रतिभातिमे ३ तस्यलज्जान्वितस्यैवशोकव्याकुलचेतसः ॥ प्रवेशविस्तरेणत्वंवैशंपायनकीर्त्तय ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ धर्मराजनिमृष्टस्तुघातंराष्ट्रःसुयो
धनः ॥ लज्जयाऽघोमुखःसीदन्नुपासर्पत्सुदुःखितः ५ स्वपुरंप्रययौराजाचतुरंगबलानुगः ॥ शोकोपहतयाबुद्ध्यार्चितयानंपराभवम् ६ विमुच्यपथियानानि
देशेसुयवसोदके ॥ सन्निविष्टःशुभेरम्येभूमिभागेयथेप्सितम् ७ हस्त्यश्वरथपादांतंयथास्थानंन्यवेशयत् ॥ अथोपविष्टंराजानंपर्यंकेज्वलनप्रभे ८ उवहुतंय
थासोमंराहुणारात्रिसंक्षये ॥ उपागम्याब्रवीत्कर्णोदुर्योधनमिदंतदा ९

पंधतिपंधतेवधते २२ वैमनस्यवैरंकेनचित्सहमाकृथाःमाकुरु २३।२४।२५।२६।२७ ॥ इत्यारं ५० नी० मा० मा० षट्चत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४६ ॥ ॥ ४ ॥

शत्रुभिरिति १ कत्थनस्यात्मस्तुतिपरस्य अवलिप्तस्यपापाशयस्य गर्वितस्यात्यभिमानीनः अतएवपांडवानवमन्यतः २ अहंकारंगर्वंनदतीतितया ३।४।५।६।७।८।९

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपे सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४० ॥ अजानतस्तेशति नाभ्यसूयामिदोषवदिति
 दिष्ट्याजीवसिगांधारेदिष्ट्यानःसंगमःपुनः ॥ दिष्ट्यात्वयाजिताश्वैवगंधर्वाःकामरूपिणः १० दिष्ट्यासमग्रानपश्यामिभ्रान्तस्तेकुरुनंदन ॥ विजिगीषूनरणेषु
 कान्निजितारिन्महारथान् ११ अहंत्वभिद्रुतःसर्वैर्गंधर्वैःपश्यतस्तव ॥ नाशकुवंस्थापयितुंदीर्यमाणान्चवाहिनीम् १२ शरक्षतांगश्चभृशंव्यपयातोऽभिपीडितः ॥
 इदंत्क्ष्यद्भुतंमन्येयद्युष्मानिहभारत १३ अरिष्टानक्षतांश्चापिसदारबलवाहनान् ॥ विमुक्तानसंप्रपश्यामियुद्धात्तस्मादमानुषात् १४ नैतस्यकर्तालोकेऽस्मि
 न्पुमानविद्यतिभारत ॥ यत्कृतंतेमहाराजसहभ्रातृभिराहवे ॥ १५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकर्णेनराजादुर्योधनस्तदा ॥ उवाचचांगराजानं
 वाष्पगद्गदयागिरा ॥ १६ ॥ ॥ इतिश्री०म०आ०प०घोष०कर्णदुर्योधनसं०सप्तचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः २४७ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ अजान
 तस्तेराधेयनाभ्यसूयाम्यहंवचः ॥ जानासित्वंजितानशत्रून्गंधर्वांस्तेजसामया १ आयोधितास्तुगंधर्वाःसुचिरंसोदरैर्मम ॥ मयासहमहाबाहोऽकृतश्चोभयतःक्ष
 यः २ मायाधिकास्त्वयुध्यंतयदाशूरावियद्गताः ॥ तदानोनसमंयुद्धमभवत्खेचरैःसह ३ पराजयंचप्राप्ताःस्मोरणेबंधनमेवच ॥ सभृत्यामात्यपुत्राश्चसदार
 बलवाहनाः ४ उच्चैराकाशमार्गेणहियामस्तैःसुदुःखिताः ॥ अथनःसैनिकाःकेचिदमात्याश्चमहारथाः ५ उपगम्याब्रुवन्दीनाःपांडवांश्चरणप्रदान् ॥ एषदुर्यो
 धनोराजाधार्तराष्ट्रःसहानुजः ६ सामात्यदारोहियतेगंधर्वैर्दिवमाश्रितैः ॥ तंमोक्षयतभद्रंवःसहदारंनराधिपम् ७ परामशोमाऽभविष्यत्कुरुदारेषुसर्वशः ॥ एव
 मुक्तेतुधर्मात्माज्येष्ठःपांडुसुतस्तदा ८ प्रसाद्यपांडवान्सर्वानाज्ञापयतमोक्षणे ॥ अथागम्यतमुद्देशंपांडवाःपुरुषर्षभाः ९ सांत्वपूर्वमयाचंतशक्तासंतोमहार
 थाः ॥ यदाचास्मान्मुमुर्षुर्गंधर्वाःसांत्विताअपि १० ततोऽर्जुनश्चभामश्चयमजौचबलोत्कटौ ॥ मुमुक्षुःशरवर्षाणिगंधर्वांन्प्रत्यनेकशः ११ अथसर्वैरणमुक्त्वाप्र
 याताःखेचरादिवम् ॥ अस्मानेवाभिकर्षितोदीनान्मुदितमानसाः १२ ततःसमंतात्पश्यामःशरजालेनवेष्टितम् ॥ अमानुषाणिचास्त्राणिप्रमुंचंतधनंजयम् १३
 समावृतादिशोदृष्ट्वापांडवेनाशितैःशरैः ॥ धनंजयसखाऽऽत्मानंदर्शयामासवैतदा १४ चित्रसेनःपांडवेनसमाश्लिष्यपरस्परम् ॥ कुशलंपरिपप्रच्छतैःपृष्ट्वा
 प्यनामयम् १५ तेसमेत्यतथाऽन्योन्यंसन्नाहान्विप्रमुच्यच ॥ एकीभूतास्ततोर्वीरागंधर्वाःसहपांडवैः ॥ अपूजयेतामन्योन्यंचित्रसेनधनंजयौ १६ ॥ इ
 तिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्रापर्वणिदुर्योधनवाक्येअष्टचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ ॥ चित्र
 सेनंसमागम्यप्रहसन्नर्जुनस्तदा ॥ इदंवचनमक्त्वाब्रवीत्परवीरहा १ भ्रातृर्नहंसिमेवीरमोक्तुंगंधर्वसत्तम ॥ अनर्हधर्षणाहीमेजीवमानेषुपांडुषु २
 नमन्थे १ । २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४। १५ । १६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपे अष्टचत्वारिंशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४८ ॥ चित्रसेनमिति १ । २

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । एवंभूतस्यजीवितंनश्रेयःइतिसंबंधः अभूदभविष्यत् ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ श्रेणिमुख्याःशिल्पिसंघातमुख्याःप्रकृतयइत्यर्थः
 एवमुक्तस्तुगंधर्वःपांडवेनमहात्मना ॥ उवाचयत्कर्णवयंमंत्रयंतोविनिर्गताः ३ द्रष्टारःस्मसुखाद्धीनान्सदारान्पांडवानिति ॥ तस्मिन्नुच्चार्यमाणेतुगंधर्वेणवच
 स्तथा ४ भूमेर्विवरमन्वेच्छं प्रवेष्टुं व्रीडयान्वितः ॥ युधिष्ठिरमथागम्यगंधर्वाःसहपांडवैः ५ अस्मद्भूमंत्रितं तस्मैवद्धांश्चास्माद्यवेदयन् ॥ स्त्रीसमक्षमहंदीनोव
 द्दःशत्रुवशंगतः ६ युधिष्ठिरस्योपहृतःकिंनुदुःखमतःपरम् ॥ येमेनिराकृतानित्यंरिपुयेषामहंसदा ७ तैमोक्षितोऽहं दुर्द्विर्दंतैरेवजीवितम् ॥ प्राप्तःस्याय
 यदहंवीरवधंतस्मिन्महारणे ८ श्रेयस्तद्भवितामहंनैवंभूतस्यजीवितम् ॥ अभूद्यशःपृथिव्यामिख्यातंगंधर्वतोवधात् ९ प्राप्ताश्चपुण्यलोकाःस्युर्महद्रसदनेऽक्षयाः ॥
 यत्त्वद्यमेव्यवसितंतच्छृणुध्वंनरर्षभाः १० इहप्रायमुपासिष्येयूयंत्रजतवैष्टहान् ॥ भ्रातरश्चैवमेसर्वेयांत्वद्यस्वपुरंप्रति ११ कर्णप्रभृतयश्चैवसुहृदोबांधवाश्चये ॥
 दुःशासनंपुरस्कृत्यप्रयांत्वद्यपुरंप्रति १२ नह्यहंसंप्रयास्यामिपुरंशत्रुनिराकृतः ॥ शत्रुमानापहोभूत्वासुहृदांमानकृतथा १३ ससुहृच्छोकदोजातःशत्रूणांहर्षवर्ध
 नः ॥ वारणाह्वयमासाद्यकिंवक्ष्यामिजनाधिपम् १४ भीष्मद्रौणौकपद्रौणीविदुरःसंजयस्तथा ॥ बाह्लीकःसौमदत्तिश्चयेचान्येवृद्धसंमताः १५ ब्राह्मणाःश्रेणि
 मुख्याश्चतथोदासीनवृत्तयः ॥ किंमां वक्ष्यंति किंचापिप्रतिवक्ष्यामितानहम् १६ रिपूणांशिरसिस्थित्वातथाविक्रम्यचोरसि ॥ आत्मदोषात्परिभ्रष्टःकथं वक्ष्या
 मितानहम् १७ दुर्विनीताःश्रियंप्राप्याविद्यामैश्वर्यमेवच ॥ तिष्ठंतिनचिरंभद्रेयथाऽहंमदगर्वितः १८ अहोनाहंमिदं कर्मकष्टं दुश्चरितं कृतम् ॥ स्वयं दुर्बुद्धिना
 मोहाद्येनप्राप्तोऽस्मि संशयम् १९ तस्मात्प्रायमुपासिष्येनहिशक्ष्यामिजीवितुम् ॥ चेतयानोहिकोजीवेच्छच्छाच्छत्रुभिरुद्धतः २० शत्रुभिश्चावहसितोमानीपौरुष
 वर्जितः ॥ पांडवैर्विक्रमाढ्यैश्चसावमानमवेक्षितः २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंचितापरिगतोदुःशासनमथाब्रवीत् ॥ दुःशासननिबोधेदंवचनंमम
 भारत २२ प्रतीच्छत्वमयादत्तमभिषेकंनृपोभव ॥ प्रशाधिपृथिवीस्फोतांकर्णसौबलपालिताम् २३ भ्रातृन्पालयविस्रब्धंमरुतोवृत्रहायथा ॥ बांधवाश्चोपजीवं
 तुदेवाइवशतक्रतुम् २४ ब्राह्मणेषुसदावृत्तिकुर्वीथाश्चाप्रमादतः ॥ बंधूनांसुहृदांचैवभवेथास्त्वंगतिःसदा २५ ज्ञार्तीश्चाप्यनुपश्येथाविष्णुर्देवगणान्यथा ॥ गुर
 वःपालनीयास्तेगच्छपालयमेदिनीम् २६ नंदयन्सुहृदःसर्वान्शान्त्रवांश्चावभर्त्सयन् ॥ कंठेचैनंपरिष्वज्यगम्यतामित्युवाचह २७ तस्यतद्वचनंश्रुत्वादीनोदुःशास
 नोऽब्रवीत् ॥ अश्रुकंठःसुदुःखार्तःप्रांजलिःप्राणिपत्यच २८ सगद्गदमिदंवाक्यंभ्रातरंज्येष्ठमात्मनः ॥ प्रसीदेत्यपतहूमौदूयमानेनचेतसा २९ दुःखितःपादयोस्त
 स्यनेत्रजंजलमुत्सृजन् ॥ उक्तवांश्चनरव्याघ्रोनैतदेवंभविष्यति ३० विदीर्येत्सकलाभूमिद्यौश्चापिशकलीभवेत् ॥ रविरात्मप्रभांजह्यात्सोमःशीतांशुतां त्यजेत् ३१

वायुःशैःद्यमथोजह्याद्विमवांश्चपरिव्रजेत् ॥ शुष्येतोयंसमुद्रेषुवाह्निरप्युष्णतांत्यजेत् ३२ नचाहंत्वदतेराजनप्रशासेयं सुंधराम् ॥ पुनःपुनःप्रसीदेतिवाक्पंचेद
मुवाचह ३३ त्वमेवनःकुलेराजाभविष्यसिशतंसमाः ॥ एवमुक्त्वासराजानंसुस्वरंपरुरोदह ३४ पादौसंसृष्टशयमानाहोभ्रातुर्ज्येष्ठस्यभारत ॥ तथातौदुःखितौ
दृष्ट्वादुःशासनसुयोधनौ ३५ अधिगम्यव्यथाविष्टःकर्णस्तौप्रत्यभाषत ॥ विषीदथःकिंकौरव्यौबालिश्यात्प्राकृताविव ३६ नशोकःशोचमानस्यविनिवर्तेतक
र्हिचित् ॥ यदाचशोचतःशोकोव्यसनंनपकर्षति ३७ सामर्थ्यंकिंततःशोकेशोचमानौप्रपश्यथः ॥ घृतिंघृत्नीतंमाशत्रून्शोचंतौनदायिष्यथः ३८ कर्तव्यंहि
कृतंराजनपांडवैस्तवमोक्षणम् ॥ नित्यमेवप्रियंकार्यंराज्ञोविषयवासिभिः ३९ पाल्यमानास्त्वयातेहिनिवसंतिगतज्वराः ॥ नार्हस्येवंगतेमन्युंकुं प्राकृतवद्य
था ४० विषण्णास्तवसोदर्यास्त्वयिप्रायंसमास्विते ॥ उत्तिष्ठव्रजभद्रंतेसमाश्वासयसोदरान् ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषयात्राप०दुर्योधन
प्रायोपवेशेऊनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ कर्णउवाच ॥ राजघ्राद्यावगच्छामितवेहलघुसत्वताम् ॥ किमत्रचित्रंयद्दीरमोक्षितःपांडवै
रसि १ सद्योवशंसमापन्नःशत्रूणांशत्रुकर्शन ॥ सेनाजीवेश्वकौरव्यतथाविषयवासिभिः २ अज्ञातैर्यदिवाज्ञातैःकर्तव्यंनृपतेःप्रियम् ॥ प्रायःप्रधानाःपुरुषाः
क्षोभयंत्यरिवाहिनीम् ३ निगृह्यतेचयुद्धेषुमोक्षयंतेचैवसैनिकैः ॥ सेनाजीवाश्वयेराज्ञांविषयेसंतिमानवाः ४ तैःसंगम्यनृपार्थाययतितव्यंयथातथम् ॥ यद्येवं
पांडवैराजनभवद्विषयवासिभिः ५ यदृच्छयाभोक्षितोऽसितत्रकापरिदेवना ॥ नचैतत्साधुयद्राजनपांडवास्त्वानृषोत्तमम् ६ स्वसेनयासंप्रयांतंनानुयांतिस्म
पृष्ठतः ॥ शूराश्चबलवंतश्चसंयुगेष्वपलायिनः ७ भवतस्तेसहायवैप्रेष्यतांपूर्वमागताः ॥ पांडवेयानिरत्नानित्वमद्याप्युप्रभुंजसे ८ सत्वस्थान्पांडवान्पश्यन
तेप्रायमुपाविशन् ॥ उत्तिष्ठराजनभद्रंतेनचिरंकर्तुमर्हसि ९ अवश्यमेववृपतेराज्ञोविषयवासिभिः ॥ प्रियाण्याचरितव्यानितत्रकापरिदेवना १० मद्राक्यमेत
द्राजेद्रयद्येवंनकरिष्यसि ॥ स्थास्यामीहभवत्पादौशुश्रूषन्नरिमर्दन ११ नोत्सहेजीवितुमहंत्वद्विहीनोनरर्षभ ॥ प्रायोपविष्टस्तुनृपराज्ञांहास्याभविष्यसि ॥
१२ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुकर्णेनराजादुर्योधनस्तदा ॥ नैवोत्थातुंमनश्चक्रेस्वर्गायकृतनिश्चयः १३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिघोषया
त्रापर्वणिदुर्योधनप्रायोपवेशेकर्णवाक्येपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ प्रायोपविष्टंराजानंदुर्योधनममर्षणम् ॥
उवाचसांत्वयनराजनशकुनिःसौबलस्तदा १ शकुनिरुवाच ॥ सम्यगुक्तंहिकर्णेनतच्छ्रुतंकौरवत्वया ॥ मयाऽऽहतांश्रियंस्फीतांतांमोहादपहासिकिम् २

भावदीपिऊनपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २४९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ राजत्रिति स्पष्टार्थाध्यायः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ ॥ १३ ॥ ॥ इत्या
रण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्रायोपविष्टमिति १ । २

३ पात्रंमृत्पात्रं आममपकं ४ भीरुमात्मनाशशंकाकुलं । क्लीबंसामर्थ्यहीनं । दीर्घसूत्रं चिरकारिणं । प्रमादिनमनवहितं । व्यसनात्सूतपानमृगयादिरूपात् । विषयैःकृयादिभिराक्रांतं । त्वं
तुतेषामध्येप्रमादीविषयक्रांतश्चेतिभावः ५ पार्थैःकृतंशोकमालंब्यमानाशयेतिसंबंधः ६ । ७ आत्मानंशरीरंमात्यज ८ । ९ । १० विकृतंम्लानंभ्रातृसौहृदंभ्रातरिसौहृदंवात्सल्यमस्यास्ती
तिभ्रातृसौहृदस्तं ११ । १२ निर्वेदंजीवितेवैराग्यं नैराश्रयंराज्यलाभेइतिशेषः १३ समन्युःदैन्यवान्धर्मणघनेनसौख्येनवानममकार्यमितिसेंबंधः धर्मघनाभ्यांयत्सौख्यंतेनवा आज्ञायाआज्ञाफ
लेनराज्येनेत्यर्थः १४ माविहन्यतआत्मानंमाघातवत ममसंकल्पंवामानाशयत १५ पूज्याभवद्विरितिशेषः गुरवोघृतराद्रादयः १६ । १७ सुदृष्टिःकर्णाद्यैः अमात्यैःशकुनिप्रभृतिभिः भ्रातृभि
त्वमल्पबुद्ध्यान्पतेप्राणानुत्सृष्टुमर्हसि ॥ अथवाऽप्यवगच्छामिनवृद्धाःसेवितास्त्वया ३ यःसमुत्पतितंहर्षेदैन्यवाननियच्छति ॥ सनश्यतिश्रियंप्राप्यपात्र
माममिवांभसि ४ अतिभीरुमतिक्लीबंदीर्घसूत्रंप्रमादिनम् ॥ व्यसनाद्विषयाक्रांतंनभजंतिनृपंप्रजाः ५ सत्कृतस्यहितेशोकोविपरीतेकथंभवेत् ॥ माकृतंशोभ
नंपार्थैःशोकमालंब्यनाशय ६ यत्रहर्षस्त्वयाकार्यःसत्कर्तव्याश्चपांडवाः ॥ तत्रशोचसिराजेद्रविपरीतमिदंतव ७ प्रसीदमात्यजात्मानंतुष्टश्चसुकृतंस्मर ॥ प्रय
च्छराज्यंपार्थनायशोधर्ममवाप्नुहि ८ क्रियामेतांसमाज्ञायकृतज्ञस्त्वंभविष्यसि ॥ सौभ्रात्रंपांडवैःकृत्वासमवस्थाप्यचैवतान् ९ पित्र्यंराज्यंप्रयच्छैषांततःसुख
मवाप्स्यसि ॥ वैशंपायनउवाच ॥ शकुनेस्तुवचःश्रुत्वादुःशासनमवेक्ष्यच १० पादयोःपतितंवीरंविभ्रतंभ्रातृसौहृदम् ॥ बाहुभ्यांसाधुजाताभ्यांदुःशासनमरि
दमम् ११ उत्थाप्यसंपरिष्वज्यप्रत्याऽजिघ्रतमूर्धानि ॥ कर्णसौबलयोश्चापिसंश्रुत्यवचनान्यसौ १२ निर्वेदंपरमंगत्वाराराजादुर्योधनस्तदा ॥ व्रीडयाऽभिपरीता
त्मानैराश्रयमगमत्परम् १३ तच्छ्रुत्वासुहृदश्चैवसमन्युरिदमब्रवीत् ॥ नधर्मघनसौख्येननैश्वर्येणनचाज्ञया १४ नैवभोगैश्वमेकार्यमाविहन्यतगच्छत ॥ नि
श्चितेयंमममतिःस्थिताप्रायोपवेशने १५ गच्छध्वंनगरंसर्वेपूज्याश्चगुरवोमम ॥ तएवमुक्ताःप्रत्यूचूराजानमीरमर्दनम् १६ यागतिस्तवराजेद्रसाऽस्माकम
पिभारत ॥ कथंवासंप्रवेक्ष्यामस्त्वद्विहीनाःपुरंवयम् १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ समुहद्विरमात्यैश्चभ्रातृभिःस्वजनेनच ॥ बहुप्रकारमप्युक्तोनिश्चयान्नविचा
ल्यते १८ दर्भास्तरणमास्तीर्यनिश्चयाद्दृतराष्ट्रजः ॥ संसृष्ट्यापःशुचिर्भूत्वाभूतलेसमुपस्थितः १९ कुशचीरांवरधरःपरंनियममास्थितः ॥ वाग्यताराज
शार्दूलःसस्वर्गगतिकाम्यया २० मनसोऽपचितिकृत्वानिरस्यचबहिःक्रियाः ॥ अथतंनिश्चयंतस्यबुद्धिदैतेयदानवाः २१ पातालवासिनोरौद्राःपूर्वदेवैर्विनि
र्जिताः ॥ तेस्वपक्षक्षयंतंतुज्ञात्वादुर्योधनस्यैव २२ आह्वानायतदाचकुर्भवेतानसंभवम् ॥ बृहस्पत्युशनोक्तैश्चमंत्रैर्मंत्रविशारदाः २३ अथर्ववेदप्रोक्तैश्चया
श्रोपनिषदिक्रियाः ॥ मंत्रजप्यसमायुक्तास्तास्तदासमवर्तयन् २४ जुह्वत्यग्नौहविःक्षीरंमंत्रवत्सुसमाहिताः ॥ ब्राह्मणावेदेदांगपारगाःसुदृढव्रताः २५
दुःशासनादिभिः स्वजनैःसंबंधिभिः १८ । १९ वाग्यतोमौनी स्वर्गगतिर्भरणंतत्काम्ययातदिच्छया २० मनसाउपसमीपिचितिदाहार्थकाष्ठसं चयंकृत्वा संकल्प्य अवश्यंमर्तव्यमितिनि
श्चित्येत्यर्थः बहिःक्रियाःस्नानपानाद्याः २१ । २२ वेतानसंभवमग्निविस्तारसाध्यंनवकुंड्यादिविधानंआथर्वणिकं ननुप्रधीरूपं २३ उपनिषदिआरण्यकेप्रोक्ताःक्रियाः 'सर्वप्रविध्यद्वयंमधि
ध्यशिरोभिर्जपमनीःप्रवज' इत्यादिमंत्रप्रकाशिताः शत्रुमारणार्था एतन्मंत्रजपहोमादिरूपाः समवर्तयन्संप्रावर्तयन् देतेयदानवाइतिपूर्वेणसंबंधः २४ । २५

कृत्याआज्ञाकरिविता २६ । २० । २८ । २९ । ३० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयभारतभावादीपेकपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ भोःसुयोधनेति १ । २ कार्यविह
कर्मसिद्धौतदातत्रजृम्भमाणामहाहुताः ॥ कृत्यासमुत्थिताराजन्किकरोमोतिचाब्रवीत् २६ आहुदैत्याश्चतांतत्रसुप्रीतेनांतरात्मना ॥ प्रायोपविष्टंराजानंघातं
राष्ट्रमिहानय २७ तथेतिचप्रतिश्रुत्यसाकृत्याप्रययौतदा ॥ निमेषादगमच्चापियत्रराजासुयोधनः २८ समादायचराजानंप्रविवेशरसातलम् ॥ दानवानांमु
हूर्ताञ्चतमानीतंन्यवेदयत् ॥ तमानीतंनृपंद्द्वारात्रौसंगत्यदानवाः २९ प्रहृष्टमनसःसर्वेकिंचिदुत्फुल्ललोचनाः ॥ साभिमानमिदंवाक्यंदुर्योधनमथानुवन् ३०
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिषोडशोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ ध ॥ दानवाऊचुः ॥ भोःसु
योधनराजेद्रभरतानांकुलोद्बह ॥ शूरैःपरिवृतोनिव्यंतथैवचमहात्मभिः १ अकार्षीःसाहसमिदंकस्मात्प्रायोपवेशनम् ॥ आत्मत्यागीह्यधोयातिवाच्यतांचाय
शस्करीम् २ नहिकार्यविरुद्धेषुबहुपापेषुकर्मसु ॥ मूलघातिषुसज्जंतेबुद्धिमंतोभवद्विधाः ३ नियच्छेनांमतिराजन्धर्मार्थसुखनाशिनीम् ॥ यशःप्रतापवीर्यघ्नी
शत्रूणांहर्षवर्धनीम् ४ श्रूयतांतुप्रभोतत्त्वांदिव्यतांचात्मनोऽनृप ॥ निर्माणंचशरीरस्यततोधैर्यमवाप्नुहि ५ पुरात्वंतपसाऽस्माभिर्लब्धोराजन्महेश्वरात् ॥ पूर्व
कायश्चपूर्वस्तेनिर्भितोवज्रसंचयैः ६ अस्त्रैरभेद्यःशस्त्रैश्चाप्यधःकायश्चतेऽनघ ॥ कृतःपुष्पमयोदेव्यारूपतःस्त्रीमनोहरः ७ एवमीश्वरसंयुक्तस्तवदेहोऽनृपोत्तम ॥
देव्याचराजशादूलदिव्यस्त्वंहिनमानुषः ८ क्षत्रियाश्चमहावीर्याभगदत्तपुरोगमाः ॥ दिव्यास्त्रविदुषःशूराःक्षपयिष्पंतितेरिपून् ९ तदलंतेविषादेनभयंतवनवि
द्यते ॥ सहायार्थंचतेवीराःसंभूताभुविदानवाः १० भीष्मद्रोणकृपादींश्चप्रवेक्ष्यंत्यपरेऽसुराः ॥ यैराविष्टाघृणांत्यक्त्वायोत्स्यंतेतववैरिभिः ११ नैवपुत्रान्नच
भ्रातृन्नपितृन्नचवांधवान् ॥ नैवशिष्यान्नचज्ञातीन्नबालान्स्थविरान्नच १२ युधिसंप्रहरिष्यंतोमोक्ष्यंतिकुरुसत्तम ॥ निःस्त्रेहादानवाविष्टाःसमाक्रांतैःस्तरात्म
नि १३ प्रहरिष्यंतिविवशाःस्नेहमुत्सृज्यदूरतः ॥ हृष्टाःपुरुषशादूलाःकलुषीकृतमानसाः ॥ अविज्ञानविमुढाश्चदैवाच्चविधिनिर्मितात् १४ व्याभाषमाणाश्चा
न्योन्यंनमेजीवन्विभोक्ष्यसे ॥ सर्वेशस्त्रामोक्षेणपौरुषेसमवस्थिताः १५ श्लाघमानाःकुरुश्रेष्ठकरिष्यंतियजनक्षयम् ॥ तेऽपिपंचमहात्मानःप्रतियोत्स्यंतिपां
डवाः १६ वधंचैषांकरिष्यंतिदैवयुक्तामहाबलाः ॥ दैत्यरक्षोगणाश्चैवसंभूताःक्षत्रयोनिषु १७ योत्स्यंतियुधिविक्रम्यशत्रुभिस्तवपार्थिव ॥ गदाभिर्मुसलैः
शूलैःशस्त्रैश्चावचैस्तथा १८ यच्चतैःस्तर्गतवीरभयमर्जुनसंभवम् ॥ तत्रापिविहितोऽस्माभिर्वधोपायोऽर्जुनस्यवै १९ हतस्यनरकस्यात्माकर्णमूर्तिमुपा
श्रितः ॥ तद्द्वैरसंस्मरन्वीरयोत्स्यतेकेशवर्जुनौ २०

द्वेषुशत्रुजयविरुद्धेषु पापेषुआत्महत्यादिषु ३ नियच्छत्यजेत्यर्थः ४ । ५ पूर्वकायःनाभेरुपरि ६ । ७ । ८ । ९ । १० असुराहतिच्छेदः घृणांकृपा ११ । १२ अंतरात्मनिचितेसमाक्रांतेदानवैरेव
१३ अविज्ञानकार्याकायविज्ञानाभावस्तेनमूढाः दैवादृष्टात् विधिनिर्मितात् पूर्वकर्मकृतात् १४ व्याभाषमाणाःविरुद्धमाभाषंतः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

विक्रमेशत्रुजये शौटीरःसमर्थः २१ । २२ । २९ । २४ । २५ तेत्वयाअन्यामरणार्था वैरशांत्यर्थावाबुद्धिर्नकार्या २६ । २७ जयमाप्नुहिचेत्युक्तमितिशेषः अयतर्विसृष्टमितिसंबंधः २८ । २९
सतेविक्रमशौटीरोरणेपार्थविजेष्यति ॥ कर्णःप्रहरतांश्रेष्ठःसर्वाश्वारीन्महारथः २१ ज्ञात्वैतच्छन्ननावज्जीरक्षार्थसव्यसाचिनः ॥ कुंडलेकवचंचैवकर्णस्यापहरि
ष्यति २२ तस्मादस्माभिरप्यत्रदैत्याःशतसहस्रशः ॥ नियुक्तराक्षसाश्चैवयेतेसंशप्तकाइति २३ प्रख्यातास्तेऽर्जुनवीरंरहनिष्यंतिचमाशुचः ॥ असपत्नत्व
याहीयंभोक्तव्यावसुधानृप २४ माविषादंगमस्तस्मान्नैतत्त्वय्युपपद्यते ॥ विनष्टत्वयिचास्माकंपक्षोहीयेतकौरव २५ गच्छवीरनतेबुद्धिरन्याकार्याकथंचन ॥
त्वमस्माकंगतिर्नित्यंदेवतानांचपांडवाः २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्त्वापरिष्वज्यदैत्यास्तंराजकुंजरम् ॥ समाश्वास्यचदुर्धर्षपुत्रवहानवर्षभाः २७ स्थि
रांकृत्वाबुद्धिमस्यप्रियाण्युक्त्वाचभारत ॥ गम्यतामित्यनुज्ञायजयमाप्नुहिचेत्यथ २८ तैर्विमृष्टमहाबाहुकृत्यासैवानयत्पुनः ॥ तमेवदेशंयत्रासौतदाप्रायमुपा
विशत् २९ प्रतिनिक्षिप्यतंवरिंरुक्त्यासमभिपूज्यच ॥ अनुज्ञाताचराज्ञासातथैवांतरधीयत ३० गतायामथतस्यांतुराजादुर्योधनस्तदा ॥ स्वप्रभूतमिदंसर्व
मर्चितयतभारत ३१ विजेष्यामिरणेपांडूनिचिचास्याभवन्मातेः ॥ कर्णसंशप्तकांश्चैवपार्थस्यामित्रघातिनः ३२ अमन्यतवधेयुक्तान्समर्थान्शुयोधनः ॥ ए
वमाशादृढातस्यघातंराष्ट्रस्यदुर्मतेः ३३ विनिर्जयेपांडवानामभवद्भरतर्षभ ॥ कर्णोऽप्याविष्टचित्तात्मानरकस्यांतरात्मना ३४ अर्जुनस्यवधेकूरांकरोतिस्म
तदामर्ति ॥ संशप्तकाश्चतेवीराराक्षसाविष्टचेतसः ३५ रजस्तमोभ्यामाक्रांताःफाल्गुनस्यवधैषिणः ॥ भीष्मद्रोणकृपाद्याश्चदानवाक्रांतचेतसः ३६ नतथापां
डुपुत्राणांस्नेहवंतोविशांपते ॥ नचाचक्षेकस्मैचिदेतद्राजासुयोधनः ३७ दुर्योधनंनिशांतंचकर्णोवैकर्तनोऽब्रवीत् ॥ स्मयन्निवांजलिंकृत्वापार्थिवंहेतुनद्रचः
३८ नमृतो जयतेशत्रून्जीवन्भद्राणिपश्यति ॥ मृतस्यभद्राणिकुतःकौरवेयकुतो जयः ३९ नकालोऽद्यविषादस्यभयस्यमरणस्यवा ॥ परिष्वज्याब्रवीन्न
भुजाभ्यांसमहाभुजः ४० उत्तिष्ठराजन्किंशेषेकस्माच्छोचसिशत्रुहन् ॥ शत्रून्प्रताप्यवीर्येणसकथंमृत्युमिच्छसि ४१ अथवातेभयंजातंदृष्ट्वाऽर्जुनपराक्रमम् ॥
सत्यंतेप्रतिजानामिवधिष्यामिरणेऽर्जुनम् ४२ गतेत्रयोदशेवर्षेसत्येनायुधमालभे ॥ आनयिष्याम्यहंपार्थान्वशंतवजनाधिप ४३ एवमुक्तस्तुकर्णेनदैत्यानांच
नात्तथा ॥ प्रणिपातेनचाप्येषामुदतिष्ठत्सुयोधनः ४४ दैत्यानांतद्वचःश्रुत्वाहृदिकृत्वास्थिरामर्ति ॥ ततोमनुजशादूलोयोजयामासवाहिनीं ४५ रथनागाश्च
कलिंलांपदातिजनसंकुलां ॥ गंगौघप्रतिमाराजन्साप्रयातामहाचमूः ४६ श्वेतच्छत्रैःपताकाभिश्चामरैश्चसुपांडुरैः ॥ रथैर्नागैःपदातैश्चशुशुभेऽतीवसंकुला ४७

३० । ३१ । ३२ । ३३ अंतरात्मनामनसा ३४ । ३५ । ३६ पांडुपुत्राणामुपरीतिशेषः ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ एषांडुःशासनादीनां ४४ । ४५ । ४६ । पदातैःपदा
तिभिः साचमूर्धैरिवशुशुभेइतिद्वयोःसंबंधः ४७ ।

व्यपेतः अघ्नघनः मेघविस्तारोयस्मिन् । 'घनस्यादित्युपक्रम्यविस्तारेलोहमुदरे' इति मेदिनी । शरदीत्यर्थः अव्यक्ताईपद्यकाशारदी शरजातपुंडरीकाशकुसुमाद्याकारच्छत्रचामरादिरूपा शोभायस्यांसाव्यक्तशरदी अधिराजासर्वभूमोयुधिष्ठिरस्तद्वत् ४८ गृह्णन्वृक्प्रसारादिनाऽनुह्नन् अंजलिमालाः नमस्कारांजलिपंकीः बद्धांजलीनित्यर्थः ४९ देविनाद्युत्तरतेन ५० ॥५१॥५२
 व्यपेताभघनेकालेद्यौरिवाव्यक्तशरदी ॥ जयाशीर्भिर्द्विजैः सस्तूयमानोऽधिराजवत् ४८ गृह्णन्जलिमालाश्चघातैराष्ट्रोजनाधिपः ॥ सुयोधनोययावग्रेश्चि
 यापरमयाज्वलन् ४९ कर्णेनसार्धैराजैद्रसौबलेनचदेविना ॥ दुःशासनादयश्चास्यभ्रातरः सर्वेषुवते ५० भूरिश्रवाः सोमदत्तोमहाराजश्चबाह्लिकः ॥ रथैर्नानाविधा
 कारैर्हयैर्गजवैस्तथा ५१ प्रयांतं नृपसिंहंतमनुजग्मुः कुरुद्वहा ॥ कालेनाल्पेनराजैद्रस्वपुरंविशिशुस्तदा ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि षोडशोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ ॥ ६ ॥ जनमेजय उवाच ॥ वसमानेषु पार्थेषु वने तस्मिन् महात्मसु ॥ घातैराष्ट्रमहेष्वा
 साः किमकुर्वत सत्तमाः १ कर्णो वै कर्तनश्चैव शकुनिश्च महाबलः ॥ भीष्मद्रोणकृपाश्चैव तन्मेशंसितुमर्हसि २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंगतेषु पार्थेषु विशुष्टेषु सुयो
 धने ॥ आगतेहास्तिनपुरं मोक्षिते पाण्डुनंदनैः ३ भीष्मोऽब्रवीन्महाराजघातैराष्ट्रमिदं वचः ॥ उक्तं तात यथा पूर्वं गच्छतस्ते तपोवनं ४ गमनं मे न रुचितं तव तत्र कृ
 तंचते ॥ ततः प्रासंत्वयावीरग्रहणं शत्रुभिर्बलात् ५ मोक्षितश्चासि धर्मज्ञैः पांडवैर्नचलज्जसे ॥ प्रत्यक्षंतव गांधारे सैन्यस्य विशापते ६ सूतपुत्रोऽपयाद्रीतो गंध
 र्वाणांतदारणात् ॥ क्रोशतस्तवराजैद्रसैन्यस्य नृपात्मज ७ दृष्टस्ते विक्रमश्चैव पांडवानां महात्मनाम् ॥ कर्णस्य च महाबाहो मृतपुत्रस्य दुर्मतेः ८ नचापि पाद
 भाक्कर्णः पांडवानां नृपोत्तम ॥ घनुर्वेदे च शौर्यैश्च धर्मैश्च धर्मवत्सल ९ तस्मादहं क्षमं मन्ये पांडवैस्तैर्भहात्मभिः ॥ संधिसंधिविदां श्रेष्ठकुलस्यास्य विदुद्वये १० एव
 मुक्तश्च भीष्मेण घातैराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ प्रहस्य सहसाराजन्विप्रतस्थे ससौबलः ११ तंतुप्रस्थितमाज्ञाय कर्णदुःशासनादयः ॥ अनुजग्मुर्महेष्वासाघातैराष्ट्रमहाबलं
 १२ तांस्तु संप्रस्थितान् दृष्ट्वा भीष्मः कुरुपितामहः ॥ लज्जया व्रीडितो राजन् जगाम स्वनिवेशनम् १३ गते भीष्मे महाराजघातैराष्ट्रोजनेश्वरः ॥ पुनरागम्य तं देशम्
 मंत्रयत मंत्रिभिः १४ किमस्माकं भवेच्छ्रेयः किं कार्यं भवशिष्यते ॥ कथंच सुकृतं तत्स्य आत्मत्रयामोऽय्यद्वितम् १५ ॥ कर्ण उवाच ॥ दुर्योधननिबोधेदं यत्त्वां
 क्ष्यामि कौरव ॥ भीष्मोऽस्मान्निदति सदा पांडवांश्च प्रशंसति १६ त्वद्वेषाच्च महाबाहो ममापि द्वेषुमर्हति ॥ विगर्हते च मानित्यं त्वत्समीपे नरेश्वर १७ सोऽहं भीष्म
 वचस्तद्वैनमृष्यामीह भारत ॥ त्वत्समक्षयदुक्तंच भीष्मेणाभिन्नकर्षणं १८ पांडवानां यशो राजस्तव निर्दिं च भारत ॥ अनुजानीहि माराजन् सभृत्यबलवाहनम् १९ जेष्या
 मिष्टुथिर्वीराजन्सशैलवनकाननां ॥ जिताच पांडवैर्भूमिश्चतुर्भिर्बलशालिभिः २० तामहं ते विजेष्यामि एक एव न संशयः ॥ संपश्यतु सुदुर्बुद्धिर्भीष्मः कुरुकुलाधमः २१
 ॥ इत्यारण्यके प० नीलकंठीये भारतमावर्षि द्विपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५२ ॥ वसमानेषु १ । २ । ३ । ४ तव गमनं रुचितं नानुमोदितं मे मया ते त्वया च तत्र कृतं
 ५ । ६ अपयात् अपयात् पलायितः ७ । ८ । ९ सांवि क्षमं युक्तं मन्ये १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ ममापि मामपि १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ । २३ । २४ । २५ । २६ प्रायात्रिकं प्रयातुराज्ञोऽपेक्षितं शकटापणवीथ्यादि २७ । २८ मंगलैर्मंगलद्रव्यैः घृगंधैलादिभिः स्नातः शुभेर्नोराजनादिभिः प्रयाविति संबंधः २९ ॥ इत्यारण्यके प०
 अनिर्द्यं निंदते यो हि अप्रशंस्यं प्रशंसति ॥ सपश्यतु बलमेव आत्मानं तु विगर्हत् २२ अनुजानीहि माराजन् भ्रुवोहिविजयस्तव ॥ प्रतिजानामिते सत्यं राजन्नायुध
 मालभे २३ तच्छ्रुत्वा तु वचो राजन् कर्णस्य भरतर्षभ ॥ प्रीत्यापरमया युक्तः कर्णमाहनराधिपः २४ घन्योऽस्म्यनुगृहीतोऽस्मि यस्य मे त्वं महाबलः ॥ हितेषु वर्तसे नि
 त्यंसफलं जन्मचाद्यमे २५ यदाच मन्यसे वीरसर्वशत्रुनिबर्हणम् ॥ तदानिर्गच्छ भद्रं ते ह्यनुशाधिचमामिति २६ एवमुक्तस्तदा कर्णो घातैराष्ट्रेण धीमता ॥ सर्वमा
 ज्ञापयामास प्रायात्रिकमरिंदम २७ प्रययौ च महेश्वसो नक्षत्रेशुभदैवते ॥ शुभेतिथौ मुहूर्ते च पूज्यमानो द्विजातिभिः २८ मंगलैश्च शुभैः स्नातो वाग्भिश्चापि प्रपूजि
 तः ॥ नादयनरथघोषेण त्रैलोक्यं सचराचरम् २९ ॥ इति श्रीम० आरण्यके प० षोडशोऽध्यायः ॥ २५३ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः कर्णो महेश्वसो बलेन महता वृतः ॥ द्रुपदस्य पुरं रम्यं हरो घभरतर्षभ १ युद्धेन महता चैनं चक्रे वीरवंशानुगम् ॥ सुवर्णं रजतं चापि र
 त्नानि विविधानि च २ करंच दापयामास द्रुपदं नृपसत्तम ॥ तं विनिर्जित्य राजेन्द्र राजानस्तस्य येऽनुगाः ३ तान्सर्वान्वशगांश्चक्रे करंचैनानदापयत् ॥ अथोत्तरा
 दिशं गत्वा वशे चक्रे नराधिपान् ४ भगदत्तं च निर्जित्य राधेयोगिरिमारुहत् ॥ हिमवंतं महाशैलं युध्यमानं शत्रुभिः ५ प्रययौ च दिशः सर्वां पृथ्नीन्वशमानयत् ॥
 सहैमवतिकान् जित्वा करं सर्वानदापयत् ६ नेपालविषये च राजानस्तानवाजयत् ॥ अवतीर्य ततः शैलात्पूर्वादिशमभिदुतः ७ अंगान्वंगान्कलिगांश्च शुंडिका
 निमथिलानथ ॥ मागधानकर्कखंडांश्च निवेश्य विषयेऽत्मनः ८ आवशीरांश्च यो ध्यांश्च अहिश्च त्रंच निर्जयत् ॥ पूर्वादिशं विनिर्जित्य वत्सभूमिं तथाऽगमत् ९ वत्स
 भूमिं विनिर्जित्य केवलं मृत्तिकावतीम् ॥ मोहनं पतनं चैव त्रिपुरीकोसलां तथा १० एतान्सर्वान् विनिर्जित्य क्रमादाय सर्वशः ॥ दक्षिणादिशमास्थाय कर्णो जित्वा म
 हारथान् ११ रुक्मिणं दक्षिणात्ये पुयोधयामास सूतजः ॥ सयुद्धं तु मुलं कृत्वा रुक्मीप्रोवाच सूतजम् १२ प्रीतोऽस्मितवराजैद्रविक्रमेण बलेन च ॥ नते विघ्नं करि
 ष्यामि प्रतिज्ञां समपालयम् १३ प्रीत्या चाहं प्रयच्छामि हिरण्ययावदिच्छसि ॥ समेत्य रुक्मिणा कर्णः पांडवैर्न च सोऽगमत् १४ सकेरलं रणे चैव नीलं चापि महीप
 तिम् ॥ वेणुदारिसुतं चैव ये चान्ये नृपसत्तमाः १५ दक्षिणस्यां दिशि नृपान् करान्सर्वानदापयत् ॥ शैशुपालित्तोगत्वा विजिग्ये मृतनंदनः १६ पार्श्वस्थांश्चा
 पि नृपतीन् वशे चक्रे महाबलः ॥ आवंत्यांश्च वशे कृत्वा साम्राज्यं भरतर्षभ ॥ वृष्णिभिः सह संगम्य पश्चिमामपि निर्जयत् १७

नी० भारत० त्रिपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५३ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ निवेश्य विषयेऽत्मनः आत्मभोगोचरे कृत्येत्यर्थः आकारपूर्वरूपं लोपोवाचार्थः ८ नि
 र्जयं जितवान् अहमावार्थः ९ । १० । ११ । १२ प्रतिज्ञां क्षत्रधर्मसमपालयं पालितवानस्मि क्षत्रधर्मवैशेष्ये वत्सयासहयुद्धं कृतं नत्वा जिगीषयेति भावः १३ शैलं श्रीशैलम् १४ । १५ । १६ । १७

१८। १९। २०। २१। २२। २३ तत्कर्मकर्णविजयपुरेउद्धोषयामास २४। २५। २६ अभ्युदितेभ्योऽप्युदिताःश्रेष्ठतमाः १०। २८ हलहलाशब्दहाहाकारं कर्णनिर्वाचपांडवपक्षपा
 वारुणीदिशमागम्ययावनान्बर्वरास्तथा ॥ नृपान्पश्चिमभूमिस्थानदापयामासवैकरान् १८ विजित्यपृथिवीं सर्वासपूर्वापरदक्षिणाम् ॥ सम्लेच्छाटविकान्वीरःसप
 र्वतनिवासिनः १९ भद्रानरोहितकांश्चैव आग्रेयान्मालवानपि ॥ गणान्सर्वान्विनिर्जित्यनीतिकृत्प्रहसन्निव २० शशकान्यवनांश्चैव विजिग्येसूतनंदनः ॥ न
 ग्रजित्प्रमुखांश्चैव गणान्जित्त्वामहारथान् २१ एवं सपृथिवीं सर्वांश्चेकृत्त्वामहारथः ॥ विजित्यपुरुषव्याघ्रोनागसाह्वयमागमत् २२ तमागतं महेश्वासं वार्तराष्ट्रो
 जनाधिपः ॥ प्रत्युद्गम्य महाराजसभ्राट्पितृबांधवः २३ अर्चयामास विधिना कर्णमाहवशोभिनम् ॥ आश्रावयच्च तत्कर्म प्रीयमाणोजनेश्वरः २४ यत्र भीष्मात्र
 चद्रोणात्ररुपात्रचवाहिकात् ॥ प्राप्तवानस्मिभद्रं ते त्वत्प्राप्तं मया हितम् २५ बहुनाचकिमुक्तेन शृणु कर्णवचो मम ॥ सनाथोऽस्मि महाबाहो त्वयानाथेन सतम
 २६ नहितेपां डवाः सर्वे कलामर्हतिषोडशीम् ॥ अन्येवापुरुषव्याघ्रराजानोऽभ्युदितोदिताः २७ समवानघृतराष्ट्रं तं गांधारीचयशस्विनीम् ॥ पश्य कर्म मह
 श्वासअदितिं वज्रभृद्यथा २८ ततो हलहलाशब्दः प्रादुरासीद्विशांपते ॥ हाहाकाराश्च बहवो नगरेनागसाह्वये २९ केचिदेनं प्रशंसन्ति निर्दिंति स्म तथाऽपरे ॥
 तूष्णीमासंस्तथा चान्ये नृपास्तत्र जनाधिप ३० एवं विजित्य राजेंद्र कर्णः शस्त्रभृतां वरः ॥ सपर्वतवनाकाशांससमुद्रांसि निष्कुटाम् ३१ देशैरुच्चावचैः पूर्णापत्त
 नैर्नगरैरपि ॥ द्वीपैश्चानूपसंपूर्णैः पृथिवीं पृथिवीपते ३२ कालेन नातिदीर्घेण वशेकृत्वा तु पार्थिवान् ॥ अक्षयंधनमादाय सूतजो नृपमम्ययात् ३३ प्रविश्य च गृ
 हं राजन्नभ्यंतरमरिदम् ॥ गांधारीसहितं वीरो घृतराष्ट्रं ददर्श सः ३४ पुत्रवच्चनरव्याघ्रपादौ जग्राह धर्मवित् ॥ घृतराष्ट्रेण चाश्लिष्य प्रेम्णा चापि विसर्जितः ३५
 तदा प्रभृतिराजा च शकुनिश्चापि सौबलः ॥ जानते निर्जितान्पार्थान् कर्णेन युधि भारत ३६ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रापर्वणि कर्णादिग्विजये
 चतुष्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ जित्वा तु पृथिवीं राजन्सूतपुत्रो जनाधिप ॥
 अब्रवीत्परवीरघ्नो दुर्योधनमिदं वचः १ ॥ ॥ कर्ण उवाच ॥ ॥ दुर्योधननिबोधेदं यत्त्वां वक्ष्यामि कौरव ॥ श्रुत्वा वाचं तथा सर्वं कर्तुं महस्य रिरिदम् २ तवाद्य
 पृथिवीवीरनिःसपत्नानृपोत्तम ॥ तां पालय यथा शक्रो हतशत्रुर्महामनाः ३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ॥ एवमुक्तस्तु कर्णेन कर्णराजाऽब्रवीत्पुनः ॥ न किं
 चिद्दुर्लभं तस्य यस्य त्वं पुरुषर्षभ ४ सहायश्चानुरक्तश्चमदर्थं च समुद्यतः ॥ अभिप्रायस्तु मे कश्चित्तं वै शृणु यथा तथम् ५ राजसूयं पांडवस्य दृष्ट्वा क्रतुवरं महत् ॥ म
 म स्पृहासमुत्पन्ना तां संपादय सूतज ६ एवमुक्तस्ततः कर्णो राजानमिदमब्रवीत् ॥ तवाद्यपृथिवीपालावश्याः सर्वे नृपोत्तम ७

तिनश्चकुरित्यर्थः २९। ३० आकाशं पर्वतवनयोरंतरालं सस्याद्युत्पत्तिभूमिभित्त्यर्थः ३१ अनूपसर्वतो जलं तेन संपूर्णैः ३२। ३३। ३४। ३५। ३६ ॥ इत्यारं ५० नी० भा०
 भा० चतुष्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ जित्वेति १। २। ३। ४। ५। ६। ७

८। ९। १०। ११। १२ जीवमाने इत्येकस्मिन्कुले द्वौ राजसूयोनमवतइतिवा तस्मिन्नजितइतिवाभावः १३ सचशत्रुर्नतत्प्रतिबंधस्माकं कश्चिदस्ति द्यूतेन च जितोऽस्त्येवेत्याशंक्याह दीर्घायु
 रिति पितर्येकतराजसूये जीवति सति स्वयंतं न कुर्यादित्यर्थः अंधस्यपितुरनधिकारात्तत्संस्वयद्यप्यधिकारप्रतिबंधकं न भवति किंतु युधिष्ठिरजयासामर्थ्यमेव तथापि यत्कीर्तयितुमशक्यमित्येतदु
 आह्वयं तां द्विजवराः संभाराश्च यथाविधि ॥ संभ्रियंतां कुरुश्रेष्ठ यज्ञोपकरणानि च ८ ऋत्विजश्च समाहूता यथोक्ता वेदपारगाः ॥ क्रियां कुर्वतु ते राजन्यथाशास्त्रमरि
 दम् ९ बह्वन्नपानसंयुक्तः सुसमृद्धगुणान्वितः ॥ प्रवर्ततां महायज्ञस्तवापि भरतर्षभ १० एवमुक्तस्तु कर्णेन धार्तराष्ट्रो विशांपते ॥ पुरोहितं समानाद्यवचनं चेद
 मब्रवीत् ११ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं समाप्तवरदक्षिणम् ॥ आहरत्वं मम कृते यथान्यायं यथाक्रमम् १२ स एवमुक्तो नृपतिमुवाच द्विजसतमः ॥ न सशक्यः क्रतुश्रेष्ठो जीव
 माने युधिष्ठिरे १३ आहर्तुं कौरवश्रेष्ठकुले तव नृपोत्तम ॥ दीर्घायुर्जीवति च ते घृतराष्ट्रः पितानृप १४ अतश्चापि विरुद्धस्ते क्रतुरेष नृपोत्तम ॥ अस्तित्वन्यन्म
 हत्सत्रं राजसूयसंभ्रमो १५ तेन त्वं यजराजेंद्र शृणु चेदं वचो मम ॥ यद्मे पृथिवीपालाः करदास्तव पार्थिव १६ तेकरान्संप्रयच्छतु सुवर्णं च कृताकृतम् ॥ तेन
 ते क्रियतामद्यलांगलं नृपसतम १७ यज्ञवाटस्य ते भूमिः कृष्यतां तेन भारत ॥ तत्र यज्ञो नृपश्रेष्ठ प्रभूतात्रः सुसंस्कृतः १८ प्रवर्ततां यथान्यायं सर्वतो ह्यानिवारितः ॥
 एष ते वैष्णवो नाम यज्ञः सत्पुरुषोचितः १९ एतेन नेष्टवान्कश्चिद्देविष्णुं पुरातनम् ॥ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं स्पर्धत्येष महाक्रतुः २० अस्माकं रोचते चैव श्रेयश्च तव भा
 रत ॥ निर्विघ्नश्च भवत्येष सफला स्यात्स्पृहातव २१ एवमुक्तस्तु तैर्विप्रैर्धार्तराष्ट्रो महीपतिः ॥ कर्णं च सौबलं चैव भ्रातृंश्चैव देम ब्रवीत् २२ रोचते मे वचः कृत्स्नं ब्रा
 ह्मणानां संशयः ॥ रोचते यदि युष्माकं तस्मात्प्रवृत्तमाचिरम् २३ एवमुक्तास्तु ते सर्वे तथैत्यूचुर्नराधिपम् ॥ संदिदेश ततो राजा व्यापारस्थान्यथाक्रमम् २४ हल
 स्यकरणे चापिव्यादिष्टाः सर्वशिल्पिनः ॥ यथोक्तं च नृपश्रेष्ठकृतं सर्वं यथाक्रमम् २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रापर्वणि दुर्योधनयज्ञसमारं
 भेपंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तु शिल्पिनः सर्वे अमात्यप्रवराश्च ये ॥ विदुरश्च महाप्राज्ञो धार्तराष्ट्रेन्यवे
 दयत् १ सज्जं क्रतुवरं राजनकालप्राप्तं च भारत ॥ सौवर्णं च कृतं सर्वलांगलं च महाधनम् २ एतच्छ्रुत्वा नृपश्रेष्ठो धार्तराष्ट्रो विशांपते ॥ आज्ञापयामास नृपः क्रतुराज
 प्रवर्तनम् ३ ततः प्रवृत्ते यज्ञः प्रभूतार्थः सुसंस्कृतः ॥ दीक्षितश्चापि गांधारिर्यथाशास्त्रं यथाक्रमम् ४ प्रहृष्टो घृतराष्ट्रश्च विदुरश्च महायशाः ॥ भीष्मो द्रोणः कृपः
 कर्णो गांधारीचयशस्विनी ५ निमंत्रणार्थं दूतांश्च प्रेषयामास शीघ्रगान् ॥ पार्थिवानां च राजेंद्र ब्राह्मणानां तथैव च ६ ते प्रयाता यथोदिष्टा दूतास्त्वरितवाहनाः ॥
 तत्र कंचित्प्रयातंतु दूतं दुःशासनोऽब्रवीत् ७ गच्छ द्वैतवनं शीघ्रपांडवान्पापपूरुषान् ॥ निमंत्रय यथान्यायं विप्रांस्तस्मिन्वने तदा ८

दाहंतं तथा च वक्ष्यति । 'हतेषु युधिष्ठिराथेपुराजसूये तथा त्वया । आहृतेऽहं नरश्रेष्ठत्वांसभाजयितापुनः' इति १४। १५। १६ कृतं वाटितमलंकारादिरूपं अकृतमन्यत् १०। १८। १९। २०। २१
 २२। २३ व्यापारस्थान् शिल्पिनः २४। २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५५ ॥ ततइति १। २। ३। ४। ५। ६। ७। ८

१। १०। ११। १२। १३। १४। १५। १६ धार्तराष्ट्रेषु स्वयंक्रोधेन प्लवस्तु क्रोधहविः क्रोधरूपं मां पिंस्तेषामस्यंताहीपकं मोक्षयति तदाऽहमागता आगमिष्यामि १७। १८
 सगत्वा पांडवान्सर्वानुवाचाभिप्रणम्य च ॥ दुर्योधनो महाराज यजते नृपसत्तमः ९ स्ववीर्याजितमर्थो धमवाप्य कुरुसत्तमः ॥ तत्र गच्छंति राजानो ब्राह्मणाश्च त
 तस्ततः १० अहं तु प्रेषितो राजन् कौरवेण महात्मना ॥ आमंत्रयति वाराजा धार्तराष्ट्रो जनेश्वरः ११ मनोभिलाषितं राजस्तं क्रतुं द्रुपदमर्हथ ॥ ततो युधिष्ठिरो राजा
 तच्छ्रुत्वा दूतभाषितम् १२ अब्रवीन्नृपशादूलो दिष्ट्याराजा सुयोधनः ॥ यजते क्रतुमुख्येन पूर्वेषां कीर्तिवर्धनः १३ वयमप्युपयास्यामो न त्विदानीं कथंचन ॥
 समयः परिपाल्यो नो यावद्दुर्पत्रयोदशम् १४ श्रुत्वैतद्धर्मराजस्य भीमो वचनमब्रवीत् ॥ तदा तु नृपतिर्गता धर्मराजो युधिष्ठिरः १५ अस्त्रशस्त्रप्रदीपेभ्यो यदा तं पात
 यिष्यति ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वरेण सत्रेन राधिपः १६ यदा क्रोधहविर्मोक्षा धार्तराष्ट्रेषु पांडवः ॥ आगताऽहं तदाऽस्मीति वाच्यस्ते स सुयोधनः १७ शेषास्तु पांडवा
 राजत्रैवोचुः किंचिदप्रियम् ॥ दूतश्चापियथा वृत्तं धार्तराष्ट्रे न्यवेदयत् १८ अथाजग्मुर्नरश्रेष्ठानाना जनपदेश्वराः ॥ ब्राह्मणाश्च महाभाग धार्तराष्ट्रपुरं प्रति १९ ते त्व
 चिंतायथाशास्त्रं यथाविधियथाक्रमम् ॥ मुदा परमया युक्ताः प्रीताश्चापिनरेश्वराः २० घृतराष्ट्रोऽपि राजेन्द्रसंतुतः सर्वकौरवैः ॥ हर्षेण महता युक्तो विदुरं प्रत्यभाषत
 २१ यथा सुखी जनः सर्वः क्षतः स्यादन्न संयुतः ॥ तुष्ये तु यज्ञसदने तथा क्षिप्रं विधीयताम् २२ विदुरस्तु तदा ज्ञाय सर्ववर्णानरिंदम ॥ यथाप्रमाणतो विद्वान्पूजयामास
 धर्मवित् २३ भक्ष्यपेयान्नपानेन माल्यैश्चापि सुगंधिभिः ॥ वासोभिर्विविधैश्चैव योजयामास हृष्टवत् २४ कृत्वा ह्यावसथान्वीरो यथाशास्त्रं यथाक्रमम् ॥ सांत्वाये
 त्वाचरा जेद्रोदत्वाच्च विविधं वसु २५ विसर्जयामास नृपान् ब्राह्मणांश्च सहस्रशः ॥ विमृज्य च नृपान्सर्वान् भ्रातृभिः परिवारितः २६ विवेश हास्तिनपुरं सहितः कर्णसौ
 बलैः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि घोषयात्रा पर्वणि दुर्योधनयज्ञे षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ प्रविशंतं महाराज सूतास्तुष्टुवुरच्युतम् ॥ जनाश्चापि महेष्वामस्तुष्टुवुराजसत्तम १ लाजैश्चंदनचूर्णैश्च विकीर्य च जनास्ततः ॥ ऊचुर्दिष्ट्या नृपाविघ्न स
 माप्तोऽयं क्रतुस्तव २ अपरे त्वब्रुवंस्तत्र वातिकास्तं महीपतिम् ॥ युधिष्ठिरस्य यज्ञेन न समो ह्येष ते क्रतुः ३ नैव तस्य क्रतोरिष कलामर्हति षोडशीम् ॥ एवं
 तत्राब्रुवन्केचिद्वातिकास्तं जनेश्वरम् ४ सुहृदस्त्वब्रुवंस्तत्र अति सर्वानयं क्रतुः ॥ ययातिर्नहुषश्चापि मां धाता भरतस्तथा ५ क्रतुमेनं समाहृत्य पूताः सर्वे दिवं
 गताः ॥ एतावाचः शुभाः शृण्वन्सुहृदां भरतर्षभ ६ प्रविवेश पुरं हृष्टः स्ववेश्मचनराधिपः ॥ अभिवाद्य ततः पादौ मातापित्रोर्विशांपते ७ भीष्मद्रोणकृपादीनां
 विदुरस्य च धीमतः ॥ अभिवादितः कनीयो भिभ्रातृभिर्भ्रातृनंदनः ८

१९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६ कर्णसौबलैः सौबलाद्यैः २० इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे षट्पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५६ ॥ ॥ ७ ॥
 प्रविशंतमिति १। २ वातिकावातरो गोपहतचेतस उचितभाषणानभिज्ञाः ३। ४। ५। ६। ७। ८

१। १० समाजयिता पूजयिष्यामि ११। १२। १३। १४। १५ धावये परेणेति शेषः १६ कीलालजं मांसं तद्विघ्नो भूतं रुधिरमेव । 'कीलालं रुधिरतोये' इति मेदिनी । अपुरं सुरारहितं च व्रतं स्व
 निषसादासने मुख्ये भ्रातृभिः परिवारितः ॥ तमुत्थाय महाराजं सूतपुत्रोऽब्रवीद्ब्रह्मचः ९ दिष्ट्या ते भरतश्रेष्ठ समाप्तोऽयं महाक्रतुः ॥ हतेषु युधिपाथेषु राजसूये तथा
 त्वया १० आहृतेऽहं नरश्रेष्ठत्वां समाजयिता पुनः ॥ तमब्रवीन्महाराजो धार्तराष्ट्रो महायशाः ११ सत्यमेतत्त्वयोक्तं हि पांडवेषु दुरात्मसु ॥ निहतेषु नरश्रेष्ठपाते
 चापि महाक्रतौ १२ राजसूये पुनर्वीरिस्वमेवं वर्धयिष्यसि ॥ एवमुक्त्वा महाराजकणमाश्लिष्य भारत १३ राजसूयं क्रतुश्रेष्ठं चिंतयामास कौरवः ॥ सोऽब्रवीत्कौरवां
 श्चापि पार्श्वस्थान्नृपसत्तमः १४ कदा तु तं क्रतुवरं राजसूयं महाधनम् ॥ निहत्य पांडवान्सर्वानाहरिष्यामि कौरवाः १५ तमब्रवीत्तदा कर्णः शृणु मे राजकुंजर ॥ पादौ
 न धावयेतावद्यावन्न निहतोऽर्जुनः १६ कीलालजं नखादेयं करिष्ये चासुरव्रतम् ॥ नास्तीति नैव वक्ष्यामि याचितो येन केनचित् १७ अथोत्कृष्टं महेष्वामि धार्तराष्ट्रे
 मंहारथैः ॥ प्रतिज्ञाते फाल्गुनस्य वधे कर्णेन संयुगे १८ विजितांश्चाप्यमन्यं तं पांडवान् घृतराष्ट्रजाः ॥ दुर्योधनोऽपि राजेन्द्रविसृज्य नरपुंगवान् १९ प्रविवेश गृहं
 श्रीमान् यथाचैत्ररथं प्रभुः ॥ तेऽपि सर्वे महेष्वामाजग्मुर्वेश्मानि भारत २० पांडवाश्च महेष्वामादूतवाक्यप्रचोदिताः ॥ चिंतयंतस्तमेवार्थं नालभंत सुखं क्वचित् २१
 भूयश्च चारैराजेन्द्रप्रवृत्तिरुपपादिता ॥ प्रतिज्ञासूतपुत्रस्य विजयस्य वधं प्रति २२ एतच्छ्रुत्वा धर्मसुतः समुद्रिग्नो न राधिप ॥ अभेद्यकवचं मत्वा कर्णमहुतविक्रमम्
 २३ अनुस्मरंश्च संकेशान्नशांतिमुपयातिसः ॥ तस्य चिंतापरीतस्य बुद्धिर्जज्ञे महात्मनः २४ बहुव्यालमृगाकीर्णं त्यक्तुं द्वैतवनं वनम् ॥ धार्तराष्ट्रोऽपि नृपतिः
 प्रशशासवसुंधराम् २५ भ्रातृभिः सहितो वीरैर्भीष्मद्रोणकृपैस्तथा ॥ संगम्य सूतपुत्रेण कर्णेनाहवशोभिना २६ दुर्योधनः प्रिये नित्यं वर्तमानो महीभृताम् ॥ पूज
 यामास विप्रेद्रान् क्रतुभिर्भूरिदक्षिणैः २७ भ्रातृणां च प्रियं राजन्सचकार परंतपः ॥ निश्चित्य मनसा वीरोदत्तभुक्तफलं धनम् २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प
 षोषयात्रा पर्वणि युधिष्ठिरचिंतायां सप्त पंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ समाप्तं घोषयात्रा पर्व ॥ अथ मृगस्वप्नोद्भवपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥
 दुर्योधनं मोक्षयित्वा पांडुपुत्रामहाबलाः ॥ किमकार्षुर्वने तस्मिंस्तन्ममाख्यातुमर्हसि १ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शयानं कौतेयं रात्रौ द्वैतवने मृगाः ॥
 स्वप्नं दर्शयामासुर्वाष्पकं ठायुधिष्ठिरम् २ तानब्रवीत्सराजेद्रो वेपमानान्कृतांजलीन् ॥ ब्रूत यद्ब्रूकामाः स्थके भवंतः किमिष्यते ३ एवमुक्ताः पांडवेन कौते
 येन यशस्विना ॥ प्रत्यब्रुवन्मृगास्तत्र हतशेषा युधिष्ठिरम् ४ वयं मृगाद्वैतवने हतशिष्टास्तु भारत ॥ नोत्सीदेम महाराज क्रियतां वासपर्ययः ५ भवतो भ्रा
 तरः शूराः सर्वे एवास्त्रकोविदाः ॥ कुलान्यल्पावशिष्टानि कृतवन्तो वनौकसाम् ६

नियमं करिष्ये मद्यं मांसं च त्यक्ष्ये इत्यर्थः १७ उत्कृष्टमुच्चैः शद्रः कृतः १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७। २८ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतमा
 वदीपे सप्तपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ दुर्योधनमिति १। २। ३। ४ वासस्य पर्ययो वैपरीत्यं नाप्रवस्तव्यमित्यर्थः ५। ६

म.भा.टी.
॥२१२॥

७।८।९।१०।११ एकवर्षवस्सरं उपयुंक्षमहेमक्षयामः १२। १३। १४। १५। १६। १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेअष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥
 वनेइति १ ध्यांतःध्यायंतः २। ३ तत्कालेत्स्मिन्कालेयुतोद्भवस्ययूतहेतोःशकुन्यादेः ४। ५। ६। ७। ८ अवलोककोऽवलोकितुकामः ९। १०। ११। १२। १३ अनंतसुखंनप्राप्तिक
 बीजभूतावयंकेचिदवशिष्टामाहामते ॥ विवर्धेमहिराजेंद्रप्रसादातेयुधिष्ठिर ७ तान्वेपमानान्वित्रस्तान्वाजमात्रावशेषितान् ॥ मृगान्दृष्टासुदुःखार्ताधर्मराजो
 युधिष्ठिरः ८ तांस्तथेत्यब्रवीद्राजासर्वभूताहितेरतः ॥ यथाभवंतोद्भुवतेकरिष्यामिचततया ९ इत्येवंप्रतिबुद्धःसराय्यंतेराजसत्तमः ॥ अब्रवीत्सहितान्भ्रातृन्
 यापन्नोमृगान्प्रति १० उक्तोरात्रौमृगैरस्मिस्वप्रतिहतशेषितैः ॥ तंतुभूताःस्मभद्रंतेदयानःक्रियतामिति ११ तेसत्यमाहुःकर्तव्यादयाऽस्माभिर्वनौकसाम् ॥
 साष्टमासंहिनोवर्षयदेनानुपयुंक्षमहे १२ पुनर्वहुष्टुंगरम्यंकाम्यकंकाननोत्तमम् ॥ मरुभूमेशिरस्थानंतृणविदुसरःप्रति १३ तत्रेमां वसतिंशिष्टांवेहरंतोरमेमहि ॥
 ततस्तेपांडवाःशीघ्रंप्रययुर्धर्मकोविदाः १४ ब्राह्मणैःसहिताराजन्येचतत्रसहोषिताः ॥ इंद्रसेनादिभिश्चैवप्रेष्यैरनुगतास्तदा १५ तेयात्वानुमृतेर्मार्गैःस्वत्रैः
 शुचिजलान्वितैः ॥ ददशुभकाम्यकंपुण्यमाश्रमंतपसायुतम् १६ विविशुस्तेस्मकौरव्यावृताविप्रर्षभैस्तदा ॥ तद्वनंभरतश्रेष्ठाःस्वर्गसुकृतिनोयथा १७ ॥ इति
 श्रीम० आरण्यकेपर्वणिमृगस्वप्नोद्भवपर्वणिकाम्यकप्रवेशेअष्टपंचाशदधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५८ ॥ ॥ ७ ॥ समाप्तचमृगस्वप्नोद्भवपर्व ॥ अथब्रीहि
 द्रौणिकपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वनेनिवसतांतेपांडवानांमहात्मनाम् ॥ वर्षाण्येकादशातीयुःकृच्छ्रेणभरतर्षभ १ फलमूलाशनास्तेहिसुखार्हादुःखमु
 त्तमम् ॥ प्राप्तकालमनुध्यांतःसेहिरवरपुरुषाः २ युधिष्ठिरस्तुराजर्षिरात्मकर्मापराधजम् ॥ चिंतयन्समहाबाहुर्भ्रातृणांदुःखमुत्तमम् ३ नसुष्यापसुखंराजाह
 दिशल्यैरिवापितैः ॥ दौरात्म्यमनुपश्यंस्तत्कालेयुतोद्भवस्यहि ४ संस्मरन्पुरुषावाचःसूतपुत्रस्यपांडवः ॥ निःश्वासपरमोदीनोविभ्रक्तोपविषंमहत ५ अर्जु
 नोयमजौचोभौद्रौपदीचयशस्विनी ॥ सचभीमोमहातेजाःसर्वेषामुत्तमोवली ६ युधिष्ठिरमुदीक्षंतःसेहर्दुःखमनुत्तमम् ॥ अवशिष्टमल्पकालंमन्वानाःपुरुषर्षभाः
 ७ वपुरन्यदिवाकार्पुरुत्साहामर्षचेष्टितैः ॥ कस्याचित्त्वथकालस्यव्यासःसत्यवतीसुतः ८ आजगाममहायोगीपांडवानवलोककः ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यकुंतीपुत्रो
 युधिष्ठिरः ९ प्रत्युद्गम्यमहात्मानंप्रत्यगृह्णाद्यथाविधि ॥ तमासीनमुपासीनःशुश्रूषुर्नियतेंद्रियः १० तोषयन्प्रणिपातेनव्यासंपांडवनंदनः ॥ तानवेक्ष्यकृशा
 न्पौत्रान्वनेवन्येनजीवतः ११ महर्षिरनुकंपार्थमब्रवीद्राष्पगद्गदम् ॥ युधिष्ठिरमहाबाहोऽशृणुधर्मभृतांवर १२ नातप्तपसोलोकेप्राप्तुवंतिमहासुखम् ॥ सुखदुः
 खेहिपुरुषःपर्यायेणोपसेवते १३ नह्यनंतंसुखं कश्चित्प्राप्नोतिपुरुषर्षभ ॥ प्रज्ञावांस्त्वेवपुरुषःसंयुक्तःपरयाधिया १४ उदयास्तमनज्ञोहिनहृष्यतिनशोचति ॥
 सुखमापतितंसेवेदुःखमापतितंवेहेत् १५ श्रित्पृथग्जनः कस्तर्हितत्प्राप्नोतीत्याह प्रज्ञावानिति परयाधियाब्रह्मविद्यया १४ उदयास्तमनंजगतउत्पत्तिस्थितिलयकारणं ब्रह्म
 तज्ज्ञानशोचति नकाक्षति मिथ्याभूतेजगति प्रियस्यसुखस्याभावात्तद्वियोगजःशोकोवा तदिच्छावा तस्यनजायतइत्यर्थः । प्रारब्धकर्मोपस्था पितंसुखदुःखाद्यपरिहार्यमित्याह सुखामिति १५

वन० ६
अ०
॥२५१॥

॥२१२॥

तपसाज्ञानेन महद्ब्रह्म १६। १७। १८। १९। २० कालेदानकाले २१ अनायासंक्लेशपरिहारं निर्द्वैतिसुखं परांमोक्षारूपां २२ दांतोजितेंद्रियः दांतस्वप्रतिपत्तियोग्यतामापादितआत्मामनो
 यस्य जितचित्तइत्यर्थः२३ संविभक्ताअन्नादेर्विभागकर्ता दाताधनादेः २४ इंद्रियजयफलमाहमान्येति व्यसनैःस्त्रीमद्ययूताद्यैः २५ शुभमेवानुशेते शुभपक्षपातिनीबुद्धिर्यस्य कालधर्मेणमरणे
 न तद्योगाच्छुभानुशययोगात्सकल्याणमतिरेवप्रादुर्भवति जायते २६ दानजानांधर्माणां तपसःकायकृशकृतस्यकृच्छ्रादेः एतयोर्मध्ये प्रेत्यमृत्वा किंबहुगुणांकेपरलोकेश्रेष्ठमित्यर्थः २७। २८
 कालप्राप्तमुपासीतसस्यानामिवकर्षकः ॥ तपसोहिपरंनस्तितपसाविदतेमहत १६ नासाध्यंतपसःकिंचिदेतिबुद्ध्यस्वभारत ॥ सत्यमार्जवमक्रोधःसंविभागोदमः
 शमः १७ अनुसूयाऽविहिंसाचशौचमिंद्रियसंयमः ॥ पावनानिमहाराजनराणांपुण्यकर्मणाम् १८ अधर्मरुचयोमूढास्तिर्यग्गतिपरायणाः ॥ कृच्छ्रांयोनिमनु
 प्राप्तानसुखंविदतेजनाः १९ इहयक्रियतेकर्मतत्परत्रोपयुज्यते ॥ तस्माच्छरीरंयुंजीततपसानियमेनव २० यथाशक्तिप्रयच्छेत्संपूज्याभिप्रणम्यच ॥ काले
 प्राप्तेचहृष्टात्मारान्विगतमत्सरः २१ सत्यवादीलभेतायुरनायासमथार्जवम् ॥ अक्रोधनोऽनसूयश्चनिर्द्वैतिलभतेपराम् २२ दांतःशमपरःशश्वत्परिक्लेशं
 विदति ॥ नचतप्यतिदांतात्माहृष्टापरगतांश्रियम् २३ संविभक्ताचदाताचभोगवान्सुखवात्ररः ॥ भवत्यहिंसकश्चैवपरमारोग्यमश्रुते २४ मान्यमानयिता
 जन्मकुलेमहतिर्विदति ॥ व्यसनैर्नतुसंयोगंप्राप्नोतिविजितेंद्रियः २५ शुभानुशयबुद्धिर्हिसंयुक्तःकालधर्मणा ॥ प्रादुर्भवतितद्योगात्कल्याणमतिरेवसः २६
 युधिष्ठिरउवाच ॥ भगवन्दानधर्माणांतपसोवामहामुने ॥ किंस्विद्बहुगुणंप्रेत्यकिंवादुष्करमुच्यते २७ ॥ व्यासउवाच ॥ दानान्द्रुष्करंतातपृथिव्यामस्तिकिंच
 न ॥ अथेचमहतीतृष्णासचदुःखेनलभ्यते २८ परित्यज्यप्रियान्प्राणानधनार्थंहिमहामते ॥ प्रविशंतिनरावीराःसमुद्रमदूर्वातथा २९ कृषिगोरक्षयमित्येकेप्र
 तिपद्यंतिमानवाः ॥ पुरुषाःप्रेष्यतामेकेनिर्गच्छंतिधनार्थिनः ३० तस्मादुःखार्जितस्यैवपरित्यागःसुदुष्करः ॥ नदुष्करतरंदानात्तस्माद्दानंमत्तंम ३१ विशे
 पस्त्वत्रविज्ञेयोन्यायेनोपार्जितंधनम् ॥ पात्रेकालेचदेशेचसाधुभ्यःप्रतिपादयेत् ३२ अन्यायात्समुपात्तेनदानधर्मोधनेनयः ॥ क्रियतेनसकर्तारंत्रायतेमहतो
 भयात् ३३ पात्रेदानंस्वल्पमपिकालेदत्तंयुधिष्ठिर ॥ मनसाहिविशुद्धेनप्रेत्यानंतफलंस्मृतम् ३४ अत्राप्युदाहरंतीमितिहासपुरातनम् ॥ व्रीहिद्रौणप
 रित्यागाद्यत्फलंप्राप मुद्गलः ३५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिब्रीहिद्रौणिकपर्वणिदानदुष्करत्वकथनेऊनषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ७ ॥
 ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ व्रीहिद्रौणःपरित्यक्तःकथंतेनमहात्मना ॥ कस्मैदत्तश्चभगवन्विधिनाकेनचात्थमे १ प्रत्यक्षधर्माभगवानयस्यतुष्टोहिकर्मभिः ॥ सफलंत
 स्यजन्माहंमन्येसद्धर्मचारिणः २ ॥ व्यासउवाच ॥ शिलोच्छृतिर्धर्मात्सामुद्गलःसंयतेंद्रियः ॥ आसीद्राजन्कुरुक्षेत्रेसत्यवागनसूयकः ३
 २९। ३० दुःखार्जितस्यधनस्येतिशेषः मत्तंश्रेष्ठत्वेन ३१। ३२। ३३। ३४ द्रौणोमानविशेषस्तन्मिताव्रीहयस्तेपांडवानात् ३५ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदी
 पेऊनषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २५९ ॥ ७ ॥ ॥ व्रीहिद्रौणइति १ प्रत्यक्षधर्मा नृणांधर्मस्यवेत्ता भगवानर्षिभ्यः २ शिलोकणिशार्जनं उच्छःकणशोऽर्जनं । उच्छःकणशाभा
 दार्मकणिशाद्यर्जनंशिलम् इतियादवः । तेउभेवृत्तिर्जीवभयस्यसशिलोच्छृतिः ३

वन० ६
अ०
॥२५१॥

कापोतीवृत्तिमल्पसंग्रहकृपा इष्टीकृतं इष्टिभिरेवनिर्वर्त्य नतुपश्वादिना सप्रयज्ञम् ४ । १ । ५ । ७ पर्ववैश्वदेवरुणप्रघासादिकं कर्म कालकालेफाल्गुन्यादी अत्यंतसंयोगेद्वितीया व्रीहिद्रोण
अतिथिव्रतीक्रियावांश्चकापोतीवृत्तिमास्थितः ॥ सत्रमिष्टीकृतं नामसमुपास्तेमहातपाः ४ सपुत्रदारोहिमुनिःपक्षाहारोवभ्रवह ॥ कपोतवृत्त्यापक्षेगव्रीहिद्रो
णमुपार्जयत् ५ दर्शचपौर्णमासंचकुर्वन्निगतमत्सरः ॥ देवतातिथिशेषेणकुरुते देहयापनम् ६ तस्यैद्रुःसहितोदेवैःसाक्षात्त्रिभुवनेश्वरः ॥ प्रत्यगृहान्महारा
जभागंपर्वणिपर्वणि ७ सपर्वकालं कृत्वा तु मुनिवृत्त्यासमान्वितः ॥ अतिथिभ्योददावन्नंप्रहृष्टेनांतरात्मना ८ व्रीहिद्रोणस्यतद्वचस्यददतोऽन्नमहात्मनः ॥ शि
ष्टंमात्सर्यहीनस्यवर्धत्यातीथिदर्शनात् ९ तच्छतान्यपिभुंजंतिब्राह्मणानामनीषिणाम् ॥ मुनेस्त्यागविशुद्ध्यातुतदन्नंष्टद्विमच्छति १० तंतुशुश्रावधर्मिष्ठंमु
द्गलंसंशितव्रतम् ॥ दुर्वासानृपदिग्वासास्तमथाभ्याजगामह ११ विभ्रञ्चानियतंवेपमुन्मत्तइवपांडव ॥ विकचःपरुषावाचोव्याहरन्विधिधामुनिः १२ अभिग
म्याथतंविप्रमुवाचमुनिसत्तमः ॥ अत्रार्थिनमनुप्राप्तंविद्विमांदिजसत्तम १३ स्वागतंतेऽस्त्वितिमुनिमुद्गलःप्रत्यभाषत ॥ पाद्यमाचमनीयंचप्रतिपाद्यार्घ्यमुत्त
मम् १४ प्रादात्सतापसायात्रंक्षुधितायातिथिव्रती ॥ उन्मत्तायपरांश्रद्धामास्थायसघृतवतः १५ ततस्तदन्नंसवत्सएवक्षुधयाऽन्वितः ॥ बुभुजेरुत्त्रमुन्म
त्तःप्रादात्तस्मैचमुद्गलः १६ भुक्त्वाचान्नंततःसर्वमुच्छिष्टेनात्मनस्ततः ॥ अथांगलिलिपेऽन्नेनयथागतमगाच्चसः १७ एवंद्वितीयेसंप्राप्तेयथाकालेमनीषिणः ॥
आगम्यबुभुजेसर्वमन्नमुच्छोपजीविनः १८ निराहारस्तुसमुनिरुच्छमार्जयतेपुनः ॥ नचैनंविक्रियानेतुमशकन्मुद्गलंक्षुधा १९ नक्रोधोनचमात्सर्यंनावमानोनसं
भ्रमः ॥ सपुत्रदारमुच्छंतमाविवेशद्विजोत्तमम् २० तथातमुच्छधर्माणंदुर्वासामुनिसत्तमम् ॥ उपतस्थेयथाकालंषट्कृत्वःकृतनिश्चयः २१ नचास्यमनसाकश्चि
द्विकारंददशेमुनिः ॥ शुद्धसत्वस्यशुद्धसदृशोनिर्मलमनः २२ तमुवाचततःप्रीतःसमुनिमुद्गलंततः ॥ त्वत्समोनास्तिलोकेऽस्मिन्दातामात्सर्यवर्जितः २३ क्षु
द्धर्मसंज्ञांप्रणुदत्यादत्तेधैर्यमेवच ॥ रसानुसारिणीजिह्वाकर्षत्येवरसान्प्रति २४ आहारप्रभवाःप्राणामनोदुर्निग्रहंचलम् ॥ मनसश्चैन्द्रियाणांचाप्यैकाग्र्यंनिश्चि
तंतपः २५ श्रमेणोपार्जितंत्यक्तुदुःखंशुद्धेनचेतसा ॥ तत्सर्वंभवतासाधोयथावदुपपादितम् २६ प्रीताःस्मोऽनुगृहीताश्चसभेत्यभवतासह ॥ इंद्रि
याभिजयोधैर्यंसंविभागोदमःशमः २७ दयासत्यंचधर्मश्चत्वयिसर्वंप्रतिष्ठितम् ॥ जितास्तेकर्मभिलोकाःप्राप्तोऽसिपरमांगतिम् २८ अहोदानंविद्युष्टं
तेसुमहत्स्वर्गवासीभिः ॥ सशरीरोभवावगतास्वर्गसुचरितव्रत २९ इत्येवंवदतस्तस्यतदादुर्वासामुनेः ॥ देवदूतोविमानेनमुद्गलंप्रत्युपस्थितः ३०
हंससारसयुक्तेनकिंकिणीजालमालिना ॥ कामगेनविचित्रेणदिव्यगंधवतातथा ३१

मात्रंयदासिध्यति तदाददाति ८ तदाचदीयमानंतद्वर्धतिवर्धते ९ अर्च्छतिप्राप्नोति १० । ११ विकचोहसन्मुद्गोवा १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ द्वितीयपक्षे १८ । १९ । २०
२१ । २२ । २३ क्षुद्धक्षुधा धर्मसहितांसंज्ञां त्वयाह प्राणधर्मः क्षुधा इंद्रियधर्मो रसना तदुभयंजितमित्यर्थः २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

उवाचदेवदूतइत्यनुकृष्यते ३२ । ३३ । ३४ । ३५ व्यवसायंनिश्चयम् ३६ ॥ इत्यार० प० नी० भा० षष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ महर्षेइति विप्रशसिभूममशुभंवेतिवि
चारयसि १ स्वर्लोकःसुखलोकः । 'यन्नदुःखेनसंभ्रंनचग्रस्तमनंतरं ॥ अभिलापोपमीतंयत्तत्सुखंस्वःपदास्पदम्'इतिश्रुतिः तत्प्रधानत्वात्लोकोऽपिस्वःशब्दवाच्यः ऊर्ध्वगमनादित्यूर्ध्वगःसत्पयो
उवाचचैनंविप्रार्षिंविमानंकर्माभिर्जितम् ॥ समुपारोहसांसिद्धिं प्राप्तोऽसिपरमामुने ३२ तमेवादिनमृषिदेवदूतमुवाचह ॥ इच्छामिभवताप्रोक्तान्गुणान्स्वर्गनि
वासिनाम् ३३ केगुणास्तत्रवसतांकिंतपःकश्चानिश्चयः ॥ स्वर्गतत्रसुखंकिंचदोषोवादेवदूतक ३४ सतांसात्तपदंमित्रमाहुःसंतःकुलोचिताः ॥ मित्रतांचपुर
स्कृत्यपृच्छामित्वामहंविभो ३५ यदत्रतथ्यंपथ्यंचतद्ब्रवीह्यविचारयन् ॥ श्रुत्वातथाकरिष्यामिव्यवसायंगिरातव ३६ ॥ ॥ इतिश्रीम० आ० प० व्रीहिद्रो
णिकप० मुद्गलोपाख्यानेषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६० ॥ ॥ देवदूतउवाच ॥ महर्षेआर्यबुद्धिस्त्वंयःस्वर्गसुखमुत्तमम् ॥ संप्राप्तं बहुमतं व्यवि
मृशस्यबुधोयथा १ उपरिष्ठाच्चस्वर्लोकयोऽयंस्वरितिसंज्ञितः ॥ ऊर्ध्वगःसत्पथःशश्वदेवयानचरोमुने २ नातप्तपसःपुंसोनामहायज्ञयाजिनः ॥ नातृताना
स्तिकाश्चैवतत्रगच्छतिमुद्गल ३ धर्मात्मानोजितात्मानःशांतादांताविमत्सराः ॥ दानधर्मरताःपुंसःशूराश्चाहवलक्षणाः ४ तत्रगच्छंतिधर्माग्र्यं कृत्वाशमदमा
त्मकम् ॥ लोकान्पुण्यकृतांब्रह्मन्सद्विराचरितानृभिः ५ देवाःसाध्यास्तथाविश्वेतथैवचमहर्षयः ॥ यामाधामाश्चमौद्गल्यगंधर्वाप्सरसस्तथा ६ एषांदेवानि
कायानांपृथक्पृथगनेकशः ॥ भास्वंतःकामसंपन्नलोकस्तेजोमयाःशुभाः ७ त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणियोजनानिहिरण्मयः ॥ मेरुपर्वतराज्यत्रदेवोद्यानानिमुद्गल
८ नंदनादीनिपुण्यानिविहाराःपुण्यकर्मणाम् ॥ नक्षुत्पिपासेनग्लानिर्नशीतोष्णेभयंतथा ९ बीमत्समशुभंवापितत्रकिंचित्रविद्यते ॥ मनोज्ञाःसर्वतोंगंधाःसु
खस्पर्शाश्चसर्वशः १० शब्दाःश्रुतेमनोग्राह्याःसर्वतस्तत्रवैमुने ॥ नशोकोनजरातत्रनायासपरिदेवने ११ ईदृशःसमुनेलोकःस्वकर्मफलहेतुकः ॥ सुकृतैस्त
त्रपुरुषाःसंभवंत्यात्मकर्मभिः १२ तैजसानिशरीराणिभवंत्यत्रोपपद्यताम् ॥ कर्मजान्येवमौद्गल्यनमात्पितृजान्युत १३ नसंस्वेदोनदौर्गंध्यंपुरीषंमूत्रमेवच ॥
तेषांचरजोवस्त्रंवाधतेतत्रवैमुने १४ नम्लयांतिस्त्रजस्तेषांदिव्यगंधामनोरमाः ॥ संयुज्यतेविमानैश्चब्रह्मन्नेवंविधेश्वते १५ ईर्ष्याशोककृमापेतामोहमात्सर्य
वर्जिताः ॥ सुखंस्वर्गजितस्तत्रवर्तयंतेमहामुने १६ तेषां तथाविधानांतुलोकानांमुनिपुंगव ॥ उपर्युपरिलोकस्यलोकादिव्यागुणान्विताः १७ पुरस्ताद्ब्राह्म
णास्तत्रलोकास्तेजोमयाःशुभाः ॥ यत्रयांत्युषयोब्रह्मन्पूताःस्वैःकर्मभिःशुभैः १८ ऋभवोनामतत्रान्येदेवानामपिदेवताः ॥ तेषांलोकात्परतरेयान्यजंतहिदेवताः
१९ स्वयंप्रभास्तेभास्वंतोलोकाःकामदुघाःपरे ॥ नतेषांस्त्रीकृतस्तापोनलोकैश्चर्यमत्सरः २० ब्रह्ममार्गः क्रमशुक्तिस्थानमित्यर्थः देवयानेनमार्गेण अर्चिरादिपर्ववताचरंत्य
स्मिन्नितिदेवयानचरः २ पुंसःपुमांसः ३ । ४ धर्माग्र्यं धर्मश्रेष्ठयोगम् ५ यामाधामाश्चगणविशेषाः ६ देवानांनिकायांआलयायेतुतेषांदेवानिकायानाम् ७ त्रयस्त्रिंशत्सहस्राणियोजनान्युपरिपरि
धिरित्यर्थः उच्छ्रायस्यचतुरशीतिसहस्रं मानमितिजंबूखंडेवक्ष्यमाणत्वात् ८ । ९ । १० । ११ । १२ उपपद्यतामुपगच्छताम् १३ । १४ एवंविधैरितिइत्यमानप्रदर्शनम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ व्युष्टिःसंपत्तिः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
 नवर्तयंत्याहुतिभिस्तेनाप्यमृतभोजनाः ॥ तथादिव्यशरीरास्तेनचविग्रहमूर्तयः २१ नसुखेसुखकामास्तेदेवदेवाःसनातनाः ॥ नकल्पपरिवर्तेषुपरिवर्तंति
 तेतथा २२ जरामृत्युःकुतस्तेषांहर्षःप्रोतिःसुखंनच ॥ नदुःखंनसुखंचापिरागद्वेषौकुतोमुने २३ देवानामपिमौद्गल्यकाक्षितासागतिःपरा ॥ दुष्प्रापापरमासि
 द्विरगम्याकामगोचरैः २४ त्रयस्त्रिंशदिमेदेवायेषांलोकामनीषिभिः ॥ गम्यंतोनेयमैःश्रेष्ठैर्दानैर्वाविधिपूर्वकैः २५ संयदानकृताव्युष्टिरनुप्राप्तासुखंत्वया ॥ तां
 भुंक्ष्वसुकृतैर्लब्धांतपसाद्योतितप्रभः २६ एतत्स्वर्गसुखंविप्रलोकानानाविधास्तथा ॥ गुणाःस्वर्गस्यप्रोक्तास्तेदोषानापिनिबोधमे २७ कृतस्यकर्मणस्तत्र
 भुज्यतेयत्फलंदिवि ॥ नचान्यत्क्रियतेकर्ममूलच्छेदेनभुज्यते २८ सोत्रदोषोमममतस्तस्यांतेपतनंचयत् ॥ सुखव्याप्तमनस्कानांपतनंचयत् २९ असं
 तोषःपरीतापोद्विधादीततराःश्रेयः ॥ यद्भवत्यवरेस्थानेस्थितानांतत्सुदुष्करम् ३० संज्ञामोहश्चपतत्तरिजसाचप्रघर्षणम् ॥ प्रम्लानेषुचमाल्येषुततःपिपातेषोर्भ
 यम् ३१ आब्रह्मभवनदेतेदोषामौद्गल्यदारुणाः ॥ नाकलोकेसुकृतिनांगुणास्त्वयुतशोनृणाम् ३२ अयंत्वन्योगुणःश्रेष्ठश्च्युतानांस्वर्गतोमुने ॥ शुभानुशययोगे
 नमनुष्येषूपजायते ३३ तत्रापिसमहाभागःसुखभागभिजायते ॥ नचेत्संभुज्यतेतत्रगच्छत्यधमतांततः ३४ इहयत्क्रियतेकर्मतत्परत्रोपभुज्यते ॥ कर्मभूमि
 रियंब्रह्मन्फलभूमिरसौमता ३५ ॥ मुद्गलउवाच ॥ महांतस्तुअमीदोषास्त्वयास्वर्गस्यकीर्तिताः ॥ निर्दोषएवयस्त्वन्थेलोकंतंप्रवदस्वमे ३६ ॥ देवदूतउ
 वाच ॥ ब्रह्मणःसदनादूर्ध्वतद्विष्णोःपरमंपदम् ॥ शुद्धंसनातनंज्योतिःपरंब्रह्मेतियद्विदु ३७ नतत्रविप्रगच्छंतिपुरुषाविषयात्मकाः ॥ दंभलोभमहाक्रोधमोहद्रो
 हैरभिद्रुताः ३८ निर्ममानिरहंकारानिर्द्वेधाःसंयतेंद्रियाः ॥ ध्यानयोगपराश्चैवतत्रगच्छंतिमानवाः ३९ एतत्सर्वमारुह्यांतंयन्मांपृच्छसिमुद्गल ॥ तवानुकं
 पयासाधोसाधुगच्छाममाचिरम् ४० ॥ व्यासउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वातुमौद्गल्योवाक्यंविमृशेधिया ॥ विमृश्यचमुनिश्रेष्ठोदेवदूतमुवाचह ४१ देवदूतनमस्तेऽ
 स्तुगच्छतातयथासुखम् ॥ महादोषेणमेकार्यंनस्वर्गेणसुखेनवा ४२ पतनांतेमहादुःखंपरितापःसुदारुणः ॥ स्वर्गभाजश्चरंतीहतस्मात्स्वर्गेनकामये ४३ यत्रग
 वानशोचंतिनव्यथांतिलंतिवा ॥ तदहंस्थानमत्यंतंमार्गयिष्यामिकेवलम् ४४ इत्युक्त्वासमुनिर्वाक्यंदेवदूतांविमृज्यतम् ॥ शिलोच्छ्रुत्वातिर्धर्मात्माशममातिष्ठदु
 त्तमम् ४५ तुल्यनिंदास्तुतिर्भूत्वासमलोष्टाश्मकांचनः ॥ ज्ञानयोगेनशुद्धेनध्याननित्यावभूवह ४६ ध्यानयोगाद्दलंलब्ध्वाप्राप्यबुद्धिमनुत्तमाम् ॥ जगामशा
 श्वर्तीसिद्धिंपरानिर्वाणलक्षणाम् ४७ तस्मात्त्वमपिकैतेयनशोकंकर्तुमर्हसि ॥ राज्यात्स्फीतात्परिभ्रष्टस्तपसातदवाप्स्यसि ४८ सुखस्यानंतरंदुःखंदुःखस्यानं
 तरंसुखम् ॥ पर्यायेणोपसंपतेनरंनेमिमराइव ४९ ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ बलंपरवैराग्यं बुद्धिज्ञानम् ३७ । ३८ नेषिषकधारां अराः माभिनेमिसंधानदाकृषि ३९

५० । ५१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनी० भा० मा० एकषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥ ॥ ७ ॥ वसस्त्विति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ अवंदुखं ७ । ८

पितृपैतामहंराज्यंप्राप्स्यस्यमितविक्रम ॥ वर्षात्रयोदशादूर्ध्वव्येतुतेमानसोज्वरः ५० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सएवमुक्त्वाभगवानव्यासःपांडवनंदनम् ॥
 जगामतपसेधीमान्पुनरेवाश्रमंप्रति ५१ ॥ इतिश्रीमहा० आरण्यके० व्रीहिट्रौणिकप० मुद्गलदेवदूतसंवादेएकषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६१ ॥
 समाप्तंचव्रीहिट्रौणिकपर्व ॥ अथद्रौपदीहरणपर्व ॥ जनमेजयउवाच ॥ वसत्स्वेवंनेतेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ रममाणेषुचित्राभिःकथाभिर्मुनिभिःसह १ सूर्यदत्ताक्ष
 यात्रेनकृष्णायाभोजनावधि ॥ ब्राह्मणांस्तर्पमाणेषुयेचान्नार्थमुपागताः २ आरण्यानांमृगाणांचमांसैर्नानाविधैरपि ॥ धार्तराष्ट्रादुरात्मानःसर्वेदुर्योधनादयः ३
 कथंतेष्वन्ववर्तंतपापाचारामहामुने ॥ दुःशासनस्यकर्णस्यशकुनेश्चमतेस्थिताः ४ एतदाचक्ष्वभगवन्वैशंपायनपृच्छतः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातेषांतथा
 वृत्तिनगरेवसतामिव ५ दुर्योधनोमहाराजतेषुपापमरोचयत् ॥ तथातैर्निकृतिप्रज्ञैःकर्णदुःशासनादिभिः ६ नानोपायैरघंतेषुचितयत्सुदुरात्मसु ॥ अभ्याग
 च्छत्सधर्मात्मातपस्वीसुमहायशाः ७ शिष्यायुतसमोपेतोदुर्वासानामकामतः ॥ तमागतमभिप्रेक्ष्यमुनिंपरमकोपनम् ८ दुर्योधनोविनीतात्माप्रश्रयेणदमेनच ॥
 सहितोभ्रातृभिःश्रीमानातिथ्येनन्यमंत्रयत् ९ विधिवत्पूजयामासस्वयंकिंकरवत्स्थितः ॥ अहानिकतिचित्तत्रतस्थौसमुनिसत्तमः १० तंचपर्यचरद्राजादिना
 रात्रमतांद्रितः ॥ दुर्योधनोमहाराजशापात्तस्यविशंकितः ११ सुधितोऽस्मिददस्वान्नंशीघ्रंमनराधिप ॥ इत्युक्त्वागच्छतिस्रातुंप्रत्यागच्छतिवैचिरात् ॥ न
 भोक्ष्याम्यद्यमेनास्तिक्षुधेत्युक्तेत्यदर्शनम् १२ अकस्मादेत्यचब्रूतेभोजयास्मांस्त्वरान्वितः ॥ कदाचिच्चनिशीथेसउत्थायनिकृतौस्थितः १३ पूर्ववत्कारयि
 त्वात्रंनभुंक्तेगर्हयन्स्मसः ॥ वर्तमानेतथातस्मिन्त्यदादुर्योधनोऽनृपः १४ विकृतिंनैतिनक्रोधंतदातुष्टोऽभवन्मुनिः ॥ आहचैनंदुराधर्षोवरदोस्मीतिभारत १५
 ॥दुर्वासाउवाच॥ वरंवरयभद्रंतेयत्तेमनसिवर्तते ॥ मयिप्रीतेतुयद्दुर्म्यंनलभ्यंविद्यतेतव १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतच्छ्रुत्वावचस्तस्यमहर्षेर्भावितात्मनः ॥
 अमन्यतपुनर्जातमात्मानंससुयोधनः १७ प्रागेवमंत्रितंचासीत्कर्णदुःशासनादिभिः ॥ याचनयिमुनेस्तुष्टादितिनिश्चित्यदुर्भतिः १८ अतिहर्षान्वितोराजनवरमेनम
 याचत ॥ शिष्यैःसहममब्रह्मन्यथाजातोऽतिथिर्भवान् १९ अस्मत्कुलेमहाराजोऽप्येष्टःश्रेष्ठोयुधिष्ठिरः ॥ वनेवसतिधर्मात्माभ्रातृभिःपरिवारितः २० गुणवान्शीलसं
 पन्नस्तस्यत्वमतिथिर्भव ॥ यदाचराजपुत्रीसासुकुमारीयशास्विनी २१ भोजयित्वाद्विजान्सर्वान्पतींश्चवरवर्णिनी ॥ विश्रांताचस्वयंभुक्त्वासुखासीनाभवेद्यदा २२ तदा
 खंतत्रगच्छेथायद्यनुग्राह्यतामयि ॥ तथाकारिष्येत्वत्प्रीत्येत्येवमुक्त्वासुयोधनम् २३ दुर्वासाअपिविप्रेद्रोयथागतमगात्ततः ॥ कृतार्थमपिचात्मानंतदामेनेसुयोधनः २४

९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ धर्मधर्मादनपेतं १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ । २६ । २७ । २८ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः २६२ । ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ एतस्मिन्नंतरेकाले १ । ७ कृष्णंपापकर्षकं कं
 सस्यकामादेर्दुष्टराज्ञोवानिषूदनं हेकृष्णकृष्णअत्यादरसूचनार्थद्विर्वचनं । 'कृषिर्भूवाचकःशब्दोणश्चनिर्वृतिवाचकः । तयोरैक्यंपरंब्रह्मकृष्णइत्याभिधीयते' इति श्रुतिप्रणीतः कृष्णपदस्यार्थः ।
 करेणचकरंगृह्यकर्णस्यमुदितोभृशम् ॥ कर्णोपिभ्राट्सहितमित्युवाचनृपमुदा २५ ॥ कर्णउवाच ॥ दिष्ट्याकामःसुसंवृतोदिष्ट्याकौरववर्धसे ॥ दिष्ट्यातेशत्र
 वोमग्नादुस्तरेव्यसनार्णवे २६ दुर्वासःक्रोधजेवह्योपतिताःपांडुनंदनाः ॥ स्वैरेवतेमहापापैर्गतवैदुस्तरंतमः २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्थंतेनिकृतिप्रज्ञारा
 जन्दुर्योधनादयः ॥ हंसंतःप्रीतमनसोजग्मुःस्वस्वनिकेतनम् ॥ २८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिदुर्वासउपाख्यानेद्विषष्ट्यधिकद्वि
 शततमोऽध्यायः ॥ २६२ ॥ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःकदाचिदुर्वासाःसुखासीनांस्तुपांडवान् ॥ भुक्त्वाचावस्थितांकृष्णांज्ञात्वातस्मिन्वनेमुनिः
 १ अभ्यागच्छत्परिवृतःशिष्यैरयुतसमितैः ॥ दृष्ट्वाऽऽयांतंतमतिथिसचराजायुधिष्ठिरः २ जगामाभिमुखःश्रीमानसहभ्राट्भिरच्युतः ॥ तस्मैवद्धाऽजलिंस
 म्यगुपवेश्यवरासने ३ विधिवत्पूजयित्वातमातिथ्येनन्यमंत्रयत् ॥ आद्विकंभगवन्कृत्वाशीघ्रमेहीतिचाब्रवीत् ४ जगामचमुनिःसोऽपिस्नातुंशिष्यैःसहानघः ॥
 भोजयेत्सहशिष्यंमांकथमित्यविचिंतयन् ५ न्यमज्जत्सलिलेचापिमुनिसंघःसमाहितः ॥ एतस्मिन्नंतरेराजन्द्रौपदीयोषितावरा ६ चिंतामवापपरमामन्नहेतोः
 पतिव्रता ॥ साचितयंतीचयदानान्नहेतुमविदत् ७ मनसाचितयामासकृष्णंकंसनिषूदनम् ॥ कृष्णकृष्णमहाबाहोदेवकीनंदनाव्यय ८ वासुदेवजगन्नाथप्रग
 तार्तिविनाशन ॥ विश्वात्मनविश्वजनकविश्वहर्तःप्रभोऽव्यय ९ प्रपन्नपालगोपालप्रजापालपरात्पर ॥ आकृतीनांचचित्तीनांप्रवर्तकनताऽस्मिते १० वरेण्य
 वरदानंतअगतीनांगतिर्भव ॥ पुराणपुरुषप्राणमनोवृत्त्याद्यगोचर ११ सर्वाध्यक्षपराध्यक्षत्वामहंशरणंगता ॥ पाहिमांकृपयादेवशरणागतवत्सल १२ नीलो
 त्पलदलश्यामपद्मगर्भारुणेक्षण ॥ पीतांबरपरीधानलसत्कौस्तुभभूषण १३ त्वमादिरंतोभूतानांत्वमेवचपरायणम् ॥ परात्परतरंज्योतिर्विश्वात्मासर्वतोमुखः
 १४ त्वामेवाहुःपरंबीजंनिधानंसर्वसंपदाम् ॥ त्वयानाथेनदेवेशसर्वापद्मयोभयंनहि १५ दुःशासनादहंपूर्वसभायांमोचितायथा ॥ तथैवसंकटादस्मान्मामुद्धर्तु
 मिहाहसि १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंस्तुतस्तदादेवःकृष्णयाभक्तवत्सलः ॥ द्रौपद्याःसंकटंज्ञात्वादेवदेवोजगत्पतिः १७ पार्श्वस्थांशयनेत्यक्त्वाकृषिर्गो
 केशवःप्रभुः ॥ तत्राजगामत्वरितोह्यचित्यगतिरीश्वरः १८ ततस्तंद्रौपदीदृष्ट्वाप्रणम्यपरयामुदा ॥ अब्रवीद्वासुदेवायमुनेरागमनादिकम् १९ ततस्तामब्रवी
 कृष्णःशुधितोऽस्मिभृशतुरः ॥ शीघ्रंभोजयमांकृष्णेपश्चात्सर्वंकरिष्यसि २० निशम्यतद्वचःकृष्णालज्जितावाक्यमब्रवीत् ॥ स्थाल्याभास्करदत्तायामंत्रं
 मद्रौजनावधि २१ भुक्तवत्यस्म्यहंदेवतस्मादन्नंविद्यते ॥ ततःप्रोवाचभगवान्कृष्णांकमललोचनः २२

महातोब्रह्मांडपिंडावष्टंभक्षभोवाह्यस्य । 'संवाहृभ्यांधमतिंसंपतत्रैर्थावाभूमीजनयन्देवएकः' इतिश्रुतेः अव्ययाविनाशिन अत्रदेवकीनंदनस्याव्ययस्त्वदंत्याकृष्णमूर्तेरभौतिकत्वमुक्तं एवमा
 दिनाप्रार्थःशंकरभगवत्पादीयेविष्णुसहस्रनामव्याख्यानेएवद्रष्टव्यः । ८९ । आकृतीनांचित्तीनांचेतिचेतोवृत्तिविशेषाणां १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२

२३ । २४ । २५ । २६ । २७ देवनद्यांतप्रस्थएवतीर्थविशेषे २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७
 कृष्णेननर्मकालोऽयंशुच्छ्रमेणातुरेमयि ॥ शीघ्रंगच्छममस्थालीमानयित्वाप्रदर्शय २३ इतिनिर्वधतःस्थालीमानायसयद्ब्रह्मः ॥ स्थाल्याःकंठेऽथसंलग्नाका
 न्रंवीक्ष्यकेशवः २४ उपयुज्याब्रवीदेनामनेनहरिरीश्वरः ॥ विश्वात्माप्रोयतांदेवस्तुष्टश्चास्त्वितियज्ञभुक् २५ आकारयमुनिंश्रीघ्रंभोजनायेतिचाब्रवीत् ॥
 सहदेवंगहावाहुःकृष्णःकेशविनाशनः २६ ततो जगामस्वरितःसहदेवोमहायशाः ॥ आकारितुंतुतान्सर्वाभोजनार्थंनृपोत्तम २७ स्नातुंगतान्देवनद्यादुर्वासःप्र
 धृतींमुनिन् ॥ तेचावतीर्णाःसलिलेकृतवंतोऽधमर्षणम् २८ दृष्ट्वाद्द्वारान्सात्ररसांस्तृप्त्यापरमयायुताः ॥ उत्तीर्यसलिलेत्तस्माद्दृष्ट्वंतःपरस्परम् २९ दुर्वासस
 मभिप्रेक्ष्यतेसर्वेमुनयोऽब्रुवन् ॥ राज्ञाहिकारयित्वाऽन्नंयंस्नातुंसमागताः ३० आकंठहृत्ताविप्रपेकिंस्विहंजामहेवयम् ॥ वृथापाकःकृतोऽस्माभिस्तत्रकिंकरवा
 महे ३१ ॥ दुर्वासाउवाच ॥ वृथापाकेनराजर्षेपरार्थःकृतोमहान् ॥ माऽस्मानधासुर्दृष्ट्वैवपांडवाःकूरचक्षुषा ३२ स्मृत्वाऽनुभावंराजर्षेर्वरीषस्यधीमतः ॥
 विभेमिसुतरांविप्राहरिपादाश्रयाज्जनात् ३३ पांडवाश्चमहात्मानःसर्वेधर्मपरायणाः ॥ शूराश्चकृतविद्याश्चव्रतिनस्तपसिस्थिताः ३४ सदाचाररतानित्यंवासु
 देवपरायणाः ॥ क्रुद्धास्तेनिर्देहेयुर्वैतूलराशिमिवानलः ॥ ततएतानपृष्ट्वैवशिष्याःशीघ्रंपलायत ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तास्तोद्विजाःसर्वेमुनिनागु
 रुणातदा ॥ पांडवेभ्योभृशंभीतादुद्रुवुस्तेदिशोदश ३६ सहदेवोदेवनद्यामपश्यन्मुनिसत्तमान् ॥ तीर्थेष्वितस्ततस्तस्याविचचारगवेपयन् ३७ तत्रस्थेभ्य
 स्तापसेभ्यःश्रुत्वातांश्वेवविह्रुतान् ॥ युधिष्ठिरमथाभ्येत्यतंवृतांतंन्यवेदयत् ३८ ततस्तेपांडवाःसर्वेप्रत्यागमनकाक्षिणः ॥ प्रतीक्षंतःकियत्कालंजितात्मानो
 ऽवतस्थिरे ३९ निशीथेऽभ्येत्यचाकस्मादस्मानसच्छलयिष्यति ॥ कथंचनिस्तरेमास्मात्कच्छ्रद्द्वैवोपसादितात् ४० इतिचितापरान्दृष्ट्वाःश्वसंतोमुहुर्मुहुः ॥
 उवाचवचनंश्रीमान्कृष्णःप्रत्यक्षतांगतः ४१ ॥ श्रीकृष्णउवाच ॥ भवतामापदंज्ञात्वाऋषेःपरमकोपनात् ॥ द्रौपद्यार्चितःपार्थाअहंसत्वरमागतः ४२ न
 भयंविद्यतेतस्मादृषेर्दुर्वाससोऽल्पकम् ॥ तेजसाभवतांभीतःपूर्वमेवपलायितः ४३ धर्मनित्यास्तुयेकेचिन्नतेसीदंतिकर्हिचित् ॥ आपृच्छेवोगमिष्यामिनिनयतं
 मद्रमस्तुवः ४४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वेरितंकेशवस्यभूवुःस्वस्थमानसाः ॥ द्रौपद्यासहिताःपार्थास्तमूढुर्विगतज्वराः ४५ त्वयानाथेनगोविंददुस्तरा
 मापदंविभो ॥ तीर्णाःप्लवमिवासाद्यमज्जमानामहार्णवे ४६ स्वस्तिसाधयभद्रंतेइत्यज्ञातोययौपुरीम् ॥ पांडवाश्चमहाभागद्रौपद्यासहिताःप्रभो ४७ ऊबुःप्रह
 ष्टमनसोविहरंतोवनाद्दनम् ॥ इतितेप्रभहितंराजन्यत्पृष्टोऽहमिहत्वया ४८ एवंविधान्यलीकानिधार्तराष्ट्रेर्दुरात्मभिः ॥ पांडवेषुवनस्थेषुप्रयुक्तानिवृथाऽभवन् ॥
 ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि द्रौपदीहरणपर्वणिदुर्वासउपाख्याने त्रिषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६३ ॥ ॥ ७ ॥
 ४८ अलीकानिच्छलानि । 'अलीकंत्वामियेऽनृते' इतिनानार्थः ४९ ॥ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६३ ॥ ॥ ७ ॥

तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ परिवर्हेणपरिच्छेदेन । 'परिवर्हेणराजाहवस्तुन्यपिपरिच्छेदे'इतिविश्वः ७ । ८ नीलाभ्रनीलमेवं ९ । १० । ११ कोटिकास्यकोटीदुर्गमंतःपुरंतप्राधि
 कृताःकोटिकास्तेषामास्यभिवमुख्यं । आख्यमितिपाठेसंख्यांतरंकारमितिवा । अथ्येतिपाठेकोटिकाअस्याव्याप्यायस्येतिवा राजानंक्षत्रियंप्रभुंवा । 'राजाप्रमौचनृपतीक्षत्रियेरजनीपती'
 वैशंपानयउवाच ॥ तस्मिन्बहुमृगेऽरण्येअटमानामहारथाः ॥ काम्यकेभरतश्रेष्ठाविजन्हुस्तेयथाऽमराः १ प्रेक्षमाणाबहुविधाम्बनोदेशान्समंततः ॥ यथतुंका
 लरम्याश्वनराजीःसुपुष्पिताः २ पांडवामृगयाशीलाश्वरंतस्तन्महद्वनम् ॥ विजन्हुर्द्रिद्रप्रतिमाःकंचिकालमरिंदम ३ ततस्तेयौगपद्येनययुःसर्वेचतुर्दिशम् ॥
 मृगयांपुरुषव्याघ्राव्राह्मणार्थेपरंतपाः ४ द्रौपदीमाश्रमेन्यस्यतृणविंदोरनुज्ञया ॥ महर्षेर्दीप्ततपसोधौम्यस्यचपुरोधसः ५ ततस्तुराजासिंधूनांवार्षक्ष
 त्रिर्महायशाः ॥ विवाहकामःशाल्वेयानप्रयातःसोऽभवत्तदा ६ महतापरिवर्हेणराजयोग्येनसंवृतः ॥ राजभिर्बहुभिःसार्धमुपायात्काम्यकंचसः ७ तत्रापश्यत्पि
 यांभार्यापांडवानांयज्ञस्विनीम् ॥ तिष्ठंतीमाश्रमद्वारिद्रौपदीनिर्जनेवने ८ विभ्राजमानांवपुषाविभ्रतीरूपमुत्तमम् ॥ भ्राजयंतीवनोदेशंनीलाभ्रमिवविद्युत्तम्
 ९ अप्सरादेवकन्यावामायावादेवनिर्मिता ॥ इतिकृत्वाऽजलिसर्वेददृशुस्तामनिदिताम् १० ततःसराजासिंधूनांवार्षक्षत्रिर्जयद्रथः ॥ विस्मितस्त्वनव
 द्यांगीदृष्टातांदुष्टमानसः ११ सकोटिकास्यंराजानमब्रवीत्काममोहितः ॥ कस्यत्वेषाऽनवद्यांगीयदिवाऽपिनमानुषी १२ विवाहार्थेनमेकश्चिदिमांप्राप्यातिसुंद
 रीम् ॥ एतामेवाहमादायगमिष्यामिस्वमालयम् १३ गच्छजानीहिसौम्येमांकस्यवाऽत्रकुतोऽपिवा ॥ किमर्थमागतासुभूरिदंकंटीकितंवनम् १४ अपिनामव
 रारोहामामेषालोकसुंदरी ॥ भजेदद्यायतापांगीसुदतीतनुमध्यमा १५ अप्यहंकृतकामःस्यामिमांप्राप्यवरस्त्रियम् ॥ गच्छजानीहिकोन्वस्यानाथइत्येवकोटे
 क १६ सकोटिकास्यस्तच्छ्रुत्वारथात्प्रस्कंद्यकुंडली ॥ उपेत्यपप्रच्छतदाक्रोष्टाव्याघ्रवधूमिव १७ ॥ इतिश्रीम० भा० आ० प० द्रौपदि ह० प० जयद्रथागम
 नेचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६४ ॥ कोटिकउवाच ॥ कात्वंकदंबस्यविनाम्यशाखामेकाऽऽश्रमेतिष्ठसिशोभमाना ॥ देदीप्यमानाऽग्निशिवेवन
 क्तंव्याहूयमानापवनेनसुभूः १ अतीवरूपेणसमन्वितात्वंनचाप्यरण्येषुविभेषिर्किनु ॥ देवीतुयक्षीयदिदानवीवावराप्सरादैत्यवरांगनावा २ वपुष्मतीवोरगरा
 जकन्यावनेचरीवाक्षणदाचरस्त्री ॥ यद्येवराज्ञोवरुणस्यपत्नीयमस्यसोमस्यधनेश्वरस्य ३ धातुर्विधातुःसवितुर्विभोर्वाशक्रस्यवात्वंसदनात्प्रपन्ना ॥ नह्येवनःपृ
 च्छसियेवयंस्मनचापिजानिमितवेहेनाथम् ४ वयंहिमानंतववर्धयंतःपृच्छामभद्रेप्रभवंप्रभुंच ॥ आचक्ष्ववंशंश्वपतिकुलंचतस्वेनयच्चेहकरोपिकायम् ५ अहंतु
 राज्ञःसुरथस्यपुत्रोयंकोटिकास्येतिविदुर्मनुष्याः ॥ असौतुयस्तिष्ठतिकांचनांगेरथेहुतोऽग्निश्चयनेयथैव ६ त्रिगर्तराजःकमलायताक्षःक्षेमंकरोनामसएषवीरः ॥
 अस्मात्परस्त्वेपमहाधनुष्मान्पुत्रःकुलिंदाधिपतेर्वरिष्ठः ७ इतिमेदिनी १२।१३।१४।१५ । १६ । १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमो
 ऽध्यायः ॥ २६४ ॥ केति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१।४२।४३।४४।४५।४६।४७।४८।४९।५०।५१।५२।५३।५४।५५।५६।५७।५८।५९।६०।६१।६२।६३।६४।६५।६६।६७।६८।६९।७०।७१।७२।७३।७४।७५।७६।७७।७८।७९।८०।८१।८२।८३।८४।८५।८६।८७।८८।८९।९०।९१।९२।९३।९४।९५।९६।९७।९८।९९।१००।

८ अनुचक्रंसेन्यमनुलक्षीकृत्यप्रयाति । 'चक्रंसेन्यरथांगयोः'इतिविश्वः । पाठांतरेऽनुयात्रायात्रोपकरणपालाइत्यर्थः ९ । १० पदातिनःपद्भ्यामतिपुंसततंगंतुंशीलंयेषातेपदातयः ११ । १२
 १३ । १४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेचतुःषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ ॥ ७ ॥ अथेति शिवीनाशिबिंबश्यानांक्षत्रियाणां मंदस्वेरंअवेक्ष्यसंकोच्य तदे
 निरीक्षतेत्वांविपुलायताक्षःसुपुष्पितःपर्वतवासनित्यः ॥ असौतुयःपुष्करिणीसमीपेश्यामोयुवातिष्ठतिदर्शनीयः ८ इक्ष्वाकुराज्ञःसुमवस्यपुत्रःसएवहंताद्वि
 षतांसुगात्रि ॥ यस्यानुचक्रंध्वजिनःप्रयातिसौवीरकाद्वादशराजपुत्राः ९ शोणाश्वयुक्तेपुरथेषुसर्वेमखेषुदीप्ताइवहव्यवाहाः ॥ अंगारकःकुंजरोगुप्तकश्चशत्रुंज
 यःसंजयसुप्रवृद्धौ १० भयंकरोऽथभ्रमरोरविश्वशूरःप्रतापःकुहनश्चनाम ॥ यंपट्सहस्रारथिनोऽनुयातिनागाहयाश्वैवपदातिनश्च ११ जयद्रथोनामयदिश्रुत
 स्तेसौवीरराजःसुभगेसएषः ॥ तस्यापरेभ्रातरोऽदीनसत्वाबलाहकानीकविदारणाद्याः १२ सौवीरवीराःप्रवरायुवानोराजानमेतेबलिनोऽनुयाति ॥ एतैःसहा
 यैरुपयातिराजामरुद्रगैरिद्रइवाभिगुप्तः १३ अजानताख्यापयनःसुकेशिकस्यासिभार्यादुहिताचकस्य १४ ॥ इतिश्रीम० भा० आरण्यकेप० द्रौपदीहर
 णप० कोटिकास्यप्रश्रेपंचषष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथाब्रवीद्रौपदीराजपुत्रांपृष्टाशिबीनांप्रवरेणतेन ॥ अवेक्ष्यमंदं
 विमुच्यशाखांसंशुक्तीकौशिकमुत्तरीयम् १ बुद्ध्याऽभिजानामिनरेद्रपुत्रनमादृशीत्वामभिभाष्टुमर्हति ॥ नत्वेहवक्ताऽस्ति तवेहवाक्यमन्योनरोवाऽप्यथवाऽपि
 नारी २ एकाह्यहंसंप्रतितेनवाचंददानिवैभद्रनिबोधचेदम् ॥ अहंहरण्येकथमेकमेकाल्वालालपेयंनिरतास्वधर्मे ३ जानामिचत्वासुरथस्यपुत्रंयंकोटिकास्ये
 तिविदुर्मनुष्याः ॥ तस्मादहंसैव्यतथैवतुभ्यमारुयामिबंधून्प्रथितंकुलंच ४ अपत्यमस्मिद्रुपस्यराज्ञःरुष्णेतिमांशैव्यविदुर्मनुष्याः ॥ साऽहंवृणेषंचजनान्पति
 त्वेयेखांडवप्रस्थगताःश्रुतास्ते ५ युधिष्ठिरोभीमसेनार्जुनौचमाद्रथाश्वपुत्रौपुरुषप्रवीरौ ॥ तेमानिवेश्येहदिशश्चतस्रोविभज्यपार्थामृगयांप्रयाताः ६ प्रार्ची
 राजादक्षिणांभीमसेनोजयःप्रतीर्चयिमजाबुदीचीम् ॥ मन्येतुतेषारथसतमानांकालोऽभितःप्राप्तइहोपयातुम् ७ संमानितायास्यथैर्यथेष्टांविमुच्यवाहानवरोहय
 ध्वम् ॥ प्रियातिथिर्धर्मसुतोमहात्माप्रीतोभविष्यत्यभिवीक्ष्ययुष्मान् ८ एतावदुक्ताद्रुपदात्मजासांशैव्यात्मजंचंद्रमुखीप्रतीता ॥ विवेशतांपर्णशालांप्रशस्तां
 संचित्यतेषामतिथित्वमर्थं ९ ॥ इतिश्रीम० भा० आ० पर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिद्रौपदीवाक्येषट्षष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ तथासीनेषुसर्वेषुतेपुराजसुभारत ॥ यदुक्तंरुष्ण्यासाधितंसर्वप्रत्यवेदयत् १ कोटिकास्यवचःश्रुत्वाशैव्यसौवीरकोऽब्रवीत् ॥ यदावाचंव्याहरंत्याम
 स्यांमेरमतेमनः २ सीमंतिनीनांमुख्यायांविनिवृत्तःकथंभवान् ॥ एतांदृष्ट्वास्त्रियोमेऽन्यायथाशाखापृगस्त्रियः ३
 वाहविमुच्येति कौशिकंकोशजं १ अभिभाष्टुंअभिभाषितुं २ तेनकारणेन ३ । ४ पंचजनान् पंचपुरुषान् ५ । ६ जयोऽर्जुनः ७ । ८ तेषामर्थेअतिथिपुथोग्यंस्वधर्भृजादिकंकर्तुंसंचित्यशालांवि
 देश ९ ॥ इत्यार० प० नी० भा० षट्षष्ट्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६६ ॥ तथेति । १ सौवीरकोजयद्रथः २ यदाअस्यांमेमनोरमपे तदामवान्कथंविनिवृत्तइतियोज्यम् ३

म.भा.टी.
॥२१७॥

४।५।६।७ सिंहगोष्ठ सिंहसर्मा । 'गोष्ठगोस्थानकंगोष्ठीसभासंलापयोःस्त्रियाश्' इतिभेदिनी । लिङ्गस्वविवक्षितं गोष्ठमिवगोष्ठमितिवा स्यान्मेव ८ सप्तमोबलाहकादीन्पञ्चानुपलक्ष्य
 आत्मनाशरीरिणसप्तानांपूरणः ९ । १० अनुतिष्ठसिपालयसि विदितालब्धाः ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ श्रियाःसंज्ञयेसतीतिशेषः हीनलक्ष्मीकेइत्यर्थः १८ समाःसंवत्सरान्
 प्रतिभांतिमहावाहोसत्यमेतद्भवीमिति ॥ दर्शनादेवहिमनस्तयामेऽपहृतंभृशम् ४ तांसमाचक्ष्वकल्याणीयदिस्याच्छैब्यमानुषी ॥ कोटिकउवाच ॥ एषावैद्रौप
 दीकृष्णाराजपुत्रीयशस्विनी ५ पंचानांपांडुपुत्राणांमहिषीसंमताभृशम् ॥ सर्वेषांचैवपार्थानांप्रियाबहुमतासती ६ तयासमेत्यसौवीरसौवीरामिमुखोवज ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःप्रत्युवाचपश्यामिद्रौपदीमिति ७ पतिःसौवीरसिंधूनांदुष्टभावोजयद्रथः ॥ सप्रविश्याश्रमंपुण्यंसिंहगोष्ठंकोयथा ८ आत्मनास
 तमःकृष्णामिदंवचनमब्रवीत् ॥ कुशलंतेवरारोहेभर्तारस्तेऽप्यनामयाः ९ येषांकुशलकामाऽसितेऽपिकच्चिदनामयाः ॥ द्रौपद्युवाच ॥ अपितेकुशलंराजनरा
 ष्ट्रेकोशेबलेतथा १० कच्चिदेकःशिवीनाढ्यान्सौवीरान्सहसिंधुभिः ॥ अनुतिष्ठसिधर्मेणयेचान्येविदितास्त्वया ११ कौरव्यःकुशलीराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥
 अहंचभ्रातरश्चास्ययांश्चान्यान्परिपृच्छसि १२ पाद्यंप्रतिगृहाणेदमासनंचनृपात्मज ॥ मृगानपंचाशतंचैवप्रातराशंददानिते १३ ऐणेयान्पृषताश्वंकुनहरिणा
 नशरभानशशान् ॥ ऋक्षानरुहूनशंभरांश्वगवयांश्चमृगान्बहून् १४ वराहान्महिषांश्चैवयाश्चान्यामृगजातयः ॥ प्रदास्यतिस्वयंतुभ्यंकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः १५
 जयद्रथउवाच ॥ कुशलंप्रातराशस्यसर्वमेदित्सितंत्वया ॥ एहिमेरथमारोहसुखमासुहिकेवलम् १६ गतश्रीकान्हृतराज्यान्कृपणान्गतचेतसः ॥ अरण्यवासि
 नःपार्थान्नानुरोहंत्वमर्हसि १७ नैवप्राजागतश्रीकंभर्तारमुपयुंजते ॥ युंजानमनुयुंजीतनश्रियःसंक्षयेवसेत् १८ श्रियाविहीनाराष्ट्राच्चविनष्टाःशाश्वतीःसमाः ॥
 अलंतेपांडुपुत्राणांभक्त्याक्लेशमुपासितुम् १९ भार्यामेभवसुश्रोणित्यजैनान्सुखमासुहि ॥ अखिलान्सिंधुसौवीरानासुहित्वंमयासह २० ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इ
 त्युक्तासिंधुराजेनवाक्यंहृदयकंपनं ॥ कृष्णातस्मादपाकामदेशात्सञ्जुक्तीमुखीर १ अवमत्यास्यतद्वाक्यमाक्षिप्यचसुमध्यमा ॥ मैवमित्यब्रवीत्कृष्णालज्जस्वेतिच
 सैधव २२ साकांक्षमाणाभर्तृणामुपयातमनिदिता ॥ विलोभयामासपरंवाक्यैर्वाक्यानि युंजती २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिजयद्रथ
 द्रौपदीसंवादेसप्तषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सरोषरागोपहतेनवलगुनासरागनेत्रेणनतोन्नतभ्रुवा ॥ मुखेनविस्फूर्यसुवीरराष्ट्रं
 ततोऽब्रवीत्तंष्टुपदात्मजापुनः १ यशस्विनस्तीक्ष्णविषान्महारथानभिब्रुवन्मूढनलज्जसेकथम् ॥ महेंद्रकल्पात्रिरतान्स्वकर्मसुस्थितान्समूहेष्वपियक्षरक्षसाम् २
 १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावर्षीषे सप्तषष्ठ्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६७ ॥ ॥ सरोषेति रोषेणरागोरकिमातेनसहितंसरोषरागं तदुपहतंच
 म्लानंचतेनवलगुनासुंदरेण नतेस्वभावतउन्नतेक्रोधेनभ्रुवोयास्यास्त्वथा विस्फूर्यंफूत्कारंकरत्वा १ अभिअभिक्रम्यब्रुवन् स्थितानचलान् यक्षादिभिरण्यजेयानित्यर्थः २

वन ३
अ०
॥२६८॥

॥२१७॥

इदंचस्तुत्यं वनेचरंवाचनप्रस्थं पापंपापवचनं प्रवदंति संतद्वृत्तिशेषः श्वनराःशुनकृतुल्यानरास्त्वाहशास्तुपुत्रमुकरीत्याभपंतिब्रुवति १ अश्रियसंनिवेशेनृपसभाजे पातालमुखेमहागते प्रतिसंहरेत्पति
 वेधेत २ उपत्यकामद्रिसमीपभूमिं दंडीदंडमात्रायुधो यथात्समूहादपसेधसिअपकर्षसि ५ बाल्यात्तमौढवात् पक्ष्माणिमुखोपरिस्थकेशान् पदासमाहृत्यलुनासिच्छिनत्सि ६ ७ ८ वेष्वादयःफ
 लिताएववश्यंति कर्कटीचपरिणतगर्भानश्यतीतिलोकप्रसिद्धं ९ विभीषणेनभयप्रदर्शनेन १० वयमिति सप्तदशअष्टौकर्माणिनवशक्त्यादयश्चनित्यंसंतिषेपुतानिसप्तदशानि नित्ययोगेभस्वर्षीयो
 र्शाभायश्च । तत्र'कृपिर्वेणिकपयोदुर्गसेतुःकुंजरबंधनं ॥ खन्याकरकरादानंशून्यानांचनिवेशनं ॥ अष्टौसंधानकर्माणिनियुक्तानिमनीषिभिः' इतिकर्मःष्टकंकोशद्विकरं तथा प्रमुशकिर्मत्रशक्ति
 रुत्साहशक्तिः प्रभुसिद्धिर्भ्रसिद्धिरुत्साहसिद्धिः प्रभूदयोमंत्रोदयउत्साहोदयः प्रभुत्वादीनांस्वरूपतःसामर्थ्यतः फलतश्चयेपुनित्ययोगइत्यर्थः अनवभेषुअनीचेषु षड्भ्योगुणेभ्यः ल्यबळो
 नकिंचिदीडचंप्रवदंतिपापंवनेचरंवाचहमेधिनंवा ॥ तपस्विनंसंपरिपूर्णविद्यंभपंतिहैवंश्वनराःसुवीर ३ अहंतुमन्येतवनास्तिकाश्चिदेतादशोक्षत्रियसंनिवेशे ॥ यस्त्व
 चपातालमुखेपतंतंपाणौगृहीत्वाप्रतिसंहरेत ४ नागंप्रभित्रंगिरिकूटकल्पमुपत्यकाहैमवतीचरंतम् ॥ दंडीवयूथादपसेधसित्वंयोजेतुमाशंससिधमंराजम् ५ बाल्या
 त्प्रसुप्तस्यमहाबलस्यसिंहस्यपक्ष्माणिमुखाहुनासि ॥ पदासमाहृत्यपलायमानःकुद्वंद्यदाद्रक्ष्यसिभीमसेनम् ६ महाबलंघोरतरंप्रहृदंजातंहरिपर्वतकंदरेषु ॥ प्रसुप्त
 मुग्रंप्रपदेनहंसियःकुद्वमायोत्स्यसिजिष्णुमुग्रम् ७ कृष्णोरगौतीक्ष्णमुखौद्विजिह्वीमतःपदाऽऽक्रामसिपुच्छदेशे ॥ यःपांडवाभ्यांपुरुषोत्तमाभ्यांजघन्यजाभ्यां
 प्रयुयुत्ससेत्वम् ८ यथाचवेणुःकदलीनलोवाफलंत्यभावायनभूतयेऽज्मनः ॥ तथैवमातैःपरिरक्ष्यमाणामादास्यसेकर्कटकीवर्गम् ९ ॥ जयद्रथउवाच ॥ जा
 नामिकृष्णेविदितंममैतद्यथाविधास्तेनरदेवपुत्राः ॥ नत्वेवमेतेनविभीषणेनशक्यावयंत्रासयितुंत्वयाद्य १० वयंपुनःसप्तदशेषुकृष्णेकुलेषुसर्वेऽनवभेषुजाताः ॥
 षड्भ्योगुणेभ्योऽभ्यधिकाविहीनान्मन्यामहेद्रौपदिपांडुपुत्रान् ११ साक्षिप्रमातिष्ठगर्जरथंवानवाक्यमात्रेणवयंहिशक्याः ॥ आशंसवात्कृपणंवदंतीसौवीररा
 जस्यपुनःप्रसादम् १२ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ महाबलाकिंत्विहदुर्वलेवसौवीरराजस्यमताऽहमस्मि ॥ नाहंप्रमाथादिहसंपतीतासौवीरराजंकृपणंवदेयम् १३ यस्याहि
 कृष्णौपदवीचरेतांसमास्थितावेकरथेसमेतौ ॥ इंद्रोऽपितांनापहरेत्कथंचिन्मनुष्यमात्रःकृपणःकुतोऽन्यः १४ यथाकिरीटीपरवीरघातीनिघ्नरथस्थोद्विषतांम
 नांसि ॥ मदंतरेत्वद्धजिर्नांप्रवेष्टाकक्षंदहन्नग्निरिवोष्णेषु १५ जनार्दनःसाधकःकृष्णवीरोमहेष्वासाःकेकयाश्चापिसर्वे ॥ एतेहिसर्वेममराजपुत्राःप्रहृष्टरूपाः
 पदवीचरेयुः १६ मौर्वीविसृष्टाःस्तनयित्नुघोषागांडीवमुक्तास्त्वतिवेगवंतः ॥ हस्तंसमाहृत्यधनंजयस्यभीमाःशब्दंघोरतरंनदंति १७ पेषवर्मा षड्गुणान्प्राप्य
 पांडवेभ्योऽभ्यधिकाःतेचर्षयितेजोष्टतिदाक्षिण्यदानैश्चर्याणि भवताऽप्युक्ताः शौर्येतेजइतियत्रयुद्धेचाप्यपलायनंशौर्येपवांतमृतमितिपदेवज्ञत्रियकर्माणि तस्यगुणत्वेनोच्यंते संधिविग्रहयानास
 नद्वैधीभावाश्रयाख्यास्तुगुणानीतिज्ञास्त्रोक्तानेहगृह्यंतेतेषांसर्वेषांमुत्कर्षानाभायकत्वात् हीनबलएवसंधिद्वैधादीनिहच्छातिनप्रबलइति ११ शक्याःनिवारितुमितिशेषः पुनरितिपांडवपराज
 यानंतरंवाइदानीमेववा त्वंमत्प्रसादमाशंसप्रार्थय १२ प्रमाथाश्रिग्रहात्प्रतीतासादराप्रख्यातावा सभायांश्चराशिप्रदानेनभगवदनुगृहीतत्वात् । 'प्रतीतःसादरेज्ञातेदृष्टे'इतिभेदिनी १३ कृ
 ष्णौवासुदेवार्जुनौ पदवीचरेतामन्वेष्णंकुरुतएवेत्यर्थः १४ मदंतरेमन्निमित्तंप्रवेष्टाप्रकर्षणवेष्टाविष्यति उष्णेषुनिदावेषु १५ १६ गांडीवमुक्ताइतिसूचनाच्छराइतिविज्ञोष्यानिदर्शोपपाय १७

१८ अमविष्यत्तमविष्यतीत्यर्थं व्यत्ययेनलह् १९ अधमेतिच्छेदः २० । २१ संभ्रमंभयंआगतैवास्मि ननुत्वद्गशेस्थास्यामीत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ ॥ इत्वारण्यके
पर्वणिनीलकंठीवेमारतभावदीपिअष्टषष्ट्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २१८ ॥ ततइति १ महावनंकाभ्यर्कं २ महावनंमहानालयः गृहिणीगृहमुच्यतइत्युक्तेगृहिणी । वनंनपुंसकंनरिनिवा

गांडीवमुक्तांश्चमहाशरौ घान्पतंगसंगानिवशीघ्रवेगान् ॥ यदाद्रष्टाऽस्यजुंनवीर्यशालिनंतदास्वदुर्दिप्रतिनिदिताऽसि १८ सशंखघोषःसतलत्रघोषोर्गांडीवधन्वा
मुहुरुद्रहंश्च ॥ यदाशरानर्पयितातवोरसितदामनस्तेकिमिवाभविष्यत् १९ गदाहस्तंभीममभिद्रवंतमाद्रीपुत्रीसंपतंतौदिशश्च ॥ अमर्षजक्रोधविष्वमंतौट
द्वाचिरंतापमुपैष्यसेऽधम २० यथावाहंनान्तिचरेकथंचित्पतीन्महार्हान्मनसाऽपिजातु ॥ तेनाद्यसत्येनवशीकृतंत्वांद्रष्टाऽस्मिपार्थिःपरिकृष्यमाणम् २१ नसं
भ्रमंगंतुमहंदिशक्ष्येत्वयानृशंसेनविकृष्यमाणा ॥ समागताऽहंहिकुरुप्रवीरेःपुनर्वनंकाभ्यर्कमागताऽस्मि २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ साताननुप्रेक्ष्यविशालनेत्रा
जिघृक्षमाणानवभर्त्सयंती ॥ प्रोवाचमामास्पृशतेऽतिभीताधौम्यंप्रचुक्रोशपुरोहितंसा २३ जग्राहतामुत्तवरस्त्रदेशेजयद्रथस्तंसमवाक्षिपत्सा ॥ तयासमाक्षिप्तत
नुःसपापःपपातशाखीवनिकृत्तमूलः २४ प्रगृह्यमाणानुमहाजवेनमुहुर्विनिःश्वस्यचराजपुत्री ॥ साऽऽकृष्यमाणारथमारुरोहधौम्यस्यपादावभिवद्यकृष्णा ॥
२५ ॥ धौम्यउवाच ॥ नेयंशक्यात्वयानेतुमविजित्यमहारथान् ॥ धर्मक्षत्रस्यपौराणमवेक्षस्वजयद्रथ २६ क्षुद्रं कृत्वाफलं पापत्वं प्राप्स्यसि न संशयः ॥ आसा
द्यपांडवान्वीरानधर्मराजपुरोगमान् २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाहियमाणांतांराजपुत्रीयशस्विनीम् ॥ अन्वगच्छतदाधौम्यःपदातिगणमध्यगः २८
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिद्रौपदीहरणेअष्टषष्ट्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६८ ॥ ॥ ध ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदिशः
संप्रविहृत्यपार्थांमृगान्वराहान्महिषांश्चहत्वा ॥ धनुर्धराःश्रेष्ठतमाःपृथिव्यांपृथक्करंतःसाहितावभूवुः १ ततोमृगव्यालगणानुकीर्णमहावनंतद्विहगोपघुष्टम् ॥
भ्रातृश्वतानभ्यवदद्युधिष्ठिरःश्रुत्वागिरोव्याहरतांमृगाणाम् २ आदित्यदीप्तांदिशमभ्युपेत्यमृगाद्विजाःकूरमिमेवदंति ॥ आयासमुग्रं प्रतिवेदयंतोमहावनंशत्रु
भिर्बाध्यमानम् ३ क्षिप्रंनिवर्तध्वमलंमृगैर्नोमनोहिमेदूयतिदह्यतेच ॥ बुद्धिसमाच्छाद्यचमेसमन्युरुहूयतेप्राणपतिःशरीरे ४ सरःसुपर्णेनहतोरगंयथाराष्ट्रंय
थाऽराजकमात्तलक्ष्मि ॥ एवंविधंमेप्रतिभातिकाभ्यर्कंशौडैर्यथापीतरसश्चकुम्भः ५ तेषंधैर्यनि लोयवेगैर्महाजवैर्वाजिभिरुह्यमानाः ॥ युक्तैर्बृहद्भिःसुरैर्नृवीरा
स्तदाऽऽश्रमायाभिमुखावभूवुः ६ तेषांतुगोमायुरनल्पघोषोनिवर्ततांममुपेत्यपार्श्वम् ॥ प्रव्याहरत्प्रविमृश्यराजाप्रोवाचभीमं च धनं जयं च ७

सालयकानने' इतिमेदिनी । महाधनमितिपाठेमहत्तद्वचंचेतिस्त्रीरूपमेवधनं ३ समाच्छाद्यमोहयित्वा समन्युःदैन्यसहितः प्राणानामाध्यात्मिकानामिन्द्रियाणांपतिर्भूयःप्राणः ४ अ
राजकंराजहीनं शौडैःशुंडयाविदितैर्गजैःपीतरसःपीतजलः यथादासीमुदकुंभंनयंतीमनुलक्ष्यमहाभात्रस्तयाऽज्ञातमेव गजंतस्पृष्टतोनीत्वा तेनतज्जलंशोषयति साचाकस्माद्धटलपुतयारिकप
श्वाज्जानातितद्वत् अस्माभिरज्ञातोऽस्मद्वनंकश्चिद्वरिष्यति तदारिककुंभवद्वनंपश्चाद्दृश्यामदृश्यर्थः ५ संधैःसिंधुदेशेर्वाजिभिरश्वैः सुरैःशोभनरथैः समानाधिकरणंतृतीयात्रयं ६ । ७

८ प्रेष्यवधूदासमार्याम् ९ अंतितरःसमीपतरः आर्ततरइतिपाठः १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ पुरायावदनहंतैतनुंनददाति तावच्छीघ्रमनुयातेतिचतुर्थमसंबंधः १९
यथावदस्येपविहीनयोनिःशालावृकोवाममुपेत्यपार्श्वम् ॥ सुव्यक्तमस्मानवमध्यपापैःकृतोऽभिर्मर्दःकुरुभिःप्रसह्य ८ इत्येवतेतद्वनमाविशंतोमहत्तरण्येमृगया
चरित्वा ॥ बालामपश्यंततदारुदंतींघात्रेयिकांप्रेष्यवधूंप्रियायाः ९ तामिन्द्रसेनस्वरितोऽभिमृत्यरथादवभुल्यततोऽभ्यधावत् ॥ प्रोवाचचैनावचनंनरेंद्रघात्रेयि
कामंतितरस्तदानीम् १० किंरोदिषित्वंपतिताधरण्यांकितेमुखंशुष्यतिदीनवर्णम् ॥ कच्चिन्नपापैःसुनृशंसकृद्भिःप्रमाथिताद्रौपदीराजपुत्री ११ अर्चित्यरू
पासुविशालनेत्राशरीरतुल्याकुरुपुंगवानाम् ॥ यद्येवदेवीपृथिवींप्रविष्टादेवंप्रपन्नाऽप्यथवासमुद्रम् १२ तस्यागमिष्यतिपदेहिपार्थायथाहिसंतप्यतिधर्मपु
त्रः ॥ कोहीदृशानामरिमर्दनानांक्लेशक्षमानामपराजितानाम् १३ प्राणैःसमामिष्टतमांजिहीषेदनुत्तमंरत्नमिवप्रभूतः ॥ नबुध्यतेनाथवतीमिहाद्यबाहेश्वरंह
दयंपांडवानाम् १४ कस्याद्यकायंप्रतिभिद्यवोरामर्हंप्रवेक्षयंतिशिताःशराऽयाः ॥ मात्वंशुचस्तांप्रतिभीरुविद्विद्यथाऽद्यकृष्णापुनरेष्यतीति १५ निहत्यस
र्वांन्दिषतःसमग्रानपार्थाःसमेष्यंत्यथाज्ञसेन्या ॥ अथाब्रवीच्चारुमुखंविमृश्यघात्रेयिकासारथिर्मिन्द्रसेनम् १६ जयद्रथेनापहताप्रमथ्यपंचेंद्रकल्पान्परिभूय
कृष्णा ॥ तिष्ठंतिवर्मानिनवान्यमूनिवृक्षाश्चनम्लांति तथैवभग्नः १७ आवर्तयध्वंहनुयातशीघ्रंनदूरयातैवहिराजपुत्री ॥ सन्नह्यध्वंसर्वएवेंद्रकल्पामहांतिचा
रुणिचदंशनानि १८ गृण्हीतचापानिमहाधनानिशरांश्चशीघ्रंपदवींचरध्वम् ॥ पुराहिनिर्भर्त्सनदंडमोहिताप्रमोहचित्तावदनेनशुष्यता १९ ददातिकस्मौचि
दनहंतैतनुंनराज्यपूर्णामिवभस्मनिशुचम् ॥ पुरातुषाभ्राविवहूयतेहविःपुराश्मशानेस्त्रागिवापविद्धयते २० पुराचसोमोऽध्वरगोऽवलिह्यतेशुनायथाविप्रजनेप्रमो
हिते ॥ महत्तरण्येमृगयांचरित्वापुराशृगालोनलिर्नविगाहते २१ मावःप्रियायाःसुनसंसुलोचनंचंद्रप्रभाच्छवदनंप्रसन्नम् ॥ स्पृश्याच्छुभंकश्चिदकृत्यकारी
श्ववैपुरोडाशमिवाध्वरस्थम् ॥ पृतानिवर्त्मान्यनुयातशीघ्रंमावःकालःक्षिप्रमिहात्यगाद्वै २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ भद्रेप्रतिक्रामनियच्छवाचंमाऽस्म
त्सकाशेपरुषाप्यवोचः ॥ राजानोवायदिवाराजपुत्राबलेनमत्तावंचनांप्राप्नुवन्ति २३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एतावदुक्त्वाप्रययुर्दिशीघ्रंतान्येववर्त्मान्यनुवर्तमा
नाः ॥ मुहुर्मुहूर्वालयदुच्छ्रसंतोज्यांविक्षिपंतश्चमहाधनुर्भ्यः २४ ततोऽपश्यंस्तस्यसैन्यस्यरेणुमुहूर्तवैवाजिसुरप्रणुत्रम् ॥ पदातीनामभ्यगतंचधौम्यंविक्रोशं
तंभीममभिद्रवेति २५ तेषांत्वधौम्यंपरिदीनसत्त्वाःसुखंभवानेत्वितिराजपुत्राः ॥ इयेनायथैवामिषसंप्रयुक्ताजवेनतत्सैन्यमथाभ्यधावन् २६ तेषांमहेंद्रोपम
विक्रमाणांसंरब्धानांधर्षणाद्याज्ञसेन्याः ॥ क्रोधःप्रज्ज्वालजयद्रथंचदृष्ट्वाप्रियांतस्यरथेस्थितांच २७

२८ ॥ इत्या० प० नी० मा० ऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ १६९ ॥ ततइति १ । २ । ३ अनायुष्यमायुर्नाशकंमृत्युदमित्यर्थः ४ । ५ । ६ । ७ परेहि शरणं गच्छ एतं धर्मराजम् ८ । ९ । १० प्रचुकुशुश्चाप्यथसिंधुराजं वृकोदरश्चैव धनं जयश्च ॥ यमौ च राजा च महाधनुर्धरास्ततो दिशः संमुमुहुः परेषाम् २८ ॥ इति श्रीमहामारते आरण्यके प० द्रौ० ह० प० पार्थागमने ऊनसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २६९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो घोरतरः शब्दो वने समभवत्तदा ॥ भीमसेनार्जुनौ दृष्ट्वा क्षत्रियाणामर्षिणाम् १ तेषां ध्वजाग्रान्यभिवीक्ष्य राजा स्वयंदुरात्मा कुरुपुंगवानाम् ॥ जयद्रथो याज्ञसेनीमुवाच रथे स्थितां भानुमतीं हतौजाः २ आयांती मे पंचरथामहांतो मन्ये च कृष्णे पतयस्तवैते ॥ सा जानती रूपापयनः सुकेशि परंपरं पांडवानां रथस्थम् ३ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ किं ते ज्ञाते मूढमहाधनुर्धरे रनायुष्यं कर्म कृत्वाऽतिघोरम् ॥ एते वीराः पतयो मिसमेतानवः शेषः कश्चिदिहास्ति युद्धे ४ आख्यातव्यं त्वेव सर्वं मुमूर्षोर्मया तुभ्यं पृष्ठया धर्मपुषः ॥ न मे व्यथा विद्यते त्वद्भयं वा संपश्यंत्याः सा नुजं धर्मराजम् ५ यस्य ध्वजाग्रेन दतो मृदंगौ नंदोपनंदौ मधुरौ युक्तरूपौ ॥ एतं स्वधर्मार्थं विनिश्चयज्ञं सदा जनाः कृत्यवंतोऽनुयाति ६ य एष जांबूनदशुद्धगौरः प्रचंडघोणस्तनुरायताक्षः ॥ एतं कुरुश्रेष्ठ तमं वदंति युधिष्ठिरं धर्मसुतं पतिं मे ७ अप्येष शत्रोः शरणागतस्य दह्यात्प्राणान् धर्मचारी नृवीरः ॥ परे ह्येनं मूढ जवेन भूतये त्वमात्मनः प्रांजलिर्न्यस्तशस्त्रः ८ अथाप्येनं पश्यसि यं रथस्थं महाभुजं शालमिव प्रवृद्धम् ॥ संदष्टौष्ठं भुकुटीसंहतं भ्रुवं वृकोदरो नाम पतिर्ममैषः ९ आजानेया वलिनः साधुदांता महाबलाः शूरमुदावहंति ॥ एतस्य कर्माण्यतिमानुषाणि भीमेति शब्दोऽस्य गतः पृथिव्याम् १० नास्यापराद्धाः शेषमवाप्नुवंति नार्यवैरं विस्मरते कदाचित् ॥ वैरस्यांतं संविधायोपयाति पश्चाच्छान्तिं न च गच्छत्यतीव ११ धनुर्धराऽयोधृतिमान्यशस्वीजितेंद्रियो वृद्धसेवी नृवीरः ॥ आताच शिष्यश्च युधिष्ठिरस्य धनं जयो नाम पतिर्ममैषः १२ यो धेनुकामात्रमया त्रलोभात्स्यजेद्धर्मं न नृशंसं च कुर्यात् ॥ स एष वैश्वानरतुल्यतेजाः कुंतीसुतः शत्रुसहः प्रमाथी १३ यः सर्वधर्मार्थं विनिश्चयज्ञो भयार्तानां भयहर्ता मनीषी ॥ यस्योत्तमं रूपमाहुः पृथिव्यां पांडवाः परिरक्षंति सर्वे १४ प्राणैर्गरीयांसमनुव्रतं वै स एष वीरो न कुडुः पतिर्ममै ॥ यः खड्गयोधी लघुचित्रहस्तो महाश्वधीमान् सह देवाऽद्वितीयः १५ यस्याद्यकर्मद्रक्ष्यसे मूढसत्वशतक्रतोर्वादैत्यसेनासु संख्ये ॥ शूरः कृतास्त्री मतिमान् मनस्वी प्रियं करो धर्मसुतस्य राज्ञः १६ य एष चंद्रार्कसमानतेजा जघन्यजः पांडवानां प्रियश्च ॥ बुद्ध्या समो यस्य नरो न विद्यते वक्ता तथा सत्सु विनिश्चयज्ञः १७ स एष शूरानित्यममर्षणश्चधीमान् प्राज्ञः सह देवः पतिर्ममै ॥ त्यजेत्प्राणान्प्रविशेद्धव्यवाहनं त्वेष व्याहरेद्धर्मवाह्यम् १८ स दामनस्वीक्षत्रधर्मे रतश्च कुंत्याः प्राणैरिष्टतमो नृवीरः ॥ विशीर्यतीना वमि वार्णवातिरत्नाभिपूर्णा मकरस्य पृष्ठे १९

आजानेया अश्वविशेषाः १० अपराद्धाः अपराधवन्तः शेषं जीवन्वैरस्यांतं शत्रुनाशं संविधाय आहृत्योपयाति कुर्वन्नपि अतीव शान्तिं नोपैतीति मरणांतानिवे रणीतिलोके मसिद्धं अयं तु मारयि स्वापि पुत्रपौत्रादिकमपि न शेषयतीत्यत्यंतं दीर्घकोपित्वमुक्तम् ११ । १२ । १३ यं परिरक्षंति सनकुलः इति द्वयोः संबन्धः १४ । १५ मूढसत्वमुदबुद्धे शतक्रतोर्वाशतक्रतो रिव १६ । १७ । १८ । १९

जीव एव जीवन्नेव अमृतैव पुनर्जन्म प्राप्स्यसे २० । २१ ॥ इत्यार० प० नी० मा० मा० सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ संतिष्ठतेति १ । २ । ३ । ४ अंतरमभ्यहारयत् भीम सेनांतवे मांहत सर्वयोधां विक्षोभितां द्रक्ष्यसि पांडुपुत्रैः ॥ इत्येते वै कथिताः पांडुपुत्रायां स्वं मोहादवमन्य प्रवृत्तः ॥ यद्येतेभ्यो मुच्यसे परिष्टदेहः पुनर्जन्म प्राप्स्यसे जीव एव २० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः पार्थाः पंचपंचेंद्रकल्पास्त्यक्त्वा त्रस्ता प्रांजलींस्तान्पदातीन् ॥ यथानीकं शरवर्षाधिकारं चक्रुः क्रुद्धाः सर्वतः संनिष्ट्वा २१ ॥ इति श्रीमहामारते आरण्यके पर्वणि द्रौपदीहरणप० द्रौपदीवाक्ये सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७० ॥ ॥ ६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सं तिष्ठत प्रहरतूर्णं विपरिधावत ॥ इति स्मसैधवो राजा चोदयामास तानृपान् १ ततो घोरतरः शब्दो रणे समभवत्तदा ॥ भीमार्जुनयमान् दृष्ट्वा सैन्यानां स युधिष्ठिरान् २ शिविसौवीरसिंघूनां विषादश्चाप्यजायत ॥ तान् दृष्ट्वा पुरुषव्याघ्रान् व्याघ्रानिव बलोत्कटान् ३ हेमचित्रसमुत्सेधां सर्वशैक्याय सीगदाम् ॥ प्रगृह्याभ्यद्रव द्भीमः सैधवं कालचोदितम् ४ तदंतरमथावृत्य कोटिकास्योऽभ्यहारयत् ॥ महतारथवंशेन परिवार्य वृकोदरम् ५ शक्तितो मरनाराचैर्वीरबाहुप्रचोदितैः ॥ की र्यमाणोऽपि बहुभिर्नस्मभीमोऽभ्यकंपत ६ गजंतुस गजारोहं पदार्तींश्च चतुर्दश ॥ जघान गदया भीमः सैधवध्वजिनीमुखे ७ पार्थः पंचशतान् शूरान्पार्वतीयान्म हारथान् ॥ परीप्समानः सौवीरं जघान ध्वजिनीमुखे ८ राजा स्वयं सुवीराणां प्रवराणां प्रहारिणाम् ॥ निमेषमात्रेण शतं जघान समरे तदा ९ दृष्टेन कुलस्तत्र रथा त्प्रस्कंद्य खड्गधृक् ॥ शिरांसि पादरक्षाणां बीजवत्प्रवपन्मुहुः १० सह देवस्तु संयायरथेन गजयोधिनः ॥ पातयामास नाराचैर्द्रुमेभ्य इव बर्हिणः ११ ततस्त्रिगर्तः सधनुरवतीर्य महारथात् ॥ गदया चतुरोवाहान् राज्ञस्तस्य तदाऽवधीत् १२ तमभ्याशगंतं राजापदातिं कुंतिनंदनः ॥ अर्धचंद्रेण बाणेन विव्याघोरसिधर्मराट् १३ सभिन्नहृदयो वीरो वक्त्राच्छोणितमुद्रमन् ॥ पपाताभिमुखः पार्थं छिन्नमूल इव द्रुमः १४ इंद्रसेनद्वितीयस्तुरथात्प्रस्कंद्य धर्मराट् ॥ हताश्वः सह देवस्य प्रतिपे देमहारथम् १५ नकुलं त्वभिसंधाय क्षेमं करमहामुखौ ॥ उभावुभयतस्तीक्ष्णैः शरवर्षैर्वर्षताम् १६ तोमरैरभिवर्षतौ जीमूताविव वार्षिकौ ॥ एकैकेन विपाठेन जघ्नेमाद्रवतीसुतः १७ त्रिगर्तराजः सुरथस्तस्याथरथधूर्गतः ॥ रथमाक्षेपयामास गजेन गजयानवित् १८ नकुलस्त्वपभीस्तस्माद्रथाच्चर्मासि पाणिमान् ॥ उ द्भ्रांतं स्थानमास्थाय तस्थौ गिरि रिरिवाचलः १९ सुरथस्तं गजवरं वधाय नकुलस्य तु ॥ प्रेषयामास सक्रोधमत्युच्छ्रितकरंततः २० नकुलस्तस्य नागस्य समीपप रिवर्तिनः ॥ सविषाणं भुजं मूले खड्गेन निरकृतं तत् २१ सविनद्यमहानादं गजः किंकिणिभूषणः ॥ पतन्नवाक् शिराभूमौ हस्त्यारोहमपोथयत् २२ सतत्कर्म महत्कृ त्वाशूरो माद्रवतीसुतः ॥ भीमसेनरथं प्राप्य शर्मलेभेमहारथः २३ भीमस्त्वापततो राज्ञः कोटिकास्यस्य संगरे ॥ सूतस्य नुदतो वाहान् क्षुरेणापाहरच्छिरः २४

जयद्रथयोर्मध्ये प्रवेशेन व्यवधानं कृतवान् । रथवंशेन रथवर्गेण ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

२५ तलयुक्तेनमुष्टियुक्तेन'तलंस्वरूपे । इत्युपक्रम्य । चपटेवत्सरौ' इतिमेदिनी स्वरुःखड्गादिमुष्टिः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ आदिश्यानामविश्राव्य ३५ सैनिकान्
 नबुबोधहतंसूतंसराजाबाहुशालिना ॥ तस्याश्वव्यद्रवन्संख्येहतसूतास्ततस्ततः २५ विमुखंहतसूतंतंभीमःप्रहरतांवरः ॥ जघानतलयुक्तेनप्रासेनाभ्येत्य
 पांडवः २६ द्वादशानांतुसर्वेषांसौवीराणांधनंजयः ॥ चकर्तानिशितैर्मल्लैर्धनूंषिचाशिरांसिच २७ शिवोनिक्ष्वाकुमुख्यांश्चात्रिगतान्सैधवानापि ॥ जघानातिर
 थःसंख्येबाणगोचरमागतान् २८ सादिताःप्रत्यदृश्यंतबहवःसव्यसाचिना ॥ सपताकाश्वमातंगाःसध्वजाश्वमहारथाः २९ प्रच्छाद्यपृथिवीतस्थुःसर्वमायोध
 नंप्राते ॥ शरीराण्याशिरस्कानिविदेहानिशिरांसिच ३० श्वघ्नकंककाकोलभासगोमायुवायसाः ॥ अट्टप्यंस्तत्रवीराणांहतानांमांसशोणितैः ३१ हतेषुतेषु
 वीरेषुसिंधुराजोजयद्रथः ॥ विमुच्यकृष्णांसत्रस्तःपलायनमनाऽभवत् ३२ सतस्मिन्संकुलेसैन्येद्रौपदीमवतार्यताम् ॥ प्राणप्रेप्सुरुपाधावदनंयेननराधमः
 ३३ द्रौपदीधर्मराजस्तुदृष्ट्वाधौम्यपुरस्कृताम् ॥ माद्रीपुत्रेणवीरेणरथमारोपयत्तदा ३४ ततस्तद्रिद्रुतंसैन्यमपयातेजयद्रथे ॥ आदिश्यादिश्यानाराचैराजघान
 वृकोदरः ३५ सव्यसाचीतुतंद्वापलायंतंजयद्रथम् ॥ वारयामासनिघ्नंतंभीमसैधवसैनिकान् ३६ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यस्यापचारात्प्राप्तोऽयमस्मान्केशोदुरा
 सदः ॥ तमस्मिन्समरोद्देशेनपश्यामिजयद्रथम् ३७ तमेवान्विषमद्रंतेर्कितेयोधैर्निपातितैः ॥ अनामिषामिदंकर्मकथंवा मन्यतेभवान् ३८ ॥ वैशंपायनउवा
 च ॥ इत्युक्तोभीमसेनस्तुगुडाकेशेनधामता ॥ युधिष्ठिरमभिप्रेक्ष्यवाग्मीवचनमब्रवीत् ३९ हतप्रवरारिपवोभूयिष्ठंविदुतादिशः ॥ गृहीत्वाद्रौपदीराजत्रिवर्त
 तुभवानितः ४० यमाभ्यांसहराजेंद्रधौम्येनचमहात्मना ॥ प्राप्याश्रमपदंराजन्द्रौपदीपरिसांख्य ४१ नाहिमेमोक्षयतेजीवनमूढःसैधवकोनृपः ॥ पातालतल
 संस्थोऽपियदिशक्रोऽस्यसारथिः ४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नहतव्योमहाबाहोदुरात्माऽपिससैधवः ॥ दुःशलामभिसंस्मृत्यगांधारीचयशास्विनीम् ४३ ॥ वैशं
 पायनउवाच ॥ तच्छ्रुत्वाद्रौपदीभीममुवाचव्याकुलेंद्रिया ॥ कुपिताहीमतीप्राज्ञापतीभीमार्जुनाबुभौ ४४ कर्तव्यंचेत्प्रियंमह्यंघ्न्यःसपुरुषाधमः ॥ सैधवा
 पसदःपापोदुर्मतिःकुलपांसनः ४५ भार्याभिहर्तावैरीयोयश्चराज्यहरोरिपुः ॥ याचमानोऽपिसंग्रामेनमोक्तव्यःकथंचन ४६ इत्युक्तौतौनरव्याघ्रौययतुर्यत्र
 सैधवः ॥ राजानिवृतेकृष्णामादायसपुरोहितः ४७ सप्रविश्याश्रमपदमपविद्धृसीमठम् ॥ मार्कंडेयादिभिर्विप्रैरनुकीर्णंददर्शह ४८ द्रौपदीमनुशोचद्भिर्वा
 ह्मणैस्तैःसमाहितैः ॥ समियायमहाप्राज्ञःसभार्योभ्रातृमध्यगः ४९ तेस्मत्तंमुदिताहृद्वापुनःप्रत्यागतंनृपम् ॥ जित्वातान्सिंधुसौवीरान्द्रौपदींचाहृतांपुनः ५०

निघ्नंतंभीमवारयामास ३६ समरोद्देशेणभूमौ ३७ अन्विषअन्विच्छ ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ दुःशलादुर्योधनमगिनीम् ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ अपविद्धाहतस्ततो
 विशीर्णा वृस्योःकृषीणामासनानि मठाश्चच्छात्राणामालयायत्रयत् ४८ । ४९ । ५०

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ अतिविक्रमयुक्तानिकर्माणि ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे एकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥
 जयद्रथस्त्विति १ । २ अत्रास्यजयद्रथस्यपरदारहर्तुःअत्रियाधमत्वात्पंचधामारणमुक्तंशिरोगृहीत्वेत्यादिना शिरःकेशोभित्यर्थः ताडयामासचपेटामिरितिशेषः ययोक्तंनीतिशास्त्रे । 'वामपा
 सतैःपरिवृतोराजातत्रैवोपविवेशह ॥ प्रविवेशाश्रमंकृष्णायमाभ्यांसहभाविनी ५१ भीमसेनार्जुनौचापिश्रुत्वाक्रोशगतरिपुम् ॥ स्वयमश्वान्स्तुदंतौतौजयेनैवा
 भ्यधावताम् ५२ इदमत्यद्भुतंचात्रचकारपुरुषोऽर्जुनः ॥ क्रोशमात्रगतानश्वान्सैधवस्यजघानयत् ५३ साहिदिव्यास्त्रसंपन्नःकृच्छ्रकालेऽप्यसंभ्रमः ॥ अकरोहु
 ष्वरंकर्मशरैस्त्रानुमंत्रितैः ५४ ततोऽभ्यधावतांवीराबुभौभीमधनंजयौ ॥ हताश्वंसैधवंभीतमेकंव्याकुलचेतसम् ५५ सैधवस्तुहतान्दृष्ट्वातथाऽश्वान्स्वान्सु
 दुःखितः ॥ अतिविक्रमकर्माणिकुर्वाणंचधनंजयम् ५६ पलायनकृतोत्साहःप्राद्रव्येनवैवनम् ॥ सैधवंत्वाभिसंप्रेक्ष्यपराक्रांतंपलायने ५७ अनुयायमहाबाहुः
 फाल्गुनोवाक्यमब्रवीत् ॥ अनेनवीर्येणकथंस्त्रियंप्रार्थयसेवलात् ५८ राजपुत्रनिवर्तस्वनतेयुक्तंपलायनम् ॥ कथंह्यनुचरान्दृष्ट्वाशत्रुमध्येपलायसे ५९ इ
 त्युच्यमानःपार्थेनसैधवोनन्यवर्तत ॥ तिष्ठतिष्ठेतितंभीमःसहसाऽभ्यद्रवदृली ॥ मावधीरितिपार्थस्तंदयावान्प्रत्यभाषत ६० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआ
 रण्यपर्वणिद्रौपदीहरणपर्वणिजयद्रथपलायनेएकसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७१ ॥ ॥ समासंचद्रौपदीहरणपर्व ॥ ॥ अथजयद्रथविमो
 क्षणपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ जयद्रथस्तुसंप्रेक्ष्यभ्रातराबुधताबुभौ ॥ प्राधावचूर्णमव्यग्रोजीवितेप्सुःसुदुःखितः १ तंभीमसेनोधावंतमवतीर्यथाद्र
 ली ॥ अभिद्रुत्यनिजग्राहकेशपक्षेह्यमर्षणः २ समुद्यम्यचतंभीमोनिष्पिपेषमहीतले ॥ शिरोगृहीत्वारानंताडयामासचैवह ३ पुनःसंजीवमानस्यतस्यो
 त्पतितुमिच्छतः ॥ पदामूर्ध्निमहाबाहुःप्राहरद्विलपिष्यतः ४ तस्यजानूददौभीमोजघ्नेचैनमरत्निना ॥ समोहमगमद्राजाप्रहारवरपीडितः ५ सरोषंभीम
 सेनंतुवारयामासफाल्गुनः ॥ दुःशलायाःकृतेराजायत्तदाऽऽहेतिकौरव ६ ॥ भीमसेनउवाच ॥ नायंपापसमाचारोमतोजीवितुमर्हति ॥ कृष्णायास्तदनर्हायाः
 परिक्लेषानराधमः ७ किंनुशक्यंमयाकर्तुंयद्राजासततंघृणी ॥ त्वंचवाल्लिशयाबुद्ध्यासदैवास्मान्प्रबाधसे ८ एवमुक्त्वासटास्तस्यपंचचक्रेवृकोदरः ॥ अर्धचंद्रे
 णबाणेनकिंचिदद्भुवतस्तदा ९ विकल्पयित्वाराजानंततःप्राहवृकोदरः ॥ जीवितुंचेच्छसेमूढहेतुंमेगदतःशृणु १० दासोऽस्मीतितथावाच्यंसंसुचसभासुच ॥
 एवंतेजीवितंदद्यामेषयुद्धजितोविधिः ११ एवमस्त्वितितंराजाकृष्यमाणोजयद्रथः ॥ प्रोवाचपुरुषव्याघ्रंभीममाहवशोभिनम् १२

णिकचोत्पीडामुभौनिष्पेपणंबलात् ॥ मूर्ध्निपादप्रहरणंजानुनोदरमर्दनं ॥ मालुराकारयामुष्ट्याकपोलेहृताडनं ॥ कफोणिपातोप्यसकृत्सर्वतस्तलताडनं ॥ तालेनयुद्धेधमणमारणं
 स्ततमष्टधेति ॥ चतुर्भिःअत्रियंहन्यात्पंचभिःअत्रियाधमम् ॥ षड्भिर्वैश्यंसप्तभिस्तुष्टुंरंसंकरमष्टभिः' इति ३ । ४ । ५ । ६ । ७ घृणीदयावान् बालिशयास्वलरया बाधते शत्रुं हतुं
 नददासि ८ सटाःजटाःकेशसंनिवेशे मध्येमध्येपंचसुस्थानेष्वर्धचंद्रेणबाणेनसौरवद्वापयामासित्यर्थ ९ । १० । ११ । १२

जलक्रीडायामभिरुचितं प्रीतिर्यस्य ५२ वराहवपुषमात्मानमिति शेषः वाङ्मयं चतुर्दशमं वेदसमितं वेदप्रमितयज्ञरूपं ५३ वर्धमशरीरं ५४ दंष्ट्रेण दंष्ट्रयान्धविशतन्म्यवेशयत् ५५ एवं वराहा
वतारमुक्तवानरसिंहावतारमाह पुनरेवेत्यादिना अपूर्वालोके पूर्ववदृष्टां ५६ । ५७ । ५८ । ५९ मूर्ध्नि पापिसमुपेत्य दैत्यसमीपे गत्वा समुपाद्रवत् हिरण्यकशिपुः करजैर्नखैर्दारितः ६०
एवं नृसिंहावतारकथामुपसंहृत्य वामनावतारकथां प्रस्ताति एवमिति ६१ गर्भधारितः गर्भधारितः सप्तमीतियोगविभागात्समासः ६२ दुर्दिनं प्रावृत्तिं न तत्र मर्त्तोऽभोदः कृष्णमेघस्तत्सदृशः ।

एवं संचिंत्य मनसा दृष्ट्वा दिव्येन चक्षुषा ॥ जलक्रीडाभिरुचितं वाराहरूपमस्मरत् ५२ कृत्वा वराहवपुषं वाङ्मयं वेदसमितम् ॥ दशयोजनविस्तीर्णमायतं शतयो
जनम् ५३ महापर्वतवर्षाभितं क्षणदंष्ट्रं प्रदीप्तिमत् ॥ महामेघौघनिर्घोषं नीलजीमूतसन्निभम् ५४ भूत्वा यज्ञवराहो वै अपःसंप्राविशत् प्रभुः ॥ दंष्ट्रेणैकेन चोदृत्य
स्वेस्थानेन्यविशन्महीम् ५५ पुनरेव महाबाहुरपूर्वातनुमाश्रितः ॥ नरस्य कृत्वाऽर्धतनुं सिंहस्यार्धतनुं प्रभुः ५६ दैत्येन्द्रस्य सभागत्वा पाणिंसंस्पृश्य पाणिना ॥
दैत्यानामादिपुरुषः सुरारिर्दितिनंदनः ५७ दृष्ट्वा चापूर्वपुरुषं क्रोधात्संरक्तलोचनः ॥ शूलोद्यतकरः स्रग्वीहिरण्यकशिपुस्तदा ५८ मेघस्तनितनिर्घोषो नीलाभ्रव
यसन्निभः ॥ देवारिर्दितिजो वीरो नृसिंहसमुपाद्रवत् ५९ समुपेत्य ततस्तीक्ष्णैर्दंष्ट्रेण बलीयसा ॥ नारसिंहेन वपुषादारितः करजैर्भृशम् ६० एवं निहत्य भगवा
न्दैत्येन्द्ररिपुघातिनम् ॥ भूयोऽन्यः पुंडरीकाक्षः प्रभुलोकं हिताय च ६१ कश्यपस्यात्मजः श्रीमानदित्यागर्भधारितः ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रसूतागर्भमुत्तमम् ६२
दुर्दिनां भोदसदृशो दीप्ताक्षो वामनाकृतिः ॥ दंडीकमंडलुधरः श्रीवत्सोरसिभूषितः ६३ जटीयज्ञोपवीती च भगवान्बालरूपवृक् ॥ यज्ञवाटंगतः श्रीमान्दानवैर्द्र
स्यैव तदा ६४ बृहस्पतिसहायो सौप्रविष्टो बलिनो मुखे ॥ तं दृष्ट्वा वामनतनुं प्रहृष्टो बलिरब्रवीत् ६५ प्रीतोऽस्मि दर्शने विप्रब्रह्मिणां किं ददानिते ॥ एवमुक्तस्तु बलि
नावामनः प्रत्युवाच ह ६६ स्वस्तित्युक्त्वा बलिं देवः स्मयमानोऽभ्यभाषत ॥ मेदिनीदानवपते देहि मे विक्रमत्रयम् ६७ बलिर्ददौ प्रसन्नात्मा विप्रायामितते जसे ॥
ततो दिव्याद्भुततमं रूपं विक्रमतो हरेः ६८ विक्रमैस्त्रिभिरक्षोभ्यो जहाराशुसमेदिनीम् ॥ ददौ शक्राय च महीं विष्णुर्देवः सनातनः ६९ एष ते वामनो नामा प्रादुर्भावः
प्रकीर्तितः ॥ तेन देवाः प्रादुरासन्नैष्णवं चोच्यते जगत् ७० असतां निग्रहार्थं धर्मसंरक्षणाय च ॥ अवतीर्णोऽनुष्याणामजायत यदुक्षये ७१ स एव भगवान्धि
ष्णुः कृष्णेति परिकीर्त्यते ॥ अनाद्यंतमजं देवं प्रभुं लोकनमस्कृतम् ७२ यदेवं विदुषो गांति तस्य कर्माणि सैव च ॥ यमाहुरजितं कृष्णं शंखचक्रगदाधरम् ७३ श्रीवत्स
धारिणं देवं पीतकौशेयवाससम् ॥ प्रधानं सोऽस्त्रविदुषांतेन कृष्णेन रक्षयते ७४ महायः पुंडरीकाक्षः श्रीमानतुलविक्रमः ॥ समानस्यं दने पार्थमास्थाय परवीरहा ७५

‘भेषच्छत्रेऽह्निदुर्दिनम्’ इत्यमरः श्रीवत्सेनोरसिभूषित इत्युक्तं विभक्तिकंपदं ६३ बालः वामनः वाटंस्थानं ६४ बलिनो बलेः अयमिकारांत इत्यंतश्च शब्दो दृश्यते ६५ क्वानिस्वदीप्सितमि
ति शेषः ६६ । ६७ दिव्यं चतुर्दशतमं रूपं भूवेति शेषः ६८ । ६९ । ७० अवतीर्णोऽवतरणं कुर्वन्न जायत आविर्भूतः यदुक्षये यदुनायुदे ७१ । ७२ तस्य कर्माणि विदुषो विद्वांसः गांति गार्थंति ७३
सोऽर्जुनः अस्त्रविदुषां प्रधानं श्रेष्ठः यं अजितमाहुस्तेन कृष्णेन रक्षयते ७४ । ७५

तेन कृष्णसहायत्वेन हेतुना भावः पूज्यतमः । भावः पूज्यतमलोके इत्यनेकार्थः ७६ दिनैकमेकदिनमेव न सर्वदा ७७ । ७८ । ७९ दक्षयज्ञे भगस्यनेत्रे निपातितवान् भगनेत्रनिपातमः ८० । ८१
८२ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ ७ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥
न शक्यते तेन जेतुं त्रिदशैरपि दुःसहः ॥ कः पुनर्मानुषो भावो रणे पार्थविजेष्यति ७६ तमे क्वर्जयित्वा तु सर्वं यो धिष्ठिरं बलम् ॥ चतुरः पांडवानराजान् दिनैकं जेष्यसे
रिपून् ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा नृपतिं सर्वपापहरो हरः ॥ उमापतिः पशुपतिर्यज्ञहात्रिपुरार्दनः ७८ वामनैर्विकटैः कुञ्जैरुग्रश्रवणदर्शनैः ॥ वृतः
पारिषदेषु रैर्नानाप्रहणोद्यतैः ७९ त्र्यंबको राजशार्ङ्गलभनेत्रनिपातनः ॥ उमासहायो भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ८० जयद्रथोऽपिमंदात्मा स्वमेव भवनं ययौ ॥
पांडवाश्च वने तस्मिन् व्यवसन्काभ्यके तथा ८१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि जयद्रथविमोक्षणपर्वणि द्विसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७२ ॥ ॥
॥ समाप्तं च जयद्रथविमोक्षणपर्व ॥ अथ रामोपाख्यानपर्व ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं हतायां कृष्णायां प्राप्य क्लेशमनुत्तमम् ॥ अत ऊर्ध्वं नरव्याघ्राः किमकुर्वत
पांडवाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं कृष्णां मोक्षयित्वा विनिर्जित्य जयद्रथम् ॥ आसां च के मुनिगणैर्धर्मराजो युधिष्ठिरः २ तेषां मध्ये महर्षीणां शृण्वतामनुशोच
ताम् ॥ मार्कण्डेयमिदं वाक्यमब्रवीत्पांडुनंदनः ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ भगवन् देवर्षीणां त्वं ख्यातो भूतमविष्यवित् ॥ संशयं परिपृच्छामिच्छिधिमेहदिसंस्थि
तम् ४ इपदस्य सुता ह्येषा वेदिमध्यात्समुत्थिता ॥ अयोनिजामहाभागास्तुषापांडोर्महात्मनः ५ मन्ये कालश्च भगवान् देवं च विधिनिर्मितम् ॥ भवितव्यं च भू
तानां यस्य नास्ति व्यतिक्रमः ६ इमां हि पत्नीमस्माकं धर्मज्ञां धर्मचारिणीम् ॥ संस्पृशे दीदृशो भावः शुचिंस्तैर्न्यमिवानृतम् ७ न हि पापं कृतं किंचित्कर्मवानिदितं
काचित् ॥ द्रौपद्या ब्राह्मणेष्वेव धर्मः सुचरितो महान् ८ तां जहार बलाद्राजामूढबुद्धिर्जयद्रथः ॥ तस्याः संहरणात्पापशिरसः केशपातनम् ९ पराजयं च संग्रामे स
सहायः समाप्तवान् ॥ प्रत्याहृता तथाऽस्माभिर्हत्वा तत्सैधवं बलम् १० तद्द्वारहरणं प्राप्तमस्माभिरवितर्कितम् ॥ दुःखश्चायं वनेवासो मृगयायां च जीविका ११ हिंसा
च मृगजातीनां वनौकोभिर्वनौकसाम् ॥ ज्ञातिभिर्विप्रवासश्च मिथ्याव्यवसितैरियम् १२ अस्ति नूनं मया कश्चिदल्पभाग्यतरो नरः ॥ भवता दृष्टपूर्वावाश्रुतपूर्वा
प्रविषामवेत् १३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि युधिष्ठिरप्रश्ने त्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ प्रा
प्तमप्रतिभंदुःखं रामेण भरतर्षभ ॥ रक्षसाजानकी तस्य हता भार्या बलीयसा १ आश्रमाद्राक्षसे द्रेण रावणेन दुरात्मना ॥ मायामास्थाय तरसा हत्वा गृध्रं जटायुषम्
२ प्रत्याजहार तारामः सुग्रीवबलमाश्रितः ॥ बद्धासेतुं समुद्रस्य दग्ध्वा लंकां शितैः शरैः ३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कस्मिन्नरामः कुले जातः किं नीर्यः किंपराक्रमः ॥
रावणः कस्य पुत्रो वा किं वैरं तस्य तेन ह ४

इदृशो भावः परेण हरणं ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ॥
मया समदृशोः १३ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ प्राप्तमिति १ मायां संन्यासिवे २ । ३ । ४

१।६।७।८ त्वष्टाप्रजापतिः स्वयमेवसंकल्पेनचकार ननुमैधुनद्वारा अयोनिकाभित्यर्थः ९।१० ११ गविगोसंज्ञायांभार्यायां १२ तस्यवैश्रवणस्यकोपान्मात्यक्कामत्पितरंसेवतइत्यति
 एतन्मेभगवन्सर्वसम्यगारख्यातुमर्हसि ॥ श्रोतुमिच्छामिचरितंरामस्याक्लिष्टकर्मणः ६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अजोनामाभवद्राजामहानिक्ष्वाकुवंशजः ॥ तस्य
 पुत्रोदशरथःशश्वत्स्वाध्यायवाञ्छुचिः ६ अभवंस्तस्यचत्वारःपुत्राधर्मार्थकोविदाः ॥ रामलक्ष्मणशत्रुघ्नाभरतश्चमहाबलः ७ रामस्यमाताकौसल्याकैकेयीभर
 तस्यतु ॥ सुतौलक्ष्मणशत्रुघ्नौसुमित्रायाःपरंतपौ ८ विदेहराजोजनकःसीतातस्यात्मजाविभो ॥ यांचकारस्वयंत्वष्टारामस्यमहिषीप्रियाम् ९ एतद्रामस्यतेज
 न्मसीतायाश्चप्रकीर्तितम् ॥ रावणस्यापितेजन्मव्याख्यास्यामिजनेश्वर १० पितामहोरावणस्यसाक्षाद्देवःप्रजापतिः ॥ स्वयंभूःसर्वलोकानांप्रभुःस्रष्टामहात
 पाः ११ पुलस्त्योनामतस्यासीन्मानसोदयितःसुतः ॥ तस्यवैश्रवणोनामगविपुत्रोभवत्प्रभुः १२ पितरंससमुत्सृज्यपितामहमुपास्थितः ॥ तस्यकोपापिता
 राजनससर्जात्मानमात्मना १३ सजज्ञेविश्रवानामतस्यात्मार्वेनवैद्विजः ॥ प्रतीकारायसक्रोधस्ततोवैश्रवणस्यवै १४ पितामहस्तुप्रीतात्माददौवैश्रवणस्यह ॥
 अमरत्वंधनेशत्वंलोकपालत्वमेवच १५ ईशानेनतथासख्यंपुत्रंचनलकूबरम् ॥ राजधानीनिवेशंचलंकारक्षोगणान्विताम् १६ विमानंपुष्पकंनामकामगंच
 ददौप्रभुः ॥ यक्षाणामधिपत्यंचराजराजत्वमेवच १७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिरामरावणयोर्जनकथनेचतुःसप्तत्यधिकद्विशत
 तमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ पुलस्त्यस्यतुयःक्रोधादर्थदेहोऽभवन्मुनिः ॥ विश्रवानामसक्रोधःसवैश्रवणमैक्षत १ बुभुवेतंतुसक्रोधांपितरं
 राक्षसेश्वरः ॥ कुबेरस्तत्प्रसादार्थयततेस्मसदानृप २ सराजराजोल्कायान्यवसन्नरवाहनः ॥ राक्षसीःप्रददौतिस्रःपितुर्वैपरिचारिकाः ३ ताःसदातंमहात्मानं
 संतोषयितुमुद्यताः ॥ ऋषिभरतशार्दूलनृत्यगीतविशारदाः ४ पुष्पोत्कटाचराकाचमालिनीचविशांपते ॥ अन्योन्यस्पर्धयाराजनश्रेयस्कामाःसुमध्यमाः ५
 सतासांभगवांस्तुष्टोमहात्माप्रददौवरात्र ॥ लोकपालोपमान्पुत्रानेकैकस्यायथेप्सितान् ६ पुष्पोत्कटायांजज्ञातेद्वौपुत्रौराक्षसेश्वरौ ॥ कुंभकर्णदशग्रीवोबलेनाप्र
 तिमौभुवि ७ मालिनीजनयामासपुत्रमेकंविभीषणम् ॥ राकायांमिथुनंजज्ञेखरःशूर्पणखातथा ८ विभीषणस्तुरूपेणमर्वेभ्योभ्यधिकोऽभवत् ॥ सबभूवमहाभा
 गोधर्मगोताक्रियारतिः ९ दशग्रीवस्तुसर्वेषांश्रेष्ठोराक्षसपुंगवः ॥ महोत्साहोमहावीर्योमहासत्वपराक्रमः १० कुंभकर्णोबलेनासीत्सर्वेभ्योऽभ्यधिकोयुधि ॥ मा
 यावीरणशौडश्वरौद्रश्वरजनीचरः ११ खरोधनुषिविक्रांतोब्रह्मद्विदपिशिताशनः ॥ सिद्धविघ्नकरीचापिरौद्रीशूर्पणखातदा १२

ज्वलनात् वैश्रवणंवाधितुंपुलस्त्यपुत्रयोगबलेनाविश्रवःसंज्ञंदेहांतरंचक्रेइत्यर्थः १२।१३।१४।१५।१६।१७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीये चतुःसप्तत्यधिकद्विशत
 तमोऽध्यायः ॥ २७४ ॥ पुलस्त्यस्येति १ पितरंविश्रवसंराक्षसेश्वरःकुबेरोरक्षःपुरीनायकत्वात् २।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२

पित्राविश्रवसा १३।१४।१५ पंचदिक्षुचत्वारण्यकःसूर्यइतिपंचानामग्नीनांमध्यगःपंचाग्निः १६ विभीषणस्तपोऽतिष्ठदित्यन्वयः १७।१८।१९।२०।२१ महदीप्तयाश्रेष्ठपदापेक्षया
 सर्वेदेविदःशूराःसर्वेसुचरितव्रताः ॥ ऊषुःपित्रासहरतागंधमादनपर्वते १३ ततोवैश्रवणंतत्रददृशुर्नरवाहनम् ॥ पित्रासार्धसमासीनमृद्व्यापरमयायुतम् १४
 जातामर्षास्ततस्तेतुतपसेष्टतनिश्वयाः ॥ ब्रह्माण्तोषयामासुर्वैरेणतपसातदा १५ अतिष्ठदेकपादेनसहस्रंपरिवत्सरान् ॥ वायुमक्षोदशग्रीवःपंचाग्निसुसमा
 हितः १६ अधःशायीकुंभकर्णोयताहारोयतव्रतः ॥ विभीषणःशीर्णपर्णमेकमभ्यवहारयत् १७ उपवासरतिर्धीमानसदाजप्यपरायणः ॥ तमेवकालमातिष्ठती
 व्रंतपडदारधीः १८ खरःशूर्पणखाचैवतेषांवैतप्यतांतपः ॥ परिचर्यांचरक्षांचचक्रतुर्हृष्टमानसौ १९ पूर्णवर्षसहस्रेतुशिरश्छित्त्वादशाननः ॥ जुहोत्यग्रीदुरा
 धर्षस्तेनातुष्यज्जगत्प्रभुः २० ततोब्रह्मास्वयंगत्वात्पसस्ताव्यवारयत् ॥ प्रलोभ्यवरदानेनसर्वानेवपृथक्पृथक् २१ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ प्रीतोऽस्मिन्वोनि
 वर्तध्वंवरानृणुतपुत्रकाः ॥ यद्यदिष्टतेत्वेकममरत्वंतथास्तुतत् २२ यद्यदग्रीदुतंसर्वशिरस्तेमहदीप्तया ॥ तथैवतानितेदेहेभविष्यतिथेप्सया २३ वैरू
 प्यंचनतेदेहेकामरूपधरस्तथा ॥ भविष्यसिरणेऽग्नीणांविजेतानचसंशयः ॥ २४ ॥ ॥ रावणउवाच ॥ गंधर्वदेवासुरतोयक्षराक्षसतस्तथा ॥ सर्पकिंनरभूते
 भ्योनमेभूयात्पराभवः ॥ २५ ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ ॥ यएतेकीर्तिताःसर्वेनतेभ्योऽस्तिभयंतव ॥ ऋतेमनुष्याद्भद्रंतेतथातद्विहितंभया २६ ॥ ॥ मार्कंडेय
 उवाच ॥ एवमुक्तोदशग्रीवस्तुष्टःसमभवत्तदा ॥ अवमेनेहिदुर्बुद्धिर्मनुष्यान्पुरुषादकः २७ कुंभकर्णमथोवाचतथैवप्रपितामहः ॥ सर्वमेहर्तीनिद्रांतमसाग्रस्त
 चेतनः २८ तथाभविष्यतीत्युक्त्वाविभीषणमुवाचह ॥ वरंष्टणीष्वपुत्रत्वंप्रीतोऽस्मीतिपुनःपुनः २९ ॥ ॥ विभीषणउवाच ॥ परमापद्रुतस्यापिनाधमेमेम
 तिर्भवेत् ॥ आशिक्षितंचभगवन्ब्रह्मास्त्रंप्रतिभातुमे ३० ॥ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ यस्माद्राक्षसयोनीतेजातस्यामिन्नकर्शन ॥ नाधमेधीयतेबुद्धिरमरत्वंददानिते ३१
 मार्कंडेयउवाच ॥ राक्षसस्तुवरंलब्धादशग्रीवोविशांपते ॥ लंकायाश्चयावयामासयुधिजित्वाधनेश्वरम् ३२ हित्वासभगवांलंकामाविशद्रंधमादनम् ॥ गंधर्वय
 क्षानुगतोरक्षःकिंपुरुषैःसह ३३ विमानंपुष्पकंतस्यजहाराक्रम्यरावणः ॥ शशापतंवैश्रवणोन्त्वामेतद्बहिष्यति ३४ यस्तुत्वांसमरेहंतातमेवैतद्बहिष्यति ॥
 अवमन्यगुरुमांचक्षिप्रंत्वंनभविष्यसि ३५ विभीषणस्तुधर्मात्मासतांमार्गमनुस्मरन् ॥ अन्वगच्छन्महाराजश्रियापरमयायुतः ३६ तस्मैसभगवांस्तुष्टोभ्राता
 आत्रेधनेश्वरः ॥ सैनापत्यंददौधीमानयक्षराक्षससेनयोः ३७ राक्षसाःपुरुषादाश्चपिशाचाश्चमहाबलाः ॥ सर्वेसमेत्यराजानमभ्यर्षिचन्दशाननम् ३८

२२।२३।२४।२५।२६।२७ तमसेति अनिष्टामपिनिद्रांमोहाद्वृत्तवानित्यर्थः २८।२९।३० योनौक्षेत्रे नतुरतोऽवराक्षसमस्ति तस्मान्मातृदोषादेवक्रौर्यरावणादीनामित्यर्थः।
 नराणांमातृलक्रमइतिप्रसिद्धं ३१।३२।३३।३४ नमविष्यासिमरिष्यसि ३५ अन्वगच्छत्कुबेरमितिशेषः ३६।३७।३८

रत्नानि । 'जातौजातौयदुस्कृतं तद्रत्नमभिधीयते' । विहंगमः खेचरः ३९ रावयामास हिंसार्थस्य रुडोरूपमिदम् ३० ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे पंचसप्तत्यधिकद्विशत
 तमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततश्चि १ । २ विप्रकारे विविधैः प्रकारैः ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ वज्रसंहननावज्रवृद्धांगाः १३
 दशग्रीवश्च दैत्यानां देवानां च बलौकटः ॥ आक्रम्यरत्नान्यहरत्कामरूपी विहंगमः ३९ रावयामास लोकान्यतस्माद्रावण उच्यते ॥ दशग्रीवः कामबलो देवानां भ
 यमादधत् ४० ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिरावणादिवरप्राप्तौ पंचसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७५ ॥ ॥ ७ ॥
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततो ब्रह्मर्षयः सर्वे सिद्धादेवर्षयस्तथा ॥ हव्यवाहं पुरस्कृत्य ब्रह्माणं शरणं गताः १ ॥ अग्रिरुवाच ॥ योसौ विश्रवसः पुत्रो दशग्रीवो महाब
 लः ॥ अवध्यो वरदानेन कृतो भगवता पुरा २ सबाधते प्रजाः सर्वा विप्रकारैर्महाबलः ॥ ततो न स्यात्तु भगवान् नान्यस्त्राताहिविद्यते ३ ॥ ब्रह्मोवाच ॥ न स देवासुरैः
 शक्यो युद्धे जेतुं विभावसो ॥ विहितं तत्रयत्कार्यमभितस्तस्य निग्रहः ४ तदर्थं मवतीर्णोऽसौ मन्त्रियोगाच्चतुर्भुजः ॥ विष्णुः प्रहरतां श्रेष्ठः सतत्कर्मकरिष्यति ५
 ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ पितामहस्ततस्तेषां संनिधौ शक्रमब्रवीत् ॥ सर्वे देवगणैः सार्धं संभवत्वं महीतले ६ विष्णोः सहायानृक्षीषु वानरीषु च सर्वशः ॥ जनयध्वंसुता
 न्वीरान्कामरूपबलान्वितान् ७ ततो भागानुभागेन देवगंधर्वदानवाः ॥ अवतर्तुं महीं सर्वे मंत्रयामासुरं जसा ८ तेषां समक्षं गंधर्वींदुर्भूनामनामतः ॥ शशांश्वर
 दो देवो गच्छकार्यार्थं सिद्धये ९ पितामहवचः श्रुत्वा गंधर्वींदुर्भूततः ॥ मंथरामानुषेलोके कुब्जासमभवत्तदा १० शक्रप्रभृतयश्चैव सर्वे ते सुरसतमाः ॥ वानरक्षेत्र
 स्त्रीषु जनयामासुरात्मजान् ११ तेऽन्ववर्तन्पितृन् सर्वे यशसा च बलेन च ॥ भेत्तारोगिरिशृंगाणां सालतालशिलायुधाः १२ वज्रसंहननाः सर्वे सर्वे चोषवलास्तथा ॥
 कामवीर्यबलाश्चैव सर्वे युद्धविशारदाः १३ नागायुतसमप्राणावायुवेगसमाजवे ॥ यत्रेच्छकनिवासाश्च केचिदत्र वनौकसः १४ एवं विधाय तत्सर्वं भगवँ लोकभा
 वनः ॥ मंथरां बोधयामास यद्यत्कार्यं यथायथा १५ सातद्वचः समाज्ञाय तथा च क्रमेण जवा ॥ इतश्चेतश्च गच्छंती वैरसंधुक्षणे रता १६ ॥ इति श्रीमहाभारते आ
 रण्यके पर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिवानराद्युत्पत्तौ षट्सप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ उक्तं भगवता जन्मरामादीनां पृथक्पृथक् ॥
 प्रस्थानकारणं ब्रह्मन् श्रोतुमिच्छामि कथ्यताम् १ कथं दाशरथी वीरौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ॥ संप्रस्थितौ वने ब्रह्मन् मैथिलीचयशस्विनी २ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥
 जातपुत्रो दशरथः प्रीतिमानभवत्पुत्र ॥ क्रियारतिर्धर्मरतः सततं वृद्धसेविता ३ क्रमेण चास्यते पुत्राव्यवर्धतमहौजसः ॥ वेदेषु सरहस्येषु घनुर्वेदेषु पारगाः ४ चरि
 तब्रह्मचर्यास्ते कृतदाराश्च पार्थिव ॥ यदा तदा दशरथः प्रीतिमानभवत्सुखी ५ ज्येष्ठोरामो भवतेषां रमयामास हि प्रजाः ॥ मनोहरतया धीमान्पितुर्हृदयनंदनः ६
 यत्रेच्छातत्र निवासो येषां ते यत्रेच्छकनिवासाः १४ यद्यत्कार्यं केकेयीप्रलोभनं रामप्राजनादिच १५ संधुक्षणे दीपने १६ ॥ ॥ इत्यारं ५० नी० मा० मा० षट्सप्त
 त्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उक्तमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ रामपदं निर्वाक्ये षट् इति ६

७ । ८ महातोऽशत्रुजयक्षमौ बाहूयस्यतं दीर्घवाजानुपयतौ बाहूयस्यतम् ९ । १० सर्वशोऽनुरक्ताः प्रकृतयः प्रजायस्मिस्तं सर्वानुरक्तप्रकृतिम् ११ । १२ । १३ भद्रं ते इति युधिष्ठिरं प्रत्याशीर्व
 ततः सराजामतिमान्मत्वाऽऽत्मानं वयोधिकम् ॥ मंत्रयामास सचिवैर्धर्मज्ञैश्च पुरोहितैः ७ अभिषेकाय रामस्य यौवराज्येन भारत ॥ प्राप्तकालं च ते सर्वे मे निरेमंत्रिसत
 माः ८ लोहिताक्षं महाबाहुं मत्तमातंगगामिनम् ॥ दीर्घबाहुं महोरस्कं नीलकुंचितमूर्धजम् ९ दीप्यमानं श्रिया वारं शक्रादनवरं रणे ॥ पारगं सर्वधर्माणां बृहस्पतिस
 मंतौ १० सर्वानुरक्तप्रकृतिसर्वविद्याविशारदम् ॥ जितेंद्रियमभिजाणामपि दृष्टिमनोहरम् ११ नियंतारमसाधूनां गीतारं धर्मचारिणाम् ॥ घृतिमंतमनाघृ
 प्यं जेतारमपराजितम् १२ पुत्रराजा दशरथः कौसल्यानं दिवर्धनम् ॥ संहृश्य परमां प्रीतिमगच्छत्कुरुनंदन १३ चिंतयंश्च महातेजा गुणान् रामस्य वीर्यवान् ॥
 अभ्यभाषत भद्रं ते प्रीयमाणः पुरोहितम् १४ अद्य पुष्यो निशि ब्रह्मन् पुण्यं योगमुपैष्यति ॥ संभाराः सांभ्रियंतां मे रामश्चोपनिमंयताम् १५ इति तद्राजवचनं प्रति
 श्रुत्याथ मंथरा ॥ कैकेयीमभिगम्येदं काले वचनमब्रवीत् १६ अद्य कैकेयिदौर्भाग्यं राजा ते ख्यापितं महत् ॥ आशीविषस्त्वांसकुद्धश्चंडो दशतुर्भुगे १७ सुभगा
 खलुकौसल्याय स्याः पुत्रोऽभिषेक्ष्यते ॥ कुतो हितवसौ भाग्यं यस्याः पुत्रो न राज्याभाक् १८ सातद्वचनमाज्ञाय सर्वाभरणभूषिता ॥ वेदीविलग्नमध्ये वा विभ्रती रूप
 मुत्तमम् १९ विविक्तेपतिमासाद्य हसंती वशुचिस्मिता ॥ प्रणयं व्यजयंती वमधुरं वाक्यमब्रवीत् २० सत्यप्रतिज्ञयन्मे त्वं काममेकं निमृष्टवान् ॥ उपाकुरुष्वत
 द्राजंस्तस्मान्मुच्यस्व संकटात् २१ ॥ राजोवाच ॥ वरं ददानिते हंत तद्रूपाण्यदिच्छसि ॥ अवध्यो वध्यतां कोऽद्य बध्यः कोऽद्य विमुच्यताम् २२ धनं ददानि
 कस्याद्यहियतां कस्य वा पुनः ॥ ब्राह्मणस्वादिहान्यत्र यात्किंचिद्विदितमस्ति मे २३ पृथिव्यां राजराजोऽस्मि चातुर्वर्ण्यस्य रक्षिता ॥ यस्तेऽभिलपितः कामो ब्रूहि
 कल्याणिमाचिरम् २४ सातद्वचनमाज्ञाय परिगृह्य नराधिपम् ॥ आत्मनो बलमाज्ञाय तत एनमुवाच ह २५ आभिषेचनिकं यत्ते रामार्थमुपकल्पितम् ॥ भरत
 स्तदवाप्तो तु वनं गच्छतुराघवः २६ सतद्राजावचः श्रुत्वा विप्रियं दारुणोदयम् ॥ दुःखार्तो भरतश्चेष्टन किंचिद्दद्याजहार ह २७ ततस्तथोक्तं पितरं रामो विज्ञाय वी
 र्यवान् ॥ वनं प्रतस्थे धर्मात्पाराजासत्यो भवत्विति २८ तमन्वगच्छच्छमीवानधनुष्मौलक्ष्मणस्तदा ॥ सीताचभार्या भद्रं ते वैदेही जनकात्मजा २९ ततो
 वनं गते रामराजा दशरथस्तदा ॥ समयुज्यत देहस्य कालपर्यायधर्मणा ३० रामतु गतमाज्ञाय राजानं च तथागतम् ॥ आनाय्य भरतं देवीकैकेयीवाक्यमब्रवीत्
 ३१ गतो दशरथः स्वर्गवनस्थो रामलक्ष्मणौ ॥ गृहाण राज्यां विपुलं क्षेमं निहतकंठकम् ३२ तामुवाच सधर्मात्मानुशंसं बतते कृतम् ॥ पतिहत्वा कुलं चेदमुत्साद्य
 घनलुब्धया ३३ अयशः पातयित्वा मे मुर्ध्नि त्वं कुलपांसने ॥ सकामाभवमेमातरित्युक्त्वा प्ररुदह ३४

चनं पुरोहितं वसिष्ठम् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ वेदीविलग्नः कुशो मध्योयस्याः १९ । २० कामं वरं उपाकुरुष्व देहि संकटात्कटात् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६
 २७ । २८ सीतालामलपद्मतिस्ततो जातस्वादिपमपि सीता विदेहापत्यस्वादेवेही २९ कालपर्यायधर्मणामृत्युना ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४

चारिःशोष्येदंकेकेयैवकृतंननुमयेतिप्रदर्शय ३९ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ सिंहहिंस्रं केसरिणंसटावतंमृगराजं ५०
 सचारित्रंविशोष्याथसर्वप्रकृतिसन्निधौ ॥ अन्वयाद्भ्रातरंरामंविनिवर्तनलालसः ३५ कौसल्यांचसुमित्रांचकैकेयींचसुदुःखितः ॥ अग्रेप्रस्थाप्ययानैःसशत्रुग्र
 सहितोययौ ३६ वसिष्ठवामदेवाभ्यांविप्रेश्चान्यैःसहस्रशः ॥ पौरजानपदैःसार्धैरामानयनकांक्षया ३७ ददर्शचित्रकूटस्थंरामंसहलक्ष्मणम् ॥ तापसानामलं
 कारंधारयंतंधनुर्धरम् ३८ विसर्जितःसरामेणपितुर्वचनकारिणा ॥ नंदिग्रामेऽकरोद्राज्यंपुरस्कृत्यास्यपादुके ३९ रामस्तुपुनराशंक्यपौरजानपदागमम् ॥
 प्रविवेशमहारण्यंशरभंगश्रमंप्रति ४० सत्कृत्यशरभंगंसदंडकारण्यमाश्रितः ॥ नदीगोदावरीरम्यामाश्रित्यन्यवसतदा ४१ वसतस्तस्यरामस्यततःशूर्पणखा
 कृतम् ॥ खरेणासीन्महद्वैरंजनस्थाननिवासिना ४२ रक्षार्थंतापसानांतुराघवोधर्मवत्सलः ॥ चतुर्दशसहस्राणिजघानभुविराक्षसान् ४३ दूषणंचखरंचैवनि
 हत्यसुमहाबलौ ॥ चक्रेक्षेमंपुनर्धोमानधर्मरण्यंसराघवः ४४ हतेपुतेपुरक्षःसुततःशूर्पणखापुनः ॥ ययौनिकृतनासोष्ठीलंकांभ्रातुर्निवेशनम् ४५ ततोरावण
 मभ्येत्यराक्षसीदुःखमूर्च्छिता ॥ पपातपादयोभ्रातुःसंशुष्कलधिरानना ४६ तांतथाविकृतांद्द्वारावणःक्रोधमूर्च्छितः ॥ उत्पपातासनात्क्रुद्धोदंतैर्दंतानुपस्पृशन्
 ४७ स्वानमात्यान्विसृज्याथविविक्तेतामुवाचसः ॥ केनास्येवंकृताभद्रेमामर्चित्यावमन्यच ४८ कःशूलंतीक्ष्णमासाद्यसर्वगात्रैर्निषेवते ॥ कःशिरस्यग्निमाधा
 यविश्वस्तःस्वपतेसुखम् ४९ आशीविषंधोरतरंपादेनस्पृशतीहकः ॥ सिंहकेसरिणंकश्चदंष्ट्रायांस्पृश्यतिष्ठति ५० इत्येवंब्रुवतस्तस्यस्रोतोभ्यस्तेजसोऽर्चिषः॥
 निश्चेरुर्दह्यतोरत्रौवृक्षस्येवस्वरंध्रतः ५१ तस्यतत्सर्वमाचख्यौभगिनीरामविक्रमम् ॥ खरदूषणसंयुक्तंराक्षसानांपराभवम् ५२ सनिश्चित्यततःकृत्यंस्वसारमुप
 सांतव्यच ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेराजाविधायनगरेविधिम् ५३ त्रिकूटंसमतिक्रम्यकालपर्वतमेवच ॥ ददर्शमकरावासंगंभीरोदंमहोदधिम् ५४ तमतीत्याथगोर्कण
 मभ्यगच्छद्दशाननः ॥ दयितंस्थानमव्यग्रंशूलपाणेर्भहात्मनः ५५ तत्राभ्यगच्छन्मारीचंपूर्वामात्यंदशाननः ॥ पुरारामभयादेवतापस्यंसमुपाश्रितम् ५६
 ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपा० प० रामवनाभिगमने सप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ मारीचस्त्वथ
 संभ्रांतोद्द्वारावणमागतम् ॥ पूजयामाससत्कारैःफलमूलादिभिस्ततः १ विश्रांतंचैनमासीनमन्वासीनःसराक्षसः ॥ उवाचप्रसृतंवाक्यंवाक्यज्ञोवाक्यकोविदम्
 २ नतेप्रकृतिमान्वर्णःकच्चिक्षेमंपुरेतव ॥ कच्चिप्रकृतयःसर्वाभजंतेत्वांयथापुरा ३ किमिहागमनेचापिकार्यंतेराक्षसेश्वर ॥ कृतमित्येवताद्विद्विद्यथपिस्यात्सुदु
 ष्करम् ४ शशंसरावणस्तस्मैतत्सर्वरामचोष्टितम् ॥ समासेनैवकार्याणिक्रोधामर्षसमन्वितः ५
 स्रोतोभ्यश्चक्षुरादिरंभ्यःतेजसोऽर्चिषोऽग्नेर्ज्वालाः ५१ खरदूषणसंयुक्तंत्पराभवसहितं ५२ विधिरक्षा ५३ पुरारामभयाद्विश्वाभित्रयज्ञप्रसंगेनजातात् ५४ । ५५ । ५६ ॥ इत्या
 रण्यकेपर्वणि नीलवंटीयेभारतभावादीपेसप्तसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७७ ॥ ॥ मारीचइति १ प्रसृतंपुष्करार्थवत् २ । ३ । ४ । ५

राममासाद्यालं रामनैवासादेरित्यर्थः । अलंसखोःप्रतिषेधयोःप्राचांकेतिनिषेधार्थकालंशब्दयोगेक्वाप्रत्ययः १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ उदकमौर्ध्वदेहिकम्
 मारीचस्त्वब्रवीच्छ्रुत्वासमासेनैवरावणम् ॥ अलंतेराममासाद्यवीर्यज्ञोह्यस्मितस्यैव ६ बाणवेगंहिकस्तस्यशक्तःसोढुमहात्मनः ॥ प्रवज्यायांहिमेहेतुःसएवपुरु
 षर्षभः ७ विनाशमुखमेततेकेनाख्यातंदुरात्मना ॥ तमुवाचाथसक्रोधोरावणःपरिभर्त्सयन् ८ अकुर्वतोऽस्मद्वचनंस्यान्मृत्युरपितेभुवम् ॥ मारीचश्चितयामा
 सविशिष्टान्मरणंवरम् ९ अवश्यंमरणेप्राप्तेकरिष्याम्यस्ययन्मतम् ॥ ततस्तंप्रत्युवाचाथमारीचोरक्षसांवरम् १० कितेसाह्यंमयाकार्यंकरिष्याम्यवशोऽपितत् ॥
 तमब्रवीद्दशग्रीवोगच्छसीतांप्रलोभय ११ रत्नशृंगोमृगोभूत्वारत्नचित्रतनूरुहः ॥ भुवंसीतासमालक्ष्यत्वारामंचोदयिष्यति १२ अपक्रांतेचकाकुत्स्थेसीता
 वश्याभविष्यति ॥ तामादायापनेष्यामिततःसनभविष्यति १३ भार्यावियोगाद्भुविद्विरेतत्साह्यंकुरुष्वमे ॥ इत्येवमुक्तोमारीचःकृत्वोदकमथात्मनः १४ रावणं
 पुरतोयांतमन्वगच्छत्सुदुःखितः ॥ ततस्तस्याश्रमंगत्वारामस्याक्लिष्टकर्मणः १५ चक्रतुस्तद्यथासर्वमुभौयत्पूर्वमंत्रितम् ॥ रावणस्तुयतिभूत्वामुंडःकुंडीत्रिदं
 दृष्ट्वा १६ मृगश्चभूत्वामारीचस्तदेशमुपजग्मतुः ॥ दर्शयामासमारीचोवैदेहीमृगरूपधृक् १७ चोदयामासतस्यार्थेसारामंविधिचोदिता ॥ रामस्तस्याः
 प्रियंकुर्वन्धनुरादायसत्वरः १८ रक्षार्थेलक्ष्मणंन्यस्यप्रययौमृगलिप्सया ॥ सधन्वीवद्वतूणीरःखड्गोधांगुलित्रवान् १९ अन्वधावन्मृगंरामोरुद्रस्तारामृगंय
 था ॥ सोऽतर्हितःपुनस्तस्यदर्शनंराक्षसोव्रजन् २० चकर्षमहदध्वानंरामस्तंबुधेततः ॥ निशाचरंविदित्वातराघवःप्रतिभानवान् २१ अमोघंशरमादाय
 जघानमृगरूपिणम् ॥ सरामबाणाभिहतःकृत्वारामस्वरंतदा २२ हासीतेलक्ष्मणेत्येवंचुक्रोशार्तस्वेरणह ॥ शुश्रावतस्यैवैदेहीततस्तांकरुणांगिरम् २३ साप्रा
 द्रवद्यतःशब्दस्तामुवाचाथलक्ष्मणः ॥ अलंतेशंक्याभरिकोरामंप्रहरिष्यति २४ मुहूर्ताद्दक्ष्यसेरामंभर्तारंत्वंशुचिस्मिते ॥ इत्युक्तासाप्ररुदतीपर्यशंकतलक्ष्म
 णम् २५ हतावैस्त्रीस्वभावेनशुक्लचारित्रभूषणा ॥ सातंपरुषमारब्धावक्तुंसाध्वीपतिव्रता २६ नैषकामोभवेन्मूढयत्वंप्रार्थयसेहदा ॥ अप्यहंशस्त्रमादायहन्या
 मात्मानमात्मना २७ पतेयंगिरिशृंगाद्वाविशेयंवाहुताशनम् ॥ रामंभर्तारमुत्सृज्यनत्वहंत्वांकथंचन २८ निहीनमुपतिष्ठेयंशार्दलीक्रोष्टुकंयथा ॥ एतादृशंवचः
 श्रुत्वालक्ष्मणःप्रियराघवः २९ पिधायकणौसदृक्तःप्रस्थितोयेनराघवः ॥ सरामस्यपदंशृङ्खलप्रससारधनुर्धरः ३० अवीक्षमाणोविबोधीप्रययौलक्ष्मणस्तदा ॥
 एतास्मिन्नंतरेरक्षोरावणःप्रत्यदृश्यत ३१ अभव्योभव्यरूपेणभस्मच्छन्नइवानलः ॥ यतिवेषप्रतिच्छन्नोजिहीर्षुस्तामनिदिताम् ३२ सातमालक्ष्यसंप्राप्तं
 धर्मज्ञाजनकात्मजा ॥ निमंत्रयामासतदाफलमूलाशनादिभिः ३३

१४ । १५ । १६ । १७ । १८ गोधाज्याघातवारणंअंगुलित्रंचतद्वान् १९ तारामृगंतारारूपंमृगं प्रजापतिःस्वांहुहितंमृगोभूत्वाजगाम तस्यरुद्रः शिरोऽच्छिनत्तदेतन्मृगशीर्षनामनक्षत्रम्
 २० । २१ । २२ । २३ । २४ पर्यशंकत लक्ष्मणोमय्यभिलाषवानितिशंकांमकरोत् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

वन ३
अ०
॥२७९॥

म.मा.टी.
॥२२६॥

३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ भिन्नकरटंभिन्नगंडरथलंमत्तं करणुहंस्तिनी ३९ माध्वीकंमधुपुष्पजमद्यं मधुमाध्वीकौद्रजांजुरां सौवीरकांजिकं ४० । ४१ । ४२ । ४३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकं
 टीयेभारतभावदीपेअष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ सखेति १ । २ स्वमैथिलींस्वाचासौमैथिलीस्वाआत्मीयास्नुषामैथिलसुतेत्यर्थः द्वियमाणेजीवति ३ नखैर्नखेस्ती
 अवमन्यततःसर्वस्वरूपंप्रत्यपद्यत ॥ सांख्यामासवैदेहीमितिराक्षसपुंगवः ३४ सीतेराक्षसराजोऽहंरावणोनामविश्रुतः ॥ ममलंकापुरीनाम्नारम्यापारेमहोदधेः
 ३५ तत्रत्वंनरनारीपुत्रोभिष्यसिमयासह ॥ भार्यामेभवसुश्रोणितापसंत्यजराधवम् ३६ एवमादीनिवाक्यानिश्रुत्वातस्याथजानकी ॥ पिषायकर्णांसुश्रोणीमैव
 मित्यब्रवीद्बचः ३७ प्रपतेद्दधौःसनक्षत्रापृथिवशिकलीभवेत् ॥ शैत्यमग्निरियात्राहंत्यजेयंघुनंदनम् ३८ कथंहिभिन्नकरटंपद्मिनंवनगोचरम् ॥ उपस्थायम
 हानागंकरेणुःसूकरंस्पृशेत् ३९ कथंहिपीत्वामाध्वीकंपीत्वाचमधुमाध्वीम् ॥ लोभंसौवीरकेकुर्यान्नारिकाचिदितिस्मरेत् ४० इतिसातंसमाभाष्यप्रविवेशाश्रमं
 ततः ॥ क्रोधात्प्रस्फुरमाणौष्ठीविधुन्वानाकरौमुहुः ४१ तामभिद्रुत्यसुश्रोणींरावणःप्रत्यपेधयत् ॥ भर्त्सयित्वातुरूक्षेणस्वरेणगतचेतनाम् ४२ मूर्धजेपुनिजग्राहऊ
 र्ध्वमाचक्रमेततः ॥ तांददर्शततोयद्रोजटायुर्गिरिगोचरः ॥ रुदतीरामरामेतिहियमाणांतपस्विनीम् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआर० प० रामोपाख्यानप०
 मारीचवधेसीताहरणेचअष्टसप्तत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७८ ॥ ॥ ध ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सखादशरथस्यासिज्जटायुररुणात्मजः ॥ गृध्रराजो
 महावीरःसंपातिर्यस्यसोदरः १ सददर्शतदासीतांरावणांकगतांस्नुषाम् ॥ सक्रोधोऽभ्यद्रवत्पक्षीरावणंराक्षसेश्वरम् २ अथैनमब्रवीद्गृध्रोमुंचमुंचस्वमैथिलीम् ॥
 द्वियमाणेमयिकथंहरिष्यसिनिशाचर ३ नहिमेमोक्ष्यसेजीवनयदिनोत्सृज्यसेवधूमम् ॥ उक्त्वैवराक्षसेद्रंतंचकर्तनखैर्भृशम् ४ पक्षतुंडप्रहारैश्चशतशोजर्जरी
 कृतम् ॥ चक्षाररुधिरंभूरिगिरिःप्रस्रवणैरिव ५ सवध्यमानोगृध्रेणरामप्रियहितैषिणा ॥ खड्गमादयच्चिच्छेदभुजौतस्यपतत्रिणः ६ निहत्यगृध्रराजंसभिन्ना
 ग्रशिखरोपमम् ॥ ऊर्ध्वमाचक्रमेसीतांगृहीत्वांस्केनराक्षसः ७ यत्रयत्रतुवैदेहीपश्यत्याश्रममंडलम् ॥ सरोवासरितोवाऽपितत्रमुंचतिभूषणम् ८ साददर्शगि
 रिप्रस्थेपंचवानरपुंगवान् ॥ तत्रवासोमहदिव्यमुत्ससर्जमनस्विनी ९ ततेषांवानरैर्द्राणांपपातपवनोद्धतम् ॥ मध्येसुपीतंपंचानांविद्युन्मेघांतरेयथा १० अ
 चिरेणातिचक्रामखेचरःखेचरत्रिव ॥ ददर्शाथपुरींरम्यांबहुद्वारामनोरमाम् ११ प्राकारवप्रसंवाधांनिर्भितांविश्वकर्मणा ॥ प्रविवेशपुरीलंकांससीताराक्षसेश्व
 रः १२ एवंहतायांविदेह्यारामोहत्वामहामृगम् ॥ निवृत्तोददृशेधोमान्भ्रातरंलक्ष्मणंतथा १३ कथमुत्सृज्यवैदेहीवनेराक्षससोविते ॥ इतितंभ्रातरंदृष्ट्वाप्राप्तोऽसी
 तिव्यगर्हयत् १४ मृगरूपधरेणाथरक्षसासोऽपकर्षणम् ॥ भ्रातुरागमनंचैवचितयन्पर्यतप्यत् १५ गर्हयन्नेवरामस्तुत्वरितस्तंसमासदत् ॥ अपिजीवतिवैदेही
 मितिपश्यामिलक्ष्मण १६

१० । १० । ११ प्राकारःपरिधिभित्तिः वप्रस्तद्वाह्येणु मयंदुर्गं ताभ्यांसंवाधांदुर्गमाय । 'वप्रःस्थानेषुमानस्त्रिविण्णेत्रेषुपेदके'इतिमेदिनी १२ । १३ कथंप्राप्तोऽसीतिसंबंधः १४ । १५ । १६
 ऋणैः ४ चक्षारसुस्राव ५ । ६ अंकेनोत्सगेन ७ । ८ गिरिप्रस्थेपर्वतशिखरे । 'प्रस्थोऽस्त्रियांमानभेदेसानावत्युच्चवस्तुनि' इतिमेदिनी

॥२२६॥

१७ । १८ । १९ वायुवयोः २० आहवृते २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ उरसिनेत्रे उदरेमुखंचयस्य कबंधःशीर्षहीनःपुमान् २९ । ३० येनयतस्तन्मुखंततःकृष्यते
 तस्यतत्सर्वेऽमाचख्यौसीतायालक्ष्मणोवचः ॥ यदुक्तवत्यसदृशंवैदेहीपश्चिमंवचः १७ दह्यमानेनतुहदारामोऽभ्यपतदाश्रमम् ॥ सददर्शतदागृध्रनिहतंपर्व
 तोपमम् १८ राक्षसशंकमानस्तंविठुष्यबलवद्धनुः ॥ अभ्यधावतकाकुत्स्थस्ततस्तंसहलक्ष्मणः १९ सताबुवाचतेजस्वीसहितौरामलक्ष्मणौ ॥ गृध्रराजो
 ऽस्मिभद्रंवांसखादशरथस्यवै २० तस्यतद्रचनंश्रुत्वासंगृह्यधनुषीशुभे ॥ कोऽयंपितरमस्माकंनाम्नाऽऽहेत्यूचतुश्वतौ २१ ततोददृशतुस्तौतंछिन्नपक्षद्वयं
 खगम् ॥ तयोःशशंसगृध्रस्तुसीताथेरावणाद्धधम् २२ अपृच्छद्राघवोगृध्रंरावणःकांदिशंगतः ॥ तस्यगृध्रःशिरःकंपैराचचक्षेममारच २३ दक्षिणामितिकाकु
 त्स्थोविदित्वाऽस्यतदिगितम् ॥ सत्कारंलभयामाससखायंपूजयन्पितुः २४ ततोदृष्ट्वाऽऽश्रमपदंव्यपवि द्बृसीमठम् ॥ विध्वस्तकलशंशून्यंगोमायुशतसंकु
 लम् २५ दुःखशोकसमाविष्टैवैदेहीहरणादितौ ॥ जग्मतुर्दंडकारण्यंदक्षिणेनपरंतपौ २६ वनेमहातितस्मिस्तुरामःसौमित्रिणासह ॥ ददर्शमृगयूथानिद्रवमा
 णानिसर्वशः २७ शब्दंचघोरंसत्वानांदावाग्नेरिववर्धतः ॥ अपश्येतांमुहूर्ताञ्चकबंधंघोरदर्शनम् २८ मेघपर्वतसंकाशंशालस्कंधंमहाभुजम् ॥ उरोगतविशा
 लाक्षंमहोदरमहामुखम् २९ यदृच्छयाऽथतद्रक्षःकरेजग्राहलक्ष्मणम् ॥ विषादमगमत्सद्यःसौमित्रिरथभारत ३० सराममभिसंप्रेक्ष्यकृष्यतेयेनतन्मुखम् ॥
 विषण्णश्चाब्रवीद्रामंपश्यावस्थामिमांमम ३१ हरणंचैववैदेह्याममचायमुपप्लवः ॥ राज्यभ्रंशश्चभवतस्तातस्यमरणंतथा ३२ नाहंत्वांसहवैदेह्यासमेतंकोसला
 गतम् ॥ द्रक्ष्यामिपृथिवीराज्येपितृपैतामहेस्थितम् ३३ द्रक्ष्यंत्यार्यस्यधन्यायेकुशलजशमीदलैः ॥ अभिषिक्तस्यवदनंसोमंशांतघनंयथा ३४ एवंबहुवि
 धंधीमान्खिललापसलक्ष्मणः ॥ तमुवाचाथकाकुत्स्थःसंभ्रमेष्वप्यसंभ्रमः ३५ माविषीदनरव्याघ्रनैषकाश्चिन्मयिस्थिते ॥ छिद्यस्यदक्षिणंवाहुंछिन्नःसव्यामया
 भुजः ३६ इत्येवंवदतातस्यभुजोरामेणपातितः ॥ खड्गेनभृशतीक्ष्णेननिकृत्तस्तिलकांडवत् ३७ ततोऽस्यदक्षिणंवाहुंखड्गेनाजघ्नान्बली ॥ सौमित्रिर
 पिसंप्रेक्ष्यभ्रातरंराघवंस्थितम् ३८ पुनर्जघानपार्श्वेवैतद्रक्षोलक्ष्मणोभृशम् ॥ गतासुरपतहूमौकबंधःसुमहांस्ततः ३९ तस्यदेहाद्विनिःसृत्यपुरुषोदिव्यद
 र्शनः ॥ ददृशेदिवमास्थायदिविसूर्यइवज्वलन् ४० पप्रच्छरामस्तंवाग्मीकस्त्वंप्रब्रूहिपृच्छतः ॥ कामयाकिभिदंचित्रमाश्वर्यंप्रतिभातिमे ४१ तस्या
 चचक्षेगंधर्वोविश्वावसुरहंनृप ॥ प्राप्तोब्राह्मणशापेनयोनिंराक्षससेविताम् ४२ रावणेनहतासीताराजालंकाधिवासिना ॥ सुग्रीवमभिगच्छस्वसतेसाह्यं
 करिष्यति ४३ एषापंपाशिवजलाहंसकारंडवायुता ॥ ऋष्यमूकस्यशैलस्यसंनिकर्षेतटाकिनी ४४ वसतेतत्रसुग्रीवश्चतुर्भिःसचिवैःसह ॥ भ्रातावा
 नरराज्यस्यवालिनोहेममालिनः ४५

निर्भयः ३५ । ३६ । १० । ३८ । ३९ विनिसृत्य दिव्यदर्शनोऽभूत् पुरुषःकबंधदेहधारी सचददृशेदृष्टः ४० कामयाइच्छया ४१ । ४२ । ४३ पंचानामतःटाकिनीसरसी ४४ । ४५

३१ । ३२ । ३३ । ३४ एवंबहुविधंराममब्रवीत् असंभ्रमो

म.भा.टी.
॥२२७॥

४६ । ४७ । ४८ ॥ इत्यारंण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपेऊनाशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २०९ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति अविदूरेसमीपे नलिनीपुष्करिणी उत्पलानिकुमुदानि ।
तेनत्वंसहसंगम्यदुःखमूलनिवेदय ॥ समानशीलोभवतःसहाय्यंसकरिष्यति ४६ एतावच्छक्यमस्माभिर्वक्तुं द्रष्टाऽसिजानकीम् ॥ ध्रुवंवानरराजस्यविदितोराव
णालयः ४७ इत्युक्त्वाऽर्हितोदिव्यःपुरुषःसमहाप्रभः ॥ विस्मयंजग्मतुश्चोभौप्रवीरौरामलक्ष्मणौ ४८ ॥ इतिश्रीम० आर० प० रामो० कबंधहननेऊनाशीत्य
धिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २७९ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततोविदूरेनलिनीप्रभूतकमलोत्पलाम् ॥ सीताहरणदुःखार्तःपंपारामःसमासदत् १ मारुतेनसु
शीतेनसुखेनामृतगंधिना ॥ सेव्यमानोवनेतस्मिन्जगाममनसाप्रियाम् २ विललापसराजेंद्रस्तत्रकांतामनुस्मरन् ॥ कामबाणाभिसंतप्त सौमित्रिस्तमथाब्रवी
त् ३ नत्वामेवंविधोभावःस्पृष्टमर्हतिमानद ॥ आत्मवंतमिवव्याधिःपुरुषं वृद्धशीलिनम् ४ प्रवृत्तिरुपलब्धातेवैदेह्यारावणस्यच ॥ तांस्वंपुरुषकारेणबुद्ध्याचै
वोपपादय ५ अभिगच्छावसुग्रीवंशैलस्थंहरिपुंगवम् ॥ मयिशिष्येचभृत्येचसहायेचसमाश्वस ६ एवंबहुविधैर्वाक्यैर्लक्ष्मणेनसराधवः ॥ उक्तःप्रकृतिमापेदे
कार्येचानंतरोऽभवत् ७ निषेव्यवारिपंपायास्तर्पयित्वापितृनपि ॥ प्रतस्थतुरुभौवीरौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ८ तावृष्यमूकमभ्येत्यबहुमूलफलद्रुमम् ॥ गिर्य
ग्रैवानरान्पंचवीरौददृशतुस्तदा ९ सुग्रीवःप्रेषयामाससचिवंवानरंतयोः ॥ बुद्धिमंतंहनूमंतंहिमवंतमिवस्थितम् १० तेनसंभाष्यपूर्वतौसुग्रीवमभिजग्मतुः ॥
सख्यंवानरराजेनचक्रैरामस्तदानृप ११ तद्वासोदर्शयामासुस्तस्यकार्योनिवदिते ॥ वानराणांतुयत्सीताहियमाणायपासजत् १२ तत्प्रत्ययकरंलब्धासुग्री
वंप्लवगाधिपम् ॥ पृथिव्यांवानैरश्वर्यैस्वयंरामोऽभ्यषेचयत् १३ प्रतिजज्ञेचकाकुत्स्थःसमरेवालिनोवधम् ॥ सुग्रीवश्चापिवैदेह्याःपुनरानयनंनृप १४ इत्युक्त्वा
समयंकृत्वाविश्वास्यचपरस्परम् ॥ अभ्येत्यसर्वेकिष्किंघांतस्थुर्युद्धाभिकांक्षिणः १५ सुग्रीवःप्राप्यकिष्किंघांतनादौघनिमस्वनः ॥ नास्यतन्ममृषेवालीता
रातंप्रत्यषेधयत् १६ यथानदतिसुग्रीवोबलवानेषवानरः ॥ मन्येचाश्रयवान्प्राप्तोन्त्वंनिष्क्रान्तुमर्हसि १७ हेममालीततोवालीतारांताराधिपाननाम् ॥ प्रो
वाचवचनंवाग्मीतांवानरपतिःपतिः १८ सर्वभूतरुतज्ञात्वंपश्यबुद्ध्यासमन्विता ॥ केनचाश्रयवान्प्राप्तोममैष भ्रातृगंधिकः १९ चिंतयित्वासुहृत्तुताराताराधि
पप्रभा ॥ पतिमित्यब्रवीत्प्राज्ञाशृणुसर्वकपीश्वर २० हृतदारोमहासत्वोरामोदशरथात्मजः ॥ तुल्यारिमित्रतांप्राप्तःसुग्रीवेणधनुर्धरः २१ भ्राताचास्यमहा
बाहुःसौमित्रिरपराजितः ॥ लक्ष्मणोनाममेधावीस्थितःकार्यार्थसिद्धये २२ मैदंश्चद्विविदश्चापिह नूमांश्चानिलात्मजः ॥ जांबवानृक्षराजश्चसुग्रीवसचिवाःस्थि
ताः २३ सर्वएतेमहात्मानोबुद्धिमंतोमहाबलाः ॥ अलंतवविनाशायरामवीर्यबलाश्रयात् २४

अमृतगंधिनामृतसदृशेन २ । २ । ३ उपपादयसफलीकुरु ५ । ६ अनंतरःसंलग्नः ७ । ८ ऋष्यमूकंपर्वतं ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ ओघोजनदंस्तत्रिमःस्वनोयस्य । 'ओ
घोवेगेजलस्यच । हृद्वेपरंपरायांच'इतिभेदिनी १६ आश्रयवान्परबलाश्रितः १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४

वन० ३
अ०
॥२८०॥

॥२२७॥

ईर्षुरीर्ष्यालुः २५ । २६ । २७ । २८ जीवितसामर्थ्यजीवनस्यश्चाध्यत्वम् २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३
तस्यास्तदाक्षेप्यवचोहितमुक्तंकपश्विरः ॥ पर्यशंकततामीर्षुःसुग्रीवगतमानसाम् २५ तारांपरुषमुक्त्वातुनिर्जगामगुहामुखात् ॥ स्थितंमाल्यवतोऽभ्याशे
सुग्रीवंसोऽभ्यभाषत् २६ असकृत्त्वमयापूर्वनिर्जितोजीवितप्रियः ॥ मुक्तोज्ञातिरितिज्ञात्वाकात्वराभरणेपुनः २७ इत्युक्तःप्राहसुग्रीवोभ्रातरंहेतुमद्रचः ॥ प्रा
प्तकालममित्रघोरामंसंबोधयन्निव २८ हतराज्यस्यमेराजनहृतदारस्यचत्वया ॥ किमेजीवितसामर्थ्यमिति विद्विसमागतम् २९ एवमुक्त्वाबहुविधंततस्तौस
न्निपेततुः ॥ समरेवालिसुग्रीवौशालतालशिलायुधौ ३० उभौजघ्नतुरन्योन्यमुभौभूमौनिपेततुः ॥ उभौववल्गतुश्चित्रंमुष्टिभिश्चानिजघ्नतुः ३१ उभौरुधिरसं
सिक्तौनखदंतपरिक्षतौ ॥ शुशुभातेतदावीरौपुष्पिताविवकिंशुकौ ३२ नविशेषस्तयोर्युद्धेयदाकश्चनदृश्यते ॥ सुग्रीवस्यतदामालां हनुमानकंठआसजत् ३३
समालयातदावीरःशुशुभेकंठसक्तया ॥ श्रीमानिवमहाशैलोमलयोमेघमालया ३४ कृतचिह्नंतुसुग्रीवंरामोदृष्ट्वामहाधनुः ॥ विचकर्षधनुःश्रेष्ठंवालिमुद्दिश्यलक्ष्य
वत् ३५ विस्फारस्तस्यधनुषोयंत्रस्येवतदावभौ ॥ वितत्रासतदावालीशरेणाभिहतोरसि ३६ सभिन्नहृदयोवालीवक्राच्छोणितमुद्रमन् ॥ ददृशाविस्थितंरामं
ततःसौमित्रिणासह ३७ गर्हयित्वासकाकुत्स्थंपपातभुविमूर्च्छितः ॥ ताराददर्शतंभूमौतारापतिसमौजसम् ३८ हतेवालिनिसुग्रीवःकिष्किंघांप्रत्यपद्यत् ॥ तां
चतारापतिमुखीतारांनिपातितेश्वराम् ३९ रामस्तुचतुरोमासानृष्टेमाल्यवतःशुभे ॥ निवासमकरोद्धीमानसुग्रीवेनाभ्युपस्थितः ४० रावणोऽपिपुरीगत्वालं
कांकामबलात्कृतः ॥ सीतानिवेशयामासभवनेनंदनोपमे ४१ अशोकवनिकाभ्याशेतापसाश्रमसन्निभे ॥ भर्तृस्मरणतन्वंगीतापसीविषधारिणी ४२ उपवास
तपःशीलातत्रासपृथुलेक्षणा ॥ उवासदुःखवसतिफलमूलकृताशना ४३ दिदेशराक्षसीस्तत्ररक्षणेराक्षसाधिपः ॥ प्रासासिशूलपरशुमुद्ररालातधारिणीः ४४
द्व्यक्षींन्यक्षींललाटाक्षींदीर्घजिह्वामजिह्विकाम् ॥ त्रिस्तनीमेकपादांचत्रिजटामेकलोचनाम् ४५ एताश्चान्याश्चदीप्ताक्ष्यःकरभोत्कटमूर्द्धजाः ॥ परिवार्यास
तेसीतांदिवारात्रमतंद्रिताः ४६ तास्तुतामायतापांगींपिशाच्योदारुणस्वराः ॥ तर्जयंतिसदारौद्राःपरुषव्यंजनस्वराः ४७ खादामपाटयामैनांतिलशःप्रविभज्य
ताम् ॥ येयंभर्तारमस्माकमवमन्येहजीवति ४८ इत्येवंपरिभर्त्सतीस्त्रास्यमानापुनःपुनः ॥ भर्तृशोकसमाविष्टानिःश्वस्येदमुवाचताः ४९ आर्याःखादतमां
शीघ्रंनमेलोभोऽस्तिजीविते ॥ विनातंपुंडरीकाक्षंनीलकुंचितमूर्धजम् ५० अप्येवाहंनिराहाराजीवितप्रियवर्जिता ॥ शोषयिष्यामिगात्राणिव्याली
तालगतायथा ५१ नत्वन्यमभिगच्छेयंपुमांसंराघवाहते ॥ इतिजानीतसत्यंमेक्रियतांयदंनंतरम् ५२ तस्यास्तद्वचनंश्रुत्वारक्षस्यस्ताःखरस्वनाः ॥
आख्यातुराक्षसैर्द्रायजग्मुस्तत्सर्वमाहताः ५३

४४ । ४५ करभोत्कटमूर्धजाःउग्रसदृशकेशाः ४६ परुषव्यंजनस्वरात्मकाःशब्दायासांताः ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३

२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ वधुस्तुषाम् ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ परिक्षिप्ताव्यासा ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकं

म.भा.टी. ॥२२८॥

गतासुतासुसर्वासुत्रिजटानामराक्षसी ॥ सांत्वयामासवैदेहीधर्मज्ञाप्रियवादिनी ६४ सीतेवक्ष्यामितेकिंचिद्विश्वासंकुमुमेसखि ॥ भयंत्वंत्यजवामोरुशृणुचेदं व
चोमम ६५ अविध्योनाममेधावीवृद्धोराक्षसपुंगवः ॥ सरामस्यहितान्वेषीत्वदर्थेहिसमावदत् ६६ सीतामद्वचनाद्वाच्यासमाश्वास्यप्रसाद्य च ॥ भर्तातिकुशली
रामोलक्ष्मणानुगतोबली ६७ सख्यवानरराजेनशक्रप्रतिमतेजसा ॥ कृतवानराघवःश्रीमांस्त्वदर्थेचसमुद्यतः ६८ माचतेऽस्तुभयंभीरुरावणाह्लोकगर्हितात् ॥
नलकूबरशापेनरक्षिताह्यसिनंदिनि ६९ शतोह्येषपुरापापोवधूरंभांपरामृशत्र ॥ नशक्रोत्थवशानारीमुपेतुमजितोद्वियः ६० क्षिप्रमेष्यतितेभर्तासुग्रीवेणाभि
रक्षितः ॥ सौमित्रिसहितोधीमांस्त्वांचेतोमोक्षयिष्यति ६१ स्वप्राहिसुमहाघोरादृष्टामेऽनिष्टदर्शनाः ॥ विनाशायस्यदुर्बुद्धेःपौलस्त्यकुलघातिनः ६२ दारु
णोह्येषदुष्टात्माक्षुद्रकर्मानिशाचरः ॥ स्वभावाच्छीलदोषेणसर्वेषांभयवर्धनः ६३ स्पर्धतेसर्वदैवैर्यःकालोपहतचेतनः ॥ मयाविनाशलिङ्गानिस्वप्नेदृष्टानितस्य
वै ६४ तैलाभिपिक्तोविकचोमज्जन्पकेदशाननः ॥ असकृत्खरयुक्तेतुरथेवृत्त्यन्निवस्थितः ६५ कुम्कर्णादयश्चेमेनग्राःपतितमूर्धजाः ॥ गच्छंतिदाक्षिगामा
शरक्तमाल्यानुलेपनाः ६६ श्वेतातपत्रःसोष्णीषःशुकुमाल्यानुलेपनः ॥ श्वेतपर्वतमाहूढएकएवविभीषणः ६७ सचिवाश्वास्यचत्वारःशुकुमाल्यानुलेपनाः ॥
श्वेतपर्वतमाहूढामोक्षयंतेऽस्मान्महाभयात् ६८ रामस्यास्त्रेणपृथिवीपरिक्षिप्ताससागरा ॥ यशसापृथिवीकृत्स्नांपूरयिष्यतितेपतिः ६९ अस्थिसंचयमाहूढो
भुंजानोमधुपायसम् ॥ लक्ष्मणश्चमयादृष्टोदिधक्षुःसर्वतोदिशम् ७० रुदतीरुधिराद्रागीव्याघ्रेणपरिरक्षिता ॥ असकृत्संमयादृष्टागच्छंतीदिशमुत्तराम् ७१
हर्षमेष्यसिवैदेहिक्षिप्रंभर्त्रासमन्विता ॥ राघवेणसहभ्रात्रासीतेत्वमचिरादिव ७२ इत्येतन्मृगशावाक्षीतच्छ्रुत्वात्रिजटावचः ॥ बभूवाशावतीबालापुनर्भर्तृसमा
गमे ७३ यावदभ्यागतारौद्राःपिशाच्यस्ताःसुदारुणाः ॥ ददृशुस्तांत्रिजटयासहासीनांयथापुरा ७४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्व
णित्रिजटाकृतसीतासांत्वनेअशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ ६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततस्तांभर्तृशोकार्तादीनांमलिनवाससम् ॥ मणिशेषा
भ्यलंकारारुदतींचपतिव्रताम् १ राक्षसीभिरुपास्यंतीसमासीनांशिलातले ॥ रावणःकामबाणातोददर्शोपससर्पच १ देवदानवगंधर्वयक्षकिंपुरुषैर्युधि ॥ अ
जितोऽशोकवनिर्वाययौकंदर्पपीडितः ३ दिव्यांबरधरःश्रीमानसुमृष्टमणिकुंडलः ॥ विचित्रमाल्यमुकुटोवसंतइवमूर्तिमान् ४ नकल्पवृक्षसदृशोयत्नादपिविभू
षितः ॥ इमंज्ञानचैत्यद्रुमवद्भूषितोपिभयंकरः ५ सतस्यास्तनुमध्यायाःसमीपेरजनीचरः ॥ ददृशेरोहिणीमेत्यशनैश्चरइवग्रहः ६

टीयेभारतभावदीपेअशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८० ॥ ॥ ततइति मणिर्मंगलसूत्रगतः सपवशेषोवेपांते तत्सदृशा अभ्यलंकारायस्यास्ताम् १ उपास्यंतीमुपास्यमानाम् १ । १ । ४ । ५ । ६

रौहींहरिणी ७ पारिकर्म वस्त्राभरणादिनाप्रसाधनं ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ हेमद्रसुख भद्रं कल्याणावहंसुखंयस्य पारदार्यसुखंत्वकल्याणा
सतामामंभ्यसुश्रोणीपुष्पकेतुशराहतः ॥ इदमित्यब्रवीद्वाक्यंत्रस्तारौहीमिवाबलाम् ७ सीतेपर्याप्तमेतावत्कृतोभर्तुरनुग्रहः ॥ प्रसादंकुरुतन्वंगिक्रियतांपरिक
र्मते ८ भजस्वमांवरारोहेमहाहर्षभरणांबरा ॥ भवमेसर्वनारीणामुत्तमावरवर्णिनी ९ संतिमेदेवकन्याश्चगंधर्वाणांचयोषितः ॥ संतिदानवकन्याश्चदैत्यानांचापि
योषितः १० चतुर्दशपिशाचानांकोट्योमेवचनेस्थिताः ॥ द्विस्तावत्पुरुषादानारक्षसांभीमकर्मणाम् ११ ततोमेत्रिगुणायक्षायेमद्वचनकारिणः ॥ केचिदेव
घनाध्यक्षभ्रातरंमेसमाश्रिताः १२ गंधर्वाप्सरसोभद्रेमामापानगतंतदा ॥ उपतिष्ठतिवामोरुयथैवभ्रातरंमम १३ पुत्रोऽहमपिविप्रर्षेःसाक्षाद्विश्रवसोमुनेः ॥ पंच
मोलोकपालानामितिमेप्रथितंयशः १४ दिव्यानिभक्ष्यभोज्यानिपानानिविविधानिच ॥ यथैवत्रिदशेशस्यतथैवममभाविनि १५ क्षीयतांदुष्कृतं कर्मवनवासकृ
तंतव ॥ भार्यामेभवसुश्रोणियथामंदोदरीतथा १६ इत्युक्तातेनवैदेहीपरिवृत्यशुभानना ॥ तृणमंतरतःकृत्वातमुवाचनिशाचरम् १७ अशिवेनातिवामोरुरजस्रं
नेत्रवारिणा ॥ स्तनावपतितौबालासंहतावभिवर्षति १८ उवाचवाक्यंतंस्तुद्रंवैदेहीपतिदेवता ॥ असकृद्ददतोवाक्यमीदृशंराक्षसेश्वर १९ विषादयुक्तमेतत्तेमया
श्रुतमभाग्यया ॥ तद्भद्रसुखभद्रंतेमानसंविनिवर्त्यताम् २० परदाराऽस्म्यलभ्याचसतंतंचपतिव्रता ॥ नचैवौपयिकीभार्यामानुषीकृपणातव २१ विवशां
धर्षयित्वाचकांत्वंप्रीतिमवाप्स्यसि ॥ प्रजापतिसमोविप्रोब्रह्मयोनिःपितातव २२ नचपालयसेधर्मलोकपालसमःकथम् ॥ भ्रातरंराजराजानंमहेश्वरसखंप्रभुम्
२३ धनेश्वरंव्यपदिशन्कथंत्वहनलज्जसे ॥ इत्युक्त्वाप्रारुदत्सीताकंपयंतीपयोधरौ २४ शिरोधरांचतन्वंगीमुखंप्रच्छाद्यवाससा ॥ तस्यारुदत्याभाविन्यादी
र्घावेणीसुसंयता २५ ददृशेस्वसितास्निग्धाकालीव्यालीवमूर्धनि ॥ श्रुत्वातद्वावणोवाक्यंसीतयोक्तंसुनिष्ठुरम् २६ प्रत्याख्यातोऽपिदुर्मेधाःपुनरेवाब्रवीद्विचः ॥
काममंगानिमेसीतेदुनोतुमकरध्वजः २७ नत्वामकामांसुश्रोणींसमेष्येचारुहासिनीम् ॥ किंनुशक्यंमयाकर्तुंयत्त्वमद्यापिमानुषम् २८ आहारभूतमस्माकराम
मेवानुरुध्यसे ॥ इत्युक्त्वातामनिंद्यांगीसराक्षसमहेश्वरः २९ तत्रैवांतर्हितोभूत्वाजगामाभिमतांदिशम् ॥ राक्षसीभिःपरिवृतवैदेहीशोककर्षिता ॥ सेव्यमाना
त्रिजटयातत्रैवन्यवसत्तदा ३० ॥ इतिश्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि सीतारावणसंवादे एकाशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥
॥ मार्कंडेयउवाच ॥ राघवःसहसौमित्रिःसुग्रीवेणाभिपालितः ॥ वसन्माल्यवतःपृष्ठेददृशेविमलंनभः १ सदृष्ट्वाविमलेव्योमिनिर्भलंशशलक्षणम् ॥ ग्रहनक्षत्रतारा
भिरनुयातमभिन्ना २ कुमुदोत्पलपद्मानांगंधमादायवायुना ॥ महीधरस्थःशीतेनसहसाप्रतिबोधितः ३

वहमितिभावः विनिवर्धतांमत्तज्ञांतशेषः २० औपयिकीउपयोगार्हा २१ । २२ । २३ । २४ शिरोमुखंप्रच्छाद्यधरादृष्टोऽपश्यदितिसंबंधः २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०
॥ इत्यारण्यकेपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकाशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८१ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ राघवइति १ । १ । ३

वन ३
अ०
॥२८२॥

४ ग्राम्यधर्मेषु भेषुनादिषु निमित्तभूतेषु प्रमत्तमत्तावधानम् ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ गुरीर्वाक्येहिते च रतस्तत्परः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७
 प्रभाते लक्ष्मणवीरमभ्यभाषत दुर्मनाः ॥ सीतासंस्पृश्य धर्मात्मारुद्रां राक्षसवेदमनि ४ गच्छ लक्ष्मणजानी हि किष्किंधार्या कपीश्वरम् ॥ प्रमत्तं ग्राम्यधर्मेषु कृतं
 स्वार्थपंडितम् ५ योसौ कुलाधमो मूढो मयाराज्येभिषेचितः ॥ सर्वानरगोपुच्छाय मृक्षाश्च भजति वै ६ यदर्थनिहतो वालो मयारघुकुलोद्ग्रह ॥ त्वया सह महावा
 हो किष्किंधोपवनतदा ७ कृतं प्रमत्तं मन्वेवानरापसदं भुवि ॥ यो मामेवंगतो मूढो न जानीतेऽद्य लक्ष्मण ८ असौ मन्वेन जानीते समयप्रतिपालनम् ॥ कृतोपकारं
 मानूनमवमन्याल्पयाधिया ९ यदि तावदनुद्युक्तः शेते कामसुखात्मकः ॥ नेतव्यो वालिमार्गेण सर्वभूतगतिं त्वया १० अथापि घटतेऽस्माकमर्थे वानरपुंगवः ॥
 तमादायैव काकुस्थत्वं रावान्भवमाचिरम् ११ इत्युक्तो लक्ष्मणो भ्रात्रा गुरुवाक्यहितेरतः ॥ प्रतस्थे रुचिरं गृह्य समार्गणगुणं धनुः १२ किष्किंधादारमासाद्य प्रविवे
 शानि वारितः ॥ सक्रोध इति तं त्वाराजा प्रत्युद्ययौ हरिः १३ तं सदारो विनीतात्मा सुग्रीवः प्लवगाधिपः ॥ पूजया प्रतिजग्राह प्रीयमाणस्तदर्हया १४ तमब्रवीद्रा
 मवचः सौमित्रिरकुतोभयः ॥ सतत्सर्वमशेषेण श्रुत्वा प्रह्वः कृतांजलिः १५ सभृत्यदारो राजेन्द्रसुग्रीवो वानराधिपः ॥ इदमाहवचः प्रीतो लक्ष्मणं नरकुंजरम् १६
 नास्मि लक्ष्मण दुर्भेदाना कृतज्ञो न निर्घृणः ॥ श्रूयतां यः प्रयत्नो मे सीतापर्येषणे कृतः १७ दिशः प्रस्थापिताः सर्वे विनीताहरयो मया ॥ सर्वेषां च कृतः कालो मत्सेनाग
 मनंपुनः १८ यैरियं सवनासाद्रिः सपुरासागरांबरा ॥ विचेतव्या महीवीरसग्रामनगराकरा १९ समासः पंचरात्रेण पूर्णो भवितुमर्हति ॥ ततः श्रोत्र्यसिरामेण सहि
 तः सुमहात्प्रियम् २० इत्युक्तो लक्ष्मणस्तेन वानरेद्रेण धीमता ॥ त्यक्त्वा रोषमदीनात्मा सुग्रीवं प्रत्यपूजयत् २१ सरामं सह सुग्रीवो माल्यवत्पृष्ठमास्थितम् ॥ अ
 भिगम्योदयंतस्य कार्यस्य प्रत्यवेदयत् २२ इत्येवं वानरेद्रास्ते समाजग्मुः सहस्रशः ॥ दिशस्ति स्रोविचिव्याथ नतु ये दक्षिणांगताः २३ आचख्युस्तत्र रामायम
 हीसागरमेखलाम् ॥ विचितां नतु वेदे ह्यादर्शनं रावणस्य वा २४ गतास्तु दक्षिणामाशां ये वै वानरपुंगवाः ॥ आशावांस्तेषु काकुस्थः प्राणानातोऽभ्यधारयत् २५
 द्विमासोपरमेकाले व्यतीते प्लवगास्ततः ॥ सुग्रीवमभिगम्येदं त्वरिता वाक्यमब्रुवन् २६ रक्षितं वालिनाय तत्स्फीतं मधुवनं महत् ॥ त्वया च प्लवगश्रेष्ठ तं हुंक्ते प
 वनात्मजः २७ वालिपुत्रो गदश्चैव ये चान्ये प्लवगर्षभाः ॥ विचेतुं दक्षिणामाशां राजन्प्रस्थापितास्त्वया २८ तेषामपनयं श्रुत्वा मेने सकृतकृत्यताम् ॥ कृतार्था
 नां हि भृत्यानामेतद्भवति चेष्टितम् २९ सतद्रामाय मे धार्वाशं स प्लवगर्षभः ॥ रामश्चाप्यनुमानेन मेने दृष्टांतु भैथिलीम् ३० हनुमत्प्रमुखाश्चापि विश्रांतास्ते प्ल
 वंगमाः ॥ अभिजग्मुर्हरिं द्रं तं रामलक्ष्मणसत्रिधौ ३१ गतिं च मुखवर्णं च दृष्ट्वा रामो हनूमतः ॥ अगमत्प्रत्ययं भूयो दृष्ट्वा सीतेति भारत ३२ हनूमत्प्रमुखा
 स्ते तु वानराः पूर्णमानसाः ॥ प्रणेमुर्विधिवद्रामं सुग्रीवं लक्ष्मणं तथा ३३

म.मा.टी.
॥२२९॥

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ द्वयोर्मासयोरुपरमः समाप्तिर्यस्मिंस्तस्मिन्काले २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३

॥२२९॥

३४ कारयिष्यामि स्वार्थेणि ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ सत्पदंगतवंताविति शेषः ४९ । ५०
 तानुवाच न तान् रामः प्रगृह्य सशरं धनुः ॥ अपि मां जीवयिष्वध्वमपि वः कृतकृत्यता ३४ अपिराज्यमयोध्यायां कारयिष्याम्यहंपुनः ॥ निहत्य समरेशूना हृत्य
 जनकात्मजाम् ३५ अमोक्षयित्वा वैदेहीमहत्वाचरणेरिपून् ॥ हतदारोऽवधूतश्चनाहं जीवितुमुत्सहे ३६ इत्युक्तवचनं रामं प्रत्युवाचानिलात्मजः ॥ प्रियमाख्या
 मितं रामदृष्ट्वा सा जानकी मया ३७ विचिंत्य दक्षिणामाशां सपर्वतवनाकराम् ॥ श्रांताः काले व्यतीते स्म दृष्ट्वंतो महागुहाम् ३८ प्रविशामो वयं तांतु बहुयोजनमाय
 ताम् ॥ अंधकारां सुविपिनां गहनां कीटसेविताम् ३९ गत्वा सुमहदध्वानमादित्यस्य प्रमांततः ॥ दृष्ट्वंतः स्म तत्रैव भवनां दिव्यमंतरा ४० मयस्य किल दैत्यस्य
 तदा सद्देशमराधव ॥ तत्र प्रभावतीनाम तपोस्तप्यत तापसी ४१ तथा दत्तानि भोज्यानि पानानि विविधानि च ॥ शुक्लालव्ववलाः संतस्तयोक्तेन पथा ततः ४२
 निर्याय तस्माद्देशात्पश्यामो लवणांभसः ॥ समीपे स ह्यमलयोर्दुर्गं च महागिरिम् ४३ ततो मलयमारुह्य पश्यंतो वरुणालयम् ॥ विषण्णाव्याथिताः खिन्नानिरा
 शा जीवितेभृशम् ४४ अनेकशतविस्तीर्णं योजनानां महोदधिम् ॥ तिमिनक्रझषावा संचिंतयंतः सुदुःखिताः ४५ तत्रानशनसंकल्पं कृत्वाऽऽसीनावयंतदा ॥
 ततः कथांतिष्ठस्य जटायोरभवत्कथा ४६ ततः पर्वतशृंगामंधोररूपं भयावहम् ॥ पक्षिणं दृष्ट्वंतः स्म वै न ते यमिवापरम् ४७ सोऽस्मानतर्कयद्भो कुमथाभ्येव्यव
 चोऽब्रवीत् ॥ भोः कणुषममभ्रातुर्जटायोः कुरुते कथाम् ४८ संपातिनां मतस्याहं ज्येष्ठो भ्राता स्वगाधिपः ॥ अन्योन्यस्पर्धया रूढावा वामादित्यसत्पदम् ४९ त
 तो दग्धा विमौपक्षौ न दग्धौ तु जटायुषः ॥ तदामेचिरदृष्टः स भ्राता गृध्रपतिः प्रियः ५० निर्दग्धपक्षः पतितो ह्यहमस्मिन् महागिरौ ॥ तस्यैवं वदतोऽस्माभिर्हतो भ्रा
 तानि वदितः ५१ व्यसनं भवतश्चेदं संक्षेपाद्वै निवेदितम् ॥ ससंपातिस्तदाराजन् श्रुत्वा सुमहदप्रियम् ५२ विषण्णचेताः पप्रच्छ पुनरस्मान् रिदम ॥ यः सरामः
 कथं सीता जटायुश्च कथं हतः ५३ इच्छामि सर्वमेवैतच्छ्रोतुं प्लवगसत्तमाः ॥ तस्याहं सर्वमेवैतद्भवतो व्यसनागमम् ५४ प्रायोपवेशने चैव हेतुं विस्तरशोऽब्रुवम् ॥ सो
 ऽस्मानुत्थापयामास वाक्येनानेन पक्षिराट् ५५ रावणो विदितो मह्यं लंकाचास्य महापुरी ॥ दृष्ट्वापारे समुद्रस्य त्रिकूटगिरिकंदरे ५६ भवित्री तत्र वैदेही न मेऽस्त्यत्रा वि
 चारणा ॥ इति तस्य वचः श्रुत्वा वयमुत्थाय सत्वरः ५७ सागरक्रमणे मंत्रं मंत्रयामः परंतप ॥ नाध्यवास्य ददाकश्चित्सागरस्य विलंघनम् ५८ ततः पितरमा वि
 श्यपुष्टुवेहं महार्णवम् ॥ शतयोजनविस्तीर्णं निहत्य जलराक्षसीम् ५९ तत्र सीतामया दृष्ट्वा रावणांतःपुरे सती ॥ उपवासतपःशीला भर्तृदर्शनलालसा ६० ज
 टिलामलदिग्धां गीकृशादीना तपस्विनी ॥ निमित्तैस्तामहं सीतामुपलभ्य पृथग्विवैः ६१ उपसृत्या ब्रुवं चार्यामभिगम्य रहोगताम् ॥ सति रामस्य दूतोऽहं वानरो
 मारुतात्मजः ६२ त्वदर्शनमभिप्रेप्सुरिह प्रातो विहाय सा ॥ राजपुत्रौ कुशालेनौ भ्रातरौ रामलक्ष्मणौ ६३

५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३

६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ धारिताजीवनप्राप्ता इदानीमेतद्वियोगादत्यंतं व्याकुलायास्तस्यालाभार्थं शीघ्रं यतितव्यमिति भावः ६९ । ७० । ७१ ॥ ३० नी० भा० मा० द्वयशीत्यधि
 सर्वशाखासुग्रेण सुग्रीवेणाभिपालितौ ॥ कुशलं त्वाऽब्रवीद्रामः सीतेसौ मित्रिणा सह ॥ सखिभावाच्च सुग्रीवः कुशलं त्वाऽनुपृच्छति ॥ क्षिप्रमेप्यतितेभर्तासर्वशाखा
 मृगैः सह ६५ प्रत्ययंकुरुमेदेविवानरोऽस्मिनराक्षसः ॥ मुहूर्तमिव च ध्यात्वा सीतामां प्रत्युवाच ह ६६ अवैभित्वा ह नूतं तमविध्यवचनादहम् ॥ अविध्यो हि महाबा
 हो राक्षसो वृद्धसंमतः ६७ कथितस्तेन सुग्रीवस्त्वद्विधैः सचिवैर्वृतः ॥ गम्यतामिति चोक्त्वा मां सीता प्रादादिमं माणिम् ६८ धारितायेन वै देहीकालमेतमनिदि
 ता ॥ प्रत्ययार्थं कथांचेमां कथयामास जानकी ६९ क्षिप्तामिषां कां काकाय चित्रकूटे महागिरौ ॥ भवता पुरुषव्याघ्रप्रत्यभिज्ञानकारणात् ७० ग्राहयित्वाऽहमा
 त्मानं ततो दग्ध्वा च तां पुरीम् ॥ संप्राप्त इति तं रामः प्रियवादिनमार्चयत् ॥ ७१ ॥ इति श्रीम० भा० आ० प० रामोपाख्यानप० हनुमत्प्रत्यागमने द्वयशीत्यधि
 कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥ ॥ ३ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ ततस्तत्रैव रामस्य समासीनस्य तैः सह ॥ समाजग्मुः कपिश्रेष्ठाः सुग्रीववचनात्तदा १ वृतः
 कोटिसहस्रेण वानराणां तरस्विनाम् ॥ श्वशुरोवालिनः श्रीमान्सुषेणोराममभ्ययात् २ कोटीशतवृत्तो वाऽपि गजोगवय एव च ॥ वानरैर्द्रौमहावीर्यैः पृथक्पृथग्दृ
 श्यताम् ३ षष्टिकोटिसहस्राणि प्रकर्षन् प्रत्यदृश्यत् ॥ गोलंगूलो महाराजगवाक्षो भीमदर्शनः ४ गंधमादनवासी तु प्रथितो गंधमादनः ॥ कोटीशतसहस्राणि हरी
 णांसमकर्षत् ५ पनसो नाम मेघावी वानरः सुमहाबलः ॥ कोटीर्दश द्वादश च त्रिंशत्पंच प्रकर्षति ६ श्रीमान्दधिमुखो नाम हरिवृद्धोऽतिवीर्यवान् ॥ प्रचकर्ष महासै
 न्यहरीणां भीमतेजसाम् ७ कृष्णानां मुखपुंड्राणामृक्षाणां भीमकर्षणाम् ॥ कोटीशतसहस्रेण जांबवान् प्रत्यदृश्यत् ८ एते चान्ये च बहवो हरियूथपयूथपाः ॥ अंत
 र्येयामहाराजसमीपूरामकारणात् ९ गिरिकूटनिभागानां सिंहानामिव गर्जताम् ॥ श्रूयते तु मुलः शब्दस्तत्र तत्र प्रधावताम् १० गिरिकूटनिभाः केचित्केचिन्महिष
 सन्निभाः ॥ शरदभ्रप्रतीकाशाः केचिद्धिगुलकाननाः ११ उत्पतंतः पतंतश्च प्लवमानाश्च वानराः ॥ उडुन्वंतोऽपररेणून् समाजग्मुः संमततः १२ सवानरमहासै
 न्यः पूर्णसागरसन्निभः ॥ निवेशमकरोत्तत्र सुग्रीवानुमते तदा १३ ततस्तेषु हरीरेषु समावृत्तेषु सर्वशः ॥ तिथौ प्रशस्तेन क्षत्रे मुहूर्ते चाभिपूजिते १४ तेन व्यूढेन
 सैन्येन लोकानुद्धर्तयन्निव ॥ प्रययौ राघवः श्रीमान्सुग्रीवसहितस्तदा १५ मुखमासीतु सैन्यस्य हनूमान्मारुतात्मजः ॥ जघनं पालयामास सौमित्रिरकुतोभयः १६
 बद्धगोधांगुलित्राणैराघवौ तत्र जग्मुतुः ॥ वृत्तौ हरिमहामात्रैश्चंद्रसूर्यौ ग्रहैरिव १७ प्रबभौ हरिसैन्यं तत्सालतालशिलायुधम् ॥ सुमहच्छालिभवनं यथासूर्योदयंप्रति
 १८ नलनीलांगदक्राथमैदद्विविदपालिता ॥ ययौ सुमहतीसेनाराघवस्यार्थसिद्धये १९ विविधेषु प्रशस्तेषु बहुमूलफलेषु च ॥ प्रभूतमधुमांसेषु वारिमत्सु शिवेषु च २०
 कद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८२ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ततस्तत्रैवेति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ मुखेपुंस्त्रिलकं येषां तिललाटे ऊर्ध्वपुंड्राकारेण चिह्नेन चिह्नितानाम् ८ । ९
 १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ शालिभिर्भातीति शालिभंतश्च तद्वनं पक्षशालिभवनं तद्वत्पीतवर्णमित्यर्थः १८ । १९ । २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ प्लवः अलाभुवदादिमयंतरणसाधनं उडुप्लुद्रनीकाताभ्यां प्रतारस्तराणम् २९ समारप्स्यामि आराधयिष्यामि ३० । ३१ । ३२ । ३३ मधुरं
 निवसंती निराबाधातथैव गिरिसानुषु ॥ उपायाद्धारिसेनासाक्षारोदमथसागरम् २१ द्वितीयसागरनिभंतद्रुलंबहुलध्वजम् ॥ वेलावनं समासाद्य निवासमकरोत्
 दा २२ ततोदाशरथिः श्रीमान्सुग्रीवं प्रत्यभाषत् ॥ मध्ये वानरमुखानां प्राप्तकालमिदं वचः २३ उपायः कोनु भवतां मतः सागरलंघने ॥ इयं हि महतीसेनासाग
 रश्चातिदुस्तरः २४ तत्रान्ये व्याहरंति स्म वानरा बहुमानिनः ॥ समर्थं लंघने सिंधोर्न तु तच्छ्रमकारकम् २५ केचिन्नौ भिव्यवस्यंतिकेचिच्च विविधैः प्लवैः ॥ ने
 तिरामस्तुतान्सर्वान्सांत्वयन् प्रत्यभाषत् २६ शतयोजनविस्तारं शक्ताः सर्ववानराः ॥ क्रांतुं तोयनिधिं वीरानैषावोनौष्टिकीमतिः २७ नावोनसंतिसेनायाव
 ह्वयस्तारयितुं तथा ॥ वणिजामुपघातंच कथमस्मद्विधश्चरेत् २८ विस्तीर्णं चैव नः सैन्यं हन्याच्छिद्रेण वै परः ॥ प्लवोडुपप्रतारश्च नैवात्र मम रोचते २९ अहं त्विमं
 जलनिधिं समारप्स्याम्युपायतः ॥ प्रतिशेष्याम्युपवसन्दर्शयिष्यामि मां ततः ३० नचेद्दर्शयितामार्गं घक्ष्याम्येन महंततः ॥ महासैरप्रतिहतैरत्यग्निपवनोज्ज्व
 लैः ३१ इत्युक्त्वा सहसौमित्रिरुपस्पृश्याथराघवः ॥ प्रतिशिशये जलनिधिं विधिवत्कुशसंस्तरे ३२ सागरस्तु ततः स्वप्रदर्शयामास राघवम् ॥ देवो न दनदीभर्ता
 श्रीमान्यादोगणैर्वृतः ३३ कौसल्यामातरित्येवमाभाष्य मधुरं वचः ॥ इदमित्याहरत्नानामाकरैः शतशो वृतः ३४ श्रुत्वा किंते करोम्यत्र साहाय्यं पुरुषर्षभ ॥ ऐक्ष्वा
 को ह्यस्मितज्ज्ञातिरिति रामस्तमब्रवीत् ३५ मार्गमिच्छामि सैन्यस्य दत्तं न दनदीपते ॥ येन गत्वा दशग्रीवं हन्यां पौलस्त्यपांसनम् ३६ यद्येवं याचतो मार्गं न प्रदा
 स्यति मे भवान् ॥ शरैस्त्वां शोषयिष्यामि दिव्यास्त्रप्रतिभं त्रितैः ३७ इत्येवं ब्रुवतः श्रुत्वा रामस्य वरुणालयः ॥ उवाच व्यथितो वाक्यमिति बद्धांजलिः स्थितः ॥
 ३८ नेच्छामि प्रतिघातं तेनास्मि विघ्नकरस्तव ॥ शृणु चेदं वचोरामश्रुत्वा कर्तव्यमाचर ३९ यदि दास्यामि ते मार्गं सैन्यस्य व्रजतोऽऽज्ञया ॥ अन्येऽप्याज्ञापयि
 ष्यंति मामेवं धनुषो बलात् ४० अस्तित्वत्र न लोनाम वानरः शिल्पिसंमतः ॥ त्वष्ट्रदेवस्य तनयो बलवान् विश्वकर्मणः ४१ सयत्काष्ठं तृणं वापिशिलां वा क्षेप्यते म
 यि ॥ सर्वतद्धारयिष्यामि मते सेतुर्भविष्यति ४२ इत्युक्त्वाऽर्हिते तस्मिन् रामो नलमुवाच ह ॥ कुरु सेतुं समुद्रं त्वं शक्तो ह्यसिमतो मम ४३ तेनोपायेन काकुत्स्थः
 सेतुबंधमकारयत् ॥ दशयोजनविस्तारमायतं शतयोजनम् ४४ नलसेतुरिति ख्यातो योऽद्यापि प्रथितो भुवि ॥ रामस्याज्ञां पुरस्कृत्य निर्यातो गिरिसंनिभः ४५
 तत्रस्थं सेतुधर्मात्मा समागच्छद्विभीषणः ॥ आतावैराक्षसं द्रस्य चतुर्भिः सचिवैः सह ४६ प्रतिजग्राहरामस्तं स्वागतेन महामनाः ॥ सुग्रीवस्य तु शंकाऽभूत्प्राणि
 धिः स्यादिति स्मह ४७ राघवः सत्यचेष्टाभिः सम्यक् चरितं गतैः ॥ यदा तस्वेन तुष्टोऽभूत् त एनमपूजयत् ४८ वचदंशुष्वित्याहेति शेषेण योज्यम् ३३ । ३५
 ३६ । ३७ । ३८ । ३९ आज्ञयेतिच्छदः पूर्वरूपमार्षम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ प्राणिधिश्चलकृत्तुचरो वा 'प्राणिधिर्नास्त्रे चरे' इति मेदिनी ३७ । ३८

म.भा.टी.
॥२३१॥

४९ । ५० ५१ ५२ । ५३ दौत्येनहेतुना ५४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये मारुतभावदीपे त्र्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥ प्रभूतेति १ संविधंसम्यग्निवधंत्यनयातांयात्रादिसं
पत्तिम् २ । ३ कपाटैर्यत्रैश्वर्यालाद्युत्प्रेषणसाधनैर्दुर्धर्षाः परिखाःसहुडाःसोपलाश्च हुडंमूत्रायुत्सर्जनाधर्षगं उपलाःप्रक्षेप्यागोलकाः ४ समधुच्छिष्टमुद्राः मधुच्छिष्टक्षौद्रं मधुमद्यादिव्याह
सर्वराक्षसराज्येचाप्यभ्यर्षिचद्विभीषणम् ॥ चक्रेचमंत्रसचिवंसुहृदंलक्ष्मणस्यच ४९ विभीषणमतेचैवसोऽत्यक्रामन्महार्णवम् ॥ ससैन्यःसेतुनातेनमासेनैव
नराधिप ५० ततोगत्वासमासाद्यलंकोद्यानान्यनेकशः ॥ भेदयामासकपिभिर्महांतिचवहूनिच ५१ ततस्तौरावणामात्यौमंत्रिणौशुकसारणौ ॥ चरौवानररू
पेणतौजग्राहविभीषणः ५२ प्रतिपन्नौयदारूपंराक्षसंतौनिशाचरौ ॥ दर्शयित्वाततःसैन्यंरामःपश्चादवासृजत् ५३ निवेश्योपवनेसैन्यंतपुरःप्राज्ञवानरम् ॥
प्रेषयामासदौत्येनरावणस्यततोऽगदम् ५४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिसेतुबंधनेत्र्यशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८३ ॥
॥ मार्कंडेयउवाच ॥ प्रभूतान्नोदकेतस्मिन्बहुमूलफलेवने ॥ सेनानिवेश्यकाकुत्स्थोविधिवत्पर्यरक्षत् १ रावणःसंविधंचक्रेलंकायांशास्त्रनिर्मिताम् ॥ प्रकृत्यैवदु
राधर्षादृढप्राकारतोरणा २ अगाधतोयाःपरिखामीननक्रसमाकुलाः ॥ बभ्रुवुःसप्तदुर्धर्षाःखादिरैःशंकुभिश्चिताः ३ कपाटयंत्रदुर्धर्षाविभूवुःसहुडोपलाः ॥ साशी
विषघटातोयाःससर्जरसपांसवः ४ मुसलालातनाराचतोमरासिपरश्वधैः ॥ अन्विताश्चशतघ्नीभिःस मधुच्छिष्टमुद्राः ५ पुरद्वारेषुसर्वेषुगुल्माःस्थावरजंगमाः ॥
बभ्रुवुःपत्तिबहुलाःप्रभूतमजवाजिनः ६ अंगदस्त्वथलंकायाद्धारदेशमुपागतः ॥ विदितोराक्षसेन्द्रस्यप्रविशेऽगतव्यथः ७ मध्येराक्षसकोटीनांबह्वीनांसुमहाव
लः ॥ शुशुभेमेघमालाभिरादित्यइवसंवृतः ८ ससमासाद्यपौलस्त्यममात्यैरभिसंवृतम् ॥ रामसंदेशमामंयवाग्मीवक्तुंप्रचक्रमे ९ आहत्वांराघवोराजन्कोसले
द्रोमहायशाः ॥ प्राप्तकालमिदंवाक्यंतदादत्स्वकुरुष्वच १० अकृतात्मानमासाद्यराजानमनयेरतम् ॥ विनश्यंत्यनयाविष्टादेशाश्चनगराणिच ११ त्वयैकेनाप
राद्धंमेसीतामाहरताबलात् ॥ वधायानपराद्धानामन्येषांतद्रविष्यति १२ येत्वयावलदुर्धर्षाभ्यामाविष्टेनवनेचराः ॥ ऋषयोर्हिसिताःपूर्वदेवाश्चाप्यवमानिताः
१३ राजर्षयश्चनिहतारुदत्यश्चहताःस्त्रियः ॥ तदिदंसमनुप्राप्तंफलंतस्यानयस्यते १४ हंतास्मिन्त्वासहामात्यैर्युध्यस्वपुरुषोभव ॥ पश्यमेधनुषोवीर्यमानुषस्य
निशाचर १५ मुच्यतांजानकीसीतानमेमोक्षयसिकर्हिचित् ॥ अराक्षसमिमंलोकंकर्तास्मिनिशितैःशरैः १६ इतितस्यबुवाणस्यदूतस्यपरुषंवचः ॥ श्रुत्वानम
मृषेराजारावणःक्रोधमूर्च्छितः १७ इंगितज्ञास्ततोभर्तुश्चत्वारोरजनीचराः ॥ चतुर्ध्वंगेषुजगृह्युःशार्दूलमिवपक्षिणः १८ तांस्तथाऽंगेषुसंस्तनंगदोरजनी
चरान् ॥ आदायैवखमुत्पत्यप्रासादतलमाविशत् १९ वेगेनोत्पततस्तस्यपेतुस्तेरजनीचराः ॥ भुविसंभिन्नहृदयाःप्रहारवरपीडिताः २० संस्तकोहर्म्यशिखरा
त्तस्मात्पुनरवापतत् ॥ लंघयित्वापुरीलंकांसुवेलस्यसमीपतः २१ त्वयैमुच्छिष्टपदम् १ गुल्मागुप्तोपवेशनस्थानानि वुरुजारुयामहास्तंभाःस्थावरगुल्माः जंगमाःगुल्माः
सेनाद्या अलंग इत्यभिहिताः ६ गतव्यथोनिर्भयः ७ । ८ आभंय्य हेराणहृदिसंबोध्य ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

वन० ३
अ०
॥२८४॥

॥२३१॥

२२ सर्वाभिसारोयुगपत्सर्वेषामभिसारोयज्ञस्तेन । 'सुलतानठवा'इति म्लेच्छप्रसिद्धेन २३ ऋक्षाधिपतिर्जीबवान् २४ करभोमणिबंधादिकानिष्ठांतंहस्तप्रदेशस्तद्वदैरुणपांडवःश्वेतारुणाः २५
२६ । २७ शणो गोणीसुत्रोपादानवीरुत् २८ । २९ यातेर्दुर्गक्षणासामग्रीकृता सेवतेषानगरनाशायामुदित्याह विभिदुस्तेइत्यादिना कर्णस्तिर्यग्यानतेनमकारेणयत्पापाणादिविस्तरे
पाक्रियते तत्तद्दृढविशेषं कर्णादृढमिति वदंति तद्विदिकोणस्यचतुरस्रस्योपरिविदिकोणं चतुरस्रं तदुपरिविदिकोणं तदुपरिपुनविदिकोणमित्येवंक्रमेणोत्तरोत्तरकल्प प्रमाणेश्चतुरस्रैःसमाप्यतइतिम
कोसलेद्रमथागम्यसर्वमावेद्यवानरः ॥ विशश्रामसतेजस्वीराघवेणाभिर्नंदितः २२ तनःसर्वाभिसारेणहरीणांवातरंहसाम् ॥ भेदयामासलंकायाःप्राकारंरघुनंदनः
२३ विभीषणक्षीधिपतीपुरस्कृत्याथलक्ष्मणः ॥ दक्षिणंनगरद्वारमवाष्ट्रनाडुरासदम् २४ करभारुणपांडुनांहरीणांयुद्धशालिनाम् ॥ कोटीशतसहस्रेणलंकाम
भ्यपततदा २५ प्रलंबवाहुरुकरजंघांतरविलंबिनाम् ॥ ऋक्षाणांधूमवर्णानांतिस्त्रःकोट्योव्यवस्थिताः २६ उत्पतद्भिःपतद्भिश्चनिपतद्भिश्चवानरैः ॥ नाद
इयततदासूर्योरजसानाशितप्रभः २७ शालिप्रसूनसदृशैःशरीषकुसुमप्रभैः ॥ तरुणादित्यसदृशैःशणगौरैश्चवानरैः २८ प्राकारंददृशुस्तेतुसमंतात्कपिली
कृतम् ॥ राक्षसाविस्मिताराजसस्त्रावृद्धाःसमंततः २९ विभिदुस्तेमणिस्तंभान्कर्णादृशिखराणिच ॥ भग्नेन्मथितशृंगाणियंत्राणिचविचिक्षिपुः ३० परिगृह्य
शतघ्नीश्चसचक्राःसहुडोपलाः ॥ चिक्षिपुर्भुजवेगेनलंकामध्येमहास्वनाः ३१ प्राकारस्थाश्वयेकेचित्रिशाचरगणास्तथा ॥ प्रदुहुवुस्तेशतशःकपिभिःसमभिद्रु
ताः ३२ ततस्तुराजवचनाद्राक्षसाःकामरूपिणः ॥ निर्ययुर्विकृताकाराःसहस्रशतसंघशः ३३ शस्त्रवर्षाणिवर्षतोद्रावयित्वावनौकसः ॥ प्राकारंशोभयंतस्ते
परंविक्रममास्थिताः ३४ समापराशिसदृशैर्बभ्रुवक्षणदाचरैः ॥ कृतोनिर्वानरोभूयःप्राकारोममिदर्शनैः ३५ पेतुःशूलविभिन्नांगाबहवोवानरर्षभाः ॥ स्तंभतो
रणभग्राश्चपेतुस्तत्रनिशाचराः ३६ केशाकेश्यभवद्युद्धंरक्षसांवानरैःसह ॥ नखैर्दंतेश्वीराणांखादतांवेपरस्परम् ३७ निष्टनंतोह्युभयतस्तत्रवानरराक्षसाः ॥ हता
निपतिताभूमौनमुंचंतिपरस्परम् ३८ रामस्तुशरजालानिववर्षजलदोयथा ॥ तानिलंकांसमासाद्यजघ्नुस्तानुरजनीचरान् ३९ सौमित्रिरपिनाराचैर्दृढध्वजा
जितकृमः ॥ आदिश्यादिश्यदुर्गस्थान्पातयामासराक्षसान् ४० ततःप्रत्यवहारोऽभूत्सैन्यानांराघवाज्ञया ॥ कृतेविमर्दंलंकायांलब्धलक्ष्योजयोत्तरः ४१ ॥ इति
श्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिलंकाप्रवेशेचतुरशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततोनिविशमानांस्तान्क्षैनिकान्
रावणानुगाः ॥ अभिजग्मुर्गणाऽनेकेपिशाचक्षुद्ररक्षसाम् १ पर्वणःपतनोजंभःखरःक्रोधवशोहरिः ॥ प्ररुजश्चारुजश्चैवप्रघसश्चैवमादयः २ ततोऽभिपततांते
षामदृश्यानांदुरात्मनाम् ॥ अंतर्धानवधंतज्ज्ञश्चकारसविभीषणः ३ सिद्धम् ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ स्तंभतःस्तंभैर्वानरोपातैः रणेमग्नारणमग्नाः ३६ केशाके
शिअन्योन्यंकेशेषुगृहीत्वा ३७ निष्टनंतःशब्दकुर्वंतः ३८ । ३९ आदिश्यसंमुखीकृत्यैर्धः ४० प्रत्यवहारःशिबिरंप्रतिगमनं लब्धाआयुधैःप्राप्ता लक्ष्यावेध्यायस्मिन्नबंध्यप्रहारइतियावत् जयो
त्तरोजयोत्कर्षवान् ४१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेमारुतभावदीपे चतुरशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८४ ॥ ७ ॥ गणाजनेकेइतिछेदः १ । २ अंतर्धानवधमंतर्धानशक्तेर्नाशम् ३

७८

॥२८४॥

४।५ हरीश्वानरान् अभ्यवहारयदावेष्टितवान् ६।७।८।९।१०।११ आनर्द्धदपीद्वयत् १२।१३।१४।१५ ॥ इत्यारण्यकेप० नी० भारत भावदीपे पंचाशीत्यधिकद्विशततमो
 तैदृश्यमानाहरिभिर्बलिभिर्दूरपातिभिः ॥ निहताःसर्वशोराजन्मर्होजग्मुर्गतासवः ४ अमृष्यमाणःसवलोरवणोनिर्ययावथ ॥ राक्षसानांबलैर्घोरैःपिशाचानांचसं
 वृतः ५ युद्धशास्त्रविधानज्ञउशनाइवचापरः ॥ व्यूहचौशनसंव्यूहंहरानभ्यवहारयत् ६ राघवस्तुविनिर्यातंव्यूहानीकंदशाननम् ॥ बार्हस्पत्याविधिं कृत्वाप्र
 त्यव्यूहत्रिशाचरम् ७ समेत्ययुधेतत्रतोरामेणरावणः ॥ युयुधेलक्ष्मणश्चापितथैवैद्राजितासह ८ विरूपाक्षेणसुग्रीवस्तारेणचनिखर्वटः ॥ तुंडेनचनलस्तत्र
 पटुशःपनसेनच ९ विषह्यंयंहियोमेनेससतेनसमेयिवान् ॥ युयुधेयुद्धवेलायांस्वबाहुबलमाश्रितः १० संप्रहारावेवृधेभीरूणांभयवर्धनः ॥ लोमसंहर्षणोघोरः
 पुरादेवासुरेयथा ११ रावणोराममानर्द्धच्छक्तिश्रूलासिवृष्टिभिः ॥ निशितैरायसैस्तीक्ष्णैरावणंचापिराघवः १२ तथैवैद्राजितयंतलक्ष्मणोमर्मभेदिभिः ॥ इंद्र
 जिज्ञापिसौमित्रिभिर्भेदबहुभिःशरैः १३ विभीषणःप्रहस्तंचप्रहस्तश्चविभीषणम् ॥ खगपत्रैःशरैस्तीक्ष्णैरभ्यवर्षद्वतव्यथः १४ तेषांबलवतामासीन्महास्त्राणां
 समागमः ॥ विव्यथुःसकलायेनत्रयोलोकाश्चराचराः १५ ॥ इतिश्रीम० आरण्यकेपर्वणि रामोपाख्यानप० रामरावणादिद्वंद्वयुद्धेपंचाशीत्यधिकद्विशतत
 मोऽध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ४ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःप्रहस्तःसहसासमन्येत्यविभीषणम् ॥ गदयाताडयामासविनद्यरणकर्कशः १ सतथाऽभिहतोधी
 मानगदयाभीमवेगया ॥ नाकंपतमहाबाहुर्हिमवानिवसुस्थिरः २ ततःप्रवृह्यविपुलांशतघंटांविभीषणः ॥ अनुमंभ्यमहाशक्तिंचिक्षेपास्यशिरःप्रति ३ पतं
 त्यासतयावेगाद्राक्षसोऽज्ञनिवेगया ॥ हृतोत्तमांगोददृशेवातरुग्णइवद्रुमः ४ तं दृष्ट्वा निहतंसंख्येप्रहस्तंक्षणदाचरम् ॥ अभिदुद्रावभूद्राक्षोवेगेनमहताकपीन् ५
 तस्यमेघोपमंसैन्यमापतद्भीमदर्शनम् ॥ दृष्ट्वैवसहसादीर्णारणेवानरपुंगवाः ६ ततस्तान्सहसादीर्णान्दृष्ट्वावानरपुंगवान् ॥ निर्ययौकपिशादूलोहनूमान्मारुतात्म
 जः ७ तं दृष्ट्वाऽस्थितंसंख्येहरयःपवनात्मजम् ॥ महत्यात्वरयाराजनसंन्यवर्तंतसर्वशः ८ ततःशब्दोमहानासीत्तुमुलोलोमहर्षणः ॥ रामरावणसैन्यानाम
 न्योन्यमभिधावताम् ९ तस्मिन्प्रवृत्तेसंग्रामेघोरैरुधिरकर्दमे ॥ धूम्राक्षःकपिसैन्यंतद्वावयामासपत्रिभिः १० तंसरक्षोमहामात्रमापतंतसपत्नजित् ॥ प्रतिजग्रा
 हदनुमांस्तरसापवनात्मजः ११ तयोर्युद्धमभूद्धोरंहरिराक्षसवीरयोः ॥ जिगीषतोर्युधाऽन्योन्यमिन्द्रप्रह्लादयोरिव १२ गदाभिःपरिचैश्चैवराक्षसोजघ्निवान्क
 पित् ॥ कपिश्चजघ्निवान्रक्षःसस्कंधविटपैर्दुमैः १३ ततस्तमतिकोपेनसाश्वंसरथसारथिम् ॥ धूम्राक्षमवधीत्कुद्धोहनूमान्मारुतात्मजः १४ ततस्तंनिहतं दृष्ट्वाभू
 द्राक्षराक्षसोत्तमम् ॥ हरयोजातविस्त्रंभाजघ्नुरन्येचसैनिकान् १५ तेवध्यमानाहरिभिर्बलिभिर्जितकाशिभिः ॥ राक्षसाभ्यसंकल्पालंकामभ्यपतन्भयात् १६
 अध्यायः ॥ २८५ ॥ ॥ ततःप्रहस्तइति १।२।३।४।५।६।७।८।९।१० रक्षोमहामात्रंरक्षःश्रेष्ठम् ११।१२।१३।१४।१५।१६

वन० ३
अ०
॥२८६॥

॥२३२॥

१७।१८।१९।२० आगतसाध्वसोजातभयः २१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीपेभारतभावदीपे षट्शीत्यधिकद्विशततमो
 तेषमिपत्यपुरंमग्राहतशेषानिशाचराः ॥ सर्वराज्ञेयथावृत्तरावणायन्यवेदयन् १७ श्रुत्वातुरावणस्तेभ्यःप्रहस्तानिहतंयुधि ॥ धूम्राक्षंचमहेष्वासंससैन्यंवानरघैः
 १८ सुदीर्घमिवनिःश्वस्यसमुत्पत्यवरासनात् ॥ उवाचकुंभकर्णस्यकर्मकालोऽयमागतः १९ इत्येवमुक्त्वाविविधैर्वादित्रैःसुमहास्वनैः ॥ शयानमतिनिद्रालुंकुंभकर्णम
 बोधयत् २० प्रबोध्यमहताचैनंयत्नेनागतसाध्वसः ॥ स्वस्थमासीनमव्यग्रंविनिद्रंराक्षसाधिपः २१ ततोऽब्रवीद्दशग्रीवःकुंभकर्णमहाबलम् ॥ धन्योऽसियस्यते
 निद्रालुंकुंभकर्णेयमीदृशी २२ यद्दंदारुणाकारंनजानीषेमहाभयम् ॥ एषतोर्त्वाऽर्णविरामःसेतुनाहरिभिःसह २३ अवमन्येहनःसर्वान्करोतिकदंनमहत् ॥ मया
 त्वपहताभार्यासीतानामास्यजानकी २४ तानेतुंसहहायातोबद्धासेतुंमहार्णवे ॥ तेनचैवप्रहस्तादिर्महान्नःस्वजनोहतः २५ तस्यनान्योनिहंताऽस्तित्वामृते
 शत्रुकर्शन ॥ सदंशितोऽभिनिर्यायत्वमद्यबलिनांवर २६ रामादीन्समरेसर्वान्जहिशत्रून्निदम ॥ दूषणावरजौचैववज्रवेगप्रमाथिनौ २७ तौत्वांबलेनमहतासाहे
 तावनुयास्यतः ॥ इत्युक्त्वा राक्षसपतिःकुंभकर्णतरस्विनम् ॥ सांदिदेशेतिकर्तव्येवज्रवेगप्रमाथिनौ २८ तथेत्युक्त्वातौवीरौरावणं दूषणानुजौ ॥ कुंभकर्णपुरस्कृ
 त्यतूर्णानिर्ययतुःपुरात् २९ ॥ इतिश्रीम० भा० आ० प० रामोपाख्यानपर्वणिकुंभकर्णनिर्गमनेषडशीत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥
 ततोनिर्यायस्वपुरात्कुंभकर्णःसहानुगः ॥ अपश्यत्कपिसैन्यंतज्जितकाश्यग्रतःस्थितम् १ सवीक्ष्यमाणस्तत्सैन्यंरामदर्शनकाक्षया ॥ अपश्यच्चापिसौमि
 त्रिंघनुष्पाणिंव्यवस्थितम् २ तमभ्येत्याशुहरयःपरिवभुःसमंततः ॥ अभ्यग्रंश्चमहाकायैर्बहुभिर्जगतीरुहैः ३ करजैरतुदंश्चान्येविहायभयमुत्तमम् ॥ बहुधायु
 ध्यमानास्तेयुद्धमार्गैःप्लवंगमाः ४ नानाप्रहरणैर्भीमैराक्षसैर्द्रमताडयन् ॥ सताड्यमानःप्रहसनभक्षयामासवानरान् ५ बलंचंडबलाख्यंचवज्रबाहुंचवानरम् ॥
 तद्दृष्ट्वाव्यथनंकर्मकुंभकर्णस्यरक्षसः ६ उदक्रोशन्परित्रस्तास्तारप्रभृतयस्तदा ॥ तानुच्चैःक्रोशतःसैन्यान्श्रुत्वासहरियूथपान् ७ अभिदुद्रावसुग्रीवःकुंभकर्णम
 पेतभीः ॥ ततोनिपत्यवेगेनकुंभकर्णमहामनाः ८ शालेनजघ्निवान्मूर्ध्निबलेनकपिकुंजरः ॥ समहात्मासहावेगःकुंभकर्णस्यमूर्धानि ९ विभेदशालंसुग्रीवोचैवाव्य
 थयत्कपिः ॥ ततोविनद्यसहसाशालस्पर्शविवोधितः १० दोर्भ्यामादायसुग्रीवंकुंभकर्णोऽहरद्वलात् ॥ हियमाणंतुसुग्रीवंकुंभकर्णेनरक्षसा ११ अवेक्ष्याभ्यद्रव
 द्वीरःसौमित्रिभिर्नन्दनः ॥ सोऽभिपत्यमहावेगंरुक्मपुंखंमहाशरम् १२ प्राहिणोत्कुंभकर्णायलक्ष्मणःपरवीरहा ॥ सतस्यदेहावरणांभित्वादेहंचसायकः १३ जगा
 मदारयन्भूमिरुधिरेणसमुक्षितः ॥ तथासभिन्नहृदयःसमुत्सृज्यकपीश्वरम् १४ कुंभकर्णोमहेष्वासःप्रवृहीतशिलायुधः ॥ अभिदुद्रावसौमित्रिसुद्यम्यमहतींशिलां १५
 अध्यायः ॥ २८६ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ततइति जितकाशि दृष्टमुष्टि । काशिर्मुष्टिप्रकाशनादितियास्कः १।२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५

तस्याभिपततस्तूर्णक्षुराम्यामुह्रितौकरौ ॥ चिच्छेदनिशिताग्राम्यासवभूवचतुर्भुजः १६ तानप्यस्यभुजान्सर्वानप्रगृहीतशिलायुधान् ॥ क्षुरैश्चिच्छेदलघ्वस्त्रं
सौमित्रिःप्रतिदर्शयन् १७ सबभूवातिकायश्चबहुपादशिरोभुजः ॥ तंब्रह्मास्त्रेणसौमित्रिर्ददाराद्रिचयोपमम् १८ सपपातमहावीर्योदिव्यास्त्राभिहतोरणे ॥ महा
शनिविनिर्दग्धःपादपोऽकुरवानिव १९ तं दृष्ट्वावृत्रसंकाशं कुंभकर्णतरास्विनम् ॥ गतासुपतितंभूमौराक्षसाःप्राद्रवन्मयात् २० तथातान्द्रवतोयोवान्दृष्ट्वातौ
दूषणानुजौ ॥ अवस्थाप्याथसौमित्रिसंक्रुद्धावभ्यधावतां २१ तावाद्रवंतौसंक्रुद्धौवज्रवेगप्रमाथिनौ ॥ अभिजग्राहसौमित्रिर्विनद्योभौतपत्रिभिः २२ ततःसुतु
मुलयुद्धमभवलोमहर्षणम् ॥ दूषणानुजयोःपार्थलक्ष्मणस्यचधीमतः २३ महताशरवर्षेणराक्षसोऽभ्यवर्षत ॥ तौचापिवीरौसंक्रुद्धावभौतौसमवर्षताम् २४
मुहूर्तमेवमभवद्भ्रवेगप्रमाथिनोः ॥ सौमित्रेश्वमहाबाहोःसंप्रहारःसुदारुणः २५ अथाद्रिशृंगमादायहनुमानमारुतात्मजः ॥ अभिद्रुत्याददेप्राणान्वज्रवेगस्यर
क्षसः २६ नीलश्वमहताग्राव्णादूषणावरजंहरिः ॥ प्रमाथिनमभिद्रुत्यप्रमथमहाबलः २७ ततःप्रावर्ततपुनःसंग्रामःकटुकोदयः ॥ रामरावणसैन्यानामन्योन्य
मभिधावतां २८ शतशोनेर्ऋतान्वन्याजघुर्वन्यांश्चनेर्ऋताः ॥ नेर्ऋतास्तत्रवर्धयन्तेप्रायेणननुवानराः २९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेप०रामोपाख्यानप०
कुंभकर्णादिवधेसप्ताशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःश्रुत्वाहंतं संख्येकुंभकर्णसहानुगम् ॥ प्रहस्तंचमहेष्वासंधूमाक्षंचाति
तेजसम् १ पुत्रमिन्द्रजितंवीरंरावणःप्रत्यभाषत ॥ जहिरामममित्रघ्नसुग्रीवंचसलक्ष्मणम् २ त्वयाहिमसत्पुत्रयशोदीप्तमुपार्जितम् ॥ जित्वावज्रवरंसंख्येस
हस्राक्षंशचीपतिं ३ अंतर्हितःप्रकाशोवादिव्यैर्दत्तवरैःशरैः ॥ जहिशत्रून्मित्रघ्नममशस्त्रभृतांवर ४ रामलक्ष्मणसुग्रीवाःशरस्पर्शनतेऽनघ ॥ समर्थाःप्रतिसोढुं
चकुतस्तदनुयायिनः ५ अगतायाप्रहस्तेनकुंभकर्णेनचानघ ॥ खरस्यापाचितिःसंख्येतांगच्छत्वमहाभुज ६ त्वमद्यनिशितैर्वाणैर्हत्वाशत्रून्ससैनिकान् ॥
प्रतिनंदयमांपुत्रपुराजित्वेववासवम् ७ इत्युक्तःसतथेत्युक्त्वाथमास्थायदंशितः ॥ प्रययाविन्द्रजिद्राजंस्तूर्णमायोधनंप्रति ८ ततोविश्राव्यविस्पष्टंनामराक्षसपुं
गवः ॥ आह्वयामाससमरेलक्ष्मणंशुभलक्षणम् ९ तंलक्ष्मणोऽभ्यधावच्चप्रगृह्यसशरंधनुः ॥ त्रासयंस्तलघोषेणसिंहःशुद्रघृगान्यथा १० तयोःसमभवयुद्धंसुमह
ज्जयद्युद्धिनोः ॥ दिव्यास्त्रविदुषोस्तीव्रमन्योन्यस्पर्धिनोस्तदा ११ रावणिस्तुयदानैवंविशेषयतिसायकैः ॥ ततोऽगुरुतरंयत्नमातिष्ठद्वलिनांवरः १२ ततएनंमहावे
गैर्दयामासतोमरैः ॥ तानागतान्सचिच्छेदसौमित्रिर्निशितैःशरैः १३ तेनिकृताःशरैस्तक्षिणैर्न्यपतन्वरणीतले ॥ तमंगदोवालिस्तुतःश्रीभानुद्यम्यपादपम् १४

सप्ताशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८७ ॥ ॥ ७ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४

१५ । १६ । १७ ससर्जउत्पृष्टवान् शालस्कंधंमहास्कंधं तं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ तान्हरिन् तौवरामलक्ष्मणौ २५ । २६ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे
अभिद्रुत्यमहावेगस्ताडयामासमूर्धानि ॥ तस्येन्द्रजिदसंभ्रातःप्रासेनोरसिवीर्यवान् १५ प्रहर्तुमेच्छतंचास्यप्रासचिच्छेदलक्ष्मणः ॥ तमभ्याशगतंवीरमंगदं
रावणात्मजः १६ गदयास्ताडयत्सव्येपाश्वेगानरपुंगवम् ॥ तमचित्यप्रहारंसवलवान्वालिनःसुतः १७ ससर्जेन्द्रजितःक्रोधाच्छालस्कंधं तथाऽगदः ॥ सोऽगदे
नरुषोत्सष्टोवधायेंद्रजितस्तरुः १८ जघानेंद्रजितःपार्थरथंसाश्वंससारथिं ॥ ततोहताश्चात्प्रस्कंधरथाःसहतसारथिः १९ तत्रैवांतर्दधेराजनमाययारावणात्म
जः ॥ अंतर्हितंविदित्वातंबहुमायंचराक्षसम् २० रामस्तदेशमागम्यतत्सैन्यंपर्यरक्षत ॥ सराममुद्दिश्यशरैस्ततोदत्तवरैस्तदा २१ विव्याधसर्वगात्रेषुलक्ष्म
णंचमहाबलम् ॥ तमदृश्यंशरैःशूरौमाययांतर्हितं तदा २२ योधयामासतुरुभौरावणिरामलक्ष्मणौ ॥ सरुषासर्वगात्रेषुतयोःपुरुषसिंहयोः २३ व्यसृजत्साय
कान्भूयःशतशोऽथसहस्रशः ॥ तमदृश्यंविचिन्वंतःसृजंतमनिशंशरान् २४ हरयोविशिशुर्व्योमप्रगृह्यमहतीःशिलाः ॥ तांश्चतौचाप्यदृश्यःसशरैर्विव्याधरा
क्षसः २५ सभृशंताडयामासरावणिर्माययावृतः ॥ तौशरैराचितौवीरौभ्रातरौरामलक्ष्मणौ ॥ पेततुर्गंगनाडूमिसूर्याचंद्रमसाविव २६ ॥ इतिश्रीमहाभारते
आरण्यकेपर्वणि रामोपाख्यानपर्वणि इंद्रजियुद्धेअष्टाशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ तावुभौपतितौदृष्ट्वाभ्रातरौ
रामलक्ष्मणौ ॥ बबंधरावणिर्भूयःशरैर्दत्तवरैस्तदा १ तौवीरौशरबंधेनबद्धाविन्द्रजितारणे ॥ रेजतुःपुरुषव्याघ्रौशकुंताविवर्षजरे २ तौदृष्ट्वापतितौभूमौशतशः
सायकैश्चितौ ॥ सुग्रीवःकापिभिःसार्धंपरिवार्यततःस्थितः ३ सुषेणमैदाद्विविदैःकुमुदेनांगदेनच ॥ हनुमन्नीलतरैश्चनलेनचकपीश्वरः ४ ततस्तदेशमागम्य
कृतकर्माविभीषणः ॥ बोधयामासतौवीरौप्रज्ञास्त्रेणप्रबोधितौ ५ विशल्यौचापिसुग्रीवःक्षणेनैतौचकारह ॥ विशल्ययामहौषध्यादिव्यमंत्रप्रयुक्तया ६ तौ
लब्धसंज्ञौचरौविशल्यावुदतिष्ठतां ॥ गततं द्रीकृमौचापिक्षणेनैतौमहारथौ ७ ततोविभीषणःपार्थराममिक्ष्वाकुनंदनम् ॥ उवाचविश्वरं दृष्ट्वाकृतांजलिरिदं
वचः ८ इदमंभोगृहीत्वातुराजराजस्यशासनात् ॥ गुह्यकोऽभ्यागतःश्वेतास्वत्सकाशमरिदम् ९ इदमंभःकुबेरस्तेमहाराजप्रयच्छति ॥ अंतर्हितानांभूतानां
दर्शनार्थंपरंतप १० अनेनमृष्टनयनोभूतान्यंतर्हितान्युत ॥ भवान्द्रक्षयतियस्मैचप्रदास्यतिनरःसतु ११ तथेतिरामस्तद्वारिप्रतिगृह्याभिसंस्कृतम् ॥ चका
रनेत्रयोःशौचलक्ष्मणश्चमहामनाः १२ सुग्रीवजोवंतौचहनुमानंगदस्तथा ॥ मैदाद्विविदनीलाश्वप्रायःप्लवगसत्तमाः १३ तथासमभवत्वापियदुवाचविभीषणः ॥
क्षणेनार्तोद्रियाप्येषांचक्षुष्यासन्धुधिष्ठिर १४ इंद्रजितकर्मचपित्रेकर्मतदात्मनः ॥ निवेद्यपुनरागच्छस्वरयाऽऽजिशिरःप्रति १५ तमापतंतं
संक्रुद्धंपुनरेवयुयुत्सया ॥ अभिद्रुद्रावसौमित्रिर्विभीषणमतेस्थितः १६

अष्टाशीत्याधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २८८ ॥ ॥ ७ ॥ ताविति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६

कृतसंज्ञो विभीषणेनसंकेतितः १७।१८।१९।२०।२१।२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१।३२ निघायवद्धा असिद्धगं ३३ इत्यारण्यकेपर्वणिनील
 अकृतान्हिकमेवेनांजिघांसुर्जितकाशिनम् ॥ शरैर्जघानसंकुद्धःकृतसंज्ञोथलक्ष्मणः १७ तयोःसमभवद्युद्धंतदाऽन्योन्यंजिगीषतोः ॥ अतीवचित्रमाश्वर्यशकप्र
 ह्लादयोरिव १८ अविध्यदिंद्रजितीक्ष्णैःसौमित्रिर्मर्मभेदिभिः ॥ सौमित्रिश्चानलस्पशैरविध्यद्रावणिशरैः १९ सौमित्रिशरसंस्पर्शाद्रावणिःक्रोधमूर्च्छितः ॥ अ
 सृजलक्ष्मणायाष्टौशरानाशीविषोपमान २० तस्यासून्पावकस्पशैःसौमित्रिःपत्रिभिस्त्रिभिः ॥ यथानिरहरद्वरिस्तन्मेनिगदतःशृणु २१ एकेनास्यधनुषंत
 बाहुंदेहादपातयत् ॥ द्वितीयेनसनाराचंभुजंभूमौन्यपातयत् २२ तृतीयेनतुबाणिनपृथुधारेणभास्वता ॥ जहारसुनसंचापिशिरोभ्राजिष्णुकुंडलम् २३ विनि
 कृतभुजस्कंधकबंधंभीमदर्शनम् ॥ तंहत्वासूतमप्यस्त्रैर्जघानबलिनावरः २४ लंकांपवेशयामासुस्तरथंवाजिनस्तदा ॥ ददर्शरावणस्तंचरथंपुत्रविनाकृतम्
 २५ सपुत्रनिहतंदृष्ट्वात्रासात्संभ्रांतमानसः ॥ रावणःशोकमोहातोर्वेदेहीहंतुमुद्यतः २६ अशोकवनिकास्थांतांरामदर्शनलालसां ॥ खड्गमादायदुष्टात्माजवेना
 भिपपातह २७ तंदृष्ट्वातस्यदुर्बुद्धेरविध्यःपापनिश्चयम् ॥ शमयामाससंकुद्धंश्रूयतांयेनहेतुना २८ महाराज्येस्थितोदीप्तेनस्त्रियंहंतुमर्हसि ॥ हतैवैषायदास्त्री
 चबंधनस्थाचतेवशे २९ नचैषादेहभेदेनहतास्यादितिमेमतिः ॥ जहिभर्तारमेवास्याहतेतस्मिन्नहताभवेत् ३० नहितेविक्रमेतुल्यःसाक्षादपिशतक्रतुः ॥ अ
 सकृद्वित्वयासेंद्रास्त्रासितास्त्रिदशायुधि ३१ एवंबहुविधैर्वाक्यैरविध्योरावणंतदा ॥ कुद्धंसंशमयामासजगृहेचसतद्वचः ३२ निर्याणिसमर्तित्वानिघायासिंज्ञ
 पाचरः ॥ आज्ञापयामासतदारथामेकल्प्यतामिति ३३ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिइंद्रजिद्वधेऊननवत्यधिकद्विशततमो
 ऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःकुद्धोदशग्रीवःप्रियेपुत्रेनिपातिते ॥ निर्ययौरथमास्थायहेमरत्नविभूषितम् १ सवृत्तोरक्षसैर्वैरैर्विधि
 घायुधपाणिभिः ॥ अभिदुद्रावरामंसयोधयन्हरिपूथपान् २ तमाद्रवतंसंकुद्धंमैदनीलनलांगदाः ॥ हनूमान्जांबवांश्चैवससैन्याःपर्यवारयन् ३ तेदशग्रीवसैन्यं
 तदक्षवानरपुंगवाः ॥ दुर्मैर्विध्वंसयांचकुर्दशग्रीवस्यपश्यतः ४ ततःससैन्यमालोक्यवध्यमानमरातिभिः ॥ मायावीचासृजन्मायांरावणोराक्षसाधिपः ५
 तस्यदेहविनिष्कांताःशतशोऽथसहस्रशः ॥ राक्षसाःप्रत्यदृश्यंतशरशक्त्यृष्टिपाणयः ६ तानरामोजघ्रिवान्सर्वादिव्येनास्त्रेणराक्षसान् ॥ अथभूयोऽपिमायांसव्य
 दघाद्राक्षसाधिपः ७ कृत्वारामस्यरूपाणिलक्ष्मणस्यचभारत ॥ अभिदुद्रावरामंचलक्ष्मणंचदशाननः ८ ततस्तेराममच्छंतोलक्ष्मणंचक्षपाचराः ॥ अभि
 पेतुस्तदारामंप्रगृहीतशरासनाः ९ तांद्द्वाराक्षसेंद्रस्यमायामिक्ष्वाकुर्नंदनः ॥ उवाचरामंसौमित्रिरसंभ्रांतोबृहद्वचः १० जहीमान्राक्षसान्पापानात्मनःप्रति
 रूपकान् ॥ जघानरामस्तांश्चान्यानात्मनःप्रतिरूपकान् ११

कंठीयेभारतभावेदीपेऊननवत्यधिक

॥२३४॥

द्विशततमोऽध्यायः ॥ २८९ ॥ ॥ ॥ ॥ ततःकुद्धइति १।२।३।४।५।६।७ रामस्यरूपंकृत्वालक्ष्मणमभिदुद्राव लक्ष्मणस्यरूपंकृत्वारामभितियोजना ८।९।१०।११

१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ विकृताभीषणम् २४।२५।२६।२७।२८।२९।३०।३१ पंचभूतानितत्यजुर्मृतइत्यर्थः ३२।३३
 ततोहर्षश्वयुक्तेनरथेनादित्यवर्चसा ॥ उपतस्थेरणेरामंमातलिःशक्रसारथिः १२ ॥ मातलिरुवाच ॥ अयंहर्षश्वयुक्जैत्रोमघोनःस्यंदनोत्तमः ॥ अनेनशक्रः
 काकुत्स्थसमरेदैत्यदानवान् १३ शतशःपुरुषव्याघ्ररथोदारेणजघ्रिवान् ॥ तदनेननरव्याघ्रमयायतेनसंयुगे १४ स्यंदनेनजाहक्षिप्रंरावणंमाचिरंरुथाः ॥ इ
 त्युक्तोराघवस्तथ्यवचोऽशंकतमातलेः १५ मायैषाराक्षसस्येतितमुवाचविभीषणः ॥ नेयंमायानरव्याघ्ररावणस्यदुरात्मनः १६ तदातिष्ठरथंशीघ्रमिममैंद्रंम
 हाद्युते ॥ ततःप्रहृष्टःकाकुत्स्थस्तथेत्युक्त्वाविभीषणम् १७ रथेनाभिपपाताथदशग्रीवरूपांश्चिवतः ॥ हाहाकृतानिभूतानिरावणेसमभिद्रुते १८ सिंहनादाःस
 पटहादिविदिव्यास्तथाऽनदन् ॥ दशकंधरराजसून्वोस्तथायुद्धमभून्महत १९ अलब्धोपममन्यत्रतयोरेवतथाऽभवत् ॥ सरामायमहाघोरंविससर्जनिशाचरः
 २० शूलमिंद्राशनिप्रख्यंब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ॥ तच्छूलंसत्वरंरामश्चिच्छेदनिशितैःशरैः २१ तदृष्ट्वादुष्करंकर्मरावणंभयमाविशत् ॥ ततःकुद्धःससर्जाशुदश
 ग्रीवःशिताञ्छरान् २२ सहस्रायुतशोरामेशस्त्राणिविधानिच ॥ ततोभुशंडीःशूलानिमुसलानिपरश्वधान् २३ शक्तीश्वविधाकाराःशतग्रीश्वशितान्शुरान् ॥
 तामायांविकृतांद्दृष्ट्वादशग्रीवस्यरक्षसः २४ भयात्प्रदुद्रुःसर्वेवानराःसर्वतोदिशम् ॥ ततःसुपुत्रंसुमुखंहेमपुंखंशरोत्तमम् २५ तूणादादायकाकुत्स्थोब्रह्मास्त्रेणयु
 योजह ॥ तंबाणवर्थरामेणब्रह्मास्त्रेणानुमांत्रितम् २६ जहपुर्देवगंधर्वाद्दृष्ट्वाशक्रपुरोगमाः ॥ अल्पावशेषमायुश्चततोऽमन्यंतरक्षसः २७ ब्रह्मास्त्रोदीरणाच्छत्रोर्देवदा
 नवकिंनराः ॥ ततःससर्जंतरामःशरमप्रतिमौजसम् २८ रावणांतकरंघोरंब्रह्मदंडमिवोद्यतम् ॥ मुक्तमात्रेणरामेणदूराकृष्टेनभारत २९ सतेनराक्षसश्रेष्ठःसर
 थःसाश्वसारथिः ॥ प्रजज्वालमहाज्वालेनाग्निनाऽभिपरिभ्रुतः ३० ततःप्रहृष्टास्त्रिदशाःसहगंधर्वचारणाः ॥ निहतंरावणंद्द्वारामेणाक्लिष्टकर्मणा ३१ तत्यजु
 स्तंमहाभागंपंचभूतानिरावणम् ॥ भ्रंशितःसर्वलोकेषुसहब्रह्मास्त्रतेजसा ३२ शरीरघातवोह्यस्यमांसंरुधिरमेवच ॥ नेशुर्ब्रह्मास्त्रनिर्दग्धानचमस्माऽप्यदृश्यत
 ३३ ॥ इतिश्रीम० भा० आ०प० रामोपाख्यानपर्वणिरावणवधेनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सहत्वारवणंशुद्रंराक्षसे
 द्रंसुरद्विषम् ॥ बभूवहृष्टःससुहृद्रामःसौमित्रिणासह १ ततोहतेदशग्रीवेदेवाःसर्विपुरोगमाः ॥ आशीर्भिर्जययुक्ताभिरानुंस्तंमहाभुजम् २ रामंकमलपत्रांसंतु
 षुःसर्वदेवताः ॥ गंधर्वाःपुष्पवर्षैश्चवाग्भिश्चात्रिदशालयाः ३ पूजयित्वायथारामंप्रतिजग्मुर्ग्रथागतम् ॥ तन्महोत्सवसंकाशमासीदाकाशमच्युत ४ ततोह
 त्वादशग्रीवलंकारामोमहायशाः ॥ विभीषणायप्रददौप्रभुःपरपुरंजयः ५ ततःसितां पुरस्कृत्यविभीषणपुरस्कृताम् ॥ अविध्योनामसुप्रज्ञोवृद्धामात्योविनिर्ययौ ६
 ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावेदीपे नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९० ॥ ॥ ॥ ॥ सहत्वेति १।२ त्रिदशालयःस्वर्गस्तत्स्थाः १।४।५।६

७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४
 उवाच च महात्मानं काकुत्स्थं दैन्यमास्थितः ॥ प्रतीच्छदेवीं स दृतां महात्मनः जानकीमिति ७ एतच्छ्रुत्वा वचस्तस्मादवतरि रथोत्तमात् ॥ बाष्पेणापिहितांसी
 तां ददर्शे क्ष्वाकुनंदनः ८ तां दृष्ट्वा चारुसर्वांगीयानस्थां शोककर्षिताम् ॥ मलोपाचितसर्वांगीजटिलां कृष्णवाससम् ९ उवाच रामो वै देहोपरामर्शं विशंकितः ॥ ग
 च्छवै देहि मुक्तात्वं यत्कार्यं तन्मया कृतम् १० मामासाद्यपतिं भद्रे न त्वं राक्षसवेश्मनि ॥ जरां व्रजेथा इति मे निहतोऽसौ निशाचरः ११ कथं ह्यस्मद्विधोजातु जानन्धर्म
 विनिश्चयम् ॥ परहस्तगतानारीं मुहूर्तमपि धारयेत् १२ सुवृत्तामसुवृत्तां वाऽप्यहं त्वामद्यमैथिलि ॥ नोत्सहे परिभोगाय श्वावलीढं हविर्यथा १३ ततः सासहसा वा
 लातच्छ्रुत्वा दारुणं वचः ॥ पपात देवी व्यथितानि कृत्वा कदलीयथा १४ योऽप्यस्याहर्षं संभूतो मुखरागस्तदाऽभवत् ॥ क्षणेन स पुनर्नष्टो निःश्वास इव दर्पणे १५ त
 तस्ते हरयः सर्वे तच्छ्रुत्वा रामभाषितम् ॥ गतासुकल्पानि श्रेष्ठा बभूवुः सह लक्ष्मणाः १६ ततो देवो विशुद्धात्मा विमानेन चतुर्मुखः ॥ पद्मयोनिर्जगत्स्रष्टा दर्शयामा
 सराघवम् १७ शक्रश्चाग्निश्च वायुश्च यमो वरुण एव च ॥ यक्षाधिपश्च भगवांस्तथा सप्तर्षयोऽमलाः १८ राजा दशरथश्चैव दिव्यभास्वरमूर्तिमान् ॥ विमानेन महा
 हेंणं संयुक्तेन भास्वता १९ ततोऽतरिक्षं तत्सर्वं देवगंधर्वसंकुलम् ॥ शुशुभे तारकाचित्रं शरदीवनभस्तलम् २० तत उत्थायैव देहीतेषां मध्ये यशस्विनी ॥ उवाच
 वाक्यं कल्याणी रामं पृथुलवक्षसम् २१ राजपुत्रनते दोषं करोमि विदिताहिते ॥ गतिः स्त्रीणां न राणां च शृणु चेदं वचो मम २२ अंतश्चरति भूतानां मातरि श्वासदाग
 तिः ॥ समे विमुंचतु प्राणान्यदि पापं चराम्यहम् २३ अग्निरापस्तथाऽऽकाशं पृथिवी वायुरेव च ॥ विमुंचंतु मम प्राणान्यदि पापं चराम्यहम् २४ यथाऽहं त्वदृते
 वीरनान्यं स्वप्नेऽप्यर्चितयम् ॥ तथा मे देवनिर्दिष्टस्त्वमेव हि पतिर्भव २५ ततोऽतरिक्षे वागासीत्सुभगालोकमाक्षिणी ॥ पुण्यासं हर्षणीतेषां वानराणां महात्मनाम्
 २६ ॥ वायुरुवाच ॥ भो भो राघवसत्यं वै वायुरस्मि सदा गतिः ॥ अपापामैथिली राजसंगच्छ सह भार्यया २७ ॥ अग्निरुवाच ॥ अहमंतः शरीरस्थो भूतानां रघु
 नंदन ॥ सुसूक्ष्ममपिकाकुत्स्थमैथिलीनापराध्यति २८ ॥ वरुण उवाच ॥ रसावै मत्प्रसूता हि भूत देहेपुराघव ॥ अहं वै त्वां प्रब्रवीमि मैथिलीप्रतिग्रह्यताम् २९
 ॥ ब्रह्मोवाच ॥ पुत्रनैतदिहाश्चर्यं त्वयिराजर्षिधर्माणि ॥ साधो स दृत्तकाकुत्स्थशृणु चेदं वचो मम ३० शत्रुरेष त्वया वीर देवगंधर्वभोगिनाम् ॥ यक्षाणां दानवानां च
 महर्षीणां च पातितः ३१ अवध्यः सर्वभूतानां मत्प्रसादात्पुराऽभवत् ॥ कस्माच्चित्कारणात्पापः कंचित्कालमुपेक्षितः ३२ वधार्थमात्मनस्तेन हतासीतादुरात्म
 ना ॥ नलकूबरशापेन रक्षाचास्याः कृतामया ३३ यदि ह्यकामामासेवेत्स्त्रियमन्यामपि ध्रुवम् ॥ शतधास्यफलेन्मूर्धा इत्युक्तः सोऽभवत्पुरा ३४

३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ यत्र शिश्ये पूर्व समु

नात्र शंका त्वया कर्त्या प्रतीच्छे मां महायुते ॥ कृतं त्वयामहत्कार्यं देवानाममरप्रभ ३५ ॥ दशरथ उवाच ॥ प्रीतोऽस्मि वत्सभद्रं ते पिता दशरथोऽस्मिते ॥ अनुजा
 नामिराज्यं च प्रशाधि पुरुषोत्तम ३६ ॥ राम उवाच ॥ अभिवादे त्वं राजेन्द्र यदित्वं जनको मम ॥ गमिष्यामि पुरीं रम्यामयोध्यां शासनात्तत्र ३७ ॥ मार्कंडेय उ
 वाच ॥ तमुवाच पिताभूयः प्रहृष्टो भरतर्षभ ॥ गच्छायोध्यां प्रशाधीति रामं रक्तांतलोचनम् ३८ संपूर्णानीह वर्षाणि चतुर्दश महायुते ॥ ततो देवान्मम स्तुत्य सुह
 द्भिरभिनंदितः ३९ महेंद्र इव पौलोम्या भार्यया ससमेयिवान् ॥ ततो वरं ददौ तस्मै ह्यविध्याय परंतपः ४० त्रिजटां चार्थमानाभ्यां योजयामास राक्षसीम् ॥ तमु
 वाच ततो ब्रह्मा देवैः शक्रपुरोगमैः ४१ कौसल्यामातरिष्ठांस्ते वरानद्यददानिकान् ॥ ववेरामः स्थितिं धर्मेश्च भुवि श्वापराजयम् ४२ राक्षसैर्निहतानां च वानराणां
 समुद्रवम् ॥ ततस्ते ब्रह्मणा प्रोक्ते तथेति वचने तदा ४३ समुत्स्थुर्भहाराजवानरालब्धचेतसः ॥ सीताचापिमहाभागावरं हनुमते ददौ ४४ रामकीर्त्या मम पुत्र
 जीवितं ते भविष्यति ॥ दिव्यास्त्वामुपभोगाश्च मत्प्रसादकृताः सदा ४५ उपस्थास्यंति हनुमन्निति स्महरि लोचन ॥ ततस्ते प्रेक्षमाणानां तेषामक्लिष्टकर्मणाम्
 ४६ अंतर्धानं ययुर्देवाः सर्वे शक्रपुरोगमाः ॥ दृष्ट्वा रामं तु जानक्या संगतं शक्रसारथिः ४७ उवाच परमप्रीतः सुहृन्मध्य इदं वचः ॥ देवगंधर्वयक्षाणां मानुषासुरभो
 गिनाम् ४८ अपनीतं त्वया दुःखमिदं सत्यपराक्रम ॥ स देवासुरगंधर्वायक्षराक्षसपन्नगाः ४९ कथयिष्यंति लोकास्त्वां यावद्भूमिर्धरिष्यति ॥ इत्येवमुक्त्वाऽनुजा
 प्यरामं शस्त्रभृतां वरम् ५० संपूज्यापाक्रमते न रथेनादित्यवर्चसा ॥ ततः सीतां पुरस्कृत्य रामः सौमित्रिणा सह ५१ सुग्रीवप्रमुखैश्चैव सहितः सर्वानरैः ॥ विधाय
 रक्षां लंकार्यां विभीषणपुरस्कृतः ५२ संततारपुनस्तेन सेतुनामकरालयम् ॥ पुष्पकेण विमानेन खेचरेण विराजता ५३ कामगेन यथामुख्यैरमात्यैः संवृतो वशी ॥
 ततस्तीरे समुद्रस्य यत्र शिश्ये स पार्थिवः ५४ तत्रैव वासधर्मात्मा सहितः सर्वानरैः ॥ अथैनान् राघवः काले समानीयाभ्यपूज्य च ५५ विसर्जयामास तदारत्नैः सं
 तोष्य सर्वशः ॥ गतेषु जानरैरेषु गोपुच्छक्षेपुतेषु च ५६ सुग्रीवसहितो रामः किष्किंधां पुनरागमत् ॥ विभीषणेनानुगतः सुग्रीवसहितस्तदा ५७ पुष्पकेण विमानेन
 वैदेह्यादर्शयन्वनम् ॥ किष्किंधां तु समासाद्य रामः प्रहरतां वरः ५८ अंगदं कृतकर्माण्यौ वराज्येऽभ्यषेच यत् ॥ ततस्तीरे वसहितो रामः सौमित्रिणा सह ५९ यथा
 गतेन मार्गेण प्रययौ स्वपुरं प्रति ॥ अयोध्यां समासाद्य पुरीं राष्ट्रपतिस्ततः ६० भरताय हनूमंतं दूतं प्रास्थापयत्तदा ॥ लक्षयित्वं गितं सर्वं प्रियं तस्मै निवेद्य वै ६१
 वायुपुत्रे पुनः प्राप्तेन दिग्राममुपागमत् ॥ सतत्रमलदिग्धां गं भरतं चीरवाससम् ६२ अग्रतः पादुके कृत्वा ददर्शां सिनमासने ॥ संगतो भरतेनाथ शत्रुघ्नेन च वीर्यवान् ६३

म.भा.टी.
॥२३६॥

गुरुणारामेण ६४ । ६५ वैष्णवे नक्षत्रे श्रवणे ६६ । ६७ । ६८ । ६९ जाह्नव्यान्त्रिगुणदक्षिणानित्यर्जुनमिश्रः । जूह्व्याःमूयत्रित्युणादिसूत्रे जरुथंमांसमितिशाब्दिकाः तदा मांसमया
 न्मांसादिदानप्रधानानुपुष्टानित्यर्थः । निर्गलान्अन्नाद्यर्थिनामनावृत्तद्वारान् । जरुथोऽसुरविशेष इति वेदभाष्यं । 'जरुथंहनयक्षिरायेपुरंधिम' इति मंत्रवर्णात् । जरुथंजरुथंशुणातेरिति
 यास्कवचनाच्चजरुथंस्तोत्रं । तथाचायंमंत्रोनिरुक्तभाष्येव्याख्यातः हेऽग्नेरवांपुरंधिमहांतं समिधानःसम्यग्दीपयन् वसिष्ठोमुनी रायेघनप्राप्तये जरुथंस्तोत्रं हनृगमयन् यक्षियजति । अत्रजरतेः
 राघवःसहसौमित्रिमुमुदेभरतर्षभ ॥ ततोभरतशत्रुघ्नौसमेतौगुरुणातदा ६४ वेदेह्यादर्शनेनोभौप्रहर्षसमवापतुः ॥ तस्मैतद्भरतोरज्यमागतायातिसकृतम् ॥
 न्यासंनिर्यातयामासयुक्तःपरमयामुदा ६५ ततस्तंवैष्णवेशूरनक्षत्रेऽभिमतेऽहनि ॥ वसिष्ठोवामदेवश्वसीहतावभ्यषिचताम् ६६ सोऽभिषिक्तःकपिश्रेष्ठंसुग्रीवं
 ससुहृज्जनम् ॥ विभीषणंचपौलस्त्यमन्वजानाद्ब्रह्मप्रति ६७ अभ्यर्च्यविविधैर्भोगैःप्रीतियुक्तौमुदायुतौ ॥ समाघायेतिकर्तव्यंदुःखेनविसमर्जह ६८ पुष्प
 कंचविमानंतत्पूजयित्वासराघवः ॥ प्रादाद्वैश्रवणायैवप्रीत्यासरघुनंदनः ६९ ततोदेवर्षिसहितःसरितंगोमतीमनु ॥ दशाश्वमेधानाजहेजाह्नव्यान्सनिर्गलान्
 ७० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणिरामाभिषेकेएकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ एवमेत
 न्महाबाहोरामेणामिततेजसा ॥ प्राप्तंव्यसनमत्युग्रंवनवासकृतंपुरा १ माशुचःपुरुषव्याघ्रक्षत्रियोऽसिपरंतप ॥ बाहुवीर्याश्रितेमार्गेवर्तसेदीप्तनिर्णये २ नहि
 तेवृजिनंकिंचिद्वर्ततेपरमण्वपि ॥ अस्मिन्मार्गेनिषीदेयुःसेंद्राऽपिससुरासुराः ३ संहत्यनिहतोवृत्रोमरुद्भिर्वज्रपाणिना ॥ नमुचिश्वेवदुधेषोदीर्घजिह्वाचराक्षसी
 ४ सहायवतिसर्वार्थाःसंतिष्ठंतीहसर्वशः ॥ किन्तुतस्याजितंसंख्येयस्यभ्राताधनंजयः ५ अयंचबलिनांश्रेष्ठोभीमोभीमपराक्रमः ॥ युवानौचमहेष्वासौवीरोमाद्रवती
 सुतौ ६ एभिःसहायैःकस्मात्त्वंविषीदसिपरंतप ॥ यद्मेवज्जिणःसेनांजयेयुःसमरुद्रणाम् ७ त्वमप्येभिर्महेष्वासैःसहायैर्देवरूपिभिः ॥ विजेष्यसिरणेसर्वानभि
 त्रान्भरतर्षभ ८ इतश्चत्वमिमांपश्यसैधवेनदुरात्मना ॥ बलिनावीर्यमतेनहृतामेभिर्महात्मभिः ९ आनीतांद्रौपदीकृष्णाकृत्वाकर्मसुदुष्करम् ॥ जयद्रथंचरा
 जानंविजितंवशमागतम् १० असहायेनरामेणवेदेहीपुनराहृता ॥ हत्वासंख्येदशग्रीवराक्षसंभीमविक्रमम् ११ यस्यशाखाभृगामित्राण्यृक्षाःकालमुखास्तथा ॥
 जात्यंतरगताराजत्रेतद्बुद्ध्यानुचितय १२ तस्मात्सत्त्वंकुरुश्रेष्ठमाशुचोभरतर्षभ ॥ त्वद्विधाहिमहात्मानोनशोचंतिपरंतप १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमा
 श्वासितोरामाकण्डेयेनधीमाता ॥ त्यक्त्वादुःखमदीनात्मापुनरप्येनमब्रवीत् ॥ १४ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिरामोपाख्यानपर्वणियुधिष्ठि
 राश्वासनेद्विनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ समासंचरामोपाख्यानपर्व ॥ अथपतिव्रतामाहात्म्यपर्व ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 नात्मानमनुशोचामिनेमान्भ्रातृन्महामुने ॥ हरणंचापिराज्यस्ययथेमांद्दुपदात्मजाम् १ स्तुत्स्वर्थस्यशब्दसारूप्यादर्थाविरोधाच्चजरुथंस्तोत्रमित्युच्यतइति जाह्नव्यान्
 स्तोत्रार्होऽनित्यर्थः ७० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे एकनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९१ ॥ ॥ ४४ ॥ एवमेतदिति १ दीप्तनिर्णयेअसंदिग्धेप्रत्यक्षफले २
 ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९२ ॥ ॥ ४४ ॥ ॥ नात्मानमिति १

वन ० ३
अ ०
॥२९३॥

॥२३६॥

२ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ सावित्र्या सावित्रीसवितृकन्या तदेवत्ययाक्त्वा साच । 'सोमोवधूरभवदश्विनास्तामुभावर । सूर्यायत्पत्येशंसंतीमनसासविताऽददात्' इति यदासवित्रात्त्व
 ष्टासावित्रीस्वकन्या सूर्यासूर्यस्यस्त्री सूर्यायदत्ता तदासोमोऽस्यावधूर्युर्वध्वाअनुचरोऽभूत् सविताच सूर्या पत्येपत्युःकल्याणार्थं शंसंतीकथयंती मनसा उभावोरौ पुत्ररूपावश्विनौअददादि
 यूतेदुरात्मभिःकृष्णाःकृष्णयातारितावयम् ॥ जयद्रथेनचपुनर्वनाच्चापिहृताबलात् २ अस्तिसोमंतिनीकाचिदृष्टपूर्वाऽपिवाश्रुता ॥ पतिव्रतामहाभागायथेयं
 दुपदात्मजा ३ ॥ मार्कण्डेयउवाच ॥ शृणुराजन्कुलस्त्रीणांमहाभाग्यंयुधिष्ठिर ॥ सर्वमेतद्यथाप्राप्तंसावित्र्याराजकन्यया ४ आसीन्मद्रेषुधर्मात्माराराजापरमधार्मि
 कः ॥ ब्रह्मण्यश्चमहात्माचसत्यसंधोजितेंद्रियः ५ यज्वादानपतिर्दक्षःपौरजानपदाप्रियः ॥ पार्थिवोऽश्वपतिर्नामसर्वभूतहितेरतः ६ क्षमावाननपत्यश्चसत्यवा
 ग्विजितेंद्रियः ॥ अतिक्रान्तेनवयसासंतापमुपजग्मिवान् ७ अपत्योत्पादनार्थंचतीव्रनियममास्थितः ॥ कालेपरिमिताहारोब्रह्मचारीजितेंद्रियः ८ हुत्वाशत
 सहस्रंससावित्र्याराजसत्तम ॥ षष्ठेऽष्टेतदाकालेबभूवमितभोजनः ९ एतेननियमेनासीद्वर्षाण्यष्टादशैवतु ॥ पूर्णत्वष्टादशेषेसावित्रीतुष्टिमभ्यगात् १० रू
 पिणीतुतदाराजनदर्शयामासतंनृपम् ॥ अग्निहोत्रात्समुत्थायहर्षेणमहताऽन्विता ॥ उवाचचैनंवरदावचनंपार्थिवंतदा ११ सावित्र्युवाच ॥ ब्रह्मचर्येणशुद्धेनद
 मेननियमेनच ॥ सर्वात्मनाचभक्त्याचतुष्टाऽस्मितवपार्थिव १२ वरंशृणीष्वाश्वपतेमद्राराजयदीप्सतम् ॥ नप्रमादश्चधर्मेषुकर्तव्यस्तेकथंचन १३ ॥ अ
 श्वपतिरुवाच ॥ अपत्यार्थःसमारंभःकृतोधर्मेप्सयामया ॥ पुत्रामेवहवोदेविभवेयुःकुलभावनाः १४ तुष्टासियदिमेदेविवरमेतंशृणोम्यहम् ॥ संतानंपरमोधर्म
 इत्याहुर्माद्विजातयः १५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ पूर्वमेवमयाराजन्मभिप्रायमिमंतव ॥ ज्ञात्वापुत्रार्थमुक्तोवैभगवांस्तेपितामहः १६ प्रसादाच्चैवतस्मात्तेस्वयंभुविहि
 ताहुवि ॥ कन्यातेजस्विनीसौम्यक्षिप्रमेवभविष्यति १७ उत्तरंचनतेकिंचिद्व्याहर्तव्यंकथंचन ॥ पितामहानिसर्गेणतुष्टाह्येतद्भवीमिते १८ ॥ मार्कण्डेयउवा
 च ॥ सतथेतिप्रतिज्ञायसावित्र्यावचनंनृपः ॥ प्रसादयामासपुनःक्षिप्रमेतद्भविष्यति १९ अंतर्हितायांसावित्र्यांजगामस्वपुरंनृपः ॥ स्वराज्येचावसद्दीरःप्रजा
 धर्मेणपालयन् २० कस्मिंश्चित्तुगतेकालेसराजानियतव्रतः ॥ ज्येष्ठायांधर्मचारिण्यांमहिष्यांगर्भमादधे २१ राजपुत्र्यास्तुगर्भःसमानव्याभरतर्षभ ॥ व्यवर्ध
 ततदाशुक्लतारापतिरिवांबरे २२ प्राप्तेकालेतुसुषुवेकन्याराजीवलोचनाम् ॥ क्रियाश्वतस्यामुदितश्चक्रेचनृपसत्तमः २३ सावित्र्याप्रीतयादत्तासावित्र्याहुतयाह्य
 पि ॥ सावित्रीत्येवनामास्याश्चकुर्विप्रास्तथापिता २४ साविग्रहवतीवश्रीर्व्यवर्धतनृपात्मजा ॥ कालेनचापिसाकन्यायौवनस्थावभूवह २५ तांसुमध्यांपृथु
 श्रोणींप्रतिमांकांचनीमिव ॥ प्राप्तेयंदेवकन्येतिदृष्ट्वासंमेनिरेजनाः २६ तांतुपद्मपलाशाक्षींज्वलंतीमिवतेजसा ॥ नकश्चिद्भरयामासतेजसाप्रतिवारितः २७
 तिमंत्रार्थः । इतएववाक्यादेतस्यमंत्रस्यलक्षहोमादपत्यप्राप्तिर्भवतीतिगम्यते । षष्ठेकालेऽष्टाविभक्तस्याहःषष्ठंशे ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ उत्तरंपुत्रार्थप्रार्थ
 नावचनंसर्गेणाज्ञया २८ प्रतिज्ञायांगीकृत्य १९ । २० । २१ मानव्या मनुपुत्र्याः २२ । २३ । २४ । २५ प्रतिवारितोऽभिभूतः २७

२८ सुमनसहृष्टवेवतायाः । 'सुपर्वाणःसुमनसस्त्रिविदेशाः'इत्यमरः । शेषाःप्रसादपूर्वकं दत्तानि माल्यानि प्रसादभूतामाला इत्यर्थः । 'प्रसादान्निजनिर्माल्यदानेशेषानुकीर्तिता' इति विश्वः २९
 अथोपोष्यशिरःस्नातादेवतामभिगम्यसा ॥ हुत्वाग्निविधिवद्विप्रानवाचयामासपर्वणि २८ ततःसुमनसःशेषाःप्रतिगृह्यमहात्मनः ॥ पितुःसमीपमगमद्देवीश्रीरि
 वरूपिणी २९ साभिवाद्यपितुःपादौःशेषाःपूर्वनिवेद्य च ॥ कृतांजलिर्वरारोहानृपतेःपार्श्वमास्थिता ३० यौवनस्थातुतांद्वास्वासुतादेवरूपिणीम् ॥ अया
 च्यमानांचवरेर्चपतिर्दुःखितोऽभवत् ३१ ॥ राजोवाच ॥ पुत्रिप्रदानकालस्तेनचकश्चिद्वृणोतिमाम् ॥ स्वयमन्विच्छभर्तारंगुणैःसदृशमात्मनः ३२ प्रार्थितः
 पुरुषोयश्चसनिवेद्यस्त्वयामम ॥ विष्टश्याहंप्रदास्यामिवरयत्वंयथेप्सितम् ३३ श्रुतंहिधर्मशास्त्रेषुपठ्यमानांद्दिजातिभिः ॥ तथात्वमपिकल्याणिगदतोमेवचः
 शृणु ३४ अप्रदातापितावाच्योवाच्यश्चानुपयन्पतिः ॥ मृतेभर्तरिपुत्रश्चवाच्योमातुररक्षिता ३५ इदमेवचनंश्रुत्वाभर्तुरन्वेषणत्वर ॥ देवतानांयथावाच्योभवे
 यंतथाकुरु ३६ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्त्वाद्दुहितरंतथावृद्धांश्चमंत्रिणः ॥ व्यादिदेशानुयात्रंचगम्यतांचेत्यचोदयत् ३७ साभिवाद्यपितुःपादौःशेषांश्चितेवत
 पस्विनी ॥ पितुर्वचनमाज्ञायनिर्जगामाविचारितम् ३८ साहैभंरथमास्थायस्थविरैःसचिवैर्वृता ॥ तपोवनानिरम्याणिराजर्षीणांजगामह ३९ मान्यानांत
 त्रवृद्धानांकृत्वापादाभिवादनम् ॥ वनानिक्रमशस्तातसर्वाण्येवाभ्यगच्छत् ४० एवंतैर्येषुसर्वेषुधनोत्सर्गंनृपात्मजा ॥ कुर्वतीद्विजमुख्यानांतंतंदेशंजगामह
 ४१ ॥ इतिश्रीम० भा० आ० प० पतिव्रतामाहात्म्यपर्वणिसावित्र्युपाख्यानेत्रिनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अथमद्रा
 धिपोराजानारदेनसमागतः ॥ उपविष्टःसभामध्येकथायोगेनभारत १ ततोऽभिगम्यतीर्थानिसर्वाण्येवाश्रमांस्तथा ॥ आजगामपितुर्वैशमसावित्रीसहमंत्रिभिः
 २ नारदेनसहासीनंसाहृष्टापितरंशुभा ॥ उभयोरेवशिरसाचक्रेपादाभिवादनम् ३ ॥ नारदउवाच ॥ क्वगताऽभूत्सुतेयंतंकुतश्चैवागतानृप ॥ किमर्थंयुवती
 भर्त्रेनचैनांसंप्रयच्छसि ४ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ कार्येणखल्वनेनैवप्रेषिताऽद्यैवचागता ॥ एतस्याःशृणुदेवर्षेभर्तारंयोऽनयावृतः ५ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥
 साब्रूहिविस्तरणेतिपित्रासंचोदिताशुभा ॥ तदैवतस्यवचनंप्रतिगृह्येदमब्रवीत् ६ ॥ सावित्र्युवाच ॥ आसीच्छालेषुधर्मात्माक्षत्रियःपृथिवीपतिः ॥
 द्युमत्सेनइतिख्यातःपश्चाच्चान्धोबभूवह ७ विनष्टचक्षुषस्तस्यबालपुत्रस्यधीमतः ॥ सामीप्येनहृतराज्यंछिद्रेऽस्मिन्पूर्ववैरिणा ८ सवालवत्सयासार्धभार्यया
 प्रस्थितोवनम् ॥ महारण्यंगतश्चापितपस्तेपेमहाव्रतः ९ तस्यपुत्रःपुरेजातःसंवृद्धश्चतपोवने ॥ सत्यवानुरूपोभेभर्तेतिमनसावृतः १० ॥ नारदउवाच ॥
 अहोवतमहत्पापंसावित्र्यानृपतेकृतम् ॥ अजानंत्यायदनयागुणवान्स्त्यवान्वृतः ११

वाच्योनिघ्नःअनुपयन्कृतावगच्छन् ३५ । ३६ अनुयात्रंचात्रोपकरणंवाहनादि ३७ । ३८ । २९ । ३० । ३१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिनवत्यधिक
 द्विशततमोऽध्यायः ॥ २९३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथेति कथायोगेनकथाप्रसंगेन १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ सामीप्येनसमीपवासिना छिद्रेअंधत्वेसति ८ । ९ सत्यवानामतः १० । ११

१२ । १३ तेजरवीप्रभववान्बुद्धिमान्वा वाशब्दश्चायं १४ । १५ । १६ साकृतेःसंकृतिपुत्रस्य १७ । १८ । १९ । २० । २१ आक्रम्याभिमूय २२ । २३ । २४ । २५ अंशःकाष्ठपापा
 सत्यंवदत्यस्यपितासत्यंमाताप्रभाषते ॥ तथाऽस्यब्राह्मणाश्चकुर्नामैतत्सत्यवानिति १२ बालस्याश्वाःप्रियाश्वास्यकरोत्यश्वांश्चमृन्मयान् ॥ चित्रेऽपिविलिख
 त्यश्वांश्चित्राश्चइतिचोच्यते १३ ॥ ॥ राजोवाच ॥ ॥ अर्पादानींसतेजस्वीबुद्धिमान्वानृपात्मजः ॥ क्षमावानपिवाशूरःसत्यवानापितृवत्सलः १४ ॥ नार
 दउवाच ॥ विवस्वानिवतेजस्वीवृहस्पतिसमोमतौ ॥ महेंद्रइववीरश्चसुधेवक्षमान्वितः १५ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ अपिराजात्मजोदाताब्रह्मण्यश्चापिसत्यवान् ॥
 रूपवानप्युदारोवाऽप्यथवाप्रियदर्शनः १६ ॥ नारदउवाच ॥ साकृतेरंतिदेवस्यस्वशक्त्यादानतःसमः ॥ ब्रह्मण्यःसत्यवादीचशिविरोशीनरोयथा १७ य
 यातिरिवचोदारःसोमवत्प्रियदर्शनः ॥ रूपेणान्यतमोऽश्विभ्यांद्युमत्सेनसुतोबली १८ सदांतःसमृदुःशूरःससत्यःसंयतेंद्रियः ॥ समैत्रःसोऽनमूयश्चसहीमान्द्यु
 तिर्माश्वसः १९ नित्यशश्चार्जवंतस्मिन्स्थितिस्तस्यैवचध्रुवा ॥ संक्षेपतस्तपोवृद्धैःशीलवृद्धैश्चकथ्यते २० ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ गुणैरूपेतंसर्वैस्तंभगवन्प्रब्रवीषि
 मे ॥ दोषानप्यस्यमेब्रूहियदिसंतीहकेचन २१ ॥ नारदउवाच ॥ एकएवास्यदोषोहिगुणानाक्रम्यतिष्ठति ॥ सचदोषःप्रयत्नेननशक्यमतिवर्तितुम् २२ ए
 कोदोषोऽस्तिनान्योऽस्यसोद्यप्रभृतिसत्यवान् ॥ संवत्सरेणक्षीणायुर्देहन्यासंकरिष्यति २३ ॥ राजोवाच ॥ एहिसावित्रिगच्छस्वअन्यंवरयशोभने ॥ तस्य
 दोषोमहानेकोगुणानाक्रम्यचस्थितः २४ यथामेभगवानाहनारदोदेवसत्कृतः ॥ संवत्सरेणसोऽल्पायुर्देहन्यासंकरिष्यति २५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ सकृदंशोनि
 पततिसकृत्कन्याप्रदीयते ॥ सकृदाहददानीतित्रीण्येतानिसकृत्सकृत् २६ दीर्घायुरथवाऽल्पायुःसगुणोनिर्गुणोऽपिवा ॥ सकृद्वृतामयाभर्तानिद्वितीयंनृणाम्य
 हम् २७ मनसानिश्चयंकृत्वाततोवाचाऽभिधीयते ॥ क्रियतेकर्मणापश्चात्प्रमाणंमेमनस्ततः २८ ॥ नारदउवाच ॥ स्थिराबुद्धिर्नरश्रेष्ठसावित्र्यादुहितुस्तव ॥
 नैषावारयितुंशक्याधर्मादस्मात्कथंचन २९ नान्यस्मिन्पुरुषेसंतियेसत्यवतिवैगुणाः ॥ प्रदानमेवतस्मान्मेरोचतेदुहितुस्तव ३० ॥ राजोवाच ॥ अविचाल्य
 मेतदुक्तंतथ्यंचभवतावचः ॥ करिष्याम्येतदेवंचगुरुर्हिभगवान्मम ३१ ॥ नारदउवाच ॥ आवेघ्नमस्तुसावित्र्याःप्रदानेदुहितुस्तव ॥ साधयिष्याम्यहंताव
 त्सर्वेषांभद्रमस्तुवः ३२ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्त्वासमुत्पत्यनारदस्त्रिदिवंगतः ॥ राजाऽपिदुहितुःसज्जंवेवाहिकमकारयत् ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआर
 ण्यकेपर्वणिपतिव्रतामा० सावित्र्युपाख्यानेचतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ अथकन्याप्रदानेसतमेवार्थंवि
 चिंतयन् ॥ समानिन्येचतत्सर्वंभांडंवेवाहिकंनृपः १ ततोऽवृद्धान्द्विजान्सर्वानृत्विजःसपुरोहितान् ॥ समाहूयदिनेपुण्येप्रययौसहकन्यया २

णादेःशकलःसकृत्प्रपतति कृतस्पर्करणंनस्तीत्यर्थः २६ । २७ । २८ । २९ । ३० यत्तत्सावित्र्यावचनमविचाल्यं भवतावचतथ्यमुक्तं ३१ साधयिष्यामि गभिष्यामि । धातूनामनेकार्थत्वाद्
 त्यर्थोऽयं ३२ । ३३ ॥ इत्यार० प० नी० भा० चतुर्नवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९४ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अथेति । भांडं वेवाहिकमुपकरणं विवाहोचितं १ । २

३ कौश्याकुशमय्याव्यामासने ४ आत्मनिवेदनमश्वपतिरहामितिज्ञापनं ५ । ६ । ७ । ८ । ९ मवामवात्मकमुत्पत्तिविनाशात्मकं तेषां प्रति १० मामां ११ । १२ । १३ निर्वर्तनुनिष्पद्यता
 मेध्यारण्यसगत्वाचद्युमत्सेनाश्रमनृपः ॥ पन्थामेवद्विजैःसार्धराजपितमुपागमत् ३ तत्रापश्यन्महाभागंशालवृक्षमुपाश्रितम् ॥ कौश्यावृक्ष्यासमासीनं चक्षु
 हीनं नृपंतदा ४ सराजातस्यराजपेःकृत्वापूजायथार्हतः ॥ वाचासुनियतोभूत्वाचकारात्मनिवेदनम् ५ तस्यार्घ्यमासनंचैवगांचावेद्यसधर्मवित् ॥ किमागमन
 मित्येवंराजाराजानमब्रवीत् ६ तस्यसर्वमभिप्रायमितिकर्तव्यतांचताम् ॥ सत्यवंतंसमुद्दिश्यसर्वमेवन्यवेदयत् ७ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ सावित्रीनामराजपेक
 न्येयंममशोभना ॥ तांस्वधमेणधर्मज्ञस्तुषार्थेत्वंगृहाणमे ८ ॥ युमत्सेनउवाच ॥ च्युताःस्मराज्याद्वनवासमाश्रिताश्वरामधर्मनियतास्तपास्विनः ॥ कथंत्वन
 र्हावनवासमाश्रमेनिवस्यतेकेशमिमंसुतातव ९ ॥ अश्वपतिरुवाच ॥ सुखंचदुःखंचभवाभवात्मकंयदाविजानातिसुताऽहमेवच ॥ नमाद्विधेयुज्यातिवाक्यमीदृशं
 विनिश्चयेनाभिगतोऽस्मितेनृप १० आशांनार्हसिमेहंतुंसौहृदात्पणतस्यच ॥ अभितश्चागतंप्रेम्णाप्रत्याख्यातुंनमाऽर्हसि ११ अनुरूपोऽहियुक्तश्चत्वममाहंतवा
 पिच ॥ स्तुषांप्रतीच्छमेकन्यांभार्यासत्यवतस्ततः १२ ॥ युमत्सेनउवाच ॥ पूर्वमेवाभिलषितःसंबंधोमेत्वयासह ॥ भ्रष्टराज्यस्त्वहमितिततएतद्विचारितम्
 १३ अभिप्रायस्त्वयंयोमेपूर्वमेवाभिकाक्षितः ॥ सनिर्वर्ततुमेऽद्यैवकाक्षितोह्यसिमेऽतिथिः १४ ततःसर्वान्समानाय्यद्विजानाश्रमवासिनः ॥ यथाविधिसमुद्रा
 हंकारयामासतुर्नृपौ १५ दत्त्वासोऽश्वपतिःकन्यायथार्हसपरिच्छदं ॥ ययौस्वमेवभवनंयुक्तःपरमयामुदा १६ सत्यवानपिताभार्यालिब्ध्वासर्गुणान्वितां ॥ मुमु
 देसाचतलब्ध्वाभर्तारंमनसेप्सितम् १७ गतेपितरिसर्वाणिसंन्यस्याभरणानिसा ॥ जगृहेवलकलान्येववस्त्रंकाषायमेवच १८ परिचारैर्गुणैश्चैवप्रश्रयेणदमेनच ॥
 सर्वकामक्रियाभिश्चसर्वेषांतुष्टिमादधे १९ श्वशुरंशरीरसत्कारैःसर्वैराच्छादनादिभिः ॥ श्वशुरंदेवसत्कारैर्वाचःसंयमनेनच २० तथैवप्रियवादेननैपुणेनशमेनच ॥
 रहश्चैवोपचारेणभर्तारंपर्यतोषयत् २१ एवंतत्राश्रमेतेषांतदानिवसतांसताम् ॥ कालस्तपस्यतांकाश्चिदपाकामतभारत २२ सावित्र्याग्लायमानायास्तितष्ठत्या
 स्तुदिवानिशम् ॥ नारदेनयदुक्तंद्राक्यंमनसिवर्तते २३ ॥ इतिश्रीम०आ०प०सावित्र्युपाख्यानेपंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ ३ ॥
 ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ ततःकालेबहुतिथेव्यतिक्रांतिकदाचन ॥ प्राप्तःसकालोमर्तव्यंयत्रसत्यवतानृप १ गणयंत्याश्वसावित्र्यादिवसेदिवसेगते ॥ यद्वाक्यंनारदे
 नोक्तंवर्ततेहृदिनित्यशः २ चतुर्थेऽहनिमर्तव्यमितिसंचित्यभाविनी ॥ व्रतंत्रिरात्रमुद्दिश्यदिवारांस्थिताऽभवत् ३ तंश्रुत्वानियमंतस्याभृशंदुःखान्वितो
 नृपः ॥ उत्थायवाक्यंसावित्रीमिब्रवीत्परिसांत्वयन् ४

१४ । १५ । सपरिच्छदंपरिबर्हसहितं १६ । १७ । १८ परिचारैःसेवनैः गुणैःशीलसत्यादिभिः प्रश्रयेणस्त्रेहेन दमेनजितेन्द्रियतया सर्वकामक्रियाभिःसर्वेषाभिष्टसंपादनेन १९ । २० । २१
 २२ । २३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे पंचनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९५ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४

वन० ३
अ०
॥२९६॥

॥२३८॥

वसतीनांस्थानं भोजनप्रयनिरोधः उपवसतीत्यादौ वसतेस्तादर्थ्यदर्शनात् ५ पारविष्याभिसमापयिष्यामि व्यवसायकृतमुयोगकृत्वा ६ । ७ । ८ । ९ युगंहस्तचतुष्कं तावदुदितेउपरियाते
 ॥ युमत्सेनउवाच ॥ अतितीव्रोयमारंभस्त्वयारब्धोऽनृपात्मजे ॥ तिसृणांवसतीनांहिस्थानं परमदुश्चरम् ६ ॥ सावित्र्युवाच ॥ नकार्यस्तातसंतापःपारायिष्या
 म्यहं व्रतम् ॥ व्यवसायकृतंहीदंयवसायश्चकारणम् ६ ॥ युमत्सेनउवाच ॥ व्रतंभिधीतिवक्तुंत्वानास्मि शक्तःकथंचन ॥ पारयस्वोतिवचनंयुक्तमस्मद्विधोवदेत्
 ७ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्त्वाद्युमत्सेनोविरराममहामनाः ॥ तिष्ठंतीचैवसावित्रीकाष्ठभूतेवलक्ष्यते ८ श्वोभूतेभर्तृमरणेसावित्र्याभरतर्षभ ॥ दुःखान्विता
 यास्तितष्ठत्याःसारात्रिव्यत्यवर्तत ९ अद्यतद्विवसंचेतिहुत्वादीप्तंहुताशनम् ॥ युगमात्रोदितेभूयैकृत्वापौर्वाहिकीक्रियाः १० ततःसर्वान्द्विजानवृद्धान्श्वश्रूं
 श्वशुरमेवच ॥ अभिवाद्यानुपूर्व्येणप्रांजलिर्नियतास्थिता ११ अवैधव्याशिषस्तेतुसावित्र्यर्थहिताःशुभाः ॥ ऊचुस्तपास्विनःसर्वतपोवननिवासिनः १२ ए
 वमस्त्वितिसावित्रीध्यानयोगपरायणा ॥ मनसातागिरःसर्वाःप्रत्यगृह्णात्तपास्विनाम् १३ तं कालं तं मुहूर्तं च प्रतीक्षंती नृपात्मजा ॥ यथोक्तं नारदवचश्चितयंती सु
 दुःखिता १४ ततस्तुश्वश्रुश्वशुरावृचतुस्तांनृपात्मजाम् ॥ एकांतमास्थितांवाक्यंप्रीत्याभरतसत्तम १५ ॥ श्वशुरावृचतुः॥ व्रतं यथोपदिष्टं तु तथा तत्पारितं वया ॥
 आहारकालःसंप्राप्तःक्रियतांयदनंतरं १६ ॥ सावित्र्युवाच ॥ अस्तंगतेमयाऽऽदित्येभोक्तव्यं कृतकामया ॥ एषमेहदिसंकल्पःसमयश्चकृतोमया १७ ॥ मार्क
 ङेयउवाच ॥ एवंसंभाषमाणायाःसावित्र्याभोजनंप्रति ॥ स्कंधेपरशुमादायसत्यवान्प्रस्थितोवनम् १८ सावित्रीत्वाहभर्तारंनैकस्त्वंगंतुमर्हसि ॥ सहत्वयाग
 मिष्यामिनाहित्वाहातुमुत्सहे १९ ॥ सत्यवानुवाच ॥ वनंनगतपूर्वतेदुःखःपंथाश्चभाविनि ॥ व्रतोपवासक्षामाचक्षुपन्थांगमिष्यासि २० ॥ सावित्र्युवाच ॥
 उपवासान्नमेग्लानिर्नास्तिचापिपरिश्रमः ॥ गमनेचकृतोत्साहांप्रतिषेडुंनमाऽर्हसि २१ ॥ सत्यवानुवाच ॥ यदितेगमनोत्साहःकरिष्यामितवाप्रियम् ॥ मम
 त्वामंत्रयगुरुन्नमां दोषःस्पृशेदयम् २२ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ साऽभिवाद्याब्रवीच्छ्रुंश्वशुरंचमहाव्रता ॥ अयंगच्छतिमेभर्ताफलाहारोमहावनम् २३ इच्छेय
 मभ्यनुज्ञाताआर्ययाश्वशुरेणह ॥ अनेनसहनिर्गंतुंनमेऽद्यविरहःक्षमः २४ गुर्वग्निहोत्रार्थकृतेप्रस्थितश्चसुतस्तव ॥ ननिवार्योनिवार्यःस्यादन्यथाप्रस्थितो
 वनम् २५ संवत्सरःकिंचिदूनोनिष्क्रांताऽहमाश्रमात् ॥ वनंकुसुमितंद्रष्टुंपरंकौतूहलंहिमे २६ ॥ युमत्सेनउवाच ॥ यतःप्रभृतिसावित्रीपित्रादत्तास्तुषामम ॥
 नानयाम्यर्थनायुक्तमुक्तपूर्वस्मराम्यहम् २७ तदेषालभतां कामं यथाऽभिलषितं वधूः ॥ अप्रमादश्चकर्तव्यःपुत्रिसत्यवतःपथि २८ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ उभा
 भ्यामभ्यनुज्ञातासाजगामयज्ञस्विनी ॥ सहभर्त्राहसंतीवहृदयेनविदूयता २९ सावनानिविचित्राणिरमणीयानिसर्वशः ॥ मयूरगणजुष्टानिददर्शविपुलेक्षणा ३०

१० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३०

म.भा.टी.
॥२१९॥

३१ । ३२ । ३३ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपे षण्णवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ अथेति । कठिनस्थाली । 'कठिननिष्ठुरेस्थाल्याम्' इतिविश्वः
नदीःपुण्यवहाश्वैवपुष्पितांश्चनगोतमान् ॥ सत्यवानाहपश्येतिसावित्रीमधुरं वचः ३१ निरीक्षमाणाभर्तारं सर्वावस्थमनिदिता ॥ मृतमेवाहिभर्तारं कालेमुनिव
चःस्मरन् ३२ अनुव्रजंतीभर्तारं जगाममृदुगामिनी ॥ द्विधेवहृदयं कृत्वा तंचकालमवेक्षती ३३ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणि पतिव्रतामासावित्र्युपा
ख्यानेषणवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९६ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ अथ भार्यासहायः सफलान्यादाय वीर्यवान् ॥ कठिनं पूरयामास ततः काष्ठान्यपाटयत् १
तस्य पाटयतः काष्ठं स्वेदो वै समजायत ॥ व्यायामेन च तेनास्य जज्ञेशिरसि वेदना २ सोऽभिगम्य प्रियां भार्यामुवाच श्रमपीडितः ॥ सत्यवानुवाच ॥ व्यायामे
नममानेन जाता शिरसि वेदना ३ अंगानि चैव सावित्रिहृदयं द्रूयतीवच ॥ अस्वस्थमिव चात्मानं लक्षये मितभाषिणि ४ शूलैरिव शिरो विद्धमिदं संलक्षयाम्यहम् ॥
तत्स्वप्नुमिच्छे कल्याणिनस्थातुं शक्तिरस्ति मे ५ सासमासाद्य सावित्रीभर्तारमुपगम्य च ॥ उत्संगेऽस्य शिरः कृत्वानिषसादमहीतले ६ ततः सानारदवचो विष्ट
शंतीतपस्विनी ॥ तमुहूर्तं क्षणं वेलां दिवसं च युजो जह ७ मुहूर्तादेव चापश्यत्पुरुषं रक्तवाससम् ॥ बद्धमौलिं वपुष्मंतमादित्यसमतेजसम् ८ श्यामावदातर
क्ताक्षं पाशहस्तं भयावहम् ॥ स्थितं सत्यवतः पार्श्वे निरीक्षंतं तमवच ९ तं दृष्ट्वा सहसोत्थाय भर्तुर्न्यस्य शनैः शिरः ॥ कृतांजलि रुवाचार्ता हृदयेन प्रवेपती १० सा
वित्र्युवाच ॥ देवतं त्वाऽभिजानामि वपुरे तद्धयमानुषम् ॥ कामयावृद्धिदेवेश कस्त्वं किंचिचिकीर्षसि ११ ॥ यम उवाच ॥ पतिव्रताऽसि सावित्रितथैव च तपो
न्विता ॥ अतस्त्वामभिभाषामि विद्धि मां त्वं शुभेयम् १२ अयं ते सत्यवान् भर्ता क्षीणायुः पार्थिवात्मजः ॥ नेष्यामि तमहंबद्धा विद्ध चेत् न मे चिकीर्षितम् १३
सावित्र्युवाच ॥ श्रूयते भगवन् दूतास्तवा गच्छंति मानवान् ॥ नेतुं किल भवान् कस्मादागतोऽसि स्वयंप्रभो १४ ॥ मार्कण्डेय उवाच ॥ इत्युक्तः पितृराजस्तां भगवा
न्स्वचिकीर्षितम् ॥ यथावत्सर्वमाख्यातुं तत्प्रियार्थं प्रचक्रमे १५ अयं च धर्मसंयुक्तो रूपवान् गुणसागरः ॥ नाहो मत्पुरुषैर्नेतुमतोऽस्मि स्वयमागतः १६ ततः
सत्यवतः कायात्पाशवद्धं वशंगतम् ॥ अंगुष्ठमात्रं पुरुषं निश्चकर्षय मोबलात् १७ ततः समुद्धृत प्राणंगतश्चासंहतप्रभम् ॥ निर्विचेष्टं शरीरं तद्भूवाप्रियदर्शनम्
१८ यमस्तु तंततो बद्धा प्रयातो दक्षिणामुखः ॥ सावित्री चैव दुःखार्ता यममेवान्वगच्छत ॥ नियमव्रतसंसिद्धामहाभागापतिव्रता १९ ॥ यम उवाच ॥ निवर्त
गच्छ सावित्रिकुरुष्वस्योर्ध्वं देहिकम् ॥ कृतं भर्तुस्त्वयाऽऽनृप्यं यावद्दम्यं गतं त्वया २० ॥ सावित्र्युवाच ॥ यत्र मे नीयते भर्ता स्वयं वा यत्र गच्छति ॥ मया च तत्र
गतं व्यमेष धर्मः सनातनः २१ तपसा गुरुभक्त्या च भर्तुः स्नेहाद्भ्रतेन च ॥ तव चैव प्रसादेन न मे प्रतिहता गतिः २२ प्राहुः सातपदं मैत्रं बुवास्तत्त्वार्थदर्शिनः ॥
मित्रतां च पुरस्कृत्य किंचिद्वक्ष्यामि तच्छृणु २३

१ । १० कामया इच्छया ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ अंगुष्ठमात्रं हृदयाकाशमतिष्ठितस्वात्तरप्रमाणं पर्यष्टकवेष्टितं सूक्ष्मशरीरवत् १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३

वन ० ३
अ ०
॥२९७॥

॥२९९॥

अनात्मवंतोऽजितेन्द्रियाः वने धर्मयज्ञादिरूपं न चरन्ति जितेन्द्रिया एव वने ग्रामे वा यज्ञादींस्त्रीसंचदान् धर्मांश्कुर्वन्ति तेन गृहस्थवानप्रस्थयोः संग्रहः वासंगुरुकुलवासं ब्रह्मचर्यं परिश्रमं परित्यागक
पमाश्रमसंन्यासं । पाठांतरे प्रतिश्रयं प्रतिनिवृत्तः श्रयः कर्मफलाश्रयणमत्रेति प्रतिश्रयसंन्यासं विज्ञानतः चतुर्धर्मैः सार्वविभक्तिकस्तसिः धर्मस्य फलमात्मविज्ञानमित्यर्थः । 'तमेतं वेदानुवच
नेन ब्राह्मणा विविदिषंति यज्ञेन दानेन तपसाऽनाशकेन' इति एतमेव ब्राह्मिनीलोकमिच्छंतः प्रव्रजंतीति च वेदानुवचनस्य यज्ञादीनां प्रव्रजनस्य चात्मलाभार्थं त्वश्रवणात् २४ एतेषामाश्रमधर्माणां
समुच्चयं वारयाति एकस्येति चतुर्णामन्यतमस्यैकस्याश्रमस्य धर्मेण सतांमतेन दंभादिरहितश्रद्धया सम्यगनुष्ठितेनेत्यर्थः सर्ववयमाश्रमास्तं मार्गज्ञानमार्गप्रपन्नाः प्राप्ताः स्मः अतो हेतोरस्मत्सदृशो
ऽग्निसाध्यानां कर्मणां कर्ता धर्मचवासंचपरिश्रमंचेति पाठक्रमापेक्षया द्वितीयं नैष्ठिकं गुरुकुलवासं दाराऽकरणरूपं तृतीयं पारिव्राज्यं दारादित्यागरूपं वा नवांछे ज्ञानहेतोः प्रधानभूतस्य धर्मस्या
द्येऽपिसिद्धेरित्यर्थः । मद्भर्तुर्हरणेनावयोर्धर्ममानाशयेति भावः २५ निवर्तनिवर्तस्व स्वरउदात्तादिः अक्षरमकरादि व्यंजनककारादि एतद्युक्त्वेन वाक्यस्य शब्दतो निर्दोषत्वमुक्तं हेतुयुक्तत्वेन
नानात्मवंतस्तु वने चरन्ति धर्मचवासंचपरिश्रमंच ॥ विज्ञानतो धर्ममुदाहरन्ति तस्मात्संतो धर्ममाहुः प्रधानम् २४ एकस्य धर्मेण सतांमतेन सर्वे स्मत्तं मार्गमनुप्रपन्नाः ॥
मां वै द्वितीयं मातृतीयं च वांछे तस्मात्संतो धर्ममाहुः प्रधानम् २५ ॥ यम उवाच ॥ निवर्ततुष्टोऽस्मितवानया गिरा स्वराक्षरव्यंजनहेतुयुक्तया ॥ वरं वृष्णीषेह
विनाऽस्य जीवितं ददानिते सर्वमनिदिते वरम् २६ सावित्र्युवाच ॥ च्युतः स्वराज्याद्नवासमाश्रितो विनष्टचक्षुःश्वशुरो ममाश्रमे ॥ सलब्धचक्षुर्बलवानभवेत्
पस्तवप्रसादाज्ज्वलनार्कसंनिभः २७ ॥ यम उवाच ॥ ददानितेऽहंतमनिदिते वरं यथात्वयोक्तं भविता च ततथा ॥ तवाध्वनाग्लानिभिवोपलक्षये निवर्तगच्छस्व
न ते श्रमो भवेत् २८ ॥ सावित्र्युवाच ॥ श्रमः कुतो भर्तुसमीपतो हि मे यतो हि भर्ता ममागतिर्भुवा ॥ यतः पतिनेष्यसितत्रमे गतिः सुरेशभूयश्च वचोनिबोधमे २९
सतांसकृतसंगतमीप्सितं परंततः परं मित्रमिति प्रचक्षते ॥ नचाफलं सत्पुरुषेण संगतं ततः सतांसनिवसेत्समागमे ३० ॥ यम उवाच ॥ मनोनुकूलं बुवद्बुद्धि
वर्धनं त्वया यदुक्तं वचनं हिताश्रयम् ॥ विना पुनः सत्यवतोऽस्य जीवितं वरं द्वितीयं वरयस्व भामिनि ३१ ॥ सावित्र्युवाच ॥ हतपुरामेश्वशुरस्य धीमतः स्वमे
वराज्यं लभतां सपार्थिवः ॥ जह्यात्स्वधर्मान्न च मे गुरुर्यथा द्वितीयमेतद्दर्यामिते वरम् ३२ ॥ यम उवाच ॥ स्वमेवराज्यं प्रतिपत्स्यतेऽचिरात्तत्र च स्वधर्मात्प
रिहास्यते नृपः ॥ कृतेन कामेन मयानृपात्मजे निवर्तगच्छस्वन ते श्रमो भवेत् ३३ ॥ सावित्र्युवाच ॥ प्रजास्त्वयैतानियमेन संयतानियम्य चैतानयसे
निकामया ॥ ततो यमत्वं तव देव विश्रुतं निबोध चेमा गिरमीरितां मया ३४

युक्तियुक्तत्वमप्युक्तं २६ भर्तारं मोचयिष्याम्येवेति स्वयनिश्चिन्वाना वरांतरारण्येवतावत्प्रार्थयंती सावित्र्युवाच च्युतइति २७ अश्वनामार्गेण ननु भर्तुनाशेन अनष्टपुत्रमर्तेत्याशयः २८ यतो यत्र
भर्ता सागतिस्तत्रैव गमनं भ्रुवानिश्चिता २९ सतामिति साधोस्तव समागममात्रेण जाता भेदीयं निष्फलानैव भवेदिति भावः ३० हिताश्रयं युक्तयनुकूलं पूर्वमाश्रमधर्माणां ज्ञानहेतुत्वमुक्तमिह
तुसत्संगस्येति भेदः । तथाच श्रुतिः 'तद्विज्ञानार्थं स गुरुमेवाभिगच्छेत्' इति ३१ गुरुः श्वशुरः ३२ । ३३ ज्ञानानवाप्तौ दोषमाह प्रजाइति नियमेन नियमनेन संयतानि गृहीताः सत्यः भवंति
ताश्च पुनः कर्मभूतास्त्वं निकामया कामितेनार्थेन नयसे संयोजयसि यातनांते सत्कर्मफलमपिताभ्यो ददासि । न कामयेति पाठे तास्त्वभिच्छयाननयसे कर्मफलावेति शेषः किंतु तत्कर्मवशादे
वेत्यर्थः । येषां तु ज्ञानिनां कामभैव नास्ति तते त्वद्दशो भवन्ति नापि देहैः फलमसंपुज्यंत इत्यर्थः तथाच श्रुतिः । इति नुका मयमानस्येति संसारिणामुच्चावचांगतिमूपसंहृत्य 'अथा कामयमानो

म.मा.टी.
॥२४०॥

योऽकामो निष्काम आसकामः स्यात्प्रतस्यमाण उक्ता भंस्यत्रैव समवनीयंते ब्रह्मैव सन् ब्रह्माप्येति । तद्विद्वान्कामानां गत्याद्यभावं दर्शयति तथा सकामानां पुनः पुनः संसारं च दर्शयति । 'नसां परायः प्रतिभाति बालं प्रमाद्यं तं वित्तलोभेन मूढं' । अयं लोको नास्ति पर इति मानी पुनः पुनर्वशमापद्यते इति यमयातनानि वृत्त्यर्थं सारमुपादिशन् श्रोतारमभिमुखीकरोति निबोधेति ३४ अद्रोहः द्रोहाभावः अनुग्रहो दया दानं संविभागः स्वमपि मयि दया कुर्विति भावः ३५ एवं प्राय इत्यल्पायुषं भर्तुरभिनयति अशक्तिपेशलाः शक्तिकौशलहीनाः । पाठांतरे मक्तिः श्रद्धा कौशलं च ताभ्यां हीनाः संघिरार्थः आयुः शक्तिकौशल हीना मनुष्यामादृशाः संतस्त्वमित्रेष्वपि प्राप्तेषु शरणगतेषु दया कुर्वति किमुत मादृशेषु दीनेष्विति भावः ३६ यथा तृप्ति करमिति शेषः ३७ और समिति दत्तक्रीता दिव्यावृत्तिः ३८ । ३९ समुच्यतामुपस्थिता ४० विवस्वतः वस्यते आच्छाद्यते इति वः आच्छादनं तद्वान् वस्वांस्तदन्वो विवस्वा ब्रिगिरा वज्रो जगदात्मा सूर्यः 'सु अद्रोहः सर्वभूतेषु कर्मणामनसागिरा ॥ अनुग्रहश्च दानं च सतां धर्मः सनातनः ३५ एवं प्रायश्च लोको यं मनुष्याऽशक्तिपेशलाः ॥ संतस्त्वेवाप्यमित्रेषु दयां प्राप्तेषु कुर्वते ३६ ॥ यम उवाच ॥ पिपासितस्यैव भवेद्यथापयस्तथा त्वया वाक्यमिदं समीरितम् ॥ विना पुनः सत्यवतोऽस्य जीवितं वरं वृणीष्वेह शुभेयदिच्छसि ३७ सावित्र्युवाच ॥ ममानपत्यः पृथिवीपतिः पिता भवेत्पितुः पुत्रशतं तथौरसम् ॥ कुलस्य संतानकरं च यद्भवेत्तृतीयमेतद्वरयामिते वरम् ३८ ॥ यम उवाच ॥ कुलस्य संतानकरं सुवर्चसं शतं सुतानां पितुरस्तु ते शुभे ॥ कृतेन कामेन नराधिपात्मजे निवर्तदूरं हि पथस्त्वमागता ३९ सावित्र्युवाच ॥ न दूरमेतन्मम भर्तृसन्निधौ मनो हि मे दूरतरं प्रधावति ॥ अथ ब्रजन्नेव गिरं समुद्यतां मयोच्यमानां शृणु भूय एव च ४० विवस्वतस्त्वं तनयः प्रतापवांस्ततो हि वैवस्वत उच्यसे बुधैः ॥ समेन धर्मेण चरंति ताः प्रजास्ततस्तवे हे श्वर धर्मराजता ४१ आत्मन्यपि न विश्वासस्तथा भवति सत्सुयः ॥ तस्मात्सत्सु विशेषेण सर्वः प्रणयमिच्छति ४२ सौहृदात्सर्वभूतानां विश्वासो नाम जायते ॥ तस्मात्सत्सु विशेषेण विश्वासं कुरु ते जनः ४३ ॥ यम उवाच ॥ उदाहृतं ते वचनं यदंगने शुभेन तादृक्त्वद्वेत्ते श्रुतं मया ॥ अनेन तुष्टोऽस्मि विनाऽस्य जीवितं वरं चतुर्थं वरयस्व गच्छ च ४४ ॥ सावित्र्युवाच ॥ ममात्मजं सत्यवतस्तथौरसं भवेदुभाभ्यामिह यत्कुलोद्बहम् ॥ शतं सुतानां बलवीर्यशालिनामिदं चतुर्थं वरयामिते वरम् ४५ ॥ यम उवाच ॥ शतं सुतानां बलवीर्यशालिनां भविष्यति प्रीतिकरं तवाबले ॥ परिश्रमस्तेन भवेन्नृपात्मजे निवर्तदूरं हि पथस्त्वमागता ४६ सावित्र्युवाच ॥ सतां सदाशाश्वतधर्मवृत्तिः संतो न सीदंति न च व्यथंति ॥ सतां सद्भिर्ना फलसंगमोऽस्तसद्ब्रह्मो भयं नानुवर्तंति संतः ४७ संतो हि सत्येन नयंति सूर्यं संतो भूमिं तपसा धारयंति ॥ संतो गतिर्भूतभव्यस्य राजन्सतां मध्येनावसीदंति संतः ४८

यथा आत्मा जगत्स्तस्युपश्र्व इति श्रुतेः । तस्य तनयः पुत्रः अत्यंतहित इत्यर्थः समेन शत्रुमित्रादितारतम्यहीनेन तव धर्मेण प्रशासनेन ताः प्रजाश्चरंति स्वदाज्ञावशादा इत्यर्थः अतएव तव नाम धर्मराज इति धर्मेणैव राजते धर्मोऽस्य राजत इति वा ४१ लौकिकेष्वपि विश्वासं कुर्वन्निष्ठसिद्धिमाप्नोति किमुत स्वयि धर्मराजे इत्याशयेनाह आत्मन्यपीति प्रणयं प्रार्थना ४२ । ४३ तेत्वया ४४ ममात्मजं सत्यवतश्च औरसं ननु दृतराष्ट्रादिवदन्यतो मयि जातमित्यर्थः ४५ । ४६ शाश्वतो धर्मः पत्युः सकाशादेवापत्योत्पादनं सतां मादृशानां दाराणां तत्रैव वृत्तिः ननु गतापुत्रपत्यौ कथं तव स्यादित्यत आह संत इति वरं दत्त्वा संतो न व्यथंति नापि सीदंति किमुत किं निर्वहंस्त्वेत्यर्थः । अत्यंताशक्ये धर्मस्य स्यादित्यत आह सतामिति सतामशक्यमपि नास्ति भयं चान्यस्य तेभ्यो नास्तीति तत्त्वतोऽहं निर्भयाऽस्मीति भावः ४७ स्वयाऽपि सत्यं स्वीयं रक्षणीयमित्याह संतो हीति भूतभव्यस्य भूतस्य भविष्यस्य च ४८

वन० ३
अ०
॥२१७॥

॥२४०॥

परस्परं उपकारप्रत्युपकारं ४९ एतत्प्रथमं प्रसादोऽर्धो मानश्च दरिद्रस्य प्रसादो नार्याव श्रीमतां प्रसादोऽर्धकृदपि मानदः सतां तु मानद इति सलेतु प्रसाद एव नास्ति अतस्त्वं स्वयं वस्यति तमिति स्वरं क्षिताऽस्माकं भवेति भावः ५० । ५१ तेत्वत्तः अपवर्गः पुत्रफलप्राप्तिः सुकृताद्विनासभीचीनादापत्ययोगादृते क्षेत्रजादिपुत्रार्पणेन न कृतो निष्पादितो भवति यथाऽन्येषु वरेषु मर्तृपुत्रमदयं स्यात् आर्यजुष्टमिदं वृत्तमिति विज्ञायशाश्वतम् ॥ संतः परार्थं कुर्वाणानावेक्षंति परस्परम् ४९ न च प्रसादः सत्पुरुषेषु मोघो न चाप्यर्थो नश्यति नापि मानः ॥ यस्मादेतन्नियतं सत्सु नित्यं तस्मात्संतो रक्षितारो भवंति ५० ॥ यम उवाच ॥ यथा यथा भाषमि धर्मसंहितं मनो नु कूलं सुपदं महार्थवत् ॥ तथा तथा मे त्वमिभक्तिरुत्तमा वरं वृणीष्व अप्रतिमं पतिव्रते ५१ ॥ सावित्र्युवाच ॥ न तेऽपवर्गः सुकृताद्विना कृतस्तथा यथाऽन्येषु वरेषु मानद ॥ वरं वृणे जीवतु सत्यवानयं यथा मृता ह्येव महं पतिं विना ५२ न कामये भर्तृविना कृता सुखं न कामये भर्तृविना कृता दिवम् ॥ न कामये भर्तृविना कृता श्रियं न भर्तृहीनाव्यवसामि जीवितुम् ५३ वराति सर्गः शतपुत्रताम मत्वयैव दत्तो ह्यिते च मे पतिः ॥ वरं वृणे जीवतु सत्यवानयं तवैव सत्यं वचनं भविष्यति ५४ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तु तं पाशं मुक्त्वा वैवस्वतो यमः ॥ धर्मराजः प्रहृष्टात्मा सावित्रीमिदमब्रवीत् ५५ एष भद्रे मयामुक्तो भर्ता ते कुलनां दिनि ॥ अरोगस्तवनेयश्च सिद्धार्थः समविष्यति ५६ चतुर्वर्षशतायुश्च त्वया सार्धं मवाप्स्यति ॥ इष्टाय ज्ञैश्च धर्मेण ख्यातिं लोके गमिष्यति ५७ त्वयि पुत्रशतं वैवस्ववान् जनयिष्यति ॥ ते चापि सर्वे राजानः शत्रियाः पुत्रपौत्रिणः ५८ ख्यातास्त्वन्नामधेयाश्च भविष्यंती ह शाश्वताः ॥ पितुश्च ते पुत्रशतं भविता तव मातरि ५९ मालव्यां मालवानामशाश्वताः पुत्रपौत्रिणः ॥ भ्रातरस्ते भविष्यंति क्षत्रियास्त्रिदशोपमाः ६० एवं तस्यै वरं दत्त्वा धर्मराजः प्रतापवान् ॥ निवर्तयित्वा सावित्रीं स्वमेव भवनं ययौ ६१ सावित्र्यपियमेयाते भर्तारं प्रतिलभ्य च ॥ जगाम तत्र यत्रास्या भर्तुः शावंकले वरम् ६२ सा भूमौ प्रेक्ष्य भर्तारमुपसृत्योपगृह्य च ॥ उत्संगेशिर आरोप्य भूमावुपविवेश ह ६३ संज्ञां च स पुनर्लब्ध्वा सावित्रीमभ्यभाषत ॥ प्रोष्या गत इव प्रेम्णा पुनः पुनरुदीक्ष्य वै ६४ ॥ सत्यवानुवाच ॥ सुचिरं वत सुप्तोऽस्मि किमर्थं नावबोधेतः ॥ क्वासौ पुरुषः श्यामो योऽसौ मांसं च कर्षह ६५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ सुचिरं त्वं सुप्तोऽसि ममांके पुरुषर्षभ ॥ गतः स भगवान् देवः प्रजासंघमनो यमः ६६ विश्रांतोऽसि महाभाग विनिद्रश्च नृपात्मज ॥ यदि शक्यं समुत्तिष्ठ विगाढां पश्य शर्वरीम् ६७ ॥ मार्कंडेय उवाच ॥ उपलभ्य ततः संज्ञां सुखसुप्त इवोत्थितः ॥ दिशः सर्वा वनांतांश्च निरीक्ष्यो वाच सत्यवान् ६८ फलाहारोऽस्मिनि ध्कां तस्त्वया सह सुमध्यमे ॥ ततः पाटयतः काष्ठं शिरसो मे रुजाऽभवत् ६९ शिरोभिताप संतप्तः स्थातुं चिरमशक्नुवत् ॥ तवोत्संगे प्रसुप्तोऽस्मि इति सर्वं स्मरंशु भे ७० त्वयोपगूढस्य च मे निद्रयाऽपहृतं मनः ॥ ततोऽपश्यं तमोघोरं पुरुषं च महौजसम् ७१ तद्यदित्वां विजानासि किं तूहि सुमध्यमे ॥ स्वप्नो मे यदिव दृष्टो यदि वा सत्यमेव तत् ७२

८१

५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२

सिद्धस्यैव न तद्वत् यस्मादेवं तस्माद्वरं वृणे ५१ व्यवसामि शक्रोमि ५३ । ५४

७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ अस्त्रायमाणकौरुदंतौ ८७ नौआवयोः ८८ । ८९ । ९० । ९१
 तमुवाचाथसावित्रीरजनीव्यवगाहते ॥ श्वस्तेसर्वयथावृत्तमाख्यास्यामि नृपात्मज ७३ उत्तिष्ठोत्तिष्ठभद्रंतेपितरौपश्यसुव्रत ॥ विगाढारजनीवियंनिवृत्तश्चदि
 वाकरः ७४ नक्तंचराश्वरंत्येतेहृष्टाःकूराभिभाषिणः ॥ श्रूयंतंपर्णशब्दाश्चमृगाणांचरतां वने ७५ एताघोरंशिवानादान्दिशंक्षिणपश्चिमाम् ॥ आस्थायावे
 रुवंत्युग्राःकंपयंत्योमनोमम ७६ ॥ सत्यवानुवाच ॥ वनंप्रतिभयाकारं वनेनतमसावृतम् ॥ नविज्ञास्यसिपंथानंगंतुंचैवनशक्ष्यासि ७७ ॥ सावित्र्युवाच ॥
 अस्मिन्नद्यवनेदग्धेशुष्कवृक्षःस्थितोज्ज्वलन् ॥ वायुनाधम्यमानोऽन्नदृश्यतेऽग्निःकचिक्कचित् ७८ ततोऽग्निमानयित्वेहज्वालयेष्यामिसर्वतः ॥ काष्ठानामिनि
 संतीहजहिसंतापमात्मनः ७९ यदिनोत्सहसेगंतुंसरुजंत्वांहिलक्षये ॥ नचज्ञास्यसिपंथानंतमसांसृततेवने ८० श्वःप्रभातेवनेदृश्येयास्यावोऽनुमनेतव ॥ व
 सावेहक्षपामेकांरुचितंयदितेऽनघ ८१ ॥ सत्यवानुवाच ॥ शिरोरुजानिवृत्तामेस्वस्थान्यंगानिलक्षये ॥ मातापितृभ्यामिच्छामिसंगमंत्वत्प्रसादजम् ८२ न
 कदाचिद्विकालंहिगतपूर्वोमयाऽऽश्रमः ॥ अनागतायांसंध्यायांमातामेप्ररुणाद्धिमाम् ८३ दिवाऽपिमयिनिष्कान्तिसंतप्येतेगुरुमम ॥ विचिनोतिहिमांतातः
 सहैवाश्रमवासिभिः ८४ मात्रापित्राचसुभृशंदुखिताभ्यामहंपुरा ॥ उपालब्धश्चबहुशश्विरेणागच्छसीतिहि ८५ कात्ववस्थातयोरद्यमदर्थमितिचितये ॥ त
 योरदृश्येमयिचमहदुःखंभविष्यति ८६ पुरामामूचतुश्चैवरात्रावस्त्रायमाणकौ ॥ भृशंसुदुःखितौवृद्धौबहुशःप्रीतिसंयुतौ ८७ त्वयाहीनौनजीवावमुहूर्तमपिपु
 त्रक ॥ यावद्धरिष्यसेपुत्रतावन्नौजीवितंघुवम् ८८ वृद्धयोरंधयोदृष्टिस्त्वयिवंशःप्रतिष्ठितः ॥ त्वयिर्षिडश्चकीर्तिश्चसंतानंचावयोरिति ८९ मातावृद्धापिता
 वृद्धस्तयोर्थाष्टिरहंकिल ॥ तौरात्रौमामपश्यंतौकामवस्थांगमिष्यतः ९० निद्रायाश्चाभ्यसूयामियस्याहेतोःपितामम ॥ माताचसंशयंप्राप्तामत्कृतेऽनपकारि
 णी ९१ अहंचसंशयंप्राप्तःकृच्छ्रामापदमास्थितः ॥ मातापितृभ्यांहिविनानाहंजीवितुमुत्सहे ९२ व्यक्तमाकुलयावृद्ध्याप्रज्ञाचक्षुःपितामम ॥ एकैकमस्यां
 लायांपृच्छत्याश्रमवासिनम् ९३ नात्मानमनुशोचामियथाऽहंपितरंशुभे ॥ भर्तारंचाप्यनुगतांमातरंपरिदुर्बलम् ९४ मत्कृतेनहितावद्यसंतापंपरमेष्यतः ॥
 जीवंतावनुजीवामिभर्तव्यौतौमयेतिह ९५ तयोःप्रियंमेकर्तव्यमितिजानामिचाप्यहम् ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमुक्त्वासधर्मात्मागुरुभक्तौगुरुप्रियः ९६ उड्ढि
 त्यबाहूदुःखार्तःसुस्वरंपरुरोदह ॥ ततोऽब्रवीत्तथादृष्ट्वाभर्तारंशोककर्षितम् ९७ प्रमृज्याश्रुग्निनेत्राभ्यांसावित्रीधर्मवारिणी ॥ यदिमेऽस्तितपस्तसंयदिदत्तं
 हुतंयदि ९८ श्वश्रुश्वशुरभर्तृगामपुण्याऽस्तुशर्वरी ॥ नस्मराम्युक्तपूर्वैस्वैरेष्वप्यवृतांगिरम् ९९ तेनसत्येनतावद्यत्रियेतांश्वशुरौमम ॥ सत्यवा
 नुवाच ॥ कामयेदर्शनंपित्रोर्थाहिसावित्रिमाचिरम् १००

९२ प्रज्ञाचक्षुरं वः ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ त्रियेतांजीवेता श्वशुरौश्वशुरौ १००

१०१ । २ । ३ । कठिनेफलपूर्णेपात्रे ३ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० ॥ ११ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीये सप्तनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९७ ॥ ॥ ७ ॥ एत
 पुरामातुःपितुर्वाऽपियदिपश्यामिविप्रियम् ॥ नजीविष्येवरारोहेमत्येनात्मानमालभे १०१ यदिधर्मेचतेडुद्धिर्माचिज्जीवंतमिच्छसि ॥ ममप्रियंवाकर्तव्यंगच्छावा
 श्रममंतिकात् २ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ सावित्रीततउत्थायकेशान्संयम्यभाविनी ॥ पतिमुत्थापयामासबाहुभ्यांपरिगृह्यै ३ उत्थायसत्यवांश्चापिप्रमृज्यांगा
 निपाणिना ॥ सर्वादिशःसमालोक्यकठिनेदृष्टिमादधे ४ तमुवाचाथसावित्रीश्वःफलानिहरिष्यसि ॥ योगक्षेमार्थमेतंतेनेष्यामिपरशुंत्वहम् ५ कृत्वाकठिनभा
 रंसावृक्षशाखावलंबिनम् ॥ गृहीत्वापरशुंभर्तुःसकाशेपुनरागमत् ६ वामेस्कंधेतुवामोरुर्भर्तुर्बाहुनिवेश्यच ॥ दक्षिणेनपरिष्वज्यजगामगजगामिनी ७ ॥ सत्य
 वानुवाच ॥ अभ्यासगमनाद्गीरुपंथानोविदितामम ॥ वृक्षांतरालोकितयाज्योत्स्नयाचापिलक्षये ८ आगतौस्वःपथायेनफलान्यवचितानिच ॥ यथागतंशुभे
 गच्छपंथानंमाविचारय ९ पलाशखंडेचैतस्मिन्पंथाव्यावर्ततोद्विधा ॥ तस्योत्तरेणयःपंथास्तेनगच्छत्वस्वच १० स्वस्थोऽस्मिबलवानस्मिदिदृक्षुःपितरा
 बुभौ ॥ बुवन्नेवत्वरायुक्तःसंप्रायादाश्रमंप्रति ॥ १११ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामा० सावित्र्युपाख्यानेसप्तनवत्यधिकद्विशततमोऽध्या
 यः ॥ २९७ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एतस्मिन्नेवकालेतुद्युमत्सेनोमहाबलः ॥ लब्धचक्षुःप्रसन्नायादृष्ट्यांसर्वददर्शह १ ससर्वानाश्रमानगत्वाशैव्ययासहभार्यया ॥
 पुत्रहेतोःपरामर्तिजगामभरतर्षभ २ तावाश्रमान्नदीश्चैववनानिचसरांसिच ॥ तस्यानिशिविचिन्वंतौदंपतीपरिजग्मतुः ३ श्रुत्वाशब्दंतुयंकंचिदुन्मुखौसुतशं
 कया ॥ सावित्रीसहितोभ्येतिसत्यवानित्यभाषताम् ४ भिन्नैश्वपरुषैःपादैःसत्रणैःशोणितोक्षितैः ॥ कुशकंटकविद्वांग्बुन्मताविवधावतः ५ ततोऽभेसृत्यतैर्वि
 प्रैःसर्वैराश्रमवासिभिः ॥ परिवार्यसमाश्वास्यतावानीतौस्वमाश्रमम् ६ तत्रभार्यासहायःसवृतोवृद्धैस्तपोधनैः ॥ आश्वासितोऽपिचित्रार्थैःपूर्वराज्ञांकथाश्रयैः
 ७ ततस्तौपुनराश्वस्तौवृद्धौपुत्रदिदृक्षया ॥ बाल्यवृत्तानिपुत्रस्यस्मरंतौभृशदुःखितौ ८ पुनरुक्त्वाचकरुणांवाचंतौशोककर्षितौ ॥ हापुत्रहासाधिवधूःका
 सिकासीत्यरोदताम् ॥ ब्राह्मणःसत्यवाक्तेषामुवाचेदंतयोर्वचः ९ ॥ सुवर्चाउवाच ॥ यथाऽस्यभार्यासावित्रीतपसाचदमेनच ॥ आचारेणचसंयुक्तातथाजी
 वतिसत्यवान् १० ॥ गौतमउवाच ॥ वेदाभ्यांगामयाऽधीतास्तपोभेसंचितंमहत् ॥ कौमारब्रह्मचर्यंचगुरवोऽग्निश्चतोषिताः ११ समाहितेनचीर्णानिसर्वाण्ये
 धव्रतानिमे ॥ वायुभक्षोपवासश्चकृतोमेविधिवत्सदा १२ अनेनतपसावेत्त्रिसर्वंपरचिकीर्षितम् ॥ सत्यमेतन्निबोधध्वंभ्रियतेसत्यवानिति १३ ॥ शिष्यउवाच ॥
 उपाध्यायस्यमेवकाद्यथावाक्यंविनिःसृतम् ॥ नैवजातुभवेन्मिथ्यातथाजीवतिसत्यवान् १४ ॥ ऋषयउचुः ॥ यथाऽस्यभार्यासावित्रीसर्वैरेवमुलक्षणैः ॥
 अवैधव्यकरैर्युक्तातथाजीवतिसत्यवान् १५

स्मिन्नेवेति १ । २ । ३ । ४ भिन्नैर्विदीर्णैः परुषैःकर्कशैः ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

॥ भारद्वाजउवाच ॥ यथाऽस्यभार्यासावित्रीतपसाचदमेनच ॥ आचारेणचसंयुक्तातथाजीवतिसत्यवान् १६ ॥ दाल्म्यउवाच ॥ यथादृष्टिःप्रवृत्तातेसावि
त्र्याश्वयथाव्रतम् ॥ गताऽऽहारमकृत्वाचतथाजीवतिसत्यवान् १७ ॥ आपस्तंबउवाच ॥ यथावदंतिशांतायांदिशिवैष्टगपक्षिणः ॥ पार्थिवीचप्रवृत्तिस्तेतथा
जीवतिसत्यवान् १८ ॥ धौम्यउवाच ॥ सर्वैर्गुणैरुपेतस्तेयथापुत्रोजनप्रियः ॥ दीर्घायुर्लक्षणोपेतस्तथाजीवतिसत्यवान् १९ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ एवमा
श्वसितस्तेस्तुसत्यवाग्भिस्तपस्विभिः ॥ तांस्तान्विगणयन्सर्वास्ततःस्थिरइवाभवत् २० ॥ ततोमुहूर्तात्सावित्रीभर्त्रासत्यवतासह ॥ आजगामाश्रमंरात्रौप्रह
ष्टाप्रविवेशह २१ ॥ ब्राह्मणा ऊचुः ॥ पुत्रेणसंगतंत्वांतुचक्षुष्मंतंनिरीक्ष्यच ॥ सर्वैर्यवैष्टच्छामोद्विष्टैवैष्टिथिवीपते २२ ॥ समागमेनपुत्रस्यसावित्र्यादर्शनेनच ॥
चक्षुषश्चात्मनोलाभात्रिभिर्दिष्ट्याविवर्धते २३ ॥ सर्वैस्माभिरुक्तंयत्तथातन्नात्रसंशयः ॥ भूयोभूयःसमृद्धिस्तेभिःप्रमेवभविष्यति २४ ॥ ततोऽग्नित्रसंज्ञाल्यदि
जास्तेसर्वेएवहि ॥ उपासांचक्रिरेपार्थद्युमत्सेनमहीपतिम् २५ ॥ शैब्याचसत्यवांश्वेवसावित्रीचैकतःस्थिताः ॥ सर्वैस्त्वैरभ्यनुज्ञाताविशोकाःसमुपाविशन् २६
ततोराज्ञासहासीनाःसर्वेतेवनवासिनः ॥ जातकौतूहलाःपार्थपप्रच्युर्नृपतेःसुतम् २७ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ प्रागेवनागतंकस्मात्सभार्येणत्वयाविभो ॥ विरात्रेवा
गतंकस्मात्कोऽनुबंधस्तवाभवत् २८ ॥ संतापितःपितामातावनंचैवनृपात्मज ॥ कस्मादितिजानीमस्तत्सर्वंक्लमर्हसि २९ ॥ सत्यवानुवाच ॥ पित्राऽहमभ्य
नुज्ञातःसावित्रीसहितोगतः ॥ अथमेऽभूच्छिरोदुःखंनेकाष्ठानिभिदतः ३० ॥ सुप्तश्चाहंवेदनयाचिरमित्युपलक्षये ॥ तावत्कालंनचमयासुप्तपूर्वकदाचन ३१
सर्वेषामेवभवतांसंतापोमाभवेदिति ॥ अतोविरात्रागमनंनान्यदस्तीहकारणम् ३२ ॥ गौतमउवाच ॥ अकस्माच्चक्षुषःप्राप्तिर्युमत्सेनस्यतेपितुः ॥ नास्यत्वं
कारणंवेत्सिसावित्रीवक्तुमर्हति ३३ ॥ श्रोतुमिच्छामिसावित्रित्वंहिवेत्थपरावरम् ॥ त्वांहिजानामिसावित्रिसावित्रीभिवतेजसा ३४ ॥ त्वमत्रहेतुजानीषेतस्मात्सत्यं
निरुच्यताम् ॥ रहस्यंयदितेनास्तिकिंचिदत्रवदस्वनः ३५ ॥ सावित्र्युवाच ॥ एवमंतद्यथावेत्थसंकल्पोनान्यथाहिवः ॥ नहि किंचिद्रहस्यंमेशूयतांतथ्य
मेवयत् ३६ ॥ मृत्युर्मेपत्युरारुख्यातो नारदेनमहात्मना ॥ सचाद्यदिवसःप्राप्तस्ततो नैनंजहाम्यहम् ३७ ॥ सुप्तंचैनंयमःसाक्षादुपागच्छत्सर्किंकरः ॥ सएनमनय
द्वद्धादिशंपितृनिषेविताम् ३८ ॥ अस्तौषंतमहंदेवंसत्येनवचसाविभुम् ॥ पंचवैतेनमेदतावराःशृणुततान्मम ३९ ॥ चक्षुषीचस्वराज्यंचद्वौवरौश्वशुरस्यमे ॥
लब्धंपितुःपुत्रशतंपुत्राणांचात्मनःशतम् ४० ॥ चतुर्वर्षशातायुर्मेभर्तालब्धश्चसत्यवान् ॥ भर्तुर्हिजीवितार्थतुमयाचीर्णंत्विदं व्रतम् ४१

२९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१

४२ । ४३ । ४४ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपे अष्टमवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ तस्यामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ चिररात्रायबहुकालम् ७

एतत्सर्वमयाऽऽख्यातंकारणंविस्तरेणवः ॥ यथावृत्तं सुखोदर्कमिदंदुःखंमहन्मम ४२ ॥ ऋषय ऊचुः ॥ निमज्जमानं व्यसनैरभिद्वृतंकुलंनरेन्द्रस्यतमोमयेन्ह
दे ॥ त्वयासुशीलव्रतपुण्ययाकुलंसमुद्धृतंसाध्विपुनःकुलीनया ४३ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ तथाप्रशस्यह्यभिपूज्यचैववरास्त्रियंतामृषयःसमागताः ॥ नरेन्द्रमा
मंथ्यसपुत्रमंजसाशिवेनजग्मुर्मुदिताःस्वमालयम् ४४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामाहात्म्यपर्वणि सावित्र्युपाख्याने अष्टमवत्यधिकद्विशतत
मोऽध्यायः ॥ २९८ ॥ ॥ मार्कंडेयउवाच ॥ तस्याराज्यांठ्यतीतायामुदितेसूर्यमंडले ॥ कृतपौवाहिकाःसर्वेसमेयुस्तेतपोधनाः १ तदेवसंसावित्र्या
महाभाग्यमहर्षयः ॥ युमत्सेनायनाट्टप्यन्कथयंतःपुनःपुनः २ ततःप्रकृतयःसर्वाःशाल्वेभ्योऽभ्यागतानृप ॥ आचरुयुर्निहतंचैवस्वेनामात्येनताद्विषम् ३
तंमंत्रिणाहतंश्रुत्वाससहायंसबांधवम् ॥ न्यवेदयन्थथावृत्तंविद्वृतंचद्विषद्वलम् ४ एकमत्यंचसर्वस्यजनस्याथनृपंप्रति ॥ सचक्षुर्वाऽप्यचक्षुर्वासनोराजाभवत्वि
ति ५ अनेननिश्चयेनेहवयंप्रस्थापितानृप ॥ प्राप्तानीमानियानानिचतुरंगंवतेवलम् ६ प्रयाहिराजन्भद्रंतेषुष्टस्तेनगरेजयः ॥ अध्यास्वचिररात्रायपितृ
पैतामहंपदम् ७ चक्षुष्मंतंचतंहृद्वाराजानंवपुषाऽन्वितम् ॥ मूर्ध्निपतिताःसर्वेविस्मयोत्कुललोचनाः ८ ततोऽभिवाद्यतान्वृधान्द्विजानाश्रमवासिनः ॥ तै
श्वाभिपूजितःसर्वैःप्रययौनगरंप्रति ९ शैब्याचसहसावित्र्यास्वास्तीर्णेनसुवर्चसा ॥ नरयुक्तेनयानेनप्रययौनेनयावृता १० ततोऽभिषिषिचुःप्रीत्यायुमत्सेनंपु
रोहिताः ॥ पुत्रंचास्यमहात्मानंयौवराज्येऽभ्यषेचयन् ११ ततःकालेनमहतासावित्र्याःकीर्तिवर्धनम् ॥ तद्वैपुत्रशतंजज्ञेश्वराणामनिवर्तिनाम् १२ भ्रातृणां
सोदराणांचतथैवास्याऽभवच्छतम् ॥ मद्राधिपस्याश्वपतेर्मालव्यांसुमहद्वलम् १३ एवमात्मापितामाताश्वशूःश्वशुरएवच ॥ भर्तुःकुलंचसावित्र्यासर्वं
च्छात्समुद्धृतम् १४ तथैषाहिकल्याणीद्रौपदीशीलसंमता ॥ तारयिष्यतिवःसर्वान्सावित्रीवकुलांगना १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसपांडवस्तेनअनुनी
तोमहात्मना ॥ विशोकोविज्वरोराजन्काम्यकेन्यवसत्तदा १६ यश्चेदंशृणुयाद्भक्त्यासावित्र्याख्यानमुत्तमम् ॥ ससुखीसर्वसिद्धार्थो नदुःखंप्राप्नुयान्नरः १७ ॥
॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपतिव्रतामाहात्म्यपर्वणि सावित्र्युपाख्यानेनवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ समाप्तंचेदंपतिव्र
तामाहात्म्यपर्व ॥ अथकुंडलाहरणपर्व ॥ ॥ जनमेजयउवाच ॥ यत्तदा महद्भ्रमन्लोमशोवाक्यमब्रवीत् ॥ इन्द्रस्यवचनादेवपांडुपुत्रंयुधिष्ठिरम् १ यच्चापिते
भयंतीव्रंनचकीर्तयसेकचित् ॥ तच्चाप्यपहरिष्यामिधनंजयइतोगते २ किनुतज्जपतांश्रेष्ठकर्णंप्रतिमहद्भयम् ॥ आसीन्नचसधर्मात्माकथयामासकस्यचित् ३

८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे नवनवत्यधिकद्विशततमोऽध्यायः ॥ २९९ ॥ ॥ यत्तदिति १ । २ । ३

४ । ५ विनायकः विशिष्टाभाः दीप्तिः सैववसुधनयस्य तादृशः सूर्यः ६ । ७ स्वप्नोत्सवप्रमथे ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अयं ते राजशार्दूलकथयामि कथामिमाम् ॥ पृच्छतो भरतश्रेष्ठ शुश्रूषस्वगिरंमम ४ द्वादशे समतिक्रान्तिवर्षे प्राप्ते त्रयोदशे ॥ पांडुनाहि
 तच्छुक्रः कर्णमिक्षितुमुद्यतः ५ अभिप्रायमथोज्ञात्वा महेंद्रस्य विभावसुः ॥ कुंडलार्थे महाराजसूर्यः कर्णमुपागतः ६ महाहंशनेवीरं स्पृष्ट्वा स्तरणमंत्रते ॥
 शयानमतिविश्वस्तं ब्रह्मण्यं सत्यवादिनम् ७ स्वप्नानि शिवाजैर्द्रक्ष्यामासरश्मिवान् ॥ कृपया परयाऽऽविष्टः पुत्रस्त्रेहाच्च भारत ८ ब्राह्मणो वेदविह्वलासूर्यो यो
 गधिरूपवान् ॥ हितार्थमब्रवीत्कर्णसांत्वपूर्वमिदं वचः ९ कर्णमद्वचनं तात शृणु सत्यभृतां वर ॥ भुवतोऽयमहाबाहो सौहृदात्परमंहितम् १० उपायास्यति शक
 स्वां पांडवानां हितेऽप्यया ॥ ब्राह्मणच्छन्नानां कर्णकुंडलोपजिहीषया ११ विदितं तेन शीलं ते सर्वस्य जगतस्तथा ॥ यथा त्वं भिक्षितः सद्भिर्ददास्ये वनयाचसे १२
 त्वंहितातददास्ये व ब्राह्मणेभ्यः प्रयाचितम् ॥ वित्तं यच्चान्यदप्याहुर्न प्रत्याख्यासिकस्य चित् १३ त्वांतु चैवं विधं ज्ञात्वा स्वयं वै पाकशासनः ॥ आगंता कुंडलार्थाय क
 वचं चैव भिक्षितुम् १४ तस्मै प्रयाचमानाय न देये कुंडले खया ॥ अनुनेयः परं शक्त्या श्रेय एतद्विते परम् १५ कुंडलार्थं वृत्तात् कारणैर्बहुभिस्त्वया ॥ अन्यैर्बहु
 विधैर्वितैः सन्निवार्यः पुनः पुनः १६ रत्नैः स्त्रीभिस्तथा गोभिर्नैर्बहुविधैरपि ॥ निदर्शनैश्च बहुभिः कुंडलेऽप्युः पुरंदरः १७ यदि दास्यसि कर्णं त्वं सहजे कुंडले शुभे ॥
 आयुषः प्रक्षयं गत्वामृत्योर्वंशमुपैष्यसि १८ क्वचन समायुक्तः कुंडलाभ्यां च मानद ॥ अवध्यस्त्वं रणेऽरीणामिति विद्विष्य चो मम १९ अमृता दुःस्थितं ह्येतदुभयं रत्न
 संभवम् ॥ तस्माद्रक्ष्यं त्वया कर्णजीवितं चेत्प्रियं तव २० ॥ कर्ण उवाच ॥ को मामेवं भवान् प्राह दर्शयन्सौहृदं परम् ॥ कामया भगवन् ब्रूहि को भवान् द्विजवेषट् २१
 ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ अहं तात सहस्रांशुः सौहृदात्त्यानि दर्शये ॥ कुरुष्वैतद्वचो मे त्वमेतच्छ्रेयः परंहिते २२ ॥ कर्ण उवाच ॥ श्रेय एव ममात्यं तं तस्य मे गोपतिः प्रभुः ॥
 प्रवक्ताऽद्य हितान्वेषी शृणु चेदं वचो मम २३ प्रसादयेत्वां वरदं प्रणयाच्च ब्रवीम्यहम् ॥ ननिवार्यो वतादस्मादहं यद्यस्मिते प्रियः २४ व्रतं वै मम लोकोऽयं वेति कुरु
 विभावसो ॥ यथाहं द्विजमुख्येभ्यो दद्यां प्राणानपि ध्रुवम् २५ यद्यागच्छति मां शको ब्राह्मणच्छन्नाऽऽवृत्तः ॥ हितार्थं पांडुपुत्राणां खिचरोत्तमभिक्षितुम् २६
 दास्यामि विबुधश्रेष्ठ कुंडले वर्मचोत्तमम् ॥ नमेकीर्तिः प्रगश्येत् त्रिपुरलोके पुषि श्रुता २७ मद्रिषस्य यशस्यं हि न युक्तं प्राणरक्षणम् ॥ युक्तं हि यशसा युक्तं मरगं लो
 कसंमतम् २८ सोऽहमिद्राय दास्यामि कुंडले सहवर्मणा ॥ यदि मां बलवृत्रघ्नो भिक्षार्थमुपयास्यति २९ हितार्थं पांडुपुत्राणां कुंडले प्रयाचितुम् ॥ तन्मे की
 र्तिकरं लोके तस्या कीर्तिर्भविष्यति ३० वृणोमि कीर्तिलोके हि जीवितेनापि भानुमन् ॥ कीर्तिमान् भुतेस्वर्गं हीनकीर्तिस्तु न श्यति ३१

१८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१

२२ । २३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे त्रिशततमोऽध्यायः १०० ॥ ॥ माऽहितमिति अहितमितिच्छेदः १ । २ । ३ जीवतां पु
 त्रादीनां कार्यप्रयोजनं परिष्वादिजसुखं पित्रादिः कुरुते लमते स्वधिमृते स्वत्पित्रादीनां किंसुखं स्यादिति भावः ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ विशाखयोः विशाखानक्षत्रस्य द्वे मास्वरेतारि
 कीर्तिर्हि पुरुषलोके संजीवयति मातृवत् ॥ अकीर्तिर्जीवितं हंति जीवतोऽपि शरीरिणः ३२ अयं पुराणः श्लोको हि स्वयंगीतो विभावसो ॥ धात्रालोके श्वरयथा कीर्तिरा
 युर्नरस्यह ३३ पुरुषस्य परे लोके कीर्तिरेव परायणम् ॥ इह लोके विशुद्धा च कीर्तिरायुर्विवर्द्धनी ३४ सोऽहं शरीरजेदत्वाकीर्तिं प्राप्स्यामि शाश्वतीम् ॥ दत्वा च वि
 धिवदानं ब्राह्मणेभ्यो यथाविधि ३५ हुत्वा शरीरं संग्रामे कृत्वा कर्मसुदुष्करम् ॥ विजित्य च परानाजौयशः प्राप्स्यामि केवलम् ३६ भीतानामभयं दत्वा संग्रामे जीवि
 तार्थिनां ॥ वृद्धान् बालान् द्विजातींश्च मोक्षयित्वा महाभयात् ३७ प्राप्स्यामि परमं लोके यशः स्वर्ग्यमनुत्तमम् ॥ जीवितेनापि मे रक्षया कीर्तिस्तद्विद्विमेव तम् ३८
 सोऽहं दत्वा मघवते भिक्षामेतामनुत्तमाम् ॥ ब्राह्मणच्छन्निने देवलोके गंता परांगतिं ३९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्यकर्णसंवादे त्रिश
 ततमोऽध्यायः ॥ ३०० ॥ ४४ ॥ ॥ सूर्य उवाच ॥ माऽहितं कर्णकार्षिस्त्वमात्मनः सुहृदां तथा ॥ पुत्राणामथ भार्याणामथो मातुरथोपितुः १ शरीरस्याविरोधेन
 प्राणिनां प्राणभृद्भर ॥ इष्यते यशसः प्राप्तिः कीर्तिश्च त्रिदिवे स्थिरा २ यस्त्वं प्राणविरोधेन कीर्तिं मिच्छसि शाश्वती ॥ साते प्राणान्समादाय गमिष्यति न संशयः ३ जी
 वतां कुरुते कार्यं पिता माता सुतास्तथा ॥ ये चान्ये बांधवाः केचि लोकेऽस्मिन् पुरुषर्षभ ४ राजानश्च नरव्याघ्रपौरुषेण निबोधत ॥ कीर्तिश्च जीवतः साध्या पुरुष
 स्य महापुते ५ मृतस्य कीर्त्या किं कार्यं भस्मीभूतस्य देहिनः ॥ मृतः कीर्तिं न जानाति जीवन्कीर्तिं समश्नुते ६ मृतस्य कीर्तिर्मर्त्यस्य यथा माला गता युषः ॥ अहंतु
 वां ब्रवीम्येतद्रकोऽसीति हितेऽप्यया ७ भक्तिभंतो हि मे रक्षया इत्येतेनापि हेतुना ॥ भक्तोऽयं परया भक्त्या मामित्येव महाभुज ८ ममापि भक्तिरूपत्रासत्वं कुरुवचो
 मम ॥ अस्ति चात्र परं किंचिदध्यात्मदेवानिर्मितम् ॥ अतश्च त्वां ब्रवीम्येतत्क्रियतामविशंकया ९ देवगुह्यं त्वया ज्ञातुं शक्यं पुरुषर्षभ ॥ तस्मान्नाख्यामिते गु
 ह्यंकाले वेत्स्यति तद्भवान् १० पुनरुक्तं च वक्ष्यामि त्वं राघेयनिबोधत ॥ मास्मै ते कुंडले दद्यामिक्षितेव ज्ञपाणिना ११ शोभसे कुंडलाभ्यां च रुचिराभ्यां महापुते ॥
 विशाखयोर्भयगतः शशीविविमलेदिवि १२ कीर्तिश्च जीवतः साध्या पुरुषस्येति विद्वित ॥ प्रत्याख्येयस्त्वया तात कुंडलार्थे सुरेश्वरः १३ शक्या बहूविधैर्वाक्यैः कुंड
 लेऽप्सात्वयाऽनघ ॥ विहंतुं देवराजस्य हेतुयुक्तैः पुनः पुनः १४ हेतुमदुपपन्नार्थैर्माधुर्यकृतभूषणैः ॥ पुरंदरस्य कर्णं त्वं बुद्धिमेतामपानुद १५ त्वंहिनित्यं नरव्याघ्र
 स्पर्धसे सव्यसाचिना ॥ सव्यसाची त्वया चेहयुधि शूरः समेष्यति १६ न तु त्वामर्जुनः शक्तः कुंडलाभ्यां समन्वितम् ॥ विजेतुं युधियद्यस्य स्वयमिद्रः सखा भवेत् १७
 तयोर्मध्ये गतः पूर्णचंद्रः १२ । १३ विहंतुं शक्येति संबंधः हेतुजीवनादिप्रदर्शनंत्युक्तैः १४ हेतुर्युक्तिस्तद्विचित्रपत्रार्थानि हेत्वाभासरहितानि चतैः सर्वेष्वत्मानं गोपायेत् । न स पायां गुलिद
 यान् । 'शरीरमाद्यं खलु वर्मसाधनम्' इत्यादिभिर्वाक्यैः १५ । १६ । १७

१८ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपे एकाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ भगवंतमिति १।२।२।४।५।६।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५
 तस्मान्नदेशक्रायत्वैतेकुंडलेशुभे ॥ संग्रामेयदिनिजंतुं कर्णकामयसेऽर्जुनम् ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिमूर्धकणसंवादे एका
 धिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०१ ॥ ॥ ४ ॥ कर्ण उवाच ॥ भगवंतमहं भक्तो यथा मा विवृणोते ॥ तथा परमतिग्मांशो नास्त्यदेयं कथंचन १ न मे दारान मे
 पुत्रान चात्मा सुहृदो न च ॥ तथेष्टा वै सदा भक्त्या यथा त्वं गोपते मम २ इष्टानां च महात्मानो भक्तानां च न संशयः ॥ कुर्वति भक्तिभिर्ष्टां च जानीषे त्वं च भास्कर ३ इ
 ष्टो भक्तश्च मे कर्णो न चान्यद्देवतं दिवि ॥ जानीत इति वै कृत्वा भगवानाहमाद्वितम् ४ भूयश्चाशिरसायाचे प्रसाद्य च पुनः पुनः ॥ इति ब्रवीति ग्मांशो त्वं तु मे क्षंतुमर्ह
 सि ५ विभेमिन तथा मृत्यो र्यथा विभ्ये ऽनृता दहम् ॥ विशेषेण द्विजातीनां सर्वेषां सर्वदा सताम् ६ प्रदाने जीवितस्यापि न मे त्रास्ति विचारणा ॥ यच्च मामात्थ देवत्वं पां
 डवं फाल्गुनं प्रति ७ व्येतु संतापजं दुःखं तव भास्कर मानसम् ॥ अर्जुनं प्रति मां चैव विजेष्यामि रणे ऽर्जुनम् ८ तवापि विदितं देवममाप्यस्त्रबलं महत् ॥ जामदग्न्यादुपातं
 यतथा द्रोणान्महात्मनः ९ इदं त्वमनुजानी हि सुरश्रेष्ठ व्रतं मम ॥ भिक्षते वज्रिणे दद्यामपि जीवितमात्मनः १० ॥ मूर्ध उवाच ॥ यदि तात ददास्ये ते वज्रिणे कुंडलेशुभे ॥
 त्वमप्येन मथो ब्रूया विजयार्थं महाबलम् ११ नियमेन प्रदद्यात् कुंडलेशुभे शतक्रतो ॥ अवध्यो ह्यसि भूतानां कुंडलाभ्यां समन्वितः १२ अर्जुनेन विनाशं हितवदानव
 सूदनः ॥ प्रार्थयानो रणे वत्स कुंडले तो जिहर्षति १३ सत्त्वमप्येन माराध्य मूर्धताभिः पुनः पुनः ॥ अभ्यर्थयेथा देवेश ममोघार्थं पुरंदरम् १४ अमोघां देहि मे शक्तिम
 मित्रविनिर्वाहिणीं ॥ दास्यामि ते सहस्राक्षं कुंडले वर्मचोत्तमम् १५ इत्येव नियमेन त्वं दद्याः शक्राय कुंडले ॥ तया त्वं कर्णं संग्रामे हनिष्यासि रणे रिपून् १६ नाहं ह्याहं महा
 बाहो शत्रूनेतिकरं पुनः ॥ साशक्तिर्देव राजस्य शतशोऽथ सहस्रशः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा सहस्रांशुः सहसांस्तरधीयत ॥ ततः मूर्धाय जप्यांते कर्णः
 स्वप्रन्यवेदयत् १८ यथा हृष्टं यथा तत्त्वं यथोक्तमुभयोर्निशि ॥ तत्सर्वमानुष्येण शशंसास्मै वृषस्तदा १९ तच्छ्रुत्वा भगवान् देवो भानुः स्वर्भानुसूदनः ॥ उवाच तंत
 थेत्येव कर्णसूर्यः स्मयन्निव २० ततस्तस्वमिति ज्ञात्वा राधेयः परवीरहा ॥ शक्तिमेवाभिकांक्षन् वैवासवं प्रत्यपालयत् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणिकुंड
 लाहरणपर्वणिमूर्धकणसंवादे द्विधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ किंतु ह्यहं न चारुयातं कर्णयिहोष्णरश्मिना ॥ कीदृशे कुंडले ते
 च क्वचंचैव कीदृशम् १ कुतश्च क्वचंतस्य कुंडले चैव सत्तम ॥ एतदिच्छाम्यहं श्रोतुं तन्मे ब्रूहि तपोधन २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अयं राजन् ब्रवीम्येतत्स्य गुह्यं
 विभावसोः ॥ यादृशे कुंडले ते च क्वचंचैव यादृशम् ३ कुंतिभोजपुराजन् ब्राह्मणः पर्युपास्थितः ॥ तिग्मतेजामहाप्रांशुः श्मश्रुदंडजटाधरः ४

१५।१७।१८। अस्मै मूर्धाय वृषः कर्णः १९ स्वर्भानुसूदनो राहुदमनः २०।२१ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपे द्विधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०२ ॥ किंतु ह्यहमिति १।२।३।४

५।६।७।८।९।१० अनवमस्य अवमानमकृत्वा ११।१२ वस्तुवासं कर्तुं १३ पराश्वस्य परमाश्वसं कृत्वा अभिराघनं कर्तुं मिति शेषः १४।१५।१६।१७।१८ प्रणिधानं चित्तैका
 दर्शनीयोऽनवद्यांस्तेजसा प्रज्वलन्निव ॥ मधुपिं गोमधुर वाक्तपः स्वाध्यायभूषणः ५ सराजानं कुंतिभोजमब्रुवित्सुमहातपाः ॥ भिक्षामिच्छामि वैभोक्तुं तव गेहे वि
 मत्सर ६ न मे व्यलीकं कर्तव्यं त्वया वातवचानुगैः ॥ एवं वत्स्यामि ते गेहे यदि ते रोचतेऽनघ ७ यथा कामं च गच्छेयमागच्छेयं तथैव च ॥ शय्यासने च मे राजन्नाप
 राध्येत कश्चन ८ तम ब्रवीत् कुंतिभोजः प्रीतियुक्तमिदं वचः ॥ एवमस्तु परंचेति पुनश्चैनमथा ब्रवीत् ९ मम कन्याममहाप्राज्ञपृथानामयशस्विनी ॥ शीलवृत्ता
 न्वितासाध्वीनियताचैव भाविनी १० उपस्थास्यति सा त्वां विपुजयाऽनवमन्य च ॥ तस्याश्च शीलवृत्तेन तुष्टिसमुपयास्यसि ११ एवमुक्त्वा तु तं विप्रमभिपूज्य यथा
 विधि ॥ उवाच कन्यामभ्येत्य पृथां पृथुललोचनाम् १२ अयं वत्से महाभागो ब्राह्मणो वस्तुमिच्छति ॥ मम गेहे मया चास्यतथेत्येवं प्रतिश्रुतम् १३ त्वयि वत्से परा
 श्वस्य ब्राह्मणस्याभिराघनम् ॥ तन्मे वाक्यमिथ्यात्वं कर्तुमर्हसि किंचित् १४ अयं तपस्वी भगवान् स्वाध्यायनियतो द्विजः ॥ यद्य ह्य्यान्महातेजास्ततद्देयमम
 त्सरात् १५ ब्राह्मणो हि परं तेजो ब्राह्मणो हि परं तपः ॥ ब्राह्मणानां नमस्कारैः सूर्यो दिविविराजते १६ अमानयहि मानार्हान्वातापि श्वमहासुरः ॥ निहतो ब्रह्मदंडे
 न तालजंघस्तथैव च १७ सोऽयं वत्से महाभार आहितस्त्वयि सांप्रतम् ॥ त्वंसदानियता कुर्या ब्राह्मणस्याभिराघनम् १८ जानामि प्रणिधानं ते बाल्यात्प्रभृतिनां दि
 नि ॥ ब्राह्मणेष्विह सर्वेषु गुरुबंधुषु चैव ह १९ तथा प्रेष्येषु सर्वेषु मित्रसंबंधिमातृषु ॥ मयि चैव यथा वत्सवं सर्वमावृत्त्यवर्तसे २० न ह्यतुष्टो जनो स्तीहपुरे चांतःपुरे च
 ते ॥ सम्यग्वृत्त्याऽनवद्यां गितवभृत्यजनेष्वपि २१ संदृष्टव्यां तु मन्येत्वा द्विजातिकोपनं प्रति ॥ पृथेवालेति कृत्वा वैसुताचासिममेति च २२ वृष्णां च कुले जा
 ताश्चरस्य दयितासुता ॥ दत्ताप्रीतिमतामह्यं पित्रा बालापुरास्वयम् २३ वसुदेवस्य भगिनीसुतानां प्रवरामम ॥ अत्र्यमग्रे प्रतिज्ञायतेनाऽसिद्धितामम २४
 तादृशो हि कुले जाता कुले चैव विवर्धिता ॥ सुखात्सुखमनुप्राप्ता ह्यदा भ्रदमिवागता २५ दौष्कुलेया विशेषेण कथंचित्प्रग्रहं गताः ॥ बालभावाद्दिकुर्वति प्रायशः प्रम
 दाः शुभे २६ पृथेराजकुले जन्मरूपं चापितवाहुतम् ॥ तेन तेनासि संपन्नासमुपेता च भाविनी २७ सा त्वं दर्पं परित्यज्य दंभं मानं च भाविनि ॥ आराध्य वरदं विप्रं
 श्रेयसायोक्ष्यसे पृथे २८ एवं प्राप्स्यसि कल्याणिकल्याणमनघे भ्रुवम् ॥ कोपिते च द्विजश्रेष्ठे कृत्स्नं दह्ये तमे कुलम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणिकुंड
 लाहरणपर्वणिपृथोपदेशेऽधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ कुंत्युवाच ॥ ब्राह्मणं यंत्रिताराजशुपस्थास्यामि पूजया ॥ यथा प्रतिज्ञं राजेंद्र न च मिथ्या ब्रवी
 म्यहम् १ एष चैव स्वभावो मे पूजयेयं द्विजानिति ॥ तव चैव प्रियं कार्यं श्रेयश्च परमं मम २ यद्ये वैष्यतिसाया ह्येदि प्रातरथो निशि ॥ यद्यर्धरात्रे भगवान् भ्रमे कोपं करिष्यति ३
 अयं १९ आवृत्त्यव्याप्य २०।२१।२२।२३ अयं अग्नेदेयं मया प्रथममपत्यं तुभ्यं देयमिति प्रतिज्ञातमित्यर्थः २४।२५ दौष्कुलेयाः दुष्कुले जाताः प्रग्रहं निर्वंगताः प्राप्ताः विकुर्वति दी
 वृषं कुर्वति २६।२७।२८।२९ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीपे द्विधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०३ ॥ ॥ ४ ॥ ब्राह्मणमिति यंत्रितानियमयुक्ता २।३।४

वन० ३
अ०
॥ ३० ॥

म.भा.टी.
॥ २४ ॥

३ विस्त्रब्धोविश्वस्तुः व्यलीकमप्रियं ५ । १ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ अग्निशरणेअय्यगारे १८ तंद्रीमालस्य १९ परिचाराहंपूजाहं २० ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावेदीये चतुरधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥ ॥ ७ ॥ सात्विति १ । २ प्रतिश्रयैःआश्रयैःशयनासनाद्यैः २ अन्नादिनासमुदाचारःसमुपसर्पणं ४
 छाभोममैषराजेंद्रयद्वैपूजयतीद्विजान् ॥ आदेशे तवतिष्ठतीहितंकुर्यान्नरोत्तम ४ विस्त्रब्धोभवराजेंद्रनव्यलीकंद्विजोत्तमः ॥ वसन्प्राप्स्यतितेगेहेसत्यमेतद्भवी
 मिते ५ यत्प्रियंचद्विजस्यास्यहितंचैवतवानघ ॥ यतिष्यामितथाराजन्नव्येतुतेमानसोज्वरः ६ ब्राह्मणाहिमहाभागाःपूजिताःपृथिवीपते ॥ तारणायसमर्थाः
 स्युर्विपरीतेवधायच ७ साऽहमेतद्विजानंतीतोषयिष्येद्विजोत्तमम् ॥ नमत्कृतेव्यथाराजन्प्राप्स्यसिद्विजसत्तमात् ८ अपराधेऽपिराजेंद्रराजामश्रेयसेद्विजाः ॥
 भवंतिच्यवनोयद्वत्सुकन्यायाःकृतेपुरा ९ नियमेनपेरणाहमुपस्थास्येद्विजोत्तमम् ॥ यथात्वयानरेद्रेदंभाषितंब्राह्मणंप्राति १० एवंभ्रुवंतीबहुशःपरिष्वज्यसम
 र्थ्यच ॥ इतिचेतिचकर्तव्यंराजासर्वमथादिशत् ११ ॥ राजोवाच ॥ एवमेतत्त्वयाभद्रेकर्तव्यमविशंकया ॥ मद्धितार्थंतथात्मार्यंकुलार्थंचाप्यनिदिते १२
 एवमुक्त्वातुतांकन्यांकुंतिभोजोमहायशाः ॥ पृथांपरिददौतस्मैद्विजायद्विजवत्सलः १३ इयंब्रह्मन्मसुतावालासुखविवर्धिता ॥ अपराध्येतयत्किंचित्रकार्यंह
 दितत्वया १४ द्विजातयोमहाभागानृद्धवालतपस्विषु ॥ भवंत्यक्रोधनाःप्रायोह्यपराद्धेपुनित्यदा १५ सुमहत्पराधेऽपिपक्षांतिःकार्याद्विजातिभिः ॥ यथाश
 क्तियथोत्साहंपूजाग्राह्याद्विजोत्तम १६ तथेतिब्राह्मणेनोक्तेसराजाप्रीतमानसः ॥ हंसचंद्रांशुसंकाशंमृहमस्मैन्यवेदयत् १७ तत्राग्निशरणेकृतमासनंतस्यभानु
 मत् ॥ आहारादिचसर्वततथैवप्रत्यवेदयत् १८ निक्षिप्यराजपुत्रीतुतंर्द्रीमानंतथैवच ॥ आतस्थेपरमंयत्नंब्राह्मणस्याभिराधने १९ तत्रसाब्राह्मणंगत्वापृथा
 शौचपरासती ॥ विधिवत्परिचाराहंदेववत्पर्यतोषयत् २० ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिपृथाद्विजपरिचर्यायांचतुराधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०४ ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ सातुकन्यामहाराजब्राह्मणंसंशितव्रतम् ॥ तोषयामासशुद्धेनमनसासंशितव्रता १ प्रातरेष्याम्यथेत्युक्त्वाकदाचिद्विजसत्तमः ॥ ततआया
 तिराजेंद्रसायंरात्रावथोपुनः २ तंचसर्वासुवेलासुभक्ष्यभोज्यप्रतिश्रयैः ॥ पूजयामाससाकन्यावर्धमानैस्तुसर्वदा ३ अन्नादिसमुदाचारःशय्यासनकृतस्तथा ॥
 दिवसेदिवसेतस्यवर्धतेनतुहीयते ४ निर्भर्त्सनाऽपवादैश्वर्यैवाप्रिययागिरा ॥ ब्राह्मणस्यपृथाराजननचकाराप्रियंतदा ५ व्यस्तेकालेपुनश्चैतिनचैतिबहुशो
 द्विजः ॥ सुदुर्लभमपिह्यन्नदीयतामितिसोऽब्रवीत् ६ कृतमेवचतत्सर्वयथातस्मैन्यवेदयत् ॥ शिष्यवत्पुत्रवच्चैवस्वमृवच्चसुसंयता ७ यथोपजोषंराजेंद्रद्विजाति
 प्रवरस्यसा ॥ प्रातिमुत्पादयामासकन्यारत्नमनिदिता ८ तस्यास्तुशीलवृत्तेनतुतोषद्विजसत्तमः ॥ अवधानेनभूयोऽस्याःपरंयत्नमथाकरोत् ९ तांप्रभातेचसायंच
 पितापप्रच्छभारत ॥ अपितुष्यतितेपुत्रिब्राह्मणःपरिचर्यया १० निर्भर्त्सनंधिक्कारः अपवादोऽप्रादेर्दूषणं पाठांतरेऽपदेशोव्याजः अप्रिययागालनरूपया ९।६। ७ यथोपजोषं
 प्रियमनतिक्रम्य ८ शीलंशमादि वृत्तंपरिचर्या अवधानभैकाथं एतैस्तुतोष । यद्वाअस्याःपृथायाः श्रेयोऽर्थमवधानेनसमाधिकाले यत्नमकरोत् यत्नेनतस्याःकल्याणंचिंतितवानित्यर्थः ९।१०

॥ २४ ॥

११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ द्वितीयाद्वितीयवारं १९ । २० । २१ विहितोविधानतःविशेषेणहितस्तृप्तोवा २२ । २३ इत्यार०प०नी०भा०मा०पंचाधिकत्रिशततमोः
 तंसापरममित्येवप्रत्युवाचयशस्विनी ॥ ततःप्रीतिमवापाश्र्यांकुंतिभोजोमहामनाः ११ ततःसंवत्सरेपूर्णयदाऽसौजपतांवरः ॥ नापश्यद्दुष्कृतंकिंचित्पृथायाः
 सोहृदेरतः १२ ततःप्रीतमनाभूत्वासएनांब्राह्मणोऽब्रवीत् ॥ प्रीतोऽस्मिपरमंभद्रेपरिचारेणेशुभे १३ वरान्मृणीष्वकल्याणिदुरापान्मानुषैरिह ॥ यैस्त्वंसो
 मंतिनोःसर्वायशसाऽभिभविष्यसि १४ ॥ कुंत्युवाच ॥ कृतानिममसर्वाणियस्यामेवेदवित्तम ॥ त्वंप्रसन्नःपिताचैवकृतंविप्रवरैर्मम १५ ॥ ब्राह्मणउवाच ॥ यदि
 नेच्छसिमत्स्ववंरंभद्रेशुचिस्मिते ॥ इमंमंत्रंमृहाणत्वमाह्वानायदिवौकसाम् १६ ययंदेवंत्वमेतेनमंत्रेणावाहायिष्यसि ॥ तेनतेनवशेभद्रेस्थातव्यंतेभविष्यति
 १७ अकामोवासकामोवाससमेष्यतितेशे ॥ विबुधोमंत्रसंशांतोभवेद्भृत्यइवानतः १८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ नशशाकद्वितीयंसाप्रत्याख्यातुमनिदिता ॥ तं
 वैद्विजातिप्रवरंतदाशापभयाचूष १९ ततस्तामनवद्यांगीग्राहयामाससद्विजः ॥ मंत्रग्रामंतदाराजन्नथर्वशिरसिश्रुतम् २० तंप्रदायतुराजेंद्रकुंतिभोजमुवाचह ॥
 उषितोऽस्मिसुखंराजनकन्ययापरितोषितः २१ तवगेहेषुविहितःसदासुप्रतिपूजितः ॥ साधयिष्यामहेतावदित्युक्त्वाऽतरधीयत् २२ सतुराजाद्विजंदृष्ट्वातत्रैवां
 तर्हितंतदा ॥ बभूवविस्मयाविष्टःपृथांचसमपूजयत् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेआरण्यकेपर्वणिकुंडलाह० पृथाया मंत्रप्राप्तौपंचाधिकत्रिशततमोऽध्याय ॥ ३०३ ॥
 वैशंपायनउवाच ॥ गतेतस्मिन्त्रद्विजश्रेष्ठेकस्मिंश्चित्कारणांतरे ॥ चिंतयामाससाकन्यामंत्रग्रामबलावलम् १ अयंवैकीदृशस्तेनममदतोमहात्मना ॥ मंत्रग्रामो
 बलंतस्यज्ञास्येनातिचिरादिति २ एवंसंचिंतयंतिसाददर्शंरुंयदृच्छया ॥ व्रीडितासाऽभवद्दालाकन्याभावेरजस्वला ३ ततोहर्म्यतलस्थासामहार्हशयनोचि
 ता ॥ प्राच्यांदिशिसमुद्यंतंददर्शादित्यमंडलम् ४ तत्रबद्धमनोदृष्टिरभवत्सासुमध्यमा ॥ नचातप्यतरूपेणभानोःसंध्यागतस्यसा ५ तस्यादृष्टिरभूदिव्यासा
 ऽपश्यद्विव्यदर्शनम् ॥ आमुक्तकवचंदेवंकुंडलाभ्यांविभूषितम् ६ तस्याःकौतूहलंत्वासीन्मंत्रप्रतिनराधिप ॥ आह्वानमकरोत्साऽथतस्यदेवस्यभाविनी ७ प्राणानु
 पस्पृश्यतदाह्याजुहावदिवाकरम् ॥ आजगामततोरारजंस्त्वरमाणोदिवाकरः ८ मधुपिंगोमहाबाहुःकंबुग्रोवोहसन्निव ॥ अंगदीबद्धमुकुटोदिशःप्रज्वालयन्निव ९
 योगाकृत्वाद्विधाऽऽत्मानमाजगामततापच ॥ आबभाषेततःकुंतीसाम्नापरमवलगुना १० आगतोऽस्मिंशंभद्रेतत्रमंत्रबलाकृतः ॥ किंकरोभिवशोराज्ञिब्रू
 हिकर्तातदस्मिते ११ ॥ कुंत्युवाच ॥ गम्यतांभगवंस्तत्रयतएवागतोह्यसि ॥ कौतूहलात्समाहूतःप्रसीदभगवन्निति १२ ॥ सूर्यउवाच ॥ गमिष्येऽहंयथामांत्वं
 ब्रवीषितनुमध्यमे ॥ नतुदेवंसमाहूयन्याय्यंप्रेषयितुंरुथा १३

ध्यायः ॥ ३०५ ॥ ॥ गतेहति १ । २ ऋतुरजः ३ । ४ । ५ । ६ । ७
 प्राणानिद्रियाणि षडुःश्रोत्रादीन्युपस्पृश्य जलेनसम्यगाचम्येत्यर्थः ८ । ९ । १० वशंकारं ११ । १२ यथाऽहंगमिष्येतयामामात्रवीषि नतुतद्योग्यमित्याह नत्विति वृथाप्रसादमप्य १३

१० । १५ । १९ ब्राह्मणेदुर्वाससं १७ । १८ विनयदंष्ट्रं घास्याभिघारविष्यामि १९ । २० । २१ अपचारोऽपराधःकृतः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनील
लंकंठीयेभारतभावेदीपेषडधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०६ ॥ सातुकन्येति १ । दध्यौधितितवती अंतरं कालं २ । ३ बालेनाल्पवयसाऽपिसतासाधुना मोहाच्चित्तपारवश्यात् पापं कृतं हिंसि
तवाभिसंधिः सुभगे मूर्यात्पुत्रो भवेदिति ॥ धीर्येणाप्रतिमोलोके क्वचीकुंडलीति च १४ सात्वमात्मप्रदानं वैकुण्ठगजगामिनि ॥ उत्पत्स्यति हि पुत्रस्ते यथासं
कल्पमंगने १५ अथ गच्छाम्यहं भद्रं त्वया संगम्य सुस्मिते ॥ यदि त्वं वचनं नाद्य करिष्यसि मम प्रियम् १६ शपिष्ये त्वामहं क्रुद्धो ब्राह्मणं पितरं चते ॥ त्वत्कृते ता
न्प्रधक्ष्यामि सर्वानपि न संशयः १७ पितरं चैव ते मूढं यो न वेतितवानयम् ॥ तस्य च ब्राह्मणस्याद्ययोऽसौ मंत्रमदात्तव १८ शीलवृत्तमविज्ञाय घास्यामि विनयं परम् ॥
एते हि विबुधाः सर्वे पुरंदरमुखादिवि १९ त्वया प्रलब्धं पश्यंति स्म यं तद्भवभाविनि ॥ पश्य चैनान् सुरगणान् दिव्यं च ह्युरिदं हिते ॥ पूर्वमेव मया दत्तं दृष्टवत्यसियेन मां
२० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोऽपश्यन्निदशानराजपुत्रीसर्वानेव स्वेपुधिष्येपुखस्थान ॥ प्रभावंतं भानुमंतं महांतं यथाऽऽदित्यं रोचमानांस्तथैव २१ सा ता
न्दृष्ट्वा व्रीडमानेव बालासूर्यं देवीं च न प्राहर्षिता ॥ गच्छस्व वै गोपते स्वं विमानं कन्याभावाद्दुःख एवापचारः २२ पितामातागुरवश्चैव येऽन्ये देहस्यास्य प्रभावंति प्र
दाने ॥ नाहं धर्मलोपायिष्यामि लोके स्त्रीणां वृत्तं पूज्यते देहरक्षा २३ मयामंत्रवलं ज्ञातुमाहूतस्त्वं विभावसो ॥ बाल्याद्बालेति तत्कृत्वा क्षंतुमर्हसि मे विभो २४ सूर्य
उवाच ॥ बालेति कृत्वाऽनुनयं तवाहं ददानि नान्याऽनुनयं लभेत ॥ आत्मप्रदानं कुरु कुंतिकन्ये शांतिस्तवैवं हि भवेच्चभीरु २५ न चापि गंतुं युक्तं हि मया मिथ्या कृ
तेन वै ॥ असमेत्य त्वया भीरुमंत्राहूतेन भाविनि २६ गमिष्याम्यनवद्यां गिलोके समवहास्यतां ॥ सर्वेषां विबुधानां च वक्तव्यः स्यात्तथाशुभे २७ सात्वमयसना गच्छ
पुत्रं लप्स्यसि माहृशम् ॥ विशिष्टा सर्वलोके पुभविष्यसि न संशयः २८ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्याह्वानेषडधिकत्रिशततमोऽ
ध्यायः ३०६ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सातुकन्यावद्विधं ब्रुवंती मधुरं वचः ॥ अनुनेतुं सहस्रांशुं न शशाकमनस्वीनी १ न शशाकयदा बालाप्रत्याख्यातुं तमो
नुदम् ॥ भीताशापात्ततो राजन दध्यौ दीर्घमथांतरम् २ अनागसः पितुः शापो ब्रह्मणस्य तथैव च ॥ मन्निमित्तः कथं न स्यात्क्रुद्धादस्माद्भिभावसोः ३ बालेनापिसता
मोहाद्दृशं पापकृतान्यपि ॥ नाभ्यासादयितव्यानिते जांसि च तपांसि च ४ साऽहमद्य भृशं भीता गृहीत्वा च करे भृशम् ॥ कथं त्वकार्यं कुर्यां विप्रदानं ह्यात्मनः स्वयम्
५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सा वैशापपरित्रस्ता बहुचिंतयती हृदा ॥ मोहेनाभिपरीतां गस्मि यमाना पुनः पुनः ६ तं देवमब्रवीद्भीता बंधूनां राजसत्तम ॥ व्रीडावि
ह्वलयावाचा शापत्रस्ता विशांपते ७ ॥ कुंत्युवाच ॥ पितामो ध्रियते देवमाता चान्ये च बांधवाः ॥ न ते पुत्रियमाणे पुत्रिधिलोपो भवेदयम् ८

तयैस्तानि निष्पापान्यपिते जांसि सूर्यादीनि तपांसि दुर्वाससादीनि नाभ्यसादयितव्यान्यत्यंतं मत्यासति विषयाणि न कर्तव्यानि ४ । ५ । ६ बंधूनां सखीनां ताभ्य इत्यर्थः ७ ध्रियते जीवाति ८

नशेन्नश्येत् ९ । १० । ११ प्रभावंति स्वाम्यमर्हति १२ कामयते सर्वानितिकन्येति कन्याशब्दनिर्वचनम् १३ तत्र हेतुः लोककाम्यया लोकप्रियया कामवत्तया १४ अन्यो विवाह नियमादिविकारः
१५ । १६ । १७ असूतमयं सहजं वर्म १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ प्रस्थितं संगमायोपक्रांतम् २६ । २७ आत्मसंस्थां वचनवशां एनां न दूषयामास कन्यात्वस्यापनेनेति शेषः
त्वया तु संगमो देवयदिस्याद्भिधिवर्जितः ॥ मन्निमित्तं कुलस्यास्य लोके कीर्तिर्न शेततः ९ अथवा धर्ममेतं त्वं मन्यसे तपतां वर ॥ ऋते प्रदानाद्दंघुभ्यस्तव कामं करो
म्यहम् १० आत्मप्रदानं दुर्धर्षतव कृत्वा सतां त्वहम् ॥ त्वयि धर्मो यशश्चैव कीर्तिरायुश्च देहि नाम् ११ ॥ सूर्य उवाच ॥ न ते पितानते मातागुरवो वा शुचिस्मिते ॥
प्रभावंति वरारोहे भद्रं ते शृणु मे वचः १२ सर्वान् कामयते यस्मात्कमेर्घातोश्च भाविनि ॥ तस्मात्कन्येह सुश्रोणी स्वतंत्रावरवर्णिनि १३ नाधर्मश्चरितः कश्चित्त्वया भ
वति भाविनि ॥ अधर्मं कृत एवाहं वरेयं लोककाम्यया १४ अनाहृताः स्त्रियः सर्वानराश्वरवर्णिनि ॥ स्वभावेषु लोकानां विकारोऽन्य इति स्मृतः १५ सामयासह
संगम्य पुनः कन्या भविष्यसि ॥ पुत्रश्च ते महाबाहुर्भविष्यति महायशाः १६ ॥ कुंत्युवाच ॥ यदि पुत्रो मम भवेत्त्वत्तः सर्वतमो नुद ॥ कुंडली क्वचीं शूरो महाभावा
हुर्भहाबलः १७ ॥ सूर्य उवाच ॥ भविष्यति महाबाहुः कुंडली दिव्यवर्मभृत् ॥ उभयंचामृतमयं तस्य भद्रे भविष्यति १८ ॥ कुंत्युवाच ॥ यद्ये तदमृतादास्ति कुंडले
वर्मचोत्तमम् ॥ मम पुत्रस्य यं वै त्वं मत्तत्त्पादयिष्यसि १९ अस्तु मे संगमो देवयथोक्तं भगवं स्वया ॥ त्वदीर्यरूपसत्त्वौ जाधर्मयुक्तो भवेत्स च २० ॥ सूर्य उवाच ॥
अदिव्या कुंडले राज्ञि दत्ते मे तत्काशिनि ॥ तेऽस्य दास्यामि वै भीरुवर्मचैव देमुत्तमम् २१ ॥ कुंत्युवाच ॥ परमं भगवन्नेवं संगमिष्ये त्वया सह ॥ यदि पुत्रो भवेदेवं यथा
वदसि गोपते २२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेत्युक्त्वा तु तां कुंतीमा विवेश विहंगमः ॥ स्वर्भानुशत्रुयो गत्मानाभ्यां पस्पर्शचैवताम् २३ ततः सा विह्वलेवासीत् क
न्यासूर्यस्य तेजसा ॥ पपात चाथ सा देवी शयने मूढचेतना २४ ॥ सूर्य उवाच ॥ सा धयिष्यामि सुश्रोणि पुत्रं वै जनयिष्यसि ॥ सर्वशस्त्रभृतां श्रेष्ठं कन्याचैव भवि
ष्यसि २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सा व्रीडिता बाला तदा सूर्यमथाब्रवीत् ॥ एवमस्त्वितीराजेन्द्र प्रस्थितं भूरिवर्चसम् २६ इति स्मोक्ता कुंतिराजात्मजा सा विव
स्वतं याचमाना सलज्जा ॥ तस्मिन्पुण्येशयनीये पपात मोहाविष्टा भज्यमाना लतेव २७ तिग्मांशुस्तांते जसा मोहयित्वा योगेनावि श्यात्मसंस्थां चकार ॥ नचैवैनां
दूषयामास भानुः संज्ञालिभेभूय एवाथ बाला २८ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि सूर्यकुंतीसमागमे सप्ताधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो गर्भः समभवत्पृथायाः पृथिवीपते ॥ शुक्ले दशोत्तरे पक्षे तारापातिरिवांबरे १ सा बांधवभयाद्बाला गर्भं तं विनिगूहती ॥ धारयामास सु
श्रोणी नचैनां बुबुधे जनः २ नहि तां विदनाय न्याकाचिद्वा त्रेयिका मृते ॥ कन्यापुरगतां बालानि पुणां परिरक्षणे ३ ततः कालेन सा गर्भं सुपुवेवरवर्णिनी ॥ कन्यैव तस्य
देवस्य प्रसादादमरप्रभम् ४ तथैवावद्धक्वचं कनकोज्ज्वलकुंडलम् ॥ हर्यक्षं वृषभस्कंधं यथाऽस्य पितरं तथा ५ २८ ॥ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीयेभारतभावेदी
पेषडाधिकत्रिशततमोऽध्यायः ॥ ३०७ ॥ ॥ तत इति ॥ दशोत्तरे एकादशे शुक्ले पक्षे प्रतिपदि चंद्रं इव बाल उदृतः माघशुक्लमातिपदि कर्णनिषेकजन्मेत्यर्थः १ । २ । ३ । ४ हर्यक्षं सिंहनेत्रम् ५

वन ० ३
अ ०
॥ ३०९ ॥

म.भा.टी.
॥ २४ ॥

६ मधुच्छिष्टसिक्ककं मयनमितिभाषायां तेनास्थितायां सर्वतोऽलिप्तायां मंजूषायां जलप्रवेशो न भवेदित्यर्थः ० । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०
जातमात्रं च तं गर्भं ध्यात्वा समं त्र्यभाविनी ॥ मंजूषायां समाधाय स्वास्तीर्णाय समंततः ६ मधुच्छिष्टस्थितायां सा सुखायां रुदती तथा ॥ श्रुत्वा सा सुपिधानाया
मश्वनद्यामवामृजत् ७ जानती चाप्यकर्तव्यं कन्यायागर्भधारणम् ॥ पुत्रस्नेहेन साराजनकरुणं पर्यदेवत् ८ समुत्सृजंती मंजूषामश्वनद्यां तदा जले ॥ उवाच रु
दती कुंतूया निवाक्या नितच्छृणु ९ स्वस्तिते चांतरिक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यश्च पुत्रक ॥ दिव्येभ्यश्चैव भूतेभ्यस्तथा तोयचराश्वये १० शिवास्ते संतु पंथानो वाचते
परिपंथिनः ॥ आगताश्च तथा पुत्रमवंत्व द्रोहचेतसः ११ पातुत्वां वरुणो राजा सलिले सलिलेश्वरः ॥ अंतरिक्षेऽंतरिक्षस्थः पवनः सर्वगस्तथा १२ पितात्वां पातु
सर्वत्र तपनस्तपतां वरः ॥ येन दतोऽसि मे पुत्रादिव्येन विधिना किल १३ आदित्यावसवोरुद्राः साध्या विश्वे च देवताः ॥ मरुतश्च सहेंद्रेण दिशश्च सादिगीश्वराः १४
रक्षंतुत्वां सुराः सर्वे समेषु विषमेषु च ॥ वेत्स्यामि त्वां विदेशेऽपि क्व चेनाभि सूचितम् १५ धन्यस्ते पुत्रजनको देवो भानुर्विभावसुः ॥ यस्त्वां द्रक्ष्यति दिव्येन चक्षुषा वा
हिनी गतम् १६ धन्यासा प्रमदायात्वां पुत्रत्वे कल्पयिष्यति ॥ यस्यास्त्वं तृपितः पुत्रस्तनं पास्यसि देवज १७ कोनु स्वप्रस्तया दृष्टो यात्वा मादित्यवर्चसम् ॥ दिव्य
वर्मसमायुक्तं दिव्यकुंडलभूषितम् १८ पद्मायती विशालाक्षं पद्मताम्रदलोज्ज्वलम् ॥ सुललाटं सुकेशांतं पुत्रत्वे कल्पयिष्यति १९ धन्याद्रक्ष्यति पुत्रत्वां भूमौ संस
र्षमाणकम् ॥ अव्यक्तकलाक्यानि वदंतरेणुगुंठितम् २० धन्याद्रक्ष्यति पुत्रत्वां पुनर्यौवनगोचरम् ॥ हिमवद्भनसंभूतं सिंहकेसरिणं यथा २१ एवं बहु
विधं राजन्विलप्य करुणं पृथा ॥ अवामृजत मंजूषामश्वनद्यां तदा जले २२ रुदती पुत्रशोका तार्तानि शार्थिकमलेक्षणा ॥ धात्र्या सह पृथाराजन पुत्रदर्शनलालसा २३
विसर्जयित्वा मंजूषां संबोधनभयात्पितुः ॥ विवेश राजभवनं पुनः शोकातुरा ततः २४ मंजूषात्वश्वनद्याः साययौ चर्मण्वती नदीम् ॥ चर्मण्वत्याश्च यमुनां ततो गंगां
जगाम ह २५ गंगायाः सूतविषयं चंपामनुययौ पुरीम् ॥ समंजूषागतो गर्भस्तरंगैरुह्यमानकः २६ अमृतादुत्थितं दिव्यं तनुवर्मसकुंडलम् ॥ धारयामास तं गर्भं दै
वं च विधिनिर्मितम् २७ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके प ० कुंडलाहरणप ० कर्णपरित्यागे अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एतस्मिन्ने
वकाले तु घृतराष्ट्रस्य वैसखा ॥ सूतोऽधिरथ इत्येव सदारो जाह्नवीययौ १ तस्य भार्याऽभवद्राजनरूपेणा सदृशी भुवि ॥ राधानाम महाभागानसा पुत्रमविदत् २ अपत्यार्थे
परं यत्नमकरोच्च विशेषतः ॥ सा ददर्शाथ मंजूषामुह्यमानां यदृच्छया ३ दत्तरक्षाप्रतिसरामन्वा लंभनशोभनाम् ॥ ऊर्मितरंगैर्जाह्नव्याः समानीतामुपह्वरम् ४ सा तु कौ
तूहलात्प्राप्तां ग्राहयामास भाविनी ॥ ततो निवेदयामास सूतस्याधिरथस्य वैसतामु ५ इत्यमंजूषामुत्सार्य जलमंतिकात् ॥ यत्रैरुद्धाटयामास सोऽपश्यत्तत्र बालकम् ६
२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये अष्टाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०८ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३०९ ॥

॥ २४ ॥

७ । ८ यतो जातोऽस्मि उत्पत्तिदिनादारभ्याद्यैवेदमद्भुतं दृष्टम् ९ । १० । ११ । १२ वसुवर्म स्वर्णकवचम् १३ । १४ अंगेषु जनपदविशेषेषु १५ । १६ उपसदनं गुरुपसदनम् १७ परमेष्वास
तरुणादित्यसंकाशं हेमवर्मधरं तथा ॥ मृष्टकुंडलयुक्तेन वदनेन विराजता ७ समूतो भार्यया सार्धं विस्मयोत्फुल्ललोचनः ॥ अंकमारोप्यतं बालं भार्यावचनमब्रवीत्
८ इदमत्यद्भुतं भीरुयतो जातोऽस्मि भाविनी ॥ दृष्टवान् देवगर्भोऽयं मन्येऽस्माकमुपागतः ९ अनपत्यस्य पुत्रोऽयं देवैर्दतो भुवं मम ॥ इत्युक्त्वा तं ददौ पुत्रं राधा
यै समहीपते १० प्रतिजाग्राहतराधाविधिवदिव्यरूपिणम् ॥ पुत्रं कमलगर्भां देवगर्भं श्रिया वृत्तम् ११ पुषोषे च न विधिवद्वृषे स च वीर्यवान् ॥ ततः प्रभृति
चाप्यन्ये प्राभवन्नौरसाः सुताः १२ वसुवर्मधरं दृष्ट्वा तं बालं हेमकुंडलम् ॥ नामास्य वसुषेणे तिततश्च कुर्द्धि जातयः १३ एवं समूतपुत्रत्वं जगामामितविक्रमः ॥ वसु
षेण इति ख्यातो वृष इत्येव च प्रभुः १४ सूतस्य वृषेऽंगेषु श्रेष्ठः पुत्रः स वीर्यवान् ॥ चारेण विदितश्चासीत्पृथया दिव्यवर्मभृत् १५ सूतस्त्वधिरथः पुत्रं विवृद्धं समयेन
तम् ॥ दृष्ट्वा प्रस्थापयामास पुरं वारणसाह्वयम् १६ तत्रोपसदनं च क्रेद्रोणस्येव स्वकर्मणि ॥ सरुयं दुर्योधने नैव मगत्स च वीर्यवान् १७ द्रोणात्कृपाच्च रामाच्च शो
स्त्रग्रामं चतुर्विधम् ॥ लब्ध्वा लोकेऽभवत्ख्यातः परमेष्वास तांगतः १८ संघाय धार्तराष्ट्रेण पार्थानां विप्रियेरतः ॥ योद्धुमाशंसते नित्यं फाल्गुनेन महात्मना १९
सदा हितस्य स्पर्धाऽऽसीदर्जुनेन विशांपते ॥ अर्जुनस्य च कर्णेन यतो दृष्टो बभूवसः २० एतद्ब्रह्म महाराजसूर्यस्यासीन्न संशयः ॥ यः सूर्यसंभवः कर्णः कुंत्यां सूतकु
ले तथा २१ तंतुकुंडलिनं दृष्ट्वा वर्मणा च समन्वितम् ॥ अवध्यं समरे मत्वा पर्यतप्य युधिष्ठिरः २२ यदा च कर्णो राजेंद्रभानुमंतं दिवाकरम् ॥ स्तौति मध्यं दिने प्रा
प्ते प्रांजलिः सलिलोत्थितः २३ तत्रैव मुपतिष्ठति ब्राह्मणाधनहेतुना ॥ नादेयं तस्य तत्काले किंचिदस्ति द्विजातिषु २४ तमिंद्रो ब्राह्मणो भूत्वा भिक्षां देहीत्युपस्थि
तः ॥ स्वागतं चेति राधेयस्तमथ प्रत्यभाषत २५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि कुंडलाहरणपर्वणि राधाकर्णप्राप्तौ नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥
॥ वैशंपायन उवाच ॥ देवराजमनुप्राप्तं ब्राह्मणच्छब्दना वृतम् ॥ दृष्ट्वा स्वागतमित्याहन बुबोधास्यमानसम् १ हिरण्यकंठीः प्रमदाग्रामान्वा बहुगोकु
लान् ॥ किंददानीति तं विप्रमुवाचा धिरथस्ततः २ ॥ ब्राह्मण उवाच ॥ हिरण्यकंठः प्रमदाय चान्यत्प्रातिवर्धनम् ॥ नाहं दत्तमिहेच्छामितदर्थिभ्यः
प्रदीयताम् ३ यदेतत्सहजं वर्मकुंडले च तवानघ ॥ एतद्दुल्लभमे देहियदिसत्यव्रतो भवान् ४ एतदिच्छाम्यहं क्षिप्रं त्वया दत्तं परंतप ॥ एष मे सर्वला
भानां लाभः परमकोमतः ५ ॥ कर्ण उवाच ॥ अविप्रमदागाश्च निवापं बहुवार्षिकम् ॥ ततो विप्रप्रदास्यामि न तु वर्मसकुंडलम् ६ ॥ वैशंपायन
उवाच ॥ एवं बहुविधैर्वाक्यैर्याच्यमानः स तु द्विजः ॥ कर्णेन भरतश्रेष्ठ नान्यं वरमयाचत ७

तां महाधनुर्धरताम् १८ । १९ यतः काले दृष्टः २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये नवाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३०९ ॥
॥ देवराजमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ अविप्रमदागं निवापं न्युप्यते बीजमस्मिन्निति क्षत्रं बहुवार्षिकं यावज्जीविकवृत्तिरूपम् ६ । ७

८ । ९ । १० । ११ गमनीयोवध्यः १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ आयानेव आगच्छन्नेव १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५
 सांख्यितश्चयथाशक्तिपूजितश्चयथाविधि ॥ नचान्यसद्विजश्रेष्ठःकामयामासवैवरम् ८ यदानान्यंप्रवृणुतेवरं वैद्विजसत्तमः ॥ तदैनमब्रवीहूयोराधेयःप्रहसन्नि
 व ९ सहजं वर्ममेविप्रकुंडलेचामृतोद्भवे ॥ तेनावध्योऽस्मिलोकेषु ततो नैतज्जहाम्यहम् १० विशालंपृथिवीराज्यंक्षेमंनिहतकंटकम् ॥ प्रतिगृह्णीष्वमतस्त्वंसाधु
 ब्राह्मणपुंगव ११ कुंडलाभ्यांविमुक्तोऽहं वर्मणासहजेनच ॥ गमनीयोभविष्यामिशत्रूणां द्विजसत्तम १२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यदन्यंनवरं ववेभगवान्पाकशास
 नः ॥ ततःप्रहस्यकर्णस्तंपुनरित्यब्रवीद्वचः १३ विदितो देवदेवेश प्रागेवासिममप्रभो ॥ नतुन्याय्यंमयादातुं तवशक्यं वृथावरम् १४ त्वंहि देवेश्वरःसाक्षात्त्वया
 देयो वरोमम ॥ अन्येषांचैवभूतानामीश्वरोह्यसिभूतकृत् १५ यदिदास्यामितेदेवकुंडलेकवचंतथा ॥ वध्यतामुपयास्यामित्वंचशक्रावहास्यताम् १६ तस्मा
 द्विनिमयं कृत्वाकुंडलेवर्मचोत्तमम् ॥ हरस्वशक्रकामंमेनदद्यामहमन्यथा १७ ॥ शक्र उवाच ॥ विदितोऽहंरवेःपूर्वमायानेवतवांतिकम् ॥ तेनतेसर्वमारुयातमेव
 मेतन्नसंशयः १८ काममस्तुतथातातवकर्णयथेच्छसि ॥ वर्जयित्वातुमेवत्रंप्रवृणीष्वयथेच्छसि १९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःकर्णःप्रहृष्टस्तु उपसंगम्यवास
 वम् ॥ अमोघांशक्तिमभ्येत्यववेसंपूर्णमानसः २० कर्ण उवाच ॥ वर्मणाकुंडलाभ्यांचशक्तिमेदेहिवासव ॥ अमोघांशत्रुसंधानांघातिनीपृतनामुखे २१ ततः
 संचित्यमनसामुहूर्तमिववासवः ॥ शक्तयर्थंपृथिवीपालकर्णवाक्यमथाब्रवीत् २२ कुंडलेमेप्रयच्छस्ववर्मचैवशरीरजम् ॥ गृहाणकर्णशक्तिंत्वमनेनसमयेनच २३
 अमोघाहंतिशतशःशत्रून्ममकरच्युता ॥ पुनश्चपाणिमभ्येतिममदैत्यान्विनिघ्नतः २४ सेयंतवकरप्राप्ताहत्वैकरिपुमूर्जितम् ॥ गर्जंतंप्रतपंतंचमामेवैष्यतिमृत
 ज २५ कर्ण उवाच ॥ एकमेवाहमिच्छामिरिपुंहंतुंमहाहवे ॥ गर्जंतंप्रतपंतंचयतोममभयंभवेत् २६ ॥ इंद्र उवाच ॥ एकंहनिष्यसिरिपुंगर्जंतंबलिनरणे ॥
 त्वंतुयंप्रार्थयस्येकरक्ष्यतेसमहात्मना २७ यमाहुर्वेदविद्वांसोवराहमपराजितम् ॥ नारायणमर्चित्यंचतेनकृष्णेनरक्ष्यते २८ ॥ कर्ण उवाच ॥ एवमप्यस्तुभग
 वन्नेकवीरवधेमम ॥ अमोघां देहिमे शक्तियथाह्न्यांप्रतापिनम् २९ उक्त्यतुप्रदास्यामि कुंडलेकवचंचते ॥ निकृतेषुतुगात्रेषुनमेवीभरसताभवेत् ३० ॥ इंद्र
 उवाच ॥ नतेवीभरसताकर्णभविष्यातिकथंचन ॥ व्रणश्चैव नगात्रेषुयस्त्वंनामृतमिच्छसि ३१ यादृशस्तेपितुर्वर्णस्तेजश्चवदतांवर ॥ तादृशेनैववर्णेनत्वंकर्णभ
 वितापुनः ३२ विद्यमानेषुशस्त्रेषुयद्यमोघामसंशये ॥ प्रमतोभोक्ष्यसेचापित्वय्येवैषापतिष्यति ३३ ॥ कर्ण उवाच ॥ संशयंपरमंप्राप्यविमोक्ष्येवासवीमिमाम् ॥
 यथामामात्थशक्रत्वंसत्यमेतद्ब्रवीमिते ३४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःशक्तिप्रज्वलितांप्रतिगृह्णविशांपते ॥ शस्त्रं गृहीत्वानिशितंसर्वगात्राप्यकृतं त ३५

२६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६

३६ । ३७ कृणातिहिनस्ति कृतंतिष्ठिनस्तिवा अंगानीतिकर्णइत्यर्थः १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इत्यारण्यकेपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥
 ततो देवामानवादानवाश्चानि कृतं तं कर्णमात्मानमेवम् ॥ दृष्ट्वा सर्वे सिंहनादान्प्रणेदुर्नह्यस्यासीन्मुखजोवैविकारः ३६ ततो दिव्यादुंदुभयः प्रणेदुःपपातोच्चैःपुष्पव
 षंचदिव्यम् ॥ दृष्ट्वाकर्णेशस्त्रसंकृतगात्रंमुहुश्चापिस्मयमानंनृवारम् ३७ ततश्छित्वाकवचंचदिव्यमंगात्तथैवाद्रुप्रददौवासवाय ॥ तथोक्त्यप्रददौकुंडलेतेकर्णा
 तस्मात्कर्मणातेनकर्णः ३८ ततःशक्रःप्रहसन्वंचयित्वाकर्णलोकेयशसायोजयित्वा ॥ कृतंकार्यं पांडवानांहिमेनेततःपश्चादिवमेवोत्पपात ३९ श्रुत्वाकर्णमुषितं
 धातराष्ट्रादीनाःसर्वेभग्नदपार्इवासन् ॥ तांचावस्थांगमितंमृतपुत्रंश्रुत्वापार्थाजहृषुःकाननस्थाः ४० ॥ जनमेजय उवाच ॥ कस्थावीराःपांडवास्तेवभूवुःकुत
 श्वेतेश्रुतवंतःप्रियंतव ॥ किंवाऽकार्षुर्द्वादशेऽब्देव्यतीतेतन्मेसर्वंभगवान्ठयाकरोतु ४१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ लब्ध्वाकृष्णांसिधवंद्रावयित्वाविप्रैःसार्धं काम्य
 कादाश्रमात्ते ॥ मार्कंडेयाच्छ्रुतवंतःपुराणदेवर्षीणांचरितंविस्तरेण ४२ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यकेपर्वणिकुंडलाहरणपर्वणिकवचकुंडलदानेदशाधिकत्रि
 शत्तमोऽध्यायः ॥ ३१० ॥ ॥ ४३ ॥ समाप्तंचेदं कुंडलाहरणपर्व ॥ अथारण्यपर्व ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवंहतायांभार्यायांप्राप्यक्लेशमनुत्तमम् ॥ प्र
 तिपद्यततःकृष्णांकिमकुर्वतपांडवाः १ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवंहतायांकृष्णायांप्राप्यक्लेशमनुत्तमम् ॥ विहायकाम्यकराजासहभ्राट्भिरच्युतः २ पुन
 द्वैतवनंरम्यमाजगामयुधिष्ठिरः ॥ स्वादुमूलफलंरम्यंविचित्रबहुपादपम् ३ अनुभुक्तफलाहाराःसर्वेएवामिताशनाः ॥ न्यवसन्पांडवास्तत्रकृष्णयासहभार्याया
 ४ वसन्द्वैतवनैराजाकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमसेनोऽर्जुनश्चैवमाद्रीपुत्रौचपांडवौ ५ ब्राह्मणार्थेपराक्रांताधर्मात्मानोयतव्रताः ॥ क्लेशमाच्छंतिविपुलंमुखोदकं
 परंतपाः ६ तस्मिन्प्रतिवसंतस्तेयत्प्रापुःकुरुसत्तमाः ॥ वनेक्लेशंसुखोदकं तत्प्रवक्ष्यामितेशृणु ७ अरणीसहितंमथंब्राह्मणस्यतपस्विनः ॥ मृगस्यघर्षमाणस्य
 विषाणिसमसज्जत ८ तदादायगतोराजंस्त्वरमाणोमहामृगः ॥ आश्रमांतरितःशीघ्रंप्लवमानोमहाजवः ९ हियमाणंतुतं दृष्ट्वासविप्रःकुरुसत्तम ॥ त्वरितोऽभ्याग
 मत्तत्रअग्निहोत्रपरीप्सया १० अजातशत्रुमासीनंभ्राट्भिःसहितंवने ॥ आगम्यब्राह्मणस्तूर्णसंतप्तश्चेदमब्रवीत् ११ अरणीसहितंमथंसमासक्तंवनस्पतौ ॥ मृ
 गस्यघर्षमाणस्यविषाणिसमसज्जत १२ तदादायगतोराजंस्त्वरमाणोमहामृगः ॥ आश्रमात्त्वरितःशीघ्रंप्लवमानोमहाजवः १३ तस्यगत्वापदंराजत्रासाद्यचमहा
 मृगम् ॥ अग्निहोत्रंनलुप्येततदानयतपांडवाः १४ ब्राह्मणस्यवचःश्रुत्वासंतप्तोऽथयुधिष्ठिरः ॥ धनुरादायकौतेयःप्राद्रवद्भ्रातृभिःसह १५ सन्नद्धाधन्विनःस
 र्वेप्राद्रवन्नरपुंगवाः ॥ ब्राह्मणार्थेयतंतस्तेशीघ्रमन्वगमन्मृगम् १६ कर्णिनालीकनाराचानुत्सृजंतोमहारथाः ॥ नाविध्यन्पांडवास्तत्रपश्यंतोमृगमंतिकात् १७
 एवमिति १ । २ । ३ अनुमुक्ताःप्रतिनः फलाहाराःफलान्येवाहुर्बुशीलाः ४ । ५ । ६ । ७ अरणीउत्तराधरेऽग्निमथनकाष्ठे ताभ्यांसहितं संथंनिर्भयनदंष्टं ८ आश्रमांतरितःआश्रमदूरगतः

५ । १० । ११ । १२ । १३ पदंमार्गं चिह्नं गत्वाप्राप्य तेनैवपयातदानयत् १४ । १५ । १६ । १७

१८।१९।२० धर्मो नममज्ज धर्मलोपोऽर्थलोपश्चना भूत् आलस्यादित्युपचर्यते स्वयि अनुत्तराः प्रतिवाक्यरहिताः सर्वभूतेषु कार्याद्यैः उपस्थिते ओमित्येववदाभोनतुवाक्यांतरमित्यर्थः संशयं
 ब्राह्मणस्य कर्मलोपनिमित्तदोषं २१ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ नापदामिति । निमित्तफलधर्मः प्रारब्धरूप
 तेषां प्रयतमानानां नादृश्यतमहामृगः ॥ अपश्यंतो मृगं शंतादुःखं प्राप्तामनास्विनः १८ शीतलच्छायमागम्य न्यग्रोधं गहनेवने ॥ सुत्पिपासापरीतांगाः पांड
 वाः समुपाविशन् १९ तेषां समुपविष्टानां कुलोदुःखितस्तदा ॥ अब्रवीद्भ्रातरं श्रेष्ठममर्षात्कुरु नंदनम् २० नास्मिन्कुले जातु ममज्जधर्मो न चालस्यादर्थलोपो
 बभूव ॥ अनुत्तराः सर्वभूतेषु भूयः संप्राप्ताः स्मः संशयं किन्नुराजन् २१ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आरण्यपर्वणि मृगान्वेषणे एकादशाधिकत्रिंशत्त
 मोऽध्यायः ॥ ३११ ॥ ॥ ७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ नापदामस्ति मर्यादानिमित्तं कारणम् ॥ धर्मस्तु विभज्यर्थमुभयोः पुण्यपापयोः १ ॥ भीम उवा
 च ॥ प्रातिकाम्यनयत्कृष्णां सभायां प्रेष्यवत्तदा ॥ नमयानिहतस्तत्र तेन प्राप्ताः स्म संशयम् २ ॥ अर्जुन उवाच ॥ वाचस्तीक्ष्णास्थिभेदिन्यः सूतपुत्रेण भाषि
 ताः ॥ अतितीव्रामयाक्षां तास्तेन प्राप्ताः स्म संशयम् ३ ॥ सहदेव उवाच ॥ शकुनिस्त्वायदाऽजैषीदक्षयूतेन भारत ॥ समयानहतस्तत्र तेन प्राप्ताः स्म संशयम्
 ४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो युधिष्ठिरो राजान कुलं वाक्यमब्रवीत् ॥ आरुह्य वृक्षमाद्रेयनिरीक्षस्व दिशोदश ५ पानीयमंति केपश्य वृक्षांश्चाप्युदकाश्रितान् ॥
 एते हि भ्रातरः श्रांतास्तव तात पिपासिताः ६ न कुलस्तु तथेत्युक्त्वा शीघ्रमारुह्य पादपम् ॥ अब्रवीद्भ्रातरं ज्येष्ठमभिवीक्ष्य समंततः ७ पश्यामि बहुलानराजन् वृक्षा
 नुदकसंश्रयान् ॥ सारसानां चानेर्हादमत्रोदकमसंशयम् ८ ततोऽब्रवीत्स्वयं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ गच्छसौम्यततः शीघ्रं तूणैः पानीयमानय ९ न कुलस्तु
 तथेत्युक्त्वा भ्रातुर्ज्येष्ठस्य शासनात् ॥ प्राद्रवद्यत्र पानीयं शीघ्रं चैवान्वपद्यत १० सदृष्ट्वा विमलंतोयं सारसैः परिवारितम् ॥ पातुकामस्ततो वाचमंतरिक्षात्सशुश्रुवे
 ११ ॥ यक्ष उवाच ॥ मातातसाहसं कार्षीर्मम पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्रानुक्त्वा तु माद्रेयततः पिवहरस्व च १२ अनादृत्य तु तद्वाक्यं न कुलः सुपिपासितः ॥ अपि व
 च्छीतलंतोयं पीत्वा च निपपातह १३ चिरायमाणेन कुले कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ अब्रवीद्भ्रातरं रंवीरं सहदेवमर्दिदमम् १४ भ्राता हि चिरयातो नः सहदेव तवाग्रजः ॥ त
 थैवानयसोदर्यं पानीयं च त्वमानय १५ सहदेवस्तथेत्युक्त्वा तां दिशं प्रत्यपद्यत ॥ ददर्श च हतं भूमौ भ्रातरं न कुलं तदा १६ भ्रातृशोकाभिसंततस्तृषया च प्रपीडितः ॥
 अभिदुद्रावपानीयं ततो वागम्यभाषत १७ मातातसाहसं कार्षीर्मम पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्रानुक्त्वा यथाकामं पिवस्व च हरस्व च १८ अनादृत्य तु तद्वाक्यं सहदेवः पि
 पासितः ॥ अपि वच्छीतलंतोयं पीत्वा च निपपातह १९ अथाब्रवीत्सविजयं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ भ्रातरौ ते परिगतौ बीभत्सोऽशत्रुर्कशन २० तौ चैवानयमद्रं
 तेषां पानीयं च त्वमानय ॥ त्वं हि नस्तात सर्वेषां दुःखितानामपाश्रयः २१

रत्वर्यफलं सुखदुःखरूपं विभजति १ प्रेष्यवत्प्रेष्यामिव

२।३।४।५।६।७।८।९।१०।११ साहसं जलपानरूपं परिग्रहेन्नियमः यो मत्प्रभ्रान्बदेत्सपवेतः पयःपिवेदरेद्वेति १२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१

२२।२३।२४।२५।२६।२७।२८।२९।३० विधानेन यत्नेन ३१ नमविष्यसि मरिष्यसि ३२।३३।३४।३५।३६।३७।३८।३९।४०।४१
 एवमुक्तो गुडाकेशः प्रगृह्य सशरंधनुः ॥ आमुक्तखड्गो मेघावीतत्सरः प्रत्यपद्यत २२ ततः पुरुषशार्दूलौ पानीयहरणे गतौ ॥ तौ ददर्श हतौ तत्र भ्रातरौ श्वेतवाहनः
 २३ प्रसुप्ताविव तौ दृष्ट्वा नरसिंहः सुदुःखितः ॥ धनुरुद्यम्य कौंतेयो व्यलोकयत तद्वनम् २४ नापश्यत्तत्र किंचित्समूतमस्मिन् महावने ॥ सव्यसाची ततः श्रांतः पा
 नीयंसोऽभ्यधावत २५ अभिधावंस्ततो वाक्यमंतरिक्षात्सशुश्रुवे ॥ किमासीदसि पानीयं नैतच्छक्यं बलात्त्वया २६ कौंतेय यदि प्रश्रांस्तान्मयोक्तान् प्रतिपत्स्य
 से ॥ ततः पास्यसि पानीयं हरिष्यसि च भारत २७ वारितस्त्वब्रवीत्पार्थो दृश्यमानो निवारय ॥ यावद्वाणैर्विनिर्मिन्नः पुनर्नैवं वदिष्यसि २८ एवमुक्त्वा ततः पा
 र्थः शरैरस्त्रानुमांत्रितैः ॥ प्रवर्षदिशः कृत्स्नाः शब्दवेधं च दर्शयन् २९ कर्णनालीकनाराचानुत्सृजन् भरतर्षभ ॥ सत्वमोघानि पून्मुक्त्वा तृष्णयाऽभिप्रपीडितः ३०
 अनेकैरिषु संघातैरंतरिक्षे वर्षह ॥ यक्ष उवाच ॥ किं विधानेन तेषां प्रश्रानुक्त्वा ततः पिव ३१ अनुक्त्वा च पिवन् प्रश्रान् पीत्वैव न भविष्यसि ॥ एवमुक्तस्ततः
 पार्थः सव्यसाची धनं जयः ३२ अवज्ञायैव तां वाचं पीत्वैव निपपातह ॥ अथाब्रवीद्भीमसेनं कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ३३ न कुलः सहदेव श्वबीभत्सुश्च परंतप ॥ चिरं ग
 तास्तोयहेतोर्न चागच्छंति भारत ३४ तांश्चैवानयमद्रं तेषां पानीयं च त्वमानय ॥ भीमसेनस्तथेत्युक्त्वा तं देशं प्रत्यपद्यत ३५ यत्र ते पुरुषव्याघ्राभ्रातरोऽस्य निपा
 तिताः ॥ तान्दृष्ट्वा दुःखितो भीमस्तृषया च प्रपीडितः ३६ अमन्यत महाबाहुः कर्मतद्यक्षरक्षसाम् ॥ सचितयामास तदा योद्धव्यं ध्रुवमद्य वै ३७ पास्यामि तावत्पा
 नीयमिति पार्थो वृकोदरः ॥ ततोऽभ्यधावत्पानीयं पिपासुः पुरुषर्षभः ३८ ॥ यक्ष उवाच ॥ मातातसाहसं कार्षीर्मम पूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्रानुक्त्वा तु कौंतेय ततः पिवहरस्व
 च ३९ एवमुक्तस्तदा भीमो यक्षेणामिततेजसा ॥ अनुक्त्वा तु तान् प्रश्रान् पीत्वैव निपपातह ४० ततः कुंतीसुतो राजा प्रचित्य पुरुषर्षभः ॥ समुत्थाय महाबाहुर्द
 ह्यमानेन चेतसा ४१ व्यपेत जननिर्घोषं प्रविवेश महावनम् ॥ रुरुभिश्च वराहैश्च पक्षिभिश्च निषेवितम् ४२ नीलभास्वरवर्णैश्च पादपैरुपशोभितम् ॥ भ्रमरैरुप
 गीतंच पक्षिभिश्च महायशाः ४३ सगच्छन्कानने तस्मिन् हेमजालपरिष्कृतम् ॥ ददर्श तत्सरः श्रीमान्विश्वकर्मकृतं तथा ४४ उपेतं नलिनीजालैः सिंधुवारैः सचेत
 सैः ॥ केतकैः करवारैश्च पिप्पलैश्चैव संवृतम् ॥ श्रमार्तस्तदुपागम्य सरोदृष्ट्वाऽथाविस्मितः ४५ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आरण्यपर्वणि नीलकुलादि
 पतने द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सददर्श हतान् भ्रातृलोकपालानिवच्युतान् ॥ युगांते समनुप्राप्ते
 शक्रप्रतिमगौरवान् १ विनिकीर्णधनुर्बाणदृष्ट्वा निहतमर्जुनम् ॥ भीमसेनं यमौ चैवानिर्विचेष्टान् गतायुषः २ सदीर्घमुष्णनिःश्वस्य शोकवाष्पपरिष्कृतः ॥ तान्दृष्ट्वा
 पतितान् भ्रातृन्सर्वांश्चित्तासमन्वितः ३

४२।४३ हेमजालानि हेमवर्णानिके सराणितेः परिष्कृतं

मांडितं ४४ सिंधुवारैर्जलविशेषैः ४५ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे द्वादशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१२ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सददर्शंति १।२।३

म.भा.टो.
॥२५०॥

४ । ९ विधर्मिण्योऽनृताः ६ । ७ । ८ नकस्यचिदजेताऽपितुसर्वस्वैवजेता ९ आशाराज्याशां संहत्यविनाश्य १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ दध्यौकारणंमरणहेतुं विचारि
धर्मपुत्रोमहाबाहुर्विललापसुविस्तरम् ॥ ननुत्वयामहाबाहोप्रतिज्ञातं वृकोदर ४ सुयोधनस्यभेत्स्यामिगदयासक्थिनीरणे ॥ व्यथैतदद्यमेसर्वत्वयिरीरेनिपा
तिते ५ महात्मनिमहाबाहोऽकुरुणांकीर्तिवर्धने ॥ मनुष्यसंभवावाचोविधर्मिण्यःप्रतिश्रुताः ६ भवतांदिव्यवाचस्तुताभवंतुकथंमृषा ॥ देवाश्चापियदाऽत्रोचन्
सूतकेत्वांधनंजय ७ सहस्राक्षादनवरःकुंतिपुत्रस्तवेतिवै ॥ उत्तरेपारियात्रेचजगुर्भूतानिसर्वशः ८ विप्रनष्टांश्रियंचैषामाहर्तापुनरंजसा ॥ नास्यजेतारणेक
श्चिदजेतानैषकस्यचित् ९ सोऽयंमृत्युवशंयातःकथंजिष्णुर्महाबलः ॥ अयंममाशांसंहत्यशेतेभूमौधनंजयः १० आश्रित्ययंयंनानाथदुःखान्येतानिसेहिम ॥
रणेप्रमत्तौवीरौचसदाशत्रुनिबर्हणौ ११ कथंरिपुवशंयातौकुंतीपुत्रौमहाबलौ ॥ यौसर्वास्त्राप्रतिहतौभीमसेनधनंजयौ १२ अश्मसारमयंनूनंहृदयंममदुर्हृदः ॥
यमौयदेतौदृष्ट्वाऽद्यपितौनावदीर्यते १३ शास्त्रज्ञादेशकालज्ञास्तपोयुक्ताःक्रियान्विताः ॥ अकृत्वासदृशंकर्मकिंशेध्वंपुरुषर्षभाः १४ अविश्रतशरीराश्चाप्यप्र
मृष्टशरासनाः ॥ असंज्ञाभुविसंगम्यकिंशेध्वमपराजिताः १५ सानूनिवाद्रेःसंसुप्तानदृष्ट्वाभ्रातृन्महामतिः ॥ सुखंप्रसुप्तानप्रखिन्नःखिन्नःकष्टांशंगतः १६
एवमेवेदमित्युक्त्वाधर्मात्मासनरेश्वरः ॥ शोकसागरमध्यस्थोदध्यौकारणमाकुलः १७ इतिकर्तव्यतांचेतिदेशकालविभागवित् ॥ नाभिपेदेमहाबाहुश्चितयानो
महामतिः १८ अथसंस्तम्यधर्मात्मातदात्मानंतपःसुतः ॥ एवंविलप्यबहुधाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः १९ बुद्ध्याविचिंतयामासवीरा केननिपातिताः २० नैषांश
स्त्रप्रहारोऽस्तिपदनेहास्तिकस्यचित् ॥ भूतंमहादिदंमन्येभ्रातरोयेनमेहताः २१ एकाग्रंचिंतयिष्यामिपीत्वावेत्स्यामिवाजलम् ॥ स्यात्तुदुर्योधनेनेदमुपांशुवि
हितंरुतम् २२ गांधारराजरचितंसततंजिह्वबुद्धिना ॥ यस्यकार्यमकार्यवासममेवभवत्युत २३ कस्तस्यविश्वसेद्वीरोदुष्कृतेरकृतात्मनः ॥ अथवापुरुषैर्गुणैः
प्रयोगोऽयंदुरात्मनः २४ भवेदितिमहाबुद्धिर्वहुधातदचिंतयत् ॥ तस्यासीन्नविषेणेदमुदकंदूषितंयथा २५ मृतानामपिचैतेषांविभक्तंनैवजायते ॥ मुखवर्णाः
प्रसन्नामेभ्रातृणामित्यचिंतयत् २६ एकैकशश्रौघवलानिमान्पुरुषसत्तमान् ॥ कोऽन्यःप्रतिसमासेतकालांतकयमादते २७ एतेनव्यवसायेनततोयंव्यवगाढ
वान् ॥ गाहमानश्चततोयमंतरिक्षात्सशुश्रुवे २८ ॥ यक्षउवाच ॥ अहंवकःशैवलमत्स्यभक्षोनीतामयाप्रेतवशंतवानुजाः ॥ त्वंपंचमोभविताराजपुत्रनचेत्प्र
श्रान्पृच्छतोव्याकरोषि २९ मातातसाहसंकार्षीर्ममपूर्वपरिग्रहः ॥ प्रश्रानुक्तातुकैतेयततःपिबहरस्वच ३० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ रुद्राणांवावसूनांवामरु
तांवाप्रधानमाक् ॥ पृच्छामिकोभवान्देवोनैतच्छकुनिनाकृतम् ३१

तवान् १७ । १८ तपःसुतोधर्मपुत्रः १९ । २० । २१ उपाशुविहितमस्माभिरज्ञातंसद्विहितं २२ । २३ दुष्कृतेःपापकर्मणः २४ । २५ । २६ ओघवलान्महाप्रवाहवेगान् प्रतिसमासेत म
वियुद्धवेत् कालैःतं करोति यस्तादृशोयमःकालांतकयमस्तस्मात् २७ । २८ । २९ । ३० प्रधानमाक्प्रधान्यमाक् ३१

वन० ३
अ०
॥३११॥

॥२५०॥

३२ तेतव ३३ तेत्वया ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ यद्यतःआत्मनैवात्मस्वरूपंवक्तव्यमतस्तेप्रश्रान्प्रतिवक्ष्यामि ४४ किंस्विदादित्यमुन्नयतीत्यादिप्र
श्रोत्तरमालिका आत्मनस्तत्त्वनिर्णेतुमारब्धा 'तरतिशोकमात्मवित्'इतितज्ज्ञानस्यफलवत्त्वश्रवणात्तत्सिद्धयेषोच्चावचसाधनजातमस्यानिरूप्यते तांन्यारुयास्यामः ४५ आदित्यभादते
शब्दादीन्श्रोत्रादिभिरित्यादित्योजीवस्तं गौरोऽहमंधोऽहमदुःखयहंकर्ताऽहमित्याद्यनुभवाद्देहाद्यात्मतयाभासमानं वादिमिश्रानेकधाविकल्पमानं ब्रह्मवेदउन्नयति देहादिभ्यःपृथकरोति
श्रुतिरेवात्मतत्त्वनिर्णयेमानमित्यर्थः तथाच श्रुतिः । 'नावेदविन्मनुतेतंवृहंतं'इति । ननुसर्वेऽपिवेदादात्मानंजानंतिनेत्याह देवाइति देवाःशमादयस्तस्याभितश्वराःसहायाः । अस्तंस्वस्थानमप
हत्तपाप्मादिगुणाष्टकविशिष्टंत्कारणभूतंहादाकाशंप्रत्येनंधर्मः साक्षात्स्वरंपरयावा कर्मोपासनारूपोनयातिप्रापयति । सप्वमुक्तविधंस्वरूपंसगुणब्रह्मभावंप्राप्य तद्राधेन सत्येसर्ववाधावधिमृतेषु
हिमवान्पारियात्रश्चविध्योमलयपुवच ॥ चत्वारःपर्वताःकेनपातिताभूरितेजसः ३२ अतीवतेमहत्कर्मकृतंचबलिनावर ॥ यान्नदेवानगंधर्वानासुराश्चनराक्ष
साः ३३ विषहेरन्महायुद्धेकृतंतेतन्महाहुतम् ॥ नतेजानामियत्कार्यनाभिजानामिकाक्षितम् ३४ कौतूहलंमहज्जातंसाध्वसंचागतंमम ॥ येनास्म्युद्धिग्रह
दयःसमुत्पन्नशिरोज्वरः ३५ पृच्छामिभगवंस्तस्मात्कोभवानिहतिष्ठति ॥ यक्षउवाच ॥ यक्षोहमस्मिभद्रंतेनास्मिपर्क्षाजलेचरः ३६ मयैतेनिहताःसर्वेभ्रात
रस्तेमहौजसः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तामशिवांश्रुत्वावाचंसपरुपाक्षराम् ३७ यक्षस्यब्रुवतोराजद्रपक्रम्यतदास्थितः ॥ विरूपाक्षंमहाकार्ययक्षंतालसमु
द्रयम् ३८ ज्वलनार्कप्रतीकाशमष्टप्यंपर्वतोपमम् ॥ वृक्षमाश्रित्यतिष्ठंतंदर्शभरतर्षभः ३९ मेघगंधीरनादेनतर्जयंतंमहास्वनम् ॥ यक्षउवाच ॥ इमेतेभ्रा
तरोराजन्वार्यमाणामयाऽसकृत् ४० बलातोयंजिह्विषंतस्ततोवैष्टितामया ॥ नपेयमुदकंराजन्प्राणानिहपरीप्सता ४१ पार्थमासाहसंकार्षीर्ममपूर्वपरिग्रहः ॥
प्रश्रानुक्तातुकैतेयततःपिबहरस्वच ४२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ नचाहं कामयेयक्षतवपूर्वपरिग्रहम् ॥ कामंनैतत्प्रशंसंतिसंतोहिपुरुषाःसदा ४३ यदात्मना
स्वमात्मानंप्रशंसतेपुरुषर्षभ ॥ यथाप्रजंतुतेप्रश्रान्प्रतिवक्ष्यामिपृच्छामाम् ४४ ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्विदादित्यमुन्नयतिकेचतस्याभितश्वराः ॥ कश्चैनमस्तं
नयतिकस्मिंश्चप्रतितिष्ठति ४५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ब्रह्मादित्यमुन्नयतिदेवास्तस्याभितश्वराः ॥ धर्मश्चास्तंनयातिचसत्येचप्रतितिष्ठति ४६ ॥ यक्षउ
वाच ॥ केनस्विच्छ्रोत्रियोभवतिकेनस्विद्धिदतेमहत् ॥ केनस्विद्धितीयवान्भवतिराजन्केनचबुद्धिमान् ४७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ श्रुतेनश्रोत्रि
योभवतितपसाविदतेमहत् ॥ घृत्याद्वितीयवान्भवतिबुद्धिमान्बृहसेवया ४८

द्विचिन्मात्रेप्रतिष्ठितोभवति तथाचश्रुतिः । 'सएवंविद्वानस्माच्छरीरभेदादूर्ध्वमुत्क्रम्यामुष्मिन्स्वर्गलोकेसर्वान्कामानाप्त्वाऽमृतःसमभवत्'इति।प्रथमंशास्त्रज्ज्ञानं ततःशमादिसंपन्नस्ययोगबला
द्देहाद्यध्यासनवृत्तिस्ततःस्वर्गाख्यसगुणब्रह्मदर्शनं ततः केवलीभावइति श्रुतेरर्थः ४५ । ४७ वेदस्यसत्येप्रतिष्ठाहेतुत्वमुक्तंतद्वदंद्धारमाह श्रुतेनेति श्रोत्रियोवेदाध्यायी श्रुतेनाचार्यमुखाद्देवार्था
वधारणेनभवति नत्वक्षरग्रहणमात्रेण । ततश्चतपसायुक्त्याच श्रुतस्यार्थस्यालोचनेनमहत्ब्रह्मविदतेजानीते मानमेयगताऽसंभावनानिवृत्त्यानिश्चितोति । घृत्या । 'घृत्याययाधारयतेमनःप्राणं
द्वियक्रियाः । योगेनाव्यभिचारिण्यादितिःसापार्थसात्विकी'इत्युक्तलक्षणया निदिध्यासनेनेत्यर्थः द्वितीयमनीशत्वादिविशिष्टादिविद्याप्रत्युपस्थापिताज्जीवाद्रूपात्तद्विपरीतंविद्याप्राप्यंमतीचो

म.भा.टी.
॥ २५१ ॥

यद्वितीयं रूपं तद्वानुभवति । एतन्नयानिश्चयात्मिका बुद्धिर्गुरुपदेशादेव प्राप्येत्याह बुद्धिमानिति तथाच श्रुतिः । 'आत्मावाऽरेद्रष्टव्यः श्रोतव्यो मंतव्यो निदिध्यासितव्यः आचार्यवानपुष्टपावेव'
इत्यादिरात्मदर्शनसाधनत्वेन श्रवणादित्रयमाचार्यवत्त्वेति दर्शयति ४८ । ४९ श्रवणाद्याधिकारे हेतुमाह त्रिभिरुत्तरैः स्वाध्यायो वेदाध्ययनं विप्राणां देवत्वं स्वर्गलोकप्रापकं । तपः शमादिकं
सदाचारइत्युपादेयद्वयं । मानुषोभावो देहाद्याभिमानः मरणं जन्ममरणप्रापकः । परिवादो देवब्रह्मणादिदूषणं असदाचारइति हेतुद्वयं ५० । ५१ परित्याग आर्तानामिति शेषः ५२ । ५३
इतोऽप्यंतरं मे हेतुमाह प्राणमनसीनिरुध्यमाने यज्ञे सामयजुषी इव ज्ञानयज्ञोपकारके । ऋक् एका मुख्या यज्ञज्ञानं तृणुते स्वीकरोति ज्ञानोत्पादिकेत्यर्थः तथाच श्रुतिः । 'मनोवाचं प्राणं तान्यात्मनेकुरु
त' इति आत्माहितार्थमेतत्प्रयं ज्ञापितानासृष्टमित्याह तथातं त्वौपनिषदं पुरुषमित्यौपनिषदत्वविशेषणं वाचोमुख्यत्वमाह ५४ । ५५ शमादीनां प्राणजयादीनां चासंभवे यज्ञाद्येव कर्तव्य

॥ यक्ष उवाच ॥ किं ब्राह्मणानां देवत्वं कश्च धर्मः सतामिव ॥ कश्चैषां मानुषोभावः किमेषामसतामिव ४९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ स्वाध्याएषां देवत्वं तपएषां स
तामिव ॥ मरणं मानुषोभावः परिवादोऽसतामिव ५० ॥ यक्ष उवाच ॥ किं क्षत्रियाणां देवत्वं कश्च धर्मः सतामिव ॥ कश्चैषां मानुषोभावः किमेषामसतामिव ५१
॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ इष्वस्त्रमेषां देवत्वं यज्ञएषां सतामिव ॥ भयं वै मानुषोभावः परित्यागोऽसतामिव ५२ ॥ यक्ष उवाच ॥ किमेकं यज्ञियं साम किमेकं यज्ञियं यजुः ॥ का
चैषां तृणुते यज्ञं कां यज्ञोनातिवर्तते ५३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ प्राणो वै यज्ञियं साम मनो वै यज्ञियं यजुः ॥ ऋगेका तृणुते यज्ञं तां यज्ञोनातिवर्तते ५४ ॥ यक्ष उवाच ॥
किंस्विदावपतां श्रेष्ठं किंस्विन्नवपतां वरम् ॥ किंस्वित्प्रतिष्ठमानानां किंस्वित्प्रसवतां वरम् ५५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वर्षमावपतां श्रेष्ठं वीजं निवपतां वरम् ॥
गावः प्रतिष्ठमानानां पुत्रः प्रसवतां वरम् ५६ ॥ यक्ष उवाच ॥ इंद्रियार्थाननुभवन् बुद्धिमानलोकपूजितः ॥ संमतः सर्वभूतानामुच्छसन्कोन जीवति ५७ ॥ युधिष्ठि
र उवाच ॥ देवतातिथिभृत्यानां पितृणामात्मनश्च यः ॥ ननिर्वपति पंचानामुच्छसन्नस जीवति ५८ ॥ यक्ष उवाच ॥ किंस्विद्गुरुतरं भूमेः किंस्विदुच्चतरं च खात् ॥
किंस्विच्छीघ्रतरं वायोः किंस्विद्गुरुतरं तृणात् ५९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ माता गुरुतरा भूमेः खात्पितोच्चतरस्तथा ॥ मनःशीघ्रतरं वाताच्चितावहुतरी
तृणात् ६० ॥ यक्ष उवाच ॥ किंस्वित्सुप्तं निमिषति किंस्विज्जातं नचोपति ॥ कस्यस्विद्दृढयं नास्ति किंस्विद्देगेन वर्धते ६१

मित्याह आवपतां आसंतात् देवांस्तर्पयतां वर्षवृष्टिः श्रेष्ठं फलं सर्वलोकोपकारकत्वात् यथोक्तं । 'अग्नौ प्रास्तादृतिः सम्यगादित्यमुपतिष्ठते आदित्या जायते वृष्टिः' इति । निवपतां निवपः पितृ तर्प
णं तत्कुर्वतां वीजं श्रेष्ठं त्रामाद्यात्मोपकारकं फलं । 'आयुः प्रजाधनं विद्यास्वर्गमोक्षं सुखानि च । प्रयच्छं तु तथाराज्यं प्रीतास्तुभ्यं पितामहाः' इति स्मृत्युक्तं । प्रतिष्ठमानानां भिदेव प्रतिष्ठा लिप्सूनां
गावः श्रेष्ठं । प्रसवतां संततिमिच्छूनां पुत्रः श्रेष्ठं फलं दौहित्रादिभ्यः गवां पुत्रस्य च दृष्टार्थत्वेऽपि अतिथिप्रीणनद्वारा श्राद्धप्रदानादिद्वारोपकारकत्वेन परंपरया श्रवणाद्याधिकारे हेतुत्वं ज्ञेयं ५५ इतोऽ
पिसाधनाद्द्रष्टोयस्तां निंदति इंद्रियार्थानिति इंद्रियार्थान्शब्दादीन् लोकेषु नादिमत्त्वेन पूजितः संमतो दानाधिकारित्वेन ५० ननिर्वपति न प्रयच्छति देवतादिभ्यः ५८ उक्तसाधनाशक्तेन
मातापित्रोः शुश्रूषा मनोनिरोधस्तृणवत्तृणायाश्चितायास्स्यागश्च कर्तव्यइत्याह किंस्विद्गुरुति ५९ । ६० । ६१

॥ २५१ ॥

ननु मनोनाशे ज्ञान्यमेवावशिष्यतइत्याशंक्यनेत्याह मत्स्यइव मत्स्यो जीवः जाग्रत्स्वप्नयोरिहलोकपरलोकयोर्वा तीरयोरिव संचारेण सुप्तः स्वनीढभूतं सद्रूपं ब्रह्मप्राप्तो ननिमिषति मनो
बहुमदृष्टिर्नभवति । 'नहिद्रुष्टेर्विपरिलोपो विद्यतेऽविनाशित्वात्' इति श्रुतिः । ननु मत्स्योऽविनाशित्वात् जातश्चेत्कस्तर्हि जातइत्यत आह अर्द्धपिष्टब्रह्मांडरूपं जातमुत्पन्नसत्तनचोपति नचलति ।
चुपमंदायांगतौ । पुरुषप्रवर्तितमेवाहंकारादिजडजातं चेष्टते इत्यर्थः । 'को ह्येवान्यात्कः प्राण्याद्यदेव आकाशात् आनंदो न स्यात्' इति श्रुतिः । कस्तर्हि जाताजातयोरेतयोः संयोगस्य दुःखदस्य निवृत्त्युपाय
इत्यत आह अश्रमनः अशरीरस्य निवृत्तदेहत्रयाध्यासस्य योगिनो हृदयं शोकनीडनास्ति । कथं तर्हि समाधेरपि व्युत्तिष्ठंतीत्याह नदीचित्तनदी वेगेन वर्धते सुप्तमावस्थापन्नस्य स्वप्नदर्शनवत्समा
हितोत्थितस्यायं प्रपंचो दृष्टिसमसमयमाप्रजातइत्यर्थः ५२ । ५३ मनोरोधाशक्तस्य दानमेव श्रेयइत्याह साधो यथा प्रवसतो मित्रमेवं मरिष्यतो मर्त्यस्य दानं मित्रमित्यर्थः ६१ । ६५ दानस्य
चित्तशुद्धिद्वारा यज्ञादौ यज्ञादेश्च चित्तैकाग्र्यद्वारा समष्ट्युपास्तौ प्रवृत्तिहेतुत्वेन च उपकारकत्वमाह अतिरिचि अग्निसहवनीयादिरूपः गवामृतं श्रीरंत देवसो माख्यं होतव्यं सोयं सनातनो नित्यो

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मत्स्यः सुप्तो निमिषत्यंडं जातं नचोपति ॥ अश्मनो हृदयं नास्ति नदीवेगेन वर्धते ६२ ॥ यक्ष उवाच ॥ किंस्वित्प्रवसतो मित्रं किंस्वि
न्मित्रं गृहे सतः ॥ आतुरस्य च किं मित्रं किंस्विन्मित्रं मरिष्यतः ६३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सार्थः प्रवसतो मित्रं भार्या मित्रं गृहे सतः ॥ आतुरस्य मिषं मित्रं दानं
मित्रं मरिष्यतः ६४ ॥ यक्ष उवाच ॥ कोऽतिथिः सर्वभूतानां किंस्विद्धर्मसनातनम् ॥ अमृतं किंस्विद्द्राजेंद्रं किंस्वित्सर्वमिदं जगत् ६५ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
अतिथिः सर्वभूतानामग्निः सोमो गवामृतम् ॥ सनातनोऽमृतो धर्मो वायुः सर्वमिदं जगत् ६६ ॥ यक्ष उवाच ॥ किंस्विदेको विचरते जातः को जायते पुनः ॥ किंस्वि
द्धिमस्य भेषज्यं किंस्विदावपनं महत् ६७ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सूर्य एको विचरते चंद्रमा जायते पुनः ॥ अग्निर्हिमस्य भेषज्यं भूमिरावपनं महत् ६८ ॥ यक्ष उ
वाच ॥ किंस्विदेकपदं धर्म्यं किंस्विदेकपदं यज्ञः ॥ किंस्विदेकपदं स्वर्ग्यं किंस्विदेकपदं सुखम् ६९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दाक्ष्यमेकपदं धर्म्यं दानमेकपदं यज्ञः ॥ स
त्यमेकपदं स्वर्ग्यं शीलमेकपदं सुखम् ७० ॥ यक्ष उवाच ॥ किंस्विदात्मानुष्यस्व किंस्विद्देवकृतः सखा ॥ उपजीवनं किंस्विदस्य किंस्विदस्य परायणम् ७१

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ पुत्र आत्मानुष्यस्य भार्या देवकृतः सखा ॥ उपजीवनं च पर्जन्यो दानमस्य परायणम् ७२
धर्मः अमृतो मोक्षहेतुः तत्र द्वारमाह वायुः सर्वमिदं जगत् 'वायुरेव व्याष्टिर्वायुः समष्टिः' इति श्रुतिः । पिष्टब्रह्मांडात्मकवायुरूपत्वमाप्तेर्मांशद्वारमित्यर्थः ६६ । ६७ उक्तलक्षणस्य वायोरपि संहारे किमवशि
ष्यतइत्याह सूर्य एको विचरते सूर्यवच्चित्रकाशरूप आत्मेवास्ति । अवस्थात्रयेतदभावे च प्रकाश्य सत्त्वा सत्त्वयोः सूर्यइव कुतस्तर्हि प्रपंचमानमत आह चंद्रमा जायते पुनः । 'चंद्रमामनोभूत्वा' इति श्रुतेर्न
नष्टाविद्यावशादुत्पद्यते तद्बुद्धः स्वप्नदं जगत्कल्पयति अविद्यानिवृत्त्युपायमाह अग्निर्हिमस्य भेषज्यं । 'अग्निर्वाग्भूत्वा' इति श्रुतेर्वागेव तत्त्वमस्यादिका हिमस्य सूर्याभिभावकस्याविद्याजाड्यस्य औ
षधनिवारकं । भूमिः शरीरंत देवमहदावपनं विद्याया अविद्यायाश्च निधानपात्रं इहेव संसारित्ववदसंसारिब्रह्मभावोऽपिसाक्षात्क्रियतइत्यर्थः ६८ अवद्वाभ्यां प्रभ्राभ्यां ब्रह्मविद्यासूत्रं साधनमुप
क्षिप्तं ततः सप्तभिस्त्वं पदार्थशोधस्ततस्त्रिभिस्त्वं पदार्थशोधः ससाधनः कृतः इहार्नां पुनः प्रकारांतरेण साधनान्येव विदधत्त्वं पदार्थयोरेवं तत्त्वमस्य हं ब्रह्मास्मीत्यादि महावाक्यमतिपाद्यं दर्शयति
नवभिः किंस्विदेकपदमित्यादिना ६९ एकपदं एकमेव पर्यवसानस्थानं दाक्ष्येकस्त्रो धर्मः पर्यवसितइत्यर्थः एवमुत्तरत्र ७० उद्योगो दानं सत्यं शीलं च सेव्यं तत्रापि दानमेव पुत्रवदात्मा भार्या
वत्सखा पर्जन्यवदुपजीवनं च आत्मप्रदत्वात् रमणीयफलत्वात् तत्रापि तिष्ठतीति वचनेनोपजीवनहेतुत्वाच्चेत्याह किंस्विदात्मेति ७१ । ७२

७३ घन्यधनायहितं । घनमपिश्रुतमेव नस्वर्णादीत्याह उत्तमंश्रुतमिति । लाभआरोग्यधर्मसाधनत्वात् । तुष्टिःसंतोषः । उद्योगोध्ययनमारोग्यसंतोषश्चदृष्टद्वारेणज्ञानेउपकुर्वतीत्यर्थः ७२
 ७५ आनुशंस्यं सर्वभूताभयदानं संन्यासइत्यर्थः । त्रयी मोक्षमंत्रस्त्रयीतिश्रुतेस्त्रयीशब्देनात्रिमात्रःप्रणवउच्यते तदाश्रितोधर्मोऽकारउकारमकारार्थानांस्थूलसूक्ष्मकारणोपाधीनां क्रमेण पूर्व
 पूर्वस्योत्तरोत्तरप्रविलापनेनार्धमात्रार्थेतुरीयेत्रयवस्थानं सदाफलोऽविनाशिफलः मोक्षहेतुत्वात् । तस्यधर्मस्यप्राप्तावुपायोमनोनिग्रहएव तावत्तवज्ञातात्मतत्त्वोभूत्वाशोकंतरति मनोनि
 ग्रहमार्गश्चसद्भिःकृपालुभिरेवप्रदर्शनीयइतितत्पर्यार्थः ७६ मनोनिग्रहेदृष्टद्वारंमानादिचतुष्टयत्यागइत्याह किनुइति ७७ । ७८ मानादित्यागोऽपिधर्मफलमतोऽप्रापिब्राह्मणेदत्तयदानं
 तदेवधर्महेतुत्वादुपकरोतिनान्यत्रदत्तमित्याह किमर्थमिति ७९ । ८० । ८१ नमुदानवलांमानादीनांजिस्वामनोनिग्रहत्तत्त्वत्वात्किंनुःखनाशोभविष्यति किंप्रविलापनरूपेणत्रयीधर्मोत्पत्त्या

॥ यक्षउवाच ॥ घन्यानामुत्तमंकिंस्विद्वनानांस्यात्किमुत्तमम् ॥ लाभानामुत्तमंकिंस्यात्सुखानांस्यात्किमुत्तमम् ७३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ घन्यानामुत्तमं
 दाक्ष्यंघनानामुत्तमंश्रुतम् ॥ लाभानांश्रेयआरोग्यंसुखानांतुष्टिरुत्तमा ७४ ॥ यक्षउवाच ॥ कश्चधर्मःपरोलोकेकश्चधर्मःसदाफलः ॥ किंनियम्यनशोचंति
 कैश्चसंधिर्नजीर्यते ७५ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ आनुशंस्यंपरोधर्मस्त्रयीधर्मःसदाफलः ॥ मनोयम्यनशोचंति संधिःसद्भिर्नजीर्यते ७६ ॥ यक्षउवाच ॥ किंनुहि
 त्वाप्रियोभवति किंनुहित्वानशोचति ॥ किंनुहित्वाऽर्थवान्भवति किंनुहित्वासुखीभवेत् ७७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मानंहित्वाप्रियोभवतिक्रोधंहित्वानशोचति ॥
 कामंहित्वाऽर्थवान्भवतिलोभंहित्वासुखीभवेत् ७८ ॥ यक्षउवाच ॥ किमर्थंब्राह्मणेदानं किमर्थंनटनर्तके ॥ किमर्थंचैवभृत्येषु किमर्थंचैवराजसु ७९ ॥ युधिष्ठिर
 उवाच ॥ धर्मार्थंब्राह्मणेदानंयशोर्थंनटनर्तके ॥ भृत्येषुभरणार्थंचैवयार्थंचैवराजसु ८० ॥ यक्षउवाच ॥ केनस्विदावृत्तोलोकःकेनस्विन्नप्रकाशते ॥ केनत्यज
 तिमित्राणिकेनस्वर्गंनगच्छति ८१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ अज्ञानेनावृत्तोलोकस्तमसानप्रकाशते ॥ लोभात्यजतिमित्राणिसंगात्स्वर्गंनगच्छति ८२ ॥ यक्ष
 उवाच ॥ मृतःकथंस्यात्पुरुषःकथंराष्ट्रंमृतंभवेत् ॥ श्राद्धंमृतंकथंवास्यात्कथंयज्ञोमृतोभवेत् ८३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मृतोदरिद्रःपुरुषोमृतंराष्ट्रमराजकम् ॥
 मृतमश्रोत्रियंश्राद्धंमृतोयज्ञस्त्वदक्षिणः ८४ ॥ यक्षउवाच ॥ कादिकिमुदकंप्रोक्तंकिमन्नंकिंचैवविषम् ॥ श्राद्धस्यकालमाख्याहिततःपिबहरस्वच ८५

शंक्याहअज्ञानेनेति अज्ञानकार्येण स्थूलसूक्ष्मशरीरद्वयेनजरामरणशोकमोहाद्याश्रयेण लोकयतइतिलोकआत्मा आवृत्तस्तिरोहितः कल्पितभुजंगेनेवरज्जुः अतोऽज्ञाननाशार्थत्रयीधर्मोव
 इयमेष्टव्यः । ननुसुप्तोदेहद्वयस्याभावाद्ज्ञाननाशोऽस्त्येव किंत्रयीधर्मोत्पत्त्याह तमसामूलाज्ञानेन सुप्ततावप्यावृत्तोऽतोऽनप्रकाशते तस्माद्देहत्रयमपिप्रविलापनीयमेवेत्यर्थं ज्ञानाज्ञान
 योरेवविरोधादज्ञानकृतःसंसारोमनोरोधमात्रेणनश्यति किंतुसर्वदाधेनरज्जुमधिगम्यैवयथासमूलस्यभयस्यनाशस्तथादेहत्रयवाधेनस्वरूपाधिगमेनेव समूलस्यसंसारस्यनाशइतिभावः अतो
 लोभसंगीत्यक्त्वाज्ञानमेवसाधनीयमित्याह लोभादिति ८२ । ८१ लोभसंगीरत्यगोदोषमाहमृतइति दरिद्रोलुब्धचित्तः सदानाद्यसमर्थत्वेनमृतएव । तत्रदृष्टांतः मृतं राष्ट्रंभिवराष्ट्रंप्राणभू
 मिपतेःसंचारस्थानंशरीरं स्वराजकंनष्टप्राणयथा तथा दरिद्रो जीवामृतइत्यर्थः । अग्रिमंदृष्टांतद्वयंश्रुतिप्रसिद्धमेव ८४ । ८५

एवंलोभादित्यागेनदानाद्यनुष्ठानेनशमादिसंप्रत्यासुक्तस्यश्रवणादिमत्तोयज्ज्ञातव्यंब्रह्मात्मैक्यंतदाह कादिमिति ॥ संतोषेदप्रमाणनिष्ठाः दिक्दिशत्पुपदिशतीतिदिगुपदेशइत्यर्थः आ
 चार्यवचनाद्ब्रह्मज्ञातव्यमितिभावः । तथाजलं 'पंचम्यामाहुतावापःपुरुषवचसोभवंति'इतिश्रुतेर्जलंविद्वद्ब्रह्मांडात्मकंकार्यतदभिमानीचेतनश्च तेनव्यष्टिसमष्टिजीवोलक्षयते । आकाशः । 'सर्वा
 णिहवाइमानिभूतान्याकाशादेवसमुत्पद्यंतआकाशोऽस्तंयंति' इतिश्रुतेराकाशोऽव्याकृतंकारणं तदभिमानीईश्वरस्तेनोच्यते अनयोर्जलमाकाशमितिसामानाधिकरण्यादभेदउपाध्यंशप्रहा
 णेनोभयत्रशुद्धचिन्मात्रलक्षणया सोऽयंदेवदत्तइत्यत्रेव तदेतद्देशकालरूपविशेषणप्रहाणेनदेवदत्तस्वरूपमात्रलक्षणया एतावानेवसर्वेषुदेवातेषुज्ञातव्योऽर्थः । ननुव्यावर्तकेउपाधिभेदेजाग्रतिस
 तिकथमनयोर्भेदःस्यादतआह गौरब्रामिति गच्छतीतिगौरिर्द्रियंतद्वाह्यंशब्दाद्यर्थजातंवातदन्नमदनीयंप्रविलापनीयं संधवोदकन्यायेन । यथासंधवखिल्यउदकेप्रास्तउदकेमंत्रानुविलीयते ।

॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ संतोदिग्जलमाकाशंगौरं प्रार्थनाविषम् ॥ श्राद्धस्यब्राह्मणःकालःकथंवायक्षमन्यसे ८६ ॥ यक्षउवाच ॥ तपःकिंलक्षणंप्रोक्तंकोदमश्चप्र
 कीर्तितः ॥ क्षमाचकापराप्रोक्ताकाचहीःपरिकीर्तिता ८७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ तपःस्वधर्मवर्तित्वंमनसोदमनंदमः ॥ क्षमाद्वंद्वसहिष्णुत्वंहीरकार्यनिवर्त
 नम् ८८ ॥ यक्षउवाच ॥ किंज्ञानंप्रोच्यतेराजनकःशमश्चप्रकीर्तितः ॥ दयाचकापराप्रोक्ताकिंचार्जवमुदाहृतम् ८९ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ज्ञानंतत्त्वार्थ
 संबोधःशमश्चित्तप्रशांतता ॥ दयासर्वसुखैषित्वमार्जवंसमचित्तता ९० ॥ यक्षउवाच ॥ कःशत्रुर्दुर्जयःपुंसांकश्चव्याधिरनंतकः ॥ कद्विशश्चस्मृतःसाधुरसाधुः
 कीदृशःस्मृतः ९१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ क्रोधःसुदुर्जयःशत्रुर्लोभोव्याधिरनंतकः ॥ सर्वभूतहितःसाधुरसाधुर्निर्दयःस्मृतः ९२ ॥ यक्षउवाच ॥ कोमाहःप्रो
 च्यतेराजनकश्चमानःप्रकीर्तितः ॥ किमालस्यंचविज्ञेयंकश्चशोकःप्रकीर्तितः ९३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ मोहोहिधर्ममूढत्वमानस्त्वात्माभिमानिता ॥ धर्मनिष्क्रिय
 ताऽऽलस्यंशोकस्त्वज्ञानमुच्यते ९४ ॥ यक्षउवाच ॥ किंस्थैर्यमृषिभिःप्रोक्तंकिंचधैर्यमुदाहृतम् ॥ स्नानंचकिंपरंप्रोक्तंदानंचकिमिहोच्यते ९५ ॥ युधिष्ठिरउ
 वाच ॥ स्वधर्मोस्थिरतास्थैर्यधैर्यमिन्द्रियनिग्रहः ॥ स्नानंमनोमलत्यागोदानंचभूतरक्षणम् ९६ ॥ यक्षउवाच ॥ ॥ कःपंडितःपुमानज्ञेयोनास्तिकःकश्चउच्य
 ते ॥ कोमूर्खकश्चःकामःस्यात्कोमत्सरइतिस्मृतः ९७ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ धर्मज्ञःपंडितोज्ञेयोनास्तिकोमूर्खउच्यते ॥ कामःसंसारहेतुश्चहतापोमत्सरःस्मृ
 तः ९८ ॥ यक्षउवाच ॥ कोऽहंकारइतिप्रोक्तःकश्चदंभःप्रकीर्तितः ॥ किंतद्वैवंपरंप्रोक्तंकिंतत्पैशुन्यमुच्यते ९९

अत्रह्येतेसर्वैकंभवंतीत्यादितिश्रुतिभ्यः उपाध्योर्भिध्यात्वादेव रज्जुरगवत्प्रविलयःसुखसाध्यइत्यर्थः । प्रार्थना कामः संप्रविषमिवविषंजन्ममरणहेतुत्वात् अतःकामंन्यक्त्वागुरुपदेशेनप्रपंचं
 प्रविलाप्यप्रत्यक्ब्रह्मणोरभेदंसाक्षात्कुर्यादित्यर्थः । ब्राह्मणोब्रह्मविद् श्राद्धस्यश्रद्धयाप्रदेयस्य कालःसमयः यदेवसत्प्रात्रलामस्तदेवधर्मज्ञानादिकमनुष्ठेयंशिक्षणीयंच । समाप्ताससाधना
 ब्रह्मविद्या तथाऽप्यन्यान्यपिज्ञानसाधनानितलक्षणानिचमृष्टमिच्छुः पूर्णवरंभ्रातृजीवनादिसुखंनददात्यतो धर्मराजःपरांमृशति कथंवायक्षमन्यसेइति । तवमते एतावता कृतकृत्यत्वमस्तिना
 स्तिवेतिप्रश्रामिमायः ८५ । ८७ तपआद्यष्टकस्यज्ञानसाधनस्यलक्षणान्याहद्वाभ्यांतपःस्वधर्मोति ८८ । ८९ । ९० । ९१ क्रोधलोभनिर्दयत्वानित्यक्त्वा सर्वभूतहितःस्यादित्यर्थः ९२ । ९३
 त्रिभिर्मोहादीनालक्षणान्याह मोहोहीत्यादिना ९४ । ९५ । ९६ । ९७ नास्तिको नास्तिपरलोकइतिवादी संप्रवृत्तौनततोऽन्यःपयःसुखैःप्रष्टव्यइत्यर्थः । संसारहेतुर्मासना ९८ । ९९

म.भा.टी.
॥ २५४ ॥

२।३।४ सुहृदः सुहृत् छाद समदंतत्वम् ५।६ यशःख्यातिः सत्यंयथार्थभाषणं दमोबाह्यं त्रियजयः शौचं द्विविधं मृजलादिनावाह्यं कामक्रोधादिराहित्यादांतरं आर्जमवक्रता मार्दव
मितिपाठे अकूरता हीरकार्यप्रवृत्तिवारकश्चेतोवृत्तिविशेषः अचापलं मनसःस्थैर्यं दानं प्रसिद्धं तपःस्वधर्माचरणं ब्रह्मचर्यमुपस्थानिग्रहः तनवःशरीराणि ७ अहिंसावाक्मनःशरीरैः परपीडाव
र्जनं समतामानापमानादिष्वैषम्यं शांतिश्चित्तनिग्रहः तपःकृच्छ्रं चाद्रायणादि शौचं व्याख्यातं अमत्सरः परगुणानुद्वेष्टासंतापः मत्सरस्तदभावः द्वाराणि धर्मप्राप्तिमुत्थानि ८ दिष्ट्यापंचतुर
कोऽसिपंचस्वात्मदर्शनसाधनेषु । 'शांतोदांत उपरतस्तिष्ठः समाहितो भूत्वाऽत्मन्येवात्मानं पश्यति' इति श्रुत्युक्तेषु शमादिषु । दिष्ट्यापूर्वपुण्यवशात्क्रोऽसि तस्य फलं च षट्पदीजयः पद्यंते प्रा
प्तुवांति देहि न भित्तिपदानि षड्भूयो । 'योऽशनायापिपासे शोकं मोहं जरां मृत्युं मत्स्येति' इति श्रुत्युक्ताः तेषां षण्णापदानां साहायः षट्पदी सात्वयाजिता । तेषु षट्पदे पूर्वजातमात्रस्य ह्यशनापिपा

॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ सरस्येकेन पादेन तिष्ठतमपराजितम् ॥ पृच्छामिको भवान् देवो न मे यश्चोमतो भवान् २ वसूनां वा भवानेको रुद्राणामथ वा भवान् ॥ अथ वा म
रुतां श्रेष्ठो वज्रीवा त्रिदशेश्वरः ३ मम हि भ्रातर इमे सहस्रशतयोधिनः ॥ तं यो धंन प्रपश्यामियेन सर्वे निपातिताः ४ सुखं प्रति प्रबुद्धानामिन्द्रियाण्युपलक्षये ॥ स
भवान्सुहृदोऽस्माकमथ वानः पिता भवान् ५ ॥ यक्ष उवाच ॥ अहं ते जनकस्तात धर्मो मृदुपराक्रम ॥ त्वां दिदृक्षुः नु प्राप्तो विद्विमां भरतर्षभ ६ यशः सत्यं दमः
शौचमार्जवं हीरचापलम् ॥ दानं तपो ब्रह्मचर्यमित्येतास्तनवो मम ७ अहिंसासमताशांतिस्तपःशौचममत्सरः ॥ द्वाराण्येतानि मे विद्विप्रियो ह्यसि सदा मम ८
दिष्ट्यापंचसुरकोऽसि दिष्ट्याते षट्पदीजिता ॥ द्वे पूर्वमध्यमे द्वे च द्वे चांते सांपरायिके ९ धर्मोऽहमिति भद्रं ते जिज्ञासुस्त्वामिहागतः ॥ आनृशंस्येन तुष्टोऽस्मि
वरं दास्यामि तेऽनघ १० वरं वृणीष्वराजेंद्र दाता ह्यस्मितवानघ ॥ ये हि मे पुरुषामक्तान तेषामस्ति दुर्गतिः ११ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अरणीसहितं यस्य मृगो
ह्यादाय गच्छति ॥ तस्याग्रयोनलुप्येरन प्रथमोऽस्तु वरो मम १२ ॥ यक्ष उवाच ॥ अरणीसहितं ह्यस्य ब्राह्मणस्य हतं मया ॥ मृगवेषेण कैते यजिज्ञासार्थं तव
प्रभो १३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ददानीत्येव भगवानुत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ अन्यं वरय भद्रं ते वरं त्वमरोपम १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ वर्षाणि द्वादश
रण्यत्रयोदशमुपस्थितम् ॥ तत्र नोनाभिजानीयुर्वसतो मनुजाः क्वचित् १५

से प्रथमं भवतः । द्वे मध्ये शोकमोहौ शोकइष्टवियोगजश्चित्तस्य संतापः । मोहोऽतिपापेन कार्याकार्यप्रतिसंधानशून्यत्वं । एते मध्ये मध्यमेव यसि प्राप्तः । प्राश्नुपंचसुमहायज्ञेषु । 'कामक्रोधी
लोममोहौ मदमानी च षट्पदी । षट्पदी समतिक्रम्य मुच्यते नात्र संशयः' इति व्याचक्रुस्तदध्यात्माधिकाराद्देवैर्देवैः इति वाक्यशेषासांजस्याच्चेत्प्रेक्षितं । सांपरायिके जरा मृत्यु उत्तरेवयस्युपतिष्ठतः
द्वे अंते सांपरायिके संपरायः परलोकस्तं प्रति नेतुमादि तेषां परायिके ९ धर्मोऽहमिति भद्रं ते अहं धर्मस्तव पिताऽस्मीति स्वरूपप्रकाशनं इति भद्रं ते इत्यनेन इति एवमुक्तप्रकारेण यशः प्रभृति
भिर्दशभिर्धर्मतनुभिरहिंसादिभिर्धर्मद्वारैश्चात्पन्नेनादृष्टेन शमादिपंचकानुरक्तस्य षट्पदीजयफलं भद्रं कल्याणं मोक्षसुखाख्यमद्वयसच्चिदानंदमात्रं तेषां वास्त्वितिशेषः । एवं प्रश्नानुवादमुखेन
प्रतिपादितां ब्रह्मविद्यां यशः सत्यं दमः शौचमित्यादिश्लोकत्रयेणोपसंहृत्याख्यायिकामनुसरति जिज्ञासुस्त्वामिहागत इत्यादिना १० । ११ अरणीसहितं मरण्योः सभारोपितमार्गं
यद्वा अरण्योः सहितं समुदायः अरणीद्वयमितियावत् १२ । १३ । १४ अरण्ये गतानीति शेषः नोऽस्मान् १५

॥ २५४ ॥

१६ । १७ । १८ छंदतइच्छातः १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ आरण्ये मरणीसंपुटम् २७ समुत्थानसमागतं भीमादीनां समुत्थानं च धर्मराजेन सहसमागतं संमेलनं चेति
समाहारः पितुर्धर्मस्य पुत्रस्य युधिष्ठिरस्य चात् समागतमिति समासैकदेशभूतमप्यनुवर्तते २८ कदर्यभावे कार्पण्ये सदाख्यानं शुभाख्यानम् २९ ॥ इत्यारण्यके पर्वणि नीलकंठीये भारतभावे
॥ वैशंपायन उवाच ॥ ददानीत्येव भगवानुत्तरं प्रत्यपद्यत ॥ भूयश्चाश्वासयामास कोतेयं सत्यविक्रमम् १६ यद्यपि स्वेन रूपेण चरिष्यथ महीमिमाम् ॥ नवो विज्ञा
स्यते कश्चिन्निपुलकेषु भारत १७ वर्षत्रयोदशमिदं मत्प्रसादात्कुरुद्वहाः ॥ विराटनगरे गूढाभविज्ञाताश्चरिष्यथ १८ यद्गः संकल्पितं रूपं मनसायस्य यादृशम् ॥
तादृशं तादृशं सर्वं छंदतो धारयिष्यथ १९ अरणीसहितं चेदं ब्राह्मणाय प्रयच्छत ॥ जिज्ञासार्थं मया ह्येतदाहृतं मृगरूपिणा २० प्रवृणीष्वपरं सौम्यवरमिष्टं ददा
निते ॥ नटप्यामिनरश्रेष्ठ प्रयच्छन्वै वरांस्तथा २१ तृतीयं गृह्यतां पुत्रवरमप्रतिमं महत् ॥ त्वं हि मत्प्रभवो राजन विदुरश्च ममांशजः २२ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥
देवदेवो मया दृष्टो भवान् साक्षात्सनातनः ॥ यं ददासि वरं तुष्टस्तं गृहीष्याम्यहंपितः २३ जयेऽयं लोभमोहौ च क्रोधं चाहंसदाविभो ॥ दाने तपसि सत्ये च मनो मे सततं भ
वेत् २४ ॥ धर्म उवाच ॥ उपपन्नो गुणैरैतैः स्वभावेनासि पांडव ॥ भवान् धर्मः पुनश्चैव यथोक्तं ते भविष्यति २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा तर्द्धधेवर्मो भग
वाँल्लोकभावनः ॥ समेताः पांडवाश्चैव सुखसुप्ता मनस्विनः २६ उपेत्य चाश्रमं वीराः सर्व एव गतकृमाः ॥ आरण्यं ददुस्तस्मै ब्राह्मणाय तपस्विने २७ इदं समुत्थानं
समागतं महत्पितुश्च पुत्रस्य च कीर्तिवर्धनम् ॥ पठन्नरः स्याद्विजितेन्द्रियो वशीसपुत्रपौत्रः शतवर्षभाग्भवेत् २८ न चाप्यधर्मेन सुहृद्विभेदने परस्वहारे परदारमर्श
ने ॥ कदर्यभावेन रमेन्मनः सदानृणां सदाख्यानमिदं विजानताम् २९ ॥ इति श्रीमहाभारते आरण्यके पर्वणि आरण्यप० नकुलादिजीवनादिवरप्राप्तौ चतुर्दशा
धिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धर्मेण तेऽभ्यनुज्ञाताः पांडवाः सत्यविक्रमाः ॥ अज्ञातवासं वत्स्यंत इच्छन्ना वर्षत्रयोदशम् १
उपोषविष्टा विद्वांसः सहिताः संशितव्रताः ॥ ये तद्भक्तावसंति स्म वनवासे तपस्विनः २ तान् ब्रुवन्महात्मानः स्थिताः प्रांजलयस्तदा ॥ अभ्यनुज्ञापायिष्यंतस्तं
निवासं घृतव्रताः ३ विदितं भवतां सर्वं धार्तराष्ट्रैर्यथावयम् ॥ छद्मनाहतराज्याश्चानयाश्च बहुशः कृताः ४ उषिताश्च वने कृच्छ्रे वयं द्वादशवत्सरान् ॥ अज्ञातवासं
समयं शेषं वर्षत्रयोदशम् ५ तद्दसामो वयं छन्नास्तदनुज्ञातुमर्हथ ॥ सुयोधनश्च दुष्टात्मा कर्णश्च सहसौबलः ६ जानंतो विषमं कुर्युरस्मास्वयंतवैरिणः ॥ युक्तवारा
श्च युक्ताश्च पौरस्य स्वजनस्य च ७ अपिनस्तद्भवेद्भूयो यद्द्वयं ब्राह्मणैः सह ॥ समस्ताः स्वेषुराष्ट्रेषु स्वराज्यस्था भवेमहि ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा दुःखशो
कातो शुचिर्धर्मसुतस्तदा ॥ संमूर्च्छितोऽभवद्राजा साश्रुकंठो युधिष्ठिरः ९ तमथाश्वासयन्सर्वे ब्राह्मणाभ्रातृभिः सह ॥ अथ धौम्योऽब्रवीद्वाक्यं महार्थं नृपतिं तदा १०

दीपिचतुर्दशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१४ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ ३ ॥ ॥ धर्मेणैति वत्स्यंतो वस्तुमिच्छंतः १ । २ स्थिताः स्वधर्मनिष्ठाः ३ । ४ । ५ । ६ युक्तायोजिताश्चारायै
स्ते युक्ता अवाहिताः पौरस्य स्वजनस्य चास्माभिराश्रितस्य विषमं कुर्युरतोराष्ट्रांतरेऽस्माभिर्गतव्यमित्याशयः ७ । ८ अशुचिरार्तिग्रस्तत्वात् शुचिरित्येव पाठः स्वच्छः ९ । १०

११ । १२ उष्यवासंक्रुत्वा १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २०२१ नक्षत्राल छलेनशुभघर्षनांगिकृतवान् २१ । २३ । २४ । २५ । २६ आशशीको आशिवंप्रयुज्य २७
 राजन्विद्वान्भवान्दांतःसत्यसंधोजितेन्द्रियः ॥ नैवविधाःप्रमुहतेनराःकस्यांचिदापदि ११ देवैरप्यापदःप्राप्ताश्छनैश्वबहुशस्तथा ॥ तत्रतत्रसपत्नानानि
 ग्रहार्थमहात्मभिः १२ इंद्रगनिषधान्प्राप्यगिरिप्रस्थाश्रमेतदा ॥ छत्रेनोष्यकृतं कर्मद्विषतांचविनिग्रहे १३ विष्णुनाऽश्वशिरःप्राप्यतथाऽदित्यानिवस्य
 ता ॥ गर्भेवधार्थदैत्यानामज्ञातेनोषितंचिरम् १४ प्राप्यवामनरूपेणप्रच्छन्नं ब्रह्मरूपिणा ॥ बलेर्यथाहृतराज्यं विक्रमैस्तत्रते श्रुतम् १५ हुताशनेनयज्ञापःप्रवि
 श्यच्छन्नमासता ॥ विबुधानां कृतं कर्मतत्र सर्वं श्रुतं त्वया १६ प्रच्छन्नं चापि धर्मज्ञहरिणाऽरिविनिग्रहे ॥ वज्रं प्रविश्य शक्रस्य यत्कृतं तत्र ते श्रुतम् १७ और्वेण वस
 ताच्छन्नमुरौ ब्रह्मर्षिणा तदा ॥ यत्कृतं तात देवेषु कर्म तत्तेऽनघ श्रुतम् ॥ १८ एवं विवस्वता तातच्छत्रेनोत्तमतेजसा ॥ निर्दग्धाः शात्रवाः सर्वे वसता भुविसर्वे
 शः १९ विष्णुनावसता चापि गृहे दशरथस्य वै ॥ दशग्रीवो हतश्छत्रं संयुगे भीमकर्मणा २० एवमेव महात्मानः प्रच्छन्नास्तत्र तत्र ह ॥ अजयच्छात्रवान्युद्धेतथा त्व
 मापि जेष्यसि २१ तथा धौम्येन धर्मज्ञो वाक्यैः संपरितोषितः ॥ शास्त्रबुद्ध्या स्वबुद्ध्या च न च चालयुधिष्ठिरः २२ अथा ब्रवीन्महाबाहुर्भीमसेनो महाबलः ॥ रा
 जानं बलिनां श्रेष्ठो गिरासं परिहर्षयन् २३ अवेक्ष्यामहाराज तव गांडीवधन्वना ॥ धर्मानुगतया बुद्ध्या न किंचित्साहसं कृतम् २४ सहदेवो मयानित्यं न कुलश्च निवा
 रितौ ॥ शक्तौ विध्वंसने तेषां शत्रूणां भीमविक्रमौ २५ न वयं तत्प्रहास्यामो यस्मिन्मोक्षयति नो भवान् ॥ भवान्विधत्तां तत्सर्वं क्षिप्रं जेष्यामहेरिपुत्र २६ इत्युक्ते भी
 मसेनेन ब्राह्मणाः परमाशिषा ॥ उक्त्वा चापृच्छ च भरतान्यथा स्वान् स्वान्ययुर्गृहान् २७ सर्वे वेदविदो मुख्या यतयो मुनयस्तथा ॥ आसेदुस्ते यथान्यायं पुनर्दर्शन
 वंक्ष्या २८ सहधौम्येन विद्वांसस्तथा पंच पांडवाः ॥ उत्थाय प्रययुर्वाः कृष्णामादाय वान्विनः २९ क्रोशमात्रमुपागम्य तस्माद्देशान्निमित्ततः ॥ श्वोभूते मनु
 जव्याघ्राश्छत्रवासार्थमुद्यताः ३० पृथक्शास्त्रविदः सर्वे सर्वे मंत्रविशारदाः ॥ संधिविग्रहकालज्ञानं त्रायसमुपाविशन् ३१ ॥ इति श्रीमहाभारतेशतसाहस्र्यां स
 हितायवैयासक्यां आरण्यके पर्वणि आरण्यपर्वणि अज्ञातवासमंत्रणे पंचदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ६ ॥ आरण्यपर्वसमाप्तम् ॥ समाप्तं चेदमार
 ण्यकंपर्वेति ॥ ६ ॥ ॥ इदमारण्यकं श्रुत्वा महापापैः प्रमुच्यते ॥ अधनोधनमाप्नोति पुत्रपौत्रसमन्वितः १ यं यं प्रार्थयते कामं तं तं प्राप्नोत्यसंशयम् ॥
 नारीवापुरुषोवापि शुचिः प्रयत्नमानसः २ आरण्यके श्रुतेऽर्धाति ब्राह्मणान्पायसादिभिः ॥ भोजयेद्वस्त्रगोस्वर्णदानैरत्नैः प्रपूजितान् ३ ब्राह्मणेषु चतुष्टेसंतुष्टाः
 पांडुनंदनाः ॥ ब्रह्माविष्णुस्तथारुद्रः शक्रो देवगणास्तथा ४

२८ । २९ । ३० मंत्राय विचारार्थं ३१

॥ इति श्रीमत्पद्मवाक्यममाण्डमर्यादाधुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोर्नीलकण्ठस्य कृती मारुतभावदीपे आरण्यपर्वप्रकाशे पंचदशाधिकत्रिंशत्तमोऽध्यायः ॥ ३१५ ॥ ॥ ७ ॥

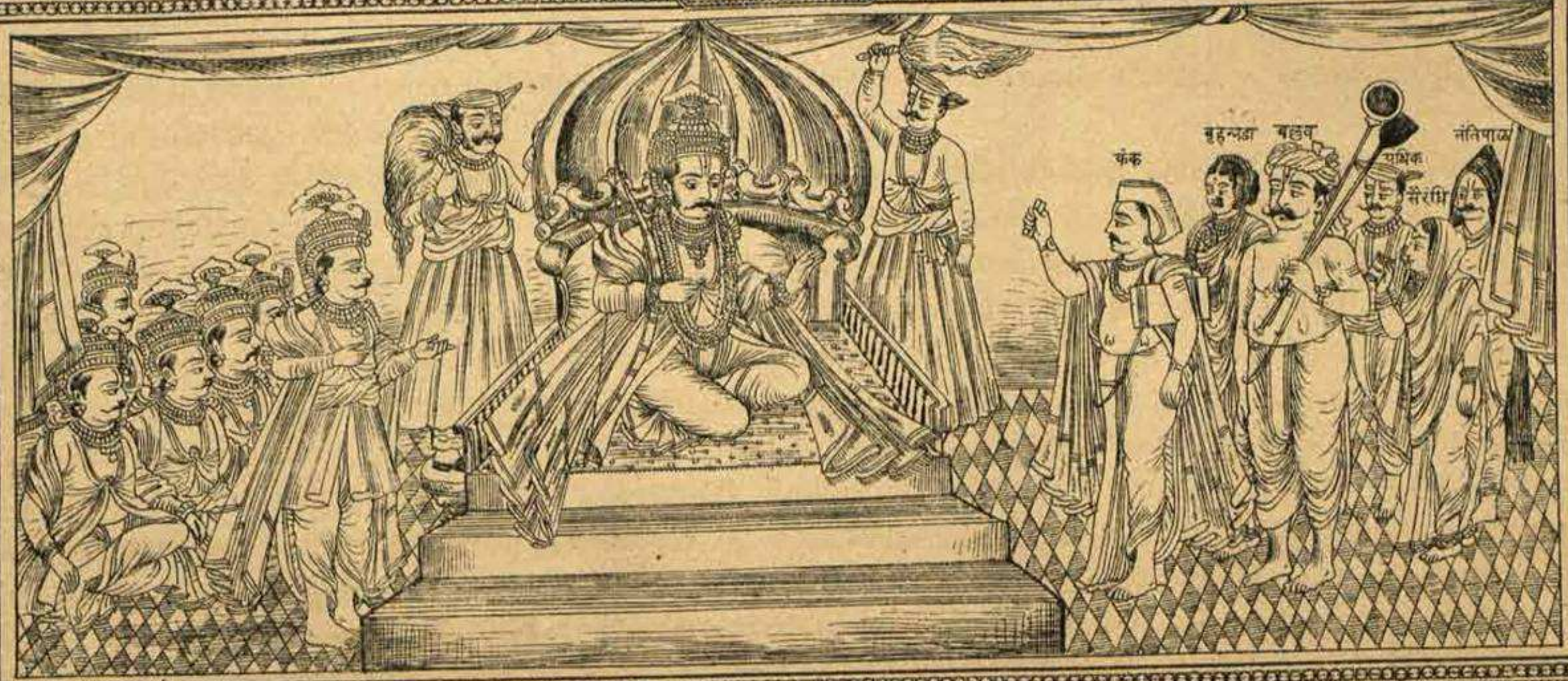
भूतानि मुनयो देव्यस्तथापितृगणाश्च ये ॥ वाचकंपूजयेच्छन्त्यावस्त्रात्रैः स्वर्णभूषणैः ५ विशेषतस्तुकापिलादेयातुजपपाठके ॥ कांस्यदोहारौप्यसुरास्वर्णशृंगीस
 भूषणा ॥ पांडुनां परितोषार्थं दद्याद्ब्रह्मिजातये ६ आरण्यकारुण्यमारुयानं शृणुयाद्योनरोत्तमः ॥ ससर्वकाममाप्नोति पुनः स्वर्गं तिमाप्नुयात् ७ ॥ इत्यारण्यकश्र
 वणमहिमादानविधिश्च समाप्तः ॥ ॥ अस्मिन्पर्वणि वृत्तांताः ॥ पांडवप्रवाजनम् ॥ पौरानुगमनम् ॥ पौरवाक्यं पौरविसर्जनं च ॥ ब्राह्मणानुगमनम् ॥ युधि
 स्थिरर्चिता ॥ शौनकावाक्यम् ॥ धौम्यस्तवः ॥ आदित्यनामाष्टशतम् ॥ विदुरनिर्वासनम् ॥ विदुरागमनम् ॥ घृतराष्ट्रस्य संतापः ॥ व्यासागमनम् ॥ सुरभी
 द्रसंवादः ॥ अर्जुनवाक्यम् ॥ भीमसेनवाक्यम् ॥ व्यासदर्शनम् ॥ कौंतेयगमनम् ॥ लोकपालागमनम् ॥ विद्यालाभः ॥ शस्त्रप्राप्तिः ॥ किरातयुद्धम् ॥
 इंद्रलोकगमनम् ॥ नलोपाख्यानम् ॥ अक्षज्ञानप्राप्तिः ॥ नारदागमनम् ॥ पुलस्त्यतीर्थयात्रा ॥ लोमशागमनम् ॥ तर्तीययात्राप्रस्थानम् ॥ अगस्त्यप्र
 भावः ॥ विध्यशैलचरितम् ॥ वातापिनाशनम् ॥ समुद्रशोषणम् ॥ कालेयवधः ॥ सगरपुत्रविनाशः ॥ गंगावतारः ॥ ऋष्यशृंगोपाख्यानम् ॥ वृष्णि
 पांचालागमनम् ॥ हलधरवाक्यम् ॥ वासुदेववाक्यम् ॥ जामदग्न्यचरितम् ॥ सौकन्योपाख्यानम् ॥ श्येनकपोतीयम् ॥ अष्टावक्रीयम् ॥ गंधमादनप्र
 वेशः ॥ औत्पातिकम् ॥ घटोत्कचगमनम् ॥ जटासुरवधः ॥ आर्षिषेणाश्रमनिवासः ॥ हनूमद्भीमसमागमः ॥ पुष्पाभिहरणम् ॥ यक्षयुद्धम् ॥ वैश्रवण
 समागमनम् ॥ निवातकवचवधः ॥ अर्जुनागमनम् ॥ शस्त्रदर्शनम् ॥ आजगरम् ॥ काम्यकागमनम् ॥ वासुदेवसत्यभामागमनम् ॥ नारदागमनम् ॥
 मार्कंडेयागमनम् ॥ मार्कंडेयसमास्याभविष्यम् ॥ ब्राह्मणमाहात्म्यम् ॥ धुंधुमारोपाख्यानम् ॥ सरस्वतीताक्षर्यसंवादः ॥ मनुचरितम् ॥ मंडूकोपाख्यानम् ॥
 पतिव्रतोपाख्यानम् ॥ धर्मव्याधोपाख्यानम् ॥ मधुकैटभोपाख्यानम् ॥ द्रौपदीसत्यभामासंवादः ॥ घोषयात्रादुर्योधनकर्म ॥ प्रावृद्धर्षणम् ॥ इंद्रयुद्धो
 पाख्यानम् ॥ आगिरसं स्कंदजननम् ॥ धार्तराष्ट्रयज्ञः ॥ व्यासदर्शनम् ॥ मृगस्वप्रदर्शनम् ॥ ब्रीहिद्रौणिकम् ॥ द्रौपदीप्रमाथः ॥ दुर्वासउपाख्यानम् ॥
 रामोपाख्यानम् ॥ सावित्र्युपाख्यानम् ॥ कुंडलाहरणम् ॥ आरण्ययक्षप्रश्नाः ॥ समाप्तावृत्तांताः ॥ अस्याग्नेविराटपर्वभाविष्यति तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥
 ॥ जनभेजयउवाच ॥ कथं विराटनगरे मम पूर्वपितामहाः ॥ अज्ञातवासमुपितादुर्योधनभयार्दिताः ॥ १ ॥

यद्यपि वनपर्वणि एकोनसप्तत्यधिकद्विशताध्याया आदिपर्वणिसूत्राध्याये लिखितास्तथाऽप्यत्र लिपिकरप्रमादादध्यायवृद्धिर्जाता कुत्रवृद्धिर्न

तन्निश्चयोनभवतीति ज्ञेयं श्लोकसंख्याया अप्याधिक्यं तथैव बोध्यम् ॥

॥ इति श्रीमहाभारते वनपर्व समाप्तम् ॥

॥ अथ श्रीमहाभारते विराटपर्व प्रारंभः ॥

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीमल्लारयेनमः ॥ श्रीमद्रूपालमानम्यप्राचीनाचार्यवर्त्मना ॥ विराटपर्वप्रद्योतीमावदीपोवितन्यते ॥ १ ॥ तत्रपूर्वास्मिन्पूर्वाणि दिष्ट्यापंचसुरकोऽसिदिष्ट्यातेषट्पदी जिता । द्वेष्वेभ्यमेद्वेचद्वेचात्येसांपराधिके । इति शांतोदांतउपरतस्तिष्ठः समाहितो मृत्वाऽऽत्मन्येवात्मानं पश्यति । इति श्रुतिप्रसिद्धे प्वात्मदर्शनसाधनेषु शमादिपुरतः षड्मिलजणाषट्पदी जातमात्रस्याशनापिपासे प्ररूढस्यशोकमोहो वृद्धस्यजरा मृत्युइति लोके । 'योऽशनायापिपासेशोकमोहंजरा मृत्युमत्योति' इति वेदेचप्रसिद्धाजयतीत्युक्तं ताजितवतास्वव्यक्तलिगेनस्थेय । आत्यं तिक्यांकृतकृत्यतायांतु व्यक्तलिगेनापिभाव्यमित्येतत्पांडवाचरणप्रदर्शनेनदर्शयितुं विराटपर्वारभते । तत्र 'वर्षत्रयोदशमिदं मत्प्रसादात्कुरुद्वहाः विराटनगरेगूढा अविज्ञाताश्चरिष्यथ' इति प्राक्

॥ श्रीगणेशायनमः ॥ श्रीवेदव्यासायनमः ॥ नारायणं नमस्कृत्य नरं चैव नरोत्तमम् ॥ देवीं सरस्वतीं चैव ततो जयमुदीरयेत् १ ॥ जनमेजय उवाच ॥ कथं विराटनगरे मम पूर्वपितामहाः ॥ अज्ञातवासमुपितादुर्योधनभयादिताः २ पतिव्रतामहाभागासततं ब्रह्मवर्दिनि ॥ द्रौपदीचकथं ब्रह्मज्ञाता दुःखिताऽवसत् ३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यथा विराटनगरे तव पूर्वपितामहाः ॥ अज्ञातवासमुपितास्तच्छृणुष्व नराधिप ४ तथा सतु वरानलद्धाधर्मो धर्मभृतां वरः ॥ गत्वाऽऽश्रमं ब्राह्मणेभ्य आचरन् यौ सर्वमेव तत् ५ कथयित्वा तु तत्सर्वं ब्राह्मणेभ्यो युधिष्ठिरः ॥ अरणीसहितं तस्मै ब्राह्मणाय न्यवेदयत् ६ ततो युधिष्ठिरो राजा धर्मपुत्रो महा मनाः ॥ संनिवर्त्यानुजान्सर्वानिति होवाच भारत ७ द्वादशे मानि वर्षाणि राज्यविप्रोपिता वयम् ॥ त्रयोदशोऽयं संप्राप्तः कच्छत्परमदुर्वसः ८ ससाधुकोतेय इतो वासमर्जुनरोचय ॥ संवत्सरमिमं यत्र वसेमाविदिताः परैः ९ ॥ अर्जुन उवाच ॥ तस्यैव वरदानेन धर्मस्य मनुजाधिप ॥ अज्ञाता विचरिष्यामो नराणां नात्र संशयः १० तत्र वासाय राष्ट्राणि कीर्तयिष्यामि कानिचित् ॥ रमणीयानि गुप्तानि तेषां किंचित्स्मरोचय ११ संति रम्या जनपदा बहूनाः परितः कुरून् ॥ पंचालाश्चेदि मत्स्याश्च शूरसेनाः पटञ्जराः १२ दशार्णानवराष्ट्राश्च मल्लाः शाल्वायुगंधराः ॥ कुंतिराष्ट्रं च विपुलं सुराश्रावंत यस्तथा १३ एतेषां कतमो राजन्निवासस्तव रोचते ॥ यत्र वत्स्यामहे राजन्संवत्सरमिमं वयम् १४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ श्रुतमेतन्महाबाहो यथा स भगवान्प्रभुः ॥ अब्रवीत्सर्वभूतेशस्ततथानतदन्यथा १५ अवश्यं खेव वासार्थं रमणीयं शिवं सुखम् ॥ संमंथ्य सहितैः सर्वैस्तव्यमकुतो भयैः १६ मत्स्यो विराटो बलवानभिरक्तोऽथ पांडवान् ॥ धर्मशीलो वदान्यश्च वृद्धश्च सततं प्रियः १७ विराटनगरे तात संवत्सरमिमं वयम् ॥ कुर्वंतस्तस्य कर्माणि विहरिष्याम भारत १८

यितधर्मवाक्यार्थमनुवदन् जनमेजय उवाच कथमिति पूर्वः पितापरीक्षित तस्य पितामहाः अज्ञातवासं यथास्यात्तथा कथं उपिताः वा संकृतवतः । समूलघातं न्यवधीदिति वरकषादित्वाद्ब्रह्मतेर नुप्रयोगः वासमिति नमुलंतम् २ ब्रह्मवादिनी श्रीकृष्णकीर्तनशीला ३ । ४ । ५ अरणीसहितं अरण्योर्मिथुनं । अरणीसहितं भयमिति पाठे मंथोऽग्निनिर्मथनदंडस्तमरणीभ्यांसहितं ब्राह्मणाय न्यवेदयदित्यर्थः ६ संनिवर्त्य एकत्र आनीय । अत्र वर्ततिर्गत्यर्थः नच पुनरावर्तत इत्यादि प्रयोगदर्शनात् । सांनिध्येति पाठेऽपि संप्रवार्थः ७ अयं संवत्सरः संवत्सरमिति वाक्यशेषात् ८ वत्स्याम इति पाठे अविदिता इति च्छेदः ९ नराणामज्ञाता इति संबंधः १० । ११ । १२ । १३ । १४ प्रमुर्धमः । 'यद्यपि स्वेन रूपेण चरिष्यथ महीमिमां ॥ नवो विज्ञायते कश्चिन्निपुलोकेषु कश्च न' इत्यमरीत् १५ यद्यप्येवं तथापि क्वचित्प्रच्छन्नतया वस्तव्यमेवेत्याह अवश्यं त्वेवेति १६ । १७ । १८

विरा. ४
अ०
॥ २ ॥

म.भा.टी.
॥ १ ॥

वक्ष्यामहोनिर्वोदुशक्ष्यामहेइति वहेरिदंरूपं प्रवृतप्रत्येकमितिशेषः १९ । २० । २१ । २२ । २३ सभास्तारःसभ्यः । 'सभासदःसभास्ताराः'इत्यमरः । कंकोनामतः । 'कंकइच्छद्विजेरुयातो लो
हपृष्ठकृतांतयोः'इतिविश्वकोशात् । स्वस्यकृतांतसूनुत्वेनआत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेस्तदनन्यत्वात् तन्नामोधारणेभिद्यथावादित्वंनभविष्यतीतिभावः । मताक्षःबृहदश्वत्थज्ञाताक्षतस्वः प्रियदेव
नःक्रीडाप्रियः २० दांतान्गजदंतमयान् । दंतःपर्वतसानुत्सदृशान्वा शारीन् निर्वत्स्योमिचालयिष्यामि । 'दंतःसानुनिकथ्यते'इतिविश्वः । तानेवचतुर्वर्णानाह वैदूयान्हरितमणिमयान्
नीलान् । कांचनान् सौवर्णान्पीतान् । ज्योतीर्षिचरसाश्च ज्योतीरसास्तैःसह ज्योतिःशब्देनाप्रलोहितंलक्ष्यते । 'यदग्नेरोहितंरूपंतेजसस्तद्रूपम्'इतिश्रुतेः ज्योतीरूपाःलोहिताः । रसः

यानियानिचकर्माणितस्यवक्ष्यामहेवयम् ॥ आसाद्यमत्स्यंतत्कर्मप्रवृतकुरुनंदनाः १९ ॥ अर्जुनउवाच ॥ नरदेवकथंतस्यराष्ट्रेकर्मकरिष्यसि ॥ विराटन
गरेसाधोरंस्यसेकेनकर्मणा २० मृदुर्वदान्योहीमांश्वधार्मिकःसत्यविक्रमः ॥ राजंस्त्वमापदाऽऽकृष्टःकिंकरिष्यसिपांडव २१ नदुःखमुचितंकिंचिद्राजावेदयथा
जनः ॥ सइमामापदंप्राप्यकथंघोरांतरिष्यसि २२ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ शृणुध्वंयत्करिष्यामिकर्मवैकुरुनंदनाः ॥ विराटमनुसंप्राप्यराजानंपुरुषर्षभाः २३
समास्तारोभविष्यामितस्यराज्ञोमहात्मनः ॥ कंकोनामाद्विजोभूत्वामताक्षःप्रियदेवनः २४ वैदूयान्कांचनान्दांतान्फलैज्योतीरसैःसह ॥ कृष्णाक्षौल्लोहिताक्षा
श्चनिर्वत्स्योमिमनोरमान् २५ विराटराजंरमयन्सामात्यंसहबांधवम् ॥ नचमावित्स्यतेकश्चित्तोषयिष्येचतंतृपम् २६ आसंयुधिष्ठिरस्याहंपुराप्राणसमःस
खा ॥ इतिवक्ष्यामिराजानंयदिमांसोऽनुयोक्ष्यते २७ इत्येतद्रोमयाख्यातंविहरिष्याम्यहंयथा ॥ वृकोदरविराटेत्वंरंस्यसेकेनहेतुना २८ ॥ इतिश्रीमहाभार
तेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरादिमंत्रणेप्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ भीमसेनउवाच ॥ पौरोगवोब्रुवाणोऽहंबल्लवोनामभारत ॥ उपस्थास्यामिरा
जानंविराटमितिमेमतिः १ मूपानस्यकरिष्यामिकुशलोऽस्मिमहानसे ॥ कृतपूर्वाणियान्यस्यव्यंजनानिसुशिक्षितैः २ तान्यप्यभिभविष्यामिप्रीतिसंजनय
न्नहम् ॥ आहरिष्यामिदारूणानिचयान्महतोऽपिच ३ यत्प्रेक्ष्यविपुलंकर्मराजासंयोक्ष्यतेसमाम् ॥ अमानुषाणिकुर्वाणस्तानिकर्माणिभारत ४ राजस्तस्यपरे
प्रेष्यामंस्यंतेमांयथानृपम् ॥ भक्ष्यान्नरसपानानांभविष्यामितथेश्वरः ५ द्विपावाबलिनोराजन्वृषभावामहाबलाः ॥ विनिग्राह्यायदिमयानिग्रहीष्यामितानपि ६
पारदःतद्रूपाःश्वेताः । तैरुभयैःसहचतुर्वर्णसंपत्तिः तथा फलैः शारीस्थापनार्थानिकोष्ठयुकानिकाष्ठादिभयानिफलकानितैःसह तेषानिर्वर्तनेकरणमाह कृष्णाक्षान्कृष्णाःअक्षाःपाशाः येषांचाल
नार्थमितिकृष्णाक्षस्तान् शारीनेव तथालोहिताक्षानित्यपि २५ । २६ युधिष्ठिरारुख्यस्यशरीरस्ययथाप्राणउत्थापकस्तद्विदात्माऽपीतिप्राणसाम्येन युधिष्ठिरात्भैवविवक्षितइतिभावः ।
अनुयोक्ष्यते प्रश्नंकरिष्यति २७ । २८ ॥ इतिश्रीमहाभारते विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे प्रथमोऽध्यायः ॥ १ ॥ ॥ ५ ॥ ॥ पौरोगवः पुरःपुरस्तादगावो
रइमयोयस्यसपुरोगुर्वायुः पिंडोत्पत्तौहिप्रथमं रजोरेतसोःकल्के वायुरइमभूतःप्राणआविर्भवति पश्चादिंद्रियांतराणीतिशास्त्रप्रसिद्धं तस्यपुत्रःपौरोगवः । लोकेतुपौरोगवोमहानसाध्यज्ञः
बल्लवःसूपकारः एतदेवममान्वर्थनाम १ । २ । ३ । ४ ईश्वरःयथेष्टंविनियोगकर्त्ताऽतएववृषोयथा तथाप्रियोऽहंलोकानांभविष्यामीत्युक्तम् ५ । ६

॥ १ ॥

नियोत्स्यामि निहीनयथास्यात्तथाभारणवर्जयोत्स्यामि ७ तदेवाह नरिवति ८ आरालिको गोविकर्तासूपकर्तानियोधकइति अरालाःमतगजास्तैःसहक्री डतितान् जयतिवा आरालि
कः । 'अरालःकुटिलेसर्जरसेवैमतदंतिनि'इतिविश्वः । गोविकर्तागवांमहतांबलीवर्दानामपिविकर्ता दमनेनविकृतिजनकः । वृषभान्वावामहाबलान्निग्रहीष्यामीत्युपक्रमात् । सूपकर्ता
मुद्रादिविकारकर्ता । पक्षेसुतरामूपकर्ता । नियोधकःभारणवर्जमल्लयुद्धकर्ता । पक्षेनितरांधोधकः । विषमश्लोकीकृतस्तु आरालिकः प्रकृतीनांगुणदोषसूचको हस्तिदमकोवा । तथा
चविक्रमादित्यः'आरालिकःसूचनकोहस्तिर्नादमकस्तथा'इति । गोविकर्तागवांवाचाविकर्तागद्यपयादिभेदानांप्रयोक्तेति । केचित्तु'आरालिकोऽत्रपाकीस्यात्सूपकर्तातुशाककृत् ॥ तैलान्नं
येचकेचिन्नियोत्स्यंतिसमाजेषुनियोधकाः ॥ तानहंहिनेयोत्स्यामिरतितस्यविवर्द्धयन् ७ नत्वेतान्युद्धयमानान्वैहनिष्यामिकथंचन ॥ तथैतान्पातयिष्या
मियथायास्यंतिनक्षयम् ८ आरालिको गोविकर्तासूपकर्तानियोधकः ॥ आसंयुधिष्ठिरस्याहमिति वक्ष्यामिपृच्छतः ९ आत्मानमात्मनारक्षंश्चरिष्यामि विशां
पते ॥ इत्येतत्प्रतिजानामिविहरिष्याम्यहंयथा १० ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ यमग्निर्वाहणोभूत्वाममागच्छन्नृणांवरम् ॥ दिग्बलुःखांडवंदांदाशार्हसहितंपुरा ॥
११ महाबलंमहाबाहुमजितंकुरुनंदनम् ॥ सोऽयंकिंकर्मकौतियःकरिष्यतिघनंजयः १२ योऽयमासाद्यतंदावंतर्पयामासपावकम् ॥ विजित्यैकरथेनेद्रं हत्वापत्र
गराक्षसान् १३ वासुकेःसर्पराजस्यस्वसारंहृतवांश्वयः ॥ श्रेष्ठोयःप्रतियोधानांसोऽर्जुनःकिंकरिष्यति १४ सूर्यःप्रतपतांश्रेष्ठोद्विपदांब्राह्मणोवरः ॥ आशीवि
षश्चसर्पाणामग्निस्तेजस्विनांवरः १५ आयुधानांवरंवृक्षंकुड्मोचगवांवरः ॥ हृदानामुदधिःश्रेष्ठःपर्जन्योवर्षतांवरः १६ घृतराष्ट्रश्चनागानांहस्तिष्वैरावणोव
रः ॥ पुत्रःप्रियाणामधिकोभार्याचसुहृदांवरः १७ यथैतानिविशिष्टानिजात्यांजात्यांनृकोदर ॥ एवंयुवागुडाकेशःश्रेष्ठःसर्वघनुष्मताम् १८ सोऽयमिंद्रादन
वरोवासुदेवान्महाद्युतिः ॥ गांडीवधन्वावीभस्सुःश्वेताश्वःकिंकरिष्यति १९ उपित्वापंचवर्षाणिसहस्राक्षस्यवेइमनि ॥ अस्रयोगंसमासाद्यस्ववीर्यान्मानुषाहु
तम् ॥ दिव्यान्यस्त्राणिचाप्तानिदेवरूपेणभास्वता २० यमन्येद्वादशंरुद्रमादित्यानांत्रयोदशम् ॥ वसूनांनवमंमन्येग्रहाणांदशमंतथा २१ यस्यबाहूसमौदी
र्घौज्याघातकठिनत्वचौ ॥ दक्षिणेचैवसव्येचगवाभिववहःकृतः २२ हिमवानिवशैलानांसमुद्रःसरितामिव ॥ त्रिदशानांयथाशक्रोवसूनामिवहव्यवाद् २३ मृ
गाणामिवशार्दूलो गरुडःपततामिव ॥ वरःसन्नह्यमानानांसोऽर्जुनःकिंकरिष्यति २४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ प्रतिज्ञापंडकोऽस्मीतिकरिष्यामिमहीपते ॥ ज्याचा
तौहिमहांतैमिसंवर्तुंनृपदुष्करौ २५ बलयेच्छादयिष्यामिबाहूकिणकृताविभौ ॥ कर्णयोःप्रतिमुच्याहंकुंडलेज्वलनप्रभे २६

पचतेयस्तुगोविकर्तासउच्यते'इत्यप्युदाहरंतितत्रमूलद्रष्टव्यं ९ । १० । ११ । १२ । १३ वासुकेःस्वसारमुल्लूपांहृतवान् सौदयेणेतिशेषः १४ सर्पाणांसरीसृपाणां आशीविषोदंष्ट्राविषः १५
१६ । १७ । १८ । १९ मानुषेषुअहुतमानुषाहुतं २० । २१ गवांघृषभाणांस्कंधेइव वहः युगधर्षणजःकिणःकृतः । एतस्यैवगोपनंकठिनमितिभावः २२ । २३ पततांपत्तिणां २४
पंडकोऽस्मीति पंडोगोपतिःश्रीगोपालस्तस्यप्रति कृतिरवतारांतरंपंडकः कृष्णसखाऽस्मीत्यर्थः । पक्षेक्रीडः । 'पंडोवर्षवरेक्रीडोपतौवध्यपुरुषे'इतिविश्वः । संवर्तुंविधातुं २५ । २६

पिनद्धकंबुःशंखवलयानियेनसःपिनद्धकंबुः तृतीयांप्रकृतिस्त्रीपुंसापेक्षया क्लीबत्वं तृतीयंगतःप्राप्तः नरइतिरलयोर्दलयोश्चामेदात्तरः बृहश्चासौनरश्चेतिनारायणसख आद्योनरइत्यर्थः स्त्रीत्वस्वरूपगोपनार्थम् २७ आख्यायिकाःपूर्वराजचरितानि २८ । २९ समुदाचारंसभीचीनमुत्कृष्टतरंमहावदान्यत्वादिरूपं ताभिःकृतंबहुकर्मचवदन् माययाकपटक्लीबवेपेणआत्मा नंशरीरं आत्मनाबुद्ध्या ३० परितश्चारयितुंशीलंयस्याःसापरिचारिणीसैवपरिचारिका द्रौपद्याःभर्तृविगूढो भिसंधिः । पक्षेपरिचारिकासेवाकर्त्री ३१ । ३२ ॥ इतिश्रीमहाभार

पिनद्धकंबुःपाणिभ्यांतृतीयांप्रकृतिंगतः ॥ वेणीकृतशिराराजत्राम्राचैवबृहन्नला २७ पठन्नाख्यायिकाश्चैवस्त्रीभावेनपुनःपुनः ॥ रमयिष्येमहीपालमन्यांश्चां तःपुरेजनान् २८ गीतंनृत्यंविचित्रंचवादित्रंविधिवंतथा ॥ शिक्षयिष्याम्यहंराजन्विराटस्यपुरस्त्रियः २९ प्रजानांसमुदाचारंबहुकर्मकृतंबदन् ॥ छादयिष्यामिकौंतेयमाययात्मानमात्मना ३० युधिष्ठिरस्यगेहेवैद्रौपद्याःपरिचारिका ॥ उषिताऽस्मीतिवक्ष्यामिपृष्ठोराज्ञाचपांडव ३१ एतेनविधिनाछन्नःकृतके नयथाऽनलः ॥ विहरिष्यामिराजेंद्रविराटभवनेसुखम् ३२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरादिमंत्रणेद्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्येवमुक्त्वापुरुषप्रवीरस्तथाऽर्जुनोधर्मभृतांवरिष्ठः ॥ वाक्यंतथाऽसौविररामभूयोन्त्रपोऽपरंभ्रातरमावभाषे १ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ किं त्वंनकुलकुर्वाणस्तत्रतातचरिष्यसि ॥ कर्मतत्त्वंसमाचक्ष्वराज्येतस्यमहीपतेः ॥ सुकुमारश्चशूरश्चदर्शनीयःसुखोचितः २ ॥ नकुलउवाच ॥ अश्वबंधोभविष्यामिविराटनृपतेरहम् ॥ सर्वथाज्ञानसंपन्नःकुशलःपरिरक्षणे ३ ग्रंथिकोनामनाम्नाऽहंकर्मैतत्सुप्रियंमम ॥ कुशलोऽस्म्यश्वशिक्षायांतथैवाश्वचिकित्सने ॥ प्रियाश्वसततमेऽश्वाःकुरुराजयथातव ४ येमामामंत्रयिष्यांतिविराटनगरेजनाः ॥ तेभ्यएवंप्रवक्ष्यामिविहरिष्याम्यहंयथा ५ पांडवेनपुरातातअश्वेष्वधिकृतःपु रा ॥ विराटनगरेछन्नश्चरिष्यामिमहीपते ६ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ सहदेवकथंतस्यसमीपेविहरिष्यसि ॥ किंवात्वंकर्मकुर्वाणःप्रच्छन्नोविहरिष्यसि ७ ॥ सहदेवउवाच ॥ गोसंख्याताभविष्यामिविराटस्यमहीपतेः ॥ प्रतिषेद्धाचदोग्धाचसंख्यानेकुशलगवाम् ८ तंतिपालइतिख्यातोनाम्नाऽहंविदितस्त्वथ ॥ निषुण्णंचरिष्यामिव्येतुतेमानसोऽजरः ९ अहंहिसततंगोषुभवताप्रहितःपुरा ॥ तत्रमेकौशलंसर्वमवबुद्धंविशांपते १० लक्षणंचरितंचापिगवांयच्चापिमंगलम् ॥ तत्सर्वमेसुविदितमन्यच्चापिमहीपते ११ वृषभानपिजानामिराजन्पूजितलक्षणान् ॥ येषामूत्रमुपाघ्रायअपिवंध्याप्रसूयते १२ सोऽहमेवंचरिष्यामिप्रीतिरत्रहि मेसदा ॥ नचमावेत्स्यतेकश्चितोषयिष्येचपार्थिवम् १३

तेविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपे द्वितीयोऽध्यायः ॥ २ ॥ ॥ ७ ॥ इत्येवमि

ति १ । २ परिरक्षणेअश्वानाभितिशेषः ३ ग्रंथान् आयुर्वेदंआध्वर्यवंचवेत्तीतिग्रंथिकोऽश्विनोःसुतत्वात् । अश्विनोवैदेवानांभिषजावश्विनावध्वर्युःइतिश्रुतेः ४ । ५ अश्वेषु नास्तिश्वोये पांतेगुराःसभरेवृणीकृतप्राणास्तेषुअधिकृतोमुख्यइतिगूढाशयः । पक्षेस्पष्टोऽर्थः ६ । ७ संख्यानेपरीक्षायां ८ तंतिपालः तंतिबंलीवर्दा यस्यादीर्घस्थूलरज्ज्वांवाणिगिररूपैर्दामिर्बद्धं वेसा प्रकृतोपयोगिनी । गूढाभिसंधौतुतंतिर्वाक् । तस्यवाकंतिर्नामानिदामानि'इतिश्रुतेर्वाक्पालः युष्मद्वचनार्थानुष्ठातेत्यर्थः ९ । १० । ११ । १२ । १३

इयंहीति माताकुलवृत्तिः आदिभूमिः गीर्वा । 'मातागौर्यादिजननीगोब्रह्माण्यादिभूमिषु'इतिमेदिनी । स्वसांभिका पार्वतीवत्पूज्येत्यर्थः । 'एषतेरुद्रभागःसहस्वस्त्रांबिकयातंतुपस्वशरद्वा थस्यांबिकास्वसा'इतिमंत्रब्राह्मणदर्शनात् । 'जायागार्हपत्यःपुत्रोऽन्वाहार्यपचनः'इतितस्याअपिदेवतात्वेनसंस्तवात् । 'मातासत्यवतीभूमिर्वेनुज्येष्ठास्वसामवेत्'इत्यप्युदाहरंति १४ । १५ बालानित्यनूतना १६ यतोयस्मिन्नदिनेजाता तत्तआरभ्यपाल्यादीन्भोगानेववेति नक्तेज्ञानित्यर्थः १७ सैरंघ्रीति सीरंप्रतिसीरंतःपटःध्रियतेऽनयाऽस्येवेतिसीरंत्रासैवसैरंघ्री स्वायंतद्रितः अंतःपुरपरिचारिकाराजभार्यावा । 'सैरंघ्रीपरवेइमत्याशिल्पकृत्स्ववशास्त्रियां ॥ वर्णसंकरसंभूतस्त्रीमहिलिकयोरपि'इतिविश्वः । मतल्लिकयोरितिमेदिनीपाठः । आद्ये महिलिकारा ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ इयंहिनःप्रियाभार्याप्राणेभ्योऽपिगरीयसी ॥ मातेवपरिपाल्याचपूज्याज्येष्ठेवचस्वसा १४ केनस्मद्रौपदीकृष्णाकर्मणाविचरिष्यति ॥ नहिकिंचिद्विजानातिकर्मकर्तुंयथास्त्रियः १५ सुकुमारीचवालाचराजपुत्रीयशस्विनी ॥ पतिव्रतामहाभागाकथंनुविचरिष्यति १६ माल्यगंधानलंकारान्वस्त्रा णिविधानिच ॥ एतान्येवाभिजानातियतोजाताहिभामिनी १७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ सैरंघ्योऽरक्षितालोकेभुजिष्याःसंतिभारत ॥ नैवमन्याःस्त्रियोयांतिइति लोकस्यनिश्चयः ॥ साऽहंनुवाणासैरंघ्रीकुशलाकेशकर्मणि १८ युधिष्ठिरस्यगेहेवैद्रौपद्याःपरिचारिका ॥ उषिताऽस्मीतिवक्ष्यामिपृष्ठोराज्ञाचभारत १९ आत्मगुप्ताचरिष्यामियन्मांत्वंपरिपृच्छसि २० सुदेषणांप्रत्युपस्थास्येराजभार्यायशस्विनीम् ॥ सारक्षिष्यतिमांप्राप्तांमाभूतेदुःखमोदशम् २१ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कल्याणंभाषसेकृष्णेकुलेजाताऽसिभामिनि ॥ नपापमभिजानासिसाध्वीसाधुव्रतेस्थिता २२ यथानदुहंदःपापाभवंतिसुखिनःपुनः ॥ कुर्यास्तत्त्वंहि कल्याणिलक्षयेयुर्नतेतथा २३ ॥ इतिश्रीमहाभा०विराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरादिमंत्रणेतृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ कर्माण्युक्तानि युष्माभिर्यानियानिकरिष्यथ ॥ ममचापियथाबुद्धिरुचिताविधिनिश्चयात् १ पुरोहितोऽयमस्माकमग्निहोत्राणिरक्षतु ॥ सूदपैरोगवैःसाद्धंष्टुपदस्यानिवेशने २ इंद्रसेनमुखाश्चेमेरथानादायकेवलान् ॥ यांतुद्धारवर्तीशीघ्रमितिमेवर्ततेमतिः ३ इमाश्वनायांद्रौपद्याःसर्वाश्चपरिचारिकाः ॥ पंचालानेवगच्छंतु सूदपैरोगवैःसह ४ सर्वैरपिचवक्तव्यंनप्राज्ञायंतपांडवाः ॥ गताह्यस्मानपाहायसर्वेद्वैतवनादिति ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंतेऽन्योन्यमामं व्यकर्माण्युक्त्वापृथक्पृथक् ॥ धौम्यमामंत्रयामासुःसचतान्मंत्रमब्रवीत् ६ ॥ धौम्यउवाच ॥ विहितंपांडवाःसर्वेब्राह्मणेषुसुहृत्सुच ॥ यानेप्रहरणे चैवतथैवाग्निपुभारत ७

जदाराः । द्वितीयेमतल्लिकाःप्रशस्तस्त्रियइति । दासीपक्षेअरक्षिताइतिच्छेदः स्ववशाइत्युक्तेः

पक्षेरक्षिताइत्येव । भुजिष्यापालनीयापालयित्रीच । भुजपालनाभ्यवहारयोरित्यस्यरूपं । नैवमन्याःस्त्रियोरूपवतीर्यातिप्राप्तुंतिपश्यंतीतरेइत्यर्थः । दासीइतिभावः । पक्षेनैवंप्रकाशे यांतिसंचरंतीत्यर्थः १८ द्रौपद्याःपरिचारिकेतिराहोःशिरइतिवदभेदेऽपिभेदोपचारः द्रौपदीरूपायुधिष्ठिरस्यपरिचारिकेत्यर्थः १९ । २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेवि० नी० भा० तृतीयोऽध्यायः ॥ ३ ॥ ॥ कर्माणीति १ अग्निहोत्राणिअग्निहोत्रप्राण्यरणीसहितानि होमसाधनभूताधेनुर्वा २ । ३ । ४ नप्राज्ञायंतेतियथार्थमेव रहस्येवर्तमेत्यदेशेवस्तव्यमि तिमंत्रितत्वात् ५ । ६ विहितंशास्त्रोक्तं ब्राह्मणादिषुउपस्थितेषु परिचर्यादिकंपांडवाःसर्वेजानंतीतिशेषः यानेविजययात्रायां प्रहरणेयुद्धे यद्यप्येवंतथाऽपिकिंचिद्वक्ष्यामीतिभावः ७

तदेवाह त्वयेति त्वयायुधिष्ठिरेण इदंलोकवृत्तं प्राकृतजनशीलं । अरक्ष्यमाणसुखीषुसाध्वीष्वपिअभ्याय्यकल्पनं अतःकृष्णारक्ष्यैवेत्यर्थः ८ विद्वांसोऽपिसुहृद्भिःप्रीत्याश्वयंबोधनीयाए
वेत्याह विदितेचापीति एवंसौहार्दप्रदर्शननिघर्मादयोऽनुसृताभर्तृतीतिभावः ९ हंतेत्यनुकेपायां राजवसतिराजकुलेवासं तद्विधिमित्यर्थः १० दुर्वसंदुःखेनवस्तुशक्यं ११ । १२ दृष्ट्वा
रः प्रतीहारद्वारानिवेद्यैवराजानंद्रष्टुमिच्छेन्नस्त्वननुज्ञातइत्यर्थः दिष्टेत्यपिपाठः पांठातरे रहस्येषुमंत्रकार्येषु नविश्वसेत् समतोऽस्मीतिबुद्ध्यातत्रनगच्छेत् । पुत्रादिष्वपिअविश्वस्ताराजा
नोमंत्रविष्टवमयात्सद्योमारयेयुरितिभावः । तदेवेति परेणसहवैरंभाभूदितिपरासनंनान्विच्छेत् १३ यानंपरकीयमितिशेषः १४ दुष्टचारिणोदुष्टाचाराः यत्रयत्रयूतमद्यवेश्यादिस्था
नेषुस्वनगरस्थपरकीयचारमंडलेयाआसीनमेनं द्यूतादिप्रियोऽयंपरैर्भेदितोऽयमितिशंकेरस्तत्रनोपविशेत् । राजगामिपेण्यमयादित्यर्थः १५ नानुशिष्यात्इदमित्यं कुर्वितिनाज्ञापयेत्
तूर्णामौनेन कालेपराक्रमसमये समभिपूजयेत्स्तुवीत् १६ स्तुतिरप्यभूतार्थानकर्तव्येत्याह असूयंतीति दूषयंतीत्यर्थः १७ येऽतःपुरचराः यांश्चराजान्द्वेष्टि येचराज्ञोऽहिताद्वेष्टारस्तैः

त्वयारक्षाविधातव्याकृष्णायाःफाल्गुनेनच ॥ विदितंवोयथासर्वलोकवृत्तमिदंतव ८ विदितेचापिवक्तव्यंसुहृद्भिरनुरागतः ॥ एषधर्मश्चकामश्चअर्थश्चैवस
नातनः ९ अतोऽहमपिवक्ष्यामिहेतुमत्रनिबोधत ॥ हंतेमाराजवसतिराजपुत्राब्रवीम्यहम् १० यथाराजकुलंप्राप्यसर्वान्दोषांस्तरिष्यथ ॥ दुर्वसंचैवकौरव्य
जानताराजवेश्मानि ११ अमानितैर्मानितैर्वाअज्ञातैःपरिवत्सरम् ॥ ततश्चतुर्दशैवपंचरिष्यथयथासुखम् १२ दृष्ट्वारोलभेद्दुष्टराजस्वेषुनविश्वसेत् ॥ तदे
वासनमन्विच्छेद्यत्रनाभिपतेत्परः १३ योनयानंनपर्यंकनपीठंनगजंरथम् ॥ आरोहेत्समतोऽस्मीतिसराजवसतिवसेत् १४ यत्रयत्रैनमासीनंशंकेरनुदुष्टचारिणः ॥
नतत्रोपविशेद्योवैसराजवसतिवसेत् १५ नचानुशिष्याद्राजानमपृच्छंतंकदाचन ॥ तूर्णत्वेनमुपासीतकालेसमभिपूजयेत् १६ असूयंतिहिराजानोजनान
नृत्तवादिनः ॥ तथैवचावमन्यंतेमंत्रिणंवादिनंमृषा १७ नैषांदारेषुकुर्वीतमैत्रीप्राज्ञःकदाचन ॥ अंतःपुरचरायेचद्वेष्टियानहिताश्वये १८ विदितेचास्यकुर्वी
तकार्याणिसुलघून्यपि ॥ एवंविचरतोरान्निक्षतिर्जायतेकचित् १९ गच्छन्नपिपरांभूमिमपृष्टोह्यनियोजितः ॥ जात्यंधइवमन्येतमर्यादामनुर्चितयन् २०
नहिपुत्रंननस्तारंनभ्रातरमरिदमाः ॥ समातिकांतमर्यादंपूजयांतिनराधिपाः २१ यत्नाञ्चोपचरेदेनमग्निवदेववत्त्वह ॥ अत्रतेनोपचीर्णोहिह्न्यादेवनसंशयः २२
यद्यद्रताऽनुयुंजीततत्तदेवानुवर्तयेत् ॥ प्रमादमवलेपंचकोपंचपरिवर्जयेत् २३ समर्थनासुसर्वासुहितंचप्रियमेवच ॥ संवर्णयेत्तदेवास्यप्रियादपिहितंभवेत् २४

सर्वैःसह मैत्रींनकुर्यात् १८ राज्ञिराजसन्निधौ विचारतोविचारपूर्वकंवसतोनक्षतिर्मानह्न्यादिर्जायते १९ गच्छन्निति परांउत्कृष्टांभूमिनिर्त्यंगच्छन्नभासनार्थंप्राप्तुंन राज्ञाअपृष्टोऽसंभा
पितोऽनियोजितः स्वस्थानेउपविशेत्यनाज्ञतो जात्यंधइवतत्स्थानमपर्यंतमिवात्मानंमन्येत यावद्राजानसंभाषते नाप्यासनंदिशति तावत्प्रतीभेत्तैवेत्यर्थः २० अन्यथादोषमाह नही
ति २१ यत्नादिति अतिसान्निध्यादग्निविराजादहति अवज्ञानादेवइवसर्वहरतीत्यर्थः । अनृतेनकूटकार्यापणादिनाउपचीर्णंआराधितःह्न्यादेव २२ भर्ताराराजानुयुंजीतआज्ञाप
येत्पृच्छेद्वा अनुवर्तयेत् कुर्यात्तदेवा । प्रमादंअनवधानतां अवलेपंशौर्यादिर्गर्व २३ समर्थनासुकार्याकार्यपरीक्षाषु हितंपरिणामसुखं प्रियंश्रुतिसुखंचवदेत् । उभयोःसमञ्जयासंभवे प्रियादपि
हितंभवेत् प्रियंत्यक्काऽपियद्वितंभवेत्तदेववदेन्नतुहितविरोधिप्रियंवदेदित्यर्थः २४

अस्यसर्वाधेषुसर्वेष्वर्थसाधनेषु अनुकूलोयस्त्ववानुभवेत् नतुप्रातिकूल्यमालस्यंवाकुर्यादित्यर्थः २५ पंडितःपरिहासकः । 'पंडितःसिलहकेकवा' इतिविश्वः । कंडितइतिपाठेविच्छिद्यनसेवे
त किंत्वविच्छेदेनैवसेवेत्यर्थः । अप्रमत्तोऽवहितः २६ स्वस्थानात्तराजदत्तान्नविकंपेतनचलेत् २७ पंडितोविद्यावान् राजानंकथामीरभयन् पार्श्वेतिष्ठेत् रक्षिणाराजगोशृणांतुस्यानंपृष्ठ
तः २८ शूरेणपंडितेनवा पुरस्तात् आसनंउपवेशनंनकर्तव्यमित्यर्थः । राज्ञांसंदर्शने समक्षंप्रवृत्तमपिभक्तवतनादिदानं अहंपूर्विकयानाकारितःसन् नसंजयेत्स्वीकुर्यात् २९ एतनुधा
ष्ट्यं दरिद्राणामपिव्यलीकस्थानमप्रियपदं किमुतराज्ञामितिभावः उत्तमंपरमं नेति राज्ञोदितमनृतंवाहिनंप्रकाशयेत् ३० हियस्मात्अनृतवादिनोऽनृपान् हियतोऽन्येराजानोऽसूयंति दोषव
स्वेनकीर्तयंति । तस्मात्स्वामिनोऽकीर्तिकरंनवदेदित्यर्थः । अवमन्यंतेराजानइतिशेषः ३१ प्रियोभोगवांश्चभवतीतिसंबंधः ३२ । ३३ । ३४ नचेति क्रोधचापलयोःसूचकमो
ष्टादीनांसमाक्षेपंचालनं नकुर्यादित्यर्थः । वातंमुखजं अधस्तनवा शनैरितरेणाज्ञातंयथाभवेत्तथाकुर्यादित्यर्थः ३५ हास्येति अन्यस्यराजसेवकस्य हास्यवस्तुपुहास्यास्पदेषु अय

अनुकूलोभवेच्चास्यसर्वार्थेषुकथासुच ॥ अप्रियंचाहितंयत्स्यात्तदस्मैनानुवर्णयेत् २५ नाहमस्यप्रियोऽस्मीतिमत्वासेवेतपंडितः ॥ अप्रमत्तश्चसतंतद्वितंकु
र्यात्प्रियंचयत् २६ नास्यानिष्ठानिसेवेतनाहितैःसहसंवदेत् ॥ स्वस्थानान्नविकंपेतसराजवसतिवसेत् २७ दक्षिणंवाऽथवामंवापार्श्वमासीतपंडितः ॥ रक्षिणां
ह्यात्तशस्त्राणांस्थानंपश्चाद्विधीयते २८ नित्यंदिप्रतिषिद्धंतुपुरस्तादासनंमहत् ॥ नचसंदर्शनेकिंचित्प्रवृत्तमपिसंजयेत् २९ अपिह्येतदरिद्राणांव्यलीकस्थान
मुत्तमम् ॥ नमृषाभिहितंराज्ञामनुष्येषुप्रकाशयेत् ३० असूयंतिहिराजानोनराननृत्तवादिनः ॥ तथैवचावमन्यंतेनरानपंडितमानिनः ३१ शूरोऽस्मीतिनदृ
प्तःस्याद्द्विमानितिवापुनः ॥ प्रियमेवाचरन्राज्ञःप्रियोभवतिभोगवाप् ३२ ऐश्वर्यंप्राप्यदुष्प्रापंप्रियंप्राप्यचराजतः ॥ अप्रमत्तोभवेद्वाज्ञःप्रियेषुचहितेषुच ॥
३३ यस्यकोपोमहाबाधःप्रसादश्चमहाफलः ॥ कस्तस्यमनसाऽपीच्छेदनर्थंप्राज्ञसंमतः ३४ नचोष्ठौनभुजौजानूनचवाक्यंसमाक्षिपेत् ॥ सदावातंचवाचंच
ष्टीवनंचाचरेच्छनैः ३५ हास्यवस्तुपुचान्यस्यवर्तमानेषुकेषुचित् ॥ नातिगाढंप्रहृष्येतनचाप्युन्मत्तवद्भसेत् ३६ नचातिधैर्येणचरेद्दुरुतांहिब्रजेततः ॥ स्मि
तंतुमृदुपूर्वेणदर्शयेत्प्रसादजम् ३७ लाभेनहर्षयेद्यस्तुनव्यथेद्योऽवमानितः ॥ असंमूढश्चयोनित्यंसराजवसतिवसेत् ३८ राजानंराजपुत्रंवासंवर्णयतियःसदा ॥
अमात्यःपंडितोभूत्वासाचिरंतिष्ठतेप्रियः ३९ प्रमृहीतश्चभोऽमात्योनिमृहीतस्त्वकारणैः ॥ ननिर्वदातेराजानंलभतेसंपदंपुनः ४० प्रत्यक्षंचपरोक्षंचगुणवादी
विचक्षणः ॥ उपजीवीभवेद्वाज्ञोविषयेयोऽपिवाभवेत् ४१ अमात्योहिबलाद्गोक्षुराजानंप्रार्थयेतयः ॥ नसतिष्ठेच्चिरंस्थानंगच्छेच्चप्राणसंशयम् ४२

थास्थितेषुउष्णीषादिषुवर्तमानेषुनिमित्तेषु तदीयैकल्पेनातिगाढंप्रहृष्येतनापिहसेत् । तावत्तराजाननंक्षुद्रंमन्यंतइतिभावः । नचैवंभूतेनिमित्तेसतिधैर्येणकाष्ठवत्स्थेयमित्याह नातीति
३६ गुरुतांजडतां किमप्ययंमजानातीतिवदेयुरितिभावः । अतएवस्मितंमृदुपूर्वकिंचिददर्शयेदेव ३७ नहर्षयेत्प्रहृष्येत् असंमूढःसेवायामेकाग्रः ३८ राजातदाश्रिताश्चस्तोतव्यापवेत्याह
राजानामिति संवर्तयतीतिपाठेऽनुसरति तिष्ठतेप्रकाशते ३९ ननिर्वदातेननिर्वदति दंडितोऽप्यमात्यःपुनरभ्युदयकामोराजानंननिर्देदित्यर्थः ४० योराज्ञोविषयेभवेत्तदेशवसेत् योवाराज्ञ
उपजीवीसराज्ञोऽपिगुणवादीस्यादितिबंधः ४१ बलाद्धठात् मोक्षुकुटिलीकर्तुं येनकेनचिद्व्याजेनलोकान्दंडयेतिशिक्षयन्त्यःप्रार्थयेत् सराज्ञःप्रियोऽपि बहजनविरोधात्तच्चिरंस्थानंपदनति
ष्ठेत्नाधितिष्ठेत् । अवर्यंपदच्युतोभवेदित्यर्थः । भोक्षुमितिभुजकौटिल्येइत्यस्यरूपं ४२

श्रेय इति राज्ञः सकाशादात्मनः स्वस्य श्रेयो धनमानादिलाभं दृष्ट्वा परमन्थं सदा सर्वदा राज्ञासार्धं न संवेदन्न संवादयेत् किं तु महाराजो न भवादृशान्मंत्रे लक्षयतीत्येव लोके परं दर्शयेत् । योग्य भूमिषु युद्धे परराष्ट्रिकैः सह संलापे वा राजानं विशेषयेत् राज्ञोऽपेक्षया स्वीयं शौर्यं यौक्तिकं वंशाधिकं दर्शयेत् । तेन राजा प्रीयत इति भावः ४३ अम्लानः उत्साही । बलवान्धीबल युक्तः । मृदुः अनिष्टुरः । दातो जितेन्द्रियः सुशिक्षितो वा ४४ अन्यस्मिन्पुंसिकस्य चित्तकार्यस्याथं प्रेष्यमाणे एहिदं कुर्वित्युच्यमाने सति यस्तदा गमनात्पूर्वमुत्पतेत् तत्कार्यं कर्तुं शीघ्रकारी राजा जवसति वसेत् ४५ आंतरे धनदार संरक्षणार्थं बाह्ये सामंतजये आदिष्ट आज्ञप्तो नैव कंषेत नैव संशयं भयं वा कुर्यात् अनिः संशयो निर्भयश्च तत्कार्यं कुर्यादेवेत्यर्थः ४६ प्रियाणां प्रियाणि स्त्रीपुत्रान्नपानादि सुखानि दुःखेन प्रवासादिना ४७ समवेपं वस्त्रालंकारादिकं राज्ञा समानं न कुर्यात् । उच्चैः अतिशयेन बहुधा बहु प्रकारं न कुर्यात् न भिद्यादित्यर्थः ४८ धनं उत्कोचादिना

श्रेयः सदाऽऽत्मनो दृष्ट्वा परं राज्ञानं संवेदत् ॥ विशेषयेच्च राजानं योग्य भूमिषु सर्वदा ४३ अम्लानो बलवान् शूर इच्छायेवानुगतः सदा ॥ सत्यदादीमृदुर्दातः सराजव सति वसेत् ४४ अन्यस्मिन्प्रेष्यमाणे तु पुरस्ताद्यः समुत्पतेत् ॥ अहं किं करवाणीति सराजवसति वसेत् ४५ आंतरे चैव बाह्ये च राज्ञाय श्वाथ सर्वदा ॥ आदिष्टो नैव कंषेत सराजवसति वसेत् ४६ यो वै गृहेभ्यः प्रवसन्न प्रियाणां नानुसंस्मरेत् ॥ दुःखेन सुखमन्विच्छेत् सराजवसति वसेत् ४७ समवेपं न कुर्यात् नोच्चैः सन्निहितो वसेत् ॥ नमंत्रं बहुधा कुर्यादेवं राज्ञः प्रियो भवेत् ४८ न कर्मणि नियुक्तः सन् धनं किंचिदपि स्पृशेत् ॥ प्राप्नोति हि हरन् द्रव्यं बंधनं यदिव आवधम् ४९ यानं वस्त्रमलंकारं यत्रान्यत्सं प्रयच्छति ॥ तदेव धारयेन्नित्यमेवं प्रियतरो भवेत् ५० एवं संयम्य चित्तानि यत्नतः पांडु नंदनाः ॥ संवत्सरमिमं तात तथा शीला बुभूषत ॥ अथ स्वविषयं प्राप्य यथा कामं करिष्यथ ५१ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ अनुशिष्टाः स्मभद्रं ते नैतद्द्रकाऽस्तिकश्चन ॥ कुंती मृते मातरं नो विदुर्वा महामतिम् ५२ यदेवानंतरं कार्यं तद्ग वान्कतुर्मर्हति ॥ तारणायास्य दुःखस्य प्रस्थानाय जयाय च ५३ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्ततो राज्ञा धौम्योऽथ द्विजसत्तमः ॥ अकरोद्विधिवत्सर्वं प्र स्थाने यद्विधीयते ५४ तेषां समिध्यतान ग्रीन्मंत्रवच्च जुहावसः ॥ समृद्धिं वृद्धिं द्वाभाय पृथिवी विजयाय च ५५ अग्नीं प्रदक्षिणी कृत्य ब्राह्मणांश्च तपोधनात् ॥ याज्ञसे नीपुरस्कृत्य षडेवाथ प्रवव्रजुः ५६ गतेषु ते पुवीरेषु धौम्योऽथ जपतां वरः ॥ अग्निहोत्राण्युपादाय पांचालान्भ्यगच्छत ५७ इंद्रसेनादयश्चैव यथोक्ताः प्राप्य याद वान् ॥ रथानश्वांश्चरक्षंतः सुखमूषुः सुसंभृताः ५८ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि धौम्योपदेशे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥

प्राप्तं किंचिदपि अत्यल्पमपि न स्पृशेत् ४९ यत्संयम्यच्छति राजा तदेव राजदत्तं यानादिकं धारयेत् न तु तदन्यस्मै दद्यादित्यर्थः ५० संयम्य निगृह्य इमं त्रयोदशं संवत्सरं हेतातयुधिष्ठिरं पूयं सर्वे तथा शीलाः यथोक्तसंभृताः संतो बुभूषत ऐश्वर्यं प्राप्नुमिच्छत । अथ अनंतरं स्वविषयं स्वदेशं प्राप्य यथा कामं यथेष्टं करिष्यथ क्रीडाभितोषः ५१ । ५२ अनंतरं अनुपदं कार्यं शातिकं पौष्टिकं च । अस्य अज्ञातवासदुःखस्य तारणाय प्रस्थानाय शून्यप्रतियोगुंगमनाय जयाय च यत्कर्म प्रभवति तत्कर्तुं मर्हति ५३ । ५४ समिध्य उद्दीप्य समृद्धिर्जनाभिसंपत्तिः । वृद्धिर्युद्धे विशेषः । लाभो राज्यस्य । लब्धाया अपि पृथिव्या विजयाय वशीकरणाय ५५ षट् द्रौपद्यासहिताः ५६ । ५७ । ५८ । इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्थोऽध्यायः ॥ ४ ॥

ते वीरा इति निस्त्रिंशः खड्गः कलापिनस्वर्णवतः । ततायुवेति पाठे सर्जकृतचतुषः ततायुवाश्च ते कलापिनश्चेति विग्रहः । बद्धगोधातलं ज्याघातवारणाख्यमनुलित्राणं च ये स्ते बद्धगोधां गु लित्राणाः 'गोधातलनिहाकयोः' इति मेदिनी १ । २ । ३ अंतरेण मध्यतः मत्स्यस्येव राज्ञो लुब्धाव्याधाः स्म इति वृशाणाः । पक्षे राज्याकांक्षिणः । 'लुब्ध आकांक्षिणिव्याधे' इति मेदिनी । वि वैशंपायन उवाच ॥ ते वीरावद्धनिस्त्रिंशास्तथा बद्धरुलापिनः ॥ बद्धगोधां गुलित्राणाः कालिंदीमभितोययुः १ ततस्ते दक्षिणं तीरमन्वगच्छन्पदातयः ॥ निवृ त्तवनवासाहिस्वराष्ट्रं प्रेप्सवस्तदा ॥ वसंतो गिरिदुर्गेषु वनदुर्गेषु धन्विनः २ विध्यंतो मृगजातानि महेष्वामहाबलाः ॥ उत्तरेण दशार्णीं स्ते पंचालान् दक्षिणे न च ३ अंतरेण यकृल्लोमान् शूरसेनांश्च पांडवाः ॥ लुब्धाव्याणामत्स्यस्य विषयं प्राविशन्वनात् ४ धन्विनो बद्धनिस्त्रिंशा विवर्णाः शमभ्रुधारिणः ॥ ततो ज नपदं प्राप्य कृष्णाराजानमब्रवीत् ५ पश्यैकपद्योद्दृश्यं ते क्षेत्राणि विविधानि च ॥ व्यक्तं दूरे विराटस्य राजधानी भविष्यति ॥ वसामेहा परं रात्रिं बलवान्मेपरिश्रमः ६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ धनं जयसमुद्यम्य पांचालीं व ह भारत ॥ राजधान्यां निवत्स्यामो विमुक्ताश्च वनादितः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तामादाया जुं न स्तूर्गं द्रौपदीं गजराडिव ॥ संप्राप्य नगराभ्यां समवतारय दर्जुनः ८ सराजधानीं संप्राप्य कौंतेयो जुं नमब्रवीत् ॥ कायुधानिसमासज्य प्रवेक्ष्यामः पुरं वयम् ९ सायुवाश्च प्रवेक्ष्यामो वयं तात पुरं यदि ॥ समुद्रे गंजनस्यास्य करिष्यामो न संशयः १० गांडीवं च महद्गांडीं लोके च विदितं नृणाम् ॥ तच्चेदायुधमादाय गच्छामो नगरं वयम् ॥ क्षिप्रमस्मान् विजानीयुर्मनुष्यानां संशयः ११ ततो द्वादशवर्षाणि प्रवेष्टव्यं वने पुनः ॥ एकस्मिन्नपि विज्ञाते प्रतिज्ञातं दिनस्तथा १२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ इयं कूटे मनुष्येन्द्रगहनामहती शमी ॥ भीमशाखादुरारोहाश्मशानस्य समीपतः १३ न चापि विद्यते कश्चिन्मनुष्य इति मेमतिः ॥ योऽस्मान्निदधतो द्रष्टा भवेच्छस्त्राणि पां डवाः १४ उत्पथे हिवने जाता मृगव्यालनिषेविते ॥ समीपे च श्मशानस्य गहनस्य विशेषतः १५ समाधाय युधं शम्यां गच्छामो नगरं प्रति ॥ एवमत्र यथा योगं विहरिष्याम भारत १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा सराजनं धर्मराजं युधिष्ठिरम् ॥ प्रचक्रमेनिधानाय शस्त्राणां भरतर्षभ १७ येन देवान्मनुष्यांश्च सर्वांश्चैकर थोऽजयत् ॥ स्फीतान् जनपदांश्चान्यानजयत्कुरुपुंगवः १८ तद्दुदारं महाघोषं संपन्नबलमूदनम् ॥ अपज्यमकरोत्पार्थो गांडीवं सुभयं करम् १९ येन वीरः कुरुक्षे त्रमभ्यरक्षत्परंतपः ॥ अमुंचदनुपस्तस्य ज्यामक्षर्यां युधिष्ठिरः २० पांचालान्येन संग्रामे भीमसेनोऽजयत्प्रभुः ॥ प्रत्येषु घद्गहनेकः सपत्नांश्चैव दिग्जये २१ निशम्य यस्य विस्फारं व्यद्रवंतरणात्परे ॥ पर्वतस्येव दर्पाणस्य विस्फोटमज्ञानेरिव २२ सैधवं येन राजानं पर्यामृषितवानथ ॥ ज्यापाशं धनुपस्तस्य भीमसेनोऽप्य तारयत् २३ अजयत्पश्चिमा माशां धनुषायेन पांडवः ॥ माद्रीपुत्रो महाबाहुस्ताम्रास्यो मितभाषिता २४

ययं मत्स्यस्यैव देशं लुब्धत्वा भिनयाथं विवर्णाः ४ । ५ एकपद्यः क्षेत्रगामिनः क्षुद्रमार्गाः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ कूटे इव वृटे उच्चप्रदेशे । 'माया द्विगुणयोः कूटम्' इति मेदिनी । दुरारो हाश्मशानस्येव वात् १३ । १४ उत्पथे मार्गाद्बहिर्भूते १५ । १६ । १७ । १८ कुरुपुंगवः देवाराधनप्राप्तबलानामसुरादीनामपिसूदनं १९ । २० । २१ । २२ सैधवं जयद्रथम् २३ । २४

म.भा.टी. ॥ ५ ॥

संक्रंदनःशत्रुणामाक्रंदनकरः २५ अपत्यंज्यारहितं २६ विपाठान्तराणांविशेषान् तादृशान्तरधारांश्च २७ अन्वशासत्तभाज्ञापितवान् २८ तस्याःशम्याःवकाशानि माशुरिमतेनजलोपः अ
वकाशाख्यानिमुषिरस्थानानि २९ वर्षतिमेवः तिरोवर्षाणिअसंमुखानिवर्षाणिवृष्टीः यत्रापश्यत तत्रपर्यंबधतपर्यंबघ्रात् ३० । ३१ पृथिकंअमंगलं अशित्यधिकशतवर्षा नोऽस्माकंइवमितिशत्र
निर्देशः । पक्षे शमीआयुधरक्षकत्वान्मातेवास्माकमित्यभिसंधिः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकंपूर्वैराचरितोऽपिवा ॥ समासज्याथवृक्षेप्रस्मिन्नि
३३ आबद्धंशवमत्रेतिगंधमाघ्रायपूतिकम् ॥ अशीतिशतवर्षेयमातानइतिवादिनः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकंपूर्वैराचरितोऽपिवा ॥ समासज्याथवृक्षेप्रस्मिन्नि
३३ आबद्धंशवमत्रेतिगंधमाघ्रायपूतिकम् ॥ अशीतिशतवर्षेयमातानइतिवादिनः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकंपूर्वैराचरितोऽपिवा ॥ समासज्याथवृक्षेप्रस्मिन्नि

तस्यमौर्वीमपाकर्षच्छूरःसंक्रंदनोयुधि ॥ कुलेनास्तिसमोरूपेयस्येतिनकुलःस्मृतः २५ दक्षिणांदक्षिणाचारोदिशंयेनाजयत्प्रभुः ॥ अपत्यमकरोद्द्वीरःसहदे
वस्तदायुधम् २६ खड्गांश्चदीप्तानदीर्घांश्चकलापांश्चमहाधनान् ॥ विपाठान्तरधारांश्चधनुर्भिर्निदधुःसह २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथान्वशासत्तकुलकुं
तीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ आरुह्येमांशमीवीरधनूंष्येतानिनिक्षिप २८ तामुपाकृत्यनकुलोधनुंषिनिदधेस्वयम् ॥ यानितस्यावकाशानिदिव्यरूपाण्यमन्यत २९
यत्रचापश्यतसवैतिरोवर्षाणिवर्षति ॥ तत्रतानिदृढैःपाशैःसुगाढंपर्यंबधत ३० शरीरंचमृतस्यैकंसमवध्रंतपांडवाः ॥ विवर्जयिष्यंतिनरादूरादेवशमीमिमाम्
३१ आबद्धंशवमत्रेतिगंधमाघ्रायपूतिकम् ॥ अशीतिशतवर्षेयमातानइतिवादिनः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकंपूर्वैराचरितोऽपिवा ॥ समासज्याथवृक्षेप्रस्मिन्नि
३३ आबद्धंशवमत्रेतिगंधमाघ्रायपूतिकम् ॥ अशीतिशतवर्षेयमातानइतिवादिनः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकंपूर्वैराचरितोऽपिवा ॥ समासज्याथवृक्षेप्रस्मिन्नि
३३ आबद्धंशवमत्रेतिगंधमाघ्रायपूतिकम् ॥ अशीतिशतवर्षेयमातानइतिवादिनः ३२ कुलधर्मोऽयमस्माकंपूर्वैराचरितोऽपिवा ॥ समासज्याथवृक्षेप्रस्मिन्नि

स्तुमिच्छंतः ३६ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयभारतभावदीपेपंचमोऽध्यायः ॥ ५ ॥

गच्छमानःगच्छन् दुर्गादुर्गमसंकटतारिणीं १ नारायणेनदत्तायेवराः । उमेतिमद्रकालीतिदेवास्त्यांपूजयिष्यंतीत्येवमादयोविष्णुपुराणादौश्रुतास्तत्प्रियांमंगल्यां मंगलप्रदां २ शिलातटे
कंसेनेवविनिक्षिप्तसतीआकाशंगतातां ३ खेटकंशर्म ४ । ५ स्तोत्रार्थमेवसंभवउद्भवेषांनान्नां वरदेइत्यादीनातिः आमंज्यसंबोधय स्तोत्रप्रचक्रमेइतिपूर्वणसंबंधः ६ कृष्णकृष्णस्व
रूपे ७ चतुर्भुजेचतुर्वक्त्रेइतिविष्णुब्रह्मरूपत्वमुक्तं । मयूरपिच्छाभानिइंद्रनीलादिमणिखनितानिबलयानियस्यास्तथाविधे । पद्मालक्ष्मीः अतएवनारायणपरिग्रहोविष्णुकांता ८

ब्रह्मचर्यमिरयनन्यगामित्वंदाज्ञितं तेनलौकिकलक्ष्मीतोभ्यावृत्तिः कृष्णच्छविर्नीलमेघस्तेनसमाकृष्णाकृष्णवर्णा ९ अष्टभुजायाह विभ्रतीति विण्णुलौ वराभयप्रखेनज्जितोद्गीवाहू । तत
एकःपात्रीपात्रवान् । पंकजीपंकजवान् । घंटीघंटावान्पंचमः १० पाशंधनुर्महाचक्रंविप्रतीतिपूर्वेषांनान्नां । एतान्येवविविधान्यायुधानि । कुंडलपूर्णे यौद्धीकपर्णोताभ्यांविराजिता ११ के
स्वरूपं ब्रह्मचर्यंचविशदंतवखेचरि ॥ कृष्णच्छविसमाकृष्णासंकर्षणसमानना ९ विभ्रतोविण्णुलौवाहूशक्रध्वजसमुच्छ्रयौ ॥ पात्रीचर्पंकजीघंटीस्त्रोविशुद्धाचया
भुवि १० पाशंधनुर्महाचक्रंविविधान्यायुधानिच ॥ कुंडलाभ्यांसुपूर्णाभ्यांकर्णाभ्यांचविभूषिता ११ चंद्रविस्पर्दिनादेविमुखेनत्वंविराजसे ॥ मुकुटेनाविचि
त्रेणकेशबंधनशोभिना १२ भुजंगाभोगवासेनश्रोणिमूत्रेणराजता ॥ विभ्राजसेचाबद्धेनभोगेनेवेहमंदरः १३ ध्वजेनशिखिपिच्छानामुच्छ्रितेनविराजसे ॥ कौ
मारं व्रतमास्थायत्रिदिवंपावितंत्वया १४ तेनत्वंस्तूयसेदेवित्रिदशैःपूज्यसेऽपिच ॥ त्रैलोक्यरक्षणार्थायमहिषासुरनाशिनि ॥ प्रसन्नामेसुरश्रेष्ठेदयांकुरुशिव
भव १५ जयात्वंविजयाचैवसंग्रामेचजयप्रदा ॥ ममापिविजयदेहिवरदात्वंचसांप्रतम् १६ विध्येचैवनगश्रेष्ठतवस्थानंहिशाश्वतम् ॥ कालिकालिमहाकालिसौ
धुमांसपशुप्रिये १७ कृतानुयात्राभूतैस्त्वंवरदाकामचारिणि ॥ भारवतारेयेचत्वांसंस्मरिष्यंतिमानवाः १८ प्रणमंतिचयेत्वांहिप्रभातेतुनराभुवि ॥ नतेवां
दुर्लभांकिंचित्पुत्रतोधनतोऽपिवा १९ दुर्गातारयसेदुर्गेतत्त्वंदुर्गास्मृताज्जनेः ॥ कांतारेष्ववसन्नानांमग्नानांचमहार्णवे २० दस्युभिर्वानिरुद्धानांत्वंगतिःपरमा
नृणाम् ॥ जलप्रतरणेचैवकांतारेष्वटवीषुच २१ येस्मरंतिमहादेविनचसीदंतितेनराः ॥ त्वंकीर्तिःश्रीर्घृतिःसिद्धिर्हीर्विद्यासंततिर्मतिः २२ संध्यारात्रिःप्रभा
निद्राभ्योत्प्लाकांतिःक्षमादया ॥ नृणांचबंधनंमोहंपुत्रनाशंधनक्षयम् २३ व्याधिंमृत्युंभयंचैवपूजितानाशयिष्यसि ॥ सोऽहंराज्यात्परिभ्रष्टःशरणंत्वांपपन्नान्
२४ प्रणतश्चयथामूर्ध्नातवदोविसुरेश्वरि ॥ त्राहिमांपन्नपत्राक्षिसत्येसत्याभवस्वनः २५ शरणंभवमेदुर्गेशरण्येभक्तवत्सले ॥ एवंस्तुताहिसादेवीदर्शयामासपांड
वम् २६ उपगम्यतुराजानमिदं वचनमब्रवीत् ॥ देव्युवाच ॥ शृणुराजन्महाबाहोमदीयं वचनं प्रभो २७ भविष्यत्यचिरादेवसंग्रामेविजयस्तव ॥ ममप्रसादा
त्रिजित्यहत्वाकौरववाहिनीम् २८ राज्यंनिष्कंटकं कृत्वाभोक्ष्यसेमेदिनीपुनः ॥ भ्रातृभिःसहितोराजन्प्रीतिंप्राप्स्यसिपुष्कलाम् २९ मत्प्रसादाच्चतेसौरूपमारो
ग्यंचभविष्यति ॥ येचसंकीर्तयिष्यंतिलोकेविगतकल्मषाः ३० तेषांतुष्टाप्रदास्यामिराज्यमायुर्वपुःसुतम् ॥ प्रवासेनगरेचापिसंग्रामेशत्रुसंक्रुते ३१

शबंधनकवरीरूपेण १२ वेर्णावर्णयतिभुजंगेति भुजंगाभोगवासेन सर्पशरीराकारेणवासोवासना तेनतदाकारउपलक्ष्यते । कटिसूत्रेणसह राजताशोभमानेन । कटिसूत्रोपरिलेबमानयावे
प्येत्यर्थः । भोगेनभुजंगफणया तद्वताभुजंगेनेत्यर्थः । भोगिनेवेतिपुक्तःपाठः १३ । १४ शिवाकल्याणरूपा १५ । १६ । १७ कृतानुयात्राभित्यमनृता मूर्तेर्ब्रह्माचर्याचीनेः १८ । १९
कांतारेमहारण्ये २० कांतारेदुर्गमार्गे २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ संकीर्तयिष्यंतिमामितिशेषः ३० । ३१

३२ । ३३ । ३४ । ३५ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपिदुर्गास्तवःपष्ठोऽध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ वैदूर्यरूपान्कांचनांश्चशरीन् इदंश्वेतरकशारीणांशारिफलकस्यचोपलक्षणं ।
 अक्षान्पाशांश्चवाससाप्रतिमुच्यबद्धा कक्षेपरिगृह्य आत्रजादितिसंबंधः १ । २ । ३ नचिरेणशीघ्रमेव ४ विशोवैश्यान् ५ नतुद्विजोऽयंद्विजवेपोऽपिराजैवमविष्यतीत्यर्थः ६ शरीरलिङ्गेः
 आजानुवाहुत्वादिभिः तामरसीपद्भिर्नी । एतेनस्वाभिभवशंकादर्शिता ७ द्विजंभ्रैवणिकत्वात् ८ कामचरःत्वदिच्छानुवर्ती ९ प्रीत्याऽऽत्मना प्रीतिमतामनसा कामेनरागेण तातेतिश्रेष्ठत्वा
 जटव्यां दुर्गाकांतरेसागरेगहनेगिरौ ॥ येस्मारिष्यंतिमांराजन्यथाऽहंभवतास्मृता ३२ नतेपां दुर्लभं किंचिदस्मिंल्लोकेमविष्यति ॥ इदंस्तोत्रवरंभक्त्याशृणुया
 द्वापठेतवा ३३ तस्यसर्वाणिकार्याणिसिद्धियास्यंतिपांडवाः ॥ मत्प्रसादाञ्चवःसर्वान्विराटनगरेस्थितान् ३४ नप्रज्ञास्यंतिकुस्वोनरावातत्रिवासिनः ॥
 इत्युक्त्वावरदादेवीयुधिष्ठिरमरिंदमम् ॥ रक्षांलुक्त्वाचपांडूनांतत्रैवांतरधीयत ३५ ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणिदुर्गास्तवेषष्ठोऽ
 ध्यायः ॥ ६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविराटंप्रथमंयुधिष्ठिरोराजासभायामुपविष्टमाव्रजत् ॥ वैदूर्यरूपान्प्रतिमुच्यकांचनानक्षान्सकक्षेपरि
 गृह्यवाससा १ नराधिपोराष्ट्रपतियशस्विनंमहायशाःकौरववंशवर्द्धनः ॥ महानुभावोनरराजसत्त्वतोदुरासदस्तीक्ष्णविषोयथोरगः २ बलेनरूपेणनरर्षभो
 महानपूर्वरूपेणयथामरस्तथा ॥ महाभ्रजलैरिवसंवृतोरविर्यथाऽनलोभस्मृतश्ववीर्यवान् ३ तमापतंतंप्रसमीक्ष्यपांडवविराटराडिंदुमिवाभ्रसंवृतम् ॥
 समागतंपूर्णशशिप्रभाननंमहानुभावंनचिरेणदृष्टवान् ४ मात्रिद्विजान्सूतमुखान्विशस्तथायेचापिकेचित्परितःसमासते ॥ पप्रच्छकोऽयंप्रथमंसमेयिवान्
 नृपोपमोऽयंसमवेक्षतेसभाम् ५ नतुद्विजोऽयंभवितानरोत्तमःपतिःपृथिव्याइतिमेमनोगतम् ॥ नचास्यदासोनरथोनकुंजरःसमीपतोभ्राजतिचायमिंद्रवत्
 ६ शरीरलिङ्गेरुपसूचितोह्ययंमूर्धाभिषिक्तइतिमेमनोगतम् ॥ समीपमायातिचमेगतव्यथोयथागजस्तामरसीमदोत्कटः ७ वितर्कयंतंतुनरर्षभस्तथायु
 धिष्ठिरोऽभ्येत्यविराटमब्रवीत् ॥ सम्राड्विजानांविहजीवनार्थिनंविनष्टसर्वस्वमुपागतंद्विजम् ८ इहाहमिच्छामितवानघांतिकेवस्तुंयथाकामचरस्तथाविभो ॥
 तमब्रवीत्स्वागतमित्यनंतरंराजाप्रहृष्टःप्रतिसंगृहाणच ९ तंराजासिंहंप्रतिगृह्यराजाप्रीत्याऽऽत्मनचैवमिदंबभाषे ॥ कामेनताताभिवदाम्यहंत्वांकस्यासि
 राज्ञोविषयादिहागतः १० गोत्रंचनामापिचशंसतत्त्वतःकिंचापिशिल्पंतवविद्यतेकृतम् ११ ॥ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥ ॥ युधिष्ठिरस्यासमहंपुरासखा
 वैयाघ्रपद्यःपुनरस्मिन्विप्रः ॥ अक्षान्प्रयोक्तुकुशलोऽस्मिदेविनांकेतेनाम्नास्मिविराटविश्रुतः १२

त्संबोधयति १० शिल्पंकौशलं किंचिपयं तवत्वया कृतंसंपादितम् ११ युधिष्ठिरस्येति लोके । पक्षेयुधिष्ठिरोऽहंतवसखास्यासंभूयासमितिसंबंधः । अस्तेराशीलिङ्गिच्छांदसआर्द्रघातुकत्वाभावः
 तेनसंभावःश्रुतोरित्यल्लोपाभावश्चनभवतः सलोपामावोऽपिच्छांदसः । युधिष्ठिरस्याहमहंसखेतिपाठेऽपि युधिष्ठिरोऽहंमसखास्याःभवेतिसंबंधः हमितितुपादपूराणार्थोनिपातः । पक्षे । अहम
 हमितिद्विकृतिः सार्वभौमोऽपरसेवाचिकीर्षामीतिचित्तयधैचित्यसूचिका । वैयाघ्रपद्याव्याघ्रपादोभ्रभवः व्याघ्रहृत्पततीतिव्याघ्रपाद्यमस्तरयकुलेजातोवैयाघ्रपद्यः । गर्गादित्वाच्छ । यद्वा ।

म.भा.टी.
 ॥ ६ ॥

वैयाघ्रव्याघ्रचर्मतेनपरिवृतोरथोऽपिवैयाघ्रः सएवपद्यंपादक्रमणीयंवाहनमस्येतिवैयाघ्रपद्यः । परिवृतोरथइत्यधिकृत्यद्वैपवैयाघ्रादित्यञ् । विप्रःविशेषेणप्राप्तिपूरयतिब्राह्मणादीन्
 नादिभिरिति विप्रः । धर्मलूनृत्वाद्वाविप्रोऽहं । ब्राह्मणइतिपाठेत्तुब्रह्मविदितिमुख्यएवायांग्रहीतुंशक्यः कंकइतिकृतांतनामेतिप्रागेवोक्तं । अक्षान्प्रयोक्तुकुशलःबृहदश्वशिष्यत्वात् १२
 देविनः देवनशीलाः १३ प्राप्तोविवादइति द्यूतिनांमध्येइतिशेषः द्यूतकृतांमध्येहीनतःहीनात्पराजितात् यंचकमपि प्रथमंराजानंराजपुत्रंवा मुख्यंजयवंतं प्रथमशब्दोऽत्रश्रेष्ठवाची तंप्रति
 विवादःप्राप्तोनविद्यतेइतिन । सत्यगंधरहितेद्यूतेपराजिताजयवद्भिःसहनित्यंकलहंकुर्वन्तेवेत्यर्थः । हेविशांपतेहेमस्त्येत्यादरार्थद्विःसंबोधयति यस्मादेवंतस्मात्कश्चनकोऽपिमया
 जितोमेमदीयघनंनधारयेत् । अहंकलहाद्रीतस्त्वमेवसत्यंज्ञात्वामदीयघनंदापयेत्यर्थः १४ तेतव अप्रियमितिरुद्धेदः यथाऽहंविषयेदेशेप्रमुस्तथाकंकोऽपीतियोजना १५ अंतर्धनदा
 विराटउवाच ॥ ददामितेहंतवरंयमिच्छसिप्रशाधिमतस्यान्वशगोह्यहंतव ॥ प्रियाश्वधूर्ताममदेविनःसदाभवांश्चदेवोपमराज्यमर्हति १३ ॥ युधिष्ठिरउवाच ॥
 प्राप्तोविवादःप्रथमंविशांपतेनविद्यतेकंचनमत्स्यहीनतः ॥ नमेजितःकश्चनधारयेद्धनंवरामैषोऽस्तुतवप्रसादजः १४ ॥ विराटउवाच ॥ हन्यामवश्यंयदिते
 ऽप्रियंचरेत्प्रवाजयेयंविषयाद्विजांस्तथा ॥ शृण्वंतुमेजानपदाःसमागताःकंकोयथाऽहंविषयेप्रभुस्तथा १५ समानयानोभविताऽसिमेसखाप्रभूतवस्त्रोवहुपान
 भोजनः ॥ पश्येस्त्वमंतश्चवहिश्चसर्वदाकृतंचतेद्वारमपावृतंमया १६ यत्वाऽनुवादेऽयुरवृत्तिकर्षिताब्रूयाश्चतेपांचनेनमांसदा ॥ दास्यामिसर्वंतदहंसं
 शयोनतेभयंविद्यतिसन्निधौमम १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसलब्धातुवरंसमागमांविराटराजेननरर्षभस्तदा ॥ उवासधीरःपरमार्चितःसुखीनचापिकश्चि
 चरितंबुबोधतत् १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिपांडवप्रवेशपर्वणियुधिष्ठिरप्रवेशोनामसप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथापरोभिम
 बलःश्रियाज्वलन्नुपाययौसिंहविलासविक्रमः ॥ खजांचदर्वीचकरेणधारयन्नसिंचकालांगमकोशमव्रणम् १ समुद्ररूपःपरमेणवर्चसारविर्यथालोकमिमंप्रकाश
 यन् ॥ सृष्ट्वासागिरिराजसारवांस्तंमत्स्यराजंसमुपेत्यतस्थिवान् २ तंप्रेक्ष्यराजारमयन्नुपागतंततोऽब्रवीज्जानपदान्समागतान् ॥ सिंहोन्नतांसोऽयमतीवह
 पवान्प्रहृश्यतेकोनुवरर्षभोयुवा ३ अदृष्टपूर्वःपुरुषोरविर्यथावितर्कयन्नास्यलभामिनेश्वयम् ॥ तथाऽस्यचित्तंह्यपिसंवितर्कयन्नरर्षभस्यास्यनयामितत्त्वतः ४
 दृष्ट्वैवचैनंतुविचारम्यहंगंधर्वराजोयदिवापुरंदरः ॥ जानीतकोऽयंममदर्शनेस्थितोयदीप्सितंतल्लभतांचमाचिरम् ५

रादीन् बहिःसैन्यारामादीन् पश्येःपर्यालो
 चय अपावृतंअनावृतं १६ अनुवादेऽयुः पूर्वदेहीयुक्तयादत्तस्वैवक्षेत्रारामादेः प्रतिवर्षपुनर्देहीतिराजवचनंयदधिकारिणंप्रतितदनुवादस्तन्निमित्तंयेत्वाप्रति अयुःप्राप्त्युत्तेपांचनेनसदाऽन
 वसरेपिमांभूयाः । क्षणमपिब्राह्मणवृत्तेःप्रतिबंधोमाभूदित्याशयः १७ वरंश्रेष्ठं समागमंप्रीतिं १८ ॥ इति० महाभारतेवि० नील० सप्तमोऽध्यायः ॥ ७ ॥ ॥ खजांचधनदंडं अंगारावक्षेपणं
 वा हस्ताकारंपिष्टाविकारप्रमथनार्थंवादंडं । 'खजामंधप्रहस्तयोः'इतिविश्वः । दर्वीशाकादिपरिवेषणार्थं अस्मिमांसाद्यवकर्तनार्थंसङ्गं कालांगंकृष्णायसमयंतीक्ष्णाभित्यर्थः । अकोशंपिधान
 हीनम् १ गिरिराजसारःमहाभेरुवत्कठिनदेहः यद्वा गिरिराजसारोऽहं तेनतद्विकाररूपंपात्रजातंलक्षयते भक्षयन्नव्यपाकार्यंस्नेहपाकार्यंवातदान् २।९ तत्त्वतः तत्त्वंनयाभिनप्राप्नोमि ४ । ९

८८

अवदत्तकवान् अच्युतोषर्मःफलमदस्वानच्यवतइतियोगातस्यानुजं ९ सूदःपाककर्ता बलवानामतः ७।८।९।१० तवकर्म नचेवसमंमन्ये इतरकर्मणेतिशेषः अतिमानुषं कर्मवदसी
त्यर्थः ११।१२।१३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेऽष्टमोऽध्यायः ॥ ८ ॥ ॥ ७ ॥ वेलिताग्रान् आकुंचिताग्रान् समुत्क्षिप्यवेणीकृत्य १ जुगूहेगोपितवती २।३।४ युयुजति
योजयितुमिच्छति पुष्पतीतिपाठोषयितुमिच्छति ५।६।७।८ नैवरूपात्वमसि किंतुदासान्दासीश्वप्रेषयंतीव बहूनांस्वामिन्यसीत्यर्थः ९ नोच्चानबहिर्निर्गतो मूढावित्यर्थः। नोच्चो

विराटवाक्येनचतेनचोदितानराविराटस्यसुशीघ्रगामिनः ॥ उपेत्यकौतेयमथाब्रुवंस्तदायथासराजाऽवदताच्युतानुजम् ६ ततोविराटंसमुपेत्यपांडवस्वदीन
रूपं वचनं महामनाः ॥ उवाचसूदोऽस्मि नरेन्द्रबल्लवोभजस्वमां व्यंजनकारमुत्तमम् ७ ॥ विराटउवाच ॥ नसूदतां बल्लवश्च हृदयामिते महस्त्रनेत्रप्रातेमोविराजसे ॥
श्रियाचरूपेणच विक्रमेणच प्रभाससे त्वं नृवरो नरेष्विव ८ ॥ भीमउवाच ॥ नरेन्द्रसूदःपरिचारकोऽस्मि ते जानामिसूपां प्रथमं चकेवलान् ॥ आस्वादितान्येनृपते
पुराऽभवन् युधिष्ठिरेणापि नृपेण सर्वशः ९ बलेन तु लयश्च न विद्यते मयानियुद्धशीलश्च सदैव पार्थिव ॥ गजैश्च सिंहेश्च समेयिवान हंसदाकरिष्यामितवानघप्रियम् ॥
१० ॥ विराटउवाच ॥ ददामिते हंतवरां न्महानसे तथाच कुर्याः कुशलं प्रभाषसे ॥ नचैव मन्येतव कर्म यत्समं समुद्रनेमिपृथिवीत्वमर्हसि ११ यथाहिकामोभवतस्तथा
कृतं महानसे त्वं भवमेपुरस्कृतः ॥ नराश्च ये तत्र समाहिताः पुराभवांश्च तेषामधिपो मया कृतः १२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथासभीमोविहितो महानसे विराटराज्ञो
दयितोऽभवद्दृढम् ॥ उवासराय्येन च तं पृथग्जनो बुबोधत त्रानुचराश्च केचन १३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि भीमप्र० अष्टमोऽध्या
यः ॥ ८ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततः केशान्समुत्क्षिप्य वेलिताग्रान् निर्दितान् ॥ कृष्णान्सूक्ष्मान् मृदून् दीर्घान्समुद्गृह्य शुचिस्मिता १ जुगूहेदक्षिणेपा
श्वे मृदूनासितलोचना ॥ वासश्च परिधायैकं कृष्णासुमलिनं महत् २ कृत्वावेषं च सैरंध्यास्ततो व्यचरदार्तवत् ॥ तां नराः परिधावतींस्त्रियश्च समुपाद्रवन् ३ अपृ
च्छंश्चैव तां दृष्ट्वा कात्वं किंच चिकीर्षसि ॥ सातानुवाच राजेन्द्रसैरंध्यहमिहागता ४ कर्मचेच्छामि वैकर्तुं तस्य यो मां युयुक्षति ॥ तस्यारूपेण वेपेण श्लक्ष्णया च तथा
गिरा ॥ नश्रद्धततां दासीमन्नहेतोरुपस्थिताम् ५ विराटस्य तु कैकेयीभार्या परमसंमता ॥ आलोकयंतीदृशे प्रासादाद्दुपदात्मजाम् ६ सासमाक्षिपत्थारूपा
मनाथामेकवाससम् ॥ समाहूया ब्रवीद्भेद्रे कात्वं किंच चिकीर्षसि ७ सातामुवाच राजेन्द्रसैरंध्यहमुपागता ॥ कर्मचेच्छाम्यहं कर्तुं तस्य यो मां युयुक्षति ८ ॥ सुदे
ष्णोवाच ॥ नैवरूपा भवंत्येव यथावदसि भामिनि ॥ प्रेषयंतीव वैदासीर्दासांश्च विविधान् बहून् ९ नोच्च गुल्फासंहतोरुस्त्रिगंभीरापडुन्नता ॥ रक्तापंचसुरकेषु हंस
गद्गदभाषिणी १० सुकेशी सुस्तनी श्यामापीनश्रोणिपयोधरा ॥ तेन ते नैव संपन्ना काश्चिरीरिव तुरंगमा ११

गुरुपादग्रंथीयस्याः सा तथा त्रिगंभीरा त्रिषु शब्दबुद्धिनाभीषु गहना । षडुन्नता षडसुनासिकाक्षिप्रयश्रोत्रनखस्तनककाटिकापुताना । पंचसुस्थानेषु पादपाणितलनेत्रांतोऽञ्जिह्वान
क्षेषु एतान्येव संज्ञया पंचरक्तानितेषुरक्ता । हंसवत्गद्गदं किंचिल्लक्ष्णाक्षरं मधुरं वाभाषते साहंसगद्गदभाषिणी १० तेन ते नलक्षणेन भेदगतित्वादिना ११

अरालेवकेकृष्णेवापक्षमणीययोस्तादृशेनयनेयस्याः सा । तथा कुंबुग्रीवा शंखवत्परेखात्रयांकितग्रीवा । मूशिराशुभनादिका ११।१३।१४।१५।१६ सैरंध्रीभुजिष्यापदे प्राकृत्यं व्या
ख्याते १७ कर्तुं संस्कृतं १८।१९ कृष्णांचभार्यापांडूनामितिस्वात्मना स्वस्याराधनं संभवतीतिनेयं मृषोक्तिः २०।२१ राजात्वाचेन्नइच्छति तदात्वांमूर्ध्निवासये परंतुराजात्वांसर्वेणचेतसा
गच्छेत्स्पृहयेदेवेतिशंके २२ त्वंस्त्रीणामपि मोहकरी किमुतपुंसामित्याह स्त्रियइति २३ वृक्षांनिविष्टा अपित्वां दृष्ट्वास्तब्धाः संतीत्यर्थः २४।२५ प्रसक्तं आसक्तिशुक्तं यथास्यात्तथा २६ पंचमनेने

अरालपक्षमनयनाविवोष्ठीतनुमध्यमा ॥ कुंबुग्रीवागूढशिरापूर्णचंद्रनिभानना १२ शारदोत्पलपत्राक्षयाशारदोत्पलगंधया ॥ शारदोत्पलसेविन्यारूपेणसदृ
शीश्रिया १३ कात्वं ब्रूहियथाभद्रेनासिदासो कथंचन ॥ यक्षीवायदिवादेवी गंधर्वीयदिवाऽप्सराः १४ देवकन्याभुजंगीवानगरस्याथ देवता ॥ विद्याधरीकिन्नरी
वायदिवारोहिणीस्वयम् १५ अलंबुपामिश्रकेशीपुंडरिकाऽथमालिनी ॥ इंद्राणीवारुणिवित्वं त्वष्टुर्धातुः प्रजापतेः ॥ देव्यो देवेषु विख्यातास्तासां त्वंकतमाशुभे
१६ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ नास्मि देवी न गंधर्वीनासुरीनचराक्षसी ॥ सैरंध्री तु भुजिष्याऽस्मि सत्यमेतद्ब्रवीमि ते १७ केशान् जानाम्यहं कर्तुं पिपेसाधुविलेपनम् ॥ म
ल्लिकोत्पलपद्मानांचंपकानां तथाशुभे १८ ग्रथयिष्ये विचित्राश्च स्रजः परमशोभनाः ॥ आराधयं सत्यभामां कृष्णस्य महिषीं प्रियाम् १९ कृष्णांचभार्यापांडूनां
कूरूणामेकसुंदरीम् ॥ तत्रतत्रचराम्येवं लभमानासुभोजनम् २० वासांसियावंतिलभेतावतावद्रमे तथा ॥ मालिनीत्येवमेनामस्वयं देवी चकारसा ॥ साऽहम
द्यागतादेविमुदेष्णेत्वन्निवेशनम् २१ ॥ सुदेष्णोवाच ॥ मूर्ध्नि त्वां वासयेयं वै संशयो मे न विद्यते ॥ नचे दिच्छति राजात्वांगच्छेत्सर्वेणचेतसा २२ स्त्रियोराजकु
लेयाश्च याश्चेमाममवेशमनि ॥ प्रसक्तास्त्वां निरीक्षंते पुमांसं कंनमोहयेः २३ वृक्षांश्चावस्थितान्पश्ययइममवेशमनि ॥ तेऽपित्वांसन्नमंतीवपुमांसं कंनमोहयेः
२४ राजाविराटः सुश्रोणिदृष्ट्वावपुरमानुषम् ॥ विहाय मां वरारोहे गच्छेत्सर्वेणचेतसा २५ यंहित्वमनघांगितरलायतलोचने ॥ प्रसक्तमभिधीक्षेयाः सकामवश
गोभवेत् २६ यश्चत्वांसततंपश्येत्पुरुषश्चारुहासिनि ॥ एवं सर्वानवद्यांगिसचानंगवशोभवेत् २७ अध्यारोहेद्यथावृक्षान् वधायैवात्मनोनरः ॥ राजवेशमनिते
सुभ्रुगृहेतुस्यात्तथामम २८ यथाचकर्कटीगर्भमाधत्ते मृत्युमात्मनः ॥ तथाविधमहं मन्येवासंतवशुचिस्मिते २९ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ नास्मि लभ्याविराटेन च
न्येन कदाचन ॥ गंधर्वाः पतयो मह्यं युवानः पंचभामिनि ३० पुत्रांगंधर्वराजस्य महासत्वस्य कस्यचित् ॥ रक्षंति ते च मानित्यं दुःखाचारा तथाह्यहम् ३१ योमेन
दद्यादुच्छिष्टं च पादौ प्रधावयेत् ॥ प्रीणेरंस्तेन वासेन गंधर्वाः पतयो मम ३२

वस्त्रीवृक्षादिस्वर्धीभावचिन्हेन २७।२८ कर्कटीऽष्टपादवान्जंतुः २९ मह्यंमम गंधर्वाइतिदेवतांशजत्वादमानुषत्वमात्रं विवक्षितं अतिमानुषकर्माणइत्यर्थः ३० गंधर्वतुल्यो राजा
गंधर्वराजः पांडुस्तस्येति गूढोऽभिसंधिः दुःखादुःखवतीति दुःखादाहं परपत्नीत्वात् आरासिहीव सिंहीपैरनाक्रमणीया । 'आरः पुंसितरो भेदे तथा कर्कटदृष्टिः' इति भेदिनी । आरशब्दात्
दंतत्वात्स्त्रियांटाप् । स्वयमेवतीक्ष्णवताऽस्मीतिभावः । दुःखाचारेति केश कालोऽयं कियान्नममास्तीति दर्शयति ३१।३२

परांतनुं प्रविश्येत्यनेन परलोकं गच्छेदेवेत्युक्तम् ३३ तेऽपि दुःखशीलाः केनचिन्निमित्तेन दुःखं सहंतीत्यर्थः । बलवन्तश्चेते प्रियाश्च ३४ हेनंदिनि सुखे ३५ । ३६ । ३७ ॥ इति वि० नी० मा० नदमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ उपयात उपायात् १ । २ । ३ । ४ वेशोरूपांतरप्रकाशनं कर्मभयस्य वैश्यः । अरिष्टनेमिः अप्रतिहतचक्रोऽस्मीति गूढोऽभिसंधिः । कुरुपुंगवानां

योहिमां पुरुषो गृह्येद्यथाऽन्याः प्राकृताः स्त्रियः ॥ तामेवानिवसेद्रात्रिं प्रविश्य च परांतनुम् ३३ नचाप्यहंचालयितुं शक्याकेनचिदंगने ॥ दुःखशीला हि गंधर्वा स्ते च मे बलवत्प्रियाः ३४ प्रच्छन्नाश्चापिरक्षंतिते मानि त्वं शुचिस्मिते ॥ सुदेषु गोवाच ॥ एवंत्वां वासयिष्यामि यथा त्वं नंदिनि च्छसि ३५ नचपादौ न चोच्छिष्टं स्पृक्ष्यसि त्वं कथंचन ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं कृष्णा विराटस्य भार्यया परिसांखिता ३६ उवासनगरे तस्मिन्पतिधर्मवती सती ॥ नचैनान्वेदतत्रान्यस्तस्त्वेन जनमेजय ३७ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि द्रौपदीप्रवेशेनवमोऽध्यायः ॥ ९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सहदेवोऽपि गोपानां कृत्वा वेषमनु तमम् ॥ भाषांचैषां समास्थाय विराटमुपयादथ १ गोष्ठमासाद्यतिष्ठंतं भवनस्य समीपतः ॥ राजाऽथ दृष्ट्वा पुरुषानप्राहिणो ज्जातविस्मयः २ तमायां तमभिप्रेक्ष्य भ्राजमानं नरर्षभम् ॥ समुपस्थाय वैराजापप्रच्छ कुरु नंदनम् ३ कस्य वा त्वं कुतो वा त्वं किं वा त्वं तु चिकीर्षसि ॥ नहि मे दृष्टपूर्वं त्वं त्वं ब्रूहि नरर्षभ ४ संप्राप्य राजा नममित्रतापनंततोऽब्रवीन्मे घमहौघनिःस्वनः ॥ वैश्योऽस्मि नाम्नाऽहमरिष्टनेमिर्गोसंख्य आसंकुरुपुंगवानाम् ५ वस्तुं त्वयीच्छामि विशां वरिष्ठतान् राजसिंहात्राहि वेद्मि पार्थान् ॥ नशक्यते जीवितुमप्यकर्मणानच त्वदन्यो मम रोचते नृपः ६ ॥ विराट उवाच ॥ त्वं ब्राह्मणो यदि वा क्षत्रियोऽसि समुद्रनेमीश्वररूपवानसि ॥ आ चक्ष्वमेतत्त्वमभिप्रकृशं न न वैश्यकर्मत्वयि विद्यते क्षमम् ७ कस्यासिराज्ञो विषयादिहागतः किं वाऽपि शिल्पं तव विद्यते कृतम् ॥ कथं त्वमस्मात्सुनिवत्स्यसे तदा वद स्वकिंचापि तव हेतनम् ८ ॥ सहदेव उवाच ॥ पंचानां पांडुपुत्राणां ज्येष्ठो भ्राता युधिष्ठिरः ॥ तस्याष्टशतसाहस्रागवां वर्गाः शतं शतम् ९ अपरेशतसाहस्रा द्विस्तावं तस्तथाऽपरे ॥ तेषां गोसंख्य आसं वै तं तिपालेति मां विदुः १० भूतं भव्यं भविष्यं च यच्च संख्यागतं गवाम् ॥ नमेऽस्त्यविदितं किंचित्समं तादृशयोजनम् ११ गुणाः सुविदिता ह्यासन्मम तस्य महात्मनः ॥ आसीच्च समयादृष्टः कुरुराजो युधिष्ठिरः १२ क्षिप्रं च गावो बहुला भवंति न तासुरोगो भवती ह कश्चन ॥ तैस्तैरु पायैर्विदितं ममैतदेतानि शिल्पानि मायि स्थितानि १३ वृषभांश्चापि जानामिराजन्पूजितलक्षणान् ॥ येषां मूत्रमुपाघ्राय अपि वंध्या प्रसूयते १४ ॥ विराट उ वाच ॥ शतं सहस्राणि समाहितानि सर्वाण्यवर्णस्य विमिश्रितान् गुणैः ॥ पशून्सपालान् भवते ददाम्यहं त्वदाश्रयाभे पशवो भवंत्विह १५

पांडवानां मध्ये गोसंख्यः गोइति इंद्रियवाचित्वात्पंचानां संख्यायस्यसगोसंख्यः पंचसंख्यः पंचम इत्यर्थः ५ तान् राजसिंहान् वर्तमानकाले राजमूर्धस्थान् न वेद्मि नोपलभे । स्वर्गो ध्वस्त इति वदति शेषणादर्शनाद्विशिष्टादर्शनमुक्तमित्यदोषः ६ । ७ । ८ । ९ गोसंख्योगवां परीक्षकः तं तिपालः वचनकरः १० संख्यागतं परीक्षाया भवगतम् ११ । १२ । १३ । १४ समानो वर्णा येषां तैस्वर्णाः वर्णस्य वर्णेन विमिश्रिताश्च पाटलादयः विभक्त्यलोपार्थः सर्वाश्च वर्णा विमिश्रिताश्च तास्तत्तद्गुणैरुपलब्धितान् १५

राज्ञोराज्यकर्तुः विशांपतेः प्रजापालकस्य भरणं येतनम् १६ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ अदृश्यत दृष्टः रूपसंपदा उपलक्षितः प्राकारवप्रे स्थितः तत्समीपे वा स्थितोऽदृश्यत दृष्टः । प्रतिमुच्य परिधाय दीर्घकुंडले तादंके । कंबूनां शंखानामुपरिकंठुपरिहाटककनकमये बलये च परिमुच्य २ दीर्घान्मूर्धजान्बाहूच प्रविकीर्य प्रसार्य २ । ३ । ४ । ५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथा सराज्ञो विदितो विशांपतेरुवा सतत्रैव सुखं नरोत्तमः ॥ नचैनमन्येऽपि विदुः कथंचन प्रादाच्च तस्मै भरणं यथेप्सितम् १६ ॥ इति श्रीमहा भारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि सहदेवप्रवेशे दशमोऽध्यायः ॥ १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथापरोऽदृश्यत रूपसंपदास्त्रीणामलंकारधरो बृहत्पुमान् ॥ प्रा कारवप्रे प्रतिमुच्य कुंडले दीर्घे च कंबूपरिहाटके शुभे १ बाहू च दीर्घान् प्रविकीर्य मूर्धजान् महाभुजो वारणतुल्यविक्रमः ॥ गतेन भूमिं प्रतिकंपयंस्तदा विराटमासाद्य स मासमीपतः २ तं प्रेक्ष्य राजोपगतं सभातले व्याजात्प्रतिच्छन्नमरिप्रमाथिनम् ॥ विराजमानं परमेणवर्चसा सुतं महेंद्रस्य गजेन्द्रविक्रमम् ३ सर्वानपृच्छच्च सभानु च्चारिणः कुतोऽयमायाति पुरानमेश्रुतः ॥ नचैनमूचुर्विदितं तदानराः सविस्मयं वाक्यमिदं नृपोऽब्रवीत् ४ सत्वोपपन्नः पुरुषोऽमरोपमः श्यामो युवा वारणयूथपोप मः ॥ आमुच्य कंबूपरिहाटके शुभे विमुच्य वेणीमपि न ह्यकुंडले ५ स्रग्वीसुकेशः परिधाय चान्यथाशुशोभन्वीकवची शरीयथा ॥ आरुह्ययानं परिधावतां भवान्सु तैः समो भववामयासमः ६ वृद्धी ह्यहं वै परिहारकामः सर्वांन्मत्स्यांस्तरसापालयस्व ॥ नैव विधाः क्लीबरूपा भवंति कथंचनेति प्रतिभाति मे मनः ७ ॥ अर्जुन उवाच ॥ गायामि नृत्याम्यथ वा दयामि भद्रोऽस्मि नृत्ये कुशलोऽस्मि गीते ॥ त्वमुत्तरायै प्रदिशस्व मां स्वयं भवामि देव्या नरदेव नर्तकः ८ इदं तु रूपं मम येन कितव प्रकीर्तयित्वा भृश शोकवर्द्धनम् ॥ बृहन्नलां मानरदेव विद्वि सुतं सुतां वापि त्वमात्तृवर्जिताम् ९ ॥ विराट उवाच ॥ ददामि ते हंतवरं बृहन्नले सुतां च मे नर्तयथाश्च तादृशीः ॥ इदं तु ते कर्मसमं नमेमतं समुद्रनेमिं पृथिवीत्वमर्हसि १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ बृहन्नलां तामभि वीक्ष्य मस्त्यराट्कलासु नृत्येषु तथैव वादिते ॥ संमंज्य राजा विविधैः स्वमंत्रिभिः परी क्ष्यचैनं प्रमदाभिराशुवै ११ अपुंस्त्वमप्यस्य निशम्य च स्थिरं ततः कुमारीपुरमुत्ससर्जतम् ॥ सशिक्षयामास च गीतवादि तं सुतां विराटस्य धनं जयः प्रभुः १२ सखी श्वतस्याः परिचारिकास्तथा प्रियश्च तासां सबभूव पांडवः १३ तथा ससत्रेण धनं जयो वसना प्रियाणि कुर्वन्सहताभिरात्मवान् ॥ तथा च तं तत्र नज्जिरे जना बहिश्चरावाऽप्यथ चांतरे चराः १४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि अर्जुनप्रवेशो नाम एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथापरोऽदृश्य तपांडवः प्रभुर्विराटराजंतरसासमेयिवान् ॥ तमापतंतं दृशे पृथग्जनो विमुक्तमभ्रादिवसूर्यमंडलम् १ सवैहयानैक्षततांस्ततस्ततः समीक्षमाणं सददर्शमस्त्य राट् ॥ ततोऽब्रवीत्ताननुगात्रेश्वरः कुतोऽयमायाति नरोऽमरोपमः २

१ परिहारकामः अमात्येपुराज्यभारं न्यस्तुकामः ७ देव्या उत्तरायाः ८ येन हेतुना इदं रूपं मम जातं तर्कीर्तनं तव निकटे व्यर्थं शोककरं चेत्यर्थः ९ ते सभं वदा कृत्यापुंकेन इति मे मम तत् १० । ११ अपुंस्त्वं क्लीबत्वं निशम्य जालोच्य १२ । १३ सत्रेण कृतवेन । सत्र माच्छादने यज्ञे सदादाने च कृतवे इति विश्वः । नज्जिरे नज्ञातवतः १४ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे एकादशोऽध्यायः ॥ ११ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ १ । २

३ । ४ । ५ । ६ । प्रकृतिजाति । विनयंशिक्षां । प्रतिपत्तिदोषनिराकरणप्रकारं । चिकित्सीतं व्याध्युपशमोपायम् ७ कातरंभीह वडवाअश्वा अतएवग्रथिकमश्वशास्त्रम् ८
 स्वयंहयानीक्षतिमामकानदृढं ध्रुवहंयज्ञोभविताविचक्षणः ॥ प्रवेइयताभेषसमीपमाशुमेविभातिवीरोहियथाऽमरस्तथा ३ अभ्येत्यराजानममित्रहाऽब्रवीज्योऽ
 स्तुतेपार्थिवमद्रमस्तुवः ॥ ह्येषुयुक्तो नृपसंमतः सदातवाश्वसूतो निपुणो भवाम्यहम् ४ ॥ विराटुवाच ॥ ददामियानानि धनं निवेशनं ममाश्वसूतो भवितुं त्वमर्ह
 सि ॥ कुतोऽसिकस्यासिकथं त्वमागतः प्रब्रूहि शिल्पं तव विद्यते च यत् ५ ॥ नकुल उवाच ॥ पंचानां पांडुपुत्राणां ज्येष्ठो भ्राता युधिष्ठिरः ॥ तेनाहमश्वेषु पुरानियुक्तः
 शत्रुकर्शन ६ अश्वानां प्रकृतिवैद्वि विनयं चापि सर्वशः ॥ दुष्टानां प्रतिपत्तिं च कृत्स्नं चैव चिकित्सितम् ७ नकातरं स्यान्मम जातु वाहनं न मेऽस्ति दुष्टावडवाकुतो ह
 याः ॥ जनस्तुमामाह सचापि पांडवो युधिष्ठिरो ग्रंथिकमेव नामतः ८ ॥ विराटुवाच ॥ यदास्ति किंचिन्मम वाजिवाहनं तदस्तु सर्वं त्वदधीनमद्य वै ॥ ये चापिकेचि
 न्मम वाजियोजकास्त्वदाश्रयाः सारथयश्च संतु मे ९ इदं तव घृष्टं यदिवै सुरोपमब्रवीहियते प्रसमीक्षितं वसु ॥ न तेऽनुरूपं ह्यकर्म विद्यते प्रभासिराजे वदिसंमतो मम १०
 युधिष्ठिरस्येव हि दर्शनेन मे संमतवेदं प्रियमत्र दर्शनं ॥ कथं तु भृत्यैः सविनाकृतो वने वसत्यनिद्योरमते च पांडवः ११ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथासंगं वर्धवरोपमो युवा
 विराटराज्ञामुदितेन पूजितः ॥ न चैनमन्येऽपि विदुः कथं च न प्रियाभिरामं विचरंतं मंतरा १२ एवं हि मत्स्ये न्यवसंतं पांडवायथा प्रतिज्ञाभिरमोघदर्शनाः ॥ अज्ञातव
 र्थाव्यचरन्समाहिताः समुद्रनेमीपतयोऽतिदुःखिताः १३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि पांडवप्रवेशपर्वणि कुलप्रवेशे द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ ॥ समाप्तं
 चेदं प्रवेशपर्वं ॥ अथ समयपालनपर्वं ॥ ॥ जनमेजय उवाच ॥ एवं ते मत्स्यनगरे प्रच्छन्नाः कुरुनंदनाः ॥ अत ऊर्ध्वमहावीर्याभिकमकुर्वत वैद्विज १ ॥ वैशंपायन
 उवाच ॥ एवं मत्स्यस्य नगरे प्रच्छन्नाः कुरुनंदनाः ॥ आराधयंतो राजानं यदकुर्वत तच्छृणु २ तृणविदुप्रसादाच्च धर्मस्य च महात्मनः ॥ अज्ञातवासमेवं तु विराटन
 गरेऽवसन् ३ युधिष्ठिरः सभास्तारो मत्स्यानाम भवत्प्रियः ॥ तथैव च विराटस्य सपुत्रस्य विशापते ४ सहाक्षहृदयज्ञस्तान् क्रीडयामास पांडवः ॥ अश्वत्यां यथा
 कामं सूत्रबद्धानि वद्विजान् ५ अज्ञातं च विराटस्य विजित्य वसुधर्मराट् ॥ भ्रातृभ्यः पुरुषव्याघ्रो यथा हि संप्रयच्छति ६ भीमसेनोऽपि मांसानि भक्ष्याणि विविधानि
 च ॥ अति सृष्टानि मत्स्येन विक्रीणीते युधिष्ठिरे ७ वासांसि परिजीर्णानि लब्धान्यंतः पुरेऽर्जुनः ॥ विक्रीणानश्च सर्वेभ्यः पांडवेभ्यः प्रयच्छति ८ सहदेवोऽपि गोपा
 नविषमास्थाय पांडवः ॥ दाक्षिणीं घृतं चैव पांडवेभ्यः प्रयच्छति ९ नकुलोऽपि धनं लब्ध्वा कृते कर्मणि वाजिनाम् ॥ तुष्टे तस्मिन्नरपतौ पांडवेभ्यः प्रयच्छति १०
 १ । १० । ११ । १२ । १३ ॥ इति श्रीम० विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभाष्ये नकुलप्रवेशो नाम द्वादशोऽध्यायः ॥ १२ ॥ एतन्मिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

विरा. ४
 अ०
 ॥ १३ ॥
 ॥ ९ ॥

११ संपादयंतोऽन्योन्यमाराधयंतः गर्भघृताइव प्रच्छन्नस्वेन सेवाश्रमेण च दुःखिता इत्यर्थः १२ । १३ ब्रह्मण उत्सवः शरदिनवधान्योत्पत्तौ सर्वैः क्रियते सचदेशविशेषे प्रसिद्धः १४ यथात्र
 ह्यणः समाजे ब्रह्मलोके कैलासे वापशुपतेः समाजे इव मत्स्येषु समापेतुरितिसंबंधः १५ । १६ स्ववधाताः अत्यंतनिर्भलाः मनस्विनः प्रीतमनसः लब्धलक्षाः प्राप्तविजयाः १७ । १८ सूदेनमीमेन
 १९ दुःखेनैव पारतंभ्यात् प्राकट्य भयाद्वा दुःखं ननु भंगभयात् विवृते प्रकाशे २० । २१ कक्षापरिकरं । कच्छामिति पाठेऽपि स एवार्थः । यद्वा कक्षारज्जुं रज्ज्वापाटनमयान्मल्लैरंगुल्यो बध्पंतइ
 ति प्रसिद्धे रंगुली बद्धेत्यर्थः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ कृतं कचिद्देशे निपीडनं प्रतिकृतं तस्य मोचनं । सुसंकटैः मुष्टिग्रहणेन कृशीकृतैः । संकटैरिति पाठे स कचैः स किणैर्वा । 'कंठकोवाहु
 चरणकवचे कठिने किणे' इति विश्वः । संनिपातोऽसंघटनं । अवधूतं तैव दूरीकरणं । प्रमायादय उक्तामल्लशास्त्रे । 'निपात्यपेषणं भूमौ प्रमाय इति कथ्यते । यत्तूत्यायांगमयनं तदुन्मथनमुच्यते'
 कृष्णा तु सर्वान् भर्तुं स्तान्निरीक्षंती तपस्विनी ॥ यथा पुनरविज्ञाता तथा चरति भामिनी ११ एवं संपादयंतस्ते तदाऽन्योन्यं महारथाः ॥ विराटनगरे चैरुः पुनर्गर्भ
 घृताइव १२ साशकाधार्तराष्ट्रस्य भयात्पांडुसुतास्तदा ॥ प्रेक्षमाणास्तदा कृष्णामुषु इच्छन्नानराधिप १३ अथमासे चतुर्थे तु ब्रह्मणः सुमहोत्सवः ॥ आसीत्समृ
 द्धो मत्स्येषु पुरुषाणां सुसंमतः १४ तत्र मल्लाः समापेतुर्दिग्भ्यो राजसहस्रशः ॥ समाजे ब्राह्मणो राजन्यथापशुपतेरिव १५ महाकायामहावीर्याः कालखंजाइग
 सुराः ॥ वीर्योन्मत्ता वलोदगाराज्ञासमभिपूजिताः १६ सिंहस्कंधकटिग्रीवाः स्ववदाता मनस्विनः ॥ असकृल्लब्धलक्षास्ते रंगे पार्थिवसन्निधौ १७ तेषामेको म
 हानासीत्सर्वमल्लानथाह्वयत् ॥ आवल्गमानं तं रंगेनोपतिष्ठति कश्चन १८ यदा सर्वे विमनस्ते मल्लाहतचेतसः ॥ अथ सूदेनं तं मल्लं योधयामास मत्स्यराट् १९
 नोद्यमानस्तदा भीमो दुःखेनैवाकरोन्मतिम् ॥ न हि शक्योति विवृते प्रत्याख्यातुं नराधपम् २० ततः सपुरुषव्याघ्रः शार्दूलशिथिलश्चरन् ॥ प्रविवेश महारंगं विरा
 टमभिपूजयन् २१ बंधकक्षाकौंतेयस्ततः संहर्षयन् जनम् ॥ ततस्तु वृत्रसंकाशं भीमो मल्लं समाह्वयत् २२ जीमूतं नाम तं तत्र मल्लं प्रत्यात विक्रमम् ॥ तावुभौ सुम
 होत्साहावुभौ भीमपराक्रमौ २३ मत्ताविव महाकायौ वारणौ षष्टिहायनौ ॥ ततस्तौ नरशार्दूलौ बाहुयुद्धं समीयतुः २४ वीरौ परमसहृष्टावन्योन्यजयकांक्षिणौ ॥
 आसीत्सुभीमः संपातो वज्रपर्वतयोरिव २५ उभौ परमसहृष्टौ बलेनातिबलावुभौ ॥ अन्योन्यस्यांतरं प्रेम्सूपरस्परजयैषिणौ २६ उभौ परमसहृष्टौ मत्ताविव महाग
 जौ ॥ कृतप्रतिकृतैश्चित्रैर्बाहुभिश्च सुसंकटैः ॥ सन्निपातावधूतैश्च प्रमाथोन्मथनैस्तथा २७ क्षेपणैर्मुष्टिभिश्चैव वराहोद्धूतानिःस्वनैः ॥ तलैर्वज्रनिपातैश्च प्रसृष्टाभि
 स्तथैव च २८ शलाकानखपातैश्च पादोद्धूतैश्च दारुणैः ॥ जानुभिश्चाश्मनिघोषैः शिरोभिश्चावघट्टनैः २९ तद्युद्धमभवद्दोरमशखं बाहुतेजसा ॥ बलप्राणेन शूरा
 णां समाजोत्सवसन्निधौ ३० अरज्यत जनः सर्वः सोत्कृष्टनिनदोत्थितः ॥ बलिनोऽभ्युगो राजनृत्रवासवयोरिव ३१

१७ 'क्षेपणं कथ्यते यत्स्थानात्प्रच्यावनं हठात् । उभयोर्भुजयोर्मुष्टिरोमधये निपात्यते । मुष्टिरित्युच्यते तज्ज्ञेभल्लविद्याविशारदैः । अवाङ्मुखं संघर्षं गतं ब्रामयित्वा तथैव यः । क्षिप्तस्य शब्दः सम
 वेद्वराहोद्धूतानिःस्वनः' । तलैर्वज्रनिपातैर्वज्रवदृष्टपातैश्च पेटैः । 'अंगुल्यः प्रसृतायास्तुताः प्रसृष्टा उदीरिताः' २८ 'ऋज्वीहृदारुपाक्षिप्राशलाकासागुलीस्तुता' । तस्यानखपातैः । पादोद्धूतैः पाद
 प्रसारणेनाक्षैः । जानुभिः शिरोभिश्च कृतैरवघट्टनैरास्फालनैः । अश्मनिघोषैरित्युच्यते विशेषणं २९ अशखं निघं यथोक्तं तत्रैव । 'बाहुयुद्धं हि मल्लानामशस्त्रपृथिविभिः स्मृतं । मृतस्य
 तस्य न स्वर्गो यशोनेहापि विद्यते' इति । बलप्राणेन बलेन शारीरबलेन प्राणेन मानसबलेन च ३० सोत्कृष्टनिनदः हीहीशब्दोच्चारणेन यजितस्य समुत्थापनं तस्मिन् इति ३१

आकर्षणक्रोडीकरणप्रकर्षणमुदाहृतं । आकर्षणलीलयेवसंमुखीकरणस्मृतं । पुरःपश्चात्पार्श्वयोश्चाभ्याकर्षणमथा । पश्चात्प्रपातनवेगाद्विकर्षणमुदाहृतम् ॥ २२ ॥ ३१ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥
 प्रकर्षणाकर्षणयोरभ्याकर्षणविकर्षणैः ॥ आकर्षतुरथान्योन्यंजानुभिश्चापिजघ्रतुः ३२ तत शब्देनमहताभर्त्सयंतौपरस्परम् ॥ व्यूढोरस्कौदीर्घभुजौनियुद्धकुश
 लाबुभौ ॥ बाहुभिःसमसज्जेतामायसैःपरिघेरिव ३३ चकर्षदोभ्यामुत्पात्यभीमोल्लममित्रहा ॥ निनदंतमभिक्रोशनशार्दूलइववारणम् ३४ समुद्यम्यमहावा
 दुर्भामयामासवोर्यवान् ॥ ततोमल्लाश्चमत्स्याश्चविस्मयंचक्रिरेपरम् ३५ भ्रामयित्वाशतगुणं तसत्वमचेतनम् ॥ प्रत्यपिषन्महाबाहुर्मल्लभुविवृकोदरः ३६
 तस्मिन्विनिहतेवरेजीमूतेलोकावेश्रुते ॥ विराटःपरमहर्षमगच्छद्दधिवैःसह ३७ प्रहर्षात्प्रददौवितंबहुराजामहामनाः ॥ बल्लवायमहारंगेयथाविश्रवणस्तथा ३८
 एवंसुबहुन्मल्लान्पुरुषांश्चमहाबलान् ॥ विनिघ्नन्मत्स्यराजस्यप्रीतिमाहरदुत्तमाम् ३९ यदास्यतुल्यःपुरुषो नकश्चितत्रविद्यते ॥ ततोव्याघ्रैश्चसिंहैश्चद्विर
 दैश्चाप्ययोधयत् ४० पुनरंतःपुरगतःस्त्रीणांमध्येवृकोदरः ॥ योध्यतेसविराटेनसिंहैर्मत्तैर्महाबलैः ४१ बौभत्सुरपिगीतेनस्ववृत्त्येनचपांडवः ॥ विराटंतोषयामा
 ससर्वाश्चांतःपुरस्त्रियः ४२ अश्वैर्विनीतैर्जवनैस्तत्रतत्रसमागतैः ॥ तोषयामासराजानंनकुलोत्पसत्तमम् ४३ तस्मैप्रदेयंप्रायच्छत्प्रीतोराजाधनंवहु ॥ वि
 नीतान्वृषभान्दृष्ट्वासहदेवस्यचाभितः ॥ धनंददौबहुविधंविराटःपुरुषर्षभः ४४ द्रौपदीप्रेक्ष्यतान्सर्वान्क्रिश्यमानान्महारथान् ॥ नातिप्रतिमनाराजान्निःश्वा
 सपरमाऽभवत् ४५ एवतेन्यवसंस्तत्रप्रच्छन्नाःपुरुषर्षभाः ॥ कर्माणितस्यकुर्वाणाविराट्पतेस्तदा ४६ ॥ इतिश्रीमहा० वि० प० समयपालनप० जीमू
 तवधेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ समाप्तंचेदंसमयपालनपर्व ॥ अथकीचकवधपर्व ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ वसमानेषुपार्थेषुमत्स्यस्यनगरेतदा ॥ महारथे
 पुच्छन्नेषुमासादशसमाययुः १ याज्ञसेनीसुदेष्णांतुशुश्रूषंतीविशांपते ॥ आवसत्परिचाराहसुदुःखंजनमेजय २ तथाचरंतीपांचालीसुदेष्णायानिवेशने ॥
 तदिर्वीतोषयामासतथाचांतःपुरस्त्रियः ३ तस्मिन्वर्षंगतप्रायेकीचकस्तुमहाबलः ॥ सेनापतिर्विराटस्यददर्शदुपदात्मजाम् ४ तांद्वादेवगर्भाभांचरंतीदेवता
 मिव ॥ कीचकःकामयामासकामवाणप्रपीडितः ५ सतुकामाग्निसंतप्तःसुदेष्णामभिगम्यवै ॥ प्रहसन्निवसेनानीरिदं वचनमब्रवीत् ६ नेयंमयाजातुपुरेहृष्टपाराज्ञोवि
 राटस्यनिवेशनेशुभा ॥ रूपेणचोन्मादयतीवमाभृशंगंधेनजातामदिरेवभामिनी ७ कादेवरूपाहृदयंगमाशुभेह्याचक्ष्वमेकस्यकुतोऽत्रशोभने ॥ चितंहीनिर्मथ्य
 करोतिमावेशेनचान्यदत्रौषधमस्तिमेतम् ८ अहोतवेयंपरिचारिकाशुभाप्रत्यग्ररूपाप्रतिभातिमामियम् ॥ अयुक्तरूपंहिकरोतिकर्मतेप्रशास्तुमांयच्चममास्ति
 किंचन ९ प्रभूतनागाश्वरथंमहाजनंसमृद्धियुक्तंबहुपानभोजनम् ॥ मनोहरंकांचनचित्रभूषणंशृंगंमहच्छोभयतामियंमम १० ततःसुदेष्णामनुमंथ्यकीचकस्त
 तःसमभ्येत्यनराधिपात्मजाम् ॥ उवाचकृष्णामभिसांत्वयंस्तदासृग्दृक्कन्यामिवजंबुकोवने ११ गतसत्त्वंनष्टबुद्धिंअतएवअचेतनंशवभूतम् ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४०
 ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रयोदशोऽध्यायः ॥ १३ ॥ वसमानेषुपार्थेषुमत्स्यस्यनगरेतदा ८ प्रत्यग्ररूपादिठ्यरूपा ९ । १० । ११

१२ । १३ परपुष्टःकोकिलः १४ । १५ मृतिःईश्वरी ऐश्वर्याभिमानीनीदेवता १६ अनंमांगविहारिणी स्मरदेहेनकीडंती रतिरित्यर्थः १७ ईक्षणपक्षमाणानेत्रपक्षमाणांस्मितंईषदुन्मीलनंतदेव
 ज्योत्स्नोपमंमनसाह्लादकरं । लक्षमाणमितिपाठेवकचंद्रविशेषणम् १८ । १९ सुजातौउन्नतौ निरंतरौपुष्टत्वात्सांछिष्टौ २० कुडमलेतिपुकुलीमूतपद्माकारौ २१ कराग्रंअंगुष्ठादिमध्यमांतो
 कात्वंकस्यासिक्ल्याणिकुतोवात्वंवरानने ॥ प्राप्ताविराटनगरंतत्त्वमाचक्ष्वशोभने १२ रूपमग्र्यं तथाकांतिःसौकुमार्यमनुत्तमम् ॥ कांत्याविभातिवक्रंतेशशां
 कइवनिर्मलम् १३ नेत्रेसुविपुलेसुभ्रुपद्मपत्रनिभेशुभे ॥ वाक्यंतेचारुसर्वांगिपरपुष्टरुतोपमम् १४ एवंरूपामयानारीकाचिदन्यामहीतले ॥ नहृष्टपूर्वासुश्रो
 णियादृशीत्वमनिंदिते १५ लक्ष्मीःपद्मालयाकात्वमथभूतिःसुमध्यमे ॥ हीःश्रीःकीर्तिरथोकांतिरासांकात्वंवरानने १६ अतीवरूपिणीकिंत्वमनंगंविहारि
 णी ॥ अतविभ्राजसेसुभ्रुप्रभेवेंदोरनुत्तमा १७ अपिचेक्षणपक्षमाणान्स्मितज्योत्स्नोपमंशुभम् ॥ दिव्यांशुरश्मिभिवृतांदिव्यकांतिमनोरमम् १८ निरीक्ष्यवक्र
 चंद्रंतेलक्ष्म्याऽनुपमयायुतम् ॥ कृत्स्नेजगतिकोनेहकामस्यवशगोभवेत् १९ हारालंकारयोग्यौतुस्तनौचोभौसुशोभनौ ॥ सुजातौसहितौलक्ष्म्यापीनौवृत्तौ
 निरंतरौ २० कुडमलांबुरुहाकारौतवसुभ्रुपयोधरौ ॥ कामप्रतोदाविवमांतुदतश्चारुहासिनि २१ वलीविभंगचतुरंस्तनभारविनामितम् ॥ कराग्रसंभितंमध्यं
 तवेदंतनुमध्यमे २२ दृष्ट्वैवचारुजघनंसरिपुलिनसंनिभम् ॥ कामव्याधिरसाध्योमामप्याकामतिभामिनि २३ ज्वालाचाग्निमदनोदावाग्निरिवनिर्दयः ॥ त्व
 त्संगमाभिसंकल्पविवृद्धोमांदहत्ययम् २४ आत्मप्रदानवर्षेणसंगमांभोधरेणच ॥ शमयस्ववरारोहेज्वलंतंमन्मथानलम् २५ मच्चितोन्मादनकरामन्मथस्यशरो
 त्कराः ॥ त्वत्संगमाशानिशितास्तीव्राःशशिनिमानने ॥ मह्यंविदार्यहृदयमिदंनिर्दयवेगिताः २६ प्रविष्टाह्यासितापांगिप्रचंडाश्वंडदारुणाः ॥ अत्युन्मादसमा
 रंभाःप्रीत्युन्मादकरामम ॥ आत्मप्रदानसंभोगैर्मासुद्धर्तुमिहार्हसि २७ चित्रमाल्यांबरधरासर्वाभरणभूषिता ॥ कामंप्रकामंसेवत्वंमयासहविलासिनि २८ नार्ह
 सीहासुखं वस्तुं सुखार्हासुखवर्जिता ॥ प्राप्नुह्यनुत्तमं सौख्यं मत्स्त्वंमत्तगामिनि २९ स्वादून्यमृतकल्पानिपेयानिविधानिच ॥ पिबमानामनोज्ञानिरममाणा
 यथासुखम् ३० भोगोपचारान्विविधान्सांभोग्यंचाप्यनुत्तमम् ॥ पानंपिबमहाभागेभोगैश्चानुत्तमैःशुभैः ३१ इदं हिरूपं प्रथमं तवानघेनिरर्थकं केवलमद्यभामि
 नि ॥ अधार्यमाणास्त्रगिवांतमाशुभानशोभसेसुंदरिशोभनासती ३२ त्यजामिदारान्ममयेपुरातनाभवंतुदास्यस्तवचारुहासिनि ॥ अहंचतेसुंदरिदासवत्स्थितःस
 दाभविष्येवशगोवरानने ३३ ॥ द्रौपयुवाच ॥ अप्रार्थनीयाभिहमांसूतपुत्राभिमन्यसे ॥ निहीनवर्णासैरंध्रीबीभत्साकेशकारिणीम् ३४ परदारोऽस्मिभद्रंतेन
 युक्तंवसांप्रतम् ॥ दयिताःप्राणिनांदाराधमंसमनुचितय ३५ परदारेनतेडुद्धिर्जातुकार्याकथंचन ॥ विवर्जनं ह्यकार्याणामेतत्सुपुरुषवतम् ३६

वितस्तिस्तेनसंभितं कशमित्यर्थः २२ । २३ अग्निमदनो मदनान्निः २४ । २५ । २६ अत्युन्मादं मरणकालीनं सन्निपातं समाभते ते अत्युन्मादसमारंभाः त्वदलाभे मरिष्याम्येवेति भावः
 २७ कामसंभरं प्रकाममतिशयितम् २८ प्राप्नुहिलमस्व २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ अभिमन्यसे कामयसे ३४ । ३५ । ३६

मिथ्याभिगृह्यवितथाभिनिवेशी महद्भयं प्रमुं ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० मन्वसेलिप्ससे । शिशोश्चंद्रवदहंतवदुर्लभास्मीति
भावः ५१ तेषांप्रियामिति तेषांप्रसिद्धानां गंधर्वाणां प्रियां प्रार्थयतस्तेतव भुविगत्वा दिवं वागत्वा शरणं प्राता कश्चिन्नमविष्यति । अतएव हेकीचक तेतव कामांभस्य सादृशादृष्टिर्बुद्धिरितिया
वत् याशुभं स्वीयं अर्थयेत कामयेत । शुभेच्छारूपातवनास्तीत्यर्थः । तेन च शुभेन परदारनिवृत्तिरूपेण कामितेन संजीवनं भवतीति शेषः । अन्यथा मरिष्यसीत्यर्थः । न मे भुवीति पाठे

॥ ११ ॥

मिथ्याभिगृह्योहिनरः पापात्मा मोहमास्थितः ॥ अयशः प्राप्नुयाद्द्वारं महद्वाप्राप्नुयाद्भयम् ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्तस्तु सैरंध्याकीचकः काममोहितः ॥
जानन्नपिसुदुर्बुद्धिः परदागभिर्गर्शने ३८ दोषान्बहून्प्राणहरानसर्वलोकविगर्हितान् ॥ प्रोवाचेदंसुदुर्बुद्धिर्द्रौपदीमजितेन्द्रियः ३९ नार्हस्येवं वरारोहे प्रत्याख्यातुं
वरानने ॥ मां मन्मथसमाविष्टं त्वत्कृते चारुहासिनि ४० प्रत्याख्याय च मां भीरुवशं प्रियवादिनम् ॥ नूनं त्वमसितापांगिपश्चात्तापं करिष्यसि ४१ अहं हि सूशु
राज्यस्य कृत्स्नस्यास्य सुमध्यमे ॥ प्रभुर्वासयिता चैव वीर्ये चाप्रतिमक्षितौ ४२ पृथिव्यां मत्समो नास्ति कश्चिदन्यः पुमानिह ॥ रूपयौवनसौभाग्यैर्भोगैश्चानुत
मैः शुभैः ४३ सर्वकामसमृद्धेषु भोगेष्वनुपमेष्विह ॥ भोक्तव्येषु च कल्याणिकस्माद्दास्ये रताह्यासि ४४ मया दत्तमिदं राज्यं स्वामिन्यसि शुभानने ॥ भजस्व मां वरारो
हे भुंक्ष्व भोगाननुतमान् ४५ एवमुक्त्वा तु सा साध्वी कीचकेनाशुभं वचः ॥ कीचकं प्रत्युवाचे दं गहं यंत्यस्य तद्रचः ४६ ॥ सैरंध्यु उवाच ॥ मासूतपुत्रमुह्यस्व माऽद्य
त्यक्ष्यस्व जीवितम् ॥ जानीहि पंचभिर्घोरैर्नित्यं मामभिर्क्षिताम् ४७ न चाप्यहं त्वया लभ्यां गंधर्वाः पतयो मम ॥ तेषां निहन्त्युः कुपिताः साध्वलं मा व्यनीनशः
४८ अशक्यं रूपं पुरुषैरध्वानं गंतुमिच्छसि ॥ यथानिश्चेतनो बालः कूलस्थः कूलमुत्तरम् ॥ तर्तुमिच्छति मंदात्मा तथा त्वं कर्तुमिच्छसि ४९ अंतर्भर्त्ता वायुदिवो
र्ध्वमुत्पतेः समुद्रपारं यदि वा प्रधावसि ॥ तथाऽपि तेषां विमोक्षमर्हसि प्रमाथिनो देवसुता हि खेचराः ५० त्वं कालरात्री भिव कश्चिदातुरः किं मां ददं प्रार्थयसेऽद्य कीचक ॥
किमातुरं केशयितो यथा शिशुश्चंद्रं जिघृक्षुरिव मन्यसे हि माम् ५१ तेषां प्रियां प्रार्थयतो न ते भुवि गत्वा दिवं वा शरणं भविष्यति ॥ न वर्तते कीचकते दशाशुभं यातेन सं
जीवनमर्थयेत सा ५२ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणिकीचकवधपर्वणि कीचककृष्णासंवादे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
प्रत्याख्यातो राजपुत्र्या सुदेष्णां कीचकोऽब्रवीत् ॥ अमर्यादेन कामेन चोरेणाभिपरिहृतः १ यथाकैकेयिसैरंध्रीसमेयात् द्विधीयताम् ॥ येनोपायेन सैरंध्री भजेन्मां ग
जगामिनी ॥ तंसुदेष्णे परीप्सस्व प्राणान्मोहात्प्रहासिषम् २

तेषांप्रियांप्रार्थयतो मेमम कोऽपि ज्ञातानमविष्यतीति दशाशुद्धिस्तवनास्तीति संबन्धः । याते च संजीवनमर्थयतमिति पाठे तु यादृष्टिस्तेतव संजीवनं भवति कीचकं संजीवनं अर्थयतं वस्त्व
धीनं । तस्माद्द्विधाभिनिवेशिनस्ते जीवनानास्तीत्यर्थः ५२ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १४ ॥ ॥ ४ ॥ १ समेयात् मासुपगच्छेत् माऊडादि
तिच्छेदः ऊहाववितर्कात् उपायं पुत्र्या परीप्सस्वेतियोज्यं प्राणान्माप्रहासिषमिति च २

३ कृष्णायाः प्राप्यर्षे उद्योगं उद्यमं चानुचित्येति योज्यं । पर्वणि मद्यपायिनां उस्तसकाले चतुर्दश्यादी । समुद्दिश्य अद्याहं सुदेष्णां भद्रादिकं कारयाभीति कीर्तयिस्वाख्यापयिस्वा ५ वि
जनेपकांते निरवग्रहे निष्प्रतिबंधे १ । ७ । ८ उपमंत्रिता प्रार्थिता ९ पानं मद्यं सुरामंत्रं चेत्युपक्रमात् तस्यैव पिपासा पातुमिच्छा १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तस्य सा बहुशः श्रुत्वा वाचं विलपतस्तदा ॥ विराटमहिषी देवोक्तपांचक्रे मनस्विनी ३ स्वमंत्रमभिसंधाय तस्यार्थमनुचित्य च ॥ उद्योगं चै
व कृष्णायाः सुदेष्णासूतमब्रवीत् ४ पर्वणित्वं समुद्दिश्य सुरामंत्रं चकार य ॥ तत्रैनांप्रेषयिष्यामि सुराहारीं तवांतिकम् ५ तत्र संप्रेषिता मेनां विजने निरवग्रहे ॥ सां
त्वयेथायथा कामं सांत्वमानारमेद्यदि ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्तः स विनिष्क्रम्य भगिन्या वचनात्तदा ॥ सुरामाहारयामास राजा ह्रीं सुपरिष्कृताम् ७ मर्शां
श्च विविधाकारान् बहुशो ज्ञावचांस्तदा ॥ कारयामास कुशले रत्नपानं सुशोभनम् ८ तस्मिन्कृते तदा देवो कीचकेनोपमंत्रिता ॥ सुदेष्णां प्रेषयामास सैरंध्रीं कीचका
लयम् ९ ॥ सुदेष्णां वाच ॥ उत्तिष्ठ गच्छ सैरंध्रीं कीचकस्य निवेशनम् ॥ पानमानय कल्याणि पिपासा मां प्रवाधते १० ॥ सैरंध्यु उवाच ॥ न गच्छेयमहंतस्यरा
जपुत्रिनिवेशनम् ॥ त्वमेव राज्ञि जानासि यथासंनिरपत्रपः ११ न चाह मनव्यां गितवेषु मनिभामिनि ॥ कामवृत्ता भविष्यामि पतीनां व्यभिचारिणी १२ त्वंचैव
देवि जानासि यथासमयः कृतः ॥ प्रविशंत्यामया पूर्वतव वेशमनिभामिनि १३ कीचकस्तु सुकेशांते मूढो मदनदर्पितः ॥ सोऽवमंस्यति मां दृष्ट्वा नयास्येत त्रशोभने
१४ संतिवह्यस्तव प्रेष्याराजपुत्रिवशानुगाः ॥ अन्यांप्रेषय मद्रं ते सहि मामवमंस्यते १५ ॥ सुदेष्णां वाच ॥ नैव त्वां जातु हिंस्यात्स इतः संप्रेषितां मया ॥ इ
त्युक्त्वा प्रददौ पात्रं सपिधानं हिरण्मयम् १६ साशंकमाना रुदती देवं शरणमीयुषी ॥ प्रातिष्ठत सुराहारी कीचकस्य निवेशनम् १७ ॥ सैरंध्यु उवाच ॥ यथाऽहमन्त्रं
मर्त्यभ्यो नाभिजानामि कंचन ॥ तेन सत्येन मां प्राप्तां मा कुर्यात्कीचको वशे १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ उपातिष्ठत सासूर्यं मुहूर्तमबलाततः ॥ सतस्यास्तनुमध्या
याः सर्वसूर्योऽवबुद्धवान् १९ अंतर्हितं ततस्तस्यारक्षोरक्षार्थमादिशत् ॥ तत्रैनां जाहात् तत्र सर्वावस्थां स्वनिदिताम् २० तां मृगीमिव सं त्रस्तां दृष्ट्वा कृष्णां स भीप
गाम् ॥ उदतिष्ठन्मुदासूतो नावलब्ध्वेव पारगः २१ ॥ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि कीचकवधपर्वणि द्रौपदीसुराहरणपंचदशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ४ ॥
कीचक उवाच ॥ स्वागतं ते सुकेशांते सुव्युष्टारजनीमम ॥ स्वामिनी त्वमनुप्राप्ता प्रकुरुष्व मम प्रियम् १ सुवर्णमालाः कंबूश्च कुंडले परिहाटके ॥ नानापतनजेशुभ्रे
मणिरत्नचशोभनम् २ आहरंतु च वस्त्राणि कौशिकान्यजिनानि च ॥ अस्ति मे शयनं दिव्यं त्वदर्थमुपकल्पितम् ॥ एहितत्र मया साद्वैपिवस्वमधुमाधवीम् ३
॥ द्रौपद्युवाच ॥ अप्रैषीद्राजपुत्रिमां सुराहारीं तवांतिकम् ॥ पानमाहर मे क्षिप्रं पिपासामेऽतिचाब्रवीत् ४

१८ । १९ । २० ॥ २१ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे चतुर्दशोऽध्यायः ॥ १५ ॥ ॥ ४ ॥ १ ॥ परितोहाटके योस्ते परिहाटके कुंडले तादंके इत्यर्थः २ मधुमाधवीं मधु
मुष्पजां मदिश ३ सुराहारीं सुरामाहर्तुकामां पिपासामेऽति मेमम अतिपिपासा ४

५।६।७।८ विधुन्वानाकंपमाना ९।१० अशोवाहदुरीच कार ११।१२।१३।१४ धूमच्छायाःकर्म नेत्रेकर्तृणी अभजता । छायाभित्येकवचनांतःपाठःस्वच्छः १५।१६ अंगुष्ठं
कीचकउवाच ॥ अन्याभद्रेनयिष्यंनिराजपुत्र्याःप्रतिश्रुतम् ॥ इत्येनांदक्षिणेपाणौसूतपुत्रःपराभृशत् ५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ यथैवाहंनानाभिचरेकदाचित्पती
न्मदाद्विमनसाऽपिजातु ॥ तेनैवसत्येनवशीकृतंत्वाद्रष्टास्मिपापंपरिच्छेद्यमाणम् ६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतामभिप्रेक्ष्यविशालनेत्रांजिघृक्षणाःपरिभर्त्स
यंतीम् ॥ जग्राहतामुतरवस्त्रदेशेसकीचकस्तांसहसाऽऽक्षिपंतीम् ७ प्रमृष्टमाणातुमहाजवेनमुहुर्विनिश्वस्यचराजपुत्री ॥ तयासमाक्षिततनुःसपापःपपातशा
खीवनिकुत्तमूलः ८ सागृहीताविधुन्वानाभूमावाक्षिप्यकीचकम् ॥ सभांशरणमागच्छद्यत्रराजायुधिष्ठिरः ९ तांकीचकःप्रधावंतीकेशपाशेपराभृशत् ॥ अथै
नांपश्यतोरान्नःपातयित्वापदाऽवधीत् १० तस्ययोऽसौतदाऽकेणराक्षसःसंनियोजितः ॥ सकीचकमपोवाहवातवेगेनभारत ११ सपपाततदाभूमौरक्षोवलसमा
हतः ॥ विघूर्णमानोनिश्वेष्टश्छिन्नमूलइवद्रुमः १२ तांचासीनोददृशतुर्भीमसेनयुधिष्ठिरौ ॥ अमृष्यमाणौकृष्णायाःकीचकेनपराभवम् १३ तस्यभीमोवधंप्रेप्सुः
कीचकस्यदुरात्मनः ॥ दंतैर्दंतांस्तदारोषान्निष्पिपेषमहामनाः १४ धूमच्छायाह्यभजतानेत्रेचोच्छ्रितपक्ष्मणी ॥ सस्वेदाभृकुटीचोग्राललाटेसमवर्तत १५
हस्तेनममृदेचैवललाटंपरवीरहा ॥ भूयश्चत्वारितःक्रुद्धःसहसोत्थातुमैच्छत १६ अथावमृद्रादंगुष्ठमंगुष्ठेनयुधिष्ठिरः ॥ प्रबोधनमयाद्राजाभीमंतंप्रत्यषेधयत्
१७ तंमत्तमिवमातंगंवीक्षमाणंवनस्पतिम् ॥ सतमावारयामासभीममेनंयुधिष्ठिरः १८ आलोकयसिर्किंशृंसूददारुकृतेनवै ॥ यदितेदारुभिःकृत्यंविहिर्षसा
न्निगृह्यताम् १९ सासभाद्वारमासाद्यरुदतीमत्स्यमब्रवीत् ॥ अवेक्षमाणासुश्रोणीपतीस्तान्दीनचेतसः २० आकारमभिरक्षंतीप्रतिज्ञाधर्मसंहिता ॥ दह्यमा
नेवरौद्रेणचक्षुषाद्रुपदात्मजा २१ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ येषांविरीनस्वपितिषष्टेऽपिविषयेवसन् ॥ तेषांमांमानिर्नीभार्यांसूतपुत्रःपदाऽवधीत् २२ येदयुर्नचयाचेयुर्ब्र
ह्मण्याःसत्यवादिनः ॥ तेषांमांमानिर्नीभार्यांसूतपुत्रःपदाऽवधीत् २३ येषांदुर्भुविनिर्घोषोज्याघोषःश्रूयतेऽनिशम् ॥ तेषांमांमानिर्नीभार्यांसूतपुत्रःपदाऽवधीत्
२४ येचतेजस्विनोदांताबलवंतोऽतिमानिनः ॥ तेषांमांमानिर्नीभार्यांसूतपुत्रःपदाऽवधीत् २५ सर्वलोकमिमंहन्युर्धर्मपाशसितास्तुये ॥ तेषांमांमानिर्नी
भार्यांसूतपुत्रःपदाऽवधीत् २६ शरण्येप्रपन्नानांभवंतिशरणार्थिनाम् ॥ चरंतिलोकेप्रच्छन्नाःकनुतेऽद्यमहारथाः २७ कथंतेसूतपुत्रेणवध्यमानांप्रियांसतीम् ॥
मर्षयंतियथाक्लीबाबलवंतोऽमितौजसः २८ कनुतेषाममर्षश्चवीर्यंतेजश्चवर्तते ॥ नपरीप्सांतियेभार्यांवध्यमानांदुरात्मना २९

पादांगुष्ठं अंगुष्ठेनहस्तांगुष्ठेण आचारादेवंज्ञेयं १७ १८।१९।२० अभिरक्षंतीगृहमाना धर्मसंहिताधर्मबद्धा २१ पष्ठेविषये देशपंचकव्यवधानेऽपिनस्वपिति तेषांसार्वभौमत्वात् यद्वा । बाह्ये
त्रियग्राह्यपंचविषयापेक्षया पष्ठेमनोमात्रग्राह्ये स्वमनोरथादिरूपेऽपिविषयेनस्वपिति मयार्थितःसन् किमुतलोकेनस्वपित्तिर्यथः २२।२३।२४।२५ सिताःबद्धाः २६।२७।२८।२९

३०।३१।३२।३३।३४। कौशलं साध्वसाधुनिर्णयेदतिशेषः किमुकथंनु ३५।३६।३७।३८।३९ माऽत्रस्थाःअत्रमास्थाःमातिष्ठ ४०।४१।४२ शैलूषीव नदीव निर्लज्जा ४३
मयाऽत्रशक्यंकिंकर्तुंविराटेधर्मदूषके ॥ यःपश्यन्मामर्षयतिवध्यमानामनागसम् ३० नराजाराजवत्किंचित्समाचरतिकीचके ॥ दस्यूनामिवधर्मस्तेनहिसंसदि
शोभते ३१ नाहमेतेनयुक्तंवेहंतुंमत्स्यतवातिके ॥ सभासदोऽत्रपश्यंतुकीचकस्यव्यतिक्रमम् ३२ कीचकोनचधर्मज्ञानचमत्स्यःकथंचन ॥ सभासदोऽप्यव
र्मज्ञायएनंपर्युपासते ३३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंविधैर्वचोभिःसातदाकृष्णाऽश्रुलोचना ॥ उपालभतराजानंमत्स्यानांवरवर्णिनी ३४ ॥ विराटउवाच ॥
परोक्षंनाभिजानामिविग्रहंयुवयोरहम् ॥ अर्थतत्त्वमविज्ञायकिंनुस्यात्कौशलंमम ३५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तुसभ्याविज्ञायकृष्णांभूयोऽभ्यपूजयन् ॥
साधुसाध्वितिचाप्याहुःकीचकंचव्यगर्हयन् ३६ ॥ सभ्याऊचुः ॥ यस्येयंचारुसर्वांगीभार्यास्यादायतेक्षणा ॥ परोलाभस्तुतस्यस्यात्रचशोचेत्कथंचन ३७ न
हीदृशीमनुष्येषुसुलभावरवर्णिनी ॥ नारीसर्वानवद्यांगीदेवीमन्यामहेवयम् ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंसंपूजयंतस्तेकृष्णांप्रेक्ष्यसभासदः ॥ युधिष्ठिरस्य
कोपात्तुललाटेस्वेदआगमत् ३९ अथाब्रवीद्राजपुत्रीकौरव्योमहिषींप्रियाम् ॥ गच्छसैरंग्रिमाऽत्रस्थाःसुदेष्णायानिवेशनम् ४० भर्तारमनुरुंधंयःक्लिश्यंतेरी
रपत्नयः ॥ शुश्रूषयाक्लिश्यमानाःपतिलोकंजयंत्युत ४१ मन्येनकालंक्रोधस्यपश्यंतिपतयस्तव ॥ तेनत्वांनाभिधावंतिगंधर्वाःसूर्यवर्चसः ४२ अकालज्ञा
ऽसिसैरंग्रिशैलूषीवविरोदिषि ॥ विघ्नंकरोषिमत्स्यानांदीव्यतांराजसंसदि ४३ गच्छसैरंग्रिगंधर्वाःकरिष्यंतितवप्रियम् ॥ व्यपनेष्यंतितेदुःखंयेनतेविप्रियंकृतम्
४४ ॥ सैरंग्र्युवाच ॥ अतीवतेषांघृणिनामर्थेऽहंधर्मचारिणी ॥ तस्यतस्यैवतेवध्यायेषांज्येष्ठोऽक्षदेविता ४५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्राद्रवत्क
ष्णासुदेष्णायानिवेशनम् ॥ केशान्मुक्त्वाचसुश्रोणीसंभाल्लोहितेक्षणा ४६ शुशुभेवदंनंतस्यारुदत्याःसुचिरंतदा ॥ मेघलेखाविनिर्मुक्तंदिवीवशाशिमंडलम् ॥
४७ ॥ सुदेष्णोवाच ॥ कस्त्वाऽवधीद्वारोहेकस्माद्रोदिषिशोभने ॥ कस्याद्यनसुखंभद्रेकेनतेविप्रियंकृतम् ४८ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ कीचकोमाऽवधीत्त्रसुरा
हारीगतांतव ॥ सभायांपश्यतोरान्नोयथैवविजनेवने ४९ ॥ सुदेष्णोवाच ॥ घातयामिसुकेशांतेकीचकंयदिमन्यसे ॥ योऽसौत्वांकामसंमतोदुर्लभामवमन्यते
५० सैरंग्र्युवाच ॥ अन्येचैनंवधिष्यंतियेषामागःकरोतिसः ॥ मन्येचैवाद्यसुव्यक्तंयमलोकंगमिष्यति ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेवि० कीचकव० द्रौपदीपरिभ
वेषोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ साहतासूतपुत्रेणराजपत्नीयशस्विनी ॥ वधंकृष्णापरीप्संतीसेनावाहस्यभामिनी १ जगा
मावासमेवाथसातदाद्रुपदात्मजा ॥ कृत्वाशौचंयथान्यायंकृष्णासातनुमध्यमा २

दुःखंदुःखयितारं व्यपनेष्यंतिजीवितादितिशेषः ४३ घृणिनांदयावता तेषामर्थंतस्यतस्यसर्वस्यैवतेवध्याःस्युः ४५।४६।४७।४८ पश्यतोरान्नइत्यनादरेषु राजानंलक्ष्मीकृत्येइत्यर्थः ४९
५०।५१ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे षोडशोऽध्यायः ॥ १६ ॥ ॥ ॥ ॥ सेनावाहस्य सेनापतेःकीचकस्य १।१

१।४।५। ६ यः तत्कर्मपदाहतिरूपकृतवान् तस्मिन् जीवति ७।८।९ समूर्छितेव दृष्टिं शोभा रूपां प्राप्तेव प्रज्वालभशोभत १० सर्वश्वेतेवेति पांचालीद्रौपदी वरषभं वरणीयं पतिश्रेष्ठं भीमसेनं उपलक्ष्य वासितेव पुष्पिणीत्वेन कामातुरेव उपातिष्ठत समीपे स्थितवती वस्तुतोन कामातुरा किंतु द्वेषादुरैवेति भावः । तत्र दृष्टांतद्वयं इव शब्दः काकाक्षिवदुभयत्र संबध्यते सर्वश्वेतेव माहेयीवचेति । सर्वश्वेताबकी यथा कामातुरा वरषभं पतिमिति पृक्तः । तस्याः कामातुरत्वे हेतुः वनेजातेति जलेजातातेन जलसाभीप्ये लब्धाहारत्वेन उन्मत्तत्वं सूच्यते । तथामाहेयीगौः साऽपि वासितासती वरषभं सांडवलीवर्दे । तस्या अपि वासितात्वे विशेषणं त्रिहायणीति त्रिवर्षादिगौर्यौ वनाकूटाकामातुरा च भवति । अन्येतु श्वेतः सिते राजहंसे कैलासे द्वीपमूपयोः इति कोशमुदा

गात्राणि वाससीचैव प्रक्ष्याल्यसलिलेन सा ॥ चिंतयामासरुदती तस्य दुःखस्य निर्णयम् ३ किंकरोमिकगच्छामिकथं कार्यं भवेन्मम ॥ इत्येवं चिंतयित्वा सा भीमं वैमनसाऽगमत् ४ नान्यः कर्ता ऋते भीमान्ममाद्यमनसः प्रियम् ॥ तत उत्थाय रात्रौ सा विहाय शयनं स्वकम् ५ प्राद्वन्नाथमिच्छंती कृष्णानाथवती सती ॥ भव नं भीमसेनस्य क्षिप्रमायतलोचना ६ दुःखेन महता युक्ता मानसेन मनस्विनी ॥ सैरंभ्युवाच ॥ तस्मिन् जीवति पापिष्ठे सेनावाहे मम द्विषि ७ तत्कर्म कृतवानद्य कथं निद्रानिषेवसे ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वाऽथ तां शालां प्रविवेश मनस्विनी ८ यस्यां भीमस्तथाशेते मृगराज इव श्वसन् ॥ तस्यारूपेण सा शालाभीमस्य च महात्मनः ९ समूर्छितेव कौरव्यप्रज्वालचतेजसा ॥ सवैमहानसंप्राप्य भीमसेनं शुचिस्मिता १० सर्वश्वेतेव माहेयीवनेजाता त्रिहायणी ॥ उपातिष्ठत पांचाली वासितेव वरषभम् ११ सालतेव महाशालं फुल्लं गोमतितीरजम् ॥ परिष्वजत पांचाली मध्यमं पांडुनंदनम् १२ बाहुभ्यां परिरभ्येनं प्राबोधयदनिदिता ॥ सिंहं सुप्तं वने दुर्गे मृगराजवधूरिव १३ भीमसेनमुपाश्लिष्यद्धस्तिनी वमहागजम् ॥ वीणिवमधुरालापागां धारं साधुमूर्च्छती ॥ अभ्यभाषत पांचाली भीमसेनमनिदिता १४ उत्तिष्ठोत्तिष्ठ किं शेषे भीमसेनयथा मृतः ॥ नामृतस्य हि पापीयान्भार्यामालभ्य जीवाते १५ ससंप्रहाय शयनं राजपुत्र्या प्रबोधितः ॥ उपातिष्ठत मेघाभः पर्थके सोपसंग्रहे १६ अथाब्रवीद्राजपुत्री कौरव्यो महीर्षी प्रियाम् ॥ केनास्यर्थेन संप्राप्ता त्वरितेव ममांतिकम् १७ नते प्रकृतिमान्वर्णः कृशापांडुश्च लक्ष्यसे ॥ आचक्ष्वपरिशेषेण सर्वा विद्यामहं यथा १८ सुखं वायदिवा दुःखं द्वेष्यं वायदिवा प्रियम् ॥ यथावत्सर्वमाचक्ष्वश्रुत्वा ज्ञास्यामियत्क्षमम् १९ अहमेवहिते कृष्णे विश्वास्यः सर्वकर्मसु ॥ अहमापत्सु चापित्वां मोक्षयामि पुनः पुनः २०

हृत्य सर्वश्वेताहंसीति व्याचक्षते । तत्र सर्वपदं व्यर्थं हंसस्य लोहितलोचनास्य चरणत्वात्प्रतिकूलं च । यद्यपि 'त्रिहायणी त्रिवर्षागौः' इति च कोशात् त्रिहायणीपदेनैव गौर्लभ्यते तथापि तत्कामातुरत्वे ज्ञापनार्थमुपलक्षणं स द्विशेष्यसमर्पकंपदांतरमपेक्षत एवेति न व्यर्थं विशेषणत्वं । अन्येभ्यारूपानप्रकाराः सर्वेऽनेनैव बोधेण प्रस्ताइत्युपेक्षिताः ११ मध्यमं पांडुनंदनं भीमसेनं । यमयोः सहजातत्वेन पौर्वापर्याभावात्तौ कनिष्ठावेव युधिष्ठिरोऽप्येष्ट एव । मध्यमत्वं भीमार्जुनयोरेव विश्रांतं तत्रापि अत्र प्रकरणात् अर्जुनस्य संपतिपुंस्त्वाभावाच्च मध्यमत्वं भीमसेने एव मुख्यमित्याशयेनैवैतदुक्तं । परिष्वजत पर्थेऽत्र जत आलिङ्गितवती १२ । १३ गांधारं स्वरविशेषं मूर्च्छती मूर्च्छयंती १४ । १५ सोपसंग्रहे सतुलिके १६ । १७ विद्यां जानीयां १८ ज्ञास्यामि उपायं चिंतयिष्यामि क्षमं योग्यं १९ । २०

२१ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारहमावदीपे सप्तदशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ १ समाशाला तस्यां परिष्वजत समाजस्तस्य मध्यं तदा द्यूतकाले २ । २ सैधवेन जयद्रथेन ३ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० प्रव्रज्यं प्रव्रजनं व्रजयजोर्भावेक्यत् तस्मै प्रव्रज्याय ११ निष्कः सुवर्णपलंतेषां सहस्रेण १२ रुक्मं स्वर्णरूपं हिरण्यं । तस्माद्रजतं हिरण्यमश्रुजम् इति श्रुतौ हिरण्यशशीघ्रमुक्त्वा यथाकामं यत्ते कार्यं विवक्षितम् ॥ गच्छ वै शयनायैव पुरानान्येन बुध्यते २१ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणिकीचकवधपर्वणि द्रौपदीभीमसंवादे सप्तदशोऽध्यायः ॥ १७ ॥ ॥ द्रौपद्यु उवाच ॥ अशोच्यत्वं कुतस्तस्यायस्याभर्ता युधिष्ठिरः ॥ जानन्सर्वाणि दुखानि किं मां स्वंपरिपृच्छसि १ यन्मां दासीप्रवादेन प्रातिक्रामीत दाऽनयत् ॥ सभापरिषदो मध्ये तन्मां दहति भारत २ पार्थिवस्य सुतानामकानुजीवति मादृशी ॥ अनुभूयेदं दुःखमन्यत्र द्रौपदीप्रभो ३ वनवासगतायाश्च सैधवेन दुरात्मना ॥ परामर्शो द्वितीयो वै सोऽदुःखमुत्सहते तुका ४ मत्स्यराजः समक्षं तु तस्य धूर्तस्य पश्यतः ॥ कीचकेन परामृष्टा कानुजीवति मादृशी ५ एवं बहुविधैः क्लेशैः क्लिश्यमानां च भारत ॥ न मां जानासि कौतिय किं फलं जीवितेन मे ६ योऽप्यं राज्ञो विराटस्य कीचको नाम भारत ॥ सेनानीः पुरुषव्याघ्रश्यालः परमदुर्मतिः ७ समासैरंघ्रिवेषेण वसंती राजवेश्मनि ॥ नित्यमेवाह दुष्टात्मा भार्याममभवेति वै ८ तेनोपमं यमाणायावधाहं सपत्नहन् ॥ कालेनेव फलं पक्कं हृदयं मे विदीर्यते ९ आतरं च विगर्हस्व ज्येष्ठं द्यूतं देवि नम् ॥ यस्याऽस्मि कर्मणा प्राप्ता दुःखमेतदं तं कम् १० कोहिराज्यं परित्यज्य सर्वस्वं चात्मना सह ॥ प्रव्रज्यायैव दीव्येत विना द्यूतं देवि नम् ११ यदि निष्कसहस्रेण यच्चान्यत्सारवद्धनम् ॥ सायं प्रातरदेविष्यदपि संवत्सरान्बहून् १२ रुक्मं हिरण्यं वासांसि यानं युग्यमजाविकम् ॥ अश्वाश्वतरसंघाश्च न जातु क्षयमावहेत् १३ सोऽयं द्यूतप्रवादेन श्रियः प्रत्यवरोपितः ॥ तूष्णीमास्ते यथा मूढः स्वानिकर्माणि चिंतयन् १४ दशनागसहस्राणि हया नहिममालिनाम् ॥ यंयांत मनुयांतीह सोऽयं द्यूतेन जीवति १५ रथाः शतसहस्राणि नृपाणामभितौजाम् ॥ उपासंत महाराजभिर्द्रुप्रस्थे युधिष्ठिरम् १६ शतं दासीसहस्राणां यस्य नित्यं महानसे ॥ पात्रीहस्तं दिवारात्रमतिथीनभोजयत्युत १७ एष निष्कसहस्राणि प्रदाय ददतां वरः ॥ द्यूतजेन ह्यनर्थेन महतासमुपाश्रितः १८ एनं हि स्वरसंपन्ना बहवः सूतमागधाः ॥ सायं प्रातरुपातिष्ठन्सुमृष्टमणिकुंडलाः १९ सहस्रमृषयो यस्य नित्यमासन्सभासदः ॥ तपःश्रुतोपसंपन्नाः सर्वकामैरुपस्थिताः २० अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातकाग्रहमेधिनः ॥ त्रिंशद्दासीकण्ठैः क्रोयान्बिभर्तियुधिष्ठिरः २१ अप्रतिग्राहिणां चैव यतीनामूर्ध्वरेतसां ॥ दशचापिसहस्राणिसोऽयमास्ते नरेश्वरः २२ आनृशंस्य मनुकोशं संविभागस्तथैव च ॥ यस्मिन्नेतानि सर्वाणिसोऽयमास्ते नरेश्वरः २३ अंधानृद्धांस्तथाऽनाथान्वालान् राष्ट्रेषु दुर्मतान् ॥ विभर्तियुधिष्ठिराज्जाष्टतिमान्स्त्यविक्रमः ॥ संविभागमनानित्यमानृशंस्याद्युधिष्ठिरः २४

वदस्य रजतेऽपि दर्शनात् । यानं गजादि । युग्यं युगोपेतरं यशकटादि । अश्वावदवा १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ यतीनां दशसहस्राणि विभर्तियुधिष्ठिरात् २१ आनृशंस्यं अनेष्टुर्न अनुकोशं दयां २३ । २४

निरयंपारतं कंकोहमितियुधिष्ठिरवृते । कंकवतयुधिष्ठिरइतिपाठे कंकवतश्चासौयुधिष्ठिरश्चेतिसमासः २९ । २६ । २७ । २८ । २९ सदस्यंसभासदय ३० । ३१ । ३२ । ३३
 ॥ इतिविराटपर्वणिनील० भारतभावदीपेऽष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ इदमिति १ हीनेनीचे असमेविषमे २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ प्रियसंवासात्प्रियस्यभी
 सएषनिरयंप्राप्तोमत्स्यस्यपरिचारकः ॥ सभायां देविताराज्ञः कंकोवृतेयुधिष्ठिरः २९ इंद्रप्रस्थेनिवसतः समयेयस्यपार्थिवाः ॥ आसन्बलिभृतः सर्वेसोऽद्यान्वै
 भृतिमिच्छति २६ पार्थिवाः पृथिवीपालायस्यासन्वशवर्तिनः ॥ सवशेविवशोराजापरेषामद्यवर्तते २७ प्रताप्यपृथिवीसर्वारश्मिमानिवतेजसा ॥ सोऽयंराज्ञो
 विराटस्यसभास्तारोयुधिष्ठिरः २८ यमुपासंतराजानः सभायाष्टपिभिः सह ॥ तमुपासीनमद्यान्वंपश्यपांडवपांडवम् २९ सदस्यंसमुपासीनंपरस्यप्रियवादि
 नम् ॥ दृष्ट्वायुधिष्ठिरंकोपोवर्द्धतेमामसंशयम् ३० अतदर्हमहाप्राज्ञंजीवितार्थेऽभिसंस्थितम् ॥ दृष्ट्वाकस्यनदुःखंस्याद्दमन्मानंयुधिष्ठिरम् ३१ उपास्तेस्मस
 भायांयत्कृत्स्नावीरवसुंधरा ॥ तमुपासीनमप्यन्वंपश्यभारतभारतम् ३२ एवंबहुविधैर्दुःखैःपीड्यमानामनाथवत् ॥ शोकसागरमध्यस्थांकिंमांभीमनपश्यासि
 ३३ ॥ इतिश्रमि० वि० प० की० व० द्रौपदीभीमसंवादे अष्टादशोऽध्यायः ॥ १८ ॥ ॥ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ इदंतुतेमहदुःखंयत्प्रवक्ष्यामि
 भारत ॥ नमेऽभ्यसूयाकर्तव्यादुःखादेतद्भ्रवीम्यहम् १ सूदकर्मणिहीनेत्वमसमेभरतर्षभ ॥ ब्रुवन्बलवजातीयः कस्यशोकंनवर्द्धयेः २ सूपकारंविराटस्यबलवं
 त्वाविदुर्जनाः ॥ प्रेष्यत्वंसमनुप्राप्तंततोदुःखतरंनुकिम् ३ यदामहानसेसिद्धेविराटमुपतिष्ठसि ॥ ब्रुवाणोबलवःसूदस्तदासीदातेमेमनः ४ यदाप्रहृष्टःसम्राट्
 त्वांसंयोधयतिकुंजरैः ॥ हसंत्यंतःपुरेनार्योममत्तुद्विजतेमनः ५ शार्दूलैर्महिषैःसिंहैरागरेयोध्यसेयदा ॥ कैकेय्याःप्रेक्षमाणायस्तदामेकइमलंभवेत् ६ ततउ
 त्थायकैकेयीसर्वास्ताःप्रत्यभाषत ॥ प्रेष्याःसमुत्थिताश्चापिकैकेयीताःस्त्रियोऽब्रुवन् ७ प्रेष्यमानवद्यांगीकश्मलोपहतामिव ॥ स्नेहात्संवासजादमत्सूदमेषा
 शुचिस्मिता ८ योध्यमानंमहावीर्यमियंसमनुशोचति ॥ कल्याणरूपासैरंग्रीबलवश्चापिसुंदरः ९ स्त्रीणांचितंचदुर्जेयंयुक्तरूपौचमेमतौ ॥ सैरंग्रीप्रियसंवासा
 न्नित्यंकरुणवादिनी १० अस्मिन्नराजकुलेचेमौतुल्यकालनिवासिनौ ॥ इतिब्रुवाणावाक्यानि सामानित्यमर्जयत् ११ कुड्यंतीमांचसंप्रेक्ष्यसमशंकतमांत्वपि ॥
 तस्यांतथाब्रुवत्यांतुदुःखंमांमहदाविशत् १२ त्वय्येवंनिरयंप्राप्तभीमेभीमपराक्रमे ॥ शोकेयौधिष्ठिरेमग्रानाहंजीवितुमुत्सहे १३ यःसदेवान्मनुष्यांश्चसर्वींश्चै
 करथोऽजयत् ॥ सोऽयंराज्ञोविराटस्यकन्यानांनर्तकोयुवा १४ योऽतर्पयदमेघात्मात्वांडवेजातवेदसम् ॥ सोऽतःपुरगतःपार्थकूपेऽग्निरिवसंवृतः १५ यस्मा
 द्रयममित्राणांसदैवपुरुषर्षभात् ॥ सलोकपरिभूतेनवेषेणास्तेधनंजयः १६ यस्यज्याक्षेपकठिनौबाहूपरिघसन्निभौ ॥ सशंखपरिपूर्णाभ्यांशोचन्नास्तेधनंजयः
 १७ यस्यज्यातलनिर्घोषात्समकंपंतशत्रवः ॥ स्त्रियोगीतस्वनंतस्यमुदिताःपर्युपासते १८ मत्सेनस्य संवासःसहवासःसंबंधस्तस्मात् तस्मिन्नहस्त्यादिभिःसहयो
 ध्यमानेसाते करुणवादिनीदीनवादिनीभवति १० संवासमेवाहअस्मिन्निति ११ । १२ निरयंदुःखम् १३ । १४ । १५ लोकेपरिभूतेननिहितेन १६ शंखपरिपूर्णाभ्यांबाहुभ्याम् १७ । १८

१९ । २० । २१ स्मष्टुंआकलयितुंयमितिशेषः यस्यैरयपिपठंति अप्रतिमानीतिच्छेदः २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ दिशोनश्यंति शोकेनआध्यमायातीत्यर्थः ३० आ
 किरांतंसूर्यसंकाशंस्यमूर्द्धन्यशोभत ॥ वेणीविकृतकेशांतःसोऽयमद्यधनंजयः १९ त्वेणीकृतकेशांतंभीमधन्वानमर्जुनम् ॥ कन्यापरिवृतंदृष्ट्वाभीमसीदतिमे
 मनः २० यस्मिन्नस्त्राणिदिव्यानि समस्तानिमहात्मनि ॥ आधारःसर्वाविद्यानांसधारयतिकुण्डले २१ स्मष्टुराजसहस्राणितेजसाऽप्रतिमानिव ॥ समरेनाभ्यवर्त
 तवेलामिवमहार्णवः २२ सोऽयंराज्ञोविराटस्यकन्यानांनर्तकोयुवा ॥ आस्तेवेषप्रतिच्छन्नःकन्यानांपरिचारकः २३ यस्यस्मरथघोषेणसमकंपतमेदिनी ॥ सपर्व
 तवनाभीमसहस्थावरजंगमा २४ यस्मिन्नजातेमहाभागेकुंत्याःशोकोव्यनश्यत् ॥ सशोचयतिमामद्यभीमसेनतवानुजः २५ भूषितंतमलंकारैःकुंडलैःपरिहाट
 कैः ॥ कंबुपाणिनमायांतंदृष्ट्वासीदतिमेमनः २६ यस्यनास्तिसमोवीर्येकश्चिदुर्व्याधनुर्धरः ॥ सोऽद्यकन्यापरिवृतोगायन्नास्तेधनंजयः २७ धर्मेशौर्येचसत्येच
 जीवलोकस्यसंमतम् ॥ स्त्रीवेषविकृतंपार्थदृष्ट्वासीदतिमेमनः २८ यदाहोनेपरिवृतंकन्याभिर्देवरूपिणम् ॥ प्रभिन्नमित्रमातंगंपरिकीर्णकरेणुभिः २९ मत्स्यम
 र्थपतिंपार्थविराटंसमुपस्थितम् ॥ पश्यामितुर्यमध्यस्थंदिशोनश्यंतिमेतदा ३० नूनमार्यांनजानातिकृच्छ्रंप्राप्तंधनंजयम् ॥ अजातशत्रुकौरव्यमग्रदुर्धृतदेवि
 नम् ३१ तथादृष्ट्वायवीर्यांसंहदेवंगवांपतिम् ॥ गोपुगोवेषमायांतंपांडुभूताऽस्मिभारत ३२ सहदेवस्यवृत्तानिचितयंतीपुनःपुनः ॥ ननिद्रामभिगच्छामि
 भीमसेनकुतोरतिम् ३३ नविदामिमहाबाहोसहदेवस्यदुष्कृतम् ॥ यस्मिन्नेवंविधंदुःखंप्राप्नुयात्सत्यविक्रमः ३४ दूयामिभरतश्रेष्ठदृष्ट्वातेघ्रातरंप्रियम् ॥ गोपु
 गोवृषसंकाशंमत्स्येनाभिनिवेशितम् ॥ ३५ संरब्धंरक्तनेपथ्यंगोपालानांपुरोगमम् ॥ विराटमभिर्नंदंतमथमेभवतिश्वरः ३६ सहदेवंहिमेवीरंनित्यमार्याप्रशंस
 ति ॥ महाभिजनसंपन्नःशीलवान्वृतवानिति ३७ हीनिषेवोमधुरवाक्धार्मिकश्चप्रियश्चमे ॥ सतेऽरण्येषुबोढव्योयाज्ञसेनिक्षपास्वपि ३८ सुकुमारश्चशूरश्च
 राजानंचाप्यनुव्रतः ॥ ज्येष्ठापचायिनंवीरंस्वयंपांचालिभोजयेः ३९ इत्युवाचहिमांकुंतीरुदतीपुत्रशुद्धिनी ॥ प्रव्रजंतंमहारण्यंतंपरिष्वज्यतिष्ठती ४० तंदृष्ट्वा
 व्यापृतंगोपुवत्सचर्मक्षपाशयम् ॥ सहदेवंयुधांश्रेष्ठंकिमुजीवामिपांडव ४१ यस्त्रिभिर्नित्यसंपन्नोरूपेणास्त्रेणमेधया ॥ सोऽश्वबंधोविराटस्यपश्यकालस्यप
 र्ययम् ४२ अभ्यकीर्यंतवृंदानिदामग्रंथिमुदीक्ष्यतम् ॥ विनयंतंजवेनाश्वान्महाराजस्यपश्यतः ४३ अपश्यमेनंश्रीमंतंमत्स्यंभ्राजिष्णुमुत्तमम् ॥ विराटमुप
 तिष्ठंतंदर्शयंतंचवाजिनः ४४ किंतुमांन्यसेपार्थसुखिनीतिपरंतप ॥ एवंदुःखशताविष्टायुधिष्ठिरनिमित्ततः ४५

र्याश्वशूः ३१ गोवेषमहोत्ससदृशं ३२ । ३३ । ३४ दूयामिच्छेदंप्राप्नोमि ३५ रक्तनेपथ्यं रक्तंगैरिकादिधातु मयनेपथ्यमलंकारोयस्य ३६ । ३७ । ३८ ज्येष्ठापचायिनंज्येष्ठपूजकं ३९ । ४० वत्स
 चर्मणिक्षपायांशेतद्वितं वत्सचर्मक्षपाशयम् ४१ । ४२ अभ्यकीर्यंतव्यशीर्यंत वृंदानिशत्रूणांमितिशेषः दामग्रंथिग्रंथिकम् ४३ एनंनकुलं वाजिनोऽश्वान्दर्शयंतं विराटंविराटाय ४४ । ४५

विरा. ४
अ०
॥२०॥

म.भा.टी.
॥१५॥

४६ त्रियमाणेषुजीवस्तु ॥ ४७ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेमारतभावदीपे एकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ ॥ सैरंध्यावेषेणसैरंध्रीवेषेण शौचदासृज्जलादिशौचसाधनप्रदा १ । २ । ३
 ४ पुरुषस्यदुर्योधनादेः यःकालः सएवकालएव प्रतिपालयेकालमितिशेषः ५ कालएवसर्वपिपरीतंकरोतीत्याह दत्वेति येस्वयंदातारस्तएवकालेनदरिद्राःसंतोयाचकामवन्तीत्यर्थः । त
 याअन्यान्हत्वापरैरपिबध्यंतिवध्यते । पातयित्वाअन्यान् तएवान्यैःपात्यंतइति ६ अतिमारोदुष्करंदैवस्याकिमपिनास्ति । अस्यदेवस्यअतिवर्तनंअतिक्रमणंचनास्ति केनचित्कृतमि
 तिशेषः । दैवस्यप्राधान्यप्रतिपादकमागमंप्रतिपालयेमानये । देवाधीनाऽस्मीतिमत्वानशौचामीत्यर्थः ७ स्थितमिति यथारिकंसराःपुनःकालेनपूर्यत एवमहमपिपुनःश्रियंप्राप्त्याम्ये
 अतःप्रतिविशिष्टानिदुःखान्यन्यानिभारत ॥ वर्तेतेमयिकौंतेयवक्ष्यामिशृणुतान्यपि ४६ युष्मासुत्रियमाणेषुदुःखानिविधान्युत ॥ शोषयंतिशरीरंमेकिंनु
 दुःखमतःपरम् ४७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिकीचकवधपर्वणिद्रौपदीभीमसंवादेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ १९ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ अहसैरंध्रिवेषेणचरंती
 राजवेश्मनि ॥ शौचदाऽस्मिसुदेष्णायाअक्षधूर्तस्यकरणात् १ विक्रियांपश्यमेतीवाराजपुत्र्याःपरंतप ॥ आत्मकालमुदीक्षंतिसर्वेदुःखंकिलांतवत् २ अनि
 त्याकिलमर्त्यानामर्थसिद्धिर्जयाजयौ ॥ इतिरुत्वाप्रतीक्षाभिभर्तृणामुदयंपुनः ३ चक्रवत्परिवर्ततेह्यर्थाश्वव्यसनानिच ॥ इतिरुत्वाप्रतीक्षाभिभर्तृणामुदयंपुनः
 ४ यएवहेतुर्भवतिपुरुषस्यजयावहः ॥ पराजयेचहेतुश्चसइतिप्रतिपालये ॥ किंमानप्रतिजानीषेभीमसेनमृतामिव ५ दत्वायाचंतिपुरुषाहत्वावध्यंतिचापरे ॥
 पातयित्वाचपात्यंतपैरैरितिचमेश्रुतम् ६ नदैवस्यातिमारोऽस्तिनचैवास्यातिवर्तनम् ॥ इतिचाप्यागमंभूयोदैवस्तप्रतिपालये ७ स्थितंपूर्वजलयत्रपुनस्तत्रै
 वगच्छति ॥ इतिपर्यायमिच्छंतीप्रतीक्षेउदयंपुनः ८ देवेनकिलयस्यार्थःसुनीतोऽपिविपद्यते ॥ दैवस्यचागमेयन्नस्तेनकार्योविजानता ९ यत्तुमेवचनस्या
 स्यकथितस्यप्रयोजनम् ॥ पृच्छमांडुखितांतत्त्वंपृष्टाचात्रब्रवीमिति १० महिषीपांडुपुत्राणाद्दुहिताद्रुपदस्यच ॥ इमामवस्थांसंप्राप्तामदन्याकाजिजीविषेत्
 ११ कुरून्परिभवेत्सर्वान्पंचालानपिभारत ॥ पांडवेयांश्चसंप्राप्तोममक्लेशोह्यारिदम १२ भाद्रभिःश्वशुरैःपुत्रैर्बहुभिःपरिवारिता ॥ एवंसमुदितानारिकात्वन्या
 दुःखिताभवेत् १३ नूनंहिबालयाघातुर्मयावैविप्रियंरुतम् ॥ यस्यप्रसादादुनीतंप्राप्ताऽस्मिभरतर्षभ १४ वर्णावकाशमपिमेष्यपांडवयादृशम् ॥ तादृशो
 मेनतत्रासीदुःखेपरमकेतदा १५ त्वमेवभीमजानीषेयन्मेपार्थसुखंपुरा ॥ साऽहंदासीत्वमापन्नानशांतिमवशालमे १६
 वेतिनिश्चयेन पर्यायकालपरीत्यइच्छंती ८ यस्यपुंसोऽर्थोदेवेनविपद्यतेनश्यति तेनदैवस्यैवआगमेआनुकूल्येयन्नःकार्यः । देवाब्रह्मोऽर्थः पुनर्जपहोमादिनाआहर्तव्यइत्यर्थः ९
 १० । ११ कुरूनिति मममत्संबंधीमन्निमित्तकः कचग्रहादिरयंक्लेशः पांडवेयान्पांडोःस्त्रीपांडवीकुंतीतस्याःपुत्रान्पुष्पान्प्राप्तःसन् कुरून्भीष्मादीन्पंचालान्द्रुपदादाश्वपरिभवेत्नाशयेदि
 त्यर्थः १२ समुदितासम्यगुदयवत्यपि एवं काऽन्यादुःखिताभवेन्नकाऽपि श्रीमतामापदोनदृष्टापव ममदृष्टाइतिमहदाश्चर्यमितिभावः १३ बालयानतुप्रोठया तं बाल्येकृतममराधनंस्म
 रामि यस्यप्रसादादिदुनीतंदुरवस्थांप्राप्ताऽस्मि १४ वर्णावकाशोदीप्तिसंकोचः । वन्यान्नवलकलधारणयुक्तास्वातंस्यादिव्यान्नवलसंयुक्तंपारतंऽग्रमतिदुःखदमितिभावः । तत्रव
 ने इदानींयथादीप्तिसंकोचोऽस्ति नतथावनेआसीदित्यर्थः १५ अवशापराधीना १६

॥१५॥

अद्वैकंनार्कितुदेविकमेव १७ विनिपातंपरामवं १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ पुराकिणवंतीनैवाऽभूतां किंत्विदानीमेवजातावित्यर्थः १४ । १५ वर्णकोविलेपनं ।
 'वर्णकश्चारणेऽस्त्रीतुचंदनेचविलेपने'इतिभेदिनी । 'वर्णकोऽस्त्रीविलेपनम्'इत्यमरः २६ । २७ बाष्पकलयावाष्पेणगद्गदया मंजुलयावा घटयंतीकंपयंतीव २८ कर्तव्येमर्तव्ये कृहिंसायामि
 नाद्वैकमहंमन्येयत्रपार्थोघनंजयः ॥ भीमधन्वामहाबाहुरास्तेच्छन्नइवानलः १७ अशक्यावेदितुंपार्थप्राणिनवैगतिर्नरेः ॥ विनिपातमिमंमन्येयुष्माकंह्य
 विचिंतितम् १८ यस्यामममुखप्रेक्षायुयमिंद्रसमाःसदा ॥ साप्रेक्षेमुखमन्यासामवराणांवरासती १९ पश्यपांडवमेऽवस्थांयथानार्हाभिवेतथा ॥ युष्मासुत्रि
 यमाणेषुपश्यकालस्यपर्ययम् २० यस्याःसागरपर्यंतापृथिवीवशवर्तिनी ॥ आसांसाऽद्यसूदेष्णायाभीताऽहंशवर्तिनी २१ यस्याःपुरःसराआसन्पृष्ठतश्चानु
 गामिनः ॥ साऽहमद्यसूदेष्णायाःपुरःपश्चाच्चगामिनी २२ इदंतुदुःखंकोंतेयममासह्यनिबोधतत् ॥ यानजातुस्वयंपिषेगात्रोद्वर्तनमात्मनः ॥ अन्यत्रकुंत्याभद्रं
 तेषापिनष्मद्यच्चंदनम् २३ पश्यकौंतेयपाणीमेनैवाऽभूतांहियौपुरा ॥ इत्यस्यदर्शयामासकिणवंतौकराबुभौ २४ विभेमिकुंत्यायानाहंयुष्माकंवाकदाचन ॥
 साद्याऽग्रतोविराटस्यभीतातिष्ठामिकिकरी २५ किनुवक्ष्यतिसम्प्राण्मावर्णकःसुकृतोनवा ॥ नान्यपिष्टंहिमत्स्यस्यचंदनंकिरोचते २६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 साकीर्तयंतीदुःखानिभीमसेनस्यभामिनी ॥ रुरोदशनकैःकृष्णाभीमसेनमुदीक्षती २७ साबाष्पकलयावाचानिःश्वसंतीपुनःपुनः ॥ हृदयंभीमसेनस्यघट्टयंती
 दमब्रवीत् २८ नालंपंकृतंमयाभीमदेवानांकिल्विषंपुरा ॥ अभाग्यायत्रजीवामिकर्तव्येसतिपांडव २९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततस्तस्याःकरौसूक्ष्मौकिण
 बद्धौवृकोदरः ॥ मुखमानीयवैपल्यारुरोदपरवीरहा ३० तौगृहीत्वाचकौंतेयोवाष्पमुत्सृज्यवीर्यवान् ॥ ततःपरमदुःखार्तइदंवचनमब्रवीत् ३१ ॥ इतिश्रीम
 हा० विराटप० कीचकवधप० द्रौपदीभीमसं० विंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ भीमसेनउवाच ॥ धिगस्तुमेवाहुवलंगांडीवंफाल्गुनस्यच ॥ यतेरकौपुराभूत्वापा
 णीकृतकिणाविमौ १ सभायांतुविराटस्यकरोमिकदनंमहत् ॥ तत्रमेकारणंभातिकौंतेयोयत्प्रतीक्षते २ अथवाकीचकस्याहंपोथयामिपदाशिरः ॥ ऐश्वर्यंनदम
 तस्यक्रीडन्निवमहाद्विपः ३ अपश्यंत्वायदाकृष्णेकीचकेनपदाहताम् ॥ तदैवाहंचिकीर्षामिमत्स्यानांकदनंमहत् ४ तत्रमांधर्मराजस्तुकटाक्षेणन्यवारयत् ॥
 तदहंतस्यविज्ञायस्थितएवास्मिभामिनि ५ यच्चराष्ट्रात्प्रच्यवनंकुरूणामवधश्चयः ॥ सुयोधनस्यकर्णस्यशकुनेःसौबलस्यच ६ दुःशासनस्यपापस्ययन्मया
 नाहृतंशिरः ॥ तन्मेदहतिगात्राणिहृदिशल्यमिवापितम् ॥ माधर्मजहिसुश्रोणिक्रोधंजहिमहामते ७ इमंतुसमुपालंभस्वतोराजायुधिष्ठिरः ॥ शृणुयाद्वाऽपि
 कल्याणिकृत्स्नंजह्यात्सजीवितम् ८ धनंजयोवासुश्रोणियमौवात्तनुमध्यमे ॥ लोकांतरगतेषुनाहंशक्ष्यामिजीवितुम् ९

११

त्यस्यरूपं १९ । ३० ॥ ३१ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेमारतभावदीपेविंशोऽध्यायः ॥ २० ॥ ॥ ७ ॥ धिमिति १ सभायामिति कारणंप्राकट्यंमामूदितिहेतुः प्रती
 क्षतेतदेवसूचयन्मामवेक्षते । अन्यथातदानीमेव कदनंकरोमि कृतंस्यादित्यर्थः २ पोथयामिचूर्णोकरोमि ३ । ४ । ५ । ६ नाहृतंछित्त्वानानीतं ७ । ८ । ९

अन्वपद्यतअनुसृतवती १० । ११ । १३ । १४ । १५ । १६ मादीर्घअदीर्घअल्पमित्यर्थः सुप्तुपेतिसमासः क्षमक्षमस्व मासमर्षचेतिसार्धमासमित्यर्थः १७ । १८ अनंतरःआसन्नः सन्न
दोभवेतियावत् १९ केकेयीसुदेष्णा नेयात्नगच्छेत् २० तंभावं राजाऽस्याकीचकहृतायाविरक्तःस्यादित्येवंरूपमभिप्रायं २१ । २२ । २३ । २४ क्षणस्वीकारं २५ । २६ व

॥१९॥

पुरासुकन्यामार्याचभार्गवंच्यवनं वने ॥ वल्मीकभूतंशान्यंतमन्वपद्यतभामिनी १० नारायणीचेंद्रसेनारूपेणयदितेश्रुता ॥ पतिमन्वचरदृष्टंपुरावर्षसहास्रि
णम् ११ दुहिताजनकस्यापिवैदेहीयदितेश्रुता ॥ पतिमन्वचरत्सातामहारण्यनिवासिनम् १२ रक्षसानिग्रहंप्राप्यराक्षस्यमहिषीप्रिया ॥ छिद्यमानाऽपि
सुश्रोणिराममेवान्वपद्यत १३ लोपासुद्रातथाभीरुधरोरूपसमन्विता ॥ अगस्तिमन्वयाद्वित्वाकामान्सर्वानमानुषान् १४ द्युमत्सेनसुतंवीरंसत्यवतमनिदि
ता ॥ सावित्र्यनुचचारैकायमलोकंमनस्विनी १५ यथैताःकीर्तितानार्योरूपवत्यःपतिव्रताः ॥ तथात्वमपिकल्याणिसर्वैःसमुदितागुणैः १६ मादीर्घक्षमकालं
त्वंमासमर्द्धचसंमितम् ॥ पूर्णेत्रयोदशेवर्षेराज्ञाराज्ञीभविष्यसि १७ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ आर्तयैतन्मयाभीमकृतंवाष्पप्रमोचनम् ॥ अपारयंत्यादुःखानिनरा
जानमुपालभे १८ किमुक्तेनव्यतीतेनभीमसेनमहाबल ॥ प्रत्युपस्थितकालस्यकार्यस्यानंतरोभव १९ ममेहभोमकेकेयीरूपाभिभवशंकया ॥ नित्यमुद्विजते
राजाकथनेयादिमामिति २० तस्याविदित्वातंभावंस्वयंचानृतदर्शनः ॥ कीचकोऽयंसुदुष्टात्मासदाप्रार्थयतोहिमाम् २१ तमहंकुपिताभीमपुनःकोपानियम्यच ॥
अब्रुवंकामसंभूढमात्मानंरक्षकीचक २२ गंधर्वाणामहंभार्यापंचानामहिषीप्रिया ॥ तेष्वानिहन्युःकुपिताःशूराःसाहसकारिणः २३ एवमुक्तःसुदुष्टात्माकीचकः
प्रत्युवाचह ॥ नाहंबिभेमिसैरंग्रिगंधर्वाणांशुचिस्मिते २४ शतंशतसहस्राणिगंधर्वाणामहंरणे ॥ समागतहनिष्यामित्वंभीरुकुरुमेक्षणम् २५ इत्युक्तेचाब्रुवंम
तंकामातुरमहंपुनः ॥ नत्वंप्रतिबलश्रेषांगंधर्वाणांयशस्विनाम् २६ धर्मोस्थिताऽस्मिसततंकुञ्जालसमन्विता ॥ नेच्छामिकंचिद्ध्यंतंतेनजीवसिकीचक ॥
२७ एवमुक्तःसुदुष्टात्माप्राहसत्स्वनवतदा ॥ अथमांतत्रकेकेयीप्रेषयत्पणयेनतु २८ तेनैवदेशितापूर्वभ्राट्प्रियचिकीर्षया ॥ सुरामानयकल्याणिकीचकस्यनि
वेशनात् २९ सूतपुत्रस्तुमाहृष्टामहत्सांस्वमवर्तयत् ॥ सांत्वेप्रतिहतेकुद्धःपरामर्शमनाऽभवत् ३० विदित्वातस्यसंकल्पंकीचकस्यदुरात्मनः ॥ तथाऽहराजश
रणंजवेनैवप्रधाविता ३१ संदर्शनेतुमाराज्ञःसूतपुत्रःपरामृशत् ॥ पातयित्वातुदुष्टात्मापदाऽहंतंतेनताडिता ३२ प्रेक्षतेस्मविराटस्तुकंकस्तुवहवोजनाः ॥ र
थिनःपीठमर्दाश्वहत्स्यारोहाश्वनैगमाः ३३ उपालब्धोमयाराजाकंकश्चापिपुनःपुनः ॥ ततो नवारितोराज्ञानतस्याविनयःकृतः ३४

ध्वंसं वच्यमानं २७ । २८ । २९ अवर्तयत्कृतवान् सांत्वंप्रियवाहं ३० राजशरणंराजाधिष्ठितंस्थानं ३१ संदर्शनेप्रत्यक्षं ३२ पीठमर्दाःराजप्रियाः । 'पीठमर्दोऽतिदृष्टे
स्यान्नायकस्यप्रियेऽपिच'इतिभेदिनी । नैगमाःनागराःवाणिजोवा । 'नैगमःस्यादुपनिषद्वाणिजोर्नागरेऽपिच'इतिभेदिनी ३३ तस्यकीचकस्याविनयः नकृतःननाशितः ३४

सारथिर्द्वैसहायः नरस्यराज्ञः स्त्रियःसुदेष्णायाश्चसंमतःसंबंधित्वात् ३५ तर्हिकथंतयोर्विप्रियंतद्वधेनकर्तव्यमित्याशंक्याह शूरइति मुग्धवान्मोढयंगतवान् वारामशीतवैवस्त्रियंमांष्ट
ष्टवान् ३६ तिष्ठतेस्थिरोभवति बुभुषतिप्राप्तुमिच्छति ३७ । ३८ दर्शनेदर्शनेप्रतिदर्शनं सप्वंराजवल्लभःकामात्माच यदिमाहंन्यात्ताडयेत् ताडनमयाद्वाऽहंयदिजीवितंजह्यां तत्तर्हिधर्मं
यतमानानांभवतांधर्मो नशिष्यति शौर्धव्यर्थस्यादित्यर्थः ३९ एतदेवाह समयमिति समयंमर्यादात्रयोदशवर्षरूपां भार्यापोषणीयानमविष्यति ४० । ४१ जायात्आविर्भवेत् वदतांक
योऽयंराज्ञोविराटस्यकीचकोनामसारथिः ॥ त्यक्तधर्मानृशंसश्चनरस्त्रीसंमतःप्रियः ३५ शूरोऽभिमानीपापात्मासर्वार्थेषुचमुग्धवान् ॥ दारामशीमहाभागलभते
ऽर्थान्वहनपि ३६ आहरेदपिवित्तानिपरेषांकोशतामपि ॥ नतिष्ठतेस्मसन्मार्गेनचधर्मबुभुषति ३७ पापात्मापापभावश्चकामवाणवशानुगः ॥ अविनीतश्च
दुष्टात्माप्रत्याख्यातःपुनःपुनः ३८ दर्शनेदर्शनेहन्याद्यादिजह्यांचजीवितम् ॥ तद्धर्मयतमानानांमहान्धर्मो नशिष्यति ३९ समयंरक्षमाणानांभार्यावोनभवि
ष्यति ॥ भार्यायारक्ष्यमाणायंप्रजाभवतिरक्षिता ४० प्रजायारक्ष्यमाणायाम्प्रात्माभवतिरक्षितः ॥ आत्माहिजायतेतस्यांतेनजायाविदुर्बुधाः ४१ मर्तातुमा
र्ययारक्ष्यःकथंजायान्ममोदरे ॥ वदतांवर्णधर्मश्चब्राह्मणानामितिश्रुतः ४२ क्षत्रियस्यसदाधर्मो नान्यःशत्रुनिवर्हणात् ॥ पश्यतोधर्मराजस्यकीचकोमांपदाऽव
धीत् ४३ तवचैवसमक्षेवभीमसेनमहाबल ॥ त्वयाह्यहंपरित्रातातस्माद्धोराज्जटासुरात् ४४ जयद्रथंतथैवत्वमजैषीर्भ्राट्भिःसह ॥ जहीममपिप्रापिष्ठंयोऽयंमाम
वमन्यते ४५ कीचकोराजवाह्यच्छोककृन्ममभारत ॥ तमेवंकामसंमतंभिंधिकुंभमिवाश्मनि ४६ योनिमित्तमनर्थानांवहनांममभारत ॥ तंचेज्जावंतमा
दित्यःप्रातरभ्युदयिष्यति ४७ विषमालोडचपास्यामिमाकीचकवशंगमम् ॥ श्रेयोहिमरणंमह्यंभीमसेनतवाग्रतः ४८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्त्वाप्राहृद
त्क्षणाभीमस्योरःसमाश्रिता ॥ भीमश्चतांपरिष्वज्यमहत्सांत्वंप्रयुज्यच ४९ आश्वासयित्वाबहुशोभृशमार्तासुमध्यमाम् ॥ हेतुतत्त्वार्थसंयुक्तैर्बुधोभिर्दुपदा
त्मजाम् ५० प्रमृज्यवदंतस्याःपाणिनाऽश्रुसमाकुलम् ॥ कीचकंमनसाऽगच्छत्मृक्किणीपरिसंलिहन् ॥ उवाचचैनांदुःखार्ताभीमःक्रोधसमन्वितः ५१ ॥ इति
श्रीमहाभारतेविराटपर्वणिकीचकवधपर्वणिद्रौपदीसांत्वनेएकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ४४ ॥ भीमसेनउवाच ॥ तथाभद्रेकरिष्यामियथात्वंभीरुभाषसे ॥ अद्य
तंसूदयिष्यामिकीचकंसहबांधवम् १ अस्याःप्रदोषेशर्वर्याःकुरुष्वानेनसंगतम् ॥ दुःखंशोकंचनिर्भूययाज्ञसेनिशुचिस्मिते २ येषानर्तनशालेहमत्स्यराजेनका
रिता ॥ दिवाऽत्रकन्यानृत्यंतिरात्रौयांतियथागृहम् ३ तत्रास्तिशयनंदिव्यंदृढगंसुप्रतिष्ठितम् ॥ तत्रास्यदर्शयिष्यामिपूर्वप्रेतान्पितामहान् ४ यथाचत्वांन
पश्येयुःकुर्वाणांतेनसंविदम् ॥ कुर्यास्तथात्वंकल्याणियथासन्निहितोभवेत् ५

ययतांब्राह्मणांमुखात्वर्णधर्मश्चश्रुतः ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ अभ्युदयिष्यतिअभ्युदे
ष्यति ४७ कीचकवशंमागमनगच्छेयं ४८ । ४९ हेतुभिर्युक्तिभिःतत्त्वार्थैर्यथार्थभूतैश्चायैःसंयुक्तानितेः ५० आगच्छत्स्मृतवान् मृक्किणीगल्लयोरभ्यंतरे परिसंलिहन्जिह्वयापरामृशन्
५१ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभाष्ये एकविंशोऽध्यायः ॥ २१ ॥ ॥ तथेति १ प्रदोषेरजनीमुखे संगतंसंभाषणं निर्भूयअप्रकाश्य २ । ३ दृढांगकाष्ठफलकमयं ४ । ५

६ । ७ अहनहववान् ८ । ९ । १० नोआवयोः ११ समयसंकेतं प्रतिपद्यस्वस्वीकुट १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ दिवसाद्धंअहोरात्राद्धं दिनमेकमपिमा
 वैशंपायनउवाच ॥ तथातौकथयित्वातुवाष्पमुत्मृज्यदुःखितौ ॥ रात्रिशेषंतमत्युग्रंधारयामासतुर्हृदि ६ तस्यांरात्र्यांव्यतीतायांप्रातरुत्थायकीचकः ॥ ग
 त्वाराजकुलायैवद्रौपदीमिदमब्रवीत् ७ सभायांपश्यतोराज्ञःपातयित्वापदाऽहनम् ॥ नचैवालभसेत्राणमभिपन्नाबलीयसा ८ प्रवादेनेहमत्स्यानाराजानाम्ना
 ऽयमुच्यते ॥ अहमेवाहिमत्स्यानाराजावैवाहिनीपातिः ९ मांसुखंप्रतिपद्यस्वदासोभीरुभवामिते ॥ अह्रायतवसुश्रोणिशतंनिष्कानददाम्यहम् १० दासीशतं
 चतेदद्यांदासानामपिचापरम् ॥ रथंचाश्वतरीयुक्तमस्तुनौभीरुसंगमः ११ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ एवमेसमयंत्वद्यप्रतिपद्यस्वकीचक ॥ नत्वांसखावाभ्रातावाजानी
 यात्संगतंमया १२ अनुप्रवादाद्गीताऽस्मिगंधर्वाणांयशास्विनाम् ॥ एवमेप्रतिजानीहिततोऽहंशगातव १३ ॥ कीचकउवाच ॥ एवमेतत्करिष्यामियथासुश्रो
 णिभाषसे ॥ एकोभद्रेगमिष्यामिशून्यमावसथंतव १४ समागमार्थंरभोरुत्वयामदनमोहितः ॥ यथात्वानैवपश्येयुर्गंधर्वाःसूर्यवर्चसः १५ ॥ द्रौपद्युवाच ॥
 यदेतन्नर्तनागारंमत्स्यराजेनकारितम् ॥ दिवाऽत्रकन्यानृत्यंतिरात्रौयांतियथागृहम् १६ तमिस्त्रेत्त्रगच्छेथागंधर्वास्तत्रजानते ॥ तत्रदोषःपरिहृतोभवि
 ष्यतिनसंशयः १७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमर्थमपिजल्पंत्याःकृष्णायाःकीचकेनह ॥ दिवसाद्धंसमभवन्मासेनैवसमंनृप १८ कीचकोऽयगृहंत्वाभृशंर्षप
 रिभ्रुतः ॥ सैरंघ्रीरूपिणंमूढोभृत्युंतन्नावबुद्धवान् १९ गंधाभरणमाल्येषुव्यासक्तःसविशेषतः ॥ अलंचक्रेतदात्मानंसंवरःकाममोहितः २० तस्यतत्कुर्वतः
 कर्मकालोदीर्घइवाभवत् ॥ अनुचितयतश्चापितामेवायतलोचनाम् २१ आसीदभ्यधिकाचापिश्रीःश्रियंप्रमुमुक्षतः ॥ निर्वाणकालेदीपस्यवर्तीमिवदिधक्षतः
 २२ कृतसंप्रत्ययस्तस्याःकीचकःकाममोहितः ॥ नाजानादिवसंयांतंचितयानःसमागमम् २३ ततस्तुद्रौपदीगत्वातदाभीममहानसे ॥ उपातिष्ठतकल्याणी
 कौरव्यंपतिमंतिकम् २४ तमुवाचसुकेशांताकीचकस्यमयाकृतः ॥ संगमोनर्तनागारेयथाऽत्रोचःपरंतप २५ शून्यंसनर्तनागारमागमिष्यतिकीचकः ॥ ए
 कोनिशिमहावाहोकीचकंतंनिषूदय २६ तंमृतपुत्रंकौतेयकीचकंमददर्पितम् ॥ गत्वात्वंनर्तनागारंनिर्जीवंकुरुपांडव २७ दर्पाच्चमृतपुत्रोऽसौगंधर्वानवमन्य
 ते ॥ तंत्वंप्रहरतांश्रेष्ठहृदात्रागमिवोद्धर २८ अश्रुदुःखाभिभूतायाममार्जस्वभारत ॥ आत्मनश्चैवभद्रंतेकुरुमानंकुलस्यच २९ ॥ भीमसेनउवाच ॥ स्वा
 गतंतेवरारोहेयन्मांविदयसेप्रियम् ॥ नह्यन्यंकंचिदिच्छामिसहायंवरवर्णिनि ३० यामेप्रीतिस्त्वयाऽख्याताकीचकस्यसमागमे ॥ हत्वाहिर्दिवंसाप्रोतिर्ममासीद्वर
 वर्णिनि ३१ सत्यंभ्रातृंश्वधर्मचपुरस्कृत्यब्रवीमिमे ॥ कीचकंनिहनिष्यामिवृत्रंदेवपतिर्यथा ३२

सेनसममौत्कंठवाद्भूत् १८ । १९ । २० । २१ । २२ कृतसंप्रत्ययःकृतविश्वासः नाजानात्वनज्ञातवान् २३ । २४ । २५ । २६ । २७ नृदात्तयमुनाहृदात्रागंकाळि
 यंकृष्णोयथाउद्धृततांस्तद्वस्त्रमेनाभिहलोकादूरेपातयेतिभावः २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२

१३ । ३४ । ३५ । ३६ तस्यतेभाहृश्यमानः नागोहस्ती अलभ्यांस्वाय ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ यत्कृतंयदजितंधनादितस्सर्वं तेतुभ्यंप्रापितंद
 तंगहरेप्रकाशेवापोथयिष्यामिकीचकम् ॥ अथचेदपियोत्स्यंतिहिंसेमत्स्यानपिध्रुवम् ३३ ततोदुर्योधनंहत्वाप्रातिपत्स्येवसुंधराम् ॥ कामंमत्स्यमुपास्ताहि
 कुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३४ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ यथानसंत्यजेथास्त्वंसत्यंवेमच्छतेविभो ॥ निगूढस्त्वंतथापार्थकीचकंतंनिषूदय ३५ ॥ भीमसेनउवाच ॥ एवमे
 तत्करिष्यामियथात्वंभीरुभाषसे ॥ अद्यतंसूदयिष्यामिकीचकंसहर्षाधवैः ३६ अदृश्यमानस्तस्याथतमस्विन्यामनिर्दिते ॥ नागोबिल्वमिवाक्रम्यपोथाये
 ष्याम्यहंशिरः ॥ अलभ्यामिच्छतस्तस्यकीचकस्यदुरात्मनः ३७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ भीमोऽथप्रथमंगत्वारात्रौच्छत्रउपाविशत् ॥ मृगंहरिरिवाहृश्यःप्रत्या
 कांक्षतर्काचकम् ३८ कीचकश्चाप्यलंकृत्यथाकाममुपागमत् ॥ तत्रिलानर्तनागारंपांचालीसंगमाशया ३९ मन्यमानःससंकेतमागारंप्राविशच्चतत् ॥ प्रवि
 श्यचसतद्वेश्ममसांसृष्टंमहत् ४० पूर्वागतंततस्तत्रभीममप्रातिमौजसम् ॥ एकांतावस्थितंचैनमाससादसदुर्मतिः ४१ शयानंशयनेतत्रसूतपुत्रःपराभृश
 त् ॥ जाज्वल्यमानंकोपेनकृष्णाधर्षणजेनह ४२ उपासंगम्यचैवैनंकीचकःकाममोहितः ॥ हर्षोन्मथितचित्तात्मास्मयमानोऽभ्यभाषत ४३ प्रापितंतेमयावि
 त्तंबहुरूपमनंतकम् ॥ यत्कृतंधनरत्नाद्व्यंदासीशतपरिच्छदम् ४४ रूपलावण्ययुक्ताभिर्युवतीभिरलंकृतम् ॥ गृहंचांतःपुरंसुभ्रुक्रीडारतिविराजितम् ॥ त
 त्सर्वत्वासमुद्दिश्यसहसाऽहमुपागतः ४५ अकस्मान्मांप्रशंसंतिसदागृहगताःस्त्रियः ॥ सुवासादर्शनीयश्चनान्योऽस्तित्वाहृशःपुमान् ४६ ॥ भीमसेनउवाच ॥
 दिष्ट्यात्वंदर्शनीयोऽथदिष्ट्याऽऽत्मानंप्रशंससि ॥ ईदृशस्तुत्वयास्पर्शःस्पृष्टपूर्वोर्नर्हिचित् ४७ स्पर्शोत्सि विदग्धस्त्वंकामधर्मविचक्षणः ॥ स्त्रीणांप्रीतिकरो
 नान्यस्त्वत्समःपुरुषस्त्वह ४८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इत्युक्तांतमहाबाहुर्भीमोभीमपराक्रमः ॥ सहसोत्पत्यकौतेयःप्रहस्येदमुवाचह ४९ अद्यत्वांभगिनीपा
 पंकृष्यमाणंमयाशुवि ॥ द्रक्ष्यतेऽद्रिप्रतीकाशंसिंहेनेवमहागजम् ५० निराबाधास्वायिहतेसैरंघ्रीविचारिष्यति ॥ सुखमेवचरिष्यंति सैरंघ्र्याःपतयःसदा ५१ त
 तोजग्राहकेशेषुमाल्यवत्सुमहाबलः ॥ सक्शेषुपराभृष्टोबलेनबलिनावरः ५२ आक्षिप्यकेशान्वेगेनबाह्वोर्जग्राहपांडवम् ॥ बाहुयुद्धंतयोरासीत्कुद्धयोर्नरसिंह
 योः ५३ वसंतेवासिताहेतोर्बलवद्गजयोरिव ॥ कीचकानांतुमुख्यस्यनराणामुत्तमस्यच ५४ वालिसुग्रीवयोर्भ्रात्रोःपुरेवकपिसिंहयोः ॥ अन्योन्यमभिसंरब्धौ
 परस्परजयैपिणौ ५५ ततःसमुद्यम्यभुजौपंचशीर्षाधिवोरगौ ॥ नखदंष्ट्राभिरन्योन्यघ्नतःक्रोधविषोद्धतौ ५६ वेगेनाभिहतोभीमःकीचकेनबलीयसा ॥ स्थि
 रप्रतिज्ञःसरणेपदान्नचलितःपदम् ५७ तावन्त्योन्यंसमाश्लिष्यप्रकर्षतौपरस्परम् ॥ उभावपिप्रकाशेतेप्रवृद्धौषभाविव ५८

समितिसंबंधः ४४ अतःपरंत्वासमुद्दिश्याहमत्रागतोऽस्मि ४५ प्रशंसंतित्वयाऽहंभुतइतिहेतोरित्यभिप्रायः ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३
 वासिताहेतोर्हिस्तिनीनिमित्तम् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८

५९ करटामुखंगडस्थलस्यमदानिगमस्थानं । 'करदोगजगंडेस्थात्' इतिभेदिनी ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ आकलितमाकांतं द्रुतपदंचलितस्थानंयथास्यात्तयास्थितम् ६५ । ६६ । ६७
६८ । ६९ सहित्वासोद्वा बलादहीयतबलहीनोऽमृत ७० वक्षस्यानीयानतंभुग्रंरुत्वा तन्नाभिनावाच्छिरःसंयोज्येत्यर्थः ७१ । ७२ गृहीत्वाचेतिपाठे इवाथैवः ७३ योक्रयामासबर्बध रशनया

तयोर्ह्यासीत्सुतुमुलःसंप्रहारःसुदारुणः ॥ नखदंतायुधवतोर्व्याघ्रयोरिवहस्तयोः ६९ अभिपत्याथबाहुभ्यांप्रत्यगृह्णादमर्षितः ॥ मातंगइवमातंगंप्रभिन्नकरटा
मुखम् ६० सचाप्येनंतदाभीमःप्रतिजग्राहवीर्यवान् ॥ तमाक्षिपत्कीचकोऽथबलेनबलिनावरः ६१ तयोर्भुजविनिष्पेषादुभयोर्बलिनोस्तदा ॥ शब्दःसमभ्र
द्धोरोवेणुस्फोटसमोयुधि ६२ अथैनमाक्षिप्यबलाद्ब्रह्ममध्येवृकोदरः ॥ धूनयामासवेगेनवायुश्चंडइवद्रुमम् ६३ भीमेनचपरामृष्टोदुर्बलोबलिनारणे ॥ प्रास्पंदतय
थाप्राणंविचकर्षचपांडवम् ६४ ईपदाकलितंचापिक्रोधाद्द्रुतपदंस्थितम् ॥ कीचकोबलवान्भीमंजानुभ्यामाक्षिपद्भुवि ६५ पातितोभुविभीमस्तुकीचकेनव
लीयसा ॥ उत्पताथावेगेनदंडपाणिरिवांतकः ६६ स्पर्द्धयाचबलोन्मतौतावुभौसूतपांडवौ ॥ निशीथेपर्यकर्षेतांबलिनौनिर्जनेस्थले ६७ ततस्तद्भवनंश्रेष्ठं
प्राकंपतमुहुर्महुः ॥ बलवच्चापिसंकुद्धावन्योन्यंप्रतिगर्जतः ६८ तलाभ्यांसतुभीमेनवक्षस्यभिहतोबली ॥ कीचकोरोषसंतप्तःपदान्नचलितःपदम् ६९ मुहुर्त
तुसतंवेगंसहित्वाभुविदुःसहम् ॥ बलादहीयततदासूतोभीमबलादितः ७० तंहीयमानंविज्ञायभीमसेनोमहाबलः ॥ वक्षस्यानीयवेगेनममर्दनंविचेतसम् ७१
क्रोधाविष्टोविनिःश्वस्यपुनश्चैनंवृकोदरः ॥ जग्राहजयतांश्रेष्ठःकेशेष्वेतदाभृशम् ७२ गृहीत्वाकीचकंभीमोविरराजमहाबलः ॥ शार्दूलःपिशिताकांक्षीगृहीत्वैव
महाभृगम् ७३ ततएनंपरिश्रांतमुपलभ्यवृकोदरः ॥ योक्रयामासबाहुभ्यांपशुरशनयायथा ७४ नदंतंचमहानादंभिन्नभेरीसमस्वनम् ॥ भ्रामयामासमुचेरं
विस्फुरंतमचेतसम् ७५ प्रगृह्यतरसादोभ्यांकंठंतस्यवृकोदरः ॥ अपीडयतकृष्णायास्तदाकोपोपशांतये ७६ अथतंभ्रसर्वांगंव्याविद्धनयनावरम् ॥ आ
क्रम्यचकटीदेशेजानुनाकीचकाधमम् ॥ अपीडयतबाहुभ्यांपशुमारममारयत् ७७ तंविपीदंतमाज्ञायकीचकंपांडुनंदनः ॥ भूतलेभ्रामयामासवाक्पंचेदमुवाच
ह ७८ अद्याहमनृणोभूत्वाभ्रातुर्भार्यापहारिणम् ॥ शार्तिलब्धास्मिपरमाहत्वासैरंध्रिकंठकम् ७९ इत्येवमुक्त्वापुरुषप्रवीरस्तंकीचकंक्रोधसरागनेत्रः ॥ अद्य
स्तवस्त्राभरणंस्फुरंतमुद्गांतनेत्रंव्यसुमुत्ससर्ज ८० निष्पिष्यपाणिनापाणिंसंदष्टौष्ठपुटंबली ॥ समाक्रम्यचसंकुद्धोबलेनबलिनावरः ८१ तस्यपादौचपाणी
चशिरोग्रीवांचसर्वशः ॥ कायेप्रवेशयामासपशोरिवपिनाकष्टम् ८२ तंसंमथितसर्वांगंमांसपिंडोपमंरुतम् ॥ कृष्णायादर्शयामासभीमसेनोमहाबलः ८३ उवा
चचमहातेजाद्रौपदीयोषितांवराम् ॥ पश्यैनमेहिपांचालिकामुकोयंयथाकृतः ८४ रज्ज्वा ७४ । ७५ दोभ्यांपाणिभ्याम् ७६ व्याविद्धेअतिपीडनात्अधःक्षिते नयनेन
यनगोलकेअंबरवस्त्रंचयस्य नयनाकाशोवा पशुमारं पशुमारयित्वेवेतियज्ञियपशुवदित्यर्थः ७७ । ७८ सैरंध्रिकंठकंइस्वस्वंसमासनिमित्तम् ७९ । ८० । ८१ तस्यपादौचेति कायेदेहमध्यभागे
तत्तन्निर्गममाणेणैवांगान्यंतःप्रवेश्य । 'योअस्मैरेवान्नसुनोतिसोमं निररन्त्रौमघवातंदधाति' इतिभ्रुवमरन्त्रौनिर्धानमेतदेवज्ञेयं रेवान्धनवान्निर्धानंनिष्कृष्यस्थापनम् ८२कृष्णायाःद्रौपदी ८३।८४

८५ । ८६ सुकेशांते सुष्ठुकौटिल्येनाविराजमानाःकेशांतायस्थाः । शोभतइत्युपहासः एवमेवधानैराष्ट्रान्मारयिष्यामीतिभावः ८७ रोपस्यशमंअंतं फलस्यजातत्वात् ८८ । ८९

एवमुक्त्वामहाराजभीमोभीमपराक्रमः ॥ पादेनपीडयामासतस्यकायंदुरात्मनः ८५ ततोऽग्निं तत्रप्रज्वाल्यदर्शयित्वातुकीचकम् ॥ पांचालीसतदावीरइदं वच
नमब्रवीत् ८६ प्रार्थयंतिसुकेशांतियेत्वांशीलगुणान्विताम् ॥ एवंतेभीरुवभ्यंतेकीचकःशोभतेयथा ८७ तत्कृत्वादुष्करं कर्मकृष्णायाःप्रियमुतमम् ॥ तथासकी
चकंहत्वागत्वारोषस्यवैशमम् ८८ आमंयद्रौपदीकृष्णाक्षिप्रमायान्महानसम् ॥ कीचकंघातयित्वातुद्रौपदीयोषितांवराम् ॥ प्रहृष्टागतसंतापासभापालानुशाचह
८९ कीचकोऽयंहतःशेतेगंधर्वैःपतिभिर्मम ॥ परस्त्रीकामसंमतस्तत्रागच्छतपश्यत् ९० तत्कृत्वाभाषितंतस्यानर्तनागाररक्षिणः ॥ सहसैवसमाजग्मुरादायोलकाः
सहस्रशः ९१ ततो गत्वाऽथतद्वेश्मकीचकंविनिपातितम् ॥ गतासुंददशुभ्रमौरुधरेणसमुक्षितम् ९२ पाणिपादविहीनंतुदृष्ट्वाचव्यथिताऽभवन् ॥ निरीक्षं
तिततःसर्वेपरंविस्मयमागताः ९३ अमानुषंरुतं कर्मतंदृष्ट्वाविनिपातितम् ॥ कास्यग्रीवाकचरणौकपाणीकशिरस्तथा ॥ इतिस्मृतंपरीक्षंतेगंधर्वेणहतंतदा
९४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणि कीचकवधपर्वणिकीचकवधेद्वाविंशोऽध्यायः ॥ २२ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्कालेसमागम्यसर्वे
तत्रास्यबांधवाः ॥ रुरुदुःकीचकंहृष्टापरिवार्यसमततः १ सर्वंसहृष्टरोमाणःसंत्रस्ताःप्रेक्ष्यकीचकम् ॥ तथासंभिन्नसर्वांगं कूर्मस्थलइवोद्धृतम् २ पोथितंभीमसे
नेनतमिद्रेणवदानवम् ॥ संस्कारयितुमिच्छंतोबहिर्नेतुंप्रचक्रुः ३ ददृशुस्तेततःकृष्णांसूतपुत्राःसमागताः ॥ अदूराच्चानवद्यांगीस्तंभमालिंयतिष्ठतीम् ४
समवेतेपुसर्वेषुतामूचुरुपकीचकाः ॥ हन्यतांशीघ्रमसतीयत्कृतेकीचकोहतः ५ अथवानैवहतंव्यादह्यतांकामिनासह ॥ मृतस्यापिप्रियंकार्यंसूतपुत्रस्यसर्वथा ६
ततोविराट्मूचुस्तेकीचकोऽस्याःकृतेहतः ॥ सहानेनाद्यदह्येतदनुज्ञातुमर्हसि ७ पराक्रमंतुसूतानांमत्वाराराजाऽन्वभोदत् ॥ सैरंध्याःमृतपुत्रेणसहदाहंविशांपतिः
८ तांसमासाद्यवित्रस्तांकृष्णांकमललोचनाम् ॥ मोमुह्यमानांतितत्रजगृहुःकीचकाभृशम् ९ ततस्तुतांसमारोप्यनिबद्धचसुमध्यमाम् ॥ जग्मुरुद्यम्यते
सर्वेश्मशानाभिमुखास्तदा १० हियमाणातुसाराजनसूतपुत्रैरनिदिता ॥ प्राक्रोशन्नाथमिच्छंतीकृष्णानाथवतीसती ११ ॥ द्रौपद्युवाच ॥ जयोजयंतोविजयो
जयस्सेनोजयद्बलः ॥ तेमेवाचंविजानंतुसूतपुत्रानयंतिमाम् १२ येषांज्यातलनिर्घोषोविस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ व्यश्रूयतमहायुद्धेभीमघोषस्तरस्विनाम् १३
रथघोषश्चबलवान्गंधर्वाणांतरस्विनाम् ॥ तेमेवाचंविजानंतुसूतपुत्रानयंतिमाम् १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यास्ताःकृष्णावाचःकृष्णायाःपरिदेवितम् ॥
श्रुत्वैवाभ्यापतद्भीमःशयनादविचारयन् १५

तस्मिन्निति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

१६ व्यायतं व्यापरं यत्नं कृत्वा वेपंचविपरिवर्त्य गंधर्वेषु सहरां कृत्वा १७ अभ्यवस्कंद्यानिपत्य द्रुममारुह्य ततश्च द्रौपदीनयनप्रदेशं दृष्ट्वेत्यर्थः १८ । १९ मूर्ध्नि शुष्कमिति शोष
णोन्मुखत्वेनातिपक्त्वं सूच्यते २० परिरभ्य उपक्रम्य उत्पाटनार्थं यत्नं कृत्वा उत्पाटितं च तं स्कंधे आरोपयामास व्यामं प्रसारितयोर्बाहोरंतरम् २१ । २२ । २३ । २४ । २५

॥ भीमसेन उवाच ॥ अहं शृणोमि ते वाचं त्वया सैरंध्रिभाषिताम् ॥ तस्मात्ते सूतपुत्रेभ्यो भयं भीरुन विद्यते १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा समहाबाहुर्विजृं
भेजि चांसया ॥ ततः सव्यायतं कृत्वा वेपंचविपरिवर्त्य च १७ अद्वारेणाभ्यवस्कंद्यानिर्जगाम बहिस्तदा ॥ समीमसेनः प्राकारादारुह्यतरसाद्द्रुमम् १८ इमशानाभि
मुखः प्रायाद्यत्र ते कीचका गताः ॥ सलंघयित्वा प्राकारं निमृत्य च पुरोत्तमात् ॥ जवेन पतितो भीमः सूतानामग्रतस्तदा १९ चितासमीपे गत्वा सतत्रापश्यद्वनस्प
तिम् ॥ तालमात्रं महास्कंधं मूर्ध्नि शुष्कं विशांपते २० तं नागवदुपक्रम्य बाहुभ्यां परिरभ्य च ॥ स्कंधमारोपयामास दशव्यामं परंतपः २१ सतं वृक्षं दशव्यामं सस्कंध
वितपंबली ॥ प्रवृत्त्याभ्यद्रवत् सूतानुदंडपाणि र्वांतकः २२ ऊरुवेगेन तस्याथ न्यग्रोधाश्वत्थकिंशुकाः ॥ भूमौ निपतिता वृक्षाः संघशस्तत्र शरते २३ तं सिंहमिव
संकुद्वंद्वद्वागंधर्वमागतम् ॥ वित्रेसुः सर्वशः सूताविषादभयकंपिताः २४ गंधर्वो बलवानेति कुद्वयम्यपादपम् ॥ सैरंध्रीमुच्यतां शीघ्रं यतो नो भयमागतम् २५
ते तु दृष्ट्वा तदाऽऽविद्धं भीमसेनेन पादपम् ॥ विमुच्य द्रौपदीं तत्र प्राद्रवन्नगरं प्रति २६ द्रवतस्तांस्तु संप्रेक्ष्य सवज्रीदानवानिव ॥ शतं पंचाधिकं भीमः प्राहिणोद्य
मसादनम् २७ वृक्षेणैते न राजेन्द्र प्रभंजनसुनो बली ॥ तत आश्वासयत् कृष्णांसि विमुच्य विशांपते २८ उवाच च महाबाहुः पांचाली तत्र द्रौपदीम् ॥ अश्रुपूर्णां मुखी
दीनां दुर्धर्षः सवृकोदरः २९ एवं ते भीरुवध्यते ये त्वां क्लिश्यंत्य नागसम् ॥ प्रैहिवं नगरं कृष्णेन भयं विद्यते तव ३० अन्येनाहं गमिष्यामि विराटस्य महानसम् ३१
॥ वैशंपायन उवाच ॥ पंचाधिकं शतं तच्च निहतं तेन भारत ॥ महावनमिव च्छिन्नं शिशये विगलितद्रुमम् ३२ एवं ते निहताराजन शतं पंचचकीचकाः ॥ सचसेना
पतिः पूर्वमित्येतत्सु तषट्शतम् ३३ तद्दृष्ट्वा महदाश्चर्यं नरानार्यश्च संगताः ॥ विस्मयं परमं गत्वानोचुः किंच न भारत ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि की
चकवधपर्वणि त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ ४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ते दृष्ट्वा निहतान् सूतान् राज्ञे गत्वान्यवेदयन् ॥ गंधर्वैर्निहताराजनसूतपुत्रामहाबलाः १
यथावज्रेण वैदीर्णं पर्वतस्य महच्छिरः ॥ व्यतिकीर्णाः प्रदृश्यंते तथा सूतामहीतले २ सैरंध्री च विमुक्ताऽसौ पुनरायाति तेष्टहम् ॥ सर्वसंशयितं राजन्नगरं ते भवि
ष्यति ३ यथा रूपाचसैरंध्री गंधर्वाश्च महाबलाः ॥ पुंसामिष्टश्च विषयो मैथुनायनसंशयः ४ यथा सैरंध्री दोषेण न तेराजन्निदं पुरम् ॥ विनाशमेति वैक्षिप्रं तथानीति वि
धीयाम् ५ तेषां तद्वचनं श्रुत्वा विराटो वाहिनीपतिः ॥ अब्रवीत्क्रियतामेषां सूतानां परमक्रिया ६ २९ । २७ । २८ विमुच्य मोचयित्वा २९ । ३० अन्येन मार्गेण
३१ शिश्ये शयितम् ३२ षट्शतं पञ्चाधिकं शतम् ३३ । ३४ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकण्ठीये भारतभावदीपे त्रयोविंशोऽध्यायः ॥ २३ ॥ तत इति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६

७ । ८ । ९ न हित्वा मिति हित्वा हातुं योग्या । कृत्यार्थे तवैकेकेन्यत्न इति त्वन् जहति श्रेति हित्वं अक्त्रायामपिच्छादसं । पित्वोभिस्तेत्यादिवत् । त्वां सैरंध्रीं हित्वात्यकुं योग्या
मप्यहराजागच्छोतिवकुं नोत्सहे स्त्रियास्तु सुदेष्णायास्तवतां प्रत्येतद्द्रुमदोष इति राजवाक्यानुवादः । यस्मादेवं राजामां आज्ञापितवान् तस्मादेवं त्वां प्रति प्रब्रवीम्यहमिति सुदेष्णा
एकस्मिन्नेव ते सर्वे सुसभिद्धे दुताशने ॥ दहंतां कीचकाः शीघ्रं तैर्गंधैश्च सर्वशः ७ सुदेष्णामब्रवीद्राजामहिर्षीजातसाध्वसः ॥ सैरंध्रीमागतां ब्रूयाममैव वचनादि
दम् ८ गच्छसैरंध्रिभद्रं ते यथाकामं वरानने ॥ विभेति राजा सुश्रोणि गंधर्वेभ्यः पराभवात् ९ न हित्वा मुत्सहे वकुं स्वयं गंधर्वं रक्षिताम् ॥ स्त्रियास्त्वदोषस्तां वकुमत
स्त्वां प्रब्रवीम्यहम् १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ मुक्ताभयात् कृष्णासूतपुत्रान्निरस्य च ॥ मोक्षिता भीमसेनेन जगाम नगरं प्रति ११ त्रासिते वष्टुगीवाला शार्दू
लेन मनस्विनी ॥ गात्राणि वाससी चैव प्रक्षाल्य सलिलेन सा १२ तां दृष्ट्वा पुरुषाराजन प्राद्रवंत दिशो दश ॥ गंधर्वाणां भयत्रस्ताः केचिद्दृष्ट्वा न्यमीलयन् १३ ततो
महानसद्वारि भीमसेनमवस्थितम् ॥ ददर्श राजन्पांचालीयथामतं महाद्रुपम् १४ तं विस्मयंती शनकैः संज्ञाभिरिदमब्रवीत् ॥ गंधर्वराजाय नमो येनास्मि परिमो
चिता १५ ॥ भीमसेन उवाच ॥ येपुरा विचरंती हपुरुषावशवर्तिनः ॥ तस्यास्ते वचनं श्रुत्वा ह्यनृणां विहरं वतः १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सानर्तनागा
रेधनं जयमपश्यत ॥ राज्ञः कन्या विराटस्य नर्तयानं महाभुजम् १७ ततस्तानर्तनागाराद्रिनिष्क्रम्य सहाजुनाः ॥ कन्या ददृशुरायां तीक्ष्णं कृष्णामनागसम्
१८ ॥ कन्या ऊचुः ॥ दिष्ट्या सैरंध्रिमुक्तासि दिष्ट्याऽसि पुनरागता ॥ दिष्ट्या विनिहताः सूता ये त्वां क्लिश्यंत्य नागसम् १९ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ कथं सैरंध्रिमुक्ताऽसि
कथं पापाश्च ते हताः ॥ इच्छामि वै तव श्रोतुं सर्वमेव यथा तथम् २० ॥ सैरंध्र्युवाच ॥ बृहन्नले किं नु तव सैरंध्र्याकार्यमद्य वै ॥ यात्वं वससि कल्याणिसदा कन्यापुरे सुखम्
२१ न हि दुःखं समाप्नोषि सैरंध्रियदुपाश्रुते ॥ तेन मां दुखितामेव पृच्छसे प्रहसन्निव २२ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ बृहन्नलाऽपि कल्याणि दुःखमाप्नोत्यनुत्तमम् ॥ ति
र्यग्योनिगता बालेन चैनामवबुद्धयसे २३ त्वया सहोपिता चास्मि त्वंचसर्वैः सहोपिता ॥ क्लिश्यंत्यां त्वयि सुश्रोणिको नु दुःखं न चिंतयेत् २४ न तु केनचिदत्यंतं क
स्यचिद्दुःखं क्वचित् ॥ वेदितुं शक्यते नूनं तेन मानावबुद्धयसे २५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः सहैव कन्याभिर्द्रौपदीराजवेशमतत् ॥ प्रविवेश सुदेष्णायाः समीप
मुपगामिनी २६ तामब्रवीद्राजपुत्री विराटवचनादिदम् ॥ सैरंध्रिगम्यतां शीघ्रं यत्र कामयसे गतिम् २७
वचनं १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ पुरुषाय स्याः वशवर्तिन आज्ञाकारिणः । इह विराटपुरे पुरावर्षमात्रं विहरंतिते तस्याः वचनं गंधर्वराजाय नम इत्यादिरूपं
श्रुत्वाऽतः परं अनृणास्तदाज्ञासंपादनेन अज्ञातवाससमाप्त्या वा कृतकृत्याः संतो विहरंतु १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ प्रहसन्निवेति पूर्वसंस्कारात्पुच्छिगप्रयोगः प्रहसं
तीवेत्यर्थः २२ तिर्यक्नीचं क्लीबत्वं तन्मयीयोनिः शरीरं तत्र गता २३ । २४ । २५ । २६ । २७

२० । २१ । ३० ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे चतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ ६ ॥ ॥ अत्याहितमहाभीतिः कर्मजीवानपेक्षिचइत्यमरः १ । २ । ३

राजाविभेतितेभद्रेगंधर्वेभ्यःपराभवात् ॥ त्वंचापितरुणीसुभ्रूपेणाप्रतिमाभुवि ॥ पुंसामिष्टश्चविषयोगंधर्वाश्चातिकोपनाः २८ संरंध्युवाच ॥ त्रयोदशह
मात्रमेराजाक्षम्यतुमामिनी ॥ कृतकृत्याभविष्यंतिगंधर्वास्तनसंशयः २९ ततोमामुपनेष्यंतिकरिष्यंतिचतेप्रियम् ॥ ध्रुवंचश्रेयसाराजायोक्ष्यतेसहर्वाधवैः ॥
३० ॥ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिकीचकवधपर्वणिकीचकदाहेचतुर्विंशोऽध्यायः ॥ २४ ॥ ॥ समाप्तंचेदंकीचकवधपर्व ॥ ६ ॥ अथगोहरणपर्व ॥
वैशंपायनउवाच ॥ कीचकस्यतुघातेनसानुजस्यविशांपते ॥ अत्याहितंचितयित्वाव्यस्मयंतपृथक्जनाः १ तस्मिन्पुरेजनपदंसंजल्पोभूच्चसंधशः ॥ शौर्याद्धि
वल्लभोराज्ञोमहासत्वःसकीचकः २ आसीत्प्रहर्तासैन्यानांदारामशीचदुर्मतिः ॥ सहतःखलुपापात्मागंधर्वैर्दुष्टपूरुषः ३ इत्यजल्पन्महाराजपरानीकविनाशनम् ॥
देशेदेशेमनुष्याश्चकीचकंदुष्प्रधर्षणम् ४ अथवैधार्तराष्ट्रेणप्रयुक्तायेवहिश्चराः ॥ मृगयित्वाबहून्ग्रामानराष्ट्राणिनगराणिच ५ संविधाययथादृष्टंयथादेशप्रदर्शनम् ॥
कृतकृत्यान्यवर्तंततेचरानगरंप्रति ६ तत्रदृष्ट्वातुराजानकौरव्यंघृतराष्ट्रजम् ॥ द्रोणकर्णकृपैःसार्द्धंभीष्मेणचमहात्मना ७ संगतंभ्रातृभिश्चापित्रिगर्तेश्वमहा
रथैः ॥ दुर्योधनंसभामध्येआसीनमिदमब्रुवन् ८ ॥ चराऊचुः ॥ कृतोऽस्माभिःपरोयत्नस्तेषामन्वेषणेसदा ॥ पांडवानामनुष्येद्रतस्मिन्महातिकानने ९ नि
र्जनेमृगसंकीर्णेंनानाद्रुमलताकुले ॥ लताप्रतानबहुलेनानागुल्मसमावृते १० नचविद्योगतायेनपार्थाःसुदृढविक्रमाः ॥ मार्गमाणाःपदन्यासंतेषुतेषुतथातथा
११ गिरिकूटेषुतुंगेषुनानाजनपदेषुच ॥ जनाकीर्णेषुदेशेषुत्वर्वटेषुपुरेषुच १२ नरेद्रवदुशोऽन्विष्टानैवविद्वान्श्रपांडवान् ॥ अत्यंतंवाविनष्टास्तेभद्रंतुभ्यंनर
र्षभ १३ वर्त्मन्यन्वेष्यमाणवैरथिनारथिसत्तम ॥ नहिविद्योगतितेषांवासंहिनरसत्तम १४ किंचित्कालंमनुष्येद्रसूतानामनुगावयम् ॥ मृगयित्वायथान्यायंवे
दितार्थाःस्मत्त्वतः १५ प्राप्ताद्दारवर्तीसूताविनापार्थैःपरंतप ॥ नतत्रकृष्णाराजेंद्रपांडवाश्चमहाव्रताः १६ सर्वथाविप्रणष्टास्तेनमस्तेभरतर्षभ ॥ नहिवि
द्योगतितेषांवासंवापिमहात्मनाम् १७ पांडवानांप्रवृत्तिचविद्वान्कर्मापिवाकृतम् ॥ सनःशाधिमनुष्येद्रअतऊर्ध्वंविशांपते १८ अन्वेषणेपांडवानांभूयःकिंकर
वामहे ॥ इमांचनःप्रियावीरवाचंभद्रवर्तीशृणु १९ येनत्रिगर्तानिहतावलेनमहतानृप ॥ सूतेनराज्ञोमत्स्यस्यकीचकेनबलीयसा २० सहतःपतितःशेतेगं
धर्वैर्निशिभारत ॥ अदृश्यमानैर्दुष्टात्माभ्रातृभिःसहसोदरैः २१

४ । ५ कृतकृत्याः कीचकवधज्ञानेनावैवपांडवानांवासंस्वयमेवधार्तराष्ट्राःअनुमानतोज्ञास्यंतीत्याशयः ६ । ७ । ८ । ९ । १० येनमार्गेण ११ गिरिकूटेषुगिरिशिखरेषु १२
१३ । सूतानांपांडवीयानामिद्रसेनादीनां १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१

२२ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे पंचविंशोऽध्यायः ॥ २५ ॥ ६ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ दुःखादुःखापितारः संरब्धाःकुपिताः ५ यथातेपुनर्वनं
प्रविशेयुस्तथावुभूषध्वं तान्प्राप्तुमिच्छतेत्यर्थः ६ तत्फलंचाह अत्यंतमित्यादिना ७ । ८ जनपदाकुलान्जनव्याप्तान् । 'भवेज्जनपदोजानपदोऽपिजनदेशयोः'इतिमेदिनी गो
प्रियमतदुपश्रुत्यशत्रूणांचरापराभवम् ॥ कृतकृत्यश्चकौरव्यविधत्स्वयदनंतरम् २२ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिचारप्रत्यागमनेपंचविंशो
ऽध्यायः ॥ २५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजाज्ञात्वातेषांविचस्तदा ॥ चिरमंतर्मनाभूत्वाप्रत्युवाचसभासदः १ सुदुःखाखलुकार्याणांगति
विज्ञातुमंततः ॥ तस्मात्सर्वेनिरीक्षध्वंकनुतेपांडवागताः २ अल्पावशिष्टकालस्यगतभूयिष्ठमंततः ॥ तेषामज्ञातचर्यायामस्मिन्वपेत्रयोदशे ३ अस्यवर्ष
स्यशेषंचेद्व्यथतौरिहपांडवाः ॥ निवृत्तसमयास्तेहिसत्यव्रतपरायणाः ४ क्षरंतद्वनागेंद्राःसर्वेह्याशीविषोपमाः ॥ दुःखाभवेयुःसंरब्धाःकौरवान्प्रतितेध्रुवम् ५
सर्वेकालस्यवेतारःकृच्छ्ररूपधराःस्थिताः ॥ प्रविशेयुर्जितक्रोधास्तावदेवपुनर्वनम् ६ तस्मात्क्षिप्रंभूषध्वयथातेऽत्यंतमव्ययम् ॥ राज्यनिर्द्धमव्यग्रनिः
सपत्नंचिरंभवेत् ७ अथाब्रवीत्ततःकर्णःक्षिप्रंगच्छंतुभारत ॥ अन्येघूर्तानरादक्षानिभृताःसाधुकारिणः ८ चरंतुदेशान्संवीताःस्फीतान्जनपदाकुलान् ॥ तत्र
गोष्ठीपुरम्यासुसिद्धप्रव्रजितेषुच ९ परिचारेषुतीर्थेषुविविधेष्वकरेषुच ॥ विज्ञातव्यामनुष्यैस्तैस्तर्क्यासुविनीतया १० विविधैस्तत्परैःसम्यक्तज्ज्ञैर्निपुण
संवृतैः ॥ अन्वेषय्याःसुनिपुणैःपांडवाश्छन्नवासिनः ११ नदीकुंजेषुतीर्थेषुग्रामेषुनगरेषुच ॥ आश्रमेषुचरम्येषुपर्वतेषुगुहासुच १२ अथाग्रजानंतरजःपाप
भावानुरागवान् ॥ ज्येष्ठदुःशासनस्तत्रभ्राताभ्रातरमब्रवीत् १३ येषुनःप्रत्ययोराजंश्चारेषुमनुजाधिप ॥ तेयांतुदत्तदेयवैभूयस्तान्परिमार्गितुम् १४ एतच्च
कर्णोयत्प्राहसर्वमीहामहेतथा ॥ यथोद्दिष्टंचराःसर्वेमृगयंतुयतस्ततः १५ एतेचान्येचभूयांसोदेशादेशंयथाविधि ॥ नतुतेषांगतिर्वासःप्रवृत्तिश्चोपलभ्यते १६
अत्यंतवानिगूढास्तेपारंचोर्मिमतोगताः ॥ व्यालैश्चापिमहारण्येभक्षिताःशूरमानिनः १७ अथवाविषमंप्राप्याविनष्टाःशाश्वतीःसमाः ॥ तस्मान्मानसमव्यग्रं
कृत्वात्वंकुरुनंदन ॥ कुरुकार्यमहोत्साहंमन्यसेयन्नराधिप १८ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिकर्णदुःशासनवाक्येषांविंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ अथाब्रवीन्महावीर्योद्रोणस्तत्त्वार्थदर्शिवान् ॥ नतादृशाविनश्यंतिनप्रयांतिपराभवम् १ शूराश्चकृतविद्याश्चबुद्धिमंतोजितोद्रियाः ॥ धर्म
ज्ञाश्चकृतज्ञाश्चधर्मराजमनुव्रताः २ नीतिधर्मार्थतत्त्वज्ञपितृवच्चसमाहितम् ॥ धर्मस्थितंसत्यघृतिज्येष्ठंज्येष्ठानुयायिनः ३ षीषुविद्वत्सभासु सिद्धान्प्रव्रजितंगमनंये
षुतेषुमुनीनामाश्रमेषु ९ परितआगत्यचरंत्येषुतेपरिचाराःराजपुराणि तेषु तर्क्याकांक्षया । 'तर्कःकांक्षावितर्कोहे'इतिमेदिनी १० । ११ । १२ अग्रजानंतरजःद्वितीयोभ्राता
१३ । १४ । १५ । १६ ऊर्मिमतःसिधोः १७ । १८ ॥ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे षड्विंशोऽध्यायः ॥ २६ ॥ ॥ अथेति १ । २ । ३

म.भा.टी.
॥२१॥

४ विधेयानां किकराणां निभृतानां अत्यन्तावहितानां ५ । ६ अकालिकां विलंबासहं ७ । ८ गृह्णीयादपि चक्षुषा प्रत्यक्षदृष्टोऽपिमोहयेदेवेत्यर्थः ९ । १० ॥ इति विराटपर्वणिनी
लकंठीये भारतभावदीपे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ तत इति १ अभिसंदधत् तद्वाक्यानुगुणमेव वदन् भारतीभरतवंशीयपांडवविषयां गिरंवाचं भारतान् कौरवान् उवाचे
तिसंबंधः २ । ३ समंवदत् समंपक्षपातशून्यं वदत् वदन् नुमभावार्थः ४ श्रुतं शास्त्रं नानाश्रुतिरनेका आख्यायिका ५ । ६ महात्मान उदारचित्ताः सतांधुरंधर्म ७ । ८ परैः

विरा. ४
अ०
॥२८॥

अनुव्रतामहात्मानं भ्रातरो भ्रातरं नृप ॥ अजातशत्रुं श्रीमंतं सर्वभ्रातृनुव्रतम् ४ तेषां तथा विधेयानां निभृतानां महात्मनाम् ॥ किमर्थं नीतिमान्पार्थः श्रेयो नै
पां करिष्यति ५ तस्माद्यत्नात्प्रतीक्षंते कालस्योदयमागतम् ॥ नहितेनाशमृच्छेद्युरिति पश्याम्यहंधिया ६ सांप्रतंचैव यत्कार्यं तच्च क्षिप्रमकालिकम् ॥ क्रियतां
साधुसंचित्यवासश्चैपांचित्यताम् ७ यथावत्पांडुपुत्राणां सर्वार्थेषु घृतात्मनाम् ॥ दुर्ज्ञेयाः खलु शूरास्ते दुरापास्तपसावृताः ८ शुद्धात्मा गुणवान्पार्थः सत्यवा
नीतिमान् शुचिः ॥ तेजोराशिरसंख्येयो गृह्णीयादपि चक्षुषा ९ विज्ञाय क्रियतां तस्माद्भूयश्चमृगयामहे ॥ ब्राह्मणैश्चारकैः सिद्धैर्ये चान्ये तद्दिदो जनाः १०
॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि द्रोणवाक्ये चारप्रत्याचारे सप्तविंशोऽध्यायः ॥ २७ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततः शांतनवो मीष्मो भरतानां
पितामहः ॥ श्रुतवान्देशकालज्ञस्तत्त्वज्ञः सर्वधर्मवित् १ आचार्यवाक्योपरमेतद्वाक्यमभिसंदधत् ॥ हितार्थं समुवाचैनां भारतीभरतान्प्रति २ युधिष्ठिरे समा
सक्तां धर्मज्ञे धर्मसंवृताम् ॥ असत्सु दुर्लभां नित्यं सतां चाभिमतां सदा ३ भीष्मः समंवदत् तत्र गिरंसाधुभि रर्चिताम् ॥ यश्चैष ब्राह्मणः प्राह द्रोणः सर्वार्थतत्त्ववित् ४
सर्वलक्षणसंपन्नाः साधुव्रतसमन्विताः ॥ श्रुतव्रतोपपन्नाश्च नानाश्रुतिसमन्विताः ५ वृद्धानुशासने युक्ताः सत्यव्रतपरायणाः ॥ समयं समयज्ञास्ते पालयंतः शुचि
ताः ६ क्षत्रधर्मरतानित्यं केशवानुगताः सदा ॥ प्रवीरपुरुषास्ते वै महात्मानो महाबलाः ॥ नावसीदितुमर्हति उद्ग्रहंतः सतांधुरम् ७ धर्मतश्चैव गुप्तास्ते सुवीर्ये
ण च पांडवाः ॥ ननाशमधिगच्छेद्युरिति मेधीयते मतिः ८ तत्र बुद्धिं प्रवक्ष्यामि पांडवान्प्रति भारत ॥ ननु नीतिः सुनीतस्य शक्यतेऽन्वेषितुं परैः ९ यत्तु श
क्यमिहास्माभिस्तान्वे संचित्य पांडवान् ॥ बुद्ध्या प्रयुक्तं न द्रोहात्प्रवक्ष्यामि निबोधत १० नित्यं मादृशैर्नीतिस्तस्य वाच्या कथंचन ॥ सात्त्वियं साधुवक्त
व्यानत्वं नीतिः कथंचन ११ वृद्धानुशासने ताततिष्ठतासत्यशीलिना ॥ अवश्यं त्विह धीरेण सतां मध्ये विवक्षता १२

अनीतिपरैः अन्वेषितुं अनुगतुं ९ यत्तु प्रयुक्तं प्रयोगः शक्यं ज्ञातुं योग्यः तदेव वक्ष्यामि न तु भवतां द्रोहात् १० नत्विति तस्य दुर्जनस्य त्वाद्दृशस्येति गूढोऽभिसंधिः । सातु तु शब्दो हेत्वर्थे
साहि यतः नीतिरियं साधुवाच्या साधुवैवक्याऽतोऽसाधुत्वमिने वैषावक्येत्यर्थः । अनीतिस्तु कथंचन साधुष्वसाधुषु वा नैव वक्ष्येत्यर्थः ११ तिष्ठतावक्यमिति संबन्धः १२

॥२१॥

तत्र वक्ष्ये सति यथा इतरो जनः पांडवानां निवासं लोकसाधारणं मन्यते तथाऽहं न मन्ये इति योजना १३ असाधारण्यमेवाह तत्रेति तत्रपुरादौ असांप्रतमकल्पणम् १४ वदान्यः
प्रियवादी । 'वदान्योदानशीले चारुवादिनिवाच्यवत्' इति तिमेदिनी निभृतः नियतोऽद्वियः भाव्यः अवश्यं भावी । ओरावश्यके इति ण्यत् १५ भव्यो भाविता १६ असूयकः परगुणे
पुदोषारोपकः ईर्षुः परोत्कर्षासहिष्णुः अभिमानी आत्मसंभावितः मत्सरी परद्रोहकर्ता तत्र यत्र युधिष्ठिर इत्यनुकल्प्यते १७ । १८ । १९ । २० दर्शनं धर्मब्रह्मस्वरूपावेक्षणं निष्प
यथार्हमिह वक्तव्यं सर्वथा धर्मलिप्सया ॥ तत्र नाहंतथामन्ये यथायमितरो जनः १३ निवासंधर्मराजस्य वर्षेऽस्मिन् वैत्रयोदशे ॥ तत्र तातनेषां हिराज्ञां भाव्यमसां
प्रतम् १४ पुरे जनपदे चापियत्र राजायुधिष्ठिरः ॥ दानशीलो वदान्यश्च निभृतोर्हानिषेवकः ॥ जनोजनपदे भाव्यो यत्र राजायुधिष्ठिरः १५ प्रियवादी सदादांतो
भव्यः सत्यपरो जनः ॥ हृष्टः पुष्टः शुचिर्दक्षो यत्र राजायुधिष्ठिरः १६ नासूयको न चापीर्षुर्नाभिमाननिमत्सरी ॥ भविष्यति जनस्तत्र स्वयं धर्ममनुव्रतः १७ ब्रह्म
घोषाश्च भूयांसः पूर्णाहुत्यस्तथैव च ॥ क्रतवश्च भाविष्यंति भूयांसो भूरिदक्षिणाः १८ सदा च तत्र पर्जन्यः सम्यग् वर्षानसंशयः ॥ संपन्नसस्या च महीनिरातं का भवि
ष्यति १९ गुणवंति च धान्यानि रसवंति फलानि च ॥ गंधवंति च माल्यानि शुभशब्दा च भारती २० वायुश्च सुखसंस्पर्शो निष्प्रतीपंच दर्शनम् ॥ नभयंत्वा विशे
त्तत्र यत्र राजायुधिष्ठिरः २१ गावश्च बहुलास्तत्र नृशान च दुर्बलाः ॥ वयांसि दधिसर्पांश्चिरसवंति हितानि च २२ गुणवंति च पेयानि भोज्यानि रसवंति च ॥ तत्र दे
शे भविष्यंति यत्र राजायुधिष्ठिरः २३ रसाः स्पर्शाश्च गंधाश्च शब्दाश्चापि गुणान्विताः ॥ दृश्यानि च प्रसन्नानि यत्र राजायुधिष्ठिरः २४ धर्माश्च तत्र सर्वेऽस्तु सेविताश्च
द्विजातिभिः ॥ स्वैः स्वैर्गुणैश्च संयुक्ता अस्मिन् वर्षे त्रयोदशे २५ देशे तस्मिन् भविष्यंति तात पांडवसंयुते ॥ संप्रीतिमान् जनस्तत्र संतुष्टः शुचिरव्ययः २६ देवताति
थि पूजासु सर्वभावानुरागवान् ॥ इष्टदानो महोत्साहः स्वस्वधर्मपरायणः २७ अशुमाद्विशुभप्रेप्सुरिष्टयज्ञः शुभव्रतः ॥ भविष्यति जनस्तत्र यत्र राजायुधिष्ठिरः
२८ त्यक्तवाक्या नृत्तस्तात शुभकल्याणमंगलः ॥ शुभार्थेषुः शुभमतिर्यत्र राजायुधिष्ठिरः २९ भविष्यति जनस्तत्र नित्यं चेष्टप्रियव्रतः ॥ धर्माश्चाशक्यते ज्ञातुं
नापितात द्विजातिभिः ३० किंपुनः प्राकृतैस्तात पार्थो विज्ञायते क्वचित् ॥ यस्मिन् सत्यं घृतिर्दानं पराशांतिर्धुवाक्षमा ३१ ह्रीः श्रीः कीर्तिः परं तेज आनृशंस्यम
थार्जवम् ॥ तस्मात्तत्र निवासं तुच्छं यत्नेन धीमतः ॥ गर्तिच परमां तत्र नोत्सहे वक्तुमन्यथा ३२

तीपंपाखंडमार्गवर्जितम् २१ । २२ । २३ दृश्यानि रूपाणि २४ । २५ । २६ सर्वभावेन सर्वात्मनाऽनुरागवान् २७ अशुभात् अशुभं त्यक्त्वा २८ । २९ इष्टयागादि
प्रियं परसुखदं च व्रतं पालनीयं यस्य एवं भूतस्य दुर्ज्ञेयस्वमप्याह धर्मात्मेति ३० । ३१ तस्मादिति धीमतः पांडवस्य वासं तुच्छं तत्र विद्धीति शेषः परमां गतिं गमनं च तत्रैव स्वकीयं
कुरु एतच्चाह मन्यथा विपरीतं वचो वक्तुं नोत्सहे वृद्धत्वात् पांडवेषु द्वेषस्याधर्मरूपत्वाच्चेति भावः ३२

९३

म.मा.टी.
॥२२॥

३३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेअष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ युक्तंयुक्तिमत् प्राप्तंप्राप्तकालम् १ तत्त्वतश्चसहेतुकंयुक्तयाभासहीनम् २ तीर्थेश्वरैः ३ । ४ सत्रंकैतव्वेपांतररूपं लक्ष्मणुगुप्तेषु उदयंउद्वमनं प्रतिज्ञातेकालेउक्तातेसति सामीप्येसप्तमी । कालेऽल्पावशिष्टेसतीत्यर्थः ५ परराष्ट्रेषुमित्रराष्ट्रेषु स्वराष्ट्रेषु च स्वस्यबलंसेन्यंसामर्थ्यचयत्तज्ज्ञातव्यम् ६ । ७ नीतिर्भक्तवेतनदानचारप्रवृत्त्यादिका तथाविधीयतांयथायेनप्रकारेणतैःसहसंदधामहेशरादिसंधानंकुर्महे यद्वा बलकोशयोरल्पस्वस्वस्य परस्य बहुत्वं नीतिर्यथाप्रतिज्ञंसामरूपाविधीयतां यथातैःसहसंदधामहेसख्यंकुर्महेइति कालोदयेमृत्युदयरूपेयुद्धेप्राप्तेसति । तेषांविधीयतइतिपाठे तेषांकालतःउदयेप्राप्तेसतियथासम्यग्विधीयतेजायतेतथानीतिर्विधीयताम् ८ नियतमचंचलंनियमेनबुद्धयश्च ९ बोधफलमाहउच्चेति उच्चादिभेदेनत्रिविधमपिप्रहृष्टंवाअप्रहृष्टंवाज्ञातव्यं । उचंसंवास्वबलं

एवमेतत्संचिंत्ययत्कृतेमन्यसेहितम् ॥ तत्क्षिप्रंकुरुकौरव्ययद्येवंश्रद्धधासिमे ३३ ॥ इतिश्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणिचारप्रत्याचारेभीष्मवाक्ये अष्टाविंशोऽध्यायः ॥ २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततःशारद्वतोवाक्यमित्युवाचकृपस्तदा ॥ युक्तंप्राप्तंचवृद्धेनपांडवान्प्रतिभाषितम् १ धर्मार्थसहितंशुद्धं तत्त्वतश्चसहेतुकम् ॥ तत्रानुरूपंभीष्मेणममाप्यत्रमिरंशृणु २ तेषांचैवगतिस्तीर्थैर्वासश्चैषांप्रचिंत्यताम् ॥ नीतिर्विधीयतांचापिसांप्रतंयाहिताभवेत् ३ ना वज्ञेयोरिपुस्तातप्राक्तोऽपिबुभूषता ॥ किंपुनःपांडवास्तातसर्वास्त्रकुशलारणे ४ तस्मात्सत्रंप्रविष्टेषुपांडवेषुमहात्मसु ॥ गूढभावेषुच्छत्रेषुकालेचोदयमागते ५ स्वराष्ट्रेपरराष्ट्रेचज्ञातव्यंबलमात्मनः ॥ उदयःपांडवानांचप्राप्तकालेनसंशयः ६ निवृत्तसमयाःपार्थमहात्मानोमहाबलाः ॥ महोत्साहाभविष्यंतिपांडवाह्यमि तौजसः ७ तस्माद्रलंचवोशश्चनीतिश्चापिविधीयताम् ॥ यथाकालोदयेप्राप्तेसम्यक्तैःसंदधामहे ८ तातबुद्ध्याऽपितत्सर्वंबुद्धयस्वबलमात्मनः ॥ नियतंसर्ग मित्रेषुबलवत्स्वबलेषुच ९ उच्चावचंबलंज्ञात्वामध्यस्थंचापिभारत ॥ प्रहृष्टमप्रहृष्टंचसंदधामतथापरैः १० साम्राभेदेनदानेनदंडेनबलिकर्मगा ॥ न्यायेनाक्रम्यचपरा न्वलाञ्छानम्यदुर्बलान् ११ सांत्वयित्वातुमित्राणिवलंचाभाष्यतांसुखम् ॥ सुकोशबलसंवृद्धःसम्यक्सिद्धिमवाप्स्यसि १२ योत्स्यसेचापिवलिभिररिभिःप्रत्युप स्थितैः ॥ अन्यैस्त्वंपांडवैर्वापिहीनैःस्वबलवाहनैः १३ एवंसर्वंविनिश्चित्यव्यवसायंस्वधर्मतः ॥ यथाकालंमनुष्येद्रचिरंसुखमवाप्स्यसि १४ ॥ इतिश्री०म०वि०गो० चारप्रत्याचारेकृपवाक्येएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥ अप्रहृष्टंचेत्प्रहृष्टबलैःशत्रुभिःसहसंदधामसंधिकरवाम । विपरीतंचेदपिसंदधामशरानितिशेषः । संबनीयानि तिपाठेऽपितदेवार्थेद्वयंज्ञेयं । आतोधातोरित्यालोपः अनीयर्प्रत्ययेपरेभवति । संधानीयामितितुयुक्तःपाठः १० साम्येसामभेदौ अपरस्याधिक्येदानं स्वस्याधिक्येदंडो युद्धेनिपा तनंवा बलिकर्मवाकरादानारूपं इतिबलज्ञानफलम् ११ बलंस्वसेन्यं सुखंयथास्यात्तथाआभाष्यतांप्रीतिवादेनभक्तवेतनमानदानेनसंमंत्रणीयमित्यर्थः सिद्धिजयम् १२ अन्यैः शत्रुभिः पांडवैश्चापिसहपोत्स्यसे कीदृशैः स्वबलादिनाहीनैः १३ व्यवसायंस्वकर्तव्यम् १४ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेएकोनविंशोऽध्यायः ॥ २९ ॥

॥२२॥

अथेति १ वाक्यमुवाचेत्प्रहृष्टेनुमाह असकृदिति निरुताःवंचितास्त्रिगताइतिशेषः प्रभोहेजनमेजय २ बाधितःसुशर्मा बलवतांकौरवाणांविभीस्वामिनिभीष्मेसमीपेसति कर्णं ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथराजात्रिगतांनुशर्मारथयूथपः ॥ प्राप्तकालमिदंवाक्यमुवाचत्वरितोबली १ असकृन्निरुताःपूर्वमत्स्यशाल्वेयकैःप्रभो ॥ सूतेनैव चमत्स्यस्यकीचकेनपुनःपुनः २ बाधितोबंधुभिःसार्द्धंबलाद्बलवतांविभौ ॥ सकर्णमभ्युदीक्ष्याथदुर्योधनमभाषत ३ असकृन्मत्स्यराज्ञामेराष्ट्रंवाधितमोजस ॥ प्रणेताकीचकस्तस्यबलवानभवत्पुरा ४ कूरोऽमर्षीसुदुष्टात्माभुविप्रख्यातविक्रमः ॥ निहतःसतुगंधर्वैःपापकर्मानृशंसवान् ५ तस्मिन्विनिहतैराजाहतदर्पो निराश्रयः ॥ भविष्यतिनिरुत्पाहोविराटइतिमेमतिः ६ तत्रयात्राममतायदितेरोचतेऽनघ ॥ कौरवाणांचसर्वेषांकर्णस्यचमहात्मनः ७ एतत्प्राप्तमहंमन्ये कार्यमात्ययिकंहिनः ॥ राष्ट्रंतस्याभियास्यामोबहुधान्यसमाकुलम् ८ आददामोऽस्यरत्नानिविधानिवसूनिच ॥ ग्रामानुराष्ट्राणिवातस्यहरिष्यामोविभाग शः ९ अथवागोसहस्राणिशुभानिचबहूनिच ॥ विविधानिहरिष्यामःप्रतिपीडयपुरंबलात् १० कौरवैःसहसंगत्यत्रिगतेंश्चविशांपते ॥ गास्तस्यापरहरामोऽद्य सर्वैश्चैवसुसंहताः ११ संविभागेनकृत्वातुनिबध्नोमोऽस्यपौरुषम् ॥ हत्वाचास्यचमूकृत्स्नांशभेवानयामहे १२ तंवंशेन्यायतःकृत्वासुखंत्स्यामहेवयम् ॥ म वतांबलवृद्धिश्चभविष्यतिनसंशयः १३ तच्छ्रुत्वावचनंतस्यकर्णोराजानमब्रवीत् ॥ मूक्तंसुशर्भणावाक्यंप्राप्तकालंहितंचनः १४ तस्मात्क्षिप्रंविनिर्यामोयोज यित्वावरूथिनीम् ॥ विभज्यचाप्यनीकानियथावामन्यसेऽनघ १५ प्राज्ञावाकुरुवृद्धोऽयंसर्वेषांनःपितामहः ॥ आचार्यश्चयथाद्रोणःकृपःशारद्वतस्तथा ॥ मन्यंतेतेयथासर्वंतथायात्राविधीयताम् १६ संमंत्र्यचाशुगच्छामःसाधनार्थमहीपतेः ॥ किंचनःपांडवैःकार्यहीनार्थबलपौरुवैः १७ अत्यंतंवाप्रनष्टास्तेप्राप्ता वापियमक्षयम् ॥ यामोराजन्निरुद्धिग्राविराटनगरंवयम् ॥ आदास्यामोहिगास्तस्यविविधानिवसूनिच १८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोदुर्योधनोराजावा क्यमादायतस्यतत् ॥ वैकर्तनस्यकर्णस्यक्षिप्रमाज्ञापयत्स्वयम् १९ शासनेनित्यसंयुक्तंदुःशासनमनंतरम् ॥ सहवृद्धैस्तुसंमंत्र्यक्षिप्रंयोजयवाहिनीम् २० यथोद्देशंचगच्छामःसाहितास्तत्रकौरवैः ॥ सुशर्माचयथोद्दिष्टंदेशंयातुमहारथः ॥ त्रिगतेःसहितोराजासमग्रबलवाहनः २१ प्रागेवहिसुसंवीतोमत्स्यस्यविषयं प्रति ॥ जघन्यतोवयंतत्रयास्यामोदिवसांतरे ॥ विषयंमत्स्यराजस्यसुसमृद्धंसुसंहताः २२ तेषांतुसहितास्तत्रविराटनगरंप्रति ॥ क्षिप्रंगोपान्समासाद्यगृहं तुविपुलंघनम् २३ गवांशतसहस्राणिश्रीमंतिगुणवंतिच ॥ वयमप्यनुगृह्णीमोदिधाकृत्वावरूथिनीम् २४

चोदीक्ष्यदुर्योधनमभाषत ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ निबध्नोमःनिगृह्णीमः १२ । १३ । १४ विनिर्यामःनिगच्छामः १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० यथोद्देशंचयथानिर्दिष्टांदक्षिणामुत्तरावादिशं यथायोग्यंबलविभागंवाउद्दिश्येत्यर्थः २१ । २२ । २३ । २४

१५ गृद्धाः लुब्धाः १६ न्यगृह्णन्तकालयामासुः २७ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ छत्रलिङ्गेन ब्राह्मणादिकपटवेपेण प्रविष्टानां
व्यतीतोऽतिक्रांतः समय संवत्सरः १ । २ संभावनां कीचकवत् अयमपिममजयकर्ता भविष्यतीत्येवंरूपां ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ मानेशुः नाशमदर्शनं दूरे इति यावत् मागच्छे
युः ९ तनुत्राणिकवचानि १० भानुमंतिदीप्यमानानि वज्रापसंशानिलोहं यद्वा वज्रवदच्छेद्यमभेद्यं च यदयः भाषायां 'पोलाद' इति संज्ञितं तद्वज्रायसं तन्मयोगर्भोतः कवचं नेन
सहितं सवज्रायसगर्भं । पाठांतरे संनाहायसज्जीभावाय सगर्भसकंटकं । 'गर्भोऽभूणेऽभकेकुक्षांसंधीपनसकंटके' इति नानार्थः । 'वज्रस्यादीरेकेपवौ' इति च ११ अभ्यहारयत्

॥ वैशंपायन उवाच ॥ तेस्मगत्वा यथोद्दिष्टां दिशं वन्हेर्महीपते ॥ सन्नद्वारथिनः सर्वे सपदा तावलोत्कटाः २५ प्रतिवैरं चिकीर्षतो गोपुष्टदामहावलाः ॥ आदातुंगाः
सुशर्माऽथ कृष्णपक्षस्य सप्तमीम् २६ अपरे दिवसे सर्वे राजसंभूय कौरवाः ॥ अष्टम्यां ते न्यगृह्णन्त गोकुलानि सहस्रशः २७ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गो
हरणपर्वणि दक्षिणगो ग्रहे सुशर्मादियाने त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३० ॥ ॥ ६४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तेषां महाराज तत्रैवामिततेजसाम् ॥ छत्रलिङ्गप्रविष्टानां
पांडवानां महात्मनाम् १ व्यतीतः समयः सम्यग् वसतां वैपुरोत्तमे ॥ कुर्वतां तस्य कर्माणि विराटस्य महीपतेः २ कीचके तु हते राजा विराटः परवीरहा ॥ परां संभावनां
चक्रकुंतीपुत्रे युधिष्ठिरे ३ ततस्त्रयोदशस्यां ते तस्य वर्षस्य भारत ॥ सुशर्मणा गृहीतं तद्द्रोघं नंतरसाबहु ४ ततो जवेन महता गोपः पुरमथाव्रजत् ॥ स दृष्ट्वा मत्स्यराजं
चरथात्प्रस्कंद्य कुंडली ५ शूरैः परिवृतं यो वैः कुंडलांगदधारिभिः ॥ संवृतं मंत्रिभिः सार्द्धं पांडवैश्च महात्मभिः ६ तं सभायां महाराजमासीनं राष्ट्रवर्द्धनम् ॥ सोऽब्रवी
दुपसंगम्य विराटं प्रणतस्तदा ७ अस्मान्युधिविनिजित्य परिभूय सवांधवान् ॥ गवांशतसहस्राणि त्रिगर्ताः कालयंतिते ८ तान्परीप्सुस्वराजेंद्रमानेशुः पशव
स्तव ॥ तच्छ्रुत्वा नृपतिः सेनां मत्स्यानां समयोजयत् ९ रथनागाश्च कलिं पतिध्वजसमाकुलाम् ॥ राजानो राजपुत्राश्च तनुत्राण्यथ भेजिरे १० भानुमंतिवि
चित्राणि शूरसंघानि भागशः ॥ सवज्रायसगर्भतुकवचं तत्र कांचनम् ११ विराटस्य प्रियो भ्राता शतानीकोऽभ्यहारयत् ॥ सर्वपारसवं वर्मकल्याणपटलं दृढम् १२
शतानीकादवरजोमदिराक्षोऽभ्यहारयत् ॥ शतसूर्यशतावर्तशतविंदुशताक्षिमत् १३ अभेद्यकल्पं मत्स्यानां राजा कवचमाहरत् ॥ उत्सेधेयस्य पद्मानि शतं सौमं
धिकानि च १४ सुवर्णपृष्ठं सूर्याभं सूर्यदत्तोऽभ्यहारयत् ॥ दृढमायसगर्भं च श्वेतवर्मशताक्षिमत् १५ विराटस्य सुतो ज्येष्ठो वीरः शंखोऽभ्यहारयत् ॥ शतशश्च
तनुत्राणियथास्वं ते महारथाः १६

बवं व पारसवं परान् सुनोति पीडयति सुवति क्षिपाति वापरसवं । ऋदोरप

स्वार्थे तद्धितः । पारसवं शस्त्रं सर्वपारसवं सर्वशस्त्रसहमित्यर्थः कल्याणपटलं सुवर्णपत्राच्छादितं 'कल्याणमक्षये स्वर्णे' इति विश्वः १२ आवर्तते पुनः पुनर्लपति विलसतीति यो
गात् चंद्रः पद्मं वा विंदुः सूक्ष्मचक्रं अक्षिनेत्राकारं चक्रं १३ उत्सेधे उच्छ्राये संपूर्णे विस्तारे कङ्कारजातीयानि शतं पद्मानि पञ्चयानि विष्टानि एवं विशालमित्यर्थः १४ । १५ । १६

अभ्यनहतेति पाठे संधिरार्थः सूपस्करेषु शोभनरथांगेषु १७ । १८ उच्छिष्टश्रिये उच्छिष्टोऽभूत् १९ । २० गोपालस्तंतिपालाल्पः दामग्रंथिर्ह्यश्वपालः २१ । २२ । २३
२४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० प्रभिन्नकरटामुखाः । 'काके भगंडौ करटौ' इत्यमरः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ निरीक्षंतं निरीक्षमाणं पुल्लिङ्गमार्थं ३५ ॥ इति

योत्स्यमाना अनहंतदेवरूपाः प्रहारिणः ॥ सूपस्करेषु श्रेष्ठेषु महत्सु च महारथाः १७ पृथक्कांचनसन्नाहानरथेष्वश्वानयोजयत् ॥ सूर्यचंद्रप्रतीकाशे रथे दिव्ये हि
रण्ये १८ महानुभावो मत्स्यस्य ध्वज उच्छिष्टश्रियेतदा ॥ अथान्यान् विविधाकारान् ध्वजान्हेमपरिष्कृतान् १९ यथास्वं क्षत्रियाः शूरारथेषु समयोजयत् ॥ अथ
मत्स्योऽब्रवीद्राजा शतानीकं जघन्यजम् २० कंकवल्गुगोपालादामग्रंथिश्च वीर्यवान् ॥ युद्धेद्युरिति मे बुद्धिर्वर्तते नात्र संशयः २१ एतेषामपि दीयं तारथाध्वज
पताकिनः ॥ कवचानि च चित्राणि दृढानि च मृदूनि च २२ प्रतिमुंचंतु गात्रेषु दीयंतामायुधानि च ॥ वीरांगरूपाः पुरुषानागराजकरोपमाः २३ नेमेजातुनयु
द्धे रन्निति मे धीयते मतिः ॥ एतच्छ्रुत्वा तु नृपतेर्वाक्यं त्वरितमानसः ॥ शतानीकस्तु पार्थेभ्योरथान् राजसमादिशत् २४ सहदेवाय राज्ञे च भीमाय न कुशाय च ॥
तान्प्रहृष्टास्ततः सूताराजभक्तिपुरस्कृताः २५ निर्दिष्टान् रदेवेन रथान् शीघ्रमयोजयत् ॥ कवचानि विचित्राणि मृदूनि च दृढानि च २६ विराटः प्रादिशद्यानि
तेषामक्लिष्टकर्मणाम् ॥ तान्या मुच्यशरीरेषु दंशितास्ते परंतपाः २७ रथान् हेमपरिच्छन्नान् स्थायचमहारथाः २९ विराटमन्वयुः पार्थाः सहिताः कुरुपुंगवाः ॥ चत्वारो भ्रातरः शूराः पांड
वाः सत्यविक्रमाः ३० भीमाश्च मत्तमातंगाः प्रभिन्नकरटामुखाः ॥ क्षरंतश्चैव नार्गेन्द्राः सुदंताः षष्टिहायनाः ३१ स्वारूढायुद्धकुशलैः शिक्षिता हास्तिसादिभिः ॥
राजानमन्वयुः पश्चाच्चलंत इव पर्वताः ३२ विशारदानां मुख्यानां दृष्टानां चारुजीविनाम् ॥ अष्टौरथसहस्राणि दशनागशतानि च ३३ षष्टिश्चाश्वसहस्राणि मत्स्या
नामभिर्निर्ययुः ॥ तदनीकं विराटस्य शुशुभे भरतर्षभ ३४ संप्रयातंत दाराजन्निरीक्षंतं गवांपदम् ॥ तद्दृष्ट्वा विराटस्य संप्रस्थितमशोभत् ॥ दृष्ट्वा युवजनाकीर्णं
गजाश्वरथसंकुलम् ३५ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि दक्षिणगो ग्रहे मत्स्यराजरणोद्योगे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ नि
र्यायनगराच्छूराव्यूढानीकाः प्रहारिणः ॥ त्रिगर्तान् स्पृशन्मत्स्याः सूर्ये परिणते सति १ ते त्रिगर्ताश्च मत्स्याश्च संख्यायुद्धदुर्मदाः ॥ अन्योऽभ्यमभिगर्जंतो गोपु
ष्टदामहावलाः २ भीमाश्च मत्तमातंगास्तोमरांकुशानोदिताः ॥ ग्रान्णीयैः समारूढाः कुशलैर्हस्तिसादिभिः ३ तेषां समागमो घोरस्तुमुलोलोमहर्षणः ॥ प्रता
परस्परं राजन्यमराष्ट्रविवर्द्धनः ४

विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३१ ॥ ॥ निर्यायनिर्गत्य अपृशन्

प्राप्तवतः परिणते पंचधा विभक्तस्याह्मत्तुर्थभागं प्राप्ते १ । २ ग्रामणीयैः राजकीयैः 'ग्रामणीर्नापिते पुंसि त्रिष्वध्यक्षेऽधिपेऽपि च' इति नानार्थः ३ समागमः संग्रामः ४

अवलंबति अवरोहति ५ । ६ सैन्येनसेनोत्थेन ७ व्यतिषिकानि हस्तात्हस्तांतरंगतानि ८ अस्यताक्षिपताम् ९ । १० । ११ । १२ । १३ नागभोगनिकारौःसर्व
 देहोपमैः १४ । १५ । १६ कश्मलंमूर्च्छाआविशत् शूरानितिशेषः येषांरुम्भतांपक्षिणांअंतरिक्षेगतिदर्शनंच तेऽपिशरैःप्रवेजिताःउद्वेगंप्रापिताःसंतःउपाविशन् ध्वजा
 ग्रादी वाणपटलेनतेषांगतिदर्शनंचन्यरुध्यत निरुद्धम् १७ । १८ त्रिगर्तानांसेनांप्रविष्टावित्यन्वयः १९ प्रविश्य चतामाच्छेतांमोहितवंतौ केशाकेशि केशेषुकेशेषुगृही
 देवासुरसमोराजत्रासीत्सूर्येऽवलंबति ॥ पदातिरथनागैर्द्रहयारोहबलौघवान् ५ अन्योन्यमभ्यापततांनिघ्नतांचेतरैतरम् ॥ उदातिष्ठद्रजोभूमिनंप्राज्ञायत
 किंचन ६ पक्षिणश्चापतनूमौसैन्येनरजसाऽऽवृताः ॥ इषुभिर्व्यतिसर्पद्रिरादित्योऽंतरधीयत ७ खद्योतैरिवसंयुक्तमंतरिक्षंव्यराजत ॥ रुक्मपृष्ठानिचापा
 निव्यतिषिकानिधन्विनाम् ८ पततांलोकवीराणांसव्यदक्षिणमस्यताम् ॥ रथारथैःसमाजग्मुःपादातैश्चपदातयः ९ सादिनःसादिभिश्चैवगजैश्चापिमहाग
 जाः ॥ असिभिःपट्टिशैःप्रासैःशक्तिभिस्तोमैरपि १० संरब्धाःसमरेराजत्रिजगुरितरैतरम् ॥ निघ्नंतःसमरेऽन्योन्यंशूराःपरिघवाहवः ११ नशेकुरामिसंर
 ब्धाःशूरान्कर्तुंपराङ्मुखान् ॥ कृतोत्तरोष्ठंसुनसंलुक्तकेशमलंकृतम् १२ अदृश्यतशिरश्छिन्नंरजोघ्वस्तंसकुंडलम् ॥ अदृश्यंस्तत्रगात्राणिशरोश्छिन्नानिभा
 गशः १३ शालस्कंधानिकाशानिक्षत्रियाणांमहामृधे ॥ नागभोगनिकाशैश्चबाहुभिश्चंदनोक्षितैः १४ आस्तीर्णाविसुधाभातिशिरोभिश्चसकुंडलैः ॥ रथिनार
 थिभिश्चात्रसंप्रहारोऽभ्यवर्तत १५ सादिभिःसादिनांचापिपदातीनांपदातिभिः ॥ उपाशाम्यद्रजोभूमंरुधिरेणप्रसर्पता १६ कश्मलंचाविशद्गोरनिर्मर्षादम
 वर्तत ॥ उपाविशन्नगरुम्भंतःशरैर्गाढंप्रवेजिताः ॥ अंतरिक्षेगतिर्येषांदर्शनंचाप्यरुध्यत १७ तेघ्नंतःसमरेऽन्योन्यंशूराःपरिघवाहवः ॥ नशेकुरामिसंरब्धाः
 शूरान्कर्तुंपराङ्मुखान् १८ शतानीकःशतंहत्वाविशालाक्षश्चतुःशतम् ॥ प्रविष्टौमहर्त्तिसेनांत्रिगर्तानांमहारथौ १९ तौप्रविष्टौमहासेनांबलवंतौमनस्विनौ ॥
 आच्छेतांबाहुसंरब्धौकेशाकेशिरथारथि २० लक्षयित्वात्रिगर्तानांतौप्रविष्टौरथध्वजम् ॥ अग्रतःसूर्यदत्तश्चमदिराक्षश्चपृष्ठतः २१ विराटस्तत्रसंग्रामेहत्वा
 पंचशतान्तरथान् ॥ हयानांचशतान्यष्टौहत्वापंचमहारथान् २२ चरन्सविविधान्मार्गान्रथेनरथसत्तमः ॥ त्रिगर्तानांसुशर्माणमाच्छेद्बुक्मरथरणे २३ तौ
 व्यवाहरतांत्रमहात्मानौमहाबलौ ॥ अन्योन्यमभिगर्जंतौगोष्ठेषुशृषभाविष्व २४ ततोराजात्रिगर्तानांसुशर्मायुद्धदुर्भदः ॥ मत्स्यंसभीयाद्राजानंद्रैरथेननरर्ष
 भः २५ ततो रथाभ्यांरथिनीव्यतीयतुरमर्षणौ ॥ शरान्व्यमृजतांशीघ्रंतोयधाराघनाइव २६

स्वा प्रवृत्तयुद्धं केशाकेशि एवंप्रथारथि । पाठांतरे नखानखि नखैर्नखैश्चप्रहस्येदंयुद्धंप्रवृत्तनखानखि केशेषुगृहीत्वायोधान् रथेषुगृहीत्वारथांश्चप्रक्षिपतइतिभावः २०
 सूर्यदत्तःशतानीकः २१ । २२ । २३ तौ विराटसुशर्माणौ २४ । २५ । २६

२७ । २८ । २९ ततःसैन्यामितिश्लोकःप्राचीनपुस्तकेष्वन्यथापठ्यते । 'ततःसेनाःसमाहृत्यमत्स्यराजसुशर्मणौ । नजानीतांतदाऽन्योन्यंसैन्येनरजसावृतौ'इति तत्रसुशर्मणा
 वितिहस्वत्वमार्षे सेनाःसेनास्थान्शूरान्समाहृत्यअन्योन्यसंघट्टकारयित्वा सैन्येनसेनोत्थेन ३३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठोपे भारतभावदीपेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥

अन्योन्यंचापिसंरब्धौविचेरतुरमर्षणौ ॥ कृतास्त्रौनिशितैर्बाणैरसिशक्तिगदाभृतौ २७ ततोराजासुशर्माणंविव्याधदशभिःशरैः ॥ पंचभिःपंचभिश्चास्यवि
 व्याधचतुरोहयान् २८ तथैवमत्स्यराजानंसुशर्मायुद्धदुर्भदः ॥ पंचाशद्भिःशितैर्बाणैर्विव्याधपरमास्त्रावित् २९ ततःसैन्यंमहाराजमत्स्यराजसुशर्मणोः ॥ नाभ्य
 जानत्तदाऽन्योन्यंसैन्येनरजसाऽऽवृत्तम् ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोग्रहणपर्वणिदक्षिणगोग्रहेविराटसुशर्मयुद्धेद्वात्रिंशोऽध्यायः ॥ ३२ ॥ ॥ ६४ ॥
 ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तमसाग्निभुतेलोकेरजसाचैवभारत ॥ अतिष्ठन्वैमुहूर्तंतुव्यूढानीकाःप्रहारिणः १ ततोऽधकारंप्रणुदद्भुदतिष्ठतचंद्रमाः ॥ कुर्वाणोविम
 लारान्निंदयन्क्षत्रियान्युधि २ ततःप्रकाशमासाद्यपुनर्युद्धमवर्तत ॥ घोररूपंततस्तेस्मनावैक्षंतपरस्परम् ३ ततःसुशर्मात्रिगर्तःसहभ्रात्रायवीयसा ॥ अ
 भ्यद्रवन्मत्स्यराजंरथवातेनसर्वशः ४ ततो रथाभ्यांप्रस्कंयभ्रातरौक्षत्रियर्षभौ ॥ गदापाणीसुसंरब्धौसमभ्यद्रवतारथान् ५ तथैवतेषांतुबलानितानिकृद्धान्य
 थान्योन्यमभिद्रवंति ॥ गदासिखड्गैश्चपरश्वैश्चप्रासैश्चतीक्ष्णाग्रसुपीतधारैः ६ बलंतुमत्स्यस्यबलेनराजासर्वत्रिगर्ताधिपतिःसुशर्मा ॥ प्रमथ्यजित्वाचप्र
 सह्यमत्स्यंविराटमोजस्विनमभ्यधावत् ७ तौनिहत्यपृथक्धुर्याबुभौतौपार्ष्णिसारथी ॥ विरथंमत्स्यराजानंजीवग्राहमगृह्णताम् ८ तमुन्मथ्यसुशर्माऽथयुवती
 मिवकामुकः ॥ स्यंदनंस्वंसमारोप्यप्रययौशीघ्रवाहनः ९ तस्मिन्गृहीतेविरथेविराटेबलवतरे ॥ प्राद्रवंतभयान्मत्स्यास्त्रिगर्तैर्दिताभृशम् १० तेषुसंत्रस्य
 मानेषुकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ प्रत्यभाषन्महाबाहुंभिमसेनमरिंदमम् ११ मत्स्यराजःपरामृष्टास्त्रिगर्तेनसुशर्मणा ॥ तमोचयमहाबाहोनगच्छेद्विषतांशम् १२
 उषिताःस्मसुखंसर्वसर्वकामैःसुपूजिताः ॥ भीमसेनत्वयाकार्यातस्यवासस्यनिष्कृतिः १३ ॥ भीमसेनउवाच ॥ अहमेनंपारित्रास्येशासनात्तवपार्थिव ॥ पश्य
 मेसुमहत्कर्मयुध्यतःसहशशुभिः १४ स्वबाहुवलमाश्रित्यतिष्ठत्वंभ्रातृभिःसह ॥ एकांतमाश्रितोराजनपश्यमेऽद्यपराक्रमम् १५

तमसानैशेनांधकारेण । मुहूर्तं आचंद्रोदयकालं नतुषटीद्वयमात्रं । कृष्णपक्षस्यसप्तमीमिति सप्तम्यांगोग्रहणस्योक्तत्वात् १ । २ । ३ । ४ प्रस्कंयअवरुह्य ५ तीक्ष्णानिअग्रा
 णि सुपीताःसुतरांपीताः शोषिताःरुशीरुता अनायासेनशीघ्रंपरशरीरप्रवेशक्षमाःभाराश्रयेषांते तीक्ष्णाग्रसुपीतधारस्तैः । तीक्ष्णायसपीतेतिपाठेऽपि पीतशब्दस्योक्तपुनार्थः ६
 बलंजित्वाचेतिसंबंधः ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५

अपारुज्यउत्पाटत्र १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ विराटंसमवीक्ष्येन हेसमहेसाधो इतिविराटं वीक्ष्यवाचादृशाचसंभाव्य एनसुशर्माणंतिष्ठतिष्ठेति
चावददितिसंबंधः । 'सर्वसाधुसमानेषुसमस्यादभिधेयवत्'इतिमेदिनी २४ रथपुंगवःतिष्ठतिष्ठेतिभाषमाणः महत्कर्मान्योन्ययुद्धंपश्यतां कर्मभ्यति हारेतइ अयंमांमहत्कर्मकुर्वाणं

सुस्कंधोऽयंमहावृक्षोगदारूपइवस्थितः ॥ अहमेनमपारुज्यद्रावयिष्यामिशात्रवान् १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंमत्तमिवमातंगंवीक्षमाणंवनस्पतिम् ॥ अ
ब्रवीद्भ्रातरंवीरंधर्मराजोयुधिष्ठिरः १७ माभिमसाहसंकार्षींस्तिष्ठत्वेषवनस्पतिः ॥ मात्वंवृक्षेणकर्माणिकुर्वाणमतिमानुषम् १८ जनाःसमवबुध्येरन्भीमोऽयमि
तिभारत ॥ अन्यदेवायुधंकिंचित्प्रतिपद्यस्वमानुषम् १९ चापंवायदिवाशाक्तिनिस्त्रिंशंवापरश्वधम् ॥ यदेवमानुषंभीमभवेदन्यैरलाक्षितम् २० तदेवायुध
मादायमोक्षयाशुमहीपतिम् ॥ यमौचचक्ररक्षौतेभवितारौमहाबलौ २१ संहिताःसमरेतत्रमत्स्यराजंपरीप्सत ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तस्तुवेगेनभीमसे
नोमहाबलः २२ गृहीत्वानुधनुःश्रृंखलंजवेनसुमहाजवः ॥ व्यमुंचच्छरवर्षाणिसतोयइवतोदयः २३ तंभीमोभीमकर्माणंसुशर्माणमथाद्रवत् ॥ विराटंसमवीक्ष्ये
नंतिष्ठतिष्ठेतिचावदत् २४ सुशर्मांचितयामासकालांतकयमोपमम् ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभाषंतंपृष्ठतोरथपुंगवः ॥ पश्यतांसुमहत्कर्ममहयुद्धमुपस्थितम् २५ परा
वृत्तोधनुर्गृह्यसुशर्माभ्रातृभिःसह ॥ निमेषांतरमात्रेणभीमसेनेनतेरथाः २६ रथानांचगजानांचवाजिनांचससादिनाम् ॥ सहस्रशतसंघाताःशूराणामुग्रवान्चि
नाम् २७ पातिताभीमसेनेनविराटस्यसमीपतः ॥ पतयोनिहतास्तेषांगदांगृह्यमहात्माना २८ तदृष्ट्वातादृशंयुद्धंसुशर्मायुद्धदुर्मदः ॥ चितयामासमनसार्कि
शेषंहिबलस्यमे ॥ अपरोदृश्यतेसैन्येपुरामग्रोमहाबले २९ आकर्णपूर्णेतदाधनुषाप्रत्यदृश्यत ॥ सुशर्मासायकांस्तीक्ष्णानक्षिपतेचपुनःपुनः ३० ततः
समस्तास्तेसर्वेतुरगानभ्यचोदयन् ॥ दिव्यमस्त्रंविर्कुर्वाणास्त्रिगर्तान्प्रत्यमर्षणाः ३१ तान्निवृत्तरथान्दृष्ट्वापांडवान्सामहाचमूः ॥ वैराटिःपरमकुद्वोयुयुवेपरमा
हुतम् ३२ सहस्रमवधीतत्रकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ भीमःसप्तसहस्राणियमलोकमदर्शयत् ३३ नकुलश्चापिसप्तैवशतानिप्राहिणोच्छरैः ॥ शतानित्रीणिशूराणां
सहदेवःप्रतापवान् ३४ युधिष्ठिरसमादिष्टोनिजघ्नेपुरुषर्षभः ॥ ततोऽभ्यपतदत्युग्रःसुशर्माणमुदायुधः ३५ दृत्वातांमहर्षिसेनांत्रिगर्तानामहारथः ॥ ततोयुधि
ष्ठिरोराजात्वरमाणोमहारथः ३६ अभिपत्यसुशर्माणंशरैरभ्याहनदृशम् ॥ सुशर्माऽपिसुसंरब्धस्त्वरमाणोयुधिष्ठिरम् ३७ अविध्यन्नवभिर्वाणैश्चतुर्भिश्चतुरो
हयान् ॥ ततोरान्नाशुकारीकुंतीपुत्रोवृकोदरः ३८

पश्यतु अहंचैनंद्रक्ष्येइत्यर्थः २५ रथाःसंगताइतिशेषः २६ । २७ । २८ चितयामासेति सुशर्माविलस्य
सैन्यस्य किशोपंकुत्सितंबंधंचितयामास । 'शेषःसंकर्षणेवधे'इतिमेदिनी तत्रहेतुः द्वियस्मात्मेममपरोभ्रातामहाबलेसैन्येपुरामग्रोदृश्यते । आतुःसंकटंदृष्ट्वा सैन्यनारां
चितयामासेत्यर्थः २९ धनुषाशोभमानइतिशेषः ३० तेसर्वेमत्स्याः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ अत्युग्रोयुधिष्ठिरः वाक्यशेषात् ३५ । ३६ । ३७ । ३८

३९ । ४० । ४१ । ४२ त्रैगर्तत्रिगर्ताधिपति ४३ । ४४ । ४५ । भीमसंकाशःभीमोपमः 'रामरावणयोयुद्धंरामरावणयोरिव'इतिवदनुपमइत्यर्थः ४६ । ४७ केशपक्षेकेशक
लापे । 'पाशःपक्षश्चहस्तश्चकलापार्थाःकचात्परे'इति । पक्षोमासार्धकेइत्युपक्रम्यकेशादेःपरतोवृद्धइतिमेदिनी अत्रोक्तंतीतिशास्त्रे । 'वामपाणिकचोत्पीडा १ भूमौनिष्पेव

समासाद्यसुशर्माणमश्वानस्यव्यपोथयत् ॥ पृष्ठगोपांश्चतस्याथहत्वापरमसायकैः ३९ अथास्यसारथिंकुद्वोरथोपस्थादपातयत् ॥ चक्ररक्षश्चशूरोवैमदिरा
क्षांऽतिविश्रुतः ४० समायाद्विरथंदृष्ट्वात्रिगर्तंप्राहरत्तदा ॥ ततोविराटःप्रस्कंद्यरथादथसुशर्मणः ४१ गदांतस्यपरासृश्यतमेवाम्यद्रवद्वली ॥ सचचारगदापा
णिर्दृष्ट्वाऽपितरुणोयथा ४२ पलायमानंत्रैगर्तंदृष्ट्वाभीमोऽभ्यभाषत ॥ राजपुत्रनिवर्तस्वनतेयुक्तंपलायनम् ४३ अनेनवीर्येणकथंगास्त्वंप्रार्थयसेबलात् ॥ कथं
चानुचरांस्त्यक्त्वाशत्रुमध्येविषादसि ४४ इत्युक्तःसतुपार्थेनसुशर्मारथयूथपः ॥ तिष्ठतिष्ठेतिभीमंसहसाभ्यद्रवद्वली ४५ भीमस्तुभीमसंकाशोरथात्प्र
स्कंद्यपांडवः ॥ प्राद्रवत्तूर्णमव्यग्रोजीवितेप्सुःसुशर्मणः ४६ तंभीमसेनोधावंतमभ्यधावतवीर्यवान् ॥ त्रिगर्तराजमादातुंसिंहःसुद्रमृगंयथा ४७ अभिद्रुत्यसुश
र्माणंकेशपक्षेपरासृशत् ॥ समुद्यम्यतुरोषातंनिष्पिपेषमहीतले ४८ पदामूर्ध्निमहाबाहुःप्राहरद्विलपिष्यतः ॥ तस्यजानुंददौभीमौजघ्नेचैनमरत्निना ॥ समोहम
गमद्राजाप्रहारवरपीडितः ४९ तस्मिन्गृहीतेविरथेत्रिगर्तानामहारथे ॥ अभ्यज्यतबलंसर्वत्रैगर्तंद्वातुरम् ५० निवर्त्यगास्ततःसर्वाःपांडुपुत्रामहारथाः ॥
अवाजित्यसुशर्माणंधनंचादायसर्वशः ५१ स्वबाहुबलसंपन्नाहीनिवेशयतत्रताः ॥ विराटस्यमहात्मानःपरिक्लेशविनाशनाः ५२ स्थिताःसमक्षंतेसर्वेत्वथभीमोऽ
भ्यभाषत ५३ नार्यपापसमाचारोमत्तोजीवितुमर्हति ॥ किंतुशक्यंमयाकर्तुंयद्राजासततंघृणी ५४ गलेगृहीत्वाराजानमानीयविवशंवशम् ॥ ततएनंविचेष्टंतं
द्धापार्थोवृकोदरः ५५ रथमारोपयामासविसंज्ञंपांसुगुण्डितम् ॥ अभ्येत्यरणमध्यस्थमभ्यगच्छयुधिष्ठिरम् ५६ दर्शयामासभीमस्तुसुशर्माणंनराधिपम् ॥ प्रोवा
चपुरुषव्याघ्रोभीममाहवशोभिनम् ५७ तंराजाप्राहसदृष्ट्वासुच्यतांवेनराधमः ॥ एवमुक्तोऽब्रवीद्भीमःसुशर्माणंमहाबलम् ५८ ॥ भीमउवाच ॥ जावितुंवे
च्छसेमूढहेतुंमेदगतःशृणु ॥ दासोऽस्मीतिखयावाच्यंसंसत्सुचसभासुच ५९ एवतेजीवितंदद्यामेषयुद्धजितोविधिः ॥ तमुवाचततोऽप्येष्टोभ्रातासप्रणयंवचः ६०

णंबलात् २ । मूर्ध्निपादप्रहरणं ३ जानुनोदरमर्दनं ४ । मालूराकारयामुष्ट्या कपोलेदृढताडनं ५ । कफोणिपातोऽप्यसक्त् ६ सर्वतस्तलताडनं ७ । तालेनयुद्धेभ्रमणमारणं ८
स्मृतमष्टधा । चतुर्भिःक्षत्रियंहन्यात्पंचभिःक्षत्रियाधमं । षड्भिर्वैश्यंसप्तभिस्तुशूद्रसंकरमष्टभिः'इति एतेषामध्येतंकेशग्रहादिभिःपंचभिर्मारयताऽस्यक्षत्रियाधमत्वंदर्शितं ४८
४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ घृणीदयालुः ५४ विवशंअचितं वशंपराधीनं ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६०

६१ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ एवमिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ प्रतीताः हृष्टाः ८ । ९ । १० नः अस्मत्संबन्धि
 ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ मुंचमुंचाधनाचारं प्रमाणं यदि ते वयम् ॥ दासभावंगतो ह्येष विराटस्य महीपतेः ॥ अदासो गच्छमुक्तोऽसि मयैव कार्षीः कदाचन ६१ ॥ इति श्री
 महाभारते विराटपर्वणिगोहरणपर्वणिदक्षिणगोघ्रे सुशर्मनिग्रहे त्रयस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३३ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्ते तु सर्वाङ्गः सुशर्माऽऽसीदघोमुखः ॥
 समुक्तोऽभ्येत्य राजानमभिवाद्य प्रतस्थितवान् १ विसृज्य तु सुशर्माणं पाण्डवास्ते हतद्विषः ॥ स्वबाहुबलसंपन्नाहीनिषेवायतव्रताः ॥ संग्रामशिरसो मध्ये तारात्रिं
 सुखिनोऽवसन् २ ततो विराटः कैतेयानतिमानुषविक्रमान् ॥ अर्चयामास वितेन मानेन च महारथान् ३ ॥ विराट उवाच ॥ यथैव मम रत्नानि युष्माकं तानि वै
 तथा ॥ कार्यं कुरुत वै सर्वे यथा कामं यथा सुखम् ४ ददाम्यलंकृताः कन्यावसूनि विविधानि च ॥ मनसश्चाप्यभिप्रेतं युद्धे शत्रुनिबर्हणाः ५ युष्माकं विक्रमादयमु
 क्तोऽहं स्वस्तिमानिह ॥ तस्माद्भवंतो मत्स्यानामीश्वराः सर्व एवाहि ६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तथेति वादिनं मत्स्यं कौरवेयाः पृथक् पृथक् ॥ ऊचुः प्राञ्जलयः सर्वे यु
 धिष्ठिरपुरोगमाः ७ प्रतिनं दामते वाक्यं सर्वं चैव विशांपते ॥ एते नैव प्रतीताः स्मयत्वं मुक्तोऽद्य शत्रुभिः ८ ततोऽब्रवीत्प्रीतमना मत्स्यराजो युधिष्ठिरम् ॥ पुनरे
 व महाबाहुर्विराटो राजसत्तमः ९ एहित्वामभिषेक्ष्यामि मत्स्यराजस्तु नो भवान् १० मनसश्चाप्यभिप्रेतं यथेष्टं भुवि दुर्लभम् ॥ तत्ते हंसं प्रदास्यामि सर्वमर्हति नो भ
 वान् ११ रत्नानि गाः सुवर्णं च मणिमुक्तमथापि च ॥ वैयाघ्रपद्य विप्रेन्द्र सर्वथैव न मोस्तुते १२ त्वत्कृते ह्यद्य पश्यामि राज्यं संतानमेव च ॥ यतश्च जातसंरंभो न च श
 त्रुवशंगतः १३ ततो युधिष्ठिरो मत्स्यं पुनरेवाभ्यभाषत ॥ प्रतिनं दामि ते वाक्यं मनोज्ञं मत्स्यभाषसे १४ आनृशंस्यपरो नित्यं सुसुखी सततं भव ॥ गच्छं तु दूता
 स्त्वरितं नगरं तव पार्थिव १५ सुहृदां प्रियमाख्यातुं घोषयंतु च ते जयम् ॥ ततस्तद्वचनान्मत्स्यो दूतान् राजा समादिशत् १६ आचक्ष्वं पुरंगत्वा संग्रामविज
 यं मम ॥ कुमार्यः समलंकृत्य पर्यागच्छंतु मे पुरात् १७ वादित्राणि च सर्वाणि गणिकाश्च स्वलंकृताः ॥ एतां चाज्ञाततः श्रुत्वा राजा मत्स्येन नोदिताः ॥ तामाज्ञां शि
 रसाकृत्वा प्रस्थिता हृष्टमानसाः १८ ते गत्वा तत्र तारात्रिमथसूर्योदयं प्रति ॥ विराटस्य पुराभ्याशे दूता जयमघोषयन् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते वि० प० गोहरण
 प० दक्षिणगोघ्रे विराटजयघोषे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ याते त्रिगर्तान्मत्स्ये तु पशूंस्तान्चैपरीप्सति ॥ दुर्योधनः सहामात्यो
 विराटमुपयादथ १ भीष्मो द्रोणश्च कर्णश्च कृपश्च परमास्त्रवित् ॥ द्रौणिश्च सौबलश्चैव तथा दुःशासनः प्रभो २ विविंशतिर्विकर्णश्चित्रसेनश्च वीर्यवान् ॥ दुर्युधो दुः
 शलश्चैव ये चैवान्ये महारथाः ३ सर्वे भवान् ग्रहीतुमर्हति ११ । १२ यतो निगृहीतः जातसंरंभो जातभयोऽपि त्वद्वलास्रचशत्रुवशंगतोऽस्मि १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ ॥ इति विराटपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे चतुस्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३४ ॥ परीप्सतिलिप्सति यतः अथ अतः विराटं विराटदेशं उपयात् उपयात् १ । २ ३

४ कालयंति नयंति रथवंशेन रथसमूहेन ५ घोषस्य घोषस्थानां गोपालानां च हन्यतां हन्यमानानामारावः शब्दो महान् भूत् ६ । ७ । ८ भूमिजयमित्युत्तरस्येव नामांतरं
 १ । १० शून्यपालं राज्ञोऽसन्निधाने पालकं ११ । १२ । १३ । १४ पृथपो गंधस्ती १५ पाशोपधानामिति पाशोपधानां प्रांतद्वयगतौ तावेव उपधाने वीणायां तंत्रीसंधानार्थं
 कीलविशेषोपस्थासापाशोपधानातां । ज्यातंत्री मौर्वेयवतंत्री कार्णायासतंतवोयस्यांतां चापोधनुर्याष्टिः सैव अलावुसाहितो दंडोयस्यास्तां । महास्वनामित्युभयत्र तुल्यं । शरास्ततो
 एते मत्स्यानुपागम्य विराटस्य महीपतेः ॥ घोषान्विद्राव्यतरसागोधनं जहुरोजसा ४ षष्टिं गवांसहस्राणि कुरवः कालयंति च ॥ महतारथवंशेन परिवार्य समंततः
 ५ गोपालानां तु घोषस्य हन्यतां तैर्महारथैः ॥ आरावः सुमहानासीत्संप्रहारे भयंकरे ६ गोपाध्यक्षो भयत्रस्तोरथमास्थाय सत्वरः ॥ जगाम नगरायैव परिक्रान्तं
 स्तदार्तवत् ७ सप्रविश्य पुरं राज्ञो नृपवेदमाभ्ययात्ततः ॥ अवतीर्य रथात् पूर्णमाख्यातुं प्रविवेश ह ८ दृष्ट्वा भूमिजयं नाम पुत्रं मत्स्यस्य मानिनम् ॥ तस्मै तत्सर्वमाच
 ष्ट्रास्य पशुकर्षणम् ९ षष्टिं गवांसहस्राणि कुरवः कालयंति च ॥ तद्विजेतुं समुत्तिष्ठ गोधने राश्र्वर्धन १० राजपुत्रहितप्रेप्सुः क्षिप्रं निर्याहि च स्वयम् ॥ त्वाहि
 मत्स्यो महीपालः शून्यपालमिहाकरोत् ११ त्वया परिषदो मध्ये श्लाघते सनराधिपः ॥ पुत्रो ममानुरूपश्च शूरश्चेति कुलोद्भवः १२ इष्वस्त्रे निपुणो यो धः सदा वीरश्च
 मे सुतः ॥ तस्य तत्सत्यमेवास्तु मनुष्येन्द्रस्य भाषितम् १३ आवर्तय कुरुजिह्वापशुनपशुमतांवर ॥ निर्दहेषामनीकानि भीमेन शरतेजसा १४ धनुःशुतैरु
 कमपुंखैः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ द्विषतां भिन्धनीकानि गजानामिव पूथपः १५ पाशोपधानां ज्यातंत्री चापदंडां महास्वनाम् ॥ शरवर्णाधनुर्वीणां शत्रुमध्यप्रवादय
 १६ श्वेतारजतसंकाशारथे युज्यंतु ते हयाः ॥ ध्वजं च सिंहं सौवर्णमुच्छ्रयंतु तव प्रभो १७ रुक्मपुंखाः प्रसन्नाग्रमुक्ताहस्तवतात्वया ॥ छादयंतु शराः सूर्यराजां मार्ग
 निरोधकाः १८ रणे जिह्वाकुं कुरु सर्वान्वज्रपाणिरिवासुरान् ॥ यशो महदवाप्यत्वं प्रविशेदं पुरं पुनः १९ त्वंहिरास्य परमागतिर्मत्स्यपतेः सुतः ॥ यथाहि पाण्डुपु
 त्राणामर्जुनो जयतां वरः २० एवमेव गतिर्नूनं भवान्विषयवासिनाम् ॥ गतिमंतो वयं त्वद्यसर्वे विषयवासिनः २१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ स्त्रीमध्य उक्तस्तेनासौ
 तद्वाक्यमभयंकरम् ॥ अंतःपुरे श्लाघमान इदं वचनमब्रवीत् २२ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणिगोहरणपर्वणि उत्तरगोघ्रे गोपावक्ये पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥
 ॥ उत्तर उवाच ॥ अद्याह मनुगच्छं यं ददधन्वा गवांपदम् ॥ यदि मे सारथिः कश्चिद्भवेदश्वेषु कोविदः १ तं त्वहं नावगच्छामि यो मे यंता भवेन्नरः ॥ पश्यध्वंसारथिं क्षिप्रं
 मम युक्तं प्रयास्यतः २ अष्टाविंशतिरात्रं वामासंवा नूनमंततः ॥ यतदासीन्म ह्युद्धंतत्र भेसारथिर्हतः ३

निःसरंतस्त एव वर्णाः । इदं वचनं सामान्यात्स्वरस्पर्शादयो यस्यां । धनुःशब्दोऽत्र सज्यचापवाची । तामेव वीणां शत्रुणां मध्ये प्रवादय १६ युज्यंतु युज्यंतां सिंहं सिंहकारं सौवर्णं १७
 हस्तवता ददधस्तेन प्रशंसायामनुप् १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति विराटपर्वणिनीलकण्ठीयेभारतभावदीपे पंचत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३५ ॥ १ । २ । ३

हययानविदं अश्वमतिज्ञम् ४।५।७।८।९।१०।११।१२।१३।१४।१५।१६।१७।१८।१९।२०।२१।२२।२३ नर्तनागृहं प्यासश्रयोयुजितिप्यंताद्युचिटावंतं सत्रेण
च्छन्नना २४ ॥ इति वि०प०नी०भा०भा०पट्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥ माल्यमाला । 'माल्यकुसुमतल्लजोः' इति मेदिनी । सुदक्षिणाधातृच्छंदानुवर्तनो । 'दक्षिणादक्षिणो

सलभेयंयदात्वन्यंहययानविदंनरम् ॥ त्वरावानद्ययात्वाऽहंसमुच्छ्रितमहाध्वजम् ४ विगाह्यतत्परानीकंगजवाजिरथाकुलम् ॥ शस्त्रप्रतापनिर्वीर्यान्कुरुनृजि
त्वाऽऽनयेपशून् ५ दुर्योधनंशांतनवंकर्णवैकर्तनंरुपम् ॥ द्रोणंचसहपुत्रेणमहेष्वासान्समागतान् ६ वित्रासयित्वासंग्रामेदानवानिववृभृत् ॥ अनेनैवमुहूर्तेन
पुनःप्रत्यानयेपशून् ७ शून्यमासाद्यकुरवःप्रयांत्यादायगोधनम् ॥ किंतुशक्यंमयाकर्तुंयदहंतत्रनाभवम् ८ पश्येयुरद्यमेवीर्यं कुरवस्तेसमागताः ॥ किंतुपा
थोऽर्जुनःसाक्षादयमस्मान्प्रवाधते ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ श्रुत्वातदर्जुनोवाक्यंराज्ञःपुत्रस्यभाषतः ॥ अतीतसमयेकालेप्रियांभार्यामनिदिताम् १० द्रुप
दस्यसुतांतर्त्वीपांचालीपात्रकात्मजाम् ॥ सत्यार्जवगुणोपेतांभर्तुःप्रियहितेरताम् ११ उवाचरहसिप्रीतःकृष्णांसर्वार्थकोविदः ॥ उत्तरंब्रूहिकल्याणिक्षिप्रंमद
चनादिदम् १२ अयंवैपांडवस्यासीत्सारथिःसंततोदृढः ॥ महायुद्धेषुसंसिद्धःसतेयंताभविष्यति १३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंस्त्रीषुभाषतश्चपु
नःपुनः ॥ नसाऽमर्षतपांचालीवीभक्तोःपरिकीर्तनम् १४ अथैनमुपसंगम्यस्त्रीमध्यात्सातपस्विनी ॥ व्रीडमानेवशनकैरिदं वचनमब्रवीत् १५ योऽसौबृहद्दा
रणाभोयुवासुप्रियदर्शनः ॥ बृहन्नलेतिविख्यातःपार्थस्यासीत्सारथिः १६ धनुष्यनवरश्चासीत्स्यशिष्योमहात्मनः ॥ दृष्टपूर्वोमयावीरचरंत्यापांडवान्प्र
ति १७ यदातत्पावकोदावमदहत्त्वांडवंमदहत् ॥ अर्जुनस्यतदाऽनेनसंघृहीताहयोत्तमाः १८ तेनसारथिनापार्थःसर्वभूतानिसर्वशः ॥ अजयत्त्वांडवप्रस्थेन
हियंताऽस्तितादृशः १९ ॥ उत्तरउवाच ॥ सैरंध्रिजानासितथायुवानंनपुंसकोनैवभवेद्यथाऽसौ ॥ अहंनशक्रोमिबृहन्नलांशुभेवक्तुंस्वयंयच्छहयान्ममेतिवै ॥
२० ॥ द्रौपद्युवाच ॥ येयंकुमारीसुश्रोणीभगिनीतेयवीयसी ॥ अस्याःसावीरवचनंकरिष्यतिनसंशयः २१ यदिवैसारथिःसस्यात्कुरुन्सर्वात्रसंशयः ॥ जि
त्वागाश्वसमादायध्रुवमागमनंभवेत् २२ एवमुक्तःससैरंध्र्याभगिनीप्रत्यभाषत ॥ गच्छत्वमनवद्यांगितामानयबृहन्नलाम् २३ साभ्रात्राप्रेषिताशीघ्रमगच्छवर्त
नागृहम् ॥ यत्रास्तेसमहाबाहुश्छन्नःसत्रेणपांडवः २४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोघ्रेबृहन्नलासारथ्यकथनेषट्त्रिंशोऽध्यायः ॥ ३६ ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ साप्राद्रवत्कांचनमाल्यधारिणीज्येष्ठेनभ्रात्राप्रेषितायशस्विनी ॥ सुदक्षिणावेदिविलग्नमध्यासापन्नपत्राभनिभाशिखंडिनी १

द्रुतसरलच्छंदवर्तिपु' इतिमेदिनी । वेदिवत्तिलग्नःकृशोमध्योयस्याःसा पद्मपत्राभिनवाशिखंडिनीतिप्राचीनपाठः । पद्मपत्राभनिभा पद्मपत्रेषुआभार्तीतिपद्मपत्रामालक्ष्मीः
तद्वत् निभादीप्तिर्यस्याःसा । येतु पद्मपत्राभंमरकतंतन्निभांश्यामामितिष्याचस्युस्तेपांकरनकोज्ज्वलत्वचमितिवाक्यशेषेणविरोधःस्पष्टः । शिखंडिनी मयूरपिच्छालंकारवती १

अरालपक्षमावकाक्षिपक्षमा शतहृदाविद्युत् २ । ३ प्रमुखेभये ४ । ५ किंकिमर्थमागमनम् ६ प्रणयंविनयंभावयंतीदशयंती ७ । ८ । ९ । १० । ११ यावत्गावोदूरतरंरिहयंते ततःभामेव
तन्वीशुभांगीमणिचित्रमेखलामत्स्यस्यराज्ञोदुहिताश्रियावृता ॥ तन्नर्तनागारमरालपक्षमाशतहृदामेघमिवान्वपद्यत् २ साहस्तिहस्तोपमसंहितोरुःस्वनिदि
ताचारुदतीसुमध्यमा ॥ आसाद्यतंवेवरमाल्यधारिणीपार्थशुभानागवधूरिवद्विपम् ३ सारन्नभूतामनसःप्रियाऽर्चितासुताविराटस्ययथेद्रलक्ष्मीः ॥ सुदर्शनी
याप्रमुखेयशस्विनीप्रीत्याऽब्रवीदर्जुनमायतेक्षणा ४ सुसंहतोरुंकरनकोज्ज्वलत्वचंपार्थःकुमारीसतदाऽभ्यभाषत ॥ किमागमःकांचनमाल्यधारिणिमृगाक्षिकित्वं
त्वरितेवमामिनि ॥ कितेमुखंसुंदरिनप्रसन्नमाचक्ष्वतत्त्वममशीघ्रमंगने ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सतांदृष्ट्वाविशालार्क्षीराजपुत्रींसर्वातथा ॥ प्रहसन्नब्रवीद्रा
जन्किमागमनमित्युत ६ तमब्रवीद्राजपुत्रीसमुपेत्यनरर्षभम् ॥ प्रणयंभावयंतीसासखीमध्यइदं वचः ७ गावोराष्ट्रस्यकुरुभिःकालयंतेनोबृहन्नले ॥ ताविजेतुंम
मभ्राताप्रयास्यतिधनुर्धरः ८ नाचिरंनिहतस्तस्यसंग्रामेरथसारथिः ॥ तेननास्तिसमःसूतोयोऽस्यसारथ्यमाचरेत् ९ तस्मैप्रयतमानायसारथ्यर्थंबृहन्नले ॥
आचक्ष्वेहयज्ञानेसैरंध्रीकौशलंतव १० अर्जुनस्यकिलासीस्त्वंसारथिर्दयितःपुरा ॥ त्वयाऽजयत्सहायेनपृथिवीपांडवर्षभः ११ सासारथ्यंममभ्रातुःकुरुसाधु
बृहन्नले ॥ पुरादूरतरंगावोहियंतेकुरुभिर्हिनः १२ अथैतद्वचनंमेऽद्यनियुक्तानकरिष्यसि ॥ प्रणयादुच्यमानात्वंपरित्यक्ष्यामिजीवितम् १३ एवमुक्तस्तुसुश्रो
ण्यातयासख्यापरंतपः ॥ जगामराजपुत्रस्यसकाशममितौजसः १४ तमावजंतंत्वरितंप्रभिन्नमिवकुंजरम् ॥ अन्वगच्छद्विशालार्क्षीशिशुंगजवधूरिव १५ दू
रादेवतुतांप्रेक्ष्यराजपुत्रोऽभ्यभाषत ॥ त्वयासारथिनापार्थःत्वांडवेऽग्रिमत्पयत् १६ पृथिवीमजयत्कृत्स्नांकुंतीपुत्रोधनंजयः ॥ सैरंध्रीत्वांसमाचष्टेसाहिजा
नातिपांडवान् १७ संयच्छमामकानश्वांस्तथैवत्वंबृहन्नले ॥ कुरुभिर्योत्स्यमानस्यगोधनानिपरीप्सतः १८ अर्जुनस्यकिलासीस्त्वंसारथिर्दयितःपुरा ॥ त्वया
ऽजयत्सहायेनपृथिवीपांडवर्षभः १९ एवमुक्ताप्रत्युवाचराजपुत्रंबृहन्नला ॥ काशक्तिर्ममसारथ्यंकर्तुंसंग्राममूर्धनि २० गीतंवायदिवानृत्यंवादित्रंवापृथग्विधम् ॥
तत्त्वरिष्यामिभद्रंतेसारथ्यंतुकुतोमम २१ ॥ उत्तरउवाच ॥ बृहन्नलेगायनोवानर्तनोवापुनर्भव ॥ क्षिप्रंमेरथमास्थायनिगृहीष्वहयोत्तमान् २२ ॥ वैशंपाय
नउवाच ॥ सतत्रनर्भसंयुक्तमकरोत्पांडवोबहु ॥ उत्तरायाःप्रमुखतःसर्वंजानन्नरिदमः २३ ऊर्ध्वमुत्क्षिप्यकवचंशरीरेप्रत्यमुंचत ॥ कुमार्यस्तत्रतंदृष्ट्वाप्राहस
न्पृथुलोचनाः २४ सतुदृष्ट्वाविमुह्यंतंस्वयमेवोत्तरस्ततः ॥ कवचेनमहोर्हेणसमनह्यहृहन्नलाम् २५ सविभ्रत्कवचंचात्र्यंस्वयमप्यंशुमत्प्रभुम् ॥ ध्वजंचसिंहमु
च्छ्रित्यसारथ्येसमकल्पयत् २६ धनूपिचमहार्हाणिवाणांश्चरुचिरान्बहून् ॥ आदायप्रययौवीरःसबृहन्नलसारथिः २७ अथोत्तराचकन्याश्वसख्यस्तामब्रुवं
स्तदा ॥ बृहन्नलेआनयेथावासांसिरुचिराणिच २८ सारथ्यंकु २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ । ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ । ७५ । ७६ । ७७ । ७८ । ७९ । ८० । ८१ । ८२ । ८३ । ८४ । ८५ । ८६ । ८७ । ८८ । ८९ । ९० । ९१ । ९२ । ९३ । ९४ । ९५ । ९६ । ९७ । ९८ । ९९ । १०० ।

विरा. ४
अ०
॥३८॥

पांचालिकार्थे । पांचालिकापुत्रिकास्याद्वयदंतादिभिः कृता इत्यमरः २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ ॥ ॥ इतिविराट् ० नील० भारतभा० सप्तत्रिंशोऽ
ध्यायः ॥ ३७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ सति १ । २ । ३ । ४ । ५ अतिवेगेन आकाशे १ । ० । ८ हृष्टरोमारोमाचितः ९ नोत्सहे इत्यत्र हेतुमाह बह्विति १० । ११

म.भा.टी.
॥२८॥

पांचालिकार्थे चित्राणि सूक्ष्माणि च मृदूनि च ॥ विजित्य संग्रामगतान् भीष्मद्रोणमुखान् कुरून् २९ एवंता ब्रुवती कन्याः सहिताः पांडुनंदनः ॥ प्रत्युवाच हसन्पा
थामेघदुंदुभिनिःस्वनः ३० ॥ बृहन्नलोवाच ॥ युत्तरोऽयं संग्रामे विजेष्यति महारथान् ॥ अथाहरिष्ये वासांसि दिव्यानि रुचिराणि च ३१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥
एवमुक्त्वा तु भीमस्तुस्ततः प्राचोदयद्वयान् ॥ कुरूनभिमुखः शूरो नानाध्वजपताकेनः ३२ तमुत्तरं वीक्ष्य रथात्तमे स्थितं बृहन्नलायाः सहितं महाभुजम् ॥ स्त्रियश्च
कन्याश्च द्विजाश्च सुव्रताः प्रदक्षिणं च क्रुरथोचुरंगनाः ३३ यदर्जुनस्य वर्षभतुल्यगामिनः पुराऽभवत्खांडवदाहमंगलम् ॥ कुरून्समासाद्यरणे बृहन्नले सहोत्तरे गाद्य
तदस्तु मंगलम् ३४ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरगोग्रहे उत्तरनिर्याणं नाम सप्तत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सराजधा
न्या निर्याय वैराटिरकुतोभयः ॥ प्रयाहीत्यब्रवीत्सूतं यत्र ते कुरवोगताः १ समवेतान् कुरून्सर्वान् जिगीषून् वजित्य वै ॥ गास्तेषां क्षिप्रमादाय पुनरेष्याम्यहंपुरम्
२ ततस्तांश्चोदयामास सदश्वान् पांडुनंदनः ॥ तेहयानरसिंहेन नोदिता वातरंहसः ॥ आलिखंत इवाकाशमूढुः कांचनमालिनः ३ नातिदूरमथोगत्वामत्स्यपुत्र
घनं जयौ ॥ अवेक्षेताममित्रघ्नौ कुरूणां वलिनां वलम् ४ इमं शानमभितोगत्वा आससाद कुरूनथ ॥ तांशमीमन्ववीक्षेतां व्यूढानीकांश्च सर्वशः ५ तदनीकं मह
त्तेषां विवभौ सागरोपमम् ॥ सर्पमाणमिवाकाशे वनं बहुलपादपम् ६ दृष्टेऽपार्थिवोरेणुर्जनितस्तेन सर्पता ॥ दृष्टिप्रणाशो भूतानां दिवस्पृक्कुरुसत्तम ७ तदनी
कं महदृष्ट्वा गजाश्वरथसंकुलम् ॥ कर्णदुर्योधनकृपैर्गुप्तशांतनवेन च ८ द्रोणेन च सपुत्रेण महेष्वासेन धीमता ॥ हृष्टरोमाभयो द्विभ्यः पार्थिवैराटिरब्रवीत् ९ ॥ उत्तर
उवाच ॥ नोत्सहे कुरुभिर्यो दुर्महर्षा हि पश्य मे ॥ बहुप्रवीरमत्युग्रं देवैरपि दुरासदम् १० प्रतियोदुं न शक्यानि कुरुसैन्यमनंतकम् ॥ नाशंसे भारतीं सिनां प्रवेष्टुं
भीमकर्मुकाम् ११ रथनागाश्वकलिलां पत्तिध्वजसमाकुलाम् ॥ दृष्ट्वैवहि परानाजौ मनःप्रव्यथतीवमे १२ यत्र द्रोणश्च भीष्मश्च कृपः कर्णो विविशतिः ॥ अश्व
त्थामा विकर्णश्च सोमदत्तश्च बालिहकः १३ दुर्योधनस्तथा वीरो राजा चरथिनां वरः ॥ युतिमंतो महेष्वासाः सर्वयुद्धविशारदाः १४ दृष्ट्वैवहि कुरूनेतान् व्यूढानीका
न्प्रहारिणः ॥ हृषितानि च रोमाणि कश्मलं चागतं मम १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अविजातो विजातस्य मौर्यो हूर्त्तस्य पश्यतः ॥ परिदेवयते मंदः स
काशे सव्यसाचिनः १६ त्रिगर्तान्मे पितायातः शून्ये संप्रणिधाय माम् ॥ सर्वांसेनामुपादाय न मे संतीहसैनिकाः १७ सोहमेको बहून्बालः कृतास्त्रान् कृतश्रमः ॥ प्र
तियोदुं न शक्यामिनिवर्त्तस्व बृहन्नले १८

कलिनांगहनाम् १२ । १३ । १४ कश्मलं मूर्च्छा १५ अविजातः जातं सामान्यं विगतं यस्मात् सविजातोऽ
साधारणस्तदन्वोऽविजातः साधारणः प्राकृतः । प्राचांतुस्यकारः पाठः तदा विजातो हृष्टः । 'दृष्टेष्टृष्णविशातश्च' इत्यमरः । अविजातोऽप्रगल्भः । पूर्वस्य छद्मपेधारिणः १६ । १७ । १८

॥२८॥

१९ । २० आमिषं मांसं तत्र यथा गृह्णातः पतन्ति तत्तुल्यानां गोलुब्धानां । पृथिव्यानिमित्तमृतायां । एतेनाग्नेभ्योऽपि त्वानेष्वाभीन्मुक्तम् २१ अग्निनिर्यायामिर्मित्य
॥ बृहन्नलोवाच ॥ भयेन दीनरूपोऽसि द्विषतां हर्षवर्द्धनः ॥ नचतावत्कृतं कर्म परैः किंचिद्रणाजिरे १९ स्वयमेव च मामात्थवहमाकारवान् प्राति ॥ सोऽहंत्वात्त्रने
ष्यामि यत्र ते बहुलाध्वजाः २० मध्यमा मिषगृह्णाणां कुरूणामाततायिनाम् ॥ नेष्यामि त्वामहाबाहो पृथिव्यामपि युध्यताम् २१ तथास्त्रीषु प्रतिश्रुत्य पौरुषं पुरु
षेषु च ॥ कथमानोभि निर्याय किमर्थं न युयुत्ससे २२ नचेद्विजित्य गास्तास्त्वं गृहान्वै प्रति यास्यसि ॥ प्रहसिष्यंति विरास्त्वां नरानार्यश्च संगताः २३ अहमप्य
त्रसैरंध्याख्याता सारथ्यकर्माणि ॥ नच शक्याम्यनिजित्य गाः प्रयातुं पुरं प्रति २४ स्तोत्रेण चैव सैरंध्यास्तव वाक्येन तेन च ॥ कथं न युध्येयमहं कुरून्सर्वान् स्थि
रो भव २५ ॥ उत्तर उवाच ॥ कामं हरंतु मत्स्यानां भूयांसः कुरवो धनम् ॥ प्रहसंतु च मानां यो न रावाऽपि बृहन्नले २६ संग्रामेन च कार्यमेगावोगच्छंतु चापि मे ॥ शू
न्यमेन गरंचापि पितुश्चैव विभेम्यहम् २७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्युक्त्वा प्राद्रवद्गीतोरथात्प्रस्कंद्य कुंडली ॥ त्यक्त्वा मानं च दर्पं च विस्मृत्य सशरं धनुः २८ ॥ बृ
हन्नलोवाच ॥ नैष शूरैः स्मृतो धर्मः क्षत्रियस्य पलायनम् ॥ श्रेयस्तु मरणं युद्धेन भीतस्य पलायनम् २९ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा तु कैतेयः सोऽब्रुत्पुत्रथो
त्तमात् ॥ तमन्वधावद्वावंतराजपुत्रं घनं जयः ३० दीर्घां वेणीं विधुन्वानः साधुरक्ते च वाससी ॥ विधूय वेणीं धावंतमजानंतोऽर्जुनं तदा ३१ सैनिकाः प्राहसन्कोचि
त्तथारूपमवेक्ष्यतम् ॥ तंशीघ्रमभिधावंतं संप्रेक्ष्य कुरवोऽब्रुवन् ३२ कएष्वेष संच्छन्नो भस्मन्येव हुताशनः ॥ किंचिदस्य यथापुसः किंचिदस्य यथास्त्रियः ३३
सारूप्यमर्जुनस्येव क्लीबरूपं विभर्ति च ॥ तदेवैतच्छिरोशीवंतौ बाहू परिधोपमौ ॥ तद्देवास्य विक्रांतं नायमन्यो धनं जयात् ३४ अमरेष्विव देवेंद्रो मानुषेषु धनं
जयः ॥ एकः कोऽस्मानुपायायादन्वोलोके धनं जयात् ३५ एकः पुत्रो विराटस्य शून्ये सन्निहितः पुरे ॥ स एष किल निर्यातो बालभावात्त्रपौरुषात् ३६ सत्रेण नूनं
छन्नं हि चरंतं पार्थमर्जुनम् ॥ उत्तरः सारथिकत्वा निर्यातो नगराद्दहिः ३७ सनो मन्यामहेदृष्ट्वा भीत एष पलायते ॥ तन्नूनमेष धावंतं जिघृक्षति धनं जयः ३८ ॥ वैशंपा
यन उवाच ॥ इति स्म कुरवः सर्वे विमृशंतः पृथक्पृथक् ॥ नच व्यवसितुं किंचिदुत्तरं शकुवंतिते ३९ छन्नं तथातं सत्रेण पांडवं प्रेक्ष्य भारत ॥ उत्तरं तु मधावंतमभिद्व्यव
नं जयः ॥ गत्वापदशतं तूर्णं केशपक्षे परामृशत् ४० सोऽर्जुनेन परामृष्टः पर्यदेव यदार्त्तवत् ॥ बहुलं कृपणं चैव विराटस्य सुतस्तदा ४१ ॥ उत्तर उवाच ॥ शृणुथा
स्त्वं हि कल्याणि बृहन्नले सुमध्यमे ॥ निवर्त्तय रथं क्षिप्रं जीवन्भद्राणि पश्यति ४२ शातकुंभस्य शुद्धस्य शतं निष्कान्ददामि ते ॥ मणीनष्टौ च वैदूर्यान्हेमवद्वा
न्महाप्रभान् ४३ हेमदंडप्रतिच्छन्नं रथं युक्तं च सुव्रतैः ॥ मत्तांश्च दशमातंगान् मुचमांस्त्वंबृहन्नले ४४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमादीनि वाक्यानि विलपंतमचेत
सम् ॥ प्रहस्य पुरुषव्याघोरथस्यांतिकमानयत् ४५

नयुत्ससे यो दुर्नेच्छसि २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५

४९ । ४७ । ४८ । ४९ । ५० । ५१ ॥ इतिविराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ तामिति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ वैशंपायनं युद्धेकदन्वा ८ । ९ नदी
जोति हेनदीजगांगेयहेभीष्म लंकेशस्यरावणस्य वनंतस्यारिर्नाशकोहनुमान् सःकेतुध्वंजोयस्यसः लंकेशवनारिकेतुः । नगोवृक्षस्तदाह्वयःवृक्षनामा । नामेतिवितकं निश्चितंवाअर्जुनइत्यर्थः ।

म.भा.टी.

॥ २९ ॥

अथैनमब्रवीत्पार्थोभयार्त्तनष्टचेतमम् ॥ यदिनोत्सहसेयोदुंशत्रुभिःशत्रुकर्षण ॥ एहिमेत्वंहयान्यच्छयुध्यमानस्यशत्रुभिः ४६ प्रयाह्येतद्रथानीकमद्वाहुवल
रक्षितः ॥ अप्रघृष्यतमंघोरंमुत्तंवीरैर्महारथैः ४७ मामैस्त्वंराजपुत्राद्यक्षत्रियोऽसिपरंतप ॥ कथंपुरुषशार्दूलशत्रुमध्येविषीदसि ४८ अहंवैकुरुभिर्योस्त्येवि
जेष्यामिचतेपशून् ॥ प्रविश्यैतद्रथानीकमप्रघृष्यंदुरासदम् ४९ यंताभवनरश्रेष्ठयोस्त्येऽहंकुरुभिःसह ॥ एवंब्रुवाणोबीभत्सुर्वैराटिमपराजितः ॥ समाश्वस्य
मुहूर्ततमुत्तरंभरतर्षभ ५० ततएनंविचेष्टंतमकामंभयपीडितम् ॥ रथमारोपयामासपार्थःप्रहरतांवरः ५१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउ
त्तरगोग्रहेउत्तराश्वसनेअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तंद्वाक्कीववेषेणरथस्थंनरपुंगवम् ॥ शमीमभिमुखंयांतरंथमारोप्यचोत्तरम् १ भीष्म
द्रोणमुखास्तत्रकुरवोरथिसतमाः ॥ वित्रस्तमनसःसर्वेधनंजयकृताद्रयात् २ तानवेक्ष्यहतोत्साहानुत्पातानपिचाहुतान् ॥ गुरुःशस्त्रभृतांश्रेष्ठोभारद्वाजोऽभ्य
भाषत ३ चंडाश्ववाताःसंवांतिरूक्षाःशर्करवर्षिणः ॥ भस्मवर्णप्रकाशेनतमसासंवृतंनभः ४ रूक्षवर्णाश्वजलदादृश्यंतेहुतदर्शनाः ॥ निःसरंतिचकोशेभ्यःश
स्त्राणिविविधानिच ५ शिवाश्वविनदंत्येतादीप्तायांदिशिदारुणाः ॥ हयाश्वभ्रूणिमुंचंतिध्वजाःकंपंत्यकंपिताः ६ यादृशान्यत्ररूपाणिसंदृश्यंतेबहूनिच ॥ यत्ता
भवंतस्तिष्ठंतुसाध्वसंसमुपस्थितम् ७ रक्षध्वमपिचात्मानंयूहध्वंवाहिनीमपि ॥ वैशंसंचप्रतीक्षध्वंरक्षध्वंचापिगोधनम् ८ एषवीरोमहेष्वासःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥
आगतःक्लीबवेषेणपार्थोनास्त्यत्रसंशयः ९ नदीज लंकेशवनारिकेतुर्नगाह्वयो नाम नगारिसूनुः ॥ एषोंगनावेषधरः किरीटी जित्वाऽव यं नेष्यति चाद्य गा वः
१० सएपपार्थोविक्रांतःसव्यसार्चीपरंतपः ॥ नायुद्धेननिवर्तंतसर्वैरपिसुरासुरैः ११ क्लेशितश्ववनेशूरोवासवेनापिशिक्षितः ॥ अमर्षवशमापन्नोवासवप्रतिभो
युधि ॥ नेहास्यप्रतियोद्धारमहंपश्यापिकौरवाः १२ महादेवोऽपिपार्थेनश्रूयतेयुधितोषितः ॥ किरातवेषप्रच्छन्नो गिरौहिमवतिप्रभुः १३ ॥ कर्णउवाच ॥
सदाभवान्फालगुनस्यगुणैरस्मान्विकथ्यसे ॥ नचार्जुनःकलापूर्णोममदुर्योधनस्यच १४ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ यद्येषपार्थोराधेयकृतंकार्यंभवेन्मम ॥ ज्ञाताःपुनश्च
रिष्यंतिद्वादशाद्धान्विशंपते १५ अथैषकश्चिदेवान्यःक्लीबवेषेणमानवः ॥ शरैरेनंसुनिशितैःपातयिष्यामिभूतले १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्मिन्ब्रुवतितद्वा
क्यंघातंरारोपेरंतप ॥ भीष्मोद्रोणःकपोद्रौणिःपौरुषंतदपूजयन् १७ ॥ इतिश्रीम०वि०प० गो०प० उत्तरगोग्रहेअर्जुनप्रशंसायामेकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥

शैलवृक्षीनगावर्गो इत्यमरः । नगारिर्द्रिस्तस्यसूनुः । एषःअंगनावेषधरः । किरीटीएतन्नामा यं जित्वा वःयुष्माकंगाःधेनुःनेष्यति तंदुर्योधनंअवपालय १० । ११ । १२ । १३ कलापोडहो
ऽशःपूर्णःकुरक्षः १४ । १५ । १६ । १७ ॥ इतिविराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे एकोनचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ३९ ॥ ॥ ७ ॥

तामिति १ अवहरअवतारय २ बाहुविक्षेपसोदुंनशक्ष्यंतीतिसंबंधः भूमिजयहेउत्तर पलाशिनीं बहुपुत्रवर्ती ३ । ४ । ५ हृणराजस्तालस्तसमं ६ महामात्रंअतिप्रमाणं ७ । ८ ॥ इतिविराटपर्वणि
नीलकंठीयेभारतभावादीपे चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ ७ ॥ अस्मिन्निति १ आलब्धुंस्प्रष्टुं २ । ३ । ४ दायादंपुत्रं ५ । ६ । ७ अपहृत्यवृक्षादधजानीय ८ संनहनानि धनुषांबंधनानि ९
वैशंपायनउवाच ॥ तांशमीमुपसंगम्यपार्थोवैराटिमब्रवीत् ॥ सुकुमारंसमाज्ञायसंग्रामेनातिकोविदम् १ समादिष्टोमयाक्षिप्रंधनूंष्यवहरोत्तर ॥ नेमानिहित्वदी
यानिसोदुंशक्ष्यंतिमेवलम् ॥ भारंचापिगुरुंवेदुंकुंजरंवाप्रमर्दितुम् २ ममवाबाहुविक्षेपंशत्रूनिहविजेष्यतः ॥ तस्माद्भूमिजयारोहशमीमितांपलाशिनीम् ३
अस्यांहिपांडुपुत्राणांधनूंषिनिहितान्युत ॥ युधिष्ठिरस्यभीमस्यबीभत्सोर्यमयोस्तथा ४ ध्वजाःशराश्वशूराणांदिव्यानिकवचानिच ॥ अत्रचैतन्महावीर्यं
नुःपार्थस्यगोडिवम् ५ एकंशतसहस्रेणसंमितंराश्रुवर्धनम् ॥ व्यायामसहमत्यर्थंदृणराजसमंमहत् ६ सर्वायुधमहामात्रंशत्रुसंवाधकारकम् ॥ सुवर्णविकृतंदि
व्यंश्रुक्षणमायतमव्रणम् ७ अलंभारंगुरुंवेदुंदासुणंचारुदर्शनम् ॥ तादृशान्येवसर्वाणिवलवंतिदृढानिच ॥ युधिष्ठिरस्यभीमस्यबीभत्सोर्यमयोस्तथा ८
॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेअर्जुनास्त्रकथनेचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४० ॥ ॥ उत्तरउवाच ॥ अस्मिन्वृक्षेकिलोद्दंशरीरमि
तिनःश्रुतम् ॥ तदहंराजपुत्रःसनस्पृशेयंपाणिनाकथम् १ नैवंविधंमयायुक्तमालब्धुंक्षत्रयोनिना ॥ महताराजपुत्रेणमंत्रयज्ञविदासता २ स्पृष्टवंतंशरीरं
मांशववाहामिवाशुचिम् ॥ कथंवाव्यवहार्यवैकुर्वीथास्त्वंबृहन्नले ३ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ व्यवहार्यश्चराजेंद्रशुचिश्चैवमविष्यसि ॥ धनूंष्येतानिमामैस्त्वंशरीरं
त्रविद्यते ४ दायादंमत्स्यराजस्यकुलेजातंमनस्विनाम् ॥ त्वांकथंनिदितंकर्मकारयेयंनृपात्मज ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसपार्थेनरथात्प्रस्कंद्यकुंड
ली ॥ आरुरोहशमीवृक्षंवैराटिरवशस्तदा ६ तमन्वशासच्छत्रुघ्नोरथेतिष्ठन्नधनंजयः ॥ अवरोपयवृक्षाग्राद्वनूंष्येतानिमाचिरम् ७ परिवेष्टनमेतेषांक्षिप्रंचैव
व्यपानुद ॥ सोपहृत्यमहार्हाणिधनूंषिपृथुवक्षसाम् ॥ परिवेष्टनपत्राणिविमुच्यसमुपानयत् ८ तथासंनहनान्येषीपरिमुच्यसमततः ॥ अपश्यद्गाडिवंतत्रच
तुर्भिरपरैःसह ९ तेषांविमुच्यमानानांधनुषामर्कवर्चसाम् ॥ विनिश्चेरुःप्रभादिव्याग्रहाणामुदयेष्विव १० सतेषारूपमालोक्यभोगिनामिवजुंभताम् ॥ हृष्टरोमा
भयोद्भिन्नःक्षणेनसमपद्यत ११ संस्पृश्यतानिचापानिभानुमंतिदृहंतिच ॥ वैराटिर्जुनंराजन्निदं वचनमब्रवीत् १२ ॥ इ०म० वि०गो० उत्तरगोग्रहेअस्वारोप
णेएकचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४१ ॥ उत्तरउवाच ॥ बिंदवोजातरूपस्यशतंयस्मिन्निपातिताः ॥ सहस्रकोटिसौवर्णाःकस्यैतद्दनुरुत्तमम् १ वारणायत्रसौवर्णाः
पृष्ठेभासंतिदंशिताः ॥ सुपार्श्वसुग्रहंचैवकस्यैतद्दनुरुत्तमम् २

कस्यजातरूपस्यजातकीर्तः । 'रूपंस्वभावेसौंदर्येनालोकपशुदंयोः । ग्रंथावृत्तीनाटकादावाकारश्लोकयोरापि' इतिभेदिनी । बिंदवःसौवर्णा इतिसंबंधः । सहस्रेसहस्रवत्यौबलवत्यौदीप्तिमत्यौ
वाकोटीप्रांती यस्यतत्सहस्रकोटि । 'सहोबलेष्योतिषिच' इतिभेदिनी । सहस्रशब्दान्मत्वर्थीयोरप्रत्ययः १ दंशिताःभासमानाः सुग्रहं युद्धवेऽस्मिन्नितिग्रहोमध्यं २

॥ २९ ॥

म.भा.टी.
॥३०॥

तपनीयस्य सुवर्णस्य इन्द्रगोपकाः कीटविशेषाः रक्तपीतभास्वरवर्णाः ३ । ४ सौवर्णाः शलभाः सुवर्णः कृष्णागुरुवर्णद्रव्यं 'भीना' इति संज्ञितं तस्मिन् तेषु हिनीलवर्णेषु तपनीयारूपस्वर्णभूषणानि शोभन्ते । 'सुवर्णश्च सुवर्णाचकृष्णागुरुमस्वार्ते' इति विश्वः । सुवर्णमणयः स्वर्णविदवः शोभनवर्णमणिखचितत्वाद्वासुवर्णमणिचित्रत्वं ५ साहस्राः सहस्रशः संख्याताः लोमवाहिनः पत्रवतः लोमच्छेदिन इत्यन्ये उपासंगे निषंगे ६ विपाठाः स्थूलदंडावाणविशेषाः । 'विपाठः स्थूलदंडः स्यात्' इति कल्पद्रुः । गार्ध्रपत्राः गृध्रपत्रवाहिनः । शिलाशिताः शिलायां तीक्ष्णीकृताः । पीताः कर्मारेण तेजनजलंपायिताः । सर्वायसाः केवललोहमयाः । काष्ठदंडरहिता इत्यर्थः ७ वराहकर्णाकारैः शल्यैः व्यामिश्रान् युकान् धारयते शरान् चित्ररूपानेवेति भावः ८ चंद्रबिंबार्धवर्णदर्शनयेषां अर्धचंद्राकारा इत्यर्थः ९ पूर्वैरुपरिस्थैरर्थैः उपलक्षिताः सुवाससः सुपुंखावाणा एव उत्तैरेव ग्रामागैर्हेमपुंखैः सुवर्णधाराचित्रितैः १० शिलीमेकी पृष्ठे चित्ररूपेण यस्य परिचयार्थं शिलीमुखो मेक्या मुखमि

तपनीयस्य शुद्धस्य पृष्ठे यस्येन्द्रगोपकाः ॥ पृष्ठे विभक्ताः शोभन्ते कस्यैतद्धनु रुरुतमम् ३ सूर्यायत्र च सौवर्णास्त्रयोभासंतिदंशिताः ॥ तेजसाप्रज्वलंतो हि कस्यैतद्धनु रुरुतमम् ४ शलभायत्र सौवर्णास्तपनीयविभूषिताः ॥ सुवर्णमणिचित्रं च कस्यैतद्धनु रुरुतमम् ५ इमे च कस्य नाराचाः सहस्रालोमवाहिनः ॥ समंतात्कलधौताग्रा उपासंगे द्विरण्मये ६ विपाठाः पृथवः कस्य गार्ध्रपत्राः शिलाशिताः ॥ हारिद्रवर्णाः सुमुखाः पीताः सर्वायसाः शराः ७ कस्यायमसितश्चापः पंचशार्दूलक्षणः ॥ वराहकर्णव्यामिश्रान् शरान् धारयते दश ८ कस्येमे पृथवो दीर्घाश्चंद्रबिंबार्धदर्शनाः ॥ शतानि सप्ततिष्ठन्ति नाराचारुधिराशनाः ९ कस्येमे शुक्लपत्राभैः पूर्वैरर्थैः सुवाससः ॥ उत्तैरेव सैः पीतैर्हेमपुंखैः शिलाशितैः १० गुरुभारसहोदिव्यः शात्रवाणाभयंकरः ॥ कस्यायं सायको दीर्घः शिलीपृष्ठः शिलीमुखः ११ वैयाघ्रकोशे निहितो हेमचित्रत्सरुर्महान् ॥ सुफलश्चित्रकोशश्च किंकिणीसायको महान् १२ कस्य हेमत्सरुर्दिव्यः स्वङ्गः परमनिर्मलः ॥ कस्यायं विमलः स्वङ्गो गव्येकोशे समर्पितः १३ हेमत्सरुर्नाष्टुष्यो नैषध्यो भारसाधनः ॥ कस्य पांचनखेकोशे सायको हेमविग्रहः १४ प्रमाणरूपसंपन्नः पीतआकाशसन्निभः ॥ कस्य हेममयेकोशे सुतते पावकप्रभे १५ निस्त्रिशोऽयं गुरुः पीतः सायकः परनिर्वणः ॥ कस्यायमसितः स्वङ्गो हेमबिंदुभिरावृतः १६ आशीविषसमस्पर्शः परकायप्रभेदनः ॥ गुरुभारसहोदिव्यः सप्त त्तानां भयप्रदः १७ निर्दिशस्व यथा तत्त्वमया पृष्ठा बृहन्नले ॥ विस्मयो मे परोजातो दृष्ट्वा सर्वमिदं महत् ॥ १८ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरवाक्यं नाम द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ ॥ ४३ ॥ ॥ बृहन्नलोवाच ॥ यन्मां पूर्वमिहापृच्छः शत्रुसेनापहारिणम् ॥ गांडीवमेतत्पार्थस्य लोके पुत्रि दितं धनुः १ सर्वायुधमहामात्रं शातकुंभपरिष्कृतम् ॥ एतत्तदर्जुनस्यासीद्गांडीवंपरमायुधम् २

वमुखस्य सायकः स्वङ्गः । 'शरेस्वङ्गे च सायकः' इत्यमर ११ वैयाघ्रकोशे व्याघ्रचर्मकोशे । 'सरुः स्वङ्गादिमुष्टोऽस्यात्' इत्यमरः । सुफलः शोभनमल्लिकः । 'फलं शस्त्राग्रे व्युष्टि लामयोः' इति विश्वः । किंकिणीयुक्तः सायकः १२ गव्ये गोचर्मजे १३ नैषध्यो निषधदेशजः पांचनखे अजचर्मजे । 'पांचनखोऽजे कूर्म' इति विश्वः । हेमविग्रहः सुवर्णेनालंकृतदेहः १४ आकाशसन्निभः कृष्णभास्वरः १५ निस्त्रिशः त्रिशतोऽंगुलिभ्यो निर्गतः त्रिशदंगुलाधिकः सायकः स्वङ्गः । परेषां शस्त्रेण निर्गतो ब्रणो यस्य परानभिभूतः । शिष्य इति पाठे पुरुषद्वयेनोक्तमाना सांगीतिप्रसिद्धातद्योग्यः १६ । १७ । १८ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावे द्विचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४२ ॥ अपहरतीत्यपहारीकालः सोऽस्त्यस्मिन्नित्यपहारिणं । पामादित्वान्मत्वर्थीयोनप्रत्ययः कालरूपीत्यर्थः १ । २

॥३०॥

धनुषां शतसहस्रेण लक्षेण संमितं ३ । ४ । ५ त्रीणिवर्षाणि पंचशतं वर्षाणि प्रजापतिरधारयदिति संबन्धः । अत्र ब्रह्मादीनां वर्षाणि देवमानेनैव ज्ञेयानि यो ह्यस्माकं सौरः संवत्सरः सतेषामेकं दिनमिति शास्त्रप्रसिद्धं । पार्थः पंचचषष्टित्यत्र तु वर्षशब्दोऽपि परः । तथा च संवत्सरे वर्षद्वयं जायते । 'तथा हि एकैव वर्षेण नृपः शरदित्रीह्याग्रयणं करोति अपरेण तु भोवसंतेषवाग्रयणं करोति' । तथा चाग्रयणं प्रकृत्य आश्वलायनः श्रुतिमुदाहरति । 'अपि हि देवा आहुस्तृप्तो नूनं वर्षस्याग्रयणेन हियजते' इति । तथान्यत्रापि तदेव प्रकृत्य श्रुतं 'त्रीहिभिर्दिवा त्रीहिभिरेव यजेता यवेभ्यो ववैरिष्ठा यवैरेव यजेत त्रीहिभ्यः' इति । एवं चैकस्मिन् संवत्सरे कर्कशनाद्येकैव वर्षमपरायनादीति द्वेषे ततश्च सार्द्धं त्रिंशता संवत्सरेः पंचषष्टिवर्षाणि भवन्तीति युक्तमुक्तं पार्थः पंचचषष्टिचवर्षाणि एतद्धनुर्दधारति । अन्ये तु अतीतमनागतं चकालमेकीकृत्य पंचषष्टिसंवत्सरं धनुर्द्वारं वर्णयन्ति । 'वर्षोऽस्त्रीभारतादौ तु जंबूद्विपाद्वदृष्टिषु' इति मेदिनी । 'षष्टिवर्षे' इत्यमरश्च । तत्र यत्तच्छतसहस्रेण संमितं राश्वर्द्धनम् ॥ येन देवान्मनुष्यांश्च पार्थो विजयते मृधे ३ चित्रमुच्चावचैर्वर्णैः श्लक्ष्णमायतमवर्णम् ॥ देवदानवगंधर्वैः पूजितं शाश्वतीः समाः ४ एतद्धर्षसहस्रं तु ब्रह्मा पूर्वमधारयत् ॥ ततोऽनंतरमेवाथ प्रजापतिरधारयत् ५ त्रीणि पंचशतं चैव शक्रोऽशीतिचपंचच ॥ सोमः पंचशतं राजा तथैव वरु णः शतम् ॥ पार्थः पंचचषष्टिचवर्षाणि श्वेतवाहनः ६ महावीर्यमहादिव्यमेतद्धनु रुरुतमम् ॥ एतत्पार्थमनुप्राप्तं वरुणाच्चारुदर्शनम् ७ पूजितं सुरमर्त्येषु विम र्तिपरमं वपुः ॥ सुपार्श्वभीमसेनस्य जातरूपग्रहं धनुः ॥ येन पार्थोऽजयत्कृत्स्नां दिशं प्रार्चीपरंतपः ८ इन्द्रगोपकचित्रं च यदेतच्चारुदर्शनम् ॥ राज्ञो युधिष्ठिरस्यै तद्वैराट्यधनु रुरुतमम् ९ सूर्यायस्मिस्तु सौवर्णाः प्रकाशंते प्रकाशिनः ॥ तेजसाप्रज्वलंतो वै नकुलस्येतदायुधम् १० शलभायत्र सौवर्णास्तपनीयविचित्रिताः ॥ एतन्माद्रीसुतस्यापि सहदेवस्य कर्मुकम् ११ येल्विमेशुरसंकाशाः सहस्रालोमवाहिनः ॥ एतेऽर्जुनस्य वैराटेशराः सर्पविषोपमाः १२ एते ज्वलंतः संग्रामे तेजसा शीघ्रगामिनः ॥ भवन्ति वीरस्याक्षय्याव्यूहतः समरे रिपून् १३ ये च मे पृथवो दीर्घाश्चंद्रबिंबार्धदर्शनाः ॥ एते भीमस्य निशितारिपुक्षयकराः शराः १४ हारिद्रव र्णायेत्वेते हेमपुंखाः शिलाशिताः ॥ नकुलस्य कलापोऽयं पंचशार्दूलक्षणः १५ येनासौ व्यजयत्कृत्स्नां प्रतीर्चां दिशमाहवे ॥ कलापो ह्येष तस्यासीन्माद्रीपुत्रस्य धीमतः १६ येल्विमेभास्कराकाराः सर्वपारसवाः शराः ॥ एते चित्रक्रियोपेताः सहदेवस्य धीमतः १७ येल्विमो निशिताः पीताः पृथवो दीर्घवाससः ॥ हेमपुंखास्त्रि पर्वणो राज्ञ एते महाशराः १८ यस्त्वयं सायको दीर्घः शिलीपृष्ठः शिलीमुखः ॥ अर्जुनस्यैष संग्रामे गुरुभारसहोदृढः १९ वैयाघ्रकोशः सुमहान् भीमसेनस्य सायकः ॥ गुरुभारसहोदिव्यः शात्रवाणाभयंकरः २० सुफलश्चित्रकोशश्च हेमत्सरु रनुत्तमः ॥ निस्त्रिशः कौरवस्यैष धर्मराजस्य धीमतः २१

९६

पार्थमतेऽधारयदिति मुत्कालानुपपत्तिः । वक्तुः कदाचिदायुर्ज्ञानकल्पनेऽपि प्रतिपत्तुः पारोक्ष्येणार्जुनवयोविदोऽप्रतिपत्तिश्चेति विचारणीयं । अस्माकं तु गांडीवलाभानंतरं तेषु सार्द्धं त्रिंशत् वर्षेषु त्रयोदशवर्षाणि वनवासे । ब्राह्मणकार्यार्थमायुधागारं प्रविष्टस्यार्जुनस्य त्रीण्यदीर्घमराजयोः सहासनकालेऽनुपवेशनिमित्ते द्वादशवर्षाणि इति पंचविंशतिर्गतानि । अन्यान्यभिदिग्निजय राजसूयराज्यकरणादिकाले प्रागेव सार्द्धं सप्तवर्षाणि गतानीति समुत्प्रेयं ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ सहस्राः तेजस्विनो दृढाः सहस्रशः संभितावा १२ व्यूहतः क्षिपतः १३ । १४ । १५ १६ सर्वपारसवाः सर्वचतुत्पारं परसमूहं सुवर्णैर्हि संतिते सर्वपारसवाः सर्वशत्रुसमूहनाशकराः १७ । १८ । १९ । २० । २१

चित्रयोधने विचित्रयुद्धनिमित्तं निहितःपालितः २२ । २३ ॥ इति श्रीमहाभारतेविराटपर्वणि नीलकंठीयेभारतभावदीपे त्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ सुवर्णंति १ । २ पराकीर्यंअपा
 स्व ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ नररूपस्यममहाविष्णोर्नामानि संकटेस्मर्यमाणानि विजयावहानीत्यभिप्रेत्याह एकाग्रैति ९ । १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ नक्षत्राभ्यांताराभ्यां
 यस्तुपांचनखेकोशेनिहिताश्चित्रयोधने ॥ नकुलस्यैषानिस्त्रिंशोगुरुभारसहोदृढः २२ यस्त्वयंविपुलःखड्गोव्येकोशेसमर्पितः ॥ सहदेवस्यविद्वेचेनंसर्वभारसहं
 दृढम् २३ ॥ इति श्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेआयुधवर्णनंनामत्रिचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उत्तरउवाच ॥ सुवर्णवि
 कृतानीमान्यायुधानिमहात्मनः ॥ रुचिराणिप्रकाशंतेपार्थानामाशुकारिणाम् १ क्तुस्विदर्जुनःपार्थःकौरव्योवायुधिष्ठिरः ॥ नकुलःसहदेवश्चभीमसेनश्चपां
 डवः २ सर्वेषुमहात्मानःसर्वाभिन्नविनाशनाः ॥ राज्यमक्षैःपराकीर्यंनश्रूयंतेकथंचन ३ द्रौपदीकचपांचालीस्त्रीरत्नमिति विश्रुता ॥ जितानक्षैस्तदाकृष्णा
 तानेवान्वगमद्वनम् ४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अहमस्म्यर्जुनःपार्थःसभास्तारोयुधिष्ठिरः ॥ बल्लवोभीमसेनस्तुपितुस्तेरसपाचकः ५ अश्वबंधोऽथनकुलःसहदेव
 स्तुगोकुले ॥ सैरंध्रौद्रौपदीविद्वियत्कृतेकीचकाहताः ६ ॥ उत्तरउवाच ॥ दशपार्थस्यनामानियानिपूर्वश्रुतानिमे ॥ प्रवृयास्तानियदिमेश्रद्ध्यांसर्वमेवते ७
 अर्जुनउवाच ॥ हंततेऽहंममाचक्षेदशनामानियानिमे ॥ वैराटेऽणुतानिखंयानिपूर्वश्रुतानिते ८ एकाग्रमानसोभूत्वाशृणुसर्वसमाहितः ॥ अर्जुनःफाल्गुनोजि
 ष्णुःकिरीटोश्वेतवाहनः ॥ बीभत्सुर्विजयःकृष्णःसव्यसाचीधनंजयः ९ ॥ उत्तरउवाच ॥ केनासिविजयोनामकेनासिश्चेतवाहनः ॥ किरीटीनामकेनासिसव्यसा
 चीकथंभवान् १० ॥ अर्जुनःफाल्गुनोजिष्णुःकृष्णोबीभत्सुरेवच ॥ धनंजयश्चकेनासिब्रूहितन्ममतत्त्वतः ११ श्रुतामेतस्यवीरस्यकेवलानामहेतवः ॥ तत्स
 र्वयदिमेवृयाःश्रद्ध्यांसर्वमेवते १२ ॥ अर्जुनउवाच ॥ सर्वानजनपदानजित्वावित्तमादायकेवलम् ॥ मध्येधनस्यतिष्ठामितेनाहुर्माधनंजयम् १३ अभिप्रया
 मिसंग्रामेयदहंयुद्धदुर्मदान् ॥ नाजित्वाविनिवर्तामितेनमांविजयंविदुः १४ श्वेताःकांचनसन्नाहारथेयुज्यंतिमेहयाः ॥ संग्रामेयुद्धयमानस्यतेनाहंश्वेतवाहनः १५
 उत्तराभ्यांफाल्गुर्नाभ्यांनक्षत्राभ्यामहंदिवा ॥ जातोहिमवतःपृष्ठेतेनमांफाल्गुनंविदुः १६ पुराशक्रेणमेदतंयुध्यतोदानवर्षभैः ॥ किरीटंमूर्ध्निसूर्याभंतेनाहुर्मा
 किरीटिनम् १७ नकुर्याकर्मवीभत्संयुध्यमानःकथंचन ॥ तेनदेवमनुष्येषुबीभत्सुरिति विश्रुतः १८ उभौमेदक्षिणौपाणीगांडीवस्यविकर्षणे ॥ तेनदेवमनुष्ये
 पुसव्यसाचीतिमांविदुः १९ पृथिव्यांचतुरंतायांवर्णोभेदुर्लभःसमः ॥ करोमिकर्मशुकंचतस्मान्मामर्जुनंविदुः २० अहंदुरापोदुर्धषांदमनःपाकशासनिः ॥
 तेनदेवमनुष्येषुजिष्णुर्नामास्मि विश्रुतः २१

तत्रस्थितेचंद्रेइत्यर्थः उत्तराभ्यांचपूर्वाभ्यामितिपाठे नक्षत्रसंघावित्यर्थः १६ । १७ बीभत्सुरिति म
 दिक्कल्याणेषुसुखेचेत्यस्यसंनिरूपं १८ विकर्षणेशक्तावितिशेषः स व्येनवामेनापिहस्तेनसचित्तुंज्याकंपणादिक्रियायांसंबंधुंशीलमस्येतिसव्यसाचीत्यर्थः १९ अर्जुनइति ऋजगतिस्थानार्ज
 नोपार्जनेष्वित्यतउत्तरप्रत्ययेभवति वर्णोदीप्तिःसमऋजुः दीप्तिमत्त्वात्समत्वात्शुद्धकर्मकरत्वाच्चार्जुनइत्यर्थः २० जिष्णुर्जयशीलः २१

कृष्णावदातस्यकृष्णभास्वरवर्णस्य कर्षतिचित्तमितिमनोहरस्वाद्वाकृष्णइत्याह प्रियत्वादि २२ । २३ नागराजपेरावतस्तस्यैवकरोपमा हस्तयोःसाहस्यस्य हस्तिहस्तोपमकरेत्यर्थः
 २४ कर्मदिग्विजयादि २५ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ आस्थावेति १ नुदामिदूरीकरोमि २ भैरवंभयानकंमहत्कर्मकुर्वाणम् ३ उ
 पासंगान्तूणीरान् ४ गृह्यगृहीत्वा शीघ्रेणवेगेन ततःशमीतोऽवातरत् । इतरेषामायुधानितत्रनिधायेतिशेषः ५ अवजेप्यामिहेलयजेप्यामि ६ त्वंतुमयंत्यजेत्याह संकल्पेतित्रिभिः इदं
 मयागुप्तंरक्षितंरथोपस्थं रथोपरिभागस्तेतवनगरंनगरवद्रक्षकंभविष्यति तत्ररथांगेषुनगरांगसंपात्तिमाह संकल्पपक्षविक्षेपमिति संकल्पःसम्यकल्पनंचक्राक्षध्वजकूबरयुगादीनामंगानांदा
 कृष्णइत्येवदशमंनामचक्रेपितामम ॥ कृष्णावदातस्यततःप्रियत्वाद्वालकस्यैव २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःसपार्थवैराटिरभ्यवादयदंतिकात् ॥ अहंभूमि
 जयोनामनाम्नाहमपिचोत्तरः २३ दिष्ट्यात्वांपार्थपश्यामिस्वागतंतेधनंजय ॥ लोहिताक्षमहाबाहोनागराजकरोपम २४ यदज्ञानादवोचंवांक्षंतुमहंसितन्म
 म ॥ यतस्त्वयाकृतंपूर्वांचित्रंकर्मसुदुष्करम् ॥ अतोभयंव्यतीतंमेप्रीतिश्चपरमात्वयि २५ ॥ इति श्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेअर्जुनप
 रिचयेचतुश्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ उत्तरउवाच ॥ आस्थायरुचिरंवीररथंसारथिनामया ॥ कतमंयास्यसेऽनकिमुक्तोयास्याम्यहंत्वया
 १ ॥ अर्जुनउवाच ॥ प्रीतोऽस्मिपुरुषव्याघ्रनभयंविद्यतेतव ॥ सर्वांशुदामितेशत्रून्रणेशारद २ स्वस्थोभवमहाबाहोपश्यमांशत्रुभिःसह ॥ युध्यमानं
 विमर्देऽस्मिन्कुर्वाणंभैरवंमहत् ३ एतान्सर्वानुपासंगानक्षिप्रंबघ्नीहिमेरथे ॥ एकंचाहरानिस्त्रिंशंजातरूपपरिष्कृतम् ४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अर्जुनस्यवचः
 श्रुत्वात्तरवानुत्तरस्तदा ॥ अर्जुनस्यायुधानगृह्यशीघ्रेणावातरततः ५ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अहंवैकुरुभिर्योत्स्याम्यवजेप्यामितेपशून् ६ संकल्पपक्षविक्षेपं
 बाहुप्राकारतोरणम् ॥ त्रिदंडतूणसंवाधमनेकध्वजसंकुलम् ७ ज्याक्षेपणंक्रोधकृतंनेमानिनदहंद्दुभिः ॥ नगरंतेमयागुप्तंरथोपस्थंभविष्यति ८ आधिष्ठितोमया
 संख्येरथोगांडीवधन्वना ॥ अजेयःशत्रुसैन्यानांवैराटेव्येतुतेमयम् ९ ॥ उत्तरउवाच ॥ विभेमिनाहमेतेषांजानामित्वांस्थिरंयुधि ॥ केशवेनापिसंग्रामेसाक्षा
 दिद्रेणवासमम् १० इदंतुचितयत्रेवंपरिमुह्यामिकेवलम् ॥ निश्चयंचापिदुर्मैधानगच्छामिकथंचन ११ एवंयुक्तांगरूपस्यलक्षणैःसूचितस्यच ॥ केनकर्मवि
 पाकेनकीवत्वमिदमागतम् १२ मन्येत्वांकीववेपेणचरंतंशूलपाणिनम् ॥ गंधर्वराजप्रतिमंदेववाऽपिशतक्रतुम् १३

द्वेनसमर्थनं तदेवपक्षयोर्वीथीनांपार्श्वयोर्विक्षेपोविस्तारोयस्मिन् । बाहुप्राकारः पुरपरिधिभित्तिस्तस्मिन्स्तोरणपुरद्वारंयस्मिन् रथिसारथ्योरपरिधांग
 त्वविवक्षयाएतदुक्तं । त्रिदंडः ईपातदुभयपार्श्वदारुणीचेतिभिलित्वात्रिदंडउच्यते सचतूणोनिषंगश्चताभ्यांसंवाधंसंकुलंउच्यते । पक्षेत्रिदंडसैन्यत्रयं रथिनांहस्तिसादिनाहयसादिनां
 चेतित्रिणिसेन्यानि तेषांतूणोपलक्षितानिआयुधानितैःसंवाधं । अनेकध्वजसंकुलंबहुध्वजव्याप्तं अनेकेनअनन्येनध्वजेनदानरेण संकुलंभयंकरं । 'पुकेमुख्यान्यकेवलाः' इतिनानार्थः ७
 ज्याघनुर्भौर्वीसैवक्षेपणानिगोलासनानि नालिकारुयानियस्मिन् । क्रोधेनपरजिघांसाहेतुनाचित्तवृत्तिविक्षेपेणनिमित्तभूतेन कृतंपरिष्कृतंद्रव्यमपि ८ फलितमाह अधिष्ठितइति ९ केशवेन
 इंद्रेणवा समंसार्थं संग्रामेत्वांस्थिरंजानामि १० । ११ युक्तांगरूपस्य युक्तानिसभीचीनान्यंगानियुद्वांगानि शस्त्रास्त्रैपुणादीनि रूपमाकृतिश्चयस्य लक्षणोःपंचरक्तत्वादिभिः १२ । १३

१४ परवाननाथवान् उत्तीर्णमापद्भ्यश्चइतिशेषः १९ । १६ । १७ शत्रुथारुजानशत्रुथमंजकान् मूलविभुजादित्वात्कः तीर्थतोगुहः २८ । १९ यातेगमने पदंपदं सर्वमपिपदं भू
मौक्षिस्त ततउद्गृहीतवा नपश्यंतिवेगवत्त्वात् सुग्रीवमेघपुष्पशैब्यबलाहकामभवतोऽश्वास्तत्साम्यमेवावाहानामुक्तम् २० । २१ पार्श्विणपुरःस्थितयोरश्वयोःपृष्ठभागं पाश्चात्ययुगमितियावत् ।

॥ अर्जुन उवाच ॥ भ्रातुर्नियोगाज्येष्ठस्यसंवत्सरमिदं व्रतम् ॥ चरामिव्रतचर्यंचसत्यमेतद्भवीमिते १४ नास्मिक्लीबोमहाबाहोपरवान्धर्मसंयुतः ॥ समाप्तव्रत
मुत्तीर्णविद्धिमांस्वंपात्मज १५ ॥ उत्तर उवाच ॥ परमोऽनुग्रहोमेऽद्यतस्तर्कोनमेवृथा ॥ नदीदशाःक्लीवरूपाभवंतितुनरोत्तम १६ सहायवानस्मिरण्युध्ये
यममरैरपि ॥ साध्वसंहिप्रनष्टमेकिं करोमिब्रवीहिमे १७ अहंतेसंग्रहीष्यामिहयानशत्रुथारुजान् ॥ शिक्षितोह्यस्मिसारथ्येतीर्थतःपुरुषर्षभ १८ दारुकोवासुदे
वस्ययथाशकस्यमातलिः ॥ तथामांविद्धिसारथ्येशिक्षितंनरपुंगव १९ यस्ययातेनपश्यंतिभूमौक्षिप्तंपदंपदम् ॥ दक्षिणांयोधुरंयुक्तःसुग्रीवसदृशोहयः २०
योऽयंघुरंधुर्यवरोवामांवाहतिशोभनः ॥ तंमन्येमेघपुष्पस्यजवेनसदृशंहयम् २१ योऽयंकांचनसंनाहःपार्श्विणवहतिशोभनः ॥ समंशैब्यस्यतंमन्येजवेनवत्त
रम् २२ योऽयंवहतिमेपार्श्विणदक्षिणामभितःस्थितः ॥ बलाहकादपिमतःसजवेवीर्यवन्तरः २३ त्वामेवायंरथोवोढुंसंग्रामेऽर्हतिघन्विनम् ॥ त्वंचेमंरथमास्थाय
योढुमहोमतोमम २४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोविमुच्यबाहुभ्यांवलयानिसवीर्यवान् ॥ चित्रकांचनसन्नाहोप्रत्यमुंचत्तदातले २५ कृष्णानभंगिमतःकेशान्
श्वेतेनोद्ग्रथ्यवाससा ॥ अथामौप्राड्मुखोभूत्वाशुचिःप्रयतमानसः ॥ अभिदध्यौमहाबाहुःसर्वास्त्राणिरथोत्तमे २६ ऊचुश्चपार्थसर्वाणिप्रांजलीनिवृत्पात्मजम् ॥
इमेस्मपरमोदाराःकिंकराःपांडुनंदन २७ प्रणिपत्यततःपार्थःसमालभ्यचपाणिना ॥ सर्वाणिमानसानीहभवतेव्यभ्यभाषत २८ प्रतिगृह्यततोऽस्त्राणिप्रहृष्टव
दनोऽभवत् ॥ अधिज्यंतरसाकृत्वागांडीवंव्याक्षिपद्भनुः २९ तस्यविक्षिप्यमाणस्यधनुषोऽभून्महाध्वनिः ॥ यथाशैलस्यमहतःशैलेनैवावजघ्नतः ३० सानि
र्घातोऽभवद्भूमिदिक्षुवायुर्ववौभृशम् ॥ पपातमहतीचोल्कादिशोनप्रचकाशिरे ॥ भ्रांतध्वजंखंतदासीत्प्रकंपितमहाडुमम् ३१ तंशब्दंकुरवोऽजाननविस्फो
टमशनेरिव ॥ यदर्जुनोधनुःश्रेष्ठबाहुभ्यामाक्षिपद्रथे ३२ ॥ उत्तर उवाच ॥ एकस्त्वंपांडवश्रेष्ठवहूनेतान्महारथान् ॥ कथंजेप्यसिसंग्रामेसर्वशस्त्रास्त्रपारगान्
३३ असहायोऽसिकौंतेयससहायाश्वकौरवाः ॥ अतएवमहाबाहोभीतस्तिष्ठामितेऽग्रतः ३४ उवाचपार्थोभाभैषीःप्रहस्यस्वनवत्तदा ३५

'पार्श्विणःस्यादुन्मदास्त्रिया । स्त्रियां द्वयोः सैन्यपृष्ठे' इति मेदिनी २२ । २३ । २४ पर्यमुंचत्तदाशुभेइतिपाठे तु कुंडलेइतिशेषः २५ भंगिमतःकौटिल्यवतः अभिदध्यौस्मृतवान् २६ । २७ मानसा
निप्रयोजनकालेस्मृतिगोचराणि २८ प्रतिगृह्यतनुकृत्वा निरुत्वा व्याक्षिपत्तटणत्कारितवान् २९ अवजघ्नतःअवहन्यमानस्य अभिनिघ्नतइतिपाठांतरम् ३० भूमित्भूविदारकः प्रचकाशिरे
प्रकाशवत्योऽभूवन् भ्रांताइतश्चलिताध्वजायस्मिन् एतेनपरसैन्यवाहेपुशब्दजात्रासादुत्पथगामित्वंयज्यते प्रकंपितमहाडुममित्यनेचभूमिकंपोव्यज्यते ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५

३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतमावदीपे पंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ उत्तरमिति १ सिंहसिंहाकारं २ देवीमायामित्यद्भुतत्वंध्वजस्य
दर्शितं । मायामयइवध्वजोऽद्भुतइत्यर्थः । विश्वकर्मणाब्रह्मणाभौमनेनवा । काचनंकांचनवर्णं । सिंहसिंहंलंगूलं यस्यपुच्छविक्षेपणेनैवबहून्हस्त्यादीन्प्रोथयंतमित्यर्थः वानरलक्षणंवानरस्य
युध्यमानस्यमेवीरगंधर्वैःसुमहाबलैः ॥ सहायोघोषयात्रायांकस्तदाऽऽसीत्सखामम ३६ तथाप्रतिभयेतस्मिन्देवदानवसंकुले ॥ खांडवेयुध्यमानस्यकस्त
दासीत्सखामम ३७ निवातकवचैःसार्धंपौलोमैश्वमहाबलैः ॥ युध्यतोदेवराजाथेकःसहायस्तदाऽभवत् ३८ स्वयंवरेतुपांचाल्याराजभिःसहसंयुगे ॥ युध्यतो
बहुभिस्तातकःसहायस्तदाऽभवत् ३९ उपजीव्यगुरुद्रोणंशक्रंश्रेष्ठवर्णयमम् ॥ वरुणंपावकंचैवकृपंकृष्णंचमाधवम् ४० पिनाकपाणिनंचैवकथमेताव्रयोधये ॥
रथंवाहयमेशीघ्रंवेतुतेमानसोज्वरः ४१ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वोत्तरगोत्रहेउत्तरार्जुनयोर्वाक्यं नामपंचचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ उत्तरंसारथिं कृत्वाशर्माकृत्वाप्रदक्षिणम् ॥ आयुधंसर्वमादायप्रययौपांडवर्षभः १ ध्वजंसिंहंरथात्तस्मादपनीयमहारथः ॥ प्रणिवायशमीसू
लेप्रायादुत्तरसारथिः २ देवीमायांरथेयुक्तांविहितांविश्वकर्मणा ॥ कांचनंसिंहलांगूलंध्वजंवानरलक्षणम् ३ मनसाचितयामासप्रसादंपावकस्यच ॥ सचतर्चि
तितंज्ञत्वाध्वजेभूतान्यदेशयत् ४ सपताकंविचित्रांगंसोपासंगंमहाबलम् ॥ खात्पपातरथेतूर्णदिव्यरूपंमनोरमम् ५ रथंतमागतंदृष्ट्वादक्षिणंप्राकरोत्तदा ॥
रथमास्थायबीभत्सुःकौंतेयःश्वेतवाहनः ६ बद्धगोधांगुलित्राणःप्रगृहीतशरासनः ॥ ततःप्रायादुदीचींचकपिप्रवरकेतनः ७ स्वनवंतंमहाशंखंबलवानरिर्मदनः ॥
प्राधमद्वलमास्थायद्विषतांलोमहर्षणम् ८ ततस्तेजवनाधुर्याजानुभ्यामगमन्महीम् ॥ उत्तरश्चापिसंत्रस्तोरथोपस्थउपाविशत् ९ संस्थाप्यचाश्वानकौंतेयः
समुद्यम्यचरश्मिभिः ॥ उत्तरंचपरिष्वज्यसमाश्वासयदर्जुनः १० ॥ अर्जुन उवाच ॥ माभैस्त्वंराजपुत्राश्रयक्षत्रियोऽसिपरंतप ॥ कथंतुपुरुषव्याघ्रशत्रुवधये
विषादसि ११ श्रुतास्तेशंखशब्दाश्वभेरीशब्दाश्वपुष्कलाः ॥ कुंजाराणांचनदतांव्यूढानीकेषुतिष्ठताम् १२ सत्वंकथमिहानेनशंखशब्देनभीषितः ॥ विर
णंरूपोवित्रस्तःपुरुषःप्राकृतोयथा १३ ॥ उत्तर उवाच ॥ श्रुतामेशंखशब्दाश्वभेरीशब्दाश्वपुष्कलाः ॥ कुंजाराणानिनदतांव्यूढानीकेषुतिष्ठताम् १४ नैवंवि
धःशंखशब्दःपुराजातुमयाश्रुतः ॥ ध्वजस्यचापिरूपमेदृष्टपूर्वनदीदृशम् १५ धनुषश्चैवनिर्घोषःश्रुतपूर्वो नमेकाचित् ॥ अस्यशंखस्यशब्देनधनुषोनिःस्वनेन
च १६ अमानुषाणांशब्देनभूतानांध्वजवासिनाम् ॥ रथस्यचनिनादेनमनोमुह्यतिमेभृशम् १७ व्याकुलाश्वदिशःसर्वाहृदयंव्यथतीवमे ॥ ध्वजेनपिहिताः
सर्वादिशोनप्रतिभांतिमे १८ गांडीवस्यचशब्देनकणौमेबाधिरीकृतौ ॥ समुहूर्तंप्रयातंतुपार्थोवैराटिमब्रवीत् १९ ॥ अर्जुन उवाच ॥ एकांतंरथमास्थायपद्भ्यां
त्वमपीडयन् ॥ दृढं चरश्मीन्संयच्छंखंध्यास्याम्यहंपुनः २० रूपं ३ प्रसादंप्रसादप्रसातं सःपावकः । तर्चितितं अर्जुनचितितं । अदेशयत् अयोजयत् ४ । ५ । ६ । ७ । ८
तेजवनाःप्रसिद्धाः वेगवंतोऽभिदत्तरथस्थाः ९ संस्थाप्ययावत्कृत्वा १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ एकांतमुदृतं ससंयंतपाठस्तुलेस्वकप्रसादः रथंसुदृढंअवलंबेत्यर्थः २०

२१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ अनाहतःअक्षतोधावति २८ । २९ ज्योतीषि सूर्यचक्षुर्वाङ्मनासि ३० । ३१ । ३२ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपि षट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ अथेति १ आचार्योद्रोणंरूपचप्रतिमयाऽयमर्थउक्तः । पाठांतरेऽयमाचार्योऽस्मिन्नर्थेविषये मयाकर्णेनचोक्तइतियोजना २।३।४।५ हीनेति मजातमधिकंवाऽज्ञा तवासकालं ज्ञातुमर्हति ६ तत्रऊनपक्षेइष्टमेवासिद्धं अधिकपक्षेऽपिदोषमाह अर्थानामिति द्वेधेद्विप्रकारत्वेसंशयोभवति अर्थानांप्रयोजनानां अयंभावः । यदितेनिस्तीर्णप्रतिज्ञास्तर्हितेषां स्वां ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशंखमुपाध्मासीद्दारयन्निवपर्वतान् ॥ गुहागिरीणांचतदादिशःशैलांस्तथैवच ॥ उत्तरश्चापिसलीनोरथोपस्थउपाविशत् २१ तस्य शंखस्यशब्देनरथनेमिस्वनेनच ॥ गांडीवस्यचघोषेणपृथिवीसमकंपत् २२ तंसमाश्वासयामासपुनरेवधनंजयः २३ ॥ द्रोणउवाच ॥ यथारथस्यनिर्घोषो यथामेघउदीर्यते ॥ कंपतेचयथाभूमिर्नैषोऽन्यःसव्यसाचिनः २४ शस्त्राणिनप्रकाशंतेनप्रहृष्यंतिवाजिनः ॥ अग्रयश्चनभासंतेसमिद्धास्तन्नशोभनम् २५ प्र त्यादित्यंचनःसर्वेष्टगाघोरप्रवादिनः ॥ ध्वजेषुचनिलीयंतेवायसास्तन्नशोभनम् २६ शकुनाश्चापसव्यानोवेदयंतिमहद्भयम् २७ गोमायुरेषसेनायांरुदन्मध्ये नधावति ॥ अनाहतश्चनिष्क्रांतोमहद्वेदयतेभयम् २८ भवतारोमकूपाणिप्रहृष्टान्युपलक्षये ॥ ध्रुवंविनाशोयुद्धेनक्षत्रियाणांप्रदृश्यते २९ ज्योतीषिनप्रका शंतेदारुणाष्टगपक्षिणः ॥ उत्पाताविविधाघोरादृश्यंतेक्षत्रनाशनाः ३० विशेषतइहास्माकंनिमित्तानिनिनाशने ॥ उल्काभिश्चप्रदीप्ताभिर्वाध्यतेपृतनातव ॥ वाहनान्यप्रहृष्टानिरुदंतीवविशांपते ३१ उपासतेचसैन्यानिगृध्रास्तवसमंततः ॥ तप्स्यसेवाहिर्नीदृष्ट्वापार्थबाणप्रपीडिताम् ॥ पराभूताचवःसेनानकश्चिद्यो ङ्मुमिच्छति ३२ विवर्णमुखभूयिष्ठाःसर्वेयोधाविचेतसः ॥ गाःसंप्रस्थाप्यतिष्ठामोव्यूढानीकाःप्रहारिणः ३३ ॥ इति०म०विरा०गो०उत्तरगोप्रहेऔत्पातिको नामषट्चत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अथदुर्योधनोराजासमरेभीष्ममब्रवीत् ॥ द्रोणंचरथशार्दूलंरूपचसुमहारथम् १ उक्तोऽयमर्थआचा र्यैर्मयाकर्णेनचासकृत् ॥ पुनरेवप्रवक्ष्यामिनिहितृप्यामितंब्रुवन् २ पराभूतैर्हिंस्तव्यतैश्चद्वादशवत्सरान् ॥ वनेजनपदेज्ञातैरेषएवपणोद्दिनः ३ तेषानता वन्निर्वृत्तंवर्ततेतुत्रयोदशम् ॥ अज्ञातवासोबीभत्सुरथास्माभिःसमागतः ४ अनिवृत्तेतुनिर्वासयेदिवीभत्सुरागतः ॥ पुनर्द्वादशवर्षाणिवनेवत्स्यतिपांडवाः ५ लोभाद्वातेनजानीयुरस्मान्वामोहआविशत् ॥ हीनातिरिक्तमेतेषांभीष्मोवेदितुमर्हति ६ अर्थानांचपुनर्द्वेधेनित्यंभवतिसंशयः ॥ अन्यथाचितितोह्यर्थः पुनर्भवतिसौजन्यथा ७ उत्तरंमार्गमाणानांमत्स्यानांचयुयुत्सताम् ॥ यदिवीभत्सुरायातस्तदाकस्यापराधुमः ८ त्रिगर्तानांविहंतोर्मत्स्यान्योद्गुमिहाग ताः ॥ मत्स्यानांविप्रकारांस्तेबहूनस्मानकीर्तयन् ९

शलाभार्थमामुपगतानांमत्प्रसादतस्तत्प्राप्तिरप्राप्तिर्वेतिद्वेधेसंभवति संज्ञायाक्रांतानामकस्माद्युद्धार्थमागमनंदोषएवेति । पूर्ववरेणसत्यपिसंशयेऽस्मजिघांसयाआगतानांपराजयोऽपिसंभा व्यतइत्याहान्यथेति । अन्यायेनयुध्यतःपराजयेऽप्यधिकैवनिष्ठिरस्तीतिभावः ७ उत्तरंमोप्रहेमार्गमाणानामिच्छतामस्माकं अनादरेषुही अस्माननादत्येत्यर्थः । बालिसुग्रीवयोर्द्वेप्रविशन् रामइवाङ्गुनोऽपिकुरुमत्स्यसंनिपाते प्रविशन्नपराधीस्यादित्यर्थः ८ ननुतर्हिमत्स्यात्रिगर्तविमर्देकुरुभिरापिकिमर्षगंतव्यमित्याशंक्याह त्रिगर्तानामित्यादिना तेतवसमक्षमितिशेषः ९

तेषांत्रिगर्तानामर्थे तत्तत्स्यैःसहयुद्धप्रतिश्रुतं १० नकेवलंमिप्रपक्षपातमात्रमस्माकमस्ति अपितुस्वार्थोऽप्यस्तीत्याह अष्टम्यामिति तथाचस्वार्थयुद्धयतानास्माकमपराधोस्ति । मत्स्येगवां त्रिगर्तैर्हृतानांपदंमार्गगतेसतिअस्माभिरिमागावोग्रहीतव्याः ११ तेत्रिगर्ताःउपसंघायवंचयित्वामत्स्येनसंगतंश्रेहंकुर्युः सर्वथापक्षत्रयेऽपिअस्माभिरिदानींयोद्धव्यमेवेत्यर्थः १२ तान्त्रिगर्तान् अपाहायगोभिःसहउपेक्ष्य केवलंरात्रिरात्रौस्वगृहमायातइदानींप्रातरस्मान्योद्गुमिहागतइतिसंबंधः १३ पक्षांतरमाह तेषामिति १४ फलितमाह सर्वैरिति सर्वैरस्माभिरिकीभूययेआगतास्तेः सहयोद्धव्यमेवेत्यर्थः १५ । १६ आत्माचितं प्राणिधीयतांसावधानंक्रियतां १७ लब्धस्यगोधनस्यनाशेअस्माभिःस्वपु रंनप्रवेष्टव्यमितिप्रतिजानीते आच्छिन्नइति । पदातयस्त्वास्मिन्पुद्धेनंरुधं त्येवाश्वास्तुकदाचिज्जीविष्यंत्यपीत्याह शरैरिति प्राचांव्याख्यावक्तुरपकर्षभूचिका । वस्तुतस्तु आच्छिन्नेऽपद्धतेगोधनेनिमित्ते देवेनवासह संग्रामेउपस्थितेसतिअस्माकंभीष्मादीनामध्ये ह तेषांभयामिभूतानांतदस्माभिःप्रतिश्रुतम् ॥ प्रथमतैर्गृहीतव्यंमत्स्यानांगोधनंमहत् ॥ सप्तन्यामपराह्लैवैतथातैस्तुसमाहितम् १० अष्टम्यांपुनरस्माभिरा दित्यस्योदयंप्रति ॥ इमागावोग्रहीतव्यागतेमत्स्येगवांपदम् ११ तेवागाश्चानयिष्यंतियदिवास्युःपराजिताः ॥ अस्मान्वाह्युपसंघायकुर्युर्मत्स्येनसंगतम् ॥ १२ अथवातानपाहायमत्स्योजनपदैःसह ॥ सर्वयासेनयासार्धंसंवृतोभीमरूपया ॥ आयातःकेवलंरात्रिमस्मान्योद्गुमिहागतः १३ तेषामेवमहावीर्यःकश्चिदे षपुरःसरः ॥ अस्मान्जेतुमिहायातोमत्स्योवाऽपिस्वयंभवेत् १४ यद्येपराजामत्स्यानांयदिवीभत्सुरागतः ॥ सर्वैर्योद्धव्यमस्माभिरितिःसमयःकृतः १५ अथकस्मात्स्थिताह्येतेरथेपुरथसत्तमाः ॥ भीष्मोद्रोणःरूपश्चैवविकर्णोद्रौर्णिवच १६ संग्रातमनसःसर्वेकालेह्यस्मिन्महारथाः ॥ नान्यत्रयुद्धाच्छ्रेयोऽस्ति त थाऽऽत्माप्रणिधीयताम् १७ आच्छिन्नेगोधनेऽस्माकमपिदेवेनवज्रिणा ॥ यमेनवाऽपिसंग्रामेकोहास्तिनपुरंव्रजेत् १८ शरैरेभिःप्रणुन्नानांभग्नानांगहनेवने ॥ कोहिजीवेत्पदातीनांभवेदश्वेषुसंशयः १९ दुर्योधनवचःश्रुत्वाराधेयस्त्वब्रवीद्वचः ॥ आचार्यपृष्ठतःकृत्वातथानीतिर्विधीयताम् २० जानातिहिमतंतेषामत स्त्रासयतीहनः ॥ अर्जुनेचास्यसंप्रीतिमधिकामुपलक्षये २१ तथाहिदृष्ट्वावीभत्सुमुपायांतंप्रशंसति ॥ यथासेनानभज्येतथानीतिर्विधीयताम् २२ हेपितंशुप शृण्वानेद्रोपेसर्वविघट्टितम् ॥ अदेशिकामहारण्येग्रीष्मेऽत्रवशंगताः ॥ यथानविभ्रमेत्सेनातथानीतिर्विधीयताम् २३ इष्टाहिपांडवानित्यमाचार्यस्यविशेष तः ॥ आसयन्नपरार्थाश्चकथ्यतेस्मस्वयंतथा २४ अश्वानांहेपितंश्रुत्वाकभ्रशंसापरोभवेत् ॥ स्थानेवाऽपिद्रजंतोवासदाहेपंतिवाजिनः २५ सदाचवायवोवां तिनित्यंवर्षतिवासवः ॥ स्तनयिन्नोश्चनिर्घोषःश्रूयतेबहुशस्तथा २६ इतिप्रसिद्धः कोऽस्ति योनपुरंव्रजेत् अपितुप्रत्येकंसर्वेष्वस्वंपुरंगंतुंदेवानपिजेतुंगाश्वाच्छेत्तुंसमर्थाः स्मे त्यर्थः २८ शरैरिति एभिरितिस्वकीयशरप्रदर्शनं २९ आचार्यरणाद्गीतंष्टतःकृत्वा सेनामुखादपसार्य अस्मिन्भीष्मसर्वेऽपिभीताःस्फुरित्तिभावः २० तेषांपांडवानांमतंसमतं अस्मतेजोवच करणंजानातीति २१ । २२ द्रोणेभीतेसतिसर्वविघट्टितंविचलितंभवेत् सामर्थ्यमितिशेषः ग्रीष्मेऽत्रकालेवसंतेइत्यर्थः । इतःषण्मासामंतरंयुद्धारंभस्यशरदिदृष्टत्वात् । अदेशिकाःस्वदेशात् च्युताः व्यूहभंगोमाभूदित्यर्थः २३ इष्टाहीति पांडवाःअपरार्थाः नास्तिपराथोयेषांतेऽपरार्थाःस्वार्थपराः आसयन्द्रोणंत्वत्सभीपेस्थापितवंतः । परकीयोऽयमित्यर्थः । तत्रहेतुमाह स्वयंद्रो णेनतथाकथ्यते यथापांडवीयत्वंस्वस्यप्रकाशतेतथेत्यर्थः २४ एतदेवविदुषोतिअश्वानामित्यादिना २५ २६

म.भा.टी.
॥३४॥

पार्थस्याज्जेनस्यागमनेऽत्रिक्रियार्थं किमर्थवासोऽनेनप्रशस्यते तत्रहेतुः अत्रपार्थश्रेयसिकामादभिलाषात् अस्मासुवाद्देवात् जिघांसातःरोषात्तन्मूलादभिज्वलनात् २७ द्रोणमुपहसतिआचा
र्याइत्यादिना कारुणिकाइत्यनेनयुद्धधर्मानभिज्ञत्वमुक्तं अपापंअहिंसातद्वर्तिनः २८ । २९ आश्चर्यरूपाणिविनोदादीनि इष्यास्त्रेयज्ञायुधेकपालादौ तेषामुपसंधानेआसादनप्रोक्षणदौ परे
पांडव्यास्त्रज्ञानांयाज्ञिकानांविवरज्ञानेद्विद्वदर्शने ३० मनुष्यचरितेषुस्नानाचमनभोजनादिषु हस्त्यश्वरथचर्यासु हस्त्यादिनावाहनेनचर्यागमनं खरादीनांकर्मणिचिकित्सादौ ३१ प्रतोली

किमत्रकार्यंपार्थस्यकथंवासप्रशस्यते ॥ अन्यत्रकामाद्द्वेषाद्द्वारोषादस्मासुकेवलात् २७ आचार्यावैकारुषिकाःप्राज्ञाश्चापापदर्शिनः ॥ नैतेमहाभयेप्राप्तेसंप्रष्ट
व्याःकथंचन २८ प्रासादेषुविचित्रेषुगोष्ठीषूपवनेषुच ॥ कथाविचित्राःकुर्वणाःपंडितास्तत्रशोभनाः २९ बहून्याश्चर्यरूपाणिकुर्वणाजनसंसदि ॥ इष्यास्त्रे
चोपसंधानेपंडितास्तत्रशोभनाः ३० परेषांविवरज्ञानेमनुष्यचरितेषुच ॥ हस्त्यश्वरथचर्यासुखरोप्राजाविकर्मणि ३१ गोधनेषुप्रतोलीषुवरद्वारमुखेषुच ॥ अत्र
संस्कारदोषेषुपंडितास्तत्रशोभनाः ३२ पंडितान्पृष्ठतःकृत्वापरेषांगुणवादिनः ॥ विधीयतांतथानीतिर्यथावध्योभवेत्परः ३३ गावश्चसंप्रतिष्ठाप्यसेनांव्यूह्यसमं
ततः ॥ आरक्षाश्चविधीयतांयत्रयोत्स्यामहेपरान् ३४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगो०उत्तरगोत्रहेदुर्योधनवाक्येसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ कर्णउवाच ॥
सर्वानायुष्मतोभीतान्संत्रस्तानिवलक्षये ॥ अयुद्धमनसश्चैवसर्वांश्चैवानवस्थितान् १ यद्येषराजामत्स्यानांयदिवीभत्सुरागतः ॥ अहमावारयिष्यामिवेलेवम
करालयम् २ ममचापप्रयुक्तानांशराणांनतपर्वणाम् ॥ नावृत्तिर्गच्छतातिपांसर्पाणामिवसर्पताम् ३ रुक्मपुंखाःसुतीक्ष्णग्रासुक्ताहस्तवतामया ॥ छादयंतु
शराःपार्थशलभाइवपादपम् ४ शराणांपुंखसक्तानांमौर्याभिहतयादृढम् ॥ श्रूयतांतलयोःशब्दोभेयोराहतयोरिव ५ समाहितोहिवीभत्सुर्वर्षण्यष्टौचपंचच ॥
जातस्त्रेहश्चयुद्धेऽस्मिन्मयिसंप्रहरिष्यति ६ पात्रीभूतश्चकौतेयोब्राह्मणोगुणवानिव ॥ शरौघान्प्रतिगृह्णातुमयामुक्तान्सहस्रशः ७ एषचैवमहेष्वासस्त्रिषुलोके
षुविश्रुतः ॥ अहंचापिनरश्रेष्ठादर्जुनात्रावरःकचित् ८ इतश्चेतश्चनिर्मुक्तैःकांचनैर्गार्ध्रवाजितैः ॥ दृश्यतामद्यैव्योमखद्योतैरिवसंवृतम् ९ अद्याहमृणमक्ष
द्यंपुरावाचाप्रतिश्रुतम् ॥ धार्तराष्ट्रायदास्याभिनिहत्यसमरेर्जुनम् १० अंतराच्छिद्यमानानांपुंखानांव्यतिशीर्यताम् ॥ शलभानामिवाकाशेप्रचारःसंप्रदृश्य
ताम् ११ इंद्राशनिसमस्पर्शमहेन्द्रसमतेजसम् ॥ अर्दयिष्याम्यहंपार्थमुल्काभिरिवकुंजरम् १२ रथादतिरथंशूरं सर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ विवशंपार्थमादास्येगरु
त्मानिवपन्नगम् १३ तमग्निमिवदुर्धर्षमसिशक्तिशैरंधनम् ॥ पांडवाग्निमहं दीप्तं प्रदहंतमिवाहितम् १४

पृष्ठहबाह्यावयवेषु प्रदीयमानबलिदानादावित्यर्थः

संस्कारोवैश्वदेवादिना दोषःकेशकीटातादिना ३२ । ३३ गाःवइतिच्छेदः गावश्चसंप्रतिष्ठतामितिपाठांतरे गावइत्येकपदं आरक्षाःरक्षकाः ३४ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदी
पेसप्तचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४७ ॥ सर्वानिति सर्वान्भीष्मादीन्अनवस्थितान्चंचलान् १ । २ अष्टतिर्लक्ष्यच्युतिर्न ३ । ४ पुंखसक्तानांसक्तपुंखानां ५ । ६ । ७ । ८ गार्ध्रवाजितैःगृध्रपक्षैर्वा
जोवेगःशब्दः पक्षोवा संजातोयेपातैः 'वाजोनिःस्वनपक्षयोःवेगेपुमान्' इति मेदिनी ९ अक्षद्यमितरैःक्षपथितुमशक्यम् १० पुंखानांपुंखवतांशराणाम् ११ । १२ । १३ । १४

॥३४॥

१५ । १६ नतपर्वभिःसभीकृतग्रंथिप्रदेशैः १० । १८ । १९ विपन्नानांभ्रंशितामाम् २० । २१ । २२ घनंगोधनम् २३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेअष्टचत्वारिंशोऽ
ध्यायः ॥ ४८ ॥ अर्थानांगवादीनां प्रकृतिप्राप्तकारणं अनुबंधप्राप्तौवाफळं नहियुतमर्थप्राप्तेर्नुरुयंकारणं नापिततत्प्राप्ताना मर्थानांपरिणामेसुखकरत्वंचास्तीत्यभिसंधिः १ मायाइति येषां
शकुन्यादीनांमायाःकपटानि बहवःबह्वचःसंति तेषांहृष्ट्यायुद्धंपापिष्ठं नाशकरत्वात् । नहीदानीमर्जुनोद्युतेनेवमायामात्रेणजेतुंशक्यइतिभावः । पाठांतरेनयाःनीतयः सामाद्यास्तेषामध्येयुद्धं
पापिष्ठम् २ देशेति इदानींभीष्मोनयुद्धकालः श्रांत्याजलाभावेनचसद्योवाहनानांशापतेः । नापिदेशोगिरिदुर्गाद्याश्रितोऽस्तीतिभावः । इदंयुद्धफलंनलभतेफलंनलंभयेत् । परस्यतु
अश्ववेगपुरोवातोरथौघस्तनयित्नुमान् ॥ शरधारोमहाभेघःशमयिष्यामिपांडवम् १५ मत्कार्मुकविनिर्मुक्ताःपार्थमाशीविषोपमाः ॥ शराःसमभिसर्पंतुल्मीक
मिवपन्नगाः १६ सुतेजनैरुक्मपुंखैःसुधौतैर्नतपर्वभिः ॥ आचितंपश्यकौतेयंकार्णिकारैरिवाचलम् १७ जामदग्न्यान्मयाह्यस्त्रंयत्प्राप्तमृषिसतमात् ॥ तदुपा
श्रित्यवीर्यंचयुध्येयंपमपिवासवम् १८ ध्वजाग्रेवानरस्तिष्ठन्नभलेननिहतोमया ॥ अद्यैवपततांभूमौविनदन्नभैरवानरवान् १९ शत्रोर्मयाविपन्नानांभूतानां
ध्वजवासिनाम् ॥ दिशःप्रतिष्ठमानानामस्तुशब्दोदिवंगमः २० अद्यदुर्योधनस्याहंशल्यंहादिचिरस्थितम् ॥ समूलमुद्धरिष्यामिवीभत्सुंपातयन्नरथात् २१
हताश्वंविरथंपार्थंपौरुषेपर्यवस्थितम् ॥ निःश्वसंतंयथानागमद्यपश्यंतुकौरवाः २२ कामंगच्छंकुरवोधनमादायकेवलम् ॥ रथेषुवापितिष्ठंतोयुद्धंपश्यंतुमाम
कम् २३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणि उत्तरगोत्रहेकर्णविकल्पने अष्टचत्वारिंशोऽध्यायः ॥ ४८ ॥ ॥ ४८ ॥ ॥ ४९ ॥ ॥ कृपउवाच ॥ सदै
वतवराधेययुद्धेऋतरामतिः ॥ नार्थानांप्रकृतिवेत्सिनानुबंधमवेक्षसे १ मायाहिवहवःसंतिशास्त्रमाश्रित्यचितिताः ॥ तेषायुद्धंतुपापिष्ठंवेदयंतिपुराविदः २ दे
शकालेनसंयुक्तंयुद्धंविजयदंभवेत् ॥ हीनकालंतदेवहफलंनलभतेपुनः ॥ देशकालेचविक्रांतंकल्याणायविधीयते ३ आनुकूल्येनकार्याणामंतरंसंविधीयते ॥
भारंहिरथकारस्यनव्यवस्यंतिपंडिताः ४ परिचित्यतुपार्थेनसंनिपातो नक्षमः ॥ एकःकुरूनभ्यगच्छदेकश्चाग्निमतर्पयत् ५ एकश्चपंचवर्षाणिब्रह्मवर्षभधार
यत् ॥ एकःसुभद्रामारोप्यद्वैरथेकृष्णमाह्वयत् ६ एकःकिरातरूपेणस्थितंरुद्रमयोषयत् ॥ अस्मिन्नेववनेपार्थोहृतांठुष्णामवाजयत् ७ एकश्चपंचवर्षाणि
शक्रादस्त्राण्यशिक्षत् ॥ एकःसोऽयमरिजित्वाकुरूणामकरोद्यशः ८ एकोगंधर्वराजानंचित्रसेनमरिदमः ॥ विजिग्येतरसांख्येसेनांप्राप्यसुदुर्जयाम् ९
तथानिवातकवचाःकालखंजाश्वदानवाः ॥ दैवतैरप्यवध्यास्तेएकेनयुधिपातिताः १०

देशकालावनुकूलावेववर्तेइतिभावः । विक्रांतंपराक्रमः १ देशादेरानुकूल्येनहेतुना कार्याणायुद्धादीनामंतरंतादर्थफलवस्त्वमितियावत् संविधीयतेसम्यक्क्रियते 'अंतरमवकाशावधिपरि
धानांदिभेदतादर्थ्ये'इतिमेदिनी । मंत्राणामितिपाठे देशाद्यानुकूल्येनकार्यविचार्यमित्यर्थः तत्राभाणकमाहभारमिति । यथारथकारेणादिव्योऽयंमयानिर्मितोरथः सुदृढांगोऽनेनत्वंदेवान
पिसर्वथाजेष्यसित्युक्ते तद्वचसिभारंत्वादेशकालानुकूल्यमनपक्षेव पंडितानव्यवस्यंति योद्धामितिशेषः एवंत्वद्वचासिभारंत्वा देशाद्यानुकूल्यमनपक्षेव कथमस्माभिर्याद्वयं । तवतुव
चनंरथकारवचनवदर्थंशून्यमितिभावः । 'सर्वानायुष्मतोभीतान्संत्रस्तानिवलक्षये'इतियत्कर्णेनोक्तं तस्यैतदुत्तरम् ४ विचारफलमाह परिचित्येति ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १०

११ । १२ प्रदेशिन्यातर्जन्त्या १३ । १४ मध्येनमध्यतउत्सर्तुउत्सर्वितुम् १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ यत्कं'कामंगच्छंतुकरवोधनमादायकेवलं ॥ रथेपुत्राऽपितिष्ठंतोयुद्धं पश्यंतुमामकम्'इतितत्राह षड्वाइति संहताःषडपिपकीभूयतेनेकेनयोद्धं कथंचिच्छक्षामोनत्वेकैकशइतिभावः २२ । २३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ नचोति शूराःपरवित्तंजित्वापरसीमामुलंध्यस्वनगरं प्रतिनीत्वाऽपिनश्चाघंते त्वंस्वेतेषामेकतममप्यकृत्वाकथसेऽतोर्निलज्जोऽसीतिभावः १ । २ । ३ यदुक्तं'नैतेमहामथेमा

एकेनहित्वयाकर्णकिंनामेहकृतपुरा ॥ एकैकेनयथातेषांभूमिपालावशेकृताः ११ इंद्रोऽपिहिनपार्थेनसंयुगेयोद्धुमहति ॥ यस्तेनाशंसतेयोद्धुं कर्तव्यंतस्यभेष जम् १२ आशीविषस्यकुद्रस्यपाणिमुद्यम्यदक्षिणम् ॥ अवमुच्यप्रदेशिन्यादंशमादातुमिच्छसि १३ अथवाकुंजरंमतमेकएवचरन्वने ॥ अनंकुशंसमारुह्य नगरं गंतुमिच्छसि १४ समिद्धं पावकंचैव घृतमेदोवसाहुतम् ॥ घृताक्तश्चीरवासास्त्वमध्येनोत्सर्तुमिच्छसि १५ आत्मानंकःसमुद्धयकंठेवध्वामहाशिलाम् ॥ समुद्रंतरतेदोभ्यां तत्रकिं नाम पौरुषम् १६ अकृतास्त्रःकृतास्त्रैवलवंतंसुदुर्बलः ॥ तादृशंकर्णयःपार्थयोद्धुमिच्छेत्सदुर्मतिः १७ अस्माभिर्ह्येपनिष्ठतोवर्षाणीह त्रयोदश ॥ सिंहःपाशविनिर्मुक्तोननःशेषंकरिष्यति १८ एकांतेपार्थमासीनंकूपेग्निभिवसंतृतम् ॥ अज्ञानादभ्यवस्कंध्यप्राप्ताःस्मोभयमुत्तमम् १९ सहयुध्या महेपार्थमागतंयुद्धदुर्मदम् ॥ सैन्यास्तिष्ठंतुसन्नद्धाव्यूढानीकाःप्रहारिणः २० द्रोणोदुर्योधनोभीष्मोभवानद्रौणिस्तथाष्वयम् ॥ सर्वेयुध्यामहेपार्थकर्णमासाहसं कृथाः २१ वयंव्यवसितंपार्थवज्रपाणिमिवोद्धतम् ॥ षड्वाःप्रतियुध्येमतिष्ठेमयदिसंहताः २२ व्यूढानीकानिसैन्यानियताःपरमधन्विनः ॥ युध्यामहेऽर्जुनं संख्येदानवाइववासवम् २३ ॥ इतिश्रीविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेकृपकक्यं नामएकोनपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ४९ ॥ अश्वत्थामोवाच ॥ नचता वज्रितागावोनचसीमांतरंगताः ॥ नहास्तिनपुरंप्राप्तास्त्वंचकर्णविकथसे १ संग्रामांश्वबहून्जित्वा लब्ध्वाचविपुलंधनम् ॥ विजित्यचपरांसेनांनाहुःकिंचन पौरुषम् २ दहत्याग्निरवाक्यस्तुतूष्णीभातिदिवाकरः ॥ तूष्णींधारयतेलोकान्वसुधासचराचरान् ३ चातुर्वर्ण्यस्यकर्माणि विहितानिस्वयंभुवा ॥ धनंयैराधि गंतव्यंयच्चकुर्वन्नदुष्यति ४ अधीत्यब्राह्मणोवेदानयाजयेतयजेतवा ॥ क्षत्रियोधनुराश्रित्ययजेच्चैवनयाजयेत् ५ वैश्योधिगम्यवित्तानिब्रह्मकर्माणिकारयेत् ॥ शूद्रःशुश्रूषणंकुर्यात्त्रिपुवर्णेषुनित्यशः ॥ वंदनायोगविधिभिर्वैतसीवृत्तिमास्थितः ६ वर्तमानायथाशास्त्रंप्राप्यचापिमहीमिमाम् ॥ सत्कुर्वंतिमहाभागागुरून्सु विगुणानपि ७ प्राप्यद्यूतेनकोराज्यंक्षत्रियस्तोष्टुमहति ॥ तथानृशंसरूपोऽयंघातैराष्ट्रश्चनिर्घृणः ८

सेसंप्रष्टव्याः' इत्यादिना ब्राह्मणानांभोजनादावेवकौशलंनयुद्धेइति तत्रतवापिष्वेइत्यत्रागुद्धेसामर्धमस्तीतिदर्शयिष्यन्वर्णानांकर्माणि विभजते चातुर्वर्ण्यस्येत्यादिना ४ । ५ वि तान्यधिगम्यकृष्यादिनेतिशेषः ब्रह्मकर्माणिवेदोक्तकर्माण्याधानादीनिकारयेत् स्वार्थेणिच् ६ वर्तमानाइति न्यायेनपृथिवीजित्वाऽपिसंतोविगुणानपिगुरून्सत्कुर्वति । त्वंस्वन्यायेनपांडवंजित्वासाधूनपिगुरून्निदसीतिभावः ७ एतदेवाहप्राप्येति निर्घृणोर्निलज्जः ८

निकृत्याशाटवेन वंचनायोगैश्छद्मोपायैः वित्तंसोबंधनोपायस्तेनजीवतीतिवैतंसिकोऽध्यायः ९ । १० इंद्रप्रस्थंतस्स्थाःपांडवाः ११ । १२ मूलमिति एषांपांडवानांमूलं महत्तमहच्छब्दवाच्यं ब्रह्म श्रीकृष्णाख्यं वेदवाक्यंब्राह्मणाश्रयथोक्तमादिपर्वणि । 'मूलंकृष्णोब्रह्मचक्राह्मणाश्र'इति । तदेतत्वेदविरुद्धमनृतंयुद्धं कुर्वता घातैराष्ट्रेणधर्मस्यमूलं कृतं छिन्नं इदानींचब्राह्मणानवजानतात्वयाऽपितदेव कृतं । अतोधर्मनाशाद्भवतांशाश्वशंभावीत्यर्थः । मूलंकीदृशं चंदनयथाशांतंशीतलं नतुदाहकंक्रोधरूपं । तथाषडुर्योधनःकेवलंक्रोधमयइत्युक्तंप्राक् । 'दुर्योधनोमन्युमयोमहा वृमः'इति । सारार्थिकर्मकारयिथा इतिव्यवहितेनसंबंधः । सारार्थोधनार्थी । 'धनेचसारम्'इतिभेदिनी । पांडवान्कर्मकारानिवकृतवानसि यत्रकालेतत्रतदाविदुरःकिमब्रवीत् । क्षयमूलंयू तमिति तदिदानींस्मरेतिभावः । सूतेतिसंबोधयत्रक्षत्रियत्वादस्ययुद्धेष्वकौशलंव्यनक्ति । 'नन्वावित्योवैदैवंक्षत्रम्' इतिश्रुतेर्दिव्यात्क्षत्रात्कुल्यांजातस्यास्यकथमक्षत्रत्वंयुद्धाकौशलंवेति विदुषाऽप्यश्वत्थाप्रावक्तुंयुक्तमितिचेच्छृणु सर्वेषांदिवर्णानां द्विविधंजन्म योनिजंसंस्कारजंच । तत्रयत्प्रयोनिःसपवसंस्कृतांचेत्सएकजोनप्रकृतितच्छ्रवते । कर्णस्तुदैवक्षत्रजोऽप्यक्षत्रियेणसू तेनसंस्कृतइतिद्विजातत्वात् क्षत्रियत्वेनप्रहर्तुकुशलोऽपि सूतत्वेनपरकीयप्रहारंसोदुमशक्नोतिपुद्गात्पलायते इत्याशयेनैतंसूर्यपुत्रंजानन्नपिसूतेतिसंबोधयति । तथाचमंत्रवर्णः । 'सहस्व मन्योअभिमातिमस्मे रुजन्मृणन्प्रमृणन्प्रेहिशत्रून् ॥ उग्रंतेपाजोनन्वारुरुघ्रे वशीवशंनयसएकजत्वम्'इतिअस्यार्थः । तापसोमन्युर्ऋषिःसंकल्पाधिष्ठात्रीदेवतांमन्युसंज्ञांप्राथपते स्वयामन्यो तथाऽधिगम्यवित्तानिकोविकथ्येद्विचक्षणः ॥ निकृत्यावंचनायोगैश्चरन्वैतंसिकोयथा ९ कतमंदैरथंयुद्धंयत्रजैषीर्धनंजयम् ॥ नकुलंसहदेवंवाधनंयेषांत्वया हृतम् १० युधिष्ठिरोजितःकस्मिन्नभीमश्वलिनांवरः ॥ इंद्रप्रस्थंत्वयाकस्मिन्संग्रामेनिर्जितंपुरा ११ तथैवकतमयुद्धंयस्मिन्कृष्णाजितात्वया ॥ एकवस्त्रा सभांनीतादुष्टकर्मत्रजस्वला १२ मूलमेषांमहत्कृतंसारार्थीचंदनयथा ॥ कर्मकारयिथाःसूततत्रकिविदुरोऽब्रवीत् १३ यथाशक्तिमनुष्याणांशममालक्षयामहे ॥ अन्येषामपिसत्वानामपिकीटपिपीलिकैः ॥ द्रौपद्याःसंपरिकेशंनक्षंतुंपांडवोर्हति १४ क्षयायघातैराष्ट्राणांप्रादुर्भूतोधनंजयः ॥ त्वंपुनःपांडितोभूत्वावाचं वक्तु मिहेच्छसि १५ वैरांतकरणोजिष्णुर्ननःशेषंकरिष्यति १६ नैषदेवान्गंधर्वात्रसुराक्षराक्षसान् ॥ भयादिहनयुध्येतकुंतीपुत्रोधनंजयः १७

इतिसूक्तेतृतीयेयमूक् यस्तेमन्यवितिमध्यंदिनइतिमाध्यंदिनेसवनेइथेनयागेऽनुमारणार्थेऽस्यसूक्तस्यविनियोगः हेमन्योअस्मैशरणागतायराज्यायवा एतद्रक्षणार्थमितियावत् । अभि मातिसर्वतःपांडांपित्रादिभिःसहविरोधंजातिवधदोषवासहस्वक्षमस्व । कथंतेपारक्षणंस्यादत्ताह रुजनरोगंप्राप्तवन् मृणन्त्रियमाणोजराग्रस्तइत्यर्थः प्रमृणन्अत्यंतंआसन्नमृत्युर्वा शत्रून्भेदि प्रकर्षेणजेतुंगच्छ । अत्रशरीरगतंरोगादितदभिमानिनिचेतसिउपचर्यते ! नन्वशक्तेनरोगाद्याक्रातेनमयाकथंशत्रुवोजेतुंशक्याइत्याशंक्याह उग्रमिति उग्रंपरमर्दनक्षमंतेतवपाजस्तेजी मनु निश्चितंआरुरुघ्रेआरोहंशत्रून्समर्थमस्ति । दृष्टसंकल्पस्यहितेजःपरानवश्यंनाशयेदेवेत्यर्थः । एतदेवाह वशीसर्वमस्यवशेस्तीतिवशी संकल्पदाडर्वादेवहागस्त्यादिभिःसमुद्रपानादीन्यपि कृतानिअतएवसर्वजगतत्वमेववशंनयसे । वशित्वेहेतुः हेएकजएकस्माज्जात । नन्वेकभेवमनःसंकल्पस्योपादानमितिव्यर्थंविशेषणमितिचेन्न कुंडव्यावृत्त्यर्थत्वात् । सन्न्येनजातोऽन्येनच आत्मीयबुद्ध्यासंस्कृतइतिनदृढसंकल्पोभवति नचपरांस्त्रातुंशक्रोतिद्विजत्वात् । तथाचलोकैआभाणकः यस्यद्वेवचनेसद्विपितृकइतिवक्तारोभवति अतएकजेत्यर्थवद्वचनं । दत्तकीतादीतुशा स्त्रीयंप्रकस्यैवस्वत्वमस्तीतिनासौकुंडतुल्यइतिदक् १३ ननुममसूतत्वाहोषवत्त्वंचेत् सुजाताअपितेकुतोनाशम्यंति कुतोवापरसाहाय्यार्थमस्मान्योद्धुमागता बालिवधेराभवेत्याशंक्याह यथाशक्तीतिद्वाम्बां पिपीलिकैरपिकृतंशमंलक्षयामहे इतियोज्यं । बालिरामयोर्वैरोधाभावेऽपिरामेणवालीहतइतिसोऽपराधी । पांडवास्तुपुष्पाभिरपकृताइतिपुष्पान्जिवांसंतोनाप राध्यंतीतिभावः १४ । १५ । १६ नैवनयुध्येत अपितुपुद्धचेतैवेत्यर्थः १७

विरा. ४
अ०
॥५३॥

म.भा.टा.
॥ ३७॥
प्रीप्तेचगोप्रहार्यप्रवृत्ताइत्युक्तं तेनविजयदशम्यामागामिन्पांचयोदशाब्दपूरणंभविष्यतीतिदुर्योधनप्रत्याशा । पांडवास्तुचांद्राब्दमानेन त्रयोदशवत्सरानतिवाह्य कृतकृत्याअभवन्
तत्रद्विजयदशमीतःपूर्वपंचमासाःद्वादशदिनानिप्रकटीभवितव्यं तत्रदशार्तिमासे चैत्रकृष्णसप्तम्यामाविर्भूताः प्रतिज्ञानिस्तीर्थैवकानिचिदधिकान्यपिदिनानिअतिवाह्यआविर्भूताइत्यर्थः
सर्वेयथावच्चरितंयद्यदेभिःप्रतिश्रुतम् ॥ एवमेतद्भुवंज्ञात्वाततोवीभत्सुरागतः ५ सर्वेचैवमहात्मानःसर्वेधर्मार्थकोविदाः ॥ येषांयुधिष्ठिरोराजाकस्माद्धर्मेऽपरा
धुयुः ६ अलुब्धाश्चैवकौतियाःकृतवंतश्चदुष्करम् ॥ नचापिकेवलंराज्यमिच्छेयुस्तेऽनुपायतः ७ तदैवतेहिविक्रांतुमीषुःकौरवनंदनाः ॥ धर्मपाशनिबद्धास्तु
नचेलुःक्षत्रियव्रतात् ९ यच्चानृतइतिख्यायाद्यःसगच्छेत्पराभवम् ॥ वृणुयुर्मरणंपार्थानानृतत्वंकथंचन ९ प्राप्तकालेत्प्राप्तव्यंनोत्मृजेयुर्नरर्षभाः ॥ अपिव
ज्रभृतागुप्तंथावीर्याहिपांडवाः १० प्रतियुध्येमसमरेसर्वशस्त्रभृतांवरम् ॥ तस्माद्यदत्रकल्याणंलोकेसद्भिरनुष्ठितम् ॥ तत्संविधीयतांशीघ्रंमावोह्यर्थोऽभ्यगा
त्परम् ११ नहिपश्यामिसंग्रामेकदाचिदपिकौरव ॥ एकांतसिद्धिराजेंद्रसंप्राप्तश्चधनंजयः १२ संप्रवृत्तेतुसंग्रामेभावाभावौजयाजयौ ॥ अवश्यमेकंस्पृशतो
दृष्टमेतदसंशयम् १३ तस्माद्युद्धोचितंकर्मकर्मवाधर्मसंहितम् ॥ क्रियतामाशुराजेंद्रसंप्राप्तश्चधनंजयः १४ ॥ दुर्योधनउवाच ॥ नाहंराज्यंप्रदास्यामिपांडवानां
पितामह ॥ युद्धोपचारिकंयत्तुच्छीघ्रंप्रविधीयताम् १५ ॥ भीष्मउवाच ॥ अत्रयामामिकाबुद्धिःश्रूयतांयदिरोचते ॥ सर्वथाहिमयाश्रेयोवक्तव्यंकुरुनंदन
१६ क्षिप्रंवलचतुर्भागंघृह्यगच्छपुरंप्रति ॥ ततोऽपरश्चतुर्भागोऽसमादायगच्छतु १७ वयंचार्धेनसैन्यस्यप्रतियोत्स्यामपांडवम् ॥ अहंद्रोणश्चकर्णश्चअश्व
त्थामाकृपस्तथा ॥ प्रतियोत्स्यामवीभत्सुमागतंकृतनिश्चयम् १८ मत्स्यंवापुनरायातमागतंवाशतक्रतुम् ॥ अहमावारयिष्यामिवेलेवमकरालयम् १०
॥ वैशंपायनउवाच ॥ तद्वाक्यंरुरुचेतेषांभीष्मेणोक्तंमहात्मना ॥ तथाहिकृतज्ञान्राजाकौरवाणामनंतरम् २० भीष्मःप्रस्थाप्यराजानंगोधनंतदनंतरम् ॥ से
नामुख्यान्व्यवस्थाप्यव्यूहितुंसंप्रचक्रमे २१ ॥ भीष्मउवाच ॥ आचार्यमध्येतिष्ठत्वमश्वत्थामातुसव्यतः ॥ कृपःशारद्वतोघोमान्पार्श्वरक्षतुदक्षिणम् २२
अग्रतःसूतपुत्रस्तुकर्णस्तिष्ठतुदंशितः ॥ अहंसर्वस्यसैन्यस्यपश्चात्स्थास्यामिपालयन् २३ ॥ इतिविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिभीष्मसैन्यव्यूहोद्विपंचाशतमो
ऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तथाव्यूहेष्वनीकेषुकौरवेयेषुभारत ॥ उपायादर्जुनस्तूर्णैरथघोषेणनादयन् १ ददृशुस्तेध्वजाग्रंशुश्रुवुश्चमहा
स्वनम् ॥ दोधूयमानस्यभृशंगांडीवस्यचनिःस्वनम् २ ततस्तुसर्वमालोक्यद्रोणोवचनमब्रवीत् ॥ महारथमनुप्राप्तंदृष्ट्वागांडीवधन्विनम् ३ ॥ द्रोणउवाच ॥
एतद्भ्रजाग्रंपार्थस्यदूरतःसंप्रकाशते ॥ एषघोषःसरथजोरोरवीतिचवानरः ४

४ । ५ । ६ । ७ । ८ यच्चयदिचपांडवमनृतोऽयमर्जुनइतिख्यायात्कथयेत्सपराभवंगच्छेत् ९ । १० । ११ । १२ । १३ धर्मसंहितं कर्म अयुद्धेनपतैःसहपेक्यंगत्वाराज्यप्रदानं १४ । १५
१६ । १७ । १८ । १९ अनंतरंअविलंबितं २० । २१ । २२ । २३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे द्विपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५२ ॥ ७ ॥ तथेति १ । २ । ३ । ४

॥३७॥

५ मेममकर्णौसंस्पृश्यतिक्रांतौ ५ । ७ । ८ चारुतलंहस्तावापश्चारुतलं तद्वान्चारुतली सुग्भिःजुहूप्रमृतिभिः ९ इषुपातेइषुपातप्रमितेदेशे असौदुर्योधनः १० । ११ महेष्वासाःमहनी
एषतिष्ठनरथश्रेष्ठेरेथेचरथिनांवरः ॥ उत्कर्षतिधनुःश्रेष्ठंगांडीवमशनिस्वनम् ५ इमौचबाणौसहितौपादयोर्मेव्यवस्थितौ ॥ अपरौचाप्यतिक्रांतौकर्णौसंस्पृश्य
मेशरौ ६ निरुप्यहिवनेवासंकृत्वाकर्मातिमानुषम् ॥ अभिवादयतेपार्थःश्रोत्रेचपरिपृच्छति ७ चिरदृष्टोऽयमस्माभिःप्रज्ञावान्वांधवप्रियः ॥ अतोवज्वलितो
लक्ष्म्यापांडुपुत्रोधनंजयः ८ रथीशरीचारुतलीनिषंगीशंखीपताकीकवचीकिरीटी ॥ खड्गीचधन्वीचविभातिपार्थःशिखीवृतःसुग्भिरिवाज्यसिक्तः ९ ॥ अर्जु
नउवाच ॥ इषुपातेचसेनायाहयानसंयच्छसारथे ॥ यावत्समीक्षेसैन्येस्मिन्क्रासौकुरुकुलाधमः १० सर्वानेताननादृत्यदृष्ट्वातमतिमानिनम् ॥ तस्यमूर्ध्निप
तिष्यापिततएतेपराजिताः ११ एषव्यवस्थितोद्रोणोद्रौणिश्चतदनंतरम् ॥ भीष्मःकृपश्चकर्णश्चमहेष्वासाःसमागताः १२ राजानंनान्नपश्यामिगाःसमादाय
गच्छति ॥ दक्षिणमार्गमास्थायशंकेजीवपरायणः १३ उत्सृजेतद्रथानीकंगच्छयत्रसुयोधनः ॥ तत्रैवयोत्स्येवैराटेनास्तियुद्धंनिरामिषम् ॥ तंजित्वाविनिव
र्तिष्येगाःसमादायैवपुनः १४ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवमुक्तःसवैराटिर्हयानसंयम्ययत्नतः ॥ नियम्यचततोरश्मीन्यत्रतेकुरुपुंगवाः ॥ अचोदयततोवाहान्य
त्रदुर्योधनोगतः १५ उत्सृज्यरथवंशंतुप्रयातेश्वेतवाहने ॥ अभिप्रायंविदित्वाचकृपोवचनमब्रवीत् १६ नैषोऽतरेणराजानंवीभत्सुःस्थातुमिच्छति ॥ तस्य
पार्ष्णिग्रहीष्यामोजवेनाभिप्रयास्यतः १७ नह्येनमतिसंकुद्धमेकोयुध्येतसंयुगे ॥ अन्योदेवात्सहस्राक्षात्कृष्णाद्वादेवकीसुतात् ॥ आचार्याच्चसपुत्राद्वाभारद्वा
जान्महारथात् १८ किंनोगावःकरिष्यंतिधनंवाविपुलंतथा ॥ दुर्योधनःपार्थजलेपुरानौरिवमज्जति १९ तथैवगत्वावीभत्सुर्नामविश्राव्यचात्मनः ॥ शलभैरि
वतांसेनांशरैःशीघ्रमवाकिरत् २० कार्यमाणाःशरैघैस्तुयोधास्तेपार्थचोदितैः ॥ नापश्यन्नावृतांभूमिनांतरिक्षंचपत्रिभिः २१ तेषामापततायुद्धेनापयाने
ऽभवन्मतिः ॥ शीघ्रत्वमेवपार्थस्यपूजयंतिस्मचेदसा २२ ततःशंखंप्रदध्मौसद्विषतालोमहर्षणम् ॥ विस्फार्यचधनुःश्रेष्ठंजजेभूतान्यचोदयत् २३ तस्यशं
खस्यशब्देनरथनेमिस्वनेनच ॥ गांडीवस्यचघोषेणपृथिशीसमकंपत २४ अमानुषाणांभूतानांतेषांचध्वजवासिनाम् ॥ ऊर्ध्वपुच्छान्विधुन्वानारेभमाणाः
समंततः ॥ गावःप्रतिन्यवर्तंतदिशमास्थायदक्षिणाम् २५ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउ० गोनिवर्तनेत्रिपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥
वैशंपायनउवाच ॥ सशत्रुसेनांतरसाप्रणुद्यगास्ताविजित्याथधनुर्धराग्र्यः ॥ दुर्योधनायाभिमुखंप्रयातोभूयोरणंसोऽभिचिकीर्षमाणः १ गोषुप्रयातासुजवेनम
त्स्यान्किरीटिनंकृतकार्यंचमत्वा ॥ दुर्योधनायाभिमुखंप्रयातंकुरुप्रवरिःसहसाऽभिपेतुः २

यधनुषः १२ । १३ । १४ । १५ रथवंशंरथसमूहं १६ । १७ । १८ । १९ । २० आवृतांभूमिनापश्यन्निति न अपितुशरैरावृतामेवापश्यन् २१ । २२ । २३ । २४ रेभमाणाःहंवारवंकुर्वा
णाः ॥ २५ ॥ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेत्रिपंचाशतमोऽध्यायः ॥ ५३ ॥ ७ ॥ सइति १ । २

३ एतेनपथा कांचनमयारश्मयोरज्ज्वस्तास्त्रयोक्राणिबंधनानियेषांतान् कुरुसिंहस्यदुर्योधनस्यद्वंद्वमुख्यं । वृहिवृद्धौअस्मात्कप्रत्ययेहस्यदः ४ । ५ सुवर्णकक्षैःस्वर्णमयौकक्षौपल्याण
स्यपश्चादंचलपल्लवौयेपांतेः । 'कक्षःस्यादंतरीयस्यपश्चादंचलपल्लवे'इतिमेदिनी ६ अमीप्समानाःकर्णजीवंतमिच्छंतः ७ व्रातंसमूहम् ८ विपाठःस्थूलदंडोबाणः ९ विकृष्यविलिख्यच्छित्त्वे
त्यर्थः अस्य तंप्रसिद्धं ध्वजं च मध्यउन्मध्यापातयत् अपयात् अपयात् १० गणस्यबाधितारं तेजोहरं शश्रुंतपनामा ११ । १२ नगोवृक्षः नगाघ्रातपर्वताघ्रात् । 'शैलवृक्षानगावगौ'इत्यमरः
तेषामनीकानिबहूनिगाढं व्यूढानिदृष्ट्वाबहुलध्वजानि ॥ मत्स्यस्यपुत्रं द्विषतानिहंतावैराटिमामंयततोऽभ्युवाच ३ एतेनतूर्णप्रतिपादयेमान्श्वेतान्हयान्का
चनरश्मियोक्रान् ॥ जवेनसर्वेणकुरुप्रयत्नमासादयेऽहंकुरुसिंहद्वंद्वम् ४ गजोगजेनेवमयादुरात्मायोद्धुसमाकाक्षतिसूतपुत्रः ॥ तमेवमांप्रापयराजपुत्रदुर्योधना
पाश्र्वयजातदर्पे ५ सतेर्हयैर्वातजवैर्वृहद्विःपुत्रोविराटस्यसुवर्णकक्षैः ॥ व्यधंसयत्तद्रथिनामनीकंततोऽवहत्पांडवमाजिमध्ये ६ तंचित्रसेनोविशिश्वैर्विपा
ठैःसंग्रामजिच्छत्रुसहोजयश्च ॥ प्रत्युद्ययुर्भारतमापतंतंमहारथाःकर्णमभीप्समानाः ७ ततःसतेषांपुरुषप्रवीरःशरासनार्चिःशरवेगतापः ॥ व्रातंरथानामदह
त्समन्युर्वनंयथाग्निःकुरुपुंगवानाम् ८ तस्मिंस्तुयुद्धेतुमुलेप्रवृत्तेपार्थविकर्णोऽतिरथंरथेन ॥ विपाठवर्षेणकुरुप्रवीरोभीमेनभीमानुजमाससाद ९ ततोविकर्णस्य
धनुर्विकृष्यजांबूनदाश्रयोपचितं दृढज्यम् ॥ आपातयत्तंध्वजमस्यमध्यच्छिन्नध्वजःसोऽप्यपयाज्जवेन १० तंशात्रवाणांगणबाधितारंकर्माणिकुर्वतममानुषाणि ॥
शश्रुंतपःपार्थममृष्यमाणःसमार्दयच्छरवर्षेणपार्थ ११ सतेनराज्ञाऽतिरथेनविद्धोविगाहमानोध्वजिर्नीकुरूणां ॥ शश्रुंतपंपंचभिराशुविध्वाततोऽस्यसूतं दशभिर्ज
घान १२ ततःसविद्धोभरतर्षभेणवाणेनगात्रावरणातिगेन ॥ गतासुराजौमिपपातभूमौनगोनगाघ्रादिववातरुग्णः १३ नरर्षभास्तेननरर्षभेणवीरारणेवीरतरेणभ
ग्राः ॥ चकंपिरेवातवशेनकालेप्रकंपितानीवमहावनानि १४ हतास्तुपार्थेननरप्रवीरागतासवोर्व्यासुषुपुःसुवेषाः ॥ वसुप्रदावासवतुल्यवीर्याःपराजितावासवजेनसं
ख्ये १५ सुवर्णकाष्ण्यासवर्मनद्वानागायथाहैवमताःप्रवृद्धाः ॥ तथासशत्रून्समरेविनिघ्नन्गांडीवधन्वापुरुषप्रवीरः १६ चचारसंख्येविदिशोदिशश्चदहन्निवा
ग्निर्वनमातपांते ॥ प्रकीर्णपर्णानियथावसंतेविशातयित्वापवर्णोऽबुदांश्च १७ तथासपत्नान्विकिरन्किरीटीचचारसंख्येऽतिरथोरथेन ॥ शोणाश्ववाहस्यहया
त्रिहत्यवैकर्तनभ्रातुरदीनसत्वः ॥ एकेनसंग्रामजितःशरेणशिरोजहाराथकिरीटमाली १८ तस्मिन्हतेभ्रातरिसूतपुत्रोवैकर्तनोवीर्यमथाददानः ॥ प्रगृह्यदंता
विवनागराजोमहर्षभंव्याघ्रइवाभ्यधावत् १९ सपांडवद्वं दशभिःपृषत्कैर्वैकर्तनःशीघ्रमथोजघान ॥ विव्याधगात्रेषुहयांश्चसर्वान्विराटपुत्रचकरेनिजघ्ने २०

१३ । १४ । गतासवःउर्व्यामितिच्छेदः संघिरार्थः १५ १६ आतपातेषर्भस्वरूपेनिदावे । 'अंतःस्वरूपेनाशोना'इतिमेदिनी १७ शोणाश्वःवाहेवाहकेरथेयस्यतस्य १८ आवदानभादापुमि
च्छन्नप्रगृह्यआग्रहेण दंताविवपर्वतशिखरतुल्यौ अर्जुनोत्तरौमति अभ्यधावत् । 'दंतःसानुनिकटपते'इतिविश्वः । 'दंतोऽद्रिकटकेकुजे'इतिमेदिनी १९ । २०

वेगप्रगृह्यस्वीकृत्य २१ निशम्ययुद्धादुपरम्य दिदृक्षमाणास्तस्थुः २२ । २३ कर्णस्यातर्धानानंतरमितरेऽपिशरैरंतर्हिताःकृताः २४ । २५ प्रक्षेडितोमुक्तोऽप्यातलयोर्निःस्वनोयेनतंपूज
यतां । तलतालशब्दः तलेनचपेटयातालःकरास्फालनंतज्जःशब्दोऽभूत् । 'तलश्चपेटेतालद्वौ । तालःकरास्फाले'इतिचमेदिनी २६ उद्धृतमुपरिकृतंलांगूलमेवमहतीपताकाध्वाजांचलोयस्मि
तमापतंतंसहसाकिरीटीवैकर्तनंवेतरसाऽभिपत्य ॥ प्रगृह्यवेगंम्यपतज्जवेननागंरुत्मानिवाचित्रपक्षः २१ तावुत्तमौसर्वधनुर्धरागामहाबलौसर्वसपत्नसाहौ ॥
कर्णस्यपार्थस्यनिशम्ययुद्धंदिदृक्षमाणाःकुरवोऽभितस्थुः २२ सपांडवस्तूर्णमुदीर्णकोपःकृतागसंकर्णमुदीक्ष्यहर्षात् ॥ क्षणेनसाश्वंसरथंससारथिमंतर्दधेवोर
शरौघवृष्ट्या २३ ततःसुविद्धाःसरथाःसनागायोधाविनेदुर्भरतर्षभागाम् ॥ अंतर्हिताभीष्ममुखाःसहाश्वःकिरीटिनाकीर्णरथाःपृषत्कैः २४ सचापितानर्जुन
बाहुमुक्ताञ्छरानशरौघैःप्रतिहत्यवीरः ॥ तस्थौमहात्मासधनुःसवाणःसविस्फुलिगोऽग्निरिवाशुकर्णः २५ ततस्त्वभूद्वैतलतालशब्दःसशंखमेरीपणवप्रणादः ॥
प्रक्षेडितज्यातलनिःस्वनंतं वैकर्तनंपूजयतांकुरूगाम् २६ उद्धृतलांगूलमहापताकध्वजोतमांसाकुलभीषणांतम् ॥ गांडीवनिर्हादकृतप्रणादंकिरीटिनंप्रेक्ष्य
ननादकर्णः २७ सचापिवैकर्तनमर्दयित्वासाश्वंससूतंसरथंपृषत्कैः ॥ तमाववर्षप्रसभंकिरीटीपितामहद्रोणकृपौचदृष्ट्वा २८ सचापिपार्थवदुभिःपृषत्कैर्वैकर्तनोमे
घइवाभ्यवर्षत् ॥ तथैवकर्णंचकिरीटमालीसंछादयामासशितैःपृषत्कैः २९ तयोःसुतीक्ष्णान्मृजतोःशरौघाम्महाशरौघास्त्रविवर्द्धनेरणे ॥ रथेविलग्राविवचं
द्रसूर्यौघनांतरेणानुददर्शलोकः ३० अथाशुकारीचतुरोहयांश्चविव्याधकर्णोनिशितैःकिरीटिनः ॥ त्रिभिश्चयंतारममृष्यमाणोविव्याधतूर्णत्रिभिरस्यकेतुम्
३१ ततोऽभिविद्धःसमरावमर्दीप्रबोधितःसिंहइवप्रसुप्तः ॥ गांडीवधन्वाऋषभःकुरूणामजिह्वगैःकर्णमियायजिष्णुः ३२ शरास्त्रवृष्ट्यानिहतोमहात्माप्रादुश्च
कारातिमनुष्यकर्म ॥ प्राच्छादयत्कर्णरथंपृषत्कैर्लोकानिमान्सूर्यइवांशुजालैः ३३ सहस्तिनेवाभिहतो गजेंद्रःप्रगृह्यभल्लान्निशितात्रिपंगात् ॥ आकर्णपूर्णंच
नुर्विकृष्यविव्याधगात्रेषुसूतपुत्रम् ३४ अथास्यबाहूरुशिरोललाटंग्रीवांवरंगानिपरावमर्दी ॥ शितैश्चवाणैर्युधिनिर्विभेदगांडीवमुक्तैरशनिप्रकाशैः ३५
सपार्थमुक्तैरिषुभिःप्रणुन्नोगजोगजेनेवजितस्तरस्वी ॥ विहायसंग्रामशिरःप्रयातोवैकर्तनःपांडवबाणतप्तः ३६ ॥ इतिश्रीविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगो
ग्रहेकर्णपयानेचतुःपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५४ ॥ ॥ ५४ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अपयातेतुराधेयेदुर्योधनपुरोगमाः ॥ अनीकेनयथास्वेनशनैराच्छं
तपांडवम् १ बहुधातस्यसैन्यस्यव्यूहस्यापततःशरैः ॥ अधारयतवेगं सवेलेवतुमहोदधेः २

स्तस्यध्वजस्यउत्तमौअंसौ उपरिस्थतिर्यकृफलकाग्रभागौ तत्रआकुलाव्यग्राः येभीषणाःभूतादयःतेअंतसेभीषेयस्यतं । गांडीवनिर्हादेनसहकृतःप्रणादोयेनतं गांडीवनिर्हादकृतप्रणादं
किरीटिनं । ध्वजोपरिस्थभूतनादैः संवर्द्धितनादमित्यर्थः २० द्रोणकृपौचदृष्ट्वावर्षतिअनुकृष्यते २८ । २९ महद्विःशरौघरस्त्रौघैश्चविवर्द्धनच्छेदनंयत्रतस्मिन्नणेविलग्नौसंनिहितीचंद्रसूर्यौ
घनमध्यादिवतौ बाणसंघमध्यालोकोऽनुददर्श ३० । ३१ । ३२।३३।३४ । ३५ । ३६ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेचतुष्पंचाशत्तमोऽध्यायः । ५४ ॥ आर्हतभागताः १ । १

प्रत्यायात्प्रतिकूल्येनाभिमुखोऽगादित्यर्थः ३ दिशोदशप्रच्छादितवान् ४ अनिविद्धंनितरामविद्धंअंतरंअवकाशः ५ उत्तरस्यहयानांशिक्षाशिल्पोपपन्नत्वादितिसंबंधः द्रुतवेगंअपजयन्
अरयइत्यपकृष्यते ६ । ७ शैलंप्रतिशैलसमीपे बलाभ्राणिवलंबंतिअचंचलानिअभ्राणि सूर्यरश्मिव्याप्तानियथातथातान्यनीकानि शरव्याप्तान्यर्जुनसमीपेरजुरित्यर्थः ८ शुभैःपुष्पैःफल
सूचकत्वात्तेषांशुभत्वम् ९ स्रजःपुष्पं हिरण्यमयंस्वर्णचंपकजं शुष्यत्शरैःशीर्णं च तद्वच्छत्रादीनिच सदागतिःवायुःखेदधार बाणजालांतर्हितत्वात्तेषामघःपतनंनाभूदित्यर्थः १० रथांगदेशा
त्रयुगस्यैकदेशान्आदाय हयाःपरिपेतुरित्यन्वयः ११ गजान्कर्णादिप्रदेशेषुआहत्य विध्वाऽपातयत्पातयतिस्म १२ अग्रजानांसेनाग्रगामिनांगजानांगतचेतसांमृतानाम् १३ कालक्षयं

ततःप्रहस्यवीभत्सुःकौतेयःश्वेतवाहनः ॥ दिव्यमस्रंप्रकुर्वाणःप्रत्यायाद्रथसत्तमः ३ यथारश्मिभिरादित्यःप्रच्छादयतिमेदिनीम् ॥ तथागांडोवानिमुक्तैःशरैः
पार्थोदिशोदश ४ नरथानांनचाश्वानांनगजानांनवर्मणाम् ॥ अनिविद्धंशितैर्बाणैरासीत्द्व्यंगुलमंतरम् ५ दिव्ययोगाच्चपार्थस्यहयानामुत्तरस्यच ॥ शिक्षा
शिल्पोपपन्नत्वादस्त्राणांचपरिक्रमात् ॥ वीर्यवत्त्वंद्रुतंचाद्रुतंद्वाजिष्णोरपूजयन् ६ कालाग्निमिववीभत्सुनिर्दहंतमिवप्रजाः ॥ नारयःप्रेक्षितुंशेकुर्वंतमिवपा
वकम् ७ तानिग्रस्तान्यनीकानिरेजुरर्जुनमार्गणैः ॥ शैलंप्रतिबलाभ्राणिव्याप्तानीवाकंरश्मिभिः ८ अशोकानांवनानीवच्छत्रानिवहुशःशुभैः ॥ रेजुःपार्थशरै
स्तत्रतदासैन्यानिभारत ९ स्रजोर्जुनशरैःशीर्णंशुष्यत्पुष्पंहिरण्यमयम् ॥ छत्राणिचपताकाश्वखेदधारसदागतिः १० स्ववल्त्रासनात्रस्ताःपरिपेतुर्दिशोदश ॥
रथांगदेशानादायपार्थच्छत्रयुगाहयाः ११ कर्णकक्षविषाणेषुअंतरोष्ठेषुचैवह ॥ मर्मस्वंगेषुचाहत्यपातयत्समरेगजान् १२ कौरवाग्रगजानांतुशरीरैर्गतचेत
साम् ॥ क्षणेनसंवृताभूमिर्भैरिवनमस्तलम् १३ युगांतसमयेसर्वयथास्थावरजंगमम् ॥ कालक्षयमशेषेणदहत्यग्रशिखःशिखी ॥ तद्वत्पार्थमहाराजददाह
समरेरिपून् १४ ततःसर्वास्त्रतेजोभिर्वनुषोनिःस्वनेनच ॥ शब्देनामानुषाणांचभूतानांघ्वजवासिनाम् ॥ भैरवंशब्दमत्यर्थवानरस्यचकुर्वतः १५
दैवारिपाञ्चवीभत्सुस्तस्मिन्दौर्घोघनेबले ॥ भयमुत्पादयामासबलवानरिर्मर्दनः १६ रथशक्तिममित्राणांप्रागेवनिपतद्भुवि ॥ सोऽपयात्सहसापश्चात्सा
हसाञ्चाभ्युपेयिवान् १७ शरत्रातैःसुतीक्ष्णैःसमादिष्टैःखगैरिव ॥ अर्जुनस्तुखमाववेलोहितप्राशनैःखगैः १८ अत्रमध्येयथार्कस्यरश्मयस्तिग्म
तेजसः ॥ दिशामुचतथाराजन्नसंख्याताःशरास्तदा १९

कालस्येश्वर्यजगदित्यर्थः अग्रशिखःअग्रवतीक्ष्णाशिक्षायस्य १४ । १५ दैवारिपात् देवारीनसुरान्पासीतिदैवारिपः समुद्रस्तत्रजातोदैवारिपःशंसस्तस्मात् चात्भैरवंशब्दंकुर्वतइत्य
नकृष्यते १६ अभिवाणावैरिणारथशक्तिशरीरसामर्थ्य । 'रथःस्यंदनदेहयोः'इतिकोशः । प्रागेवसहसादर्शनमात्रादेव निपतत्तन्वपातयत् । शक्तिरितिपाठेन्यपतत् अडभावादिरार्थः । सो
ऽर्जुनःअपयात् । पयगतौगत्यमावादित्यर्थः । साहसाच्चअशक्तवधरूपात्पश्चात्तान्युद्धार्थुपेयिवान् १७ खगैःपक्षिभिरिव खगैर्बाणैः १८ अत्रमध्येअत्रंअमत्रं'अत्राप्यस्मैपड्भिःसंभरं
ति'इत्यादाविवान्पिमध्यमवर्णलोपश्चादसः । यदाहशौनकोबृहदेवतायां । 'वर्णस्यवर्णयोर्लोपोवहूनान्यजनस्यवा ॥ अत्राणीतिकपिर्नाभादनोयाभीत्यद्यासुच'इति अत्राप्यस्मैपड्भिः
अमत्राणीत्यपेक्षितेवर्णस्यलोपः । प्रियातष्टानिभेकपिः वृषाकपिरित्यपेक्षिते वृषाइत्येतयोर्वर्णयोर्लोपः । अयंनभावदति नामानेदिष्टइत्यपेक्षितेवर्णत्रयलोपः । दनोविशइंद्र

दनोदानमनसइत्यपेक्षितेवहूनांवर्णानालोपः । 'दनोदानमनस'इतिपास्कः । तस्वायामियाचाभीत्यपेक्षिते । अघासुहम्यंतेगावः मयास्वित्यपेक्षितेवर्णजनलोपः । यथापात्रेप्रविष्टाःसूर्यरश्मयो
ऽवकाशाभावात्संकुचंति तद्वद्गनेऽर्जुनबाणानमांतित्यर्थः १९ सकृदेवतत्क्षणमेवानतमुगतं रथमर्जुनरथं परेरिपवःअभ्यसितुंपरिचुंशेकुः । तुशब्दोहेत्वर्थेऽतःसपुनःक्षणांतरेअरु
भ्यःपरैर्ज्ञातुमशक्यः तत्रहेतुमाहअश्वैरिति सःअश्वैःसह परान्तरथात्अतिप्रपादयेत् इमंलोकमतिहापयित्वाऽमूलोर्कनयेत् । दृष्टमात्रोर्जुनःशरैःपरान्परलोकेप्रापयतीत्यर्थः २० नससज्जिरे
नसक्ताः किंतुमिस्वापरतपवगताः । एवंप्रयोऽपिद्विषांअनीकेष्वित्यर्थः । शराणारथस्यचगतिर्नकुंठिताभवतीत्यर्थः २१ अनंतभोगःबहुफणःशेषइत्यर्थः २२ सर्वमेवातिगःसर्वाधिकः सर्वं

सकृदेवानतंशेकूरथमभ्यसितुंपरे ॥ अलभ्यःपुनरश्वेस्तुरथात्सोऽतिप्रपादयेत् २० तेशराद्विदृशरीरेषुयथेवनससज्जिरे ॥ द्विडनकिेषुवीभत्सोर्नससज्जिरेथस्त
दा २१ सतद्विक्षोभयामासह्यरातिबलमंजसा ॥ अनंतभोगोभुजगःक्रीडन्निवमहार्णवे २२ अस्यतोनित्यमत्यर्थंसर्वमेवातिगस्तथा ॥ अश्रुतःश्रूयतेभूतेर्वनु
र्घोषःकिरीटिनः २३ संततास्तत्रमातंगाबाणैरल्पांतरांतरे ॥ संवृतास्तेनदृश्यंतेमेवाइवगमस्तिभिः २४ दिशोऽनुभ्रमतःसर्वाःसव्यदाक्षिणमस्यतः ॥ सत
तंदृश्यतेयुद्धेसायकासनमंडलम् २५ पतंत्यरूपेषुयथाचक्षुषिनकदाचन ॥ नालक्ष्येषुशराःपेतुस्तथागांडीवधन्वनः २६ मार्गो गजसहस्रस्ययुगपद्रच्छतोवने ॥
यथामवेत्तथाजज्ञेरथमार्गःकिरीटिनः २७ नूनंपार्थजयैषित्वाच्छक्रःसर्वाभैःसह ॥ हंत्यस्मानित्यमन्यंतपार्थेननिहताःपरे २८ घंतमत्यर्थमहितान्विजयंतत्र
मेनिरे ॥ कालमर्जुनरूपेणसंहरंतमिवप्रजाः २९ कुरुसेनाशरीराणिपार्थेनैवाहतान्यपि ॥ सेदुःपार्थहतानीवपार्थकर्मानुशासनात् ३० ओषधीनांशिरांसीवादि
षच्छीर्षाणिसोऽन्वयात् ॥ अवनेशुःकुरूणांहिवीर्याप्यर्जुनजाद्रयात् ३१ अर्जुनानिलभित्रानिवनान्यर्जुनविद्विषाम् ॥ चकुर्लोहितधाराभिर्वर्णालो
हितांतराम् ३२ लोहितेनसमायुक्तैःपांसुभिःपवनोद्भूतैः ॥ बभूवुर्लोहितास्तत्रभृशमादित्यरश्मयः ३३ सार्कंखंतक्षणेनासीत्संध्यायामिवलोहितम् ॥
अप्यस्तंप्राप्यसूर्योऽपिनिवर्तेतनपांडवः ३४ तान्सर्वान्समरेश्वरःपौरुषेसमवस्थितान् ॥ दिव्यैरक्षैरचित्यात्मासर्वानाच्छेदनुर्धरान् ३५ सतुद्रो गं
त्रिसत्त्याक्षुरप्राणांसमार्पयत् ॥ दुःसहंदशभिर्बाणैर्द्रौणिमष्टाभिरेवच ३६ दुःशासनंद्वादशभिःकृपंशारद्वतंत्रिभिः ॥ भीष्मंशांतनवंषष्ठचाराजानंचश
तेनह ॥ कर्णंचकर्णिनाकर्णेविव्याधपरवीरहा ३७

शब्दाभिमावीत्यर्थः २३ तत्ररणभूमौ अल्पांतरांतरेअल्पेअन्पांतरे पदेपदेसंतताइत्यर्थः । तेनकारणेन तेगमस्तिभिःसूर्यरश्मिभिःसंवृतामेवाइवदृश्यंते २४ सायकासनंघनुस्तस्य
मंडलमतिवेगात्अलातचक्रसदृशमित्यर्थः २५ । २६ मार्गइति गजसहस्रेणवनमिवार्जुनरथेनपरसेन्यमुपमृचतइत्यर्थः २७ । २८ विजयमर्जुमंकालमिवमेनिरे २९ पार्थेनैवहतानिपार्थ
हतानीव सेदुर्विशीर्षानिवमृशुरिति रामरावणयोर्दुर्दंरामरावणयोर्विद्विषाभूतोपमेयमित्यर्थः । यतोऽत्रपार्थकर्मैवानुशासनमुपमार्थकर्तव्यंनान्यकर्म अतःपार्थहतानीवसेदुरि
त्यर्थः ३० ओषधीनांवीर्यादीनांशिरांसिकणिशानि अन्वयात्अनुक्रमात् अवनेशुःनष्टानि अर्जुनजात्अर्जुनकृतात्भयात्छेदरूपात् ३१ अर्जुनविद्विषांस्थाणुभूतानां वनानिआलयानि
शरीराणीतिवत् । 'वनंनपुंसकंनीरेनिवासालयकानने'इतिमेदिनी ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ कर्णिनाबाणेन कर्णेकर्णदेशे ३७

३८ । ३९ । ४० अरिष्टंभं वैद्याग्रं व्याघ्रचर्मपरिवृतम् ४१ । ४२ । ४३ । ४४ अत्रैवसमये एनं अव मानय अवरोह च अघ्या रूढो भव युद्धाय सज्जो भव । एनं अनुलक्ष्य कृत्येत्यर्थः । एतदेव द्वयं प्रकटयति यदि मे इति प्रथमं अपहारान्माननं पश्चात्प्रहारेणाधिरोहणं चेत्यर्थः ४५ । ४६ । ४७ व्यावहार्येण व्यवहारयोग्येन अश्रांतेनेत्यर्थः ४८ । ४९ । ५० । ५१

म.भा.टी.
॥४०॥

तस्मिन्विद्धे महेष्वसेकणं सर्वास्त्रकोविदे ॥ हताश्वसूते विरथे ततोऽनीकमभज्यत ३८ तत्प्रभग्रं वलं दृष्ट्वा पार्थमाजिस्थितं पुनः ॥ अभिप्रायं समाज्ञाय वैराटिरि
दमब्रवीत् ३९ आस्थाय रुचिरं जिष्णोरथं सारथिनामया ॥ कतमं यास्यसेऽनीकमुक्तो यास्याम्यहं त्वया ४० ॥ अर्जुन उवाच ॥ लोहिताश्वमरिष्टं यं वैयाघ्रमनु
पश्यसि ॥ नीलापताकामाश्रित्य रथेतिष्ठंतमुत्तर ४१ कृपस्यैतदनीकाद्यं प्रापयस्वैतदेव माम् ॥ एतस्य दर्शयिष्यामि शीघ्रास्त्रं दृढधन्विनः ४२ ध्वजेकमंड
लुर्यस्य शातकौभमयः शुभः ॥ आचार्य एष हि द्रोणः सर्वशस्त्रभृतां वरः ४३ सदाममैषमान्यस्तु सर्वशस्त्रभृतामपि ॥ सुप्रसन्नं महावीरं कुरुष्वैनं प्रदक्षिणम् ४४ अत्रैवा
वावरोहैनमेषधर्मः सनातनः ॥ यदि मे प्रथमं द्रोणः शरीरे प्रहरिष्यति ॥ ततोऽस्य प्रहरिष्यामि नास्यकोपो भवेदिति ४५ अस्याविदूरे हि धनुर्ध्वजाग्रे यस्य दृश्य
ते ॥ आचार्यस्यैपुत्रो वै अश्वत्थामा महारथः ४६ सदाममैषमान्यस्तु सर्वशस्त्रभृतामपि ॥ एतस्य त्वं रथं प्राप्य निवर्तेथाः पुनः पुनः ४७ य एष तुरथानकिं तु
वर्णकवचावृतः ॥ सेनाद्येण तृतीयेन व्यावहार्येण तिष्ठति ४८ यस्य नागो ध्वजाग्रेऽसौ हेमकेतनसंवृतः ॥ धृतराष्ट्रात्मजः श्रीमानेपराजा सुयोधनः ४९ एतस्या
भिमुखं वीररथं पररथारुजम् ॥ प्रापय स्वैष राजा हि प्रमाथी युद्धदुर्मदः ५० एष द्रोणस्य शिष्याणां शीघ्रास्त्रे प्रथमो मतः ॥ एतस्य दर्शयिष्यामि शीघ्रास्त्रं विपुलं रणे
५१ नागकक्षातुरुचिराध्वजाग्रे यस्य तिष्ठति ॥ एष वै कर्तनः कर्णो विदितः पूर्वमेव ते ५२ एतस्य रथमास्थाय राधेयस्य दुरात्मनः ॥ यतो भवेथाः संग्रामे स्पृहते हि सदा
मया ५३ यस्तु नीलानुसारेण पंचतारेण केतुना ॥ हस्तावापी बृहद्वन्वारथेतिष्ठति वीर्यवान् ५४ यस्य तारार्कचित्रोऽसौ ध्वजोरथवरो स्थितः ॥ यस्यैतत्पांडुरंछ
त्रं विमलं मूर्ध्नि तिष्ठति ५५ महतोरथवंशस्य नानाध्वजपताकिनः ॥ बलाहकाग्रे मूर्ध्नि वाय एष प्रमुखे स्थितः ५६ हैमचंद्रार्कसंकाशं कवचं यस्य दृश्यते ॥ जातरू
पशिरस्त्राणं मनस्तापयतीव मे ५७ एष शांतनवो भीष्मः सर्वेषां नः पितामहः ॥ राजश्रियाऽभिदृष्ट्वा सुयोधनवशानुगः ५८ पश्चादेष प्रयातव्यो न भविष्यति करो भवे
त् ॥ एतेन युध्यमानस्य यत्संयच्छ मे हयान् ५९ ततोऽभ्यवहदव्यग्रे वैराटिः सव्यसाचिनम् ॥ यत्रातिष्ठत्कपोराजं न्योत्स्यमानो धनं जयम् ६० ॥ इति श्रीम
हाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि अर्जुनकृपसंग्रामे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तान्यनीकान्यदृश्यंत कुरूणामग्रधन्विनाम् ॥ संसर्पंते यथा
मेघाघर्मांते मंदमारुताः १ अभ्याशे वाजिनस्तस्थुः समारूढाः प्रहारिणः ॥ भीमरूपाश्च मातंगास्तो मराकुशनोदिताः ॥ महामात्रैः समारूढा विचित्रकवचो ज्वलाः २

नागकक्षाहस्त्यंकितपताकाचलः हस्तिशृङ्खलेत्यन्ये ५२ । ५३ नीलानुसारेण नीलपताकावता ताराः सुवर्णमंडलानि हस्तावापो हस्ताप्राणंतद्वान् ५४ । ५५ सूर्यो वासुधैव ५६ । ५७ । ५८ । ५९ । ६० ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५५ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ तानीति घर्मांते प्रावृट्काले १ । २

समारूढविमानमिति शेषः सुदर्शनं शत्रुसमागमं उपायात् । 'सुदर्शनो हरेश्चक्रे द्वीपेशत्रुसमागमे' इति मेदिनी । सुदर्शनं यानमित्यन्ये ३ तत्तमंडलं समूहिभागः ग्रहाणामंडलमिव वृत्तं शुशुभे ४
५ शतसहस्राणां शतं लक्षशतं कोटिसंख्याः स्थूणाः एकाहिरण्मयी स्थूणा च यदधारयत् ६ । ७ त्रयस्त्रिंशत् । अष्टौ वसव एकादश रुद्रा द्वादशादित्याः प्रजापतिश्च वषट्कारश्चेति ब्राह्मणं ८
ततः शक्रः सुरगणैः समारूढ सुदर्शनम् ॥ सहोपायात्तदाराजं निश्वाश्विमरुतांगणैः ३ तदेव यक्षगंधर्वमहोरगसमाकुलम् ॥ शुशुभेऽभ्रविनिर्मुक्तं ग्रहाणामिव मंडलम्
४ अस्त्राणां च वलं तेषां मानुषेषु प्रयुजताम् ॥ तत्र भीमं महद्युद्धं कृपार्जुनसमागमे ॥ द्रष्टुमभ्यागता देवाः स्वविमानैः पृथक् पृथक् ५ शतं शतसहस्राणां यत्र स्थूणा
हिरण्मयी ॥ मणिरत्नमयी चान्या प्रासादं तदधारयत् ६ ततः कामगमं दिव्यं सर्वरत्नविभूषितम् ॥ विमानं देवराजस्य शुशुभे खेचरं तदा ७ तत्र देवास्त्रयस्त्रिंशति
ष्ठंति सहवासवाः ॥ गंधर्वाराक्षसाः सर्पाः पितरश्च महर्षिभिः ८ तथाराजा वसुमना बलाक्षः सुप्रतर्दनः ॥ अष्टकश्च शिविश्चैव ययातिर्नहुषो गयः ९ मनुः पूरुरघुर्भा
नुः कृशाश्वः सगरोनलः ॥ विमाने देवराजस्य समदृश्यंत सुप्रभाः १० अग्रेरीशस्य सोमस्य वरुणस्य प्रजापतेः ॥ तथा धातुर्विधातुश्च कुबेरस्य यमस्य च ११ अ
लंबुषोऽग्रसेनानां गंधर्वस्य चतुंबुरोः ॥ यथामानं यथोद्देशं विमानानि च काशिरे १२ सर्वदेवानिकायाश्चासिद्धाश्च परमर्षयः ॥ अर्जुनस्य कुरूणां च द्रष्टुं युद्धमुपागताः
१३ दिव्यानां सर्वमाल्यानां गंधः पुण्योऽथ सर्वशः ॥ प्रससारवसंताग्रे वनानामिव भारत १४ तत्र रत्नानि देवानां समदृश्यंत तिष्ठताम् ॥ आतपत्राणि वासांसि च
जश्च व्यजनानि च १५ उपाशाम्यद्रजोभौमं सर्वव्याप्तमरीचिभिः ॥ दिव्यगंधानुपादाय वायुर्यो धानसेवत १६ प्रभासितमिवाकाशं चित्ररूपमलंकृतम् ॥ संप
तद्भिः स्थितैश्चापिनानारत्नावभासितैः १७ विमानैर्विविधैश्चित्रैरुपानीतैः सुरैर्वृतः १८ विभ्रन्मालामहातेजाः पद्भ्योत्प
लसमायुताम् ॥ विप्रेक्ष्यमाणो बहुभिर्नाट्यत्सु महाहवम् १९ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि देवागमनेषु पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ३ ॥
वैशंपायन उवाच ॥ दृष्ट्वा व्यूढान्यनीकानि कुरूणां कुरुनंदनः ॥ तत्र वैराटिमा मंथय पार्थो वैचनमब्रवीत् १ जांबूनदमयी वेदी ध्वजे यस्य प्रदृश्यते ॥ तस्य दक्षिण
तोयाहिकृपः शारद्वतो यतः २ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनं जयवचः श्रुत्वा वैराटिस्त्वरितस्ततः ॥ हयान् रजतसंकाशान् हेमभांडान् चोदयत् ३ आनुपूर्व्यात्तु त
त्सर्वमास्थाय जवमुत्तमम् ॥ प्राहिणोच्चंद्रसंकाशान् कुपितानि वताह्वयान् ४ सगत्वा कुरुसेनायाः समीपं हयकोविदः ॥ पुनरावर्तयामास ताह्वयान्वातरं हसः ५
प्रदक्षिणमुपावृत्त्य मंडलं सव्यमेव च ॥ कुरून्समो हयामास मत्स्यो यानेन तत्त्ववित् ६ कृपस्य रथमास्थाय वैराटिरकुतोभयः ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्त्य तस्थौ तस्याग्र
तोवली ७ ततोऽर्जुनः शंखवरं देवदत्तं महारवम् ॥ प्रदध्मौ बलमास्थाय नाम विश्राव्य चात्मनः ८ तस्य शब्दो महानासीद्धम्यमानस्य जिष्णुना ॥ तथा वीर्यवता
संख्येपर्वतस्येव दीर्यतः ९

१ । १० । ११ अलंबुषोऽग्रसेनानां तत्र भृतीनां गंधवाणां १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९
॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतमावदीपे पंचपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५६ ॥ ॥ ७ ॥ दृष्टेति १ । २ हेमभांडान् स्वर्णालंकारान् ३ । ४ । ५ मत्स्यः उत्तरः ६ । ७ । ८ । ९

१० वज्रःअशनिः ११ । १२ महोदधिजंशंखं १३ । १४ रथौरथिनी १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ कनकपर्वाग्निःकनकलितफलकैः २२ । २३ । २४ स्थानस्थैर्यं संज्ञामिति
 पूजयांचक्रिशंखंकरवःसहसैनिकाः ॥ अर्जुनेनतथाध्मातःशतधायन्नदीर्यते १० दिवमावृत्यशब्दस्तुनिवृत्तःशुश्रुवेपुनः ॥ मृष्टोमघवतावज्रःप्रपतन्निवपर्वते
 ११ एतस्मिन्नंतरेवीरोबलवैर्यसमन्वितः ॥ अर्जुनंप्रतिसंरब्धःरूपःपरमदुर्जयः ॥ अमृष्यमाणस्तंशब्दंरूपःशारद्वतस्तदा १२ अर्जुनंप्रतिसंरब्धोयुद्धार्थीसम
 हारथः ॥ महोदधिजमादायदध्मौवेगेनवीर्यवान् १३ सतुशब्देनलोकांघ्नीनावृत्यरथिनांवरः ॥ धनुरादायसुमहज्याशब्दमकरोत्तदा १४ तौरथौसूर्यसंकाशौ
 योत्स्यमानौमहाबलौ ॥ शारदाविवर्जामृतौव्यरोचेतांव्यवस्थितौ १५ ततःशारद्वतस्तूर्णपार्थदशभिराशुगैः ॥ विव्याधपरवीरघ्ननिशितैर्मर्मभेदिभिः १६
 पार्थोऽपिविश्रुतंलोकेगांडीवंपरमायुधम् ॥ विवृष्यचिक्षेपबहून्नाराचान्मर्मभेदिनः १७ तानप्राप्तान्निशितैर्बाणैर्नाराचान्रक्तभोजनान् ॥ कृपाश्चिच्छेदपार्थस्य
 शतशोऽथसहस्रशः १८ ततःपार्थस्तुसंकुद्धश्चित्रान्मार्गान्प्रदर्शयन् ॥ दिशःसंछादयन्बाणैःप्रदिशश्चमहारथः ॥ एकच्छायमिवाकाशमकरोत्सर्वतःप्रभुः १९
 प्राच्छादयदमेयात्मापार्थःशरशतैःकृपम् ॥ सशरैर्दितःक्रुद्धःशितैरग्निशिखोपमैः २० तूर्णदशसहस्रेणपार्थमप्रतिमौजसम् ॥ अर्दयित्वामहात्मानंननर्दसमरे
 कृपः २१ ततःकनकपर्वाग्नेर्वीरःसन्नतपर्वभिः ॥ त्वरन्गांडीवनिर्मुक्तैरर्जुनस्तस्यवाजिनः २२ चतुर्भिश्चतुरस्तीक्ष्णैरविध्यत्परमेषुभिः ॥ तेहयानिशितैर्बाणैर्ज्व
 लद्भिरिवपन्नगैः ॥ उत्पेतुःसहस्रासर्वैकृपःस्थानादथाच्यवत् २३ च्युतंतुगौतमंस्थानात्सभीक्ष्यकुरुनंदनः ॥ नाविध्यत्परवीरघ्नोरक्षमाणोऽस्यगौरवम् २४ सतुल
 ब्ध्वापुनःस्थानं गौतमःसव्यसाचिनम् ॥ विव्याधदशभिर्बाणैस्वरितःकंकपात्रिभि २५ ततःपार्थोऽधनुस्तस्यभलेननिशितेनह ॥ चिच्छेदैकेनभूयश्चहस्ता
 वापमथाहरत् २६ अथास्यकवचंबाणैर्निशितैर्मर्मभेदिभिः ॥ व्यधमन्नचपार्थोऽस्यशरीरमवपीडयत् २७ तस्यनिर्मुच्यमानस्यकवचात्कायआबभौ ॥ समये
 मुच्यमानस्यसर्पस्येवतनुर्यथा २८ छिन्नेधनुषिपार्थेनसोऽन्यदादायकार्मुकम् ॥ चकारगौतमःसज्यंतदद्भुतमिवाभवत् २९ सतदप्यस्यकौंतेयश्चिच्छेदनतपर्व
 णा ॥ एवमन्यानिचापानिबहूनिहस्तवत् ॥ शारद्वतस्यचिच्छेदपांडवःपरवीरहा ३० सछिन्नधनुरादायथशक्तिंप्रतापवान् ॥ प्राहिणोत्पांडुपुत्रायप्र
 दीप्तमशनीमिव ३१ तामर्जुनस्तदायांतींशक्तिंहेमविभूषिताम् ॥ वियद्गतामहोल्काभांचिच्छेददशभिःशरैः ३२ साऽपतदशधाछिन्नाभूमौपार्थेनधीमता ३३
 युगपच्चैवभलैस्तुततःसज्यधनुःकृपः ॥ तमाशुनिशितैःपार्थविभेदशदाभिःशरैः ३४ ततःपार्थोमहातेजाविशिखान्निशितेजसः ॥ चिक्षेपसमरेक्रुद्धस्त्रयोदशशि
 लाशितान् ॥ ३५ अथास्ययुगमेकेनचतुर्भिश्चतुरोहयान् ॥ षष्ठेनचशिरःकायाच्छरेणरथसारथेः ३६ त्रिभिस्त्रिवेणुंसमरेद्राभ्यामक्षमहारथः ॥ द्वादशेनतुम
 लेनचकर्तास्यध्वजंतदा ३७

यावत् २५ । २६ । २७ । २८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७

३८ । ३९ नुत्रादूरीकृता प्रतिमार्गविपरीतमार्गं अगमत्परावृत्तेत्यर्थः ४० । ४१ असव्यंआवृत्यअप्रदक्षिणंकृत्वेत्यर्थः । यमकंशत्रूणांनिरोधकंमंडलंकृत्वा यस्मिन्कृतेशत्रुरपमानितो लज्जि
 तस्तिष्ठति ४२ अपजन्हुर्नीतवंतः ४३ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपिसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ७ ॥ कृपइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११

ततोवज्रनिकाशेनफाल्गुनःप्रहसन्निव ॥ त्रयोदशेनेद्रसमःकृपंवक्षस्यविध्यत ३८ सछिन्नधन्वाविरथोहताश्वोहतसारथिः ॥ गदापाणिरवप्लुत्यतूर्णचिक्षेपतां
 गदाम् ३९ साचमुक्तागदागुर्वीकृपेणसुपरिष्कृता ॥ अर्जुनेनशरैर्नुत्राप्रतिमार्गमथागमत् ४० तंतुयोधाःपरीप्संतःशारद्वतममर्षणम् ॥ सर्वतःसमरेपार्थशर
 वपैरवाकिरन् ४१ ततोविराटस्यसुतोऽसव्यमावृत्यवाजिनः ॥ यमकंमंडलंकृत्वातान्धोधान्प्रत्यवारयत् ४२ ततःकृपमुपादायविरथंतेनरर्षभाः ॥ अपजन्हुर्म
 हावेगाःकुंतीपुत्राद्धनंजयात् ४३ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउ० कृपापयानेसप्तपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५७ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥
 कृपेऽपनीतेद्रोणस्तुप्रगृह्यसशरंधनुः ॥ अभ्यद्रवदनाष्टुष्यःशोणाश्वःश्वेतवाहनम् १ सतुरुक्मरथंदृष्ट्वागुरुमायांतमंतिकात् ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठउत्तरंवाक्यम
 ब्रवीत् २ ॥ अर्जुनउवाच ॥ यत्रैषाकांचनीवेदीध्वजेयस्यप्रकाशते ॥ उच्छ्रिताप्रवरेदंडेपताकाभिरलंकृता ॥ अत्रमांवहभद्रंतेद्रोणानीकायसारथे ३ अ
 श्वाःशोणाःप्रकाशंतेवृहंतश्चारुवाहिनः ॥ स्निग्धविद्रुमसंकाशास्ताम्रास्याःप्रियदर्शनाः ॥ युक्तारथवेरयस्यसर्वशिक्षाविशारदाः ४ दीर्घबाहुर्महातेजाबलरूप
 समन्वितः ॥ सर्वलोकेषुविक्रान्तोभारद्वाजःप्रतापवान् ५ बुद्ध्यातुल्योऽह्युशनसाबृहस्पतिसमोनये ॥ वेदास्तथैवचत्वारोब्रह्मचर्यतथैवच ६ ससंहागाणिसर्वाणि
 दिव्यान्यस्त्राणि गारिष ॥ धनुर्वेदश्चकात्स्न्येनयस्मिन्नित्यंप्रतिष्ठितः ७ क्षमादमश्चसत्यंचआनृशंस्यमथार्जवम् ॥ एतेचान्येचबहवोयस्मिन्नित्यंद्विजेगुणाः ८
 तेनाहंयोद्धुमिच्छामिमहाभागेनसंयुगे ॥ तस्मात्तंप्रापयाचार्यक्षिप्रमुत्तरवाहय ९ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ अर्जुनेनैवमुक्तस्तुवैराटिहंमभूषणान् ॥ चोदयामासता
 नश्वान्भारद्वाजरथंप्रति १० तमापतंतंवेगेनपांडवंधरथिनांवरम् ॥ द्रोणःप्रत्युद्ययौपार्थमतोमतमिवद्विपम् ११ ततःप्राध्मापयच्छंभेरीशतनिनादिनम् ॥
 प्रचुक्षुभेवलंसर्वमुद्रूतइवसागरः १२ अथशोणान्सदश्वान्स्तानहंसवर्णैर्मनोजवैः ॥ मिश्रितान्समरेदृष्ट्वाव्यस्मयंतरणेनराः १३ तौरथौवीरसंपन्नौदृष्ट्वासंग्राममूर्ध
 नि ॥ आचार्यशिष्यावजितौकृतविद्यौमनस्विनौ १४ समाश्लिष्टौतदाऽन्योन्यंद्रोणपार्थौमहाबलौ ॥ दृष्ट्वाप्राकंपतमुहूर्भरतानांमहद्वलम् १५ हर्षयुक्तस्ततःपा
 र्थःप्रहसन्निववीर्यवान् ॥ रथंरथेनद्रोणस्यसमासाद्यमहारथः १६ अभिवाद्यमहाबाहुःसामपूर्वमिदं वचः ॥ उवाचश्लक्ष्णयावाचाकौंतेयःपरवीरहा १७ उषिताः
 स्मोवनेवासंप्रतिकर्मचिकीर्षवः ॥ कोपंनार्हसिनःकर्तुंसदासमरदुर्जय १८ अहंतुप्रहतेपूर्वप्रहरिष्यामितिऽनघ ॥ इतिभेवर्ततेबुद्धिस्तद्भवान्कर्तुमर्हति १९

१२ प्रतिद्वन्द्विनोद्रोणाजुनयोर्वाजिनांभिश्चनेनातिसान्निध्यद्विस्मयोजातः १३ । १४ यदाहृतौसमाश्लिष्टौ परस्परंरथस्थावेवालिंगितवन्तौ तदाभरतानांबलंप्राकंपत द्रोणोऽर्जुनेनसख्यं
 गतोऽस्मानेवप्रहरिष्यतीतिशंकया १५ । १६ । १७ प्रतिकर्मशत्रूणामपकारं १८ । १९

विरा. ४
अ०
॥५८॥

म.भा.टी.
॥४२॥

कृतहस्तवत्सुशिक्षितहस्तयुक्तयथास्यात्तथाचिच्छेद २० । २१ । २२ सममविशेषेण २३ विदुर्पाविद्वांसौ २४ । २५ । २६ । २७ । २८ शिलाधौतैर्हृषदितेजितैः २९ । ३० भारसाधनं
 ततोऽस्मैप्राहिणोद्रोणःशरानधिकविंशतिम् ॥ अप्राप्तांश्वैतान्पार्थश्चिच्छेदकृतहस्तवत् २० ततःशरसहस्रेणरथंपार्थस्यवीर्यवान् ॥ अवाकिरततोद्रोणःशी
 घ्रमस्त्रविदर्शयन् २१ हयांश्वरजतप्रख्यान्कंकपत्रैःशिलाशितैः ॥ अवाकिरदमेयात्मापार्थसंकोपयन्निव २२ एवंप्रवृत्तेयुद्धंभारद्वाजकिरीटिनोः ॥ समंविमुंच
 तोःसंख्येविशिखान्दीप्ततेजसः २३ तावुभौरुयात्कर्माणावुभौवायुसमौजवे ॥ उभौदिव्यास्त्रविदुपावुभावुत्तमतेजसौ ॥ क्षिपंतौशरजालानिमोहयामासतुर्दृपा
 न् २४ व्यस्मयंतततोयोधायेतत्रासन्समागताः ॥ शरान्विसृजतोस्तूर्णसाधुसाध्वित्यपूजयन् २५ द्रोणंहिसमरेकोऽन्योयोद्धुमर्हतिफाल्गुनात् ॥ रौद्रःक्षत्रियघ
 मोऽयंगुरुणायदयुध्यत ॥ इत्यब्रुवन्जनास्तत्रसंग्रामशिरसिस्थिताः २६ वीरौतावभिसंरब्धौसंनिष्ठौमहाभुजौ ॥ छादयेतांशरवातैरन्योन्यमपराजितौ २७
 विस्फार्यसुमहच्चापंहेमपृष्ठंदुरासदम् ॥ भारद्वाजोऽथसंक्रुद्धःफाल्गुनंप्रत्यविध्यत २८ ससायकमयैर्जालैर्जुनस्यरथंप्रति ॥ भानुमद्भिःशिलाधौतैर्मानोराच्छा
 दयत्प्रभाम् २९ पार्थंचसुमहाबाहुर्महावेगैर्महारथः ॥ विव्याधनिशितैर्बाणैर्मघोवृष्टयेवपर्वतम् ३० तथैवदिव्यगांडीवधनुरादायपांडवः ॥ शत्रुप्रवेगवान्ह
 ष्ठीभारसाधनमुत्तमम् ३१ विससर्जशरांश्चित्रान्सुवर्णविकृतान्बहून् ॥ नाशयन्शरवर्षाणिभारद्वाजस्यवीर्यवान् ॥ तूर्णंचापविनिर्मुक्तैस्तदद्भुतमिवाभवत् ३२
 सरथेनचरन्पार्थःप्रेक्षणीयोधनंजयः ॥ युगपदिक्षुसर्वासुसर्वतोऽस्त्राण्यदर्शयत् ३३ एकच्छायमिवाकाशंवाणैश्चक्रेसमंततः ॥ नादश्यततदाद्रोणोनीहारेणेवसं
 वृतः ३४ तस्याभवत्दारूपंसंवृतस्यशरोत्तमैः ॥ जाज्वल्यमानस्यतदापर्वतस्येवसर्वतः ३५ दृष्ट्वातुपार्थस्यरणेशरैःस्वरथमावृतम् ॥ सविस्फार्यधनुःश्रेष्ठमेघ
 स्तनितनिःस्वनम् ३६ अग्रिचक्रोपमंघोरंव्यकर्षत्परमायुधम् ॥ व्यशातयच्छरांस्तांस्तुद्रोणःसमितिशोभनः ३७ महानभूत्ततःशब्दोवंशानामिवदह्यताम्
 ३८ जांबूनदमयैःपुंखैश्चित्रचापविनिर्गतैः ॥ प्राच्छादयदमेयात्मादिशःसूर्यस्यचप्रभाम् ३९ ततःकनकपुंखानांशराणांनतपर्वणाम् ॥ वियच्चराणांवियति
 दृश्यंतेवहवोव्रजाः ४० द्रोणस्यपुंखसक्ताश्चप्रभवंतःशरासनात् ॥ एकोदीर्घइवाद्दृश्यदाकाशेसंहतःशरः ४१ एवंतौस्वर्णविकृतान्विमुंचंतौमहाशरान् ॥
 आकाशंसंवृतंवीराबुल्काभिरिवचक्रतुः ४२ शरास्तयोस्तुविवभुःकंकवर्हिणवाससः ॥ पंक्तयःशरदिक्स्थानांहंसानांचरतामिव ४३ युद्धंसमभवत्तत्रसुसंरब्धं
 महात्मनोः ॥ द्रोणपांडवयोर्घोरंरुत्रवासवयोरिव ४४ तौगजाविवचासाद्यविषाणाग्रैःपरस्परम् ॥ शरैःपूर्णांयतोत्सृष्टैरन्योन्यमभिजघ्नतुः ४५ तौव्यवाहरतांयु
 द्धेसंरब्धौरणशोभिनी ॥ उदीरयंतौसमरेदिव्यान्यस्त्राणिभागशः ४६ अथत्वाचार्यमुख्येनशरान्सृष्टान्शिलाशितान् ॥ न्यवारयच्छित्तैर्बाणैर्जुनोजयतावरः
 ४७ दर्शयन्वीक्षमाणानामस्त्रमुग्रपराक्रमः ॥ इषुभिस्तूर्णमाकाशंबहुभिश्चसमावृणोत् ४८

शत्रुमर्दनदक्षमं अच्छेद्यमित्यर्थः २१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ विषाणाग्रैर्दताग्रैः ४५ व्यवाहरतां व्यवहारंघर्मयुद्धंकृतवन्तौ ४६ । ४७ । ४८

॥४२॥

जिघांसताप्यर्जुनेनसह वात्सल्यात्स्वयमक्रीडत् नतुकूरोऽभूत् ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ । ५४ । ५५ । ५६ । ५७ ततस्तुःक्षीणंचक्रतुः ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ आय
 जिघांसंतंनरव्याघ्रमर्जुनंतिग्मतेजसम् ॥ आचार्यमुख्यःसमरेद्रोणःशस्त्रभृतावरः ॥ अर्जुनेनसहाक्रीडच्छरैःसन्नतपर्वभिः ४९ दिव्याण्यस्त्राणिवर्षंतस्मिन्वैतुमु
 लेरणे ॥ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यफाल्गुनंसमयोधयत् ५० तयोरासीत्संप्रहारःक्रुद्धयोर्नरसिंहयोः ॥ अमर्षिणोस्तदाऽन्योन्यदेवदानवयोरिव ५१ ऐंद्रंवायव्यमाग्रे
 यमस्त्रमस्त्रेणपांडवः ॥ द्रोणेनमुक्तमात्रंतुग्रसतिस्मपुनःपुनः ५२ एवंशूरौमहेष्वासौविमृजंतौशितान्शरान् ॥ एकच्छायंचक्रतुस्तावाकाशंशरवृष्टिभिः ५३ त
 त्रार्जुनेनमुक्तानांपततांविशरीरिषु ॥ पर्वतेष्विवज्ज्राणांशराणांश्रूयतेस्वनः ५४ ततोनागारथाश्चैववाजिनश्चविशांपते ॥ शोणिताक्ताव्यदृश्यंतपुष्पिताइकिंशु
 काः ५५ बाहुभिश्चसकेयूरैर्विचित्रैश्चमहारथैः ॥ सुवर्णचित्रैःकवचैर्ध्वजैश्चविनिपातितैः ५६ योधिश्चनिहतैस्तत्रपार्थबाणप्रपीडितैः ॥ बलमासीत्समुद्रांतं
 द्रोणार्जुनसमागमे ५७ विधुन्वानौतुतौतत्रधनुषीभारसाधने ॥ आच्छादयेतामन्योन्यंततक्षतुरथेषुभिः ५८ तयोःसमभवदुद्धंतुमुलंभरतर्षभ ॥ द्रोणकौंतेय
 योस्तत्रबलिवासवयोरिव ५९ अथपूर्णांयतोत्सृष्टैःशरैःसन्नतपर्वभिः ॥ व्यदारयेतामन्योन्यंप्राणयूतेप्रवर्तते ६० अथांतरिक्षेनादोऽभूद्द्रोणंतत्रप्रशंसतां ॥ दुष्क
 रंरुतवान्द्रोणोयदर्जुनमयोधयत् ६१ प्रमाथिनंमहावीर्यदृढमुष्टिंदुरासदम् ॥ जेतारंदेवदैत्यानांसर्वेषांचमहारथम् ६२ अविभ्रमंचशिक्षांचलाचवंदूरपातिताम् ॥
 पार्थस्यसमरेदृष्ट्वाद्रोणस्याभूच्चविस्मयः ६३ अथगांडीवमुद्यम्यदिव्यधनुरमर्षणः ॥ विचकर्षरणेपार्थोबाहुभ्यांभरतर्षभ ६४ तस्यबाणमयंवर्षंशलमानामिवा
 यतिम् ॥ दृष्ट्वातेविस्मिताःसर्वेसाधुसाध्वित्यपूजयन् ६५ नचबाणांतरेवायुरस्यशक्रोतिसर्पितुम् ॥ अनिशंसंदधानस्यशरानुत्सृजतस्तथा ६६ ददर्शनांतरं
 काश्चित्पार्थस्याददतोऽपिच ६७ तथाशीघ्रास्त्रयुद्धेत्तुवत्तर्मानेसुदारुणे ॥ शीघ्रंशीघ्रतरंपार्थःशरानन्यानुदीरयत् ६८ ततःशतसहस्राणिशराणांनतपर्वणाम् ॥
 युगपत्प्रापतंस्तत्रद्रोणस्यरथमंतिकात् ६९ कीर्यमाणेतदाद्रोणेशरैर्गांडीवधन्वना ॥ हाहाकारोमहानासीत्सैन्यानांभरतर्षभ ७० पांडवस्यतुशीघ्रास्त्रमघवा
 प्रत्यपूजयत् ॥ गंधर्वाप्सरसश्चैवयेचतत्रसमागताः ७१ ततोवृंदेनमहतारथानांरथयूथपः ॥ आचार्यपुत्रःसहसापांडवंपर्यवारयत् ७२ अश्वत्थामातुत्कर्म
 हृदयेनमहात्मनः ॥ पूजयामासपार्थस्यकोपंचास्याकरोद्दृशम् ७३ समन्युवशमापन्नःपार्थमभ्यद्रवद्रणे ॥ किरच्छरसहस्राणिपर्जन्यइववृष्टिमान् ७४ आवृ
 त्यतुमहाबाहुर्हतोद्रोणिस्ततोहयान् ॥ अंतरंप्रददौपार्थोद्रोणस्यव्यपसर्पितुम् ७५ सतुलब्धांस्तर्तूर्णमपायाज्जवनैर्हयैः ॥ छिन्नवर्मध्वजःशूरोनिकृतःपर
 मेषुभिः ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिद्रोणापयानेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥ ॥ ५९ ॥

तिंसतति ६५ । ६६ । ६७ । ६८ । ६९ । ७० । ७१ । ७२ । ७३ । ७४ अंतरमवकाशं ७५ निकृत्तःप्रहृतः ७६ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकण्ठीये भारतभावदीपेअष्टपंचाशत्तमोऽध्यायः ॥ ५८ ॥

१००

विरा. ४
अ०
१६०॥

म.भा.टी.
॥४३॥

ततइति १ । २ । ३ । ४ नप्रजानंत अडभावार्थः नचज्ञातवंतः ५ विवरंरं ६ । ७ अपकृष्यआकृष्य ८ । ९ अर्धचंद्रंअर्धचंद्राकारं ललाटंआवृत्त्यप्रमृष्य स्वेदेनज्यांप्रमृष्येत्यर्थः । तेन
अश्वत्थाम्ना १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ चक्षुर्दधेष्टवान् १७ । १८ । १९ । २० कामयन्कामयमानः २१ ॥ इतिविराट् ० नी ० भा ० मा ० एकोनप
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोद्रौणिर्महाराजप्रययावर्जुनंरणे ॥ तंपार्थःप्रतिजग्राहवायुवेगमिवोद्धतम् ॥ शरजालेनमहतावर्षमाणमिवांबुदम् १ तयोर्देवासुरसमः
सन्निपातोमहानभूत् ॥ किरतोःशरजालानिवृत्रवासवयोरिव २ नस्मसूर्यस्तदाभातिनचवातिसमीरणः ॥ शरजालावृत्तेव्योमिच्छायाभूतेसमततः ३ महाश्व
टचटाशब्दोयोधयोर्हन्यमानयोः ॥ दह्यतामिववेणूनामासीत्परपुरंजय ४ हयानस्यार्जुनःसर्वान्कृतवानल्पजीवितान् ॥ तेराजत्रप्रजानंतदिशंकांचनमोहि
ताः ५ ततोद्रौणिर्महावीर्यःपार्थस्यविचरिष्यतः ॥ विवरंसूक्ष्ममालोक्यज्यांचिच्छेदक्षुरेणह ॥ तदस्यापूजयन्देवाःकर्मदृष्ट्वाऽतिमानुषम् ६ द्रोणोभीष्मश्च
कर्णश्चकृपश्चैवमहारथाः ॥ साधुसाध्वितिभाषंतोऽपू जयन्कर्मतस्यतत् ७ ततोद्रौणिर्धनुःश्रेष्ठमपकृष्यरथर्षभम् ॥ पुनरेवाहनत्पार्थहृदयेकंकपात्रिभिः ८ ततःपा
र्थोमहाबाहुःप्रहस्यस्वनवत्तदा ॥ योजयामासनवयामौर्व्यागांडीवमोजसा ९ ततोऽर्धचंद्रमावृत्त्यतेनपार्थःसमागमत् ॥ वारणेनेवमत्तेनमतोवारणयूथपः १०
ततःप्रवृत्तेयुद्धंपृथिव्यामेकवरियोः ॥ रणमध्येद्वयोरेवंसुमहल्लोमहर्षणम् ११ तौवीरौददृशुःसर्वेकुरवोविस्मयान्विताः ॥ युध्यमानौमहावीर्यौयूथपाविवसंग
तौ १२ तौसमाजघ्नतुर्गीरावन्योन्धंपुरुषर्षभौ ॥ शरैराशीविषाकारैर्ज्वलद्भिरिवपन्नगैः १३ अक्षय्याविषुधीदिव्यौपांडवस्यमहात्मनः ॥ तेनपार्थोरणेशूरस्त
स्थौगिरिरिवाचलः १४ अश्वत्थाम्नःपुनर्बाणाःक्षिप्रमभ्यस्यतोरणे ॥ जग्मुःपरिक्षयंतूर्णमभूतेनाधिकोऽर्जुनः १५ ततःकर्णोमहाचापंविहृष्याभ्यधिकंतथा ॥
अवाक्षिपत्ततःशब्दोहाहाकारोमहानभूत् १६ ततश्चक्षुर्दधेपार्थोयत्रविस्फार्यतेधनुः ॥ ददर्शतत्रराधेयंतस्यकोपोव्यवर्धत १७ सरोषवशमापन्नःकर्णमेवाजि
घांसया ॥ तमैक्षतविवृताभ्यानित्राभ्यांकुरुपुंगवः १८ तथातुविमुखेपार्थेद्रोणपुत्रस्यसायकात् ॥ त्वरिताःपुरुषाराजत्रुपाजःसहस्रशः १९ उत्मृज्यचमहाबा
हुर्द्रोणपुत्रंधनंजयः ॥ अभिदुद्रावसहसार्कणमेवसपन्नजित् २० तमभिदुत्यकौंतेयःक्रोधसंरक्तलोचनः ॥ कामयन्द्वैरथंतेनयुद्धंवचनमब्रवीत् २१ ॥ इतिश्री
महाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिउत्तरगोग्रहेअर्जुनाश्वत्थामयुद्धेएकोनषष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ अर्जुनउवाच ॥ कर्णयत्तेसभामध्ये
बहुवाचाविकथितम् ॥ नमेयुधिसमोऽस्तीतितदिदंसमुपस्थितम् १ सोऽद्यकर्णमयासार्धव्यवहृत्यमहामृधे ॥ ज्ञास्यस्यबलमात्मानंनचान्यानवमन्यसे २
अत्रोचःपरुपावाचोधर्ममुत्सृज्यकेवलम् ॥ इदंतुदुष्करंमन्येयदिदंतोचिकीर्षितम् ३ यत्त्वयाकथितंपूर्वमामनासाद्यकिंचन ॥ तदद्यकुराधेयकुरुमध्येमयास
ह ४ यत्सभायांसपांचालीक्लिश्यमानांदुरात्माभिः ॥ दृष्टवानसितस्याद्यफल्गुमाप्रहिकेवलम् ५

ष्टितमोऽध्यायः ॥ ५९ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ कर्णेति तेत्वया १ । २ । ३ । ४ । ५

॥४३॥

१ । ७ । ८ तेतववाक्यंकर्तुं कर्मआतिशेते । अल्पकर्म वाक्यंतुबहुलमित्यर्थः ९ इतःपरंतवपराक्रमं गृह्णीमहेअंगीकुर्महे १० । ११ । १२ । १३ । १४ । १५ । १६ । १७
धर्मपाशनिबद्धेनयन्मयामर्षितंपुरा ॥ तस्यराधेयकोपस्यविजयंपश्यमेमृधे ६ वनेद्वादशवर्षाणियानिसोढानिदुर्मते ॥ तस्याद्यप्रतिकोपस्यफलंप्राप्तुहिसंप्र
ति ७ एहिकर्णमयासार्धंप्रतियुध्यस्वसंगरे ॥ प्रेक्षकाःकुरवःसर्वेभवंतुतवसैनिकाः ८ ॥ कर्णउवाच ॥ ब्रवीषिवाचायत्पार्थकर्मणातत्समाचर ॥ अतिशेतेहिते
वाक्यंकर्मतत्प्रथितंभुवि ९ यत्त्वयामर्षितंपूर्वतदशक्तेनमर्षितम् ॥ इतो गृह्णीमहेपार्थतवदृष्ट्वापराक्रमम् १० धर्मपाशनिबद्धेनयत्त्वयामर्षितंपुरा ॥ तथैवबद्ध
मात्मानमबद्धमिवमन्यसे ११ यदित्वावद्धनेवासोयथोक्तश्चरितस्त्वया ॥ तत्त्वंधर्मार्थंविक्लिष्टःसमयायोडुमिच्छसि १२ यदिशक्रःस्वयंपार्थयुध्यतेतवकार
णात् ॥ तथाऽपिनव्यथाकाचिन्ममस्याद्विक्रमिष्यतः १३ अयंकौंतेयकामस्तेनचिरात्समुपस्थितः ॥ योत्स्यसेहिमयासार्द्धमद्यद्रक्ष्यसिमेवलम् १४ ॥ अर्जुन
उवाच ॥ इदानीमेवतावत्त्वमपयातोरणान्मम ॥ तेनजीविसिराधेयनिहतस्त्वनुजस्तव १५ भ्रातरंघातयित्वाकस्त्यक्कारणशिरश्चकः ॥ त्वदन्यःकःपुमान्सत्सुब्र
यादेवंव्यवस्थितः १६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ इतिकर्णंनुवन्नेवबभिसुरपराजितः ॥ अभ्ययाद्विमृजन्बाणानकायावरणभेदिनः १७ प्रतिजग्राहतंकर्णःप्रीयमा
णोमहारथः ॥ महताशरवर्षेणवर्षमाणमिवांबुदम् १८ उत्पेतुःशरजालानिघोररूपाणिसर्वशः ॥ अविध्यदश्वान्बाह्वोश्चहस्तावापंपृथक्पृथक् १९ सोऽमृष्यमाणः
कर्णस्यनिषंगस्यावलंबनम् ॥ चिच्छेदनिशिताग्रेगशरेणनतपर्वणा २० उपासंगादुपादायकर्णोबाणानथापरान् ॥ विव्याधपांडवंहस्तेतस्यमुष्टिरशीर्यत २१
ततःपार्थोमहाबाहुःकर्णस्यधनुरच्छिनत् ॥ सशक्तिप्राहिणोत्सैतांपार्थोव्यधमच्छरैः २२ ततोऽनुपेतुर्बहवोराधेयस्यपदानुगाः ॥ तांश्वगांडीवनिर्मुक्तैःप्राहि
णोद्यमसादनम् २३ ततोऽस्याश्वान्शरैस्तीक्ष्णैर्वीभत्सुर्भारसाधनैः ॥ आकर्णमुक्तैरभ्यघ्नंस्तेहताःप्रापतन्भुवि २४ अथापरेणबाणेनज्वलितेनमहौजसा ॥
विव्याधकर्णकौंतेयस्तीक्ष्णेनोरसिर्वीर्यवान् २५ तस्यभित्वातनुत्राणंकायमभ्यगमच्छरः ॥ ततःसतमसाऽऽविष्टोनस्मर्किंचित्प्रजज्ञिवान् २६ सगाढवेदनोहि
त्वारणंप्रायादुदङ्मुखः ॥ ततोऽर्जुनउदक्रोशदुत्तरश्चमहारथः २७ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिकर्णापयानंपष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥
॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोवैकर्तनंजित्वापार्थोवैराटिमब्रवीत् ॥ एतन्मांप्रापयानीकंयत्रतालोहिरण्मयः १ अत्रशांतनवोभीष्मोरथेऽस्माकंपिताम
हः ॥ कांक्षमाणोमयायुद्धंतिष्ठत्यमरदर्शनः २ अथसैन्यमहदृष्ट्वाथनागहयाकुलम् ॥ अब्रवीदुत्तरःपार्थमपविद्धःशरैर्धृशम् ३ नाहंशक्ष्यामिवीरेह
नियंतुंतेहयोतमान् ॥ विषीदंतिममप्राणामनोविह्वलत्वमे ४

१८ । १९ अवलंबनंसूत्रंविच्छेद २० ततोनिषंगेमहातूणीरिपेतितेसाति उपासंगात्क्षुद्रतूणीरावस्वदेहवाह्यात् २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ । २७ ॥ इतिवि
राटपर्वणिनीलकंठीये भारतभावदीपेष्टितमोऽध्यायः ॥ ६० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४

५।६।७।८।९।१० नसंधानं नसंधानं वर्णलोपार्थः ११।१२।१३।१४।१५।१६।१७ निशामयपश्य शतच्छदांविद्युत्तम् १८।१९।२०।२१ शतंमार्गादिति सर्वतो
 अस्त्राणामिवदिव्यानां प्रभावः संप्रयुज्यताम् ॥ त्वयाचकुरुमिश्चैवद्रवंतीवदिशोदश ५ गंधेनमूर्च्छितश्चाहं वसारुधिरमेदसाम् ॥ द्वैधीभूतं मनो मेऽद्य तव चैव प्रप
 इयतः ६ अदृष्टपूर्वः शूराणां मया संख्ये समागमः ॥ गदापातेन महतां शंखानां निःस्वनेन च ७ सिंहनादैश्च शूराणां गजानां बृहद्विहैस्तथा ॥ गांडोवशब्देन भृशम
 शनिप्रतिभेन च ॥ श्रुतिः स्मृतिश्च मे वीरप्रनष्टा मूढचेतसः ८ अलातचक्रप्रतिमं मंडलं सततं त्वया ॥ व्याक्षिप्यमाणं समरे गांडो वंच प्रकर्षता ॥ दृष्टिः प्रचलिता
 वीरहृदयं दायंतीव मे ९ वपुश्चोग्रं तवरणे कुद्भस्येव पिनाकिनः ॥ व्यायच्छतस्तव भुजं दृष्ट्वा भीर्भभवत्यपि १० नाददानं न संधानं मुंचंतं शरोत्तमान् ॥ त्वामहं संप्र
 पश्यामि पश्यन्नपि न चेतनः ११ अवमीदंति मे प्राणाभूरियं चलतीव च ॥ न च प्रतोदं रश्मींश्च संयंतुं शक्तिरस्ति मे १२ ॥ अर्जुन उवाच ॥ मा भैषीः स्तंभयात्मानं त्वयाऽ
 पिनरपुंगव ॥ अत्यद्भुतानि कर्माणि कृतानि रणमूर्धनि १३ राजपुत्रोऽसि मद्रते कुले मत्स्यस्य विश्रुते ॥ जातस्त्वं शत्रुदमनेनावसीदितुमर्हसि १४ घृतिं कृत्वा सु
 विपुलं राजपुत्ररथे मम ॥ युध्यमानस्य समरे हयान्संयच्छशत्रुहन् १५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुर्वैराटिनरसतमः ॥ अर्जुनो रथिनां श्रेष्ठ उत्तरं वा
 क्यमब्रवीत् १६ सेनाग्रमा शुभीष्मस्य प्रापयस्वैत देवमाम् ॥ आच्छेत्स्याम्यहमेतस्य धनुर्ज्यामपि चाहवे १७ अस्यंतं दिव्यमस्त्रं मां चित्रमद्य निशामय ॥ शत
 हदामि वायांतींस्तनयित्नोरिवांबरे १८ सुवर्णपृष्ठं गांडो वंद्रक्ष्यंति कुरवो मम ॥ दक्षिणेनाथवामेन कतरेणास्विदस्यति १९ इति मांसंगताः सर्वे तर्कयिष्यंति शत्र
 वः ॥ शोणितोदारथावर्तानागनक्रांदुरत्ययाम् ॥ नदीं प्रस्कंदयिष्यामि परलोकप्रवाहिनीम् २० पाणिपादशिरःपृष्ठबाहुशाखानिरंतरम् ॥ वनंकुहूणां छेत्स्या
 मिशरैः सन्नतपर्वभिः २१ जयतः कौरवींसेनामेकस्य मम धन्विनः ॥ शतं मार्गा भविष्यंति पावकस्येव कानने २२ मया चक्रमिवा विद्वंसै न्यंद्रक्ष्यसि केवलम् ॥ इष्वस्त्रे
 शिक्षितं चित्रमहं दर्शयिताऽस्मि ते २३ असंभ्रांतोरथेतिष्ठ समेषु विषमेषु च ॥ दिवमावृत्त्यातिष्ठंतं गिरिभिर्द्यां स्वपत्रिभिः २४ अहमिंद्रस्य वचनात्संग्रामेऽभ्यहनं
 पुरा ॥ पौलोमान्कालखंजांश्च सहस्राणि शतानि च २५ अहमिंद्राहृदां मुष्टिं ब्रह्मणः कृतहस्तताम् ॥ प्रगाढेतुमुलं चित्रमिति विद्धि प्रजापतेः २६ अहंपारे
 समुद्रस्य हिरण्यपुरवासिनाम् ॥ जित्वा षष्टिं सहस्राणि रथिनामुग्रधन्विनाम् २७ शौर्यमाणानि कूलानि प्रवृद्धेने ववारिणा ॥ मया कुहूणां वृंदानि पात्यमाना
 नि पश्य वै २८ ध्वजवृक्षं पतितं गंथासिंहगणायुतम् ॥ वनमादीपयिष्यामि कुरूगामस्त्रतेजसा २९ तानहं रथनीडेभ्यः शरैः सन्नतपर्वभिः ॥ यतान्सर्वा
 नतिबलान्योत्स्यमानानवस्थितान् ॥ एकः संकालयिष्यामि वज्रपाणिरिवासुरान् ३०

मार्गस्थानि रोधुक्तः सर्वतो वाममबाणागमिष्यंतीत्यर्थः २२ आविद्धं भ्राम्यमाणं शिक्षितं शिक्षात् २३ । २४ । २५ प्रगाढे संकटे चित्रं नानाविधं तुमुलं संकटयुद्धं सर्वत्र वेत्तीति शेषः
 २६ जित्वा जेतुं शक्तः २७ । २८ रथसिंहगणैः आसमंतात् युतम् २९ । ३०

३१ । ३२ व्यवगाहत् आलोहितवान् ३१ । ३३ उपावृत्त्यसंमुखीभूय विकृष्य छित्वा कलधौताग्रैः स्वर्णरंजितफलकैर्बाणैः ३५ । ३६ । ३७ । ३८ । ३९ एतदुःशासनम् ४० । ४१ । ४२
 रौद्रं रुद्रादहं ह्यस्त्रं वारुणं वरुणादपि ॥ अस्त्रमाग्नेयमग्नेश्च वायव्यं मातृरिश्चनः ॥ वज्रादीनि तथाऽस्त्राणि शक्रादहमवाप्तवान् ३१ घातं राश्रुवनं घोरं नरसिंहाभिरक्षि
 तम् ॥ अहमुत्पाटयिष्यामि वैराटे व्येतुते भयम् ३२ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमाश्वासितस्तेन वैराटिः सव्यसाचिना ॥ व्यवगाहद्रथानो कंभीमं भोष्माभिरक्षि
 तम् ३३ तमायां तं महाबाहुं जिगीषंतं रणे कुरून् ॥ अभ्यवारयदव्यग्रः कूरकर्माऽऽपगासुतः ३४ तस्य जिष्णुरुपावृत्त्यध्वजं मूलादपातयत् ॥ विकृष्य कलधौताग्रैः
 सविद्धः प्रापतद्भुवि ३५ तं चित्रमाल्याभरणाभूतविद्यामनस्विनः ॥ आगच्छन्भीमधन्वानं चत्वारश्च महाबलाः ३६ दुःशासनो विकर्णश्च दुःसहोऽथ विविंशतिः ॥
 आगत्य भीमधन्वानं भीमत्सुं पर्यवारयन् ३७ दुःशासनस्तु भलेन विद्धा वैराटिमुत्तरम् ॥ द्वितीयेनार्जुनं वीरः प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ३८ तस्य जिष्णुरुपावृत्त्य
 पृथुधारेण कर्मुकम् ॥ चकर्त्त गार्धपत्रेण जातरूपपरिष्कृतम् ३९ अथैनं पंचभिः पश्चात्प्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ सोऽप्यातोरणं हित्वा पार्थवाण प्रपीडितः ४०
 तं विकर्णः शरैस्तीक्ष्णैर्घ्नपत्रैरजिह्वगैः ॥ विव्याध परवीरं मर्जुनं धृतराष्ट्रजः ४१ ततस्तमपिकौंतेयः शरेणानतपर्वणा ॥ ललाटेऽभ्यहनत् पूर्णं सविद्धः प्रापतद्
 थात् ४२ ततः पार्थमभिद्भुत्यदुःसहः सविविंशतिः ॥ अवाकिरच्छरैस्तीक्ष्णैः परीप्सुर्भ्रातरं रणे ४३ तावुभौ गार्धपत्राभ्यां निशिताभ्यां धनं जयः ॥ विध्वायुगपद्
 व्यग्रस्तयोर्वाहानसूदयत् ४४ तौ हताश्वौ विभिन्नांगौ धृतराष्ट्रत्सजावुभौ ॥ अभिपत्य रथैरन्यैरपनीतौ पदानुगैः ४५ सर्वादिशश्चाभ्यपतद्भीमत्सुरपराजितः ॥
 किरीटमालीकौंतेयो लब्धलक्षो महाबलः ४६ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि अर्जुनदुःशासनादियुद्धे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ४ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथ संगम्य सर्वे ते कौरवाणां महारथाः ॥ अर्जुनं सहितायताः प्रत्ययुध्यंत भारत १ ससायकमथैर्जलैः सर्वतस्तान् महारथान् ॥ प्राच्छाद
 यदमेयात्मानि हारेणैव पर्वतान् २ नदाद्भिश्च महानागैर्हैषमाणैश्च वाजिभिः ॥ भेरीशंखनिनादैश्च शब्दस्तुमुलोऽभवत् ३ नराश्वकायान्निर्भियलौहानिकवचा
 निच ॥ पार्थस्य शरजालानि विनिष्पेतुः सहस्रशः ४ त्वरमाणः शरानस्यन्पांडवः प्रबभौरणे ॥ मध्यं दिनगतोऽर्चिष्मान् शरदीवदिवाकरः ५ उपप्लुवांते वित्रस्ता
 रथेभ्योरथिनस्तथा ॥ सादिनश्चाश्वपृष्ठेभ्योभूमौ चैव पदातयः ६ शरैः संछिद्यमानानां कवचानां महात्मनाम् ॥ ताम्रराजतलौहानां प्रादुरासन्महास्वनः ७
 छन्नमायो धनं सर्वं शरीरैर्गतचेतसाम् ॥ गजाश्वसादिनां तत्र शितवाणात्त जीवितैः ८ रथोपस्थाभिपतितैरास्तृतामानवैर्मही ॥ प्रवृत्त्यतीव संग्रामे चापहस्तौ
 धनं जयः ९ श्रुत्वा गांडो वनिर्घोषं विस्फूर्जितमिवाशनेः ॥ त्रस्तानि सर्वसैन्यानि व्यपागच्छन्महाहवात् १०

४३ । ४४ । ४५ लब्धलक्षः अप्रच्युतलक्षः ४६ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे एकषष्ठितमोऽध्यायः ॥ ६१ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ ४ ॥ ॥ अथेति १ निहारेण
 धूमोष्मणा २ । ३ । ४ । ५ उपप्लुवांति इतस्ततो धावन्ति ६ । ७ आयोधनं रणभूः गतचेतसामूढानां आत्तजीवितैर्मृतैः शरीरैः ८ रथोपस्थेभ्योऽभितः पतितैः ९ । १०

धारीणिशिरांसि स्रजश्चपतितानिदृश्यन्ते ११ । १२ । १३ त्रीणिचदशचेति त्रिदशाऽनिवर्षाणि अवरुद्धःपार्थस्तदानींस्वेच्छयाऽचरदित्यर्थः १४ । १५ । १६ । १७ नागाहस्तिनपवकूर्माः
 कुंडलोष्णीपधारीणिजातरूपस्रजस्तथा ॥ पतितानिस्मदृश्यन्तेशिरांसिरणमूर्धनि ११ विशिखोन्मथितैर्गात्रिर्बाहुमिश्वसकार्मुकैः ॥ सहस्ताभरणैश्चान्यैःप्रच्छ
 न्नाभातिमोदिनी १२ शिरसांपात्यमानानामंतरानिशितैःशरैः ॥ अश्मदृष्टिरिवाकाशादभवद्भरतर्षभ १३ दर्शयित्वातथाऽऽत्मानंरौद्रंरुद्रपराक्रमः ॥ अ
 वरुद्धोऽचरत्पार्थोवर्षाणित्रिदशानिच ॥ क्रोधाग्निमुत्सृजन्वीरोधार्तराष्ट्रेषुपांडवः १४ तस्यतदहतःसैन्यंदृष्ट्वाचैवपराक्रमम् ॥ सर्वेशांतिपरायोधाघातंराष्ट्रस्य
 पश्यतः १५ वित्रासयित्वातस्सैन्यंद्रावयित्वामहारथान् ॥ अर्जुनोजयतांश्रेष्ठःपर्यवर्ततभारत १६ प्रावर्तयन्नदीघोरांशोणितोदांतरंगिणीम् ॥ अस्थिशै
 वालसंवाधांयुगांतिकालनिर्मिताम् १७ शरचापप्लवांघोराकेशशैवलशाद्वलाम् ॥ तनुत्रोष्णीषसंवाधानागकूर्ममहाद्रिपाम् १८ मेदोवसासृक्प्रवहांमहाभयावि
 वर्धिनीम् ॥ रौद्ररूपांमहाभीमांश्वापदैरभिनादिताम् १९ तीक्ष्णशस्त्रमहाग्राहांक्रव्यादगणसेविताम् ॥ मुक्ताहारोर्मिकलिळांचित्रालंकारबुद्बुदाम् २० शरसंघ
 महावर्तानागनक्रांदुरत्ययाम् ॥ महारथमहाद्वीपांशंखड्गुभिनिःस्वनाम् ॥ चकारचतदापार्थोर्नदींस्तुस्तरशोणिताम् २१ आददानस्यहिशरान्संवायचविमुं
 चतः ॥ विकर्षतश्चगांडीवंनकश्चिददृशेजनः २२ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिअर्जुनसंकुलयुद्धेद्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ वैशंपायनउ
 वाच ॥ ततोदुर्योधनःकर्णोदुःशासनविर्विशती ॥ द्रोणश्चसहपुत्रेणकृपश्चापिमहारथः १ पुनर्ययुश्चसंरब्धाधनंजयजिघांसवः ॥ विस्फारयंतश्चापानिवलवं
 तिट्टानिच २ तान्विकीर्णपताकेनरथेनादित्यवर्चसा ॥ प्रत्युद्ययौमहाराजसमंताद्धानरध्वजः ३ ततःकृपश्चकर्णश्चद्रोणश्चरथिनावरः ॥ तंमहास्त्रैर्भहावीर्यं
 रिवार्थधनंजयम् ४ शरौघान्सम्यगस्यंतोजीभूताइववार्षिकाः ॥ ववर्षुःशरवर्षाणिपातयंतोधनंजयम् ५ इषुभिर्बहुभिस्तूर्णसमरेलोमवाहिभिः ॥ अदूरात्पर्यव
 स्थाप्यपूरयामासुरादृताः ६ तथातैरवकीर्णस्यदिव्यैरस्त्रैःसमंततः ॥ नतस्यद्व्यंगुलमपिविवृतंसंप्रदृश्यते ७ ततःप्रहस्यवीभत्सुर्दिव्यमैर्द्रमहारथः ॥ अस्त्र
 मादित्यसंकाशंगांडीवेसमयोजयत् ८ शररश्मिरिवादित्यःप्रतस्थेसमरेवली ॥ किरीटमालीकौतेयःसर्वान्प्राच्छादयत्कुरून् ९ यथावलाहकेविद्युत्पावकोवा
 शिलोच्चये ॥ तथागांडीवमभवद्विद्रायुधामिवानतम् १० यथावर्षतिपर्जन्येविद्युद्विभ्राजतेदिवि ॥ द्योतयंतोदिशःसर्वाःपृथिवींचसमंततः ११ तथादशदिशः
 सर्वाःपतद्गांडीवमावृणोत् ॥ नागाश्चरथिनःसर्वेमुमुहुस्तत्रभारत १२ सर्वेशांतिपरायोधाःस्वचित्तानिनलेभिरे ॥ संग्रामेविमुखाःसर्वेयोधास्तेहतचेतसः १३
 महाद्रिपाजलगजाश्चयस्यांतां १८ । १९ । २० । २१ । २२ ॥ इति विराटपर्वणि नी० भा० द्विषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६२ ॥ ॥ १ ततइति २ विकीर्णाविस्तारितापताकाध्वजांचलो
 यस्यतेन ३ । ४ पातयंतःपीडयंतः ५ पर्यवस्थाप्यस्तब्धीकृत्य इषुभिःपूरयामासुःआवृतवंतः ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ स्वचित्तानिअयमहभितिनज्ञातवंतः १३

१४ ॥ इतिविराटप० नी० भा० त्रिषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६३ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ ततइति १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । १३ अग्निचक्रंअलातचक्रं
 एवंसर्वाणिसैन्यानिभग्नानिभरतर्षभ ॥ व्यद्रवंतदिशःसर्वानिराशानिस्वजीवते १४ ॥ इतिश्रीमहाभारतेवि०प० गोहरणप०उत्त०अर्जुनसंकुलयुद्धेद्विषष्टितमो
 अध्यायः ॥ ६३ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततःशांतनवोभीष्मोभारतानांपितामहः ॥ वध्यमानेषुयोधेषुधनंजयमुपाद्रवत् १ प्रगृह्यकार्मुकश्रेष्ठंजातरूपपरि
 ष्कृतम् ॥ शरानादायतीक्ष्णाग्रान्मर्मभेदान्प्रमाथिनः २ पांडुरेणातपत्रेणधियमाणेनमूर्धनि ॥ शुशुभेसनरव्याघ्रोगिरिःसूर्योदयेयथा ३ प्रध्मायशंखंगां
 योधार्तराष्ट्रान्प्रहर्षयन् ॥ प्रदक्षिणमुपावृत्त्यवीभत्सुसमवारयत् ४ तमुदीक्ष्यसमायांतंकौतेयःपरवीरहा ॥ प्रत्यगृह्णात्प्रहृष्टात्माधाराधरमिवाचलः ५ ततोभी
 ष्मःशरानष्टौध्वजेपार्थस्यवीर्यवान् ॥ समार्पयन्महावेगान्श्वसमानानिवोरगान् ६ तेध्वजंपांडुपुत्रस्यसमासाद्यपतत्रिणः ॥ ज्वलंतंकपिमाजधुर्ध्वजाग्रनिलयां
 श्वतान् ७ ततोभलेनमहतापृथुधारेणपांडवः ॥ छत्रंचिच्छेदभीष्मस्यतूर्णतदपतद्भुवि ८ ध्वजंचैवास्यकौतेयःशरैरभ्यहनद्भृशम् ॥ शीघ्रच्छुद्रथवाहांश्वतथो
 भौपार्णिसारथी ९ अमृष्यमाणस्तद्भीष्मोजानन्नपिसपांडवम् ॥ दिव्येनास्त्रेणमहताधनंजयमवाकिरत् १० तथैवपांडवोभीष्मेदिव्यमस्त्रमुदीरयन् ॥ प्रत्य
 गृह्णादमेयात्माहामेघमिवाचलः ११ तयोस्तदभवयुद्धंतुमुल्लोमहर्षणम् ॥ भीष्मेणसहपार्थेनबलिवासवयोरिव १२ प्रैक्षंतकुरवःसर्वेयोधाश्चसहसैनिकाः ॥
 भल्लैर्भल्लाःसमागम्यभीष्मपांडवयोर्युधि ॥ अंतरिक्षेव्यराजंतखद्योताःप्रावृषीवहि १३ अग्निचक्रमिवाविद्धंसव्यदाक्षिणमस्यतः ॥ गांडीवमभवद्राजन्पार्थस्य
 मृजतःशरान् १४ ततःसंछादयामासभीष्मंशरशतैःशितैः ॥ पर्वतवारिधाराभिश्छादयन्नितोयदः १५ तांसवेलामिवोद्भूतांशरवृष्टिसमुत्थिताम् ॥ व्यधम
 त्सायकैर्भीष्मःपांडवंसमवारयत् १६ ततस्तानिनिष्ठतानिशरजालानिभागशः ॥ समरेचव्यशीर्यंतफाल्गुनस्यरथंप्रति १७ ततःकनकपुंखानांशरवृष्टिसमु
 त्थिताम् ॥ पांडवस्यरथान्तूर्णश्लभानामिवायतिम् ॥ व्यधमतांपुनस्तस्यभीष्मःशरशतैःशितैः १८ ततस्तेकुरवःसर्वेसाधुसाध्वितिचाब्रुवन् ॥ दुष्करंकृत
 वानभीष्मोयदर्जुनमयोधयत् १९ बलवांस्तरुणोदक्षःक्षिप्रकारीधनंजयः ॥ कोऽन्यःसमर्थःपार्थस्यवेगंधारयितुरणे २० ऋतेशांतनवाद्भीष्मात्कृष्णाद्वादेवकी
 सुतात् ॥ आचार्यप्रवराद्वाऽपिभारद्वाजान्महाबलात् २१ अस्त्रैरस्त्राणिसंवार्यक्रीडंतौभरतर्षभौ ॥ चक्षुषिसर्वभूतानांमोहयंतौमहाबलौ २२ प्राजापत्यंतथैव
 द्रमाग्नेयंरौद्रदारुणम् ॥ कौबेरंवारुणंचैवयाम्यंवायव्यमेवच ॥ प्रयुजानौमहात्मानौसमरेतौविचेरतुः २३ विस्मितान्यथभूतानितौदृष्ट्वासंयुगेतदा ॥ साधु
 पार्थमहाबाहोसाधुभीष्मेतिचाब्रुवन् २४ नायंयुक्तोमनुष्येषुयोऽयंसंदृश्यतेमहान् ॥ महास्त्राणांसंप्रयोगःसमरेभीष्मपार्थयोः २५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवं
 सर्वास्त्रविदुषोरस्त्रयुद्धमवर्तत ॥ अस्त्रयुद्धेतुनिर्वृतेशरयुद्धमवर्तत २६ अथजिष्णुरुपावृत्त्यक्षुरधारेणकार्मुकम् ॥ चकर्तभीष्मस्यतदाजातरूपपरिष्कृतम् २७
 आविद्धंभ्राम्यमाणम् १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ । २० । २१ । २२ । २३ । २४ । २५ । २६ उपावृत्त्यसमीपमेत्य २७

२८ । २९ । ३० । ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ । ३७ अस्त्रवाणानक्षिपणकर्म ३८ । ३९ । ४० । ४१ । ४२ । ४३ । ४४ । ४५ । ४६ । ४७ कूर्वरंयुगंधरं ४८ अपोवाहअप
 निमेषांतरमात्रेणभीष्मोऽन्यत्कार्मुकरणे ॥ समादायमहाबाहुःसज्यंचक्रेमहारथः ॥ शरांश्चसुबहून्कुद्धोमुमोचाशुधनंजये २८ अर्जुनोऽपिशरांस्तीक्ष्णान्भी
 ष्मायनिशितान्वहन् ॥ चिक्षेपसुमहातेजास्तथाभीष्मश्चपांडवे २९ तयोर्दिव्यास्त्रविदुषोरस्यतोर्निशितान्शरान् ॥ नविशेषस्तदाराजप्रलक्ष्यतेस्ममहात्म
 नोः ३० अथावृणोद्दशदिशःशरैरतिरथस्तदा ॥ किरीटमालीकैतेयःशूरःशांतनवस्तथा ३१ अतीवपांडवोभीष्मंभीष्मश्चातीवपांडवम् ॥ बभूवतस्मिन्संग्रा
 मेराजन्लोकेतदद्भुतम् ३२ पांडवेनहताःशूराभीष्मस्यरथरक्षिणः ॥ शेरतेस्मतदाराजनकैतेयस्याभितोरथम् ३३ ततोर्गांडीवनिमुक्त्वाभिरमित्रंचिकीर्षवः ॥
 आगच्छन्पुंखसंश्लिष्टाःश्वेतवाहनपत्रिणः ३४ निष्पतंतोरथात्स्यधौताहैरण्यवाससः ॥ आकाशेसमदृश्यंतहंसानामिवपंक्तयः ३५ तस्यतद्विव्यमस्त्रंहिवि
 गाहंचित्रमस्यतः ॥ प्रेक्षंतस्मांतरिक्षस्थाःसर्वेदेवाःसवासवाः ३६ तद्वद्वापरमप्रातोर्गंधर्वश्चित्रमद्भुतम् ॥ शशंसदेवराजायचित्रसेनःप्रतापवान् ३७ पश्येमा
 न्पार्थनिमुक्त्वांसंस्कानिवगच्छतः ॥ चित्ररूपमिदंजिष्णोर्दिव्यमस्त्रमुदीर्यतः ३८ नेदंमनुष्याःसंदध्युर्नहीदंतेषुविद्यते ॥ पौराणानांमहास्त्राणांविचित्रोऽयं
 समागमः ३९ आददानस्यद्विशरान्संधायचविमुंचतः ॥ विकर्षतश्चगांडीवंनांतरंसमदृश्यत ४० मध्यंदिनगतंसूर्यप्रतपंतमिवांबरे ॥ नाशकुवंतसैन्यानिपां
 डवंप्रतिवीक्षितुम् ४१ तथैवभीष्मंगगिर्यंद्रुंनोत्सहतेजनः ४२ उभौविश्रुतकर्माणाबुभौतीव्रपराक्रमौ ॥ उभौसदृशकर्माणाबुभौयुधिसुदुर्जयौ ४३ इत्युक्तोदे
 वराजस्तुपार्थभीष्मसमागमम् ॥ पूजयामासदिव्येनपुष्पवर्षेणभारत ४४ ततःशांतनवोभीष्मोवामंपार्श्वमताडयत् ॥ पश्यतःप्रतिसंधायविध्यतःसव्यसा
 चिनः ४५ ततःप्रहस्यवीभत्सुःपृथुघारेणकार्मुकम् ॥ चिच्छेदगार्ध्रपत्रेणभीष्मस्यादित्यतेजसः ४६ अथैनंदशभिर्बाणैःप्रत्यविध्यत्स्तनांतरे ॥ यतमानंपरा
 क्रांतंकुंतीपुत्रोधनंजयः ४७ सपीडितोमहाबाहुर्गृहीत्वारथकूर्वरम् ॥ गांगेयौयुद्धदुर्धर्षस्तस्थौदीर्घमिवांतरम् ४८ तंविस्त्रमपोवाहसंयंतारथवाजिनाम् ॥ उप
 देशमनुस्मृत्यरक्षमाणोमहारथम् ४९ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिभीष्मापयानेचतुःषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६४ ॥ ॥ ध ॥ ॥ वैशंपा
 यनउवाच ॥ भीष्मेतुसंग्रामशिरोविहायपलायमानेधृतराष्ट्रपुत्रः ॥ उत्सृज्यकेतुंविन्दन्महात्माधनुर्विशृद्वाजुंनमाससाद १ समीमघन्वानमुदग्ररीर्यधनंजयं
 शत्रुगणेचरंतम् ॥ आकर्णपूर्णायतचोदितेनविव्याधभङ्गेनललाटमध्ये २ सतेनबाणेनसमर्पितेनजांबूनदायेणसुसंहितेन ॥ रराजराजन्महनीयकर्मायथैकपर्वा
 रुचिरैकशृंगः ३ अथास्यबाणेनविदारितस्थप्रादुर्बभूवामुगजस्रमुष्णम् ॥ सतस्यजांबूनदपुंखचित्रोभित्वाललाटंसुविराजतेस्म ४ दुर्योधनश्चापितमुग्रतेजाः
 पार्थश्चदुर्योधनमेकवीरः ॥ अन्योन्यमाजौपुरुषप्रवीरौसमौसमाजग्मतुराजमीढौ ५ सारयामास ४९ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतमावदीपेचतुःषष्टितमो
 ऽध्यायः ॥ ६४ ॥ धृतराष्ट्रपुत्रोदुर्योधनः उत्सृज्यउन्मुच्य केतुपताका १ । २ । एकशृंगःपर्वतोयथाएकेनपर्ववतादीर्घवंशेन एकःपर्वायस्मिन्नितिसमासः मत्तुलोपार्थः ३ असृक्करं ४ । ५

६ । ७ महायसेनमहाफलेकेन ८ । ९ । १० । ११ अपजग्मुःपलायनंक्रतवतः १२ । १३ अभिपंगात्पराभवात्तद्रवंतंआलक्ष्य प्रास्फोटयत्आस्फोटंवाहुशब्दंकृतवान् १४ तूर्याणिजयवाच्यानि
 ततःप्रभिन्नेनमहागजेनमहाधराभेनपुनर्विकर्णः ॥ रथैश्चतुर्भिर्गजपादरक्षैःकुंतीसुतंजिष्णुमथाभ्यधावत् ६ तमापतंतंत्वरितंगजेद्रंधनंजयःकुंभविभागमध्ये ॥
 आकर्णपूर्णेनमहायसेनबाणेनविव्याधमहाजवेन ७ पार्थेनमृष्टःसतुगार्ध्रपत्रआपुंखदेशात्प्रविवेशनागम् ॥ विदार्यशैलप्रवरंप्रकाशंयथाऽशनिःपर्वतमिद्रसृष्टः ८
 शरप्रतप्तःसतुनागराजःप्रवेपितांगोव्यथितांतरात्मा ॥ संसीदमानोनिपपातमह्यावज्राहतंशृंगमिवाचलस्य ९ निपातितेदंतिवरेपृथिव्यात्रासाद्रिकर्णःसहसा
 ऽवतीर्य ॥ तूर्णपदान्यष्टशतानिगत्वाविंशतेःस्यंदनमारुरोह १० निहत्यनागंशरेणतेनवज्रोपमेनाद्रिवरांबुदाभम् ॥ तथाविधेनैवशरेणपार्थोदुर्योधनंवक्षसि
 निर्विभेद ११ ततोगजेराजनिचैवभिन्नेभग्रेविकर्णेचसपादरक्षे ॥ गांडीवमुक्तैर्विशिखैःप्रणुन्नास्तेयोधमुख्याःसहसाऽपजग्मुः १२ दृष्ट्वैवपार्थेनहतंचनागंयोधां
 श्वसर्वान्द्रवतोनिशम्य ॥ रथंसमावृत्यकुरुप्रवीरोरणात्प्रदुद्रावयतोनपार्थः १३ तंभीमरूपंत्वरितंद्रवंतंदुर्योधनंशत्रुसहोऽभिपंगात् ॥ प्रास्फोटयद्योदुमनाः
 किरीटीबाणेनविद्धंरुधिरंमंतं १४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ विहायकीर्तिंविपुलंयशश्चयुद्धात्परावृत्त्यपलायसेकिम् ॥ नतेऽद्यतूर्याणिसमाहतानितथैवराज्यादवरो
 पितस्य १५ युधिष्ठिरस्यास्मिनिदेशकारीपार्थस्तृतीयोयुधिसंस्थितोऽस्मि ॥ तदर्थमावृत्यमुखंप्रयच्छन्नैर्द्रवृत्तंस्मरघातंराष्ट्र १६ मोघंतवेदंभुविनामधेयं
 दुर्योधनेतीहकृतंपुरस्तात् ॥ नहीहदुर्योधनतातवास्तिपलायमानस्यरणंविहाय १७ नतेपुरस्तादथपृष्ठतोवापश्यामिदुर्योधनरक्षितारम् ॥ अपेहियुद्धापुरुष
 प्रवीरप्राणान्प्रियान्पांडवतोऽद्यरक्ष १८ ॥ इतिश्रीम० विराटप० दुर्योधनापयानेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ आहूयमानश्च
 सतेनसंख्येमहात्मनावैधृतराष्ट्रपुत्रः ॥ निवर्तितस्तस्यगिरांकुशेनमहागजोमतइवांकुशेन १ सोऽमृष्यमाणोवचसाऽभिमृष्टोमहारथेनातिरथस्तरस्वी ॥ पर्याव
 वर्ताथरथेनवीरोभोगीयथापादतलाभिमृष्टः २ तंप्रेक्ष्यकर्णःपरिवर्तमानंनिवर्त्यसंस्तभ्यचविद्धगात्रम् ॥ दुर्योधनस्योत्तरतोऽभ्यगच्छत्पार्थंनृवीरोयुधिहेममाली
 ३ भीष्मस्ततःशांतनवोविवृत्यहिरण्यकक्षस्त्वरयाऽभिपंगी ॥ दुर्योधनंपश्चिमतोऽभ्यरक्षत्पार्थान्महाबाहुरधिज्यधन्वा ४ द्रोणःकृपश्चैवविंशतिश्वदुःशास
 नश्चैवविवृत्यशीघ्रम् ॥ सर्वेपुरस्ताद्विततोरुचापादुर्योधनार्थंत्वरिताऽभ्युपेयुः ५ सतान्यनीकानिनिवर्तमानान्यालोक्यपूणोऽधनिभानिपार्थः ॥ हंसोयथामेघ
 मिवापतंतंधनंजयःप्रत्यतपत्तरस्वी ६ तेसर्वतःसंपरिवार्यपार्थमस्त्राणिदिव्यानिसमाददानाः ॥ ववर्षुरभ्येत्यशरैःसमंतान्मेघायथामूधरमंबुवर्गैः ७ ततोऽस्त्रमस्त्रे
 णनिवार्यतेषांगांडीवधन्वाकुरुपुंगवानाम् ॥ संमोहनंशत्रुसहोऽन्यदस्त्रंप्रादुश्चकारैर्द्रिपारणीयम् ८

तथैवेत्यादिउत्तरान्वयि १९ तृतीयःपार्थःपृथासुतोऽर्जुनोऽस्मि दृष्टंयुताद्विष्वधर्भ १६ । १७ । १८ ॥ इतिविराटप०नीलकंठीये० भारतमावदीपेपंचषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६५ ॥ ॥ आहूयेति १
 पर्यावर्तपरवृत्तवान् २ नृवीरोदुर्योधनः ३ अभिपंगीशत्रुपराजयसमर्थः ४ त्वरिताःअभ्युपेयुःसंधिरार्थः ५ हंसःसूर्यःप्रत्यतपत्प्रतितापितवान् ६ । ७ । ८

विरा. ४
अ०
॥६६॥

म.भा.टी.
॥४७॥

वितृष्यव्याप्य ९ । १० शांतिपराःउपरतचिताः ११ । १२ । १३ अमृतसंज्ञैर्भीष्मादिभिःसव्यतःकृतेरुपलक्षितेनभवतायातव्यंगंतव्यं १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९ अयमर्जुनोभवतो
 विसंज्ञानयुष्मान्यथानमुच्येत नमोचनस्यात्थाप्रमथीतउपमृद्यात्ननुमृदितवानितिभावः २० शांतिनष्टचित्तां नृशंसंकर्षुसंपूढान्मारयितुं नअलंनयोग्यः तत्रहेतुः नपापेऽस्यमनोस्ति यतो
 ततोदिशश्चानुदिशोवितृष्यशरैःसुधारैर्निशितैःसुपत्रैः ॥ गांडीवघोषेणमनांसितेषामहाबलःप्रव्यथयांचकार ९ ततःपुनर्भीमरवंप्रगृह्यदोभ्यामहाशंखमुदार
 घोषं ॥ व्यनादयत्सप्रदिशोदिशःखंभुवंचपार्थोद्विषतांनिहंता १० तेशंखनादेनकुरुप्रवीराःसंमोहिताःपार्थसमीरितेन ॥ उत्सृज्यचापानिदुरासदानिसर्वेतदा
 शांतिपरावभूवुः ११ तथाविसंज्ञेषुचतेषुपार्थःस्मृत्वाचवाक्यानितथोत्तरायाः ॥ निर्याहिमथ्यादितिमत्स्यपुत्रमुवाचयावत्कुरवोविसंज्ञाः १२ आचार्यशारद्व
 तयोःसुशुक्रेकर्णस्यपीतंरुचिरंचवस्त्रं ॥ द्रौणेश्वराज्ञश्चतथैवनीलेवस्त्रेसमादत्स्वनरप्रवीर १३ भीष्मस्यसंज्ञांतुतथैवमन्येजानातिसोऽस्त्रप्रतिघातमेषः ॥ एतस्यवा
 हानकुरुसव्यतस्त्वमेवंहियातव्यममूढसंज्ञैः १४ रश्मीन्समुत्सृज्यततोमहात्मारथादवभ्रुत्यविराटपुत्रः ॥ ब्रह्माण्युपादायमहारथानांतूर्णपुनःस्वरथमारुरोह १५
 ततोऽन्वशासच्चतुरःसदश्वान्पुत्रोविराटस्यहिरण्यकक्षान् ॥ तेतद्व्यतीयुर्ध्वजिनामनीकंश्वेतावहंतोऽर्जुनमाजिमध्यात् १६ तथाऽनुयातंपुरुषप्रवीरंभीष्मःशरैर
 भ्यहनत्तरस्वी ॥ सचापिभीष्मस्यहयान्निहत्यविव्याधपार्थोदशभिःपृषकैः १७ ततोऽर्जुनोभीष्ममपास्ययुद्धेविद्धाऽस्ययंतारमरिष्ठधन्वा ॥ तस्थौविमुक्तोरथद्वं
 दमध्यान्मेघीवदार्यैवसहस्ररश्मिः १८ लब्ध्वाहिसंज्ञांतुकुरुप्रवीराःपार्थनिरीक्ष्याथसुरेंद्रकल्पम् ॥ रणेविमुक्तंस्थितमेकमाजौसघातंराष्ट्रस्त्वरितंभभाषे १९ अयं
 कथंभवतोविमुक्तस्तथाप्रमथीतयथानमुच्येत ॥ तमब्रवीच्छांतनवःप्रहस्यक्तेगताबुद्धिरभूत्कवीर्यम् २० शांतिपरांप्राप्ययदास्थितोऽभूरुत्सृज्यबाणांश्चधनुर्वि
 चित्रम् ॥ नत्वेषवीभत्सुरलंनृशंसंकर्तुनपापेऽस्यमनोविशिष्टम् २१ त्रैलोक्यहेतोर्नजहेत्स्वधर्मसर्वेनतस्मान्निहतारणेऽस्मिन् ॥ क्षिप्रंकुरुनयाहिकुरुप्रवीरविजि
 त्यगाश्चप्रतियातुपार्थः ॥ मातेस्वकोऽर्थोनिपतेतमोहात्तत्संविधातव्यमरिष्ठबंधम् २२ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ दुर्योधनस्तस्यतुतन्निशम्यपितामहस्यात्महितं
 वचोऽथ ॥ अतीतकामोयुधिसोऽत्यमर्षीराजाविनिःश्वस्यबभूवतूष्णीम् २३ तद्भीष्मवाक्यंहितमीक्ष्यसंबंधनंजयाग्निंचविवर्धमानम् ॥ निवर्तनायैवमनोनिदध्युर्दु
 र्योधनंतेपरिरक्षमाणाः २४ तान्प्रस्थितान्प्रीतमनाःसपार्थोधनंजयःप्रेक्ष्यकुरुप्रवीरान् ॥ अभाषमाणोऽनुनयंमुहूर्तवचोऽब्रवीत्संपरिहृत्यभूयः २५ पितामहं
 शांतनवंचतृद्वंद्रोणंगुरुंचप्रणिपत्यमूर्ध्ना ॥ द्रौणिकृपंचैवकुरुंश्चमान्याच्छरैर्विचित्रैरभिवाद्यचैव २६ दुर्योधनस्योत्तमरत्नचित्रंचिच्छेदपार्थोमुकुटंशरेण ॥ आमं
 व्यधीरांश्चतथैवमान्यान्गांडीवघोषेणविनाद्यलोकान् २७ सदेवदत्तंसहसाविनाद्यविदार्यवीरोद्विषतांमनांसि ॥ ध्वजेनसर्वानभिभूयशत्रून्सहेममालेनविराजमानः २८
 विशिष्टंश्रेष्ठं २९ अरिष्ठबंधंकल्याणानुबंधिकर्म २२ । २१ । २४ परिहृत्यपरिहृत्य २५ शरैरेवपाददेशोपातितैरभिवाद्य मान्यान्बाल्हीकसोमदत्तादीन् २६ मुकुटंचिच्छेदेतिदुर्योधनस्य
 मरणमेवसूचितं २७ हेममालयासहितेनसहेममालेनध्वजेन २८

॥४७॥

२९ ॥ ३० ॥ ॥ इति विराटप० नील० भा० षट्षष्टितमोऽध्यायः ॥ ६६ ॥ ॥ ७ ॥ ॥ वृषभेक्षणःश्रेष्ठदृष्टिः १ । २ । ३ । ४ । ५ । ६ । ७ आपतंतं पुंस्त्वमार्षम्
 वृष्णाप्रयातांस्तुकुरुनकिरीटीत्दृष्टोऽब्रवीत्त्रसमत्स्यपुत्रम् ॥ आवर्तयाश्चान्पशवोजितास्तेयाताःपरेयाहिपुरंप्रहृष्टः २९ देवास्तुदृष्ट्वामहदद्भुतंतद्भुदं कुरुणां
 सहफाल्गुनेन ॥ जग्मुर्यथास्वंभवनंप्रतीताःपार्थस्यकर्माणिविचिंतयंतः ३० ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटप० गोहरणप० समस्तकौरवपलायनेषट्षष्टितमोऽ
 ध्यायः ॥ ६६ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविजित्यसंग्रामेकुरुंस्सट्षभेक्षणः ॥ समानयामासतदाविराटस्यधनंमहत् १ गतेषुचप्रभप्रेषुघातंराष्ट्रेषुसर्वतः ॥
 वनात्त्रिष्क्रम्यगहनाद्द्रवःकुरुसैनिकाः २ भयात्संत्रस्तमनसःसमाजग्मुस्ततस्ततः ॥ मुक्तकेशास्त्वदृश्यंतस्थिताःप्रांजलयस्तदा ३ क्षुत्पिपासापरिश्रांतावि
 देशस्थाविचेतसः ॥ ऊचुःप्रणम्यसंभ्रांताःपार्थकिंकरवामते ४ ॥ अर्जुनउवाच ॥ स्वस्तिवज्रतवोभद्रंनभेतव्यंकथंचन ॥ नाहमार्तान्नाजिघांसामिभृशमाश्वास
 यामिवः ५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतामभयांवाचंश्चुत्वायोधाःसमागताः ॥ आयुःकीर्तियशोदाभिस्तमाशीर्भिरनंदयन् ६ ततोऽर्जुनंनागमिवप्रभिन्नमुत्सृ
 ज्यशत्रून्निवर्तमानम् ॥ विराटराष्ट्राभिमुखंप्रयातंनशक्रुवंस्तंकुरवोऽभियातुम् ७ ततःसतन्मेघमिवापतंतंविद्राव्यपार्थःकुरुमेघसैन्यम् ॥ मत्स्यस्यपुत्रं
 द्विषतांनिहंतावचोऽब्रवीत्संपरिरभ्यभूयः ८ पितुःसकाशेतवतातसर्वेवसंतिपार्थाविदितंतवैव ॥ तान्माप्रशंसेर्नगरंप्रविश्यभीतःप्रणश्येद्विसमत्स्यराजः ९
 मयाजितासाध्वजिनीकुश्वणांमयाचगावोविजिताद्विषद्रथः ॥ पितुःसकाशनगरंप्रविश्यत्वमात्मनःकर्मकृतंब्रवीहि १० ॥ उत्तरउवाच ॥ यत्तेकृतंकर्मनपारणीयं
 तत्कर्मकर्तुममनास्तिशक्तिः ॥ नत्वांप्रवक्ष्यामिपितुःसकाशेयावन्नमांक्षयसिसव्यसाचिन् ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ सशत्रुसेनामवजित्याजिष्णुराच्छिद्यसर्वं
 चधनंकुरुभ्यः ॥ इमशानमागत्यपुनःशर्मातामभ्येत्यतस्थौशरविक्षतांगः १२ ततःसवन्दिप्रतिमोमहाकपिःसहैवभूतैर्दिवमुत्पपात ॥ तथैवमायाविहिता
 बभूवध्वजंचसैहंयुयुजेरथेपुनः १३ विधायतच्चायुधमाजिवर्धनंकुरुत्मानामिषुधीःशरांस्तथा ॥ प्रायात्समत्स्योनगरंप्रहृष्टःकिरीटिनासारथिनामहात्मना १४
 पार्थस्तुठ्वापरमार्थकर्मनिहत्यशत्रून्द्विषतांनिहंता ॥ चकारवेर्णांचतथैवभूयोजग्राहरश्मीन्पुनरुत्तरस्य ॥ विवेशहृष्टोनगरंमहामनाबृहन्नलारूपमुपेत्यसार
 थिः १५ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोनिवृत्ताःकुरवःप्रभग्रावशमास्थिताः ॥ हस्तिनापुरमुद्दिश्यसर्वेदीनाययुस्तदा १६ पंथानमुपसंगम्यफाल्गुनोवाक्य
 मब्रवीत् १७ राजपुत्रप्रत्यवेक्षसमानीतानिसर्वशः ॥ गोकुलानिमहाबाहोवीरगोपालकैःसह १८ ततोऽपराह्णेयास्यामोविराटनगरंप्रति ॥ आश्वास्यपाययि
 त्वाचपरिप्लाव्यचवाजिनः १९ गच्छंतुत्वरिताश्चेमेगोपालाःप्रेषितास्त्वया ॥ नगरेप्रियमाख्यातुंघोषयंतुचतेजयम् २०

८ । ९ । १० । ११ । १२ सैहंध्वजांविराटीयं पूर्वतत्रस्थापितं १३ विधाययथावत्स्थापयित्वा १४ । १५ वंशपरवशतां आस्थिताःप्राप्ताः १६ । १७ । १८ । १९ । २०

२१ विजये नृत्तौ इतोऽप्याधिकं युद्धं प्रार्थयानौ यद्वा विजयेन स्वीयेन नृत्तौ आनन्दिनौ स्वस्य भांडं अलंकारादिकं यत्पूर्वमुत्सृष्टं तत्तथैव शरीरैरेव आरोग्यतां आरोपितवती २२ धर्मगोधनं प्रतीतो
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोत्तरस्वरमाणः स दूतानां ज्ञापयद्दचनात्फाल्गुनस्य ॥ आचक्ष्वं विजयं पार्थिवस्य भद्राः परे विजिताश्चापि गावः २१ इत्येवंतौ भा
 रतमत्स्यवीरौ समं व्यसंगम्यततः शर्माताम् ॥ अभ्येत्यभूयो विजयेन दृष्ट्वा बुत्सृष्टमारोपयतां स्वभांडम् २२ सशत्रुसेनामभिभूय सर्वांमाच्छिद्य सर्वं च धनं कुरुभ्यः ॥
 वैराटिरायात्र गं प्रतीतो बृहन्नलासारथिना प्रवीरः २३ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि उत्तरागमने सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६७ ॥
 ॥ वैशंपायन उवाच ॥ धनं चापि विजित्याशु विराटो वाहिनीपतिः ॥ विवेश नगरं हृष्टश्चतुर्भिः पांडवैः सह १ जित्वा त्रिगर्तान्संग्रामे गाश्चैवादाय सर्वशः ॥ अशोभ
 तमहाराजसहपार्थः श्रियावृतः २ तमासनगतं वीरं सुहृदां हर्षवर्द्धनम् ॥ उपासां च क्रिरे सर्वे सहपार्थैः परंतपाः ३ उपतस्युः प्रकृतयः समस्ता ब्राह्मणैः सह ॥ सभा
 जितः ससैन्यस्तु प्रातिनंद्याथ मत्स्यराट् ४ विसर्जयामास तदा द्विजांश्च प्रकृतीस्तथा ॥ तथा सराजामत्स्यानां विराटो वाहिनीपतिः ५ उत्तरं परिपप्रच्छ कयात्
 इति चाब्रवीत् ॥ आचरुयुस्तस्य तत्सर्वं स्त्रियः कन्याश्च वैशमनि ६ अंतःपुरचराश्चैव कुरुभिर्गोधनं हतम् ॥ विजेतुमभिसंरब्ध एक एवाति साहसात् ॥ बृहन्न
 लासहायश्च निर्गतः पृथिवीजयः ७ उपयातानतिरथान् भीष्मं शांतनवं कृपम् ॥ कर्णदुर्योधनं द्रोणं द्रोणपुत्रं च षड्भ्याम् ८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ राजा विराटोऽ
 थ भृशाभितप्तः श्रुत्वा सुतं त्वेकरथेन यातम् ॥ बृहन्नलासारथिमाजि वर्धनं प्रोवाच सर्वानथ मंत्रिमुख्यान् ९ सर्वथा कुरवस्ते हि ये चान्येव सुधाधिपाः ॥ त्रिगर्ता त्रिः
 मृतान् श्रुत्वा नस्थास्यांतिकदाचन १० तस्माद्गच्छंतु मेयोधा बलेन महतावृताः ॥ उत्तरस्य परीप्सार्थे त्रिगर्तैरविक्षताः ११ हयांश्च नागांश्च रथांश्च शघ्रिपदाति
 संघांश्च ततः प्रवीरान् ॥ प्रस्थापयामास सुतस्य हेतोर्विचित्रशस्त्राभरणोपपन्नान् १२ एवं सराजामत्स्यानां विराटो वाहिनीपतिः ॥ व्यादिदेशाथ तां क्षिप्रं वाहिनीं
 चतुरंगिणीम् १३ कुमारमाशुजानीतयादिजिवितिवानवा ॥ यस्य यंतागतः षडो मन्येऽहं स न जीवति १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ तमब्रवीद्धर्मराजो विहस्य विराट्
 राजंतु भृशाभितप्तम् ॥ बृहन्नलासारथिश्च त्रेद्रपरेनेप्यंतितवाद्यगास्ताः १५ सर्वान्महीपान्सहितां कुंश्चतथैव देवासुरसिद्धयक्षान् ॥ अतीव जेतुं समरे सु
 तस्ते स्वनुष्ठितः सारथिनाहितेन १६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ अथोत्तरेण प्राहिता दूतास्ते शीघ्रगामिनः ॥ विराटनगरं प्राप्य विजयं समवेदयन् १७ राज्ञस्त
 त्सर्वमाचरुयौ मंत्री विजयमुत्तमम् ॥ पराजयं कुरूणां चाप्युपायांतं तथोत्तरम् १८ सर्वा विनिर्जिता गावः कुरवश्च पराजिताः ॥ उत्तरः सहसूतेन कुशलीच परंतपः
 १९ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ दिष्ट्या विनिर्जिता गावः कुरवश्च परलायिताः ॥ नाहुतं त्वेव मन्येऽहं यत्ते पुत्रोऽजयत्कुरून् २०

हृष्टः २३ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावादीपे सप्तषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६७ ॥ ॥ ६७ ॥ ॥ दक्षिणगोघ्नहृत्तातमाह धनं चेति १ २ ३ सभाजितः पूजितः ४ ५ ६
 ७ ८ ९ १० ११ १२ १३ १४ १५ १६ १७ १८ १९ २०

२१ आच्छादयित्वा वस्त्रादिभिरभ्यर्च्य २२ २३ २४ शृंगारकेषु चतुष्पथेषु । 'शृंगारकेषु चतुष्पथेषु' इति भेदिनी २५ शृंगारवेषाभरणानाट्यरसवेषाभरणा । 'शृंगारः सुरतेना
 ट्ये' इति भेदिनी २६ स्वस्तिकं मंगलारार्त्तिकादिदधिदूर्वादिकचपाणौ यस्य तत्स्वस्तिकपाणिभूतं ऋद्धिमत् वारिजाः शंखाः २७ नांदीवाद्याः मंगलवाद्यानि तूर्यवाद्याजयवाद्यानि २८ २९
 ध्रुवएवजयस्तस्य यस्य यंता बृहन्नला ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततो विराटो नृपतिः संप्रहृष्टतनूरुहः २१ श्रुत्वा सविजयं तस्य कुमारस्यामितौजसः ॥ आच्छादयि
 त्वा दूतांस्तान्मंत्रिणं सोऽभ्यचोदयत् २२ राजमार्गाः क्रियंतां मपताकाभिरलंकृताः ॥ पुष्पोपहारैरर्चयंतं देवताश्चापि सर्वशः २३ कुमारयोधमुख्याश्च गणिका
 श्च स्वलंकृताः ॥ वादित्राणि च सर्वाणि प्रत्युद्यांतु सुतं मम २४ घंटावान्मानवः शीघ्रं मतमारुह्य वारणम् ॥ शृंगारकेषु सर्वेषु आख्यातु विजयं मम २५ उत्तराच कुमा
 रीभिर्बह्वीभिः परिवारिता ॥ शृंगारवेषाभरणा प्रत्युद्यांतु सुतं मम २६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ श्रुत्वा चेदं वचनं पार्थिवस्य सर्वपुरं स्वस्तिकपाणिभूतम् ॥ भेषश्चतू
 र्याणि च वारिजाश्च वैषैः पराद्धैः प्रमदाः शुभाश्च २७ तथैव सूतैः सह मागधैश्च नांदीवाद्याः पणवास्तूर्यवाद्याः ॥ पुराद्विराटस्य महाबलस्य प्रत्युद्ययुः पुत्रमनंतवीर्यम्
 २८ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रस्थाप्य सेनां कन्याश्च गणिकाश्च स्वलंकृताः ॥ मत्स्यराजो महाप्राज्ञः प्रहृष्ट इदमब्रवीत् २९ अक्षानाहरसैरंघ्रिकंकयूतं प्रवर्तताम् ॥
 तंतथावादिनं दृष्ट्वा पांडवः प्रत्यभाषत ३० न देवितव्यं हृष्टेना कितवेनेति नः श्रुतम् ॥ तं त्वामद्य मुदा युक्तं नाहं देवितुमुत्सहे ॥ प्रियं तु ते चिकीर्षामि वर्ततां यादि मन्यसे
 ३१ ॥ विराट उवाच ॥ स्त्रियोगावो हिरण्यं च यच्चान्यद्द्रुसुकिंचन ॥ न मे किंचिन्नुरक्ष्यंते अंतरेणापि देवितुम् ३२ ॥ कंक उवाच ॥ किते द्यूते न राजेद्रबहुदोषेण
 मानद ॥ देवने बहवो दोषास्तस्मात्परिवर्जयेत् ३३ श्रुतस्ते यदिव दृष्टः पांडवो युधिष्ठिरः ॥ सराष्टं सुमहत्स्फीतं भ्रातृंश्च त्रिदशोपमान ३४ राज्यं हारितवान्स
 र्वं तस्माद्द्यूतं न रोचये ॥ अथ वामन्यसे राजन् दीव्यामयदिरोचते ३५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ प्रवर्तमाने द्यूते तु मत्स्यः पांडवमब्रवीत् ॥ पश्य पुत्रेण मे युद्धे तादृ
 शाः कुरवो जिताः ३६ ततोऽब्रवीन्महात्मा स एनं राजा युधिष्ठिरः ॥ बृहन्नलायस्य यंता कथं स न जयेद्युधि ३७ इत्युक्तः कुपितो राजामत्स्यः पांडवमब्रवीत् ॥ समं पुत्रे
 ण मे षंढं ब्रह्मबंधो प्रशंससि ३८ वाच्यावाच्यं न जानीषे नूनं मामवमन्यसे ॥ भीष्मद्रोणमुखान्सर्वान् कस्मान्न स विजेष्यति ३९ वयस्य त्वानुते ब्रह्मन्नपराधमिमं क्षमे ॥
 नेदं शंतु पुनर्वाच्यं यदि जीवितुमिच्छसि ४० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ यत्र द्रोणस्तथा भीष्मो द्रौणिर्वैकर्तनः कृपः ॥ दुर्योधनश्च राजेद्रस्तथाऽन्ये च महारथाः ४१ मरु
 द्रणैः परिवृतः साक्षादपि मरुत्पतिः ॥ कोऽन्यो बृहन्नलायास्तान् प्रति युध्येत संगतान् ४२ यस्य बाहु बले तु ल्यो न भूतो न भविष्यति ॥ अतीव समरं दृष्ट्वा हर्षो यस्यो
 पजायते ४३ योऽजयत्संगतान्सर्वान्ससुरासुरमानवान् ॥ तादृशेन सहायेन कस्मात्स न विजेष्यते ४४ ॥ विराट उवाच ॥ बहुशः प्रतिषिद्धोऽसिन च वाचं निय
 च्छसि ॥ नियंता चेन्न विद्येत न कश्चिद्धर्ममाचरेत् ४५

३० हृष्टेन त्वया सह कितवेन मयान देवि

तव्यं ३१ अंतरेण विनाऽपि द्यूतं ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ब्रह्मबंधो ब्राह्मणाधम ३८ ३९ वयस्य त्वात्सख्यात् ४० ४१ ४२ ४३ ४४ नियच्छसि निगृह्णासि ४५

नैववाच्यमिति ४६ नस्तःनासिकातः ४७ । ४८ नस्ततःनासिकानाडीतः तनोतिदेहप्रययतीति तच्छब्दोनाडीवचनः पुरीततिशेते इत्यादिप्रयोगदर्शनात् ४९ । ५० । ५१ । ५२ । ५३ कु
 रराजोयुधिष्ठिरःकर्णकणुपाजपत्तुपांशुउकवान् ५४ । ५५ । ५६ । ५७ अनेकाग्रव्यग्रं ५८ । ५९ । ६० । ६१ । ६२ । ६३ । ६४ हेराजन्तेतवतत्कर्मनदूषयामि यत्तददूषकंपरापवा
 दहीनं हन्यादन्त्यायितत्तदूष्यमपिनदूषयामि यतःबलवंतंग्रभुं क्षिप्रंशीघ्रं दारुणंनृशंसं कर्मप्राप्त्यादेव । 'दृष्टोदप्यतिदृष्टोर्धर्ममतिक्रामति' इतिस्मृतेः कलयंतमितिपाठेजानंतमपि ६५ । ६६
 वैशंपायन उवाच ॥ ततःप्रकुपितोराजातमक्षेणाहनहृशम् ॥ मुखेयुधिष्ठिरंकोपात्रैवमित्येवभर्त्सयन् ४६ बलवत्प्रातिविद्धस्यनस्तःशोणितमावहत् ॥ तदप्रा
 संमर्हीपार्थःपाणिभ्यांप्रत्यगृह्णत् ४७ अवैक्षतसधर्मात्माद्रौपदीपार्श्वतःस्थिताम् ॥ साज्ञात्वातमभिप्रायंभर्तुंश्चित्तवशानुगा ४८ पात्रंगृहीत्वासौवर्णजलपूर्णं
 मनिदिता ॥ तच्छोणितंप्रत्यगृह्णाद्यत्प्रसुस्त्रावनस्ततः ४९ अथोत्तरःशुभैर्गणैर्माल्यैश्चविविधैस्तथा ॥ अवकीर्यमाणःसंहृष्टो नगरंस्वैरमागतः ५० सभाज्यमा
 नःपौरैश्चस्त्रीभिर्जानपदैस्तथा ॥ आसाद्यभवनद्वारंपित्रेसंप्रत्यवेदयत् ५१ ततोद्वास्थःप्रविश्यैवविराटमिदमब्रवीत् ॥ बृहन्नलासहायश्चपुत्रोद्धार्युत्तरःस्थितः
 ५२ ततोहृष्टोमत्स्यराजःक्षतारमिदमब्रवीत् ॥ प्रवेश्यतामुभौतूणंदर्शनेप्सुरहंतयोः ५३ क्षतारंकुरुराजस्तुशनैःकर्णमुपाजपत् ॥ उत्तरःप्रविशत्वेकोनप्रवे
 श्याबृहन्नला ५४ एतस्यहिमहाबाहोव्रतमेतत्समाहितम् ॥ योममांगेव्रणंकुर्याच्छोणितंवाऽपिदर्शयेत् ॥ अन्यत्रसंग्रामगतान्नसर्जिवेत्कथंचन ५५ नमृष्याद्
 शसंकुद्भोमांढहातुसशोणितम् ॥ विराटमिहसामात्यंहन्यात्सबलवाहनम् ५६ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततोराज्ञःसुतो ज्येष्ठःप्राविशत्पृथिवीजयः ॥ सोऽभिवाद्य
 पितुःपादौकंकंचाप्युपतिष्ठत् ५७ ततोरुधिरसंयुक्तमनेकाग्रमनागसम् ॥ भूमावासीनमेकांतेसैरंद्र्याप्रत्युपास्थितम् ५८ ततःपप्रच्छ पितरंत्वरमाणइवोत्तरः ॥
 केनायंताडितोराजन्केनपापमिदंकृतम् ५९ ॥ विराट उवाच ॥ मयाऽयंताडितोजिह्वोनचाप्येतावदर्हति ॥ प्रशस्यमानेयच्छूरेत्वयिषंडंप्रशंसति ६० ॥ उत्तर उवाच ॥
 अकार्यंतेकतराजन्क्षिप्रमेवप्रसाद्यताम् ॥ मात्वांब्रह्मविषंधोरंसमूलमिहनिर्दहत् ६१ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ सपुत्रस्यवचःश्रुत्वाविराटोराध्वर्धनः ॥ क्षमयामा
 सकौतयेभस्मच्छन्नमिवानलम् ६२ क्षमयंतंतुराजानंपांडवःप्रत्यभाषत् ॥ चिरंक्षांतमिदंराजन्नमन्युर्विद्यतेमम ६३ यदिह्येतत्पतेभूमौरुधिरंममनस्ततः ॥
 सराष्ट्रस्त्वमहाराजविनश्येथानसंशयः ६४ नदूषयामितेराजन्यद्वैहन्याददूषकम् ॥ बलवंतंप्रभुराजन्क्षिप्रंदारुणमाप्नुयात् ६५ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ शोणिते
 तुव्यतिक्रांतेप्रविवेश बृहन्नला ॥ अभिवाद्यविराटंकंकंचाप्युपतिष्ठत् ६६ क्षामयित्वातुकौरव्यंरणादुत्तरमागतम् ॥ प्रशंसततोमत्स्यःशृण्वतःसव्यसाचिनः
 ६७ त्वयादायादवानस्मिकैकेयीनंदिवर्धन ॥ त्वयामेसदृशःपुत्रोनभूतो नभविष्यति ६८ पदंपदसहस्रेणयश्चरन्नापराप्नुयात् ॥ तेनकर्णेनतेतातकथमासीत्समागमः ६९
 ६७ दायादवानपुत्रवान् ६८ पदमिति पदंवाणनिपातस्थानं पदसहस्रेणलक्ष्यसहस्रार्थं हेत्वर्थेतृतीया सहस्रलक्ष्याणिवेद्धमित्यर्थः चरन्वाणैःप्रचरन्नेकमपिस्थानंनपराप्नुयात् नरिक्तंकु
 र्यात् । युगपलक्ष्यसहस्रमुद्दिश्यवाणैश्चरन्नेकमपिलक्ष्यंनजह्यादित्यर्थः । पदंपदमितिपाठे सर्वपदंनपराप्नुयात् सहस्रेणचरन्नित्यर्थात्पदसहस्रेणोद्देशेनेतिबोध्यं समागमःसंग्रामः ६९

७० । ७१ । ७२ हतस्वाःहतधनाःवणिजइवसीदंतिशूराइतिशेषः ७३ । ७४ अवगाढाःपराभूताः ७५ प्रकाल्यनिर्जित्य ७६ ॥ इतिविराटप०नी०भा०अष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥

मनुष्यलोकेसकलेयस्यतुल्योनविद्यते ॥ तेनभीष्मेणतेतातकथमासीत्समागमः ७० आचार्योवृष्णिवाराणांकौरवाणांचयोद्विजः ॥ सर्वक्षत्रस्यचाचार्यःसर्वशस्त्र
 भृतांवरः ॥ तेनद्रोणेनतेतातकथमासीत्समागमः ७१ आचार्यपुत्रोयःशूरःसर्वशस्त्रभृतामपि ॥ अश्वत्थामेतिविख्यातस्तेनासीत्संगरःकथम् ७२ रणेयंप्रेक्ष्यसीदं
 तिहतस्वावणिजोयथा ॥ रूपेणतेनतेतातकथमासीत्समागमः ७३ पर्वतयोऽभिविद्येतराजपुत्रोमहेषुभिः ॥ दुर्योधनेनतेतातकथमासीत्समागमः ७४ अवगा
 ढाद्विषंतोमेसुखोवातोऽभिवातिमां ॥ यस्त्वंधनमथाजैषोःकुरुभिर्ग्रस्तमाहवे ७५ तेषांभयामिपन्नानांसर्वेषांबलशालिनाम् ॥ नूनंप्रकाल्यतान्सर्वास्त्वयायुधि
 नरर्षभ ॥ आच्छिन्नंगोधनंसर्वशाईलेनामिषंयथा ७६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिगोहरणपर्वणिविराटोत्तरसंवादेऽष्टषष्टितमोऽध्यायः ॥ ६८ ॥ ॥
 उत्तर उवाच ॥ नमयानिर्जितागावोनमयानिर्जिताःपरे ॥ कृतं तत्सकलंतेनदेवपुत्रेणकेनचित् १ सहिभीतंद्रवंतंमादेवपुत्रो न्यर्तयत् ॥ सचातिष्ठद्रथोपस्थेवज्रसन्न
 हनोयुवा २ तेनतानिर्जितागावःकुरवश्चपराजिताः ॥ तस्यतत्कर्मवीरस्यनमयाताततत्कृतम् ३ सहिशारद्वतंद्रोणंपुत्रंचषड्भूथान् ॥ सूतपुत्रंचभीष्मंचचका
 रविमुखानशरैः ४ दुर्योधनंविकर्णंचमनागमिवयूथपम् ॥ प्रभग्नमब्रवीद्वीतराजपुत्रंमहाबलः ५ नहास्तिनपुरेत्राणंतवपश्यामि किंचन ॥ व्यायामेनपरीप्त
 स्वजीवितंकौरवात्मज ॥ ६ नमोक्षयसेपलायंस्त्वंराजन्युद्धेनःकुरु ॥ पृथिवीभोक्ष्यसेजित्वाहतोवास्वर्गमाप्स्यसि ७ सनिवृत्तो नरव्याघ्रोमुंचनवज्रनिभान्
 शरान् ॥ सचिवैःसंवृतोराजारथेनागइवश्चसन् ८ तंहृद्धारोमहर्षोऽभूद्रुकंपश्वमारिष ॥ सतत्रासिंहसंकाशंमनीकंव्यधमच्छरैः ९ तत्प्रणुद्यरथानीकंसिंहसंहन
 नोयुवा ॥ कुहंस्तान्प्रहसन्नराजन्संस्थितान्दहतवाससः १० एकेनतेनवीरेणषड्भूथाःपरिनिर्जिताः ॥ शाईलेनेवमतेनयथावनचराष्टगाः ११ ॥ विराट उवाच ॥
 कसवीरोमहाबाहुर्देवपुत्रोमहायशाः ॥ योमेधनमथाजैषीकुरुभिर्ग्रस्तमाहवे १२ इच्छामितमहंद्रष्टुमर्चितुंचमहाबलम् ॥ येनमेत्वंचगावश्चराक्षितादेवमूनु
 ना १३ ॥ उत्तर उवाच ॥ अंतर्धानंगतस्तत्रदेवपुत्रोमहाबलः ॥ सतुश्वोवापरश्वोवामन्येप्रादुर्भविष्यति १४ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवमारुव्यायमानंतु
 च्छन्नं सत्रेणपांडवम् ॥ वसंतं तत्रनाज्ञासीद्विराटोवाहिनीपतिः १५ ततःपार्थोऽभ्यनुज्ञातोविराटेनमहात्मना ॥ प्रददौतानिवासांसिविराटदुहितुःस्वयम् १६
 उत्तरातुमहार्हाणिविधानिनवानिच ॥ प्रतिगृह्याभवत्प्रीतातानिवासांसिभाभिनी १७

नमयेति १ । २ । ३ । ४ । ५ व्यायामेननित्यंदेशांतरसंचारेण । एतेनसदेवपुत्रस्तेषामग्रेऽपिनाशंकरिष्यतीतिशुचितं ६ । ७ । ८ रोमहर्षोऽभून्ममोतिशेषः ९ । १०
 ११ । १२ । १३ । १४ सत्रेणव्याजेन १५ । १६ । १७

मंत्रयित्वा तु कौत्सोऽप्युत्तरेण महात्मना ॥ इतिकर्तव्यतां सर्वां राजन्पार्थेयुधिष्ठिरे १८ ततस्तथा तद्वदधाद्यथावत्पुरुषर्षभ ॥ सहपुत्रेण मत्स्यस्य प्रहृष्टा भरतर्षभाः १९ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि गोहरणपर्वणि विराटोत्तरसंवादे एकोनसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ६९ ॥ समाप्तं गोहरणपर्व ॥ अथ वैवाहिकपर्व ॥ वैशंपायन उवाच ॥ ततस्तृतीये दिवसे भ्रातरः पंचपांडवाः ॥ स्नाताः शुक्लांबरधराः समये चरितव्रताः १ युधिष्ठिरं पुरस्कृत्य सर्वाभरणभूषिताः ॥ द्वारिमता यथानागाभ्रा जमानामहारथाः २ विराटस्य सभाग्त्वाभूमिपालासनेष्वथ ॥ निषेदुःपावकप्रख्याः सर्वे विष्ण्येष्विवाग्रयः ३ तेषु तत्रोपविष्टेषु विराटः पृथिवीपतिः ॥ आजगाम सभां कर्तुराजकार्याणिसर्वशः ४ श्रीमतः पांडवान् दृष्ट्वा ज्वलतः पावकानिव ॥ मुहूर्तमिव च ध्यात्वा सरोषः पृथिवीपतिः ५ अथ मत्स्योऽब्रवीत्कंदेवरूपमिव स्थितम् ॥ मरुद्गणैरुपासीनां त्रिदशानामिवेश्वरम् ६ सकिलाक्षातिवापस्त्वं सभास्तारो मया वृतः ॥ अथ राजासने कस्मादुपविष्टस्त्वं लंकृतः ७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ परिहासेऽप्यवाक्यं विराटस्य निश्चयत ॥ स्मयमानोऽर्जुनो राजन्निदं वचनमब्रवीत् ८ ॥ अर्जुन उवाच ॥ इंद्रस्यार्द्धासनं राजन्नयमारोढुमर्हति ॥ ब्रह्मण्यः श्रुतवांस्त्यागीयज्ञशीलो दृढव्रतः ९ एष विग्रहवानधर्मेषु वीर्यवतां वरः ॥ एष बुद्ध्याऽधिको लोके तपसांच परायणम् १० एषोऽस्त्रं विविधं वेति त्रैलोक्ये स चराचरे ॥ न चैवान्यः पुमान् वेति न वेत्स्यति कदाचन ११ न देवानासुराः केचिन्न मनुष्यान् राक्षसाः ॥ गंधर्वयक्षप्रवराः सर्किं न रमहोरगाः १२ दीर्घदर्शी महातेजाः पौरजानपद प्रियः ॥ पांडवानामतिरथो यज्ञधर्मपरो वशी १३ महर्षिकल्पो राजर्षिः सर्वलोकेषु विश्रुतः ॥ बलवानघृतिमान् दक्षः सत्यवादी जितेन्द्रियः ॥ धनैश्च संचयैश्चैव शक्रवैश्रवणोपमः १४ यथामनुमहातेजाः लोकानां परिरक्षिता ॥ एवमेष महातेजाः प्रजानुग्रहकारकः १५ अयं कुरूणां मृषभो धर्मराजो युधिष्ठिरः ॥ अस्य कीर्तिः स्थिता लोके सूर्यस्येवोद्यतः प्रभा १६ संसरंति दिशः सर्वा यज्ञसोऽस्य इवांशवः ॥ उदितस्येव सूर्यस्य तेजसोऽनुगमस्तयः १७ एनं दशसहस्राणिकुंजराणां तरस्विनाम् ॥ अन्वयुः पृष्ठतो राजन् यावदध्यावसत्कुरून् १८ त्रिंशदेवं सहस्राणि रथाः कांचनमालिनः ॥ सदश्वैरुपसंपन्नाः पृष्ठतोऽनुययुस्तदा १९ एनमष्टशताः सूताः सुष्ठुष्टमणिकुंडलाः ॥ अद्भुवन्मागधैः सार्धं पुराशक्रमिवर्षयः २० एनं नित्यमुपासंत कुरवः किंकरायथा ॥ सर्वे च राजन् राजानो धनेश्वरमिवामराः २१ एष सर्वान्महीपालान् करदान् समकारयत् ॥ वैश्यानि वमहाभागो विवशान् स्वशानपि २२ अष्टाशीतिसहस्राणि स्नातकानां महात्मनाम् ॥ उपजीवंति राजानमेनं सुचरितव्रतम् २३

स्नानातिवपतीति तथा द्यूतकारी ७ परिहासेऽप्यवाक्यं तन्निश्चय ८ १९ २० २१ २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ४३ ४४ ४५ ४६ ४७ ४८ ४९ ५० ५१ ५२ ५३ ५४ ५५ ५६ ५७ ५८ ५९ ६० ६१ ६२ ६३ ६४ ६५ ६६ ६७ ६८ ६९ ७० ७१ ७२ ७३ ७४ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९ ८० ८१ ८२ ८३ ८४ ८५ ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ ९२ ९३ ९४ ९५ ९६ ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११० १११ ११२ ११३ ११४ ११५ ११६ ११७ ११८ ११९ १२० १२१ १२२ १२३ १२४ १२५ १२६ १२७ १२८ १२९ १३० १३१ १३२ १३३ १३४ १३५ १३६ १३७ १३८ १३९ १४० १४१ १४२ १४३ १४४ १४५ १४६ १४७ १४८ १४९ १५० १५१ १५२ १५३ १५४ १५५ १५६ १५७ १५८ १५९ १६० १६१ १६२ १६३ १६४ १६५ १६६ १६७ १६८ १६९ १७० १७१ १७२ १७३ १७४ १७५ १७६ १७७ १७८ १७९ १८० १८१ १८२ १८३ १८४ १८५ १८६ १८७ १८८ १८९ १९० १९१ १९२ १९३ १९४ १९५ १९६ १९७ १९८ १९९ २०० २०१ २०२ २०३ २०४ २०५ २०६ २०७ २०८ २०९ २१० २११ २१२ २१३ २१४ २१५ २१६ २१७ २१८ २१९ २२० २२१ २२२ २२३ २२४ २२५ २२६ २२७ २२८ २२९ २३० २३१ २३२ २३३ २३४ २३५ २३६ २३७ २३८ २३९ २४० २४१ २४२ २४३ २४४ २४५ २४६ २४७ २४८ २४९ २५० २५१ २५२ २५३ २५४ २५५ २५६ २५७ २५८ २५९ २६० २६१ २६२ २६३ २६४ २६५ २६६ २६७ २६८ २६९ २७० २७१ २७२ २७३ २७४ २७५ २७६ २७७ २७८ २७९ २८० २८१ २८२ २८३ २८४ २८५ २८६ २८७ २८८ २८९ २९० २९१ २९२ २९३ २९४ २९५ २९६ २९७ २९८ २९९ ३०० ३०१ ३०२ ३०३ ३०४ ३०५ ३०६ ३०७ ३०८ ३०९ ३१० ३११ ३१२ ३१३ ३१४ ३१५ ३१६ ३१७ ३१८ ३१९ ३२० ३२१ ३२२ ३२३ ३२४ ३२५ ३२६ ३२७ ३२८ ३२९ ३३० ३३१ ३३२ ३३३ ३३४ ३३५ ३३६ ३३७ ३३८ ३३९ ३४० ३४१ ३४२ ३४३ ३४४ ३४५ ३४६ ३४७ ३४८ ३४९ ३५० ३५१ ३५२ ३५३ ३५४ ३५५ ३५६ ३५७ ३५८ ३५९ ३६० ३६१ ३६२ ३६३ ३६४ ३६५ ३६६ ३६७ ३६८ ३६९ ३७० ३७१ ३७२ ३७३ ३७४ ३७५ ३७६ ३७७ ३७८ ३७९ ३८० ३८१ ३८२ ३८३ ३८४ ३८५ ३८६ ३८७ ३८८ ३८९ ३९० ३९१ ३९२ ३९३ ३९४ ३९५ ३९६ ३९७ ३९८ ३९९ ४०० ४०१ ४०२ ४०३ ४०४ ४०५ ४०६ ४०७ ४०८ ४०९ ४१० ४११ ४१२ ४१३ ४१४ ४१५ ४१६ ४१७ ४१८ ४१९ ४२० ४२१ ४२२ ४२३ ४२४ ४२५ ४२६ ४२७ ४२८ ४२९ ४३० ४३१ ४३२ ४३३ ४३४ ४३५ ४३६ ४३७ ४३८ ४३९ ४४० ४४१ ४४२ ४४३ ४४४ ४४५ ४४६ ४४७ ४४८ ४४९ ४५० ४५१ ४५२ ४५३ ४५४ ४५५ ४५६ ४५७ ४५८ ४५९ ४६० ४६१ ४६२ ४६३ ४६४ ४६५ ४६६ ४६७ ४६८ ४६९ ४७० ४७१ ४७२ ४७३ ४७४ ४७५ ४७६ ४७७ ४७८ ४७९ ४८० ४८१ ४८२ ४८३ ४८४ ४८५ ४८६ ४८७ ४८८ ४८९ ४९० ४९१ ४९२ ४९३ ४९४ ४९५ ४९६ ४९७ ४९८ ४९९ ५०० ५०१ ५०२ ५०३ ५०४ ५०५ ५०६ ५०७ ५०८ ५०९ ५१० ५११ ५१२ ५१३ ५१४ ५१५ ५१६ ५१७ ५१८ ५१९ ५२० ५२१ ५२२ ५२३ ५२४ ५२५ ५२६ ५२७ ५२८ ५२९ ५३० ५३१ ५३२ ५३३ ५३४ ५३५ ५३६ ५३७ ५३८ ५३९ ५४० ५४१ ५४२ ५४३ ५४४ ५४५ ५४६ ५४७ ५४८ ५४९ ५५० ५५१ ५५२ ५५३ ५५४ ५५५ ५५६ ५५७ ५५८ ५५९ ५६० ५६१ ५६२ ५६३ ५६४ ५६५ ५६६ ५६७ ५६८ ५६९ ५७० ५७१ ५७२ ५७३ ५७४ ५७५ ५७६ ५७७ ५७८ ५७९ ५८० ५८१ ५८२ ५८३ ५८४ ५८५ ५८६ ५८७ ५८८ ५८९ ५९० ५९१ ५९२ ५९३ ५९४ ५९५ ५९६ ५९७ ५९८ ५९९ ६०० ६०१ ६०२ ६०३ ६०४ ६०५ ६०६ ६०७ ६०८ ६०९ ६१० ६११ ६१२ ६१३ ६१४ ६१५ ६१६ ६१७ ६१८ ६१९ ६२० ६२१ ६२२ ६२३ ६२४ ६२५ ६२६ ६२७ ६२८ ६२९ ६३० ६३१ ६३२ ६३३ ६३४ ६३५ ६३६ ६३७ ६३८ ६३९ ६४० ६४१ ६४२ ६४३ ६४४ ६४५ ६४६ ६४७ ६४८ ६४९ ६५० ६५१ ६५२ ६५३ ६५४ ६५५ ६५६ ६५७ ६५८ ६५९ ६६० ६६१ ६६२ ६६३ ६६४ ६६५ ६६६ ६६७ ६६८ ६६९ ६७० ६७१ ६७२ ६७३ ६७४ ६७५ ६७६ ६७७ ६७८ ६७९ ६८० ६८१ ६८२ ६८३ ६८४ ६८५ ६८६ ६८७ ६८८ ६८९ ६९० ६९१ ६९२ ६९३ ६९४ ६९५ ६९६ ६९७ ६९८ ६९९ ७०० ७०१ ७०२ ७०३ ७०४ ७०५ ७०६ ७०७ ७०८ ७०९ ७१० ७११ ७१२ ७१३ ७१४ ७१५ ७१६ ७१७ ७१८ ७१९ ७२० ७२१ ७२२ ७२३ ७२४ ७२५ ७२६ ७२७ ७२८ ७२९ ७३० ७३१ ७३२ ७३३ ७३४ ७३५ ७३६ ७३७ ७३८ ७३९ ७४० ७४१ ७४२ ७४३ ७४४ ७४५ ७४६ ७४७ ७४८ ७४९ ७५० ७५१ ७५२ ७५३ ७५४ ७५५ ७५६ ७५७ ७५८ ७५९ ७६० ७६१ ७६२ ७६३ ७६४ ७६५ ७६६ ७६७ ७६८ ७६९ ७७० ७७१ ७७२ ७७३ ७७४ ७७५ ७७६ ७७७ ७७८ ७७९ ७८० ७८१ ७८२ ७८३ ७८४ ७८५ ७८६ ७८७ ७८८ ७८९ ७९० ७९१ ७९२ ७९३ ७९४ ७९५ ७९६ ७९७ ७९८ ७९९ ८०० ८०१ ८०२ ८०३ ८०४ ८०५ ८०६ ८०७ ८०८ ८०९ ८१० ८११ ८१२ ८१३ ८१४ ८१५ ८१६ ८१७ ८१८ ८१९ ८२० ८२१ ८२२ ८२३ ८२४ ८२५ ८२६ ८२७ ८२८ ८२९ ८३० ८३१ ८३२ ८३३ ८३४ ८३५ ८३६ ८३७ ८३८ ८३९ ८४० ८४१ ८४२ ८४३ ८४४ ८४५ ८४६ ८४७ ८४८ ८४९ ८५० ८५१ ८५२ ८५३ ८५४ ८५५ ८५६ ८५७ ८५८ ८५९ ८६० ८६१ ८६२ ८६३ ८६४ ८६५ ८६६ ८६७ ८६८ ८६९ ८७० ८७१ ८७२ ८७३ ८७४ ८७५ ८७६ ८७७ ८७८ ८७९ ८८० ८८१ ८८२ ८८३ ८८४ ८८५ ८८६ ८८७ ८८८ ८८९ ८९० ८९१ ८९२ ८९३ ८९४ ८९५ ८९६ ८९७ ८९८ ८९९ ९०० ९०१ ९०२ ९०३ ९०४ ९०५ ९०६ ९०७ ९०८ ९०९ ९१० ९११ ९१२ ९१३ ९१४ ९१५ ९१६ ९१७ ९१८ ९१९ ९२० ९२१ ९२२ ९२३ ९२४ ९२५ ९२६ ९२७ ९२८ ९२९ ९३० ९३१ ९३२ ९३३ ९३४ ९३५ ९३६ ९३७ ९३८ ९३९ ९४० ९४१ ९४२ ९४३ ९४४ ९४५ ९४६ ९४७ ९४८ ९४९ ९५० ९५१ ९५२ ९५३ ९५४ ९५५ ९५६ ९५७ ९५८ ९५९ ९६० ९६१ ९६२ ९६३ ९६४ ९६५ ९६६ ९६७ ९६८ ९६९ ९७० ९७१ ९७२ ९७३ ९७४ ९७५ ९७६ ९७७ ९७८ ९७९ ९८० ९८१ ९८२ ९८३ ९८४ ९८५ ९८६ ९८७ ९८८ ९८९ ९९० ९९१ ९९२ ९९३ ९९४ ९९५ ९९६ ९९७ ९९८ ९९९ १०००

१४ । २५ शीघ्रंतीव्रं २६ । २७ । २८ ॥ ॥ इति विराटपर्वणि नीलकंठीये भारतभावदीपे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ ७ ॥ ॥ यदिति १ । २ । ३

एष वृद्धाननाथांश्च पंगूनांश्च मानवान् ॥ पुत्रवत्पालयामास प्रजाधर्मेण वै विभुः २४ एष धर्मे दमे चैव क्रोधे चापि जितव्रतः ॥ महाप्रसादो ब्रह्मण्यः सत्यवादी च पार्थिवः २५ शीघ्रं तापेन चैतस्य तप्यते स सुयोधनः ॥ स गणः सहकर्णेन सौबलेनापि वा विभुः २६ न शक्यं ते ह्यस्य गुणाः प्रसंख्यातुं नरेश्वर ॥ एष धर्मपरो नित्यमा नृशंस्यश्च पांडवः २७ एवं युक्तो महाराजः पांडवः पार्थिवर्षभ ॥ कथं नार्हति राजार्हमासनं पृथिवीपते २८ ॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्वणि वैवाहिकपर्वणि पांडवप्रकाशे सप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७० ॥ ॥ विराट उवाच ॥ यद्ये पराजा कौरव्यः कुंतीपुत्रो युधिष्ठिरः ॥ कतमोऽस्यार्जुनो भ्राता भीमश्च कतमो बली १ नकुलः सहदेवो वा द्रौपदीवायशस्विनी ॥ यदा द्यूतजिताः पार्थान् प्राज्ञायत तत्केचित् २ ॥ अर्जुन उवाच ॥ य एष बलशो ब्रूते स दस्तवनराधिप ॥ एष भीमो महाराज भीमवेगपराक्रमः ३ एष क्रोधवशान्दहत्वापर्वते गंधमादने ॥ सौगंधिकानि दिव्यानि कृष्णार्थे समुपाहरत् ४ गंधर्व एष वैहंता कीचकानां दुरात्मनाम् ॥ व्याघ्रान् नृशान् वराहांश्च हतवांस्त्रीपुरेतव ५ यश्चासीदश्वबंधस्तेन कुलोऽयं परंतपः ॥ गोसंख्यः सहदेवश्च माद्रीपुत्रौ महारथौ ६ शृंगारवेषाभरणैरूपवंतौ यशस्विनौ ॥ महारथ सहस्राणां समथौ भरतर्षभौ ७ एषापन्नपलाशाक्षीसुमध्याचारुहासिनी ॥ सैरंध्रीद्रौपदीराजन्नयस्यार्थे कीचकाहताः ८ अर्जुनोऽहं महाराज व्यक्तं तेश्रोत्रमागतः ॥ भीमादवरजः पार्थो यमाभ्यां चापि पूर्वजः ९ उषिताः स्मो महाराज सुखं तव निवेशने ॥ अज्ञातवासमुषिता गर्भवास इव प्रजाः १० ॥ वैशंपायन उवाच ॥ यदाऽर्जुनेन ते वीराः कथिताः पंचपांडवाः ॥ तदाऽर्जुनस्य वैराटिः कथयामास विक्रमम् ११ पुनरेव च तान्पार्थान् दर्शयामास चोत्तरः १२ ॥ उत्तर उवाच ॥ य एष जा बूनदशुद्धगौरतनुर्महान् सिंह इव प्रवृद्धः ॥ प्रचंडघोणः पृथुदीर्घनेत्रस्ताम्रायताक्षः कुरुराज एषः १३ अयं पुनर्मत्तगर्जेद्रगामी प्रतप्तचामीकरशुद्धगौरः ॥ पृथ्वा यतांसो गुरुदीर्घबाहुर्वृकोदरः पश्यत पश्यतैनम् १४ यस्त्वेव पार्श्वेऽस्य महाधनुष्मान् श्यामो युवा वारणयूथपोपमः ॥ सिंहोन्नतांसो गजराजगामी पद्मायताक्षोऽर्जुन एष वीरः १५ राज्ञः समीपे पुरुषोत्तमो तु यमाविमौ विष्णुमहेंद्रकल्पौ ॥ मनुष्यलोके सकले समोऽस्ति ययोर्न रूपेण बलेन शीले १६ आभ्यां तु पार्श्वे कनकोत्तमांगीयै पाप्रभामूर्तिमतीव गौरी ॥ नीलोत्पलाभासुरदेवतेव कृष्णास्थिता मूर्तिमती विलक्ष्मीः १७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ एवं निवेद्य तान्पार्थान् पांडवान् पंचभूपतेः ॥ ततोऽर्जुनस्य वैराटिः कथयामास विक्रमम् १८ ॥ उत्तर उवाच ॥ अयं स द्विषतां हंता मृगाणामिव केसरी ॥ अचरद्रथवृंदेषु निघ्नंस्तांस्तान् वरान् रथान् १९

४ । ५ । ६ । ७ । ८ । ९ । १० । ११ । १२ । प्रचंडघोणः पृथुनासिकः घोणाकंधरेत्यपि १३ । १४ । १५ । १६ । १७ । १८ । १९

विरा. ४
अ०
॥७२॥

म.भा.टी.
४१
॥४९॥

२०। २१ अभिपन्नोऽपराधकृतवान् २२। २३। २४। २५। २६। २७ समेत्यपुत्रेणसहसमयंनिश्चयंचकार विससर्जददौ २८। २९। ३०। ३१। ३२। ३३ औपयिकःउचितः ३४। ३५
 ३६ ॥ इतिविराटपर्वणिनीलकंठीयेभारतभावदीपे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७१ ॥ ॥ किमर्थमिति १। २। ३ याशंकाभवेत् सास्थानेउचिता अयमहंतेतवदुहितांनिमंत्रयेस्तुपात्वे
 अनेनविद्धोमातंगोमहानेकेपुणाहतः ॥ सुवर्णकक्षःसंग्रामेदंताभ्यामगमन्महीं २० अनेनविजितागावोजिताश्चकुर्वोयुधि ॥ अस्यशंखप्रणादेनकर्णोभेवाधि
 रीकृतौ २१ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ तस्यतद्वचनंश्रुत्वामत्स्यराजःप्रतापवान् ॥ उत्तरंप्रत्युवाचेदमभिपन्नोयुधिष्ठिरे २२ प्रसादनंपांडवस्यप्राप्तकालंहिरो
 चये ॥ उत्तरांचप्रयच्छामिपार्थाययदिमन्यसे २३ ॥ उत्तरउवाच ॥ आर्याःपूज्याश्चमान्याश्चप्राप्तकालंचममत् ॥ पूज्यंतांपूजनार्हाश्चमहाभागाश्चपांड
 वाः २४ ॥ विराटउवाच ॥ अहंखल्वपिसंग्रामेशत्रूणांशमागतः ॥ मोक्षितोभीमसेनेनगावश्चापिजितास्तथा २५ एतेषांवाहुर्वीर्येणअस्माकंविजयोमृषे ॥
 एवंसर्वेसहामात्याःकुंतीपुत्रंयुधिष्ठिरम् ॥ प्रसादयामोभद्रंतेसानुजंपांडवर्षभम् २६ यदस्माभिरजानद्भिःकिंचिदुक्तोनराधिपः ॥ क्षंतुमर्हति तत्सर्वधर्मात्मा
 ह्येषपांडवः २७ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ ततोविराटःपरमाभितुष्टःसमेत्यराजासमयंचकार ॥ राज्यंचसर्वविससर्जतस्मैसदंडकोशंसपुरंमहात्मा २८ पांडवांश्च
 ततःसर्वान्मत्स्यराजःप्रतापवान् ॥ धनंजयंपुरस्कृत्यादिष्ट्यादिष्टचेतिचाब्रवीत् २९ समुपाग्रायमूर्धानंसंश्लिष्यचपुनःपुनः ॥ युधिष्ठिरंचभीमंचमाद्रीपुत्रौ
 चपांडवौ ३० नाटप्यदर्शनेतेषांविराटोवाहिनीपतिः ॥ सप्रीयमाणोराजानंयुधिष्ठिरमथाब्रवीत् ३१ दिष्ट्याभवंतःसंप्राप्ताःसर्वेकुशलिनोवनात् ॥ दिष्ट्यासं
 पालितंरुच्छ्रमज्ञातंवेदुरात्मभिः ३२ इदंचराज्यंपार्थाययच्चान्यदपिकिंचन ॥ प्रतिगृहंतुतत्सर्वंपांडवाअविशंकया ३३ उत्तरांप्रतिगृह्णातुसव्यसाचीधनंजयः ॥
 अयंह्यौपयिकोभर्तातस्याःपुरुषसत्तमः ३४ एवमुक्तोधर्मराजःपार्थमैक्षद्वनंजयम् ॥ ईक्षितश्चार्जुनोभ्रात्रामत्स्यंचवनमब्रवीत् ३५ प्रतिगृह्णाम्यहंराजन्स्तुपां
 दुहितरंतव ॥ युक्तश्चावाहिसंबंधोमत्स्यभारतयोरपि ३६ ॥ इतिश्रीमहाभारतेविराटपर्वणिवैवाहिकपर्वणिउत्तराविवाहप्रस्तावे एकसप्ततितमोऽध्यायः ॥७१॥
 विराटउवाच ॥ किमर्थंपांडवश्रेष्ठभार्यांदुहितरंमम ॥ प्रतिग्रहीतुंनेमांस्त्वमयादत्तामिहेच्छसि १ ॥ अर्जुनउवाच ॥ अंतःपुरेऽहमुषितःसदापश्यन्सुतांतव ॥
 रहस्यंचप्रकाशंचविश्वस्तांपितृवन्मयि २ प्रियोवहुतमश्वासनंतकोगीतकोविदः ॥ आचार्यवच्चमानित्यंमन्यतेदुहितातव ३ वयस्थयातयाराजन्सहसंवत्सरो
 षितः ॥ अतिशंकाभवेत्स्थानेतवलोकस्यवाविभो ४ तस्मान्निमंत्रयेऽयंतेदुहितांमनुजाधिप ॥ शुद्धोजितेन्द्रियोदांतस्तस्याःशुद्धिःकृतामया ५ स्नुपायांदुहितु
 र्वापिपुत्रेचात्मनिवापुनः ॥ अत्रशंकांनपश्यामितेनशुद्धिर्भविष्यति ६ अभिशापादहंभीतोमिथ्यावादात्परंतप ॥ स्नुपार्थमुत्तराराजन्प्रतिगृह्णामितेसुताम् ७
 नयाचे । 'दुहितादुहितादूरेहिता'इतियास्केननिरुक्तत्वात् वर्णविकारेण दुहिताशब्दआकारांतोऽप्यस्ति १ एवंचस्तुपात्वेनएनांवरयतोभेदद्वयार्थशुद्धिरपिभविष्यतीत्याह शुद्धइति ५ । ६
 अभिशापात्भार्यांचप्रतिग्रहेऽनयोःप्रागेवसंबंधआसीदितिकल्पयतो लोकस्यदुर्वाक्यमयात् ७

४१
॥४९॥

८। ९। १०। ११ अश्वशासत्रआज्ञापितवान् संयोगंविवाहसंबंधम् १२ प्रेषयामासआह्वानार्थदूतानितिशेषः १३ उपप्लव्यं विराटनगरसमीपस्थनगरांतरम् १४। १५

स्वसौयोवासुदेवस्यसाक्षाद्देवशिश्यथा ॥ दयितश्चक्रहस्तस्यसर्वास्त्रेषुचकोविदः ८ अभिमन्युर्महाबाहुःपुत्रोममविशांपते ॥ जामातातवयुक्तोवैभर्ताचदुहितु
 स्तव ९ ॥ विराटउवाच ॥ उपपन्नंकुरुश्रेष्ठेकुंतीपुत्रेधनंजये ॥ यएवंधर्मानित्यश्चजातज्ञानश्चपांडवः १० यत्कृत्यंमन्यसेपार्थक्रियतांतदनंतरम् ॥ सर्वेकामाःस
 मृद्धामेसंबंधीयस्यमेऽर्जुनः ११ ॥ वैशंपायनउवाच ॥ एवंब्रुवतिराजेंद्रेकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ अश्वशासत्रसंयोगंसमयेमत्स्यपार्थयोः १२ ततोमित्रेषुसर्वेषु
 वासुदेवंचभारत ॥ प्रेषयामासकौतेयोविराटश्चमहीपतिः १३ ततस्त्रयोदशेवर्षेनिवृत्तेपंचपांडवाः ॥ उपप्लव्यंविराटस्यसमपद्यंतसर्वशः १४ अभिमन्युंचवी
 भत्सुरानिनायजनार्दनम् ॥ आनर्तेभ्योऽपिदाशार्हानानयामासपांडवः १५ काशिराजश्चशैब्यश्चप्रीयमाणोयुधिष्ठिरे ॥ अक्षौहिणीभ्यांसहितावागतौपृथिवी
 पती १६ अक्षौहिण्याचसहितोयज्ञसेनोमहाबलः ॥ द्रौपद्याश्चसुतावीराःशिखंडीचापराजितः १७ धृष्टद्युम्नश्चदुर्धर्षःसर्वशस्त्रभृतांवरः ॥ समस्ताक्षौहिणी
 पालायज्वानोभूरिदक्षिणाः ॥ वेदावभृथसंपन्नाःसर्वेश्वरास्तनुत्यजः १८ तानागतानभिप्रेक्ष्यमत्स्योधर्मभृतांवरः ॥ पूजयामासविधिवत्सभृत्यबलवाहनान्
 १९ प्रीतोऽभवदुहितरंदत्वातामभिमन्यवे ॥ ततःप्रत्युपयातेषुपार्थिवेषुततस्ततः २० तत्रागमद्वासुदेवोवेनमालीहलायुधः ॥ कृतवर्माचहार्दिकयोयुयुधा
 नश्चसात्यकिः २१ अनाष्टिस्तथाऽकूरःसांबोनिशठएवच ॥ अभिमन्युमुपादायसहमात्रापरंतपाः २२ इंद्रसेनादयश्चैवरथैस्तैःसुसमाहितैः ॥ आययुःस
 हिताःसर्वेपरिसंवत्सरोषिताः २३ दशनागसहस्राणिहृद्यानांचदशायुतम् ॥ रथानामर्बुदंपूर्णनिखर्वंचपदातिनाम् २४ वृष्ण्यंधकाश्चबहवोभोजाश्चपरमौज
 सः ॥ अन्द्रद्युष्टिणिशार्दूलंवासुदेवंमहादुतिम् २५ पारिवर्हददौकृष्णःपांडवानांमहात्मनाम् ॥ स्त्रियोरत्नानिवासांसिपृथक्पृथगनेकशः ॥ ततोविवाहोविधि
 वद्वृधेमत्स्यपार्थयोः २६ ततःशंखाश्चभेर्यश्चगोमुखाडंबरास्तथा ॥ पार्थैःसंयुज्यमानस्यनेदुर्मस्त्यस्यवेशमनि २७ उच्चावचान्मृगान्जघ्नुर्मध्यांश्चशतशःप
 शून् ॥ सुरामैरेयपानानिप्रभूतान्यभ्यहारयन् २८ गायनाख्यानशालाश्चनटवैतालिकास्तथा ॥ स्तुवंतस्तानुपातिष्ठन्सूताश्चसहमागधैः २९ सुदेषां
 चपुरस्कृत्यमत्स्यानांचवरस्त्रियः ॥ आजग्मुश्चारुसवार्ग्यःसुमृष्टमणिकुंडलाः ३०

१०२

१६। १७ वेदाध्ययनसंपन्नाइत्यपिपाठः १८। १९। २०। २१। २२। २३। २४। २५। २६। २७ सुरानानाद्रव्यसाररूपं मयमैरेयंवृक्षरसरूपंमद्यम् २८। २९। ३०

अभ्यमवन्नभिभूताः ३१ । ३२ । ३३ । ३४ । ३५ । ३६ आत्मानमेव च प्रादादितिपूर्वेष्वान्वयः ३७ । ३८ । ३९ । ४० ॥ इति श्रीमत्पदवाक्यप्रमाणमर्यादा
 पुरंधरचतुर्धरवंशावतंसगोविंदसूरिसूनोनीलकण्ठस्यकृतौ भारतभावदीपे विराटपर्वप्रकाशे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ ७४ ॥ ॥ ७५ ॥

वर्णोपपन्नास्तानार्योरूपवत्यः स्वलंकृताः ॥ सर्वाश्चाभ्यमवन्कृष्णारूपेणयज्ञसाश्रिया ३१ परिवार्योत्तरांतास्तुराजपुत्रीमलंकृताम् ॥ सुतामिवमहेंद्रस्यपुरस्कृ
 त्त्योपतस्थिरे ३२ तांप्रत्यगृह्णात्कैतियः सुतस्यार्थेधनंजयः ॥ सौभद्रस्यानवद्यांगीविराटतनयांतदा ३३ तत्रातिष्ठन्महाराजोरूपमिन्द्रस्यधारयन् ॥ स्तुषां
 तांप्रतिजग्राहकुंतीपुत्रोयुधिष्ठिरः ३४ प्रतिगृह्यचतार्थः पुरस्कृत्यजनार्दनम् ॥ विवाहंकारयामाससौभद्रस्यमहात्मनः ३५ तस्मैसप्तसहस्राणिहयानांवा
 तरंहसाम् ॥ द्वेचनागशतेमुख्येप्रादाद्बहुधनंतदा ३६ हुत्वासम्यक्समिद्धाग्निमर्चयित्वादिजन्मनः ॥ राज्यंवलंचकोशंचसर्वमात्मानमेवच ३७ कृतेविवाहेतु
 तदाधर्मपुत्रोयुधिष्ठिरः ॥ ब्राह्मणेभ्योददौवित्तंयदुपाहरदच्युतः ३८ गोसहस्राणिरत्नानिवस्त्राणिविविधानिच ॥ भूषणानिचमुख्यानियानानिशयनानिच ३९
 भोजनानिचहृद्यानिपानानिविविधानिच ॥ तन्महोत्सवसंकाशंहृष्टपुष्टजनायुतम् ॥ नगरंमत्स्यराजस्यशुशुभेभरतर्षभ ४० ॥ इति श्रीमन्महाभारतेशत
 साहस्र्यांसंहितायां वैयासिक्यां विराटपर्वणिवैवाहिकपर्वणिउत्तराविवाहे द्विसप्ततितमोऽध्यायः ॥ ७२ ॥ ॥ ७३ ॥ ॥ समाप्तंचेदं विराटपर्व ॥ अतः
 परमुद्योगपर्व ॥ तस्यायमाद्यःश्लोकः ॥ वैशंपायनउवाच ॥ कृत्वाविवाहंतुकुरुप्रवीरास्तदाभिमन्योर्मुदिताः स्वपक्षाः ॥ विश्रम्यरात्राबुषसिप्रतीताः सभांविरा
 टस्यततोऽभिजग्मुः ॥ १ ॥ श्रुत्वावैराटकंपर्ववासांसिविविधानिच ॥ हिरण्यंधान्यंगावश्चदद्याद्वितानुसारतः ॥ १ ॥ प्रीतयेदेवतानांवेदद्याद्वैद्विजमुख्यके ॥
 वाचकेतुसुसंतुष्टेष्टुष्टाःस्युःसर्वदेवताः ॥ २ ॥ ब्राह्मणान्भोजयेच्छक्त्यापायसैःसर्पिषासितैः ॥ एवंश्रुतेचवैराटेसम्यक्फलमवाप्नुयात् ॥ ३ ॥ ॥ ७४ ॥
 अस्मिपर्वणिवृत्तांताः ॥ अज्ञातवासमंत्रः । धौम्यवाक्यं । आयुधन्यासः । विराटनगरेप्रवेशः । जीमूतवधः । कीचकवधः । दक्षिणगोग्रहः । उत्तरगोग्रहः ।
 अभिमन्युविवाहश्च ॥

॥ अत्र विराटपर्वण्यध्यायानां श्लोकानां च व्यासोक्तसंख्याधिकसंख्या दृश्यते लिपिकरप्रमादात् कुत्रकुत्राधिक्यं जातं तन्निश्चयो न भवतीति ॥

॥ इति श्रीमहाभारते विराटपर्व समाप्तम् ॥